ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

உத்யோகபர்வம்.

பதாநத விபூஷணம், மஹோபதேசகர், சாஸ்திர ரத்நாகர

மஹா வித்வான், ப்ரம்மஸ்ரீ,

நகுளம், கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள அவாகளா

மொழிபெயாககபபெறறு,

குமபகோணம காலேஜ்ரிடயாட தமிழபபணடிதர்

ம. வீ. இராமானுஜாசாரியரால

பதிபபிககபபெறறது

PRINTED AT THE KESARI PRINTING WORKS,
MADRAS

ல ரூபா ச—0—0 தபாறகூலி வே

1928

(*All Rights Reserved*)

டைய அருவருளால், பூர்த்தியாக அவளவந்தத்தப்
சியுடன் மகாபாரதாபிமானிகளுக்குத் தெரிவிக்கி
அவர்களுக்கு என்னிலும் பல்மடங்கு அதிகமான ம
ாகுமெனபது நிச்சயம். 'ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தால் தூது
றறம சொல்லுகிறது' என்று பூர்வாசாரியர்கள் சொ
அவனுடைய அரிய திருவிளையாடல்களை மிகுதியும் நி
சிறபபு வாய்ந்தது இந்த உத்தியோகபாவம் எல்லாவற
சத்திலும் இயவனும் ஸர்வேஸ்வரனும் ஆகியந்தமற
திரனுமானபகவான தான அடியார்களுக்குவசப்பட்ட
தூதுசென்றும் அனுஷ்டித்துக் காட்டியது இந்தப
ான 'ஸ்ரீ மஹாபாரதமாகிய மரத்திறகு விராடபா
ாகபாவமும ஸாரம்' என்று ஸூத புராணிகரே கூறிய
இந்தப பாவத்தின் சிறப்புக கூறவேணடுவனோ ?
ந்தப பாவத்தில் பல அரிய விஷயங்கள் அடங்கியுள்ள
பமென்னும் விதுரநீதம், விதுரப்ரஜாகரம், ஸநத
ருஷ்ணனதூது, தமபோதபவன கதை, மாதலி தன
வானதேடியது, மாதலியினகதை, விதுலோபாக்கிய
பாக்கியானமுதலிய பல கதைகள் படிப்பவாமனத்தை
னமையன. இந்தப பாவத்திலடங்கிய விஷயங்களின
ஆதிபாவத்திலுள்ள ஸூசிதபாரதமென்னும் பாவஸ
பத்தில காணக
சென்னை மயிலாப்பூர் ஸமஸ்கிருத காலேஜ பிரின்ஸிபல,
பூஷணம, மஹோபதேசகர், சாஸதிர ரத்நாகரம், பரம
ளம, கிருஷ்ணசாஸதிரிகளவர்கள், சாநதிபாவ மோ
மொழிபெயர்த்து உதவியதுபோலவே இந்த உத்தி

பர்வததையும மொழிபெயாதது உதவிஞாகள. வேதாநத விஷய
களும தாமஙகளும நீதிகளும நிரமபியவையும மிகக கடினமுமா
பாகங்களே இவாகளால மொழிபெயாககபபடடன இவைக
மொழிபெயாபபதில இவர்களுடைய புததிககு மிகக ஶ்ரமமுண
யிருககவேணடும ஆனாலும, இவாகளுடைய ஞானமும சாஸதி
பரிஶ்ரமமும உலகுளள அளவும நினறு பயன அளிககுமபடி இ
தப பாவஙகள பூாததியாகிப புஸ்தகரூபமாக வெளிவநததில இ
களுககுப யரம திருபதியுணடாகுமெனபது நிசசயம. தாம ஒப
கொணட பாகததைப பாமதிருபதியோடு ஒழுஙகாகச செய
கொடுதத இநதப பெரியாாவிஷயததில நானும தமிழுலகமும எ
னறுமநனறி பாராடடும கடபபாடுடையோம

சில் வருஷஙகளுககுமுன நான குமபகோணமகாலேஜவேலை
விருநது பெனஷனபெறறுககொணடு விலகியவுடன, ஸ்ரீ ம
பாரத கைஙகாயததை விரைவிலபூாததிசெயயுமவிருபபததோடு சி
காலம சென்னையில் வநது வஸிததும, பிறகு, சொநத ஊராகி
மணலூருககுப் போய வஸிததும நான அபபோதபபோது வெ
யிடடிருககிற பிரகடனபததிரிகைகளாலும முனவெளிவநத பாவ
களின முகவுரைகளாலும நனகு விளஙகும நான மணலூரிலபோ
வஸிதத நாலரைவருஷஙகளில ஆநதியபஞசகமெனனும ஐநது சி
பாவங்களடஙகிய மூனறரை ஸஞசிகைகளகொணட ஒரு புஸதக
வெளிவநதது அவவூா இபபொழுதிருககும நிலைமை, அங
வஸிததால் இநத நறகாரியம இனிது நடைபெறுமோ, அலலது, நி
றேபோகுமோவெனறு கவலைபபடுமபடியிருநதது. பல வருஷஙகள
ஸஞசிகைகள் காலததில வெளிவராமல செலவுமாததிரம நட
கொணடேவநதமையால, ஶ்ரமம அதிகரிததது ஆனாலும, நா
செய்கிற இநதககாரியம கடவுள திருவுளததிறகு உவபபாயிருக
மாஞல, 'அவன எபபடியும நிறைவேறசசெயவான' எனற எண
மனததில உறுதியாயிருநதது மேறகொணட நறகாரியததை எ
படியாவது பூாததிசெயய வேணடுமெனனும விருபபம மிகுதி
யிருநததே அலலாமல அதறகு வேணடிய வழி ஒனறு
தோனறவில்லை இதறகுமுன வெளிவநத பாவஙகள வெ
வருதறகு உதவிசெயத பரமோபகாரிகளையே திருமபவும உத
செயயுமபடி கேடபதறகு மனம துணியவிலலை. இநத நிலைமையி
திருமபச சென்னைககே வருகிறதெனறு நிசசயிதது இஙகே வந

விட்டேன். இங்கு வந்து சில வாரங்களும் சென்றன. 'பாண்டவ ஸகாயனான ஸ்ரீபார்த்தஸாரதிபெருமான், 'இந்த மஹாபாரத கைங்கர்யம் தன் ஸந்நிதியில் பூர்த்தியாகவேண்டும்' என்று திருவுள்ளமாகி இங்கே வருவித்துக்கொண்டான்போலும்' என்று அவனுடைய திருவடிகளையே தியானித்துக்கொண்டிருந்தேன். இப்படியிருக்கையில், ஸ்ரீமஹாபாரதகைங்கர்யத்தைப் பூர்த்திசெய்விப்பதில் மிக்க ஊக்கமுள்ளவர்களும் இப்பொழுது பரோடாஸம்ஸ்தானத்தில் திவானாக இருப்பவர்களுமான ஸ்ரீமான், ராவ் பகதூர், V. T கிருஷ்ணமாசாரியார் C I E அவர்கள், நான் வேலையை நடத்த இயலாமல் தளர்ச்சியடைந்திருக்கிறேன் என்பதைக் குறிப்பால் அறிந்து, இதனை நடத்துதற்கு வேண்டும் உதவி விஷயமாக எனக்குச் சில லிகிதங்கள் எழுதினார்கள் அவற்றுள் முக்கியமான சில லிகிதங்களை ஸ்ரீமஹாபாரத ஸம்பந்தமாக நான் பதிப்பித்திருக்கிற அபிப்பிராய பத்திரிகைகளில் தெரிவித்திருக்கிறேன் அந்த லிகிதங்களால் இப்பெருந்தகையாளருக்கு ஸ்ரீமஹாபாரத கைங்கர்யத்தைப் பூர்த்திசெய்விப்பதிலுள்ள ஊக்கம் நன்கு விளங்கும் 1923-ம் வருஷத்தில் நான் இந்தக் கைங்கர்யத்தை நடத்த இயலாமல் தளர்ச்சியுற்று இதனை நிறுத்திவிட நிச்சயித்தபொழுது, இவர்கள் எனக்குத் தைரியம் சொல்லி ஊக்கமளித்து அதுமுதல் தொடர்ச்சியாக ஆதரித்து வருகிறார்கள். கலியின் ஆட்சிமிக்கு நல்லது கெட்டது பாகுபாடறியாமல் உலகம் தலைதடுமாறி நிற்கும் இந்தக் கொடிய காலத்தில், இப்படித் தாமே முன்வந்து விசாரித்து வேண்டிய உதவிகளைப்புரிந்து ஆதரித்துவருகிற இந்த மஹா புருஷர்களுடைய பெருந்தகைமையை நான் என்னென்று பாராட்டுவேன்! இவர்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடையபெருமையையே உள்ளீடாகக்கொண்ட ஸ்ரீமஹாபாரதகைங்கர்யத்தை உண்மையாக ஆதரித்து வருகிறபெரும்புண்ணியமே ஸ்ரீகண்ணபிரானுடைய ராஜதானியான துவாரகையைத் தன்னகத்துக்கொண்ட பரோடாஸம்ஸ்தானத்தின் மந்திரிஸ்தானத்தை இவர்களுக்கு அளித்ததென்பது உண்மையேயாகும். புனைந்துரையாகாது அடியார்களுக்கு அருள்சுரப்பவனான ஸ்ரீகண்ணபிரான் இந்தப்பரமோபகாரிகளுக்கு எல்லாநன்மைகளையும் மேன்மேலும் பொழிந்தருளுக.

இன்னும் இந்த மஹாபாரத விஷயமாக ஆதரித்துவருபவர்களான ஸ்ரீமான், ராவ்ஸாகிப் Sir, M.C T முத்தையச்செட்டியாரவர்கள் முதலான மஹோபகாரிகளின் பேருதவிகளை முன்வெளிவந்த பாகங்

களின முகவுரைகளில அபபோதபபோது தெரிவிததிருககிறேன்
வனபாவமும வெளிவநது ஸ்ரீமஹாபாரதம பூாததியாகுமபோது
எழுதும முகவுரையில எலலாவறறையும சோதது விவரமாகத தெரி
விததுககொளளவேன

ஸ்ரீமஹாபாரதததில மிக முககியமானதும அறபுதமான அநேக
கிளைககதைகளையுடையதுமான ஆரணயபாவம தொடஙகபபெறறு
வேலைநடநதுவருகிறது இதுவரையில அது பெருமபாலும வெளி
வநதிருக்கவேணடும நான இவவூருககு வநதவுடன சிலநாள மஹா
பாரதவேலை நடைபெறுமவிருநதபொழுது, பல வருஷஙகளுககுமுன
ஷிததம செயது வைததிருநததும பலஆபதாகள பலவருஷஙகளாக
விருமபிக கேடடுககொணடிருநததுமான ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸரநாம
பாஷய மொழிபெயாபபைப பதிபபிககத தொடஙகினேன. இது
தொடஙகிய சில நாளைககுள, ஸ்ரீமஹாபாரத வேலையை நடததுதறகு
வேணடும ஸௌகாயததை அமைததுககொடுததிருபபதாக ஸ்ரீமான
ராவ பகதூா, V T கிருஷ்ணமாசாரியா C I E அவாகளிடமி
ருநது நறசெயதி கிடைததது அபபொழுது எனககு உணடான
மகிழசசியை எனனவெனறு கூறுவேன! அசோக வனததிலிருநத
பிராடடி, பெருமாளுடைய மோதிரததைக கணடபோது அடைநத
தனமையை அடைநதேன இககாலததில இபபெருதவி கிடைத
ததை, ஸ்ரீகணணபிரான நேரிலிருநது கேடடருளிய விஷ்ணுஸஹஸ
நாம-ஆராயசசியின பயனெனறே நினைதது அவனுடைய திருவடி
களைத தியானமசெயதுகொணடு ஸ்ரீமஹாபாரத வேலையையும
தொடஙகிவிடடேன தொடஙகிய வேலையை நிறுததக கூடாமை
யால, ஸ்ரீமஹாபாரத வேலையோடு, ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸரநாமபாஷய
பதிப்பையும சோதது நடததிவநததால ஆரணய பாவஸஞசிகை
எதிாபாாததகாலததில வெளிவராமல சிறிது தாமதமாயிறறு இப
பொழுது உதயோக பாவமும ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸரநாமபாஷயமும
பூாததியாகிவிடடமையாலும, ஆரணய பாவம ஒனறே நடககிறபடி
யாலும, ஆரணயபாவம சில மாதஙகளில பூாததியாகுமெனறு உறுதி
யாக நமபுகிறேன எலலாம வலல ஸாவேஸவரனுடைய பரம கிருபை
யாலும பெரியோாகளுடைய பரமானுகரகததாலும விரைவில
பூாததியாகவேணடும

ஆரூடம சொலலுவதில மிககபிரஸிததிபெறறிருநத கும்பகோ
ணம்தாலூகா வலஙகைமான கோவிநதசெடடியாரைப பலரும அறி

யும என்னிடம வநதிருநதபோது, 'ஸ்ரீ மஹாபாரதவே
ஙகால, சிலநிகழசசிகள உணடாகும' என்று ஒருகாகி
என்னிடம கொடுததிருககிறா அதில எழுதியிருபப
எனககும ஸாவஸாக்ஷியான கடவுளுககுமே தெரியும
கு எதிரிலேயே ஒரு காகிதஉறையிலவைதது அரகசு
டு ஜாககிரதையாக வைததிருககிறேன அநதக காகி
ரககும்முததிரைவைததவா, என்னுடன பலவருஷங
இருபபவரும இநத ஸ்ரீமஹாபாரதப பதிபபுவேலையில
வியையும செயதுவருபவரும இபபொழுது மயிலாபபூ
ஸிடென்ஸியிலஹைஸகூலில தமிழபபணடிதராயிரு
கா-ரா-ரா- ஸ்ரீ துரைசாமி ஐயரவாகள இபபடி ஒருக
பபட்டிருககிறதெனபது, எனககுப பரமஆபதாகளும
ாரதம பூாததியாகிப பாாபபதில மிகக ஆவலகொணடு
பொழுதும கடவுளை பராாததிததுககொணடு வருபவ
ரஸமபனனாகளும ஸததாம பரிபாலகாகளுமான பா
. சுநதராமஐயரவாகளுககும, அவாகளுககும எனககும
ளான குடவாயில ஸ்ரீமான, V ரஙகசாமி ஐயஙகா
தெரியும. இநத மஹாபாரதப பதிபபுவேலை முறறுபபெ
தா என்று எனககேஸநதேகமாயிருநதமையால, இதை
மே வெளியிடாமலிருநதேன இபபொழுது, கடவுள
பாருமென்று நமபிககையுணடானமையால, இநத விஷ

இவாகள' இதுவிஷயமாகப பலலிகிதஙகள எனககு எழு
இபபொழுது, சிலநாளமுன எழுதிய ஒருலிகிததில
ாதம ஒன்றுககு ஒரு ஸஞசிகையாவது வெளிவருமபடி
வேணடுமென்று தினமும தரிகாலஙகளிலும என்னல செயய
து முடிநதவுடன, ஸ்ரீலக்ஷமீநருஸிமமமூாததியை பாரா
ன' என்று எழுதியிருககிறாகள இவாகள, ஒரு ஸமய
யமிலலாமல படிததுககொணடிருநதபொழுது, இவாக
ப பழகுபவாகளான ஒரு நணபரிடம, 'ஸ்ரீமஹாபாரதம
ராககவேணடுமெனனும விருபபம மிகுதியாயிருககிறது'
றாகளாம இவைகளால, இவாகளுககு இநத மஹாபாரத வி
மிகக ஆவல நனகுவிளஙகும இவாகள செயதுவருகிற
மிகஅதிகம அதனைப பினனா விவரமாகத தெரிவிபபே

ஸ்ரீ

முகவுரை

வெளியிடத துணிநதேன ஆரணயபாவம பூாததியாகுமபோது, அநதககடிததை ஆபதாகள பலாமுனனிலையிலதிருநது அதிலுளள விஷயததை அநதபபாவததின முகவுரையில வெளியிடுவேன மஹா பாரதாபிமானிகள பலருககும அநதககடிததிலுளள விஷயததைத தெரிநதுகொளளுதலில மிகக விருபபமுணடாகுமெனபது நிசசயம. 'எலலாமவலல கடவுள, அவாகளுடைய விருபபததை நிறைவேறறி அருளக

நனகொடையளிததும, கையொபபஞசெயதும, கையொபபஙகள சோததுககொடுததும, இநத அரிய பெரிய நறகாரியததை இதுவரையில ஆதரிததுவருகிற ஆபதாகள, தயைகூாநது, மறறபபகுதியும விரைவில பூாததியாகுமவணணம தமமாலியனற உதவிகளைசசெயது ஆதரிககவேணடுமெனறு அவாகளை நிரமபப பிராாததிககிறேன. லோகோபகாரமான இநதஸதகாரியததை எலலாமவலல ஸாவேச வரன, பரமகருபையால, இனிது நிறைவேறறியருளவேணடும

மயிலாபபூா, சென்னை
10-12-1928

இஙஙனம.
ம. வீ. இராமானுஜாசாரியன்

ஸ்ரீ:

விஷயஸூசிகை.

ஸ்ரீமஹாபாரதம

உத்யோகபர்வம்.

அத்யாயம்		பக்கம்.
	ஸேநோத்யோகபர்வம	
1	கடவுள வாழதது	1
	அரசாகள விராட ஸபையில வநது உடகாாநதது	1-2
	வாஸுதேவா, பாணடவா வரலாறு கூறித துரியோதனனுககுத தூதனுபபவேணடுமெனறது	2-4
2	பலராமா, கிருஷணாசொலலைப புகழநது தூதனுபபி நயமாகவே நாடுபெறவேணடுமெனறும சணடைதகாதெனறும சொலலியது	4-6
	பலராமா, தருமபுததிரா வலியச சூதாடினது தவறெனறும சகுனி குறறமறறவனெனறும சொலலித துரியோதனனிடம அனபுகாடடியது	5
3	ஸாதயகி பலராமாசொலலைத தூஷிததுத துரியோதனன முதலியோா யுதிஷடிரரை வலிய அழைததுச சூதாடினரெனறும நாடு கொடாவிடில துரியோதனன முதலியோரைக கொலலவேணடுமெனறும சொலலியது	8
4	துருபதன ஸாதயகியின சொலலைப புகழநது, அரசாகளைபபடைததுணை அழைககத தூதாகளையும திருதராஷடிரனிடம செயதிசொலலத தன புரோகிதரையும அனுபபவேணடுமெனறது	8-10
5	வாஸுதேவா துருபதன சொலலைப புகழநது தூதனுபபச சொலலித துவாரகை செனறது	10-11
	விராடன வாஸுதேவருககு மரியாதை செயதனுபபினது	11
	தருபத விராடாகளாலும துரியோதனனாலும அழைககபபடட அரசாகள அவவவவிடம வநதது	11-12
6	துருபதன தன புரோகிதரிடமசெயதிசொலலி அஸதினபுரததுககுத தூதனுபபினது	12-13
	உலகில யாா யாரைவிட யாா யாா சிறநதவரெனபது	12

அத்யாயம்		பக்க
7	துரியோதனனும அாஜுனனும தவாரகைசெனறது	14
	கணணபிரான துயிலுகையில, தலைபபககததில துரியோதனன ஆஸனததிலுடகாாநததும, அாஜுனன காறபககததில கரஙகுவிததுநினறதும	14
	வாஸுதேவா முதலில அாஜுனனையும பினபு துரியோதனனையும கணடு க்ஷேமம விசாரிதது வரவின காரணம கேடடது	14-
	துரியோதனன தான முனனே வநதமையால தனககே படைததுணையாகவேணடுமெனறு வாஸுதேவரிடம சொலலியது	15
	வாஸுதேவா, அாஜுனனை முநதிபபாாததால அவனுககுமஉதவவேணடுமெனறும, சிறுவரே உதவியை முதலிற பெறவேணடுமெனறும சொலலி யாதவ சேனை அலலது ஆயுதமெடாத தாம இருவரில யாா வேணடுமெனறு அாஜுனனைக கேடடது	15
	அாஜுனன கோவிநதரையும துரியோதனன அவருடைய சேனைகளையும போாததுணையாக வேணடினது	15-
	துரியோதனன கோவிநதரிடம சேனைகளைபபெறறுப பலராமரிடம தெரிவிததது	16
	பலராமா தாம பாணடவருககுத துணையாவதிலலையெனறும போாபுரியுமபடியும துரியோதனனுககுச சொலலியது	16
	துரியோதனன கிருதவாமாவிடம ஓா அக்ஷௌஹிணி சேனை பெறறுச செனறது	16
	வாஸுதேவா அாஜுனனைத தமமைப படைததுணையாக விருமபியதறகுக காரணஙகேடடதும, அாஜுனன விடைகூறித தனககு ஸாரதியாமபடி அவரை வேணடியதும	16-
	வாஸுதேவா தேரோடடச சமமதிததது‌ம, அாஜுனன கிருஷணன முதலியோருடன யுதிஷடிரரிடம வநததும	17
8	சலயன சேனையுடன யுதிஷடிரரிடம வநதுகொணடிருநததும, வழியில துரியோதனன கபடமாக உபசரிததது‌ம	17-
	சலயன மகிழநததும, துரியோதனன வேணடச சலயன போாததுணையானதும	19
	சலயன பாணடவரிடம வநததும, யுதிஷடிரா அவனைப பூஜிததது‌ம	19-
	சலயன துரியோதனனுடைய மோசததை யுதிஷடிரரிடம சொலலியதும, அவா காணனைத தேஜோபஙகமசெயயுமபடி சலயனை வேணட அவன ஒபபுககொணடதும	21-

அத்யாயம்.		பக்கம்.
9	சலயன இநதிரனுககுத துயரம நோநத கதையைச சொலலியது	22-53
	துவஷடா விஸவருபனை உணடுபணணினதும, அவன தவஞ செயததும	22-23
	இநதிரன ஏவலால சென்ற அபஸரஸுகள விஸ வருபனை வசபபடுதத முடியாமல மீணடது	23-24
	இநதிரன விஸவருபனைக கொனறதும, அவனுடைய மூனறுதலையும மூனறுபக்ஷியானதும	24-25
	இநதிரன தறசெயலாக வநத தசசனை விஸவருபன தலையை வெடடச சொலலியதும, அவன அஞசினதும	25
	தசசன வரமபெறறு விஸவருபன தலையை வெடடினதும, எநத எநதத தலையிலிருநது எனன எனன பறவைகள வெளிவநதனவெனபதும	25-26
	இநதிரன தனபாவததைக கடல பூமி மரம மாதா இவாகளுககுக கொடுதது வரஙகளையும கொடுததது	26
	துவஷடா கோபஙகொணடு வருதரனை உணடுபணணி இநதிரனைககொலல ஏவியதும, அவன இநதிரனோடு சணடைசெயது அவனை விழுஙகினதும	27
	தேவாகள விருதரனுககுக கொடடாவியை உணடு பணணியதும, இநதிரனவெளிபபடடதும	27
	கொடடாவியின உறபததி	27
	இநதிரன வருதரனுககுத தோறறது	28
10	தேவாகளும ரிஷிகளும திருமாலிடம வருதரனைப பறறி முறையிடடது	29
	திருமால இநதிரனுககும வருதரனுககும நடபுச செயவிககுமபடியும தாம இநதிரனுடைய ஆயுதததில பிரவேசிபபதாகவும சொலலியது	29
	ரிஷிகள இநதிரனையும வருதரனையும நடபாயிருககச சொலலியதும, வருதரன வரஙகேடடதும	29-31
	ரிஷிகள வரஙகொடுததுச சமாதானமசெயது சென்றதும, இநதிரன ஸமயம பாாதது வருதரனமீது நுரையைப பிரயோகிதததும், திருமால் அதில பிரவேசிதது வருதரனைக கொனறதும	31-32
	இநதிரனை பரமமஹததி சூழநததும, அவன தணணீரில ஒளிநததும	32
	உலகமெலலாம பீடையடைநததும, தேவாகள அரசனை இழநது கவலைபபடடதும	32-33
11	தேவாகள நகுஷனை அரசனாக வேணடினதும, அவன தனககு வலிமையிலலை யென்ன அவாகள எதிரபபடடவா பலமெலலாம அவனுககு வருமபடி வரமளிதததும	33

விஷய ஸூசிகை

அத்யாயம்		பக்கம்
	நகுஷன இநதிராணியை விருமபினதும, பிருகஸபதி அவளுககு அபயமளிதததும	34-
12	தேவா முதலியோா இநதிராணியை நகுஷனிடம அனுபபவேணடினதும, பிருகஸபதி அனுபபாமல நகுஷனை வஞசிகக உபாயம கூறியதும	36-
	சரணமடைநதவரைக காவாதவருககு வரும தீமைகள	37-
13	இநதிராணி நகுஷனிடம ஸமயம ஏறபடுததிககொணடது	38-
	தேவாகள இநதிரனது பிரமமஹததியை நீககவேணடினதும, திருமால அஶவமேதததால தமமையே பூஜிககச சொலலியதும	39
	இநதிரன அஶவமேதம செயது பாவம நீஙகியும நகுஷனைக கணடு ஒளிநததும, இநதிராணி ராததிரியை உபாஸிதததும, உபஶருதிதேவி வநதததும	39-
14	உபஶருதி தாமரைததணடின நூலில இநதிரனை இநதிராணிககுக காடடியது	41
	இநதிராணி இநதிரனிடம நகுஷனைக கொலலச சொலலியது	41-
15	இநதிரன இநதிராணிககு உபாயம சொலலியதும, அவள நகுஷனை ஸபதரிஷிகள சுமககும பலலககில வரசசொலலியதும	42-
	நகுஷன தனனைப புகழநது ரிஷிகளைத தன பலலககுச சுமககச செய்தது	43-
	பிருகஸபதி அகநியை இநதிரனைத தேடச சொலலியதும அகநி எஙகும தேடி ஜலததில செலல முடியாமையைத தெரிவிதததும	45-
	அகநி முதலியன அதனதன காரணததில அடஙகும எனபது	45
16	பிருகஸபதி, அகநியைப பலபபடுததியதும, அகனி தாமரைத தணடில இநதிரனைக கணடுவநது சொலலியதும	46
	பிருகஸபதி இநதிரனிடமசெனறு அவனைத துதிததும, இநதிரன கேடக, அவா நகுஷன தேவராஜனான வரலாறு கூறியதும	47
	பிருகஸபதி இநதிரனை நகுஷனைப பாராமலிருககச சொலலியது	48
	இநதிரன அகநிககு யஜஞபாகமகொடுதததும, குபேரன முதலியவாகளை அதிபதிகளாககியதும	48
17	அகஸதியா இநதிரனிடம வநது நகுஷன சாபம பெறறுத தேவராஜயததிலிருநது நழுவினதைக கூறியது	50
	முனிவா ஸநதேகம கேடடதும, நகுஷன தவறுகச சொலலி அகஸதியரைக காலால தாககியதும ...	50

அத்தியாயம்.		பக்கம்.
18	இந்திரன் தேவராஜ்யத்தை அடைந்ததும், ஆங்கிரஸர் அவனைத் துதித்து வரம்பெற்றதும்	52
	இந்திரவிஜயமென்னும் வ்ருத்திரவதக் கதையைப்படித்தலின் பலன்	53
	சல்யன், கதையை முடித்து யுதிஷ்டிரரைத் தேற்றியதும், தர்மபுத்ரர், கர்ணனைத் தேஜோபங்கம் செய்யும்படி வேண்ட, சல்யன் சம்மதித்துத் துரியோதனனிடம் சென்றதும்	52- 54
19	பாண்டவர்களுக்கு ஏழு அக்ஷௌஹிணி சேனை வந்தது	54- 55
	துரியோதனனுக்குப் பதினோரு அக்ஷௌஹிணி சேனை வந்தது	55- 56
	துரியோதனன்சேனைகள் எங்கெங்கு நிரம்பினவென்பதும், த்ருபத புரோஹிதர் அவற்றை நேரிற் கண்டதும்	56
	ஸஞ்சயயான பர்வம்	
20	புரோஹிதர் கௌரவர்களுடைய அக்ரமங்களையும் பாண்டவர்களுடைய பொறுமையையும் த்ருபதன் சொல்லியபடி கௌரவஸபையில் சொல்லியது	57- 58
21	பீஷ்மர் புரோஹிதர்சொல் தக்கதென்றும் பாண்டவர்கள் நீதி தவறாதவர்களென்றும் சொல்லியது	59
	கர்ணன், பாண்டவர்கள் மறுபடியும் வனவாஸம் செய்து நாட்டைப் பெறவேண்டுமென்றது	59- 60
	பீஷ்மர் கர்ணனை நிந்தித்தது	60
	திருதராஷ்டிரன் ஸஞ்சயனை யுதிஷ்டிரரிடம் அனுப்புவதாகச் சொல்லிப் புரோஹிதரைத் திருப்பி அனுப்பியது	60
22	திருதராஷ்டிரன், யுதிஷ்டிரர் முதலியோரைப் புகழ்ந்தும் துரியோதனாதியரை இகழ்ந்தும் ஸஞ்சயனைப் பாண்டவரிடம் தூதனுப்பியது	61- 65
23	ஸஞ்சயன் உபப்லாவ்யம் சென்று யுதிஷ்டிரரிடம் திருதராஷ்டிரன் க்ஷேமம் விசாரிப்பதாகச் சொல்லியது	66
	யுதிஷ்டிரர், பீஷ்மர் திருதராஷ்டிரன் முதலியோருடைய க்ஷேமத்தை ஸஞ்சயனிடம் கேட்டது	66- 69
24	ஸஞ்சயன் யுதிஷ்டிரருடைய வினாக்களுக்கு விடைகூறி, திருதராஷ்டிரனனுப்பிய செய்தியைக் கேட்கும்படி யுதிஷ்டிரரை வேண்டினது	69- 70
25	ஸஞ்சயன் போரை இகழ்ந்து ஸமாதானமடைவதே பீஷ்மர் முதலியோரின் கருத்தென்பதை யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியது	70- 72
26	தர்மபுத்ரர் நன்மையோ தீமையோ வருமென்பதையும் தம்மைத் துரியோதனாதியரால் வெல்ல முடியா	

விஷயஸூசிகை

அத்யாயம். பக்க

தெனபதையும இநதிரபரஸதராஜயததைககொடுத
தால ஸமாதான மடைவோமெனபதையும ஸஞசய
னிடம சொலலியது 72-

27 ஸஞசயன போரில பல குறறஙகளைககாட்டிப பகைவா
பஙகு கொடாவிடினும பொறுததுத தவஞசெய
தலே சிறநததெனறு யுதிஷடிராருககுசசொலலியது 76-

கோபததின தனமை 79

28 யுதிஷடிரா, தாமாதாமசசயம ஸாமானயராலசொலல
முடியாதாதலின தாம ரகஸயஙகளை அறிநத வாஸு
தேவரே சொலலவேணடுமெனபதை ஸஞசயனுக
குச சொலலியது 79-

29 கோவிநதா தாம கௌரவபாணடவாகள விஷயததில
ஸம எணணததுடனிருபபதையும செயயவேணடி
யதை அவசியம செயயவேணடுமெனபதையும
துரியோதனனுடைய தீசசெயலகளையும திருத
ராஷடிரன இஷடபபடி செயயலாமெனபதையும
தாம ஸமாதானததுககாக ஹஸதினபுரததுககு
வருவதாயிருபபதையும ஸஞசயனுககுச சொல
லியது 82-

தேவா முதலியோா காமாவினாலேயே உயாவடைந
தனரெனபது 83-

நானகு வாணஙகளின தொழிலகள 84-

அரசருககு எபபொழுது சணடைவருமெனபது 85

கவசஙகள ஆயுதஙகள இவறறின உறபததி 85

கோவிநதா, கௌரவரைக கெட்டமரமாகவும, பாணட
வரை நலல மரமாகவும கூறியது 88

30 ஸஞசயன ஊருககுச செலல விடை கேட்டது 89

யுதிஷடிரா ஸஞசயனைப புகழநது அவனிடம துரோ
ணா பீஷமா முதலியவாகளுககுத தம வநதனத
தையும க்ஷேமததையும தாம க்ஷேமம விசாரிப
பதையும தெரிவிககச சொலலியது 89-

யுதிஷடிரா ஸமாதானம அலலது சணடை எதுவும
ஸமமதமெனறு துரியோதனனுககுச சொலலும
படி ஸஞசயனிடம சொலலியது 95 -

31 யுதிஷடிரா திருதராஷடிரனுககும பீஷமருககும வந
தனங கூறி, ஸமாதானததை விருமபுவதாகவும
துரியோதன னுடைய குறறஙகளைத தாஙகள
பொறுபபதாகவும ஐநது ஊாகளையாவது கொடு
தது ஸமாதானஞ் செயதுகொளளவேணடுவதாக
வும அவனுககுச சொலலுமபடி ஸஞசயனிடம
சொலலியது 96 -

32 அாஜுனன, பீஷமா முதலியோருககு வநதனம
சொலலியது 98 -

அத்தியாயம்.		பக்கம்.
	ஸஞ்சயன் திரும்பி இரவில் ஹஸ்திநபுரம் சேர்ந்து, யுதிஷ்டிரர் வந்தனங்கூறி க்ஷேமம் விசாரித்ததைத் திருதராஷ்டிரனிடம் சொல்லி, அவனை நிந்தித்து யுதிஷ்டிரர் சொல்லியவற்றை மறுநாள் ஸபையில் சொல்வதாகக் கூறித் தன் வீடுசென்றது	99-102
	எவர் எவரை ஆபத்துக்கள் வந்தடையுமென்பது	101
	ஊழும் காலமும் வலியனவென்பது	101
	ப்ரஜாகர பர்வம்	
33	திருதராஷ்டிரன் கவலையால் நித்திரையற்று இரவில் விதுரரை அழைத்துவரச் சொல்லியதும், விதுரர் வந்ததும்	103
	திருதராஷ்டிரன் விதுரரிடம் நன்மையும் ஸுகமும் உண்டாவதற்கு உபாயம் கேட்டது	104
	விதுரர் யார்யாரை நித்திரை அடையாதென்பதைத் திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியது	104
	விதுரர் நீதிகளைக் கூறிப் பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யங் கொடுப்பதே உபாயமென்று திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியது	104-115
	பண்டித லக்ஷணம்	105-106
	மூடலக்ஷணம்	106-107
	எது எது எத்தனை எத்தனை பேரைக் கொல்லுமென்பது	108
	ஒருவனுக்குச் செய்யத் தகாதவை	108
	பொறுமைக்கு எது தோஷமென்பது	108
	பொறுமையின் பெருமை	108
	சிறந்த நன்மையும் சாந்தியும் திருப்தியும் ஸுகத்தைக் கொடுப்பதும் எது எது என்பது	108
	எவரைப் பூமி தின்னுமென்பது	108
	உடம்பை உலர்த்தும் முட்கள்	108-109
	விளங்காதவரும் ஸ்வர்க்கத்தின்மேலே இருப்பவரும்	109
	நல்வழியில் வந்தபொருளுக்கு எது எது தவறென்பது	109
	மூவகை நரகவாயில்கள்	109
	ஆலோசனைக்குத் தகாத நால்வர்	110
	உடனே பலிக்கும் நான்கு	110
	பணிவிடைபெறத்தக்க ஐந்து அக்னிகள்	110
	செல்வம் வேண்டுவோன் விலக்கவேண்டிய ஆறு குற்றங்கள்	110-111
	யார் யாரை விடவேண்டுமென்பது	111
	விடத்தகாத ஆறுகுணங்கள்	111
	ஸுகத்தைத்தரும் ஆறு	111
	அறுவரிடத்துப் பிழைக்கும் அறுவர்	111
	சிறிதுநேரம் பாராவிடினும் அழிபவை	111

அத்யாயம். பக்க

யாரியார் யாரியாரை அவமதிப்பரென்பது 111
ஸுகஸாதனமான ஆறுவிஷயங்கள் 111
என்றும் துக்கப்படும் அறுவர் 111-1
அரசன் விலக்கவேண்டிய ஏழுதோஷங்கள் 112
அழிவுக்கு முன்னுண்டாகும் எட்டுக்குறிகள் 112
மகிழ்ச்சிக்கு வெண்ணெய்போன்றவை எட்டு 112
மனிதனை விளக்கும் எட்டுக்குணங்கள் 112
சிறந்த அறிவுள்ளவன் யாரென்பது 112
தாமத்தை அறியாத பதினமர் 112-1
மனிதரால் பிரமாணமாகக் கொள்ளப்படுகிறவன் யாரென்பது 113
எவனைச் செல்வம் அடையுமென்பது 113
எப்படியிருப்பவன் தீரனென்பது 113
யாரால் பகை வெல்லப்படுமென்பது 113
யார் எப்பொழுதும் ஸுகியென்பது 113
மூடனல்லாதவனது தன்மை 113
எங்கும் புகழுடைபவன் யாரென்பது 113-1
எப்படியிருப்பவன் நேசிக்கப்படுவானென்பது 114
எத்தகையான மேலோரொழுக்கமுள்ளவனென்பது 114
யார் முன்னுக்குவருபவனென்பது 114
தேவர்களால் விருத்தி செய்யப்படுவோர் 114
யாருடையநீதி நன்கு செலுத்தப்படுமென்பது 114
எவனை அனர்த்தங்கள் விடுமென்பது 114-1
எவனுக்குக் காரியங்கள் நழுவாவென்பது 115
எப்படி இருப்பவன் ஞாதிகளால் நன்கு அறியப்படுவானென்பது 115
யார் குருவாவனென்பது 115
34 திருதராஷ்டிரன், கௌரவ பாண்டவர்களுக்கு நன்மையானதைச் சொல்லும்படி விதுரரைக் கேட்டது 115-1
விதுரர் பல நீதிகளைக் கூறிப் பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யம் கொடுப்பதே முக்கிய ஸாதனமென்றது 116-1
பிறர் கேளாமலிருக்கையில், எதையும் சொல்லலாகாதென்பது 116
காரியத்தைச் செய்யும் முறை 116
அரசன் நாட்டில் நிலையாமையும் நிலைத்தலும் 116
அடங்காமை செல்வத்தைக் கெடுக்குமென்பது 116
உணவின் லக்ஷணம் 116
ஜனங்கள் போஷகனாக விரும்புமவன் யாரென்பது 117
எவனிடம் உலகம் மகிழுமென்பது 117-1
நாடு வளர்வதும் குறைவதும் 118
ஸாரத்தை யாரிடமிருந்தும் கிரகிக்கவேண்டுமென்பது 118
யார் யார் எது எதனால் பாககின்றனரென்பது 118
யார் யாருக்கு எவர் எவர் உறவினரென்பது 118-1

அத்யாயம்.		பக்கம்.
	எது எது எது எதனுல காககபபடுமெனபது	119
	எவன தீராநோயுளளவனெனபது	119
	எது எது யாா யாருககு மதமும தமமும ஆகுமெனபது	119
	ஸததுககளே யாவாககும கதியெனபது	119
	யாா யாரால எது எது ஜயிககபபடடதாகுமெனபது	119
	சீலம இனறியமையாததெனபது	119
	யாா யாருககு எபபடி எபபடிபபடட அனனம ஏறபடு மெனபது	119-120
	யாா யாருககு எது எதில பயமெனபது	119
	தானே தனககு உறவும பகையுமெனபது	121
	பாவிகளுடன கூடலாகாதெனபது	121
	தீயோா கீழோாகளிடதது வாராககுணஙகள	121
	யாா யாருககு எது எது பலமெனபது	122
	சொலலாகிய புணணும முளளும நீஙகாவெனபது	122
35	விதுரா, திருதராஷடிரனுககுக கதையையும நீதி களையும சொலலிப பாணடவாகளிடம புதராகளிடத திருபபதுபோல இருககவேணடுமெனறது	123-132
	ஶோமையின சிறபபு	123
	கேசினி, அநதணா சிறநதவரெனபதையும மறகாலை யில ஸுதநவாவையும விரோசனனையும சோததுப பாாபபதாயிருபபதையும சொலலியது	123-124
	ஸுதநவா வநததும, கேசினி அவரைப பூஜிததததும	124
	விரோசனன தனனுடன உடகாரச சொலலியதும, ஸுதநவா மறுததததும	124
	ஏகாஸனததில உடகாாக கூடியவா யாரெனபது	124
	ஸுதநவாவும விரோசனனும உயிாபபநதயம வைதது பாஹலாதரிடம போய யாா சிறநதவரெனறு கேட டதும, அவா மறுமொழியும	125-126
	ஸுதநவா, தககவிடை சொலலாவிடில பிரஹலாதா தலை சிதறுமெனறது	126
	பிரஹலாதருககும ஹமஸததுககும ஸமபாஷணை	126-127
	தாமஸநதேகததில தவறுகச சொலபவரும தெரிந தும சொலலாதவரும அடையும தீமைகள	126
	ஸபையில நிநதிககபபடததககவனை நிநதியாதவருக கும நிநதிததவருககும வரும பாவபுணயஙகள	126-127
	தவறுகச சொலலுபவன எபபடி வருநதுவானெனபது	127
	எது எதறகாகப பொய சொனனவன எனன எனன பாவததை அடைவானெனபது	127
	பிரஹலாதா விரோசனன தோறறானெனறு ஸுதந வாவிடம சொலலி அவனைத திருபபிக கொடுககும படி அவரிடம வேணடினதும, ஸுதநவா தம் கால களை விரோசனன கழுவ வேணடுமெனறதும	128
	மதயஸதாாகக கூடாத எழுவா	128

அத்யாயம். பக்க

கபடமாகச் செய்யப்பட்டால் அச்சாந்தரும் நான்கு 129
பிரம்மஹத்தி செய்தவருக்கு ஒப்பாவோர் 129
யார் யார் எது எதனால் எவ்வெப்பொழுது அறியப் படுவரென்பது 129
எது எது எது எதை அபகரிக்குமென்பது 129
யார் யாருக்கு எது எது இல்லையென்பது 129
செல்வம் தோன்றி வளர்ந்து வேரூன்றி நிலைப்பது 129
மனிதனை விளக்கும் எட்டுக் குணங்கள் 130
ஸ்வர்க்கம் கிடைப்பதைக் குறிப்பிப்பவை எட்டு 130
தர்மத்தின் எட்டு வழிகள் 130
ஸபை, தர்மம், ஸத்யம் இவற்றின் லக்ஷணம் 130
ஸ்வர்க்கத்துக்குக் காரணமாவன பத்து 130
பாவபுண்யங்களின் பயன் முதலியன 130-1
யார் யாருக்கு யார் யார் சிக்ஷகரென்பது 131
மூலம் விசாரிக்கத் தகாதவை 131
செயல்கள் உத்தமம் மத்திமம் அதமம் அதமாதமமாவது 132
36-38 விதுரர், ஆத்ரேயர் ஸாத்யர்களுக்குச் சொல்லிய நீதியைத் திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியது 132-1
ஸாத்யர் வினவ ஆத்ரேயர் நீதியுரைத்தது 132-1
மௌனம் பேச்சு இவற்றின் முறை 133
உத்தம மத்திம அதமரின் லக்ஷணம் 134
எவர் அடுத்தற்குரியரென்பது 134
திருதராஷ்டிரன் மஹாகுல லக்ஷணங் கேட்டதும், விதுரர் உயர்குலம் இழிகுலம் முதலியவற்றைக் கூறியதும் 134-1
மித்திரலக்ஷணம் 136
நன்றிகொன்றவரின் தசையை ஊனுண்ணும் பிராணிகளும் தின்னாவென்பது 136
ஸந்தாபத்தால் வரும் தீமைகள் 136-1
திருதராஷ்டிரன் வினவ, விதுரர் அமைதிக்குரிய வழிமுதலியவற்றைக் கூறியது 137-1
ஒற்றுமை வேற்றுமைகளில் உயர்வு இழிவுகள் 138
சொல்லத்தகாதவர் 139
கோபத்தின் தன்மையும் அதனை அடக்கவேண்டுமென்பதும் 139
நோயாளரின் தன்மை .. 139
அகாரியம்செய்யும் பதினெழுவர் 140-1
பிறன் தன்னிடத்து நடப்பதுபோலவே தானும் அவனிடத்து நடக்கவேண்டுமென்பது 141
எது எது எது எதை அபகரிக்குமென்பது 141
திருதராஷ்டிரன் வினவ, விதுரர் ஆயுளின்குறைவுக்குக் காரணமுதலியவற்றைக் கூறியது 141
பிரம்மஹத்தி செய்தவருக்கு ஒப்பாவோர் 142

விஷயஸூசிகை.

அத்யாயம். பக்கம்.
பிரியத்தைச் சொல்பவரின் எளிமையும் கடினத்தும் நன்மையைச் சொல்பவரின் அருமையும் 142
எது எதனைக் காப்பதற்காக எது எதனை விடலாமென்பது 142
எது எதனால் எதை எதைக் காக்கவேண்டுமென்பது 142
தூதலக்ஷணம் 143
பொருளைச் செலவிடுதல் முதலிய அதிகாரத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டத் தக்கவர் 144
மனிதனை விளக்கும் எட்டுக்குணங்கள் 144
ஸ்நான சீலனை அடையும் பத்துக்குணங்கள் 144
அளவறிந்துண்பவனை அடையும் ஆறுகுணங்கள் 144
வீட்டில் வைத்துக்கொள்ளத் தகாதவர்கள் 144
என்றும் யாசிக்கத்தகாதவர் 144
யார் யாருக்கு வேலை செய்யக்கூடாதென்பது 144
மனிதருக்குரிய ஐந்துவித பலம் 146
புத்திமான் நம்பத்தகாத விஷயங்கள் 146
பெரியோரை உபசரிக்க வேண்டுமென்பது 147
பிரியராயிருந்தும் உபசரிக்கத் தகாதவர் 148
விற்கத் தகாத பொருள்கள் 148
பிக்ஷு தவசி இவர்களின் லக்ஷணம் 148
ஸ்திரீகளை நடத்து முறை 148
குடும்பத்தில் யார் யார் என்ன என்ன வேலையைப் பார்க்க வேண்டுமென்பது 148-149
சில ராஜ நீதிகள் 149-151
யார் யாரை யார் யார் அறிவரென்பது 150
எவர்கள்விஷயத்தில் கோபத்தை அடக்கிக்கொள்ள வேண்டு மென்பது 150
எவனை ஜனங்கள் விரும்பாரென்பது 150
மூடனால் அவமதிக்கப்படுபவர்கள் 150
யாரை அனர்த்தங்கள் விரைந்து அடையுமென்பது 150-151
எது எது செல்வத்தை வளர்க்குமென்பது 151
யார் யாரால் புகழப்பட்டவர் வாழ்வரென்பது 151
39 திருதராஷ்டிரன் வினவ, விதுரர் கூறிய சில நீதிகள் 152-153
40 திருதராஷ்டிரன் வினவ, விதுரர் பல நீதிகள் கூறிப் புத்திரர்களிடமும் பாண்டவரிடமும் ஸமமாயிருக்கும் படி சொல்லியது 153-159
எவர்களை விடவேண்டுமென்பது 153
எது எதில் எது எது நஷ்டமென்பது 155-156
எது எது எதை எதைப் போக்குமென்பது 156
குலத்தை அறியும் முறை 156
கெடா நட்பு இன்னதென்பது 156
எவைகள் ஐச்வர்யத்தைச் செய்வன என்பது 157
ஆயுளுக்குக் காரணமானவை 157

அத்யாயம்		பக்கம்
	எவரிடம் செல்வம் நில்லாதென்பது	157
	செல்வம் குணத்தையும் குற்றத்தையும் பார்ப்பதில்லையென்பது	157-15
	எது எது எது எதைப் பயனுக்குடையதென்பது	158
	ஐஶ்வர்யத்துக்குக் காரணமானவை	158
	யார் யாருக்கு எது எது பலமென்பது	158
	எது எது விரதத்தைக் கெடுக்காவென்பது	158
	எது எதனை எது எதனால் ஜயிக்க வேண்டுமென்பது	158
	எவரை நம்பலாகாதென்பது	158
	துகிக்கப்பட்ட தக்கவை எவையென்பது	159
	யார் யாருக்கு எது எது ஜரை என்பது	159
	யார் யாருக்கு எது எது களங்கமென்பது	159
	எது எதற்கு எது எது மலமென்பது	159
	எதனை எதனை எதனால் எதனால் ஜயிக்கமுடியாதென்பது	159
	எவனது வாழ்வு பயனுள்ளதென்பது	159
	எவன் மயக்க மடையமாட்டானென்பது	159
	கல்விக்குப் பகையும் கற்பவர்க்கு வரும் குற்றமும்	160
	ஸுகிக்கு வித்தையும் வித்யார்த்திக்கு ஸுகமும் இல்லையென்பது	160
	யார் யார் எதனெதனால் திருப்தி அடையாரென்பது	160
	எது எது எதனை எதனை அழிக்குமென்பது	160-16
	ராஜக்ருகத்தில் இருக்கவேண்டியவர்கள்	161
	சிறந்த பன்னிரண்டு பொருள்கள்	161
	எது எதனால் எது எதைக் காக்கவேண்டுமென்பது	162
	நான்குவர்ணங்களின் தர்மங்கள்	162-16
	திருதராஷ்டிரன் விதிவலிதென்றது	163

ஸநத்ஸுஜாத பர்வம்

41	திருதராஷ்டிரன் மேலும் தர்மங்களைச் சொல்லும்படி விதுரரைக் கேட்டதும், விதுரர் தமது தகுதியின்மையைக் கூறி ஸநத்ஸுஜாதர் கூறுவரென்றதும்	164
	விதுரர் நினைத்ததும், ஸநத்ஸுஜாதர் வந்ததும்	164
	விதுரர் ஸநத்ஸுஜாதரைத் திருதராஷ்டிரனுக்குத் தத்வோபதேசம் செய்யவேண்டினது	164-16
42-46	திருதராஷ்டிரன் வினவ, ஸநத்ஸுஜாதர் தத்வோபதேசம் செய்தது	165-19
	எவருக்கு ம்ருத்யு உண்டு எவருக்கில்லையென்பது	165-16
	அவித்வான் வித்வான் இவர்களின் கதி	167
	பரமாத்மா மாயையோடு சேர்ந்து உலகைப் படைத்தல்	167-16
	தர்மம், பாவத்தைப் போக்குகிறதா, பாவத்தால் போக்கப்படுகிறதா என்பது	168
	ஸ்வர்க்கமோக்ஷ முதலியன	168-1

த்யாயம்.		பக்கம்.
	எவை மோக்ஷத்திற்கு வாயிலென்பது	171
	மௌனம் இன்னதென்பது	171
	எவரை வேதங்கள் காவாவென்பது	172
	வேதங்கள் ஓதுவோரைக் கரையேற்றுவது முதலியன	172-173
	பயனை விரும்பாத தவம் மிகவளருமென்பது	173
	மனிதருக்கு வரும் பன்னிரண்டு தோஷங்கள்	173
	குரூரதோஷமுள்ள பதின்மூவர்	174
	மனிதர்க்குவேண்டும் பன்னிரண்டு குணங்கள்	174
	தமத்துக்குவரும் பதினெட்டுத்தோஷங்கள்	174-175
	ஆறுவிதத் தியாகங்கள்	175
	அஜாகரதையின்மைக்குரிய எட்டுக்குணங்கள்	175-176
	அஜாகரதையால் வரும் எட்டுத்தோஷங்கள்	176
	வேதவித்துக்களின் லக்ஷணமுதலியன	177-179
	பிரம்மம் அவஸரத்தாலன்றி பிரம்மசரியத்தாலே அறியக்கூடியதென்பது	179
	ஆசாரியரின் சிறப்பு, அவரை வழிபடுமுறை, கல்வி கற்றல், பிரம்மசரியத்தின் சிறப்பு முதலியன	180-182
	பிரம்மசரியத்தின் நான்கு பாதங்கள்	180-181
	எது எதனால் எவ்வளவு எவ்வளவு வித்தையை அடைகிறதென்பது	181
	பிரம்மசரியத்தின் சிறப்பு	182
	பிரம்மம் இத்தகையதென்பதும், அதன் பெருமையும்	182-183
	மனிதர்க்கு வரும் பன்னிரண்டு தோஷங்கள்	183
	குரூரத்தன்மையுள்ள அறுவர்	183
	பாவஒழுக்கமுடையவர் எழுவர்	184
	பிராம்மணனுக்குரிய பன்னிரண்டு விரதங்கள்	184
	நிந்தை தகாதென்பது	184
	மததோஷங்கள் பதினெட்டு	184
	யோகம் இன்றியமையாததென்பது	185-186
	பிரம்மத்தின் தன்மை அதனை அறிதல் முதலியன	186-191
	யானஸந்தி பர்வம்	
47	திருதராஷ்டிரன் முதலியோர் ஸபையில் கூடியதும், ஸஞ்சயன் வந்து பாண்டவர்கள் க்ஷேமம் விசாரித்தனரென்றதும்	191-192
	ஸஞ்சயன், தான் கிருஷ்ணார்ஜுனரை அந்தப்புரத்தில் கண்டதையும் கோவிந்தர் சொல்லிய அபிப்பிராயத்தையும் கூறியது	193-194
48	ஸஞ்சயன் கிருஷ்ணரைப்புகழும் அர்ஜுனன் பேச்சை விரித்துக் கூறியது	195-208
	அந்தணர், இந்திரனையாவது கோவிந்தரையாவது போர்த்துணையாகக் கொள்ளச்சொல்லியதும் அர்ஜுனன் கோவிந்தரைத் துணையாகக் கொண்டதும்	203

அத்யாயம்		பக்க
	கோவிநதா நரகனையும முரனையும கொனறு திருமபியதும, தேவாகள அவருககு வரமளிததது்ம	205
49	பீஷமா நரநாராயணரே கிருஷணாாஜுனாாயவதரிததரிததன ெனபதையும, அவாகளுடன பகைததால கௌரவரழிவரெனபதையும கூறியது	208-2
	காணன தனனைத தாஷிததல தகாதெனறு பீஷமரிடம சொலலியது	210
	பீஷமா மறுபடியும திருாாஷடிரனிடம காணனை நிநதிததுக கூறியது	211
	துரோணரும பீஷமரை அனுஸரிததுச சொலலியதும, திருதராஷடிரன இருவாசொலலையும (அனுதானைசெயயக கௌரவரனைவரும உயிரில ஆசையறறவாானதும	211-?
50	ஸஞ்சயன, யுதிஷடிராகடடளையைப பாஞசாலாமுதலிய பலரும எதிாபாாககினறன ரெனறது	212-?
	திருதராஷடிரன பாணடவசேனையைபபறறி வினவ, அதனை நினைநத ஸஞசயன மயஙகி விழுநதது	212
	ஸஞசயன தெளிநது பாணடவருககுளள ஸகாயஙகளைக கூறியது	213-?
51	திருதராஷடிரன பீமஸேனனுடைய பலபாாககரமஙகளை ஸஞசயனிடம சொலலி வருநதியது	216-2
52	திருதராஷடிரன அாஜுனனுடைய பலபராககரமஙகளைக கூறி வருநதியது	222-?
53	திருதராஷடிரன, பாணடவரின துணைவலிமை முதலியவறறைக கூறி, ஸமாதானததுககு முயலவதாகச சொலலியது	224-?
54	ஸஞசயன பாணடவாகளிடம வெறறிககு வேணடியவை யெலலாம அமைநதிருபபதையும திருதராஷடிரன அவாகளுககுச செயத அபகாரததையும சொலலி, அவனை நிநதிததது	225-?
55	துரியோதனன, பீஷமா முதலியோா தனககு அபயஙகொடுதததையும இருநிறததுச சேனைகளின பலாபலததையும சொலலித திருதராஷடிரனைத தேறறியது	227-?
56	ஸஞசயன பாணடவாகளின போாவிருபபததையும தோகள குதிரைகளையும பறறித துரியோதனனுககுச் சொலலியது	233-?
57	ஸஞசயன பாணடவாகளுககுத துணையாகவநதவாகளையும அவாகள கௌரவாகளைக கொலலப் பஙகிடடுககொணடதையுமதிருதராஷடிரனுககுச சொலலியது	235-?
	திருதராஷடிரன பாணடவா பகூததைப புகழநதும துரியோதனனை இகழநதும கூறியது	238

த்யாயம்		பக்கம்.
	துரியோதனன தனபக்ஷததாா பாணடவரை வெலல வலலவ னெனறது	238-239
	ஸஞசயன, திருஷடதயுமனன அவசியம சணடை செயயவேணடு மெனறதையும யுதிஷடிரா அவனைப புகழநததையும கூறியது	239-240
	ஆபததில காககும சுததவீரனைத தேடி அடைய வேணடு மெனபது	240
	ஸஞசயன, திருஷடதயுமனன பாணடவருககு நாடு கொடுதது ஸமாதானமடையச சொலலியதைக கூறியது	240-241
58	திருதராஷடிரன பீஷமாமுதலியோா போரைவிருமப விலலை யெனறதும, துரியோதனன அவாகளை எதிரபாராமலே காணன முதலானவருதவியால பாணடவாதியரைக கொனறு களவேளவிசெயவ தாகச சொலலியதும	242
	திருதராஷடிரன துரியோதனனை நிநதிததது	242-243
59	ஸஞசயன, 'நாடுகொடாவிடில கௌரவரைக கொல வேன' எனறு அாஜுனன சொலலியதைத திருத ராஷடிரனுககுச சொலலியது	244-245
60	திருதராஷடிரன, இருதிறததுப பலாபலததையும பாணடவாகளுககுத தேவரும உதவுவரெனபதையும தனககும ஸமாதானமே விருபபமெனபதையும துரி யோதனனுககுச சொலலியது	245-247
61	துரியோதனன, பாணடவாகளுககுத தேவாகள துணை செயயா ரெனபதைக காரணததோடு கூறிக தன திறமையையும தானே அவாகளை வெலலவதாயிருப பதையும சொலலியது	247-249
62	காணன, திருதராஷடிரனை அலக்ஷியமசெயது பாண டவாகளைக கொலவதாகப பிரதிஜஞைசெயதது	250-251
	பீஷமா காணனை நிநதிததும, காணன பீஷமா ஒழி யும வரை தான ஆயுதமெடுபபதிலலை எனறு சொல விச செனறதும	251
	பீஷமா போரில தினநதோறும பதினாயிரவரைக கொலவதாகச சபதம செயதது	252
63	துரியோதனன பீஷமாகருததை மறுததுப பீஷமா முதலியோரை எதிரபாராமலே காண துசசாஸனா களுடைய உதவியைககொணடே பாணடவரைக கொலவதாகப பிரதிஜஞைசெயதது	252-253
	விதுரா அடககததைப புகழநதது	253-255
	தமததின அடையாளஙகள	254
64	விதுரர், பறவைகளின கதையைககூறி ஞாதிகளைப பகைககலாகாதெனறது	255-256
	ஞாதிகள செயயவேணடியவை	256

அத்யாயம்.		பக்க
	விதுரர், வேடன்கதையால் அதிக ஆசை அதிகஷ்டமென்பதையும் வெற்றிதோல்விகள் நிலையற்றனவென்பதையும் கூறியது	256-25
65	திருதராஷ்டிரன், அர்ஜுனன் வாஸுதேவருக்கு மிக்க நண்பனாகையால் அவனை வெல்வது இயலாதென்றும் ஸமாதானம் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்றும் துரியோதனனுக்குச் சொல்லியது	257-25
66	துரியோதனன் திருதராஷ்டிரன்சொல்லைக் கேளாமற்போக ஸபைகலைந்தது	259
	திருதராஷ்டிரன் இருதிறத்துச் சேனைகளின் பலாபலத்தையும் வினவியதும், ஸஞ்சயன் தனிமையிற் செல்ல மறுத்து வியாஸரையும் காந்தாரியையும் தருவிக்கச் சொல்லியதும்	259-26
	வியாஸர் திருதராஷ்டிரனுக்கு விடைசொல்லும்படி ஸஞ்சயனுக்கு அனுமதி கொடுத்தது	260
67	ஸஞ்சயன் சிறந்தவரெல்லாரிலும் வாஸுதேவர் மிகச் சிறந்தவரென்று கூறிப் புகழ்ந்தது	260-26
68	திருதராஷ்டிரன் பக்தியைப்பற்றி வினவியதும், ஸஞ்சயன் விடையும்	262
	வியாஸர், ஸஞ்சயன் மோக்ஷவழியைக் கூறுவனென்பதைத் திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியது	263
	திருதராஷ்டிரன்வினவ ஸஞ்சயன் புலன்களினடக்கம் இன்றியமையாததென்றது	263-26
69	ஸஞ்சயன் பகவானுடைய நாமங்களுக்குப் பொருள் கூறி ஸமாதானம் செய்தற்காகக் கண்ணபிரான் வருகையைத் தெரிவித்தது	264-26
70	கண்ணபிரான் வரவுகேட்டு மகிழ்ந்த திருதராஷ்டிரன் கண்ணுள்ளவர்களைப் புகழ்ந்து கிருஷ்ணருடைய குணங்களைக் கூறியது	266-26

பகவத்யான பர்வம்

71	யுதிஷ்டிரர் ஸமாதானத்துக்காக அஸ்தினபுரம் போய் வரும்படி மாதவரைக் குறிப்பாக வேண்டினதும், அவர் ஸம்மதித்ததும்	268-27
	தனத்தின் இன்றியமையாமை முதலியன	270-27
	யார் யார் எது எதனால் ஜீவிக்கின்றனரென்பது	272
	யுத்தம் இழிவானதென்பதும், அதனால் வரும் தீமைகளும்	272-27
	யுதிஷ்டிரர் மாதவர் தாமாகக் கௌரவரிடம் செல்லவேண்டாமென்றதும், மாதவர் செல்வதவசியமென்றதும்	275-27
72	மாதவர், போர்நிச்சயமென்பதையும் உலகத்தாரின் ஸந்தேக நிவர்த்திக்காக ஸமாதானம் பேசப்போவதையும் சொல்லியது	276-2

அத்யாயம்.		பக்கம்.
73	பீமன துரியோதனனைத திருபதிசெயவது ஸாமமெனபதையும எபபடியாவது ஸமாதானமே செயயவேணடு மெனபதையும கோவிநதருககுச சொலலியது	280-282
	குலததைககெடுதத அரசா பதினெணமா	281
74	மாதவா பீமனை அவனுடைய பிரதிஜஞை முதலியவறறை நினைபபூட்டிப போருககு உதஸாகபபடுததியது	282-284
75	பீமன தனதிறமையையும தான ஸமாதானததை விருமபுதறகுத தயையே காரணமெனபதையும வாஸுதேவருககுச சொலலியது	284-286
76	கோவிநதா பீமனைப புகழநது அவனகருததை அறிதறகும அவனை உதஸாகபபடுததறகுமே தாம அவவிதம கூறியதாக அவனிடம சொலலியது	286-287
77	அாஜுனன ஸமாதானம சணடை இரணடையும புகழநது இஷடமபோல எதாவதொனறை நிசசயிககுமபடி கிருஷணரிடம சொலலியது	288-289
78	வாஸுதேவா தணடனைககுரிய துரியோதனனை ஸமாதானபபடுதத முடியாதவனெனபதாகவும, யுதிஷடிாருடைய விருபபபபடி தாம ஸமாதானததுககு முயலவதாகவும அாஜுனனுககுச சொலலியது	290-291
79	நகுலன தனககு ஸமாதானததில விருபபமிருபபதையும மாதவருககு ஸமாதானமசெயய வலலமை இருபபதையும அவரிடம சொலலியது	292-293
80	ஸஹதேவன, கௌரவா ஸமாதானததை விருமபினும யுததததையே நிசசயிககுமபடி கோவிநதரிடம சொலலியது	293-294
	ஸாதயகி ஸஹதேவனசொலலை ஆமோதிததது‌ம, வீரா்கள சிஙகநாதம செயததும	294
81	திரௌபதி சூதாடடஸபையில தனககுநோநத துயரைக கோவிநதரிடம சொலலி அழுதது	295-298
	கோவிநதா துரியோதனாதியரைக கொலலிபபதாகச சொலலி தரௌபதியைத தேறறியது	298
82	வாஸுதேவா தூதுசெலலப புறபபடட தினமுதலியன	299
	வாஸுதேவா துரியோதனாதியா துஷடராதலின தேரில ஆயுதஙகள இருககவேணடுமெனறது	299
	வாஸுதேவா தூதுசெலல ஸாதயகியுடன புறபபடடது	300-301
83	யுதிஷடிரா குநதியை க்ஷேமமவிசாரிததுத தம நமஸகாரததைச சொலலித தேறறுமபடியும மறறவாககும தாம விசாரிததததை முறையுடன சொலலுமபடியும கோவிநதரிடம சொலலித திருமபியது	301-303

அத்யாயம்.		பக்க
	முனிவா கோவிநதரை வழியிலகணடு தாம கௌரவ ஸபைககு வருவதாகச சொலலிச சென்றது	303-3
	வாஸுதேவருடன சேனை சென்றது	305
84	கோவிநதா போமபொழுது கௌரவரின தோலவியையும கோவிநதரினவெறறியையும குறிககும சகுனஙகளுணடானது	305-3
	கோவிநதா விருகஸதலததில இரவில தஙகியது	306-3
85	திருதராஷடிரன, கோவிநதா வருவதை அறிநது அவரை உபசரிபபதறகாக வழியில ஸபைகளை அமைககுமபடி துரியோதனனுககுச சொலலியது	307-3
	துரியோதனன ஸபைகளமைததது, கோவிநதா அவைகளைப பாராமலே சென்றதும	308-3
86	திருதராஷடிரன, கோவிநதருககுத தோயானை முதலியன கொடுபபதாக விதுரரிடம சொலலியது	309-3
87	விதுரா, திருதராஷடிரன தோமுதலியன கொடுபபதாகச சொலலியது வஞசிததறகென்றும, கோவிநதா ஸாமமுதலிய உபாயஙகளுககு வசபபடா ரென்றும, அவா விருமபியதைசசெயது அவரைக கௌரவிககவேணடு மென்றும சொலலியது	311-3
88	துரியோதனன, கோவிநதா வசபபடாராகையால அவருககுப பொருளகொடுகக வேணடா வென்றும, போா நடவாமல நிலலாதென்றும சொலலியது	313
	பீஷமா, கோவிநதா அவமதிககமுடியாதவரென்றும அவா சொலலியதைச செயயவேணடு மென்றும சொலலியது	314
	துரியோதனன, கோவிநதரைக கடட உபாயஙகேடடதும, திருதராஷடிரன அவனை நிநதிததும	314
	பீஷமா, துரியோதனனை நிநதிதது வெளியே சென்றது	314-3
89	கோவிநதா, ஹஸதிநபுரமடைநது திருதராஷடிரன அரணமனைசென்று, பூஜிககபபெறறு, விதுரருடைய மாளிகை சோநதது	315-3
90	கோவிநதா குநதியைக கணடதும, அவள பாணடவரின க்ஷேமததைவினவித தான அனுபவிதத துனபஙகளைககூறி வருநதியதும	317-3
	கோவிநதா குந்தியைததேறறி அனுமதி பெறறுத துரியோதனனரணமனை சென்றது	324-3
91	துரியோதனன கோவிநதரைக கௌரவித்து விருந்துக்கழைததும, அவா மறுததும	326-3
	துரியோதனன காரணஙகேடக, மாதவா விடை கூறி விதுரா மாளிகைசென்று விருநதுணடது	327-3
92	விதுரா, பீஷமாமுதலியோரிருததலால துரியோதனன காவ முற்றிருபபஙதயும அவனுடைய தீயொழு	

அத்யாயம்.		பக்கம்.

அத்யாயம்.	விஷயம்	பக்கம்.
	கத்தலையும் அவனிடம் ஸமாதானம் பயனற்றதென்பதையும் துஷ்டாசிரமபின் துரியோதனஸபையில் கோவிந்தர் பிரவேசிப்பது தமக்கு ஸம்மதமென்றென்பதையும் அவருக்குச்சொல்லியது	330-333
93	கோவிந்தர், விதுரர்சொல்லைப் புகழ்ந்து, தாம்வந்தது உலகம் பழிசொல்லாமலிருத்தற்காகவென்று விதுரருக்குச் சொல்லியது	333-335
	சண்டைநேரும்போது ஸமாதானம் செய்பவருக்கும் செய்யாதவருக்கும் வரும் புண்யபாபமுதலியன	334-335
94	துரியோதனனும் சகுனியும் கோவிந்தரை ஸபைக்கழைத்ததும், அவர் விதுரருடன் ஸபைக்கு வந்ததும்	336-339
	கோவிந்தரின் தேர்க்குதிரைகள் இன்னஇன்ன நிறமுடையன வென்பது	337
	கோவிந்தர் ரிஷிகளைப்பூஜிக்கச் சொல்லியதும், பீஷ்மர் பூஜித்தபின் எல்லாரும் உட்கார்ந்ததும்	339-340
95	கோவிந்தர், தாம் ஸமாதானம்செய்ய வந்ததையும் ஸமாதானம் சண்டை இவற்றின் குணகுற்றங்களையும் பாண்டவரின் விண்ணப்பத்தையும் திருதராஷ்டிரனிடம் தெரிவித்து, இஷ்டப்படி செய்யச் சொல்லியது	341-346
	அதர்மமும் பொய்யும் வழங்கும் ஸபையிலுள்ளோர் அழிவரென்பது	345
96	பரசுராமர், தம்போத்பவன்கதையையும் கிருஷ்ணார்ஜுனர் நரநாராயணரின் அவதாரமென்பதையும் சொல்லியது	346-350
	தம்போத்பவன் நரருக்குத் தோற்றது	348-349
	விசித்ரமான எட்டுஅஸ்திரங்களும் அவற்றின் செயல்களும்	349-350
-105	கண்வர், துரியோதனனுடைய வலிமைச்செருக்கைப் போக்க மாதலி கதையைச் சொல்லியது	351-369
	மாதலி மனைவியுடன் ஆலோசித்துக் குணகேசிக்கு வரன்தேடப் புறப்பட்டது	352
	மாதலி நாரதரைக்கண்டதும், இருவரும் வருணனிடம் சென்று மரியாதை பெற்றதும்	353
	நாரதர் வருணலோகத்திலுள்ள பொருள்களின் குணங்களை மாதலிக்குச் சொல்லியது	353-354
	காண்டீவத்தின் வரலாறு	354
	நாரதர் பாதாளத்திலுள்ள பொருள்களைக் காட்டி அவற்றின் குணங்களை மாதலிக்குச் சொல்லியது	355-357
	எப்படியிருப்பவன் கோவரதமுள்ளவனென்பது	357
	மாதலி, 'ஒருவரனும் பிடிக்கவில்லை, வேறிடம் செல்வோம்' என்று நாரதருக்குச் சொல்லியது	357

அத்யாயம் பக்க

நாரதர் ஹிரண்யபுரம் சென்று அஸுரர்களில் வரன்தேடச் சொல்லியதும், மாதலி அஸுரர்களும் தேவர்களும் பகையாதலின் அவருறவு வேண்டாமென்றதும் 358-3

நாரதர் கருடலோகம்போய் அங்குள்ள பறவைகளின் பெயர்களையும் குணங்களையும் அங்கு வரன்பிடிக்காவிட்டால் வேறிடம் செல்லலாமென்பதையும் மாதலிக்குச் சொல்லியது 359-3

நாரதர் ரஸாதலம்சென்று அங்குள்ள ஸுரபிவம்சத்தின் பெருமையை மாதலிக்குச் சொல்லியது 361-3

காமதேனுமுதலிய நான்குபசுக்கள் நான்கு திசைகளையும் தரிக்கின்றன வென்பது 361

நாரதர் மாதலியைப் போகவதிக்கு அழைத்துப்போய் வரன்பார்க்கச் சொல்லியது 362-3

மாதலி ஒருவனைத் தனக்குப்பிடித்தவனென்று நாரதரிடம் சொல்லியதும், அவர் அவன் வரலாறுகூற, மாதலி அந்தஸுமுகனை வரனாக நிச்சயிக்கும்படி அவருக்குச் சொல்லியதும் 363-3

நாரதர் ஆர்யகனை அவன் பேரனுக்காகக் குணகேசியை வாங்கிக்கொள்ள வேண்டினது 364-3

ஆர்யகன், ஸுமுகனைக் கருடன் தின்பதாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்திருக்கிறானென்றது 365

மாதலி ஸுமுகனைக் காப்பதற்காக அவனுடனும் நாரதருடனும் இந்திரனிடம் சென்றது 366

நாரதர் விஷ்ணுவினிடம் தெரிவிக்க அவர் ஸுமுகனுக்கு அமுதம்கொடுக்கும்படி இந்திரனுக்குச் சொல்லியது 366

இந்திரன் ஸுமுகனுக்கு அமுதங்கொடாமலே ஆயுளைக் கொடுத்ததும், விவாகம் நிறைவேறியதும் 366

கருடன் இந்திரனிடம் கோபித்ததும், ஸுமுகன் பயந்து விஷ்ணுவின் பாதபீடத்தைச் சுற்றிக்கொண்டதும் 367

கருடன் கர்வமாகப் பேசியதும், விஷ்ணு அவனைத் தமது ஒருகையைத் தாங்கச் சொல்லியதும் 368-

கருடன் திருமாலின் கையைச் சுமக்கமுடியாமல் மன்னிப்புக்கேட்டதும், அவர் அருள்செய்து ஸுமுகனை அவனிடம் எறிந்ததும், அதுமுதல் அவன் ஸர்ப்பத்தோடிருந்ததும் 369

கண்வர் துரியோதனனைப் பாண்டவரிடம் நட்புக்கொள்ளச் சொல்லியதும், அவன் தொடைதட்டி நகைக்க, அவர் அவனைச் சபித்ததும் 369-

106-123 நிர்ப்பந்தமும் கர்வமும் தீமைக்குக் காரணமென்பதை விளக்க நாரதர் காலவர்கதையையும் யயாதிகதையையும் சொல்லியது 371-

பாயம்.	பக்கம்.
தாமம விஸவாமிதாரைப பரீக்ஷிததது‌ம, காலவா விஸ வாமிதாருககுப பணிசெயததும	372 373
காலவா குருதக்ஷிணை கொடுபபதாக வலிநதுசொலலிய தும, விஸவாமிதரா ஒரு காது பசசையாயுள்ள எணணூறு குதிரை கேடடதும	372
தக்ஷிணையின மகிமை	372
காலவா குதிரைவிஷயமாகப புலமபி விஷணுவைச சரணமடைநதது	373
பொயயால வரும தீமைகள	373-374
கருடன காலவரை வேணடுமிடதது அழைததுபபோவ தாகச சொலலியது	374
கருடன காலவரைக கிழககுமுதலான திசைகளுககு அழைததுப போவதாகச சொலலிக கீழததிசை யின சிறபபைச சொலலியது	374-376
பூாவதிககெனனும பெயாககாரணமும தேவகாரியங களை அததிசையில செயயடவேணடு மெனபதும	375
கருடன தெனதிசையின சிறபபைக காலவருககுச சொலலியது	376-378
தக்ஷிணதிககெனனும பெயாககாரணம	376
கருடன மேறறிசையின சிறபபைக காலவருககுக கூறியது	378-379
பசசிம திககெனனும பெயாககாரணம	378
கருடன வடதிசையைபபறறிச சொலலி விருமபின விடம செலவதறகுக காலவரைத தனமுதுகில ஏறச சொலலியது	380-382
உததர திககெனனும பெயாககாரணம	380
கருடன வேகமாகச செலலக காலவா அஞசியதும, கருடன கீழபபாறிச செலவோமெனறதும	382-384
கருடனும காலவரும சாணடிலி இடட உணவைஉணடு உறஙகியது	384-385
கருடன சாணடிலியைப பிடிககககருதியதும, அவன சிறகு உதிாநததும	385
காலவா சிறகுதிாக காரணஙகேடடதும, கருடன சொலலிச சாணடிலியை மனனிபபுக கேடடதும	385
சாணடிலி அனுககிரகிததததும, கருடனுககு மறுபடியும சிறகுணடானதும	385-386
ஆசாரததின சிறபபு	385-386
விஸவாமிதரா வழியிலவநது குருதக்ஷிணையைபபறறிக காலவருககுச சொலலியது	386
ஹிரணயம தனம எனனும பெயாககாரணம	386-387
கருடன காலவருடன யயாதியிடம சென்று காலவா வரலாறறைக கூறிக குதிரைகளை யாசிததது	387-388

அத்யாயம் 'பக்க

யயாதி பொருளில்லாமையால் தனமகள் மாதவியைக் கொடுத்ததும், கருடன் காலவரிடம் சொல்லிக்கொண்டு சென்றதும 389-3

காலவர் ஹர்யஸ்வனிடம்போய்ச் சுல்கம் கொடுத்து மாதவியை மணம் செய்யச்சொல்லியது 390-3

ஹர்யஸ்வன் மாதவியைப்புகழ்ந்து சுல்கத்தைக்கேட்க, காலவர் சொல்லியது 392

ஹர்யஸ்வன் மாதவியை வர்ணித்ததில் உத்தமஸ்திரீ ஸாமுத்ரிகம் கூறியது 391-3

ஹர்யஸ்வன் தன்னிடம் சுல்கப்பொருளில் நாலி லொன்றே இருந்ததால் தான் ஒரு புத்திரனை அடைந்து பின் மாதவியைத் திருப்பிக்கொடுப்ப தாகச் சொல்லியது 392

மாதவி தான் மக்களைப்பெறுந்தோறும் திரும்பத்திரும் பக் கன்னியாம்படி வரம் பெற்றிருப்பதைக் கூறி யது 392-

ஹர்யஸ்வன் வஸுமனஸைப் பெற்றதும், காலவர் கன் னியான மாதவியுடன் திவோதாஸனிடம் சென்ற தும 393

காலவர் தமவரவின்காரணங் கூறியதும், திவோதா ஸன் தன்னிடமும் இருநூறு குதிரைகளே இருந்த தால், ப்ரதர்தனனென்னும் ஒருபிள்ளையைப் பெற்று மாதவியைத் திருப்பிக்கொடுத்ததும 394-

காலவர் மாதவியுடன் உசீநரனிடம் சென்றதும், அவ னும் இருநூறு குதிரைகளைக்கொடுத்துச் சிபியைப் பெற்றுக் கன்னியைத் திருப்பிக்கொடுத்ததும், கரு டன் வந்ததும 396

காலவர் இருநூறுகுதிரை குறைவென்றதும், கருடன் அவற்றின் வரலாறுகூறி அறுநூறு குதிரையையும் மாதவியையும் விஸ்வாமித்ரரிடம் கொடுக்கச்சொல் லியதும 398

ரிசீகர் ஆயிரம்குதிரைகொடுத்து ஸத்யவதியை மணந்த வரலாறு 398

காதி யாகத்தில் குதிரைகளைப் ப்ராம்மணருக்குக் கொடுத்ததும், ஹர்யஸ்வன் முதலியோர் அவர்களி டம் அறுநூறுகுதிரைகளை விலைக்கு வாங்கியதும 398

நானூறுகுதிரைகளை ஆறடித்துப்போனது 398

காலவர் அறுநூறுகுதிரையையும் மாதவியையும் விஸ வாமித்ரரிடம் கொடுத்ததும், அவர் அஷ்டகனைப் பெற்று அவளைத் திருப்பிக் கொடுத்ததும 399

காலவர் மாதவியை யயாதியிடம் கொணர்ந்துவிட்டுச் சென்றது 399

அத்யாயம்.		பக்கம்.
	யயாதி மாதவிககு ஸவயமவாம ஏறபடுததியதும், அவள யாரையும வரியாமல காட்டில தவஞ்செயத தும	400-401
	யயாதி நெடுங்காலம ஸவாககததில வஸிததபின தேவாகளையும ரிஷிகளையும அவமதிதது ஒளிமழுங கியது	401
	யயாதி கவலையுறறதும, வேலைககாரன அவனை விழச சொலல, அவன ஸாதுககளினநடுவில விழவேண்டு மெனறதும	402-403
	யயாதி பிரதாததனனமுதலிய நாலவாநடுவில விழுந ததும, அவாகள வினவ அவன தன வரலாறு கூறிய தும	403
	பிரதாததனன முதலியோா தமபுணணியததைக கொடுபபதாகச சொலலியதும, யயாதி பெறமறுததது்	403
	மாதவி, பிரதாததனனமுதலியோா யயாதிககுப பேரனெனபதைத் தெரிவிதது அவாகள கொடுதத புணணியததோடு தன புணணியததிலும பாதிகொடுத தது	403-404
	காலவா தமபுணயததில எட்டிலொருபஙகை யயாதிக குக கொடுததது	404
	பிரதாததனனமுதலியோா தனிததனி தஙகளபுணயத தைக கொடுததது, யயாதி மறுபடியும ஸவாககம சென்றதும	405-406
	யயாதி கேட்க பரமமதேவா அவனவிழக காரணததை யும அநதச சரிததனதச சொலலுவோாடையும பய னையும கூறியது	407-408
	நாரதா துரியோதனனை ஸமாதானம செயதுகொளளச சொலலியது	408
124	திருதராஷ்டிரன துரியோதனனை ஸமாதானம செய யுமபடி கோவிநதனை வேணடினதும, அவா துரியோ தனனுககு ஸமாதானம சொலலியதும	409-413
125	பீஷமரும துரோணரும கோவிநதா சொலலைககேட் குமபடி துரியோதனனுககுச சொலலியது	414-415
	விதுரா, காநதாரியையும திருதராஷ்டிரனையும பறறி வருநதுவதாகச சொலலியது	415
	திருதராஷ்டிரன, கோவிநதாசொலலைக கேட்கவேண டுமெனறும கேளாவிடில தோலவியேஎனறும மறு படியும துரியோதனனுககுச சொலலியது	415-416
126	பீஷமதுரோணாகள பகைவா யுதத்ஸநாஹம செயயு முனனரே ஸமாதானம செயதுகொளளுமபடி துரி யோதனனுககுத திருமபவும சொலலியது	416-417
127	துரியோதனன தனனிட்டம சிறிதும குறறமிலலை என றும பீஷமா முதலியோா காததலால தனனை	

அத்யாயம்.		பக்க
	வெலலமுடியாது எனறும பாணடவாகளுககு ஊசி குததுமிடமும கொடேன எனறும கோவிநதரிடம சொலலியது	418-4
128	கோவிநதா துரியோதனனை நிநதிதது அவனபாணட வாகளுச செயததீமைகளை யினபபூடடியது	420-4
	துசசாஸனன கௌரவா துரியோதனனைக கடடிப பாணடவரிடம கொடுபபொனறதும, துரியோத னன முதலியோா கோபிததுப புறபபடடதும	422
	கோவிநதா துரியோதனனைககடடிப பாணடவரிடம கொடுககச சொலலியது	423-4
	இது இதறகாக இதுஇதை விடவேணடு மெனபது	424
129	திருதராஷடிரனசொறபடி விதுரா காநதாரியை அழைதது வநததும, அவள மறுபடியும துரியோத னனை அழைபபிதது நீதிகூறி ஸமாதானம செயயச சொலலியதும	424-4
130	துரியோதனன காநதாரியின சொலலைக கேளாமல கிருஷணரைககடட நிசசயிததும, ஸாதயகி அத னைக கோவிநதாமுதலியோருககுத தெரிவிததும	429-4
	விதுரா, துரியோதனுதியா கோவிநதரைக கடட முயனறால அழிவொனறது	431
	கோவிநதா கோபிததுத தாம துரியோதனுதியரைக கடடுவதாகத திருதராஷடிரனிடம சொலலியது	431-4
	திருதராஷடிரன கோவிநதரைக கடடமுடியாதெனறு துரியோதனனுககுச சொலலியதும, விதுரா கோ விநதா மகிமையைச சொலலித துரியோதனனை நிந திததும	432-4
131	கோவிநதா தமமிடததிலேயே எலலாமிருபபதாகச சொலலிச சிரிததும, எலலாவுலகமும அவரிடம காணபபடடதும	434-4
	கோவிநதரது விஶவரூபஙகணடுஅரசாகள கணணை மூடி யதும, கோவிநதா திருதராஷடிரன முதலியோருக குக கணணையும ஞானககணணையும கொடுததும, திருதராஷடிரன விஶவரூபததைத தரிசிததும	436
	தேவாமுதலியோா கோவிநதரைத துதிதது விஶவ ரூபததை மறைககவேணடினது	436
	திருதராஷடிரன கோவிநதரை வேணடினதும, கண கள மறைநததும	436-4
	கோவிநதா விஶவரூபததை மறைததுப புறபபட டதும, திருதராஷடிரன தனமுயறசி பயனபட விலலை யெனறதும, கோவிநதா அவாகளிடம சொலலிககொணடு குநதியைப பாாககசசெனறதும	437-4

த்யாயம். பக்கம்

132 கிருஷ்ணன் குந்தியைவணங்கி ஸபையில் நடந்ததைச் சொல்லியதும், அவள் யுதிஷ்டிரருக்குச் செய்தி சொல்லியதும் 438-441

குபேரன் ராஜ்யங்கொடுத்ததும், முசுகுந்தன் பெற மறுத்ததும் 439

அரசனே காலத்துக்குக் காரணமென்பதும், இன்ன இன்ன யுகத்தைச்செய்யும் அரசன் இன்ன இன்ன பயனை அனுபவிப்பானென்பதும் 440

33-136 குந்தி யுதிஷ்டிரரைத் தூண்டுதற்காக விதுலையின் கதையைக் கோவிந்தர் மூலம் தெரிவித்தது 441 454

விதுலை ஸிந்துராஜனுக்குத் தோற்ற தன்மகன் ஸஞ்சயனை இடித்துரைத்தது 442-444

புருஷன் என்னும் பெயர்க்காரணம் 444

விதுலையின்மகன் தானிறப்பதால் அவளுக்கென்ன பயனென்றது 444-445

விதுலை பகைவரால் அடிக்கப்பட்டவனுக்கு உயிரிருந்தும் பயனில்லையென்று மகனை மறுபடியும் தூண்டியது 445-449

எவர் பிழைப்புச் சிறந்ததென்பது 445

வறுமை மரணத்துக்குப் பிரதியென்பது 446

விதுலைமுதலியோரின் முன்னையநிலைமை 446-447

இந்திரன் மாஹேந்திரத்தை அடைந்தது 447

ஸஞ்சயன் தானிறந்தபின் செல்வத்தாலென்ன பயனென்று விதுலையைக்கேட்டது 449

விதுலை ஸஞ்சயனை மறுபடியும் தூண்டினது 449-450

ஸஞ்சயன் விதுலையைத் தயையுள்ளவளாயிருக்க வேண்டுமென்றது 450-451

விதுலை பகைவரைக்கொன்றபின்பே உன்னை மதிப்பேனென்று மகனுக்குச் சொல்லித்தூண்டினது 451

ஸஞ்சயன் போக்கசமில்லை யென்றதும், விதுலை பொருள் சேனை இவற்றைச் சேர்க்கு முறைமுதலியவற்றைச் சொல்லியதும் 451-453

ஸஞ்சயன் பயமநீங்கி வெற்றிபெற்றது 454

விதுலோபாக்யானத்தைக் கேட்டற்குரியாரும் கேட்டலின் பயனும் 454

137 குந்தி கோவிந்தரிடம் அர்ஜுனன் முதலியோருக்குச் செய்திசொல்லியது 455-457

அர்ஜுனன் பிறந்தபோது அசரீரி சொல்லியவை 455

கோவிந்தர் கர்ணனைத் தேரிலேற்றிக்கொண்டு ரகஸ்யமாகப் பேசி அவனை அனுப்பிவிட்டு உபப்லாவ்யம் சேர்ந்தது 457

அத்யாயம் பக்க

138 குநதிசொலலியதைக கேடட பீஷமதரோணாகள துரியோதனனைப பாணடவருடன ஸமாதானம செயதுகொளளுமபடி வறபுறுததிச சொலலியது 458-4
139 பீஷமா துரியோதனன தமசொலலைக கேளாவிடில அாஜுனனோடு யுததஞ செயதல தீமையெனறு துககிததது 460
துரோணா அாஜுனனோடு யுததமசெயய வருநதிய தும, திருமபவும துரியோதனனை ஸமாதானம செயதுகொளளுமபடி சொலலியதும 460-4
140 கோவிநதருககும காணனுககும நடநத ஸமவாதம 463-4
கோவிநதா காணனுககு அவன குநதியின புதரனென பதைத தெரிவிதது அவனைப 'பாணடவாபக்ஷததில சோநது அரசாளச சொலலியது 463-4
கானீனனுககும ஸஹோடனுககும யாா கநதை எனபது 463
141 காணன, அதிரதன தனனைவளாததுத தனகுலததி லேயே மணமுதலியன செயவிததலையும துரியோ தனன தனனை நமபியிருபபதையும தான குநதீபுதர னெனபதை வெளியிடவேணடா மெனபதையும வெறறி பாணடவாகளுககே எனபதையும கூறி யுத ததலை யாகததோல உருவகபபடுததி ஆலோச னையை வெளியிடாமல அாஜுனனை யுததததுக கழைததுவருமபடி கோவிநதரிடம சொலலியது 465-4
142 கோவிநதா பாணடவருககு வெறறி நிசசயமெனறும போருககு ஆயததமாமபடி பீஷமதரோணாதியருக குச செயதி தெரிவிககவேணடுமெனறும காணனி டம சொலலியது 472-4
143 காணன, தாம நாலவரே உலகஅழிவுககுக காரணமென பதையும அழிவு வெறறி தோலவிகளைக குறிககும நிமிததஙகளும கனவுகளும நிகழநதவறறைக கோ விநதரிடம சொலலியது 474-4
கோவிநதா தம சொலலைக காணன கேளாமையால அழிவு நெருஙகிறதெனறதும, காணன மறுபடி காணபோமெனறு விடைபெறறுசசெனறதும 478
144 விதுரா போரில பலவீரா மடிவரெனறு சொலலித துககிததும, குநதி காணனது வீரததனமைககுப பயநது அவனைக காணசசெனறதும 479-4
145 குநதி, காணன தன மகனெனபதை அவனுககுக கூறி அவனைப பாணடவருடன சோசசொலலியது 482
பெறறோரை மகிழவிபபதே தாமமெனபது 482
146 சூரியன, குநதி சொலவதைச செயயுமபடி காணனுக குச சொலலியது 483
காணன, குநதியை நிநதிததுத தான துரியோதனனை விடககூடாமையைச சொலலி அாஜுனனைததவிா

அத்யாயம்.		பக்கம்
	மறறபபாணடவரைக கொலவதிலலையெனறு பிரதிஜஞை செயதது	483-485
	போஷகருககு உதவாதாரககு வருமபழிபாவஙகள	484
147	யுதிஷடிரா வினவ, கோவிநதா பீஷமா சொலலியதைச சொலலியது	486-489
148	கோவிநதா துரோணருமவிதுரருமகாநதாரியும சொலலியவறறைச சொலலியது	489-492
149	கோவிநதா, தககவரே அரசாடசிககுரியாரெனபது முதலியவறறைத திருதாராஷடிரன துரியோதனனுககுச சொனனதைச சொலலியது	493-496
150	கோவிநதா துரியோதனன கடடளைபபடி அரசாகள போருககாகக குருக்ஷேததிரததுககுப புறபபடடதையும ஸாமதானபேதஙகளால வசபபடாமையால துரியோதனனைவிஷயததில தணடோபாயமே தககதெனபதையும பாணடவருககுச சொலலியது	496-497
	ஸைந்யநிர்யாணபர்வம்	
151	யுதிஷடிரா ஏழு அக்ஷௌஹிணிகளுககும தலைவரைக கூறி யாரை எலலாருககும தலைவனாககலாமெனறு கேடடது	498
	ஸகதேவன விராடனையும, நகுலன துருபதனையும, அாஜுனன திருஷடதயுமனனையும, பீமன சிகணடியையும, சேனாதிபதியாககலாமெனறது	498-500
	யுதிஷடிரா சேனாதிபதிவிஷயமாக, 'கோவிநதனைக கேடபோம' எனறதும அவா, 'திருஷடதயுமனனே தககவன' எனறதும	500-502
	யுதிஷடிரா திருஷடதயுமனனைச சேனாதிபதியாககிச செலவம மனைவி முதலியவறறுககுக காவலமைததுச சேனையுடன குருக்ஷேததிரம வநதது	502-503
152	யுதிஷடிரா குருக்ஷேததிரததில தகுதியான இடததில தமசேனையை நிறுததியதும, திருஷடதயுமனன முதலானவாகளுககுத தனிததனி பாசறைகளை அமைபபிததது	504-505
153	துரியோதனன காணன முதலியோரைப பாாததுப போருககுவேணடியவறறைச சேகரிககசசொலலியதும, அதனபடி அரசாகள குருக்ஷேததிரததுககுப புறபபட விததமானதும	506-507
154	ஆசாரியாகளை வதமசெயவதில மதிமயஙகிய யுதிஷடிரா செயயவேணடிய காரியததை வாஸுதேவரிடம கேடடதும, அவா யுததமே செயயததககதெனறு நிசசயிததது	508-510
155	துரியோதனன தன சேனையிலுளளவாகளை மூனறுதாமாகப பிரிததது	510

அத்யாயம். பக்கம்

அத்யாயம்		பக்கம்
	போர்க்கருவிகளின் வர்ணனை	510-51
	துரியோதனன் கிருபர் முதலான பதினொருவரைச் சேனைத்தலைவராக்கியது	513
156	துரியோதனன் பீஷ்மரை ஸேனாபதியாம்படி வேண்டினது	513-51
	ஹேஹயரை மற்ற மூன்று வர்ணத்தாரும் எதிர்த்துத் தோற்றதும், பிறகு வென்றதும்	514
	பீஷ்மர் பிரதிஜ்ஞைசெய்து சேனைத்தலைமையை ஏற்றதும், கர்ணன், பீஷ்மர் கொல்லப்பட்ட பின்பே போர் செய்வதாகச் சபதம் செய்ததும்	515
	துரியோதனன் பீஷ்மரைச் சேனாபதியாக்கிச் சேனையுடன் குருக்ஷேத்திரம் வந்து பாசறை அமைத்தது	515-51
157	யுதிஷ்டிரர் கோவிந்தர்சொற்படி எழுவரை அக்ஷௌஹிணித்தலைவரும் திருஷ்டத்யும்னனை எல்லார்க்கும் சேனாபதியுமாக்கியது	517
	ஜனார்த்தனர் அர்ஜுனனுக்கு நாயகரும் ஸாரதியுமானது	517-51
	பலராமர் பாண்டவரைக் காணவந்தது	518
	பலராமர் பாரதர்அழிவைப் பார்க்கப் பொறுமல் தீர்த்தயாத்திரை சென்றது	518-51
158	ருக்மி விஜயமென்னும் வில்லையடைந்ததும், கோவிந்தருக்குத் தோற்ற அவமானத்தால் போஜகடமென்னும் நகரைநிருமித்து அதில் வசித்ததும்	520
	ருக்மி பாண்டவருக்கு உதவுவதாக வந்து தன்னைப் புகழ்ந்ததும், அர்ஜுனன் அவனுதவியை மறுத்ததும்	520-52
	ருக்மி துரியோதனனிடம் சென்று உதவுவதாகச் சொல்ல அவனும் மறுத்தது	522
159	திருதராஷ்டிரன் குருபாண்டவசேனைகளின் வரலாற்றைக் கேட்கச் ஸஞ்சயன் மனிதரால் ஊழினை விலக்க முடியா தென்பது முதலியவற்றைச் சொல்லியது	522-52
	உலூகதூதாகமனபர்வம்	
160	துரியோதனன் உலூகனைப் பாண்டவரிடம் தூதனுப்பியது	524-53
	பைடாலவிரதத்தை விளக்கும் எலிபூனைகளின் கதை	525-527
161	உலூகன் துரியோதனன் சொல்லியவற்றை யுதிஷ்டிரர் முதலியோரிடம் தனித்தனி சொல்லியது	534-537
162-163	பீமன் முதலியோர் உலூகன் மூலம் துரியோதனனுக்கு மறுமொழி அனுப்பியது	539-54
	உலூகன் பாண்டவர் சொல்லியவற்றைத் துரியோதனனிடம் சொல்லியது	546
	துரியோதனன் கர்ணன் மூலம் யுத்தவிளம்பரம் செய்தது	546-54

அத்யாயம்		பக்கம்.
164	யுதிஷ்டிரர் சேனைகளைப் போருக்குப் புறப்படச் செய்ததும், திருஷ்டத்யும்நன் எவர் எவரை எதிர்க்க வேண்டுமென்றதும்	547-548
	ரதாதிரதஸங்க்யாநபர்வம்	
65-168	பீஷ்மர் தமது வல்லமையைத் துரியோதனனுக்குச் சொல்லி அவனுக்கு அபயமளித்தது	548-549
	துரியோதனன் வினவ, பீஷ்மர் தம் சேனையிலுள்ள ரதாதிரதர்களைச் சொல்லியது	549-556
	பீஷ்மர் கர்ணனை அர்த்தரதனெனச் சொல்லியதும், கர்ணன் பீஷ்மருள்ளளவும் போர் செய்வதில்லையென்று பிரதிஜ்ஞை செய்ததும்	557-558
	பீஷ்மர் கர்ணனை நிந்தித்ததும், துரியோதனன் அவரை ஸமாதானம் பண்ணிப் பாண்டவசேனையிலுள்ள ரதாதிரதரைச் சொல்லும்படி கேட்டதும்	559
69-172	பீஷ்மர் பாண்டவ சேனையிலுள்ள ரதாதிரதரைக் கூறியது	560-567
	பீஷ்மர் சிகண்டி பெண்ணாயிருந்ததைக்கூறி அவனோடு யுத்தஞ்செய்யக்கூடாமையைத் தெரிவித்தது	567
	அம்போபாக்யாநபர்வம்	
73-192	துரியோதனன் வினவ, பீஷ்மர் அம்போபாக்யானம் கூறியது	568-627
	பீஷ்மர் அம்பை முதலிய மூவரை எடுத்துவந்தது	568-570
	அம்பைமுதலிய மூவரையும் விசித்ரவீர்யனுக்கு விவாகம் செய்யத்தொடங்கியதும், அம்பை தான் ஸால்வராஜனை விரும்பியதைக் கூறி, அவனிடம் செல்ல அனுமதி கேட்டதும்	570-571
	அம்பை ஸால்வனிடம்போய்த் தன்வரவைத் தெரிவித்ததும், அவன் அவளை ஏற்க மறுத்ததும்	571-573
	அம்பை பீஷ்மருக்குத் தீங்குசெய்யக்கருதித் தபோவனஞ்சென்று அங்குள்ளவர்களுக்குத் தன் வரலாறு கூறியது	573-575
	முனிவர்கள் அம்பைக்கு என்ன செய்யலாமென்று ஆலோசித்தது	575-576
	ஹோத்ரவாஹனர் அம்பையைப் பரசுராமரைச் சரணமடையச்சொல்லியது	577-578
	பரசுராமர் மறுநாள் வருவரென்று அக்ருதவ்ரணர் ஹோத்ரவாஹனருக்குச் சொல்லியது	578-579
	அம்பை குற்றத்தைப்பற்றிக் கேட்டதும், அக்ருதவ்ரணர் பீஷ்மரே குற்றவாளியென்றதும்	581
	பரசுராமர் வந்ததும், அம்பை பீஷ்மரைக் கொல்லும்படி அவரிடம் வேண்டினதும்	581-583

அத்யாயம். பக்க[ம்]

அகருதவாணா பாசுராமரைப பிரதிஜஞைகளை நினைப பூட்டிப பீஷமருடன போாபுரியத தூணடியது. 584-58

பாசுராமா அமபைமுதலியோருடன குருக்ஷேத்திரத திறகுப புறபபடடது 585

பாசுராமா அமபையை ஏறறுககொளளுமபடி பீஷமரை வறபுறுததியதும, அவா மறுததுதும 586-58

பாசுராமரும பீஷமரும போருககுச சிததமானதும, கஙகை ஸமாதானததுககு முயனறும பயனபடாமற போனதும 589-5

பாசுராமருககும பீஷமருககும யுததம 591-6

பாசுராமா பீஷமரைத தளளி மகிழநததும, வஸுககள பீஷமரைத தேறறியதும 599-6

கஙகை பீஷமருககுத தேரோடடியது 600

பீஷமா பாசுராமரைத தளளினதும, தூநிமித்தஙக ளுணடானதும 600-6

தேவாகள பீஷமாகனவில தோனறி பாஸவாபஞஸ திரததை அவருககு நினைபபூடடியது 602-6

பாசுராமரும பீஷமரும பிரமமாஸதிரமெயததும, ஆகா யததிலுளளவாகள தவிததும 604

பீஷமருககு பாஸவாபாஸதிரம நினைவுககுவநதது 604

பீஷமா பாஸவாபாஸதிரததைப பாசுராமாமீது விட எணணியதும, நாரதா தடுததும, தேவாசொறபடி பீஷமா அஸதிரததைத திருபபியழைததும 605

பாசுராமா பீஷமரால ஜயிககபபடடதாகச சொலலி யதும, அவருடைய முனனோா, அவருககு, பீஷமா ஜயிககபபடடா ரெனறதும 605

கஙகையும முனிவரும, பீஷமரையும பாசுராமரையும ஸமாதானம செயதது 606-6

பீஷமா பாசுராமரை வணஙகியதும, அவா வாழததிய தும 607-6

பாசுராமா அமபையைப பீஷமரையே அடையச சொல லியதும, அமபை மறுததுத தவமசெயததும 608-61

கஙகை அமபையைக காடடாறுமபடி சபிததும, அவள பாதிச சரீரததால ஆறும மறறப பாதியால பெணணுமானதும 610-6

மஹாதேவா அமபைககெதிரில வநது வாஙகொடுதத தும, அவள தீபபாயநததும 612-61

துருபதன தவஞ்செயததும, மஹாதேவா பெண பிறநது ஆணபிளளையாமெனவாஙகொடுததும 613

துருபதனமனைவி பெண பிறநததை மறைதது ஆணெனசசொலலி ஜாதகாம முதலியன செய விததுச சிகணடி எனப பெயரிடடது 614

அத்யாயம்		பக்கம்
	சிகண்டி ஆண் வேஷத்தோடு துரோணரிடம் வில்வித்தை கற்றது	615
	சிகண்டிக்குத் தசார்ணராஜன்மகளை மணஞ்செய்தது, இருகன்னியரும் பருவம் அடைந்ததும்	615-616
	தசார்ணராஜகுமாரி சிகண்டி பெண்ணென்பதைத் தன் தகப்பனுக்குத் தெரிவித்தது	616
	தசார்ணன் துருபதனுக்குத் தூதனுப்பியது	616-617
	தசார்ணன் ஆலோசித்துத் துருபதனுக்கு மறுபடியும் தூதனுப்பியது	617-618
	துருபதன் தன்மனைவியிடம் உண்மையை வினவியது	618-619
	துருபதன்மனைவி உண்மையைக் கூறியது	619
	துருபதன் மந்திரிகளுடனும் மனைவியுடனும் தனித்தனி ஆலோசித்ததும், மனைவி தேவபூஜை முதலியன செய்யவேண்டுமென்றதும்	619-620
	சிகண்டினி உயிர்விடத்துணிந்து வனத்தில் ஸ்தூணன் வாசலில் பாடுகிடந்ததும், அவன் காட்சியளித்ததும்	620-621
	ஸ்தூணன்வினவ, சிகண்டினி தன்னால் தன் பெற்றோருக்கு வந்த ஆபத்தைக்கூறிக் காக்கவேண்டினது	621
	ஸ்தூணன் ஸங்கேதத்துடன் சிகண்டினியின் பெண்தன்மையைப் பெற்றுத் தன் ஆண் தன்மையை அவளுக்குக் கொடுத்தது	622-623
	தசார்ணனும் துருபதனும் ஒருவருக்கொருவர் தூதனுப்பினதும், தசார்ணன் சிகண்டி ஆணென்பதை உபாயத்தாலறிந்து ஸமாதானமடைந்ததும்	623-624
	குபேரன் ஸ்தூணன்வீட்டுக்குவந்ததும், அவன் பெண்ணன்மையறிந்து அவனைச் சபித்ததும்	624-626
	யக்ஷர்வேண்டக் குபேரன் சாபவிடையளித்தது	626
	சிகண்டி திரும்பிவந்து ஸ்தூணனிடம் அனுமதிபெற்றுச் சென்று விழாச் செய்தது	626
	பீஷ்மர் தாம் இன்னாரின்னாரை அடியேனென்றது	627
193	துரியோதனன் பீஷ்மரைப் பகைவர்படையை எவ்வளவு காலத்தில் அழிப்பீ ரென்று அவரைக் கேட்டது	627-628
	பீஷ்மர் பகைப்படையை 'ஒருமாதத்திலழிப்பேன்' என்றது	628
	துரியோதனன் வினவத் துரோணர் பகைவர்படையை 'ஒருமாதத்தி லழிப்பேன்' என்றது	628-629
	கிருபர் 'இரண்டுமாதத்தில் கொல்வேன்' என்றது	629
	அச்வத்தாமா 'பத்துத்தினத்தில் கொல்வேன்' என்றது	629
	கர்ணன் 'ஐந்துதினத்தில் கொல்வேன்' என்றதும், பீஷ்மர் அவனை இகழ்ந்ததும்	629

அத்யாயம். பக்க

194 பீஷ்மர் முதலியோர்சொல்லை யுதிஷ்டிரர் ஒற்றரால் அறிந்து அர்ஜுனனை வினவியதும், அவன் தன்சக்தியையும் துணைவர்சக்தியையும் கூறியதும் 629-6

195 துரியோதனன் தன்சேனையை மூன்றாகப் பிரித்தனுப்பியதும், எல்லாரும் தம்தம் படைவீடு சேர்ந்ததும் 631-6

196 யுதிஷ்டிரர் தம் சேனையை மூன்றாகப்பிரித்து அனுப்பித் தாமும் சென்றது 633-6

உத்தியோக பர்வ விஷயஸூசிகை முற்றிற்று

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய வ்யாஸரூபிணே நம:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வைபாயனாய நம:.

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

உத்யோக பர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்

ஸேநோத்யோக பர்வம்.

[1] நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரம் சைவ நரோத்தமம் ।
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ॥

(அரசர்கள் விராட ஸபையில் வந்ததும், வாஸுதேவர் பாண்டவர் வரலாறு கூறிக் கிருதராஷ்டிரனுக்குத் தூது அனுப்ப நிச்சயித்ததும்)

வைசம்பாயனர், ஜனமேஜயரை நோக்கிச் சொல்லலானார்: "அப்பொழுது, கௌரவர்களிற் சிறந்த வீரர்களான பாண்டவர்கள் தங்களைச் சேர்ந்தவர்களுடன் அபிமன்யுவுக்கு விவாஹத்தை நடத்திவிட்டு மகிழ்ச்சியுற்று ராத்திரியில் இளைப்பாறி விடியற்காலத்தில் விழித்துக்கொண்டு, பிறகு, விராடராஜனுடைய ஸபையைக் குறித்துச் சென்றார்கள். மத்ஸ்ய தேசாதிபதியினுடைய அந்த ஸபையோ எல்லா வர்ணங்களும் நிரம்பியதும் சிறந்த மணிகளாலும் உத்தம ரத்னங்களாலும் பல நிறங்கள் கொண்டதும், ஆஸனங்கள் போடப்பட்டதும், நன் மணம் கமழ்வதுமாயிருந்தது. அரசர்களிற் சிறந்தவர்களான அவர்கள் அந்த ஸபையை அடைந்தனர். பிறகு, முன்னதாக, முதியவர்களும் அரசர்களாலே வெகுமானிக்கத் தக்கவர்களுமான விராடன் த்ருபதன் என்

---

1 இதன் உரை விசேஷங்களை ஆதிபர்வம் முதற்பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

கிற இரணடு அரசாகளும, (வஸுதேவரெனகிறதஙகள) பிதாவுடன பலராம கிருஷணாகளும ஆஸனஙகளில உடகாாநதாாகள பாஞசால தேசாதிபதியான தருபதனுடைய ஸமீபததில சினிகளில உததம வீரனன ஸாதயகியும பலராமனும இருநதாாகள விராடனுடைய ஸமீபததிலோ கிருஷணனும யுதிஷடிரரும மிகவும நெருஙகி இருநதாாகள தருபதராஜனுடைய புததாாகளெலலாரும பீமாஜுனாகளும நகுல ஸஹதேவாகளும யுததததில மிகவும வீராகளான பரதயுமனன ஸாமபன இருவாகளும அபிமனயுவும, எலலாரும சூராகளும பராககிரமததினுலும ரூபததினுலும பலததினுலும (தஙகள) தநதைகளுககுசசமானாகளுமான தரௌபதியின குமாராகளும விராடனுடைய புததாாகளுடன கூட ஸவாணகசிதமான சிறநத ஆஸனஙகளில உடகாாநதாாகள ஆடைகளாலும ஆபரணஙகளாலும விளஙகுகினற அநத மஹாரதாகள அவவிதம உடகாாநதபொழுது, சிறநத அரசாகள நிறைநத அநதஸபையானது நிாமலமான கரஹஙகளோடு கூடின ஆகாயமபோல விளஙகிறறு அதன பிறகு, புருஷாகளிற சிறநத வீராகளான அநத அரசாகள கூடடமாகச சோநது பல பேசசுககளைப பேசி, ஒரு முஹூாததகாலம பரியாலோசனை செயகிறவாகளும கிருஷணனை நிமிாநது பாாககிறவாகளுமாயிருநதாாகள பேசசுககள முடிநது கிருஷணனுல பாணடவாகளின காரிய நிமிததம தூணடபபடட அநதச சிறநத அரசாகள ஒனறு சோநது ஸாரமான அாததமுளளதும மிகவும சிறநத பயனுளளதுமான கிருஷணனுடைய வாாததையைக கேடடாாகள வாஸுதேவா, (அவாகளை நோககி,) 'இநத யுதிஷடிரா சகுனியால சூதாடடததில வஞசனையாக ஜயிககபபடடதும, ராஜயமும அபகரிககபபடடதும, வனவாஸ விஷயததில பரதிஜஞை செயயபபடடதும, பூமிமுழுமையும நொடிபபொழுதில வெலலவலலவாகளாயிருநதும ஸததியததிலிருநது ஸததியததை ரதமாககொணடு சிறபபுறறவாகளான பாணடுவின புததாாகள பதினமூனறு வருஷஙகள மிகவும கடுமையான அநத விரததைதை உளளபடி அனுஷடிததததும, மிகவும தாணடமுடியாததான இநதப பதினமூனறாவது வருஷததை உஙகளுடைய ஸமீபததில (ஒருவராலும) அறியபபடாமலஸகிககமுடியாத பலவித துனபஙகளை ஸகிததுககொணடு செலுததியதும, மஹாதமாககளாயிருநதும இவாகள தஙகள குலகரமமாக வநத ராஜயததை விருமபிப பிறருககு அடிமைபபடடவாகளுககுரிய ஏவலகளுடன வனததிற புகுநததும உஙகளெலலாருககும தெரிநத விஷயமே இபபடியிருகக, தாமபுததிரருககும அரசனுன

துர்யோதனனுக்கும் எது ஹிதமாகவும் கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் உசிதமும் புகழைத்தருவதும் தர்மத்திலிருந்து விலகாததுமாகுமோ அதனை ஆலோசியுங்கள். தர்மராஜரானவர் தேவராஜ்யமாயிருந்தாலும் அதர்மத்துடன் கூடினதை விரும்பமாட்டார். இவர் ஓரே கிராமத்திலானாலும் தர்மார்த்தங்களுடன்கூடின ராஜத்தன்மையை அடைய விரும்புவார். திருதராஷ்டிரபுத்ரர்கள், இவருடைய பிதாவின் ராஜ்யத்தைப் [1]பொய்யான உபசாரத்தால் எவ்விதம் கவர்ந்துகொண்டார்களென்பதும், இவர்கள் மிகவும் ஸகிக்கமுடியாத பெரிதான கஷ்டத்தை எவ்விதம் அடைந்தாரென்பதும் அரசர்கள் அறிந்தவைகளே. திருதராஷ்டிரரின் புத்ரர்களான அவர்கள் குந்திபுத்ரரைத் தங்கள்வலிமையினால் யுத்தத்தில் ஜயிக்கவுமில்லை. ஆனாலும், தர்மராஜர் நண்பர்களுடன்கூடி அவர்களுக்கு க்ஷேமத்தையே விரும்புகிறார். புருஷர்களில் மிகவும் வீரர்களும் குந்தீபுத்ரர்களும் மாத்ரியின் புத்ரர்களுமான பாண்டவர்கள், அரசர்களை வருத்தி வென்று தங்களாலேயே ஸம்பாதிக்கப்பட்டது எதுவோ அதையே அபேக்ஷிக்கின்றார்கள். பலத்துடன்கூடினவர்களும் ராஜ்யத்தைக் கவர்ந்துகொள்ள விருப்பமுடையவர்களும் அஸத்துக்களும் கொடியவர்களுமான அந்தப் பகைவர்கூட்டங்கள் இவர்களைப் பலவிதமான உபாயங்களாலே கொல்லுவதற்கு மிகவும்விருப்பங்கொண்டன, உங்களுக்கு அவையெல்லாம் உள்ளபடி தெரியும். அவர்களுடைய அதிகமான லோபத்தையும் யுதிஷ்டிரருடைய தர்மபுத்தியையும் நன்றாக ஆலோசித்து அவர்களுடைய உறவின்முறையையும் ஆலோசித்து, சேர்ந்தும் தனித்தும் உறுதியைச் செய்யுங்கள். எப்பொழுதுமே ஸத்யத்தில் பற்றுள்ளவர்களான இவர்களோ, அப்படிப்பட்ட பந்தயத்தை ஏற்பட்டபடி காப்பாற்றியபின்னும் திருதராஷ்டிர புத்ரர்களாலே பாதிராஜ்யத்தைக் கொடுப்பதைவிட்டு வேறுவிதமாக உபசரிக்கப்படுவார்களேயானால், கூட்டமாகக்கூடின அவர்களைக் கொல்லுவார்கள். பாதிராஜ்யம் கொடுப்பதினிமித்தம் அவர்களால் செய்யப்பட்ட அபகாரத்தைக் கேட்டும் நட்பினர்களான ஜனங்கள் அவர்களைச் சூழுவார்கள். அப்படியே, யுத்தத்தால் இவர்களை வருத்தப்படுத்தவும் செய்வார்கள். இவ்விதம் அவர்களால் துன்புறுத்தப்பட்ட இவர்கள் அவர்களையும் கொல்வார்கள். ஆனாலும், இவர்கள் குறைவாயிருப்பதால் அவர்களை ஜயிப்பதற்கு அசக்தர்களென்று உங்களுக்கு எண்ணம் உண்டாகவேண்டாம்.

1. ஸபாப்ரவேசத்திற்கு அழைத்தது.

எல்லாருமசோந்து நணபாகளுடன கூடிககொணடு அவாகளைக கொல்வ தறகு யததனிககவே செய்வாாகள துரியோதனனுடைய எணணமும எனனசெயயபபோகிறுனெனறு உளளபடி தெரியவிலலை பிறனுடைய அபிபாராயம அறியபபடாமலிருககையில, ஆலோசனையின முடிவை எப படி அடைவோம? ஆகையால, தாமசீலனும சுததனும நலல குலததிற பிறநதவனும அஜாகரதையிலலாதவனும ஸமாததனுமான ஒருவன அவாகளைச சமாதானஞசெயது யுதிஷடிாருககுப பாதி ராஜயததை கொடுககச செயவதறகு இஙகிருநது தூதனுகப போகவேணடும' என்று சொலலினா ஓ! அரசரே! அபபொழுது, தாமாாததஙக ளுடன்கூடினதும இனியதும பொதுவுமாயிருககிற கிருஷணருடைய வாககியததைககேடடு, உடனே, அவருககு மூததவரான பலதேவா அநத வாாததையை மிகவும ஸலாகிததுவிடடு ஒரு வாாததை சொலலலானா

இரண்டாவது அத்யாயம்.

ஸேநோத்யோகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பலராமர், கிருஷ்ணர் சொல்லியதைச் சிலாகித்துக்கூறித் தமக்குத் துரியோதனனிடம் மிக்க அன்பிருப்பதை வெளியிட்டது)

பலதேவா, 'தாமததுடனகூடியதும அாததததுடன கூடியதும அஜாதசததுருவான தாமபுததிரருககும அபபடியே அரசனுன துா யோதனனுககும நனமையும உசிதமுமான கிருஷணனுடைய வாாத தையை நீஙகள கேடடீாகள. வீராகளான குநதிபுததிராகள ராஜ யததின் பாதியை விடடுவிடடு அதனைத திருபபியடைய முயலகின றனாகள. திருதராஷடிர புததிரனும, ராஜயததின பாதியைக கொடுதது விடடால ஸுகியாக நமமோடு மிகக ஸநதோஷததை அடைவான புருஷாகளிற சிறநத வீராகளான இநதப பாணடவாகள ராஜயததை அடைநது, பகைவாகளும நலல வழியில செலலுமபொழுது, பாணட வாகள மிகவும மன அமைதியுளளவாகளாகி உறுதியான ஸுகததை அடைவாாகள அநதத துரியோதனுதியாகளுககும மிககமனவமைதி யும பிராஜைகளுககு நனமையும உணடாகும ஆனல், துரியோதன னுடைய கருததை அறிவதறகும யுதிஷடிரருடைய வாாததைகளைச சொலலுவதறகும கௌரவாகளையும பாணடவாகளையும ஸமாதானம

யவதறகும அவவிடததிறகு ஒருவன போவானுனல எனககும
யம உணடாகும அபபடிபபோகிறவன, கௌரவாகளிற சிறநத
ான பீஷமரையும மஹானுபாவனுன திருதராஷடிரனையும துரோண
யும அசுவததாமாவையும விதுரரையும கருபரையும சகுனியையும
ணனையும கலநது ஆலோசிததுககொணடு, இவாகளும மறறுமுளள
லாத திருதராஷடிர புததிராகளும சேனையைப பிரதானமாகவுடைய
களும நீதிசாஸதிரததைப பிரதானமாகவுடையவாகளும உளள
தஙகள தாமஙகளிலிருககினறவாகளும சாஸதிரததாலும ஒழுக
தாலும பெரியோாகளுமான உலகததிலுளள வீராகளுமாகிய
ாகளெலலாரும வநது படடணததிலுளள பெரியோாகளும சோந
நககையில, குநதீபுதரரான யுதிஷடிரருககு நனமையைச செய
படி நமஸகாரபூாவகமாக வாாததையைச சொலலவேணடும எவ
அவஸதைகளிலும அவாகளைக கோபிககககூடாது ஸஹாயததை
டைநதவாகளான அவாகளாலே யுதிஷடிரருடைய அநதச செலவ
னது கவாநதுகொளளபபடடுவிடடது தவிரவும, இநத யுதிஷடி
பரியததுடன அவாகளை அடைநது சூதாடடததில சிககிககொணட
ாழுது ராஜயம அபகரிககபபடடது கௌரவாகளிற சிறநதவரான
ா சூதாடடததை அறியாதவராயிருநதும எலலா நணபாகளாலும
ககபபடடும சூதாடினா அபபடி தடுததும சூதாடுகிற இவா, சூதில
ாசசிபெறற காநதாரராஜபுதரனுன சகுனியோடு எதிாததுச சூதாடி
அஜமீடவமசததில பிறநத யுதிஷடிரா, காணனையும துரியோ
ானையும விடடு, (சகுனியைச) சூதாட அழைததாரலலவா ? அநத
பையில யுதிஷடிரரால ஜயிககபபடககூடிய மறறுமுளள சூதாட
காராகள ஆயிரககணககாயிருநதும இவா அவாகளையெலலாம
டுவிடடுச சகுனியையே அழைதது அவனுல சூதாடடததில
ிககபபடடாா அபபடி எதிாதது விளையாடுகிறபொழுது, (எலலா
டஙகளிலும) காயகள தமககு விபரீதமாக இருநதும பிடிவாதமா
தாமே வலிய ஆடி ஜயிககபபடடாா அதில, சகுனியினிடம ஒரு
றறமும இலலை ஆகையால, திருதராஷடிரரை வணஙகியே பலவித
ன ஸமாதான வாாததையைச சொலலவேணடும அபபடியானு
ரோ, போகிறவனுன அநத மனிதனுலே திருதராஷடிரபுதரன தன
யததில பிரவருததிககச செயவதறகுக கூடியவனுவான குருவமி
தராசாகளுககு யுததமிலலாமலிருகக விருமபுஙகள தாயோதனனை
வாாததையினுலேயே ஸமாதானம செயயுஙகள இனசொலலினுல

ஸமபாதிககபபட்ட பொருளானது பயனளிபபதாகும யுததநதி
அநீதியானது ஏறபடும இநத யுததததில அநதப பொருளும இல்லை
என்றா இவவிதம பலதேவா சொலலுகையில, சினிககிற சிறந்த
வீரனான ஸாதயகி விரைவாக எழுநதான அவருடைய அநதவார்த்
தையைத தூஷிததுவிட்டுக கோபததுடன பினவரும வாரததையை
சொலலத தொடஙகினான

மூன்றுவது அதயாயம.

ஸேநோதயோகபாவம (தொடர்ச்சி)

— o —

(ஸாத்யகி பலராமர் சொல்லை மறுத்துத் துரியோதனனை
அடக்க வேணடுமென்றது)

ஸாதயகி, 'ஒருவனுடைய மனமானது எவவிதமிருககின்றதோ
அவவிதம அவன செவவையாகப பேசுவான ஆகையால, உமமுடைய
அநதககரணமானது எவவிதம இருககிறதோ அவவிதம அழுததமாக
பேசுகிறீா சூராகளான மனிதாகளும இருககினறாாகள அபபடியே
இழிநதவாகளான மனிதாகளும இருககின்றாாகள மனிதாகளவிஷய
தில பலமான இநத இரணடுவகைகளும காணபபடுகின்றன எபபடி
ஒரேமரததில பழமுளளதும பழமிலலாததுமான கிளைகளிருககின்
றனவோ அபபடியே ஒரேகுலததிலேயே வலிமையறற அறிவும மிகு
வலிமையமைநதவனும உணடாகினறாாகள ஓ! கலபபையைத த
மாகவுடையவரே! நீா சொலலுகிறவாாததையில நான பொறுமை
படவிலலை ஓ! மாதவரே! எவாகள உமமுடையவாாததையை
கேட்டுககொணடிருககினறாாகளோ அவாகளிடம அஸூயைபபடுகி
றேன தாமராஜரிடம சிறிதுகுறறததையாவது சொலலுகிறவன எ
படி ஸபையின நடுவில ஒருவரிடமிருநதும பயமிலலாதவனாகச சொல்
வதறகுத தககவனாவான? சூதாட்டததில வலலவாகளான அவாக
சூதாட்டததை அறியாதவரும [1]பராததைககுததககபடியிருபபவரு
மஹாதமாவுமான யுதிஷ்டிரரை வருநதிஅழைதது ஜயிததாாக
அவாகளிடததில தாமமான ஜயமானது ஏது? ஸஹோதராகளோ
வீட்டில விளையாடிககொணடிருககிற குநதிபுதராரை எதிாதது யுதத

---

1 'யதாபராததம' எனபதுமூலம, 'பராததையிலலாமைககுதத் தகக
யிருபபவரும' என்றும கொளளலாம

ரயது அவாகள ஜயிபபாாகளேயானுல, (அபபொழுது) அவாக
ுடைய ஜயமானது தாமததால ஏறபடடதாகும எபபொழுதும
க்ஷத்ரியனுககுரிய தாமததில பறறுளளவரான அரசரை அழைதது
வாகள வஞசனையால ஜயிததாகள அவாகள செயதது மேலான
லெசெயகையாமோ ? இநதவிஷயததில பெரிதான பாதயததைச
ரயது வனவாஸததிலிருநதும விடுபடடுப பிதாமஹருடைய ஸதா
ததை அடைநதவரான இவா ஏன நமஸகரிபபாா ? இநத யுதிஷடிரா
ருடையதனஙகளை விருமபுகிறவராயிருநதாலும பிறாகளை அதிகமாக
சிககிறவரிலலை வனவாஸததை முடிததவாகளான இநதப பாணட
களை, '(முனனமே) அறியபபடடு விடடாாகள' எனறு சொலலு
அவாகள எபபடி தாமவானகளாவாாகள ? ஏன ராஜயததைக
ாநதுகொளள ஆசையுளளவாகளாகமாடடாாகள ? பீஷ்மராலும
ரோணராலும விதுரராலும நறபுததி சொலலபபடடும அவாகள
ணடவாகளுககுப பிதாவைச சோநததான தனததைககொடுபபதறகு
சயிககவிலலையலலவா? நான அவாகளை யுததததில பலததினுல கூா
மயான பாணஙகளால நலவாாததை கூறி மஹாதமாவான குநதி
ாருடைய பாதஙகளில விழச செயவேன அலலது, அவாகள புததி
னுன யுதிஷடிரரை வணஙகுவதில முயறசி செயயாமலிருபபாாகளா
, மநதிரிகளுடன யமனுடைய வீடடை நோககிச செலலுவாாகள
ாகள யுததமசெயய விருபபமுளளவனும கோபஙகொணடவனு
ன யுயுதானனுடைய வேகததை மலைகள வஜராயுதததின வேகததைத
ஙகமாடடாததுபோலத தாஙக ஸமாததாகளாகாாகள எவனதான
ணடீவததை விலலாகவுடையவரான அாஜுனனரையும சகராயுதரான
ருஷணரையும நெருஙககமுடியாதவரான பீமஸேனரையும கோபததை
டைநதவனுன எனனையும யுததததில ஸகிபபான? உயிரோடிருகக
நபபமுளளவனுனஎவன உறுதியானவிலலையுடையவாகளும யமனுக
சமானாகளும பெரிதான பராகரமமுடையவாகளுமான நகுல ஸஹ
வாகளையும, வீராகளும யமனுககும காலனுககும நிகரானபராகரம
டையவாகளுமான விராட தருபதாகளையும, தருபதபுதரனுன தருஷட
மனனையும, கௌரவபக்ஷிககுக கீாததியை விருததிசெயகிறவாகளும
ணடவாகளுககு நிகரான வடிவமும வீாயமுமுடையவாகளும மிசுநத
முடையவாகளும பாணடவாகளின புதராகளுமான உபபாணடவா
ஐவாகளையும, தேவாகளாலும தாஙகமுடியாதவனும பெரியவில
டையவனுமான அபிமனயுவையும, காலனுககும ஸூாியனுககும

அக்கிக்கும் நிகரான கதன பரதயுமனன ஸாமபன இவாகளையும எதி
பான்? அப்படிப்பட்ட நாஙகள சகுனியுடன திருதராஷ்டிரபுதர
யும கரணனையும யுததததில கொனறு பாணடவருககு அபிஷே
செயவோம ஆததாயிகளான சதருககளைக கொனறதனால ஓர அ
மமுமிலலை சதருககளிடம யாசிபபது அதாமமுடையது, இகழச
கும காரணமானது அநதத துரியோதனனுடைய மனததில எ
விருபபமிருககினறதோ அதனைச சோமபலிலலாதவாகளாகிச செய
கள யுததமிலலாமல திருதராஷ்டிரனுடைய மகன ராஜயதன
கொடுப்பதறகு விருமபவிலலை இபபொழுது, பாணடு புதரா
யுதிஷ்டிரா ராஜயததையாவது அடையவேணடும அலலது, யுதத
எலலாரும கொலலபபடடுப பூதலததில நிததிரையாவது செயயவே
டும' எனறுன

நானகாவது அதயாயம.

ஸேநோதயோகபாவம் (தொடர்ச்சி.)

—— o ——

(த்ருபதராஜன் ஸாத்யகியின் சொல்லைப் புகழ்ந்து அரசர்களை அழை
தந்துத் தூதர்களை அனுபபவும் திருதராஷ்டிர மஹாராஜனிடம் தன்
புரோஹிதரை அனுபபவும் நிச்சயித்தது.)

த்ருபதராஜன, அபபொழுது ஸாதயகியை நோககி, 'ஓ! புஜ
முடையவனே! இது இவவிதமே ஏறபடபபோகிறது, ஸநதேகமில
துரியோதனன இனிய வாாததையினால ராஜயததைக கொடுககபபோ
திலலை புதரனிடம பரியததினால திருதராஷ்டிரனும, ஏழைததன
யால பீஷமதரோணாகளும, மூாககததனததால காண சகுனிகளு
அவனை அனுசரிபபாாகள பலதேவருடைய வாாததையோ எ
புததிககுப பொருததமாயிலலை நலல நீதியை விருமபுகிற மனி
முதலில இதனையலலவா செயயவேணடும? திருதராஷ்டிர புதர
வன ஒரு விதததாலும இனியவாாததை சொலலத தககவனில
பாவபுததியுடைய அவன மிருதுததனமையால ஸாதிககககூடியவன
னெனறு நான நினைககிறேன கெடட நினைவுள்ள துரியோதனனி
மிருதுவான வாாததையைச சொலலுகிறவன, கழுதையினிடம மிரு
தனமையையும பசுககளிடம குரூரததனமையையும செயபவனுவா
பாவியான துரியோதனன இனசொற சொலலுகிறவனைச சகதியற

த் நினைக்கிறன் புத்தியில்லாத அவன் யிருஹத்தனமை ஏற்பட்டால்
தன நனமையை அறியமாட்டான இதனையே செய்வோம
த்விஷயத்தில் முயற்சி செய்யவேண்டும் நண்பாகளுக்காக (தூதா
ா) அனுப்புவோம நமக்காக அவாகள சேனைகளைச சோக
டும் ஓ! அரசனே! சல்யனுக்கும் திருஷ்டகேதுவுக்கும் ஜயத
னனுக்கும் கேகயதேசத்தரசாகள அனைவருக்கும் வேகமாகச
ெல்லுகின்ற தூதாகள செல்லவேண்டும் அந்தத் துரியோதனனும
சயமாக எங்கும் (தூதாகளை) அனுப்புவான ஸத்துக்களும்,
ந்தி அனுப்பப்பட்டால், முந்திக் கேட்டுக் கொண்டவனையே
டைகிறாகள ஆகையால், முன்னதாகவே அரசாகளை அழைப்ப
கு விரைவுபடுஙகள பெரிதான காரியமனறோ நிரவகிக்கவேண்டி
நக்கிறதென்று எனக்கு எண்ணமுண்டாயிருக்கிறது சல்லியனுக
் அவனை அடுத்த அரசாகளுக்கும விரைவாகத் தூதன அனுப்ப
வேண்டும் ஓ! அரசனே! கிழக்கடறகரைவாஸியும் அளவற்ற
ாக்ரமமுடையவனுமான பகதத்தனென்கிற அரசனுக்கும் அப்படியே
ரனுக்கும் கிருதவாமாவுக்கும் அந்தகனுக்கும் தீரக்கபரஜ்ஞனுக்கும்
னுக்கும் ரோசமானனுக்கும் அனுப்பப்படவேண்டும் பருஹந்த
் ஸேனாபிந்துவென்கிற அரசனும் ஸேனஜித்தும் பிரதிவிந்தியனும்
ரவாமாவும ஸுவாஸ்துகனும் பாஹ்லீகனும் முஞ்சகேசனும் சேதி
சத்தரசனும் ஸுபாரஸ்வனும் ஸுபாஹுவும் மகாரதனன பௌர
னும் [1] சகாகளும் பல்லவஅரசாகளும் தரதஅரசாகளும் ஸுராரியும
ஜனும் காணவேஷ்டனென்கிற அரசனும் நீலனும் வீரதாமாவும
சாலியான பூமிபாலனும் தாஜயனும் தந்தவக்தரனும் ருக்மியும
னமேஜயனும் ஆஷாடனும் வாயுவேகனும் பூரவபாலியென்கிற அரச
் பூரிதேஜனும் தேவகனும் புதாாகளோடு ஏகலவ்யனும் காருஷகாத
னகிற அரசாகளும் பலசாலியான க்ஷேமதூர்த்தியும் காமபோஜா
ும் ரிஷிகாகளும் மேறகுக்கடலோரத்திலுள்ள அரசாகளும் ஜயத
னனும் காசிராஜனும் பஞசாபதேசத்தரசாகளும் நெருங்கமுடி
தவனன க்ராதபுத்திரனும் மலைநாட்டரசாகளும் ஜனகவமசத்தவனும
சாமாவும் மணிமானும் அதிமத்ஸகனும் பாம்சுதேசாதிபதியும
சாலியான திருஷ்டகேதுவும் துணடனும் தணடதாரனும் பலசாலி

1 'சகாகளுக்கரசனன ஸுராரியும, பல்லவாகளுக்கு அரசனன நதீஜனும,
ாகளுக்கு அரசனன காணவேஷ்டனென்கிற அரசனும்' என்றும் கொள்ள
ும். 2 இவன வேறு

யான பருஹறதஸேனனும அபராஜிதனும நிஷாதனும ஸ்ரேணிமா
வஸுமானும பருஹறதபலனும மஹொஜஸும பாஹுவும பரபுரஞ்
னும புதரனேடுகூடின பலசாலியான ஸமுதரஸேனனெனகிற அரசனு
உதபவனும க்ஷேமகனும வாடதானனெனகிற அரசனும ஶ்ருதாயு
தருடாயுவும பலசாலியான ஸாலவபுதரனும கலிஙகாகளுககு அரசனு
யுததததில கொடிய மததைதயுடையவனுமான குமாரனும வரவழை
கபபடவேணடும இவாகளுககு விரைவாகத தூதன அனுபபப
வேணடும இது எனககு விருபபமானது ஓ! அரசனே! விதவானு
எனனுடைய புரோஹிதருமான இநத வேதியரை திருதராஷ்டிரனிட
அனுபபலாம இவரிடம அவனுககுச சொலலவேணடிய வாாததைதை
சொலலலாம துரியோதனனிடம எவவிதம சொலலவேணடுமெ
பதையும பீஷமராஜரிடம எவவிதம சொலலவேணடுமெனபதை
திருதராஷடிரனிடம எவவிதம சொலலவேணடுமெனபதையும தேரா
களில சிறநதவரான துரோணரிடம எவவிதம சொலலவேணடுமெ
பதையும சொலலி அனுபபலாம' எனறு சொனனன

ஐநதாவது அதயாயம

ஸேநோதயோகபாவம் (தொடர்ச்சி)

—— o ——

(கிருஷ்ணர் த்ருபதன் சொல்லைப் புகழ்ந்து தூதர்களை அனுப்பச் சொ
த்வாரகை சென்றதும், விராடத்ருபதர்களாலும் துரியோதனனாலும்
அழைக்கப்பட்ட அரசர்கள் அவ்வவ்விடம் வந்ததும்)

வைசமபாயனா, (ஜனமேஜயரை நோககி), "துருபதன இவ
மான வாாததைதயைச சொனனபொழுது, வாாததைதயை அறிநத
களிற சிறநதவரும விருஷணிகளுகு ஸ்ரேஷடருமான வா
தேவா, அநத ஸபையில, (தருபதனை நோககி,) 'ஸோமகாக
சிறநதவரான (உமமிடததில) அளவறற பராககரமமுடையவ
பாணடுவின புதரருமான அரசருககு விருபபததை நிறைவே
செயகிறதான இநத வாாததையானது உசிதமாயிருககிறது ந
நீதியை விருமபுகிறவாகளான நமககு இது முதலில செய
தககது இதறகு வேறுவிதமான காரயததைச செயகிறவன மிக
அறிவறறவனுவான ஆனல, எஙகளுககு கௌரவாகளிடததிலும பா
டவாகளிடததிலும ஸமபநதம ஸமானமானது பாணடவாகளும அ

ம் இஷ்டப்படி இருக்கும்பொழுது அப்படிப்பட்டநாங்களெல்லாரும
ாகத்திற்காக வரவழைக்கப்பட்டோம நீரும அப்படியே விவாகம
யப்பட்டவுடன், ஸந்தோஷத்தோடு கிருஹங்களைக் குறித்துச
லவோம நீர் பிராயத்தினாலும சாஸ்தரத்தினாலும அரசாகளில மிகவும
ரியவா நாஙகளெல்லாரும இநத விஷயத்தில உமக்குச சிஷயாகள
ால இருப்போம ஸநதேகமில்லை திருதராஷடிரரும உமமை எப
ாழுதும வெகுமானிக்கிறா துரோணசாரியருக்கும கிருபாசா ரி
நக்கும ஸகாவாகவும இருக்கிறீா அப்படிப்பட்ட நீா இப்பொழுது
ணடவாகளுக்குப பயனைக கூட்டுவிக்கிற வாாத்தையைச சொலலி
னுப்பும நீா எநதவாாத்தையைச சொல்லிஅனுப்புகிறீரோ அதுவே
ங்களெல்லாருடையநிச்சயமும குருபுஙகவனுன துரியோதனன நியாய
க விரோதசமனததைச செயவானுகில, கௌரவாகளுக்கும பாணட
களுக்கும உணடான நலல ஸஹோதரஸநேகத்தால பெரிதான நாசம
படாமலிருக்கும, அலலது, திருதராஷடிரபுத்ரனுனவன, அறியாமை
ல செருக்கோடுகூடி அப்படிசசெயயாவிட்டால, மறறவாகளுக்கும
தாகளை அனுபபிவிட்டு, பிறகு, எஙகளை அழையும அப்பொழுது,
ணடீவததை விலலாகவுடைய அாஜுனன சினம அடைய, மநதனும
டனுமான துரியோதனன மநதிரிகளோடும உறவினாகளோடும
சததை அடைவான' என்று இநத வாாத்தையைச சொனனா அப
ாழுது, விராடராஜன, பரிவாரஙகளோடும உறவினாகளோடும கூடின
ருஷ்ணபகவானுக்கு மரியாதைகள செயது அவரை துவாரகைக்கு
னுப்பினன

வாஸுதேவா துவாரகையை அடைநத பிறகு, யுதிஷடிரா முத
னவாகளும விராடராஜனும யுத்தத்திறகு வேணடிய எலலாவறறை
செயதாாகள பிறகு, பநதுக்களோடுசோநது விராடனும துருபத
ஜனும எலலா அரசாகளுக்கும தூதாகளை அனுபபினாாகள கௌரவ
ரேஷடாகளான பாணடவாகளுடைய வசனத்தினாலும்விராடனுடைய
னததினாலும பாஞசாலாகளுடைய வசனத்தினாலும மிகக பலசாலி
ான அநத அரசாகள மிகவும ஸநதோஷமஅடைநது வநதுசோந
ாகள அதைக கேட்டுப பாணடவாகளுடைய பெரிதான சேனையும
து சோநதது திருதராஷடர புத்ராகளும அரசாகளை வரவழைத்
ாகள ஓ! அரசனே! அப்பொழுது, கௌரவாகளுக்காகவும பாணட
களுக்காகவும அரசாகளுடையபிரயாணத்தில பூமிமுழுதும நெருங்கி
ாயிறறு அப்பொழுது, பூமியானது நாலவகைச சேனையோடுகூடின

தாகி எஙகும நிரமபியதாயிறறு அநத வீராகளுடைய சேனைகள் ப
தஙகளோடும வனஙகளோடுஙகூடிய இநதப பூமிதேவியைச சலிக
செயவதுபோல அஙகஙகிருநதும வநதன உடனே, பாஞசாலராஜ
யுதிஷடிரருடைய அபிபபிராயபபடி, அறிவிலும பிராயததிலு
பெரியவரான தனது புரோஹிதரைக கௌரவாகளிடம அ
பினன

ஆறுவது அதயாயம.

ஸேநோதயோகபாவம (தொடர்ச்சி)

— o —

(த்ருபதன் தன் புரோஹிதரைத் திருதராஷ்டரனிடம் தூதனுபபியது
புரோஹிதர் அஸ்தினபுரம் அடைந்ததும்)

திருபதன, (தனது புரோஹிதரை நோககி), 'உலகில உண்ட
சராசரஙகளுள மூசசுவிடுபவை சிறநதவை அநத பராணிகளில பு
௨ யால ஜீவிககினறவைகள சிறநதவைகள புததியுளளவைகளில, மனி
கள சிறநதவாகள மனிதாகளில பராமமணாகள சிறநதவாகள ப
மணாகளில விதவானகள சிறநதவாகள விதவானகளில ஸிததாநதத
அறிநதவாகள சிறநதவாகள ஸிததாநததலை அறிநதவாகளில அறி
படி செயகினறவாகள சிறநதவாகள செயகிறவாகளில பரமமதை
பறறிப பேசுகினறவாகள சிறநதவாகள அபபடிபபடட நீா கா
களினநிசசயததைஅறிநதவாகளில பிரதானராயிருபபவரெனபது
னுடைய எணணம நீா குலததிலும பிராயததிலும சாஸதிர
லும சிறநதவராயிருககிறீா, அறிவினல சுகராசாரியருககும பருஹ
பதிககும நிகரானவா அநதத துரியோதனன எவவித நடையுடை
னெனபதும பாணடவரும குநதிபுதரருமான யுதிஷடிரா எவ
நடையுடையவரெனபதும முழுதும உமககுத தெரியும திருதர
டிரனுககுத தெரிநதே பகைவாகளால பாணடவாகள வஞசிககபபட
கள அவன விதுரரால நலவாாததைசொலலபபடடும புதரனையே அ
ஸரிககிறுன சூதாடடததை அறிநதவனன சகுனி, சூதாடடத
அறியாதவரும க்ஷததரியதாமததில இருபபவரும சுசியுளளவரும
குநதிபுதரரைப புததிபூாவமாக அழைததானலலவா? அவாகள தாம
ரான யதிஷடிரரை அவவிதம வஞசிததுவிடடு எநத நிலைமையி
தாஙகளாக ராஜயததைக கொடுககபபோகிறதிலலை நீோ, திருதர

டிரனிடம தாமமுளள வாாததையைச சொலலி அவனுடைய யுததவீரா ளுடைய மனததை நிசசயமாயத திருபபபோகிறீா விதூரும உமமுடைய அநத வாாததையை வலிததிககுமபடி செயவாா, பீஷமா துரோணா கிருபா முதலானவாகளுககும பேதததை உணடாககசசெய வாா மநதிரிகள பேதததை அடைநது யுததவீராகளும பராமுகா ளாயிருககுமபொழுது, அவாகளுககு மறுபடியும அவாகளை ஒனறு சோககவேணடிய காாயம ஏறபடும இநத ஸமயததில பாணடவாகள யுததிககுக கவலையிலலாதவாகளாக ஸுகமாகச சேனைகளைச சோக னற காரியததையும பொருள சோபபதையுமே செயவாாகள தன னச சோநதவாகள வேறுபடுததபபடடு அபபடி நீரும அவவிடததில ாமதிககிறவராயிருககையில, அவாகள அவவிதம சேனைகளைச சோப பதைச செயயமாடடாாகள, ஸநதேகமிலலை இதில முககியமாக இநதப பயனும அகபபடுகிறது தருதராஷடிரனும தாமததுடன கூடின உமமுடைய வாாததையை ஒறறுமையோடு செயவான தாமத துடன கூடின அபபடிபபடட நீா, அவாகளிடம தாமமான காரியத ததைச செயகிறவரும தயாசாலிகளிடம பாணடவாகளுடைய துனபங களை எடுதது உரைபபவரும பெரியோாகளிடம முனனோாகளால அநுஷடிககபபடட குலதாமததைச சொலலுகிறவருமாகி, அவாகளு டைய மனஙகளைப பேதிககச செயவீரெனபதில எனககுச சநதேக மிலலை உமககு அவாகளிடமிருநது பயமுமிலலை ஏனெனறால, வேதவிததான பராமமணராயிருககிறீரலலவா? தூதகாாயததில ஏற படடவரும மிகக முதியவருமாயிருககிறீா அபபடிபபடட நீா, புஷய நக்ஷததிரமகூடின ஜயமுகூாததததில குநதிபுதரருடைய காரியஸித திககாகக கௌரவாகளைககுறிததுச சீககிரம பிரயாணம செயய வேணடும' எனறு சொனனான மகாதமாவான தருபதனாலே அவ விதம சொலலபபடடு, சீலததோடுகூடிய புரோஹிதா ஹஸதினபுர மெனனும பெயரையுடைய நகரததைககுறிததுப புறபபடடாா நிதவானும நீதிசாஸததரததில ஸமாததருமான அவா சிஷயாகளால சூழபபடடுப பாணடவாகளுடைய நனமைககாகக கௌரவாகளைக குறிததுச சென்றாா

ஏழாவது அத்யாயம

ஸேநோத்யோகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

—— o ——

(துரியோதனனும் அர்ஜுனனும் தற்செயலாக ஒரே ஸமயத்தில் த்வாரகைக்குச் சென்றதும், அர்ஜுனன் கண்ணபிரானை ஸாரதியாகப் பெற்றும் துரியோதனன் நாராயணர்களையும் கிருதவர்மாவையும் பெற்று மீண்டதும்)

அவர்கள், ஹஸ்தினபட்டணத்தைக்குறித்துப் புரோஹிதனை அனுப்பிவிட்டு, அரசர்களுக்கு ஆங்காங்கு தூதர்களை அனுப்பினார்கள் மற்றவிடங்களுக்கும் தூதர்களை அனுப்பிவிட்டுப் புருஷர்களிற் சிறந்தவனும் குருவம்சத்தில் பிறந்தவனும் குந்திபுத்ரனுமான தனஞ்சயன் த்வாரகையைக்குறித்துத் தானே சென்றான் மாதவரான கிருஷ்ணரும் பலதேவரும் கூட்டங் கூட்டமான அந்தகர்கள் போஜர்கள் முதலான எல்லாரோடும் த்வாரகையை அடைந்தபொழுது துரியோதனராஜன் மாறுவேஷத்துடன் அனுப்பப்பட்ட ஒற்றர்களாலே பாண்டவர்களுடைய எல்லாச் செய்கையையும் தெரிந்துகொண்டான் அவன் வாஸுதேவர் ஊருக்குச் சென்றுவிட்டாரென்பதைக் கேட்டு, வாயுவுக்கு நிகரான நல்ல குதிரைகளால் சில சேனையுடன் த்வாரகா நகரத்தை அடைந்தான் அந்தத் தினத்திலேயே, குந்திபுத்ரனும் பாண்டுநந்தனனுமான தனஞ்சயனும் அழகான த்வாரகா நகரத்தை வேகமாக அடைந்தான் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களும் குருநந்தனர்களுமான அவ்விருவர்களும், த்வாரகையை அடைந்து, நித்திரை செய்கிறவரான கிருஷ்ணரைக் கண்டார்கள், சயனித்திருப்பவரான அவருக்கு நேராகவும் சென்றார்கள்

துரியோதனனே, முதலில் கிருஷ்ணருடைய ஸமீபத்தை அடைந்து அவருடைய தலைப்பக்கத்தில் சிறந்ததான ஓர் ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்தான் பிறகு, அவனுக்குப் பின்னால், பெரிதான மனமுடைய கிரீடியானவன் பிரவேசித்தான் அவனே, கிருஷ்ணருடைய கால்பக்கத்தில் வணக்கத்துடன் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு நின்றான் நித்திரை தெளிந்தவரான அந்த மாதவர் முந்திக் கிரீடியைப் பார்த்தார் பிறகு திரும்பி, ஸிம்மாஸனத்திலிருக்கிற துரியோதனனைப் பார்த்தார், அந்த மதுஸூதனர் அவர்களுடைய நல்வரவைக் கேட்டு அவர்களை உசிதப்படி மரியாதை செய்து அவர்களுடைய வரவின் காரணத்தை வின

னார் அப்பொழுது, துரியோதனன் அவரை நோக்கிச் சிரித்துக்கொண்டு, 'இப்பொழுது நீர் இந்த யுத்தத்தில் எனக்கு உதவிசெய்யவேண்டும் ஓ! மாதவரே! உமக்குச் சிநேகமானது என்னிடத்திலும் அர்ஜுனனிடத்திலும் ஸமானம் அப்படியே, எங்களுக்கும் உம்மிடத்தில் ஸம்பந்தமும் ஸமானம் ஓ! மதுஸூதனரே! நானும் இப்பொழுது உம்மை முந்தி அடைந்தவனாயிருக்கிறேன், முன் வழக்கத்தை அநுஸரிக்கின்றவர்களான பெரியோர்கள் முந்திவந்தவனை ஆதரிக்கின்றார்கள் ஓ! ஜனார்த்தனரே! நீரும் இப்பொழுது உலகத்தில் பெரியோர்களுக்கெல்லாம் மிகவும் ச்ரேஷ்டராகவும் எப்பொழுதும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவராகவும் இருக்கிறீர் ஆகையால், பெரியோர்களுடைய நடக்கையைக் காப்பாற்றும்' என்று சொன்னான் கேசவர், அப்பொழுது, அவனை நோக்கி), 'நீ முன்னமே வந்தவன் இதில் எனக்கு ஸந்தேகமில்லை ஓ! அரசனே! குந்திபுத்திரனான அர்ஜுனனோ என்னால் முந்திப் பார்க்கப்பட்டான் ஓ! துரியோதனா! நீ முந்திவந்ததனாலும் அர்ஜுனன் முந்திப் பார்க்கப்பட்டதினாலும் இரண்டுபேர்களுக்குமே ஸகாயத்தைச் செய்வேன் முதலிலே பாலர்களுக்கு இஷ்டதானத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று கேள்வி ஆகையால், பார்த்தனான தனஞ்சயன் முந்தி இஷ்டதானத்திற்கு உரியவன் என்னுடைய வடிவம்போன்ற வடிவமுள்ள கோபாலர்கள் கோடிக்கணக்காக இருக்கிறார்கள், நாராயணர்களென்று கியாதிபெற்றவர்கள், எல்லாரும் யுத்தத்திற் போர்புரிவார்கள் யுத்தத்தில் அணுகமுடியாதவர்களான அவர்களாவது ஒருவனுக்குச் சேனைகளாவார்கள் ஆயுதத்தைத்தள்ளினவனும் யுத்தத்தில் போர்புரியாதவனுமான நானாவது ஒருபக்கத்துக்கு இருப்பேன்' என்று சொல்லிவிட்டு, அர்ஜுனனை நோக்கி, 'ஓ! பார்த்த! இந்த இரண்டில் உனக்கு எது மிகவும் விருப்பமாகத் தோன்றுகிறதோ அந்த ஒன்றை நீ கேட்டுக்கொள்ளலாம் தாமத்தால் நீ முதலில் அபீஷ்டதானத்திற்கு உரியவனல்லவா? ஓ! குந்தீபுத்ர! இதைத்தெரிந்துகொண்டு அடிக்கடி ஆலோசித்து ஸஹாய நிமித்தம் அவர்களையாவது வரி, அல்லது, என்னையாவது ஸஹாயத்திற்காக வரி' என்று சொன்னார்

வாஸுதேவர் இவ்விதம் சொல்லக்கேட்டுக் குந்திபுத்திரனான தனஞ்சயன் யுத்தத்தில் போர்செய்யாதவரும் சத்துருக்களைக் கொல்லுகிறவரும் தம் இச்சையால் மனிதர்களில் ஜனித்தவரும் ஜனனமற்றவரும் நாராயணருபான வாஸுதேவரை எல்லா க்ஷத்ரியர்களுக்கும் எதிரிலும் தேவாஸுரர்களுக்கு எதிரிலும் வரித்தான் அப்பொழுது, துரியோத

ஊ்ளே அவருடைய எலலாச சேனையையும வரிததான ஓ! பாரதரே அவன பததுலக்ஷம வீராகளையும அடைந்தும கிருஷ்ணா சேனையிலல மலசெயயபபடடிருபபதை அறிநதும, மிகுநத ஸநதோஷததை அடை தான பிறகு, பயஙகரமான பலததையுடைய துரியோதனராஜன அ ருடைய எலலாச சேனையையும பெறறுககொணடு மிகக பலசாலியா பலராமரை அடைநதான அவன அவரிடம தன வரவிலுணடா எலலாக் காரணததையும நனறுகத தெரிவிககவும செயதான அ பொழுது, பலராமா துரியோதனனை நோககி இவவிதம ஒரு மறுமொழ கூறினா

'ஓ! புருஷஸரேஷ்டனே! முன விராடனுடைய விவாக காரிய நடநதபொழுது எனனல சொலலபபடடவையெலலாம உனககுத தெரி திருககத தககவைகளே ஓ! குருநநதன! அரசனே! எனனுமே உன மிததம கிருஷ்ணனுனவன, 'நமககுஸமபநதமானது ஸமானமாயுளளது என று அடிககடி அடககிச சொலலபபடடான எனனல சொலல படட அநத வாாததையானது கிருஷ்ணனுககு ஏறகவே இலலை நா கிருஷ்ணனிலலாமல ஒரு க்ஷணஙகூட இருபபதறகு விருமபுகிறத யிலலை நான பாாததனுககு உதவியாகமாடடேன வாஸுதேவனை நோககி இவவிதம எனனுடைய புததியானது உறுதி செயயபபடடிரு கிறது ஓ! புருஷஸரேஷ்டனே! எலலா அரசாகளாலும பூஜிககபபட பரதவமிசததில பிறநதவனுயிருககிறாய ஆகையால, போ க்ஷததிரி தாமததுடன யுததம செய' என று சொனனா

இவவிதம சொலலபபடட திருதராஷ்டிரனின புததிரனுன அநத துரியோதனராஜன அபபொழுது பலராமரை ஆலிஙகனமசெயது நீலா புஜஙகளோடுகூடிய கிருஷ்ணரிடததிலும விடைபெறறுககொண கிருதவாமாவை அடைநதான அபபொழுது, கிருதவாமா ஓ [1]அக்ஷௌஹிணி ஸைனயததை அவனுககுக கொடுததான அநத குருநநதனன, பயஙகரமான அநதச சேனையினல சூழபபட ஸநதோஷததை அடைநது ஸுஹ்ருததுககளை ஸநதோஷிபபிககிறவ கிச சென்றன துரியோதனன சென றபிறகு, பீதாமபரதாரியும உ கஙகளைப படைததவரும ஜனஙகளெனகிற அஸுராகளைக கொன வருமான கேசவா, கிரீடியை நோககி, 'எநதப புததியைககொணடு யு தம செயயாதவனுன நான உனனல வரிககபபடடேன?' என று கே டாா அபபொழுது, அாஜுனன, அவரை நோககி, 'ஓ! புருஷஸ

1 ஆதிபாவம 31-ம பககம பாாகக.

டரே! நீ அவாகளெல்லாரையும கொலலுவதற்கு ஸமாததா இந்த
ஷயததில ஸநதேகமிலலை நானும ஒருவனைக கொலவதற்கு ஸமாத
ன நீரோ உலகததில கீாததிபெறறவா அநதக கீாததியானது உமமை
டையும நானும புகழசசிகளை விருமபுகிறவன ஆகையால, என
ல வரிககபபடடீா ஸாரதயமோ உமமால செயயததககதெனபது
பபொழுதும என கருதது ஆகையால, வெகுநாளாக விருமபபபட்ட
ஷடததை நீா செயயககடமையுடையவா' எனறு சொனனன

அபபொழுது, வாஸுதேவா, அவனை நோககி, 'ஓ! பாாதத! என
டன போடடி போடுகிருய எனனும இது உசிதம உனககு ஸாரத
ததைச செயவேன உன இஷடம நிறைவேறடடும' எனறு சொன
ா உடனே அாஜுனன இவவிதம ஸநதோஷம அடைவிககபபடடும
ருஷணனுலும தாசாாஹஸரேஷடாகளாலும சூழபபெறறும மறுபடி
ம யுதிஷடிரரை அடைநதான்

எட்டாவது அத்யாயம்

ஸே நோ த்யோ க பா வம். (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்களிடம் வரும் சல்யனைத் துரியோதனன் மறைந்து உபசரித்
துப் போர்த்துணை வேண்டினதும், சல்யன் உடன்பட்டு யுதிஷ்டிர
ரைக்காணச் சென்றதும், யுதிஷ்டிரர் கர்ணனது தேஜோ
வதத்தை வேண்டச் சல்யன் ஸம்மதித்ததும்)

அரசரே! (அபபொழுது), சலயன் தூதாகளுடைய (வாாததை
யக) கேடடுப பெரிதான சேனையால சூழபபடடு மஹாரதாகளான
தாாகளுடன பாணடவாகளைககுறிததுப புறபபடடான அவனு
டய சேனை தஙகியிருககும இடமானது ஒனறரையோஜனை நீளம
ருநதது ஓ! அரசரே! மனிதாகளிற சிறநதவனும பெரிய வீரிய
ாககரமஙகளையுடையவனும அகெஷளஹிணிகளுககுபபதியுமான அவன
வவிதம விஸதாரமான சேனையைப போஷிககிறுனலலவா? எலலா
ம விசிததரமான கவசமுடையவாகளும சூராகளும விசிததரமான கொடி
ளும விறகளுமுடையவாகளும விசிததரமான ஆபரணஙகளஅணிநதவா
ளும விசிததரமான தோகளும வாகனஙகளுமுடையவாகளும எலலாரும
சிததரமான மலாமாலைகளைத தரிககினறவாகளும விசிததரமான ஆடை
பரணஙகளையுடையவாகளும தஙகள தேசததிலுணடான வேஷத

தையும் ஆபரணங்களையுமுடையவர்களும் வீரர்களும் நூறுயிரக்கல
குள்ளவர்களுமான க்ஷத்ரியஶ்ரேஷ்டர்கள் அந்தச்சல்யனுக்குப்படை
தலைவர்களாக இருந்தார்கள். அவன் பிராணிகளை வருத்துகின்றவ
போலவும் பூமியைச் சலிக்கச் செய்கிறவன்போலவும் சேனைவ
மெல்ல மெல்ல இளைப்பாறச் செய்துகொண்டு பாண்டவிருக்குமிட
த்தை நோக்கிச் சென்றான். ஓ! பாரதரே! அப்பொழுது, துரியோதன
கேட்டு மஹாத்மாவும் மஹாரதனும் ஸமீபத்தில் வருகின்றவனுமா
சல்யனைத் தான் விரைவாக எதிர்கொண்டு சென்று பூஜித்தான். து
யோதனன் அவனுடைய பூஜைக்காக அழகான இடங்களில் ரத்ன
களால் பல நிறங்களுள்ளவைகளும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட
களுமான ஸபைகளை அமைத்தான். அவைகளில், பலவகையான சி
களாலே விளையாட்டுக்கள் செய்விக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த மண்
பங்களில் மாலைகளும் மாமஸங்களும் தின்பண்டங்களும் குடிக்கத்த
வைகளும் வழங்கப்பட்டன. பலவித ரூபங்களுடையவைகளும் மன
திற்குச் சந்தோஷத்தை விருத்திசெய்கின்றவைகளுமான பலவிதஉரு
முள்ள கிணறுகளும் அனேகவித உருவமுள்ள ஓடைகளும் தண்ணீ
பந்தல்களும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்தச் சல்யன் அந்த ஸ
களை அடைந்து இடங்களதோறும் நாலு பக்கத்திலுமுள்ள துரியோ
தனனுடைய மந்திரிகளாலே தேவன்போலப் பூஜிக்கப்பட்டு ஸ
மைக்கு நிகரான காந்தியுடைய வேறொரு ஸபையை அடைந்தா
அவன், அந்த ஸபையில் சோந்தவைகளும் சுபமானவைகளும் மானிட
தன்மைக்கு மேற்பட்டவைகளுமான விஷயங்களாலே தன்னை மேலா
வனாக நினைத்தான், இந்திரனையும் அவமதித்தான். பிறகு, அ
க்ஷத்ரியஶ்ரேஷ்டன் மிகுந்த ஸந்தோஷத்தை அடைந்து வேலைக்கா
களை நோக்கி, 'யுதிஷ்டிரனுடைய எந்த மனிதர்கள் இங்கே இச்ச
களைச் செய்தார்கள்? ஸபையை நிர்மாணம் செய்தவர்களை அழை
கள். அவர்கள் பரிசு பெறுதற்கு உரியவர்களென்று நான் நினை
திருக்கிறேன். அவர்களுக்கு வெகுமதிகளைக் கொடுப்பேன். கு
புத்ரன் ஸம்மதிக்கவேண்டும்' என்று கேட்டான். அதன் பிறகு, அ
மந்திரிகள், அரசனை மிக்க சந்தோஷமடைந்தவனாக அறிந்து உட
ஆச்சரியம் அடைந்து துரியோதனனிடம் அஃதனைத்தையும் சொ
னார்கள். எப்பொழுது சல்யன் மிகவும் ஸந்தோஷத்தை அடை
உயிரையும் கொடுக்க விருப்பமுள்ளவனாயிருந்தானோ, அப்பொழு
அவ்விடத்தில் மறைவாயிருந்த துரியோதனன், அம்மானான சல்ய

ாகக எதிரேவநதான மதரதேசாதிபதியான சலலியனும அவனைப
ாதது, அநத முயறசியை அவனுடையதாக அறிநது பரீதியடைநது
லிஙகனம செயது, 'இஷடமான காாயததைக் கேடடுககொள' எனறு
சானனுன துரியோதனன, 'ஓ' கலயாணகுணமுடையவரே! ஸதய
மான வாககையுடையவராகக கடவீா எனககு வரததைக
காடுககக கடவீா நீா எலலாச சேனைகளுககும நாயகராக
ருககவேணடும உமககுப பாணடவாகள எபபடியோ நானும
மககு அபபடியே ஓ! பிரபுவே! கௌரவிககத தககவனும
விககத தககவனும பகதனுமான எனனை அடையககடவீா'
னறு சொனனுன அபபொழுது, சலலியன, 'செயயபபடடது'
னறும, 'வேறு எனன செயயவேணடும?' எனறும வினவி
ன துரியோதனனும, 'போதும' எனறே அடிககடி மறுமொழி
ானனுன அபபொழுது, சலலியன, 'புருஷஸரேஷடா! துரியோ
ா! நீ உனபடடணததிறகுச செலலு நான பகைவாகளைச சிகூஷிக
வனுன யுதிஷடிரனைப பாாபபதறகுப போகிறேன அரசனே! மனி
களுககெலலாம அதிபதியாயிருபபவனே! யுதிஷடிரனைப பாாதது
டுச சீககிரம வருவேன தவிரவும, புருஷஸரேஷடனுன பாணட
ன அவஸயம பாாககவேணடும' எனறு சொனனுன துரி
ாதனன, 'ஓ! அரசரே! பாணடவரைப பாாததுவிடடுச சீக
ம வரவேணடும ராஜஸரேஷடரே! நாஙகள உமமுடைய அதீனமா
நககிறேம எஙகளுககுக கொடுதத வரததை நினைககக் கடவீா'
னறு சொனனுன சலயனும அவனை நோககி, 'ராஜனே! உனககு
களம உன நகரமசெல பாணடவரைப பாாததுவிடடுச சீக
ம வருகிறேன ராஜனே! பொயயாககத துணியேன' எனறு
ானனுன சலலியன துரியோதனன இருவாகளும ஒருவரை ஒருவா
லிஙகனம செயதுகொணடாகள அநதத துரியோதனன அப
யே சலயனிடம சொலலிககொணடு மறுபடியும தனனுடைய பட
ணததை அடைநதான சலயனும அநதத் துரியோதனனுடைய
தச செயகையைச சொலலுவதறகுப பாணடவாகளை அடைநதான
தச சலயன உபபலாவய (மெனகிற விராடனுடைய) நகரததை
டைநது சேனைகளிருககுமிடததிலும பரவேசிதது உடனே அவவிடத
அநதப பாணடவாகளெலலாரையும கணடான யுதிஷடிரரோடு
டன எலலாரும பலராளுககுபபிறகு, மாதுலனும யுதததில ஜயத
யே அடைகிறவனுமான அரசனைககணடு, ஆலஙகனஙகளிலிருநதும

எழுநதிருநதாாகள ஓ பாரதரே! அபபடியே, பீமனும அாஜு
னும ஸஹோதரியின புதராகளான நகுல ஸஹதேவாகளிருவாக
தரௌபதியும ஸுபதரையும அபிமனயுவும ஸநதோஷததை அடை
தாாகள உடனே, உதாரமான மனமும தாமபுததியுமுடைய யுதிஷ
ரா புஜபலமிகக சலலியனை அடைநது புரோகிதா மூலமாகப பாத
ததையும ஆசமனததையும கோவையும கிரஹிககுமபடி செயது அனு
பநதம செயதுகொணடு, அவனை நோககி, 'ஓ! அரசரே! உமககு
வரவு இநத ஆஸனததில இருககவேணடும' எனறு சொன
அபபொழுது, சலயனும ஸவாணமயமான சிறநத ஆஸனததில உ
காாநதான தாமபுதரா அவனிடம பாதயததையும ஆாககியத
யும தெரிவிததாா சலயன், தாமராஜரை நோககி, 'ஓ! ராஜனே!
ருககளைத தபிககச செயகிறவனே! துரியோதனனால செயயபபட
பெரிதான இநதத துககததிறகுச சதருககளைக கொனறு நலல பய
அடையபபோகிறாய ஓ! மஹாராஜனே! உலகததினதனமை உனகக
தெரிநததே ஆகையால, உனககு உலகததால செயயபபடடது ஒன
மிலலை' எனறு சொனனான் ஓ! பாரதரே! பாணடவா, மதராஜனுக
விதிபபடி ஆாககியததைக கொடுததுவிடடு, எலலாருககும ஸுகத
அளிககிறவனான அவனை நோககிக குசலபரசனம செயதாா பிற
தாமததில நடககினற அந்த எலலாப பாணடவாகளாலும சூழபபட
வனும ஆஸனததிலிருபபவனுமான அநதசசலயன குநதிபுதரா
நோககி, 'ஓ! ராஜசரேஷடனே! குருநநதன! எலலா விஷயததி
க்ஷேமமா? ஜயசாலிகளிற சிறநதவனே! தெயவானுகூலததால
வாஸததிலிருநதும விடுபடடாய ராஜனே! குறறமறறவனே! கு
புதரா! தமபிகளோடும இநதத்ரௌபதியோடும உனனால நிாஜன
பரவேசிகக முடியாததுமான வனததில செயயமுடியாத கா
மானது செயயபபடடது கோரமான அஜஞாத வாஸததையும செ
உனனால, செயயமுடியாத காரியம செயயபபடடது ஓ! பாரத! ரா
மிழநதவனுககுத துககமே தவிர, ஸுகம ஏது? ஓ! யுதிஷடிரா! உன
டைய புததியானது ஸதயத்திலும தவததிலும தானததிலும இரு
றது ஓ! யுதிஷடிரா! பொறுமையும அடககமும அஹிமஸையும
யமுமே உனனிடமிருககினறன. ஓ! அரசனே! அதபுதமான உலக
உனனிடம நிலைபெறறிருககிறது நீ மிருதுவானவனும [1]மிககொ
யாளியும பராமமணாகளுககு ஹிதனும அடககமுளளவனும தா

1 'வதானய' எனபது மூலம, 'இனசொலலன' எனபது பழையவு

ந்தியே முக்யமாக உடையவனுமாக இருப்பவன் ஓ! ராஜனே! உல கத்தை ஸாக்ஷியாகவுடைய பலதர்மங்கள் உன்னால் அறியப்பட்டன ! ஐய! சத்ருக்களைத் தபிக்கச் செய்பவனே! இந்த உலகமெல்லாம் உன் னால் அறியப்பட்டிருக்கிறது ராஜனே! நீ ராஜ்யத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட் டால் மறுபடியும் உலகம் ஸந்தோஷத்தை அடைந்ததாகும் அரசனே! ரதஸ்ரேஷ்ட! தெய்வானுகூலத்தால் இந்தக் கஷ்டமானது தாண்டப் பட்டது ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்ட! பரபுவே! தெய்வானுக்கூலத்தால் நீ தர்மசித்த முள்ளவனும் பரிவாரங்களோடு கூடினவனும் அரிய கஷ்டத்தைத் தாண்டினவனும் தர்மங்களுடைய மிகுதியை உடையவனுமாயிருப்ப தைப் பார்க்கிறேன்' என்று சொன்னான்

ஓ! பாரதரே! பிறகு, சல்யராஜன் துரியோதனனுடைய சோக கையையும் (அவனுடைய) அந்த எல்லா உபசாரத்தையும் வரதானத் தையும் யுதிஷ்டிரரிடம் சொன்னான் அவர், (அப்பொழுது சல்லி னை நோக்கி), 'ஓ! ராஜரே! வீரரே! நீர் மனமகிழ்ச்சியடைந்து துரி யோதனனுக்கு வாக்கினால் பரதிஜ்ஞைசெய்த காரியமானது நல்ல கார் யமே ஓ! பூபதியே! உமக்கு மங்களம் உண்டாகுக ஆனால், நீர் ஒரு காரியம் செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன் ஓ! ராஜரே! ஸத்துக் களில் சிறந்தவரே! அது செய்யக்கூடாதது ஆனாலும், என்னை விரும்பி அதைச் செய்யவேண்டும் ஓ! வீரரே! கேளும் உமக்கு விண்ணப் பம் செய்கிறேன் ஓ! மஹாராஜரே! நீர் இவ்வுலகில் யுத்தத்தில் வாஸுதேவருக்கு நிகரானவர் ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டரே! கர்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ஏற்படும் த்வந்த்வ யுத்தத்தில் உம்மால் கர்ணனுக்கு ஸாரத்யம் செய்யவேண்டிவரும், இதில் ஸந்தேகமில்லை ஓ! அரசரே! என்னுடைய பிரியத்தை விரும்புகிறீரேயானால் அந்த யுத்தத்தில் உம்மால் அர்ஜுனன் ரக்ஷிக்கப்படத்தக்கவன் நீர் எங்களுக்கு ஜயத் தைக் கொடுக்கும்படி ஸூதபுத்ரனுடைய பராக்ரமத்தைப் பங்கம் செய்யவேண்டும் ஓ! மாதுலரே! செய்யக் கூடாததாயினும், நீர் இதைச் செய்யவேண்டும்' என்று சொன்னார் சல்யன், 'ஓ! பாண்டவ! உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகுக யுத்தத்தில் மிக்க பலசாலியான ஸூதபுத்ர னுடைய பராக்ரமத்தைக் கெடுப்பதினிமித்தம் என்னிடம் நீ கேட்டுக் கொண்ட விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன், கேள் அவன் என்னை அப்பொழுதும் வாஸுதேவனுக்கு நிகராக நினைக்கின்றான் ஆகையால், நான் அவனுக்கு யுத்தத்தில் ஸாரதியாவேன், நிச்சயம் ஓ! பாண்டவ! குருஸ்ரேஷ்டனே! அவன், கர்வத்தை அடக்கிப் பராக்ரமத்தை அப

ஹரித்து எளிதில் கொல்லத்தக்கவனாகும்படி, யுத்தத்தில் யுத்தம் செய்ய விருப்பமுள்ளவனான அவனுக்கு விபரீதமாயும் நலமில்லாததாயுமிருக்கிற வார்த்தையைச் சொல்லுவேன், நிச்சயம் இதை ஸத்யமாக உனக்குச் சொல்லுகின்றேன் ஓ! ஐய! நீ என்னிடம் சொல்லியபடி இதைச்செய்வேன் வேறு எந்தவிருப்பத்தையும் செய்யத்தக்கவனாவேனோ அதனையும் உனக்குச் செய்வேன் ஓ! பெரிய பலத்தையுடையவனே! வீர! சூதாட்டத்தில் தரௌபதியோடு உன்னால் அடையப்பட்ட துக்கமும், ஸூதபுத்ரனால் சொல்லப்பட்ட கடுமையான வார்த்தைகளும், ஜடாஸுரனிடமிருந்தும் கீசகனிடமிருந்தும் உண்டான பெரிய துயரமும், தமயந்தியினால் அடையப்பட்ட துக்கம்போல் துரௌபதியினால் அடையப்பட்ட இந்த எல்லாத்துக்கமும் முடிவில் ஸுகத்தைக் கொடுக்கின்றனவாகும் இந்த விஷயத்தில் நீ கோபத்தை அடையக்கூடாது தெய்வம் மிகவும் வலிமையுள்ளதன்றோ! ஓ! யுதிஷ்டிர! மஹாத்மாக்கள் துக்கங்களை அடைகிறார்களல்லவா? ஓ! உலகத்துக்கு பதியாயிருப்பவனே! தேவர்களாலும் துக்கங்கள் அடையப்பட்டனவல்லவா? ஓ! அரசனே! பாரத! மஹாத்மாவும் தேவர்களுக்கு அரசனுமான இந்திரனாலே பத்நியோடு பெரிதான துக்கமானது அநுபவிக்கப்பட்டதாகக் கேட்கப்படுகிறது' என்று சொன்னான்

ஒன்பதாவது அத்யாயம்

ஸேநோத்யோகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(சல்யன், இந்திரனுக்குத் துக்கம் நேர்ந்ததையும் அதை நீக்கிக்கொள்வதற்கு அவன் தேவர்களுடன் திருமாலினிடம் சென்றதையும் யுதிஷ்டிரனுக்குக் கூறினது)

யுதிஷ்டிரர், 'ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டரே! மஹாத்மாவான இந்திரனால் பத்நியோடு எவ்விதம் பெரிதும் கோரமுமான துக்கமானது அடையப்பட்டது? இதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்' என்று சொன்னார் சல்யன், 'ஓ! ராஜனே! பாரத! எவ்விதம் பத்னியுடன் இந்திரனால் துக்கமானது அடையப்பட்டதென்பதில் முன்னடந்த பழமையான சரித்திரத்தைக் கேள் தேவர்களிற் சிறந்தவனும் பெரிய தபமுடையவனுமான த்வஷ்டாவென்கிற ஸ்ருஷ்டிகர்த்தன் இருந்தானன்றோ? அவன் இந்திரனிடம் த்ரோகத்தினால் மூன்று சிரமுடைய

தரனை உண்டுபண்ணினும் மிக்க காந்தியுள்ள அந்த விஸ்வரூபன்
ந்திரனுடைய ஸ்தானத்தில் விருப்பங்கொண்டு கோரமும் ஸூரி
ன் சந்திரன் அக்கினி இவர்களுக்குச் சமமுமான மூன்று சிரங்க
ில் ஒரு முகத்தால் வேதங்களை அத்தியயனம் செய்தான், ஒன்றி
ல் ஸுரையைப் பானம் செய்தான், மற்றொன்றினால் எல்லாத்
க்குக்களையும் விழுங்குகிறவன்போலப் பார்த்தான் அவன் இரக்
பட்டத்தக்கவனும் மௌனமையுடையவனும் அடக்கமுடையவனுமாகத்
ர்மத்திலும் தவத்திலும் முயற்சிசெய்தான் ஓ! சத்ருக்களைச்சிக்ஷிக்க
றவனே! அவனுடைய தவமானது பெரிதும் தீவரமும் (ஒருவரா
ம்) அனுஷ்டிக்க முடியாததுமாக இருந்தது அளவற்ற தேஜ
ஸுள்ள அவனுடைய தவத்தின் வீரியத்தையும் ஸத்யத்தையும்
ர்த்துவிட்டு இந்திரன், 'இவன் இந்திரனாகாமலிருக்க வேண்டுமே'
ன்று வருத்தமுற்றான். ஓ! பரதஸ்ரேஷ்ட! பிறகு, புத்திமானான
ந்த இந்திரன், 'விருத்தியடைகிறவனான இந்தத் திரிசிரன் எல்லா
லகத்தையும் விழுங்கிவிடுவானல்லவா? எவ்விதமானால் இவன்
போகங்களில் அழுந்துவான்? பெரிய தவத்தைச் செய்யாமலிருப்
ன்?' என்று பலவிதமாக ஆலோசித்து, த்வஷ்டாவின் புத்ரனை
மாற்ற அப்ஸரஸுகளை நோக்கி, 'நீங்கள், அந்தத் திரிசிரஸானவன்
ம்போகங்களில் மிகவும் அழுந்தும்படி சீக்கிரம் செய்யுங்கள், செல்
ங்கள், ஏமாற்றுங்கள் தாமதம் வேண்டாம் அழகிய இடையுடைய
ர்களே! எல்லாரும் ம்ருங்காரவேஷத்தையுடையவர்களும் மனத்தைக்
வரும் மாலைகளை அணிந்தவர்களும் சிருங்காரச் செய்கைகளையும்
ஸ்தோஷ முதலான மனத்தின் விகாரங்களையும் உடையவர்களும்
ளந்தரியத்தினால் சோபிக்கின்றவர்களுமாகி மோகிக்கும்படி செய்
ங்கள் உங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும் என் பயத்தைப் போக்
ங்கள் ஓ! சிறந்தவர்களான ஸ்திரீகளே! என்னை நானே ஸ்வஸ்த
லாதவனாக மனத்தினால் அறிகிறேன் ஓ! ஸ்திரீகளே! பெரிதும்
ரமுமான என்னுடைய அந்தப் பயத்தைச் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தி
ய்யுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டான்

அப்ஸரஸுகள், அவனை நோக்கி, 'ஓ! இந்திரரே! வலாஸுரனைக்
ன்றவரே! நீர் அந்தத் திரிசிரஸினிடமிருந்து பயத்தை அடையாம
ருக்கும்படி அவனை வஞ்சிக்கிற நிமித்தத்தில் முயற்சியைச் செய்
ம் ஓ! தேவரே! தவத்தின் நிதியான இவன் கண்களாலே எரிக்கிற
ன்போலிருக்கிறான் அவனை வஞ்சிப்பதற்கு நாங்கள் சேர்ந்து

செலலுகினறோம அவனை வசமபணணுவதறகும உமமுடைய பயததை
நீககுவதறகும முயறசி செயவோம' எனறு சொனனாாகள பிற
அவாகள இநதிரனாலே அனுமதி கொடுககபபெறறு திரிசிரஸி
ஸமீபததை அடைநதாாகள அவவிடததில சிறநதவாகளான அந
ஸதிரீகள பலவிதமான பருஙகார சேஷடைகளாலே (அவனை) மோகி
குமபடி செயதுகொணடு நடனததைக காணபிததாாகள அபபடியே
அவயவஙகளிலிருககிற ஸெளநதாயததையும காணபிததாாகள மிகவு
பெரிய தவததையுடையவனும பூாணமான கடலுககு நிகரானவ
மான அவன அவாகளைப பாாததும இநதிரியஙகளை ஸவாதீன
செயதுகொணடு [1]ஸநதோஷததை அடையவிலலை பிறகு, அவா
ளெலலாரும அதிகமான முயறசியைச செயதுவிடடு, மறுபடியும இ
திரனை அடைநது அஞசலி செயதுகொணடு அவனை நோககி, 'ஓ பி
புவே! நெருஙகமுடியாதவனாயிருககிற அவனுடைய தைரியததை
சலிககச செயவதறகு முடியாது ஓ மஹாபாகயவானே! பிறகு, உமக
எது செயயவேணடுமோ அதைச செயயலாம்' எனறு சொனனாாக
ஓ யுதிஷடிரா! (அபபொழுது) மஹா புததிமானான இநதிரன அப
ரஸஸுகளை மரியாதைசெயது அனுபபிவிடடு, அவனுடைய வததி
உபாயததைத தானே ஆலோசிததான

வீரனும பிரதாபமுடையவனும புததிசாலியுமான அநதத தே
வராஜன மெளனமாக ஆலோசிதது திரிசிரனுடைய வததைமனததில
சயம செயதுகொணடான 'அவனபொருடடு இபபொழுது வஜரா
ததை எறிகிறேன சீககிரததில அவன இலலாமறபோயவிடுவான சத
துருபபலனாயிருநதாலும விருததியடைநதால பலமுடையவனுவா
அவனை உபேக்ஷிககககூடாது' எனறு சாஸதிர ஸிததாநதபபடி நி
யிதது (அவனுடைய) வததில உறுதியானபுததியைசசெயது உடனே
கோபமடைநதவனாகித திரிசிரனைககுறிதது அகனிககு நிகராயும கோ
ரூபமுடையதாயும பயததைக கொடுபபதாயுமிருககிற வஜராயுததை
விடுததான அவன அநதவஜராயுததால பலமாக அடிககபபடடுகொ
லலபபடடுக (கீழே) விழுநதான வஜராயுததாற கொலலபபடடுபூத
தில பாவததின கொடுமுடிபோலத தளளபபடடவனும பாவதமே
லப படுததிருபபவனுமான அவனைப பாாதது, தேவராஜன அவனுடை
தேஜஸினால எரிககபபடடவனாகி ஸுகததை அடையவிலலை கொ
லலபபடடவனாயிருநதாலும பிரகாசிககினற தேஜஸை உடையவனா

1 'மனஙகலஙகாமல இருநதுவிடடான' எனபது கருதது

வன ஜீவிககிறவனுகவே காணபபடடான கொலலபபடட அவனு
டய சிரஙகள யுததஸதலததில உயிருளளவைகளபோல ஆசசரியகரமா
ருநதன அவனுடைய மூன்றுசிரஙகளுமே மூனறு பக்ஷிகளாயின ஓ!
ரத! விசுவரூபனுடைய அநதச சிரஙகள திததிரிப பக்ஷியும கலவிஙகப
க்ஷியும கபிஞசலபக்ஷியுமாயின பிறகு, இநதிரனே, மிகவும உடலநடுஙகி
லோசிததுககொணடிருநதான ஓ! மஹாராஜனே! உடனே, தசசன
ருவன, தோளில கோடாலியை வைததுககொணடு, அநத திரிசிரஸை
ழுநது கிடக்கினற வனம வநதுசோநதான பயததை அடைநதவனும
நதிராணிககு நாயகனுமான அநத இநதிரன, அவவிடம தறசெயலாக
நத அநதத தசசனைப பாாததது, 'நீ சீககிரம இவனுடைய தலைகளை
வடடு நான சொனனதைச செய' எனறு பரபரபபுடன சொனனன
தசசன, (அவனை நோககி), 'இவன மிகவும பெரிய தோளுடைய
னுயிருககிறனலலவா? கோடாலி தெறிததுவிடும ஸததுககளால
நதிககபபடட காரியததை நானும செயயத திறமையிலலாதவன'
னறு சொனனன இநதிரன, 'நீ பயபபடவேணடாம எனனல
சாலலபபடட இதை விரைவாகச செயயககடவாய எனனுடைய
னுககிரஹததால உனனுடைய ஆயுதம வஜராயுதததிறகுச சமமாகும'
னறு சொனனன தசசன, 'இபபொழுது, கோரமான இநதக காரி
ததைச செயத உமமை நான யாரென்று அறிவேன? இதைக கேடக
ருமபுகிறேன எனனிடம உணமையாகச சொலலும' எனறு கேட்
ன இநதிரன, 'ஓ! தசசனே! நான தேவாகளுககு அரசனன இந
ரனெனறு நீ அறிநதுகொள ஓ! தசசனே! என்னுல சொலலபபடட
டி இதைச செயயககடவாய இநத விஷயததில ஆலோசனை செய
தே திரிசிரனுனவன எனனல கொலலபபடடுப படுததுககிடககிற
னனறும நீ அறிநதுகொள' எனறு சொன்னன அநதத் தசசன
ணஙகி அஞசலி செயதுகொணடு, 'ஓ! இநதிரரே! இவனவிஷயததில
ரூரமான காாயததைச செயது என லஜ்ஜை அடையவிலலை? ரிஷி
ரானை இவனைக கொனறுவிடடு உமககுப பிரமமஹததியிலிருநது
பயிலலையா?' எனறு கேடடான இநதிரன, 'பினனல (பாவததின)
சுததிககாக மிகவும கடுமையான தாமத்தை அனுஷடிபபேன பெரி
ன வீாயததையுடைய இநதச சதருவானவன எனனல [வஜராயுதத
ல கொலலபபடடான ஓ! தசசனே! இபபொழுது, நான நடுகக
றறு இவனிடமிருநது பயபபடுகிறேன சீககிரமாக நீ இவன தலை
ளாக கொயவாய உனககு நான அனுககிரஹததைச செயவேன்.

மனிதாகள யாகஙகளில உனககுப பசுவின சிரததைப பாகமா
கொடுபபாாகள தசசனே! இது உனககு எனனுடைய அனுகரஹ
சீககிரம எனனுடைய இஷடததைச செய' எனறு சொனனான அ
பொழுது, அநதத தசசன இதைககேடடு இநதிரனுடைய வசனததி
உடனே கோடாலியால திரிசிரனுடைய தலைகளை வெடடினான் வெ
டபபடடபொழுது அவைகளிலிருநது உடனே எஙகும கபிஞசலங
தித்திரிகள கலவிஙகஙகள எனகிற பகூஷிகள வெளியில வநதன எத
வேதஙகளை அதயயனம செயதானோ ஸோமரஸததையும பானம
தானோ அவனுடைய அநத முகததிலிருநதும சீககிரமாகக கபிஞச
கள வெளிவநதன ஓ, அரசனே! எதனால எலலாத திககுககளை
விழுஙகுகிறவனபோலப பாாததானோ, அவனுடைய அநத முக
லிருநதும தித்திரிகளென்கிற பகூஷிகள வெளிவநதன அந்த திரி
னுடைய எநத முகமானது ஸுராபானம செயததோ அதிலிருநதும
விஙகமெனனும குருவிகளும பருநதுகளும உயரககிளமபின அந
சிரஙகள அறுககபபடடபிறகு, அநதக்ஷணமே மகவானும தே
களுககு ஈசவரனுமான தேவன கவலையிலலாதவனாகித தசசனுககு
ப்படியே வரததை அளிததுவிடடு மிகுநத ஸநதோஷததுடன ஸவாக
சென்றான தசசனும தன வீடு சோநதான

தேவசததுருககளை நாசமசெயபவனான இநதிரன சததுருவைககொ
விடடுத தனனைக கிருதாாததனாக நினைததான தசசனும தன
சென்று ஒருவனிடமும சொலலவே இலலை அவவிதம [1]போனவ
விபவருபனை ஒருவருஷம வரையில ஒருவரும அறியவிலலை [
பிரபுவே! ஒருவருஷம சென்ற பிறகு, பசுபதியினுடைய பூதஙகள '
களுடைய பிரபுவான இநதிரன பரமமஹததி செயதவன' எ
அவனை நிநதிததன அபபொழுது, பாகசாஸனனான இநதிரன கோரம
வரததை அனுஷடிததுத தவததையுடையவனாகித தேவாகளோ
மருததுககளுடைய ஸமூகஙகளோடும ஸமுததிரஙகளிடததிலும பூ
ளிடததிலும விருக்ஷஙகளிடததிலும ஸதிரீகளிடததிலும பிரமமஹ
யைப பிரிததுககொடுதது அவைகளுககு வரஙகளையும கொடுததா
வரததை அளிபபவனான இநதிரன கடலுககும பூமிககும மரஙகளுக
மாதாகளுககும் வரததையளிதது அநதப பிரமமஹததியைத த
னான பிறகு, பகவானான இநதிரன சததுருககத தேவாகளாலும

1 'ஆகதம' என்று பாடங்கொணடு, 'வநதவனான இநதிரனை' என
கொளளலாம 2 ஙஇது அதிக பாடம,

தது ஜனஙகளாலும பூஜிககபபடடு மஹரிஷிகளால பூஜிககபபடுகிறவ
ுகி இநதிரஸதானததை அடைநதான]

பிறகு, தவஷடாவெனகிற ஸருஷடிகாததன இநதிரனால புதரன
காலலபபடடதைக கேடடுக கோபததால கணகள சிவநது, 'தவம
சயயபவனும எபபொழுதும பொறுமையுடையவனும அடஙகமுடைய
னும இநதிரியஙகளை ஜயிததவனுமான எனது புதரனைக குறறமிலலா
ிருககையில கொனறமையால இநதிரனுடைய நாசததினபொருடடு
ன விருததிரனை உணடுபணணுகிறேன உலகததாரகள எனது வீர
ததையும தவததின மிகக பலததையும பாரககடடும தூரதமாவும
பபுததியுளளவனுமான அநதத தேவேநதிரனும பாரககடடும' எனறு
சாலலிவிடடு, உடனே, தவமுடையவனும மிகப பெரிதான புகழு
டயவனுமான தவஷடாவானவன ஸநானமசெயது கோபமுடையவ
ுகி அகநியில ஆஹுதி செயது கோரனான விருதரனை உணடு பணணி,
! இநதரசதருவே!' என தவததின பெருமையினால விருததியடையக
-வாய' எனறு சொனனான அவன ஆதிதயனுககும அகனிககும
மானமாக ஸவாககததை அளாவிககொணடு விருததியடைநதான
ரளயகால ஸூரியனபோலக கிளமபினவனான அவன், 'நான எனன
சயயவேணடும?' எனறு வினவினான 'இநதிரனைக கொல' எனறு
வஷடா) சொலலககேடடு, உடனே ஸுவாககததையும அடைநதான

பிறகு, ஓ! குருஸரேஷடா! மிகவும கோபததை அடைநதவாக
ன விருதரனுககும இநதிரனுககும பெரிதும மிகக கோரமுமான
ததமானது தொடாசசியாக நேரிடடது அபபொழுது, வீரனான
ருதராஸுரன நூறு அஸவமேதயாகஞ செயதவனும சகரனுமான
தேவேநதிரனைப பிடிததுக கோபததோடு வாயைததிறநது அதிலபோடடு
கொணடான இநதிரன விருதரனால விழுஙகபபடுமபொழுது
கக பலததையுடைய அநதத தேவஸரேஷடாகள பரபரபபுடையவா
ாகி விருதராஸுரனை நாசமசெயகிறதான கொடடாவியை உணடு
ணணினாரகள உடனே, விருதரன கொடடாவிவிடடு வாயைத
றககவே, வலனைககொனற இநதிரன தன அஙகஙகளைச சுருககிக
காணடு வெளியில வநதான அதுமுதல கொடடாவியானது உகைத
ுளள பிராணிகளை அடைநதது தேவாகளெலலாரும, இநதிரன
வளியில வநததைபபாரதது ஸநதோஷததை அடைநதனா ஓ! பரத
ரேஷடனே! பிறகு, மறுபடியும பரபரபபோடுகூடி விருதரனும வாஸ
னுமாகிய இருவாகளுககும அபபொழுதே நீணட காலம கோரமான

யுத்தமானது நேரிட்டது பலிஷ்டனும் த்வஷ்டாவினுடைய தேஜே
பலத்தோடுகூடினவனுமான விருத்திரன் யுத்தத்தில் விருத்தி அடைந்
பொழுது இந்திரன் பின்னடைந்தான் இந்திரன் திரும்பிவர, தேவ
கள் மிகவும் வருத்தத்தை அடைந்தார்கள் ஓ! பாரத! அவர்களெல்
ரும் இந்திரனோடுகூடி த்வஷ்டாவினுடைய தேஜஸினால் மோகத்தை
அடைந்தவர்களாகி முனிவர்களோடு சேர்ந்து ஆலோசனை செய்த
கள் ஓ! அரசனே! இதற்கு என்ன செய்யத்தக்கதென்று ஆலே
சித்து எல்லாரும் பயத்தால் மோகமுற்றவர்களாகி மஹாத்மாவும் அ
வற்றவருமான விஷ்ணுவை மனத்தால் அடைந்தார்கள் எல்லாரு
விருத்ராஸுரனுடைய வதத்தை விரும்பி மந்தரபர்வதத்தின் உச்சியி
இருந்தார்கள்

பத்தாவது அத்யாயம்

ஸேநோத்யோகபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

— o —

(மஹாவிஷ்ணுவின் கட்டளையினால் மஹரிஷிகள் இந்திரனுக்கும்
வ்ருத்ரனுக்கும் ஸமாதானம் செய்வித்ததும், இந்திரனால்
விருத்ரன் கொல்லப்பட்டதும், பிரம்மஹத்தி
இந்திரனைப் பற்றிக்கொண்டதும், அவன்
ஓடி ஒளிந்ததும்)

இந்திரன், (தேவர்களை நோக்கி), 'ஓ! தேவர்களே! அழிவற்
தான இந்த ஜகம் முழுவதும் விருத்திரனால் வியாபிக்கப்பட்டது அவ
எதிர்த்து அடிப்பதற்குத்தக்கதாக ஒன்றுமில்லையல்லவா? நான் முன்
ஸமர்த்தனாயிருந்தேன், இப்பொழுது அசக்தனாயிருக்கிறேன். ஆ
யால், எவ்விதம் செய்யத்தக்கது? உங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகு
அவனோ அணுகமுடியாதவனென்பது எனனுடைய கருத்து பல
பெரிய சரீரமும் யுத்தத்தில் அளவற்ற பராக்ரமமும் உடையவனு
அவன், தேவர்கள் அஸுரர்கள் மனிதர்கள் இவர்களுடன்கூடி
மூவுலகமாகிய அனைத்தையும் கபளீகரிப்பான் ஆகையால், தே
களே! இந்த நிச்சயத்தைக் கேளுங்கள் விஷ்ணுவினுடைய ஸ்தானத்
அடைந்து மஹாத்மாவான அவருடன் சேர்ந்து ஆலோசித்து து
புத்தியுள்ள அஸுரனுடைய வதத்தின் உபாயத்தை அறிவோம்' என
சொன்னான்

இவ்விதம் இந்திரன் சொன்னவுடன், வ்ருத்ரனிடமிருந்துமுண்
ான பயத்தால் வருத்தமுற்ற ரிஷிகணங்களும் தேவர்களுமான எல்
ாரும் சரணமடைவதற்குத் தகுந்தவரும் மிக்க பலமுடையவருமான
ஹாவிஷ்ணுவைச்சரணமடைந்து, தேவர்களுக்குத்தலைவரான அவரை
ாக்கி, 'ஓ! பகவானே! முன்காலத்தில் நீர் மூன்று காலடிகளால் மூன்று
லகங்களையும் வியாபித்தீர், அம்ருதத்தையும் அஸுரர்களிடமிருந்து
பகரித்தீர் அஸுரர்களையும் யுத்தத்தில் கொன்றீர், பலியென்கிற
பரிய அஸுரனைக் கட்டி இந்திரனைத் தேவர்களுக்கு அதிபதியாகச்
சய்தீர் நீர் எல்லாத்தேவர்களுக்கும் பிரபு உம்மால் இவ்வுலக முழு
ம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஓ! மஹாதேவரே! எல்லா உலகங்க
ாலும் வணங்கப்பட்ட தேவர் நீரே ஓ! தேவஶ்ரேஷ்டரே! இந்திர
னுடு கூடின தேவர்களுக்கு நீர் கதியாகக் கடவீர் ஓ! அஸுரர்களை
சம் செய்பவரே! வ்ருத்ராஸுரனால் இந்த எல்லா உலகமும் வியாபிக்க
பட்டது' என்று சொன்னார்கள்

விஷ்ணுவானவர், (அவர்களை நோக்கி), 'உங்களுக்கு உத்தமமான
னமையானது என்னால் அவஶ்யம் செய்யத்தக்கது ஆகையால், இவன
ிக்கக்கூடிய உபாயத்தைச் சொல்லுகிறேன் எந்தவிடத்தில் விஶ்வ
பத்தைத் தரிக்கிறவனான இவனிருக்கிறானோ அந்தவிடத்தில் ரிஷிக
ாடும் கந்தர்வர்களோடும் செல்லுங்கள் அவனுக்கு ஸமாதானத்தைப்
ரயோகியுங்கள் அதனால், அவனை ஜயிப்பீர்கள் ஓ! தேவர்களே!
னனுடைய ஆற்றலால் இந்திரனுக்கு ஜயமானது ஏற்படப்போகின்றது.
னும் காணப்படாமல் இவனுடைய சிறந்த வஜ்ராயுதத்தில் பிரவேசிப்
பன் ஓ! தேவஶ்ரேஷ்டர்களே! ரிஷிகளோடும் கந்தர்வர்களோடும்
ெல்லுங்கள் வ்ருத்ரனுக்கு இந்திரனோடு நட்பைச்செய்யுங்கள் தாம
ம் வேண்டாம்' என்று சொன்னார்

தேவரால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட பொழுது, ரிஷிகளும் தேவர்
ளும் சேர்ந்து இந்திரனை முன்னிட்டுக்கொண்டு சென்றார்கள் மிக்ககாந்தி
டையவர்களும் இந்திரன்முதலான தேவதைகளுடன் கூடினவர்களு
ன எல்லாருமே, ஸமீபத்தைஅடைந்து, அவ்விடத்தில் (வ்ருத்திரன்)
ூரிய சந்திரர்கள் போலத் தேஜஸால் ஜ்வலிக்கிறவனும் பத்துத் திக்
க்களையும் தபிக்கச் செய்கிறவனும் மூன்று உலகங்களையும் விழுங்கு
ிறவனுமாயிருப்பதைப் பார்த்தார்கள் முனிவர்கள், பிறகு, அருகிற்
ென்று அவனை நோக்கி, 'ஓ! வெல்லப்படமுடியாதவனே! உன்னு
டைய தேஜஸால் இந்த உலகம் முழுதும் வியாபிக்கப்பட்டது பலசாலி

களில் சிறந்தவனே! நீயும் இந்திரனை ஜயிக்கச் சக்தனாயில்லை. இவ்விட
த்தில் யுத்தம் செய்கிறவர்களான உங்களுக்கு மிகவும் நீண்ட காலமு
சென்று விட்டது. தேவர்கள் அஸுரர்கள் மனுஷ்யர்களோடுகூடின எ
லாப் பிரஜைகளும் பீடிக்கப்படுகின்றன. ஆகையால், விருத்திரா! உனக்
இந்திரனோடு எப்பொழுதும் ஸ்நேகமானது இருக்கட்டும். நீயும் ஸு
த்தையும் அழிவற்றவையான இந்திரனுடைய உலகங்களையும் அடைவா
என்று பரியமான வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். மிக்க பலசாலியா
விருத்திராஸுரனோ, ரிஷிகளுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, உட
அந்த முனிவர்களெல்லாரையும் தலையால் வணங்கி, 'ஓ! மஹா பா
வான்களே! நீங்களெல்லாரும் கந்தர்வர்களெல்லாரும் சொல்லியவற்
எல்லாம் கேட்டேன். ஓ! குற்றமற்றவர்களே! என்னுடைய வார்த்
தையும் கேளுங்கள். நானும் இந்திரனுமாகிய எங்கள் இருவர்களு
க்கும் ஸ்நேகமானது எப்படி ஏற்படும்? ஓ! தேவர்களே! [1]இர
தேஜஸுகளுக்கு ஸ்நேகமானது எப்படி ஏற்படும்?' என்று சொ
ன்னான்.

முனிவர்கள், (அவனை நோக்கி), 'ஒருகால் நல்லோர்களுடை
ஸ்நேகத்தை அடைய விரும்பவேண்டும். அதன் பிறகு, க்ஷேமம்
உண்டாகும். நல்ல மனிதனுடன் சேர்க்கையைத் தள்ளக்கூடா
ஆகையால், நல்லவர்களுடைய சேர்க்கையை அடைய விரும்பவேண்டு
நல்லோர்களுடைய சேர்க்கை எப்பொழுதும் உறுதியாகவே இருக்கு
அறிவுள்ளவன், காரியங்களுக்குச் சங்கடம் நேர்ந்திருக்கையில், காரிய
ங்களைச் சொல்லவும் வேண்டும். நல்லவர்களுடன் நட்பானது பெரு
பயனுள்ளது. ஆகையால், தீரனானவன் நல்லவனைக் கொல்ல விரும்ப
கூடாது. இந்திரன், பெரியோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவனு
நிந்திக்கத்தகாதவனும் மஹாத்மாக்களுக்குப் புகலிடமும் ஸத்யத்
உரைப்பவனும் தர்மத்தை உணர்ந்தவனும் ஸூக்ஷ்மமான நிச்சயத்
யுடையவனுமானவன். அப்படிப்பட்ட இந்திரனுடன் உனக்கு எ
பொழுதும் நட்பு ஏற்படட்டும். இவ்விதம் நம்பிக்கையை அடை
கடவாய். உனக்கு வேறுவிதமான எண்ணம் வேண்டாம்' என்
சொன்னார்கள்.

மிக்க காந்தியுடைய விருத்திரன் மஹரிஷிகளுடைய வார்த்தையை
கேட்டு, 'ஓ! தவமுடையவர்களே! ஸர்வஜ்ஞர்களான நீங்கள் நி

---

1 பலம் ஸமமாயிருந்தால் நட்பு உண்டாகாதென்பது.

ும எனக்குப பூஜயாகளாயிருபபவாகள ஓ! தேவாகளே! நான்
ைதைச சொலலுகிறேனே அதெலலாம செயயபபடுமேயாஞல, அ
பொழுது, தேவாகள எனனைநோககி எனனசொனஞாகளோ அவை
யலலாவறறையும செயவேன ஓ! வேதியாகளிற சிறநதவாகளே!
ான, தேவாகளுககும இநதிரனுககும உலாநததிஞலும ஈரமுளளதிஞ
லும கலலிஞலும மரததிஞலும சஸதரததிஞலும அஸதிரததிஞலும
கலிலும ராததிரியிலும கொலலததகாதவன ஆகவேணடும இவவிதமா
ல எனககு இநதிரனேடு எநநாளும சேரககையானது விருபபமா
ருககிறது' எனறு சொனஞன

ஓ! பரதஸரேஷ்டா! ரிஷிகள அவனை நோககி, 'ஸரி' எனறே
சானஞாகள இவவிதம சேரககையானது உணடானபொழுது,
ருததரன மிகக ஸநதோஷததைத அடைநதவஞஞன பிறகு, பிரகாசிக
னற தேஜஸோடுகூடின ரிஷிகள இநதிரனுககும வருததரனுககும ஒரு
ரோடொருவாககு ஸமாதானததைச செயதுவிடடு மறுபடியும வநத
டியே சென்றாகள விருததரனேடுகூடின இநதிரனும எபபொழுதும
நதோஷமுளளவஞயிருநதான (ஆஞலும), வருததரனுடைய வதத
றகுபபொருநதினவைகளான உபாயஙகளை ஆலோசிததான தேவராஜ
ன அவன, தனககு நடபுசசெயகையில செயயபபடட கடடுபபாடடை
ம ரிஷிகளால சொலலபபடடதையும எபபொழுதும நினைககிறவனும
மயததைத தேடுகிறவனும மிகக வருததமுறறவனுமாகி வஸிததான
வன ஒருஸமயம கடறகரையில பெரிய அஸுரனஞன விருததரனைக
ணடான ஸநதியாகாலம நேரிடடு மிகவும பயஙகரமான வேளையும
ததவுடன, பகவானஞன இநதிரன மஹாததமாவான விஷ்ணுவினுடைய
தானததை நினைதது, 'இபபொழுது பயஙகரமான ஸநதியாகால
னது ஏறபடடிருககிறது இரவும அனறு, பகலும அனறு எலலா
றறையுமஅபஹரிததவனும பகைவனுமான இநதவிருததரனும எனஞல
வசயம கொலலபபடவேணடியவன மஹாஸுரனும மஹாபலசாலி
ம பெரிதான சரீரததையுடையவனுமானவிருததரனை வஞசிததுக கொல
மலிருநதால எனககு நனமை உணடாகாது' எனறு ஆலோசிததான
வவிதம ஆலோசிககிறவஞன இநதிரன மஹாவிஷ்ணுவை நினைகக,
டனே, சமுததிரததில மலைபோனற நுரையைக கணடான இது
ரநததும அனறு, ஈரமானதும அனறு, அபபடியே, இது சஸதிரமும
னறு இதை விருததரனைககுறிதது எறிவேன அவன க்ஷணபபொழு

திலே நசித்துவிடுவான்' என்று நிச்சயித்து, உடனே [1]வஜ்ரத்துட
சீக்கிரமாக அந்த நுரையை விருத்ரனிடத்தில் பிரயோகித்தான் அ
பொழுது, விஷ்ணுவானவர் அந்த நுரையிற் புகுந்து விருத்ராஸுர
நாசஞ் செய்தார்

விருத்ரன் கொல்லப்பட்டவுடனே, திக்குக்கள் இருளில்லாதவை
களாயின மங்களகரமான காற்றும் வீசிற்று அப்படியே, பிரஜை
ளும் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தன உடனே, தேவர்களும் கந்தர்
களும் யக்ஷர்களும் ராக்ஷஸர்களும் பெரிய உரகர்களும் ரிஷிகளும் அ
மஹேந்திரனைப் பலவிதமான ஸ்தோத்ரங்களாலே துதித்தார்கள் எ
லாப் பிராணிகளாலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டு எல்லாப் பிராணிகளையும் ஸ
தானஞ் செய்தான் பகைவனைக் கொன்று மிக்க ஸந்தோஷத்தை
அடைந்த மனத்தோடு கூடியவனும் தர்மத்தை உணர்ந்தவனுமா
இந்திரன் தேவர்களோடு மூன்று உலகங்களிலும் சிறந்தவரான விஷ்
வைப் பூஜித்தான் மிக்க வீர்யமுடையவனும் தேவர்களுக்குப் ப
த்தைச் செய்கிறவனுமான விருத்திரன் கொல்லப்பட்டவுடனே, இந்
னவன் அஸத்யத்தினால் அவமதிக்கப்பட்டவனும் மிகவும் கவ
யுள்ள மனமுள்ளவனுமானான் அவன் முன்னும் திரிசிரனைக் கொ
தனாலுண்டான பிரமஹத்தியினால் அவமதிக்கப்பட்டிருந்தான் [2][
னையும் விருத்ரனையும் கொன்றவனென்று அவன் பயமற்றவையா
மஹாதேவருடைய பூதங்களால் மறுபடியும் பிரமஹத்திக்க
னென்று நிந்திக்கப்பட்டு லஜ்ஜை அடைந்தான்] அந்தத் தேவே
ரன் உலகங்களின் கோடியை அடைந்து தன் செய்கைகளால் அ
மதிக்கப்பட்டவனும் பெயரிழந்தவனும் அறிவிழந்தவனுமாகி ஒ
வராலும் அறியப்படவில்லை ஜலத்தில் மறைந்து ஸர்ப்பம்போல
சஞ்சரித்துக்கொண்டு வஸித்தான் பிரமஹத்தியினிடமிருந்து
உண்டான பயத்தால் பீடை அடைந்த தேவேந்திரன் ஒளிந்தவுடனே
பூமியானது விருக்ஷங்களற்றுக் காய்ந்த காடுகளையுடையதாகி நா
அடைந்ததுபோல் ஆயிற்று ஆறுகள் வெள்ளமற்றன ஏரிகள் ஜ
மற்றன பிராணிகளுக்கு மழையில்லாமையாலுண்டாகும் பெரிதா
கலக்கமுமுண்டாயிற்று தேவர்களும் அப்படியே எல்லா மஹரி
களும் மிக்க நடுக்கத்தை அடைந்தார்கள் உலகமெல்லாம் அரசனில்
ததாகி உபத்ரவங்களால் பீடிக்கப்பட்டது அப்பொழுது, தேவலோ

1 வஜ்ரத்தின் சக்தி கலந்திருந்தது என்பது
2 [ ] இது அதிக பாடம்.

ல தேவாகளும தேவரிஷிகளும தேவராஜனை இழநதவாகளாகி, 'நமககு
ா அரசனுவான?' எனறு பயமடைநதவாகளானுாகள தேவாகளில
ருவரும தேவராஜயததில எணணஙகொளளவிலலை

பதினோராவது அதயாயம

சேனோ த யோ க பா வ ம. (தொடர்ச்சி)

(நஹுஷன் இந்திரப்பட்டம் பெற்றதும், அவனால் விரும்பப்பட்ட
இந்திராணிக்குப் பிருஹஸ்பதி அபயம் கொடுத்ததும்)

பிறகு, அநத ரிஷிகளும ஸவாககததிறகுத தலைவாகளான எலலாத
தவாகளும, 'ஸ்ரீமானும சிறநத பராகரமமும புகழும பொருநதியவனும
பபொழுதும தாமசீலனுமாயிருககிற நகுஷனனவன தேவராஜயததில
பிஷேகம செயயபபடவேணடும' எனறு சொலலிககொணடு சென்று,
'! பூபதியே! நீா எஙகளுககு அரசராயிருககவேணடும' எனறு சொன
ாகள ஓ! அரசனே! அநத நகுஷன, தேவாகளையும பிதருககளோடு
டின முனிகணஙகளையும நோககித தனககு நனமையை அடைய
ருபபமுளளவனுகி, 'நான வலிமையறறவன. உஙகளை ரகஷிபபதில
னககுச சகதியிலலை பலவானுன ஒருவனை விசாரிததது அறியுஙகள
நதிரனிடததில எபபொழுதும பலமிருநததனறே?' எனறு சொன
ன மறுபடியும. ரிஷிகளை முனனிடட எலலாத தேவாகளும அவனை
ாககி, 'எஙகளுடைய தவததையும அடைநது ஸவாககததில அர
டசிசெயயும எஙகளுககோ, ஒருவரிடததில ஒருவருககுக கோரமான
பமுணடாயிருககிறது, ஸநதேகமிலலை ஓ! ராஜஸரேஷடரே! அபி
ஷகம செயதுகொளளும ஸவாககததில அரசராயிரும உமமுடைய
நதரஙகளிற புலபபடட தேவாகள அஸுராகள யகூஷாகள ரிஷிகள
கூஷஸாகள பிதருககள கநதாவாகள பூதஙகள இவாகளுடைய
தஜஸை கிரகிததுவிடுவீா, பலவானுமாவீா எபபொழுதும, தா
தை முனனிடடு எலலா உலகஙகளுககும அதிபதியாக இருககக
வீா ஸவாககததில பிரமமரிஷிகளையும தேவாகளையும ரகூஷிககக
வீா' எனறு சொனனுாகள

ஓ! ராஜஸரேஷடனே! உடனே, அவன அபிஷேகம செயயப
றறு ஸுவாககததில அரசனுயிருநதுகொணடு எபபொழுதும தா
தை முனனிடடு எலலா உலகஙகளுககும அதிபதியானுன மிகவும

E ௫

அரிதான வரத்தை அடைந்து ஸ்வர்க்கத்தில் ராஜ்யத்தைப் பெற
எப்பொழுதும் தாம சித்தமுள்ளவனாயிருந்து, (பிறகு) காம சித்
முள்ளவனானான். பிறகு, தேவராஜனான நகுஷன் தேவர்களுடை
எல்லா உத்யானங்களிலும் நந்தன வனத்தின் பக்கத்துத் தோட்ட
களிலும் கைலாஸத்திலும் இமயமலையின் உச்சியிலும் மந்தர பர்வத
திலும் ஶ்வேதபர்வதத்திலும் ஸஹ்யபர்வதத்திலும் மஹேந்திரபர்வத
திலும் மலயபர்வதத்திலும் ஸமுத்திரங்களிலும் நதிகளிலும் அ
ஸரஸ்ஸுகளாலும் தேவகன்னிகைகளாலும் சூழப்பட்டவனாகிப் ப
விதமாகக் க்ரீடை செய்கிறவனும் கேட்க மனோஹரமான சிறந்த ப
கதைகளையும் எல்லா வாத்யங்களையும் இன்பமான ஸ்வரத்தோடு கூடி
கானத்தையும் கேட்கிறவனாகவும் இருந்தான். விஶ்வாவஸுவும், ந
தரும், கந்தர்வர்கள் அப்ஸரஸ்ஸுகள் இவர்களுடைய கூட்டங்களு
உருவங்கொண்டவைகளான ஆறு ருதுக்களும் தேவேந்திரனைச் சூழ்
திருந்தார்கள். வாஸனையுடையதும் மனத்திற்கு இனியதும் இயற்
யில் குளிர்ந்ததுமான காற்றானது வீசிற்று. துஷ்டசித்தமுடை
யவனான அந்த நகுஷன் இவ்விதம் விளையாடிக் கொண்டிருக்கு
பொழுது, இந்திரனுக்கு இஷ்ட மஹிஷியான தேவியானவள் அவ
கண்ணிற்கு எதிர்ப்பட்டாள். துஷ்டசித்தமுடையவனான அவ
அவளைக் கண்டு ஸபையிலுள்ள எல்லாரையும் நோக்கி, 'இந்தி
னுக்கு மஹிஷியான தேவியானவள் என்னை ஏன் அடை
வில்லை? நான் தேவர்களுக்கு இந்திரனாயிருக்கிறேன். அப்படியே
உலகங்களுக்குந் தலைவனாயிருக்கிறேன். இந்திராணியானவள் இ
பொழுது சீக்கிரம் என்னுடைய இருப்பிடம் வரவேண்டும்' என்
சொன்னான். அதைக் கேட்டுத் தேவியானவள் மனத்தில் வருத்தமுற்
ப்ருஹஸ்பதியை நோக்கி, 'ஓ! ப்ராம்மணரே! நகுஷனிடமிருந்து
என்னைக் காப்பாற்றும். உம்மை நான் சரணமடைந்தேன். ஓ! ப்ரா
மணரே! நீர் என்னை எல்லா லக்ஷணமும் பொருந்தியவளென்
எனக்கு உரைக்கின்றீர். தேவராஜனுக்குப் ப்ரியையும் மிக்க ஸுகத்
அடைகிறவளும் வைதவ்யத்தை அடையாதவளும் ஒரேபதியையுடை
வளும் பதிவ்ரதையுமாகச் சொல்லியிருக்கிறீர். அந்த வார்த்தை
ஸத்யமாகச் செய்யும். ஓ! பகவானே! ஈஶ்வரரே! நீர் இதுவரையி
சிறிதும் பொய்சொன்னதில்லை. ஓ! ப்ராம்மணஶ்ரேஷ்டரே! ஆன
யால், உம்மால் சொல்லப்பட்ட இது ஸத்யமாகட்டும்' என்
சொன்னாள்.

அப்பொழுது, பிருஹஸ்பதி பயத்தால் மயக்கத்தை அடைந்த ளான இந்திராணியை நோக்கி, 'தேவி! நான் உன் விஷயத்திற் சொன்ன து ஸத்தியமே ஆகும், இது நிச்சயம் சீக்கிரத்தில் தேவராஜனான ந்திரன் இவ்விடம் வருவான் அவனைப் பாபபாய நகுஷனிடம் யப்பட வேண்டாம் இதனை உனக்கு ஸத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன் க்கிரத்தில் உன்னை நான் இந்திரனோடு சேர்த்துவைப்பேன்' என்று சான்னார் பிறகு, அந்த நகுஷராஜன், இந்திராணி அங்கிரஸின் புதர ன பிருஹஸ்பதியினுடைய வீட்டை அடைந்ததைக் கேட்டு உடனே காபத்தை அடைந்தான்

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்.

ஸேந்த்ர த்யோகபாவம். (தொடர்ச்சி)

(நகுஷனை மகிழ்வித்தற்காகத் தேவர் முதலியோர் வேண்டியும் பிருஹஸ் பதி, இந்திராணியை விடாதிருந்ததும், பிருஹஸ்பதியின் அனுமதியின் மேல் நகுஷனை வஞ்சிப்பதற்காக இந்திராணி ஸமயத்தை ஏற் படுத்திக்கொள்ள அவனிடம் சென்றதும்)

கோபங்கொண்டவனான நகுஷனைப் பார்த்து, தேவர்கள், ரிஷி ளை முன்னிட்டுக்கொண்டு, தேவராஜனும் கோரமான பார்வையுடையவ மான நகுஷனை நோக்கி, 'ஓ! தேவராஜரே! கோபத்தை விடும் ஓ! டுவே! நீர் கோபித்தால் அஸுரர்கள், கந்தர்வர்கள், கின்னரர்கள், ஹாநாகர்கள் இவர்களோடு கூடின உலகம் நடுங்கும் ஓ! ஸாதுவே! ந்தக் கோபத்தை விடும் உம்மைப்போன்றவர்கள் கோபத்தை அடை ார்கள் அந்தத் தேவியானவள் பிறனுடைய மனைவி ஓ! தேவராஜரே! னம் தெளியக்கடவீர் பரதாரத்தைக் கருதிச் சேரும் பாபத்திலிருந்து னத்தைத் திருப்பும் தேவராஜராக இருக்கிறீர் உமக்கு க்ஷேமமுண் ாக வேண்டும் பிரஜைகளைத் தர்மத்துடன் காப்பாற்றும்' என்று சான்னார்கள்

இவ்விதம் சொல்லப்பட்டும், காமத்தால் மதிமயக்கங் கொண்ட வன் அந்த வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை உடனே, தேவர்களு கு அதிபதியான நகுஷன், தேவர்களை நோக்கி, இந்திரன் விஷயமாய் வ்விதம் சொன்னான் 'முன் காலத்தில் பதி உயிருடனிருக்கையில் ஷி பத்நியும் புகழ்பெற்றவளுமான அகலிகையை இந்திரன் ஆக்ரமித்தா

னே, அவனை நீங்கள் ஏன் தடுக்கவில்லை? முன் காலத்தில், அநேக
கொடிய செய்கைகளும் தாம் விரோதமான திரிசிரவதம் முதலியனை
களும் விருத்திரவத முதலியவற்றில் வஞ்சனைகளும் இந்திரனால் செய்ய
ப்பட்டனவே, அவன் உங்களால் ஏன் தடுக்கப்படவில்லை? தேவியானவ
ளென்னை வந்தடையட்டும் இது இவனுக்கு மேலான நலம் ஓ! தேவ
களே! இப்படியானால் உங்களுக்கும் எப்பொழுதும் க்ஷேமம் உண்ட
கும்' என்று சொன்னான் அப்பொழுது, தேவர்கள், 'ஓ! ஸுரவர்க
லோகாதிபதியே! நீர் விரும்புகிறபடி இந்திராணியை அழைத்து வ
கிறோம் ஓ! வீரரே! இந்தக் கோபத்தை விடும் ஓ! தேவ
களுக்குத் தலைவரே! பிரீதி அடைந்தவராகக்கடவீர்' என்று சொ
னார்கள்

ஓ! பாரத! தேவர்கள் ரிஷிகளோடுகூடி அவனைநோக்கி இவ்வித
சொல்லிவிட்டு, இந்திராணியைக்குறித்து நலத்தல்லாத வார்த்தையை
சொல்லுவதற்கு பிருகஸ்பதியை அடைந்தார்கள் (அவரைநோக்கி
'ஓ! பிராம்மணஸ்ரேஷ்டரே! தேவரிஷிகளிற் சிறந்தவரே! இந்திரா
யானவள் உம்முடைய கிருஹத்தில் சரணமடைந்ததாகவும் உம்ம
அப்பப்ரதானம் செய்யப்பட்டதாகவும் அறிகிறோம் ஓ! மிக்க கா
யுடையவரே! அவ்விதம் அறிந்த தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ரி
களும் உம்மை அருள்செய்யும்படி வேண்டுகிறார்கள் இந்திரா
யானவள் நகுஷனுக்குக் கொடுக்கப்படட்டும் தேவர்களுக்கு அரசனு
பெரிய காந்தியுடையவனுமான நகுஷன் இந்திரனைக்காட்டிலு
மேலானவன் சிறந்த நிறமுடையவளும் சிறந்த இடையுடையவளுமா
இவள், இவனைப் பதியாக வரிக்கவேண்டும்' என்று சொல்ல, உடனே
அந்தத்தேவியானவள், கண்ணீர்சொரிந்து வாய்விட்டழுது எளிமையுற
வளாகி பருஹஸ்பதியை நோக்கி, 'ஓ! தேவரிஷிகளிற் சிறந்தவரே
நான் நகுஷனைப் பதியாக விரும்பேன் ஓ! பிராம்மணரே! உம்மை
சரணமடைந்தவளாயிருக்கிறேன் பெரிய பயத்திலிருந்தும் காப்பா
றும்' என்று சொன்னாள்

பருஹஸ்பதி, 'ஏ! இந்திராணீ! சரணமடைந்த உன்னை
கைவிடேன் இது என்னுடைய உறுதி குற்றமற்றவளே! தாமத்தை
உணர்ந்தவளும் ஸத்யத்தைச் சீலமாகவுடையவளுமான உன்னைக் கை
விடேன் மேலும், பிராம்மணனாயிருந்துகொண்டு அகாரியத்தை
செய்யவிரும்பேன்' என்று சொல்லிவிட்டு, தேவர்களை நோக்கி, 'ஓ
தேவஸ்ரேஷ்டர்களே! தாமத்தைக் கேட்டவனும் ஸத்யத்தைச்சீலமா

டையவனும் தாமத்தினவிதியை அறிந்தவனுமான நான் இந்தக் காரி
தைச் செய்யேன், போங்கள் இந்த விஷயத்தில் முன்காலத்தில்
மாவினால் சொல்லப்பட்ட இதைக் கேளுங்கள் அது, 'பயத்தி
சரணமடைந்தவனை எவன் சத்ருவினிடம் கொடுக்கிறானோ
ன விதைத்த விதை முளைக்கவேண்டியகாலத்தில் முளைக்கிறதில்லை
னுக்கு மழை பெய்யவேண்டியகாலத்தில் பெய்கிறதில்லை அவன்,
னை ரக்ஷிக்க விரும்பின காலத்தில் ரக்ஷிக்கிறவன் அகப்படமாட
ன எவன் பயந்து சரணமடைந்தவனைக் கொடுப்பனோ அவன்
பலமான சித்தத்தையுடையவனாகி அன்னத்தை வீணாக அடை
ன, அங்கங்கள் அசைவற்று ஸ்வர்க்கலோகத்திலிருந்தும் நழுவி
வான அவனுடைய ஹவிஸைத் தேவர்கள் ஏற்கமாட்டார்கள்
த்தால் சரணமடைந்தவனை எவன் பகைவனிடம் கொடுக்கிறானோ
னுடைய ஸந்ததி அகாலத்தில் மரிக்கும் அவனுடைய மாதாபிதாக
எப்பொழுதும் பரதேசவாஸத்தைச் செய்வார்கள் இந்திரனோடு
ன தேவர்கள் அவன்மேல் வஜ்ராயுதத்தால் அடிக்கின்றார்கள்' என்
இவ்விதம் இதை அறிகின்ற நான், உலகத்தில் இந்திராணி என்று
ஸித்தியடைந்தவளும் இந்திரனுக்குப் பிரியமான மஹிஷியுமான
தச் சசீதேவியைக் கொடுக்கமாட்டேன் ஓ! தேவஸ்ரேஷ்டர்களே!
ளுக்கும் எனக்கும் ஹிதத்தைச் செய்யுங்கள் நான் சசீதேவியைக்
டுக்கமாட்டேன்' என்று சொன்னார் (அப்பொழுது), கந்தர்வ
டன் கூடின தேவர்கள் குருவை நோக்கி, 'ஓ! பிருஹஸ்பதியே! எப்
நல்ல நீதி ஏற்படுமென்று ஆலோசியும்' என்று சொன்னார்கள்

பிருஹஸ்பதி, 'மங்கள குணமுள்ள தேவியானவள் நகுஷனிடம்
து காலந் தாமதித்தலை வேண்டக் கடவள் இதுவோ இந்திராணிக்
நமக்கும் நன்மையாகும் ஓ! தேவர்களே! காலமானது பல விக்
களை உடையது (தேவி கேட்கும்) காலம் (நகுஷன் குறித்த)
தத்தைக் கடத்தும் நகுஷன் வரத்தை அடைந்ததனால் பலவானாக
காவம் கொண்டவனாகவுமிருக்கிறான்' என்று சொன்னார் அவ
அவ்விதம் சொல்லப்பட்டவுடனே, அப்படியே தேவர்கள் ப்ரீதி
டந்து (அவரை நோக்கி,)' ஓ! பிராம்மணரே! உம்மால் இது நன்று
சொல்லப்பட்டது எல்லாம் தேவர்களுக்கு நன்மையாயுள்ளன
பிராம்மணஸ்ரேஷ்டரே! இது சரியே இந்தத் தேவியும் பிரஸா
தை அடையும்படி செய்யப்படட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு,
னே, அக்நி முதலான எல்லாத் தேவர்களும் ஒற்றுமையுடன் உல

கங்களுடைய நன்மையை விரும்பி இந்திராணியை நோக்கி, 'தே
சராசரமான இந்த உலக முழுதும் உன்னால் தரிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஓரே பதியுடையவளும் ஸத்யமுடையவளுமாயிருக்கிறாய் நகுஷ
குறித்துச் செல்ல உன்னை விரும்புகிறவனும் பாவத்தைச் செய
வனுமான நகுஷன் சீக்கிரம் நசிக்கப் போகிறான் இந்திரனும
ராஜ்யத்தை அடையப் போகிறான்' என்று சொன்னார்கள். இவ்வி
உறுதிசெய்துகொண்டு இந்திராணியானவள் காரியஸித்தியின் பெ
ட்டு, லஜ்ஜையுடன், கோரமான பார்வையுடைய நகுஷனை அ
தாள் தருணவயதும் ரூபமுமுடையவளான அவளைப் பார்த
துஷ்டமனமுடையவனும் காமத்தால் அறிவுகெட்டவனுமான நகு
னும் ஸந்தோஷித்தான்

பதினமூன்றாவது அத்யாயம்

ஸேநோத்யோகபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

—— o ——

(இந்திராணி நகுஷனிடம் நியமம் செய்து கொண்டதும், இந்திரன் அ
மேதம் செய்து பாவம் நீங்கியும் பயந்து ஒளிந்ததும், இந்திராணி
உபச்ருதி தேவியைப் பூஜித்ததும்.)

பிறகு, தேவராஜனாயிருக்கிற நகுஷன் அவளைப் பார்த்து,
பொழுது, 'சுத்தமான புன்னகையுள்ளவளே! நான் மூன்று உல
களுக்கும் இந்திரன் சிறந்த தொடையும் சிறந்த மேனியுமுடையவ
என்னைப் பதியாக அடையக் கடவாய்' என்று சொன்னான்

நகுஷனால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட பதிவ்ரதையான அ
தேவியானவள், பயத்தால் கலக்கமுற்றுப் பெருங் காற்றில் வா
நடுங்குவதுபோல நடுங்கினாள் பிறகு, அவளோ சிரத்
ப்ரம்மாவை வணங்கி அஞ்சலிசெய்துகொண்டு தேவராஜனும
கப் பயங்கரனுமான நகுஷனை நோக்கி, 'ஓ! தேவராஜரே! ந
உம்மிடமிருந்தும் காலத்தின் அவகாசத்தை அடைய விரும்புகிறே
இந்திரன் எதை அடைந்தானோ, எங்கேதான் சென்றானோ, தெரியவில்
ஓ! ப்ரபுவே! இந்த உண்மையைத் தெரிந்துகொண்டு, (அவன்) அறி
படாமலிருந்தால், பிறகு, நான் உம்மை அடைவேன் உமக்கு இத
ஸத்யமாகச் சொல்லுகிறேன்' என்று சொன்னாள்

இந்திராணியினால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டவனான அந்த நகுஷ

ீதியுடன் (அவளை நோக்கி), 'ஓ! அழகான இடையுடையவளே! இப்
பாழுது என்னை நோக்கி எவ்விதம் சொல்லுகிறாயோ அவ்விதமே
கட்டும் தெரிந்துகொண்டு அவசியம் வரவேண்டும் இந்த ஸத்யத்தை
னக்கக்கடவாய்' என்று சொன்னான்.

மங்களகுணமுள்ளவளும் புகழுடையவளுமான அவள் நகுஷனால்
டப்பட்டு உடனே வெளியில் வந்து பிருஹஸ்பதியின் கிருஹத்தை
ம் அடைந்தாள். ஓ! ராஜச்ரேஷ்டனே! அக்நி முதலான தேவர்களும்
வளுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு ஒரே மனமாய்த் தேவதேவரும்
மாத்தருமான விஷ்ணுவினுடன் சேர்ந்து இந்திரன் விஷயத்தைச் சிந்
ந்தார்கள். பேசுந்திறமையுள்ளவர்களான அவர்கள் மிகவும் வருத்த
றறு திருமாலை நோக்கி, 'ஓ! தேவரே! தேவகணங்களுக்கு ஈச்வரனான
ந்திரன் பிரம்மஹத்தியினால் அவமதிக்கப்பட்டான். (எல்லாருக்கும்)
ன் உண்டானவரும் உலகத்திற்குப் பிரபுவுமான நீரே எங்களுக்குக்
ி எல்லாப் பிராணிகளையும் காப்பதற்காக வியாபகராயிருக்கும்
ளமையை அடைந்தீர். ஓ! தேவகணங்களுக்கெல்லாம் தலைவரே!
ந்திரன் உம்முடைய வீரியத்தால் கொல்லப்பட, இந்திரன் பிரம்ம
த்தியால் வியாபிக்கப்பட்டான். அவனுக்கு விமோசனத்தைச் சொல்
ம்' என்று சொன்னார்கள்.

விஷ்ணுவானவர் அவர்களுடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு,
ந்திரன் என்னையே ஆராதிக்கட்டும். நான் இந்திரனைப் பரிசுத்தம்
யவேன். இந்திரன் புண்ணியமான அச்வமேதத்தால் என்னை ஆரா
த்து ஒரிடத்திலிருந்தும் பயமில்லாதவனாகி மறுபடியும் தேவர்களுக்கு
திரனாவான். துஷ்ட புத்தியுடைய நகுஷனும் தன் செய்கைகளால்
ாத்தை அடைவான். ஓ! தேவர்களே! சோர்விலாதவர்களாகச் சில
லம் இதைப் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னார்.

மங்களகரமாயும் ஸத்யமாயும் அம்ருதத்திற்கு ஒப்பாயுமிருக்கிற
ருமாலினுடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு, உடனே, உபாத்தியாய
ன் கூடின எல்லாத் தேவர்களும் ரிஷிகளும், இந்திரன் பயத்தால்
த்தமுற்று எவ்விடமிருக்கிறானோ அவ்விடத்தை அடைந்தார்கள்.
அரசனே! அவ்விடத்தில் மஹாத்மாவான மஹேந்திரனுடைய பரி
திக்காகப் பாபமஹத்தியை நிவருத்தி செய்வதும் மிகப் பெரிதுமான
ச்வமேதமானது நடந்தது. ஓ! யுதிஷ்டிர! தேவேச்வரனான இந்தி
ன், பாமஹத்தியைப் பிரித்து விருக்ஷங்களிலும் நதிகளிலும் பா
ங்களிலும் பூமியிலும் ஸ்திரீகளிடத்திலும் பிராணிகளிடத்திலும்

கொடுத்துவிட்டுக் கவலை நீங்கினவனும் பாவத்தை நீங்கினவனும் நல்
மனமுடையவனுமானான் பிறகு, வலாஸுரனைக் கொன்றவனும்
தேவிக்குப்பதியுமான தேவனானவன் ஸ்தானத்திலிருந்தும் அசை
முடியாதவனும் வரதானத்தால் ஸஹிக்க முடியாதவனும் எல்
பிராணிகளுடைய பலத்தையும் நாசம் செய்பவனுமான நகுஷனை
பார்த்துவிட்டு மறுபடியுமே ஒளிந்தான் எல்லாப் பிராணிகளுக்கு
காணமுடியாதவனுக்க காலத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு ஸஞ்ச
தான் இந்திரன் ஒளிந்தவுடனே, இந்திராணியானவள் சோகத்
அடைந்தாள் மிக்கதுக்கத்துடன்கூடினவளான தேவியானவள், அ
பொழுது, 'ஆ! இந்திர!' என்று புலம்பினாள் 'நான் தானத்
யும் ஹோமத்தையும் செய்தும் குருக்களை ஸந்தோஷிக்கச் செய்
திருப்பேனேயானால், என்னிடம் ஸத்யமிருக்குமேயானால், ஒரு ப
தாவையே உடையவளாகக் கடவேன் நான், பரிசுத்தமானவளும் தே
களுக்கு நன்மையானவளும் உத்தராயணத்தில் தொடங்கியிருப்பவ
மான இந்த ராத்ரிதேவியை வணங்குகிறேன் என்னுடைய மனோ
மானது கைகூடட்டும்' என்று அவ்விடத்தில் அவள் பரிசுத்தைய
ராத்ரிதேவியை உபாஸித்தாள் அந்த ராத்ரிதேவியானவள் (இந்திரா
யினுடைய) பாதிவ்ரத்யத்தினாலும் ஸத்யத்தினாலும் [1]உபஸ்ருதி
அழைத்தாள் அப்பொழுது, இந்திராணி, 'எந்த இடத்தில் இந்
தேவராஜன் இருக்கிறானோ அந்த இடத்தை எனக்குக் காட்
[2]ஸத்யம் [3]ஸத்யத்தால் காணப்படட்டும்' என்று உபஸ்ருதிதேவி
நோக்கிச் சொன்னாள்

பதினைந்காவது அத்யாயம்

ஸேநோத்யோகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

— o —

(இந்திராணி உபஸ்ருதியுடன் சென்று தாமரைத் தண்டினுள்ளிருந்த இ
ரனைக்கண்டு நகுஷன் வரலாற்றைக் கூறியது)

பிறகு, உபஸ்ருதியானவள் ரூபத்தோடுகூடிய பதிவ்ரதையா
இந்திராணியை வந்தடைந்தாள் பருவமும் ரூபமுமுடையவளும்
பத்தில் வந்தவளுமான அந்த உபஸ்ருதிதேவியைப் பார்த்து இ

---

1 'ஸந்தேகத்தைத் தெளிவிக்கிற தேவி' என்பது பழைய வுரை
2 'இந்திரனிருப்பு' 3 'இந்திராணியின் கற்பினால்'

ராணியானவள் மனத்தில் மிக்க ஸந்தோஷத்தை அடைந்து அவளைப் பூஜித்து, பிறகு, 'ஓ! சிறந்த முகத்தையுடையவளே! நான் உன்னை அறிய விரும்புகிறேன். நீ யார்? சொல்' என்று சொன்னாள். உபஶ்ருதி, 'ஓ! லாவண்யமுள்ளவளே! தேவியே! நான் உபஶ்ருதி; உன்னுடைய ஸமீபத்தை அடைந்தேன். உன்னுடைய ஸத்யத்தால் உனக்கு நேரில் தோன்றினேன். நீ பதிவிரதை; யமத்தோடும் நியமத்தோடும் கூடினவள். தேவனும் வ்ருத்திரசத்ருவுமான இந்திரனை உனக்குக் காண்பிப்பேன். சீக்கிரம் பின்தொடர்ந்து வா. உனக்கு மங்களமுண்டாகுக. தேவஶ்ரேஷ்டனான பதியைப் பார்ப்பாய்' என்று சொன்னாள். உடனே, புறப்பட்டவளான அந்தத் தேவியை அந்த இந்திராணியானவள் பின்தொடர்ந்தாள். அவள், தேவவனங்களையும் அநேக பர்வதங்களையும் தாண்டி, அப்பால் இமயமலையையும் தாண்டி, வடபாகத்தை அடைந்தாள். ஸமுத்திரத்தையும் அடைந்து அநேக யோஜனை விஸ்தாரத்தோடு கூடியதும் பலவிதமான விருக்ஷங்களாலும் கொடிகளாலும் சூழப்பட்டதுமான ஒரு பெரிய தீவை அடைந்தாள். அவ்விடத்தில் திவ்யமானதும் பலவித பக்ஷிகளால் வியாபிக்கப்பட்டதும் நூறு யோஜனை அகலமும் அவ்வளவு நீளமும் உள்ளதும் மங்களகரமுமான தடாகத்தைப் பார்த்தாள். ஓ! பாரத! அந்தத் தடாகத்தில் திவ்யமானவைகளும் பஞ்சவர்ணங்களையுடையவைகளும் வண்டுகளால் பதிக்கப்பட்டவைகளும் நன்றாக மலர்ந்தவைகளும் ஆயிரக்கணக்கான தாமரைமலர்கள் இருந்தன. அந்தத் தடாகத்தின் மத்தியில் பெரிதும் சுபமாயுள்ளதுமான ஒரு தாமரைக்கொடியானது வெண்மையானதும் உயர்ந்த தண்டோடுகூடினதும் பெரிதுமான தாமரை மலரினால் வியாபிக்கப்பட்டிருந்தது. தாமரைப் பூவினுடைய தண்டைப் பிளந்துகொண்டு அந்த இந்திராணியோடு பிரவேசித்தாள். அதில் தாமரைத் தண்டின் நூலில் புகுந்திருந்த இந்திரனையும் பார்த்தாள். மிக்க ஸூக்ஷ்மமான ரூபத்தோடிருப்பவனும் பிரபுவுமான அவனைப் பார்த்து, தேவியும் அந்த உபஶ்ருதியும் ஸூக்ஷ்மரூபத்தைத் தரிக்கிறவர்களானார்கள். அப்பொழுது, இந்திராணி இந்திரனை பரஸித்தமான முன் செய்கைகளால் துதித்தாள். துதிக்கப்பட்டவனும் சத்ருக்களுடைய பட்டணத்தைப் பேதிக்கிறவனுமான தேவன் அப்பொழுது இந்திராணியை நோக்கி, 'எதற்காக வந்தாய்? எப்படி என்னை அறிந்தாய்?' என்று கேட்டான்.

அப்பொழுது, அவள் அவனிடத்தில் நகுஷனுடைய சேஷ்டை

யைககுறிததுச சொனனதாவது 'ஓ! நூறு அஸ்வமேதம் செய தவரே! நகுஷனெனவன மூனறு உலகஙகளிலும இநதிரததனமையை அடைநது வீரியததையுடையவனும கொழுபபையுடையவனும கெடட எணணததையுடையவனுமாகி எனனைத தனனிடம வரச சொனனான குரூரனான அவன எனககுக காலததையும குறிபபிட்டிருக கிறான ஓ! பிரபுவே! நீர ரக்ஷியாமறபோனால அவன எனனைத தனவசப செயவான இதனால், நான உமமுடைய ஸமீபம விரைநது வந்தேன ஓ! பெரிய புஜஙகளையுடையவரே! குரூரனும பாபததில உறுதியுடைய வனுமான நகுஷனைக கொலலும திதியின புதரரகளையும தனுவின புதரரகளையும கொனறவரே! உமமுடைய ஸவரூபததை வெளியிடும ஓ! விபுவே! தேஜஸை அடையும தேவராஜயததையும ஆளும்' எனறு சொனனாள

பதினைநதாவது அதயாயம.

ஸேநாதயோகபாவம். (தொடர்ச்சி)

---o---

(இந்திராணி நகுஷனை ஸப்த ரிஷிகள் சுமக்கும் பல்லக்கில வரச் சொல்லியதும், பிருஹஸ்பதியின் விருப்பப்படி அக்னிதேவன் ஜலம் தவிர மற்றவிடங்களில் தேடிக் காணமல் மீண்டதும்)

சசீதேவியினால இவவிதம சொலலபபடட அநதப பகவான, மறு படியும அவளை நோககி, 'ஓ! காநதிபொருநதியவளே! இது பராககிரம திறகு ஸமயமனறு நகுஷன மிகக பலசாலி ரிஷிகளாலே ஹவயங களாலும கவயஙகளாலும விருததி செயயபபடடும இருககிறான ஓ தேவி! இநத விஷயததில ஒரு நீதியை ஏறபடுததுவேன அதனைசசெய யக கடவாய நீ அதனை ரகஸயமாக்வும செயயவேணடும மஙகள குணமுடையவளே! ஒருவரிடததிலும் சொலலககூடாது அழகான இடையுடையவளே! நீ ஏகாநததததில நகுஷனை அடைந்து சொலலு (அதாவது) —'ஓ! ஜகததிறகுப பதியாயுளளவரே! திவயமான ரிஷி வாகனததால எனனை அடையக் கடவீர இவவிதம செயதால, நான பரீதியடைநது உமமுடைய வசமாவேன' எனறு அவனுககுச சொல எனறு சொனனான கமலஙகளபோனற கணகளையுடையவளான பு ரியானவள, தேவராஜன இவவிதம சொலலியதைக கேடடு, உடனே 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு சொலலிவிடடு நகுஷனைக குறிததுச் சென்றாள

அப்பொழுது, நகுஷன், புன்னகையுடன் அவளை நோக்கி, 'சிறந்த
இடையுடையவளே! சுத்தமான புன்னகை உடையவளே! உன்க்கு
லவரவா? நான் என்ன செய்யவேண்டுமோ? கல்யாணி! பக்தனுனஎன்னை
யுடையக் கடவாய நல்ல மனமுள்ளவளே! எதை விரும்புகிறுய?
லயாணி! அழகான இடையுடையவளே! உனக்கு எது செய்ய
வணடுமோ அதைச் செய்வேன நீ லஜஜை அடையவேண்டாம
றந்த இடையுள்ளவளே! என்னிடம நமபிக்கை வை தேவி! ஸத்யத
தாடு பரதிஜஞை செய்கிறேன நீ சொன்னதைச செய்வேன' என்று
சான்னன

இந்திராணி, (அவனைநோக்கி) 'ஓ! ஜகத்திறகுப பதியாயிருப்பவரே!
ம்மால எனக்கு ஏறபடுததபபட்ட காலததை எதிர்பார்க்கிறேன
தவ நாயகரே! பிறகு, நீரே எனககுப பதியாகப போகிறீர ஓ! தேவ
ாஜரே! மனததிலுள்ள காரியததைச சொல்லுவேன. உறுதிசெய்து
காள்ளக கடவீர ஓ! அரசரே! எனககுப பிரியமான இந்த வார்த
தையை அன்புடனசெய்வீரானுல சொல்லுவேன பிறகு, உமமு
டைய வசததை அடைந்தவளாவேன இந்திரனுககுக குதிரைகளும
ானைகளும தேர்களும வாகனஙகளாயிருந்தன ஓ! தேவாநாயகரே!
ப்பொழுது, உமககு, விஷ்ணுவுககும ருத்ரருககும தேவாகளுக
கும ராக்ஷஸாகளுககுமிலலாத புதிதான வாகனததை விருமபுகிறேன
! விபுவே! ராஜரே! மஹாபாகயவான்களான எல்லா ரிஷிகளும சோ
து பல்லககினுல உமமைத் தாஙகவேண்டும இதுவே எனககு விருப்ப
ாயிருககிறது அஸுராகளுககும தேவாகளுககுமஸமானராக இருக
ததககவா அலலீர பாாவையினுலேயே உமது வீரயததால எல்லா
டைய தேஜஸையும கிரஹிககிறீர வீரயவானுன ஒருவனும உமககு
திராக நிறபதறகுச சகதனிலலை' என்று சொன்னுள

இவவிதம சொல்லப்பட்டவனுன நகுஷன அப்பொழுது மிகக
ந்தோஷததை அடைந்தான தேவேந்திரனுடைய அவன குறறமறற
ளான அவளை நோக்கி, 'ஓ! சிறந்த நிறமுடையவளே! உன்னுல சொல
பபட்ட இந்த வாகனமானது அபூர்வமாயுளளது தேவியே! எனககு
னகு ருசிததிருககிறது சிறந்த முகததையுடையவளே! உனக்கு
சமாயிருககிறேன் எவன முனிவாகளை வாகனஙகளாகச செய்கி
ே அவன அறபமான பராகரமததை உடையவனுக இருககமாட்ட
ான் நான தவமுடையவனும பலமுடையவனும சென்றது வரு
து இருககிறது இவைகளுககு பரபுவுமாயிருககிறேன நான் கோபத

தை அடைநதால உலகமிராது எனனிடம எலலாம ஸதாபிககபபட டிருககினறன சுததமான புனனகையுடையவளே! நான கோபதை அடைநதால், தேவாகளும தானவாகளும கநதாவாகளும கினனரா ளும் உரகாகளும ராக்ஷஸாகளும எலலா உலகஙகளும(எனனை எதிரககப போதியவைகளாகா நான கணணால யாரைப பாாககிறேனே அவன பலததை அபகரிககிறேன நான தேவாகளுககு இநதிரனாக இருக றேன, உலகஙகளுககுப பெரிய ஈசவரனுமாயிருககிறேன ஹவ யமும கவயமும அனுதியான உலகஙகளும எனனிடததிலேயே உ ளன ஆகையால, தேவியே! உனனுடைய வாாததையைச செயவேன ஸநதேகமிலலை எனனை ஸபதரிஷிகளும அபபடியே எலலாப பிரம ரிஷிகளும வகிபபாாகள ஓ! சிறநத நிறமுளளவளே! எனனுடை மாகாதமியததின சோகையையும செழிபபையும பாா' எனறு சொ னன ஓ! பாரத! இவவிதம சொலலிவிடடு, சிறநத முகததையுடை அநதத தேவியை விடடுவிடடு, பிறகு, அநத நகுஷனே பலததி வீாயததால நனறாக ஆலோசிதது ஸ்வாபரதீகமெனகிற கஜததைய ஐராவததததையும ஹமஸஙகள பூணட விமானததையும குதிரைக பூணட தேரையும விடடுவிடடு மிகக கொழுபபினால மஹாமுனி களை அவமதிததுத தவததில நிலைததிருபபவாகளான ரிஷிகளை விட னததில சோபபிததுப பிராமமணாகளுககு அஹிதனும பலததோ கூடினவனும மதததின பலததினால வெறிகொணடவனும காமதத குரிய செயகையுளளவனும துஷட புததியுடையவனுமான அவ அநத ரிஷிகளைச சுமககச செயதான

நகுஷனால விடபபடட தேவியும உடனே பிருஹஸபதியை நோககி, 'எனககு நகுஷனால செயயபபடடிருககிற காலஎலலை னது சிறிதுதான மிசசமிருககிறது (ஆகையால), நீா சீககிரம இர ரனைத தேடும பககதையான எனககுத தயைசெயயும' எனறு சொ னன பகவானான பிருஹஸ்பதி, 'அபபடியே ஆகட்டும' எனறு சொல அவளை நோககி, 'ஓ! தேவியே! துஷடசிததமுடையவனான நகுஷனி மிருநதும நீ பயபபடவேணடாம இவன நெடுநாள நிலைகக மா டான இறநத மனிதனாகிய இவன போயவிடடான மஙகள கு முளளவளே! தாமததை அறியாதவனான இவன மஹாரிஷிகளைச சு கச செயவதனாலும கெடடான இநத மதிகெடடவனுடைய நாச திற்காக நானும யாகததைச செயகிறேன இநதிரனையும தெரிந கொளளுகிறேன. நீ பயபபடாதே உனககு மஙகளமுணடாகு

னறு சொனனா

பிறகு, மிகக தேஜஸுளள பிருஹஸபதியானவா இநதிரனைத
ரிநதுகொளவதினபொருடடு அகனியை ஜவலிககசெயது சிறநத
ன ஹவிஸை விதிபபடி ஹோமம செயதாா ஓ! ராஜனே! அவா
ாமம செயதுவிடடு அகனியை நோககி, 'இநதிரனைத தேடும' எனறு
ானனா அதனால, பகவானும தேவருமான அககினியானவா தாமே
புதமாய ஸதரீவேஷததைச செயதுகொணடு அவவிடததிலேயே
றநதாா அவா திசைகளையும மூலைததிசைகளையும மலைகளையும காடு
ாயும பூமியையும அநதரிக்ஷததையும தேடிபபாாதது, உடனே மனோ
கமாக நொடிககுள பிருஹஸபதியை வநதடைநதாா பிரஹஸ
ையநோககி, 'ஓ! பிருஹஸபதியே! தேவராஜனை இபபொழுது ஓரி
திலும காணவிலலை ஜலஙகள பாாககபபடாமல மீதியிருககினறன
பொழுதும ஜலஙகளில பரவேசிகக எனககு உதஸாஹமிலலை ஓ!
மமணரே! எனககு அவைகளில செலலுகை கிடையாது உமககு
றனன செயயவேணடும?' எனறு சொன்னா தேவகுருவானவா,
ரை நோககி, 'ஓ! மிககதேஜஸையுடையவரே! ஜலததிலபோம'
று சொனனா அககினியும அவரைநோககி, 'ஓ! மிகக தேஜஸையு
யவரே! ஜலததில பிரவேசிககச சகதியிலலாதவனாக இருககிறேன
க ஜலததில எனககு நாசம ஏறபடடுவிடும உமமைச சரணமடைந
ன உமககு க்ஷேமமுணடாகுக அபபுககளிலிருநது அககினியும
மமண ஜாதியிலிருநது க்ஷததிரியஜாதியும கருஙகலலிலிருநது இரும
உணடாயின ஆகையால, எஙகும செலலுகிற அவைகளுடைய
திகள அவறறின காரணஙகளில அடஙகுகினறன' எனறு சொன

பதினொருவது அத்யாயம்

ஸேநோத்யோகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

—— o ——

(ப்ருஹஸ்பதியால் பலப்படுத்தப்பட்ட அக்கினி இந்திரனைத் தேடித் தெ
வித்ததும், ப்ருஹஸ்பதி இந்திரனிடம் சென்று அவனைத் துதித்ததும்,
தபோன்முதலியோர் அங்குவந்ததும், இந்திரன் அக்கினிக்
குப் பாகம்கொடுத்துத் தபோன்முதலியோரைத்
திக்குப்பாலகராக்கியதும்)

ப்ருஹஸ்பதி, 'ஓ! அக்னியே! நீர் எல்லாத்தேவர்களுக்கும் (
மாயிருக்கிறீர் நீர் ஹவிஸைத் தாங்குகிறவராயிருக்கிறீர் நீர்
லா ப்ராணிகளுள்ளும் ஸாக்ஷிபோல மறைந்து ஸஞ்சரிக்கிறீர் கவிக
ளவர்கள் உம்மை ஒருவராகச் சொல்லுகிறார்கள் உம்மை மறுபடி
(கார்ஹபத்ய ஆஹவநீய தக்ஷிணாக்னி என்று) மூன்று விதமாக
சொல்லுகிறார்கள் ஓ! ஹவிஸைப் புஜிக்கிறவரே! உம்மால் விடப்
பட்டால் இந்த உலகம் உடனே நசிக்கும் வேதியர்கள் உம்மை வணங்
தங்கள் கர்மங்களால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட சாஸ்வதமான கதியைப் ப
க்களோடும் புத்ராகளோடும் அடைகின்றார்கள் ஓ! அக்னியே! நீர்
ஹவிஸை வஹிக்கிறீர் நீரே சிறந்ததான ஹவிஸ் [1]ஸத்ரங்களா
[2]யஜ்ஞங்களாலும் சிறந்தவைகளான அஸ்வமேதாதியாகங்களா
உம்மையே ஆராதிக்கிறார்கள் ஓ! ஹவ்யவாஹரே! நீர் இந்த மூ
உலகங்களையும் படைத்து முடிவுக்காலமேற்பட்டபொழுது விரு
அடைந்து மறுபடியும் தகித்துவிடுகிறீர் ஓ! அக்னியே! நீர் எ
உலகத்திற்கும் உற்பத்திகாரணம் ஓ! அக்னியே! நீரே மறுபடி
[3]ஆதாரமாகவும் இருக்கிறீர் ஓ! அக்னியே! வித்வான்கள் உ
மேகங்களாகவும் மின்னல்களாகவும் சொல்லுகிறார்கள் உம்மிடம்
தும் ஜ்வாலைகள் வெளிக்கிளம்பி எல்லாப்ராணிகளையும் பொறுக்கின
உம்மிடத்தில் எல்லா ஜலங்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன உம்மி
தில் இந்த எல்லா உலகமும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன பரிசு
செய்பவரே! மூன்று உலகங்களிலும் உம்மால் அறியப்படாதது ஒன்
இல்லை எல்லாம் தம் காரணத்தில் ப்ரவேசிக்கின்றன ஸந்தேகமி

---

1 பல யஜமானர்களால் பல வருஷங்கள் செய்யப்படுவது
2 ஒரு யஜமானனால் செய்யப்படுவது
3 லயஸ்தானம் என்பது பழைய உரை.

அப்புக்களில் பிரவேசியும் நான் உம்மை பரமமத்தைச் சோந்தவை
ம ஸநாதனமுமான மந்திரங்களால் விருத்தி அடையச் செய்கிறேன்'
றுா சொன்னுா

பகவானும் தீர்க்கதர்சியும் சிறந்தவருமான அந்த அக்னி இவ்விதம
கேகப்பட்டு பரீதியுடன் உடனே பிருஹஸ்பதியை நோக்கி, 'உமக்கு
திரனைக் காணபிக்கிறேன் உமக்கு இதனை ஸத்யமாகச் சொல்லு
றன' என்று உத்தமமான வார்த்தையைச் சொன்னுா உடனே,
னி, ஸமுத்திரங்களிலும் சிறுகுளங்களிலுமிருக்கிற அப்புக்களில
வேசித்து எந்த ஸரஸில் இந்திரன ஒளிந்திருக்கிறுனே அதனை
டந்தா ஓ! பரதஸரேஷ்டனே! அவா அந்தத் தடாகத்திலும
ரைமலாகளில் தேடி உடனே தாமரைத்தண்டின மத்தியிலிருக
தேவேந்திரனைக் கண்டா உடனே, வேகமாக வந்து பிருஹஸ
யினிடம பிரபுவான இந்திரன அணு அளவாயிருக்கிற சரீரத்தோடு
ரை நூலை அடுத்திருப்பதாகவும் சொன்னுா

உடனே, பிருஹஸ்பதி தேவாகளோடும் முனிவாகளோடும் கந்தா
ளோடும் சென்று, வலாஸுரனைக் கொன்றவனுன இந்திரனை அவன
செய்த செய்கைகளால் துதிக்கலானுா 'ஓ! இந்திரா! உன்னுலே
ரனுன நமுசியென்கிற மஹாஸுரன கொல்லப்பட்டான அ
யே, கோரமான பராக்ரமமுடையவாகளான சமபரனும் வலாஸுர
கொல்லப்பட்டாாகள ஓ! சதமகனே! வருத்தி அடையக்கட
எல்லாச் சத்ருக்களையும் நாசம செய்வாய ஓ! இந்திர! எழுந்திரு
இருக்கிற தேவாகளையும் ரிஷிகளையும் பாா ஓ! விபுவே! மஹேந்திர!
ஸுராகளைக் கொன்று உன்னுல உலகங்கள காக்கப்பட்டன ஓ!
ராஜனே! ஜகத்திறகுப் பதியாயிருப்பவனே! விஷ்ணுவினுடைய
ஸால விருத்திசெய்யப்பட்ட ஜலத்தின நுரையை எடுத்து விருத
ஸுரன உன்னுல முனபு கொல்லப்பட்டான எல்லாபராணிகளி
நீயே ரக்ஷகனும துதிக்கத்தக்கவனுமாயிருக்கிறவன இவவுல
உனக்கு நிகரான பராணியானது இல்லை ஓ! இந்திரா! உன
எல்லா பராணிகளும தரிக்கப்படுகின்றன நீ தேவாகளுக்குக
ரவத்தைச் செய்தாய ஓ! மஹேந்திர! எல்லா உலகங்களையும
பாற்று, பலத்தை அடை' என்று இவவிதம நன்குதுதிக்க, இந்திரன
ள்ள மெள்ள விருத்தியடைந்தான தனது சரீரத்தை அடைந்து,
ன பலத்துடன கூடினவனுமானுன தேவனுன அவன, சிறந்தவரும
மான பிருஹஸ்பதியை நோக்கி, 'த்வஷ்டாவின புத்ரனுன பெரிய

அஸுரனும உலகஙகளை நாசம செயதவனும மிகவும பெரிதான
ரததையுடையவனுமான விருதரனும கொலலபபடடான உஙகளு
என்ன காரியம மீதியிருககிறது ?' என்று கேடடான பிருஹஸப
'மனுஷயனுன நகுஷன எனகிற அரசன தேவாகள ரிஷிகள இவாக
கணஙகளுடைய தேஜஸிஞல தேவராஜயததை அடைநது எஙகஎ
லாரையும மிகவும துனபஞசெயகிருன' என்று சொனஞா

இநதிரன, 'ஓ பிருஹஸபதியே நகுஷனைவன அடைய மு
யாத தேவராஜயததை எபபடி அடைநதான ? என்ன தவததே
கூடினவன ? எவவித வீரயததை உடையவன ? அவன இநதி
ரனமையை அடைநத வரலாறறையெலலாம எனககுச சொலலு
என்று கேடடான பிருஹஸபதி, 'ஓ தேவாகளுககு ஈசனே நீ ஒளி
கொணடபொழுது எலலா உலகமும அரசனிலலாததாகித துனபத
அடைநததும ஒனறனிடததிலொன்று பயததால நடுககமுடைய
பீடை அடைநததும ஆயிறறு பிறகு, கநதாவாகளோடும ரிஷிககூட
களோடும அகனியோடும, தேவாகள, மனுஷயராஜனுன நகுஷனைத தே
ராஜயததில அபிஷேகம செயதாாகள ஓ இநதிர தேவாகள பய
வாகளாகி இநதிரனை விருமபிஞாகள பெரிதான அநத இநதிர பத
னது உனனுல விடபபடடபொழுது, தேவாகளும பிதருககளும ரிஷ
ளும் கநதாவஸரேஷடாகளுமாகிய எலலாரும சோநது நகுஷனை அ
நது, 'நீ எஙகளுககு அரசனும உலகததிறகு ரக்ஷகனுமாக வேண
என்று சொனஞாகள நகுஷனும அவாகளை நோககி, 'நான சகதனக
ஸ என்னைத [1]தவததிஞலும [2]பலததிஞலும விருததியடையச செய
கள' என்று சொனனன இவவிதம சொலலபபடட தேவாகளா
நகுஷன விருததி செயயபபடடுக கோரமான வீரயததையுடையவ
அரசனுமாஞன துஷட புததியுளள அவன மூன்று உலகஙகளுக
அரசஞகி மகரிஷிகளை வாகனமாகச செயதுகொணடு உலகஙகளில ச
சரிககிருன நீ தேஜஸை அபகரிககிறவனும கணகளில விஷமு
வனும மிகவும கோரனுமான நகுஷனை ஒருகாலும பாராதே தே
களெலலாரும மிகவும பீடை அடைநதவாகளாகியும ஸவரூபத
மறைததுச சஞசரிககிறவாகளாகியும நகுஷனைப பாாககிருாகளி
என்று சொன்ஞா

இவவிதம, அஙகிரஸின குலததவாகளில சிறநதவரானபிருகஸ
சொலலுகினறபொழுது, லோகபாலனுன குபேரனும ஸூரியபு

1 இது ரிஷிகளுடையது 2 இது தேவாகளுடையது

னும் பலநாளாயிருப்பவனுமான யமனும் தேவனான ஸோமனும் வரு
ணனும் வந்தார்கள் அவர்கள் வந்து இந்திரனை நோக்கி, 'தெய்வானு
லத்தால், த்வஷ்டாவின் புத்திரனும் விருத்திரனும் கொல்லப்பட்டார்
கள் ஓ! இந்திரா! தெய்வானுகூலத்தால், க்ஷேமத்தையுடையவனும் காய
லவனாதவனும் சத்துருக்களைக் கொன்றவனுமாயிருக்கிற உன்னையும்
ர்க்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள் ஸமர்த்தனான அந்த மஹேந்திரனும்
சிதப்படி லோகபாலர்களான அவர்களை அடுத்து, மனத்தில் ப்ரீதி
டைந்து, அவர்களை நோக்கி, மறுமொழிசொல்லிவிட்டு நகுஷன் விஷ
த்தில் தேவர்களுக்குள்ள புத்தியை மாற்றுவதற்காக ஏவுகிறவனாகி,
குஷன் தேவர்களுக்கு அரசனும் கோரமான ரூபமுடையவனுமாயிருக்
றான் அவன் விஷயத்தில் உங்களால் எனக்கு ஸஹாயம் செய்யப்பட
வண்டும்' என்று சொன்னான் அவர்களும், அவனை நோக்கி, 'ஓ ஈசா!
துஷன் கோரமான ரூபமுடையவனும் கண்களில் விஷமுடையவனுமா
ருக்கிறான் அவனுக்கு நாங்கள் பயப்படுகிறோம் ஓ! சக்ரனே! நீ நகுஷ
ராஜனை ஜயிப்பாயானால் அப்பொழுது நாங்கள் (வரும் நன்மையில்)
ாகத்தை அடையவேண்டியவர்களாகிறோம்' என்று சொன்னார்கள்

அப்பொழுது, இந்திரன் (வருணனை நோக்கி), 'ஆகட்டும் அப்புக
ளுக்குப் பதியான நீயும் யமனும் குபேரனும் என்னால் அபிஷேகத்தை
யுடையக் கடவீர்கள் இப்பொழுது, சத்துருவும் கோரமான பார்வை
யுடையவனுமான அந்த நகுஷனைத் தேவர்களுடன் ஜயிப்போம் என்று
சான்னான் பிறகு, அக்னியும், இந்திரனை நோக்கி, 'எனக்குப் பாகம்
காடு உனக்கு உதவிசெய்கிறேன்' என்று சொன்னான் இந்திரன்
வனை நோக்கி, 'ஓ! அக்னியே! உனக்கும் ஏற்படும் இந்திரன் அக்னி
ருவர்களுக்கும் பெரிதான யாகத்தில் ஒன்றான பாகமானது ஏற்பட
பாகின்றது' என்று சொன்னான் பகவானும் பாகசாஸனனும் வரம்
ளிப்பவனுமான மஹேந்திரன் இவ்விதம் ஆலோசித்துக் குபேரனை
ல்லா யக்ஷர்களுக்கும் தனங்களுக்கும் பதியாகவும், யமனைப் பித்ருக்க
ளுக்குப் பதியாகவும், வருணனை அப்புக்களுக்குப் பதியாகவும், (ஏற்ப
த்தி) பூஜித்து ஆதிபத்தியத்தை அளித்தான்

பதினேழாவது அத்யாயம்

ஸேநோத்யோக பர்வம். (தொடர்ச்சி)

—— ○ ——

(அகஸ்தியர் இந்திரனிடம் வந்து நகுஷன் தேவராஜ்யத்திலிருந்து நழுவியதைச் சொல்லியது)

பிறகு, புத்திமானான தேவராஜன் நகுஷனைக் கொல்லும் உபாயத்தை லோகபாலர்களோடும் தேவர்களோடும் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கையில், அவ்விடத்தில் சிறந்த தவமுடையவரான அகஸ்தியபகவான் காணப்பட்டார். அவர் இந்திரனை உபசரித்து, 'நீ, தெய்வானுகூலத்தால் விச்வரூபனையும் விருத்திரனையும் வதைத்து விருத்தி அடைகிறாய். ஓ! புரந்தரனே! இப்பொழுது, தெய்வானுகூலத்தால், நகுஷன் தேவராஜ்யத்திலிருந்தும் நழுவிவிட்டான். 'ஓ! வலாஸுரனைக் கொன்றவனே! தெய்வவசத்தால், பகைவர்களை மடித்தவனான உன்னைப் பார்க்கிறேன்' என்று சொன்னார். இந்திரன், 'ஓ! மகாமுனிவரே! உமக்கு நல்வரவு. உம்முடைய தரிசனத்தால் நான் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். என்னால் கொடுக்கப்பட்ட பாத்யத்தையும் ஆசமனீயத்தையும் கோவையும் அர்க்கியத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளும்' என்று சொன்னான். பூஜிக்கப்பட்டவரும் ஆஸனத்திலிருப்பவரும் முனிவர்களில் சிறந்தவரும் பிராம்மணச்ரேஷ்டருமான அந்த அகஸ்தியரை நோக்கி, மிகவும் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவனான தேவராஜன், 'பகவானே! பிராம்மணச்ரேஷ்டரே! பாவத்தில் உறுதியுள்ள நஹுஷன் எவ்வாறு ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து நழுவினான்? இதனை நீர் சொல்லிக் கேட்க விரும்புகிறேன்' என்றான்.

அகஸ்தியர், 'ஓ! சக்ரனே! துஷ்டபுத்தியுடையவனும் தீயஒழுக்கமுடையவனும் பலத்தால் கொழுத்தவனுமான நகுஷன் ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து நழுவின பிரியவார்த்தையைக் கேள். ஜயசாலிகளிற் சிறந்தவனே! ஓ! தேவனே! வாஸவனே! பெரிய பாக்கியம் பெற்றவர்களான தேவரிஷிகளும் களங்கமற்றவர்களான பிரம்மரிஷிகளும் பாவத்தைச் செய்கிறவனான அந்த நகுஷனைச் சுமந்து சிரமத்தால் பீடை அடைந்தவர்களாகி நகுஷனை நோக்கி, 'கோக்களுடைய [1]ப்ரோக்ஷணத்தில் சொல்லப்பட்ட பிராம்மணங்களும் மந்திரங்களும் உனக்குப் பிரமாணமா? அல்லது, இல்லையா?' என்று ஸந்தேகத்தைக் கேட்ட

1. யாகத்தில் வதம்; ஆச்வமேதிக பர்வம், 371-ம் பக்கம் குறிப்பில் காண

ா தமோகுணத்தால் அறிவு மழுங்கிய நகுஷன், அவர்களை நோக்கி,
இல்லை' என்று சொன்னான் ரிஷிகள், 'அதர்மத்தில் அதிகமாகப் பிர
ருத்தித்தவனான நீ தர்மத்தை அறியவில்லை முன் எங்களுக்கு மஹரிஷி
ளால் இது பிரமாணமாகச் சொல்லப்பட்டது' என்று சொன்னார்கள் ஓ!
ரஸ்வனே! பிறகு, அவன் முனிவர்களோடு விவாதம் செய்து, உடனே,
தர்மத்தால் பீடிக்கப்பட்டவனாகப் பாதத்தால் என்னைத் தலையில் இடித்
ான அதனால், பூபதியானவன் பராக்கிரமம் கெட்டு ஒளியும் இழந்த
னான பிறகு, தமோகுணத்தால் மூடப்பட்டவனும் மிகவும் பீடை
டைந்தவனுமான அவனை நோக்கி, நான், 'அரசனே! மூடா! பாபி! நீ
னனோர்களால் செய்யப்பட்டதும் பிரமமரிஷிகளால் அனுஷ்டிக்கப்
பட்டதுமான புண்ணியத்தைத் தூஷித்ததாலும், என்னுடைய தலையில்
தைத்ததாலும், பிரமமாவுக்கு ஸமானர்களும் நெருங்கமுடியாதவர்களு
ான முனிவர்களை வாகனங்களாகச் செய்து சுமக்கச் செய்ததாலும்
ளிகெட்டுப் புண்ணியமற்சித்து, ஸ்வர்க்கத்திலிருந்தும் பூதலத்தில்
ழவி நசிக்கக்கடவாய் பதினாயிரம் வருஷங்கள் பெரிய ஸர்ப்பத்தின்
ருவத்தைத் தரித்து ஸஞ்சரிப்பாய் (அந்த வருஷங்கள்) பூர்ணமான
றகு, மறுபடியும், ஸ்வர்க்கத்தை அடைவாய் பிராமமணசாபத்தால்
கெடுக்கப்பட்ட நீ உன்னுடைய வம்சத்திலுண்டாகும் யுதிஷ்டிரனென்
வனைப் பார்த்தபின் ஸ்வர்க்கத்தை அடைவாய்' என்று சொன்னேன் ஓ!
த்துருக்களைச் சிக்ஷிக்கிறவனே! அந்தத் துராத்மாவானவன் இவ்விதம்
தவராஜ்யத்திலிருந்தும் நழுவினான் ஓ! இந்திரனே! தெய்வாதீனத்
ால் விருத்தியடைகிறோம் பிரமமரிஷிகளுக்குத் தீங்கு செய்பவனான
வன் கெடுக்கப்பட்டான் ஓ! இந்திராணீவல்லப! ஸ்வர்க்கத்தை
டை இந்திரியங்களை ஜயித்தவனும் பகைவர்களை வென்றவனும் மஹ
ஷிகளால் துதிக்கப்படுகிறவனுமாகி உலகங்களைக் காப்பாற்று' என்று
சான்னார்.

ஓ! அரசனே! பிறகு, மகரிஷிகணங்களால் சூழப்பட்ட தேவர்க
நம் பிதிருக்களும் யக்ஷர்களும் நாகர்களும் ராக்ஷஸர்களும் கந்தர்வர்
ளும் தேவகன்னிகைகளும் அப்ஸரஸ்திரீகளுடைய கூட்டங்களும்
ளங்களும் ஆறுகளும் மலைகளும் கடல்களும் எல்லாரும் மிகவும் ஸந்
தோஷத்தை அடைந்தவர்களாகி ஸமீபம்* வந்து, (இந்திரனை நோக்கி),
! சத்துருக்களை ஸம்ஹரிக்கின்றவனே! தெய்வவசத்தால், விருத்தி
டைகிறோம் தெய்வாதீனத்தால், பாபியான நகுஷன் புத்திமானான
கஸ்திய முனிவரால் கெடுக்கப்பட்டான் தெய்வாதீனத்தால், பாவ

மான நடையுள்ளவனுன அவன பூதலததில ஸாபபமாகச செயயபபட்டான' என்று சொன்னுாகள

பதினெட்டாவது அதயாயம்

ஸேநோதயோகபாவம (தொடாச்சி)

---o---

(இந்திரன் மறுபடியும் தேவலோகம் வந்து மூவுலகையும் ஆண்டதும், சல்யன் இந்திரன் வாலாற்றல் யுதிஷ்டிரர்முதலியோரைத் தேற்றித் துரியோதனனிடம் வந்ததும்)

பிறகு, கநதாவாக கூட்டஙகளாலும அபஸரஸ்ஸுகளின கூட்டஙகளாலும துதிககபபட்டவனும விருததிரனைக கொனறவனும ஸமாததனுமான இநதிரன, லக்ஷணஙகள பொருநதியதும கஜஙகளில சிறநததுமான ஐராவதததிலேறி, பெரிதான தேஜஸையுடைய அககினி, மகரிஷியான பிருகஸபதி, யமன, வருணன, தனபதியான குபேரன ஆகிய எல்லாத தேவாகளாலும கநதாவாகளாலும அபஸரஸ்ஸுகளாலும சூழபபட்டு ஸவாககததை அடைநதான நூறு அசுவமேதஙகள செயதவனுகிய அநதத தேவராஜன இநதிராணியுடனகூடிச சிறநத மகிழசசியுடன தேவராஜாவாகிப பரிபாலனம செயதான அபபொழுது, அவவிடத்தில பகவானுன அஙகிரஸமகரிஷியானவா காணபபட்டாா அவா அதாவவேதததின மநதிரஙகளால தேவேநதிரனை நனருகத துதிததாா அதனுல, பகவானுன இநதிரன மிகவும ஸநதோஷமடைநதவனுனுன அபபொழுது, (அதாவவேதததால துதிததவரான) அநத அதாவாஙகிஸினபொருட்டு, 'இநத (அதாவ) வேதததில அதாவாஙகிரஸமெனகிற பெயா ஏறபடபபோகிறது இதுதான, (நீா அதறகு ரிஷி எனபதறகு உதாரணம யஜஞததில பாகததையும அடையபபோகிறீா' என்று வரததையும அளிததான அபபொழுது, பகவானும சதக்ரதுவுமான தேவராஜன இவவிதம அதாவாஙகிரஸ மகரிஷியைப பூஜிதது அனுப்பினுன ஓ! அரசனே! இநதிரன மிகமகிழநது எலலாத தேவாகளையும தவததையே தனமாகக கொணட ரிஷிகளையும நனருகப பூஜிததுத் தாமததுடன பிரஜைகளைப பரிதுகாததுவநதான

இவவிதம, இநதிரனுல பதனியோடு துககமானது அடையபபட்டது பகைவாகளுடைய வதததில விருபபததால அஜஞாதவாஸமும செயயபபட்டது ஓ! ராஜசிரேஷ்டனே! துரௌபதியோடு

[தமாககளான பிராதாககளோடும பெரிய வனததில கிலேசததை
டநத இநத விஷயததில நீ கோபம அடையககூடாது ஓ! ராஜ
ரஷடனே! பாரதா! கௌரவ நநதன! இநதிரன விருததிரனைககொனறு
யததை அடைநததுபோல நீயும ராஜயததை அடையபபோகிருய
-ட ஆசாரமுடையவனும பிரமமதவேஷியும பாவபுததியுடையவனு
ா நகுஷன அகஸதியருடைய சாபததால அடிககபபடடுப பல வரு
ஙள கேடடை அடைநதான பகைவாகளைக கொலலுகிறவனே! இவ
ம, துஷடபுததியையுடையவாகளான காணனதுரியோதனனமுதலிய
னுடைய பகைவாகளும சீககிரததில நாசததை அடையபபோகிருா
வீரனே! பிறகு, பிராதாககளோடும இநதத திரௌபதியோடும
நததிரததை எலலையாகவுடைய இநதப பூமியை அனுபவிககபபோகி
வேதததிறகு நிகரான இநதிரவிஜயமெனகிற இநதசசரிததிரமானது,
னையசசேகரிககிறகாலததில ஜயததைவிருமபுகிற அரசனலகேடகப
ததகக து ஆகையால, ஜயசாலிகளில சிறநதவனே! உனனை ஜயததைக
கசசெயதேன ஓ! யுதிஷடிரா! மகாதமாககளானவாகள அதிககப
டால விருததி அடைகினறாகள யுதிஷடிரா! துரியோதனனுடைய
ராததாலும பீமாஜுனாகளுடைய பலததாலும யுததததில மகாத
களான கூததிரியாகளை இலலாமறசெயகிற கோரமான இநதக்ஷயமா
சீககிரததில உணடாகபபோகிறது எவன நியமததுடன இநதிர
யமெனகிற இநதச சரிததிரததைப படிபபாஞே அவன பாவஙகளை
னவனும ஸவாககததை ஜயிததவனுமாக இகததிலும பரததிலும
தாஷததை அடைவான அவனுககுச சததுருவிடமிருநது உண
தும பயம இலலை அநத மனிதன புததிரனிலலாதவனுகான ஓா
ததையும அடையமாடடான நீணட ஆயுளையும அடைவான
கும ஜயததை அடைவான ஒருபோதும அபஜயததை அடைய
டான' எனறு சொனனன

ஓ! பரதஸரேஷடரே! இவவிதம தாமததைத தரிபபவாகளில
தவரான தாமராஜா சலலியனல தேறறபபடடு அவனை விதிபபடி
ததாா நீணட புஜஙகளையுடையவரும குநதிபுததிரருமான யுதிஷ
' சலலியனுடைய வாாததையைக கேடடு, மததிரதேசதது அரச
அவனை நோககி, 'நீா காணனுக்கு ஸாரததியம செயயபபோகி
ஸநதேகமிலலை அநத ஸமயததில அாஜுனனுடைய ஸதோத
ஙகளால காணனுககுப பலககுறைவைச செயயவேணடும' எனறு
னனா சலலியன, 'நீ எனனை நோககி வறபுறுததிச சொலலுகிற

படியே இதைச செயவேன வேறானை செயயககூடியதையும உனக(செய்வேன' எனறு சொன்னன பகைவாகளை அடக்குபவரே! பிற மததிரதேசாதிபனும செலவவானுமான சலலியன குநதீபுததிரா டம விடைபெறறுககொணடு சேனையுடன துரியோதனனை அ தான

பததொனபதாவது அதயாயம.

ஸேநோதயோகபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகிமுதலியோர் யுதிஷ்டிரரிடமும் பகதத்தன்முதலியோர் துரியோதனனிடமும் தம் தம் சேனையுடன் வந்தது)

அதன பிறகு, வீரனும ஸாதவதாகளுள மகாரதனுமான ஸ யகி பெரிதான நாலவகைச சேனையுடன யுதிஷ்டிரரை அடைநதா மிகக வீரியததையுடையவாகளும பறபலதேசஙகளிலிருநதும வநத களும பலவிதமான ஆயுதஙகளை உடையவாகளும வீராகளுமான . னுடைய யுததவீராகள சேனையை விளககமடையச செயதாாக எண்ணையிடடுத தீடடபபடடவைகளும பிரகாசிககினறவைகளும பரசுகளாலும பிணடிபாலஙகளாலும சூலாயுதஙகளாலும தோமரஙக லும இருபபுலககைகளாலும பரிகஙகளாலும தடிகளாலும பாசஙக லும நிாமலமான கைவாளகளாலும படடாககததிகளாலும விறகளா நிாயூகஙகளாலும பலவிதமான பாணஙகளாலும அநதச சேனை சோ தது மேகததினுடைய பிரகாசமுடையதும ஸவாணபூஷணஙகள சோபையடைநததுமான அநதபபடையினுடைய ரூபமானது மின களோடு கூடிய மேகததினுடைய ரூபமபோல இருநதது ஓ! அரச(ஓா அக்ஷௌஹிணியான அநதச சேனையானது அபபொழுது யுதி டிராருடைய சேனையில புகுநது ஸமுததிரததை அடைநத சிறு(போல மறைநதது அபபடியே, சேதி தேசததவாகளில சிறநதவ(பலசாலியுமான திருஷ்டகேது ஓாஅக்ஷௌஹிணி சேனையைச சே துககொணடு அளவறற பராககிரமமுடைய பாணடவாகளை அ தான மகத தேசாதிபதியும ஜராஸநதனின புததிரனும மிகக வலி யுடையவனுமான ஜயதஸேனனும ஓா அக்ஷௌஹிணி சேனையுட(தாமராஜரை அடைநதான ஓ! ராஜஸரேஷ்டரே! அபபடியே, பாண

இருபத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

ஸஞ்சயயானபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணர் தாம் கௌரவபாண்டவவிஷயத்தில் ஸமமான எண்ண
முடனிருப்பதையும் செய்யவேண்டியதை அவசியம் செய்ய
வேண்டுமென்பதையும் துரியோதனனுடைய தீச்செயல்
களையும் திருதராஷ்டிரன் இஷ்டப்படி செய்யலாமென்
பதையும் தாம் ஸமாதானத்திற்காக ஹஸ்தினபுரத்
திற்கு வருவதாயிருப்பதையும் ஸஞ்சயனுக்குச்
சொல்லியது)

வாஸுதேவர், ஸஞ்சய! நான் இந்தப்பாண்டவர்களுக்கு
மில்லாமலிருப்பதையும் ஐச்வரியத்தையும் பிரியத்தையும் விரும்பு
கிறேன் ஸூத! அப்படியே, அநேகம் புத்திரர்களையுடைய தி
ராஷ்டிரராஜனுக்கு விருத்தியையும் நான் பிரார்த்திக்கிறேன்
ஸஞ்சய! எந்நாளுமே என்னுடைய விருப்பம் இதுதான் அவர்க
குறித்துச் சமனத்தை அடையுங்களென்பதைத்தவிர வேறு சொ
மாட்டேன் பாண்டவர்களுடைய முன்னே திருதராஷ்டிர
ருடைய இந்தப்பிரியத்தையும் கேட்கிறேன் இதையும் ஆலோ
கிறேன் ஓ! ஸஞ்சய! எந்தவிஷயத்தில் புத்திரனுடன்கூடின தி
ராஷ்டிரர் ஆசைகொண்டிருக்கிறாரோ அதில் சமமானது நி
மாகச் செய்யமுடியாதென்பது பாண்டவரால் காணப்பிக்கப்ப
தன்றோ? ஆகையால், என்னகாரணத்தால் இவர்களுக்குக் கலகமா
விருத்தியடையாது? ஓ! ஸஞ்சய! இவ்வுலகில் பலவிதமாக நட
வருகிற தாமத்தை என்னையும் யுதிஷ்டிரரையும் காட்டிலும் நீ அ
வில்லை ஓ! ஸஞ்சய! அப்படியிருக்க, உத்ஸாஹமுடையவரும்
காமத்தை முடிக்கிறவரும் புகழுக்குத் தக்கபடி குடும்பத்தில் வ
கிறவருமான பாண்டவருக்கு என்னகாரணத்தால் முன்[1] செய்யவே
டிய நல்லகாரியத்தை விட்டதாகச் சொன்னாய்? உண்மையாக இ
விதியானது இருக்கையில், பிராமணர்களுடைய எண்ணங்கள் அ
விதமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன சிலர் காமாவினாலே பரலோகத்
ஸித்தியைச் சொல்லுகிறார்கள் சிலர் காமாவைவிட்டு ஞானத்தி
ஸித்தியைச் சொல்லுகிறார்கள் வித்துவானாயிருந்தாலும், இவ
கில் போஜனமாகிற காமாவைச்செய்யாமல் பக்ஷியபோஜ்யங்க
திருப்தியடைகிறதில்லை பிரமவித்துக்களான பிராமணர்களுக்

1 பொறுமையாமல் வனஞ்சென்றது தவறென்பது

வர்களும் (என்னால் சொல்லப்பட்ட) அந்த (க்ஷாம) மார்க்கத்தை
டயவர்களாயிருந்தனர் எவர்கள் யஜ்ஞத்தை விரும்புகிறவர்
ர் அவர்களும் காமத்தையே செய்பவர்களாகையால் நான் நாஸ்தி
விட்டுவேனென்று அதைக்காட்டிலும் வேறான (பிக்ஷாடனம்
விய மார்க்கத்தை) நினைக்கவில்லை. ஓ! ஸஞ்சய! இந்தபூமியின்
னுள்ள தனமுழுமையையுமோ, [1] மூன்றேநிலைமைகளையுடைய
ர்களுடைய சிறந்தஸ்தானத்தையோ, ஸ்வர்க்கத்தையோ,
மலோகத்தையோ நான் அதர்மத்தால் விரும்பமாட்டேன் தர்
களுக்குத் தலைவரும் ஸமர்த்தரும் நீதியுள்ளவரும் பிராமணர்களை
விக்கிறவரும் புத்திசாலியுமான வாஸுதேவர் பலவிதமானவர்
ம மிக்கபலசாலிகளுமராஜவம்சத்தில் பிறந்தவர்களுமான போஜர்
ப பரிபாலனம்செய்கிறார் ஸமாதானத்தைவிட்டு யுத்தம்செய
நான் நிந்திக்கத்தக்கவனாவேனானாலும் ஸ்வதர்மத்தைவிட்டவ
வனானாலும், அந்தவிஷயத்தைப் பெரிதானகீர்த்தியுடைய கேசவர்
லலட்டும் அவரோ இரண்டுபேர்களுக்கும் நன்மையை விரும்பு
பர் இந்தஸாத்யகியும், சேதிதேசத்தார்களும், அந்த
ளும், விருஷ்ணியின்குலத்திலுண்டானவர்களும், போஜர்களும்,
ர்களும், ஸ்ருஞ்சயர்களும், வாஸுதேவருடைய புத்தியை
சரித்தவர்களாய்ப் பகைவர்களை நாசஞ்செய்து மித்திரர்களைச
தாஷிக்கச் செய்கிறார்கள் யதுவம்சத்தில்பிறந்த வ்ருஷ்ணிக
அந்தகர்களும் உக்கிரஸேனன் முதலானவர்களும் கேசவரால்
தப்பட்டவர்களுமான எல்லார்களுமே இந்திரனுக்குச் சமானர்
ம நல்லமனமுடையவர்களும் ஸத்தியத்தையே முக்கியஸாதன
டையவர்களும் மிக்கபலசாலிகளும் போகத்தோடுகூடினவர்களு
ருக்கிறார்கள் எவன்பொருட்டு வாஸுதேவரானவர் வருஷாகா
லே மேகமானது பிரஜைகளின்பொருட்டு வர்ஷிப்பதுபோல இஷ்
ளைப் பொழிகிறாரோ காசிதேசத்தரசனான அந்தப்பப்ருவான
பிராதாவாகவும் சிக்ஷகராகவுமிருக்கிற அவரைஅடைந்து, உத்
ான சம்பத்தைஅடைந்தான் ஐயா! இப்படிப்பட்ட இந்தக்கேச
விதவானாயுள்ளவர் இவரைக் காமங்களுடைய நிச்சயத்தை
ந்தவராக அறி இவர் எங்களுக்குப் பிரியரும் மிகவும் நல்ல
ராயிருப்பவர். இவருடைய வார்த்தையைக் கடக்கமாட்டேன்'
றுசொன்னார்
———

[1] 'பால்யம், கௌமாரம், யௌவனம்' எனினும், 'மூன்றுவதாகிய யௌவன
மே உடையவர்' எனினுமாம்

நான தாமத்தைத் அனுஷ்டிககிறேனே அதாமததைதஅனுஷடிககிறே
வென்று தெரிநதுகொணடு நீ என்னைத தூஷிககககடவாய எவனி
தில [1]அதாமமானது தாமரூபஙகளைத தரிககிறதோ, எவனிடத
[2] தாமமுழுதுமஅதாமரூபமாகககாணபபடுகிறதோ,அபபடியே எ
டததில [3] தாமம தாமரூபததையே தரிககிறதோ அவாகளை அறி
கள புததியினலே நனறுககாணகிறாகள அபபடியே, ஆபததில
விதமான இநதஅடையாளததை நிலையான தனமையையுடைய த
தாமஙகள அடைகினறன ([4] அதாமமானது தாமரூபததைத
கினறதெனகிற) மூநதினஅடையாளமானது எவனுககு ஏறபட்ட
அது அவனுககுததான பிரமாணம ஓ! ஸஞசய! அதை ஆபத
மாக அறியககடவாய செலவமகுறைநதபொழுது, குறைவை அ
தவன எதனுல காமததை நிறைவேறறலாமோ அதை அடைபவி
பலாம ஓ! ஸஞசய! போதுமான செலவததிலிருநதுகொணடு
தாமததிலிருககிறவனும ஆபததிலிருநதுகொணடு செலவநிலை
ஏறபட்டதாமததிலிருபபவனும இநத இருவாகளும நிநதிககத
வாகளாகிறாகள விதாதாவானபிரமமாவினலே விநாசம வராமல்
பதைவிருமபுகிறவாகளான பிராமணாகளுககுப பரிகாரமானது வி
கபபட்டிருககிறபடியால, காமஙகளிலிருககிறவாகளை நனறுககவ
துபபாா ஓ! ஸஞசய! நீ விரோதமான காமததிலிருபபவாகளை நி
மனததின வசததை விருமபுகிறவாகளுககுப புததியினசெயகை
குவதனபொருட்டு எபபொழுதும நலலவாகளிடததில ஜீவனம வி
கபபட்டிருககிறது பிரமமநிஷ்டாலலாதவாகளும,விதவானகளல
வாகளுமாயிருபபவாகளினபொருட்டு (தாமாதாமஙகளாகிற) எல
காமஙகளுடைய ஸமபநததைபும நலலதெனறு நினைககவேணடும.
ருககளும, பூாவிகாகளானபிதாமஹாகளும அவாகளுககும மூந

---

1 பிறாகேடுககாகச செயயும ஆபிசாரததில செயயபபடும ஹோ
வியன தாமமாகததோறறுதல

2 யோகிகளெனறு காட்டிககொளளாத தததாதரேயா முதலியோா வி
வெறுபபினறிச செயயும யோகதாமம நியகாமநியமஙகள தவறுவதால ப
செயலபோலிருபபதால அதாமமாகத தோறறுவது

3 வஸிஷ்டா முதலியோா உளளும புறமும ஒததுசசெயயும
முதலியன

4 'பிராமணனுககு அதாமமான வத முதலியன க்ஷததிரியனுககுத த
பிராமணனுககுத தாமமான யாஜநமுதலியன க்ஷததிரியனுககு அதாமம
வனுககேறபட்டது அவனவனுககுததாமம ஆபததிலமேலவாணததுககுக
ணததின தாமஙகளும தாமமாகிவிடும்' எனறு கருதது

ளை அறியாதவனோ அவனும் யுத்தம் செய்து, பிறகு, ஐசுவரி
ளை அடைகிறான் அறிவுள்ளவனோ, அல்லது தாமத்தை
ிந்தவனோ அவனும் மோகத்தாலே (தெய்வச செயலாக)
ஐவரியத்திலிருந்தும் நழுவுகிறான் ஓ! பார்த்தரே! உம்முடைய
தியானது அதாமத்திலிருக்கிறதில்லை நீர் கோபத்தால் பாவ
ாத்தைச்செய்தவரல்லர் அறிவுக்கு விரோதமாக இந்தக் காமத்
ச செய்ய விரும்புவதற்குக் காரணம் சொல்லும் ஓ! மகாராஜரே!
ரதியால் ஏற்படாததும், காரமாயுள்ளதும், தலைவலியை உண்
க்குவதும், புகழைத் திருடுவதும், பாவத்தின் பயனுக்குக் காரண
, ஸத்துக்கள் பானம் செய்யக்கூடியதும், அஸத்துக்கள் பானம்
ய முடியாததுமான கோபத்தைப் பானம் செய்யும், சமனத்தை
டையும் பாவந தொடாவதான அதை எவன் விரும்புவான்?
க்குப் பொறுமையே சிறந்தது சந்தனுவின் புத்திரரான பீஷ்ம
பும், புத்திரரோடுகூடின துரோணரையும், கிருபரையும், சல்ய
ும், ஸோமதத்தன் புத்திரனையும், விகர்ணனையும், விவிம்சதியை
காண துரியோதனர்களையுங்கொன்று அடையப்பட்ட போகங்கள்
ந்தவைகளாகாவன்றோ? இவர்களைக் கொன்றுவிட்டு அடையும்
கம் எவ்விதமானதாகும்? அதைச் சொல்லும் ஸமுத்திரத்தை
லையாகவுடைய இந்தப் பூமியை அடைந்தாலும் நீர் முதுமையையும்
ணத்தையும் விலக்கவேமாட்டீர் ஓ! அரசரே! பிரியத்தையும்
பிரியத்தையும் ஸுகத்தையும் கஷ்டத்தையும் விலக்கமாட்டீர்.
விதம் அறிந்தவரான நீர் யுத்தத்தை ஒருபோதும் செய்யாதீர்
ந்திரிகளுடைய இச்சையின் காரணத்தால், நீர் இவ்விதம் நேரிட்ட
ர காமாவைச் செய்ய விரும்புகிறீரானால், அவர்களுக்கே தனத்
க் கொடுத்துவிட்டு விலகிவிடும் நீர் தேவயானமென்கிற பிரம்ம
கமார்க்கத்தை விட்டு விலகாதீர்' என்று சொன்னான்

இருபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

ஸஞ்சயயானபர்வம் (தொடர்ச்சி)

ஷ்டிரர் தர்மாதர்ம நிச்சயம் ஸாமான்யர்கள் சொல்லமுடியாததாதலின்
ம ரஹஸ்யங்களை அறிந்த வாஸுதேவரே சொல்லவேண்டுமென்
பதை ஸஞ்சயனுக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், 'ஓ! ஸஞ்சய! கர்மங்களுள் தர்மமானது சிறந்த
று நீ சொன்னதானது உண்மை ஸந்தேகமில்லை ஆனால்,

பிரிப்புகளுமில்லை இந்திரியங்களைத் திருப்திசெய்விப்பதைத்த
வேறொன்றும் செய்யவேண்டியதில்லையன்றோ? ஓ! அரசரே! கா
தினப்பயனானது இத்தன்மையுடையது ஓ! பாண்டவரே! (தி
ராஷ்டிர காந்தாரிகளான) தந்தைதாய்களுடைய இருதயத்
1 அப்ரியத்துடன் உத்ஸாகத்தாலுண்டான கோபத்தையும் வி
பலநாளாகத் தேடின இம்மை மறுமைகளிரண்டையும், காமங்கள
முடிவை அடைந்து உண்டான புகழையும் ஸத்தியத்தையும் அ
கத்தையும் நேர்மையையும் விட்டீர். அச்வமேதத்தையும்
ஸூயத்தையும் செய்துவிட்டுத் திரும்பவும் பாவகாமத்தின் பய
அடையாதீர் ஓ! பாண்டவர்களே! இவ்விதம் பெரிய துவேஷத்
வெகுநாளுக்குப் பிறகு அவ்விதமான பாவச்செய்கையைச்
வீரர்களேயானால், எந்தச்சேனையானது உமக்குச் சொந்தமாக
பொழுதிருந்ததோ அதை முன் வனயாத்திரையால் தள்ளிவிட்
தாமத்துக்காக வனங்களில் அனேக வருஷங்கள் நீங்கள் ஏன் து
மான வாஸத்தைச் செய்தீர்கள்? உமக்கு இந்தமந்திரிகள் எந்நா
வசமாயுள்ளவர்கள் ஜனார்த்தனரும், வீரனான ஸாத்தியகியு
புத்திரர்களுடன்கூடின 2ருக்மரதனென்கிற மத்ஸ்யராஜனு
(மிகவும்) சத்துருக்களை அடிப்பவர்களான புத்திரர்களுடன் கூ
விராடனும், முன் உம்மால் ஜயிக்கப்பட்ட அரசர்களனைவர்க
உம்மையே அடுத்திருப்பார்கள் பெரிய ஸஹாயமுடையவரும்,
வும் தபிக்கிறவரும், சேனையுடனிருப்பவரும், வாஸுதேவரர்
அர்ஜுனனாலும் பூஜிக்கப்பட்டவருமான நீர் சூதாட்ட ஸபையிலே
சிறந்தவர்களான சத்துருக்களைக்கொன்று துரியோதனனுடை
கொழுப்பைத் தொலைத்திருக்கலாமே? பாண்டவரே! என்ன க
ணத்தால் சத்துருவுக்குப் பலத்தை விருத்தியடையவும் உம
சொந்த ஸஹாயர்களைக் 3குறையவும் செய்து, அனேக வருஷங்
வனங்களிலும் வஸித்துக் குறைவுண்டான காலத்தில் யுத்தம் செ
விரும்புகிறீர்? ஓ! பாண்டவரே! அறிவில்லாதவனோ அல்லது

---

1 'கோபத்தைவிட்டால், அவர்களுடைய அப்ரியமும் விடும்' என
கருத்து

2 மத்ஸ்யதேசத்தில் இவன் ஒரு பகுதியை ஆண்டவனாதல் வேண்
'மச்சநாடனும், பொற்றேருள்ளவனும் புத்திரர்களுடன் கூடினவனும்,புத்தி
களோடு கூடின நன்கு அடிக்கும் தன்மையுள்ள வீரர்களோடு கூடினவனும்
விராடராஜனும்' என்றும் கொள்ளலாம்

3 'க்ஷமாத' என்பது மூன்றிடத்தில் வருகிறது, இரண்டிடத்தில் வி
பட்டது.

மாக இநதககாமஙகள மனிதனைப பறறுகினறன புததிமானுன
தன அவைகளை முநதியே நாசமசெயது உலகததில களஙகமறற
ழை அடைகிறுன இவவுலகததில பொருளாசையானது கடடுக
றனறே? அதனை விருமபுகிறவாகளுககுத தாமம பாதிககவே படு
து எவன தாமததைக நனறுகவிருமபுகிறுனே அவன அறிநத
காமததிலாசையுளளவன அாததததை அனுஸரிததுக
றவை அடைகிறுன ஐயா! காமஙகளில சிறநததான தாமததைச
பது பெரிதான பிரதாபமுளளவன ஸூரியனைபோல விளஙகுவான.
மகுறைநதவனும பாவததில புததிபுடையவனுமான மனிதனே
தபபூமி (முழுமையும) அடைநதும துககததைஅடைவான சிறநத
ன ஸவாககஸதானததைக கருதின உமமாலே வேதமானது அத
யனஞசெயயபபடடது, பிரமமசரியமும அனுஷடிககபபடடது,
ஙகளால தேவபூஜையும செயயபபடடது, பிராமணாகளுககுத
னமும செயயபபடடது, அனேகமவருஷம ஸுகததிறகாகச சரீ
னது அதிகமாக அாபபணம செயயவுமபடடது கரைகடநத
கததையும பிரியததையும அனுபவிததுககொணடு யோகாபபியாஸ
யததில காரியததைசசெயயாதவன, காமததினவேகததால
ணடபபடடுத தனநாசமஏறபடடபொழுது, ஸுககுறைவடைநது
ரகடநத துககததில விழுகிறுன இவவிதம, மறுபடியும பிரமம
பததில பறறிலலாதவனும தாமததைவிடடு அதாமததை மிகச
பகிறவனும பரலோகததில ஶரததையிலலாதவனும மூடனும
தனுமானஅவன தேகததைவிடடுப பரலோகமடைநது தபிககி
ன பரலோகததில புணணியகாமஙகளுககோ அலலது பாவகா
களுககோ (பயனிலலாமல) நாசமானது இலலை புணணியமும பாவ
ம, செயதவனுககு முநதிபபோகினறன இவைகளைச செயபவன
னே தொடாகிறுன ஆகையால, உமமால பிராமணாகளுககு நியா
துடனகூடினதும, ஶரததையால பரிசுததமானதும, மணமும
வையும சோநததுமாா அனனதானம செயயபபடடது உததமமான
ஷிணைகளையுடைய யாகஙகளில உமமுடைய செயகையானது அபப
படடதெனறு புகழபபடுகிறது இஹலோகமாகிற க்ஷேததிரத
தாமகாரியமானது செயயபபடுகிறது பரலோகமசெனறுல ஒரு
ரியமும செயயபபடுகிறதிலலை பரலோகஸாதனமும ஸததுககளால
வும சிலாகிககபபடடதும பெரிதுமான புணணிய காமமானது
மால செயயபபடடது. பரலோகததில மாணததையும ஜரையை
பயததையும விடுகிறுன பசியும தாகமும மனததிறகு அப

விதம் பாண்டவர்களின் கோபத்தால் தகிக்கப்பட்டு நாசத்தை அ
யார்கள் எங்களுக்கு ஏற்பட்ட க்லேசத்தை நீ அறிகிறாய
ஸஞ்சய! உன்னைக் கௌரவப்படுத்துகிறதற்காக நான் கௌர
ளால் எங்களுக்கு முன் ஏற்பட்ட க்லேசத்தைப் பொறுத்துக்கொ
கிறேன் துரியோதனனிடத்தில் நாங்கள் அப்பொழுது எவ்
இருந்து வந்தோமோ அவ்விதமே அவனிடத்தில் இப்பொழு
இருக்கக்கடவோம் நீ எப்படிச்சொல்லுகிறாயோ அப்படியே
சாந்தியை அடைவேன் இந்திரப்பிரஸ்தத்திலேயே என்னு
ராஜ்யம் ஏற்படட்டும் பாரதர்களில் முதற்பாகத்திற்கு உரிய
துரியோதனன் என்னுடைய ராஜ்யத்தையே கொடுக்கட்டும்' எ
சொன்னார்

இருபத்தேழாவது அத்யாயம்

ஸஞ்சயயான பாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஸஞ்சயன் போரில் பலதுற்றங்களைக் காட்டிப் பகைவர் பங்கு கொ
விடினும் போரின்றிப் பொறுத்தலே சிறந்ததென்று
யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியது)

ஸஞ்சயன், (அவரை நோக்கி), 'ஓ! பாண்டவரே! உம்மு
செய்கையானது எப்பொழுதும் தர்மத்துடன் கூடினதென்று உ
தில் பிரஸித்தமாயிருக்கிறது ஓ! குந்திபுத்திரரே! (இப்பொழு
காணப்படுகிறது ஓ! பாண்டவரே! நீர் 1 பெரிய புகழையும் அநி
மான உயிர்வாழ்க்கையையும் நன்றாக ஆலோசியும் (ஞாதி
நாசம்செய்யாதீர் ஓ! அஜாதசத்ருவே! கௌரவர்கள் யுத்த
விட்டு (வேறுவிதமாக) உமக்குப் பாகத்தைக் கொடாமற்போ
அந்தகர்கள், வ்ருஷ்ணிகள் இவர்களின் ராஜ்யத்தில் பிக்ஷாடனத்
மேலானதாக நினைக்கிறேன், யுத்தத்தாலடையக்கூடியராஜ்யத்தை
சிறந்ததாக நினைக்கவில்லை மனிதனுக்கு ஏற்பட்ட உயிர்வாழ்
யானது அற்பகால முடையதும் (வெளியில்போக) பலமாக
ளுடையதும் எந்நாளும் துக்கமுடையதும் சஞ்சலமுமாயுள்ள
ஓ! பாண்டவரே! மேலும், அது கீர்த்திக்கு நிகராகாததையா
நீர் பாவத்தைச்செய்யாதீர். ஓ! அரசரே! தர்மத்தின்கேடு

---

1 'பெரிய புகழோடு கூடிய உயிர் வாழ்க்கையும் நிலையுள்ளதன்று
றும் கொள்ளலாம்.

என்னிடமிருந்து கேள் (அவர்கள்) துச்சாஸனனும் சகுனி
கர்ணனுமாவர் ஓ! காவலர்களின் தலைவனே! இவனுடைய அறியாமை
பார் அதையெல்லாம் நினைக்கின்ற நான் நன்றாக ஆலோசித்
எவ்விதம் கௌரவர்களுக்கும் ஸ்ருஞ்சயர்களுக்கும் க்ஷேம
டாகுமென்பதைக் காணவில்லை திருதராஷ்டிரர் பிறர்களிட
து ஐச்வரியத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு, தீர்க்கமான ஆலோசனை
ய விதுரரை விலக்கிவிட்டுப் புத்திரர்களுடன் பாரில் பகையற்ற
ப அரசாட்சியை விரும்புகிறாரல்லவா? நான் வனம் போக,
எல்லாத்தனத்தையும் தம்முடையதாக நினைக்கிறாரோ அவர்
ந்திரத்தில் (ஒன்றும் வாங்காமல்) கேவலமான சமமானது அடை
க்கத்திலில்லை கர்ணனானவன் யுத்தத்தில் ஆயுதமெடுத்தவனான
ஜுனனை வெல்லக்கூடியவனாக நினைக்கிறானே, முன் பெரிய
ங்கள் ஏற்பட்டபொழுது (அவன்) இவர்களுக்குத் திட
பால ஆதாரமாக ஏன் ஆகவில்லை? அர்ஜுனனைக்காட்டிலும்
ய (சிறந்த) வில்லாளி இல்லையென்பதைக் கர்ணனும் துரியோத
ம துரோணரும் பிதாமஹரான பீஷ்மரும் மற்றும் அங்குள்ள
ரவர்களும் அறியவே செய்கின்றார்கள் கௌரவர்களும் சேர்ந்த
ரான மற்றஅரசர்களும் எல்லாருமே சத்துருக்களைச் சிக்ஷிக்கிறவ
1 பால்குனனானவனில்லாமலிருந்ததால் இவ்வுலகில் துரியோ
ரிடம் ராஜ்யம் இருந்ததென்பதை அறிகிறார்கள் 2 பனைப்பிரமா
ண வில்லுடையவனும், அந்த வில்வித்தையை அறிந்தவனுமான
யோடு அந்த ராஜ்யவிஷயத்தில் யுத்தத்தைச்செய்து திருதராஷ
னபுத்திரன் (அந்த அர்ஜுனனுக்கும்) ஸம்பந்தமுள்ள பாண்டவர்
டைய ராஜ்ய ஸம்பந்தத்தை அபகரிக்கமுடியுமென்று நினைக்கிறான்.
த்தராத்தராஷ்டிரர்கள் காண்டீவத்தின் நாணொலியைமட்டும்
டபொழுதே சாவார்கள் துரியோதனனானவன் கோபத்தை
ந்த பீமஸேனனைப் பாராமலிருப்பானேயானால் தனத்தை ஸித்
ந்தாகநினைக்கலாம் ஐயா! பீமஸேனனும், தனஞ்சயனும், நகுல
ஸிக்கமுடியாத வீரனான ஸஹதேவனும் உயிருடனிருக்கையில்,
ரனும் எங்களுடைய ஐச்வரியத்தை அபஹரிக்க மனத்தைச்
த்தமாட்டான் ஓ! ஸூத! முதியவரான அந்தஅரசர் புத்
ருடன் பாண்டவர்கள் வெல்லப்படமுடியாதவரென்னும் (இந்தப்
ியை) அடைவாராகில், யுத்தத்தில் அவருடைய புத்திரர்கள் இவ

1 பால்குனனிருந்தபடியால் என்றும் கொள்ளலாம் 2 தால என்பது
, 'நான்கு முழ நீள முள்ளது' என்பது பழையவுரை

அககினியை நுழையமுடியாததும முருமபுகள அடாநததுட புதரில எறிநதுவிடடு, அது காறறினவசததினுல விருததிஅடை (அதிவிருநது) விடுதலைவிருமபி க்ஷேமததைபபறறித தூககிட போல ஐஸவரியததைஅடைநதவரான திருதராஷடிரராஜா, து புததியுடையவனும கோணலவழியிலபறறுளளவனும மநத தூமநதிரிகளையுடையவனுமான புததிரனை அஙகீகரிததுககொ இபபொழுது எனனகாரணததிறகாகப புலமபுகிறூா?

துரியோதனனும மிகக ஆபதரான விதுரருடைய வாரததை ஆபதனலலாதவனுடைய வாரததைகளைபபோல அவமதித கிறுன (அநதப) புததிரனுடைய பிரியததை விருமபினவ திருதராஷடிரராஜரும (விதுரருடையவாரததைகளை அவமதி நனருக அறிநதே அதாமததில பிரவேசிததிருககிறுா மே யும கௌரவாகளுடைய அாததததில விருபபமுளளவரும மிகக வரும வியவகாரததிலவலலவரும சீலமுடையவருமான அநத ரரை, அநததிருதராஷடிரராஜா, புததிரனிடமுளளபேராசைய கௌரவாகளுககு வேணடினவராககினைததாரிலலை ஓ! ஸஞசய! கள) மானததைககெடுததவனும, (தனககு) மானததைவிரும வனும பொறுமையுளளவனும படபடபபுளளவனும, ஆததத களைககடநதவனும தூபபாஷைபேசுகிறவனும கோபததினவசப வாகளைப பினபறறுகிறவனும, காமததிலமனமுடையவனும, து மனமுளளவாகளால கெடட எணணம உணடாககபபடடவ திருபபமுடியாதவனும, ஸரேயஸிலலாதவனும, மிககோபமுள வனும, மிததிரததுரோகமசெயகிறவனும, பாவததில புததியு வனுமான புததிரனுடைய பிரியததைவிருமபுகிற திருதராஷடிர பரததியகஷமாகப பாரததுககொணடே தாமகாமஙகளை எ விடடாா ஓ! ஸஞசய! நான சொககடடாடுகையில, ஹித வாரததையைச சொலலுகிறவரான விதுரரைத துரியோத மெசசிககொணடாடாதபொழுதே கௌரவாகளுககு நாசமா வநதுவிடுமெனகிற எணணம எனககு உணடாகிவிடடது ஓ! ஸ மநதிரியான விதுரருடைய புததியை எபபொழுது அவாகள ஸரிககவிலலையோ அபபொழுதே கௌரவாகளைக கஷடம தடைநதுவிடடது எதுவரையில அவருடைய புததியை ஸரிததுவநதாாகளோ அதுவரையில அவாகளுககு ராஜயவிரு யானது ஏறபடடது ஓ! ஸூத! பொருளாசைகொணட ராஷடிரரினபுததிரனுககு இபபொழுது எவாகள மநதிரி

ு விருமபுவதெலலாம ஸிததிககுமேயானுல, யுதததைதவிட மிக
வான மறறககாரியததையும செயயமாட்டானெனபது நான
நதவிஷயம அபபடியிருநதால, எதறகாக எநதமனிதன ஒரு
ாவது யுதததை அடைவான ? தேவாகளால சபிககபபட்ட
னரோ யுதததைதவிருமபுவான ? ஸுகததை விருமபினவாக
ா பாாததாகள தாமததாலுணடாகும ஸுகததைப பிராாததிக
வாகளாகத தாமததினினறு குறைவடையாததும உலகத
து ஹிதமுமான காரியததைச செயகிறாகள உணமையில கஷ
ட்டு நிறைவேறறககூடிய காரயமே துககம ஸுகததை அடைய
மபுகிறவனும துககததை நிவிருததிகக விருமபுகிறவனுமாயிருபப
தாமததைவிட்டு விலகாதசெயகையைத தொட்ஙகவேணடும
சககுவசபபட்டவைகளான இநதிரியஙகளுடைய காரியததை
நத எவன தன சரீரததை வருததபபடுததுவான ? எநத ஆசையி
விடுபட்டவன துககமான காரியததைச செயயவிலலையோ எலலாத
ததையுமவிட்டு விலகினதான அதனை த தளளவேணடும. மூட
ட்டதும நனகு கொழுநதுவிட்டெரிவதுமான அகனிககு மேல
லும பலம விருததிஅடைகிறதுபோலவே விருமபினது விருமபின
டைபபதால ஆசைககு மேனமேலும பலம விருததியடைகிறது
யினுல விருததிஅடைநத அகனிபோல மனிதன திருபதிஅடை
லலை எஙகளோடு கூடியிருநதால திருதராஷடிராாஜருககு
பபோகஸமூகம நனகு பெரிதாயிருககு மெனபதை ஆலோசித
பாா மிகுநத புணணியமிலலாதவன யுததஙகளுககு வலலவ
ன மிகுநத புணணியமிலலாதவன கானசபதததைககேட்கிற
லை. மிகுநதபுணணியமிலலாதவன மாலைகளினகநதஙகளை அனு
கிறதிலலை மிகுநதபுணணியமிலலாதவன சநதன முதலானவை
ப பூசுகிறதிலலை மிகுநதபுணணியமிலலாதவன சிறநத வஸ
ஙகளை உடுககிறதிலலை அபபடியிலலாவிட்டால எஙகளைக் குரு
ஙகளிலிருநதும எவவிதம துரததுவாா ? அறியாதவனுககுத
அநேகமாக இநதவிஷயததிலேயே ஆசையானது ஏறபடும.
சரீரததில மனததை வருததுகிறது அரசரானவா தா்ம ஸங
ததில அகபபட்டுககொணடு பிறாகளுடைய பலததைத தேடு
அது நலலதனறு [1] அவா தமமுடைய நடையை எவவிதம
ககிறாரோ அவவிதமே பிறாகளுடைய நடையையும நினைககிறாா.
ஞசய[1] வஸநதருதுவில வெயிலவேளையில பககததிலிருககிற

1 'துரியோதனன' எனபது பழையவுரை

கூடியிருககும கௌரவாகளே, எவனதான யுததததில வெலலுவத, எதிாதது நிறபான? திருதராஷடிரபுதாறுன அரசனுை பெரிய சேனையைத தான நாசததை அடையாமல கொலலுவத எவனதான வலலவன? இவவிதமெலலாம ஆலோசிககிற ந ஜயததிலேயும அபஜயததிலேயும ஒருவிதமான க்ஷேமததை பாாககவிலலை கெடட குலததில பிறநத இழிநதவாகளபோ பாாததாகள தாமாாததஙகளுககு விரோதமான காரியததை படிச் செயயககூடுமே? (இவவிதம கவலையுடையவனுன) நான வா தேவரையும, முதியோரான பாஞசால ராஜரையும வணஙகி, இ கம வாசசெயது, கௌரவாகளுககும ஸருஞசயாகளுககும சே முணடாகும வணணம (செயதறகாக) அஞசலிசெயதுகொணடு, உ ளைச சரணமடைகிறேன 'அவவிதமிலலை, இவவிதம' என்று வா்ாததையையும வாஸுதேவரோ தனஞசயனோ ஒருகாலும செ லககூடாது [1] யாசிககபபடுகிறவன பிராணனகளேயுமவிடலாம ம ஙதை ஏன விடககூடாது? ஓ! விதுவானே! காரியமமுடிவதற இதைசசொனனேன உஙகளுககு இவவுலகில உததமமான சா யானது ஏறபடவேணடுமெனபதுவே பீஷமரை முனனிடடவா திருதராஷடிர மஹாராஜருடைய கொளகை' என்று சொனனுன்

இருபத்தாருவது அத்யாயம்

ஸஞ்சயயான பாவம் (தொடர்ச்சி)

(தாமபுத்ரர் நன்மையோ தீமையோ வருமென்பதையும், தம்மைத் துரியோதனுதியர் வேல்லமுடியாதேன்பதையும் இந்த்ரப்ரஸ்தராஜ் யத்தைக் கொடுத்தால் ஸமாதானமடைவோமேன் பதையும் சோல்லியது)

யுதிஷடிரா, 'ஓ! ஸஞசய! யுததததில பயபபடுகிருயே? னிடமிருநது யுததததிலவிருபபமுளள எநதவாாததையைக (டாய? ஐயா! யுதததததைககாடடிலும யுததமிலலாமை சிறந ஓ! ஸுத! எவன [2] அதை அடைநதபிறகு ஒருகாலாவது யுததம வான? ஓ! ஸஞசய! மனிதன ஒருகாரியததையும செயயாமலேய

---

1 மூலததில 'யாசமான' என்றிருககிறது 'யாசயமான' எ மாறறபபடடது

2 'யுததமிலலாமல இருததறகுககாரணததை' அதாவது, இஙகு, யாகததை அடைநது' எனபதே பொருள.

தில பிறநதவனும யஜஞசேனனபுததிரனுமான திருஷடத னனிடததிலும தெரிவிததுககொளளுகிறேன குருவமசத ாகளுககு க்ஷேமததை விருமபிச சொலலபபோகிற என்னு ய இநத வாாததையை எலலாரும கேடக வேணடும. திருத டிராஜா பகைதணிதலைப புகழுபவராகி விரைவுடன எனககுத ரைப பூடடிவிடடாா பிராதாககளோடும புததிராககளோடும துககளோடுமகூடின அரசருடைய அநத வாாததையானது டவாகளுககு ருசிககவேணடும சமமம ஏறபடவேணடும. தியின புததிராகளான நீஙககளா எலலாத தாமஙககளோடும)கோடும கிருபையோடும நோமையோடும கூடினவாகளும, நலல ததில பிறநதவாகளும, ஹிமஸையே செயயாதவாகளும, டையில சிறநதவாகளும, லஜஜையுடையவாகளும, காரியஙகளின வையறிநதவாகளுமா யிருககிறீாகள ஓ! பயஙகரமான சேனை புடையவாகளே! உஙகளிடததில இழிவான காரியமானது ருநதாது ஏனெனறால, உஙகளுடைய நறகுணமானது அபப படடது உஙகளிடததில ஏறபடுகிற களஙகமானது வெளுபபு திரததில மையினபுளளிபோல ஸபஷடமாகப பிரகாசிககு ரே? பாபததிறகுக காரணமும, சூனய ரூபமும, குருககளு ய ஸாவநாசததிறகுக காரணமும, ஜயாபஜயம ஸமமாகக காணப துமான யுததகாாயததை, அறிநதவனன எவன ஒருகாலா செயவான? எநதப பாணடவாகளால ஞாதிகளின காரியமா செயயபபடடதோ அவாகளே தனனியாகள அவாகளே புத ாகளும ஸுஹிருததுககளும பநதுககளுமாயிருபபவாகள பாாத ள கௌரவாகளைப பரிபாலிததுப பிறகு அவாகள எலலாரையும கவாகளாக நிசசயிததுக கொனறுவிடடு (அதனால) நிநதிககப ட உயிாகளை விடுவாாகளேயானால, கௌரவாகளுககு நிலையான மையுணடாகும். ஒரு ஸமயம, நீஙகள ஞாதிகளைக கொனற றல நனறாக ஜீவிததாலும உஙகளுடைய அநத ஜீவனம மரணத டொபபானதாகும திருஷடதயுமனனுடைய புஜஙகளால ககபபடடவாகளும, கேசவருடனும சேகிதானனுடனும ஸாத கியுடனும கூடினவாகளுமான உஙகளை, இநதிரனுடனகூடின வாகளை ஸஹாயமாக அடைநதவனுயிருநதாலும, எவனதான லலுவதறகு எதிாதது நிறபான? ஓ! ராஜரே! துரோணராலும மாராலும காணனுலும காககபபடடு அசுவததாமாவுடனும சல டனும கிருபா முதலியவாகளுடனும- (மறற) அரசாகளுடனுமு

கப்படடபொழுது கதாபாணியான பீமஸேனனை நினைககிறான் அப்படியே யுத்தமத்தியில எல்லாத்திககுககளிலும தடையின், செல்லுகின்றவர்களும், எப்பொழுதும் சேனையின்மேல பாணவா களைப பொழிகின்றவர்களும யுத்தத்தில ஈஷிககும்படிசெய்யமுடிய வர்களும, மஹாரதர்களுமான மாத்திரீபுத்திரர்களையும நினைககின கள ஓ! ராஜரே! பாண்டவரே! (அப்படியிருகக) எல்லாத தாப ளோடுமகூடின நீரே மிகவும் கஷ்டமான துயரததை அடைந்தீர, மனிதனுககு எது நேரிடககூடியதோ அது அறியப்படுகிறதேயி யென்று நினைககிறேன. ஓ! அஜாதசத்துருவே! கஷ்டததை அ தவரான நீரே விவேகத்தினால இதை மறுபடியும ஸமாதானம செ கொள்ளவேணடும இந்திரனுககுநிகரான பாண்டுவின்புத்திரா எல்லாரும காமத்திற்காகத தாமததை விடவேமாட்டார்களல்லவே ஓ! அஜாதசத்துருவே! திருதராஷ்டிர புத்ரர்களும், பாண்ட களும, ஸருஞ்சயர்களும மற்றுமசேர்ந்திருககிற அரசர்களும, னால ஸுகததை அடைவார்களோ இதை நீரே விவேகத்தினால பண்ணிககொள்ளும ஓ! அஜாதசத்துருவே! உமமுடையபிதாவ திருதராஷ்டிரர ராத்திரியில என்னிடம சொல்லிய அப்படிப்ப இந்தவார்த்தையை மந்திரிகளோடும புத்திரர்களோடும சே அறியககடவீர்' என்றுசொன்னான

இருபத்தைந்தாவது அத்யாயம

ஸஞ்சயயானபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸஞ்சயன் போரையிகழ்ந்து ஸமாதானமடைவதே பீஷ்மர் முதலியோரின் கருத்தென்பதை யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், (அவனை நோககி), 'ஓ! காவலகணியே! ஸ புத்திரா! பாண்டவர்களும ஸருஞ்சயர்களும ஜனார்த்தனரும எ தியகியும், விராடனும (சேர்ந்து) வந்திருககிறார்கள். திருதரா ரால உன்னிடம கட்டளையிடப்பட்ட வார்த்தையைச சொல' எ கேட்க, ஸஞ்சயன சொல்லலானான

'யுதிஷ்டிரரிடத்திலும, பீமனிடத்திலும, தனஞ்சயனிட லும, மாத்திரியின புத்திரர்களிடத்திலும், வாஸுதேவரிடத்தி ஸாத்தியகியினிடத்திலும, சேகிதானனிடத்திலும, விராடனிட லும, பிராயம முதிர்ந்த பாஞ்சாலராஜனிடத்திலும, த்ருஷ்த

டு, அவமானததையடைநதபொழுது, (அவாகளைப) பீமஸேனனும
பனும விடுவிததாாகள நான அாஜுனனுககுப பினபலமாயி
து காததேன பீமன, நகுலஸஹதேவாகளைப பினபலமாயிருநது
தான காணடீவததை விலலாகவுடைய விஜயனும சததுருககூட
களை ஓட்டி (அவாகளைவிடுவிததுவிட்டு) க்ஷேமததுடன திருமபிவந
ா இநத அவமானததை நினைககிறாாகளா? ஓ! ஸஞசய! நாங
திருதராஷ்டிரனுடைய புததிரனை (த தானபேததணடஙகளாகிற)
ா உபாயததினுலும ஜயிபபதறகுச சகதாகளாகாமலிருபபோமே
லை அபபொழுது இவாகளவிஷயததில (ஸாமமெனனும) ஒரு
) செயகையினுல ஸுகம அடையககூடியதாகாது இது நிசசயம'
று சொனனா,

இருபததுநானகாவது அதயாயம

ஸஞ்சயயானபாவம. (தொடர்ச்சி)

ஸஞ்சயன் யுதிஷ்டிரநுடைய வினுக்களுக்கு விடைகூறித் திருதராஷ்டிர
னனுப்பிய செயதியைக் கேட்கும்படி யுதிஷ்டிரரை வேண்டியது)

ஸஞசயன, 'ஓ! பாணடவரே! எனககு எதை எபபடிச
னனீரோ அது அபபடியேதான ஓ! குருசிரேஷ்டரே! கௌரவா
யும மறற ஜனஙகளையுமபறறிக கேட்கிறீா ஐயா! குநதிபுததிரரே!
எநதககௌரவஶ்ரேஷ்டாகளைபபறறி வினவுகிறீரோ அவாகள
மனமுடையவாகளாகவும ரோகமறறவாகளாகவுமிருககிறாாகள
யோதனனிடததில முதியோாகளான ஸாதுககளும இருககிறா
, பாபிகளும இருககினறாாகளெனறுஅறியும துரியோதன
வன பகைவாகளுககும கொடுபபான பிராமணாகளுடைய
ரியஙகளை ஏன கெடுபபான? இவன துரோஹமசெயயாதவா
ன உஙகளவிஷயததில துரோஹம செயகிறவாகளிடததிறபோல
பபது நலலதனறு நனனடககையுடைய உஙகளைப பகைககிற
ம கெட்டவனுமான துரியோதனன மிததிரததுரோகி ஆவான.
அஜாதசததுருவே! அநதக்கிழவரும அறிகிறா, மிகவும தபிககி
; உளளேஅயாமும அடைகிறா , மிததிரததுரோகமானது பாத
ளைதககாட்டிலும பெரிதெனறு பராமமணாகளிடமிருநது கேட்கிறா
றா? ஓ! அரசரே! ஸபையில உமமைநினைககினறாாகள. யுததம
ட்டபொழுத் யுததஙகளுககுநாயகனான அாஜுனனையும நினைக
ாகள். துநதுபிவாததியஙகளுடன சஙகமுழககமானது கோஷிக

ததி பரிபாலனரூபமான ஜோதியானது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற மந்தர்களான அந்தத் துரியோதனுதிகள் அஹங்காரம (காவாமையா தோஷத்தை அடக்காமலபோனுல கௌரவர்களுக்கு முழுமை நாசம் ஏற்படும் புத்திரனுடன திருதராஷ்டிரராஜா மந்திரி கத்தில ஜீவனத்தைக் கொடுக்கவிரும்புகிருரா? அவர்கள் ஒற்றுமை யடைந்து ஸுஹ்ருத்துக்களுடையவேஷமும கெட்டஎண்ணமுமுடை யவர்களாகிப பேதத்துடன ஜீவிக்கவிரும்பாதவர்களாயிருக்கிருர்கள ஓ! ஐயா! அந்தக்கௌரவர்களெல்லாருமே, பாண்டவர்களிடத் தோஷத்தைச சொல்லாமலிருக்கிருர்களா? புத்திரருடன்கூட துரோணரும வீரரானகிருபரும எங்களிடத்தில தோஷங்க சொல்லாமலிருக்கிருர்களா? ராஜ்யத்தில குருதேசவாஸிகளெ ருமே புத்திரனுடனகூடின திருதராஷ்டிரரைஅடைந்து (தங்கள் யத்தைச) சொல்லுகிருர்களா? ஒன்றுசேர்ந்துவருகிற திருடர்க கூட்டங்களைப பார்த்துவிட்டு யுத்தங்களுக்குநாயகனுன அர்ஜுன நினைக்கின்றுர்களா? வில்லேத்தரிக்கிறவனும பரபரப்புள்ளவனும தனஞ்சயனுல நாணின்மத்தியிலிருந்து விடப்பட்டவைகளும், க டூவத்தால தள்ளப்பட்டவைகளும், மேகம்போல முழங்குகின்ற றுமான பாணங்களை நினைக்கிருர்களா? எவனுக்குத் தீட்டப்ப வைகளும கூர்மையான முனையுடையவைகளும நல்லகட்டுக்களுடை வைகளுமான அறுபததொருபாணங்கள் ஒருகையின பிரயோகமெ பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தஅர்ஜுனனுக்கு அ மாகவோ ஸமமாகவோ ஒருவீரனையும நான பூமியில பார்க்கவில் பலசாலியும கதையைக் கையிலுடையவனும சேனையிலபகைவர்கூட களை நடுங்கச்செய்துகொண்டு, கோரைக்காடுகளில மதயானைநடப போல நடப்பவனுமான பீமனை நினைக்கிருர்களா? சேர்ந்துவந் களான கலிங்கர்களை [1]யுத்தத்தில இடசாரிவலசாரியாகத் தா (பாணங்களை) வாரியெறிந்துகொண்டுவென்றவனும மாத்ரீபுத் னும மிக்கவலிமையுள்ளவனுமான ஸஹதேவனை நினைக்கிருர்க ஓ! ஸஞ்சய! முன நீ பார்த்திருக்கும்பொழுதில சிபிகளையும் திரிகர்த்தர் யும ஜயிப்பதற்காக அனுப்பப்பட்டு மேலேத்திக்கை என்னுடைய மாகச்செய்தவனும மாத்திரியின புத்திரனுமான நகுலனை நினைக் களா? கெட்ட ஆலோசனையினுல, துவைதவனத்தில கோஷயா ரையாக வந்தவர்களான அவர்கள் பலமற்றவர்களாகிப பகைவர

[1] 'தந்தக்ரூரே' என்பது மூலம், தந்தகூரம் என்னும இடத்தில என் கொள்ளலாம

'றிவாளரும எலலாத தாமஙகளோடும கூடினவரும குருவம
தில பிறநதவருமான அநதப பீஷமா குசலததுடனிருககிருரா?
களிடததில) அவருடைய [1]நடபு முனபோலிருககிறதா? அரச
விசித திரவீரியபுததிரரும மகாதமாவுமான திருதராஷடிரா
திராகளுடனகூடிக குசலததுடனிருககிருரா? ஓ! ஸூதபுத
ர! மஹாராஜரும பிரதீபனபுததிரரும விதுரவானுமான பாஹ
நும க்ஷேமமா? அநத ஸோமதததன க்ஷேமமா? ஸததிய ஸந
ன பூரிசிரவஸ்ஸும, சலனும, புததிரனேடுகூடியவரும வேதி
மான துரோணரும, கிருபரும ஆகிய பெரியவிலலையுடைய இவா
ம ரோகமறறிருககிருரகளா? ஓ! ஸஞசய! பூமியில பிரதா
களும அறிவிறசிறநதவாகளிலமஹானகளும எலலாச சாஸ்
ஙகளிலும தெளிநதஅறிவுடையவாகளும பூமியில விறபிடிததவ
ில மிகவும சிறநதவாகளுமான விலலாளிகளெலலாரும கௌர
ளிடம ஆசையுளளவாகளாயிருககினறுரகளா? ஐயா! எவாக
டைய ராஜயததில ரூபவானும பெரிய விலலுடையவரும சீல
டையவருமான துரோணபுததிரா வஸிககிருரோ அநதககௌர
ளிடமிருநது இநதவிலலாளிகள கௌரவததை அடைகினறுா
? இவாகளும ரோகமிலலாதவாகளாயிருககினறுரகளா? ஓ!
! திருதராஷடிரமஹாராஜருககு வைசயஸதிரீயிடம பிறநதவ
அறிவிறசிறநதவனுமான யுயுதஸுவானவன க்ஷேமமா? ஐயா!
னுககு மநதனை துரியோதனன வசபபடடவனுயிருககிருனே
ரியான அநதககாணன க்ஷேமமா? ஓ! ஸூத! ஸதிரீகளும,
ததாகளும, பாரதாகளுடைய தாயகளும, பெரியவேலைககாரிகளும,
லைககாராகளின மனைவிகளும, புததிராகளுடைய மனைவிகளும,
திரிகளும, புததிராகளும, ஸகோதரிகளின புததிராகளும, ஸகோ
ளும, புததிரிகளின புததிராகளும (அரசரிடம) அபபிரியமிலலா
நககினறுரகளா? ராஜாவானவா முனபோலப பிராமணாகளுடைய
னததை முறைபபடிநடததுகிருரா? ஓ! ஸஞசய! துரியோதனன்;
மணாகளுககு எனனுலகொடுககபபடட மானியஙகளைக கெடுககா
நககிருனு? புததிராகளுடனகூடிய திருதராஷடிரராஜா பிராம
களுடைய அதிககிரமஙகளை உபேக்ஷிககிருரா? அபபடியே ஸவாக
றகுமாாககமாக ஏறபடட அவாகளின பரிபாலனவிருததியை எப
ழுதுமே உபேக்ஷிககாமலிருககிருரா? ஜீவலோகததில, பிரமமாவி
பிரஜைகளுககு உததமமும சுததமுமான இநதபபிராமணவிரு

1 'ஜீவனமானது' எனறும கொளளலாம.

இருபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

ஸஞ்சயயானபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸஞ்சயன் உபப்லாவ்யம் சென்று பாண்டவர்களிடம் திருதராஷ்டிர க்ஷேமம் விசாரிப்பதாகச் சொல்லியதும், யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிர முதலியோருடைய க்ஷேமத்தைக் கேட்டதும்)

அப்பொழுது, ஸூதபுத்திரனான அந்த ஸஞ்சயனே திரு
ஷ்டிரராஜனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அளவற்றபராக்கிரமமு
வர்களான பாண்டவர்களைப் பார்ப்பதற்காக உபப்லாவ்யம் செ
உடனே குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரமஹாராஜரை அடைந்து,
வில் நமஸ்கரித்துச் சொல்லலானான்: கவல்கணனென்கிற ஸூ
டையபுத்திரனான ஸஞ்சயன் ஸந்தோஷமடைந்து, அஜாதசத்ரு
அவரை நோக்கி, 'ஓ! ராஜரே! நான், பாக்கியத்தினால், மஹேந்திர
நிகரான நீர் ரோகமில்லாமல் ஸஹாயத்துடன் கூடினவராயிருப்ப
பார்க்கின்றேன். அம்பிகையின் புத்திரரும் வயதுசென்றவரும்
மானுமான திருதராஷ்டிரராஜா உம்மை ஆரோக்கியத்தை வி
றார். பாண்டவரில் சிறந்தவனான பீமன் க்ஷேமமா? தனஞ்ச
அந்த மாத்திரியின் புத்திரர்களும் க்ஷேமமா? த்ருபதராஜன் பு
யும் தவறுதவிரதமுடையவளும் வீரர்களைப் பதிகளாக அடை
ளும் நல்ல புத்திரர்களையுடையவளும் மானமுடையவளுமான
ளையும் க்ஷேமமாயிருக்கிறாளா? ஓ! பாரதரே! க்ஷேமத்தை வி
கிற நீர் [1]எவர்களிடத்தில் இஷ்டமான காமங்களை விரும்புகி
(அப்படிப்பட்ட ஆப்தர்களுக்கும்) குசலமா?" என்று கேட்டான்.

யுதிஷ்டிரர், 'ஓ! கவல்கணியே! ஸஞ்சய! உனக்கு நல்வ
ஓ! ஸூத! நான் மனத்தில் ப்ரீதியடைந்து உன்னைப்பற்றி ஸ
ஷிக்கிறேன். நான் உன்னுடைய நோயின்மையை அறிகிறேன்.
வித்வானே! தம்பிகளுடன் க்ஷேமமாயிருக்கிறேன். ஓ! ஸ
ஸஞ்சய! பரதகுலத்தில் பிறந்தவரும் கௌரவர்களில் முதி
மான அரசருடைய இந்தக் குசலவார்த்தையை வெகுகாலத்தி
பிறகு கேட்டு, உன்னைப் பார்த்தமட்டினாலேயே ப்ரீதியின் சே
யால் நான் அரசரை நேரில் பார்த்ததாக நினைக்கிறேன். ஐயா!
ளுக்குப் பிதாமஹரும் முதுமையடைந்தவரும் நல்மனமுடைய

1 'நீர் எவர்களுடைய க்ஷேமத்தை விரும்பி இஷ்டகாமங்களை வி
கிறீரோ அவர்களும் க்ஷேமமா?' என்பது கருத்து.

யும பலசாலியும குநதீபுததிரனும பாணடவனும துரியோதன வஞசிககபபடடவனுமான யுதிஷடிரன மனததை அடககியவனுக ாவிடடால, கோபமுணடு திருதராஷடிர புததிராகளை எரிததி ான ஸூத ! கோபததால ஜவலிததவனுன ராஜாவினுடைய பததிறகு எபபொழுதும இயலபாக நான மிகவும பயபபடுவது ல ஆாஜுனனிடமிருநதும வாசுதேவரிடமிருநதும பீமனிடமி நம நகுலஸஹதேவாகளிடமிருநதும பயபபடுவதிலலை. அவன தவமுடையவனும பிரமமசரியததுடன கூடினவனுமாயிருககி அவனமனததினுடைய இநதஎணணம ஸிததிககும ஸஞசய ! னுடையகோபததை ஆலோசிதது உசிததததை அறிகினற நான பாழுதும மிகவும பயமடைநதிருககிறேன அது உசிதமே ஆகை , அனுபபபபடடவனுன நீ சீககிரம தேரிலேறிப பாஞசாலராஜ டய சேனைபிருககுமிடததை அடை தாமபுததிரனைக குசலபபிர ம செய நீ அடிககடி பிரீதியுடன சொலலு ஐயா ! மஹாபாககிய டயவனும, வீரியமுடையவாகளில சிறநதவனுமான கிருஷணனை அடைநது எனவசனததினுல ஆரோககியததைக கேள திருதரா ன பாணடவாகளுடன ஸமாதானததைஅடைய விருபபமுளள பிருககிறுனெனறும சொலலு ஸூத ! குநதிபுததிரனுனவன் ஸுவாஸுதேவனுடைய எநதவாாததையையும செயயாமலிரான ஸுதேவன இவாகளுககுப பிரியனும விததுவானும இவாகளு காாரியததில எநநாளும முயறசியுளளவனுமாயிருககிறுன பாண களையும ஸருஞசயாகளையும ஜனாததனனையும ஸாததியகியையும டனையும திரௌபதியின புததிராகள ஐவாகளையும ஆகிய எலலா ம ஓரிடததில வருவிககசசெயது எனவசனததால நோயினமை கேள அவவிடததில நீ பிறாபொருடடு ஸமயோசிதமாகவும ாகளுககு நனமையாகவும எதைஎதை நினைபபாயோ, எது தததை விருததிசெயயாதோ எது யுதததிறகுக காரணமு தோ அவறறை அரசாகளுடையமததியில சொலலு ”என று ன்னுன.

அஸ்திரத்தைத அப்பியஸித்தவனுக (என்னுல) கேடகபபடுகிறவனு
இவனொருவனே பிரத்யுமனனுககு நிகரெனறு சொலலபபட்டவ
மான ஸாதயகியானவன பாணடவாகளபக்ஷததில சோநதிருககிறு
சேதி தேசததவாகளும கருசக தேசததவாகளும சோநது ·
லாமுயறசிகளோடும நெருஙகினபொழுது, கிருஷணன அரசாக
டைய எலலாஉதஸாஹததையும கொலைதது அவாகளுடையம
யில ஸூரியனைபபோலத தபிககசசெயகிறவனும ஸ்ரீயுடன கூ
வனும ஜ்வலிககிறவனும பூமியில நாணிழுககிறவாகளில மிகவும சி
தவனுமான சிசுபாலனை யுததததில அடககமுடியாதவனுக நினைத
பலாதகாரமாகச சீககிரம நொறுககினன, கருசராஜனமுதலான
லாஅரசாகளும எவனுககுக கௌரவததை விருத்திசெயதாகளோ
அநதச சிசுபாலனைப பாாததுப பாணடவாகளுககுக கீாததியை
கௌரவததையும விருததிசெயதுகொணடுகொனருன அநதயுத
தில ஸுகரீவமுதலான குதிரைகளபூணட தேருடனகூடினவ
கேசவனுமான அநதவாஸுதேவனை ஸஹிககமுடியாதெனறு நி
துச சிசுபாலனை விட்டுவிட்டு ஸிமமததைபபாாதது அறபமிருகங
ஓடுவதுபோல மறறவாகள ஓடிவிட்டாாகள அபபடிபபட்ட வா
தேவனை (இரணடுரதிகாகள மாததிரம எதிாககிற) துவைரதெ
கிற யுததததில விருமபுகிறவனும விரோதியுமாகி வேகம
எதிாததவனுன சிசுபாலன கிருஷணனுல அடிககபபட்டு உ
மாணடு, காறறினுல முறிககபபட்ட கோஙகுமரமபோலச சா
தான ஓ! ஸஞசய! கவலகணனுடையபுததிர! அவா
விஷயததில கேசவனுடைய பராககிரமததைச சாராகள எ
குத தெரிவிததகாரணததினுல, அநத விஷணுவினுடைய செய
களை நினைதது நான ஸமாதானததை அடையவிலலை. எா
பாணடவாகளுககு அநதககிருஷணன தலைவனுயிருககிறுனே அ
களை ஒருகாலும மறறசசததுருவானவன தாஙகமாட்ட
கிருஷணாாஜுனாகள ஒரேதேரில சோநதிருககிறுாகளெனறு கே
எனனுடையமனம பயததால நடுஙகுகிறது. மநதபுததியுள்ள
னுடையபுததிரன அவாகளுடன யுததததை அடையாமலிருப
கில அபபொழுது ஸுகததைஅடைவான ஸஞசய! அபபடிககு
லாத்விஷயததில இநதிரனும விஷணுவும அஸுரசேனையை எரித
போல அவாகள கௌரவாகளை எரித்துவிடுவாாகள. தனஞ்ச
இநதிரனுககு ஸமமாகவும கிருஷணனை அனுதியான விஷணுவா
நான நினைககிறேன. தாமஙகளுக்கு இருபபிடமும லஜ்ஜையுடன்க

ஜஸ்ஸுடையவர்களும் பலசாலிகளும் ஸ்வேகமுடையவர்களும் ஜுனனால் நன்றாகப் பழக்கப்பட்டவர்களும் ஸகோதரர்களு ன மாத்திரியின் புத்திரர்கள் பக்ஷிக்கூட்டங்களைக் கொல்லுகின்ற ருந்துகள்போலப் பகைவர்களை மிச்சமவைக்கமாட்டார்கள் முடைய இந்தச்சேனை இவ்விதம் பூரணமாயிருக்கிறதென்பது தியம் ஆனாலும், அவர்களை எதிர்த்து நில்லாதென்று நினைக்க றன அந்தப்பாண்டவர்களுடையநடுவில் இருக்கிறவனும் பல ியுமான திருஷ்டத்யுமனன் இவ்வுலகில் ஒப்பற்றவன் ஸோமகர ல் ஶ்ரேஷ்டனான துருபதன் மந்திரிகளுடன் பாண்டவர்களி ித்தம் சரீரத்தில் (ஆசையை) விட்டவனாக என்னால் கேட்கப் டான விருஷ்ணிகளில் சிறந்தவனான கிருஷ்ணன் பாண்டவா ்க்குத் தலைவனாயிருப்பதால் அஜாதசத்துருவை வேறெவன் ிப்பான்? கூடவஸிப்பவனும் உபகரிக்கப்பட்டவனும் பிராய ிரந்தவனும் மச்சதேசத்தார்களுக்கு அதிபதியுமான விராடன் ிரர்களுடன் பாண்டவர்களின் நிமித்தமாயிருப்பதாகவும் யுதிஷ் ிடத்தில் பக்தியுடையவனாயிருப்பதாகவும் அடிக்கடி எனக்குக் ரவி. கேகயதேசத்திலிருந்தும் வெளியில் துரத்தப்பட்டவர்க தேராளிகளும் பெரிய வில்லுடையவர்களுமான ஐந்துஸகோ ்கள் இருக்கின்றார்கள் அவர்களும் கேகயர்களிடமிருந்தும் ்யத்தைவிரும்பினவர்களும் யுத்தத்தை விரும்பினவர்களுமாகிப் த்தர்களை அடுத்து வஸிக்கின்றார்கள் அரசர்களுள் வீரர்களும் ்தவர்களும் பாண்டவர்களின்விஷயத்தில் பற்றுதலுள்ளவர்களு ் எல்லாரையும் சூரர்களாகவும் பக்திமான்களாகவும் பிரீதியுள்ள ்ளாகவும் தர்மராஜனை அடுத்தவர்களாகவும் நான் கேட்கிறேன் ்தங்களை அடுத்து வஸிப்பவர்களும் பிரவேசிக்கமுடியாத வனங ் வஸிப்பவர்களும் பூமியில் குலத்தாலும் ஜாதியாலும் சுத்தர்க ்ன யுத்தவீரர்களும், பலவித ஆயுதங்களும் வீரியமுமுடைய ்ச்சர்களும், பாண்டவர்களின்நிமித்தம் வந்தவர்களும் பற்று ்ளவர்களுமாயிருக்கிறார்கள். யுத்தத்தில் இந்திரனுக்குஸம ்வனும் அனேகம் சிறந்த யுத்தவீரர்களுடன் கூடினவனும் ்தமாவும் உலகத்தில் சிறந்தவீரனும் நிகரில்லாதவீரியமும் பராக ்முமுடையவனுமான பாண்டியராஜனும் பாண்டவர்களநிமித்தம் ்வந்திருக்கிறான் துரோணரிடமிருந்தும், அர்ஜுனனிடமிருந்தும் ்தேவனிடமிருந்தும், கிருபரிடமிருந்தும், பீஷ்மரிடமிருந்தும்

1 'ஶயேஷம்' என்பதி மூலம், 'ராசாளி' என்றும் கூறுவர்.

யோதனனை மிருத்யுவின்வசத்தை அடைந்துவிட்டான் (துரி
தனன் காணன்) இவ்விருவர்களும், ஸங்கம பிரியமிரண்டும் விட்ட
களும் மகாத்மாக்களுமான அவர்களுக்குக் கோபத்தை உ
பண்ணுகிறார்களல்லவா? ஆரம்ப சூரனும், ஸங்கமாக வளருகிற
மான துரியோதனன் சிறுபிள்ளைத்தனத்தால், பாண்டவர்கள் உயி
ளிருக்கையில், அவர்களுடைய பாகத்தை அபகரிக்கக்கூடியத
நினைப்பது நல்லசெய்கையென்று எண்ணுகிறன் அர்ஜுனனும் பீ
வனும் விருகோதரனும் ஸாத்யகியும் மாத்திரியின்புத்திரர்க
ஸ்ருஞ்சயர்களும் அனுஸரித்துப் பின்தொடருகின்ற அஜ
சத்துருவினுடைய பாகத்தை யுத்தத்துக்கு முந்தி அவ
குக் கொடுப்பது நலம் இடக்கையாலும் பாணப்பிரயோகம் செ
கிறவனும் காண்டீவமென்கிற வில்லுடையவனுமான அந்த
ஜுனனொருவனே தேரிலிருந்துகொண்டு பூமியைப் பிளப்பா
ஜயத்தையே சீலமாகவுடையவனும் நெருங்கமுடியாதவனும் மூ
கத்திற்குமதிபதியும் மகாத்மாவுமான கிருஷ்ணனும் அப்படி
எல்லா உலகங்களிலும் சிறந்தவனுன அவன்முன்னே எந்த மனி
நிற்பான்? காண்டீவத்தை வில்லாகவுடைய அர்ஜுனன், ஒரே
முடையவனாக, மேகம்போல முழங்குபவைகளும் மிக்கவேகமுடை
வைகளுமான பாணக்கூட்டங்களை மின்மினிப்பூச்சிகளைப்போல வ
இறைத்து வடதிக்கையும் உத்தர குருதேசங்களையும் ஜயித்தா
ஸவ்யஸாசியானவன் இவர்களுடைய தனத்தையும் அபகரித்தா
தமிழர்களையும் சேனைக்குப் பின்னுள்ளவர்களாகவே செய்தான் காண்
வனத்தில் இந்திரனுடன்கூடின தேவர்களை ஜயித்த ஸவ்யஸ
யும் காண்டீவத்தை வில்லாகவுடையவனுமான பாண்டவன், பா
டவர்களுக்குக் கீர்த்தியையும் கௌரவத்தையும் விருத்திசெ
கொண்டு அக்கினிக்கு அவ்வனத்தைக் கொடுத்தான் இவ
கில கதாயுதமெடுத்தவர்களில் பீமனுக்குச் சரியானவன் இல
அவனுக்குச் சரியான யானையேறுகிறவனும் இல்லை ரதிகர்க
அவனை அர்ஜுனனுக்குக் குறையாதவனாகவும் சொல்லுகிறார்க
புஜங்களின் பலத்தால் பதினாயிரம் யானைகளின் பலமுள்ளவ
வும் சொல்லுகிறார்கள் நன்றாகப் பழக்கப்பட்டவனும் வைரமுள
பண்ணப்பட்டவனும் வேகமுடையவனுமான அவன் சீக்கிர
அற்பர்களான திருதராஷ்டிரன்புத்திரர்களை எரித்துவிடுவான்
பொழுதும் மிக்க பொறுமைகொண்ட அவன் யுத்தத்தில் பல
காரமாக ஸாக்ஷாத் இந்திரனாலும் வெல்லமுடியாதவன் ந

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

ஸஞ்சயயானபர்வம். (தொடர்ச்சி

ருதராஷ்டிரன் துரியோதனாதியரை இகழ்ந்ததும் பாண்டவரைப் புகழ்ந்ததும், ஸஞ்சயனைப் பாண்டவரிடம் தூதனுப்பியது)

திருதராஷ்டிரன், (ஸஞ்சயனை நோக்கி), "ஸஞ்சய! பாண்டுபுத்ாகள் உபப்லாவ்யத்தில் வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறாய் நீ ாய அவர்களை அறிந்துவா அஜாதசத்ருவான யுதிஷ்டிரனையும், 'கியத்தால் நீ வனம்விட்டுக் கிராமத்தை அடைந்தாய்' என்று யாதை செய்வாய் ஸஞ்சய! எல்லாரையும் நோக்கி, 'கஷ்டமான ஸத்தை அதற்குத் தகுதியில்லாதவர்களான நீங்கள் செய்து டு க்ஷேமத்தோடு கூடினீர்கள்' என்று சொல்லு கபடமற்றவர்க ம உபகாரிகளுமாயிருக்கிற அவர்களுக்கு எங்கள் விஷயத்தில் சீக்கி ாகச் சாந்தியானது உண்டாயிருக்கிறது ஓ! ஸஞ்சய! நான் பாண ாகளிடம் ஒருவிஷயத்திலும் ஒருகாலும் ஒருவிதமான கபடச் யலையும் பார்க்கவில்லை பாண்டவர்கள் தங்கள் பலத்தால் அடையப் ட எல்லாஸம்பத்தையும் என்பொருட்டே கொண்டுவந்து கொடுத் ாகள் நான் பாண்டவர்களை நிந்திக்கக்கூடிய ஸூக்ஷ்மமான ஒருதோ ஷத்தையும்அவர்களிடம் தேடிப்பார்த்தும்அறியவில்லை எப்பொழுதும் மாத்தங்களுக்காகக் காரியத்தைச் செய்கின்றார்கள் ஆசையால் கத்தையும் பிரியத்தையும் அனுஸரிக்கிறார்களில்லை பார்த்தர்கள் ணம், சீதம், பசி, தாகம், நித்திரை, சோம்பல், கோபம், (விஷ தில) ஸந்தோஷம், அஜாக்கிரதை ஆகிய இவைகளைத் தைரியத்தா ம அறிவினாலும் விலக்கித் தாமார்த்த ஸாதனங்களில் மிகவும் ுற்சி செய்கிறார்கள் ஸமயத்தில் மித்திரர்களுக்குத் தனங்களைக் ாடுக்கின்றார்கள் அவர்களிடம் நீண்டகாலம் வஸிப்பதால் ஸ்நேஹ னது குறைகிறதில்லை அவர்கள், யோக்கியதையை அனுஸரித் , கௌரவித்தலையும் பொருள்கொடுத்தலையும் செய்கிறார்களல்லவா? ியும் முரடனும் மந்தபுத்தியுடையவனுமான துரியோதனனையும் க அற்பனான கர்ணனையும் தவிர வேறு அவர்களைத் த்வேஷிக்கிற ிலலை அல்லாமலும், ஒருவாறு பீமாதிகளைத் த்வேஷிக்கிறவன ுந்தாலும், தாமபுத்திரனைத் த்வேஷிக்கிறவனோ இல்லை ஸஞ்சய! யத்தில் புத்தியுடையவனும் என்னுடையபுத்திரனுமான துரி

என்னபயன்? துரியோதனனிமித்தம் சகுனியானவன் மூர
சூதாட்டத்தில் ஜயித்தான் பாண்டுபுத்திரனான யுதிஷ்டிரன் பிர
ஜ்ஞையால் காட்டை அடைந்தான் அவன் பிரதிஜ்ஞையை நி
வேற்றிவிட்டுத் தன் தந்தையின் ராஜ்யத்தையடைய விரும்பவில்
மூடன்போல் மாத்ஸ்யர்களுடைய பலத்தையும் பாஞ்சா
ளுடைய பலத்தையும் அடுத்து விரும்புகிறான் ஓ! வித்துவா
துரியோதனனானவன் பயத்தினால் கடைசியாகக் கால்பாக
கொடான், தாமத்தினாலோ சத்துருவுக்கும் பூமிமுழுமை
கொடுப்பான் அவர்கள் பிதருபிதாமஹர்களைச்சேர்ந்த ராஜ்யத
விரும்புகிறார்களானால் பிரதிஜ்ஞை செய்தபடி வனத்தை அடை
மறுபடி அவ்வளவுகாலம் ஸஞ்சாரஞ்செய்யவேண்டும் பிர
ரிடத்திலிருந்தும் பயமில்லாதவர்களாகத் துரியோதனனுடை
மடியிலிருக்கலாம். கேவலமான மூர்க்கத்தனத்தால் அவ
அதர்மமான புத்தியைக் கொள்ளவேண்டாம் அல்லாமு
அந்தப்பாண்டவர்கள் தர்மத்தைவிட்டு யுத்தத்தை விரும்புகி
களேயானால், இந்தக்கௌரவஶ்ரேஷ்டர்களை எதிர்த்து (தோற
போது) என்னுடைய வார்த்தையை நினைப்பார்கள்'' என்கிற வச
த்தைச்சொன்னான்

கூ-- பீஷ்மர், ''ராதேய! உன்னுடையவார்த்தையால் என்ன ட
உண்டாகும்? அந்தச்செய்கையை நீ நினைக்கவேண்டும் எப்பொ
விராடநகரத்தில் தீரனான அர்ஜுனன் ஒருவனாகவே யுத்த
ஆறுமகாரதர்களையும் வென்றானே அப்பொழுது அவ்விடத்தி
வரவேயில்லையா? அப்பொழுதே, பலமுறை ஜயிக்கப்பட்டவனை
னுடைய வேலை பார்க்கப்பட்டது இந்தப்பிராமணர் சொல்லி
செய்யாமலிருப்போமானால் அவனால் யுத்தத்தில்அடிக்கப்பட்டு நி
மாக மண்ணைக் கவ்வுவோம் துரியோதனன் மந்திரிகளுடன் ந
தை அடைவான், ஸந்தேகமில்லை'' என்று சொன்னார் உடனே,
குலத்தலைவனான அந்தத்திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மரைத் துதித்து
தானஞ்செய்து, கர்ணனையும் அதட்டிவிட்டு, ''சந்தனுபுத்திர
பீஷ்மர் நமக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் எல்லா உலகத்திற்கும்
மான இந்தவார்த்தையைச் சொன்னார் நான் ஆலோசித்துப் பா
வர்களிடம் ஸஞ்சயனை அனுப்புவேன் நீர் இப்பொழுது பாண்ட
களிடமே செல்லும், தாமதிக்கவேண்டாம்'' என்று செ
அந்தப் பிராமணரைப் பூஜித்துப் பாண்டவர்களிடம் அனு
விட்டு, ஸபையின் மத்தியில் ஸஞ்சயனை அழைத்து ஒருவார்த்
சொல்லலானான்.

இருபததோராவது அதயாயம் ௧௨

ஸஞ்சயயானபாவம். (தொடர்ச்சி)

ஷ்மர் த்ருபதபுரோகிதர்சொல் தக்கதென்றதும், கர்ணன் பாண்டவர் வனவாஸமுதலியவற்றைச் சரியாக நிறைவேற்றினல் நாட்டைப் பெறலாமென்றதும், பீஷ்மர் கர்ணனை நிந்தித்ததும், திருதராஷ்டிரன் தான் ஸஞ்சயனைப் பாண்டவ ரிடம் அனுப்புவதாகச்சொல்லி த்ருபதபுரோ ஹிதரைத் திருபபி அனுப்பியதும்)

அவருடைய அந்தவார்ததையைக் கேட்டு ஞானததால பெரிய ம மிககபலமுடையவருமான பீஷமா அவரைப பூஜிததுக கால த அனுசரிதது ஒருவாரததை சொனனா "தெயவானுகூலத கிருஷணனுடன அவாகளெலலாரும க்ஷேமமாக இருககிறாாகள ாகள தெயவானுகூலததால ஸஹாயமபெறறவாகளாயும தெய னுகூலததால தாமததில பறறுளளவாகளாயுமிருககிறாாகள தெய னுகூலததால பிராதாககளான அநதக குருநநதனாகள ஸமா ாததை விருமபுகிறாாகள தெயவானுகூலததால பாணடவாகள ாககளுடன போாபுரிவதில மனமிலலாதவாகளாயிருககிறாாகள. ாலேயோ இவையெலலாம ஸததியமாக உரைககபபடடன; ஸந மிலலை. ஆனால, பிராமணராயிருபபதால, உமமுடைய வாககியம கடுமையாயிருககிறதெனபது எனனெணணம அநதபபாணடவா னததிலும இவவிடததிலும துனபததை அடையுமபடி செய டடாாகள, ஸநதேகமிலலை அவாகள தாமமாகப பிதாவின மெலலாவறறையும ஐயமற அடையததகுதியுளளவாகள பிருதா னின அாஜுனன பலசாலியும அஸதிரததில சிரமபபடடவனும ததனுமானவன ஸாகஷாத வஜராயுதமதரிதத இநதிரனாயிருந யம எவனதான யுததததில பாணடுபுததிரனான தனஞசயனைப பபபான? மறற விலலாளிகளைச சொலலவும வேணடுமா? ன மூனறு உலகஙகளுககும ஸமாததனெனபது என எணணம" று சொனனா

இவவிதம பீஷமாசொலலிககொணடிருககையிலேயே காணனதுரி தனனை நனறுகபபாாததுக கோபததினால அவருடைய வாாததை தைரியமாக ஆக்ஷேபிததுப புரோஹிதரை நோககி,'ஓ! பிராமணா! விஷயம உலகததில எநதபபிராணியினால அறியபபடவிலலை? கடி திருமபிததிருமபிசசொலலபபடட அநதவாாததையால

அடையபபடுவதுபோல மிகக துனபம அடையபபடடது. வமசததில சிறநதவாகளான அவாகள முனனுணடான அ
கொடுஞசெயலகள எலலாவறறையும பினனே தளளிவிடடு
தானததினுலேயே கெளரவாகளுடன சோககையை வி
கினறாகள அவாகளுடைய நடையையும துரியோதனனு
நடையையும அறிநது இஙகுளள நணபாகள துரியோதனனை ஒ
வருமபடி செயவதறகுக கடமைபபடடிருககிறாாகள வீராகளான
தப பாணடவாகள உலகததிறகு நாசம ஏறபடாமலிருபபதறக
கெளரவாகளுடன போாசெயயாமல தஙகள தனதநதை விருமபு
றாாகள யுததவிஷயததில துரியோதனனுககு (சசேனை அதிக
இருபபதெனனும) அநதக காரணததையும காரணமாக நி
வேணடாம அவவிதம அவாகள பலசாலிகளலலவா? தருமபு
ருககுச சோநத சேனைகளும ஏழு அகெஷளஹிணிகளுளளன அ
கெளரவாகளுடன போாபுரிய விருபபமுடையவைகளாகி இ
தருமபுததிரருடைய கடடளையை எதிாபாாககினறன (ஆயி
ஸாததியகி பீமஸேனன மகாபலசாலிகளான நகுலஸஹதேவ
ஆகிய புருஷஶரேஷடாகளான மறறவாகள ஆயிரம அகெஷளஹி
குச சமானமாயிருககினறனா ஒனறுசோநதவைகளான இ
பதினோ அகெஷளஹிணிகளும ஒருபககம, மகாபாகுவும அனே
முடையவனுமான தனஞசயன ஒருபககம எபபடி கிரீடியானவன
லாசசேனைகளையுஙகாடடிலும அதிகரிததவனே அபபடியே செ
புஜஙகளுடையவரும மிகக ஒளியுளளவருமான வாஸுதேவரும அ
ரிததவா. [1]சேனைகளின அதிகததையும தனஞசயனுடைய பரா
மததையும கிருஷணனுடைய புததிசாலிததனததையும அறி
எநதமனிதன யுததம செயவான? ஆகையால, அபபடிபபடட நீ
தாமததையும காலததையும அனுஸரிததுக கொடுககவேணடிய
கொடுஙகள உஙகளுககு இநத ஸமயம தவறவேணடாம" எ
சொனனா.

—1—ஆயிரம அகெஷளஹிணிக்கு ஸமானமான ஸாதயகி முதலானவாகளிருபப
சேனைகள அதிகம எனபது கருதது.

இருபதாவது அத்யாயம்.

ஸஞ்சயயானபாவம்.

(புரோஹிதர் துருபதன்சொல்லைத் திருதராஷ்டிரன்ஸபையில் சொல்லியது)

அந்தத துருபதனுடைய புரோஹிதரோ, திருதராஷ்டிரனை
டநது, திருதராஷடிரனுலும பீஷமராலும விதுராலும பூஜிககப்
), முதலில எலலாருடைய க்ஷேமததையும சொலலிவிடடு, இவ்
ம ஆரோககியததையும கேடடு, சேனைததலைவா எலலாருடைய
தியிலும ஒருவசனததைச சொலலலானா

"அநாதியாயிருககிற ராஜதாமமானது உஙகளெலலாராலும
யபபடடதே அறியபபடடிருநதும, வாாததையைத தொடங
நினிமிததமாகச சொலலபபோகிறேன திருதராஷடிராரும பாண்
ஒருவருடைய புததிராகளெனபது பிரஸிததம. பிதருஸமபநத்
தனமானது அவாகளுககுப பொது இநதவிஷயததில ஸந்
்கமிலலை (அபபடியிருககையில) திருதராஷடிராருடைய புததிரா்
பிதருதனததையடைய பாணடுவினுபுததிராகள பிதருஸம்
மான தனததை ஏன அடையவிலலை? பாணடவாகள, முனபு
ததை அடைநதிருநததால, பிதருதனததையடையவிலலையெனப்
அது திருதராஷடிராால ஆளபபடடதெனபதும உஙகளுககுத்
யும (இநதககௌரவாகள) அநேக முறை பிராணஹானியைச்
கினற உபாயஙகளாலே முயறசிசெயதும, ஆயுளில மிசசமுடைய்
பாணடவாகளை யமனவீடடையடையுமபடி செயயமுடிய்
ல. மகாதமாககளான அவாகளால தஙகளபலததினுல மறுபடியும
பமானது விருததி செயயபபடடது அறபாகளான திருதராஷ்
புததிராகள சகுனியைககொணடு கபடமாக அதையும அபகரித்
ர. இவரால அநதசசெயகையும உசிதமானகாரியமபோலச சம்ம்
பபடடது இவவுலகில பெரிதான காடடிலும பதினமூனறுவரு்
ள வஸிககுமபடி செயயபபடடாாகள அபபடியே ஸபையில பத
யோடு மிககக்லேசததை உணடுபணணபபடடவாகளான அநத
களாலே காடடில மிகவும குரூரமான பலவித துனபஙகள அடை
டடன. அபபடியே, [1]விராடநகரததிலும மகாதமாக்களான
ாகளால, வேறு பிறபபை அடைநதவாகளாலும பாபிகளாலும

1 ஒருசொல விடபபடடது.

விளஙகியது ஓ! அரசனே! அபபடியே, காமபோஜ தேசததரசஞ
ஸுதக்ஷிணனும யவனாகளோடும சகாகளோடும ஓா அக்ஷௌஹி
யுடன துரியோதனனே அடைநதான அவனுடைய சேனைகளின கூ
மானது மினமினிப பூசசிகளினகூட்டமபோல விளஙகிறறு அவ
துரியோதனனை அடைநது, உடனே, அநதச சேனையிலேயே மஐ
தான அபபடியே, மாஹிஷமதீநகரவாஸியான நீலனெனகிற அ
னும, நீல நிறமுளள ஆயுதஙகளுடையவாகளும மிகக வீரியமுடைய
களும தென மாாககததில வஸிபபவாகளுமான வீராகளுடன (
யோதனனை) வநதடைநதான பெரிதான சேனைகளால சூழபபட
அவநதிதேசததரசாகளிருவாகளும தனித்தனி ஒவவொா அக்ஷௌ
ஹிணியுடன துரியோதனனை அடைநதாாகள ஓ! பரதஸரேஷட
அஙகஙகிருநதும மகாதமாககளான (மறற) எலலா அரசாகளுடை
வேறு மூனறு அக்ஷௌஹிணிசேனைகளும வநது சோநதன இவவி
பதினோ அக்ஷௌஹிணிகளாகச சோநத துரியோதனனுடைய அர
சேனைகள பலவிதமான துவஜஙகளால சூழபபடடுக குநதிபுதரா
டன யுததம செயய விருபபமுடையவைகளாயிருநதன

ஓ! அரசரே! பாரதரே! அபபொழுது, ஹஸதினபடடணத
முககியமாகத தஙகள படைகளின முககியாகளுககும அரசாகளுக
கூட இடம கிடைககவிலலை அதனால, பஞசாபபுத தேசமும குருஜ
கல தேசமும ரோஹிதகமெனகிற வனமும, கேவலமான மருட
தேசமும அஹிசசதரம காலகூடம கஙகாகூலம வாரணம வாடதா
யமுனையை அடுதத பாவதம ஆகிய இவை அடஙகிய மிகவும விஸ
முடையதும அதிகமான தன தானயஙகளையுடையதுமான இவவ
இடமும கௌரவாகளுடைய சேனையால மிகவும நிரமபபப
தாயிறறு பாஞசாலராஜனால கௌரவாகளைககுறிதது அனுபபபப
அநதப்புரோகிதா அவவிடததில அவவிதம சோநததான படை
பாாததாா

ஸேனோதயோகபாவம் முற்றிற்று

ளும கடறகரையிலுளள நீரவளம பொருநதிய நாட்டிலுளள
ளும அநேகவிதமானவாகளுமான படாகளால சூழபபடடவனுக
ஷடிரரை அடைநதான அபபொழுது, அழகான வேஷமு
யதும நலலபலமுடையதுமான அவனுடைய சேனை அஙகுளள
னையில வநது சேருமபோது பாாகக இனிமையாயிருநதது கேகய
சததிபாகளும புருஷாகளில சிறநதவாகளும ஒருவாககொரு
ஸகோதராகளுமான ஐநது அரசாகள குநதீபுதராகளை ஸநதோ
ககச செயகிறவாகளாக ஓா அகெஷௌஹிணியுடன வநதாாகள பல
சஙகளிலிருநதும வநதவாகளும சூராகளுமான மனிதாகளாலும்
ரதாகளான தனனுடைய புததிராகளாலும சோபிககுமபடி செயயப
ட துருபதனுடைய சேனையும ஏறபடடது அபபடியே, மதஸிய
சததாசனும சேனைககுப பதியான விராடனும மலைநாட்டிலுளள
சாகளுடன பாணடவாகளை அடைநதான மகாதமாககளான பாண
ாகளுககு இஙகுமஙகுமிருநதும பலவிதமான துவஜஙகளால வியா
கபபடடவைகளான ஏழு அகெஷௌஹிணிகள காமே வநதன,
ளரவாகளுடன யுததம செயய விருபபமுளளவைகளாகப பாணடவா
ா ஸநதோஷிககவும செயதன

அபபடியே, துரியோதனனுககு மகிழசசியைப பெருககிக
ாணடு பகததததனெனகிற அரசன ஓா அகெஷௌஹிணி சேனை
க கொடுததான பொனனிறமுளள சீன தேசததாாகளாலும
டாகளாலும சூழபபடடதும நெருஙகமுடியாததுமான அவனு
டய படையானது கோஙகுவனமபோல விளஙகிறறு ஓ! குருநநத
நே! அபபடியே, சூரனான பூரிஸரவஸ்ஸும சலலியனும தனிததனி
யோா அகெஷௌஹிணியுடன துரியோதனனை அடைநதாாகள
ாததிகயனான கிருதவாமாவும போஜாகளோடும அநதகாகளோடும
நதாாகளோடும ஓா அகெஷௌஹிணி சேனையுடனே துரியோதனனை
டைநதான வனமாலை தரிககிறவாகளான அநதப புருஷஸரேஷடா
ாலே அவனுடைய சேனையானது, விளையாடுகினற மதயானைகளால
ம விளஙகுவதுபோல விளஙகியது ஸிநது தேசததிலும ஸௌவீர
சததிலும வசிபபவாகளும ஜயதரதனமுதலானவாகளுமான மறற
சாகளும மலைகளை அசைககினறவாகளபோல வநதாாகள அபபொ
து, பலவிதமான அவாகளுடைய அகெஷௌஹிணி சேனையானது,காற
றல அலைககபபடடதும அநேக ரூபமுடையதுமான மேகம போல

1 பாதம வரையில தொஙகுகிற மாலை

வுலகில் காமா விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது எந்தவிதத்தைகள் இவ்வுல
காமானவசசாதிக்கின்றனவோ அவைகளுக்குப் பயன் இருக்க
து, மற்றவைகளுக்குக் காணவில்லை ஆகையால், இமமையில
ா, பிரத்தியக்ஷமானபயனை உடையதாயிருக்கிறது தாகத்தால
ந்தினவன் தண்ணீரையருந்தித் தாகசாந்தியை அடைகிறான
ஸஞ்சய! அப்படிப்பட்ட இந்தக்காமவிதியானது காமாவினாலேயே
ிக்கப்பட்டிருக்கிறது பரலோகநிமித்தம காமாவானது செவவை
ச சொல்லப்பட்டிருக்கிறது பரலோகவிஷயத்தில் எவன காமா
விட்டு மற்றதை நல்லதாக நினைப்பானோ வனமை குறைந்தவ
ா அவனுடைய புலம்பல வீணானது காமாவினாலே, பரலோகத
இந்தத்தேவாகள விளங்குகிறாாகள இவ்வுலகத்தில வாயுவான
காமாவினாலேயே வீசுகிறான ஸூரியன காமாவினாலேயே
ாபபகலகளைசசெய்து சோமபலில்லாமல நித்தியம உதயமாகிறான,
ிரவும, சந்திரனும காமாவினாலேயே மாஸஙகளையும பக்ஷஙகளையும
பதுகொணடு சோமபலில்லாமல நக்ஷத்திரஙகளுடைய சோகதை
ா அடைகிறான அககினி மூட்டப்பட்டுப பிரஜைகளின பொருட்டு
லையைச்செய்து, சோமபலில்லாமல எரிக்கிறான பூமிதேவியான
சோமபலில்லாமல பலத்தினால பெரிதான இந்தப்பாரத்தைத
ஙகுகிறாள நதிகளானவை எல்லாபபிராணிகளுக்கும நன்கு
ருபதிசெயவித்துக்கொணடு சோமபலில்லாமல ஜலத்தை வேகமாகக
ாணடுபோகின்றன மழைக்கடவுள அதிகமான தேஜஸுடைய
ுடம, ஆகாயத்தையும திககுககளையும மிகவும சபதிக்கச்செய்கிற
ுமாகச சோமபலில்லாமல பொழிகிறான வலனுக்குப பகைவனான
திரன தேவஸரேஷடனாயிருக்கும தன்மையை விருமபி,ஸுகத்தை
மனத்தின பிரியஙகளையும தளளிவிட்டுச சோமபலில்லாமல பிரமம
பதததை அனுஷடித்தான அவன அந்தககாமாவினால தலை
மை அடைந்தான மகவானான அவன ஸதயத்தையும தாமத
யும தவறுதலில்லாமல காக்கிறவனாகி, அடக்கம, பொறுமை,
புததி (எல்லாபபிராணிகளிடத்திலும) பிரியம இவையெல்லாவற
யும அனுஷடித்துச சிறந்தான தேவராஜபதத்தை அடைந்தான
ஹஸபதியானவா இந்திரியஙகளை அடக்கி ஸுகத்தைவிட்டு ஸமாதி
னகூடினவரும இளைத்த சரீரமுடையவருமாக விதிபபடி பிரமமசரி
தை அனுஷடித்தாா அதனால, அவா தேவாகளுக்குக் குரு
னாா. ஓ! ஸூத! அப்படியே, நக்ஷத்திரஙகளும ருத்திராகளும
தியாகளும வஸுககளும விஸவேதேவாகளும யமனும ராஜா

வும் விஶ்ரவஸின புததிரனுமான குபேரனும, கநதாவாகளும, ய
களும, அபஸரஸ்ஸுகளும, காமாவினலே ஸவாககததில விள
கினறாகள. பிரமமவிததையையும பிரமமசரியததையும காமா
யும அனுஷடிதது ரிஷிகள ஸவாககததில விளஙகுகினறாகள.
ஸஞசய! எலலாஉலகஙகள, பிராமணஶ்ரேஷடாகள, க்ஷததி
கள, வைஶ்யாகள இவாகளின இநதததாமததை அறிகிறவனு
கிறாய அபபடிபபடட நீ ஞானமுடையவனுபிருநதும, அறிந
களைக கௌரவாகளநிமிததம ஏன தடுககிறாய? இவருககு வேதங
லும, அபபடியே அஶ்வமேதததிலும, ராஜஸூயததிலும, எநத
ஸமபநததததை அறியககடவாய (இவா,) விலலையும கவசததை
யானை குதிரை முதலியவைகளையும ரதஙகளையும சஸதிரஙகளை
மிகுதியாக உடையவராயிருககிறா அபபடிபபடட இநதபபா
வாகள கௌரவாகளவிஷயததில வதமிலலாமலே (வேறு) உபாயத
அறிவாாகளேயானால, அபபொழுது இவாகளுககுச சிறநத
கொலலாமையில பீமஸேனனை அடககித தாமததைக காககிற
புணணியமானது செயயபபடடதாகும அபபடிபபடடஇவாகள தங
வழியில வநத (க்ஷததரியத) தொழிலிலிருககிறவாகளும, ச
குத தககபடி தமகாமததைப பூாததிசெயகிறவாகளுமாகித தெ
வசததால மரணததை அடைவாாகளானால, இவாகளுககு
மரணமும சிலாககியமாகும நலலது இருககடடும நீ ச
யையே நினைககிறாயே அரசாகளுககு யுததமசெயவதில தாமமி
றதா? அலலது, யுததம செயயாமையில தாமமிருககிறதா? நீ செ
லுகிறபடியே உனனுடைய இநதவாாததையைக கேடகிறேன ஓ
சய! முதலிலே நானகுவாணஙகளுடைய தாமவிபாகததையும
னுடைய கடமையையும பாாததுககொணடு பிறகு பாணடவாகளு
செயகையையுமகேடடு உனககுத தோறறுகிறபடி பேலாகி, அல
நிநதி பிராமணனானவன அததியயனம செயயவேணடும, ய
செயயவேணடும, தானமசெயயவேணடும, சிறநத தீாததஙகளு
செலலவேணடும, அததியயனம செயவிககவேணடும, ய
செயவிககக கூடியவாகளுககு யாகமசெயவிககவேணடும, விதி
படடவைகளான தானஙகளை (வேணடுமானால) வாஙகவேண
க்ஷததிரியனானவன அததியயனமசெயயவேணடும, பிறகு, யாகமசெ
வேணடும, தனததைக கொடுககவேணடும, ஒனறையுமே யாசி
கூடாது, யாகம செயவிககவும கூடாது, அததியயனம செயவிக
கூடாது. இவவிதம அனாதியாக க்ஷததிரியதாமமானது கருத

கிறது. அப்படிப்பட்ட அரசனானவன் அஜாக்கிரதையில்லாமல்
த்துடன் பிரஜைகளின் பாலனத்தைச்செய்து, பிறகு, தானம்
து யாகங்களால் பூஜித்து, எல்லா வேதங்களையும் அத்திய
செய்து, மனைவியைவிவாகஞ்செய்துகொண்டு, புண்ணியங்களைச
து, இல்லறத்திலிருக்கவேண்டும் தாமத்தில், மனமுடைய
ன அந்தக்ஷத்திரியன் பரிசுத்தமான தாமத்தை அடைந்து
காரணமின்றி) இயற்கையினாலேயே பிரம்மலோகத்தை அடை
ன வைசியனானவன் அத்தியயனஞ்செய்து, கிருஷி, பசுக்காத்
வாத்தகம் இவற்றால் தனத்தைத் தேடுகிறவனும், (தேடினதை)
க்கிறதை இல்லாதவனுகிப் பரிபாலிக்கிறவனும், பிராமணர்க
தும க்ஷத்திரியர்களுக்கும் பிரியத்தைச்செய்கிறவனும், புண்ணி
தச் செய்கிறவனுமாக வீடுகளில் வஸிக்கவேண்டும் சூத்திர
நப பிராமணர்களுடைய பரிசரியையும் வந்தனமும் தாமம், அத
னம் செய்யக்கூடாது இவனுக்கு யாகமானது மறுக்கப்பட்டிருக்
. ஐசுவரியத்தின் விஷயத்தில் எந்நாளும் முயற்சிசெய்கிறவ
சோம்பலில்லாதவனுமாயிருக்கவேண்டும். இவ்விதம் அனுதியா
சூத்திரனுடைய தாமமானது கருதப்பட்டிருக்கிறது அரசன்
களை அஜாக்கிரதையில்லாமல் காக்கிறவனும் எல்லாவர்ணத்தார
யும் தங்கள்தாமத்தைச் செய்விக்கிறவனும், காமத்தில் புத்தி
செலுத்தாதவனும், பிரஜைகளிடத்தில் ஸமமாயிருப்பவனும்
த்தால் அதாமசீலர்களை அனுஸரியாதவனுமாயிருக்கவேண்டும்.
அவனைப்பார்க்கிலும் மிகச்சிறந்தவனும் எல்லாத்தாமங்களையு
டையவனுமாக அறியப்பட்டவன் ஒருவனிருந்தானேயானால்,
அரசன், அவனைப் பிரஜைகளைப்பாதுகொள்ளுவதற்கு
ளையிடவேண்டும். அவனவிஷயத்தில், 'இதை இவன் தெரிந்து
ள்ளக்கூடாது' என்கிறஎண்ணம் நல்லதன்று எப்பொழுது (ஒரு
ன்) தெய்வகக்கெடுதலால் ஹிம்ஸிக்கிறவனும் சேனையைச் சேர்க்க
னுமாகப் பிறனுடைய ஐசுவரியத்தில் ஆசைவைப்பானோ அப்
து அரசர்களுக்கு இந்தயுத்தமானது ஏற்பட்டது அதில் கவச
ஆயுதங்களும் வில்லும் உண்டாயின இந்திரனாலே திருடர்க
கொல்லுவதற்காக இந்தயுத்தமும் கவசமும் ஆயுதங்களும்
யும் உண்டுபண்ணப்பட்டன அதில் திருடர்களுடையவதத்தினா
ண்ணியமானது அடையப்படுகிறது
ஓ! ஸஞ்சய! கடுமையே உருவங்கொண்ட அப்படிப்பட்ட இந்தக
மானது அதாமத்தை அறிந்தவர்களும் (கருதுகிறவர்களும்) தா

மததை அறியாதவாகளுமான கௌரவாகளால உணடாகிவிட
அது நலலதனறு அபபடியாகையில, புததிராகளுடனகூடின ,
ராஷடிர ராஜா அகாரணமாகப பாணடவாகளுடைய தாப
தனததை அபகரிததாா அவா வமசததிலுளள கௌரவாக
லாரும அனுகியான ராஜதாமததைப பாாககவிலலை (ஒ
காணபபடாதவனுகித தனததை அபகரிததாலும, காணபப
னுகிப பலாதகாரமசெயது அபகரிததாலும இவவிருவாகளு
திககததககவாகளாகினறுாகள (ஆகையால), திருதராஷடிர பு
னிடததில (திருடனைக காடடிலும) எனன விததியாஸமிருககி
அபபடிபபடட துரியோதனன கோபததின வசததை அ
தான விருமபுவதைப பேராசையால தாமமாக நினைககிறுன.
டவாகளுடைய பாகமோ (கௌரவாகளிடம அடைககலமாக)
கபபடடிருநதது எஙகளுடைய அநதப பாகததை எனன கா
தால பகைவாகள பிடுஙகிககொளளுவாாகள ? இநதப பாகவி
தில யுததம செயகிறவாகளான எஙகளுககு வதமும சிறந
பிறருடைய ராஜயததைககாடடிலும பிதிரு ராஜயமானது சிற
ஓ! ஸஞசய! பழமையான இநதத தாமஙகளை அரசாகளுடைய
யில கௌரவாகளுககுச சொலலககடவாய மூடாகளான இநத
கள மதததினுல மிருதயுவின வசததையடைநது, துரியோத
வரவழைககபபடடு வநதாாகள. ஸபையின மததியில நடநத
செயகையோ, மிகவும கொடுமையாயுளளதே பீஷமா மு
கௌரவாகள பாணடவாகளுககுப பிரியமானவளையும, து
ராஜன புததிரியும, புகழுடையவளும, நறகுணமும நனன
முளளவளுமான திரௌபதியானவள போகுமபொழுது, [1] கா
லமூநதினவனுன துசசாஸனன தடுதது மறிததததை உபேக்ஷி
களை கௌரவாகளுடைய அநத நடையைப பாா இளை
ளோடும முதியவாகளோடுமகூடின அநதக கௌரவாகள, [2]
துசசாஸனனைத தடுததிருபபாாகளேயாலுல திருதராஷடிரா எ
டததைச செயதவராவா இவருடைய புததிராகளுககும இவரா
மையானது செயயபபடடதாக ஏறபடும துசசாஸனனுனவன
மமாக மாமனுாகளுடைய ஸபையின மததியில கிருஷணை
கொணடு போய நிறுததினுன அவவிடம கொணடுவநது நிு
படட அவள தீனமாகபபாாதது விதுரனைத தவிர வேறு ரகஷ

1 'காமாநுகேந உபருததாம' எனபதுமூலம 'வீடடுககு விலககான
எனபதுபழையவுரை   2 வேறுபாடம

நம அடையவிலலை அஙகு சோநதிருநத அரசாகள (பீறிச
லல முடியாமலிருநததாகிய) எழைததனமையினாலேதானே
பில மறுமொழி சொலலுவதறகுக கூடியவாகளாகவிலலை? தா
நதவிடடு விலகாத விஷயததைச சொலலுகிறவரான விதுரா
ா, தாமபுததிபினாலே, அறபபுததியையுடைய துரியோதனனை
கி உததரம சொனனா (ஆகையால) நீ இநதத தாமததை அறி
ல ஸபையில பாணடவருககு உபதேசிகக விருமபுகிருய தரௌ
யா அநதஸபையை அடைநது அநதக கஷடததில ஸமுததிர
ளததிலிருநதும தோணி கரையேறுவதுபோலப பாணடவா
ம தனனையும கரையேறறககூடியதும செயயஅரியதும சுதத
பிருககிற இநதக காரியததைச செயதாள ஸபையில ஸூத
ரனை காணன மாமனாகளுடைய ஸமீபததில நிறகிறவளான
ணையை நோககி, 'யஜஞஸேனனுடைய புததிரி! உனககு
ம இலலை துரியோதனனுடைய வீடடை அடைவாய உன
டய அநதப பதிகள ஜயிககபபடடுவிடடாாகள உனககுப பதி
லை ஓ! காநதிபொருநதியவளே! நீ வேறுபதியை வரிபபாய'
சொனனபொழுது, காணனிடமிருநது, எலுமபைமுறிககிறதும
ததைபபிளககிறதும மிகவும கோரமும கடுமையான தேஜஸுடை
ான எநதவாகளுபமான பாணமானது அாஜுனனுடைய இரு
தில தைததததோ அது (அநத) அாஜுனனுடைய இருதயததில
ாக நிறகிறது துசசாஸனன,மானதோலகளை உடுபபதறகு விரும
ாகளான பாணடவாகளைககுறிததது,'இவாகளெலலாரும எளளுப
ளே, தன நாசததை அடைநதாாகள, குறைவை அடைநதாாகள,
நாளகளுககு நரகததைஅடைநதாாகள' எனறு கடுமையாகச
லலியதும,காநதாரதேசததரசனான அநதசசகுனியானவன, வஞ
ால சூதாடுமகாலததில, யுதிஷடிரரைநோககி, 'நகுலன ஜயிககப
ான உனககு எனன இருககிறது? யஜஞஸேனன புததிரியான
ணையைககொணடு சொககடடாடு' எனறு சொலலியதுமாகிய
டடததிலுணடான இழிவான இநத எலலாவாாததைகளையும
சொலலிய இநதபபடி நீயும அறிநதேயிருககிருய கெடுதலை
நததான இநதக காரியததைச சரிபணணுவதறகு நான
லே அவவிடததில போவதறகுப பிராாததிககிறேன தாபுததி
யவனும பாவததின வசததை அடைநதவனுமான திருத
ாபுததிரனுடைய மோகததை நீ அறிகிருய பாணடவாக
டய காரியததைக கெடுககாமலே கௌரவாகளுககுச சமனத

தையும செயயககூடியவனுலைவனுல பெரிதான பயனுடைய
ணியமானது எனனுல செயயபபடடதாகும கௌரவாகளும ப
யுவின பாசததிலிருநது விடுபடுவாகள தவிரவும, சககி
ரியருடைய நீதியும தாமததிறகிருபபிடமும பயனுளளதும ஹித
யிலலாததுமான வாாததைதை நான சொலலுமபொழுது தி
ராஷடிரரின புததிராகள கேடபாாகளா? நேரில தானு
வநத எனனைக கௌரவாகளும கௌரவிபபாாகளா? இதறகு
படடால தெரிவேறின அாஜுனனும யுததததிறகாகக க
பூணட பீமஸேனனுமே பலததால காவலகொணடவாகளும
செயகையால பாபிகளுமான திருதராஷடிரரின புததிராகளைததகி
படுகிறவாகளாக அறியககடவாய துரியோதனன ஜயிககபபட
களான பாணடவாகளைககுறிததுப பயஙகரமும கடுமையுமான வ
தைகளைச சொலலுகிறுன (அநதத) துரியோதனனைப பீமஸே
கதையைக கையிலுடையவனும அஜாககிரதையிலலாதவனுமாக
யததில (அவைகளை) நினைககசசெயவான

துரியோதனன கோபரூபமான பெரியமரம, காணன அதனு
அடிககிளை, சகுனி (அதன) சிறுகிளைகள, துசசாஸனன செபு
வைகளான (அதன) மலாகளும கனிகளும, புததியிலலாத தி
ராஷடிரராஜா (அதன) வோ யுதிஷடிரரானவா தாமரூபமான செ
மரம, அாஜுனன அதனுடைய அடிககிளை, பீமஸேனன அதன
கிளைகள, மாததிரியின புததிராகள செழிததவைகளான அதன
களும கனிகளும, நானும வேதமும பிராமமணாகளும (அ
வோ. ஓ! ஸஞசய! புததிராகளுடனகூடின திருதராஷடிரராஜன
வனம பாணடவாகள அநத வனததின ஸிமமஙகள. ஸிமமஙக
ரக்ஷிககபபடடவனமானது நாசததை அடையாது வனததால
கபபடட ஸிமமமும நசிககாது வனமிலலாத ஸிமமமும கொ
படும ஸிமமமிலலாத வனமும அழிககபபடும ஆகையால, ஸி
வனததைக காககவேணடும வனமும ஸிமமததைக காககவே
டும திருதராஷடிரராஜா வனம, பாணடவாகள வனததிலுளளபு
புலிகளோடுகூடின வனததை அழிததுவிடாதே வனமிலலா
புலிகள நசிககும வனமிலலாத புலி கொலலபபடுறது புலியி
வனமவெடடபபடுகிறது ஆகையால, புலி வனததைககாககவேண
வனமும புலியைக காககவேணடும ஓ! ஸஞசய! திருதராஷடி
புததிராகள கொடிககுஒபபான தனமையுடையவாகள பாணட
ஸாலவிருக்ஷஙகள பெரியமரததைபபறறுத கொடியானது ஒ

விருத்தியடையாது சத்துருக்களைச் சிக்ஷிக்கின்ற பார்த்தர்கள் விடைசெய்வதற்கானாலும் இருக்கிறார்கள், யுத்தம்செய்வதற் லும் இருக்கிறார்கள் திருதராஷ்டிரருக்கு எது செய்யவிருப்பமோ த அவர்செய்யட்டும். மகாத்மாக்களும் தாமத்திலடங்கப்பவர்களும் ரவீரர்களும் ஸமர்த்தர்களுமான பாண்டவர்கள் பொறுமையி க்கிறார்கள் ஓ! வித்வானே! அதை உள்ளபடி சொல்லு' என்று னனார்.

முப்பத்தாவது அத்யாயம்.

ஸஞ்சயயான பாவம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸஞ்சயன் யுதிஷ்டிரரிடம் விடைகொண்டதும், யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மர்முதலிய எல்லாருக்கும் தம்வந்தனமுதலியனகூறி க்ஷேமத்தைத் தெரிவிக்கச்சொல்லியதும், ஸமாதா னமோ அல்லது சண்டையோ எதுவும் தமக்கு ஸம்மதமென்பதைத் துரியோதனனுக்குச் சொல்லச்சொல்லியதும்)

ஸஞ்சயன், (யுதிஷ்டிரரை நோக்கி) 'ஓ! அரசரே! உம்மிடம் விடைபெற்றுக்கொள்ளுகிறேன், நான் போகிறேன் ஓ! பாண்டவரே! கு க்ஷேமம் உண்டாகுக என்னாலே, மனத்தினுடைய ஆக்கிர ால, ஒருவிதமானபாவமும், வாக்கினால் சொல்லப்படவில்லை வர்? வாஸுதேவர், பீமன், அர்ஜுனன், மாத்ரியின்புத்திரர ஸாத்யகி, சேகிதானன் இவர்களிடத்திலும் தெரிவித்துக் ண்டு மங்களமாகப் போகிறேன் உங்களுக்கு ஸுகமுண்டாகுக. ரசர்களே! என்னைக் குளிர்ச்சியான நேத்திரத்தால் பாருங்கள்' று சொன்னான்

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! ஸஞ்சய! எங்களால் அனுமதிகொடுக்கப்பட்டு . க்ஷேமமாகப்போவாய் ஓ! வித்வானே! நீ ஒருபொழுதும் ஞக்கு அப்பிரியத்தை நினைக்கிறவனல்லை அவர்களும் நாங் மலேலாரும் உன்னைச் சுத்தமனமுடையவனும், ஸபையி கிறவனும், நடுநிலையிலிருப்பவனுமாக அறிகிறோம் ஓ! சய! நீ ஆப்தனும் மிகவும் பிரியனும் சுபவார்த்தையுடைய சீலமுடையவனும் திருப்தியுடையவனுமான தூதனாக கிறாய் ஓ! ஸஞ்சய! நீ ஒருபொழுதும் புத்திமோகத்தை

அடையமாடடாய 1 கெடடவாாததைகளால பேசபபட்ட
யிருநதாலும கோபிககவுமாடடாய ஒருபொழுதும விர
குரூரமுமான வாாததையைப பேசமாடடாய கடுமையான கு
வாாததையையும சொலலமாடடாய. பயனிலலாத வாாததை
சொலலமாடடாய ஓ! ஸூத! உனனுடைய இநதவாாததை
தாமததிறகு இருபபிடமும பயனுளளதும ஹிமஸையிலலாதத
அறிகிரேும ஓ! ஸூத! நீதான எஙகளுககு மிகவும பிரியனுனவ
இவவிடமவநதது) இரணடாம விதுரா வநததுபோனறது. நீ ப
யானவன, அடிககடி (பிரியனுகப) பாாககபபடடிருககிறுய. அா
னுககுத தனககு நிகரான தோழனுகிறுய ஓ! ஸஞசய! இவ
ருநது சீககிரமாகசசெனறு, துதிககததககவாகளான அநதப
ணாகளைத துதிககககடவாய. ஐயா! மிகவும சுததமான நியமா
யன முடையவாகளும, ஆசாரமுடையவாகளும, நலலகுலததில
தவாகளும, எலலாத தாமஙகளோடுமகூடினவாகளும, த
வேதஙகளை ஆவிருததி செயதுகொணடுவருகிறவாகளுமாக
கும பிராமணாகளையும, யதிகளையும, எநநாளும வனஙகளில
செயதுகொணடிருபபவாகளையும வணஙகி, அபபடியே, என
வாாததையினுலே அநதபபெரியோாகளிடம க்ஷேமமவிசாரிகக
வாய ஓ! ஸூத! அபபடியே அநதத திருதராஷடிராராஜரு
புரோஹிதரையும, ஆசாரியாகளையும, சோநதவாகளாயிருககிற
விககுககளையுமே நியாயபபடி குசலபபிரசனததோடு அடைய
வாய மரோததிரியாகளலலாதவாகளும நலலமனமுடையவா
சீலததையும பலததையுமுடையவாகளும எஙகளை விருமபு
களும நினைககிறவாகளும சகதிககுததககபபடி லேசான தாம
அனுஷடிககினறவாகளுமான எநதபபெரியோாகள வஸிககி
களோ அவாகளிடததில என்னை க்ஷேமததோடுகூடினவனுகச
கிததுசசொலலு பிறகு, ஆரோககியததைககேள (நாடு) ரா
தில எவாகள வாணிகததால ஜீவிககினறுாகளோ, எவாகள
களைப பரிபாலிததுககொணடு வசிககினறுாகளோ, எவாகள
செயகினறவாகளாக உலகததைப போஷிககினறுாகளோ அவ
எலலாாகளுடைய க்ஷேமததையும வினவககடவாய ஆசாரிய
அனபுடையவரும, நியாயததில செலலுகிறவரும, (எலலாருக
கடடுபபடடவரும, வேதஙகளை அடையவிருமபிப பிரமமசரிய
அனுஷடிததவரும, பினனும அஸதிரததை (மநதிரம, உபசு

---

1 வேறுபாடம

ப, திருப்பியழைத்தல் என்கிற) நான்கு பாதமுடையதாகவே யாஸம் செய்தவரும், மனத்தின் தெளிவுடையவருமான அந்தத் ணரை (எனக்காக) நீ நமஸ்கரிக்கவேண்டும் வேதங்களை அத் மஞ்செய்தவரும், ஆசாரமுடையவரும், பின்னும் நான்குபாதங் டையதாகவே அஸ்திரத்தை அப்பியாஸம் செய்தவரும், கந் புத்திரனுக்கு நிகரானவரும், பலசாலியுமான அந்த அம்வத் வையும் க்ஷேமம் விசாரிக்கக்கடவாய் ஓ! ஸஞ்சய! சரத்வானு புத்திரரும், மகாரதரும், ஆத்மஜ்ஞானிகளில் சிறந்தவருமான நடைய கிருகத்தையடைந்து நீ என்னை அடிக்கடி சொல்லி, நல அவருடைய பாதங்களைப் பிடிக்கக்கடவாய் சூரத்தன்மை ரோகமில்லாமையும் தவமும் பிரஜ்ஞையும் ஒழுக்கமும் வித் ரூபமும் தைரியமும் பொருந்தியவரும் கௌரவர்களில் சிறந்த ன பீஷ்மருடைய பாதங்களைப்பிடித்துக்கொண்டு அவரிடத்தில் த் தெரிவிக்கக்கடவாய் ஓ! ஸஞ்சய! அறிவையே கண்ணாக வரும் கௌரவர்களுக்குத் தலைவரும் மிக்ககற்றவரும் பெரி ளைஸேவிக்கிறவரும் புத்திமானும் முதியவருமான அந்தத் ராஷ்டிரராஜருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து நான் ஆரோக்கியமுடை இருக்கிறேனென்று தெரிவிக்கக்கடவாய் ஓ! ஸஞ்சய! திரு டிரருடைய மூத்தபுத்திரனும் மந்தனும் மூடனும் வஞ்சக பாவத்திலேயே பற்றுள்ளவனும் உலகமெங்கும் பரவின அப டையவனுமான துரியோதனனைக் குசலப்பிரசனம் செய்யக் ப. ஓ! ஸஞ்சய! ஐயா! அவனுக்குத் தம்பியும் மந்தனும் பட்ட ஒழுக்கமுடையவனும் பெரிய வில்லுடையவனும் வர்களில் மிகவும் சூரனுமான அந்தத் துச்சாஸனனையும் அடிக் லப்பிரசனம் செய்யவேண்டும் ஓ! ஸஞ்சய! எந்நாளும் பாரத் தார்களுடைய சமனத்தைத் தவிர வேறுவிருப்பத்தை ா தவரும், மனோவசமுடையவரும், [1]நல்லசீலமுடையவருமான பாஹ்லிகதேசத்தரசரும் உன்னால் வணங்கத்தக்கவர். ஐயா! ந்து யுத்தம் செய்கிறவனும், பெரிதான விறப்பிடித்தவனும், ிகளில் உத்தமனும், சிறந்தவனுமான பூரிம்ரவஸையடைந்து ாரத்தையால் சொல்லு அப்படியே, சலயனையும் என் வார்த் ப ஞாபகமுடையவனுக்ச் சொல்லு பெரிய வில்லுடையவனும் ிகளிலுத்தமனும் சிறந்தவனும் இந்தச் சல்லியனுக்குப் பின்

[1] வேறுபாடம் 'எனவிஷயத்தில் அருளுள்ளவராயப் பேசும்படி' என் பாடத்தின் பொருள்.

பககததை ரக்ஷிககிறவனும இவனுககுச சமானனுமான
னும, லஜஜை பொருநதியவனும சூது விளையாடுகிறவனும
காயகளை அறிநதவனும உறுதியான விரதமுடையவனுமான
மிததிரனும, ஐயனும (என வாாததையால சொலலபபடட த
கள) ஐயா ! எவாகள அபபொழுது எனனுடைய வனயாத
யைச சநதோஷிககவிலலையோ அவாகளெலலாருடைய குச
யும பிரசனம செயவாய மிகவும சிறநதவைகளான அநேகம
களுடனகூடினவரும, மிகக அறிவுடையவரும, நிஷடூர
மையே இலலாதவரும, அனபினால எபபொழுதுமே
மையை அடககுகிறவருமான அநத ஸோமதததரானவா பூ
தககவரெனபது எனனெணணம ஓ ! ஸஞசய ! கௌரவாகளி
வும பூஜிககததககவனும, எஙகளுககுப பிராதாவும, எனககுத
வனும, பெரிய விலலுடையவனும, தோாளிகளில சிறநத
யோககியனும, மநதிரிகளுடனகூடினவனுமான அநத ஸோம
னுடைய புததிரனை க்ஷேமம விசாரிககககடவாய. ஓ !
இவாகளைததவிர வேறு எவாகள கௌரவாகளில சிறநதவா
யௌவனப பிராயமுளளவாகளிருககினறாாகளோ, எஙக
புததிராகளாயும பௌததிராகளாயும பிராதாககளாயும எவாக
கினறாாகளோ இவாகளில எவா எவருககு எது எது தகுதி
நினைககிறாயோ அவரவருககு அதை அதைச சொலலிவிடடு, ஆ
கியததைச சொலலககடவாய ஓ ! ஸூத ! துரியோதனனாலே ப
வாகளுடன யுததம செயவதறகாக வரவழைககபபடடவா
எலலாரும குரூரததனமையிலலாதவாகளும, ஒழுககமும ஆ
முடையவாகளும, வஸாதிகளும, ஸாலவாகளும, கேகயாகளு
பஷடாகளும, சிறநதவாகளான திரிகாததாகளும, கிழததிககி
வாகளும, வடதிககிலுளளவாகளும, சூராகளான தெறகுத
லுளளவாகளும, மேலைத திககிலுளளவாகளும, பாவதப பிரதே
லுளளவாகளுமான அரசாகளெலலாரையும குசலபபிரசனம
வாய யானை ஏறுகிறவாகளும தோாளிகளும குதிரை ஏ
வாகளும காலாடகளுமான மகானகளான ஆரியாகளு
ஸஙகஙகளில எனனை. எநநாளும க்ஷேமததுடனகூடினவ
சொலலிவிடடு, எலலாரிடததிலும ஆரோககியததைக
கடவாய அபபடியே, திருதராஷடிரராஜருடைய தனவிருத
முயனறவர்களான மநதிரிகளையும், வாயிலகாப்பவாகளையும,
திபதிகளையும, வரவுசெலவுக கணககுபபாாககிற கணக

_எஙநாளும பெரிய (கபபமுதலான) திரவியஙகளைசசிந
கிறவாகளையும (ஆரோககியததை விசாரிககககடவாய) ஐயா!
நதராஷடிரருககு) வைஸயஸதிரீயினிடம (பிறநத) புததிரனும,
ரவாகளுடைய மததியில மௌடடியமிலலாமல பெரிதான பிரஜ
யுடையவனும, எலலாததாமஙகளோடுஙகூடினவனும, ஒருகால
(எஙகளுடன) யுததததை விருமபாதவனும, சிறநதவனுமான
ஸைவைக குசலபிரசனம செயயககடவாய ஓ! ஐயா! பொரு
பறிககினற சூதாடடததில நிகாறறவனும, மறைவான கபடச
கையுளளவனும, நனறுசசூதாடுகிறவனும, சூதுககாயகளில
யமுடையவனும, யுததததில [1]தேவரதனுலே ஜயிககமுடியாத
மான சிததிரஸேனனனவன குசலபபிரசனம செயயபபடத
வன ஓ! ஸூத! காநதாரதேசததரசனும, மலைநாடடிலுளளவ
, பொருளைககவாவதில நிகரிலலாதவனும, துரியோதனனுககுக
ரவததைசசெயகிறவனுகிச சூதாடினவனும், கெடடபுததி
டயவனுமான சகுனியைக குசலபபிரசனமசெயவாய
நெருஙககமுடியாதவாகளான பாணடவாகளை ஒருாததுடன
லுவதறகு மிககஉககமகொணடவீரனும, மயககததைஅடை
ற கௌரவாகளை மயககுவதில நிகாறறவனுமான அநதககாணனை
குசலபபிரசனமசெயவாய ஆழமானபுததியுடையவரும தீாகக
ஆலோசனையுடையவருமான விதுரா எஙகளிடம அனபுளளவா
ரே எஙகளுககுக குரு,அவரே எஙகளைத தாஙகுகினறவா,அவரே
,அவரே மாதா, அவரேநணபா,அவரே மநதிரி அவரைக குசலப
னமசெயயககடவாய ஓ! ஸஞசய! முதியவாகளான ஸதிரீகளும,
ஙகளோடுகூடின ஸதிரீகளும எஙகளாலேமாதாககளாக நினைககப
ருாகள ஆகையால, முதியமாதாகளோடுகூடினவாகளும சோநத
ளுமான அநத எலலாஸதிரீகளையுமடைநது நமஸகாரததைசசொ
லலககடவாய ஓ! ஸஞசய! 'உஙகளுடைய புததிராகள உயிா
மம பிளளைகளுளளவாகளாகிக குரோததனமையிலலாதவா
க நலல நடையிலிருககினருாகளா?" எனறு கேடடுவிடடு, பிறகு
ாதசததுருவானவன புததிராகளுடன க்ஷேமமாயிருககிருன'
று சொலலு

---

[1] 'யோதாஜயோ தேவரதே ஸஙகயே' எனபதமூலம 'யுததததிலல
சூதாடடததில ஜயிககமுடியாதவனும' எனபது இஙகிலீஷமொழிபெயா
அஙகே 'தேவரதே' எனபதறகு 'சூதாடடததில' எனறு பொருளசெயு
கிறது.

ஓ ! ஸஞ்சய ! அவவிடததிலுளள ராஜபாரியைகளை அறிகிெ
ஐயா ! அவாகளெலலாருடைய க்ஷேமததையும வினவககடவ
'ஓ ! குறறமறறவாகளே ! நனகு ரக்ஷிககபபடடவாகளும வாள
தரிககினறவாகளும வீடடுககாரியஙகளில அஜாககிரதையிலலாத
களுமாக வீடுகளில இருககினறீாகளா ? ஓ ! மஙகளததுடனகூ
வாகளே! மாமனா மாமியாாகளவிஷயததில நனமையுடனகூடினத
குரூரததனமையே யிலலாததுமான செயகையிலிருககினறீாகள
உஙகளுடைய பதிகள அனுகூலமாயிருககுமபடி உஙகள நடையை
திபபடுததுஙகள' எனறுசொலலு ஓ ! ஸஞ்சய ! அவவிடததில ந
குலஙகளிலிருநது வநதவாகளும நறகுணமுளளவாகளும குழந
களுளளவாகளுமான எஙகள மருகிமாாகளை அறிகிறய அவாகளை
அடைநது, 'யுதிஷடிரன உஙகளிடம மகிழசசியுளளவனுக விசா
தான' எனறுசொலலு ஓ ! ஸஞ்சய ! இலலஙகளிலிருககிற கனனி
களைததழுவிககொணடு எனனுடையவாாததையினுல, நோயினமை
வினவி, 'உஙகளுககுநறகுணமுடையவாகளும அனுகூலாகளுமான
கள கிடைககககடவாகள நீஙகள பதிகளுககு அனுகூலாகளாயிரு
கடவீா' எனறு சொலலு ஓ ! ஐயா ! ஆபரணஙகளணிநது சிறநத ஆடை
முடுதது நலலகநதமபூசிக குறறமறறு, ஸுகசாலிகளும போகமு
யவாகளுமாய அழகானதோறறமும மிருதுவான வாாததையுமுடை
(அரசாகளுடைய) வேசயாஸதிரீகளையும க்ஷேமததை வினவுவ
கௌரவாகளுடைய வேலைககாராகளிடததிலும வேலைககாரிகளி
திலும அநதககௌரவாகளைஅடுதத அனேகாகளான கூனாகளி
திலும முடவாகளிடததிலும நான க்ஷேமமாக இருககிறேனெ
பதைச சொலலிவிடடு, பிறகு, ஆரோககியததை வினவுவாய். '
யோதனன உஙகளுககுப பழைய ஜீவனததை நடததுகிறனு? போ
களைக கொடுககிறனு?' எனறுகேள. துரியோதனன தயையி
போஷிககினற அஙகபபழுதுளளவாகளும தீனாகளும குளளாக
குருடாகளும செவிடாகளும பலவகைககைததொழில ஜீவனமு
வாகளுமான எலலாாகளிடததிலும நான க்ஷேமததுடனிருபப
சொலலிவிடடு, பிறகு நோயினமையையும வினவககடவாய '
கததை யுணடுபணணுகிற இழிவான பிழைபபினிமிததம பயபப
தீாகள. நிசசயமாக (முன பிறபபுககளில) பாவமானது செயயபப
ருககும, பகைவரைத தணடிததது, நணபரை அனுககிரகிததது, உஙக
ஆடைகளாலும அனனததினுலும போஷிபபேன' எனறு சொல
ஓ! ஸஞ்சய ! இதுவும ஒருவனுலே சொலலககூடியதனறு. பலதே

ளுள்ளவர்களும், பலர்களும், பயங்கரமான ஸேனையாகச் சேர்ந்த
ளுமான பலஜாதிக்கூட்டங்களை நகரம்விட்டு வெளியில்சென்ற
ன நான் சிறுவன்போலப் பார்க்கவிருப்பமுள்ளவனாக வணங்குகி
ா அவர்கள் என்னால் உண்மையாகச் சொல்லப்பட்டதும் உன்னால்
ாக்கப்படுகிறதுமான இந்தவார்த்தையைக் கேட்கும்படி செய
। 'என்னால் பிராமணர்களின்பொருட்டு (வர்ஷாசனமாகச்) செய
ட்ட (மானயமுதலியவைகள்) இருக்கின்றனவே? அவைகளை நான்
ந்திவந்ததுபோலவே உன்னைச்சேர்ந்தவர்களும் கெடுக்காமல் நட
கிறார்களா? அப்படி நடந்துவரும் விஷயத்தை எனக்குத் தெரிவி'
று துரியோதனனிடம் சொல்லு ஓ! ஐயா! திக்கற்றவர்களும்
ெபாழுதும்) வலிமையற்றவர்களும், எப்பொழுதும் [1] சுயநலத்தி
ிய முயலுகிறவர்களும், மூடர்களும் எல்லாவிதத்தாலுமே எளிய
ாயிருப்பவர்களையும் நீ என்னுடையவர்க்கியத்தால் க்ஷேமம் விசா
ாய ஓ! ஸூதபுத்திரா! திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களை அடுத்தவா
ம பல திசைகளிலிருந்தும் வந்தவர்களுமாயிருப்பவர்களையும்
ந்தப் பூஜிக்கத்தக்கவர்களான அவர்களெல்லார்களையும் க்ஷேமத்
ும் கெடுதலில்லாமையையும் கேட்கக் கடவாய் இவ்விதம் அழைக்க
ட்டு வந்தவர்களும் தாமாகவந்தவர்களுமான எல்லார்களையும்
ாத திசைகளிலிருந்தும் வந்தவர்களான எல்லாத்தூதர்களையும்
ப்பிரசனம் செய்து, பிறகு அவர்களிடம் நான் க்ஷேமத்துடனி
ாதாகச் சொல்லவேண்டும் துரியோதனனால் அடையப்பட்ட
ரவீரர்களுக்கு நிகரான வேறு போர்வீரர்கள் பாரில் இல்லையல்ல
தாமமோநித்தியமாயுள்ளது எனக்குப் பகைவரை வெல்லுவதின்
ருட்டுப் பெரிதான பலத்தையுடைய தாமந்தானே இருக்கிறது?
ஸஞ்சய! திருதராஷ்டிரபுத்திரனை ஸுயோதனனிடத்தில்,
துருவுற்றவனுக்குகௌரவர்களை ஆளவேண்டுமென்கிற விருப்பமானது
னுடைய சரீரத்திலிருந்துகொண்டு இருதயத்தை வருத்துகிறதே,
ுக்கு ஒருவிதமான உபாயமுமில்லை உனக்கு எவ்விதம் இஷ்ட
அவ்விதம் செய்யமாட்டேன் ஓ! பாரதவம்சத்தாரில் சிறந்த
னே! என்னுடைய இந்திரப்பிரஸ்தத்தைமட்டுமேயாவது கொடு
்து, யுத்தத்தையாவது செய்' என்று இந்த வார்த்தையைக்
லபோடு.

---

1 'ஆத்மார்த்யேவ' என்பது மூலம் 'மனத்திலேயே நினைப்பதல்லாமல் செய
ால செய்யாதவர்' என்பது பழையவுரை,

முபபததோராவது அதயாயம.

ஸஞ்சயயானபாவம (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர், திருதராஷ்டிரனுக்கும் பீஷ்மருக்கும் வநதனங்கூறி
ஸமாதானததைவிரும்புவதாகவும் துரியோதனனுக்கு
அவனுடைய குற்றங்களைத் தாஙகள்பொறுபபதாக
வும் ஐநது ஊர்களையாவது கொடுதது ஸமா
தானஞ்செயதுகொள்ளவேண்டுவதாக
வும் சொல்லும்படி ஸஞ்சயனிடம்
சொல்லியது)

ஒ ! ஸஞசய ! கடவுள நலலவனையோ, கெடடவனையோ, வனையோ, முதியவனையோ, பலமிலலாதவனையோ, பலசாலியை (யாரையும) தம வசம செயதுகொளளுகிறார முனகாரண வினையை வெளிபபடுததுகிறதறகாக மூடனுககுப பாணடித தையோ, பணடிதனுககு மூடததனமையையோ முழுதும கொ ரார (ஆகையால), உளளபடி ஆலோசனையைசசெயது, ஸ ஷததையடைநது, எஙகள பலததைத அறியவிருபபமுளளவனா யோதனனுககு உணமையாகச சொலலககடவாய. ஓ ! ஸஞசய ! தேசததைஅடைநது, மிககபலமுளள திருதராஷடிரரை நமஸகரி (பாதஙகளைப) பிடிததுககொணடு, பிறகு, ஆரோககியததைக ஸஞசய ! கௌரவாகளால சூழபபடடிருககிறவரான அவரிட நீ, 'ஓ ! அரசரே ! பாணடவாகள உமமுடையபலததினாலேயே மாக ஜீவிககிறாாகள ஓ ! சததுருககளைசசிகூஷிககிறவரே ! உமமு அநுககிரகததினாலே (அவாகள பாலாகளாயிருககையிலேயே) யததைஅடைநதாாகள முதலில அவாகளை ராஜயததில ஸதாப செயதுவிடடு, (அவாகள) கெடுதலைபடைகிறபொழுது, உபேகூஷியா இநத உலகமெலலாம ஒருவனுககுமபோதாது ஓ ! பிதாவே ! கள சோநது ஜீவிபபோம நீஙகள சததுருககளுடைய வச அடையவேணடாம' எனறு சொலலு அபபடியே, நீ சந வினபுததிரரும பாரதாகளுககுப பிதாமஹருமான பீஷமரை எ டைய பெயரைசசொலலிககொணடு சிரததால வணஙககட வணஙகிவிடடு, பிறகு, எஙகளுடைய பிதாமஹரிடம, 'ஓ ! ஐ முழுகிபபோனதான சநதனுவினுடைய வமசமானது உமமால படியும கரையேறறபபடடது ஓ! பிதாமஹரே ! அபபடிபபட உமமுடைய அபிபபிராயததைககொணடு எபபடி உமமுடைய

கள ஒருவருககொருவா பிரீதியுடையவாகளாக ஜீவிபபாாகளோ
படிச செயயும' எனறு சொலலவேணடும அபபடியே, கௌரவா
ககு மநதிரியாயிருககிற விதுாரிடததில, 'ஓ! ஸாதுஸவபாவ
டயவரே! யுதிஷடிரனவிஷயததில ஹிததமதை விருமபுகிறவரான
புததம கூடாதெனறு சொலலும' எனறு சொலலககடவாய
5, கௌரவாகளுடைய நடுவிலிருககிறவனும பொறுமையிலலாத
ம ராஜபுததிரனுமான துரியோதனனிடததில அடிககடி இன
மகூறிச சொலலு 'குறறமறறவளும ஸபையை அடைநதவளு
இநதககிருஷணையை நீ உபேக்ஷிததததாலுணடான துககததைப
றுததோம கௌரவாகளைக கொலலாமல விடடோம இவ
பாணடவாகள் பலவானகளாயிருநதும, முனனும பினனுமான
சஙகளைப பொறுததாாகளெனகிற எலலாவறறையும கௌரவா
அறிவாாகள ஓ! ஸாதுவே! எஙகளை மானதோலுடுககுமபடி
து, வனததிறகுத துரததின துககததையும பொறுததோம
ரவாகளைக கொனறேமிலலை பகைவரை வாடடுபவனே! குரு
மீறிவிடடுத துசசாஸனனெனவன உன ஸமமததததினமேல
ஷணையைக கூநதலில பிடிததிழுததும எஙகளால பொறுக
டும உசிதமான எஙகள பாகததை அடையக கடவோம
அரசனே! பிறாபொருளில ஆசைகொணட புததியைத
டு.* அரசனே! இபபடியானால வைராசாநதி ஏறபடும ஒரு
கொருவா பிரீதியும உணடாகும ஸமாதானததை விருமபு
ாகளான எஙகளுககு ராஜயததில ஒரு சிறுபகுதியையாவது
அவிஸதலததையும விருகஸதலததையும மாகநதியையும
ணாவதததையும ஐநதாவதாக ஏதாவது ஒனறையுமகொடு
படி கொடுபபதில முடிவு ஏறபடடும துரியோதன! ஐநது
ாககளுககும ஐநதுகிராமஙகளைக கொடு' எனறும சொலலு.
பாறிவாளனான ஸஞசய! எஙகளுககு ஞாதிகளோடு வைர
யானது ஏறபடடடும பிராதா பிராதாவை அடையடடும.
புததிரனோடு சேரடடும பாஞசாலாகள ஸநதோஷததை
நது, கௌரவாகளுடன சேரடடும பாஞசாலாகளைக கெடுத
தவாகளாக நீ செயவதைப பாாககவேணடுமெனறு விருமபு
ன. ஓ! பாரதாகளில சிறநதவனே! ஐயா! நாஙகள எலலாரும
னததை அடையககடவோம ஓ! ஸஞசய! ஸமாதானததுக
அபபடியே யுததததிறகும திறமையுளளவனாகவே இருககி

* இதில வாஸஸதலம ஏறபடடும' எனபது பழையவுரை

றேன. நான தாமாாததஙகளவிஷயததில், நயமான செயகை கடுமையான செயகைககும சகதனுகவே இருககிறேன" எ சொனனூா

முபபததிரணடாவது அதயாயம

ஸஞ்சயயானபாவம (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனன் பீஷ்மாமுதலியோருக்கு வநதனம்சோல்லியதும் ஸஞ்சயன் திரும்பி இரவில் அஸதினுபுரிசோநது திருதராஷ டிரனிடம் யுதிஷ்டிரர் வநதனம்சோல்லி க்ஷேமம் விசாரிததகைக் கூறித் திருதராஷ்டிரனை நிநதித்து, யுதிஷ்டிரர் சோல்லியவற்றை மறுநாள் ஸபை யில் தெரிவிப்பதாகச் சோல்லித் தன் வீடுசேன்றதும்)

குநதிபுததிரனுன தனஞசயன தாமராஜருடைய வாாதை கேடடு, அநதஸபையில வாஸுதேவா கேடடுககொணடிருகக ஸஞசயனை நோககி, 'ஓ! ஸஞசய! சநதனுவின புததிரரான மஹரையும, திருதராஷடிரரையும, துரோணரையும, அஸவத வையும, சலயனையும, மகாராஜரான பாஹலிகரையும, விகாண ஸோமததனையும, ஸுபலபுததிரனுன சகுனியையும, விவிம யும, சிததிரஸேனனையும, ஜயதஸேனனையும, அபபடியே ட யுததமசெயபவாகளில சிறநதவனுமான பகததனையும, மறறு இருககினற கௌரவாகளையும, துரியோதனனுல அழைககபப களும யுததமசெயய விருபபமுளளவாகளும ஸமுததிரததில பவாகளும பூமியிலவஸிபபவாகளும உலகைபபரிபாலிபபவாக அரசாகள சோநதிருநதால அவாகளையும, சோநதிருககுமபெ நியாயபபடி எனவாாததையால குசலபபிரசனததையும நமஸ ததையுமசொலலககடவாய. ஓ! ஸஞசய! பிறகு, அரசாகளினம பாவததைசசெயபவாகளுககெலலாம தலைவனுன துரியோதன சொலலு' எனறுன இவவிதம, குநதிபுததிரனுன தனஞசயன ஸஞசயனைப பிரயாணபபடுததியபிறகு, தனனுடைய ஜனஙக ஸநதோஷததைச செயகினறதும திருதராஷடிரபுததிராகளை செயகினறதும அாததமுளளதும தாமமுளளதுமான வாாதை சொனனுன அாஜுனனுல கடடளையிடபபடட ஸஞசயனே, ' யே' எனறு சொலலிவிடடுப பாணடவாகளிடததிலும சிறந கிருஷ்ணகேசவரிடததிலும அனுமதிபெறறுககொணடான பல

பவரே! அபபொழுது, ஸஞசயன, தாமபுததிரரால அனுமதி
ககபபெறறு, மகாதமாவான திருதராஷடிரனுடைய கடடளை
ாவறறையும செயதுவிடடுப புறபபடடான சததுருககளை த
சமசெயகிற அவன ஒரே பகலில சீககிரமாகச சென்று, ராததிரி
தில ஹஸதினபுரியை அடைநதான மிகவும வேகமுடைய
ரகளாலே, சீககிரமாக ஹஸதினபுரததை அடைநது, அநதப
தசசோநது, வாயிலகாபபோனை நோககி, 'வாயிலகாபபோனே!
யனபாணடவாகளிடமிருநது வநதிருககிறுன' என்று திருதராஷ
ம தெரிவி தாமதம செயயாதே ஓ! வாயிலகாபபோனே!
துககொணடிருநதால நீ சொலலு அரசருககுத தெரிவிததுக
ரடு நான உளளே பிரவேசிபபேன எனனாுல, இவரிடததில
நத தெரிவிககவேணடியதும, தெரிவியாவிடடால கெடுதியுமான
ம இருககிறது' என்று சொனனுன. உடனே, வாயிலகாப
கேடடு, அரசனிடததில, 'ஓ! பூபதியே! உமககு நமஸகா
இதோ ஸஞசயன உமமைப பாாககவேணடுமெனகிற விருபபத
வாயிலில வநதிருககிறுன தூதுசெனற அவன பாணடவாக
ருநது வநதிருககிறுன ஓ! அரசரே! இவன என்ன செயய
டுமெ? கடடளையிடும' என்று சொனனுன திருதராஷடிரன்,
ல காவலனை நோககி), 'நான ஸெளககியமா யிருபபதாகவும,
ாழுதும பாாககககூடியவனு யிருபபதாகவும அநத ஸஞசய
ச சொலலு அவனை வரசசொலலலாம ஸஞசயனுககு நல
? நான அவனுககு ஒருபோதும பாாககககூடாதவனலலேன
யால), அவன என்ன காரணததால எனனுடைய வாசலில
படடு நிறகவேணடுமெ?' என்று சொனனுன.
டடனே, ஸூதபுததிரனுன ஸஞசயன, அரசனுடைய ஸமமதத
மல, அறிவிற சிறநதவாகளும சூராகளும பூஜயாகளுமான
ளாலே ரக்ஷிககபபடட பெரிதான ராஜகிருகததில பிரவேசிதது,
விசெயதுகொணடு, ஸிமமாஸனததிலிருககிற விசிததிரவீரி
ததிரனுன அரசனை அடைநதான அவன, திருதராஷடிரனை
டு, 'ஓ! அரசரே! நான ஸஞசயன உமககு நமஸகாரம
ரபதியே! பாணடவாகளிடம சென்று வநது சோநதேன.
னமுளள பாணடுபுததிரரான யுதிஷடிரா உமமை நமஸகரிதது
ததையும விசாரிததார அவா ஸநதோஷததை அடைநது
டைய புததிராகளையும விசாரிததார ஓ! அரசரே! புதத
ாாடும, பெளததிராகளோடும, இஷடாகளோடும, மநதிரிக

ளோடும உமமை அடுதது ஜீவிககிறவாகளோடும பிரீதி அடை
நீராவெனறும வினவினா' எனறு சொனனான
திருதராஷடிரன, 'அபபா! ஸஞசய! குநதிபுததிரனை
தசததுருவை ஸுகமாகச சிலாகிததுககொணடு உனனிடம செ
கிறேன கௌரவாகளுககு அரசனான அநத யுதிஷடிரன புத
களோடும மநதிரிகளோடும தமபிமாகளோடும க்ஷேமமா?' எ
கேடடான ஸஞசயன, 'பாணடுபுததிராானவா மநதிரிக
க்ஷேமமாயிருககிறுா உமமுடைய முனனே தமககு எது எ
டிருநததோ அதை அடைய விருமபுகிறுா அவா தோஷ
தாமாாததஙகளைச செயகிறவரும நலலமனமுடையவரும நி
கறறவரும நலலஆலோசனையுளளவரும சீலமுடையவருமா
கிறுா பாணடவருககுத தயையானது பெரிதான தாமம
ருககுப் பொருடகுவியலைககாடடிலும தாமமானது மேலானதெ
அபிபிராயம ஓ! பாரதரே! அவருடைய புததியானது அதா
லாதவைகளும அாததததுடனகூடினவைகளுமான இனபதன
இஷடததையும அனுஸரிககினறது மனிதன கயிறறால கே
படட மரததாலசெயத பெணபாவைபோல, கடவுளால ஏவபட
பலவிதமாக வேலைசெயகிறுன பாணடவருடைய இநத அடககத
பாாததும, பாவததை முடிவில பயனுகவுடையதும கோரமா
சொலலததகாததுமான உமமுடைய இநதத தீயசெயலைப பாா
மனிதமுயறசியைககாடடிலும தெயவததின செயகையைப பெ
நினைககிறேன. எதுவரை மேலானசததுருவானவன (இவ
கடடுமெனறு) விருமபுகிறுனே அதுவரை இநதமனிதன கரை
புகழசசியை அடைகிறுன சததுருககளிலலாதவரும வீரரு
யுதிஷடிரரோ, ஸாபபமானது ஜீாணமும பலமறறதுமான சட
விடுவதுபோலப பாவததைத தளளி, உமமுடையவிஷயததில
லான காரியததைவிடடுவிடடு, பூஜயமான நடையோடிருப
விருமபுகிறுாலலரோ? ஓ! அரசரே! கஷடம! உமமுடைய செ
யைத தாமாாததஙகளோடுகூடின பூஜயாகளுடைய நடததையை
விலகினதாக அறியும அரசரே! இமமையில நிநதையை அ
வருமாகிறீா, மறுமையிலும அதிகமான பாவமும பறறும அ
படட நீா, புததிரனவசததையடைநது, அநதபபாணடவ
விடடு, ஸநதேகததுககிடமான பொருளை விருமபுகிறீா இ
படட உமககுப பூமியில தாமநதவறினவரெனனும பெரி
மும ஏறபடும. ஓ! பாரதாகளில சிறநதவரே! இநதககாரியம உ

ன்று அறிவில்லாதவன், கெட்டகுலத்தில்பிறந்தவன், குரூரத் மையுள்ளவன், நீடித்தவைரமுள்ளவன், க்ஷத்திரியருக்குரிய தைகளில் தைரியமில்லாதவன், வீரியங்குறைந்தவன், சிஷ்டா மில்லாதவன் இவ்விதத்தன்மையுள்ளவர்களை ஆபத்துக்கள் டையும் நல்லகுலத்தில் பிறந்தவனும் பலமுடையவனும் கீர்த்தி யவனும் அதிகமாகக்கற்றவனும் ஸுகமாகஜீவிக்கிறவனும் மனத் அடக்கினவனுமான எவன் தாமாதாமங்கள் கலந்தவைகளென உறுதியுடனிருக்கிறானோ அவன் இந்தத்தெய்வத்தின் வசத்தால டானதை) அடைகிறானல்லவா? சிறந்ததான ஆலோசனையை டயவனும் மனத்தைவசஞ்செய்தவனும் ஆபத்தில் தாமாத்தங் நன்றுக்கச்சம்பாதிக்கின்றவனும் எல்லா ஆலோசனைகளும் குறை வனும் மூடத்தன்மையில்லாதவனுமென்று இவ்விதஞ்சொல்லப் மனிதன் எப்படி குரூரமான செய்கையைச் செய்வான்? கோ இந்தமந்திரிகள்சேர்ந்து காரியங்களில் எந்நாளும் முயற்சி துகொண்டிருக்கிறார்கள் அவர்களுடைய உறுதியான இந்த யமானது அவசியமாகக் கௌரவர்களின் நாசத்தினிமித்தம் பட்டது அஜாதசத்துரு ஒருகால் (உம்முடைய) கெட்ட செய பினால் உம்முடையவிஷயத்தில் கெட்டசெய்கையை விரும்பு ரயானால், அகாலத்தில் கௌரவர்கள் நசித்துவிடுவார்கள் புத்ரர் உம்மிடத்தில் பாவத்தைவைத்துவிட்டு (தத்தாம் பாவ வராவார்) உலகத்தில் உமக்கு இந்த நிந்தையும் ஏற்படும் தவர்களுடைய விஷயத்தைக்காட்டிலும் மற்றதில் என்ன இருக் து? தெய்வவசத்தால் பரலோகத்தைப் பார்ப்பதற்காகச் சென்ற ம் (தேவர்களுக்கு) ஸமமதனுமான அர்ஜுனனும் அவ்விதம் வன யானுமென்பதனால், முயற்சி பயனற்றதென்பதில் ஸந்தேக ல் மகாபவிசக்கரவர்த்தியோ, காமத்தால் செய்யப்பட்ட இந் ணங்களையும், தற்காலமிருப்பவைகளும் நிலையற்றவைகளுமான வத்தையும், வறுமையையும், காமாவினால் செய்யப்பட்டனவாக ந்து ஆலோசித்துப்பார்த்து முடிவை அடையாமல் இந்தவிஷயத் காலத்தைத்தவிர வேறுகாரணம் உண்டென்று நினைக்கவில்லை , காது, மூக்கு, நா, துவக்கு இவைகள் பிராணியினுடைய த்திறகு இருப்பிடம் இவைகள் ஆசைநசித்தபொழுது திருப யஅடையவே அடைகின்றன (ஆகையால்), வருத்தமில்லாத ம் துக்கமில்லாதவனுமாக அவைகளைப் பழக்கவேண்டும். மனி

1 'எல்லாம் தெய்வாதீனம்' என்பது.

தனுடைய காமாவோ நன்ருக்கச் செய்யப்பட்டாலும் பலிக்கிறதென்று நினைக்கவில்லை தாய் தந்தையரிடமிருந்து பிறந்த குழந்தை, வி படி, போஜனத்தினுல் வளர்வதும்(முன்) வினையினுலேயே ஓ! சுரே! விருப்பு வெறுப்புக்களும், ஸுகதுக்கங்களும், புகழ்ச்சி இகழ் களும் (மனிதனை) அடையவே செய்கின்றன அன்னியனுனை இவனைக் குற்றமேற்பட்டபொழுது நிந்திக்கிருன் அவனையே நடையோடிருக்கும்பொழுது ஸ்லாகிக்கிருன் ஆகையால், நான் மைப் பார்த்தர்களுடைய விரோதத்தால் நிந்திக்கிறேன் இ பிரஜைகளுக்கு நாசமானது ஏற்படப்போகிறது, நிச்சயம் (ராஜ கொடுப்பதாகிய) இந்தக்காரியம் (உமக்குச்) சம்மதமில்லாவிடில், உ குற்றத்தால், கிருஷ்ணவர்த்மாவென்கிற பெயருடைய அக்கினியான காயந்தத்திருணக்குவியலை எரிப்பதுபோலக் கிருஷ்ணனை வழிகா யாகவுடைய அர்ஜுனன் கௌரவர்களை எரித்துவிடுவான் ஓ! சுரே! நரஸ்ரேஷ்டரே! (ஒருகால்), நீர் ஒருவராகவே காமத்திலே மனமுடைய புத்திரனவசத்தை அடைந்து எல்லா உலகத்திலும் (மைக) கிருதார்த்தராக நினைத்து, சூதாடும் ஸமயத்தில் சமனத அடையாமலிருந்தீர் இதனுடைய கெட்டபயனைப் பாரும் ஓ! சுரே! குருவம்சத்திலுதித்தவரே! நீர் வேண்டாதவர்களைச் சே துக்கொண்டதாலும் வேண்டியவர்களை விலக்கியதாலும் வலிய வராய், விரிவாயும் அளவற்றதாயுமிருக்கிற பூமியைக்காப்பதற்கு அ தராகிவிட்டீர் ஓ! நரஸ்ரேஷ்டரே! ரதத்தின்வேகத்தால் சரீ அலைக்கப்பட்டவனும் ஸ்ரமத்தை அடைந்தவனுமான நான் அ மதிபெற்றுக்கொண்டு சயனத்தை அடைகிறேன் கௌரவர்கள் க யில் ஸபையில்சேர்ந்து யுதிஷ்டிரர்சொன்ன வார்த்தையைக் கேட கள்' என்று சொன்னுன்

திருதராஷ்டிரன், 'ஓ! ஸூதபுத்திரா! உத்தரவுபெற கொண்டு கிருகத்திற்குச் செல்லு, சயனம் செய்துகொள், கெ வர்கள் காலையில் ஸபையில் உன்னுல் சொல்லப்பட்ட அஜாதசத்த வின் வார்த்தையைக் கேட்பார்கள்' என்று சொன்னுன்

ஸஞ்சயயானபர்வம் முற்றிற்று

முப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

ப்ரஜாகரபர்வம்.

(திருதராஷ்டிரன் கவலையால் நித்திரையற்று இரவில் விதுரரை அழைத்துத் துரியோதனுதியர் ஸுகமாகவாழ உபாயங் கேட்டதும், விதுரர் நீதிகளைக்கூறிப் பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யங்கொடுப்பதே உபாயமென்றதும்)

பேரறிவுடையவனும் அரசனுமான திருதராஷ்டிரன், வாயில் போனை நோக்கி, 'விதுரனைப் பார்க்க விரும்புகிறேன் அவனை விடம் அழைத்துவா தாமதம் வேண்டாம்' என்றுசொன்னான். தராஷ்டிரனால் அனுப்பப்பட்ட தூதன் விதுரரை நோக்கி, ரறிவாளரே! ஐஸ்வர்யம்பொருந்திய நமது மஹாராஜா உம்மைப் க்க விரும்புகிறார்' என்று சொன்னான் இவ்விதம் சொல்லிய கேட்ட விதுரரோ ராஜமாளிகையை அடைந்து வாயில்காப்ப ர நோக்கி, 'திருதராஷ்டிரரிடம் என்வரவைத் தெரிவி' என்று ன்னார் வாயில்காவலனும் திருதராஷ்டிரனிடத்தில், 'ஓ! ஸ்ரேஷ்டரே! உம்முடையகட்டளைப்படி, இதோ விதுரர் கூடவே துவிட்டார் உம்முடைய பாதங்களைத் தரிசிக்க விரும்புகிறார். ன்செய்யவேண்டும்? எனக்குக் கட்டளையிடும்' என்று சொன்ர.

திருதராஷ்டிரன், (வாயில்காவலனை நோக்கி) 'பேரறிவாளனும் கமான ஆலோசனையுள்ளவனுமான விதுரனை உள்ளேவிடு, நானோ விதுரனுக்கு ஒருபொழுதும் பார்க்கத் தகாதவனல்லேன்' என்று ன்னான் (உடனே), காவற்காரன் விதுரரிடத்தில், 'ஓ! [1] க்ஷத்தா ! புத்திமானான மகாராஜருடைய அந்தப்புரத்தில் போம். அரசா க்கு ஒருபொழுதும் காணக்கூடாதவரல்லரென்றும் என்னிடம் ன்னார்' என்று கூறினான் உடனே, விதுரர் திருதராஷ்டிர டைய அரண்மனையில் பிரவேசித்து, கவலையுற்றிருக்கும் அரசனை க்கி அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, 'ஓ! மிக்க அறிவுடையவரே! உம் டைய கட்டளையினால், நான் விதுரன் இதோ வந்திருக்கிறேன். ாவது செய்யவேண்டுவது இருக்குமேயானால் என்னைக் கட்டளை ம்'- என்று சொன்னார்

1 ஆதிபர்வம் 789 பக்கம் பார்க்க

திருதராஷ்டிரன், 'ஓ! விதுரா! ஸஞ்சயன் வந்துவிட்ட என்னைத் தூஷித்துவிட்டுமே போய்விட்டான் அவன் யுதிஷ்டிரனுக வார்த்தையை நாளை ஸபையின்நடுவில் சொல்லுவான் கௌ களில் சிறந்தவனான அந்த யுதிஷ்டிரன் சொன்னவார்த்தையா இப்பொழுது எனக்குத் தெரியவில்லை அது என் அங்கங்களை கின்றது அது மிகவும் [1] ஜாகரத்தைச் செய்துவிட்டது அட [2] ஜாகரணத்தோடுகூடினவனும் எரிக்கப்படுகிறவனுமான என எதை நன்மையென்று ஆலோசிக்கிறாயோ அதை நீ சொல்லு நீ முடைய தர்மார்த்தங்களில் ஸமர்த்தனல்லனோ? எப்பொழுது எ யன் பாண்டவர்களிடமிருந்து வந்தானோ அதுமுதல்தான் என ம திற்கு வழக்கம்போலச் சாந்தியானது இல்லை எல்லா இந்திரி களும் ஸ்வபாவம் மாறிவிட்டன என்ன சொல்லப்போகிறா வென்று இப்பொழுதே எனக்குப் பெரிய கவலை உண்டாகிவிட்ட ஆகையால், ஓ! விதுர! நீ அஜாதசத்துருவினுடைய எல்லா அ பிராயத்தையும் உண்மையாகச் சொல்லு அப்பா! எவ்வ நமக்கு நன்மை உண்டாகுமோ, எல்லாப் பிரஜைகளும் ஸுக அடையுமோ அவ்விதத்தையும் சொல்லு' என்று சொன்னான்

விதுரர், 'ஓ! அரசரே! வலிமையில்லாதவனும் யுத்தஸாத கள் குறைந்தவனுமாயிருக்கையில் வலிய பகைவனால் எதிர்க்கப்பட வனையும், பொருளைப்பறிகொடுத்தவனையும், காமியையும், திரு யும் ஜாகரணமானது வந்தடைகிறது இந்தப் பெரிய தோ களாலே நீர் பரிசிக்கப்படாமலிருக்கிறீரா? பிறருடைய தனங்க ஆசைகொண்டு பரிதாபத்தை அடையாமலிருக்கிறீரா?' என்று (டார் திருதராஷ்டிரன், 'தாமத்திலிருந்து விலகாததும் சிறந்த க்ஷேமத்தைச்செய்கிறதுமான உன்னுடைய வார்த்தையைக் கே விரும்புகிறேன் இந்த ராஜரிஷிவம்சத்தில் நீ ஒருவனே வி களுக்கு ஸம்மதனானவனல்லனோ'' என்று சொன்னான் விதுரர், திருதராஷ்டிரரே! ஜனங்களை ரஞ்சிப்பிக்கிறவனும் ராஜலக்ஷண பொருந்தியவனுமான யுதிஷ்டிரன் மூன்று உலகத்திற்கும் அதி யாவான் உமக்கு [3] ஏவலாளியாயிருக்கிற அவன் (வனத்தி) அனுப்பப்பட்டான் மிக்கவிபரீதரும் பார்க்கும்தன்மை இல வருமான நீர் ராஜ்யபாகத்தை அடையும்விஷயத்தில் ஒ கொள்ளப்படவில்லை தாமசித்தமுடையவனும், தாமதத்தை அ

1, 2 தூக்கமில்லாமை

3 'எல்லாராலும் மிகவிரும்பப்பட்டவன்' என்பது பழையவுரை.

யமான யுதிஷடிரன, குரூரததனமையிலலாததினுலும தயாளு
னதாலும தாமததாலும ஸததியததாலும பராககிரமததாலும
பிடம குருவெனனும எணணததினுலும நனருக ஆலோசிததுப
லேசஙகளைப பொறுககினருன துரியோதனன, சகுனி, காணன,
சாஸனன ஆகிய இவாகளிடம ராஜாதிகாரததை வைதது
டு நீா எபபடி ஸமபததை விருமபுகிறீா ? ஆதமஜஞானம,
ானமுயறசி, பொறுமை, தாமததையே நிததியமாயுடைய
யிருததல இவைகள எவனைப புருஷாரததததிலிருநதும நழுவச
யவிலலையோ அவனே பணடிதனெனச சொலலபபடுகிருன ஓ!
சரே! ஓரே மாததிலிருநது ஸருககு, தரோணி, பேடீ,
னமெனகிற யாகபாததிரஙகள உணடாகினறன மனனரே! நான
லலுகிற இநதவாாததையினுலே தெரிநதுகொளளும ஓரே
துவிலிருநதும நலலதும கெடடதும உணடாகினறன. பணடிதன
ரககியமான காரியஙகளைச செயவான, நிநதிககபபடடவைகளைச
யமாடடான, நாஸதிகததனமையிலலாதவனும ஶரததையுளளவ
ாயிருபபான இது பணடிதனுடைய லக்ஷணம. கோபம, ஸநத
ஷம, மதம, லஜஜை, வணககமிலலாமை, நான பூஜயனெனகிற
ணம இவைகள எவனைப புருஷாரததததிலிருநதும நழுவச
யவிலலையோ அவன பணடிதனெனச சொலலபபடுகிருன எவ
டய காரியததையோ, ரஹஸயமாகச செயயபபடட ஆலோசனை
யோ, பிறா அறியாமல அவன செயதபிறகே அறிகிறுா
ா அவனே பணடிதனெனச சொலலபபடுகிருன எவனுடைய
ததைக குளிரோ, வெபபமோ, அசசமோ, விளையாடடோ,
வமோ வறுமையோ தடைபபடுததவிலலையோ அவனே பண
னெனச சொலலபபடுகிருன பரவுகிறதான எவனுடைய பிரஜ
ானது தாமாாததஙகளை அனுஸரிததிருககிறதோ, எவன
மம மறுமைகளின நிமிததம பொருளைத தேடுகிருனே,
னே பணடிதனெனச சொலலபபடுகிருன தோநத அறிவுளள
தாகள சகதிககுததககபடி காரியததைச செயயவிருமபுகிருாகள,
ககுததககபடி செயயவும செயகிருாகள, ஒனறையும (அவமதிபப
ல) பணடிதன சீககிரம அறிகிருன, வெகுகாலம கேடகிருன,
ததைத தெரிநதுகொணடு அடைகிருன, ஆசையால அடைகிற
ல பிறனுடையவிஷயததில கேடகபபடாமல சொலலுகிறதிலலை.
பணடிதனுடைய முதனமையான லக்ஷணம தோநதஅறி
மனிதாகள அடையமுடியாததை விருமபுகிறதிலலை. கெடுப

போனதைநினைத்துத் துக்கப்படுவதில்லை ஆபத்துக்காலங்களி
மயங்குகிறதில்லை எவன் உறுதிசெய்துகொண்டு ஆரம்பித்தக
யத்தினமத்தியில் விட்டுவிடுகிறதில்லையோ, காலத்தை வீ
போக்காதவனும் மனத்தைவசப்படுத்தியவனுமான அவனே ப
தனுக்குச் சொல்லப்படுகிறான் ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! பண்டித
சிறந்தகாரியத்தில் விருப்பங்கொள்ளுகிறார்கள், ஸம்பத்திற்
காமங்களைச் செய்கின்றார்கள், நன்மையான காரியத்தில் வெ
அடைகிறதில்லை. எவன் தன்னைக் கௌரவித்தபொழுது ஸந்
ஷிக்கவில்லையோ, அவமானத்தால் தாபத்தை அடைகிறதுமில்லை
கங்கையின் மடுவைப்போலக் கலக்கமுடியாதவனாயிருக்கிறானோ, அ
பண்டிதனுக்குச் சொல்லப்படுகிறான் எல்லாப்பிராணிகளுடைய தன்
மையும் அறிந்தவனும் எல்லாக்காமங்களுடைய முறையையும் அ
வனும் உபாயத்தை அறிந்தவனுமான மனிதன், மனிதர்களுள் ப
தனுக்குச் சொல்லப்படுகிறான் தடையில்லாத வாக்குடையவ
விசித்திரமாகப் பேசுகிறவனும், ஊஹமுடையவனும், காலே
மாகத்தோன்றும் புத்தியையுடையவனும், சீக்கிரமாகக் கிர
தைச் சொல்லுகிறவனுமாயிருப்பவன் பண்டிதனுக்குச் சொல்ல
கிறான் எவனுடைய சாஸ்திராப்பியாஸமானது தன்னுடைய
கையை ஒத்திருக்கிறதோ, கொள்கையும் சாஸ்திராப்பியாஸ
ஒத்தேயிருக்கிறதோ, எவன் ஆரியர்களுடைய முறையை மீறும
கிறானோ, அவன் பண்டிதனென்கிற பெயரை அடைகிறான் எ
அதிகமான தனத்தையும் கல்வியையும் அதிகாரத்தையும் அ
தும், கர்வமில்லாதவனாக ஸஞ்சரிக்கின்றானோ அவன் பண்டித
சொல்லப்படுகிறான் சாஸ்திரத்தை அப்பியஸியாதவனாயிருந்து
வங்கொண்டவனும், தரித்திரனாயிருந்தும் ஔதார்யமுடையவ
இழிவான காரியத்தினால் செல்வத்தை அடைய விரும்புகிறவனு
வன் பண்டிதர்களாலே மூடனுக்குச்சொல்லப்படுகின்றனன் எவன்
னுடைய காரியத்தை விட்டுவிட்டுப் பிறனுடைய காரியத்தைச்
கிறானோ, மித்திரன்விஷயத்தில் கபடமாக நடக்கிறானோ அவன்
னுக்குச் சொல்லப்படுகிறான் எவன் தன்னிடம் விருப்பமில்லாதவ
விரும்புகிறானோ, (தன்னை) விரும்புகிறவர்களை விட்டுவிடுகிறானோ,
வனைப் பகைத்துக்கொள்ளுகிறானோ அவனை மூடபுத்தியுடையவ
சொல்லுகிறார்கள் எவன் பகைவனை மித்திரனுக்குச் செய்கிறானோ,
பனைப் பகைத்து அவனுக்குத் துன்பமும் செய்கிறானோ, தீயசெ
யும் செய்யத்தொடங்குகிறானோ அவனை மூடபுத்தியுடையவ

லலுகிறார்கள் ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! எவன காரியஙகளைப
ருகக செயகிறானோ, எல்லாககாரியததிலும ஸநதேகிககிறானோ,
ரம செயயவேணடிய காரியததில தாமததததைச செயகிறானோ
ன மூடன எவன பிதிருககளுககு ஶ்ராததததைச் செய
ிலலையோ, தேவதைகளைப பூஜிககிறதிலலையோ, நலலமன
டய மிததிரனை அடைகிறதிலலையோ அவனை மூடபுததியுளள
கச சொலலுகிறாரகள மூடபுததியுடைய கெடடமனிதன
ழககபபடாமல பிரவேசிககிறான, கேடகபபடாமலே, அதிக
ச சொலலுகிறான, (தனனிடம) நமபிககையிலலாதவனிடம
ிககை வைககிறான எநத மனிதன, தான அவஷியமிருநது
ணடு பிறனைத தோஷததினாலே நிநதிககிறானோ, சகதியில
வனாயிருநதுகொணடு கோபிககிறானோ அவன மிகவுமமூடன
பலததைஅறியாமல, தாமாததஙகளிலலாததும அடையமுடி
ததுமான விஷயததைத முயறசியிலலாமலே விருமபுகிறவன இவ
லை மூடபுததியுடையவனெனச சொலலபபடுகிறான ஓ! அரசரே!
ன உபதேசிககககூடாதவனுககு உபதேசிககிறானோ, உபதேசிகக
ணடியவனுககு உபதேசிககவிலலையோ, லோபியையுபாஸிககி
றானோ, அவனை மூடபுததியுடையவனெனச சொலலுகிறாரகள அடுதத
வனுககுப பஙகிடடுககொடாமல எவன சிறநத உணவுபபொருளை
வனேகப புஜிககிறானோ, சிறநதவஸதிரததையும ஒருவனேகவே
கிறானோ அவனைககாடடிலும மிகவும கொடியவன எவன இருக
ன? 2 ஒருவன பாவஙகளைச செயகிறான, ஜனஙகளுடைய ஸமூக
ரது பயனை அனுபவிககிறது பயனைஅனுபவிககிறவாகள விடுபடு
ரகள செயதவன தோஷததால பறறபபடுகிறான விலலாளி
விடபபடட பாணமானது ஒருவனைககொலலும, அலலது, கொல
லுமிருககும புததிமானாலே பிரயோகிககபபடட புததியானது
சனோடு ராஜயததையும அழிககும ஒரு புததியினாலே காரியா
ஙகளிரணடையும நிசசயிதது (சததுரு மிததிரன உதாஸீனன)
று போகளையும (ஸாமதானபேத தணடஙகளாகிய) நானகுகளா
வசமபணணககடவீர. (இநதிரியஙகள்) ஐநதையும ஜயிதது,

1 'பிறரைககொணடு செயவிககிறானோ' எனபது பழையவுரை

2 'ஒருவன பாவமாகிய தீஙகைசசெயகிறான அததீஙகினால வரும தன
தப பலா அனுபவிககினறனா அததீஙகினால கிடைததலாபததை அவ
சாரநத சிலா அனுபவிககினறனா பாவபபயன அவாகளுககிலலை செய
ன பாவததால வரும தணடனையாகியபயனை அடைகிறான' எனபது.

ஸநதி விககிரகம முதலான) ஆறினையும அறிநது (ஸதிரீ, சூ
டம, வேடடை, மதுபானம, கடுஞசொல, கடுநதணடனை, தனத
வீணாககுதல இவ) ஏழையும தளளி ஸுகததை அடைவீராக வி
தின ரஸமானது ஒருவனைக கொலலுகிறது ஆயுதததால ஒரு
கொலலபபடுகிறான தவறான ஆலோசனையானது ராஜபததே
பிரஜைகளோடும அரசனைக கொலலும ருசியான பதாததத
ஒருவனாகப புஜிககககூடாது ஒருவனாக விஷயஙகளை ஆலோசி
கூடாது ஒருவனாக வழி போககககூடாது. தூஙகுகிறவாக
நடுவில ஒருவனாக விழிததிருகககககூடாது ஓ! அரசரே!
ஒனறை நீர அறியவிலலையோ அது இரணடறறு ஒனறாகவே இ
கிறது அநத ஸததியமானது, ஸமுததிரததிறகு ஓடமபோ
ஸவாககததிறகுப படியாயிருககிறது பொறுமையுளளவாகளு
பொறுமையுளளவனாயிருககிற இவனை ஜனஙகள சகதியிலலாதவ
நினைககிறாகளெனகிற ஒனறே தோஷம இரணடாவது தோ
அடையபபடுகிறதிலலை அவனுககு அது தோஷமாகக கருதத
தனறு பொறுமையானது பெரிய பல மனறோ? சகதியிலலா
களுககுப பொறுமையானது குணமாகிறது சகதியுளளவாகளு
பொறுமை அலஙகாரம உலகததில பொறுமையானது வசபபடு
வதாகும். பொறுமையால எதுதான சாதிககபபடுகிறதிலலை?
னுடையகையில சாநதியாகிற கததியிருககிறதோ அவனைத துாஜ
எனன செயவான? கூளமிலலாத இடததில விழுநத தீயானது தா
அவிகிறது பொறுமையிலலாதவன தனனையுமே மிககதோ
களோடு சோபபிபபான தாமமொனறே சிறநததான நன
பொறுமை ஒனறே உததமமான சாநதி விததையொனறே மே
திருபதி அஹிமசை ஒனறே ஸுகததைக கொடுககிறது (சதது
களிடம) விரோதததைசசெலுததாத அரசன, தீாததயாததிரை
போகாத பிராமணன இவவிருவாகளையும, ஸாபபமானது எலிக
தினபதுபோல, பூமியானது தினறுவிடுகிறது கடுமையாக ஒருவ
தையும சொலலாமலிருபபதும, அஸததுககளைப பூஜியாமலிரு
மாகிய இவவிரணடுகாரியஙகளையும செயகிறமனிதன இவவுலகத
விளககமடைகிறான ஓ! ஆணமையிறசிறநதவரே! இசசிககபபட
களையே இசசிககினற ஸதிரீகளும, பூஜிககபபடடவாகளையே பூ
கினற மூடாகளுமாகிய இவவிருவரும பிறாகளிடம நமபிகை
வைககினறவாகள தனமிலலாதவனுடையவிருபபமும, சகதியில
வனுடைய கோபமும, கூாமையானவைகளும சரீரததை உலாச

றவைகளுமான முளளுகள முபறசியிலலாத இருகஸதனும
மஙகளோடுகூடிய ஸநயாஸியுமாகிய இருவாகளுமே மாறுபட்ட
கைகளாலேயே விளககம அடைவதிலலை ஓ! அரசரே! சகதி
ாவனுயிருநதும பொறுமையுடனகூடினவனும, தரிததிரனுயிருந
தானமசெயகிறவனும ஆகிய இவவிரணடு மனிதாகளும ஸவாகக
னமேலே இருககிறாாகள நியாயமாகவநதபொருளுககு அபாததி
லை கொடையும, பாததிரததில கொடாமையுமாகிய இரணடும்
றுதலகளாக அறியததககவைகள தானமசெயயாத தனவா
தவமபுரியாத தரிததிரனுமாகிய இருவாகளையும கழுததில
ானகலலைககட்டி ஜலததில ஆழததவேணடும ஓ! புருஷஶ்ரேஷ
! யோகததுடனகூடின யதியும போரில எதிாமுகனுகநினறு
லலபபட்டவனுமாகிய இவவிருவாகளும (ஸவாககததிறகு வழி
)ஸூரியமணடலததைப பிளககினறாாகள ஓ! பரதஶ்ரேஷ்டரே!
தாகளுககு 1 உததமம 2 மததியமம 3 அதமமெனறு மூனறு
மஙகள கேட்கபபடுகினறன இவவிதம, வேதவிததுககள அறி
றாாகள ஓ! அரசரே! மனிதாகள உததமா, மததியமா, அதம
மூனறுவகையினராவா அவாகளை முறைபபடி மூனறுவிதமான
கனிலேயே சோபபிககவேணடும ஓ! அரசரே! மனைவி, வேலைக
ா, மகன ஆகிய மூவருமே (தமககெனறு) தனமிலலாதவாகள.
கள அடையுமபொருள அவாகள யாரைசசாாநதவரோ அவரு
தே பிறாபொருளை அபகரிபபதும, பரதாரஙகளைச சேருவதும,
ுள்ளவனைததளளுவதுமாகிய மூனறுதோஷஙகளும நாசததைச
யும காமம, குரோதம, லோபம என்னும இவை நரகததின
றுவித வாயிலகள, ஆதமநாசததிறகுக காரணமானவை ஆகை
இம மூனறையும தளளவேணடும ஓ! பாரதரே! 4 வரமபெறு
அரசனுதல, புததிரனுணடாதல, 5 ஶ்ரமபபட்டுச சததுருவி
ிருநதுவிடுபடுதல (இநதமூனறும) ஸமமாயுளளவை. அடுதத
அடுககிறவன, உமமைச சோநதவனுகிறேனெனறு சொலலு
னுகிய சரணமடைநத இமமூவரையும (தனககுச) சஙகடம
டகாலததிலும கைவிடககூடாது மிககபலசாலியான அரச

1 ஸமாதானம 2 தானபேதஙகள 3 யுததம •

4 'வரபரதானம' எனபது மூலம 'வரஙகொடுபபது' எனபது நேரான
தள

5 'பகைவனுகிய யுதிஷ்டிரனைத தனகோதரததாகளைத தானகொலலு
ினறும விடுவிபபது' எனபது பழையவுரை,

ஞலே நானகுகாரியஙகள தளளததககவைகளெனறு சொலலுி
கள. பணடிதனனவன அவைகளைத தெரிநதுகொளளவேணடும
லறிவினரோடும, விரைநதுசெயயவேணடிய காரியததில தாமதட
முயறசியுளளவாகளோடும,சோமபேறிகளோடும், [1] சாரணாகளோ
ஆலோசனை செயயககூடாது ஐயா ! கிருகஸத தாமததிலிரு
கொணடு செலவததுடனகூடினவராயிருககிற உமமுடைய கிருகத
[2] வயதுமுதிரநத ஞாதியும, செலவநதளாநதுபோன குலீன
ஏழையான நணபனும, புததிரனிலலாத ஸஹோதரியும ஆகிய நா
போகளும வஸிககவேணடும ஓ ! மஹாராஜரே ! பருகஸபதி
வா (தமமிடம) வினவிய இநதிரனைநோககி நானகுகளை உடனே
கினறவைகளாகச சொனனா தேவதைகளுடைய ஸஙகறபம, ப
மானகளுடைய மகிமை, விததியாபபியாஸம செயதவாகளுடைய
யம, பாபிகளுடைய [3] நாசகாமமஆகிய இவைகளை எனனிடமிரு
தெரிநதுகொளளும அககினிஹோததிரம, மௌனம, அததியய
யஜஞமெனகிற நானகு காமஙகளும அபயததைச செயகினறவை
அவைகள வேறுவிதமாகக கௌரவததிறகாகச செயயபபட்டால
ததைக கொடுககினறன ஓ ! பரதஶரேஷடரே ! பிதா, மாதா, அ
ஆதமா, குருவெனகிற ஐநதுஅககினிகள மனிதனால முயறசி
பணிவிடைசெயயபபடததககவைகள உலகததில தேவாகள,
ருககள, மனுஷியாகள, யதிகள, அதிதிகள ஆகிய ஐநதுவகை
களையுமே பூஜிககிறவன மிககபுகழை அடைகிறான எஙகெ
போவீரோ அஙகஙகெலலாம மிததிராகள, சததுருககள, ப
யஸதாகள, ஆஶரயிககபபடவேணடிய பெரியோாகள, ஆஶரய
வாகள ஆகிய ஐநதுபோகளும உமமைப பினதொட
கள ஐநது இநதிரியஙகளையுடைய மனிதனுடைய ஓா இந
மானது துவாரமாகுமேயானால (=விஷயததில பறறுமேயா
அதன வழியாக இவனுடைய அறிவானது தோலால செ
பட்ட (ஓடடைய) பாததிரததிலிருநதும ஜலம நழுவுவது
வெளியில நழுவிவிடும ஸமபததை விருமபுகிற மனிதனாலே
நிததிரை, சோமபல, பயம, குரோதம, முயறசியினமை, வினை

[1] ஸதோதரம செயபவாகள

[2] ‘முதியவனனஞாதி குலதாமஙகளை உபதேசிபபான , குலீனன ததைகளுககு நலலபழககஙகளைக கறபிபபான , நணபன நனமையைச செ வான , ஸகோதரி பொருளைக காபபாறறுவாள’ எனபது பழையவுரை

[3] திருடடுமுதலியன,

ாமை எனகிற ஆறுதோஷஙகளும தளளததககவைகள. மனி
நனருககசசொலலாதவனை ஆசாரியனையும, அததியயனம
ாதரிததவிககையும, ரக்ஷிககாத அரசனையும, அபபிரியமாகப
கிற மனைவியையும, கிராமததைவிருமபுகிற இடையனையும,
ததைவிருமபுகிற க்ஷௌரகனையும இவவாறு போகளையும ஸமுத
தில உடைநததோணியைபத தளளுவதுபோலத தளளவேணடும.
ஞலே உணமையுரைததல, ஈதல, சோமபலிலலாமை, அஸூயை
ாமை, பொறுமை, தைரியம ஆகிய ஆறுகுணஙகளும ஒருபொழு
விடததககவைகளலல ஓ! அரசரே! எநநாளும தனததின
, நோயறறிருததல, அனபுடையவளும பிரியமாகபபேசுகிறவளு
மனைவி, வசபபடடவனான புததிரன, தனததைசசெயகிற
ந இவை ஆறும மனிதவாககததிறகு ஸுகததைக கொடுககினற
ள மனததில நிததியமாயிருககிற (காமம, குரோதம,
ம, மோஹம, மதம, மாதஸரியம) இவவாறினையும அடககுந
மையை எவன அடைகிறானே, இநதிரியஙகளை ஜயிததவனான
ன பாபஙகளோடு கூடுகிறதிலலை அவன அனாததஙகளை
காரணததால அடைவான? பினவரும ஆறுபோகளும ஆறு
ளிடததில ஜீவிககிறாரகள ஏழாமவன அறியபபடவிலலை
னவெனில) திருடாகள அஜாககிரதையுளளவனிடமும, வைததி
ர நோயாளிகளிடமும, ஸதிரீகள காமிகளிடமும, யாகமசெய
வாரகள யாகமசெயபவாகளிடமும, அரசன வழககாளிகளிட
பணடிதாகள மூடாகளிடமும எபபொழுதும ஜீவிககிறாரகள.
கள, ஊழியம, வேளாணமை, மனைவி, கலவி, சூததிரருடைய
கை இவவாறும ஒருமுகூாததம பாராவிடடால நசிககினறன
ககபபடட சிஷயாகள ஆசாரியனையும, தாரததை அடைநதவா
ாதாவையும, காமம நீஙகினவாகள நாரியையும, பயனை அடைநத
ா உதவிசெயதவனையும, கரையையடைநதவாகள தோணியையும,
நீஙகினவாகள வைததியனையுமாக (முனமுனசொலலபபடட)
ாறுபோகளும முனனம உபகரிததவாகளான (பினபினசொல
டட) ஆறுபோகளையும அவமதிககினறாரகள ஓ' அரசரே!
இனமை, கடனிலலாமை,பரதேசவாஸமிலலாமை, ஸததுககளான
ஷியாகளுடன சோககை, [1] தனபுததியாலஏறபடடஜீவனம, பய
ாதவாஸம இவவாறும ஜீவாகளுககு ஸுகஸாதனஙகள பொரு

[1] 'தன புததிககு நிசசயமாகத தோறறுகிறபடியே நடததல,' எனபது
பவுரை

மையுடையவனும் அருவருப்புள்ளவனும் திருப்தியில்லாத
கோபிஷ்டனும் எப்பொழுதும் சங்கைப்படுகிறவனும் பிறனு
பாக்கியத்தை அடுத்துப் பிழைப்பவனும் இவ்வாறுபோகளும
நாளும் துக்கமுள்ளவர்கள் வேருன்றின அரசர்களையும் ெ
'பானும் நாசத்தை அடையும்படி செய்கின்றவைகளும் வியஸன
,குக் காரணமுமான ஸ்திரீகள், சூது, வேட்டை, பானம், கடுஞ
பெரிதும் கடுமையுமான சிக்ஷை, தன்றதை வீணாக்குதல் என்கிற
தோஷங்களும் எப்பொழுதும் அரசனால் தள்ளத்தக்கவை
பிராமணர்களை (தானாக) முதலில் த்வேஷிப்பதும், பிரா
களால் விரோதிக்கப்படுவதும், பிராமணர்களின் பொருளைக
வதும், பிராமணர்களைக் கொல்லவிரும்புவதும், அவர்களைத் த
பதில் மகிழ்வதும், அவர்களைப் புகழ்வதில் மகிழாதிருப்ப
செய்யவேண்டிய காரியங்களில் அவர்களை நினையாதிருப்ப
அவர்கள் யாசிக்கையில் அஸூயையடைவதுமான எட்டும் ஒரு
தன் அடைகிற நாசத்திற்கு முன்னுண்டாகும் குறிகள் அறிவு
வனான மனிதன் புத்தியால் இந்த தோஷங்களை அறிந்து
வேண்டும் ஓ! பாரதரே! நண்பர்களுடன் சேர்க்கையும், அதிக
தனலாபமும், புத்திரனுடைய ஆலிங்கனமும், அன்பு
ஸ்திரீ புருஷர்களின் சேர்க்கையும், ஸமயத்தில் பிரியமான
பமும், தன்னுடைய கூட்டத்தார்களுள் மேன்மையும், இஷ்ட
வஸ்துவின் லாபமும், ஜனஸங்கத்தில் மரியாதையும், இவ்வெ
ஸந்தோஷத்திற்கு வெண்ணெய் போன்றனவாகக் காணப்படுகின
அவைகளே தனக்கு ஸுகத்தை அளிக்கின்றவைகளாயுமிருக்கின
அறிவு, நற்குடிப்பிறப்பு, அடக்கம், கல்வி, பராக்கிரமம், மித
வார்த்தை, சக்திக்குத் தக்கபடி தானம், செய்ந்நன்றி அறிதல் (
எட்டுக்குணங்களும் மனிதனை விளங்கச்செய்கின்றன எந்த
வான ஒன்பது த்வாரமுடையதும் [1] (இளை, பிங்களை, ஸுஷு
யென்கிற) மூன்று தூண்களுள்ளதும் [2] இந்திரியங்களாகிற
[3] ஸாக்ஷிகளையுடையதும் ஜீவனால் வசிக்கப்பட்டதுமான இந்த(
ரமாகிற) கிருகத்தை அறிந்தானோ அவன் சிறந்த அறிவுள்ள
ஓ! திருதராஷ்டிரரே! பத்துப் போகள் தாமத்தை அ
தில்லை அவர்களைத் தெரிந்து கொள்ளும் அவர்கள்

1 'வாதபித்தஶ்லேஷ்மங்கள்' என்பது பழையவுரை
2 'இந்திரியங்களின் விஷயங்களாகிற' என்பது பழையவுரை
3 பார்க்கிறவர்கள்

ணடவன, அஜாககிரதையுடையவன,பிததன,களைபபடைநதவன,
பததையடைநதவன, பசிததவன, அவஸரககாரன, லோபி, பயந
ா, காமி ஆகிய இப்பதினமரும ஆவா ஆகையால, பணடிதனை
(மதமுதலான) இநதவிஷயஙகளில 1விழககூடாது இநதவிஷயததி
ய அஸுர ஶரேஷடனை பரஹலாதனுககும ஸுதநவாவுககும
லாதபுதரனவிஷயமாக நடநதவாாதகையான பழமையான இநத
ஹாஸததைச சொலலுகிறாாகள எநதஅரசன காமககுரோதஙக
முழுதும தளளுகிறானோ (நலல) பாததிரததில தனததை அளிக
னோ, விசேஷஙகளை அறிநதவனும சாஸதிரததைக கறறவனும
பததை) விரைநது செயகிறவனுமாயிருககிறானோ அவனை எலலா
தாகளும 2 பிரமாணமாகச செயகிறாாகள எவன மனுஷியா
விசுவாஸம வரசசெயவதறகு அறிகிறானோ,அறியபபடட தோஷ
டயவாகளிடததில சிகைஷயைச செயகிறானோ, சிகைஷயின அள
யும 3 பொறுமையையும அறிகிறானோ அவவிதமான அவனை நிரம
செலவம அடைகிறது பகைவரின தவறுதலைப பாாபபதில விழித
துகொணடு புததிபூாவகமாகப பகைவனை அடுககிறவனும,
தும பலமிலலாதவனுயிருககிற ஒரு பகைவனையுமஅலக்ஷியம செய
வனும,பலசாலிகளோடு யுததததை விருமபாதவனும,ஸமயததில
கிரமததை வெளிபபடுததுகிறவனுமாயிருபபவனே தீரன காரி
ல துரநதரனும, ஆபததை அடைநதபொழுதும ஒருகாலும
பததை அடையாதவனும, அஜாககிரதையிலலாமல பிரவிருததி
தேடுகிறவனும, துககம நேரிடடபொழுது பொறுபபவனுமா
கும மகாதமாவால பகைவாகள ஜயிககபபடடவாகளாவாாகள.
ா வீடடைவிடடுப பயனிலலாமல தேசாநதரம செலவதையும,
களுடனசேரககையையும, பிறாமனைவியைபசசேரதலையும, டமபத
யும, திருடடையும, கோளசொலலுவதையும, மதுபானததையும
பவிலலையோ அவன எபபொழுதும ஸுகியாயிருபபான. மூட
ாதவன தாமாாததகாமஙகளைப படபடபபாக ஆரமபிககிற
ல, அழைததுககேடகபபடடால உணமையையே சொலலு
, மிததிரனவிஷயததில விவாதததை விருமபுகிறதிலலை பூஜிக
டாவிடடாலும கோபிககிறதிலலை எவன அஸூயையை அடைகிற
லையோ, தயைசெயகிறானோ, பலமிலலாதவனுயிருககையில விரோ

1 சமபநதிககககூடாது

2 அவனைப பாாதது நடகக நிசசயிககிறாாகள' எனபது கருதது.

3 குறறவாளிகளாயினும சிக்ஷிககத தகாதவரைச சிக்ஷியாமை,

த்தைச் செய்வதில்லையோ, ஒன்றையும் அதிகமாகச் சொல்லு
தில்லையோ, விவாதத்தை ஸஹிக்கிருனே அப்படிப்பட்டவன் எ
புகழ்ச்சியையடைகிருன். எவன் ஒருபொழுதும் காவத்தைக
டும் வேஷத்தைச் செய்துகொள்ளுகிறதில்லையோ, பௌருஷத்
பிறரிடம் தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள்ளுகிறதில்லையோ, மிஞ்சின
கிச் சிறிதும் கடுமையான வார்த்தைகளைப் பேசுகிறதில்லையோ அ
மனிதன் எப்பொழுதும் பிரியனுகச்செய்கிருனல்லவா? அட
வைரத்தைவளரச்செய்யாதவனும் கொழுப்பையடையாதவனும்
மையைஅடைந்தவனும் வறுமையடைந்திருக்கிறேனென்று அகா
தைச்செய்யாதவனுமாயிருப்பவனை ஆரியர்கள் மிகவும் ஆரிய
டைய சீலமுடையவனுகச் சொல்லுகிருர்கள் தனக்கு ஸுக
டானபொழுது ஸந்தோஷத்தைஅடையாதவனும், பிறருக்குத
மேற்பட்டபொழுதும் ஸந்தோஷத்தைஅடையாதவனும், 'கொ
விட்டுப் 'பிறகு பச்சாத்தாபப்படாதவனுமாயிருப்பவன் ஸத
னுகவும் புகழத்தக்க ஒழுக்கமுடையவனுகவும் சொல்லப்படுகி
தேசாசாரங்களையும், (அங்குள்ள) கொள்கைகளையும், ஜாதிக
தாமங்களையும் அறிகிறவனும் ஏற்றத் தாழ்வறிந்தவனுமா
பவன் முன்னுக்கு வருகிருன் அவன் எங்கேபோனலும்,
விடத்தில் (ஜனங்களால்) அடையப்பட்டவனுகி (அந்த)
கூட்டத்திறகு அதிபதியாயிருத்தலை அடைகிருன் டம்பத்தை
மோசத்தையும், மாத்ஸரியத்தையும், பாவச்செயலையும், ராஜ
ஷத்தையும், கோள்சொல்வதையும், ஜனக்கூட்டங்களோடு ப
த்தலையும், மதங்கொண்டவர்களோடும் பித்தர்களோடும் துா
களோடும் பேச்சையும் தள்ளுகிற பேரறிவாளனே சிறந்த
எவன் அடக்கம், சுத்தி, தெய்வகாமம், மங்களகாரியங்கள், பி
சித்தங்கள், பலவிதமான உலக வியவஹாரங்கள் ஆகிய இவை
நித்தியமாகச் செய்கிருனே அவனுக்குத் தேவதைகள் மேன்மே
விருத்தியைச் செய்கிருர்கள் ஸமமாயுள்ளவர்களுடன்
ஹத்தைச் செய்கிறவனும், இழிவானவர்களுடன் விவாஹத்தை
யாதவனும், ஸமானர்களோடு ஸ்நேஹத்தையும் (ஆகாரம் முத
வியவகாரத்தையும் ஸம்பாஷணத்தையும் செய்கிறவனும், குண
ளால் சிறந்தவர்களைக் கௌரவிக்கிறவனுமான வித்வானுடைய
கள் நன்ருகச் செலுத்தப்பட்டவைகளாகும் (தன்னை) அடுத்த
ளுக்குப் பகுத்துக் கொடுத்துவிட்டு மிதமாகப் புஜிக்கிறவனும்,
வற்ற காரியத்தைச் செய்துவிட்டும் மிதமாக நித்திரைசெய்கிறவ

கப்பட்டால் பகைவர்களுக்கும் தானம் செய்கிறவனும், நல்ல
முடையவனுமாயிருப்பவனை அனர்த்தங்கள் விட்டுவிலகுகின்றன.
னுடைய செய்யவிரும்பப்பட்ட காரியத்தையும், மாறாகச் செய்யப்
காரியத்தையும், இதரஜனங்கள் சிறிதும் அறிகிறதில்லையோ
னுடைய ஆலோசனை ரகஸ்யமாயும் நன்றாக அனுஷ்டிக்கப்பட்ட
பிருந்தால் (அவனுக்கு) ஒருகாரியமும் சிறிதும் நழுவுகிறதில்லை
ப்பிராணிகள்விஷயத்திலும் அமைதியில் பிரவேசித்தவனும்,
மையுள்ளவனும், மிருதுஸ்வபாவமுடையவனும், (தக்கவர்களை)
மதிக்கிறவனும், சுத்தமான எண்ணமுடையவனுமாயிருக்கிற
ஞாதிகளின்நடுவில், நல்லஜாதியிலுண்டானதும் தெளிவுள்ளது
பெரிய ரத்தினம்போல அதிகமாக அறியப்படுகிறான் எந்தமனி
தானாகவே (அகாரியங்களில்) மிகவும்லஜ்ஜையை அடைகிறானோ அவன்
உலகத்திற்கும் குருவாகிறான், தவிரவும், அளவற்ற தேஜ
டையவனும் நல்லமனமுடையவனும் சித்தமகிழ்ச்சிபெற்றவனுமாகி
அவன் தேஜஸினால் ஸூரியன்போல விளங்குகிறான் ஓ!
கையின்புத்திரரே! சாபத்தால் எரிக்கப்பட்டவரும் அரசரு
பாண்டுவினுடைய புத்திரர்கள் ஐவரும் வனத்தில் பிறந்தார்கள்,
இந்திரர்களுக்கு நிகரானவர்களாயிருக்கிறார்கள் பாலர்களான
கள் உம்மாலேயே வளர்க்கப்பட்டவர்களும் கற்பிக்கப்பட்டவா
ாக உம்முடைய கட்டளையைக் காத்துவருகிறார்கள் ஓ! ஐயா!
களுக்கு உசிதமான ராஜ்யத்தைக்கொடுத்துவிட்டுப் புத்திரா
ன ஸௌக்கியம் ஸந்தோஷிக்கிறவரும் ஆகக்கடவீர் ஓ! அரசரே!
டிசெய்தால்) நீர் தேவர்களுக்கும் மனுஷியர்களுக்கும் நிந்திக்
க்கவர் ஆகமாட்டீர்' என்றார்

முப்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

பிரஜாகரபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் துரியோதனுதியரின் மேன்மைக்கு ஸாதனத்தைக்
கேட்க, விதுரர் பலநீதிகளைக்கூறிப் பாண்டவர்களுக்கு
ராஜ்யம் கொடுப்பதே முக்கியஸாதனமென்றது.)

திருதராஷ்டிரன், 'நித்திரையில்லாதவனும், கவலையினால் எரிக்
கிறவனுமான எனக்கு எந்தக்காரியத்தை ஆலோசித்தறிகி
ா அதனைச் சொல்லு நீயோ நம்மவர்களில் தர்மார்த்தங்
ஸமர்த்தனும் சுசியுள்ளவனுமாயிருக்கிறாய், உதாரமான மனத

தையுடையவனே ! விதுரா ! ஆகையால, அஜாதசததுருவுககு நல
யான எலலாவறறையும உளளபடி நனகுஉணாநது சொலலககட
கௌரவாகளுககு நனமையைககொடுபபதாக எதை நினைககிற
அதைச சொலலு கெடுதலைச சஙகிககிறவனுன நான கெடுதி
பாாககிறவனுகி வியாகூலமான மனததுடன உனனை வினவுகி
அறிவு தளராதவனே ! ஆகையால, அஜாதசத துருவுககு இஷட
எலலாஉணமையையும உளளபடி சொல' எனறு கேடடான

விதுரா, 'அவமானததைவிருமபாதவன சுபததையோ அ
பாவததையோ, துவேஷததுககுரிய காரியததையோ அலலது
யததையோ, கேளாமல ஒருவனுககும சொலலககூடாது அரச
ஆகையால, (நீா கேடடபடியால) கௌரவாகளுககு நனமையும
தியைச செயவதும தாமததிலிருநது விலகாததுமான வாாதை
உமககுச சொலலுகிறேன சொலலுகிற எனனிடமிருநது அ
தெரிநதுகொளளும ஓ! பாரதரே ! கபடததுடனகூடினை
கெடட உபாயஙகளால செயயபபடடவையும கைகூடுகினறவையு
காாயஙகளில மனததைச செலுததாதீா மேதாவியானவனஅபப
யுகதியினுல செயயபபடடவையும உபாயஙகளுடன கூடினவை
பயனை அளியாதவையுமான செயகைகளில மனததை பாரமபபடு
கூடாது பயனுடனகூடின காமஙகளிலே பயனகளைப பாககவே
டும, நிசசயிததுசசெயயவேணடும, படபடபபாயச செயயககூட
தீரனுனவன காமஙகளுடைய பலனையும விபரீதபலனையும தனனு
வளாசசியையும நனருக அறிநதே செயயவேணடும அலலது, செ
மலிருககவேணடும கோடடைமுதலான இருபபிடததிலும வள
யிலும குறைவிலும பொககசததிலும படடணததிலும
யிலும பிரமாணததை அறியாதவன ராஜயததில நிலைககிறதி
எவன இவைகளில பிரமாணஙகளைச சொலலபபடடபடி அ
றுனே, தாமாாததஙகளிலும ஞானததிலும முயறசியுளளவ
அவன ராஜயததை அடைகிறுன ராஜயம கிடைததேவிடடதெ
தகாதபடி இருககககூடாது முதுமையானது உததமமான ருபத
கெடுபபதுபோல அடஙகாமை செலவததைக கெடுததுவிடும
ரததில விருபபமுளள மீனுனது சிறநதஉணவால மறைககப
இருமபுததூணடிலே விழுஙகுகிறது, பினபு நேரிடும விபரீதமான
அறிகிறதிலலை பககிககமுடிவதும, பககிககததககதும, பககிகக
ஜரிககிறதும, ஜரிககுமபோது ஹிதமாயிருபபதுமானதை க்ஷேம
விருமபுகிறவன சாபபிடவேணடும. மாததிலிருநது பககுவம

கைளைப் பறிக்கிறவன் அவைகளிலிருந்து ரஸத்தை அடையமாட்
ன் அந்த மரத்தினுடைய விதையும் நசித்துவிடுகிறது முதிர்ந்து
துவமான ஸமயத்தில் பழத்தைப்பறிக்கிறவனே பழத்திலிருந்து
ரஸத்தை அடைகிறான், விதையினால் மறுபடியுமே பலத்தை அடை
ன் வண்டுகள் புஷ்பங்களைக் கெடுக்காமல் மதுவைக்கவாவது
ல மனிதர்களிடமிருந்து நலியாமல் தனங்களைக்கிரகிக்கவேண்டும்
ஸை கட்டுகிறவன் பூந்தோட்டத்தில் செய்வதுபோலப் புஷ்பிக்கப்
பிக்கப் பறிக்கவேண்டும் கரியைச் சேர்க்கிறவன்போல மூலத்தை
ஞசெய்யக்கூடாது மனிதனானவன், 'இதைச் செய்தால் எனக்கு
ன உண்டாகும்? இதைச் செய்யாவிட்டால் என்ன உண்டாகும்?'
று நன்றாக ஆராய்ந்து காமங்களைச் செய்யவேண்டும் அப்படி
லாவிடில் செய்யக்கூடாது (ஏனென்றால்) எந்தக்காரியங்களில் செய
டட மனித முயற்சியானது பிரயோஜனமில்லாததாகிவிடுமோ
விதம் எப்பொழுதும் ஆரம்பிக்க முடியாதவைகளும் அடையப்
தவைகளுமாகச் சில காரியங்கள் ஏற்படுகின்றன அனாதத்த
லயே பற்றுள்ளவனும் ஆதத்தில் பராமுகனுமாயிருக்கிறவனை
ஸகனுனப்தியை ஸ்திரீகள் விரும்பாததுபோல ஜனங்கள் போஷ
க விரும்புகிறதில்லை எவனுடைய மகிழ்ச்சியும் கோபமும் பய
லாதவையோ அவனை ஸ்திரீகள் நபும்ஸகனைப் பதியாக விரும்பா
போலப் போஷகனாக விரும்புகிறதில்லை அறிவுள்ளவனான மனி
சிறு முயற்சியுடையவைகளும் பெரிய பயனுள்ளவைகளுமான
ரியங்களைச் செய்யச் சீக்கிரமாக ஆரம்பிக்கிறான், அப்படிப்
டவைகளைத் தாமதிக்கச் செய்கிறதில்லை எல்லாவற்றையும்
திரத்தினால் பானம்செய்கிறவன்போல ருஜுவாகப் பார்க்கிற
சும்மா (ஒன்றும் செய்யாதவனாக) இருந்தாலும் அவனை மனிதர்
விரும்புகிறார்கள் [2] நல்ல புஷ்பங்களுள்ளதாகஇருந்தும் பழங்
லாததாக இருக்கவேண்டும் பழங்களுள்ளதாக இருந்தும் ஏற
ாததாயிருக்க வேண்டும் பக்குவமாகாததாக இருந்தும் பக்கு
னதுபோல விருக்கவேண்டும் ஆனால், ஒருபொழுதும் உதிரலா
. நேத்திரத்தினாலும் மனத்தினாலும் வாக்கினாலும் செய்கை
லும் எவன் உலகத்தை நான்கு விதமாக மனமகிழச்செய்கிறானோ

[1] மாலை கட்டுகிறவன் பூந்தோட்டத்தில் புஷ்பிக்கப் புஷ்பிக்கப் பறிப்பது
த தனம் செழிக்கச் செழிக்கக் கிரஹிக்கவேண்டும் ஒரே தரமாய் உபத
க்கக் கூடாதென்பது கருத்து

[2] சாந்திபர்வம் 484 ம் பக்கம் பார்க்க

அவனிடம உலகம மகிழகிறது மானபிடிககும வேடனிடமிரு
மானகள பயபபடுவதுபோல எவனிடமிருநது பிராணிகள பயபபடு
றனவோ அவன ஸமுததிரம வரையிலுள்ள பூமியை அடைநதா
குறைவை அடைவான அநீதியுடனகூடினவன தகபபன பாட
வழியாயவநத ராஜயததை அடைநதாலும தனசெயகையால, வா
னது மேகததை அடைநது அதனைநழுவசசெயவதுபோல ராஜய
நழுவசசெயகிறுன ஸாததுககளால அநுஷடிககபபடட தாம
ஆதிமுதறகொணடு அநுஷடிததுவருகினற அரசனுடையபூமியா
தனஙகளால நிரமபினதும ஐசுவரியததைப பெருககுகினறது
விருததியடைகிறது அபபடியிலலாமல, தாமததை விடடவ
அதாமததை அநுஷடிககிறவனுமான அரசனுடைய பூமியா
அககினியிலபோடடபபடட தோலபோலக குறைவை அடைகி
சததுருவினுடைய ராஜயததை நாசமசெயவதில செயயபபடுகிற
கியே தனராஜயததின பரிபாலனததிலும செயயததககது
மாக ராஜயததை அடையவேணடும, தாமமாகப பரிபாலிககவே
டும, தாமமூலமான செலவததை அடைநதால, அது நழுவ
அவன குறைவையும அடையமாடடான புலமபுகிறவனுன பி
னிடமிருநதும மாறிமாறிப பேசுகிற குழநதையினிடம
தும எலலாவறறிலுமிருநதும கறபாறைகளிலிருநதுபொன
கிரகிபபதுபோல ஸாரததைக கிரகிககவேணடும உஞசவி
தியால ஆகாரமசெயகிறவன கொஞசம கொஞசமாகக கி
பதுபோல மஹானகளுடைய நலலவசனஙகளையும நலல க
களையும தீரனுனவன அஙகஙகிருநது ஸமபாதிககிறவனுக இ
வேணடும பசுககள கநததால பாாககினறன பிராமண
வேதஙகளால பாாககிறாகள அரசாகள சாராகளால பாாககிறா
மறறஜனஙகள நேததிரஙகளால பாாககிறாகள அரசரே! எ
பசுவானது பாலகறகக இணஙகுகிறதிலலையோ அது அதிகப
துனபததைஅடைகிறது அபபடியிலலாமல, எது லேசாகக
கினறதோ அதைத துனபபபடுததுவதே இலலை எது காயசசா
வளைகிறதோ, அது காயசசபபடுகிறதிலலை எநதமரம தானு
வளைநதிருககிறதோ அதனைஅறிநதவன வளைககமாடடான இ
உபமானததினுலே தீரனுனவன பலவானை வணஙகவேணடும
வானை வணஙகுகிறவன இநதிரனை வணஙகுகிறவனுவான பசு
(வாஷதேவதையான) பாஜனயனை நாதனுகவுடையவைகள அரச
மநதிரிகளை உறவினாகளாகவுடையவாகள ஸதிரீகளுககுப பதி

ஙககள பிராமணாகள வேதஙகளைப பாதுககளாகவுடையவாகள
மானது ஸததியததால காககபபடுகிறது. விததையானது
பியாஸததால காககபபடுகிறது ரூபமானது சுததமசெயவதால
ககபபடுகிறது குலமானது நலலநடையால ரக்ஷிககபபடுகிறது
விஞல தானியம ரக்ஷிககபபடுகிறது குதிரைகளைத தேககபபயிறசி
லிபவறறுல காககவேணடுப அடிககடி பாாபபதிஞல கோககளை
ககவேணடும. மடடமானவஸதிரததால ஸதிரீகள ரக்ஷிககத
வாகள. நடையால இழிவானவனுககுக குலமானது பிரமாண
றதிலலையெனபது எனனெணணம கீழககுலததில பிறநதவா
ஞலும, அவாகளுடைபநனனடையானது குலததைககாடடிலும
கமாகிறதலலவா? எவன பிறாகளுடைய தனம, ரூபம, வீரியம,
ம, ஸநததி, ஸுகம, நலலபாககியம, பூஜை இவைகளில பொருமை
டயவஞயிருககிருனே அவனுககு வியாதியானது முடிவறறது
ரியஙகளைசசெயவதிலும காரியஙகளைவிடுவதிலும அகாலததில
தமான ஆலோசனையிலும 1 பயநதவன மதததைககொடுககிற
துவைப பானம செயயககூடாது விததியாமதம, தனமதம, மூன
தானகுலமதம ஆகிய இநதமதஙகள காவஙகொணடவாகளுககு
டுகினறன. இவைகளே ஸததுககளுககுச(சொலலாலும)பொருளா
மததிறகு எதிரிடையான தமஙகளாகினறன ஒருகால, ஒருகா
மிததம ஸததுககளால பிராாததிககபபடட அஸததுககள,அஸத
எறு பிரஸிததமாயிருநதும தமமை ஸததாகநினைககிறாாகள பிரா
ளுககு ஸததுககள கதி, ஸததுககளுககு ஸததுககளே கதி
ததுககளுககும ஸததுககள கதி அஸததுககளோ ஸததுககளுக
கதியலலா நலலவஸதிரமுளளவஞலே ஸபையானது ஜயிககப
டதாகும கோககளுளளவஞல நலலஆகாரததிலாசையானது
கபபடடதாகும. வாகனமுளளவஞல வழியானது ஜயிககப
டதாகும. சீலமுடையவஞல எலலாம ஜயிககபபடடனவாகும
தனுககுச சீலம முககியம அது எவனுககு இககதில நசிதது
றதோ அவனுககு உயிரிஞலும தனததிஞலும பநதுககளாலும
ரிலலை ஓ! பரதஸரேஷடரே! தனவானகளுககு மாமஸததால
ததும, நடுவாயுளளவாகளுககு ஆவினபால தயிா நெய மோா
ல சிறநததும, தரிததிாகளுககுத தைலததால சிறநததுமாயி
றெ அனனமானது ஏறபடுகிறது தரிததிராகள எபபொழுதும

1 'இவைகளில பயபபடவேணடும்' எனறும, 'மதிமயககததைத தரக
ப வஸதுவைக குடிககககூடாது' எனறும பழையஉரை கூறுகிறது.

உடனே பாகமான அன்னத்தைப் புசிக்கிறார்கள் பசியானது
களுக்கு ருசியை உண்டுபண்ணுகிறது தனவான்களுக்கு அந்த
எளிதில் கிடையாது உலகத்தில் அனேகமாகத் தனவான்களு
புஜிப்பதற்குச் சக்தியிருக்கிறதில்லை ஓ! அரசரே! தரித்
களுக்குக் காய்ந்தகட்டைகளும் ஜரிக்கின்றனவல்லவா? கீ
மனிதர்களுக்குப் பிழைப்பில்லாமல்போவதில் பயம், நடுவா
களுக்கு மரணத்தில் பயம், மேலானமனிதர்களுக்கு அவமானத்
மிக்கபயம் குடிமுதலான மதங்களுக்கெல்லாம் ஐசுவரி
மானது மிகவும் பாவமாயுள்ளது பணக்கொழுப்பால் கொழுத்த
விழுந்தும் (=தாழ்வையடைந்தும்) அறிகிறதில்லையல்லவா? வி
களில் பிரவிருத்திக்கின்றவைகளும் வசப்படாதவைகளுமான இ
ரியங்களாலே இந்த உலகமானது (சூரியன்முதலான) கிரகங்க
நக்ஷத்திரங்கள் தாபத்தையடைவதுபோலத் தாபத்தை அடைகி
கூடப்பிறந்ததும் மனத்தைவெளியிலிழுப்பதுமான ஐம்புலன்க
கூட்டத்தால் வசம்செய்யப்பட்டவனுக்கு வளர்பிறையில் சந்
வளர்வதுபோல ஆபத்துக்கள் வளர்கின்றன எவன் தன்னை
செய்யாமல் மந்திரிகளை வசம்செய்ய விரும்புகிறானோ, மந்திரி
வசம்செய்யாமல் சத்துருக்களைத் தான் வசம்செய்ய விரும்புகிற
அவன் அவசனாயிருந்து குறைவையடைகிறான் முதலில் தன்னை
துவேஷத்துடன் (வசம்செய்யவேண்டியவர்களுடன்) சேர்க்கவே
டும். பிறகு, மந்திரிகளையும் பகைவர்களையும் சேர்க்கவேண
வீணாக (இதற்குமாறாக) வசம்செய்யவிரும்பக்கூடாது இந்தி
களை வசம்செய்தவனும், மந்திரிகளை வசம்செய்தவனும், சத்துரு
விஷயத்தில் சிக்ஷையைச்செய்பவனும், ஆலோசித்துச் செய்பவ
தீரனுமாயிருப்பவனைச் செல்வமானது எப்பொழுதும் அடையும்
அரசரே! மனிதசரீரம் ரதம், புத்தி ஸாரதி, இவனுடைய இ
யங்கள் குதிரைகள் அடங்கினவைகளான அந்த நல்லகுதிரைக
ஜாக்கிரதையுள்ளவனும் ஸமர்த்தனுமாக இருப்பவன் தீரனை தே
போல ஸுகமாகச் செல்லுகிறான் சிக்ஷிக்கப்படாதவைக
இவைகளே, அடக்கமில்லாதவைகளும் வசமாகாதவைகளு
குதிரைகள்போல ரதத்தோடு ஸாரதியையும் குதிரையான தன்னை
கொல்லுவதற்குப் போதும் அறிவில்லாதவன் அடங்காத இ
யங்களால் அனர்த்தத்தை அர்த்தமாகவும் அர்த்தத்தை அன
மாகவுமே பார்க்கிறவனாகிப் பெரியதுக்கத்தை ஸுகமாக நி
கிறான். எவன் தர்மார்த்தங்களைவிட்டு இந்திரியங்களின்வச

—ந்தவனுகிருனோ அவன அழகு, பிராணன, தனம, தாரங
இவைகளிலிருந்து சீககிரம குறைவை அடைகிருன எவன
ஙகளுககு அதிபதியும, இநதிரியஙகளுககு அதிபதியலலாத
மாவானோ அவன இநதிரியஙகளுககு அதிபதியலலாமை
ஐஸ்வரியததிலிருநதும நழுவுகிருனலலவா? அடஙகினவைக
மனம, புததி, புலனகள இவைகளாலே தானுகவே தனனைத
வேணடும ஆதமாவே ஆதமாவுககு பநது அலலவா? ஆத
வ ஆதமாவுககுச சததுரு எவனுல தனனுலேயே தனனுடைய
ார வசமசெயயபபடடதோ, அவனுடைய ஆதமாவுககு ஆத
ப (=அவனே) பநது அநத ஆதமாவே நிலையான பநது, அநத
ாவே நிலையானசததுரு ஓ! அரசரே! பலமிலலாதகணகளுளள
லுல மூடபபடட இரணடு பெரிய மீனகள அநதவலையை அறுப்
பாலக காமமும குரோதமும, சிறநத அறிவை நாசஞ்செயகின
இவவுலகில எவன தாமாததஙகளை நனருகத தெரிநது
ாடு (யுதத) ஸாதனஙகளை அடைகிருனோ, பூரணமான ஸாதனங
ள அவன எபபொழுதும ஸுகமாக விருததிஅடைகிருன
உளளேயிருப்பவைகளும மனததின விகாரஙகளுமான ஐமு
களான பகைகளை வெலலாமல மூறறபபகைகளை வெலல
புகிருனோ அவனைப பகைவாகள அவமதிததுவிடுகிருாகள
மாககளான அரசாகள இராஜயததிலுணடான [1]மோகஙக
, இநதிரியஙகளை வசமசெயயாததால, தஙகள காமஙகளால
நதிககபபடடவாகளாகக காணபபடுகிருாகளலலவா? பாவம
றவாகளை விலககாததினுல பாபமிலலாதவாகளுககும சோககை
ஸமமான சிக்ஷை ஏறபடுகிறது உலாநத விறகுடன
ந ஈரவிறகும எரிககபபடுகிறது ஆகையால, பாவிகளுடன
கையை அடையககூடாது தனனைச சோநதவைகளும
னவைகளும ஐநது பயனுளளவைகளுமான ஐநது பகை
தனவசமசெயயாத மனிதனை ஆபததானது விழுஙகு
அஸூயையிலலாமை, நோமை, சுசியாயிருததல, மகிழசசி,
ால, அடககம, மெயமமை, சஞசலமிலலாமை ஆகியஇவைகள
மனமுளளவாகளுககு உணடாகமாடடா ஓ! பாரதரே!
நானம, அஞயாஸம, பொறுமை, தாமததை நிததியமாகக
ருதல, அடககமான வாாததை, அடககமானதானம ஆகிய
ள கீழான மனிதாகளிடம இரா நிநதைகளாலும அபவாதங

[1] அரசாடசியாலுணடான மயககஙகள,

களாலும, அறியாதவாகள பணடிதாகளைத துனபமசெயகிற
சொனனவன பாவததைகஙிரகிககிறான பொறுககிறவன வ
கிறான தீயவாகளுககுப பிறரைபபீடிததல பலம, அரசாகளு
சிகைஷசெயவது பலம மாதாகளுககு கணவாபணிவிடை
குணசாலிகளுககுப பொறுமை பலம ஓ! அரசரே! வாககை அ
வது செயய மிகஅரியதாக ஒபபுககொளளபபடடிருககிறது அ
முடையதாகவும விசிததிரமாகவும அதிகமாகப பேசுவதறகு
யாது. நலமாகச சொலலபபடட வாாததையானது பலவித
நனமையைக கொடுககிறது ஓ! அரசரே! அநதசசொலலே
யாகச சொலலபபடடால கெடுதியினபொருடடு ஏறபடுகிறது ப
களால உணடான புணணும, கோடாலியால வெடடபபடட க
(மாறி) ஆறியும துளிாததும விடுகினறன வாககினாலே
யாகசசொலலபபடட நிநதையாகிறசொறபுணணானது ஆ
திலலை காதுபோனற பிடியுடைய காணியெனகிற பாணஙக
குணடுகளையும நாராசஙகளையும சரீரததிலிருநதும பிடுஙகி
றாகள வாககாகிறசலலியமோ எடுககமுடிகிறதிலலை அது
தயததில ஊனறிபபோகிறதனறோ? எவைகளால அடிககப
வன இராபபகல துககிககிறானோ அநதசசொறகளாகிற அமபுகள
லிருநதும வெளியில வருகினறன அவைகள பிறனுடைய
களைத தவிர மறறவிடஙகளில விழுகிறதிலலை. பணடி
வன அவைகளைப பிறாகளினபொருடடு விடககூடாது. தே
எநத மனிதனபொருடடு அவமானததைக கொடுககிறாகளோ
னுடைய புததியைக குறைககினறாகள அவன கீழானகாரியங
பாாககிறான புததி கலஙகி நாசமநேரிடட ஸமயததில அ
னது நீதிககு நிகராகி மனததைவிடடு விலகுகிறதிலலை ஓ!
ஶ்ரேஷடரே! உமமுடைய புததிராகளுடைய அபபடிபபட
தப புததியானது பாணடவாகளிடம விரோததினால வியா
படடிருககிறது இவாகளை நீா அறியவிலலை ஓ! திருதராஷடி
ராஜேநதிரரே! எலலா லகஷணஙகளும பொருநதினவனும,
கததிறகும அரசனாககககூடியவனும, உமமுடைய எலலாபபுததிரா
கும மேறபடடவனும, பாககியததால கௌரவிககபபடடவனு
லமையும மிகக அறிவுமுடையவனும, தாமாததஙகளின உண
அறிநதவனும, தாமஙகளை வகிககினறவாகளில சிறநதவனு
இநத யுதிஷடிரன, தயையினாலும, குரூரததனமையிலலாமை
லும, உமமிடமிருககும குருததனமையினாலும, உமமாலுண

லேசஙகளைப பொறுககிருன உமககுச சிஷயனான இநத யுதிஷ்
அரசனுக இருககட்டும' என்று சொனனுா.

முபபததைநதாவது அததயாயம்

பரஜாகரபாவம. (தொடாசசி)

துரா் திருதராஷ்டிரனுக்கு ஸுதன்வா விரோசனஸம்வாதமுதலிய
வற்றைச்சோல்லிப் பாண்டவர்களிடம் புததிரனிடம்
போலிருக்கவேண்டுமென்றது

திருதராஷடிரன, 'ஓ! மஹாபுததிமானே! மறுபடியும,
ததஙகளுடனகூடின வசனததைச சொல கேடகிறனனககுக
த திருபதியுணடாகவிலலை. இவவுலகில, நீ விசித்திரமான
ஙகளைச சொலலுகிருய' எனறு கேடடான
விதுரா, 'எலலா தீாததஙகளிலுமஸநானமும எலலாபபிராணி
ஷயததிலும ருஜுவான இருபபும இவவிரணடும ஸமான
நககலாம அலலது, ருஜுததனமையானது அதிகமாயிருக
. 'ஓ! பிரபுவே! புதராகளான பாணடவாகளவிஷயததில எப
துமருஜுததனமையை அடையககடவீா (அதனால)இமமையில
தான கீாததியைஅடைநது, மரணததிறகுபபிறகு ஸவாககத
அடைவீா ஓ! புருஷஶரேஷடரே! எதுவரையில மனிதனு
பரிசுததமான கீாததியானது உலகததில சொலலபபடுகிறதோ
ரையில அவன ஸவாககலோகததில பூஜிககபபடுகிருன இநத
ததிலும கேசினி எனகிற ஸதிரீவிஷயததில விரோசனனுககு
னவாவுடன உணடான ஸமவாதரூபமான பழைய இநதச
ிரததைச சொலலுகிருாகள 'ஓ! அரசரே! நிகாறற அழகு
நதியவளும கேசினிஎனகிற பெயருடையவளுமான கனனிகை
ள சிறநதவனனபதியை அடையவிருமபி ஸவயமவரததி
தாள அபபொழுது, விரோசனனெனகிற அஸுரன அவளை
யவிருபபமுளளவனுக உடனே அவவிடம வநதான உடனே,
டததில கேசினியானவள, அநத அஸுரராஜனை நோககி, 'ஓ!
சன! பிராமணாகள சிறநதவாகளா? அலலது, அஸுராகள
வாகளா? பிராமமணாகள சிறநதவாகளாதலால, எனனகார
ால ஸுதனவா மஞசததிலஏறுமவிருபபாா'' எனறுகேடடாள.
சனன், 'ஓ! கேசினி! காஶயபபராஜாபதியின வமசததில

பிறநதவாகளும மிகக ஸததுககளுமான நாஙகளே ந
வாகள இநத உலகஙகள எஙகளுடையவையலலவா? (
கள [1]யாா?, வேதியாகள யாா?'' எனறுசொனனுன கேசினி,
விரோசன! நாமஇருவரும இவவிடததிலேயே எதிாபாாத
போம (எனனை)அடைவதனிமிததம நாளைககாலையில ஸுத
வருவாா சோநதிருபபவாகளான உஙகள இருவரையும
பாாபபேன' எனறு சொனனுள விரோசனன, 'ஓ! மஙகல
முள்ளவளே! பயநதவளே! நீ எவவிதம சொலலுகிருயோ
விதம செயவேன. காலையில சோநதிருபபவாகளான என
ஸுதனவாவையும பாாபபாய' எனறுசொனனுன

ஓ! அரசாகளிறசிறநதவரே! இரவுசெனறு ஸூாய ம
லம உதிததபிறகு, ஸுதனவா அநத இடம வநதாா ஓ!
வே! விரோசனன கேசினியுடனிருககிற அவவிடததிறகு ஸுத
எனகிறபாாமமணரும, பரஹலாதபுதரனுன விரோசனனுககும
னிககும நேராக வநதாா ஓ! பாதவமசததிறசிறநதவரே! கே
நேரில வநதவரான வேதியரைபபாாதது எதிாசெனறு அவ
ஆஸனததையும பாதயததையும அாககியததையும கொடுத
('எனனுடன இநத ஆஸனததிலிருபபீா'எனறு விரோசனனுல
லபபடடவரான) ஸுதனவா, விரோசனனைநோககி, 'ஓ! பிரஹ
புதரனே! ஸுவாணமயமான மஞசததில உடகாரு நான
மணன ஓ! பிரஹலாதபுதர! ஸுவாணமயமானதும சிறநதது
உனனுடைய ஆஸனததை (கையால) பரிசிககினறேன. உ
ஸமமான தனமையை அடைநதவனுனல உடகாருவேன (அபப
லாததால) நான உனனுடன உடகாரமாடடேன' எனற சிறு
னததைசசொனனுா விரோசனன, 'உமககுப பலகையோ கூாச
தாபபாஸனமோ உசிதமானது ஓ! ஸுதனவாவே! நீா எனகு
ஸமமான ஆஸனததிறகுத தககவரலலீா' எனறு சொல
ஸுதனவா, 'பிதாவும புதரனும இரணடுவேதியாகளும இ
க்ஷததிரியாகளும விருததாகளான இரணடு வைஸயாகளும இ
சூதராகளும சோநதிருககலாம மறறவாகள ஒருவரோடொ
சோநதிருககககூடாது. உனனுடைய பிதாவானவன எ
சிறநத ஆஸனததில இருததிக கீழேயிருநதுகொணடு உப
தானலலவா? பாலனும வீடடில ஸுகமாக வளாககபபட
மான நீ ஒனறையும அறியாய' எனறு சொனனுா. விரோச

[1] 'தனனிலும தாழநதவா' எனபது

! ஸுதன்வாவே! ஸ்வர்ணத்தையும் பசுக்களையும் குதிரைகளை
அஸுரர்களுள் எங்களுக்குச் சொந்தமானதனத்தையும் பந்தயம்
வக்கிறேன் அவற்றைக்கொண்டு அறிந்தவர்களிடத்தில் நாமிரு
நம் வினவுவோம்' என்று சொன்னான் ஸுதன்வா, 'ஓ! விரோசன!
வர்ணமும் பசுக்களும் குதிரைகளும் உனக்கே இருக்கட்டும்
ரிப்பந்தயம் வைத்துக்கொண்டு தெரிந்தவர்களிடம் வினவுவோம்'
றுசொன்னார் விரோசனன், 'உயிர்ப்பந்தயம் வைத்துக்கொண்டு
ம் எவ்விடம்செல்வோம்? நான் தேவர்கள்முன்னும் மனிதர்கள்முன்
ம் ஒருகாலுமநிற்கமாட்டேன்' என்றுசொன்னான் பிறகு, ஸுதன
', 'உயிர்ப்பந்தயம் வைத்துக்கொண்டு உன்பிதாவினிடம் செல்லு
ராம் அந்தப்பிரஹ்லாதன் புத்ரனநிமித்தமும் பொய்யைச்சொல்ல
ட்டான்' என்றுசொன்னார் இவ்விதம்விரோசனனும்ஸுதன்வாவும்
தயம்வைத்துக்கொண்டு கோபத்துடன் அப்பொழுது ப்ரஹ்லாத
ருக்குமிடம் வந்துசேர்ந்தார்கள். அப்பொழுது, ப்ரஹ்லாதன்,
வர்கள் முன்பு சேர்ந்துஸஞ்சரிக்காதவர்கள் அப்படிப்பட்ட இவர்
ர் எதிரில் காணப்படுகிறார்கள் ஸர்ப்பங்களைப்போலக்கோபங்கொண்ட
களும் ஒரேவழியில் வந்தவர்களுமாக இருக்கிறார்கள்' என்று
னத்துப் புத்ரனைநோக்கி, 'விரோசன! நீங்களிருவரும் என்ன
ரணம் இவ்விதம் சேர்ந்து ஸஞ்சரிக்கின்றீர்கள்? இதற்குமுன்
ர்ந்து ஸஞ்சரிக்கிறதில்லையே? உனக்கு ஸுதன்வாவுடன் நட்பு
ண்டாயிருக்கிறதா? இதைப்பற்றிக் கேட்கிறேன்' என்று கேட்
ன் விரோசனன், 'ஓ! ப்ரஹ்லாதரே! எனக்கு ஸுதன்வாவுடன்
நேகமில்லை உயிரில் பந்தயம்வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் உண்
மையைக் கேட்கிறேன் கேள்விக்கு விடை பொய்யைச்சொல்லா
' என்று சொன்னான் பிறகு, ப்ரஹ்லாதன், 'ஸுதன்வாவுக்கு
பாத்யத்திற்குத்) தீர்த்தத்தையும் மதுபர்க்கத்தையும் கொண்டு
ருங்கள்' என்று சொல்லிவிட்டு, ஸுதன்வாவை நோக்கி, 'ஓ!
ராமமணரே! பூஜிக்கத்தக்கவராகிறீர் பருத்த வெள்ளைப்பசு
னது மதுபர்க்கத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது' என்று
ரன்னான் ஸுதன்வா, 'ஓ! ப்ரஹ்லாத! கேள்விக்கு மறுமொழி
ாலவதின்றுலேயே எனக்குப் பாத்யஜலமும் மதுபர்க்கமும் கொடுக்
ப்பட்டனவாய்விடும் இப்பொழுது கேட்கிறவனான என்னுடைய
ள்வியை உண்மையாகச் சொல் பிராமமணர்கள் சிறந்தவர்களா?
ல்லது, விரோசனன் சிறந்தவனா? என்று கேட்டார் ப்ரஹ்லா
ர், 'தாமமானது சித்திரவர்ணமுடையதுமில்லை, கபில நிறமுடை

யது மில்லை, கறுத்த நிறமாயுமில்லை, சிவந்த நிறமாயுமில்லை க்
முனையைக்காட்டிலும் கூர்மையாயிருக்கிற தர்மத்தை-எவன் செ
ல்லக்கூடியவனாகிறான்? ஓ! பிராம்மணரே! நீர் வணங்கத்தக்கவ
பந்தயத்தின் விஷயத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டவருமாயிருக்கிறீர்
பிராம்மணரே! எனக்கு ஒருபுத்திரன் நீரும் இங்கே நேரில் இருக்கிற
விவாதம் செய்துகொண்டவர்களான அப்படிப்பட்ட இருவர்களுடை
கேள்வியையும் என்னைப்போன்றவன் எவ்விதம் சொல்லுவான்?" என
சொன்னான் ஸுதன்வா, 'ஓ! பிரஹ்லாதனே! நிகரற்றதான இந
கேள்வியை நீ சொல்லாமலிருந்தாலும் அல்லது விபரீதமாகச் செ
னாலும் உன்னுடைய தலை சிதறிவிடும்' என்று சொன்னார்.

ஓ! திருதராஷ்டிரரே! அறிவிற்சிறந்தவரே! பிரஹ்லாத
ஸுயனுடன்கூட வருவதும் எல்லாவற்றையும் உணர்ந்த
எல்லாவற்றையும் நேரில் பார்ப்பதுமான ஹம்ஸத்தைநோக்
'ஓ! ஹம்ஸமே! புத்திரனும் மற்றவனும் பந்தயம்வைத்துக்கொண்
விவாதஞ்செய்தால் அவர்கள் விஷயத்தில் எப்படி (சொல்வ
தர்மமாகும்?' என்று கேட்டான் ஹம்ஸம், 'புத்திரனுக்குப்
வையோ வேறுஇஷ்டமான தனத்தையோ கொடுக்கலாம் ஓ!
சரே! இரண்டுபேர்கள் வாதஞ்செய்யும்போது (கேட்ட) கே
யை (விதிப்படி) உண்மையாகவே உரைக்கவேண்டும்' என்று செ
பிறகு பிரஹ்லாதன், ஹம்ஸத்தைநோக்கி, 'ஓ! ஹம்ஸமே! உண
யைக் கேட்கிறேன் ஒருவன் மெய்யையோ பொய்யையோ தெ
வாகச் சொல்லவில்லையானால் அவன் எவ்வளவு பாவஞ்செய்த
வான்?' என்றுகேட்டான் ஹம்ஸமும், 'தர்மத்தைப்பற்றிக் கேட்
பட்டவன் விபரீதமாகச்சொல்லக்கூடாது ஓ! அரசரே! கோ
காதுபோலச் சஞ்சலமாக நடக்கிறவன் தர்மத்திலிருந்தும் ந
வான். தவிரவும், அவனுக்கு உலகமுமில்லை, பிரஜைகளுமில்
தர்மத்தை ஆராய்ந்தறிந்தவர்களான எவர்கள் மனத்திலறிந்து
கொண்டு மௌனமாயிருக்கின்றார்களோ அவர்களைத் தர்மமான
கரையிலுள்ளத்த விருக்ஷங்களை நதிகள் பங்கப்படுத்துவதுபோ
பங்கப்படுத்துகிறது எந்தஸபையில் நிந்திக்கப்படத்தக்கவன் நிந
கப்படவில்லையோ அந்தஸபையில் தலைவனாயிருப்பவன் (அவன்பா
தில்) பாதியை அடைகிறான் செய்தவனுக்கு நாலிலொன்றுகிடை
கிறது நாலிலொன்று அந்தஸபையிலுள்ளவர்களிடம் சேருகிற
எந்தஸபையில் நிந்திக்கத்தக்கவன் நிந்திக்கப்படுகிறானோ அ
ஸபைத்தலைவன் பாபமில்லாதவனாகிறான் ஸபையிலிருப்பவர்க

்ததிலிருந்தும் விடுபடுகிறார்கள் பாவமும் செய்தவனைச் சாருகின
' என்றுசொல்லிற்று பாஹலாதன், ஹம்ஸத்தை நோக்கி,
! ஹம்ஸமே! தத்வத்தைக் கேட்கிறேன் அறியாமையினு
யோ ஆசையினுலேயோ பொய்யான வார்த்தையைச் சொல்லு
ுனுல் தவருக எடுத்து உரைத்தவன் எவ்விதம் வசிப்பான்?"
று கேட்டான் ஹம்ஸமும், 'ஒருஸதிரீ இருக்கையில் மற
ுத்தி விவாகம் செய்யப்பட்டால் அந்தஸ்ரீயும், சூதாட்டத
அபஜயத்தை அடைந்தவனும், சுமைசுமந்து அங்கம் நைந்த
ும், அந்தராத்திரி முழுவதும் எவ்விதம் வஸிப்பார்களோ அவ
ம தவருகச் சொன்னவனும்[1] வஸிப்பான் பட்டணத்தில் கோட்
க்கு வெளியில் தடுக்கப்பட்டுப் பசியுடன்கூடி அனேகம் பகைவா
ப் பார்க்கின்றவன் (இராத்திரி முழுவதும் எவ்விதம் துக்கத்
ன் வாஸத்தைச் செய்வானே) அவ்விதமே தவருகச் சொன்ன
ும் வஸிப்பான் பிரியனுன மித்ரனவிஷயத்தில் கபடம்
்தவனும் துரோகம் செய்யப்பட்டவனும் எல்லாப் பொருளையும்
ந்தவனும் (அது அது செய்யப்பட்ட) ராத்ரி முழுதும் எவ்
ம வஸிப்பாரோ அவ்விதம் மாருகச் சொன்னவனும் வஸிப்
ன [2] ஆட்டுக்காகப் பொய்சொல்லுபவன் முன்னேர்களான
து பேர்களையும் நாசம் செய்தவனுவான், [3] கோவுக்காகப் பொய்
ால்லுபவன் முன்னேர்கள் பத்துப்பேர்களைக் கொன்றவனு
ன், குதிரையினிமித்தம் பொய்சொல்லுபவன் நூறுபேர்களை
ம செய்தவனுவான், மனிதனிமித்தம் பொய்சொல்லுபவன்
ிரம் பேர்களை நாசம்செய்தவனுவான், ஸ்வர்ணத்தினிமித்தம்
ய்சொல்லுபவன் பிறந்தவர்களையும் பிறக்கப் போகின்றவா
ையும் கொன்றவனுவான், பூமியினிமித்தம் பொய்சொன்னுல்
லாவற்றையும் கொன்றவனுவான், (ஆகையால்) [4] பூமியினிமித்தம்
ய் சொல்லாதே' என்று சொல்லிற்று
பாஹலாதன், (புத்திரனை நோக்கி), 'விரோசன! அங்கிரஸ
னிலும் சிறந்தவர், ஸுதன்வா உன்னிலும் சிறந்தவரே, உன்
ாயைக்காட்டிலும் இவருடையமாதா சிறந்தவளே ஆகையால்,
இவரால் ஜயிக்கப்பட்டாய் விரோசனு! இந்தஸுதன்வா உன்
டைய பிராணனுக்கு எஜமானர்' என்றுசொல்லிவிட்டு, (ஸுதன

1 'அவ்வித துக்கத்தை அடைவான்' என்பது கருத்து
2 3 இவற்றைக் கொல்லுவதற்காக
4 'பூமிக்குகிகரான கேசினியினிமித்தம்' என்பது பழையவுரை.

வானைநோககி) 'ஓ! ஸுதனவாவே! விரோசனன மறுபடியும உம கொடுககபபட விருமபுகிறேன' எனறு சொனனுன ஸுதன 'ஓ! பிரஹலாதனே! நீ தாமததைககைபபறறி ஆசையால பொய சொலலாமையால கிடைககஅரிய புததிரனைத திருமப உன கொடுககிறேன ஆனுல, பிரஹலாத! எனனுல கொடுககபப உனனுடைய புததிரனுன இநதவிரோசனன சிறுமியான கேசினி முனனே எனது [1]பாதஙகளை பாகூஷாலனம செயயவேணடும்' எ சொனனுா

ஓ! அரசசிரேஷடரே! ஆகையால, ஒரு பூமியினிமிதத பொயயைசசொலல அருகரலலீா புததிரனிமிததம (உணமை சொலலாமல புததிராகளோடும மநதிரிகளோடும நாசததைஅ யாதீா தேவாகள, மாடுமேயபபவனபோலக கோலையெடுத கொணடு (மனிதனைக) காககவிலலை' எவனைக காககவிருமபுகின களோ அவனுககு நலலபுததியை உணடுபணணுகிறுாகா ஒரு தன எவவளவுககெவவளவு நலலகாரியததில மனததைச் செ துகிறுனே அவனுககு விருமபினவையெலலாம அவவளவுககவவ ஸிததிககினறன இநதவிஷயததில சநதேகமிலலை கபடததோடி கினற இநதமாயாவியை வேதஙகள பாவததிலிருநதும கரையேற திலலை சிறகுமுளைதத பக்ஷிகள கூடடை (தளளுவது) போல வே கள இவனை முடிவுககாலததில தளளிவிடுகினறன கடகுடித யும, கலகததையும, ஜனககூடடததுடன வைரததையும, கண யும மனைவியையும பிரிபபதையும, ஞாதிகளைபபேதிபபதை ராஜததுவேஷததையும, ஸதிரீபுருஷாகளின விவாததை மிகக கெடடமாாககததையும தளளததககவைகளாகச சொலலு றுாகள ரேகைபாாததுச சொலலுகிறவனையும [2] முனபு திருட ருநது பின வாணிபமசெயபவனையும [3]சலாகையைத துககொ (யோகிவேஷம பூணட) வஞசகனையும வைததியனையும பகைவனை நணபனையும [4] காயகனையும இவவேழுபோகளையும மதயஸதாகளா

---

1 'எனமுனனிலையில கேசினியினபாதஙகளில மஞசளபூசவேணடும்' பது பழையவுரை

2 'தராசு முதலியவறருல் ஏமாறறுகிறவன' எனினுமாம

3 'கமபி அலலது கயிறுமுதலியன வைததுககொணடு சகுனமுதலி சொலலி ஏமாறறுகிறவன' எனபது பழையவுரை

4 'குசீலவ' எனபது மூலம, 'இழிவான தனமையுடையுவன' என பழையவுரையின கருதது,

யக்கூடாது 'அபயத்தை அளிக்கிறவைகளான' அக்னிஹோத்ரம், ௗனம், அத்யயனம், யஜ்ஞம் இந்நான்கும் கௌரவத்திற்காகச் யப்பட்டால் கபடமாகச் செய்யப்பட்டவைகளாகிப் பயத்தை கின்றன. வீட்டில் தீ வைக்கிறவனும் விஷமிடுகிறவனும் பத்னி வயபிசாரிகைச்செய்து ஜீவிக்கிறவனும் ஸோமலதையைவிற்கிறவ ஆயுதம் செய்கிறவனும் கோட்சொல்லுகிறவனும் மித்திரனுக் துரோகம்செய்கிறவனும் பரதாரத்தில் பற்றுதலுள்ளவனும் நணஹத்தி செய்தவனும் குருதாரகமனம் செய்தவனும் கட் ககின்ற இருபிறப்பாளனும் மிக்கக்ரூரனும் அசுசியாயிருப்ப ம நாஸ்திகனும் வேதநிந்தை செய்பவனும் உபநயனமுதலான ஸ்காரமில்லாதவனும் 2 கிராமபுரோகிதனுயிருப்பவனும் 3 உழவு பவனும் பலமிருந்தும் ரக்ஷியென்று சொல்லப்படும் ஹிம்ஸிக னும் இவர்களெல்லாரும் பரமஹத்திசெய்தவனுக்கு ஒப்பாவார் உருவமுள்ள பொருளானது (இருளாயிருக்கையில்) தரும ந்தத்திலும், தாமமானது நடையிலும், ஸாதுவானவன மஞ்செய்யாமைமுதலிய) வியவகாரத்திலும் அறியப்படுகின பயங்கள் நேரிட்டபொழுது சூரனும், ஆபத்துகளுக்குக தலநேரிட்டபொழுது தீரனும், பஞ்சமுதலான ஸங்கடங்களும் ந்துக்களும் நேர்ந்தபொழுது மித்ரர்களும் சத்துருக்களும் யப்படுகிறார்கள். முதுமையானது ரூபத்தையும், ஆசையானது யத்தையும், மிருத்யுவானவன் பிராணன்களையும் அஸூயை து தாமம்செய்தலையும் கோபமானது ஸம்பத்தையும் அனுரியா ஸேவித்தலானது சீலத்தையும் காமமானது லஜ்ஜையையும் அப கின்றன (செல்வமுதலியவற்றாலுண்டான) செருக்கானது எல் றறையுமே அபகரிக்கிறதல்லவா? குரோதமுள்ளவனுக்கு ஆர்த லலை, ஹிம்ஸிக்கிறவனுக்கு மித்ரனில்லை குரூரனுக்கு ஸதிரீ ல் ஸூகியாயிருப்பவனுக்கு வித்தையில்லை காமிக்கு லஜ்ஜை ல, சோம்பேறிக்குச் செல்வமில்லை, உறுதியில்லாதவனுக்கு றுமேஇல்லை செல்வமானது மங்களமான காரியத்தால் டாகிறது, ஸாமர்த்தியத்தால் விருத்தியடைகிறது, சீக்கிர செய்கையால் வேரூன்றுகிறது, அடக்கத்தால் நிலைக்கின்றது

1 சாந்திபர்வம் 43 வது பக்கம் குறிப்பில் காண்க 2 'ஆசாரங்களுத்யோக மயால் எல்லாவியாபாரிகளிடமும்ஸ்ருவமென்னும் கருவியால் தானிய் யெவற்றை வாங்குகிறவன்' எனினுமாம்' என்பது பழையவுரை 3 'ரகசிய ஆடுமாடுகளைக்கொல்பவன்' என்பது இங்கிலீஷ்மொழிபெயர்ப்பு

அறிவு, குடிப்பிறப்பு, அடக்கம், கல்வி, பராக்ரமம், மிதமா பேசுதல், சக்திக்குத்தக்கபடி தானம், நன்றியறிதல் என எட்டுக்குணங்களும் மனிதனைப் பிரகாசிக்கச்செய்கின்றன ஐய! மிக்கமகிமைபொருந்திய இந்தக்குணங்களை ஒருகுணமா பலாத்காரித்துச்சேருகிறது. அரசனானவன் எப்பொழுது ஒரும னைப் பூஜிக்கிறானோ அப்பொழுது அந்தராஜபூஜையாகிற குணமா (அவனிடத்தில்) எல்லாக்குணங்களுக்கும் மேற்பட்டு விளங்கு றது ஓ! அரசரே! (சொல்லப்போகிற) இந்தஎட்டுக்களும் ம லோகத்தில், ஸ்வர்க்கலோகத்திற்கு ஸூசகங்களாயிருக்கின் இவைகளில், நான்குகள்[1] ஸத்துக்களால் தேடிஅடையப்படுகின் இவைகளில், (மற்ற) நான்குகளை ஸத்துக்கள் அநுசரித்து நடக றார்கள் ([2] அவைகளாவன,-) யாகம் தானம் அத்தியயனம் த இந்நான்குகளும்[3] ஸத்துக்களால் தேடிஅடையப்படுகின்றன அ கம், ஸத்யம், நேர்மை, அஹிம்ஸை இந்நான்குகளையும் ஸத்து அநுசரித்து நடக்கின்றார்கள் யாகம், தானம், அத்யயனம், த ஸத்யம், பொறுமை, தயை, லோபமின்மை என்று தாமத்திற்கு எ விதமான மார்க்கங்கள் கருதப்பட்டிருக்கின்றன அவைகளில் முந நான்குகளுடைய வர்க்கமானது டம்பத்திற்காகவும் செய்யப்படுகி பின்னுள்ள நான்குகளின் கூட்டமானது மஹாத்மாக்களைத்தவிர வர்களிடம் இருக்கிறதில்லை எதில் பெரியோர்களில்லையோ அது யன்று எவர்கள் தாமத்தைச்சொல்லுகிறதில்லையோ அவ பெரியோர்களல்லர் எதில் ஸத்யமில்லையோ அது தாமமாக எது கபடத்துடன்கூடியிருக்கிறதோ அது ஸத்யமாகாது ஸத விநயத்திற்குரிய லக்ஷணம், அத்தியயனம், தேவதைகளின் உ னம், குலத்திற்கு உசிதமான காரியம், ஒழுக்கம், பலம், த சூரத்தனம், யுக்தியுடன்கூடினவார்த்தை இந்தப் பத்தும் ஸ கத்திற்குக் காரணங்கள் பாவத்தைச்செய்கிறவன் பாவமான தியுடையவனாகப் பாவத்தின் பயனையே அனுபவிக்கிறான் பு யத்தைச் செய்கிறவன் பரிசுத்தமான கீர்த்தியுடையவனாக மிகப் பலத்தையே அனுபவிக்கிறான் ஆகையால், மனிதன் கடுமை விரதமுடையவனாகப் பாவத்தைச்செய்யாமலிருக்கவேண்டும் மானது அடிக்கடி செய்யப்பட்டால் அறிவை நாசஞ்செய்கிறது வழிந்தமனிதன் எந்நாளும் பாவத்தையே செய்யஆரம்பிக்கி புண்ணியமானது அடிக்கடி செய்யப்பட்டால் அறிவை விரு

1 -2-3 'ஸாதுக்களிடம் எப்பொழுதுமிருக்கின்றன' என்பது பழைய

பகிறது அறிவு விருத்தியடைந்த மனிதன் எந்நாளும் புண்யத்தையே செய்யஆரம்பிக்கிறான் புண்ணியத்தைச் செய்கிறவன் ண்ணியமான புகழுடையவனாகிப் புண்யமான ஸ்தானத்தையே டைவான் ஆகையால், மனிதன் மனத்தை நன்கு ஒருவழிப் த்தினவனாகிப் புண்ணியத்தையே செய்யவேண்டும் அஸூயை ச செய்கிறவனும் மர்மத்தைப்பேதிக்கிறவனும் குரூரமாகப்பேசு வனும் வைரத்தைச்செய்கிறவனும் ரகசியமாக அப்ரியத்தைச்செய வனுமான மனிதன் பாவத்தைச்செய்து விரைவில் பெரிதான கஷ் த்தை அடைவான் அஸூயையைச் செய்யாதவனும் அறிவைச் லுத்துகிறவனுமான மனிதன் எப்பொழுதும் சுபகாரியங்களையே னுஷ்டித்துப் பெரியகஷ்டத்தை அடைகிறதில்லை, எங்கும் விளக்கத் யும் அடைகிறான் எவன் அறிவுடையோர்களிடமிருந்து அறிவை ஸம்பாதிக்கிறானோ பண்டிதனான அந்தஅறிஞன் தாமாத்தங்களை டைந்து ஸுகமாக விருத்திஅடைவதற்குத் தக்கவனாகிறான் எத ல் ராத்திரியில் ஸுகமாக வஸிப்பானோ அதைப் பகலிலேதானே யதுகொள்ளவேண்டும் எதனால் மாரிக்காலம் முழுதும் ஸுகமாக ஸிப்பானோ அதனை (மற்ற) எட்டுமாதத்தினாலே செய்துகொள்ள ண்டும் எதனால் முதுமைக்காலத்தில் ஸுகமாக வஸிப்பானோ தனை இளமையிலேயே செய்துகொள்ளவேண்டும் எதனால் மரித்த னபிறகுஸுகமாகவஸிப்பானோ அதனைஉயிருள்ளளவும்செய்யவேண் ஜீர்ணமான அன்னத்தையும், யௌவனம் கடந்த மனைவியையும், த்தத்தில் வெற்றியடைந்த சூரனையும், தவத்தை அறிந்த தவசி யும் சிலாகிக்கின்றார்கள் அதர்மத்தால் அடையப்பட்ட தனத் லே எந்தத்[1] துவாரம் அடைக்கப்படுகிறதோ அது அடைபடா தஆகிறது அதைத்தவிர, வேறுதுவாரமும் திறக்கிறது. நல்ல முடையவர்களுக்குக் குருவானவர் சிக்ஷகர் துஷ்டமனமுள்ளவர் களுக்கு அரசன் சிக்ஷகன். உள்ளேமறைக்கப்பட்ட பாவத்தையுடை ர்களுக்கு ஸூரியபுத்திரனான யமன் சிக்ஷகன் ரிஷிகள், நதிகள், ஹாத்மாக்களுடையகுலங்கள், ஸ்திரீகளுடைய கெட்டநடை இவற் னமூலமானது விசாரிக்கத்தக்கதில்லை ஓ! அரசரே! பிராமணர் ளுடைய பூஜையில் பற்றுள்ளவனும் கொடையாளியும் ஞாதிகளிடம் ரமையாயிருப்பவனும் ஒழுக்கமுள்ளவனுமான அரசன் நெடுங் லம் பூமியைப் பரிபாலனம்செய்கிறான் சூரனும் கற்றறிந்தவனும் ழியம்செய்யும் முறைஅறிந்தவனுமாகிய மூன்றுமனிதர்களும்

1 தோஷம்

ஸுவர்ணமயிளையும பூமியை -ஸமபாதிககின்றாாகள் ஓ! பார்த்
புததியினுல் செயயபபட்ட காமஙகள சிறநதவைகளும புஜபலத்
செயயபபட்டவை -மதயமமானவைகளுமாகினறன காலாலநட
லால -செயயபபட்டவை -இழிநதவைகளும சுமததலால செய
பட்டவை மிகஇழிநதவைகளுமாக இருககினறன துரியோ
னிடததிலும சகுனியினிடததிலும மூடனுன துசசாச
னிடததிலும காணனிடததிலும நீா அதிகாரததை வைததுவி
எபபடி ஸமபததைவிருமபுகிறீா? ஓ! பாதஸரேஷடரே! எல
குணஙகளோடுமகூடின பாணடவாகளோ பிதாவினிடமபோல
மிடததிலிருககினறாாகள. நீா அவாகளிடததில புதராகளிட
விருபபதுபோல இருககககடவீா

முபபததாறுவது அதயாயம

ப்ரஜாகர பாவம (தொடர்ச்சி)

(விதுரர், ஆத்ரேயர் ஸாத்யர்களுக்குச்சொல்லிய நீதியையும்
மஹாகுலலக்ஷணத்தையும் திருதராஷ்டிரனுக்குக்
கூறிப் பாண்டவர்களுடன் ஸந்திசெய்யும்
படி சொல்லியது)

இநத விஷயததிலேயே ஆத்ரேயருககும ஸாதயாகளுக
நடநத ஸமவாதரூபமான பழமையான இதிஹாஸததைச சொ
கினறாாகளெனறு நமககுககேளவி முனகாலததில ஸாதயாகளெ
கிற தேவாகள, ஹமஸரெனனும ஸநயாஸிரூபததுடன ஸஞ்
கிறவரும கடுமையான வரதமுடையவரும மஹாபராஜ்ஞரு
ஆதரேய மஹரிஷியைநோககி, 'ஓ! மஹரிஷியே! நாஙகள எ
யாகளெனகிற தேவாகள உமமைபபாாதது (இபபடிபபட
ரெனறு) அனுமானமசெயவதறகுச சகதாகளாகவிலலை சாஸ்
கேளவியினுல நீா தீரரும புததிமானுமாக எஙகளால நினை
பட்டீா விதவானுககு லக்ஷணமும உதாரமுமான வாரததை
சொலலவேணடும' எனறு வினவினாாகள (அபபொழுது), ஸநயாஸ
னவா (அவாகளைநோககி), 'ஓ! அமராகளே! இநதககாரியமா
எனனுல (குருவிடமிருநது) கேடகபபட்டது மனிதன தைா
அடககம, ஸததியததையும தாமததையும அனுஸரிததுநடபப
மனததினுடைய எலலா (ஸஙகறப) முடிசசுககளையும விலககி ப

ம அபபிரியததைதயும தனககுச சமமாகச செயதுகொளளல
ைறை அடையவேணடும நிநதிககபபடடவன திருமபி நிநதிக
டாது பொறுககிறவனுடையகோபமே நிநதிககிறவனை எரிக
ு. நிநதிககிறவனுடையபுணயததைதயும (பொறுததவன)அடை
ா பிறனை நிநதிககிறவனும அவமதிககிறவனும மிததிர
நத துரோகமசெயகிறவனும ஆககூடாது தவிரவும,
பானவனுககு வேலைககாரனுகவும இருககககூடாது காவ
டயவனும இழிவான தொழிலுடையவனுமாயிருககககூடாது
மும கோபததுடனகூடினதுமான வாாததைதயைத தளளவேண
இவவுலகில கடுமையானசொறகள மனிதாகளுடைய மாமங
|ம எலுமபுகளையும இருதயததைதயும உயிாகளையும எரிக
ன ஆகையால, தாமததில பறறுளளவன எநநாளும கடுமை
ரிககிறதுமான சொலலை விலககவேணடும வருதததததை
பணணுகிறவனும கடுமையாயிருபபவனும குரூரமான வாாத
டையவனும மனிதாகளைச சொறகளாகிற முடகளால குதது
னுமான மனிதனை ஜனஙகளுள சிறிதும திருவறறவனும
திலகடடபபடடமிருதயுவைத தாஙகுகிறவனுமாக அறிய
ாடும மேனமைபெறற கறறறிநதோன, பிறன மிககூாமை
வைகளும அகனிபோலவும ஸூரியனபோலவும ஜவலிககிற
ளுமான சொலலமபுகளாலே தனனை மிகவும அடிபபானே
ல (தான) தாழததபபடடானுனாலும, 'எனககுபபுணயததை
பணணுகிறுன' எனறு நினைககவேணடும நலலவனையோ
டவனையோ தவசியையோ திருடனையோ ஒருவன அடுபபானு
ஆடையானது சாயததினவசததை அடைவதுபோல அவன
டியே அவாகளினவசததை அடைகிறுன எவன அதிகமான
ததையைச சொலலவிலலையோ (பிறனைககொணடு) சொலலுமபடி
வுமிலலையோ அடிககபபடடும எதிாதது அடிபபதிலலையோ
குமபடி செயகிறதுமிலலையோ தனககுக கேடுசெயதவனைக
லவிருமபுகிறதுமிலலையோ (அவன) வருமபொழுது தேவாகள
ரிடம ஆசைவைககிறுாகள பேசுவதைககாடடிலும பேசாம
பதைச சிலாகயமாக (=முதலாவதாகச) சொலலுகிறுாகள
றல உணமையைபபேசவேணடும, அது இரணடாவது அபபடிப
வதிலும பிரியததைசசொலலவேணடும, அது மூனறுவது
டிச சொலவதிலும தாமமாயுளளதைச சொலலவேணடும,
நானகாவது மனிதன எபபடிபபடடவாகளுடன சேருகி

ருனே எபபடிபபடடவாகளுடன வேலைசெயகிருனே படிபபடடவனுக ஆக விருமபுகிருனே அபபடிபபடட ஆகிருன எதிலிருநதும எதிலிருநதும நிவிருததியடைகிருனே விருநதும அதிலிருநதும விடுபடுகிருன எலலாவறறிலிரு நிவிருததிஅடைநதால அணுமாததிரமான துககததையும மாடடான இவன வெலலபபடுகிறது மிலலை, பிறாகளை விருமபுகிறதுமிலலை, வைரததைச செயகிறதுமிலலை, இடையூ செயகிறதுமிலலை, நிநதைகளிலும ஸதுதிகளிலும ஸமமான ஸ தததையுடையவனுகத துககிககாமலும ஸநதோஷததை அடை மலும இருககிருன எவன எலலாருககும க்ஷேமததை வி ருனே, கெடுதலில மனததைச செலுததுகிறதிலலையோ, வாதியும மௌனமையும அடககமுடையவனுமாயிருககிருனே தான உததமனுனமனிதன எவன பயனிலலாதபடி இன கூறுகிறதிலலையோ, கொடுபபதாகச சொனனுல கொடுதது கிருனே, பிறனுடைய குறறததை அறிகிருனே, அவன ம மான மனிதன (மறறவன) தகாதவறறைக கடடளையிடுகிற கெடுககபபடடவனும, நிநதிககபபடடவனும, நனறிமறந மாகக கோபததின வசததிலிருநது திருமபுகிறதிலலை கெட முடையவன, ஒருவனுககும மிததிரனுகிறதிலலை இநதஅம இவவுலகில அதமனுனமனிதனைச சோநதவைகள எவன தன சஙகிததவனுகிப பிறாகளிடமிருநதும நனமையைநமபுகிறதில மிததிராகளை நிராகரணம செயகிருனே, அவன அதமனுன ம எவன தனககு ஸமபததை விருமபுகிருனே அவன உததமா அடுககவேணடும (அவசியமான) ஸமயமநோிடடால மத களையும அடுககலாம அதமாகளையோ (ஒருபொழுதும) கூடாது (அதமன) கெடடவாகளுடைய பலததினுலே, நி முயறசிசெயது, அறிவினுலுமமனிதஸாமாததியததினுலுமத அடையவே செயவான, நலலபுகழையோ அடைகிறதேயிலலை குடிபபிறநதோாகளுடைய நடையையும அடைகிறதிலலை' சொனனுா' எனறு கூறினுா

(அபபொழுது) திருதராஷடிரன,'மஹாகுலஙகளின விஷ தேவாகளும, தாமாாததஙகளை நிததியமாயுடையவாகளும, யாக அததியயனமசெயதவாகளும ஆசைவைககினறாகள விதுரா! உனனிடம இநதககேளவியைக கேடகிறேன எ மஹாகுலஙகளாகினறன" எனறு கேடடான விதுரா, 'தவ

ரியடக்கல், வேதங்களையறிதல், பொறுமை, யாகம், [1] விவாஹங்
னைசொல், அன்னதானம் இந்தஎட்டுக்குணங்களும் பெரியோர்
த்தில் எப்பொழுதும் இவ்விதமே இருக்கின்றன (அவர்களின்)
க்குலங்கள் மகாகுலங்கள் எவர்களுடைய நடையானது
கிறதில்லையோ, வம்சமும் தவறுகிறதில்லையோ, சித்தத்தின்
வுடன் எவர்கள் தர்மத்தைஅநுஷ்டிக்கிறார்களோ, எவர்கள் தம
தில் சிறந்தபுகழை விரும்புகிறார்களோ, பொய்யைத் தள்ளி
கிறார்களோ (அவர்களின் அந்தக்குலங்கள்) மகாகுலங்கள்.
கள், யாகமின்மையாலும் கெட்டவிவாகங்களாலும் வேதத்
ட்டதனாலும் தர்மத்தைக்கடந்ததனாலும் கெட்டகுலமாதலை
கின்றன தேவாலயத்தின் திரவியங்களை நாசம்செய்வ
லும், பிராமணர்களின்பொருளை அபகரித்தலினாலும், பிரா
களை மீறிநடத்தலினாலும், நல்லகுலங்கள் கெட்டகுலங்களா
ன ஓ! பாரதரே! பிராமமணர்களை அவமதிப்பதினாலும்,
ர்தம்சொல்வதினாலும், அடைக்கலம் வைத்ததனத்தை எடுத்
காள்வதினாலும் நல்லகுலங்கள் கெட்டகுலங்களாகின்றன
களையும் மனிதர்களையும் தனங்களையுமுடையவைகளாயிருந்
ம நடக்கையால் இழிவானவைகளாயிருக்கிற குலங்கள் குலக்
கில் சேருகிறதில்லை சிறிது செல்வமுடையவைகளாயினும்,
டை குறையாதகுலங்கள் குலக்கணக்கில் சேருகின்றன பெரும்
யும் தம்மிடம் இழுக்கின்றன சீலத்தை முயன்று காக்க
டும் தனமானது வரவும்செய்கிறது, போகவும்செய்கிறது
தால் குறைந்தவன் குறைந்தவனல்லன் சீலத்தால் கெட்ட
) கெட்டவனே சீலத்தால் இழிவடைந்தகுலங்கள் வித்தை
லும் பசுக்களாலும் குதிரைகளாலும் மிகவும்செழிப்பான கிருஷி
லும் முன்னுக்கு வருகிறதில்லை நம்முடையகுலத்திலே ஓ அரச
வைரத்தைச்செய்கிறவனும், (பிறர்களுக்குக்) கட்டுப்பட்ட
ம், பிறர்பொருளை அபகரிக்கிறவனும், மித்திரத்துரோகம்செய்
னும், வஞ்சகனும், பொய்சொல்லுகிறவனும், தாய்தந்தைகளுக்
தவதைகளுக்கும் அதிதிகளுக்கும் (போஜனம் செய்விப்பதற்கு)
புஜிக்கிறவனுமாயிருக்கவேண்டாம் நம்மில் எவன் பிரா
களைத் துன்பப்படுத்துவானோ, நம்மில் எவன் பராமமணர்களைப்
பானோ, நம்மில் எவன் கிருஷிக்கு இடையூறு செய்வானோ
ர் நமது ஸபையை அடையவேண்டாம் (அதிதிகளுக்குக்கொடு

[1] தக்க குலங்களில் ஸம்பந்தம்செய்தல்

கருமபடி) [1] திருணஙகளும தரையும ஜலமும நானகாவதான
சொலலும ஆகிய இவை ஸாதுககளுடைய வீடுகளில ஒருபொழு
இலலாமல போகிறதிலலை ஓ! அரசரே! பேரறிவுளளவரே! மே
ஙாரததையுடன கொணடுவரபபடடவைகளான இவைகள தாம
களான புணணியசாலிகளுககுப பூஜையைச செயவதறகு ஏறபட
கினறன ஓ! அரசரே! சிறியதாயிருநதாலும [2] ஸயநதனமரமா
பாரததைத தாஙகுதறகுச சகதியுளளது மறறமரஙகள அவ
சகதியுளளவைகளாகிறதிலலை இவவிதம பெரிய வமசததில பி
வாகள முயறசியுளளவாகளாகிக (குடுமப) பாரததைப பொறுப
களாகினறனா மறறமனிதாகள அபபடிஆகிறதிலலை எவனுகரு
னுடையகோபததினினறும பயமிருககிறதோ அவனுககு அவன
திரனலலன எவன பயநது உபசரிககபபடவேணடியவனோ அ
மிதரனலலன எநத மிததிரனிடததில பிதாவினிடமபோல ஆ
அடைகிருனோ அவனதான மிததிரன மறறவை (பேருககு
திரம) சோககைகள எவனுயிருநதாலும (காரணததால) கட
டாமல மிததிரததனமையுடன இருககிறவனே பநது, அ
மிததிரன, அவனே கதி, அவனே மேலான ஸதானம, சஞசல
சிததமுடையவனும, பெரியோரகளை அடுககாதவனும, அறிவு ப
முளளவனுமான மனிதனுககு மிததிரனுடைய சோககையா
எபபொழுதும, நிலையிலலாததாயிருககிறது சலிககினற சிததமு
வனும, புததியிலலாதவனும, இநதிரியஙகளினவசததை அ
வனுமான மனிதனை, அாததஙகள, வறறினகுளததை அனன
ஙைகள சூழுவதுபோலச [3] சுறறியிருககினறன காரணமில
கோபிபபதும காரணமிலலாமல மகிழுவதுமாகிய அஸாதுககளு
சீலமானது சஞசலமான மேகமபோனறது பூஜிககபபட்டவா
உபகரிககபபடடவாகளுமான எவாகள (அநத) மிததிராகளு
(நனமையினபொருடடு) ஏறபடுகிறதிலலையோ, அநத நனறிகெ
வாகளை மரிததபொழுதும ஊனுணபவைகளும தினகிறதிலலை
மிருநதாலும இலலாவிடடாலும மிததிராகளை யாசிககவே
டும யாசிககாதவன மிததிராகளுடைய நடபின உறுதி
உறுதியினமையையும அறிகிறதிலலை ஸநதாபததினால நிறம
கிறது, ஸநதாபததினால பலம நழுவுகினறது, ஸநதாபத

1 பாய முதலியன
2 தோககாலுககு உபயோகமான உறுதியுளள ஒருமரம,
3 'விலகிகிறபன' எனபது கருதது.

ாம நசிககிறது ஸநதாபததிஞல (மனிதன) வியாதியை
_கிருன சோகததால அடையககூடிய நனமை ஒனறுமிலலே;
மம தாபததைஅடைகிறது, பகைவாகளும மிகச சநதோஷிக
ாாகள (ஆகையால,) சோகததில மனததைச செலுததாதீா
தன அடிககடி மரிககவும செயகிருன, பிறககவும செயகிருன
தன அடிககடி குறைவையும அடைகிருன விருததியை
அடைகிருன மனிதன அடிககடி யாசிககவும செயகிருன,
ககபபடவுமசெயகிருன மனிதன அடிககடி துககிககிருன, (பிற
) துககிககவுமபடுகிருன ஸுகம, துககம, இருபபு, இலலாமை,
ம, நஷடம, பிழைபபு, இறபபு ஆகியஇவைகள கிரமமாக எலலா
றையும அடைகினறன ஆகையால, தீரனைவன ஸநதோஷிகக
டாது, துககிககவுமகூடாது இநத [1] ஆறு இநதிரியஙகளும
லமானவையாயிருககினறன அவைகளில, எதுஎது எதில
ல விருததியடைகிறதோ அதனதனவழியாய (அதிலதில) இவ
டயபுததியானது, துவாரமுளள நீாககுடததிலிருநது ஜலம ஓடு
பேோல தினநதோறும ஓடுகிறது' எனறு சொனனா
திருதராஷடிரன, 'அரணியாகிற சரீரததில கடடபபடட அககினி
னறவனும, எனனல கபடமாக உபசரிககபபடடவனும நடப
தாமததிஞல அடககபபடடவனுமான தாமராஜன யுததததி
ல மநதாகளான எனது புததிராகளுடைய நாசததைச செயயப
கிருன இவைஎலலாம எநநாளும பயததோடுகூடியவை இநத
மம எநநாளும பயததோடுகூடியது ஓ! மிகக புததிசாலியே!
பபதமானது பயமறறதோ அதனை எனககுச சொல' எனறு
டான
விதுரா, 'ஓ! குறறமறறவரே! உமககு வித்தையும தவமுமாகிய
வகளைககாடடிலும மறறதில சாநதியை (=நனமையை) நான
ககவிலலே இநதிரியஙகளின நிகரஹைககாடடிலும மறறதில
ககுச சாநதியைக காணகிறேனிலலே லோபததைததளளுவதைக
டிலும மறறதில உமககுச சாநதியை நான காணவிலலே ஒரு
புததியினல பயததை விலககுகிருன, தவததிஞல (குரு, சாஸ
முதலிய) பெருமையை அடைகிருன குருபணிவிடையிஞல
னததை அடைகிருன, யோகததிஞல சாநதியை அடைகிருன.
தாகள, தானததாலுணடான புணணியததை ஆசரயிககாதவா
ம வேதததாலுணடான புணணியததை ஆசரயிககாதவாகளும

[1] பொறிகள ஐநதும மனம ஒனறும,

விருப்புவெறுப்புகளை விட்டவர்களுமாகி இவ்வுலகில் ஸஞ்
கின்றார்கள் நியமத்துடன்கூடின அத்யயனமும் தர்மமான்யுத்த
குறைவற்ற நல்ல காம்யமும் நன்றாகச் செய்யப்பட்ட தவமும் ஏ
டால், அவைகளின்முடிவில் (மனிதன்) ஸுகமாக விருத்தியடைகி
(தம் இனத்தில்) பேதத்தை அடைந்தவர்கள் நல்ல விரிப்புகளு
கூடின சயனங்களை அடைந்தாலும் ஒரு பொழுதும் நித்தின
அடைகிறதில்லை; ஓ! அரசரே! ஸ்திரீகளிடத்திலும் மகிழ்ச்
அடைகிறதில்லை, மாகதர்களாலும் ஸூதர்களாலும் துதிக்க
டாலும் மகிழ்ச்சியை அடைகிறதில்லை பேதத்தை அடைந்தவ
ஒருகாலும் தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதில்லை பேதத்தை அடை
வர்கள் இவ்வுலகில் ஸுகத்தை அடைகிறதில்லை பேதத்தை அடை
வர்கள் கௌரவத்தையும் அடைகிறதில்லை பேதத்தை அடைந்
கள் சமத்தை விரும்புகிறதில்லை அவர்களுக்குச் சொல்லப்ப
இன்சொல்லும் ருசிக்கிறதில்லை அவர்களுக்கு இஷ்ட வஸ்து
லாபமும் இருக்கிற வஸ்துவின் பாலனமுமுண்டாகிறதே இல்லை,
அரசரே! பேதத்தை அடைந்தவர்களுக்கு விநாசத்தைத் த
சிறந்ததான ஒருகதியும் இல்லை. கோக்களிடத்தில் (பால் முதலிய
றின்) பெருக்கு உண்டாகக்கூடியது பிராம்மணனிடத்தில் ,
உண்டாகக்கூடியது ஸ்திரீகளிடத்தில் சாபல்யம் உண்டாக
யது ஞாதிகளிடத்திலிருந்து பயம் உண்டாகக்கூடியது ‘[1] (
யனவாயிருந்தாலும் நீண்டவைகளும் பலவும் ஸமமாயிருப்பவை
மான நூல்களும், பலவாயிருப்பதால் பலவருஷங்கள் (இழுக்கப்ப
முதலிய) பலவான ஆயாஸங்களைப் பொறுக்கின்றன’ என்பதே தஸ
களுக்கு உபமானம் ஓ! பரதஶ்ரேஷ்டரே! திருதராஷ்டிரரே!
களானவர்கள் பிரிந்தால், பிரிக்கப்பட்ட கொள்ளிகள் புகைவதுபோ
மங்குகின்றார்கள் சேர்ந்தால் சேர்ந்த கொள்ளிகள்போல் ஜ்வலிக்கி
கள் திருதராஷ்டிரரே! எவர்கள் பிராம்மணர்களிடத்திலும் ஸ்திரீ
டத்திலும் ஞாதிகளிடத்திலும் கோக்களிடத்திலும் சௌரியத்
செலுத்துகிறார்களோ அவர்கள் பக்குவமானபழம் காம்பிலிரு
விழுவதுபோல் விழுகின்றார்கள் பெரிதும் பலமுள்ளதும் ந
வேரூன்றினதும் கிளைகளுடன்கூடினதுமாயிருந்தாலும் ஒ
முளைத்த மரமானது காற்றினால் நொடிப்பொழுதில் முறிக்கப்
யதே ஆகிறது அப்படியல்லாமல், எந்த மரங்கள் நன்றாக வே

---

1 ‘பாண்டவர்கள் பலவருஷம் கஷ்டத்தை ஸஹித்தார்கள், ஸாதுக்க
தால்’ என்பது கருத்து.

கூட்டமர்கச் சேர்ந்திருக்கின்றனவோ அவைகள் ஒன்றை
ன்று பற்றிக்கொண்டு மிக்கவேகமுள்ள காற்றுக்களையும் பொறுக
மை இவ்விதம் குணங்களோடுகூடினவனுயிருந்தாலும் ஒரு
யிருக்கிற மனிதனை, வாயுவானது தனியேமுளைத்த மரத்தைப்
லச் சத்துருக்களால் வெல்லப்படக்கூடியவனென்று நினைக்கிறா
ஞாதிகளானவர்கள் தடாகத்திலிருக்கின்ற கருநெய்தல்மலர்
'பால ஒருவரையொருவர்பற்றி ஒருவரையொருவர் அடுத்திருந்த
நன்றாக விருத்தியடைகின்றார்கள் பிராமணர்களும் கோக்க
ஞாதிகளும் சிசுக்களும் ஸ்திரீகளும் அன்னமிட்டோர்களும்
ரமடைந்தோர்களும் கொல்லப்படத்தக்கவர்களல்லர் பெரி
ாகுற்றமும் ஏற்பட்டாலும் விலக்கிவிடுவதே அவர்களுக்குத் தண
ஓ! அரசரே! பொருளுடன்கூடியிருப்பதையும் நோயில்லா
ருப்பதையுங்காட்டிலும் மனிதனிடத்தில் சிறந்தகுணம் வேறு
றில்லை உமக்கு மங்களம் உண்டாகுக ரோகிகள் மரித்தவர்
ளுக்கு நிகரல்லர் ஆகையால், ஓ! மகாராஜரே! வியாதியாலுண
ாததும், காரமுள்ளதும், தலைவலியைக் கொடுப்பதும், பாவத்
ன கூடியதும், கடுமையும் கூர்மையும்உஷ்ணமுமுள்ளதும், ஸாதுக
ல் பானம் செய்ய (அடக்க)க் கூடியதும், தீயவர்களால் பானம்
ய முடியாததுமான கோபத்தைப் பானம் செய்யும், சமனத்தை
டயும் ரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் (புத்திரன் முதலிய)
ர்களை ஆதரிப்பதில்லை, விஷயங்களில் உண்மையை அறிகிற
ல் ரோகிகள் எந்நாளும் துக்கத்தோடு கூடினவர்களாகிறார்கள்
ந்தாலுண்டான போகங்களையும் ஸௌக்யத்தையும் அறிகிற
ல் ஓ! அரசரே! சூதாட்டத்தில் ஜயிக்கப்பட்ட துரௌபதியைப்
ந்து, 'சூதாட்டத்தின் விஷயத்தில் துரியோதனனைத் தடுக்கக்கட
என்று முற்காலத்திலே என்னால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தையை
'செய்யவில்லையன்றோ? பண்டிதர்கள் சூதாடுந்தன்மையை விலக்கு
கள். மிருதுவாயிருப்பவனுடன் விரோதிப்பதென்பது பலத்து
ஒத்ததன்று ஸூக்ஷ்மமான காமமானது விரைவாகச் செய்ய
க்கது செல்வமானது கொடியவனிடத்தில் வைக்கப்பட்டால்
தான நாசத்தை அடைகின்றது, நல்லவனிடமோ வளர்ந்து புத்
தர்களை அடைகிறது உம்முடைய புத்திரர்கள் பாண்டவர்களைக்
ாற்றவேண்டும் பாண்டுவின் புத்திரர்கள் உம்முடைய புத்திரர்க
காப்பாற்றவேண்டும் ஓ! அரசரே! கௌரவர்கள் ஸமமான
மித்திரர்களையுடையவர்களும் ஸமமானகாரியத்தையுடையவர்க

ளுைம ஸ்ுகததுடனகூடினவாகளுைம செழிபபடைநதவாகளுைமாக
ககடவா ஓ! அஜமீடவமசததிலுதிததவரே! இபபொழுது நீா
வாகளுககு [1] மேடராக இருககிறீா குருகுலமானது உமமுை
அதீனமாயிருககிறது ஐயா! உமமுடைய கீாததியைககாப
காக வனவாஸததால தாபததை அடைநத சிறுவாகளான குரு
ராகளை ரக்ஷிககககடவீா ஓ! கௌரவரே! நீா பாணடுபுதராகளு
ஸநதியைச செயயும உமமுடைய பகைவாகள [2] ரநதிரததை ப
திககவேணடாம ஓ! அரசரே! அவாகளெலலாரும ஸதயத
இருககிறாாகள ஓ! ராஜரே! நீா துரியோதனனை அடககும

முப்பத்தேழாவது அத்யாயம

ப்ரஜாகரபாவம். (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் வினவ விதுரர் ஆயுளின்குறைவுக்குக் காரணத்தை
நீதிகளையும் சொல்லிக் கௌரவபாண்டவர்களை
ஸமாதானம்செய்யும்படி சொல்லியது)

ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டரே! விசிததிரவீரியரின புதரரே!
புதரரான மனுவானவா கறபிககததகாதவனுககுக கறபிபபவனை
சிறுலாபததால ஸநதோஷிககிறவனையும, பகைவனை அள
மிஞசி அடுதது க்ஷேமததைஅடைகிறவனையும, [3] ஸதிரீகளை ர
க்ஷேமததை அடைகிறவனையும, யாசிககததகாதவனை யாசிககிற
யும, தறபுகழசசிசெயகிறவனையும,நலலகுலததிலபிறநது அகாரிய
ஸரததையுடன செயபவனையும,பலமிலலாதவனுகஇருநது பல
டன எநநாளும பகைபபவனையும, ஸரததையிலலாதவனுககுச
லுகிறவனையும, விருமபததகாததை விருமபுகிறவனையும, மாம
யிருநதுகொணடு மருமகளுடன பரிஹாஸததை நினைககிறவ

---

1 'மேடீபூத' எனபது மூலம, 'மேட' எனபதறகுக 'களததில
கடடுகிற நடுததறி' எனபது பொருள 'மூனை, தானஅசையாமலவினறு
களை அடககி நடததுவதுபோல, நீா நடுநிலைமையிலிருநது புதராகளை
போனபடிசசெலலாமல அடககவேணடும' எனபது கருதது ஆஸவ
பாவம 2 ம பசகம குறிபபிறகாணக

2 நீா அஜாகரதையாகஇருககும ஸமயததை

3 அவாகளால வரும பொருளால பிழைபபவன

றமகளாலே பயநிவிருததிஅடைநதவனுககு கௌரவததை விருமபு
வனையும, பிராமணவியரை அடைகிறவனையும, ஸதிரீயை அதிக
நிநதிககிறவனையும, (பிறரிடமிருநதுஒனறை) அடைநது பினபு
விலலையெனறு சொலலுகிறவனையும, 2 தானமசெயதுவிடடுப
துகேடகபபடடபொழுது தனனைப புகழநதுகொளளுகிறவனையும,
டாகளை 3 நலலவாாததைசொலலுகிறவனையும இநதபபதினெழு
தாகளையும ஆகாயததை முஷடிகளால உடைககிறவாகளாகச
னனா மேலும, அவாகளையே, வளைககமுடியாத இநதிரனுடைய
ன) விலலை வளைககிறவாகளாகவும, அவவாறே, பிடிககமுடியாத
ரியகிரணஙகளைப பிடிககினறவாகளாகவும சொனனா இவாகளைப
ததைக கையிலகொணடவாகளான யமபடாகள நரகததை அடை
றாகள எநதமனிதன எவனவிஷயததில எவவிதமிருக
னே அநதமனிதனவிஷயததில அவனும அவவிதமஇருககவேண
, அது தாமம கபடமான ஆசாரமுடையவனவிஷயததில கபடத
ன இருககவேணடும நலலஆசாரமுடையவன நலலஆசாரத
னஅடையபபடததககவன ஜரை ரூபததையும, ஆசை தைரியத
யும, மிருதயு பிராணனகளையும, அஸூயை தாமானுஷடானததை
காமம லஜஜையையும, ஈனாகளை ஸேவிபபது சீலததையும,
மானது செலவததையும அபகரிககினறன அஹஙகாரமானது
ாவறறையுமே அபகரிககிறது' எனறு சொனனா
திருதராஷடிரன, 'மனிதன நூறுவயதுளளவனுக எலலாவேதங
லும சொலலபபடடிருககிறானே, அபபடியிருகக, எனன காரணத
இவவுலகில அநத ஆயுளமுழுமையையுமஅடைகிறதிலலை?' எனறு
டான விதுரா, 'ஓ! அரசே! மிகக அதிக அகஙகாரம அதிகப
ச, மிகக குறறம, மிககோபம, தனனைமாததிரம போஷிபபதில
ச, மிததிரததுரோகம எனற இநத ஆறுமாகிற கூாமையானகததி
ேததிகளுடைய ஆயுளை அறுககினறன இவைகள மனிதாகளைக
லலுகினறன மிருதயுகொலலுகிறதிலலை உமககு க்ஷேமம உணடா

---

1 மருமகளவகையாரால கடனமுதலியஆபததுககளில காககபபடடுப பின
அவாகள பொருளமுதலியனகொடுததுக கௌரவிததலை விருமபுகிறவன.

2 தீாததமுதலியஇடஙகளில கொடுபபதாகசசொலலிப பிறகு அதை யாச
வீடடிலவநது கேடகுமபோது அதனைக கொடாமலே தனனைபபுகழநது
ளுகிறவன

3 'ஸதவம' எனறுபாடங்கொணடு, 'தீயவரை நலலவரெனறு சொலபவா,
து பொயயை மெயயெனறு சொலபவா' எனபது பழையவுரை.

ருக. ஒ! பாரதரே! நமபினவனுடைய தாரததைச சேருகிறவ
குருபததினியை அடைநதவனும, இருபிறபபாளனுயிருநதும ரு,
ஸதிரீககுப பதியானவனும, கடகுடிபபவனும, நியமிபபவனுயிட
கொணடு தன கீழுளளவாகளின ஜீவனததைக கெடுககிறவ
வேதியாகளை வேலைககு ஏவுகிறவனும, சரணமடைநதோாச
கெடுககிறவனும ஆகிய இவாகளெலலாரும பரமமஹததி செ
னுககுச சமமானவாகள இவாகளுடன சோநதால பிராயசசி
செயதுகொளளவேணடுமெனறு கேளவி (ஹிதம) வாாதை
ஏறறுககொளபவனும, நீதியறிநதவனும, தானததில ஸமாதத
(தேவதைமுதலியவாகளுடைய) சேஷமான அனனததைப புஜி
னும, சிறிதேனும துனபஞசெயயாதவனும, பயனிலசெயகைக
கலககபபடாதவனும, நனறியுணாநதவனும, உணமை பேசுபவ
மெனமைததனமையுளளவனுமான விதவான ஸவாககததை அ
ருன ஒ! அரசரே! எபபொழுதும பிரியமாகபபேசுகினற மனித
எளிதில அகபபடுவாாகள அபபிரியமான நனமையைச சொல
வனும கேடகிறவனும கிடைபபதரிது எவன தாமததை அ
எஜமானனுடைய பிரியததையும அபபிரியததையும தளளி
அபபிரியமானுலும நனமைகளையே சொலலுகிறுனே அவன
அரசனுககு உறற துணைவன ஒருகுலததினிமிததம ஒருமனி
விடவேணடும ஒரு கிராமததினிமிததம ஒருகுலததை விட
டும படடணததினிமிததம ஒருகிராமததை விடவேணடும
னிமிததம நாடடையேவிடலாம ஆபததிறகாகத தன
ரக்ஷிககவேணடும தனஙகளாலே தாரததை ரக்ஷிககவேண
தாரததினுலும தனஙகளாலும ஆதமாவை எபபொ
ரக்ஷிககவேணடும இநதசசூதாடடமானது முனகறபததில
தாகளுககுப பகையைசசெயகிறதாகக காணபபடடது
யால, புததிமானுனவன விளையாடடிறகாகவும சூதாடட
செயயககூடாது ஒ! அரசரே! பிரதீபகுலததிலபிறநதவரே!
டுஙகாலததிலேயே எனனுல 'இது உசிதமிலலை' எனறு த
ஒருவாாததையானது சொலலபபடடது ஒ! விசிதரவீரியரி
ரரே! அது, வியாதிகொணடவனுககுப பததியமான ஒளஷதம
ததுபோல உமககு ருசிககவிலலை விசிதரமான தோகைகளையு
இநதபபாணடவாகளான மயிலகளைத தாததராஷடிராக
காகஙகளால அபஜயமடையசசெயதீா ஒ! அரசரே! ஸிமமங
தளளிவிடடு நரிகளை மறைதது வைததுககொணடவரான நீா

ந்தபொழுது தாக்கிக்கப்போகிறீர் ஐயா! எந்தப்போஷகன னும் நன்மையில்பற்றுள்ளவனுமான வேலைக்காரன்விஷயத்தில் ாக்காலத்திலும் கோபியாமலிருக்கிறானோ அந்தப்போஷகனிடத் வேலைக்காரர்கள் விசுவாஸத்தை அடைகிறார்கள் ஆபத்துக்காலங் ும், இவனைக்கைவிடுகிறதில்லை வேலைக்காரர்களுடைய ஜீவனத் கெடுத்துப் புதிதான ராஜ்யத்தையோ தனத்தையோ அடைய டிபக்கூடாது ஸ்நேகத்துடன்கூடின மந்திரிகளோ, வஞ்சிக்கப் வார்களும் போகமிழந்தவர்களுமானு விரோதிகளாகி, னைக் கைவிடுகிறார்களல்லவா? முதலில் எல்லாக் காரியங் பும் வரவுசெலவுக்கு உசிதமான விருத்தியையும் கணக்) அதற்கு உசிதர்களான ஸஹாயர்களைச் சேர்க்கவேண்டும் பமுடியாதவைகளான்காரியங்களும் ஸஹாயத்தால் ஸாதிக்கக் வைகளல்லவா? யஜமானனுடைய கருத்தை அறிந்து பவில்லாமல் எல்லாக்காரியங்களையும் செய்கிறவனும் ஹிதங்க சொல்லுகிறவனும் பற்றுதலுடையவனும் பூஜ்யனும் சக்தியை ந்தவனுமான அந்தவேலைக்காரன் தன்னைப்போலத் தயைசெய்யத் வனல்லவா? எவன் சொல்லப்பட்டும் சொன்னசொல்லை மதிக்கிற லயோ, கட்டளையிடப்பட்டும் தடுத்துச் சொல்லுகிறானோ, அறி ந்தவனென்கிற அபிமானமுடையவனும் விபரீதமாகப் பேசுகி மான அப்படிப்பட்ட அந்த வேலைக்காரன் சீக்கிரமாகவே விலக் த்தக்கவன் மந்தமில்லாதவனும் ஆண்மையுடையவனும் காரிய ச் சீக்கிரம் செய்கிறவனும் தயையுள்ளவனும் திறமையுடையவ பிறரால் கலைக்கமுடியாதவனும் சித்தமநோயில்லாதவனும் யுக்தமான வார்த்தைசொல்லுபவனும் ஆக எட்டுக்குணங்களும் ந்தினவனைத் தூதனுக்சச் சொல்லுகிறார்கள் அறிவுள்ளமனிதன ாஸத்தினாலே தன்னிடம் நம்பிக்கையில்லாதவனுடைய வீட்டில் பாதும் ஸாயங்காலத்தில் போகக்கூடாது ராத்திரியில் நாற்சந்தி மறைந்துகொண்டு நிற்கக்கூடாது அரசனால் இச்சிக்கப்பட்ட ணய இச்சிக்கக்கூடாது மந்திராலோசனை செய்கிறவன் அனே பர்களிடம் கலந்த ஆலோசனையையுடையவனும் கெட்டசோக டையவனுமாயிருக்கும்பொழுது, (என்போன்றவன்) ஆக்ஷேபத் செய்யக்கூடாது '(பலருடன் ஆலோசிக்கும்) உம்மிடத்தில் நம்பிக்கைவைக்கவில்லை' என்று சொல்லவுங்கூடாது பின் வெனில், [1] காரணத்தோடு வியாஜத்தைச்செய்யவேண்டும்

[1] 'தனக்கு வேறுகாரியமிருப்பதாகக் காரணத்தோடு சொல்லி விலகிப் வண்டும்' என்பது.

தயாளு, அரசன, வியபிசரிககிறவள, அரசனுடைய ஸேவகன,
திரன, ஸகோதரன, பாலாகளான புததிராகளையுடைய வித
சேனையிறபுகுநது ஜீவிககிறவன, வீடடில அதிகாரம விலகின
ஆகிய இவாகள பொருளைச செலவிடுதலமுதலிய வியவகாரங
ருநது விலககபபடததககவாகளாவாாகள அறிவுடைமை, நற
கலவி, அடககம, வலலமை, பலசொலலாமை, சகதிககுதத
தானம, நனறியறிதல ஆகிய எடடுககுணஙகளும மனிதனைபபிர
கசசெயகினறன ஐயா! மிகக மஹிமைபொருநதிய இநதக குண
ஒரு குணமானது பலாதகரிததுச சேருகிறது (அதாவது),
பொழுது அரசன ஒருவனை உபசரிககிறுனே அபபொழுது (ரா
சாரமாகிய) இநதககுணம (அவனிடததில) எலலாககுணஙக
அதிகரிதது விளஙகுகிறது ஸநானசீலனுன ஒருவனைப பலம,
ஸவரசுததி, அசுஷரசுததி, மெனமை, நனமணம, அதிகமான சு
காநதி, அழகு, சிறநதவாகளானஸதிரீகள இநதப பததுகு
களும அடைகினறன அளவறிநது உணபவனை ஆரோககியம, ஆ
பலம, ஸுகம, மறுவறற குழநதை, பெருநதீனிககாரனெ
நிநதையிலலாமை ஆகிய இநத ஆறுகுணஙகளும அடைகின
தீசசெயலை இயலபாகவுடையவனையும பெருநதீனிககாரனையும உ
துடன பகைபபவனையும பலவித வஞசனைகளுளளவனையும றி
செயபவனையுட தேசகாலஙகளை அறியாதவனையும [1] தகாத
முடையவனையும தனவீடடில வஸிககுமபடி செயயககூடாது
வன, நிநதிககிறவன, மூடன, [2] காடடில வஸிபபவன, கு
கிறவன, பூஜிககததகாதவனைப பூஜிககிறவன, தயையிலலாத
பகைமைபாராடடுகிறவன, நனறிமறநதவன ஆகிய இவாகளை மி
யான பீடையுளளவனுக இருநதாலும ஒருகாலும யாசிககககூட
[3] ஆததாயி, மிகக அஜாககரதையுடையவன, எநநாளுமபொயசெ
கிறவன, உறுதியான அனபிலலாதவன, ஸநேகததை விட
(தனனை) ஸமாததனுக நினைபபவன ஆகிய மனிதாகளில
களான இநத ஆறுபோகளுககும வேலைசெயயககூடாது
தஙகளோ ஸஹாயததைக காரணமாகவுடையவைகள ஸஹ
கள அாததததைக காரணமாகவுடையவைகள ஒனறோடொ

---

1 'பௌததஸநயாஸிவேஷமுதலிய வேஷஙகளைத தரிபபவன' எ
பழையவுரை

2 'செமபடவன' எனபது பழையவுரை

3 விராடபாவம 175 ம பககம குறிபபில காணக,

மாகவுடையவைகளான இவைகள ஒனறிலலாமல மறறொனறு
டபபதிலலை புததிராகளை உணடுபணணிக கடனறறவாகளாகச
து அவாகளுககு ஒரு பிழைபபை ஏறபடுததி எலலாக குமாரி
யும சரியான இடஙகளில கொடுததுவிடடு, பிறகு வனததி
நதுகொணடு முனியாவதறகு விருமபவேணடும சகதனுயுளள
எது எலலாபபிராணிகளுககும ஹிதமும தனககு ஸுகததை
பபதுமாயிருககிறதோ அதைச செயயவேணடும இது எலலா
நதஙகளின விதிககும மூலம செலவப பெருககம, சததுரு
,சௌரியம,ஸதவகுணம, மூபபறசி, உதி இவைகள எவனுககு
டுமோ அவனுககுப பிழைபபிலலாமைபாலுணடான பபமவது?
இநதிரனுககு நிகரானவரே! பாணடவாகளுடன பகைபபதி
டாகும தோஷஙகளை நீா ஆலோசியும எதில இநதிரன
லான தேவாகளும வருநதுவாாகளோ, எதில புததிராகளுடன
ரமும எநநாளும பயநத குடியிருபபும புகழின நாசமும சததுருக
ககுச சநதோஷமும பீஷமருககும உமககும துரோணருககும
ஞன யுதிஷடிரனுககும கோபமும உணடாகினறனவோ,
விருததிபடைநதால ஆகாயததில குறுககாக விழுநத தூம
ரவைபபோல இநத உலகததை நாசம செயயும உமமுடைய
புததிராகளும காணனும பாணடவாகள ஐவாகளும (சோநது)
ல ஆடையாகவுடைய பூமி முழுமையையும ஆளககூடியவா
ஓ! அரசரே! உமமுடைய புதராகள காடு, பாணடு புத
ா ஸிமமஙகள எனறு கருதபபடடாாகள புலிகளுடனகூடிய
டை வெடடாதீா வனததை விடடுப புலிகளும நாசததை
டயவேணடாம புலிகளிலலாவிடடால காடு இராது காடிலலா
டால, புலிகளும இரா காடு புலிகளால காககபபடுகிறது காடு
ளைக காககிறது பாவபுததியுளளவாகள பிறாகளுடைய கெடட
ததை அறிவதறகு எவவிதம விருமபுகிறாாகளோ அவவிதம
ாகளுடைய நலல குணஙகளை அறிவதறகு விருமபுகிறதிலலை
யகாரியஸிததியை விருமபுகிறவன ஆதிமுதல தாமததையே
ிககவேணடும ஸவாககததிலிருநதும அமிருதம விலகாதது
லத தாமததிலிருநதும ஆததமானது விலகுகிறதிலலை பாவததி
நதும ஒழிவடைநத எவனுடைய மனமானது நலல காரியததில
வசிககச செயயபபடடதோ அவனால காரணமும காரியமுமான
வயெலலாம அறியபபடடவையாகும எவன தாமததையும அாத
நதயும காமததையும அநதஅநதக காலததில செயகிறானோ

அவன இமமையிலும மறுமையிலும தாமாாதத காமஙகளு
ஸமபததை அடைகிருன ஓ! அரசரே! எவன மேலோஙகிய
வெறுபபுககளுடைய வேகததை நனருக அடககுகிருனே,
ஆபததுககளில மோகததை அடையவிலலையோ அவாகள
திறகு இருபபிடம மனிதாகளுககு நிதயமாயும ஐநதுவிதமா
கிற பலததை எனனிடமிருநது தெரிநதுகொளளும புஜபலமே
முதலாவது பலமாகச சொலலபபடுகிறது மநதிரிகளுடைய
னது இரணடாவது பலமாகச சொலலபபடுகிறது உமககு
உணடாகுக தனலாபததையோ புததிமானகள மூனருவது ப
சொலலுகிருாகள ஓ! அரசரே! இநத மனிதனுககுத தாயு
தைகளின வழியாக இயறகையாக வநததும [1]அபிஜாத பல
பெயருளளதுமான பலமானது நானகாவது பலமாகக கரு
டிருககிறது ஓ! பாரதரே! எதனுல இநத எலலாபபல
ஸஙகிரகஞ செயயபபடடிருககினறனவோ எது பலஙகளுகதெ
சிறநததான பலமோ அது அறிவின பலமெனறு சொலலபபடு
எநதமனிதன மறறெருருவனுககுப பெரியதீஙகைசசெயய வ
வனே அவனுடன வைரததைசசெயதுவிடடுத தூரததிலிரு
னெனறு ஸமாதானததை அடையககூடாது ஸதிரீகள, அர
ஸாபபஙகள, [2] தனவேதாதயயனம, பிரபு, சதரு, போகம,
இவைகளில புததிமானுன எவன நமபிககை வைககததககவனு
(பகைவனுடைய) புததியாகிற பாணததால அடிககபபடட
வைததியாகளுமிலலை, ஔஷதஙகளுமிலலை, (சாநதி) ஹோம
குரிய மநதிரஙகளும இலலை, நனமையைசசெயயும காரிய
மிலலை, அதாவணவேததிலுளள ஆபிசார மநதிரஙகளு
மிககஸிததியுளள ரஸகுளிகைகளுமிலலை ஓ! பாரதரே! ஸா
அககினியும ஸிமமமும தனகுலததில பிறநத புதரனும ம
அவமதிககததககவாகளலலா இவாகளெலலாரும அளவறற
ரமமுடையவாகளலலவா? உலகததில பெரியதேஜஸாயிருககி
னியானது மாஙகளில மறைநதுகொணடிருககிறது, பிறா
ஜவலிபபிககபபடாதவரையில அநதககடடையை உபயோகப
கிறதுமிலலை (=எரிககிறதுமிலலை) அநதஅகனியே எபபொழு
டைகளிலிருநதும கடைநது ஜவலிபபிககபபடுகிறதோ அப
தனதேஜஸினுல அநதககடடையையும மறறவனததையும

1 நறகுடிப பிறபபு

2 'ஆவிருததியிலலாவிடடால மறநதுவிடும்' எனபது கருதது

ரவிடுகிறது. இப்படிப்போலவே அக்னிக்கு நிகரான தேஜஸை
ர குலபுத்ரர்கள், பொறுமையுடையவர்களும் சேஷ்டையில்லாத
மாகக் கட்டையில் தீ அடங்கியிருப்பதுபோல அடங்கியிருக்கி
புத்திரர்களுடன்கூடின நீர் கொடிக்குச்சமமான தன்மையு
ர் பாண்டுவின்புத்திரர்கள் ஸாலவிருக்ஷங்களாகக் கருதப்பட
ர் பெரியவிருக்ஷத்தை அடுக்காத கொடியானது ஒருபொழுதும்
கி அடைகிறதில்லை ஓ! அரசரே! அம்பிகையின் புத்திரரே! உம
ப புத்திரன் காடு பாண்டவர்களை வனத்திலிருக்கும் ஸிம
ாக அறியும் ஸிம்மமில்லாத வனம் நசிக்குமன்றோ? வன
த விஷயத்தில் ஸிம்மங்களும் நசிக்கும்

முப்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

பிரஜாகர பாவம் (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் திருதராஷ்டிரனுக்கு நீதிகளைச்சொல்லி, பாண்ட
வர்களுக்கு நாடுகொடாவிடில் துரியோதனனுக்கு
ராஜ்யம் நிலையாதென்றது)

பிராயமுதிர்ந்தவன் வரும்பொழுது, தருணனுடைய பிராணன்
-யரக்கிளம்பிவிடுகின்றனவல்லவா? அவன், எதிர்கொள்வது
ரமசெய்வது இவைகளாலே மறுபடியும் அவைகளை அடை
தீரனானவன் வந்தவரான ஸாதுவுக்கு ஆஸனங்கொடுத்து
தக்கொண்டுவந்து பாதங்களைக்கழுவி ஸுகத்தைவிசாரித்துத
டைய ஸ்திதியைத் தெரிவித்துப் பிறகு ஸாரத்தையுடன் அன்
த அளிக்கவேண்டும் வேதத்தையறிந்தவர் எவனுடையகிரு
(அவனுடைய) லோபத்தினாலோ (அவனிடமுள்ள) பயத்தி
அல்லது (அவனுடைய) கிருபணத்தன்மையினாலேயோ (பாத
லத்தையும் மதுபாகத்தையும் கோவையும் பெறுகிக்கொள்ள
யோ அவனுடைய உயிர்வாழ்க்கையைப் பெரியோர்கள் பயனற
F சொல்லுகிறார்கள் வைத்தியன், ஆயுதம்செய்கிறவன்,
சரியம் நஷ்டமானவன், திருடன், குரூரன், மதுபானம் செய
[1] பருணஹத்தி செய்பவன், படையில் ஜீவிக்கிறவன், [2] வேத

---

[1] சாந்திபாவம் 43 ம பக்கம் குறிப்பிற் காணக
[2] வேதனம் வாங்கிக்கொண்டு வேதாத்தியயனம் செய்விக்கிறவன்,

தகை விறகிறவன ஆகிய (இபபடிபபடட) [1] அதிதிகள மிக
பரியராயிருநதாலும ஜலம கொடுககபபடததககவரலலா உ
பககுவமானஅனனமும தயிரும பாலும தேனும எணணெயும
யும எளளும மாமஸமும பழஙகளும கிழஙகுகளும கீரையும சி
வஸதிரமும எலலாவாசனைபபொருளகளும வெலலம முதலி
களும விறககததககவைகளலல. எவன கோபமறறவனும, ஓட
சிலலியும கருஙகலலும பொனனும சமமாக நினைபபவனும, சே
நீஙகினவனும, நடபுபபகையிலலாதவனும, இகழபுகழகளில
வடைநதவனும, விருபபு வெறுபபுககளை விடடவனும, உதாஸீ
போனறவனுமாயிருககிறானோ அவனதான பிக்ஷு வனத
வஸிததுககொணடு தினை கிழஙகு இஙகுதவிருக்ஷததினகா
கீரைகள இவைகளால ஜீவிபபவனும, மனததை நனகு அடககி
னும, அகனிகாரியஙகளில முயறசியுளளவனும, [2] அதிதிகள வி
தில அஜாககிரதையிலலாதவனும,(காரிய) பாரததைச் வஹிககிறவ
புணணியததைச செயகிறவனுமான அவன தவம செயபவன பு
மானுககு அபகாரததைச செயதுவிடடுத தூரததிலிருக
னெனறு ஸமாதானததை அடையககூடாது புததிமானு
கைகள நீணடவைகள தான துனபஞசெயயபபடடால (து
செயதவனை) அவைகளால துனபஞசெயவான தனனிடம நமபி
யிலலாதவனிடம நமபிககை வைககககூடாது நமபிககையு
னிடமும அதிகநமபிககை வைககசகூடாது நமபிககை வைத
துணடான பயமானது வேரகளையும அறுககும தாரஙக
காபபவனும(அநத) ஸதிரீகள விஷயததில பொறாமையிலாதவ
வருமபடியைப பிரிததுககொடுககிறவனும பிரியததைச சொல
வனும மிருதுவான ஸவபாவமுளளவனும இனபமாகப பேசுகிற
மாயிருககவேணடும. ஆனால, இவாகளுடைய வசததை அ
கூடாது பூஜிகக யோகயாகளும மஹா பாகயமுடையவாக
பரிசுததாகளும வீடடை விளஙககசசெயகிறவாகளுமான ஸதி
வீடடிறகு லக்ஷமிகளாகச சொலலபபடுகிறாகள. ஆகையால,
கள விசேஷமாகக காககபபடததககவாகள பிதாவுககு அ
புரததின மேறபாாவையைப அளிககவேணடும மாதாவுககுப

---

1 'இவாகள தணணீரும கொடுககததகாதவாாயினும அதிதியாகவ
மிகக பிரியம பாராடடபபடததககவாகள' எனபது பழைய வுரை

2 'இபபடிபபடடவனும அதிதிகளைப பூஜிககவேணடுமெனறத
செலவமுளளவாகளைபபறறிச சொலலவும வேணடுமோ?' எனபது பழைய

ளை அளிககவேணடும, பசுககளிடததில தனககுச சமமா
ரவனை ஏறபடுததவேணடும தானே கிருஷிககுச செலலவேண
வேலைககாராகளால வியாபாரததிறகுரிய பதாாததஙகளைப போக
செயயவேணடும புததிராகளால பிராமமணாகளுககுப பணி
செயயவேணடும ஜலததிலிருநது அகனியும பராமமணனிட
நது க்ஷததிரியஜாதியும கறபாறையிலிருநது உலோகமும உண
னை எஙகும செலலுகிற அவைகளுடைய சகதியானது தன்
ணஙகளில அடஙகிவிடுகிறது நலலகுலததிற பிறநதவாகளும
ரிககுநிகரான தேஜஸஸுடையவாகளுமான ஸததுககள எபபொ
ம பொறுமையுளளவாகளும (ஸததுககளெனறு தெரியும) ரூபமில
வாகளுமாகிக கடடையில அககினி அடஙகியிருபபதுபோல
ஙகியிருககிறாாகள எநத அரசனுடைய ஆலோசனையை அவனைச
நதவாகளும வெளியிலுளளவாகளும அறியவிலலையோ, எநத
ன எஙகும சாராகளாகிற கணகளுடையவனாயிருககிறானோ
ன நெடுஙகாலம ஐஸவரியததை அனுபவிபபான தாமம காமம
தம இவைகளினிமிததமான காரியஙகளைச செயயபபோகிறவன
லலககூடாது செயதவைகளைச செயதபிறகுதான வெளியிட
னடும அபபடியானால ஆலோசனையானது வெளியாகாது மலையின
யிலேயோ உபபரிகையிலேயோ ஏறி ஏகாநதமாக இருநது ஆலோ
செயயவேணடும செடிகொடிகளிலலாத காடாயிருநதால அவவி
லெ ஆலோசனை (செயயுமபடி) சொலலபபடுகிறது ஓ!
ரே! நணபனலலாதவனும, நணபனுயிருநதாலும பணடித
ாதவனும, பணடிதனுயிருநதாலும அடககமிலலாதவனும
ான ஆலோசனையை அறியததககவாராகா அரசனானவன
யாமல ஒருவனைத தனககு மநதிரியாக வைததுககொளளக
து மநதிரியின மூலமாகவேயனறோ தனலாபமும மநதிரா
சனையைககாததலும ஏறபடும எநத அரசனுடைய தாமநிமித
ம அாததநிமிததமும காமநிமிததமுமான எலலாககாரியஙகளை
செயதபிறகு ஸபையோாகள அறிகிறாாகளோ அநத அரசன அர
ில சிறநதவன அரசன ரகசியமான ஆலோசனையுடையவனுக
தால, அவனுககு ஸநதேகமினறிக காரியஸிததியுணடாகும
ாமையால இகழததககக காரியஙகளைச செயபவன அவைகளின
ததினால வாழநாளிலிருநதும நழுவுகிறான புகழததககக காரியங
செயவதோ மிகக ஸுகததையளிககும அவைகளைச செயயா
பபதுவே பசசாததாபததைச செயவதாகக கருதபபடுகிறது.

வேதஙகளை அததியயனமசெயயாத வேதியன எபபடி மராதத
மததிறகு அருகனிலலேயோ அபபடியே (ஸநதிவிகரகமுதலான) ஆ
குணஙகளையும கேடடறியாதவன மநதிராலோசனையைக கே
அருகனுகான ஓ! அரசரே! நிலே விருததி க்ஷயஙகளை அறிந
னும (ஸநதி முதலான) ஆறுகுணஙகளாலும பிரஸிததிபெறறவ
அவமதிககபபடாத நலலொழுககததையுடையவனுமாயிருபபவனு
பூமியானது சுவாதீனமாக இருககிறது வீணுகாத கோபசநதோஷ
களையுடையவனும தானேசெயது பினனுமபாரககிறவனும தன
றியபபடட தனசாலையையுடையவனுமா யிருபபவனுககுப பூமியான
செலவஙகளை அளிததுககொணடே யிருககிறது அரசனுனவன (
சனெனகிற) போமாததிரததினுலும குடையினுலும ஸநதோஷி
வேணடும திரவியஙகளை வேலைககாரரகளுககுக கொடுககவேண
ஒருவனுககே எலலாவறறையும கிரகிததுககொளளுகிறவனுக இருக
கூடாது பிராமணனைப பிராமணன அறிவான ஸதிரீயைக க
வன அறிவான மநதிரியை அரசன அறிவான அரசனை அரச
அறிவான. கொலலவேணடியநிலைமையைஅடைநத பகைவன த
வசபபடடால விடககூடாது கொலலவேணடியவனை வணககத
னிருநதுகொணடு அடுககவேணடும (தனககுப) பலம உணடா
பொழுது கொலலவேணடும கொலலபபடாத விஷயததில அவன
யிருநதும சீககிரம பயமுணடாகும. தெயவஙகள அரசாகள பிர
மணாகள முதியவாகள இளைஞாகள நோயாளிகள இவாகளவிஷ
தில கோபததை எபபொழுதும முயறசிசெயது அடககவேண
அறிவுளளவன, மூடாகளால செயயபபடட பயனறறதான கலகத
விலககவேணடும அபபடிசசெயதால, உலகததில கீாததியை
அடைவான, அனாததததோடும சோமாடடான எநத யஜமான
டைய அனுககிரகமும கோபமும பயனறறனவாகுமோ அவ
ஜனஙகள அவியானபதியை ஸதிரீகள விருமபாததுபோல விரு
மாடடாாகள புததியானது தனலாபததிறகுக காரணமா
திலலை மூடததனமையானது செழிபபிலலாமைககு (ககாரண
கிறதிலலை) உலக பரமபரையினுடைய வரலாறறைப புததிமா
அறிகிருன, மறறவன அறிகிறதிலலை ஓ! பாரதரே! மூட
வன, விததையால சிறநதவாகளையும சிலததால சிறநதவாகளை
பிராயததினுல மூததவாகளையும புததியினுல சிறநதவாகளை
தனததால பெரியவாகளையும குலததால மேலானவாகளையும
பொழுதும அவமதிககிருன இழிவான செயகையுடையவனே

யில்லாதவனையும் அஸூயையுடையவனையும் தானம் செய்யாத னையும் குற்றமான சொற்களைப் பேசுகிறவனையும் கோபமுடைய னையும் அனர்த்தங்கள் விரைந்து அடைகின்றன். தான் சொன்ன ால் தவறாமல் கொடுப்பதும் காலத்தைக் கடவாமலிருப்பதும் னங்களுக்கு) இனிய வார்த்தையும் மனிதர்களைத் தன்னிடம் அடிக்கடி வரும்படி செய்கின்றன. சொன்னசொல் தவறாதவனும் ாத்தனும் நன்றியறிந்தவனும் புத்திமானும் நேர்மையுள்ளவ மான மனிதன் பொக்கசம் நசித்தாலும் பரிவாரத்தை அடைகிறான். தரியம், சமம், தமம், சுத்தி, தயை, நிஷ்டுரமில்லாத வார்த்தை, மித ாகளுக்குத் துரோகம் செய்யாமை இந்தவேழும் செல்வத்தை ஈனக்கு ந்தசெய்கின்றவைகள். ஓ! அரசரே! பாகிதத்துக்கொடாதவ ம தீயமனமுடையவனும் நன்றிமறந்தவனும் லஜ்ஜையற்றவனு ன அப்படிப்பட்ட அரசன் உலகத்தில் விலக்கப்படத்தக்கவன் ன் குற்றமுள்ளவனாயிருந்துகொண்டு தனக்குள்ளிருக்கிற குற்ற லாத மனிதனைக் கோபமவரச்செய்கிறானோ அவன் ஸர்ப்பத் ாடுகூடிய வீட்டில் வஸிப்பவன்போல இரவில் ஸுகமாகத் தூங்கு தில்லை. ஓ! பாரதரே! எவர்கள் மனக்கலக்கமடைந்தால் யோக ஷமத்திற்குத் தீங்கு ஏற்படுமோ அவர்களுக்குத் தேவதைகளுக் செய்வதுபோல எப்பொழுதும் ஸந்தோஷம் வரும்படி நடக்க ண்டும். எந்தப் பொருள்கள் ஸ்திரீகளிடத்திலும் மிக்க மதங் ாண்டவர்களிடத்திலும் ஒழுக்கங்குன்றியவர்களிடத்திலும் இழி னவர்களிடத்திலும் சேர்ந்திருக்கின்றனவோ அவைகள் ஸந்தேகத் யடைந்தவைகளே. எவ்விடத்தில் ஸ்திரீயும் சூதாடியும் இளைஞ ம அதிகாரஞ்செலுத்துகிறார்களோ அங்குள்ளவர்கள் கல்தோணியி ளவர்கள் நதியில் முழுகுவதுபோல ஸ்வதந்திரமற்றவர்களாகி ழுகிவிடுகிறார்கள். ஓ! பாரதரே! எவர்கள் விசேஷமான பிரயோ ங்களில் பற்றில்லாதவர்களாயிருக்கிறார்களோ அவர்களை நான் றிவுள்ளவர்களாக நினைக்கிறேன். விசேஷங்கள் [2]கலகப்பிரஸங் தைச் செய்கின்றவை யல்லவா? எவனைச் சூதாட்டக்காரர்கள் ழுகின்றார்களோ எவனைக் கூத்தாடிகள் புகழுகின்றார்களோ எவனை பிசாரிகள் புகழுகின்றார்களோ அவன் ஜீவிக்கிறதில்லை. ஓ! பார ர! பெரிய வில்லையுடையவர்களும் அளவற்ற பராக்ரமமுடையவா நமான அந்தப் பாண்டவர்களைவிட்டு உம்மாலே துரியோதன

1 'தன் வசப்படுத்துகின்றன' என்பது கருத்து.
2 'பொறாமைக்குக் காரணமானவை' என்பது கருத்து.

னிடததில பெரிய ஐஸ்வரியமானது வைககபபடடது. ஆகை
ஐஸ்வரிய மததால மதிமயஙகியிருககிற அவன, அநத ஐஸ்வ
திலிருநது, மூவுலகஙகளிலிருநதும மஹாபலி நழுவினதுபோல
வினதை நீர பாாபபீர' எனறு சொனனா

முபபததோனபதாவது அதயாயம.

பரஜாகரபாவம. (தொடர்ச்சி)

(விதுரா திருதராஷ்டிரனுக்கு ஞாதிகளை வசப்படுத்திக்கொளவதிலு நன்மையையும் கௌரவ பாண்டவர்களிடம் ஸமமாயிருக்க வேண்டுமென்பதையும் சொல்லியது)

திருதராஷடிரன, விதுராரை நோககி, 'இநத மனிதன
ளுடைமையிலும பொருளினமையிலும கயிறறில கோககபபட
மாததால செயயபபடடதுமான பெணபதுமைபோல அசகதனு
கிறுன இவன பிரமமாவினுல முனவிணைபபயனை அனுசரி
படைககபபடடவனுயிருககிறுனே? ஆகையால, நீ சொல
கேடபதில உறுதியுடையவனுயிருககிறேன' எனறு சொன
விதுரா, 'ஓ! பாரதரே! ஸமயநதவறி வாாததைதயைச செ
இறவன பிருகஸபதியாயிருநதாலும புததிககுறைவையும அ
னததையும அடைகிறுன (ஒருவன) தானததால பிரியனுகி
மறறொருவன பிரியமான வாாததையால பிரியனுகிறுன வே
வன [1]ஆலோசனையைக காரணமாகவுடைய பலததினுல பி
கிறுன. எவன பிரியனோ அவன பிரியனே வேணடாதவன
வனுகிறதிலலை, புததிமானுமாகிறதிலலை, பணடிதனுமாகிறதி
வேணடினவனிடமுளள காரியஙகளெலலாம நலலவைகளே வே
தவனிடமுளள காரியஙகளெலலாம தீயவைகளே ஓ! அரசரே!
வுடனேயே, 'நீர துரியோதனன ஒரு புதானை விடடுவிடும,
விடுவதால நூறு புததிராகளுககும விருததியுணடாகும,
விடாவிடில நூறு புததிராகளுககும நாசமுணடாகும' எனறு
சொனனேன எநத வளாசசியானது பிறகு குறைவைக
குமோ அநத வளாசசி பெரிதாக நினைககததககதிலலை. கு
யிருநதாலும எநதக குறைவானது பிறகு வளாசசியைக

1 'மநதிராலோசனையின பலததினுலும மூலபலததினுலும்'
பழைய வுரை

மா அது பெரிதாக நினைககததககது ஓ! மஹாராஜரே! எநதக
றவானது வளாசசியைக கொடுககுமோ அது குறைவனறு
கே எநதக காரியததை அடைநது பலவறறை அழிபபானோ அது
றவெனறு நினைககததககது ஓ! திருதராஷடிரரே! சிலா
ஙகளால பூரணமாயிருககிறாகள சிலா தனததினால பூரணமா
ககிறாகள தனததால நிறைநதவாகளானாலும குணஙகளால
றநதவாகளை விடககடவீா' எனறு சொனனா

திருதராஷடிரன, 'நீ எலலாவறறையும அறிவுடையோா ஒபபுக
ளளததககவையும வருஙகாலததில நறபயனளிககததககவையு
ச சொலலுகிறாய ஆனாலும, புததிரனை விடுவதறகுத துணிய
ல. எஙகே தாமமோ அஙகே ஜயமுணடாகும்' எனறு சொன்ன

விதுரா, 'நிரமபிய குணஙகளுளளவனும வணககமுளளவனு
ருபபவன பிராணிகளுடைய மிகக ஸூகஷமமான நாசததையும
பொழுதும உபேக்ஷிககமாடடான எவாகள பிறாகளுடைய
தயில பறறுளளவாகளும பிறாகளுககுத துககஙகளையுணடு
னுவதிலும ஒருவருககொருவா விரோததிலும எபபொழு
ளிமபினவாகளுமாக முயறசி செயகிறாகளோ, எவாகளைப
ததால தோஷம ஏறபடுமோ, உடன வஸிபபதிலும பெரிதான
ணடாகுமோ, (எவாகளுடைய) தனததைக கிரகிபபதில பெரி
ா தோஷமுணடாகுமோ, (எவாகளுககுக) கொடுபபதிலும பெரி
ா பயமுணடாகுமோ, எவாகள பேதபபடுததுவதை இயலபாக
டயவாகளோ, எவாகள காமததுடனகூடினவாகளும லஜஜையில
வாகளும ரகஸயமாக அனிஷடததைச செயபவாகளுமாயிருக
றாகளோ, எவாகள பாவிகளெனறு பிரஸிததியடைநது ஸகவா
தில நிநதிககபபடடவாகளாயிருககிறாகளோ, எவாகள மறறப
ய தோஷஙகளுடனும கூடினவாகளாயிருககிறாகளோ அவாகளை
டுவிடவேணடும இழிவான எவனிடததில நடபின காரணம
தமபொழுது, அனபும பயனின உதபததியும ஸௌககியததிலுளள
ாகயமும அழிகினறனவோ, எவன அபவாதம சொலவதறகு
லுகிறானோ, அழிவில முயலுகிறானோ, அறியாமல சிறிது தீஙகு
டடபொழுதும பொறுமையை அடைகிறதிலலையோ, துனபம
கிறவாகளும மனததை வசஞசெயயாதவாகளுமான அபபடிப
ட அறபாகளுடன சோககையை விதவான புததியினால நனகு
யநது தூரததில விலககவேணடும எவன ஞாதியையும வறிய
யும பரிதாப நிலையிலிருபபவனையும நோயாளியையுமஅனுகரிக

கிறுனே அவன புததிராகளாலும பசுககளாலுமுணடான செ
யையும அழிவறற க்ஷேமததையும அடைகிறுன. ஓ! அ
களில சிறநதவரே! எவாகள தமககு நனமையையும குலதநி
விருததியையும விருமபுகிறுாகளோ அவாகள ஞாதிகளை விரு
யடையச செயயவேணடும ஆகையினுலே, நலலதைச செ
கடவீா ஓ! அரசரே! ஞாதிகளுடைய பூஜையைச செயகிற
க்ஷேமததுடன சேருவான ஓ! பாதஸரேஷடரே! ஞா
குணககேடாளுலும நஙகு ரக்ஷிககபபடத தககவாகள
வானகளும உமமுடைய அருளை விருமபுகிறவாகளுமான பா
வாகள காககபபடத தககவாகள குணவானகளும உமமு
அருளை விருமபுகிறவாகளுமான பாணடவாகள ரக்ஷிககபபட
கவாகளென்று சொலலவும வேணடுமா? ஓ! அரசரே!
களான அவாகளுககு அனுகாரததைசசெயயும ஓ! அதிபதி
அவாகளுடைய ஜீவனததிறகாகச சில கிராமஙகளைக கொ
ககடவீா ஓ! அரசரே! இபபடிச செயதால, உலகததில உம
புகழானது அடையபபடடதாகும. ஐயா! முதியவராயிருககிற
புததிராகளைக கடடளையிடவேணடும. எனனுலும நனமையா
சொலலததககது எனனை உமமுடைய நனமையில விருபபமுடை
னெனறு அறியும சுபததைவிருமபுகிறவன ஞாதிகளுடன போா
யககூடாது. ஓ! பாதஸரேஷடரே! ஸுகஙகளானவை ஞாதிகளோ
கூடியே அனுபவிககததககவைகள ஞாதிகளோடுகூடி ஒருவரிடத
ருவா நலல போஜனமும நலல ஸமபாஷணமும நலலபரீதியும செ
வேணடும. ஒருபொழுதும விரோதமானது செயயததககது
இவவுலகில, ஞாதிகள ஆபததுககளினினறும தாணடுவிபபா
முழுகுவிககவும செயவாாகள இவவுலகில நனனடையுடைய
கள தாணடுவிபபாாகள தீயநடையுளளவாகள முழுகச்செய
கள ஓ! ராஜேநதிரரே! பகைவாகளின காவததை ஒழிககிறவ
பாணடவாகள விஷயததில நலல நடையுடையவரா யிருககககட
அவாகளால சூழபபடடால நீா பகைவாகளுககு வெலலமுடிய
ராவீா. எநத ஞாதியானவன செலவவானுயிருககிற ஞா
அடைநதும விஷமபூசின பாணததைக கையிலுடையவனை அடை
மிருகமபோலக கெடுதலை அடைகினறுனே அவனுடைய பாவத
செலவவானுயிருககிற அநதஞாதி அடைகிறுன ஓ! அரச
பினனுலேயும அநதப பாணடவாகளையோ அலலது புததிராகளை
கொலலபபடடவாகளாகக கேடடு உமககுத தாபமானது உணட

கிறது ஆகையால, அதைபபறறி யோசிககககடவீா உயிா நிலை லாமலிருபபதால, (மனிதன) எநதக காரியததைச செயததிஞல ல கொணடவஞகிப பரிதாபததை அடைவாஞே அதனை முனபே யாமலிருகக வேணடும நீதிசாஸதிரததைச செயத சுகராசாரிய ந தவிர மறறஎவன அநீதியைச செயயாதவன? ஆஞல, அநத அநீ னது நடநதுவிடடது ஆதலால, நடககவேணடியதை அநதநத பததிறகுததககபடி செயவதெனபது புததிமானகளிடததிலதான ககிறது ஓ! அரசரே! துரியோதனஞலே அவாகளவிஷயததில கக கெடுதலான காரியமானது முன செயயபபடடிருககு ஞல, (இபபொழுது) குலததில பெரியவரான உமமால னது நிவிருததி செயயததககது ஓ! அரசரே! நீா அவாகளை ததில நிலைககசசெயது உலகததில களஙகம நீஙகினவரும மானகளால பூஜிககததககவருமாவீா எவன தீராகளுடைய வசனஙகளைப பயனவரையும ஆலோசிததுக காரியஙகளில தியை அடைகினருஞே அவன வெகுகாலம புகழுடனிருப மிகவும ஸமாததாகளாயிருநதாலும அறியவேணடியதை பாமலும அறியபபடடதை அனுஷடியாமலும இருபபாாகளா (அவாகள தஙகள) ஞானததை நனகு உபயோகிததவாகளாகாா. விதவான பாவததின உதபததியைப பயஞகவுடைய காரியததை பியாமலிருககிருஞே அவன விருததியடைகிருன எவன முன பபபடட பாவததை ஆலோசியாமல தொடாநதுசெயகிருஞே புததியுளள அவன ஆழமான சேறறுடனகூடின பளளததில காடிய நரகததில) தளளபபடுகிருன புததிமாஞனவன ஆலோ வெளியாகிக கெடுவதறகுக காரணமான இவவாறினையும பாாகக னடும. செலவததின மிகுதியை விருமபுகிறவஞக எபபொழுதும பகளை நேராமல காககவேணடும ஓ! அரசரே! (அவைகளா —) குடிமயககம, அதிநிததிரை, பிறருடைய ரகஸியமான சாரா ியவரை அறியாமை, தனனிடமுணடாகும குறிபபு, துஷடமந ளிடம நமபிககை, ஸாமாததியமிலலாத தூதன இவவாறுகளே. ரே! இநத ஆறுதுவாரஙகளையும எவன அறிநதுகொணடு எப ழுதும மநதிராலோசனையை மறைககிருஞே அவன தாமாாதத கனை அனுஷடிபபதில முயறசியுடையவஞகப பகைவாகளைக படுததிககொணடிருககிருன பிருஹஸபதிககு ஸமானாகளா சாஸதிரததை அறியாமலும பெரியோாகளை ஸேவியாமலும ாததஙகள அறியபபடககூடியவைகளலல. கடலில விழுநதது

நஷடமே செவிகொடாதவனிடம சொலலபபடட வாாததை
டமே புததியிலலாதவனிடம சாஸதிரம நஷடமே சாமப
விழுநத ஹவிஸ நஷடமே புததிமானுனவன யுகதியால பரீக்ஷி
அடிககடி புததியால நிசசயிததது, பிறா மூலமாகவும கேடடு, தா
பாாதத பிறகு, விசேஷமாகத தெரிநதுகொணடு அறிஞாகளு
ஸநேகததைச செயயவேணடும அடககமானது புகழினமைை
போககும பராககரமமானது பொருளினமையை நாசம செ
பொறுமையானது எபபொழுதும கோபததை நாசஞ்செயயும ஆ
மானது அலக்ஷணததை (= இனனகுலததானெனறு அறியப
அடையாளமினமையை) நாசஞ்செயயும ஓ ! அரசரே ! அனு
கும பொருளகளாலும உதபததி க்ஷேததிரததினாலும கிருகததின
ஒழுககததினாலும போஜனததினாலும ஆடையினாலும குலத
கணடறியவேணடும சரீரததில ஆசையைவிடடவனுககும க
நேரிடடால தடுததுச சொலவது முடியாது காமததில ஆ
கொணடவனுககுக கேடபானேன ? பேரறிஞாகளை அடுபபவ
விதவானும தாமசீலனும காடசிககினியவனும மிததிரனுடனகூ
வனும நலலவாககுடையவனுமான நணபனைப பரிபாலிககவே
டும கெடடகுலததிற பிறநதவனோ நலலகுலததிற பிறநதவ
எவன மரியாதையைத தாணடாமலிருபபானோ, தாமததை வி
கிறவனும மௌனமைததனமையுடையவனும லஜஜையுடையவனு
அவன நலல குலததோாகள நூறுபேரகளைக காடடிலும சி
வன எநத இருவருககு எணணததோடு எணணமும ரக
தோடு ரகஸியமும அறிவோடறிவும ஒததுபபோகினறனவோ
அவாகளுடைய ஸநேகமானது கெடுகிறதிலலை புததிசாலியான
மதிகேடனும கலவியறிவிலலாதவனுமாயிருபபவனைப புறக
மறைககபபடட கிணறறைபபோல விலககவேணடும அவனிட
ஸநேகம நசிததுவிடும பணடிதனுனவன, காவமகொணடவ
டததிலும மூடாகளிடததிலும கோபமுளளவாகளிடததிலும ஆ
சியாமற செயகிறவாகளிடததிலும தாமம விலகினவாகளிடதத
ஸநேகததை வைககககூடாது நனறியறிநதவனும தாமம செ
னும ஸதயமுளளவனும அறபததனமிலலாதவனும உறுதியான
யுடையவனும இநதிரியஙகளை ஜயிததவனும (இருககவேண
முறையிலிருபபவனுமான மனிதனை மிததிரனெனறு (விதவ
விருமபுகிறான இநதிரியஙகளை விஷயஙகளிற செலலவிடாமலி
தானது மரணததைக காடடிலும அதிக (சிரம) மாயிருககிறது.

ஙகளை அதிகம செலலவிடுவதோ தேவதைகளையும கெடுதது
ம் எலலாப பிராணிகளின விஷயததிலும மிருதுவான ஸவ
ம, அஸூயையிலலாமை, பொறுமை, தைரியம, மிததிராகளை
ாதியாமலிருததல இவைகளைப பணடிதாகள ஆயுளுககுக கார
களாகச சொலலுகினறாாகள எவன அநியாயததால கெடுககப
- ஆததததை மிகக மனவுறுதியை அடைநது நலல நியாயத
மறுபடியும திருமப விருமபுகிறானோ அவனுடைய அசசெயகை
ாம புருஷாகளின விரதமாகிறது வரபபோகிற துககததில
ாரததை அறிநதவனும நடககினற காரியததில உறுதியான நிச
ாடையவனும (அகாரயம) நடநதபின மேல செயயவேணடிய
பததின சேஷததை அறிநதவனுமான மனிதன ஆததஙகளால
ாபடுகிறதிலலை செயகையினாலும மனததாலும வாககாலும
ந அடிககடி பறறுகிறானோ அநத அவனைக கவாகினறது ஆகை
, நலல காரியததைச செயயவேணடும மஙகளத திரவியஙகளைத
டுவதும, உதவியின நிறைவும, சாஸதிரமும, முயறசியும, ருஜுத
மையும, அடிககடி ஸததுககளைத தரிசிபபதும ஆகிய இவைகள
வரியததைச செயகினறவைகள முயறசியை விடாமலிருபபது
வததிறகும லாபததிறகும நனமைககும காரணம முயறசியை
ாதவன பெரியவனாகிறான, அளவறற ஸுகததையும அனுபவிக
ன ஐயா! வலலவனாயிருபபவனுககு எபபொழுதும எலலோா விஷ
திலும பொறுமையுடனிருபபதைக காட்டிலும மிகக திருவுடைய
மிககநலமாயிருபபதும வேறொனறுமிலலை அசகதனானவன எல
றறையும பொறுககவேணடும சகதியுளளவன தாமததின கார
ாகப பொறுககவேணடும எவனுககு ஆததமும அனாததமும
மோ அவனுககு எபபொழுதும பொறுமை அநுகூலமானது
ஸுகததை அனுபவிககிறவனாயிருநதும, தாமாததஙகளில
ந குறைவைபடையானோ அதை இஷடபபடி அனுபவிககலாம
னுடைய விரததைச செயயககூடாது துககததால பீடிககப
.வாகளிடததிலும மதம கொணடவாகளிடததிலும நாஸதிகாகளி
திலும சோமபேறிகளிடததிலும அடககமிலலாதவாகளிடததி
ஊககமிலலாதவாகளிடததிலும செலவமானது நிறகிறதிலலை.
மையுடையவனும கோண மயால(அகாரியஙகளில)லஜஜையுளளவனு
மனிதனைத தாபபுததியுளளவாகள சகதியிலலாதவனாக நினைத
கொணடு அவமதிககிறாாகள மிகக யோகயனும அதிகமாகக
பபவனும அதிருபனும அதிக விரதமுடையவனும தனனறி

வால காவமுளளவனுமாயிருபபவனே லக்ஷமியானவள பயதநி
கிட்ட நெருஙகுகிறதிலலை இநத லக்ஷமியானவள அதிக குண
களிடததிலும அதிக குணமறறவாகளிடததிலும இருககிறதி
இநத லக்ஷமியானவள குணஙகளையும விருமபுகிறதிலலை, குணமி
விட்டாலும பறறுகிறதிலலை பிததுககொணடவளான இநத பூ
னவள, கண பொட்டையான பசுபோல ஏதாவது ஓரிடததிே
இருககிறாள வேதஙகள அககினிஹோததிரததைப பயனாகவு
வைகள சாஸதிரமானது நலலியறகையையும நனனடையையுப
னாகவுடையது ஸதிரீயானவள கிரீடையையும புததிரனையும பய
வுடையவள தனமானது தானததையும போகததையும பய
வுடையது எவன அதாமததால ஸமபாதிககபபட்ட தனஙக
பரலோகததிறகுரிய காமாவைச செயகிறானோ அவன, (அந
தனம கெட்ட வழியாய வநததால, மாிததபிறகு அநதக காமா
பயனை அனுபவிககமாட்டான ஸததவகுணமுளளவாகளுககுக
களிலும வனததிலுளள செலலமுடியாத இடஙகளிலும க
மான ஆபததுககளிலும பரபரபபை உணடுபணணுகிற காரிய
லும ஆயுதஙகள ஓஙகபபட்ட காலததிலும பயமிலலை மூப
இநதிரியஙகளின அடககம, திறமை, அஜாகரதையிலலாமை எ
யம, ஞாபகசககி, நனகு ஆலோசிதது ஆரமபிததல இவை
ஐஸவாியததிறகுக காரணமாக அறியும தவசிகளுககுத ,
பலம , பிரமமஜஞானிகளுககுப பிரமமம பலம தீயோாகளுக
துனபமசெயதல பலம குணவானகளுககுப பொறுமை ப
ஜலம, கிழஙகு, பால, பழம, 1 ஹவிஸ, பிராமணனுடைய .
மதி, குருவின வசனம, ஔஷதம இவவெட்டும விரதத
கெடுககாதவைகள எது தனககுக கெடுதலாயிருககிறதோ அ
பிறனுககுசசெயய நினைககககூடாது (புலனகளின) அடகக
ஞலேதான தாமமானது உணடாகும அதாமமானது காமத
நடககிறது கோபியாமலிருநதே கோபததை ஜயிககவேண
துஷடனைத தன நலலொழுககததால ஜயிககவேணடும லோபி
தானததால ஜயிககவேணடும பொயயை ஸததியததால ஜ
வேணடும ஸதிரீ, தூாததன, சோமபேறி, பயநதவன, கொ
யுளளவன, (தான ஒருவனே) ஆணபிளளையெனகிற காவமுளள
திருடன, நனறிமறநதவன, நாஸதிகன (இவாகளிடததில) நமபி
வைககககூடாது நமஸகாரததை வழககமாகவுடையவனும

1 கஞ்சிவடிககாமல பொஙகின அனனம

நம பெரியோர்களை அடுத்து வழிபடுகிறவனுமான மனிதனுக்குக
ததியும ஆயுளும [2] யசஸுமம பலமும இந்நான்கும நன்றாக
கதியடைகின்றன எந்த ஆத்தமங்கள அதிகக கிலேசத்தினு
யோ தாமத்தை மீறுவதனுலேயோ சத்துருவை வணங்குவதனு
யோ ஏறபடுமோ அவைகளில மனததைச்செலுத்தாதீர கல்லாத
தன தூக்கிக்கப்படத தக்கவன பிரஜையை உண்டுபண்ணுத
கவை தூக்கிக்கப்படததக்கது ஆகாரமில்லாத பிரஜைகள் தூக்கிக
டததக்கவைகள அரசனில்லாத நாடு தூக்கிக்கப்படததக்கது.
களுக்கு வழிப்போக்கானது ஜரை, பாவதங்களுக்கு ஜலமானது
,ஸ்திரீகளுக்கு ஸம்போகமில்லாமை ஜரை, மனததிறகுக கடுஞ்
ல ஜரை வேதங்கள அப்பியாஸமில்லாமையைக களங்கமாகவுடை
பகள, பிராமணனுக்கு விரதமில்லாமை களங்கம, பூமிக்கு வாஹ
தேசத்து ஜனங்கள களங்கம, மனிதனுக்குப பொய களங்கம,
பிரதைக்குக [3] கௌதூஹலம களங்கம, ஸ்திரீகளுக்குப பரதேச
ரம களங்கம ஸுவாணததிறகு வெள்ளி மலம, வெள்ளிக்கு
மலம, ஈயததிறகுக காரீயம மலம, காரீயததிறகு அழுக்கே
சயனததால நிததிரையை ஜயிக்கமுடியாது, காமததால ஸ்திரீ
ஜயிக்கமுடியாது, விறகினுல அக்கினியை ஜயிக்கமுடியாது,
ததால ஸுரையை ஜயிக்கமுடியாது மிததிரனை தானததால
நதவனும, சததுருக்களை யுததததால ஜயிததவனும, தாரததை
னபானததால ஜயிததவனுமா யிருப்பவனுடைய வாழவு பய
ளது ஆயிரமுள்ளவர்களும ஜீவிக்கிறார்கள, நூறுள்ளவர்களும
க்கிறார்கள ஓ! திருதராஷடிரரே [1] ஆசையை விடும. எப்படி
து ஜீவிக்கப்படுகிறதில்லை யென்பதில்லை. பூமியில எவவளவு
லும யவையும பசுக்களும ஸவாணமும ஸ்திரீகளுமுண்டோ
வயெல்லாம ஒருவனுக்குப போதாவென்று பார்க்கிறவன மயக
த அடைகிறதில்லை ஓ! அரசரே! மறுபடியும உமக்குச
லலுகிறேன ஓ! அரசரே! உமக்குச சொந்தப புததிரர்களிடத
ம பாணடுவின புததிரர்களிடததிலும ஸமமான எண்ணமிருக்கு
னுல (அந்தப) புததிரர்களவிஷயததில சமமாக நடப்பீராக.

---

1 தானம முதலானவறறுல உண்டாகும புகழ
2 பராக்ரமததால உண்டாகும புகழ.
3 அரிய பொருளகளில ஆசை,

நூற்பத்தாவது அத்யாயம்

ப்ரஜாகரபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் திருதராஷ்டிரனுக்கு அவரவர் ஜாதித் தொழிலை அவரவர் அ
டிக்கவேண்டுமென்பதையும் யுதிஷ்டிரனுக்கு ராஜ்யங்கொடுத்து
க்ஷத்திரியத் தொழிலிலிருக்கச் செய்யவேண்டுமென்பதை
யும் கூறியது)

பற்றுதலில்லாதவனும் ஸாதுக்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனு
எவன் சக்தியைக் கெடுத்துக்கொள்ளாமல் காரியத்தை (சுசெவ
யாய்ச்) செய்கிறானோ ஸத்தானவனைப் புகழானது விரைந்து
தடைகின்றது ஸத்துக்கள் மிக்க மகிழ்ச்சியை அடைந்து (அ
டைய) ஸுகத்திற்காக அமைகிறார்கள் எவன் (பகைவர்க
தாழ்த்தப்படாமலிருந்தே, பெரிதாயிருந்தாலும், அதர்மத்து
கூடின பொருளை விடுகிறானோ அவன் ஜீர்ணமான தோலைவிட்ட
பம்போல மிக்கதுக்கங்களைவிட்டு ஸுகமாக நித்திரை செய்வ
பொய்சொல்லி மேன்மையடைவதும், அரசனவிஷயத்தில் கோ
குருவினவிஷயத்தில் கபடமான நிர்ப்பந்தமும், பிரமஹத்திக்
பானவைகள் பொறுமையானது எல்லாவித்தத்தாலும் மிருதயு
அதிகப்பேச்சானது திருவை அழிக்கும் (குருவுக்குப்) பணி
யாமை, விரைதல், (பிறர்) புகழுதல் ஆகிய மூன்றும் வித்தைக்
பகைகள் சோம்பல், மதம், மோகம், சாபல்யம், வீண்பொ
போக்கும் கூட்டம், ஈவதற்குக் கூடுதல், விறைப்பு, [1]தியாகியா
பது இந்த ஏழு தோஷங்களும் எப்பொழுதும் வித்தியார்த்திக
உண்டாகுமென்று கருதப்பட்டன ஸுகத்தை விரும்புகிறவனு
வித்தை ஏது? வித்தையை விரும்புகிறவனுக்கு ஸுகம் இல்லை ஸு
த்தை விரும்புகிறவனாயிருந்தால் வித்தையை விடவேண்டும்
த்தையை விரும்புகிறவனாயிருந்தால் ஸுகத்தை விடவேண்டும் அ
யானது கட்டைகளவிஷயத்தில் திருப்தியடைகிறதில்லை கடலா
நதிகளையடைந்து திருப்தியடைகிறதில்லை மிருத்யுவானவன்
லாப் பிராணிகளாலும் திருப்தியடைகிறதில்லை ஸ்திரீயா
புருஷர்களவிஷயத்தில் திருப்தியடைகிறதில்லை ஆசையா
தைரியத்தை அழிக்கிறது அந்தகன், (பெண்டிர் மக்கள் முத
செழிப்பை அழிக்கிறான் கோபமானது செல்வத்தை அழிக்கி

1 'அத்யாகித்வம்' என்று பிரித்து 'ஈயாமை' என்பது பழையவு

மையானது புகழை அழிக்கிறது பாலனம்செய்யாமை பசுக்களை க்கிறது ஓ! அரசரே! கோபத்தை அடைந்த ஒரு பிராமமண்ண த்தை அழிப்பான் ஓ! பாரதரே! அஜங்கள், வெண்கலப திரம், நல்லவெள்ளி, தேன், [1] விஷத்தையிமுக்கிற சகோரபக்ஷி ாதரியன், முதுமையடைந்த ஞாதி, ஸாமத்தையடைந்த நல்ல தோன் இவர்கள் எப்பொழுதுமே உம்முடைய கிருகத்திலிருக்க மே பாரதரே! சந்தனம், அஜம், விருஷபம், வீணை, கண்ணாடி, , நெய், உலோகம், தாமரபாத்திரம், சங்கம், ஸாளக்கிராமம், ோசனை ஆகிய இவைகள் சிறந்தவைகள் தேவர்கள் பிராமம ள அதிதிகள் ஆகியஇவர்களுடைய பூஜைக்காக வீட்டில் வைத் காள்ள வேண்டியவைகளென்று மனு சொல்லியிருக்கிறார் எல்லா லும் சிறந்ததும் புண்ணியமான ஸதானமும் உதஸவத்திறகு ணமுமான இதனையும் உமக்குச் சொல்லுகிறேன் ஒருகாலும் தாலோ பயத்தாலோ லோபத்தாலோ, உயிரின் நிமித்தமாக ாமத்தை விடக்கூடாது தாமம நிலையானது ஸுக துக்கங்கள் றவை ஜீவன் நித்தியமானது இந்த ஜீவனுடைய [2] சரீர து அநித்தியம் அநித்தியத்தைத் தள்ளிவிட்டு நித்தியத்தில் திருக்கக் கடவீர் ஸந்தோஷத்தை அடைவீராக ஸத்துக்கள் தாஷத்தை முக்கியமாகவுடையவர்களாயிருக்கிறார்களல்லரோ? மிக்க லிகளும், மகானுபாவர்களும், தனங்களாலும் தானியங்களாலும் மாயிருக்கிற பூமியை ஆண்டு ராஜயங்களையும் விரிவான போகங் ம் விட்டுவிட்டு அந்தகனுடைய வசத்தை அடைந்தவர்களுமான ாகளை ஆலோசித்துப் பாரும் ஓ! அரசரே! கஷ்டப்பட்டு வளாதத னையும் மரித்தபொழுது மனிதர்கள் தூக்கித் தங்கள் வீடுகளி தும் வெளியாக்குகிறார்கள் அவனைக்குறித்துத் தலைவிரித்துக் டு இரக்கமாக அழுகிறார்கள், சிதையின் நடுவில் கட்டையைப் ப போடவும் செய்கிறார்கள் இறந்துபோனவனுடைய தனத்தை ருவன் அனுபவிக்கிறான் பக்ஷிகளும் அக்னியும் சரீரத்தின க்களைப் பக்ஷிக்கின்றன இவன் புண்ணியத்தாலும் பாவத்தா சூழப்பட்டு இரண்டுடனும் பரலோகம் செல்லுகிறான் ஐயா!

---

[1] அரசருணவைப் பரீக்ஷிப்பதற்குச் சகோரபக்ஷியைக் கொண்டுவந்து உண ுதற்குக்காட்டி அதன் முகவேறுபாடு முதலியவற்றால் அவ்வுணவில் விஷ யன கலந்திருத்தலை அறிவது முற்கால வழக்கம்

[2] 'ஹேது' என்பது வேறு பாடம் 'ஜீவனுக்குக் காரணமான அவித ்னபது பழையவுரை

ஞாதிகளும மிததிராகளும புததிராகளும, மலாகளும் கனிக
லாத மாஙகளைப பறவைகள விடுவதுபோல, விடடுவிடடுத தி
வநதுவிடுகிறாகள அககினியில போடபபடட மனிதனையோ அ
செயத காமமானது தொடருகிறது ஆகையால, மனிதன மெ
மெளள முயறசிசெயது தாமததை ஸமபாதிககவேணடும ஓ !
சரே !₁ இநத உலகததிறகு மேலும ஸவாககலோகததிறகுக கீ
பெரிதான இருளடைநத அநததாமிஸரமெனகிற நாகம இருககி
அது இநதிரியஙகளை மோகிககசசெயயுமெனறு அறியககடவீா
உமமை அணுகவேணடாம இநத வாாததையைக கேடடு உ
யாக எலலாவறறையுமே செயயவலலவராவீாாஞல பூலோக
பெரிதான புகழை அடைவீா உமககு இமமையிலும மறுமையி
பயமுமிலலை ஓ! பாரதரே! ஜீவனானது புணணியகாமத
தீாததமாகவுடையதும பிரமமததிலிருநதுமுணடானதும சநதே
தைக கரையாகவுடையதும தயையை அலையாகவுடையதுமான
அதில ஸநானம செயதவன பரிசுததனுகிறுன, புணணிய காமத
செயதவனும ஆகிறுன எநநாளும அழிவிலலாத ஆதமாவே புண
னலலவா? காமககுரோதஙகளாகிற முதலைகளுளளதும ஐம
களாகிற ஜலமுளளதுமான நதியையும (அதிலுளள) ஜனமஙகள
மடுககளையும ஸநதோஷமாகிற ஓடததைசசெயது தாணடகக
எவன, பேரறிவால முதியவனும தாமததால முதியவனும வி
யால முதியவனும பிராயததால முதியவனும தன பநதுவுமாயி
வனைக காரியாகாரியஙகளில பூஜிதது மகிழசசெயது வினவுவ
அவன ஒருபொழுதும மோகததை அடையமாடடான. மன
யிஞல பெணவிருபபததையும உதரததையும ரகூிககவேணடும
ஞல கைகாலகளைக காககவேணடும மனததால கண காது
காககவேணடும காமாவிஞல மனததையும வாககையும காகக
டும நிததியம ஸநானம செயபவனும,நிததியம யஜஞோபவீதத
கூடினவனும, நிததியம தன வேதததைஅததியயனம செயகிறவ
பதிதாகளுடைய அனனததைத தளளினவனும, உணமையை உ
கிறவனும, குருவினுடைய பணிவிடையைச செயகிறவனுமான
மணன பிரமமலோகததையடைநது நழுவாமலிருபபான வேத

1 ‘ஸவாககததிறகும இவவுலகததிறகும கீழேயுளள’ எனபது ப
வுரை.

யனம செயது அகனிகளுககுத தாபபஙகளால [1]பரிஸதாணம
து யாகஙகளால ஆராதிததுப பிரஜைகளைப பரிபாலிததுக
களுககும பிராமமணாகளுககுமாக யுததததில கொலலபபடடுச
ிரததிஞல பரிசுததமான மனததையுடையவஞன கூஷததிரியன
ககததை அடைகிருன வைஶயனுனவன அததியயனம செயது
மணாகளுககும கூஷததிரியாகளுககும தனனை அடுததவாகளுக
ஸமயததில தனஙகளைப பிரிததுககொடுதது (காாஹபததிய முத
) மூனறு அககினிகளுடைய பரிசுததம செயவதும புணயமு
தாமததையும மூகாநது, மரிததபிறகு ஸவாககததில திவயஸு
ளை அனுபவிககிருன சூததிரனனவன பிராமமணஜாதி கூஷததி
தி வைஶயஜாதிகளை முறையாக நியாயபபடி பூஜிககிறவனும
கள ஸநதோஷததை அடைநதபொழுது வருநதாதவனுமாகிப
வகளை எரிததுத தேகததைவிடடு ஸவாககததில ஸுகஙகளை
பவிககிருன இபபொழுது நானகு வாணஙகளுடைய தாமமும
ருச சொலலபபடடன (இதைச சொனனதறகுக) காரணததை
அடுததுச சொலலுகிற எனனிடமிருநது தெரிநதுகொளளும.
டுபுததிரனனவன கூஷததிரிய தாமததிலிருநதும குறைவை
டகிருன ஓ! அரசரே! நீா அவனை ராஜதாமததில ஏறபடுதத
ாடும' எனறு சொனனா

(அபபொழுது), திருதராஷடிரன, 'நீ எனககு எநநாளும அறி
றபடி இது உணமையே எனககு இனியவனே! நீ எனனிடம
தம சொலலுகிருயோ அபபடியே எனனுடைய புததியும இருக
பாணடவாகளைககுறிததது எபபொழுதும எனனுடைய புததி
து இவவிதம செயயபபடடிருநதாலும துரியோதனனை அடைநது
னதது) மறுபடி திருமபி விடுகிறது ஒரு பராணியினுலும தெயவ
து தாணட முடிகிறதிலலை தெயவததையே நிலைததெனறும
னுடைய சகதியையோ பரயோஜனமறறதெனறும நினைககி
' எனறு சொனனன

ப்ரஜாகரபர்வம் முற்றிற்று

---

[1] அகனியைச சுறறித தாபபஙகளைப பாபபுவது, 'தினநதோறும அகனி
ாம செயது' எனறபடி

கிக்ச்

'ஸ்ரீ ம ஹா பா ர த ம்.

நாறபததோராவது அதயாயம

ஸ ந த ஸு ஜா த பா வ ம

(திருதராஷ்டிரன் மேலும் தர்மங்களைச் சொல்லும்படிகேட்க விதுரர் தகுதியில்லாமையைக கூறி, நினைத்தவுடன் வநத ஸநத்ஸுஜாதன திருதராஷ்டிரனுக்குத் தத்வோபதேசம்செயய வேண்டினது)

திருதராஷடிரன, 'விதுர ! உன வாககினலே சொலல த்தது எதாவது இருககுமானல, கேடக விருபபமுளளவனன எ அதனையும சொல விசித்திரமான விஷயஙகளைச சொல, யனறே?' எனறு கேடடான விதுரா, 'ஓ! திருதராஷடிரரே தரே! ஆதியிலுணடானவரும அழிவிலலாதவரும [1] குமார ஸநதஸுஜாதரானவா, 'மிருததியுவானது இலலை' எனறு (ஞா ஓ! மகாராஜரே! புததிமானகளெலலாரிலும சிறநத அவா உமககு ரகஸயமும வெளிபபடையுமான மனததிலுள்ள (வறறையும சொலலுவாா' எனறு சொனனா

திருதராஷடிரன, 'ஓ! விதுர! எனககு இதனமேல ஸநாதன ஸநதஸுஜாதா சொலலபபோவது உனககுத தெரியாதா? உன தெரிநதவறறில மிசசமிருககுமேயானல நீயே சொல' (சொனனன விதுரா, 'நான சூததிர ஜாதியில பிறநதவன, யால, இதறகுமேற சொலல நான துணியவிலலை குமாரரு அநாதியாக வநத கொளகையை நான அறிவேன பிரா ஜனமததை அடைநதவரான அவா ரகஸயததையும சொலலு அதனல, அவா, தேவாகளுககு நிநதிககககூடியவராகமாட ஆகையினலே, நான உமககு இதனைச சொலலுகிறேன' எனறு (ஞா

திருதராஷடிரன, 'விதுர! நீ அவரைப புராணரும எந இருபபவருமாக எனனிடம சொலலுகிருய இநததேகத்து இஙகேயே எபபடி (அவருடன) சேர்ககையானது எறபடும?' (கேடடான விதுரா, உககிரமான விரததததை யுடையவரான முனிவரை நினைததாா 'ஓ! பாதரே! அநதமுனிவரும விதுரரு நினைவை அறிநது தரிசனம அளிததாா அநத விதுரரும சாஸ தில காணபபடட செயகையால அவரை வரவேறறா பிறகு,ஸு உடகாாநதவரும ஶரமபரிகாரம செயதுகொணடவருமான அ

1 'முதுமையிலலாதவா, நிதயயௌவனமுடையவா' எனபது பெ

கதி, விதுரா, 'ஓ! பகவானே! திருதராஷ்டிரருடைய மனத்தில,
ஞல சொல்லக்கூடாததாயிருக்கிற ஒரு ஸந்தேகம் இருக்கிறது
தக்கேட்டால், இந்த அரசர் எல்லாத் துக்கங்களையும் கடந்தவரா
ரோ, லாபாலாபங்களும வேண்டுதல்வேண்டாமைகளும ஜரா மர
ங்களும பயம பொறுமைகளும பசிதாகங்களும மத ஐஸ்வரியங்
ம வெறுப்பும சோமபலும காமக்குரோதங்களும விருத்தி
ங்களும இவைகளைத் துன்புறுத்தமாட்டாவோ, அதனை நீர் இவருக
சொல்லவேண்டும்' என்று வேண்டினா

நூறுபத்திரண்டாவது அத்யாயம

ஸநத்ஸுஜாதபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸநத்ஸுஜாதர் திருதராஷ்டிரனுக்குத் தத்வத்தை உபதேசித்தது)

பிறகு, புத்திமானான திருதராஷ்டிர ராஜன விதுரரால சொல
பட்ட அந்த வார்த்தையைப புகழ்ந்து, 1 ஆத்ம ஸவரூபமாவதற்கு
ருப்பமுள்ளவனாகி, ஏகாந்தத்தில, (ஸநத்தெனகிற ஹிரணயகாபப
மிருந்து சமதமாதிகளுடன நற்பிறவியாகப பிறந்தவரான) ஸநத
ஜாதரை நோக்கிச் சிறந்த ஆத்மஞானத்தை வினவினன 'ஓ! ஸநத
ஜாதரே! மிருத்தியுவானது இல்லையென்று நீர் உபதேசித்திருபப
கக் கேட்கிறேன தேவர்களும அஸுரர்களும மிருத்தியுவில்லாம
ப்பதற்காகக் குருகுலவாஸத்தை அனுஷ்டித்தார்களே? அவவிரண
எது ஸத்தியம?' என்று கேட்டான ஸநத்ஸுஜாதர், 'சிலர் கர்ம
லை மிருத்தியுவின நிவிருத்தியைச சொல்லுகிறார்கள மற்ற
ர்கள மிருத்தியுவானது இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள ஓ! அர
ன! இது எவவிதமெனபதைச சொல்லுகிறேன என்னிடமிருந்து
ள, ஸந்தேகப்படாதே ஓ! க்ஷத்திரியர்களில முதன்மையான
ன! (மிருத்தியு இருக்கிறான, இல்லையெனகிற) இரண்டு விதங்
ரும ஸத்தியமாக இருக்கின்றன சில வித்வான்களால இந்த மிருத்
யுவானது (அறுதமாவில ஆத்ம புத்தியான) மோகமாக ஒப்புக
ர்ளப்பட்டதாயிருக்கிறது நானோ (ஆத்ம ஸவரூபத்திலிருந்தும)
றுதலான அஜ்ஞானத்தை மிருத்தியுவாகச சொல்லுகிறேன அப
யே, (தன ஸவரூபத்திலிருக்கையான) தவறுமையை மோக்ஷமாக
சொல்லுகிறேன தவறுதலால அஸுரர்கள அவமானத்தை

1 'புபூஷன' எனபது மூலம

அடைந்தார்கள் தவறுமையால், தேவர்கள் பிரம்மமானூர்கள். மி
திருவானது பிராணிகளைப் புலிபோலப் பக்ஷிக்கிறதில்லை ஏனென
இந்த மிருத்திருவினுடைய ரூபமானது அறியப்படுகிறதில்லையன
சிலர் இதைக் காட்டிலும் வேறாக யமனை மிருத்திருவாகவும், புத்தி
வஸிப்பவனாகவும், மரணமற்றவனாகவும், பிரம்ம நிஷ்டனாகவும், அ
*தேவனைப் புண்ணியசாலிகளுக்கு ஸுகத்தையளிக்கிறவனும் ப
களுக்குத் துக்கத்தைக் கொடுக்கிறவனுமாகப் பித்ருலோகத்
ராஜ்யத்தை ஆளுகிறவனாகவும் சொல்லுகிறார்கள் இவனுடை
ஆஞ்ஞையினாலே மனிதர்களுக்குக் கோபமும் தவறும் லோபரூபம
மிருத்திருவும் உண்டாகின்றன அகங்காரத்தினாலே சாஸ்திர வி
தமான வழிகளில் சஞ்சரிக்கிறவனாயிருந்துகொண்டு ஒருவனும்
மாவினுடைய தியானத்தை அடைகிறதில்லை மோகத்தை அடை
வர்களான அவர்கள் அந்த மிருத்திருவின் வசத்திலிருக்கிறவர்க
இங்கிருந்து பரலோகத்தில் சென்று மறுபடியும் விழுகிறார்கள் பி
அவர்களை இந்திரியங்கள் (காமங்களை) அனுஸரித்துச் சுற்றுகின்
இதனால், மரணம் காரணமாக மிருத்திரு ஆகிறான் அவர்கள் க
(பயன்தரத்) தொடங்கிக் காமப் பயனில் விருப்பமுள்ளவர்களாகி
னைத் தொடருகிறார்கள் (அதனால்) மிருத்யுவைத் தாண்டுவதில்
தேஹியானவன் பரமாத்மாவை அடையக்கூடிய யோகத்தை அ
ன்மையால் போகத்தின் சோகையால் எல்லாவற்றிலும் பிரவிருத்
கிறான் அந்தப் போகப் பிரவிருத்தியானது இந்திரியங்களு
மகாமோகத்தை உண்டுபண்ணுகிறது (பிறகு), பொய்யான விஷ
களுடைய சோகையில் செல்வானது நியமமாக ஏற்படுகி
பொய்யான விஷயங்களின் சோகையால் கெடுக்கப்பட்ட அந்த
மாவையுடையவனாக எங்கும் விஷயங்களை நினைத்துக்கொண்டு அ
விக்கிறான் முதலில் விஷயத்தின் தியானமானது உலகங்க
கெடுக்கிறது பிறகு, காமமும் குரோதமும் சீக்கிரம் பிடித்
கொண்டு கெடுக்கின்றன இவைகள் மூடர்களை மிருத்யுவுக
கொடுக்கின்றன தீரர்களோ தைர்யத்தினால் மிருத்யுவைத் தா
கின்றார்கள் அவன், விஷயதோஷங்களைச் சிந்திக்கிறவனும் பே
வர விருப்பமுள்ளவனும் அனாதரவினால் அவைகளை நினையாத
மாய்த் தள்ளவேண்டும் இவ்விதம் எந்தவிதவான விஷயங்க
தள்ளுவானோ அவனை (அஞ்ஞானமாகிற) மிருத்யுவானது மிருத்
போலாகிப் பக்ஷிக்கிறதில்லை காமங்களை அனுசரிக்கின்ற மனி
காமங்களுடன் நசிக்கின்றான் காமங்களை விட்டவன் எல்லாப்

1 பாவத்தையும் நாசம் செய்கிறான் இதோ பிராணிகளுக்கு
ஞான ரூபமான இருளாகிற நரகமானது காணப்படுகிறது
ணிகள், மோகத்தை அடைந்து, மேலே பாதத்துக்கொண்டு பள்
கிற‌கெதிராயப்போவதுபோல ஓடுகின்றன இவ்வுலகில் மூட
டைய செய்கைபோன்ற செய்கையில்லாத இந்த மனிதனுக்கு
தயுவானவன் புல்லால் செய்யப்பட்ட புலிபோல என்ன செய்வான்? *
அரசனே! (விஷயங்களை) நினையாமலிருக்கிறவன் வேறு ஒன்றை
நினைக்கிறதில்லை (அப்பொழுது), இவனுக்கு (மிருத்யுவானவன்)
ாறசெய்த பாம்புபோலாகிறான் கோபத்தாலும் லோபத்தாலும்
டான மோஹ பயங்களுடன்கூடின இந்த ஆத்மாவே மிருத்யு.
ன உமது சரீரத்திலிருக்கிறான் இவ்விதம் மிருத்யு உண்டா
ந்தத் தெரிந்துகொண்டு ஞானத்திலிருக்கிறவன் இவ்வுலகத்தில்
தயுவினிடமிருந்தும் பயத்தை அடைகிறதில்லை அவனுடைய
பத்தில் மிருத்யுவானவன் மிருத்யுவின் விஷயத்தையடைந்து
தன் நசிப்பதுபோல நசிக்கிறான்' என்றார்

திருதராஷ்டிரன், 'தவிஜர்களுக்கு யாகத்தால் மிகவும் பரிசுத்த
வைகளும் ஸநாதனமானவைகளும் சிறந்தவைகளுமான வேத
ங்கள் சொல்லுகின்ற உலகங்களையே வேதங்கள் இந்த ஸம்ஸார
—லத்தில் பரமபுருஷார்த்தமாகச் சொல்லுகின்றன வித்வா
வன் ஏன் இந்தக் காமர்வைச 1 செய்கிறதில்லை?' என்று கேட்
ர ஸநத்ஸுஜாதர், 'இவ்விதமே அவித்வான் அடைகிறான்.
ங்கள் அங்கங்கேயும் பயன்களின் கூட்டத்தைச் சொல்லுகின்
அவனே இவ்வுலகில் திரும்பிவருகிறான் (வித்வான் இதர)
கங்களைத் தள்ளி (ஞான) மார்க்கத்தினால் 2 பரமாத்மாவாகிப
னை அடைகிறான்' என்று சொன்னார்

திருதராஷ்டிரன், 'ஜனனமற்றவரும் புராதனருமான அவரை
ஸாரத்தில்) ஏவுகிறவன் யார்? கிரமமாக இந்த எல்லாமாயிருக்கி
யானால் அவருக்கு இதில் என்ன காரியம்? அல்லது, என்னஸுகம்?
வித்வானே! அது அனைத்தையும் எனக்கு உள்ளபடி சொல்லும்'
று கேட்டான் ஸநத்ஸுஜாதர், '(இவரிடம்) பலவாயிருப்பதினஸம்
முண்டென்றாலோ பெரிய 3 தோஷம் ஏற்படும் அநாதியான
கதையின் ஸம்பந்தத்தால் நித்தியர்களான ஜீவர்கள் ஏற்படுகின்ற

1 'வைதி' என்பது மூலம்
2 தானே பரமாத்மாவென்றெண்ணி அதுவேயாகுமென்பது
3 ஒருவராயிருப்பதைத் தெரிவிக்கிற சாஸ்திர விரோதம்

ஞா அபபடியாகையில, இவருககுச சிறிதேனும [1]அதிகததன
போகிறதிலலை ஆகையால, அவாகள அவிததையின ஸமபநதததி
பரமாதமாவினிடமிருநதும உணடாகினறனா பகவானும நித
மான அவா, மாயையின ஸமபநதததால இநதபபிரபஞசததை உ
பணணுகிறா அபபடியாகையில, (அது) அவருடைய சகதியெ
கருதபபடடது வேதஙகள அவவிதமான [2]ஆததஸமபதது
ஏறபடுகினறன ' எனறா

திருதராஷடிரன, ' இவவுலகில [3]சிலா தாமஙகளைச செய
காரணத்தாலும சிலா இவவுலகததில தாமஙகளைசசெயகினற
ணததாலும தாமம [4]பாவததால கெடுககபபடுகினறதா ? அல
தாமம பாவததைக கெடுககினறதா ?' எனறு கேடடான ஸந
ஜாதா, 'அநதப பிரமமததிலிருநது விதவானானவன ஞானததி
நிததியமான அவவிரணடையும நாசம செயகிறான இது உறுதி வி
வானலலாத விஷயததில தேகியானவன நேரிடடவையான புண
ததையும அபபடியே பாவததையும அடைகிறான , இது நிசசயம
மாவுடன சென்று புணணியபாபஙகளினுடைய ஸதிரமான இர
பயனையும [5]அநுபவிககிறான [6]அநதவிதவானும இமமையில
ணியகாமததினால பாவததை நாசம செயகிறான அவைகளின
மம பலமுளளதெனறு அறியககடவாய ' எனறு சொனனா

– திருதராஷடிரன, ' ஓ ! விதவானே ! புணணியததைச
கினறவாகளான தவிஜாதிகளுககுத தமதாமததிறகுரிய
தனமான எநதலோகஙகளைச சொலலுகினறாகளோ அவை
டைய கிரமஙகளையும அவைகளைககாடடிலும மறறவைகளை
சொலலும இநதககாமததை நான அறியவிருமபவிலலை '
றான ஸநதஸுஜாதா, ' ஆனால, எவாகளுககு [7]விரததில பல
களுககுப பலததில ஏறபடுவதுபோல [8]ஸபாததை ஏறபடுகிற
அநதபபிராமமணாகள இஙகிருநது சென்று ஸவாககததில பிர

---

1 எல்லாவறறினும மேலானவரெனபது

2 பொருளைத தெரிவிககினறன எனபது

3 யதிகள 4 தாமததைச செயயாமல

5 இது சஙகரபாஷய பாடம, கிருஷணாசாரியா பாடததிறகு, ' அ
(மறுபடியும) காமாவுடன கூடுகினறான ' எனபது பொருள

6 அறிவுடனகூடிக காமாககளைச செயபவன

7 பயனில விருபபததுடன அனுஷடிககபபடட தாமம

8 தததமவிரததினபயன மேறபடடிருககவேணடுமெனனும எண

'ருததலே அடைகினறனா எவாகளுககுத தருமததிலே 1 ஸபாத
ியா அவாகளுககு அது ஞானஸாதனமாகிறது அநதபபிராமம
ளா, இஙகேயே விடுபடடவாகளாகி 2 மூனறுஅவஸதைகளுடன
னவாகளை (அவறறினினறும் விலககிக) காககினற மோகஷததை
டகினறனா 3 வேதவிததுககளான மனிதாகள அவாகளு
ப தாமாறுஷடானததை நலலனவாகச சொலலுகினறனா
ன வெகுவான இநதபபநதுஜனஙகளையோ மறறவாகளையோ கரு
டாது எநதவிடததில, மாாிககாலததில புலலும ஜலமும அதி
பிருபபதுபோலப பிராமமணனுககுாிய அனனமும பானமும
பஇருபபதாக எணணுவானே, அநதவிடததிலிருநது ஜீவிகக
ாடும, வருநதககூடாது எஙகுளள 4 ஜனஙகள (தனமகாத
ைதை) வெளியிடாதவனுயிருககிற (இவனுககு) அதிகமாகசசெயய
ாடிய மாியாதையைச செயயாதவாகளாய 5 அமஙகளமான பயத
ககொடுககினறனரோ அஙகுளள அநதஜனஙகள (இவனுககு)
மையைச செயபவராவா இதரஜனஙகள நனமையைச செயபவரல
6 எவன (தனமகாதமியததை) வெளியிடாதவனுடைய ஆத
வத தபிககசசெயயானே பிரமமஸவததைக 7 கெடுககமாட
'ஞ அவனுடைய அனனமானது ஸததுககளுககுச சமமதமாயுள

---

1 'நசஸபாததா' எனபது சஙகரபாஷயபாடம, 'ஸபாததையிலலையே'
து பொருள

2 'ஜாகரஸவபனஸுஷுபதிககுமேறபடட துாியநிலையை அளிதது'
ு கருதது,

3 'அநததாமததை நனருயனுஷடிபபதை வேதவிததுககளான ஜனஙகள
ாகச சொலலுகினறனா வெளிவியாபாரமுடையவனும அநதா
ுமாயிருககினற இவனை அதிகமாககெளரவிககககூடாது சிறிது செயய
ாடும' எனபது பழையவுரை

4 '(தனமஹிமையைச) சொலலாமலிருககுமபோது அமஙகளமான பயத
ணடுபணணுமிடததிலிருநதுகொணடு தனனைச சிறநதவனுகத தெரிவிக
ிருபபவன சிறநதவன மறறவன சிறநதவனலலன' எனபது பழைய

5 அவமானம

6 'தனமஹிமையைச சிலாகிககிறவனைபபறறி வருததமடையாதவனும
ளுககும பிரமமசாாிகளுககும பிசைஷபிடாமல் போஜனம செயயாதவனு
நபபவனுடைய அனனம ஸாதுககளுககு ஸமமதமானது' எனபது பழைய

7 சஙகரபாஷயபாடம, கிருஷணுசாாியா பாடததிககு, 'பிரமமஸவததை
தது அனுபவியானே' எனபது பொருள்,

ளது யோகியினுடையகுசம வலகலம வஸதிரம முதலியவ
பிரமமஸவமாகச சொலலுகினறனா எபபடி நாயானது எபெ
'தும கணடோாஅருவருககுமபடி தனனுடையவாநதியைத தி
கினறதோ அபபடியே, (தமமஹிமையை வெளியிடுகினற) ஞான
தம பலததைககொணடு ஜீவிபபதால வாநதியைப புஜிககினற
பிரமமவிததானவன, 'எனனுடைய ஒழுககஙகள எநநாளும
ரால அறியபபடவேணடாம' எனறு எணணவேணடும இவ
ஞாதிகளுடைய மததியில வஸிபபவனுகி ஒனறையுமடையாமலி
வேணடும எவன பிராமமணனுயிருநதுகொணடு, லிஙகசரீரமி
தவரும சலியாதவரும சுததரும எலலாதவநதவஙகளும அற
மான அநதராதமாவை எவவிதம அறிவதறகு யோககியனுகிற
எவன ஒருவிதமாயிருககிற ஆதமாவை மறறொருவிதமாய அறிகிற
ஆதமாவை அபஹரிததவனுன அநததிருடனுலே எநதப
செயயபபடடதாகாது? பிரமமவிததும பணடிதனுமாயிருககிற அ
பிராமமணனனவன, (பசிதாகஙகளால) ஶரமமிலலாதவனும (ஒ
யும) பெறறுககொளளாதவனும (பெரியோாகளால) ஒபபுககொ
படடவனும (சோகமுதலான) உபததிரவமிலலாதவனும சிஷட
யிருககவேணடும, சிஷடனபோலிருககககூடாது எவாகள ம
களைசசோநத தனததில பூரணமாயிலலாதவாகளும தேவா
சோநத யாகததில பூரணாகளுமாயிருககினறனரோ அவாகள வெ
முடியாதவாகளும அசைககமுடியாதவாகளுமானவாகள
களைப பிரமமததின சரீரமாக அறியவேணடும இவவுலகில
ணெருவன மிகவும இஷடததைச செயகினற எலலாத தேவாக
அறிவானே அவனும, [1] எநதத தேவனிடம தான பிரயத
செயகிருனே அநதத தேவனும பிரமமவிததுககு ஸமானமாகா
பிரயததினமிலலாதவனுயிருககிற எவனை மனவடககமுளள
பூஜிககினருாகளோ பூஜிககபபடுகிற அவன (பூஜிககபபட
மெனறு) நினைககககூடாது, அவமானம ஏறபடடபொழுதும அ
வருநதககூடாது (பூஜிககபபடககூடிய விததுவானுனவன) பூ
படடபொழுது, 'இமை மூடித திறபபதுபோல எபபொழுதும
மானது இயறகையான செயகையுளளது (ஆகையால), இஙகே
வானகள பூஜிககினறனா' எனறு நினைககவேணடும [2]பூஜ

---

1 சஙகரபாஷயபாடம, 'தஸமிந' எனறு பாடஙகொணடு, 'அவன
இஷடஸிமிததம முயலவதால பிரமமஜஞானிககு ஒபபாகான' எ
பழையவுரை 2 'மநயேத அமாநித' எனறு திருததபபடடது.

தபொழுது, 'உலகததில அதாமததில நிபுணாகளும மூடா
ம மாயையில ஸமாததாகளுமாயிருபபவாகள், பூஜிககததககவனைப
ககமாடடாாகள' எனறு நினைககவேணடும எபபொழுதும
மும மௌனமும சோநதுவஸிககிறதிலலை விதவானகள,
னததிறகு இநத லோகம மௌனததிறகுப பரலோகமான
ததாாததம (=பிரமமம)' எனறு அறிகினறனா ஓ! க்ஷததிரிய!
வமோ மானமெனனும பொருளுடன சோநதிருககிறது அதுவும
ாக்ஷததுககு) விரோதமாயிருககிறது பிரமமததைச சோநத
க்ஷச) செலவமோ பிரஜஞைநு இலலாதவனால அடைய மிகவும
தாயுளளது இவவுலகில ஸததுககள பலவிதமானவைகளும
கமுடியாதவைகளும காவததையும மோகததையும தடுபபவை
ான ஸததியம, நோமை, லஜஜை, அடககம, சுசியாயிருததல,
தை இநத ஆறுகளையும அநத மோக்ஷச செலவம வருதறகு
லகளாகச சொலலுகினறனா' எனறு சொனனா

நாறபததுமூனறாவது அதயாயம

ஸநதஸுஜாதபாவம். (தொடாச்சி)

(ஸநத்ஸுஜாதர் தத்வோபதேசத் தொடர்ச்சி)

திருதராஷடிரன, 'ஓ[1] முனிவரே! இநத மௌனமானது ருககு? [2]இவவிரணடில எது மௌனம? ஓ! விதவானே! னததின தனமையைச சொலலும விதவானவன வாககின னததால பிரமமமாகிற மௌனததை அடைகிறனா? (அலலது உபாயததாலா?) இவவுலகில மௌனததை எவவிதம செயகின ா?' எனறு கேடடான ஸநதஸுஜாதா, '[3] வேதஙகள மனத ன இநதப பிரமமததில பிரவேசிககமுடியாத காரணததினால மௌனம அரசனே! எவாவிஷயததில இநத வேதசபத து உணடாயிருககிறதோ அவா அநத வேத சபததினாலேயே லத தககவராயிருககிறாா, [4] ஜோதிாமயமாக விளஙகுகிறாா' ாா

---

[1] 'எனனபரயோஜனததிறகாக' எனபது பழையவுரை
[2] வாககினமௌனம, ஆததமௌனம, அது பிரமமம
[3] 'வாககும மனமும செலலாமையுடைமையால' எனபது கருதது
[4] 'தனமயதவேந' எனபது மூலம 'சபதமயமாக' எனபது பழையவுரை,

திருதராஷ்டிரன, ' எநதப பிராமமணன ரிககுககளையும யஜ களையும ஸாமஙகளையும அறிவானே அவன பாவஙகளைச தால பாவததால ஸமபநதிககபபடுகிருனு, இலலையா?' எ கேடடான ஸநதஸுஜாதா, ' ரிககுககளோ யஜுஸுகளோ ஸ களோ, வாககுமனஙகளை அடககும ஸாமாததியமிலலாதவ பாபகாமததிலிருநதும காககிறதிலலை உமககு நான பொய சொலலவிலலை கள்ளஒழுககமுளள கபடககாரனை வேதஙகள ப திலிருநதும கரையேறறுகிறதிலலை சிறகுமுளைததபசஷிகள கூட விடுவதுபோல, வேதஙகள இவனை முடிவுககாலததில விடடுவிடு றன' என்றூா

திருதராஷ்டிரன, ' ஓ! ஸமாததரே! வேதஙகள வேதவிது காககச சகதியிலலாமலிருககுமேயானுல, பிராமமணாகளுககு ளாயுளள இநதப [1]புலமபல ஏன?' என்று கேடடான ஸநதஸுஜ ' ஓ! மஹானுபாவ! [2] வேதஙகளானவை அநதப பரமாதமாவினு நாமமுதலான விசேஷருபஙகளாலேயே இநத ஜகததுவிளஙகு தென்று உதாஹரிததுவிடடு, அவருடைய ஸரியானருபததைச ஒ லுகினறன (முனிவாகளும) அநதபபிரமமததை, பிரபஞசததை வேருனருபமுடையதாக உதாஹரிககினறூாகள அநதபபிரம ருபததை அடைவதறகாக (வேதததில) இநதததவமும யா சொலலபபடடன இநதவிதவான அவைகளால புணணிய அடைகிருன பிறகு, அவன புணணியததால பாவததை செயது ஞானததினுல நனருக விளககபபடட ஆதமாவையுடைய கிருன ஆதமாவானவன ஞானததால பரமாதமாவை அடைகி [3] வேறுமாககததால அடைகிறதிலலை (அறமபொருளினபஙக ளும) திரிவாககஙகளின பலனகளை விருமபுகிறவன இவவுலகில யபபடட எலலாவறறையும கிரஹிததுககொணடு பரலோக அனுபவிககிருன மறுபடியும, (ஸமஸார) மாககததை அடைகி இவவுலகில தவம செயயபபடுகிறது பரலோகததில பயன அ

---

1 வேதததின ஆவிருததி

2 'வேதஙகள எதனுடைய புலமபலெனறு சொலலுகிறாகளோ பிரமமததின நாமமுதலான விசேஷ ருபஙகளுடன இநதஉலகம விளங றது வேதஙகள உருவமுளளனவும இலலாதனவுமான உலகமெலலாம பிர என்று குறிபபிடடு நனகுசொலலுகினறன அநதபரமமததை உலகதன வேருன ருபமுளளதாகவும சொல்லுகினறன' எனபது பழையவுரை

3 வேறுபாடம.

படுகிறது பிராம்மணர்களுக்கு இந்த உலகங்கள் தவம் வள ாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன பிரம்மவித்துக்களான பிராம ாகளுடைய தவமானது மிகவளர்கிறது பிரம்மத்தை அறி மற்ற பிராம்மணர்களுடைய தவமானது அவ்வளவாகவே இருக் ப பயனை விரும்பாமல் செய்யப்பட்ட கேவலமான இந்தத் அதிகம் வளர்வதாகி மிக அதிகம் வளர்வதாகின்றது' என்று ன்னா

திருதராஷ்டிரன், 'கேவலமான தவமானது வளர்ச்சியுள்ளதாயி ம் எப்படி மிக்க வளர்ச்சியுடையதாகிறது? ஸநத்ஸுஜாதரே! ள அறிந்துகொள்ளும்படி அதைச் சொல்லும்' என்று கேட் ஸநத்ஸுஜாதர், 'பயனில் விருப்பமுதலிய கல்மஷமில்லாத இந் வம் கேவலமாகச் சொல்லப்படுகின்றது கேவலமான இந்தத் வளர்வதாயினும் மிகவளர்வதாகிறது ஓ! க்ஷத்திரியனே! நீ ரிடம் கேட்கிற இந்த உலகமுழுதும் அந்தக் கேவல தவத்தைக் மாகவுடையது வேதவித்துக்களோ தவத்தால் அமிருதமான ந்தமாவை அடைவார்கள்' என்றார்

திருதராஷ்டிரன், 'ஓ! ஸநத்ஸுஜாதரே! எதனால் ரகஸ்யமும் னமுமான இந்தப் பிரம்மத்தை அறிவேனோ கல்மஷமில்லாத (க்கேவல) தவமானது கேட்கப்பட்டது தவத்தின் கல்மஷத் சொல்லும்' என்று கேட்டான் ஸநத்ஸுஜாதர், 'அரசனே! ர்களுடைய தவத்திற்குக் குரோத முதலிய பன்னிரண்டு ஷங்களும், பதின்மூன்று குரூரதோஷங்களும், தாம முதலிய ரிரண்டு குணங்களும், மனு முதலான வம்சகர்த்தர்களுடைய திரத்தில் அறியப்பட்டன [1]குரோதம், [2]காமம், [3]லோபம், ாஹம், [5]விதித்ஸை, [6]அகருணை, [7]அஸூயை, [8]மானம், ாகம், [10]ஸ்பருஹை, [11]ஈர்ஷை, [12]ஜுகுப்ஸை ஆகிய (இவை மனிதர்களுக்குரிய தோஷங்கள் இந்தப் பன்னிரண்டும் மனுஷ

விருப்பத்தைத் தடுத்ததாலுண்டானதும் வைதல்அடித்தல் முதலியவற் காரணமுமான மனக்கொதிப்பு 2 ஸ்திரீ விஷயமான ஆசை. ருட்செல்வில் பயம் 4 செய்யத்தக்கவை, தகாதவைகளைப் பகுத்தறி 5 மேலமேல் லாபமேற்பட்டும் திருப்தியில்லாமை 6 தயையில் 7 பிறர்குணங்களில் தோஷத்தை வெளியிடுதல் 8 தன்னைப் ுக நினைத்தல் 9 இஷ்ட வஸ்து நசித்தபொழுது மனத்தின் தளர்ச்சி னுபவப் பொருள்களில் ஆசை 11 பிறருடைய மேம்பாட்டைப் மை 12 பிறரை நிந்தித்தல், அல்லது அஞ்சுதல்,

யாகளால எபபொழுதும விலககபபடடதககவைகள ராஜஸ
டனே[1] இவைகள ஒவவொனறுமே மனிதாகளை மிருகஙகளுை
ஏமாறற நிலையைத தேடுகினற வேடனபோல அவாகளுடைய த
தலைத தேடி அடைகினறன தனனைப புகழகினறவனும டே
தில விருபபததையே இயறகையாக உடையவனும அதிக க
தால பிறரை அவமதிககும தனமையுடையவனும தீராககோபமு
வனும [1]சாபலயமுடையவனும [2]நிமிததமினறிக கோபிககிற
மான பாவிகளான மனிதாகள (இஹ பரஙகளிலுளள) பெரிய கவ
தில பயமறறுப பாவமான இநத ஆறையும செயகினறாாகள
றினபததில பறறினால விபவஸதை கெடடவனும அதிக காவடு
யவனும கொடுததுவிடடுப பசசாததாபததையடைகிறவனும
ணன போகிறதாலும பணசசெலவை ஸஹியாதவனும [3]உ
மாக வரியை வாஙகுகிறவனும (பிறரை நிநதிபபதாகிய) [4]பாவதை
புகழகிறவனும (தனனால) விவாஹம செயதுகொளளபபடட ஸ
ளிடம பகைககிறவனும இநத ஏழுபோகளும மறறக குரூராக
வகைகள தாமமும ஸததியமும காமேநதிரிய நிககிரஹமும
மும மாதஸாியமிலலாமையும (அகாாயததில) வெடகமும பொ
யும அஸூயையிலலாமையும யாகமும தானமும தைரியமும
யனமும ஆகிய பனனிரணடுமே பிராமமணனுககுரிய (குணஙகள
விரதஙகள எவன இநதப பனனிரணடிலும ஸமாததனுவ
அவன இநதபபூமி முழுமையும ஆளுவான (இவைகளில,) மூ
இரணடோ ஒனறோ இருபபவன எவனோ அவனுககும பாகயம
கிறதெனறு அவனை அறியவேணடும காமேநதிரிய நிகிரஹம,
பலததியாகம, [5]அஜாககிரதையிலலாமை இவைகளில மோகஷம
வைககபபடடிருககிறது விதவானகளான வேதியாகள அவை
ஸததியததை முதனமையாககொணடவைகளாகச சொலலு
னா தமமெனபது பதினெடடுத தோஷஙகளை உடையதாகும
தோஷததைச) செயதாலும தமததுககு இடையூறுசெயததாகு
லாருககும பிரதிகூலனாயிருததல, பொயசொலலுதல, அஸூ

---

1 ஸநேகம முதலியவறறில உறுதியிலலாதவன

2 ‘அரகூணம’ எனபது வேறுபாடம ‘சகதியிருநதும காககவே
மனைவி முதலியோரையும காவாதவன’ எனபது பழையவுரை

3 ஞான பலமிலலாதவன’ எனபது சஙகர பாஷயம

4 ‘இநதிரியககூடடததை’ எனபது சஙகர பாஷயம

5 ‘பிரமமததியானம’ எனபது பழையவுரை

ம, பொருள்தேடுவதில பெருமுயறசி, பொருளாசை, கோபம,
கம, பேராசை, பொருடசெலவில துணியாமை, கோள, மத
), பலவிதஹிமஸை, அதிதுககம, நலலகாரியஙகளில வெறுபபு,
யயவேணடியகாரியததைத மறததல, வீணான அதிகபபேசசு,
ஙன அதிகமாக மதிததல இநதததோஷஙகளால விடுபட்ட
ஸததுககளால தமமுடையவனெனறு சொலலபபடுகிறான
ானது பதினெடடுததோஷஙகளுடையதாகும தியாகமானது
விதமாகிறது. இநதததமதோஷஙகள எதிரிடையாகக கரு
டடு மததோஷஙகளாயச சொலலபபடடன முனசொலலப
தமததின தோஷஙகளை விலககவேணடும ஆறுவிதமான
கமும மிகவுமசிறநதவை (இவைகளில), மூனறாவது செயயமுடி
தாயிருககிறது அநத மூனறாவது தியாகததினால, (ஆதயாதமிக
விய மூனறு) பிரிவான துககததையும தாணடுகினறான அதானது
யபபடடபொழுது (எலலாம) ஜயிககபபடடதாகும ஆறுவித
தியாகமும ஶரேயஸகரமாகும ஐஶவரியததைஅடைநது காவ
ாமலிருபபது (முதலாவது) எபபொழுதும பயனில விருபபமில
மயோடு கூடிய யாகமும (தடாகநிமாணம முதலிய) பூரததமும
டாவதாகும ஓ! ராஜஶரேஷடனே! காமஙகளைத தியாகம செய
மூனறாவதெனறு கருதபபடடது இதனைச சொலலவும முடி
தாகச சொலலுகினறாகள திரவியஙகளை விடுவதாலுணடாகினற
போகபபொருளகளை உபயோகிததலுணடாகாததுமான நிஷ
தவ குணமானது மூனறாவதாகக கருதபபடடது அது, திரவி
ளை அடைவதினாலும போகததிறகாகப பொருளகளைச செலவிடு
லும உணடாவதிலலை திரவியமுடையவனாயிருநதும எலலாக
ஙகளோடுமே கூடியவனாயிருபபவனுககுக காரியஙகள பயனபெறு
ாழுது துககமுணடாகாது அதனால, ஶரமததை அடையமாட
(இதுவரை மூனறாவது) 'அனிஷடமேறபடடகாலததில ஒரு
ழுதும வருததததை அடைகிறதிலலை' எனபது நானகாவது 'ஒரு
ழுதும இஷடாகளையும புததிராகளையும தாரஙகளையும யாசிகக
டான' எனபது ஐநதாவது யோககியனான யாசகனபொருட
தானம செயயவேணடும அது நலலதாகும, இது ஆறாவது
களால, 2அபரமாதமுடையவனான அநத அபரமாதமும
ககுணஙகளுடையதாகும உணமையுரைததல, ஈஶவர ஸவரூ

1 'பரிவாதஃ' எனபது சஙகரபாஷய பாடம, ஒருவனை நேரில தூஷிததல.
2 அஜாககிரதை யிலலாமை, தவறுதலிலலாமை,

பததைச சிநதிததல, பிரமமஸவரூபமாய நிலைபெறறிருததல, '
யார ? யாரைச சோநதவன ? எஙகிருநது வநதேன ?' என்று த
குள்ளே வினவல, ₁வைராககியம, திருடாமை, ² எடடுவித
சோகதையைத தளளுதல, (புததிரன தாரம பூமி முதலியவைக
சோததுக கொளளாமலிருததல (இவைகள எடடும அபரமாதத
குணஙகள) இவவிதம மததிறகும தோஷஙகள சொலலபபட
அநதத தோஷஙகளையும விலககவேணடும அபபடியானால, தி
மும எடடுக குணஙகளுடையதாகக கருதபபடட அபரமாதமும
படும பிரமாதததால வரும தோஷஙகள ³ எடடு அவைகளை
விலககவேணடும ஓ ! பாரத ! ஐமபுலனகள, மனம, சென்றவை
வருபவைகள, (ஆக எடடுவித தோஷஙகளிலிருநதும) விடு
வன ஸுகியாவான ஓ ! ராஜஙரேஷடனே ! ஸததியததில
முடையவனாயிரு ஸததியததில உலகஙகள ஸதாபிககபபட்டு
கின்றன அவைகளை ஸததியததை முதனமையாயுடையவை
கச சொலலுகின்றனர மோக்ஷமானது ஸததியததில வைககப
டிருககிறது இவவுலகததில, தோஷஙகளை விலககியே தவப
விரதததைச செயயவேணடும இது பிரமமாவினால செயயப
செயகை ஸததுககளுககு ஸததியமே விரதம இவவித தோஷ
விடடவனும இநதககுணஙகளுடன கூடினவனுமாயிருககவேண
இவவிதம கேவலமான தவமானது மிகவும நிறைவுடையதாகிறது
ராஜஙரேஷடனே ! நீ என்னிடம கேடடதைச சுருககமாகச செ
கிறேன இது பாவததைபபோககுவதும பரிசுததமும பிறப
புச சாககாடுகளை நிவிருததிபபதுமானது ' என்றார

திருதராஷடிரன, 'மனிதன இதிஹாஸபுராணஙகளை ஐ
தாகவுடைய வேதஙகளால நன்குநிரமபினவனுககுச சொலலபபடுகி
அபபடியே, சிலர நானகுவேதமுளளவாகளும சிலர மூன்றுவேத
ளவாகளும சிலர இரணடுவேதமுளளவாகளும சிலர ஒருவேத
வாகளும சிலர ரிககுமுதலியவேதமே இலலாதவாகளுமாகச செ

1 ஐஹிகாமுஷ்மிக போகஙகளில ஆசையை விடுதல

2 1 ஸதரீயை நினைததல, 2 அவளைபபறறிப புகழுதல, 3 அவ
விளையாடுதல, 4 அவளைப்பாாததல, 5 ரகஸயமாக அவளுடன பே
6 சோகதையை ஸஙகறபிததல, 7 உறுதி செயதல, 8 சோதல

3 ஐமபுலனகள, மனம இவறறின விஷயஙகளில விருபபு வெறுப
லுணடாகும தவறுகள ஆறு, இறநதுபோன புதரன முதலியவறறை
தலாலுணடாகும தவறு ஒன்று, புதரனை விருமபியும உணடாகாமை மு
வறறால உணடாகும தவறு ஒன்று, ஆக எடடு,

னறனா அவாகளில எவரை நான பிராமமணராக அறியவேணு
' எனறு கேடடான ஸநதஸுஜாதா, 'ஓ ! ராஜஶரேஷடனே !
வேததகதை(=பிரமமததை)அறியாமையால உணமையான அநத
ரமமததை அறிவதறகாகப பலவேதஙகள செயயபபடடன
ன அறிநத ஒருவன அநத ஸததியததில நிலைததவனாயிருககி
இவவிதம வேததததை அறியாமல (ஒருவன) நான பிராஜஞ
று நினைககிறான தானமும அதயயனமும யாகமும
ததுடனே (=பயனில ஆசையுடனே) நடககினறன ஸதயத
நது நழுவின இவாகளுடைய ஸஙகறபமானது வீணாகும
யால, ஸததியததை உறுதியாக அறியாததால யாக
து விஸதாரமாகச சொலலபபடுகிறது ஒருவனுககு 2மனத
ம, ஒருவனுககு 3வாககாலும, ஒருவனுககுக 4கிரியையினாலும
ானது உணடாகிறது தியானததால ஸிததிபெறற மனிதன
யபபடட உலகஙகளை அடைகிறான இநத ஸஙகறபததிறகு நிலை
ாததால தீகஷிதனுககுரிய விரதததைச செயயவேணடும (தீகஷித
ாகிற) இநதப பெயா (விரதமெனனும பொருளுளள) 'தீகஷ'
றவினையடியால உணடாயிறறு ஸததுககளுககு ஸததியமே
நதாயுளளது ஞானமெனபது பிரததியகஷம தவமானது அப
யகஷமாக உணடாகிறது வெகுவாகபபடிககிற வேதியனையோ,
படிததவனாக அறியவேணடும ஓ ! கஷததிரியனே ! ஆகை
பாடததினாலேயே பிராமமணனாக நினையாதே 5ஸததியததி
தும விலகாதவனாகவேயிருபபவன உனனால பிராமமணனாக
ததககவன ஓ ! கஷததிரியனே! வேதஙகளெனபன, 'அதாவா'
ற இநத முனிவரும மகரிஷிகளின ஸஙகமும முனகாலததில
களைக கானம செயதாாகளோ அவைகளே தவிரவும, எவா
வேதஙகளால அறியவேணடிய பிரமமததின தததுவததை அறி
ல வேதததை அதயயனம செயதவாகளோ அவாகள
விததுககளலலா ஓ ! அரசனே ! வேதஙகளெனபவைகள
ப பிரமமததினிடததில 6 ஸவதநதிரமான ஸமபநதததோடிருக

---

1 'பிரமமததை அறியாமல எததனை வேதம படிததாலும பிராமமண
ல' எனபது கருதது
2 தேவதாரூபததை மனததால தியானிததல
3 வாககினால வேதததைச சொலலுவதாகிய பிரமமயஜஞம
4 செயகையால செயவதாகிய ஜோதிஷடோம முதலியன
5 பிரமமம 6 காமாவில அறிநது செயயவும வேணடுவது போலிலலாமல
த மாததிரததில பயனைததருவது

கின்றன அதனால், வேதவித்துக்களான ஆர்யர்கள் வேதா
அத்யயனம் செய்து வேதத்தின்பொருளை அடையவில்லை
தில்லை ஓ! அரசனே! ஒருவன் வேதங்களை அறிகிறதி
ஆனால், மற்றொருவன் இந்த வேதங்களை அறிகிறவனுமாகி
எவன் வேதங்களை அறிந்தவனோ அவன் வேத்யத்தை (=
வேண்டிய பிரம்மத்தை) அறிந்தவனல்லன் எவன் ஸத்தியத்தி
பவனோ அவன் வேத்தியத்தை அறிவான் [1] வேதங்களுள் ஒ
(பரமாத்மாவை) அறிவதாயில்லை அந்தவேதத்தால் பரமாத்ம
அறிவதில்லை, உலகத்தையும் அறிவதில்லை எவன் வேத
(=பரமாத்மாவை) அறிந்தானோ அவன் உலகத்தையும் அறி
எவன் உலகத்தையறிந்தானோ அவன் பரமாத்மாவை அறி
எவன் (ரிக்முதலான) வேதங்களை அறிந்தானோ அவன் உலக
அறிவான் ஆனால், அந்தப் பரமாத்மாவை வேதவித்துக்கள்
கிறதில்லை வேதங்களும் அறிகிறதில்லை ஆனாலும், எந்தப்பிரா
கள் வேதவித்துக்களாகின்றனரோ அவர்கள் (ரிக் முதலான) வே
களால் பரமத்தை அறிகின்றனர் என்னவென்றால், சந்திரனு
கலையைத் தெரிவிப்பதில் விருக்ஷத்தின் [2] கிளைகள் எப்படியோ
படியே பரமாத்மாவைத் தெரிவிப்பதாகிற ஸத்தியமான அந்த
த்ததில் வேதங்களுமென்று சொல்லுகின்றனர் (பரமாத்மாவை)
ரித்துச் சொல்லுகின்ற பண்டிதனைப் பிராம்மணனாக அறிகின்றே
எவன் ஸந்தேகங்கள் அற்றவனோ அவன் எல்லா ஸந்தேகங்க
விரித்துரைக்கின்றான் கிழக்குத் திக்கிலே இவனை (=ஆத்மா
தேடுவதை அடையக்கூடாது, தெற்கிலும் கூடாது, அருகி
கூடாது குறுக்கில் எப்படிக்கூடும்? திக்கில்லாமல் தேடுவது
வித்ததிலுமில்லை [3] சத்துருக்களிடத்தில் எப்படியாவது அவ
தேடுவதை அடையவேண்டும் வேதத்தில் இதனைத் தேட
தவத்தைச்செய்து பிரபுவான இதனைப் பார்க்கிறான் மௌன
வனுகி இதனை ஆராய்ந்தறியவேண்டும் மனத்தினாலும் அ
கூடாது பிரஸித்தமான அந்தப்பிரம்மத்தை [4] அந்தராத்ம

---

1 சங்கரபாஷ்யபாடம்

2 ' மரத்தின்கிளைகள் சந்திரனிடம் ஸம்பந்தியாமலே அவனால் பிர
துக்கொண்டு அவனைக் காண்பிப்பதுபோல வேதங்கள் பிரம்மத்தைக் கா
கின்றன' என்பது

3 ' தேக இந்திரிய விஷயங்களாகிற சத்துருக்களில் கலந்திருப
அவைகளில் தேடவேண்டும்' என்பது

4 சரீரத்திற்குள்ளே.

பாஸியும மௌனததால அவன முனியாகிறதிலலே, வனவாஸததி
யும முனியாகிறதிலலே ஆனுல, தனனேயே லகஷணமாகவுடைய
மததைத எவன அறிநதானே அவன சிறநத முனியாகச சொலலப
னெறுன எலலாஅாததஙகளேயும வியாகாணம (=விவரம) செய
, வையாகரணனுகச சொலலபபடுகிறுன அநதபபிரமமமூலமாய
ததுககு வியாகரணம (=விவரணம) ஏறபடடிருககிறது [2]விய
ணம செயகிறதெனறு அநதபபிரமமம, அபபடி, வையாகரணனுகி
(அநத) மனிதன உலகஙகளேப பிரததியகஷமாயப பாாககினறவ
[3]எலலாவறறையும பாாககினறவனுமாவான ஸததியததிலிருககிற
ம அதை அறிநதவனுமான பிராமமணன, எலலாவறறையும
நதவனுவான ஓ! கஷததிரியனே! தாமமுதலியவைகளிலிருபபவ
இவவிதம பிரமமததைப பாாககிறுன வேதஙகளுடைய வான
றயினுலும, புததியினுலும இதனே உமககுச சொலலுகிறேன’
று சொனனுா

நாறபததுநானகாவது அததியாயம

ஸநதஸுஜாதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஸநத்ஸுஜாதர் தத்வோபதேசத் தொடர்ச்சி)

திருதராஷடிரன, ‘ஓ! ஸநதஸுஜாதரே! குமாரரே! நீ
நதபயனேயுடையதும பலரூபமுடையதும பிரமமததைபபறறிய
ான இநத வாாததைதயைச சொலலுகிறகாரணததால சிறநததும
ஙிசசையால அடையவரிதுமான கதையாயிருககிற இவவிதவாாத
யை (இனனும) எனககுச சொலலும’ எனறு கேடடான ஸநத
ஜாதா சொலலுகிறுா ‘(அரசனே!) எநத பரமமததை ஆவலுடன
னேககேடடு மிகமகிழுகிறுயோ அநதபபிரமமமானது அவஸரக
னுல அடையததககதிலலே புததியில மிகவும மனம லயிதத
மூது சிநதிககககூடிய அநத (பரமம) விததையானது பிரமமசரி
தாலலலவா அடையககூடியது?’’ எனறுா

---

1 உபாஸதி=விசாரிததறிதல

2 ‘அதை விவரணமசெயகிறுனெனறு அநதமுனியும அபபடி வையாகா
ுகிறுன’ எனபது பாஷயம

3 எலலாமாகிற பிரமமததையும.

திருதராஷ்டிரன், 'முடிவற்ற பிரம்மத்தினவித்தையானது நித்
வித்தமும் பரமம்சாயத்தால் வயகத்மாகின்றதும் (காமாவைப்பே
ஆரம்பிக்கமுடியாததும் காமாவைச்செய்யும்பொழுதுமிருப்பது
நீர் சொல்லுகிறீரே? மோக்ஷமானது பிராம்மணனுக்கு ஹிதமெ
தும் அடையப்படுவதென்பதும் எப்படியாகும்'' என்று கேட்ட
ஸநத்ஸுஜாதர், 'எந்த வித்தையானது குருவினால் விருத்தியடை
வர்களிடத்தில் நிலைத்திருக்கிறதோ, எந்தவித்தையானது அ
களிடம் புத்தியினாலும் பிரம்மசரியத்தினாலும் விருத்தித
கிறதோ, எதை அடைந்து இந்த மரிக்குந்தன்மையை விடுகி
கரோ, ஆதியிலுண்டானதும் ஸத்யமான விஷயத்தையுடையது
அந்த வித்தையைச் சொல்லப்போகிறேன்' என்றார்

திருதராஷ்டிரன், 'எந்தவித்தை பிரம்மசாயத்தினால் உண
யாக அறியக்கூடியதோ, (அதற்கு ஸாதனமான) அந்தப் பிரம்மச
எவ்விதமாகும்? ஓ! வித்வானே! இதனை எனக்குச்சொல்
என்று கேட்டான் ஸநத்ஸுஜாதர், 'எவர்கள் ஆசாரியனுன
ஸமீபத்தை அடைந்து சிஷ்யர்களாகிப் [1] பிரம்மசரியத்தையனுஷ்
கின்றார்களோ அவர்களே இந்த உலகில் சாஸ்திர கர்த்தர்களாகின
கள், பிறகு, தேகத்தை விட்டுவிட்டு ஸத்யமான பரமாத்மா
அடைகின்றார்கள் அவர்கள் ஒவ்வொருநாளும் பிரம்மத்தில் இருப
வஹிக்கிறவர்களாகி இவ்வுலகில் இப்பொழுதே காமங்களை ஜயிக
ரார்கள் ஸத்வகுணத்திலிருப்பவர்களான அவர்கள், இம்மை
முஞ்சப்புல்லிலிருந்தும் ஈர்க்கை இழுப்பதுபோலத் தைரியத,
தேகத்திலிருந்தும் ஆத்மாவைப் பிரித்தறிகிறார்கள் ஓ! பா
மாதா பிதா இவ்விருவர்களும் சரீரத்தைச்செய்கிறார்கள் ஸத்யப
பிரம்மமந்திரத்தை உபதேசித்து வாணங்களைப் பரிசுத்தமசெ
பிரம்மத்தை உபதேசித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவனான ஆசு
னாலே கற்பிக்கப்பட்ட [2] ஜன்மம் பரிசுத்தமானது அது, ஜனை
றது, மரணமற்றது ஸத்யமான பிரம்மத்தையறிவித்து மாறுத
அந்தப் பிரம்மஸ்வரூபத்தால் [3]ஜாதியின் அபிமானத்தைத் தொலை
மோக்ஷத்தையளிக்கின்ற ஆசானையே தந்தைதாயர்களாக நினைக்கவே
டும் அவர்செய்த நன்றியை நினைக்கிறவனாகி அவருக்குத்துரோ
செய்யாமலிருக்கவேண்டும் சிஷ்யன் குருவை எந்நாளும் நமஸ்க

1 குருபணிவிடை முதலியன

2 உபநயனம்பெற்று வேதமோதுவதாகிய பிறப்பு

3 பிரம்மஜ்ஞானத்தால் பேத உணர்ச்சியைப் போக்கி

ாடும அஜாகரதையிலலாதவனுக, சுசியுடன, தனவேததகதை ஆவி
ம செயயவேணடும அஹஙகாரததைச செயயாமலும கோபததை
-யாமலுமிருககவேணடும இது பிரமமசரியததின முதறபாதம
r சுசியாயச சிஷயனநடககவேணடியமுறையினுலேயே வித
ய அடைகிருனே அவனுடைய அதுவும இநதப பிரமமசரிய விர
ின முதறபாதமாகச சொலலபபடுகிறது பிராணனகளாலும
களாலும செயகையினுலும மனததினுலும வாககினுலும ஆசா
-யபிரியததைச செயவது இரணடாவது பாதமாகச சொலலபபடு
து. எநநாளும ஒனறுபோலக குருவினிடம நடககினறதும அவ
குருபததினியினிடததிலும குருபுததிரனிடததிலும நடககின
இரணடாவது பாதமாகச சொலலபபடுகினறன ஆசாரியனுல
குச்செயயபபடட உபகாரததை நினைககிறவனுகவும அதன
ாத தெரிநதுகொணடு அவனவிஷயததில ஸநதோஷததை
நத புததியுடையவனுகவும, ‘இவரால விருததியடையுமபடி
பபபடடேன’ எனறு நினைபபது பிரமமசரியததின மூன
ற பாதம பிராஜஞனவன ஆசாரியனுககுத தக்ஷிணைகொடுப
கிய கடனைத தீாககாமல வேறுஇடம போககூடாது தீாதது
, ‘நான இதைசசெயதேன’ எனறு நினைககககூடாது, சொல
கூடாது அதுவே பிரமமசரியததின நானகாவது பாதம.
ா ஆசாரியனுடைய சோகையினுல (விததையின) காறபாகததை
-கிருன தனனுடைய புததியின வைபவததினுல, காற
ததை அடைகிருன [1]காலககிரமததால காறபாகததை அடைகி
பிறகு, (உடன பயிலவாரோடு) சாஸதிர ஆராயசசிசெயவதால
ருகு காறபாகததை அடைகிருன [2]தாமமுதலான பனனி
ரூபஙகளுடையதும (ஸதயமமுதலான) இதரஸாதனஙகளை
யதும யோகபரவிருததியாகிற அவைகளைககாககும பலமுடை
ான பிரமமசரியமானது ஆசாரியனிடம சோநது வேதாததத
பெறுவதனுல பலிககினறதெனறு சொலலுகிருாகள இவ
பரவிருததிததவன, தானஅடைநத தனததை உடனே
ரியனிடம அளிககவேணடும அபபடிபபடடவன வெகுவான
ஙகளையுடைய அநதசசெயகையை அடைவான ஆசாரியபுத
ிடததிலும, இநதச செயகையுடன இருககவேணடும இவ
வஸிபபவன இகததில எஙகும மேனமையடைகினருன,

1 புததியின பரிபாகம
2 இதன 174 ம பககததிலும 184 ம பககததிலும பாாகக,

வெகுபுத்திரர்களையும் அடைவான், புகழையும் அடைவான்
னுக்குத் திக்குவிதிக்குகளை வருஷிக்கும் இவன் வசிக்குமபெ
ஜனங்களும் பிரம்மசரியத்தில் வசிப்பார் இந்தப் பிரமமசரிய;
தேவர்கள் தேவத்தன்மையை அடைந்தனர் மஹாபாக்ய
ளான ரிஷிகளும் மனோவசமுள்ளவர்களாகிப் பிரமமலோக
அடைந்தனர் இதனாலேயே கந்தர்வர்களுக்கும் அப்ஸரஸ்
கும் அழகு உண்டாயிற்று இந்தப் பிரமமசரியத்தினால் சூரி
பகலைச் செய்பவனானன் சிந்தாமணியானது விரும்புகிறவர்க
விரும்பியபொருளை விரும்பியபடி கொடுப்பதுபோல, இந்தத
முதலியவர்கள் இந்தப்பிரமமசரியமும் அவவிதம் செய்யு
அறிந்து (பரமமசரியத்தை அனுஷ்டித்து) அவவித (தேவர் மு
வர்) ஆகுந்தன்மையை அடைந்தார்கள் ஓ! அரசனே! இந்தப
சரியத்தை அடுத்துத் தவத்தால் வாட்டப்பட்டு வாழ்நாள் மு
பரிசுத்தனாக இருந்து, வித்வானானவன் குழந்தைபோல காமம
தம் டம்பமுதலியன அற்றவனாகி முடிவுகாலத்தில் ஸமஸாரநி
தியை அடைவான் ஓ! க்ஷத்திரிய! அவித்வான்களான ஜன
களங்கமற்ற காமாவினால் அழிவுள்ள (ஸ்வர்க்கமுதலான) உலக
அடைகின்றார்கள் பிரமமத்தையே அறிந்தவித்வானானவன் ஞ
தினால் எல்லாமாகிய பிரமமத்தை அடைகிறான் மோக்ஷத
வேறுவிதமான மார்க்கம் கிடையாது' என்றார்

திருதராஷ்டிரன், 'வித்வானான பராமமனான இந்தச்சரீர
ஓரிடத்தில் பிரமமத்தைப் பார்க்கிறானே, அந்தப்பிரமமம் வெளு
சிவப்பா? கறுப்பா? 1பொன்னிறமா? எப்படி பரகாசிக்கின
எந்தவிடத்தில் பிரகாசிக்கின்றது? அமிருதமும் விகாரமில்லா
(எல்லாரும் அடையவேண்டிய) ஸ்தானமுமான அது எவவித ரூ
ளது?' என்று கேட்டான் ஸநத்ஸுஜாதர், 'இது வெளு
போலவோ சிவப்புபோலவோ கறுப்புபோலவோ 2பொன
போலவோ தோற்றுகின்றது இது பிருதிவியிலிருக்கிறதில்லை
யத்திலும் இருக்கிறதில்லை இது (ஸமஸார)ஸமுத்திரத்தில் ஜ
தானமான தேகத்தை வஹிக்கிறதில்லை இதனுடைய ரூபம
நக்ஷத்திரங்களிலுமில்லை, மின்னலை அடுத்ததாயுமில்லை, (
களிலும் காணப்படுகிறதில்லை வாயுவினிடத்திலும் தேவதைக
திலும் சந்திரனிடத்திலும் சூரியனிடத்திலும் காணப்படுகிறதி
அரசனே! அசைவற்ற அதானது ரிக்குக்களிலோ யஜுஸ்ஸுக

1, 2 ஒருசொல் விடப்பட்டது

வமந்திரங்களிலோ களங்கமில்லாத ஸாமங்களிலுள்ள ரதந்திர த்திலோ ப்ருஹத்ஸாமத்திலோ மஹாவிரதஸாமத்திலோ காணப் றதேயில்லை தாண்டமுடியாததும் அஞ்ஞானத்திற்கு அப்புறப் துமான அதில் அந்தகனும் முடிவுக்காலத்தில் லயிக்கிறுன ரூபம் அணுக்களுக்கும் அணுவும் கத்திமுனைக்கு நிகரும் பாவ னைக் காட்டிலும் பெரிதுமான ரூபமாகும் அது எல்லாவற்றிற் ஆதாரம் அது அமிருதம் (=மாறுதது) அதுவே உலகங்கள் அது மம் அது யசஸ் அதனிடமிருந்தும் பிராணிகளுண்டாகின்றன லையே பிரளயத்தையடைகின்றன அது கெடுதலற்றது (அது) பகமாயுள்ளது அது மிகவும் பரவினதான யசஸ் கவிகளால் ரவேறுபாடுகளாகச் சொல்லப்பட்ட இந்தஜகமெல்லாம் எதிலகற பட்டிருக்கின்றதோ அதைஅறிந்தவர்கள் முக்தியடைகின்றனர் டிப்பட்ட இந்த எல்லாஜகத்தும் அதிலிருந்துகொண்டு (அதன்) ரசத்தால் பிரகாசிக்கிறது ஆத்மஜ்ஞானியானவன் ஞானயோகத் அதனைப் பார்க்கிறுன அதனிடத்தில் இந்த எல்லாஜகத்தும் மிக்கப்பட்டிருக்கிறது இதை எவர்கள் அறிகின்றார்களோ அவர் முக்தர்களாகின்றார்கள்

நாற்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

ஸநத்ஸுஜாதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸநத்ஸுஜாதர் தத்வோபதேசத்தொடர்ச்சி)

சோகம், கோபம், லோபம், காமம், அங்காரம், நித்திரையிற் ழுதல், பொறாமை, அறியாமை, ஸந்தேகம், ஸநேகம், அஸூயை, ரனைக) குறைவாகநினைத்தல் இந்தப்பன்னிரண்டும் மனிதனுடைய ணனை நாசஞ்செய்கின்ற பெரியதோஷங்கள் ஓ! ராஜஶ்ரேஷ்டனே! தனை வியாபித்து, அவனை மழுங்கின அறிவுடையவனும் பாவத் பிரவிருத்திப்பவனுமாகச்செய்கின்ற இவைகள் ஒவ்வொருமனித ம சூழ்கின்றன பேராசையுள்ளவனும் இரக்கமற்றவனும் கடுமை ப்பேசுகின்றவனும் அதிகமாகப்பேசுகிறவனும் மனத்தால்கோ ந்தத் தரிக்கிறவனும் தன்னைப்புகழ்ந்துகொள்பவனுமான இந்த மனிதர்களும் குரூரமானதன்மையுடையவர்கள் தவிரவும், இவர்

கள ஒருகால தனததைஅடைநதால, பிறரை மதியாகள
போகததில பறறுதலினால தவறுதலாககூடபபவனும அதிக
முடையவனும கொடுததுவிடடுத தனனைபபுகழுகிறவனும
னனும தாபபலனுயிருபபவனும தனனை மிகவும புகழுகிற
எபபொழுதுமே மனைவியைப பகைககிறவனும ஆகிய ஏழுபே
மே பாவஒழுககமுடையவாகளும கருாகளுமாகச சொலல
டனா தாமம, ஸதயம, தவம, அடககம, மாதஸாயமிலலா
லஜஜை, (ஸுகதுககஙகளைச) சகிததல, அஸூயையிலலாமை, தா
அதயயனம, தைரியம, (பிறாபிழை) பொறுததல இநதப
னிரணடும பிராமமணனுககுப பெரிய விரதஙகள எவன இ
பனனிரணடிலிருநதும நழுவாதோ அவன இநதஎலலாபபூமின
ஆடசிசெயவான எவன, இவைகளுள, மூனறு இரணடு அ
ஒனறையாவது விருமபுவாதோ அவனுககுத [1]தனனைசசே
பொருள இலலையெனறு அறியவேணடும தமம, தியாகம, தவ
இவைகளில மோககஷமானது நிலைததாயிருககிறது இவைகள
மததைப பரதானமாகவுடையவாகளும விதவானகளுமான பராம
களுககுரியவைகள உளளதோ இலலாததோ [2]பிறரைதூஷிட
பிராமமணனுககுச சொலலபபடவிலலை எநதமனிதாகள இவ
செயகினறனரோ அவாகள நரகததில நிலையுளளவாகளாவாாகள
மானது பதினெடடுததோஷஙகள கொணடது அவைகளை மு
நான சொலலவிலலை அவை —உலகததிறகுத துவேஷததைது
பணணுகிறகாமம, விபரீதமாயிருததல, அஸூயை, பொயயுரைத
காமம, குரோதம, பரதநதிரனுயிருததல, பிறரைததூஷிததல,
சொலலுதல, தனததைககெடுததல, விவாதம, மாதஸாயம, பி
களைபபீடிததல, பொருமை, களிததல, அதிவாதம, புததிர
அஸூயையைபபுணடுபணணுதல ஆகிய பதினெடடுமாம ஆகை
புததிமானுனவன மததை அடையககூடாது எபபொழுதுமே
நிநதிககபபடடதாகும நலலமனமுடைய தனமையிலோ ஆறுகு
கள அறியததககவைகள (அவைகள யாவையெனில —)
னுககு மகிழசசியுணடாகுமபொழுது (அவனுடைய நணப
மகிழவாா, துனபம வநதபொழுது வருநதுவாா தனககு [3]
பிரியமான பொருளையுமகூட (நணபன) கேடடால கொடுககி

---

1 அவன பறறறறவன எனபது

2 'பிராமமணனைத தூஷிபபது சிலாகிககபபடுகிறதிலலை' எ
தொளளுலாம 3 ஸுசிரம எனபது ருசிரம எனறு மாறறபபடடது

'னனில, யாசிககத தகாதபொருளும அவனுககு நணபன விஷயத
) கொடுககததககவை யாகும அபபொழுது சுததமான மன
ாள அவன இஷடாகளான தனது புததிராகளையும ஸமபததுக
ரயும தாரஙகளையுமகூட யாசிககபபடடால கொடுககததககவனு
திரவியஙகளைத தியாகமசெயது ஸுகமாக வஸிபபான [1]ஆசை
ப இகததில போகஙகளை அனுபவியான [2]காமஙகளுடைய பய
ப விருபபததையும தொலைபபான திரவியமுளளவனும குண
ாளவனுமான ஸாததவிகன இவவிதம கொடையாளியாகிருன அவ
மானவன ஐநது விஷயஙகளிலிருநதும பஞசபூதஙகளாலுணடான
திரியஙகளைத திருபபுகிருன இநதததவமானது [3]கேவலமாக ஸம
தி (=மிககநிறைவு) யுளளதாயினும ஸததவததிலிருநதும நழுவின
ரளிடம [4]ஸஙகறபததுடன சேரககபபடடு ரிததியுடன (=சாதா
r நிறைவுடன) கூடினதாகிறது ஸதயஸஙகலபததால (=பிரம
யானததால) யாகஙகள செழிபபடைகினறன ஆகையால,
நவனுககு மனததினுலேயே (யஜஞம) ஏறபடுகிறது , [6]ஒருவ
ருககு வாககினுல ஏறபடுகிறது, [7]மறறொருவனுககுக கிரியையினுல
படுகிறது ஸஙகறபததில ஸிததிபெறற மனிதனை ஸஙகறபமறற
r மிஞசுகிருன தவிரவும, பிராமமணனுககுரிய விசேஷமான
ெருனறையும எனனிடம கேள பிராமமனன பெரிதாயும யச
னறு பெயருடைய பிரமமததைஅடைய ஸாதனமாயுமிருககிற
த யோகசாஸதிரததை(சிஷயனுககு)அதயயனம செயவிககவேண
விதவானகள(மறறசசாஸதிரஙகளைச) சொலவேறுபாடுகளெனறு
ாலலுகினறனா இநத யோகததில இநத உலகமெலலாம இருக
து அதனை அறிநதவாகள மோகூஷததை அடைநதவாகளாகினற
அரசனே! ஸுகிருதகாமததினுலேயே பிரமமததையடைய
டான (அகனிஹோதர முதலிய) ஹோமததைததான செய
டும, அலலது, யாகததைததான செயயடடும, அவிதவானுனவன

1 இமமையினபததில வைராககியம

2 மறுமை இனபததில வைராககியம , ' நணபன விஷயததில செயத உத
நப பிரதிபபயனை எதிாபாரான ' என றும கொளளலாம

3 பயனை விருமபாமற செயயபபடடது　　4 பயனில ஆசை

5 ஸதயஸஙகறபததில நிலைததவனுககுத தியானததால யஜஞம நிறை
றுகிறது அதறகு உதாரணம, பிராதாவால கிணறறில தளளபபடட தரி
சலயபாவம 172 ம பககம பாாகக

6 நடுததரமானவனுககு பிரமமயஜஞமுதலியவைகளின ஜபததினுல

7 அதமனுககுக காமாவினுல

இதனால மோக்ஷததை அடையான அரசனே! அவன முடி
சநதோஷததையும அடையான ஒருவனுக மௌனததை உபாவ
வேணடும மனததினாலும சலிககககூடாது அபபடியே ஸது
னால ஸநதோஷததையும நிநதையினால ரோஷததையும தளளவே
டும அரசனே! இநத நிலையிலிருபபவன பிரமமததை அடைகிற
வேதஙகளில முறையாக இதைப பாககிறான ஓ! விதவானே
இதை உனககுச சொலலுகிறேன

நாறபததாறுவது அதயாயம

ஸநதஸுஜாதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஸநத்ஸுஜாதர் தத்வோபதேசத் தொடர்ச்சி)

சுததமான பெரிய ஜோதியும பிரகாசிககினற பெரிதான
ஸும தேவாகளால உபாஸிககபபடடதும ஆதிதயனுககு
காசததை உணடுபணணுவதும எபபோதுமிருபபதும பகவ
மான அநதப பரமாதமாவை, யோகிகள நனகு பாககினற
ஹிரணயகாபபரை உணடுபணணி வளரசசெயவதும, (ஆதிதயன
விய) ஜோதிகளினமததியில (அவைகளால) விளககபபடாமல (அ
களை) விளககிககொணடு விளஙகுகினறதும எபபொழுதுமிருபப
பகவானுமான அநதச சுததபபிரமமததை யோகிகள நனகு ப
கினறனா இநத பரமமததினிடமிருநதும [1](ஸூக்ஷம) அபபுகக
பிரதானமாகவுடைய [2](ஸூக்ஷம) பூதஙகளும அவைகளிலிரு
[3]ஸதூலஅபபுககளை பரதானமாகவுடைய தேகரூபமான [4]ஸ
பூதஙகளும உணடாயின அநதததேகமததியில ஹிருதயாகாசத
ஜீவேஸவராகளாகிய இரணடுதேவாகள ஆஸாயிததிருககி
னா இவவிருவாகளையும பிருதிவியையும தேவலோகததை
மாயையறறதும ஜகதகாரணததை வியாபிததிருபபதுமான ப
மம வகிககினறது எபபொழுதுமிருபபதும பகவானும
அநதச சுததபபிரமமததை யோகிகள நனகு பாககினற
சுததமான பரமமம இரணடு தேவாகளையும பூமியையும தேவ
கததையும திககுககளையும பிரமமாணடததையும வஹிககின
அதனிடமிருநதும திககுககள பரவுகினறன நதிகள ஓடுகின

---

1 மறறபபூதஙகளோடு கலவாதஜலம 2 கலவாத பூதஙகள
3 மறறபபூதஙகளோடு கலநதஜலம 4 கலநத பூதஙகள

ரவறறகாமஙகள உணடாயின எபபொழுதுமிருபபதும பக ஞமான அநதசசுததப பிரமமததை யோகிகள நனகு பாரககின ா நிலையறறதும அழிவறற காமாவைபுடையதுமான சரீரமா தேரினுடைய கோளகமாகிற சகரததிலிருககினற புலனகளான ரைகள பிரஜைஞயுடனகூடின ஜீவனை இருதயாகாசததில விளஙகு தும ஜரையறறதுமான பாமமததைதக குறிதது வஹிககினறன பொழுதுமிருபபதும பகவானுமானஅநதச சுததபபிரமமததை ரகிகள நனகுபாாககினறனா இநதபரமமததினுடையரூபமானது ரவஸதுவினுடைய உவமையிலிருககிறதிலலை (ஆகையால),இதனை வரும கணணால பாாககமுடியாது எவாகள இதனைப [1]புததி)லும [2]மனததிஞலும [3]இருதயதேசததாலும அறிகின ரோ அவாகள முகதாகளாகினறனா எபபொழுதுமிருபப பகவானுமான அநதசசுததபபிரமமததை யோகிகள நனகு பாாக றனா எநத ஜீவாகள, சிததமெனகிற காணஸமூகம 1, அதன யமான நினைவின ஸமூகம 2, ஶரோதர முதலிய ஞானேநதிரிய மகம 3,அதனகாாயமான கேளவிமுதலிய ஞானஸமூகம 4, வாககு லிய காமேநதிரியஸமூகம 5, பேசுதலமுதலிய அதன காரியஸமூ 6, சபதமமுதலிய விஷயஸமூகம 7, அதறகு ஆதாரமான வானம லிய பூதஸமூகம 8, பிராணஸமூகம 9, சுவாஸம முதலிய அதன யஸமூகம 10, பழைய வாஸனைககூடடம 11, அதன காாயமான ணியபாபககூடடம 12, ஆக இபபனனிரணடு கூடடமுடையதும ிதயன முதலிய தேவாகளால காககபபடடதுமான அவிததையா நதியைபபானமசெயது காமபலஞனதேனை அனுபவிககினறனரோ ாகள இநதபரமமததினிடம கறபிககபபடடிருககிறகோரமான ஸம ரநதியில ஸஞசரிககினறனா எபபொழுதுமிருபபதும பகவானு ன அநதசசுததபபிரமமததை யோகிகள நனகுபாாககினறனா தே போலச சுறறிவரும ஜீவன சுககிலபகஷம அரைமாதமாயநிறைவே ா சநதிராமிருதமாகிற அநததேனை அருநதுகிறுன ஈசஞன மம அநதசசநதிரனை எலலாபபிராணிகளவிஷயததிலும ஹவி துமபடி கறபிததது எபபொழுதுமிருபபதும பகவானுமான அந சுததபபிரமமததை யோகிகள நனகு பாாககினறனா சிறகுகளில த அநதஜீவாகளாகிற தேனீககள பிராமமணுதிதேகமாகிற ஸவாண மான அஶவததமாததையடைநது அதில பாமாதமஞான முத

1 புததியின விருததியிஞல 2 மௌனம, ஊஹாபோஹம
3 இருதயதேசததில

விய சிறகுகளுள்ளவைகளாகி அவையவைகளுக்குரிய திக
களை நோக்கிப் பறக்கின்றன. எப்பொழுதுமிருப்பதும் பகவா
மான அந்தச்சுத்தப்பிரம்மத்தை யோகிகள் நன்கு பார்க்கின்றனா
ணமான பரமமத்தினிடமிருந்து பூரணமான ஜீவர்களை எடுக்கின்ற
பூரணமான பரமத்தினலேயே பூரணமான ஜீவர்கள் செய்யப்பட
னா. பூரணமான பரமத்தினலேயே பூரணமான ஜீவர்களை ஹரிக்கி
றனா. முடிவில் பூரணமான பரமமமே மிஞ்சுகிறது. எப்பொழுதுமி
பதும் பகவானுமான அந்தச்சுத்தப்பிரம்மத்தை யோகிகள் நன்கு
க்கின்றனா. பரமத்தினிடமிருந்து வாயு வந்தான், அதனிடமே
பொழுதும் அடங்கியிருக்கிறான். அதனிடமிருந்து அக்னியும் சே
னும் வந்தனா. அதனிடம் பிராணன் பரவியிருக்கிறான். எல்லாம் ப
மத்தினிடமிருந்தே வந்தனவென்றறியவேண்டும். அதையதை (
னித்தனி) சொல்லச் சக்தர்களாகிறோமில்லை. எப்பொழுதுமிருப்ப
பகவானுமான அந்தச்சுத்தப்பிரம்மத்தை யோகிகள் நன்கு பார்க்கி
றனா. பிராணன் அபானனை அடக்குகிறான். பிராணனை ம
ரூபியான சந்திரன் அடக்குகிறான். சந்திரனைப் புத்திரூபனான ஆ
யன் அடக்குகிறான். ஆதித்யனைப் பரமமம் அடக்குகிறது. எப்
ழுதுமிருப்பதும் பகவானுமான அந்தச்சுத்தப்பிரம்மத்தை யோகி
நன்கு பார்க்கின்றனா. பரமமமாகிற ஹம்ஸமானது ஸம்ஸாரமா
ஜலத்திற்கு மேலே ஸஞ்சரிக்கிறதாயிருந்துகொண்டு ஜீவனாகிற த
ஒரு பாதத்தை உயர எடுக்கிறதில்லை. அது ஸம்ஸாரத்தில் பர
தான அந்த ஒருபாதத்தை எப்பொழுதும் எடுக்குமேயானால் ப
மோக்ஷங்கள் ஏற்படா. எப்பொழுதுமிருப்பதும் பகவானுமான அந்
சுத்தப்பிரம்மத்தை யோகிகள் நன்கு பார்க்கின்றனா. அந்தராத்மா
பூரணமுமான அந்தப்பரமமம் [1]லிங்கசரீரத்தின் சேர்க்கையினால்
டைவிரலளவுள்ளதாகி எப்பொழுதும் ஸம்ஸாரத்தை அடைகிற
து. திக்கத்தக்கதும் உடபுகுந்து உலகத்தைக் காப்பிக்கின்றதும் ஆதி
பிரகாசிக்கின்றதுமான அந்த பரமமத்தை மூடர்கள் பார்க்கின்றார்க
ல்லை. எப்பொழுதுமிருப்பதும் பகவானுமான அந்தச்சுத்தப்பிரம
த்தை யோகிகள் நன்கு பார்க்கின்றனா. இந்தப் பரமாத்மா சமம முத
ஸாதனமுடையவர்களோ ஸாதனமில்லாதவர்களோ எல்லாமனி
களிடத்திலும் ஸமமாகக் காணப்படுகின்றது. இது மோக்ஷத்திற
வேறான ஸம்ஸாரத்திற்கும் ஒரேவிதமாயிருக்கிற அவர்களில் ஸ
னத்துடன்கூடி முக்தர்களானவர்கள் மதுவினுடைய உயா

1 சாந்தி பர்வம் 788 ம் பக்கம் பார்க்க

ன்த அடைகின்றனா எப்பொழுதுமிருப்பதும பகவானுமான
ச சுத்தப்பிரமமத்தை யோகிகள நன்கு பார்க்கின்றனா
ான வித்தையினால இரண்டு உலகங்களையும வியாபித்துச
லுகிறுன அப்பொழுது அவனுக்கு ஹோமம செயயப
ந அகனிஹோத்ரமும ஹோமம செயயப்பட்டதாகின்றது
ம வித்தையானது உனக்கு லேசான தன்மையைச செயய
டாம பிரமமஞானம ஏறபட்டுடும அதனைத் தீராகள அடை
னா எப்பொழுதுமிருப்பதும பகவானுமான அநதச சுத்தப
தத்தை யோகிகள நன்கு பாாக்கின்றனா இவவிதம ஞானத்தை
கவுடைய மனிதன பரமாத்மாவாகிறுன எல்லாவற்றையும
ருகிற அகனியையும் அடக்குகிறவனுன அவன ஹிருதய குகை
க்கும ஆத்மாவை அறிகிறுன அவனுக்கு இநதச்சரீரத்திலே
ர தெரியாமறபோவதிலலை எப்பொழுதுமிருப்பதும பகவா
ன அநதச்சுத்தப்பிரமமத்தை யோகிகள நன்கு பாாக்கின்றனா
மாயிரம சிறகுகளை அமைத்துக்கொண்டு மனோவேகமாக
கலபகாலம) பறநதும எல்லாவற்றுக்கும காரணமான எநதப
தமாவை முழுமையும காணமாட்டாதோ, பகவானும பழமையா
துமான அநதப்பிரமமத்தை யோகிகள பாாக்கின்றனா இநத
த்தினுடைய ரூபமானது காணககூடிய நிலையிலலை மிகவும
ான மனமுடையவாகள அதனைப பாாக்கவும செயகின்றனா
தமறிநத வித்வான உலகத்திற்கு ஹிதமாகி மனத்தை அடக்க
மை அடைநது மனத்தால தாபத்தை அடைகிறதிலலை எவா
ரமமத்தையடைய) துறவிகளாகின்றனரோ அவாகள முக்திய
றனா எப்பொழுதுமிருப்பதும பகவானுமான அநதச சுத்தப
த்தை யோகிகள நன்கு பாாக்கின்றனா பரமமத்தையறியாத
மனிதாகள வஞ்சகமான குருவின உபதேசத்தாலோ அல
வேசசையான தமது நடையினாலோ புதாகளில ஸாபபங்கள
துபோலத் தம்மை மறைத்துக்கொள்ளுகின்றனா அவாக
மூடஜனங்கள மயங்குகின்றனா அவாகள தங்கள வழிப
நரகபயம உண்டாகும்படி அநத மூடஜனங்களை மயங்கச
னறனா வஞ்சகாகளால அறியப்படாமலிருப்பதும பகவா
னாதனமுமான பிரமமத்தை யோகிகள பாாக்கின்றனா நான
ான தேகம முதலியவையாகச செயயப்படவிலலை எனக்கு
முமிலலை ஜனனமுமிலலை மோக்ஷம ஏது? ஸத்தியமபோல

ரமமவித்தையை அடையாமல நீ அறபனுக்கவேணடாமெனபது கருத்து.

விளஙகுகினற ஆகாய முதலிய உலகமும பொயயான ஸவபன
பஞசமும எனனிடம கடடபபடடிருககினறன காயததிறகும
ணததிறகும 'நாஞெருவனே காரணம' எனறு அறிகிறயோகிக
பொழுதுமிருபபதும பகவானுமான அநதச சுததபபிரமமததை
பாாககினறனா மனிதாகளிடததில இநதப பிரமமமானது நல
மததிஞலோ கெடட காமததிஞலோ வேறுபாடுளளதாகக க
படுகிறதிலலை இது மோகஷததிலும வேறுபாடிலலாததெனறு
வேணடும இவவித யோகததுடன கூடினவனுகிப பிரமம
அநத மதுவை அடைய விருமபவேணடும எபபொழுது
பதும பகவானுமான அநதசசுததபபிரமமததை யோகிகள
பாாககினறனா நிநதைகளானவை இநதபபிரமமவிததின
மனததைத தபிககசசெயகிறதிலலை அத்யயனம செயயாம
பதும அகனிஹோததிரஹோமமசெயயாமலிருப்பதும இவனு
மனததைத தபிககசசெயகிறதிலலை பிரமமவிததையானது
கள அடைகினற அநத ஞானததை இவனுககுச சீககிரம
பணணுகிறது எபபொழுதுமிருபபதும பகவனுமான அநதச
பிரமமததை யோகிகள நனகு பாாககினறனா இவவிதம எவ
லாப பிராணிகளிடததிலும தனனுடைய ஆதமாவை நனகு பாா
ருஞே அவன அதன பிறகு மறறவாகள மறற வஸதுககளி
றுளளவாகளாயிருககையில என துககிபபான ? நான்கு
கததிலும ததுமபி வழிகினற பெரிதான தடாகததில
மறறத தடாகமுதலியவிடததில செயதுகொளளும க
எலலாம் செயதுகொளளககூடுமோ அபபடியே ஆதமாவை
வனுககு வேதத்தில சொலலபபட்ட எலலாஸாதனததாலும
கும பயனும கிடைககினறது பூரணமும மஹாதமாவும ஜன
றதுமான பரமமம கடடைவிரலளவுளளதாக இருதயததில நன
நது இராபபகல சோமபலினறி ஸஞசரிககும காணபபடுகிற
விதவான அதனைக கருதியறிநது தெளிநதவனுயிருககிருன
எது உளளதோ, எது இலலாததோ, எலலாவறறிறகும தாயு
தையுமாகக கருதபபடடேன நானே அநதராதமாவுமாகி
நானே புததிரனுமாகிறேன நானே கிழமான பிதாமஹரும
வும புததிரனும ஆகிறேன ஓ! பாரத! நீஙகள எனது
லேயே இருககினறீாகள நீஙகள எனனுடையவாகளிலலை
உறஙகளுடையவனிலலை எனககு ஆதமாவே ஸதானம
டைய ஜனமததிறகு ஹேதுவும ஆதமா ஈான குறுககும

பித்தவன் நழுவாத ஸ்திதியை உடையவன், ஜனனமற்றவன், பயின்றி இராப்பகல் ஸஞ்சரிக்கின்றவன் வித்வானானவன், ஙயற்ற தெளிவடைந்தவனாயிருக்கிறான் ஆத்மா அணுவுக்கும் வாகி நல்ல மனமுடையதாகி எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் ந்திருக்கின்றது உலகத்திற்குப் பிதாவாயிருக்கிற அந்த ஆத வ வித்வான்கள் எல்லாப்பிராணிகளுடைய இருதயகமலத்திலு பதாக அறிகின்றனர்' என்றுசொன்னார்

ஸநத்ஸுஜாதபர்வம் முற்றிற்று.

நூற்றைம்பத்தேழாவது அத்யாயம்

யாநஸந்தியாவம

(த்ருதராஷ்டிரன்முதலியோர் ஸபையிற்கூடியதும், ஸஞ்சயன் வந்து கோவிந்தர் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லியதும்)

இவ்விதம் ஸநத்ஸுஜாதரோடும் புத்திமானான விதுரரோடும் யைச்) சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் அரசனுக்கு அந்த இரவா கழிந்தது அந்தராத்திரியானது விடிந்தபொழுது, அந்த அரசர்களுமே ஸூதனான ஸஞ்சயனைப் பார்க்கும் விருப்பத ஸந்தோஷமடைந்தவர்களாகி ஸபையை அடைந்தார்கள் ஓ! அர திருதராஷ்டிரன்முதலிய எல்லாரும் அறம்பொருள்களோடு கூடி பான பாண்டவர்களுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்கவிரும்பி, சுப நம், [1]ஸுதையால் வெளுப்பாயும் விரிவாயுமுள்ளதும், பொன் ன முகப்புகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், சந்திரனுக்கு நிக காந்தியுடையதும், மிகவும் அழகாயிருப்பதும், சந்தன ஜலத் தெளிக்கப்பட்டதும், ரமணீயமானவைகளும் பொன்மயமானவை மரத்தால் செய்யப்பட்டவைகளும் ரத்தினங்கள் இழைத்தவை தந்தங்களால் செய்தவைகளும் நல்லவிரிப்புள்ளவைகளும் டிப்புள்ளவைகளுமான ஆஸனங்களால் விரிக்கப்பட்டதுமானு யை அடைந்தார்கள் ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! பீஷ்மரும் ணரும் கிருபரும் சல்லியனும், கிருதவர்மாவும் ஜயத்ரதனும்

---

[1] ஸுதை - சுண்ணாம்பு, ஸுதைபோல் வெளுத்தது, ரஜதமயமென்றுங் ரலாம்

அஸ்வத்தாமாவும் விகர்ணனும் ஸோமதத்தனும் பாஹ்லிகனும்
வாளரான விதுரரும் மகாரதனான யுயுத்ஸுவும் சூரர்களான
அரசர்களும் சேர்ந்தவர்களாகித் திருதராஷ்டிரனை முன்னி
கொண்டு சுபமான அந்த ஸபையை அடைந்தார்கள் ஓ! அர
துச்சாஸனனும் சித்ரஸேனனும் ஸுபலபுத்திரனான சகுனியு
முகனும் துஸ்ஸஹனும் கர்ணனும் உலூகனும் விவிம்சதியும் கெ
களுக்கு அரசனும் பொறாமையுடையவனுமான துரியோதனனை
விட்டுக்கொண்டு, தேவர்கள் இந்திரஸபையை அடைவதுபோ
அந்தஸபையை அடைந்தார்கள் ஓ! அரசரே! நான்கு பக்கத்
பிரவேசிக்கின்றவர்களும் இரும்புலக்கைபோன்ற கைகளையுடை
களுமான சூரர்களாலே அப்பொழுது அந்த ஸபையானது, சி
களால் மலையின்குகை விளங்குவதுபோல, விளங்கிற்று
வில்லுடையவர்களும் பெரிதான பராக்கிரமமுள்ளவர்களும்
யனுக்கு நிகரான காந்தியுடையவர்களுமான அவர்களெல்ல
ஸபையில் பிரவேசித்து விசித்திரமான ஆஸனங்களை அ
தார்கள். ஓ! பாரதரே! அந்த எல்லா அரசர்களும் ஆஸ
விருக்கும்பொழுது வாயில்காவலன், 'எவன் பாண்டவர்களைக்
துச் சென்றானோ அவன் ரதத்துடன் வருகிறான் நம்முடைய
நன்றாக இழுக்கிறவைகளான குதிரைகளாலே வேகமாக வருகி
என்று ஸூதபுத்திரன்வந்ததைத் தெரிவித்தான் குண்டல
டையவனான அவனோ சமீபத்தில்வந்து சீக்கிரமாக ரதத்திலி
இறங்கி, மகாத்மாக்களான அரசர்கள்நிறைந்த ஸபையில்
தான் ஸஞ்சயன், 'ஓ! கௌரவர்களே! பாண்டவர்களிடம் செ
வந்துசேர்ந்தேன் அதனை அறியுங்கள் பாண்டவர்கள் வயதி
தக்கபடி கௌரவர்களெல்லாரையும் கொண்டாடினார்கள், பெரி
க்களை நமஸ்கரித்தார்கள் தோழர்களைத் தோழர்கள் பூஜிப்பதுபோ
பிராயத்துக்குத் தக்கபடி பூஜைசெய்து, பாண்டவர்கள் திரு
வினவினார்கள் நான் திருதராஷ்டிரரால் முன் கட்டளையிட
இங்கேயிருந்துபோய்ப் பாண்டவர்களை அடைந்து, அப்படியே
னேன் அதில் ஒன்றும் விடப்படவில்லை' என்று சொன்னான்

---

*இதறகுபபின இநத அதயாயம முழுதும் அதிகபாடம

கிருதராஷடிரன, 'அபபா! ஸஞசய! பலம தளருதலரும யுததஙகளை
ாக நடததுகிறவரும கெடட எணணமுளளவாகளின உயிரை நாசம
பவரும மகாதமாவுமான ஜநாாததனா சொனன வாககியததை அரசாகள்
யில உனனைக கேடகிறேன' எனறு சொனனன ஸஞசயன, 'அரசரே!
கணுககாலகளவரை வஸதிரமுடுததவனும சுததியுளளவனும கைகளைக்
கதவனும புருஷஸரேஷடாகளான (கிருஷணாாஜுனாகளிடம) தெரி
பபடடவனுமாகி அநதபபுரததில பிரவேசிததேன எநத இடததில கிருஷ
ஜுனாகளும லாவணயமுடையவாகளான திரௌபதியும ஸததியபாமையு
கினறனரோ, எநதவிடததில மனிதருடசிறநதவாகளான கிருஷணாாஜு
நவரும ஈததேன பூநதேனகளால புஷடியையடைநதவாகளும சிறநத சந
ததால பூசபபடடவாகளும மாலைசூடினவாகளும சிறநத வஸதிரமுடைய
ஙகளுடையவாகளும சிறநத பணிபூணடவாகளுமாகி அநேகரததினஙகளால
ழமுடையதும பொனமயமும பலவகை விரிபபுககள விரிககபபெறறது
சிறநத ஆஸனததிலிருககினறனரோ அவவிடததில அபிமனயுவும நகுல
ததவாகளுமகூடப போவதிலலை ஜநாாததனரோ, ஸததியபாமையின
பத தலையணையாகசசெயது சயனிததிருககிறாா கேசவருடைய பாதங
அாஜுனனுடைய மடியை அடைநதவைகளாககணடேன அாஜுன
டய இரணடு பாதஙகளும சுபையான திரௌபதியின மடியை அடைந்
களாயிருநதன பாாததனுனவன ஸநதோஷததுடன ஸவாணமய
பாதபீடததை (எனககு)அளிததான ஈனபொருடடு இரணடு தாவி
கொணடுவரபபடட (அதைக கையால) தொடடுவிடடுப பூமியில
ாநதேன, உயாமுகமான ரேகைகளால அடையாளமு செயயபபட்
களும சுபமான லக்ஷணஙகளுடையவைகளும பாதபீடததிலிருநது
பபடடவைகளுமான அாஜுனனுடைய பாதஙகளைச சிறநதவா
ா வேலைககாரிகளிருவாகளும தரிததாாகள எனககு (சசெயதஉபசார)
ஙகளில கொஞசமேனும கலமஷமிலலை, நிசசயம ரகஸ்யததில
ரதனஙகளுடன சோநத அவாகள எனனிடம பேசினாாகளாதலால
துப பெரிதான ஆசசரியமுண்டாயிறறு எனககு மிகுதியான (ஆனநதக)
ரீா உணடாயிறறு சோநதிருநதவாகளான அவவிருவாகளையும பாாததுு
(என னுடைய) ரோமஙகளும சிலிாததன பசுமை நிறமுடையவாகளும
தவாகளும தருணாகளும யானைகளபோல மிகவுமுயாநதவாகளும ஒரு
கையை அடைநதவாகளுமாயிருபபவாகளைப பாாதத பிறகு, பெரிய பய
து எனனை அடைநதது அவவிடததில ஆணமைபிறசிறநதவாகளான அவா
பாாததுவிடடு, உடனே இநத நரநாராயணாகளிருவரும எவருடைய உத
ப அடைநதவாகளாயிருககினறனரோ (அநத) தாமராஜருககு எணணினது
ம அடையமுடியாததிலலையெனறு நினைததேன வஸதிரததால போாத
டு அனனபானஙகளால உபசரிககவுமபடடேன உபசாரததையடைநத
ரததில அஞசலியைச செயதுகொணடு நீஙகள சொனன செயதியையும

தெரிவிததேன பிறகு, தனஞசயன விறபிடிததுப பழகிய காததிஞலே கீ
பெறறவரான கேசவருடைய லகூணஙகளபொருநதிய ஒரு பாததநதை ।
கிஞன திவவியமான ஆபரணஙகளால அலஙகரிககபபடடவரும இநதிரது
விசரான வீரயமுடையவருமான கேசவா இநதிரனுடைய தவஜமபோல ‹
திருநது உடகாாநது எனனே நோககிச சொனஞா பேசுகிறவாகளில சிற
ரான அவா சொலலுவதறகு உசிதமும தாாததாாஷடிராகளேத தூணடுகி,
ஆரமபததில மிருதுவும மிகக கடுமையுமான வாாததையை எடுததாா புத
ஞன அவா வெளியில ஸஞசரிககினற பிராணன போனறவனும பிரியத‹
செயகிறவனும பிரியனுமான அாஜுனனுடைய புததியைக கலநதுகெ
வாாததையை எடுததாா வசனததை அறிகினற அவருடைய வசனமா
எழுததிலககணபபடி உசசரிககபபடும அகூரஙகளுடன கூடினதும, சிறந
மனததிறகுச சநதோஷததைச செயகிறதும, பிறகு, மனதலைதச சுடுவது
ருநதது (எவவிதமெனருல) மாதவா, 'ஸஞசய ! கூததிரியாகளுடைய ‹
யையடைநது கௌரவாகளில பெரியவரான பீஷமரும புததிமானுனதுே
ரும கேடக இநத வாாததையைச சொலலு பாணடவாகளிடததிலபொரு
விடுஙகள காமததாலுணடான ஸுகததை அடையுஙகள பிரியாகளு
பிரியததைச செயயுஙகள அரசரான தாமபுததிரரோ, வெலவதில வி
படுகிருா பலவிதமான யாகஙகளால பூஜிபுஙகா தகூிணைகளேக கொடு
புததிராகளோடும பததினிகளோடும ஸநதோஷததை அடையுஙகள
ளுககுப பெரிதான பயம வநதுவிடடது துரௌபதியானவள (
தூரததில வஸிபபவனுன எனனே யுததேசிதது, 'கோவிநதா' என
னதானது வடடியேறினகடனபோல எனமனததிலிருநதும விலகுகிறதி
தேஜோமயமும அதிககிரமிககமுடியாததுமான காணடீவமெனகிற ‹
.யேநதியவனும எனனே ஸஹாயமாகவுடையவனுமான தனஞசயனுடன
ளுககு வைரம நேரிடடுவிடடது' எனறு சொனஞா அவருடைய
வாாததையைககேடடு உமது புததிரனுடைய மிகுகினற லோபதன
பாாதது, எனககுப பெரிதான பயம வநதுவிடடது மநதஞன (துரி‹
னன) பீஷமரையும துரோணரையும அடுததிருபபதிஞலும காணனு‹
தறபுகழசசியிஞலும ஸோமனுககும இநதிரனுககும ஒபபானவாகளான
வீராகளே அறியவிலலே' எனறு சொனஞன

———

நாற்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

யாநஸந்தி பாவம. (தொடர்ச்சி.)

(ஸஞ்சயன் கிருஷ்ணரைப் புகழும் அர்ஜுனன் பேச்சை விரித்துக் கூறியது)

திருதராஷடிரன, 'ஸஞசய! ஐயா! தளாூத பலததைதயுடைய
ம யுததஙகளுககு நாயகனும கெடடமனமுளளவாகளின உயிரை
) செயபவனும மகாதமாவுமான தனஞசயன, அரசாகளின மத
ு என்ன சொலலைச சொனனுன ? (அதனை) உனனைக கேடகி 1
ர' என்றுன ஸஞசயன, 'யுததம செயயபபோகிறவனும
நமாவும தனஞசயனுமான அாஜுனன யுதிஷடிாருடைய அனு
ினமேல கிருஷணன கேடடுககொணடிருககையில சொனன
இநத வாாததையைத துரியோதனன கேடகவேணடும
ும தனபுஜபலததை அறிநதவனுமான கிரீடியானவன யுத
ில அஞசாதவனும யுததம செயயபபோகிறவனுமாகி வாஸு
ரின ஸமீபததில எனனைநோககி, 'ஸூத! எனனுடன
பாழுதுமே யுததமசெயய விருமபுகிறவனும மநதபுததியுளள
ு காலமுடிவை அடைநதவனும மிககமூடனும கெடட பேச
ளப பேசினவனும துராதமாவுமான ஸூதபுததிரன கேட
ாணடிருககுமபோது கௌரவாகளினமததியில துரியோதனனை
கிச சொலலு பாணடவாகளுடன யுததததிறகாக வரவழைககப
அரசாகளும கேடடுககொணடிருககையில எனனல சொலலப
வாாததையை முழுமையும உளளபடி மநதிரியுடனகூடின அர
கேடகசசெயவாய' என்று சொனனுன எபபடி நிசசயமாக
ாணியான தேவராஜனுடைய (வாாததையை) எலலாதேவா
கேடகவிருமபுகிறாகளோ அபபடியே பாணடவாகளும ஸருஞ
ஞும கிரீடியினல சொலலபபடட சிறநதபொருளுளள வாாத
ய விருமபிக கேடடாாகள யுததம செயயபபோகிறவனும
உவமெனகிற விலலையுடையவனுமான அாஜுனன செநதாமரை
ளபோனற நேததிரஙகளையுடையவனுக இவவிதம சொனனுன.
டவமசததிற பிறநதவரும அரசருமான யுதிஷடிரருடைய ராஜ
தத திருதராஷடிரரின புததிரன விடாமலிருபபானேயானல
ளுககுப பீமஸேனுாஜுனாகளோடும நகுலஸஹதேவாகளோ
வாஸுதேவரோடும ஆயுததை ஏநதிய ஸாததியகியோடும
டதயுமனனேடும சிகணடியோடும கெடுகக நினைததமாததிரத

தில பூமியையும ஸவாககததையும எரிககினறவரும இநதிரனு
சமானருமான யுதிஷடிரரோடும யுததமநோவது திணணம
ராஷடிர புததிராகளாலே முனனனுபவிககபபடாத பாவசசெ
யானது செயயபபடடிருககிறதெனபது நிசசயம துரியோத
அவாகளோடு யுததமசெயய நினைககிருனேயானல பாணட
ளுடைய எலலாவிஷயமும நிறைவேறிவிடடது பாணடவனு
தனநிமிததமாக நீ அதை (=யுததததை)ச செயயாதே நீ அபி
யபபடடால யுததததை அடையககடவாய துரததபபட
தாமததைச செயகிறவருமான பாணடவா வனததில துககத
கூடிய எநதசசயனததில வஸிததாரோ மிககதுககமுடையதுமஅ
தமும கடைசியுமான அநதப படுககையைத துரியோதனனு
உயிரைவிடடு அடையடடும [1]துஷடசிததமுளளவனும நிய
லாத செயகையுடையவனுமான துரியோதனன, லஜஜையி
ஞானத்திலும தவததிலும அடககததிலும செளாய
லும தாமரகஷணததிலும தனததிலும கெளரவாகளையும
டவாகளையும அதிகரிததிருநதான கபடமாகச செயயபபட
அடைநதவரும உணமையுரைககிறவரும கரைகடநது கிலேச
அடைநதவருமான எஙகள அரசா, அமைதி, நோமை, தவம,
கம, தாமரகஷணம, பலம இவைகளால பொறுககிறவராயிரு
எபபொழுது அடககபபடடமனததையுடையவரும மூததவ
பாணடவா, முனனெணணமமாறின மனமுடையவராகிய பலவரு
அடககபபடடதும மிககோரமுமான கோபததைக கெளர
டததில செலுததுவாரோ அபபொழுது துரியோதனன யுதத
குறிததுத தாபததையடைவான யுதிஷடிரா விருததியடை
ஜவலிததுமான அககினிபோலக கோபததால ஜவலிததவ
கோடைககாலததில தீயானது கூளததை எரிபபதுபோலத த
தனனுடைய ,சேனையை அடுததுபபாாதது எரிககபபோகி
எபபொழுது, துரியோதனன, தேரிலிருபபவனும கதை
கையிலுடையவனும கோபமாகிறவிஷததைக ககககிறவனும
தவனும பயஙகரமான வேகததையுடையவனும பாணடவ
பீமஸேனனைபபாாபபானே அபபொழுது யுததததைபபறறி

[1] 'தூாதமாவும அனனியாயச செயகையுடையவனுமான து
னன எஙக ஜனஙகளுககுத தலைவனுயிருநதானே அவாகளை லஜஜை,
தவம, அடககம, செளாயம, தாமரகஷணம, தனம இவைகளுடனகூடின
ஆவசம செயவாய' எனபது பழையவுரை

ன் எப்பொழுது, சேனையின்முன் செல்லுகிறவனும் கவசம்பூண்ட
யும் நல்லலக்ஷணமுடையவனும் பகைவர்களில் வீரர்களைக் கொல்லு
வனும் சேனையை அடிக்கிறவனும் யமனுக்கொப்பானவனுமான
ஸேனனைப் பார்ப்பானோ அப்பொழுது அதிக காவங்கொண்ட
ன [1](தான்சொன்ன) வார்த்தையை நினைப்பான் எப்பொழுது, பீம
னுல் அடித்துத் தள்ளப்பட்டவைகளும் பர்வதங்களின் கொடு
போல் விளங்குகின்றவைகளும் மஸ்தகம் உடைந்தவைகளும்
ங்களைக்கொண்டு சொரிவதுபோல் ரக்தத்தைக் கக்குகின்ற
களுமான யானைகளைப் பார்ப்பானோ அப்பொழுது துரியோதனன்
த்தைப்பற்றி வருந்துவான் எப்பொழுது, கதாபாணியும் பயங்
மான ரூபமுடையவனுமாகிய பீமனானவன், பெரிய சிங்கமானது
களிற்புகுந்து கொல்லுவதுபோலத் திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களை
டந்து கொல்லுவானோ, அப்பொழுது, துரியோதனன் யுத்தத்
ப்பற்றி வருந்துவான் பெரிதான பயமேற்பட்டபொழுது பய
லாதவனும் படைகளைப் பயின்றவனும் யுத்தத்திற்பகைவர்
டையை நொறுக்குகிறவனும் சூரனுமானபீமன், ஒருதேர்கொண்டே
ற்ற தேர்க்கூட்டங்களையும் காலாள்களின்கூட்டங்களையும் கதை
எதிர்த்தடிக்கிறவனும் வேகத்தால் அனேகம் சேனைகளை முறிக்
வனுமாகிக் கோடாலியால் வனத்தைவெட்டுகிறவன்போலத் துரி
தனன்படையை எப்பொழுது வெட்டுவானோ அப்பொழுது துரி
தனன் யுத்தத்தைப்பற்றி வருந்துவான் தீயினால் எரிக்கப்பட்ட
ரவீடுநிறைந்த கிராமத்தைப்போல, பீமஸேனனால் சஸ்திரஜ்வாலை
ல் எரிக்கப்பட்ட தார்த்தராஷ்டிரர்களையும், இடியின் தீயினால் எரிக்
பட்ட விளைந்தபயிரைப்போல் எரிக்கப்பட்டதும் தூரத்தில் துரத்
பட்டதும் வீரர்களமடிந்ததும் சேனாபதியையிழந்ததும் பயத்தால்
டயடைந்ததும் திரும்பியதும் பெரும்பாலும் [2]தைரியமில்லாத
ர்களையுடையதுமான தனது விரிவானசேனையையும் பார்த்து,
னே துரியோதனன் யுத்தத்தைக் குறித்து வருந்துவான்
பொழுது, பலவிதமாக யுத்தம் செய்கிறவனான நகுலன் [3]சிறந்த
ங்கங்களுள்ள (வீரர்களுடைய) பக்கங்களில் வலமாகச் சுற்று

---

1 'நூறுபேரையும் வதைக்கிறேனென்று பீமன்சொன்ன' என்றும்
ளெல்லாம் 2 வேறுபாடம்

3 'ரதிகர்களுள் சிறந்தவனும் விசித்ரமாக யுத்தம் செய்பவனுமான நகு
எப்பொழுது ஸாமர்த்தியத்தால் தலைகளை (அறுத்துக்) குவிப்பானோ,
ர்களைக் கூட்டமாகச் செய்வானோ' என்பது பழையவுரை,

வானே, ரதிகர்களில சிறநதவனான அவன ரதிகர்களையும் கூட்
கச செய்வானே அபபொழுது துரியோதனன யுததததைக குறி
வருநதுவான ஸுகததிறகுத தககவனான நகுலன வெகு கா
வனஙகளில துககமான படுககையில படுதததை (நினைதது, எப
ழுது), கோபததையடைநத ஸாபபமபோல (கோபமாகிற) வி
ஷததைக ககுவானே அபபொழுது துரியோதனன யுததததைபப
வருநதுவான ஸூத[1] அரசாகளுடன யுததததிறகாகத தாப
ரால உததரவு அளிககபபடடவாகளும சரீரததை வெறுததவாக
பிரகாசிககினற ரதஙகளுடன சேனையை எதிாததுப பாயகிறவா
யானவாகளைப பாாததுவிடடுத துரியோதனன யுததததைபபறறி
துவான கௌரவனுனவன சிசுககளும அஸதிரஙகளை அபயஸித
களும பெரியவாகளபோலவிளஙகுகினறவாகளுமஉயிாகளைவெறுத
கௌரவாகளை வளைககிறவாகளுமான உபபாணடவாகளான ஐ
சூராகளையும எபபொழுது பாாபபானே அபபொழுது துரியோத
யுததததைக குறிதது வருநதுவான எபபொழுது, ஸஹதே
அஸுராகளை நாசமசெயவதறகாக இநதிரனபோல ஸுவாணமயப
நக்ஷததிரஙகள பதிததுதும அடஙகினவைகளான சிறநத குதிரை
டன கூடியதுமான ரததகில ஏறி அமபுகளுடைய கூடடஙகளாலே
சாகளுடைய தலைகளை உருடடப போகிறுனே அபபொழுது பெ
பயமானது நேரிட, தேரிலிருபபவனும வளைததுவருகிறவனும
ததினிமிததம அஸதிரஙகளைக கறறவனும எலலாத திககுககளி
வநதுவிழுகிறவனுமான அவனைப பாாததுவிடடுத துரியோத
யுததததைககுறிதது வருநதுவான எபபொழுது, லஜஜையுள
வனும ஸமாததனும மெயபேசுகிறவனும மிகக பலமுளளவனும
லாத தாமஙகளுடனும கூடினவனும (போரை) விரைவாகச செ
வனும வேகமுடையவனுமான ஸஹதேவன, ஸஙகுல யுதகத
சகுனியை எதிாதது ஜனஙகளை உருடடபபோகிறுன எபபொழு
பெரிய விறகளையுடையவாகளும சூராகளும அஸதிரஙகளைப பயி
வாகளும தோசசணடையில வலலவாகளும கொடிய விஷத
யுடைய ஸாபபஙகளைபபோல வருகிறவாகளுமான துரௌபதி
புததிராகளைப பாாபபானே அபபொழுது துரியோதனன யுத
ததைக குறிதது வருநதுவான எபபொழுது, பகைவீராகளைக கொ
கிறவனும கிருஷணனுககு ஒபபானவனும அஸதிரஙகளை அபய
தவனுமான அபிமனயுவானவன பகைவாகளிடததில [1]சரஙக

1 சரம=ஜலம, அலலது, பாணம

மபோலப பொழிகிறவனுக்க கலககுவானே அபபொழுது
ீயா தனன யுத்த்தைதககுறித்து வருநதுவான எபபொழுது,
னும தருணனுடைய வீரயமுடையவனும பகைவரின படை
மிருதயுவைபபோலப பாயகிறவனும இநதிரனுககு நிக
வனும அஸ்திரஙகளைப பயினறவனுமான ஸுபத்திரையின
ரனைப பாரபபானே அபபொழுது துரியோ தனன யுத்த்தைக
நது வருநதுவான எபபொழுது, மிககவேகமுடையவாகளும
ராகளும ஸமா த்தாகளும சிஙகத்திறகுசசமமான வீரயமுடைய
ளுமான பரப்தராகள சைனியத்துடனகூடின திருதராஷடிரன
ராகளை எறிவாகளோ அபபொழுது துரியோ தனன யுத்த
குறித்து வருநதுவான எபபொழுது, விருத்தாகளும மகாரதா
மான விராடனும துருபதனும ஒவவொருசேனையுடன தனித
எதிாதது செலலுகிறவாகளாகிச சேனையுடனகூடிய திருத
டிரபுதராகளைப பாரபபாகளோ அபபொழுது, துரியோ தனன
தைதககுறித்து வருநதுவான எபபொழுது, படைககலஙகள
றவனுன துருபதன சமரில தேரிலிருநது கோபஙகொணடு
லிருநதும விடபபட்ட சரஙகளாலே காளையாகளுடைய தலைகளை
தேடிக கொயவானே அபபொழுது துரியோ தனன யுத்த
குறித்து வருநதுவான எபபொழுது, விராடன பகைவாகளில
களைக கொலலுகிறவனுக்க குரூரமிலலாத ரூபத்தைதயுடையவா
ன மசசதேசத்தாாகளுடன தோகளுககிடையில பகைவாகளு
சேனையில நுழைவானே அபபொழுது துரியோ தனன யுத
தககுறித்து வருநதுவான எபபொழுது, மசசநாட்டுககுத
னும குரூபமிலலாமல சிறநத்தானரூபமுடையவனும தோாளி
பாணடவாகளநிமித்தம கவசம பூணடவனுமான விராடனு
மூத்தபுத்திரனை எதிரில பாரபபானே அபபொழுது துரியோ த
யுத்த்தைதககுறித்து வருநதுவான கௌரவாகளில மகாவீர
நதனுவின புத்திரருமான பீஷமா சிகணடியினால யுத்த்தில
லபபட்டபினபு, ஒருபொழுதும சத்துருககள எஙகளைத தாஙக
ராகள இதனைச சநதேகமினறி உணமையாகச சொலலுகி
எபபொழுது, சேனையால சூழபபட்ட சிகணடி தேராளிகளைத
கொணடும திவயமான குதிரைகளாலே தோககூட்டஙகளை
பககிககொணடும தேருடன பீஷமரைஎதிாபபானே அபபொ
துரியோ தனன யுத்த்தைதககுறித்து வருநதுவான எபபொ
ஸருஞசயாகளுடைய படையின முனபாகத்தில விளஙகுகிறவ

னும புததிமானான 'துரோணரால ரகஸயமான அஸதிரததை உ
சிககபபடடவனுமான திருஷடதயுமனனைப பாரபபானோ
பொழுது துரியோதனன யுததததைககுறிதது வருநதுவான
பொழுது, ஸேனாபதியும அளவறற வலலமையுடையவனு
அவன பாணஙகளால திருதராஷடிர புததிரரகளை அடிபப
பகைவரகளைத தாஙகுபவனுமாயத துரோணரைப போரில எ
பானோ அபபொழுது துரியோதனன யுததததைக குறி
வருநதுவான ஸோமகரகளில சிறநதவனான அவன, அகா
களில லஜஜையுடனகூடியவனும புததிமானும பலவா
நலல மனமுடையவனும திருவுடையவனுமாயிருபபவன
களுககு விருஷணிகளில சிறநதவரான அநதக கோவிநதா
ராவாரோ (அவரகளைத தவிர) மறறபபகைவரகள அவனை ஒருகா
தாஙகமுடியாதவராவா உலகததில யுததததில எதிராளியில
வனும ரதததிலிருபபவனும சினிககுப [1]போனும மிகக பலமு
வனும பயமிலலாதவனும, அஸதிரஙகளைக கறறவனுமான ஸா
கியை ஸஹாயமாக வரிககிறோம (ஆகையால), 'யுததததை
டாதே' எனறு இதனையும சொலலு விசாலமான மாரபு
வனும நீணடபுஜஙகளுளளவனும பகைவரகளை அரைககிறவனு
ததில நிகரறறவனும சிறநத அஸதிரஙகளை அறிநதவனும
குப [2]போனும பனையளவான விலலுடையவனும மகாரதனும
நீஙகினவனும அஸதிரஙகளில பழகினவனும சினிகளுககு
தியுமான இவன எபபொழுது எனனால தூணடபபடடுச சரங
பகைவரகளமேல மேகமபோலப பொழிகிறவனும பகைவா
கொலலுகிறவனுமாகிச சிறநதவரகளான வீரரகளை மூடுவானோ
பொழுது துரியோதனன யுததததைபபறறி வருநதுவான. நீ
கைகளுடையவனும உறுதியான விலலுடையவனும மகாத
மான அவன எபபொழுது யுததம செயவதறகாகத தை
தைச காணபிபபானோ, அபபொழுது, பகைவரகள போரமுக
இவனிமிததமாகச சிஙகததின வாஸனையை முகரநது பசுககள ந
வதுபோல நடுஙகுவாரகள நீணடகைகளுடையவனும தி
விலலுடையவனுமான அநதமகாதமா, மலைகளை உடைபபான, எ
உலகஙகளையும சஙகரிபபான, அஸதிரஙகளில உழைத்த
ஸமாததனும கைவேகமுளளவனுமான அவன ஆகாயததில

1, 2 'நபதரம' எனபது மூலம

ின்ற ஸூாயனபோல விளஙகுகினறுன யதுகுலததில வரும விருஷணிகளில சிறநதவருமான கிருஷணருடைய அஸ ுபிறசியானது பலவிதமும ஸூககமமும வியபபைததருவதும, ாச செயயபபபடடதுமானது அவருடைய ப்யிறசியை ,எப ுடடதாகவும சிறநததாகவும சொலலுகினறனரோ அபபடிப, எலலாக குணஙகளோடும ஸாததியகி கூடினவன எபபொழுது, ிசெயயபபடாத மனததைதபுடையவனும மாநதனுமான துரி ுனன, யுததததில மதுவினவமசததிலுதிததவனுன ஸாத ுயிலுடைய பொனமயமானதும நானகு வெளளைககுதிரை னகூடினதுமான தேரைப பாரபபாரோ, அபபொழுது, துவான எபபொழுது, பொனகளாலும ரததினஙகளாலும சிககினறதும வெளளைககுதிரைகள பூடடபபபடடதும வான ாடியையுடையதும உககிரமானதும கேசவரால உடகாரபபட ான எனனுடைய தேரையும பாரபபாரோ, அபபொழுது, ுவசமிலலாத அநத மநதன வருநதுவான எபபொழுது, மநத யுடையவனும மூடனும துஷடபுததியுடையவனும துஷடா உதவியாகவுடையவனுமான திருதராஷடிரபுததிரன, பெரிதான ததில எனனுல அசைககபபடுகினற காணடீவததினுடைய ரமும பெரியசபததைதபுடையதும வஜராயுததின உரைத நசசமுமான உளளஙகையில நாணுரைதலைக கேடபாரோ, ுபாழுது, யுததமுகபபில மழைககாலிருடடில தடைபபடு ு பசுககூடடஙகளைபபோல அமபுமழையாலுணடான இருளில ுஅடிககபபடுகினற சேனையைபபாரததுவிடடு, யுததநிமித்த ந தபிககபபோகினறுன எபபொழுது, காணடீவததால விடப் வைகளும, நாணினமுகததிலிருநதும வருகினறவைகளும, ுமயான முனைபுடையவைகளும, நலலகணுககளுளளவைகளும, ததிலிருநதும வெளிககிளமபி மிககபயததைதச செயபவைகளான் னவின கணஙகளபோலக கோரமானரூபததைதபுடையவைகளும, டபுகளை முறிககினறவைகளும,மாமஙகளைபபிளககினறவைகளும, ,ஙகளில பகைவாகளை ஆயிரஙகளாகக கொலலுகினறவைகளும, ுரைகளையும யானைகளையும கவசமபூணட வீராகளையும விழுஙகு றவைகளுமான பாணககூடடஙகளைப பாரபபாரோ, அபபொழுது, ியோதனன யுததததைககுறிதது வருநதுவான. எபபொழுது, ுன துரியோதனன எனபகைவாகளால விடபபடட பாணஙகள ுலுடைய பாணஙகளால எதிாததுததிருபபபபடடு அநத அமபுக

ளாலே குறுககே அடிததுமுறிககபபடுவதைப பாாபபாேனா, அப
முது, யுததததைககுறிததுவருநதுவான எபபொழுது, எனது
ளால விடபபட்ட விபாடஙகளெனனும அமபுகள வீராகளுடைய
களைப பக்ஷிகள மரஙகளினுனியிலிருநது பழஙகளை (உதிாபபது)
உதிாததுக கூட்டிககுவிககினறனவோ, அபபொழுது, துரியோத
யுததததைபபறறி வருநதுவான எபபொழுது, சரஙகளால கொ
பட்டவாகளும தோகளிலிருநதும பெரியயானைகளிலிருநதும
கினறவாகளும குதிரையிலிருநது கொலலபபட்டு விழுநதவா
மான சிறநதபோாவீராகளைப பாாபபாேனா, அபபொழுது, துரி
தனன யுததததைபபறறி வருநதுவான எபபொழுது, தன
வனுடைய அஸதிரமாாககததில எதிாககாமலும போாில
செயலையும செயயாமலும நானகுபககததிலும ஓளிககிறவாக
தாாததராஷ்டிாகளைப பாாபபாேனா, அபபொழுது, துரியோத
யுததததைபபறறி வருநதுவான எபபொழுது, வாயைத தி
கொண்ட காலனபோல அமபுகளை இடைவிடாமல தொடுககும
ஜவலிககினற பாணவாஷஙகளாலே காலாட்களுடைய கூட்டஙக
தோககூட்டஙகளையும பகைவாகளையும நாறபுறஙகளிலும கு
தளளுவேனா, அபபொழுது, மநதபுததியுடைய அவன வ
வான எபபொழுது, எலலாததிககுககளிலும சுறறிவருகினற எ
தேரின துளியால கெடுககபபட்டும காணடிவததால அறுககபப
மோகததையடைநததான தனசேனையைப பாாபபாேனா, அபபொ
மநதபுததியுடைய அவன வருநதுவான எபபொழுது, மநத
யுடைய துரியோதனன பயநதோடினதும சரீரம அறுபபட்
நினைவறறதும குதிரைகளும வீரஶ்ரேஷ்டாகளும அரசாகளும
களும கொலலபபட்டதும தாகமெடுததததும ஶ்ரமததை அ
வாகனஙகளையுடையதும பயததால பீடையடைநததும தீன
ஸவரததைபுடையதும கொலலபபடுகினறதும கொலலபபட்ட
சிதறின கேசம எலுமபு மணடையோடு இவைகளின குவிய
யுடையதுமான எலலாசசேனையையும பாாபபாேனா, அபபொ
[1]யதாாததததில நிலைததததான (= தவறுததான) பிரமமதேவரு
வேலையைபபாாததுவிட்டுத தபிககபபோகிறன தேரில காண
ததையும வாஸுதேவரையும திவயமான பாஞசஜனயமெனகி
கததையும குதிரைகளையும குறைவடையாத தூணிகளையும

---

1 'பாஜாபதியைத தேவதையாகவுடைய வாஜபேயயாகததில பதி
பசுககள கொலலபபட்டுச சிதறிககிடபபதுபோல' எனபது பழையவுரை

மென்கிற சங்கத்தையும் என்னையும் போரில்பார்த்தபிறகு துரி
தனன வருந்துவான் எப்பொழுது, யுகமுடிவில் சோர்ந்தவாக
திருடர்களின் கூட்டங்களை எரிக்கிறவனுகி வேறுயுகத்தைப
ருத்திக்கச்செய்கின்ற அக்கினிபோலக் கௌரவர்களை எரிப
ளு, அப்பொழுது, திருதராஷ்டிரர் புத்திரர்களுடன் தவிப்பார
ன்பிறந்தவர்களுடன் கூடினவனும் சேனையுடன்கூடினவனும்
க்காரர்களுடன்கூடினவனும் கோபத்திற்கு வசமானவனும்
மான அறிவுடையவனும் மந்தனுமான துரியோதனன், அடிக்கப
நடுக்கங்கொண்டு ஐஸ்வரியமிழந்து கொழுப்பு முடிந்தபொழுது
துவான் ஒரு ஸமயம், [1]ஜலக்கரையில் முறப்கலில் மந்திரஜபம
தவனுன என்னை நோக்கி, ஒருவேதியர், 'அர்ஜுன! செய்ய
ாத காரியம் உன்னுல் செய்யத்தக்கதாயிருக்கிறது ஓ! ஸவ்ய
யே! உனக்குப் பகைவர்களுடன் யுத்தம் செய்யவேண்டிய
ருக்கிறது போரில் உன்னுடைய முன்னுலே இந்திரனுவது,
ரையையுடையவனும் வஜ்ராயுதத்தைக் கையிலுடையவனும்
வர்களைக் கொல்லுகிறவனுமாகச் செல்லட்டும், வாஸுதேவ
கிருஷ்ணராவது ஸுக்ரீவமுதலான குதிரைகள்பூட்டிய ரதத
ர உனக்குப்பின்னுல் ரக்ஷிக்கட்டும்' என்று இனிமையாகச
ர்ளு நானும் இந்தயுத்தத்தில் வஜ்ரபாணியான இந்திரனை
வாஸுதேவரை ஸஹாயமாக வேண்டினேன் திருடர்களான
தராஷ்டிரர்களின்) வதத்தின்பொருட்டு நான் அந்தக்
ணரை அடைந்தேன், எனக்கு இது தேவதைகளால் செய
ட்டதென்று நினைக்கிறேன் (அந்தக்) கிருஷ்ணர் போர்செய்யா
மனத்தினுல் ஒரு மனிதனுக்கு வெற்றியை விரும்பு
னுல் அதனுலேயே அந்தமனிதன் இந்திரனுடன்கூடின எல்லாத
ர்களுமான பகைவர்களையும் மிஞ்சுவான் மனிதன்விஷயத
நதையிலலை எவன் தேஜஸோடுகூடியவரும் மிக்கசூரருமான வஸு
ரின்புத்திரருமான கிருஷ்ணரைப் போரால் வெல்லவிரும்பு
, அவன், ஸகரபுத்திரர்களால் செய்யப்பட்டதும் அளவிடமுடி
மான ஜலஸமுத்திரத்தைக் கைகளால் கடக்கவிரும்புவான்.
திரளான பாறைகளுள்ளதும் மிகப்பெரிதுமான ஸ்வேதபர்வ
த உள்ளங்கையால் உடைக்க விரும்புவானே அவனுடைய நகங
னகூடிய கைதான் சிதறும் பர்வதத்திறகோ அவன் ஒன
செய்ய முடியாது. எவன் யுத்தத்தால் வாஸுதேவரை வெல்ல

ஸந்தயாவந்தனத்தில் ஆசமனீயத்தின் முடிவில்' என்பது பழையவுரை,

விரும்புவரோ அவன் மூண்டெரிகின்ற தழலைக் கைகளால் ...
பவனுவான், சந்திரனையும் சூரியனையும் தடுப்பான், தேவர்களு...
அமிருதத்தை வலிமைசெய்து கவர்வான் மகாதமாவான பா...
னனைப் பெற்றவனும் புகழால் விளங்குகின்றவனுமான ருக...
யென்கிற மனைவியை, யுத்தத்தில் ஒரேதேருடன் போஜ...
'தரசர்களைத் துரத்திப் பலாத்காரம்செய்து மணந்தவரான...
காந்தாரதேசத்தை விரைவில் நாசம்செய்து நக்னஜித்தின் புத...
ளனைவரையும் ஜயித்து, கட்டப்பட்டவனும் சபிக்கிறவனும்...
தைகளுக்கு அலங்காரபூதனுமான ஸுதர்சனனென்கிற அ...
வனமைசெய்து விடுவித்தார் இவர் கவாடநகரத்தில் பாண்டி...
கொன்றார்; அப்படியே, கலிங்கர்களையும் தந்தவக்த்ரனையும்...
றார் வாராணஸீயென்கிற நகரியானது இவரால் எரிக்கப்பட...
கிப் பலவருஷங்கள் நாதனில்லாததாயிருந்தது இவர், மற...
ளால் ஜயிக்கமுடியாதவனும் ஏகலவ்யனென்னும் பெயருள்ளவனு...
அந்த வேடராஜனை யுத்தத்தில் எதிர்க்கக் கருதினார் பிரஸித்...
அவன் இவரால் அடிக்கப்பட்டு உயிர்துறந்து மலையினால்...
மாயடிக்கப்பட்ட ஜம்பன்போலப் படுத்திருக்கிறான் அப்படிய...
தேவரை ஸஹாயமாகக்கொண்டு மிக்கதுஷ்டனும் விருஷ்ணி அ...
களுடைய நடுவையடைந்தவனும் ஸபையிலிருப்பவனும் உக்...
னன் புத்திரனுமான கம்ஸனை வீழ்த்தினார் அவனைக்கொன்று...
உக்கிரஸேனனுக்கு ராஜ்யத்தையும் கொடுத்தார் இவர் ஆகா...
விருப்பவனும் மாயையால் பயங்கரனும் சால்வராஜனுமான ...
னுடன் யுத்தம்செய்தார், ஸௌபனுடைய வாசலில் (அவனு...
யோகிக்கப்பட்ட) சக்தியைக் கைகளால் பிடித்தார் எந்தம...
இவரைத் தாங்குவான்? பிராக்ஜ்யோதிஷமென்று பெயருடை...
சொல்லமுடியாததும் கோரமும் ஸகிக்கமுடியாததுமான அ...
களுடைய பட்டணமிருந்தது அதில் மிக்கபலமுடையவனு...
யின் புத்திரனுமான நரகாஸுரன் அதிதியினுடைய சுபமான[1]
குண்டலங்களைக்கவர்ந்தான் யுத்தத்தில் மிருத்யுவினிடமி...
பயமில்லாதவர்களும் ஒருங்குசேர்ந்தவர்களுமாயிருந்தும் ...
னுள்ளிட்ட தேவர்கள் அவனை வெல்ல வல்லவர்களாகவில்லை. அ...
கேசவரான கண்ணபிரானுடைய அப்படிப்பட்ட பராக்கிரம...
பார்த்துவிட்டுப் பலத்தையும் தடுக்கமுடியாத அஸ்திரத...
ஸ்வபாவத்தையும் அறிந்தவர்களாகித் திருடனுடைய வ...

1 ஸபாபர்வம் 55 வது அத்தியாயம் பார்க்க.

க கிருஷ்ணரை ஏவினார்கள் காரியஸித்திகளைத் தம்வசத்தி
டையவரான அந்தவாஸுதேவர் செய்யமுடியாததான அந்தக
யத்தைச் செய்வதாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்தார் அந்தவீரர்,
ஜோதிஷமென்கிற நகரத்தில் ஆறாயிரம் போகளைக் கொன்று,
கிபோன்ற கூரியமுனையுள்ள பாசங்களை வேகமாக அறுத்து,
னையும் அடித்து, ஒகனென்கிற ராக்ஷஸனையும் கொன்று, நிர்மோச
த்தையும் அடைந்தார் அங்கேயே மிக்க பலசாலியான அந்த முர
டன் அதிபலசாலியான இந்த விஷ்ணுவுக்கு யுத்தம் ஏற்பட்டது
ன் கோவிந்தரால் அடிக்கப்பட்டுக் காற்றினால் முறிக்கப்பட்ட
ங்குமாம்போல உயிர்போய்விழுந்தான் வித்வானும் நிகரற்ற
ராவமுள்ளவருமான வாஸுதேவர் பூமிபுத்திரனான நரகனையும்
னையும் கொன்றுவிட்டு அந்த மணிகுண்டலங்களைத் திரும்
கவர்ந்து காந்தியினாலும் புகழாலும் சூழப்பட்டவராய்த் திரும்பி
நார் அப்பொழுது, தேவர்கள் போரில்செய்யப்பட்ட பயங்கர
ன அந்தச்செய்கையைப்பார்த்து, 'போர்செய்கிற உமக்கு ச்ரமம் ஏற்
ாது, ஆகாயத்திலும் ஜலத்திலும் உமக்கு ஸஞ்சாரம் ஏற்பட்ட
, உம்முடைய சரீரத்தில் ஆயுதங்கள் பாயாமலிருக்கக்கடவன'
றே இவருக்கு வரங்களை அளித்தார்கள் அதனால், வாஸுதேவ
கிருதார்த்தரானார் இவ்வித ரூபத்தையுடையவரும் உள்ளபடி
யமுடியாதவரும் மிக்கவன்மையுடையவருமான வாஸுதேவரி
தில் எப்பொழுதும் குணங்களின் நிறைவே இருக்கிறது பகைவ
தாங்கமுடியாதவரும் அளவற்ற வீர்யமுடையவருமான அந்த
ஷ்ணுவைத் துரியோதனன் ஜயிப்பதற்கு விரும்புகிறான் மதி
டான அவன் எப்பொழுதும் இவரை [1] எதிர்த்து வாதாடுகிறான்
களைப்பார்த்து அதையும் இவர் பொறுக்கின்றார் எவன், எனக
கோவிந்தருக்குமேகூட (எங்களை) மீறிவந்ததான கலகத்
யும் (அதனால்) பாண்டவர்களுக்கு (அவரிடமிருக்கிற) நம்மைச
ந்தவரென்கிற ஸம்பந்தத்தை அபகரிக்க முடியுமென்பதையும்
க்கிறானோ அவன், அதை [2] அவ்விடத்தில் யுத்தத்தை அடைந்து
வான ராஜ்யத்தை அடையவிரும்புகிறவனான நான், சந்தனு
புத்திரரான அரசருக்கும் புத்திரனுடன்கூடின துரோணருக்
எதிரற்றவரான கிருபருக்கும் நமஸ்காரம்செய்துவிட்டுப் போர்
யப்போகிறேன் எவன் தர்மத்தில் ஸஞ்சரிப்பவனாகிப் பாண்டவர்
டன் யுத்தம்செய்யப்போகிறானோ அவனுக்குத் தர்மத்தால் நேரி

1 கட்ட முயலகிறான் என்பது பழையவுரை 2 குருக்ஷேத்திரத்தில்,

டும மரணததை நினைககிறேன குருராகளாலே ராஜபுததிராகம
(நாஙகள) பொயயான சூதுபபநதயததில வெலலபபடடோம
னிரணடுவருஷஙகளான நீணடகாலம காடடில கஷடமானவாஸ
ஒருவருஷம யாராலும அறியபபடாத வாஸமும, விதிககவும
டன அநதத திருதராஷடிரபுததிராகள, பாணடவாகள உயி
னிருககுமபோது எநதககாரணததால அதிகாரததிலிருநதுகொ
மகிழவாாகள? அவாகள யுததமசெயகிறவாகளான எஙகளை இநதி
முதலானதேவாகளாகிற ஸஹாயஙகளாலும ஜயிபபாாகளேயா
தாமததைககாடடிலும அதாமமானது அனுஷடிககபபடடுப (
தாகிவிடும அபபொழுது, செயயபபடட ஸதகாமமும நிலையி
இநதமுயறசியானது பயனறறதாகுமானாலும, எஙகளை மேறபட
களாக நினையாமறபோனாலும, நான வாஸுதேவரை ஸஹாய
உடையவனாகித துரியோதனனை அடுததவாகளுடன கொலல வி
கிறேன இநதசசெயகையானது அரசாகளுககுப பயனறறதெ
தோறறுமவிருககுமேயானால, நறகருமமும பயனறறதாகாதே
னால, இதனையும அதனையும ஆலோசிததுத துரியோதனனுககு
ஜயமே தகும, நிசசயம கௌரவாகளே! நானசொலவது
களுககுப பிரதயக்ஷமாகவுளளது திருதராஷடிரபுததிராகள
தமசெயதால அழிநதுவிடுவாா, யுததமசெயயாமறபோனால இ
பாாகள இநத யுததததில ஒருவனும மிஞசபபோகிறதிலலை நா
காணனுடனகூடின திருதராஷடிரபுததிராகளைககொனறு அ
னுடைய முழுராஜயததையும வெலலுகிறவனாயிருககிறேன
களுககு எது செயயததககதோ அதைச செயயுஙகள உங
செலவததுககுததககபடி இஷடமான தாரஙகளையும உஙகளபே
களையும அடையுஙகள தவிரவும, எஙகளுககு இவவிதம (தெ
கினற) பெரியோாகளும கலவிமிககவாகளும நலல சீலமுடை
களும நலலகுலததிற பிறநதவாகளும வாஷபபயனறிநதவாக
ஜோதிஷததில பயிறசியுடையவாகளும நக்ஷததிரஙகளிலும யே
களிலும நிசசயததைதஅறிநதவாகளுமான பிராமமணாகளும இ
கினறனா பலவேறுவகைபபடடதும தெயவததுடனகூடி
மான ரகஸயமும வரபபோகினறவைகளைத தெரிவிககும பிரம
களும ஆராயபபடும ராசிகள முதலியவறறின சககரஙகளும மு
தஙகளும கௌரவாகளுககும ஸருஞசயாகளுககும பெரிதான ந
ததையும பாணடவாகளுககு ஜயததையும தெரிவிககினறன எ
யெனறால, காரியஙகள கைகூடுபவரான எஙகள அஜாதசததுரு

னைகவாகளை அடககநினைககிறா பிரததியகூமாக அறிகினற
ம விருஷணிகளில சிறநதவருமான ஜனாத்தனரும ஸநதேககததை
ககவிலலை நானும, அஜாககிரதையிலலாதவனுய, நேரிடடபோகி
இதனைப புததியினுல அபபடியே நேரில பாாககினறேன காரிய
திக்கு முனனுணடான எனனுடைய [1]பாாவையானது மாறுகிற
லை, யுததமசெயவாாகளேயானுல திருதராஷடிாபுததிராகள
ககமாடடாாகள காணடீவமெனகிற விலலானது எடுககபபடா
ம [2]வாயைததிறககினறது எனது விலலின நாண அடிககபபடா
ம அசைகிறது எனதுபாணஙகளும அடிககடி அமபுததூணியின
த்திலிருநதும வெளிககிளமபிபபோவதறகே இசசிககினறன
ளமான தனசடடையைத தளளிவிடடு ஸாபபமானது கிளமபு
போலக கததியானது கூடடிலிருநதும பளபளபபாக வெளியில
கிறது துவஜததில, 'ஓ! கிரீடியே! உனனுடைய தோானது
பொழுது (யுதததில) உபயோகிககபபடடபபோகிறது?' எனறு
பயஙகரமான சபதஙகள உணடாகினறன ராததிரியில நரி
னகூடடஙகள கததுகினறன ஆகாயததிலிருநதும ராகூஸாகள
விழுகினறாாகள மிருகஙகளும நரிகளும மயிலகளும காகங
ம கழுகுகளும கொககுககளும சிறுததைகளும கருடனகளும
ாளைககுதிரைகளபூணட தோைபபாாததுவிடடுப பினனுல வநது
கினறன நானொருவனே சரஙகளைப்பொழிகிறவனுகிப பூமியி
ள எலலாபபோவீராகளையும யமனுலகமடைவிபபேன, தனித
யான அஸதிரமாககஙகளைக கிரகிககிறவனும வததில உறுதி
ணடவனும வேகமுளளவைகளான ஸதூணாகாணமெனகிற அஸ
தையும பாசுபதமெனகிற மஹாஸதிரததையும பரமமாஸதிரத
யும இநதிரன எனககு அளிதத ஐநதிராஸதிரததையும விடுகிறவ
ாகிக கோடைககாலததில மூணடெரிகினற தீயானது காடடை
ம வைககாததுபோல இவவுலகில பிரஜைகளைக கொஞசமேனும
வைககமாடடேன ஓ! கவலகணபுதரனே! (பிறகு), சாநதியை
டவேன இது எனனுடைய மேலானதும உறுதியுளளதுமான
பிராயம, அவாகளிடம சொலலு ஸூததனே! எவாகள யுத
தில சோநதவாகளும இநதிரனமுதலானவாகளுமான தேவா
எதிரதது ஜயிககவே செயவாாகளோ அவாகளுடனகூட அந
துரியோதனன வலிமைசெயது போரை நினைககிறுன இவனு

---

1 'யோகாபபியாஸததாலுணடான திருஷடியானது மறைபபடடதா
ல எனபது பழையவுரை. 2 கொடடாவிவிடுகினறது.

டைய அறியாமையைப பாருஙகள ! பிராயமுதிாநதவரும சந,
புததிரருமான பீஷமரும, கிருபரும, புததிரருடனகூடின து
ணரும, புததிமானுன விதுரரும ஆகிய இவாகளெலலாரும எ
சொலலுகிருாகளோ அது நடககடடும கௌரவாகளெலலாரும நீ
ஆயுளுளளவாகளாக இருககடடும' எனறு சொனனுன " எனறு

நாறபததோனபதாவது அதயாயம

யாநஸநதிபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் நரநாராயணரே கிருஷ்ணர்ஜுனராயவதரித்தனரேன்பதை
அவர்களுடன் பகைத்தால் கௌரவரழிவரேன்பதையும் கூறிக்
கர்ணனை நிநதித்ததும், திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மத்ரோணர்
களின்சோல்லைக் கேளாமற்போகவே கௌரவரனை
வரும் உயிரில் ஆசையற்றவரானதும்)

ஓ! பாரதரே! அநத அரசாகளெலலாரும சோநதிரு
பொழுது, சநதனுவின புததிரரான பீஷமா, துரியோதனனைநோ
இநதவாாததையைச சொலலலானுா 'பிருகஸபதியும சுகராசு
ரும பிரமமதேவரைச சூழநதிருநதாாகள அபபொழுது, இநதி
டன தேவாகளும அககினியும வஸுககளுமஆதிததியாகளும ஸா
யாகளும ஸவாககததிலுளள ஸபதரிஷிகளும விஙவாவஸுவெ
கநதருவனும சுபமான அபஸரஸுகளின கூடடஙகளும உலகஙக
கெலலாம முதியவரான பிதாமஹரை நமஸகரிததுவிடடு நெருங
செனறுாகள அவாகள எலலாவுலகஙகளுககும ஈசரான (அவ
சூழநது இருநதாாகள அபபொழுது, (தஙகள) காநதியினுல அ
ளுடைய மனததைதயும சகதியையும கவாகினறவாகளபோன
களும பழமையான தேவாகளுமான நரநாராயணாகளெனகிற ரிஷ
கடநது செனறுாகள பிருகஸபதியோ, பிரமமாவை நோககி, '
பிதாமஹரே ! இவாகள யாா ? உமமை உபசரிககவிலலை. இவா
எஙகளுககுச சொலலும' எனறு கேடடாா

பிரமமதேவா, 'பூமியையும ஆகாயததைதயும பிரகாசி
செயகிறவாகளும ஜவலிககினறவாகளும அழகுளளவாகளும இ
வியாபிததுச செனறவாகளுமான இநதததவசிகள மிக
சாலிகளான நரநாராயணாகள, ஒருலகததிலிருநது மறறே

றககுச சென்றூாகள். தங்கள தவததால உறுதியுள்ளவாகளும
பலமும பராககிரமமுமுடையவாகளுமான இவாகளே காமா
லெ உலகததை ஸநதோஷிககச செயதாாகள இது நிசச
| ஓ! பிராமமண! மிககஅறிவுள்ளவாகளும பகைவாகளை வாட்டு
ராகளும தேவாகளாலும கநதாவாகளாலும பூஜிககபபடடவா
மான இவாகளை அஸுாாகளின விநாசததினபொருட்டு(ஒருவரே)
ணடானவாகளாக அறியககடவாய' என்று சொனனூா அதைக
டு இநதிரன, பிருகஸபதிமுதலான எலலாத தேவகணஙகளுட
அவாகள தவமசெயகினறவிடததை அடைநதான, தேவாகளுக
அஸுாாகளுககுமுணடான யுததததில தேவாகளுககுப பயமா
உணடாயிருககுமபோது, மகாதமாககளான நரநாராயணாகளி
தில வாததை யாசிததான ஓ! பரதஸரேஷட! அபபொழுது,
ாகள, 'வாததைககேள' என்று சொனனூாகள பிறகு, இநதிரன
ாகளைநோககி, 'எஙகளுககு ஸஹாயததைசசெயயவேணடும'
று சொனனுன உடனே, அவாகள இநதிரனைநோககி, 'எதை
மபுகிறுயோ அதைசசெயவோம' என்று சொனனூாகள. இந
ன, அவாகளுடனகூடித [1]தைததியாகளையும [2]தானவாகளையும
நதான அபபொழுது, பகைவரைவாட்டுபவனும நரனுமானஇநத
ஜுனனே இநதிரனுடைய யுததததில சுறறிவருவதான தேரி
நதுகொணடு, ஆயிரவாகளும நூறறுவாகளுமான பெளலோமா
காலகஞசாகளெனகிற பகைவாகளைககொனறுவிட்டுப போரில
ஙகுகிறவனுன ஜமபனுடைய தலையையும பலததாலஅறுததான
ன ஸமுததிரததினஅககரையில யுததததில அறுபதினுயிரம
தகவசாகளைககொனறு ஹிரணயபுரததை அழிததான நீணட
களுடையவனும பகைவாகளினபடடணததை ஜயிபபவனுமான
அாஜுனன இநதிரனுடனகூடித தேவாகளை ஜயிதது அககினிக
திருபதியைசசெயதான அபபடியே, இவவுலகில நாராயணரும
அனேகாகளைக கொனறூா. இவவிதம, பெரிதானவீாய
டயஅவவிருவாகளையும, வீராகளும மகாரதாகளும சோநதுவநத
ளுமான இநதவாஸுதேவராகவும அாஜுனனுகவும பாருஙகள.
ராயணாகளெனகிற தேவாகள பூாவதேவாகளெனறு கேளவி;
டவுலகததில இநதிரனுடனகூடின தேவாஸுாாகளாலும
க்முடியாதவாகள நாராயணா இநதககிருஷணராகவும நரன

1 திதியின புததிராகளான அஸுாாகள 2 தனுவின புததிராகளான
ாாகள

அர்ஜுனனுகவும கருதபபடடனா ஒரேவஸதுவானது நார
ரெனறும நரனெனறும இரணடுவிதமாகச செயயபபடடது
களோ, காமாவினுல குறைவறறவைகளும நிலைபுளளவைகளு
லோகஙகளை அடைகினருாகள , அஙகஙகே யுததஸமயததில
கடி ஜனிககிருாகள ஆகையினுல, காமாவே செயயததகக
நாரதா சொனனுா இநதஎலலாவறறையுமோ வேதவிததான
விருஷணிகளின ஸமூகததிறகுச சொனனுா அபபா ! துரியோ
எபபொழுது, ஸநாதனாகளும மகாதமாககளும ஒரேதேரிலிரு
களும கிருஷண (=கருமை) நிறமுளளவாகளுமான சஙகசக
பாணியான கிருஷணரையும, அஸதிரஙகளையெடுபபவனும
மானவிலலுடையவனுமான அர்ஜுனனையும பாாபபாயோ,
பொழுது, எனவாாததையை நினைபபாய (எனவாாததை
கேளாவிடில கெளரவாகளுககு இதோ அழிவானது நேரிட
விடும அபபா ! உனபுததியானது அறததிலிருநதும
விருநதும கெடடுவிடடது இநதவாாததையை ஏறறுககொ
மலிருபபாயேயானுல அநேகமபோகளைக கொலலபபடடவாக
கேடபாய உனனுடையகொளகையையே கெளரவாகளெல
பினபறறுகினறனா பரதஸ்ரேஷட ! அபபடிபபடட நீ ஒருவன,
ராமராலேயே சபிககபபடடவனும கெடடபிறபபுளளவனும
புததிரனுமான காணன,ஸுபலபுததிரனுன சகுனி, அறபனும
யும உடனபிறநதவனுமான துச்சாஸனன ஆகியமூவருடைய
கையையுமே அஙகீகரிககிருய’ எனறு சொனனுா

காணன, ‘ஓ ! பிதாமஹரே ! எனனைககுறிதது எதைசசொ
ரோ அது [1]ஆயுஷமானுன உமமால, சொலலததககதனறு
மததைவிடடுவிலகாமல க்ஷததிரியதாமததில நிலைததவனு
கிறேன மேலும, எனனை நீா தூஷிககககாரணமான வே
கெடடநடை எனனிடம இருககிறது ? திருதராஷடிரரின பு
களோ ஒரு விஷயததிலும எனனிடம குறறததைக காணவி
நான துரியோதனனுக்கு ஒருநாளும ஒருகெடுதலையும செயயவி
நானே போரிலநிறகினற எலலாபபாணடவாகளையும கொலலப
றேன முன விரோதிககபபடடவாகளுடன பெரியோாகளா
படி மறுபடியும ஸமாதானமானது செயயபபடுகிறது ? எ
திருதராஷடிரராஜருடைய விருபபமனைததும செயயததககன
படியே, துரியோதனனுடைய விருபபமனைததும செயயதத
அவனே ராஜயததில ஸதாபிககபபடடான’ எனறுசொனனுன

1 தோபபாகன தோவீரனை அழைபபது

காணனுடைய வாாததைதயைககேடடு மறுபடியும சநதனுவின்
ரரான பீஷமரோ, திருதராஷடிரமகாராஜனை அழைததது, இந்த
தையைச சொனனுா 'இவன பாணடவாகளைக கொல
பாகிறேனெனறு எநநாளுமம (தனனைப) புகழநதுகொள்ளு
ன் ? இவன மகாதமாககளான பாணடவாகளுககுப பதினுறி
நபாகஙகூட நிரமபினவனுகான தாபபுததிகொணட உன
ராகளுககு வரபபோகினறகேடானது, கெடுமதியுடையவனும
பாகனமைநதனுமான இவனுடைய வேலேயெனறு அறி
வாய மநதபுததியுடைய உனபுததிரனை துரியோதனன
அடுதது, வீராகளும தேவபுததிராகளும பகைவாகளைத
ககிறவாகளுமான அவாகளை அவமதிததான தவிரவும, முன
பாணடவாகள எலலாராலும தனிததனியாகச செயயபபட
பால இவனுல முன செயய மிகவுமரிதான எனனகாரியம செய
டது ? விராடநகரததில தனஞசயனுல வலிநதுகொலலபபட
மம பிரியனுமான [1]பிராதாவைப பாாததுவிடடு, அபபொழுது
ல எனன செயயபபடடது ? அவாகள எலலாரும அஸதிரஙகளை
த சூராகள, எலலாரும பெரியபுகழை அடைநதவாகள, பூர்
ன தேவஐஸவரியததைவிடடாலும விடுவாாகள, ஜயததையோ
ல, விடாாகள தனஞசயன, சோநதவாகளான எலலாககௌரவா
மே எதிாதது அடிதது ஆடையையும கவாநதான அபபொழுது,
வெளியில போயிருநதானு ? இபபொழுது காளைபோலக கதது
ஸூதபுததிரன [2]கோஷயாததிரையில கநதருவாகளால உன
யபுததிரன அபகரிககபபடடபொழுது எஙகே இருநதான ?
ாழுதும, பீமனுலும மகாதமாவான அாஜுனனுலும நகுலஸஹ
களுடனும கூடியே அநதககநதருவாகள ஜயிககபபடடாாக
பா ? பரதஸரேஷடா ! உனககு க்ஷேமமுணடாகடடும இவை
எபபொழுதும அறமபொருளகளைக கெடுககிறவனும தற்
சி செயகிறவனுமான இவனுடைய பலவான பொயவாாததை
னறு சொனனுா

பெரிய மனததையுடைய துரோணரோ, பீஷமருடைய வாாத
பகேடடு அரசாகளுடைய மததியில் கொணடாடித திருத
ரனை நோககி, 'ஓ ! அரசரே ! பரதஸரேஷடரான பீஷமர்
னதைச செயயவேணடும மிகக காவஙகொணடவாகளுடைய

---

[1] தருநதபன, விராடபாவம 239-ம பககம பாாகக
[2] பசுமநதை காணசசெனறது.

வார்த்தையைச் செய்யத்தக்கவரல்லீர் யுத்தத்திற்கு முன்
பாண்டவர்களுடன் சோகத்தை நல்லதாக நினைக்கிறேன்
ஜுனனால் எந்தவார்த்தையானது சொல்லப்பட்டு ஸஞ்சயனால்
விக்கப்பட்டதோ அதையெல்லாம் அர்ஜுனன் செய்வானென்
அறிகிறேன் மூன்று உலகங்களிலும் இவனுக்குச் சமமான
லாளியானவன் இல்லை' என்று இந்த வார்த்தையைச் சொன்னா

அந்த அரசன், பயனுடன்கூடினதான பீஷ்மத்துரோண
டைய அந்த வார்த்தையையோ அனுதாவுசெய்துவிட்டுப் பிறகு
டவர்களைப்பற்றி ஸஞ்சயனிடம் வினவலானான் எப்பொழுது அ
பீஷ்மத்துரோணர்களை அனுஸரித்து நன்றாகப்பேசவில்லையோ
பொழுதே கௌரவர்களெல்லாரும் உயிரில் ஆசையில்லாதவ
ர்கள்

ஐம்பதாவது அத்யாயம்

யானஸந்திபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்கள் யாருடையபலத்தால் போருக்கு முயல்கின்றனரென்று கேட்க, ஸஞ்சயன் பாண்டவர்களின் வல்லமையை நினைத்து மூர்ச்சையடைந்து பின்புதெளிந்து பாண்டவர் கிருஷ்ணஸகாயத்தாலும் தங்கள் வலிமையாலும் மற்ற அரசர்களினுதவியாலும் முயல்கின்றனரென்றது.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸூத! பாண்டுபுத்திரனும் அரசனு
இந்தத்தர்மபுத்திரன், இவ்விடத்தில் எங்களுடைய பிரீதிக்கா
தவைகளும் பலவுமான சேனைகளைக்கேட்டுவிட்டு என்னசொன்
யுத்தம் செய்யப்போகிறவனான அந்தயுதிஷ்டிரன் என்னசெய்கி
உடன்பிறந்தவர்களுள்ளும் குமாரர்களுள்ளும் எவர்கள் இவனு
கட்டளையை அடையவிருப்பமுள்ளவர்களாகி முகத்தைப்பார்க்கி
கள்? எவர்கள் மந்தர்களாலே வஞ்சனையினால் கோபிக்கும்படி
யப்பட்டவனும் தர்மத்தை உணர்ந்தவனும் தர்மத்தைஅனுஷ்
வனுமான அவனை யுத்தத்திலிருந்தும் 'ஒழிவைஅடை' என்று
கின்றார்கள்?' என்று கேட்டான் ஸஞ்சயன், 'பாண்டவர்க
பாஞ்சாலர்கள் யுதிஷ்டிரராஜருடைய முகத்தை எதிர்பார்க்கின
உமக்கு க்ஷேமமுண்டாகுக அவரும் எல்லாரையும் கட்டளையி

பாண்டவர்கள் பாஞ்சாலர்கள் இவர்களுடைய தோக்கூட்டங்கள்
தனி இருந்துகொண்டு, வருகின்றவரும் குந்திபுத்திரருமான
ஷ்டிரரைக் கொண்டாடுகின்றன பாஞ்சாலர்கள், ஆகாயத்தில்
க்கின்ற ஸூரியனைப்போல் ஜ்வலிக்கின்ற தேஜஸையுடைய
நீபுத்திரரைப்பற்றி மகிழுகின்றனர் உதித்திருக்கும் ஒளிக்
டத்தைப்போல் யுதிஷ்டிரரைப்பற்றி மாட்டிடையர் ஆட்டிடையர்
லானோர்களும் ஸந்தோஷிக்கின்றனர் பாஞ்சாலர்களும் மத்ஸி
ளும் கேகயர்களும் பாண்டவரைக்குறித்து மகிழுகின்றனர்
ரயாடிக்கொண்டிருக்கின்ற பிராம்மணப்பெண்களும் ராஜபுத்திரி
மு வைஸ்யபுத்திரிகளும், ஸன்னத்தராயிருக்கிற பார்த்தரைப்
ப்பதற்கு நான்கு பக்கத்திலிருந்தும் வருகின்றனர்' என்று
ன்னுன்

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பாண்டவர்கள் திருஷ்டத்யும்ன
டைய சேனையும் ஸோமகர்களுடைய பலமுமான எவ்வித ஸஹாயத்
) எங்களைக்குறித்து ஸன்னாஹம் செய்தார்களென்பதைச் சொல்'
று கேட்டான் அதைக்கேட்ட ஸஞ்சயனோ, கௌரவர்கள்
ிருக்கும் அந்த ஸபையில் மிகவும் நெடுமூச்சுவிட்டு அடிக்கடி
ுக்கிறவன்போல இருந்தான் அப்பொழுது, காரணமின்றித்தெய
ீனமாக ஸஞ்சயனுக்கு மயக்கமுண்டாயிற்று அப்பொழுது,
ரா, ஸபையில் அரசர்களுடைய மத்தியில், 'ஓ! மஹாராஜரே!
ந ஸஞ்சயன் மூர்ச்சையடைந்தவனுகிப் பூமியில்விழுந்துவிட்டான்
வுதப்பி அறிவு குறைந்தவனுகி ஒரு வார்த்தையையும் சொல்ல
லை' என்று சொன்னுன்

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சயன் மகாரதர்களான குந்திபுத்திரா
ப பார்த்தான் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான அவர்களாலே இவ
டைய மனம் மிகவும் நடுங்கும்படி செய்யப்பட்டதென்பது நிச்ச
' என்று சொன்னுன் ஓ! மஹாராஜரே! ஸஞ்சயன் அறிவை
டந்து தேறுதலையும் அடைந்து ஸபையில் கௌரவர்களின் மத்
ல் திருதராஷ்டிரனைநோக்கி இந்த வார்த்தையைச்சொல்லலானுன்
ராஜேந்திரரே! மத்ஸ்யராஜனுடைய கிருகத்தில் வஸிப்பதினு
ிடான நிர்ப்பந்தத்தினுலே கிலேசத்தை அடையும்படி செய்யப்
வர்களும் மகாரதர்களுமான குந்திபுத்திரர்களைப் பார்த்தேன்
ஹாராஜரே! எவர்களைக்கொண்டு பாண்டவர்கள் படைகளை ஆயத்
செய்தார்களோ அவர்களைக்கேளும் யுத்தத்தில் வீரனான திருஷ்
யும்னனுலே அவர்கள் உங்களைக்குறித்து ஸந்நாஹம் செய்தா

கள ஓ! மஹாராஜரே! தாமாதமாவும கோபததினுலோ பய
னுலோ லோபததினுலோ தனததின காரணத்தினுலோ (ஒன
ஸதாபிபபதறகு) ஹேதுவைச சொலலுவதறகாகவோ, ஒருபெ
தும ஸதயததை விடாதவரும தாமததைத தரிககினறவாக
சிறநதவரும தாமததில பிரமாணமாயிருபபவருமான அநத [1] அஜ
சததுருவினுல பாணடவாகள போருககு ஆயததம செயதாக
கைவனமையில பூமியில ஒருவனும நிகரிலலாதவனும விலலை
தரிதது எலலா அரசாகளையும வசமசெயதவனும யுததததால க
அஙக மகத கலிஙக தேசஙகளை ஜயிததவனுமான பீமஸேன
பாணடவாகள உஙகளைககுறிதது ஸநநாஹஞசெயதாகள பூமி
(தனது) வீாயததினுல நானகுபாணடவாகளையும அரககுமாளிகை
விருநதும வெளிபபடுததி அவாகளுககு ஹிடிமபனெனகிற ராக
ளிமிததம திடடாக அமைநதும, ஸிநதுராஜன பாஞசாலியைஇழு
பொழுது அவாகளுககுத திடடாகியும, வாரணுவததில சோ
எரிககபபடுகினற எலலாபபாணடவாகளையும விடுவிததவனும கு
புதரனுமான பீமஸேனனுல அவாகள உஙகளைககுறிதது ஸநநா
செயதாகள திரௌபதிககுப பிரியததைச செயவதறகாக, மே
பளளமானதும பயஙகரமாயிருபபதுமான கநதமாதன பாவ
தில பிரவேசிததுக குரோதவசாகளெனகிற யக்ஷாகளைககொ
வனும கைகளில பதினுயிரம யானைகளுககுளள ஸாரம
பலததையுடையவனுமான பீமஸேனனுல பாணடவாகள
களைககுறிதது ஸநநாஹமசெயதாகள முன அகனியினமகிழ
யினபொருடடுக கோவிநதைரஸஹாயமாககொணடு, யுததமசெ
கினற இநதிரனைப பராகரமததால ஜயிததவனும, (யுததததினு
கயிலையஙகிரியில வஸிபபவரும சூலததைக கையிலுடையவ
தேவாகளுககுததேவரும உமைககுபபதியுமான மகாதேவரை நே
(எதிாதது) யுததஞசெயது மகிழவிததவனும, விலலைததரிததே
லாலோகபாலாகளையும வசமசெயதவனும, வீரனுமான விஜய
பாணடவாகள உஙகளைககுறிதது யுததஸநநாஹஞசெயதாக
மிலேசசககூடடஙகளுடனகூடின மேறகுததிககை வசமசெய
னும விசிததிரமாக யுத்தமசெயபவனுமான நகுலன அநத
ததில யுததமசெயயபபோகிறவனுக நிசசயமசெயதான
கௌரவயரே! அழகாயிருபபவனும வீரனும பெரியவிறபிடி
வனும மாதரியினபுததிரனுமான அவனுல பாணடவாகள

[1] அஜாதசதருவின பலததைககொணடு எனபது கருதது

க்குறித்து யுத்தஸந்நாஹம் செய்தார்கள் காசி அங்க மகத
ங்கதேசங்களை யுத்தத்தால் ஜயித்த ஸஹதேவனால் பாண்டுபுத்தி
ரர் உங்களைக்குறித்து யுத்தஸந்நாஹஞ்செய்தார்கள் அரசரே!
யவனும் மனிதர்களில் வீரனும் மாத்ரிக்குச் சந்தோஷத்தைச்
பவனுமான அந்தஸஹதேவனுடைய வீர்யத்திற்கு அம்ஸவத
ர் திருஷ்டகேது ருக்மி ப்ரத்யும்னன் ஆகிய நான்குமனிதர்களே
ல் நிகராயிருப்பவர்கள். இவனுடன் உங்களுக்கு மிக்க கெடுதி
செய்யும் யுத்தம் நேரிடப்போகிறது ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே!
காசிராஜன்பெண்ணாயிருந்து மரித்துங்கூட பீஷ்மரைக
ல்ல விருப்பங்கொண்டு தவம்புரிந்து பாஞ்சாலனுக்குப் புத்திரி
பிறகு தெய்வத்தால் மறுபடி புருஷனாகி ஸ்திரீபுருஷர்களு
குணகுணங்களையறிந்தவனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனும் யுத்தத்
கெட்டமதங்கொண்டு கலிங்கர்களை ஜெயித்தவனும் அஸ்திரங்க
பயின்றவனும் பாஞ்சாலனுடைய புத்திரனுமான சிகண்டி
லே பாண்டவர்கள் உங்களைக்குறித்து யுத்தஸந்நாஹம் செய்
கள் , பீஷ்மரைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தினால்
ன எவனைப் புருஷனாகச்செய்தானோ பெரிதான வில்லுடை
னும் பயங்கரனுமான அவனால் பாண்டவர்கள் உங்களைக
த்து யுத்தஸந்நாஹம் செய்தார்கள் பெரியவில்லுடையவர்களும்
புத்ரர்களும் ப்ராதாக்களும் கவசம்பூண்டவர்களும் சூரர்களு
ஐந்துகேகயர்களால் அவர்கள் உங்களைக்குறித்து யுத்தஸந்நாஹம்
தார்கள் நீண்டகைகளுடையவனும் வேகமான அஸ்திரமுடை
னும் தைரியசாலியும் தவறாத பராக்ரமமுடையவனும் விருஷ்
ளில் வீரனுமான யுயுதானனுடன் உங்களுக்கு யுத்தம் நேரி
போகிறது ஸமயத்தில் மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களுக்குச்
மாகவிருந்த விராடனுடன் யுத்தத்தில் உங்களுக்கு எதிர்ப்பு
டப்போகிறது வாராணஸியிலிருப்பவனும் மகாரதனும் காசி
தேசத்திற்குப்பதியுமான அரசன் அவர்களுக்காக யுத்தஞ்செய்யப்
கிறான் அவனால் அவர்கள் உங்களைக்குறித்து யுத்தஸந்நாஹம்
தார்கள் சிசுக்களும் போரில் (பிறரால்) வெல்லமுடியாத
ளும் மஹாத்மாக்களும் ஸர்ப்பங்களுக்கு நிகரான ஸ்பரிசத்
புடையவர்களுமான த்ரௌபதியின் புத்திரர்களாலே பாண்
ர்கள் உங்களைக்குறித்து யுத்தஸந்நாஹம் செய்தார்கள் வீர்யத்
வாஸுதேவருக்கு நிகரும் அடக்கத்தில் யுதிஷ்டிரருக்குச் சமமு
அபிமன்யுவினால் பாண்டவர்கள் உங்களைக்குறித்து யுத்தஸந்

நாஹம் செய்தார்கள் வீரயத்தில எதிரில்லாதவனும் பெரி
புகழுடையவனும் போரில (பிறரால) தாங்கமுடியாதவனும் கு
முள்ளவனும் சிசுபாலனபுத்திரனும் மகாரதனும் ஓர அக்ஷௌ
யால சூழபபட்டுப பாணடவாகளை அடுத்தவனும் சேதிதேசத்
னுமான திருஷ்டகேதுவினால பாணடவாகள உஙகளைக்கு
யுத்தஸநாஹம் செய்தாாகள எவா தேவாகளுக்கு இந,
போலப பாணடவாகளுக்குப புகலிடமாயிருக்கினறாரோ
வாஸுதேவரால பாணடவாகள உஙகளைக்குறித்து யுத்தஸநா
செய்தாாகள ஓ! பாதஸரேஷடரே! பிரஸித்தாகளும சே
னுக்குப பிராதாககளுமான சரபன கரகாஷன இருவாகள
அவாகள உஙகளைக்குறித்து யுத்தஸநாஹம் செய்தாாகள
ஸநதனபுத்திராகளும தோயுத்தத்தில வீராகளுமான ஸஹதே
ஜயத்ஸேனன இருவாகளும பாணடவாகளநிமித்தத்தில உறு
யிருக்கினறனா பெரிய சேனையையுடையவனான துருபதனும,
தான சேனையால சூழபபட்டவனும சரீரத்தை வெறுத்தவனு
பாணடவாகளினபொருட்டு யுத்தம செய்யபபோகிறவனாகி உ
யாயிருக்கினறான இவாகளையும, கீழைததிக்கிலுள்ளவாகளும
திக்கிலுள்ளவாகளும நூறறுககணககாயுள்ளவாகளுமான ம
அனேக அரசாகளையும அடுத்து தாமராஜா (யுத்தத்தினபொரு
உறுதியாக நிறகிறாா' எனறு சொனனான

ஐமபததோராவது அதயாயம்.

யாநஸநதிபாவம். (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் பீமஸேனனுடைய பலபராக்கிரமங்களை ஸஞ்சயனிடம் சொல்லி வருந்தியது)

திருதராஷடிரன சொலலுகிறான 'உனனாலசொலலப
இவாகளெல்லாரும மிகுநத ஊககத்தையுடையவாகளே இ
ளெல்லாருமே சோநது ஒரு பாகம, பீமன ஒரு பாகம அ
கோபததையடைநதவனும பொறுதவனுமான பீமஸேனன
ருநதே எனககுப பெரிதானகலைமானுககுப புலியினிடமிருநது
டாவதுபோல அடிககடி பெரிய பயம உணடாகிறது அபபா! சி
தினிடமிருநது மறறமிருகம பயபபடுவதுபோல விருகோதரன
ருநதும பயநதவனாகி எல்லாராததிரிகளும தீாககமாசவும உஷண

மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு தூங்காமலிருக்கிறேன் பெரிய கைகளை
யுவனும் இந்திரனுக்கு நிகரான பலமுடையவனுமான அவ
ந் எதிராக இந்தச்சேனையில் அவனை யுத்தத்தில் தாங்குபவ
பாரக்கவில்லை பொறுத்தவனும், உறுதியான வைரமுடையவ
விளையாட்டுச்சிரிப்பில்லாதவனும், மதவெறியுடையவனும், குறுக்
பார்வையுடையவனும், பெரிய சப்தமுடையவனும், மிக்க வேக
யவனும், அதிக உத்ஸாகமுடையவனும், நீண்டகைகளையுடைய
ம், மிக்கவனமையுடையவனும், குந்திபுத்திரனுமான பாண்டவன்,
த்தால், மூடர்களான என்புத்திரர்களுடைய நாசத்தைச் செய்ய
பாகிறான் கானையானவிருகோதரன், பெரிய பிடிவாதத்திற்கு
பட்ட கௌரவர்களுடைய போரில் அந்தகன் தண்டத்தைக்
லதரிப்பதுபோலக் கதையைக் கையில் தரித்திருப்பான் எட்
டங்களையுடையதும் இரும்பால் செய்யப்பட்டதும் கோர
தும் பொன்னுபரணங்களையுடையதுமான அந்தக்கதையை
தூக்கப்பட்ட [1]ப்ரம்மதண்டத்தைப்போல நான் மனத்தால்
கிறேன் பலமுள்ளசிங்கமானது மிருகக்கூட்டங்களில் ஸஞ்சரிப்
போலப் பீமனானவன் என்சேனைகளில் ஸஞ்சரிக்கப்போகிறான்.
டய பராக்ரமமுடையவனும் அதிகமாகப் புஜிக்கிறவனும் சிறுவய
யே விரோதமாய் நடப்பவனும் எப்பொழுதும் பட்டபட்டதவனு
அவன் என்புத்திரர்கள் [2]எல்லாருக்குமே ஒருவன் துரியோ
முதலான என்புத்திரர்கள் சிறுவயதிலேயே அவனுடன் போர
து யானையால்அடிக்கப்படுவதுபோல அடிக்கப்பட்டார்களே!
னுடைய புத்திரர்கள் எந்நாளுமே அவனுடைய வீர்யத்தினால்
கிலேசத்தை அடைந்தார்கள் பயங்கரமான பராக்கிரமமுடைய
பீமனே பேதத்திற்குக் காரணம் பீமனை யுத்தத்தில் கோப
தவனும் யானைகுதிரைமனிதர்களின் கூட்டங்களை விழுங்குகி
மாக எதிரில் பார்க்கிறவன்போலிருக்கிறேன் அஸ்திரத்தில்
ணருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ஸமானனும் வேகத்தில் வாயுவுக்
மானனும், கோபத்தில் ருத்ரருக்குச்சமானனும் பயங்கரமாயி
வனும் சூரனும் பொறுமையுள்ளவனுமான அவனை யுத்தத்
எவன் கொல்லுவான்? ஸஞ்சய! எனக்குச் சொல்லு பகை
ளைக் கொல்லுகிறவனும் முயற்சியுள்ளவனும் மானியுமான
ன் அப்பொழுதே என்புத்திரர்களெல்லாரையும் கொல்லா
ந்ததையே அதிகலாபமாக நான் நினைக்கிறேன் முன்

[1] ப்ராம்மண சாபம் [2] 'எல்லாருக்குமே போதுமானவன்' என்பது கருத்து

காலத்தில் பயங்கரமான பலமுடையவர்களான யக்ஷர்களை ராக்ஷஸர்களையும் கொன்றவனான அவனுடைய வேகத்தை யு. தில் மனிதன் எப்படி. தாங்கப்போகிறான்? ஸஞ்சய! அ பால்யத்திற்கூட ஒருகாலும் என்வசத்திலிருந்ததில்லை இப்பொ என்னுடைய துஷ்டபுத்திரர்களால் கிலேசப்படுத்தப்பட்ட அ பாண்டவன் என் வசமாகானென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? கடுஞ்சொல் சொல்லுகிறவனும் கோபமுடையவனுமான அவன் கப்பட்டாலும் படுவான், வணங்கமாட்டான் குறுக்காகப்பார வனும் [1]சோகக்கப்பட்டபுருவங்களையுடையவனுமான விருகோ, எப்படி. தணிவை அடைவான்? முன் இளமையிலேயே, 'பாண் ரூபத்தாலும் வீரியத்தாலும் சூரன், சிவந்தநிறமுடைய தனக்கு நிகரான பலசாலியற்றவன், அளவில் பனைமரம்போல துவன், அர்ஜுனனைக்காட்டிலும் ஓர்ஜுட்டைஉயரம் அதிகமா வன் மத்தியம பாண்டவனான அவன் வேகத்தால் குதிரைகளை சினவன், பலத்தால் யானைகளை மிஞ்சினவன், சொற்கள் காத்தபடி. பேசுகிறவன், தேன்நிறமான கண்களையு வன், பலசாலி' என்று வியாஸமுகமாக நான் உண்டை நனகு கேட்டிருக்கிறேன் கோபத்தையடைந்தவனும் பயங்க குரூரமான பராக்ரமத்தையுடையவனுமான அவன் யுத்த இருப்புலக்கையால் தேர்களையும் யானைகளையும் மனிதர்க குதிரைகளையும் கொல்லப்போகிறான் அப்பா! பொறுமையு வனும் எப்பொழுதும் பட்டபட்டதவனும் அடிக்கிறவர்களில் சிற னுமான பீமன் முன் துன்பங்களைச் செய்யப்பட்டு என்னால் மதிக்கப்பட்டான் கோணவில்லாததும் இரும்பால் செய்யப்பட பருத்ததும் புறங்கள் அழகியதும் பொன்னலங்காரமுடையதும் அடிக்கு) நூறுபேர்களைக் கொல்வதும் பெரியசப்தமுடையது கதையை என்புத்திரர்கள் எப்படி. தாங்கப்போகிறார்கள்? ஜ கரையற்றதும் ஓடமற்றதும் ஆழமானதும் சரங்களின் (=அம்புக =ஜலத்தின்) அடியுள்ளதும் செல்லமுடியாததுமான. பீமஸே மாயிருக்கிற ஸமுத்திரத்தை மூடர்களான என்புத்திரர்கள் தா விருப்பமுள்ளவர்களாயிருக்கின்றனர் பாலர்கள்போன்றவர் பண்டிதனென்கிற கர்வமுள்ளவர்களுமான (இவர்கள்) கத றவனான என்னுடைய (வார்த்தையைக்) கேட்கிறதில்லை தே

1 'கோபம் வரும்பொழுது புருவங்களிரண்டும் நெற்றியில் ஏறி வி சேர்ந்துவிடும்' என்பது

கிறவாகள, (விழுநதால ஏறமுடியாத) விஷமமான பளளததை
கிறதிலலே ஐயா ! தெயவததால ஏவபபடடவாகளாகி நிசசய
யுததததில சிஙகததுடன பெரியமானகள எதிாபபதுபோல
டவேஷஙகொணட மிருதயுவுடன எதிாககபபோகினற என
ராகள, உறியிலவைககபபடடதும நானகுமுழமுளளதும ஆறு
டயுளளதும அளவறறபலமுடையதும ஏவபபடடதும துயரு
டிதாககுவதுமான கதையை எவவிதம தாஙகபபோகினறனா ?
யைச சுழறறுகினறவனும யானைமததகஙகளையுடைககினறவ
கடைவாயகளை நககுகினறவனும அடிககடி (மூசசுப) புகையை
னறவனும யானைகளைககுறிததுப பாயகினறவனும பயஙகர
சபதஙகளைச செயகினறவனும மதஙகொணடு காஜிககினற
களைககுறிதது மாறிபபாயகினறவனும தோகளின வழிகளில
து மேலானவாகளைக குறிவைதது அடிககிறவனுமான
ிடமிருநதும, கொழுநதுவிடடெரியும அகனியினிடமிருநது
டாதது போல எனனைசசோநதவாகள விடுபடவாபோகின
? பெரிய கைகளையுடைய அவன, வழியைசசெயதுகொணடு
சேனையை ஓடடுகிறவனும நடனமசெயகிறவன போனறவனும
ாணியுமாகி யுகமுடிவைக காணபிககபபோகிறுன விருகோத
அவன, யுததததில, புஷபிததமாஙகளை ஒடிககினற மதயானை
ல, எனபுததிராகளுடைய சேனையில பிரவேசிககபபோகிறுன
சய ! ஆணமையிறசிறநத அவன, தோகளை வீராகளிலலாதவை
ம ஸாாதியறறவைகளும குதிரைகளிலலாதவைகளும தவஜமற
வகளுமாககசசெயகிறவனும, தோாளிகளையும குதிரைககாரா
யும கொலலுகிறவனுமாய, ஜலமுளள கரைபபிரதேசததில
தத பலவகைமாஙகளைக கஙகையின வேகம முறிபபதுபோல,
நததில எனபுததிராகளுடைய சேனையை முறிககபபோகின
ஸஞசய ! முனகாலததில வாஸுதேவரை ஸகாயமாக
டய எநதபபீமஸேனன அநதபபுரததில பிரவேசிதது மிககவீாய
டைய ஜராஸநதனெனகிற அரசனை விழததளளினுனே அவனிட
நதுமுணடான பயததால பீடிககபபடடு எனபுததிராகளும
தியாகளுமஅரசாகளுமே நிசசயமாக வசததையடையபபோகின
புததிமானும மாகதாகளுககு அரசனும பலவானுமான
ஸநதனுல இநதபபூமிதேவியானவள முழுமையும வசஞசெயயப
தி அனபுறுததபபடடாள பீஷமருடைய பிரதாபததால
ாவாகளும புததியின தநதிரததால அநதகாகளும விருஷணி

களும் அந்த ஜராஸந்தன்வசத்தை அடையாதவர்களாயிருந்தது,
வலம் தெய்வபலமே அப்படிப்பட்டவனை வேகமுடையவனும்
பலமுள்ளவனும் வீரனுமான பாண்டுபுத்திரன் ஆயுதமில்ல
னுயச் சென்று கொன்றதைக்காட்டிலும் மேற்பட்டது என்ன
கிறது? ஸஞ்சய! அவன், ஸர்ப்பமானது நெடுநாளாகப் பொ
யுள்ள விஷத்தைச் செலுத்துவதுபோல யுத்தத்தில் என்புத்
களிடத்தில் பலத்தைச் செலுத்தப்போகிறான் தேவர்களில் சி
வனான மஹேந்திரன் வஜ்ராயுதத்தால் அஸுரர்களை கொறுக
போலக் கதாபாணியான பீமஸேனன் என் புத்திரர்களை கொ
போகின்றான் பீமஸேனன் பிறரால் தாங்கமுடியாதவனும் த
முடியாதவனும் மிக்க வேகத்தையும் பராக்கிரமத்தையுமுடைய
மிகவும் சிவந்த கண்களுடையவனுமாக வருகிறதைப் பார்க்கி
போலிருக்கிறேன் கதையும் விலலும் தேரும் கவசமுமில்ல
கைகளாலே யுத்தம் செய்தாலுங்கூட அவனுக்கு முன்னே
மனிதன் நிற்பான்? நான் எப்படி புத்திமானான அவனுடைய வீ
தை அறிந்தவனோ அப்படி பீஷ்மரும் துரோணரும் சரத்வானு
புத்திரரான கிருபரென்கிற இந்தவேதியரும் அறிகின்றார்கள் ஆ
களின் விரத்தை அறிகின்றவர்களான புருஷஶ்ரேஷ்டர்கள் யு
த்தில் முடிவைச்செய்ய விருப்பமுள்ளவர்களாய் என் புத்திரர்களு
சேனைகளின் முன்பாகங்களில் நிற்பார்கள் விசேஷமாக அ
பாண்டவர்களுக்கு ஜயத்தைப் பார்க்கிறவனாயிருந்தும் புத்திர
நான் அடக்காமலிருக்கிறபடியால், மனிதனுடைய (முயற்சியைக்
டிலும்) எல்லா விஷயத்திலும் தெய்வமானது பலமுள்ளது வி
விலலுடையவர்களான அவர்கள் புராதனமான ஸ்வர்க்க மார்க்கத்
அடைந்தவர்களும் பூமியிலுள்ள புகழைக் காக்கிறவர்களுமாகி
கமான யுத்தத்தில் பிராணனை விடப்போகிறார்கள் ஐயா! எ
ரர்கள் எப்படி இவர்களுள் பீஷ்மருக்குப் பௌத்திரர்களும் துரோ
க்கும்கிருபருக்கும் சிஷ்யர்களுமாயிருக்கின்றனரோ அப்படியே
களுக்குப் பாண்டவர்களுமாவர் ஸஞ்சய! நம்முடைய அடுத்த
சிறிது கொடையும் பூஜையும் ஆகிய இவைகளுக்குக் கைம்மா
முதியவர்களான மூவரும் ஆரியர்களாயிருப்பதால் செய்வார்கள் ச
ரத்தையெடுத்தவனும் க்ஷத்திரியஜாதியின் தர்மத்தை அடையவிரு
முள்ளவனுமான க்ஷத்திரியனுக்கு யுத்தத்தில் மரணத்தைச் சி
தும் உத்தமமுமாகவே சொல்லுகின்றனர் ஆகையால், நான் ப
டவர்களுடன் யுத்தம்செய்ய விரும்பினவர்களான எல்லாரையு

ந துககிககிறேன ஆதியில விதுரனால கதறிச சொலலபபட்ட
நதகைய இநதபபயமானது வநதுவிட்டது ஸஞசய! ஞானததைத
கததினநிவிருததியைச செயவதாக நினைககவிலலை மிககபல
ாளதான இநதத துககமானது ஞானததைககூடக கெடுககிற
கிறது (பறறிலிருநது) விடுபட்டவாகளான முனிவாகளும உல
நடைபெறுதலை நோககுகினறவாகளாகி ஸுகஙகளால ஸுகததை
டைநதவாகளாகவும துககததால துககததையடைநதவாகளாகவும
னறனா புததிராகளிடததிலும ராஜயததிலும தாரஙகளிடத
ும பேராகளிடததிலும உறவினாகளிடததிலும அஙகஙகே
ிரமவிதமாக மோகததை அடைநதவன (ஸுகியும துககியும
ருனெனறு) சொலலவுமவேணடுமோ? பெரிதான இநத ஸநதேகதத
இனி எனககு எதுசெயவது உசிதம? ஆலோசிககையில, கௌர
ளுககு விநாசததையே காணகிறேன கௌரவாகளுககுப
ிதான பயமானது சூதினவழியாகத தோனறுகிறது ஐஸ
பததை விருமபினவனான மநதனாலே லோபததால இநதப பாவ
ாது செயயபபட்டது இது, போயககொணடேயிருககிற காலத
ா விபரீதம இது சககரததில வட்டைகைபோலப பறறியிருககிறது.
றகுப பயநதோடமுடியாதெனறு நினைககிறேன ஸஞசய! எனன
வேன? எவவிதம செயவேன? எஙகே போவேன? மநதாகளான
நக கௌரவாகள காலததினவசததை அடைநதவாகளாகி நசிககப
ாகினறாகள அபபா! அபபொழுது நான நூறு புதராகளும
நது அவசனுக ஸதிரீகளுடைய (அழுகைக) குரலைக கேட்கப
ாகினறேன எனனை மரணமானது எபபடி அணுகும? எபபடி
டைககாலததில நனகு மூணடெரிகினற கனலானது காறறினால
ணடபபட்டுத துருமபுககுவியலை எரிககுமோ, அபபடியே, கதா
ரியான பாணடவன அாஜுனனுடனகூடி எனனைச சோநதவா
க கொலலபபோகினறான

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

யாநஸந்திபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் அர்ஜுனனது பலபராக்ரமங்களைச் சொல்லி வருந்தியது)

ஒருபொழுதும பொயவாாததைகளை எவனசொலலல நாம கே
திலலையோ, எவனுககுத தனஞசயன போாவீரனோ, அவனை மூ
உலகமும சோநததாகும எபபொழுதும ஆலோசிததும, காண
மெனகிற விலலையுடைய அவனை யுததததில தேருடன எதிாத
செலலுகிறவனை நான காணவேயிலலை மாாபைபபிளககினற கா
ளீகம எனகிற பாணஙகளை இறைககிறவனான அாஜுனனி
போரில நோாக எதிாததுசசெலலுகிறவன ஒருவனுமிலலை
களும புருஷஶரேஷடாகளும அஸதிரஙகளைப பயினறவாகளும
வானகளில சிறநதவாகளும சணடைகளில தோலவியை அடை
வாகளுமான துரோணரும காணனும எதிாபபாாகளேயானால (
வாறு) உலகததில பெரிதான ஸநதேகமுணடாகலாம எனக
விஜயமிருககிறதிலலை பீமனமுதலியவாகளிடம காணனனவன த
யுளளவனும அஜாகரதைதயுடையவனுமாயிருபபவன ஆசாரியா (
மையடைநதவரும குருவுமாயிருபபவா அாஜுனன ஸமாதத
பலவானும திடமானவிலலுடையவனும ஶரமததை வெனறவ
யிருபபவன யுததமானது மிகவும நெருககமாக ஏறபடும ஒருவ
கும தோலவி இராது எலலாரும அஸதிரஙகளை அறிநதவாக
ஶூராகளுமாயிருபபவாகள எலலாரும பெருமபுகழை அடை
வாகள தேவஸமபததை முழுமையும விடடாலும விடுவாாக
வெறறியை விடாாகள அவாகளுடைய வதததிலாவது ச
ஏறபடும, அாஜுனனுடைய வதததிலும ஏறபடும நிசசயம
ஜுனனைக கொலலுகிறவனோ இலலை அவனை வெலலுகிறவனுமி
மநதாகளைபபறறி உணடான அவனுடைய கோபமானது எப
ஆறுதலையடையுமா? மறறவாகளும அஸதிரஙகளை அறிகினறா
(அவாகள) ஜயிககபபடவும செயகினறனா, ஜயிககவும செயகி
னா அாஜுனனுககோ மாறுத ஜயமே கேடகபபடுகினற
1 முபபததுமூனறுதேவாகளைச (சணடைககு) அழைததுக காண

1 'முபபததுமூனறு வருஷஙகளுககுமுன' எனபது பழையஉரை

ாததில அககினியைத திருபதியடையசசெயதான எலலாத
வாகளையும ஜயிககவும செயதான இவனுககுத தோலவியை அறி
ுமிலலை அபபா' எவனுககு யுததததில சிலததாலும நடை
ழு ஸமமான கிருஷணன ஸாரதியோ அவனுககு, இநதிரனுககு
படி வெறறி உறுதியோ அபபடி வெறறி உறுதியானது ஒரு
ரில ஸனனததாகளான கிருஷணாஜுனாகளையும நாமேறறின
ணடீவமெனகிற விலலையும ஒரேகாலததிறசோநத மூனறு சுடா
ாகக கேடகிறேம நமககு அபபடிபபடட விலலுமிலலை, போா
ுமிலலை, பாகனுமிலலை அதனைத துரியோதனனவசததை
டநத மூடாகள அறியவிலலை ஸஞசய! மூளகிறதான இடியா
| தலையிலவிழுநது மீதிவைககும கிரீடியால இறைககபபடட
ஙகளோ மீதியைசசெயயா தவிரவும, தனஞசயன (பாணங
) இறைககிறவனபோலவும அடிககிறவனபோலவும சரமாரிகளால
ஙகளிலிருநதும சிரஙகளை (அறுததுத தாககுகிறவன) போலவும
ஙகுகிறான இனனமும காணடீவததினிடமிருநதும கிளமபின
மயமான அகனியானது எஙகுமபறறிககொணடு யுததததில
புததிராகளுடைய சேனையை எரிககும இனனமும பாாததா
டைய அநதசசேனையானது ஸவயஸாசியினுடைய தேரின ஒலி
ல உணடான பயததால பீடை அடைநததும பலவிதமாக
சமுறறதுமாக எனககுத தோனறுகினறது பெரிதான ஜவாலை
டயதும காறறினால மூடடபபடடதுமான பெரியதீயானது
கும பரவிக காயநத புறகுவியலை எரிபபதுபோலத தனஞசயன
னைச சோநதவாகளை எரிககபபோகிறான யுததததில, [1]ஆததாயி
ன கிரீடி கூாமையான அபபடிபபடட பாணககுவியலகளை எபபொ
ககுகிறவனுவனே அபபொழுது பரமமாவினால படைககபபடடு
லாவறறையும கவாகிறவனான அநதகனபோல வெலலமுடியாதவ
ான யுததததில எஙகும அடிககடி நான அநதக கௌரவா
டைய அபபடிபபடட பலவித (துனபஙகளின) பிரகாரஙகளைக
குமபடி யுததமுகததில பாரதாகளை இநத நாசமானது வந
டகினறதலலவா?

---

[1]அவனிடததிலுளள வெறுபபினால இஙஙனம கூறினான.

ஐமபததுமூனருவது அதயாயம.

யாநஸநதிபாவம (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களின் துணைவலிமை முதலியவற்றை சொல்லி ஸமாதானத்துக்கு முயல்வதாகச் சொல்லியது)

எபபடி பாணடவாகளெலலாரும பராகரமமுளளவாக ஜயததில விருபபமுளளவாகளுமாகவே இருககிறாகளோ அபபடி அவாகளை அடைநதவாகளும, சரீரததை வெறுததவாக ஜயததில (மனததை) வைததவாகளுமா யிருககிறாகள குழநத நீதானே எனககுப பகைவாகளான பாஞசாலா கேகயா மா யா மாகததாகளான அரசாகளைப பராகரமமுடையவாகளெனறு செ ஞய? எவா விருமபினுல இநதிரனுடனகூடின இவவுலகஙகளை ௪ படுததுவரோ உலகததைப படைககினற அநதக கணணபிரான ப டவாகளுடைய வெறறியில உறுதியுளளவராயிருககிறா அாஜு னிடமிருநதும முழு (அஸதிர) விததையையும விரைவாக அ தவனும சினியின குலததில பிறநதவனுமான ஸாதயகி வி களை விதைபபதுபோலப போரில சாஙகளை இறைககிறவனுவ பாஞசாலன புததிரனும குரூரமான (போாச) செயலையுடையவ மகாரதனும சிறநத அஸதிரஙகளை அறிகினறவனுமான திருஷ யுமனனும என சேனைகளிடததில யுததததைச செயயபபோகிற அபபா! யுதிஷடிரனுடைய கோபததிலும அாஜுனனுடைய பரா மததிலும நகுலஸஹதேவாகளிடததிலும பீமஸேனனிடததி எனககுப பயமுணடாகிறது மனிதசரேஷடாகளாலே ம யில விரிககபபடடதும அமானுஷமுமான (அஸதிர) வலை எனபடைகள தாணடபபோகிறதிலலை ஸஞசய! அதறகாகக க கிறேன பாணடுபுததிரனெனவன அழகிய தோறறமுளளவ நலல மனமுடையவனும வீரலக்ஷமியையுடையவனும பிரமமவா ஸுடையவனும மேதாவியும நனகு பயிறசிசெயயபபடட அறிவு வனும தாமசிததமுடையவனுமா யிருபபவன, மிததராகளாலும திரிகளாலும நிறைநதவன, யுததததை நடததுகினற ஸகோ களோடு கூடினவன, வீராகளும மகாரதாகளுமான மாமனகளோ டும சோநதவன புருஷசரேஷடனென பாணடவன தைரியதோ டும ரகஸியஙகளை வெளியிடாமையோடும கூடினவன. குரூரத மையிலலாதவனும கொடையிலசிறநதவனும அகாரியததில லஜ

ளவனும தவறுத பராகரமததைதயுடையவனும மிகக கேளவியறி ளவனும கலவியறிவுளளவனும பெரியோாகளை அடுககிறவனும னகளைவெனறவனுமாயிருபபவன எலலாககுணஙகளோடுஙகூடி னும நெருஙகமுடியாதவனுமான பாணடவனுகிற அகனியைக பிததுு, விருததியடைநததும எரிககினறதுமான அகனியை ரகஙி விளககுபபூசசி விழுவதுபோல, புத்தியறறு மரிககவிருபப ாளவனுக எநதமுடன விழுவான ? [1] சரீரததில தடுககபபட்ட ணியும எனனுல கபடமாக உபசரிககபபட்டவனுமான அரசன, ததினுல மநதாகளான என புததிராகளுடைய நாசததைதச யபபோகிறுன அவாகளுடன யுததமசெயயாமலிருபபதை லதாக நினைககிறேன கௌரவாகளே! அதை அறியுஙகள யுத தில குலம முழுமைககும நாசமானது ஏறபடும இதுதான மனததிறகுச சமனததைதச செயகிறதெனபது எனனுடைய லான நிசசயம யுததமிலலாமையானது உஙகளுகது இஷடமே றுல வைராககியினபொருட்டு நாம முயறசிசெயகிறோம நாம ாபததையடைவதை யுதிஷடிரன உபேக்ஷை செயயமாட்டான ளையே (கலகா) காரணமாகக குறிதது அதாமநிமிததமாய நிந கிறுனலலவா ?" எனறு சொனனுன.

ஐமபததுநானகாவது அதயாயம

யா ந ஸ ந் தி பா வ ம். (தேர்டர்ச்சி)

(ஸஞ்ஜயன் பாண்டவர்களிடம் வேற்றிக்கு வேண்டியவை யெல்லாம் அமைந்திருப்பதையும் திருதராஷ்டிரன் அவாகளுக்குச்செய்த அபகாரத்தையும் சோல்லி அவனை நிந்தித்தது)

ஸஞ்சயன, "ஓ! மஹாராஜரே! பாரதரே! நீா சொலலியபடி உணமையே யுதததததில காணடீவததால க்ஷததிரியஜாதிககு சம காணபபடுகிறது ஸவயஸாசியின உணமையை அறிநத நீா கிரனுடையவசததை அடைவீரெனபதையோ எபபொழுதும ான உமமிடததில நினைககவிலலை மஹாராஜரே! அடிககடி அப மசெயத உமககு இது காலமிலலை பரதஸரேஷ்டரே! உமமாலே ரு முதலில பாணடவாகள வஞசிககபபட்டாாகள ? பிதாவினு

---

1 'மூாததீகரிதத அகனி' எனபது வேறு பாடம

னும மேலானவனும நணபனும நனகு ஒருவழிபபடடசித்தையவனும நலமே செயயததககது துரோகமசெயபவனுககுச சொலலபபடவிலலை மஹாராஜரே! 'சூதாடடு சமயததில ஜயிககபபடடது, இது அடையபபடடது' எனறு (பாணடவ ஜயிககபபடடதைக) கேடடு, உமது புததிரனான துரியோதனனைப போல மகிழசசியடைநதீர முனனமே கடுஞசொலசொலலப் பாணடவாகளை உபேக்ஷிததீர முழுராஜயததையும ஜயிககிறோமெனறெணணிப பெரியகெடுதலைப பாாததீரிலலை மஹாராஜரே! 1 ஸமபநதமான ராஜயம, காடுகளோடுகூடிய அநதககுருதேசத் திரமே பிறகு, வீராகளான பாணடவாகளால ஜயிககபபடட முழுமையையும அடைநதீர ஓ! ராஜஸரேஷடரே! பாணடவாகளாலே புஜபலததால ஸமபாதிககபபடட பூமியானது உமக்கு ஒபபுவிககபபடடது 'எனனால இது செயயபபடடது' என நினைககிறீர ஓ! ராஜஸரேஷடரே! கநதாவராஜனால கவரபபட்ட வாகளும ஓடமிலலாது ஜலததில 2முழுகினவாகளுமான உமது புத்ராகளை மறுபடியும பாாததன திருபபினன அரசரே! பாணடவாகள சூதாடடததில அவமதிககபபடடவாகளும வனததிறசென்ற வாகளுமாயிருககையில, உமது குமாரனபோல அடிககடி கர்வங் கொளளுகிறீராகையால, அாஜுனன கூரியவைகளும பலவுமான பாணககுவியலகளைப பொழிகையில கடலகளும வறறபபோகின்றன, தசைபுடமபோடு பிறநதவாகள நசிபபாாகளெனறு சொல்லவுமவேணடுமா? பாலகுனன போாசெயபவாகளில சிறநதவன் காணடீவம விறகளில சிறநதது, கேசவா எலலாபபிராணிகளிலும் சிறநதவா, சகரம ஆயுதஙகளில சிறநதது, விளஙகுகினற வானரக் கொடியானது கொடிகளிற்சிறநதது அரசரே! இவவிதமான இவர்களைப போரில எநதததேரானது சோததுசசுமககினறதோ அநதத் தேரானது கிளமபினதான காலசககரமபோல நமமை நசிககும செயயபபோகினறது ஓ! பரதஸரேஷடரே! அரசரே! எவாகளுக்கு பீமனும அாஜுனனும போாவீராகளோ, இபபொழுது பூமிமுழுவதும் அவாகளுடையதே ஓ! ராஜஸரேஷடரே! அவரே அரசா அந்தப் படி,பீமஸேனனால பெருமபாலும கொலலபபடடதும முழுகுகின்றது மான உமமுடைய சேனையைத துரியோதனனமுதலான கௌரவர்

1 'முனனமிருநத ராஜயம காடடாநத சிறு தேசமே பிறகு, பாணடவாகளால பெருகியது' எனபது கருதது

2 'முழுகினவாகளுககுச சமமாயுளளவாகள' எனபது கருதது

ள், பார்த்துவிட்டு, நாசத்தை அடையப்போகின்றார்கள் ஓ! மஹா ராஜரே! பீமனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் பயந்தவர்களான உம்முடைய தார்களும் (அவர்களை) அனுஸரிக்கின்ற அரசர்களும் வெற்றியை யடையப்போகிறதில்லை இப்பொழுது, மத்ஸ்யர்களும் பாஞ்சாலர் ளும் கேகயர்களும் ஸால்வர்களும் சூரஸேனர்களும் உம்மைப் ஜிக்கவில்லை எல்லாரும் உம்மை அவமதிக்கிறார்கள் புத்திமானான ார்த்தருடைய வீர்யத்தை அறிந்தவர்களான இவர்களெல்லாருமே வரை அடைந்தார்கள் அவரிடமுள்ள பக்தியினால் அவர்கள் எப் பொழுதுமே உம்முடைய பிள்ளைகளுடன் விரோதிக்கின்றார்கள் ஹாராஜரே! எவன், வதத்திற்குத் தகாதவர்களும் தாமத்துடன் டினவர்களுமான பாண்டுபுத்திரர்களை விரோதமான காரியத்தால் ஷ்டப்படுத்தினானோ இப்பொழுதும் பகைக்கின்றானோ, துணையான ர்களுடன்கூடினவனும் பாவியுமான உம்முடைய அந்தப் புத்திரன் ல்லா உபாயங்களாலும் அடக்கத்தக்கவன் (இவனை) அனுசரித்துத் யப்படத் தக்கவரல்லீர் ஓ! மஹாராஜரே! நான் மறைவாயில்லா ல் நேரில் இவனைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன் ஓ! பாரதரே! ாஜஶ்ரேஷ்டரே! சூதாடும்போது வல்லமையில்லாதவனாக இந்த னாலும் புத்திமானான விதுரராலும் [1]பாண்டவர்களைப் பற்றி ம்மிடம் புலம்பப்பட்டதெல்லாம் பயனற்றதாகிவிட்டது' என்று சொன்னான்

ஐம்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

யாநஸந்திபாவம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன், பீஷ்மர்முதலியோர் தனக்கு அபயங்கொடுத்ததையும் இருதிறத்துச்சேனையின் பலாபலங்களையும் சொல்லித் திருதராஷ்டிரனைத் தேற்றியது)

துரியோதனன் சொல்லுகிறான் 'ஓ! மஹாராஜரே! நீர் யப்படவேண்டாம் உம்மால் நாங்கள் துக்கிக்கப்படத்தக்கவர்க ில்லை ஓ! விபுவே! பலசாலிகளான நாங்கள் போரில் பகைவர் ளை வெல்லுவதற்கு வல்லவர்களாயிருக்கிறோம் காட்டில் துரத் ப்பட்ட பார்த்தர்களை மதுஸூதனன் அடைந்தபொழுது, பகைவர்

[1] 'பாண்டவர்களைக்குறித்துச் சக்தியில்லாதவரைப்போல் நீர் புலம்பும் ந்தப் புலம்பலெல்லாம் பயனற்றது' என்றும் கொள்ளலாம்.

களுடைய ராஜயததை நாசமசெயகிறதும பெரிதுமான சேனைககூ டததுடன கேகயாகளும திருஷடகேதுவும த்ருபதபுததிரனு திருஷடதயுமனனும மறறும அநேகம அரசாகளும பாரத்தாகளை பினதொடாகிறவாகளாகி அடைநதாகள மகாரதாக்ளான அ கள இநதிரபரஸததததிறகுச சமீபததில வநது கூடினாகள, கூட கௌரவாக்ளுடனகூடின உமமை நிநதனையும செயதாகள த பாரதரே! கிருஷணனைப -பிரதானமாகவுடைய அவாகள சோநத தோலகளுடு ததுககொணடு வீறறிருககும யுதிஷடிரரைச சூழநதிரு தாாகள அரசாகள, ஜனககடடோடுகூடின உமமைக கலவி எடுப தறகு விருபபமுளளவர்களாய, ராஜயததைத திருமபவாஙகுவதை செயயவேணடுமெனறு சொனனாகள ஓ! அரசரே! பரதஸரே டரே! நானே (இவவிதசசெயதியைக) கேடடு, உடனே, ஞாதிக டைய நாசததிலுணடான பயததால பயநது, பீஷமரிடமும துரோ ணரிடமும கிருபரிடமும சொனனேன ஆகையால, பாணடவாக பிரதிஜஞைபபடி (நடகக) இருபபாாகளெனபது என எணணம வா தேவனே, எஙகளுடைய முழுநாசததையும செயயவிருமபுகிறு விதுரரைததவிர உஙகளெலலாரையும கொலலபபடவேணடியவ ளெனறு (அவனகருதுகிறுனெனபது) என் எணணம தாமதன புணாநதவரும கௌரவரில சிறநதவருமான திருதராஷடிரரோ கொ லபபடததககவரிலலை ஓ! ஐயா! ஜனாததனன, எஙகளை முழு யும நாசமசெயது கௌரவாகளுடைய முழுராஜயததையும யுதிஷ ராவசபபடுததத விருமபுகிறுன அபபடியிருகக, நமககு இசசம செயயவேணடியதாக நேரிடடது எது? நமஸகாரமா? அலலது ஓடடமா? அலலது, 'உயிரை விடடாவது பகைவாகளை எதிர யுததம செயவோம' எனபதா? எதிரதது யுததம செயவதி நமககுத தோலவி நிசசயமாக ஏறபடும எலலா அரசாகளு யுதிஷடிரருடைய வசததிலிருககினறனா நமமிடததிலோ தேச வெறுபபுறறதாயிருககிறது நமமுடைய மிதராகளும கோப கொணடிருககிறாாகள் எலலா அரசாகளாலும உறவினாக லும எஙகும நிநதனை செயயபபடடோம நமஸகாரததில தோ மிலலை, மிகபபலவருஷஙகள நமககு ஸமாதானமுணடு ஆகையா எனனிமிததததில துககத்தை அடைநதவரும அளவறற கி சததை அடைநதவரும அறிவையே நேததிரமாகவுடையவரும சருமான பிதாவைஉததேசிததே துககிககிறேன. உமமுடைய புத கள எனனுடையபரியததிறகாகப பகைவாகளானபாணடவாகளுக

டுதியைச்செய்துவிட்டார்கள் அரசரே! இது உமக்கு முன்னமே
ரிந்த விஷயமே. 'மஹாரதர்களான அந்தப்பாண்டவர்கள் மந்திரி
டனகூடின திருதராஷ்டிரராஜனுக்குக் குலநாசத்தைச்செய்வதால
ரததிற்குப் பிரதிசெய்யப்போகிறார்கள்' என்று சொன்னேன.
பாரதரே! பிறகு, துரோணரும் பீஷ்மரும் கிருபரும் அஸ்வத்தா
வும், பெரிதானகவலையையடைந்தவனும் வருத்தப்பட்ட இந்திரி
களையுடையவனுமாயிருக்கிற என்னைக்கருதிச் சொன்னதாவது —
கவரைவாட்டுகிறவனே! பிறர் நமக்குத் [1] துரோகம் செய்வார்களே
ல பயப்படவேண்டாம் பிறர் யுத்தத்தில் நிலையாகநிற்பவர்க
ன் எங்களை வெல்லவல்லவர்களல்லர் நாங்கள் ஒவ்வொருவருமே
லா அரசர்களையும் வெல்லவல்லவர்கள் இவர்கள் வரட்டும்
மையான சரங்களாலே இவர்களுடைய கொழுப்பைப் போக்கு
ரும்' என்பது முன்காலத்தில் பீஷ்மர் ஒருவராலேயே எல்லா
சர்களும் ஜயிக்கப்பட்டார்கள் தம்துபிதா மரித்தபின்னர், மிக்க
பத்தை அடைந்தவரும் பரபரப்புடன்கூடினவருமான கௌர
ரேஷ்டர், ஒரு தேருடன் அவர்களில் அநேகம்பேர்களைக் கொன்ன
அதன் பிறகு, அவர்கள் பயத்தால் இந்தப்பீஷ்மரைச் சரண
டைந்தார்கள் அப்படிப்பட்ட இந்தப்பீஷ்மர் எங்களுடன்கூடிப்
ரில் பகைவர்களை வெல்வதற்கு மிகவும் வல்லவர் பரதஸ்ரேஷ்ட
! ஆகையால், உம்முடைய பயமானது போகட்டும் அந்தச்சமயத்
அளவற்ற பராக்ரமமுடையவர்களான இவர்களுக்கு இவ்வித உறு
னது ஏற்பட்டதன்றோ! முன்பு, பூமிமுழுமையும் பிறர்களுடைய
ததிலிருந்தது இப்பொழுது, நம்மையோ இவர்கள் யுத்தத்தில்
லல வல்லவர்களல்லர் இப்பொழுதோ, பகைவர்களான பாண்டவர்
சிறகு முறிந்தவர்களும் வீர்யம் குறைந்தவர்களுமாயிருக்கிறார்கள்.
தஸ்ரேஷ்டரே! பூமியும் நம்மிடமிருக்கிறது ஸுகதுக்கங்களில்
மான பயனையுடைய அரசர்களும் வரவழைக்கப்பட்டார்கள்.
கவர்களை வாட்டுகிறவரே! அப்படிப்பட்ட எல்லா அரசர்களும்
னிமித்தம் அக்னியிலோ கடலிலோ விழுவார்கள் கௌரவர்களிற
ந்தவரே! அதனை அறியக்கடவீர் தவிரவும், இப்பொழுது, உன
தனைப்போலப் பலவிதமாயப் புலம்புகிறவரும் துக்கத்தையடைந்த
ம் பகைவர்களுடைய நற்புகழ்ச்சியில் பயந்தவருமான உம்மைச்
க்கின்றார்கள் இந்த அரசர்களெல்லாரும் ஒவ்வொருவருமே பாண

1 'நம்மால் துரோகம் செய்யப்பட்டிருப்பார்களேயானாலும்' என்றும்
ளெல்லாமென்பது பழைய உரை

டவாகளைக குறிததுத தமமை ஸமாததராக நினைககிறாகள உம
ரேரிடட பயமானது போகடடும இநதிரனுஙகூட, நிரமபியிருக
எனசேனையைக கொலலுவதறகுத திறமையுளளவனுகான இ
ஸவயமபுவான பிரமமாவுககும கொனறு குறைககமுடியாத ரூபத
உடையதாயிருககிறது ஓ! விபுவே! அநதயுதிஷடிரன எனசே
கும எனவலலமைககுமே பயநதலலவோ படடணததைவிடடு ஐ
கிராமஙகளை யாசிககிறுன ஓ! பாரதரே! நீா குநதீபுதரனை
கோதரனை ஸமாததனுக நினைபபது தபபு எனது முழுபராபவத
யுமோ நீா அறியவிலலை கதாயுததததில எனககுச சமமானவ
பாரில ஒருவனும இருககவிலலை, இருநதவனும ஒருவனுமில
உணடாகபபோகிறவனும ஒருவனுமிலலை நான முயறசியுள
னும கஷடததுடன குருகுலததில வஸிததவனும விததையில கு
கணடவனுமானவன ஆகையால, எனககுப பீமனிடமிருந
மறறவாகளிடமிருநதோ, ஓரிடததிலிருநதும பயமிலலை நானஅப
முது பலராமருடைய வீடடில அவரையடுதது வஸிததபடியால, க
யில துரியோதனனுன எனககு நிகரானவனிலலையெனபது நிசச
நான பூமியில யுதததததில பலராமருககுச சமானனும பலத
அதிகனுமாயிருபபவன யுதததில எனது கதையின அடி
பீமன ஒருபொழுதும தாஙகான ஓ! அரசரே! நான கோப
டன பீமனுககு ஓாஅடி கொடுபபேனேயானுல பயஙகரமான
வே அவனைச சீககிரம யமனவீடடிறகு அனுபபிவிடும கதை
கையிலுடையவனுக விருகோதரனைப பாாபபதறகு விருமபவும
கினறேன இதுவோ, வெகுகாலமாயத தினநதோறும எதிாபாாக
எனனுடைய விருபபம குநதீபுதரனுன விருகோதரன எனனுல
ததில கதையாலடிககபபடடுச சரீரம சிதறினவனும உயிரிழந
னுமாகிப பூமியில விழபபோகிறுன ‘இமயம’ எனகிறமலையும
னுல ஒருதரம கதையினஅடியால அடிககபபடடால நூறுயிரம
சிதறிபபோகும அநதப பீமனும இதனை அறிகிறுன வாஸு
வனும அாஜுனனும அறிகினறுாகள கதையில துரியோதன
குச சமமானவன இலலையெனபதுஉறுதி ஆகையால, உமக
பெரிய யுதததததில பீமஸேனமயமான பயமானது போகட
நானே இவனைத தொலைககினறேன அரசரே! மனவருத
அடையாதீா ஓ! பரதஶரேஷடரே! எனனுல அவன கொல
படடபொழுது, (அாஜுனனுககு) ஒபபானவாகளும மேலானவா
மான அநேகம ரதிகாகள அாஜுனனை விரைவில சிதறுமபடி செய

ராகினறாகள ஓ! பாரதரே! பீஷமா, துரோணா, கிருபா, அஸவத
மா, காணன, பூரிஸரவஸ, பிராகஜோதிஷாதிபனான பகததன,
லவியன, ஸிநதுராஜனான ஜயதரதன இவாகளில ஒவவொரு
நமே பாணடவாகளைக கொலவதறகு வலலவா சோநது
ாகளாகியோ, நொடிபபொழுதில இவாகளை யமனவீடடை அடையச
யவாாகள நிரமபிபதான அரசாகளின சேனையானது ஒருவனான
நதீபுதானான தனஞசயனை எனனகாரணததால வெலலுவதறகு
லலமையிலலாதெனறால, காரணமிலலை அாஜுனன, பீஷமராலு
ரோணராலும அஸவததாமாவாலும கிருபராலும சரககூடட
ரால நூறறுககணககாக அடிககபபடடுத தனவசமறறு யமனவீடு
சலவான. ஓ! பாரதரே! கஙகாபுதராரான பிதாமஹரும, சநதனுவி
டும, பிரமமரிஷிககு ஒபபானவருமதேவாகளாலும தாஙகமுடியா
பருமாக உணடானா அரசரே![1] அவரைக கொலலுபவனும ஒரு
னுமிலலை மகிழசசியை அடைநதவரான (தமது) பிதாவினால,
னககு விருபபமிலலாவிடடால நீமரிககமாடடாய' எனறு சொலலப
-டிருககிறாரலலவோ? துரோணா பிரமமரிஷியான பரதவாஜரிட
நநது, கலசததிலுணடானா ஓ! மஹாராஜரே! சிறநத அஸதிரங
ள அறிகினற அஸவததாமாவும துரோணரிடமிருநதும உணடா
ா ஆசாரயாகளிற சிறநதவரும கௌதமமஹரிஷியினிடமிருநதும
ணலததணடிலுணடானவரும ஸ்ரீமானுமான கிருபரும வதம செய
பபடததகாதவா எனபது என எணணம ஓ! மஹாராஜரே! அஸ
ததாமாவினுடைய பிதா, மாதா, மாமன இமமூவாகளும மனிதா
வயிறறில பிறவாதவாகள சூரரான அநத அஸவததாமாவும என
ககததில இருககிறா ஓ! மஹாராஜரே! பரதஸரேஷடரே! தே
ாகளுககுச சமானாகளும மஹாரதாகளுமான இவாகளெலலாரும
ததததில இநதிரனுககும துனபததைச செயவாாகள இவா
ரில ஒவவொருவரையும எதிாததுப பாாபபதறகு அாஜுனனசக
னலலன ஆணமையிற சிறநதவாகளான இவாகளோ, சோநது, அா
ுனனைக கொலலபபோகினறனா ஓ! பாரதரே! காணனும, பீஷம
ரோணகிருபாகளுககுச சமானமாக எனனால நினைககபபடடிருக
றுன, பரசுராமரால, 'எனககுச சமானனாகிறாய' எனறு ஒபபுக
காளளபபடடவனும இருககிறுன காணனுககு அழகுபொருநதி
வைகளும கூடஉணடானவைகளும சுபமானவைகளுமான குணட
ஙகள இருநதன ஓ! மஹாராஜரே! இநதிரனவன பகைவாகளை

1 மூலததில வேறுவிதமாயிருககிறது

வாடடுகினறஅவனிடததில இநதிராணிககாக, அவைகளை, வீணுக
றும மிகவுமபயஙகரமுமான 1சகதியினுல யாசிததான அவன சக
யினுல காககபபடடவனுயிருககையில,. தனஞசயன எதனுல பிழை
பான ? அரசரே! பூமியில நிசசயமாக எனககு வெறறியும பிற
ளுககு முறறும தோலவியும கையிலவைககபபடட கனிபோல
தெளிவாயிருககினறன ஓ! பாரதரே! இநதப பீஷமா ஒரு
வில பததுலக்ஷததைக கொலலுவார பெரிதானவிலலுடையவ
ளான துரோணரும அஸவததாமாவும கிருபரும அவ நககு நிகரா
வாகள ஓ! பகைவரைவாடடுபவரே! ஸமசபதககளெனகிற க்ஷ
திரியாகளுடைய கூடடஙகளும, 'நாஙகளாவது ஆரஜுனனைக கொ
லுவோம வானரககொடியோனுன அவனுவது எஙகளைககொலல
டும' (எனறசபததோடு இருககினறனா) ஸவயஸாசியின வதத
திலேததிருபபவாகளான அரசாகள அநத ஸமசபதகாகளையும ஸம
தாகளெனறு நினைககினறாகள அபபடியிருகக, நீா அநதப பாண
வாகளநிமிததமாக ஏன காரணமிலலாமல துனபம அடைகிறீா ?
பாரதரே! பீமஸேனன கொலலபபடடபொழுது பிறாகளுள வே
எவன யுததமசெயவான? ஓ! பகைவரை வாடடுபவரே! அறிவீ
ளுல எனககு அதைசசொலலும ஓ! அரசரே! பகைவாகளில,
தபபிராதாககளெலலாரும (சோநது) ஐவரும திருஷடதயுமனனு
ஸாதயகியுமாக எழுவா யோதாகள, ஸாரமான பலமெனறு கருதபப
டனா அரசரே! எஙகளுககுளளேயோ, பீஷமா துரோணா கிரு
முதலியவாகளும, அஸவாததாமா, ஸூதபுதரனுன காணன, பா
லிக ராஜனுன ஸோமதததன, பராகஜோதிஷாதிபன, சலபன, அவந
தேசததரசா இருவாகள, ஜயதரதன, துசசாஸனன, துாமுகன, து
ஸஹன, ஸருதாயு, சிதரஸேனன, புருமிதரன, விவிமசதி, சலன, பூ
ஸரவஸ, உமது புததிரனுன விகாணன ஆகிய இவாகளும சிறநத
கள ஓ! அரசரே! எனககுப பதினொரக்ஷௌஹிணிகள சேகரிகக
படடிருககினறன பகைவாகளுககு (எனனுடையவறறிலும) குறை
நதவையான எழுஅக்ஷௌஹிணிகளதாமே சேகரிககபபடடிருககினற
எதனுல எனககு அபஜயம ஏறபடும ? பிருஹஸபதியானவா மூன
ஙடஙகு குறைவான படையை (எதிாதது) யுததம செயயலாமென
சொனனுா அரசரே! எனனுடைய இநதசசேனையானது பகை
களைககாடடிலும 2மூனறுபஙகாக இருககிறது ஓ! பாரதரே! பி

1 'சகதியெனகிற ஆயுததைதைககொடுதது அதறகுப்பிரதியாக' எனபது
2 அவாகளில எழுபோ, தஙகளில தனனைசசோதது இருபதொருவா

கக்க குணககுறைவாயுளள பலவிஷயததைதப பாாககிறேன
அரசரே! எனககுக குணநிறைவுடனகூடின பலகுணததைதயும
கிறேன ஓ! பாரதரே! எனனுடைய சிறநததான இநத எல
பலததைதயும பாணடவாகளுடைய குறைவையும நனறுக
நது மயககததை அடையாமலிருககககடவீா' எனறு சொனனுன
பாரதரே! பிறருடைய படடாததை ஜயிககினறவனுன
யோதனன, இவவிதம சொலலிவிடடு, அககாலததிறகுத தகக
களை அறிநது மறுபடியும அறியவிருபபமுளளவனுகி ஸஞசயனை
ககி வினவலானுன

ஐமபததாறுவது அதயாயம்

யாநஸந்திபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸஞ்சயன் பாண்டவர்களின் போர்விருப்பத்தையும் தேர்கள்
குதிரைகளையும்பற்றித் துரியோதனனுக்குச் சொல்லியது)

துரியோதனன, 'ஸஞசய! அரசாகளுடன ஏழு அகெளஷ
களை அடைநது யுததததைதச செயயவிருபபமுளள குநதீபுதா
யுதிஷடிரன எனனசெயய விருமபுகிருன?' எனறுவினவ,
சயன, 'அரசனே! யுததததைதயடைய விருபபமுளள
ன யுதிஷடிரா மிககஸநதோஷததைத அடைநதவராயிருககிறுா
ஸேனனும அாஜுனனுமாகிய இருவாகளும மகிழசசியுளளவா
யிருககினறனா நகுலஸஹதேவாகளும பயபபடவிலலை குநதி
னுன தனஞசயன மநதிரததைதப பரீக்ஷிகக விருபபமுளள
கித திவயமான ரததததை எலலாததிககுககளையும பிரகாசிககச
து பூடடசசெயதான மினனலோடுகூடின மேகததைதப
ல ஸநததமான அநததேரைபபாாததோம நானகுபககத
ம ஊனறிபபாாதது ஸநதோஷிககிறவனுய, 'ஸஞசய! (ஜயத
தக்) காரணமான இதைதபபாா நாஙகள ஜயிபபோம' எனறு
னுன அவன எனனைநோககிச சொனனபடியே நானும நினைக
ன' எனறு சொனனுன

துரியோதனன, 'சூதாடுகருவிகளால ஜயிககபபடட அநதப
நதாகளை மகிழநது புகழகிருயே? அாஜுனனுடைய ரததததில
ரைகள எவவிதமாயிருககினறன? துவஜஙகள எவவிதமாயிருக்
றன? சொல' எனறுகேடடான ஸஞசயன, 'ஓ! அரசனே!

தவஷடா எனகிற ஸ்ருஷடிகாததரும விஸ்வகாமாவும இநதிரனுப
பொழுதும பலவிதமானசித்திரஙகளையுடையதாயிருககுமபடி உரு
களைக கறபிததாாகள அநததது்வஜததிலோ அவாகள தேவமா
யினாலே மிககவிலையுளளவைகளும திவயமானவைகளும பெ
வைகளும இலேசானவைகளுமான உருவஙகளைச செயதாாகள
புததிரரான ஆஞசனேயா பீமஸேனனுடைய திருபதிககாக அ
துவஜததில தமமுடைய பரதிபிமபததை ஏறசசெயயபபோகி
அநததது்வஜமானது எலலாததிககுககளிலும குறுககிலும உ
திலும ஒருயோஜனையளவு இடைவெளியைத தனஒளியினால
தது மரஙகளால சூழபபடடாலும (ஒனறிலும) தடைபபட
விஸ்வகாமாவால அவவிதமனறோ மாயையானது செயயபபடடி
றது ! ஆகாயததில இநதிரனுடைய விலலைபபோல விளஙகுகின
அது ஒருவாணமுடையதுமிலலை அது எனனவோ நான அறிே
அபபடியே விஸ்வகாமாவினால தவஜமானது செயயபபடடது
னுடைய உருவமானது பலவடிவஙகளுடையதாகக காண
கிறது அககினியினிடமிருநதுணடான புகையானது தேஜ
சோநதவைகளும சித்திரமான ரூபஙகளையுடையவைகளு
வாணஙகளைத தரிபபதாகி ஆகாயததை மறைததுககொ
போவதுபோலவே விஸ்வகாமாவினால தவஜமானது செ
படடிருககிறது அபபடிசசெயயபபடடிருபபதால பாரமுமி
தடையுமிலலை அரசனே ! இநதப பூமியிலோ ஆகாயததி
ஸவாககததிலோ எவைகளுககு எலலாவிதநடையும குறைகின
லையோ வெளுபபுநிறமுளளவைகளும வாயுவுககுநிகரான
முடையவைகளும தேவலோகததிலுணடானவைகளும சிதரா
கொடுககபபடடவைகளுமான அபபடிபபடட நலலகுதிரைகள
ததேரில பூடடபபடடன அபபடியே, கொலலககொலல எபபொ
தும நூறுகபபூரணமாகுமபடி முன வரமகொடுககபபெறறவைக
தநதமபோல நிறமுடையவைகளும பெரியவைகளும அரஜு
குதிரைகளுககுநிகரான வீாயமுடையவைகளுமான (குதிரை
அரசனுடைய ரததததில பூடடபபடடு விளஙகுகினறன பீமே
னுடைய ரததததில 1 நக்ஷததிரஙகளபோனற காநதியுடைய
ளும வாயுவுககு நிகரான வேகமுடையவைகளுமான குதிரை
(பூடடபபடடு) இருநதன வீரனான பிராதாவுககுப பிராத

1 'ரிக்ஷபாகயா ' எனபது மூலம 'காடிகளபோனறவைகள ' என
கொளளலாம

யடைநதவனுமான அாஜுனனுல தனகுதிரைகளைககாட்டிலும
ஷமுளளவைகளாகக கொடுககபபடடவைகளும கறுதத அங
ளுடையவைகளும தித்திரிபபக்ஷிகளபோலப பலநிறமுளள
கையுடையவைகளுமான (குதிரைகள) சகதேதாஷமுளளவைக
ஸஹதேவனைத தாஙகுகினறன மாதரியின புததிரனும,
டவமிசததிற பிறநதவனும வீரனுமான நகுலனையோ, மஹேநதி
ல கொடுககபபடடவைகளும குதிரைகளில சிறநதவைகளும
வுககு ஸமமானவைகளும பலமுளளவைகளும வேகமுடை
வகளுமான குதிரைகள விருததிரனுககுப பகைவனுன இநதிரனை
யதுபோல வகிககினறன வயதினுலும திறமையினுலும
வகளுககு நிகரானவைகளும பல நிறமுடையவைகளும
வேகமுடையவைகளும நலலஜாதியிற பிறநதவைகளும [1]தேவா
ல கொடுககபபடடவைகளும பெரியவைகளுமான குதிரை
அபிமனயுமுதலானவாகளும தரௌபதியின புததிராகளுமான
ராகளை வஹிககினறன' எனறு சொனனுன

ஐமபததேழாவது அதயாயம

யாநஸநதி பாவம (தொடர்ச்சி)

நசயன் பாண்டவாகளுக்குத் துணையாகவநத அரசர்களையும் அவர்கள் ளரவ வீராகளைக் கொல்லப் பங்கிட்டுக்கொண்டதையும் திருதராஷ் டிரனுக்குச் சொல்லியதும், துரியோதனன் தன் பக்கத்திலுள்ளவா களின் வல்லமையைச் சொல்லித் திருதராஷ் டிரனைத் தேற்றியதும், ஸஞ்சயன் திருஷ்டத்யும்னன் சொன்னதைச்சொல்லிப் போரை நிறுததச்சொல்லியதும்)

திருதராஷ்டிரன, 'ஸஞசய! பாணடவாகளுககாக, என புததிர டய சேனையுடன யுததம செயவதறகாகப பிரியததுடன வநத ளில அவவிடததில எவாகளைப பாாததாய?' எனறு வினவ, ஸஞ ன சொலலலானுன 'அநதகாகளுககும விருஷணிகளுககும தலைவ ா (அவவிடம) வநத கிருஷணரையும சேகிதானனையும அவவிடத் லயே தனிததனி "ஒவவோா அக்ஷௌஹிணியுடன பாணடவர் ா அடைநதவாகளும மகாரதாகளெனறு புகழபெறறவாகளும மையினுல காவலகொணடவாகளுமான சேகிதர்னன ஸதயக

1 'சிதராதனுல கொடுககபபடடவை' எனபது பழைய வுரை

புதானுன யுயுதானன ஆகிய இருவாகளையும பாாததேன பின
பாஞசாலதேசததரசனுன துருபதன, ஸததியஜிதது முதலா
களும திருஷடதயுமனனைத தலைவனுகவுடையவாகளும
களுமான பததுபபுததிராகளால சூழபபடடவனும கௌரவ
விருததிசெயகிறவனும சிகணடியினுல பரிபாலிககபபடடவ
அபபொழுது எலலாச சேனைகளுடைய சரீரததைதயும மறைபு
செயதுகொணடு ஓா அகெஷௌஹிணியுடன வநதடைநதான வி
மனனன, சஙகனஉததரனெனகிற இரணடுபுததிராகளோடும ஸ
ததன முதலானவாகளும வீராகளுமான ஸகோதராகளோடும,
ராகஷைனததலைவனுகவுடைய (மறறப) புததிராகளோடும ஓா அ
ஹிணிசேனையினுலே சூழபபடடவனுகிப பாாததரை அடுதத
ஜராஸநதனபுததிரனுனமகதராஜனும,சேதிதேசததரசனுன திரு
கேதுவும ஒவவொருவரும ஒவவோா அகெஷௌஹிணியால சூழப
வாகளாகித தனிததனி வநது அடைநதாாகள கேகயதேசாதி
ளான ஸகோதராகள ஐவாகளும, எலலாரும சிவநதகொடியுடைய
ளும ஓா அகெஷௌஹிணியினுல சூழபபடடவாகளுமாகிப பாண
களை அடுததாாகள பாணடவாகளுககாகத துரியோதனனுடைய
யுடன போாபுரிவதறகாக வநதவாகளான இநத இவவளவுபோக
அவவிடததில பாாததேன மனிதாகளைசசோநததும தேவாக
சோநததும கநதருவாகளைசசோநததும அஸுராகளைசசோ
மான வயூகமமைபபதைஅறிநதவனும மகாரதனும பரஸிததனு
திருஷடதயுமனன, அவவிடததில, சேனையினமுகததில அமா
படடான ஓ! அரசரே! சநதனுவின புததிரரான பீஷமா சிக
யின பாகமாக அமைககபபடடாா விராடன அடிககினறவாக
மதலியாகளுடன அவனுககுபபினபலமாக அமைககபபட
பலசாலியான மததிரராஜன பாணடுவினமூததகுமாரருடைய
மாகச செயயபபடடான அபபொழுது, அஙகுளளசிலா அவாக
பறறி எஙகளால (இவாகள ஒருவருககொருவா) ஸமமிலலாதவாக
நினைககபபடடாாகளெனறு சொனனாாகள புததிராகளோடும
ஸஹோதராகளோடும துரியோதனனும கிழககுததிககிலுளள
சாகளும தெறகுததிககிலுளள அரசாகளும பீமஸேனனு
பாகததில ஏறபடுததபபடடாாகள ஸூாயபுததிரனுன காண
அஶவததாமாவும விகாணனும ஸிநதுதேசததரசனுன ஜய
னும அாஜுனனுடைய பாகததோடு ஒபபுககொளளபபட
கள பூமியில (வெலல) முடியாதவாகளும சூரரெனகிற

ய்வர்களுமான (மற்றும்) எவ்வளவு போர்களுண்டோ அவர்க லாரையும் பிருதையின் குமாரனான அர்ஜுனன் தன் பாகத் வைத்துக்கொண்டான் பெரிய வில்லுடையவர்களும் ராஜ ர்களும் 1 கேகயதேசாதிபதிகளுமான ஸஹோதரர்கள் ஐவர் யுத்தத்தில் கேகயர்களையே தங்கள் பாகமாகச் செய்து ண்டு போர்புரியப்போகிறார்கள் மாளவர்களும் ஸால்வகர்க திரிகர்த்தர்களில் முக்கியர்களான ஸம்சப்தகர்களென்கிற ரும் அவர்களுடைய பாகமாகவே செய்யப்பட்டார்கள் துரி ன்ன துச்சாஸனன் இவர்களுடைய எல்லாப் புத்திரர்களும் தபலனென்கிற அரசனும் ஸுபத்திரையின் புத்திரனன (அபி வினால் தன்) பாகமாகச் செய்யப்பட்டார்கள் பாரதரே! வில்லுடையவர்களும் பொன்னால் செய்யப்பட்ட தவஜத்தை பவர்களுமான துரௌபதியின் புத்திரர்கள் திருஷ்டத்யும் முன்னிட்டுக்கொண்டு துரோணருடன் யுத்தம்செய்யப் றார்கள் சேகிதானனென்பவன் ஸோமதத்தனுடன் (இரண்டு ளிகள் தனியே ஒருவரையொருவர் எதிர்ப்பதாகிய) த்வைரத செய்ய விரும்புகிறான் யுயுதானனென்பவன் போஜராஜனான வர்மாவுடன் போர்செய்ய விருப்பங்கொண்டிருக்கிறான் சூர யுத்தத்தில் கர்ஜிக்கிறவனும் மாத்திரியின் புத்திரனுமான ஸஹ னே, ஸுபலனுடைய புத்திரனும் உம்முடைய மைத்துனனு சகுனியைத் தன்பாகமாக ஏற்படுத்திக்கொண்டான் மாத் ன் புத்திரனான நகுலன் சூதாடியின் மகனான உலூகனையும் ஸவதர்களென்கிற கூட்டங்களையும் தன்பாகமாகக் கற்பித்துக் ண்டான் அரசரே! மற்றுமுள்ள எந்த அரசர்கள் யுத்தத்தில் கப்போகிறார்களோ அவர்களையும் பாண்டுபுத்திரர்கள் 3 (அச்ச அவரவர்கள்) அழைத்துக்கொள்வதாக ஏற்பாடுசெய்து ண்டார்கள் இவ்விதம் இவர்களுடைய சேனைகள் பாகமாகப் ப்பட்டன 4 புத்திரர்களுடன்கூடின உமக்கு எதுசெய்யத் தா அதைக் காலந்தவறாமல் செய்வீராக' என்று சொன்னான்

இவர்கள் மற்றக் கேகயமன்னர், விந்தானுவிந்தர்களால் துரத்தப்பட்ட உத்யோக பாவம் 55 ம் பக்கம்பார்க்க.

ஸ்ரஸ்வதீநதிக்கரையிலுள்ள அரசர்கூட்டங்கள்

'போர்செய்லிப் பாகஞ்செய்துகொண்டார்கள்' என்றும் கொள்ளலாம்

'அநேகம்புத்திரர்களையுடையநீர் முடிவில் புத்திரனில்லாமல் போக ரம்' என்பதும், 'புத்திரனுள்ளநீர் உம்முடையபுத்திரர்களைப்போலப்

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! எவர்களுக்குப் போமு
பலவானான பீமனுடன் யுத்தமானது ஏற்பட்டிருக்கிறதோ
களும் கெட்ட சூதுவிளையாடினவர்களுமான என்னுடைய
எல்லாப்புத்திரர்களும் இல்லாதவர்களே பூமியிலுள்ள அரசர
லாரும் மிருத்யுவினாலே (யாகபசுபோலக் கொல்லத்தக்க)
பட்டப்பட்டவர்களாகி விளக்குப்பூச்சிகள் அக்கினியில் வி
போலக் காண்டீவமாகிற அக்கினியில் விழப்போகிறார்கள் (நட
செய்யப்பட்ட வைரத்தையுடைய மகாத்மாக்களாலே (என்)
யைத் துரத்தப்பட்டதாக நினைக்கிறேன் பாண்டவர்களாலே
களத்தில் யுத்தத்தில் பங்கஞ்செய்யப்பட்ட அந்தச்சேனையை எ
பின் தொடரப்போகிறார்கள்? எல்லாரும் அதிரதர்களும் சூர
கீர்த்திமான்களும் பிரதாபசாலிகளும் காந்தியால் ஸூர்யனு
அக்னிக்கும் நிகரானவர்களும் யுத்தத்தில் வெல்லுகிறவர
யிருப்பவர்கள் ஸஞ்சய! எவர்களுக்கு, யுதிஷ்டிரன் நாயகனோ
ஸூதனர் காப்பவரோ, பாண்டுபுத்திரர்களும் வீரர்களுமான
ஜுனர்களும் போர்வீரர்களோ, நகுலனும் ஸஹதேவனும் பாஞ்
புத்திரனான திருஷ்டத்யும்னனும் ஸாத்யகியும் துருபதனு
யுடன் கூடின திருஷ்டகேதுவும் பாஞ்சாலன்புத்திரனான உத்
ஜஸ்ஸும் ஜயிக்கமுடியாதவனான யுதாமன்யுவும் சிகண்டியும் க
தேவனும் விராடபுத்திரனான உத்தரனும் காசிதேசத்தரச
சேதிதேசத்தரசர்களும் மத்ஸ்யதேசத்தரசர்களும் எல்லா
சயர்களும் விராடபுத்திரனான பப்ருவும் பாஞ்சாலதேசத்தோ
பிரபத்திரகர்களும் யுத்தவீரர்களோ, வீரர்களும் யுத்தத்தில
களுமான எவர்கள் விருப்பமில்லாமலிருக்கையில் இந்திரனும்
பூமியைக் கைப்பற்ற வல்லவனாகான், எவர்கள் மலைகளையும்
பார்களோ, எல்லாக்குணங்களும் நிறைந்தவர்களும் தேவ
சூரிய பிரதாபத்துடன்கூடினவர்களுமான அவர்களுடன், நான்
கொண்டிருக்கையிலேயே, துஷ்டனான புத்திரன் யுத்தஞ
விரும்புகிறான்' என்று சொன்னான்.

துரியோதனன், 'இருவர்களும் ஒருஜாதியிலுள்ளவர்களு
வர்களும் பூமிக்கு விஷயமாயுள்ளவர்களுமாயிருக்கிறோம்
யிருக்க, என்னகாரணத்தால் பாண்டவர்களுடைய பக்கமே

பாண்டவர்களையும் நினைக்கவேண்டாமா?' என்பதும், 'உமக்குச் செய்ய
டியதை' என்பதால், 'நீரிருக்கையில் புத்திரர்களுக்கென்ன அதிகாரம
-மிஷ்டப்படி என் செய்யக்கூடாது?' என்பதும் குறிப்பு

ய ஜயததை நினைககிறீா? ஓ! தநதையே! பெரியவிலலுடைய
ளும நலல பராககிரமமுடையவாகளுமான பிதாமஹரான
மரையும துரோணரையும கிருபரையும பிறால ஜயிகக
பாத காணனையும ஜயதரதனையும ஸோமததனையும அஶ
ாமாவையும தேவாகளுடனகூடின இநதிரனும யுததததில
லவலலவனலலன பாணடவாகளா வலலவாகள? ஓ! தாதையே!
ாதைககுரியவாகளும ஆயுதஙகளைத தாஙகுகினறவாகளும
களுமான எலலா அரசாகளும எனனிமிததம பாணடவா
எதிாதது அடிபபதறகு வலலவாகள அநதபபாணடவா
எனனைசசோநதவாகளை எதிாததுப பாாபபதறகும வலலவால
நாளே, யுததததில புததிராகளுடனகூடின பாணடவாகளை
ாதது)ப போாசெயவதறகு வலலமையுடையவன ஓ! பாரதரே!
னுடைய பிரியததைசசெயய விருபபமுளளவாகளான எலலா
ாகளும அவாகளைப பாசததால மானகுடிகளை வளைபபது
லப பெரிதான தோககூடடததாலே வளைககபபோகிறாகள என
டய சாககுவியலகளாலேயும பாஞசாலாகள பாணடவாகளோடு
ததுத தூரததபபடடவாகளாவாாகள' எனறு சொனனான
திருதராஷடிரன, 'ஸஞசய! எனனுடைய புததிரனான இவன
நகொணடவனபோலப புலமபுகிறான யுததததில உறுதியுளள
ராஜனையோ போரில வெலலுவதறகு இவன வலலவனாகான.
யபீஷமா மகாதமாககளான அநதபபாணடவாகளுடன யுததத
விருமபவிலலையாகையால, புகழபெறறவாகளும புததிராகளு
கூடினவாகளும தாமததைபுணாநதவாகளும மகாதமாககளு
பாணடவாகளுடைய வலலமையை அறிகிறாரலலவா? ஸஞசய!
ல, மறுபடியும அவாகளுடையசெயகையை எனககுச சொலலு
ாலிகளும பெரியவிலலுடையவாகளுமான அநதபபாணடவா
ஹவிஸினால ஜவாலையுடனகூடின அகனிகளை மூளவிபபதுபோல
அடிககடி தூணடுகிறான?' எனறு கேடடான ஸஞசயன, 'ஓ!
தரே! திருஷடதயுமனன இவாகளை எபபொழுதும, 'ஓ! பாத
ஷடாகளே! யுததம செயயுஙகள யுததததில பயபபடாதீாகள
யோதனனால வேணடபபடடு நெருககமாயும சஸதிரஙகளால
நததாயுமிருககிற அநதயுததததில வருபவாகளும கோபங
ணடவாகளும பினதொடாபவாகளோடுகூடினவாகளும சோநது
வாகளுமான சிலஅரசாகளெலலாரையும, தணணீரிலிருநதும
களைத திமியானது பிடிபபதுபோல, நானொருவனாகவே போரில

பிடிககினறேன பீஷமா துரோணா கிருபா காணன அஸவதத
சலலியன துரியோதனன இவாகளேயும், கரையானது கடலேத
பதுபோலத தடுபபேன' எனறு தூணடுகிறுன அவவிதம
லுகிறவனுன அவனைநோககி, தாமாதமாவும அரசருமான யுதிஷ
'பாணடவாகளுடன பாஞசாலாகளனைவரும உனனுடைய தை
தையும வீாயததையும அடைநதிருககிறோம எஙகளை யுததத
ருநதும கரையேறறு ஓ! புஜபலமுளளவனே! க்ஷததிரிய தாமத
நிலைததிருபபவனும ஸமாததனுமான உனனைக கௌரவாகளை ந
சிக்ஷிபபதில போதுமானவனுக அறிகிறேன பகைவரைவ
கினறவனே! எஙகளுககு எது நனமையோ அதை எதிாதது வா
களும போாபுரிய விருபபமுளளவாகளுமான கௌரவாகளுக
செயயவேணடும யுததததிலிருநதும விலகினவாகளும முறிய
கபபடடவாகளும காபபவனை விருமபுகிறவாகளுமாயிருபபவா
குச சூரனுன எநத ஆணபிளளை ஆணமையைககாணபிதது எதிரி
பானே அவனை ஆயிரஙகொடுததும விலைககுக கொளளவேணடு
பது நீதிமானகளுடைய கொளகை நரஸரேஷடனே! அபபடிப
நீ சூரனும வீரனும பராககிரமமுடையவனும யுததஙகளில பயத
பீடையடைநதவாகளைக காககிறவனுமாயிருககிறுய ஸநதேகமி
எனறு சொனனா குநதிபுததரரும தாமாதமாவுமான யுதிஷ
இவவிதம சொலலுகையில, திருஷடதயுமனன, பயமறறு எ
நோககி, 'ஸூத! துரியோதனனுடைய போாவீராகளான எல
தேசததாாகளையும, பாஹலிகாகளுடனகூடினவாகளும விபரீத
நடபபவாகளும 1 நீணடஆயுளுளளவாகளுமான கௌரவாகளை
நோககிச சொலலு நீ காணனையும புததிரருடனகூடின து
ரையும ஜயததரதனையும துசசாஸனனையும விகாணனையும அரச
துரியோதனனையும பீஷமரையுமஅடைநது சொலலு, விரை
செலலு, தாமதியாதே, எனன சொலவதுவெனில, 'யுதிஷடி
வழியாலேஅடையததககவா அாஜுனன தேவாகளால க
படடவனுகி உஙகளைக கொலலவேணடாம சீககிரம தாமராஜரு
ராஜயததைக கொடுஙகள உலகததில வீரனும பாணடவனுமான
ஜுனனை (யுததமகூடாதெனறு) கெஞசிககேளுஙகள ஸவயஸா
தவறுத பராககிரமததையுடையவனுமான அாஜுனனபோனற
வீரன இநதபபூவுலகில ஒருவனுமிலலை காணடீவமெனகிற

1 இஙகே குறிபபினுல 'ஆயுள குறைநதவாகள' எனனுமபொருளை
தியது

யவனுன (அர்ஜுனனுக்குத) தேவாகளாலன்றோ தேவலோகத
ண்டான ரதமானது ஸமபாதிககபபட்டது? அவன மனிதனுல
ல்லபபட்டான யுததததில மனததைதசசெலுததாதீாகள' என
ன்னறுன' எனறு சொனனுன

ஐமபததேட்டாவது அதயாயம

யா ந ஸ ந் தி பா வ ம. (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரான், 'பீஷ்மாமுதலியோர் போரைவிரும்பவில்லை' என்றதும், துரியோதனன், பீஷ்மர்முதலியவரை எதிர்பாரா மலே கர்ணன்முதலியவருதவியால் பாண்டவாதி யரைக் கோல்லுவதாகச சோல்லியதும், திருத ராஷ்டிரன் துரியோதனனை நிநதித்ததும்)

திருதராஷடிரன சொலலுகினறுன 'பாணடுபுததிரனை
ஞசயன இளமைபபருவமுததறகொணடே க்ஷததிரியஜாதிககுரிய
க்கிரமமுடையவனும விலவிததையில பயிறசியுடையவனுமா
க்கிறுன மநதாகளானவாகள, நான புலமபிககொணடே
க, அவனுடன யுததததைதச செயயபபோகிறாகள துரியோ
! பாரதாகளில சிறநதவனே! யுததததிலிருநதும திருமபு
கவாகளைசசிக்ஷிபபவனே! வெறறிதோலவிமுதலிய எலலா
மைகளையுமுடைய யுததததைப (பெரியோாகள) சிலாகிககிற
ல மநதிரிகளுடனகூடின உனககுப பூமியினுடையபாதியா
'ஜீவிபபதறகுப போதுமானது பகைவாகளைச சிக்ஷிபபவனே!
டுபுததிராகளுககும உசிதபபடி கொடு நீ மகாதமாககளான
டுபுததிராகளுடன (வைர) சாநதியைக கருதவேணடுமென
க கௌரவாகளெலலாரும தாமததுடனகூடினதாக நினைககின
ன அபபா! புதரா! உனனுடைய இநதச 2 சேனையையே
றிப பாா இதோ உனககு நாசமுணடாகிவிட்டது நீயோ
ததால அறியவிலலை நானோ யுததததை விருமபவிலலை
லீகரும இதை விருமபவிலலை பீஷமரும துரோணரும அசுவ
ாமாவும ஸஞசயனும ஸோமதததனும சலனும கிருபரும யுத
த விருமபவிலலை ஸததியவரதனும புருமிததிரனும ஜயனும

லசாலியாயிருநதாலும இநத யுததமகூடாதெனறுகருதது
சைமுதலியன கணணீரவடிபபதாலஅபசகுனததைபபறறிசசொலலியது

பூரிஶ்ரவஸ்ஸும அபபடியே பகைவாகளால பீடிககபபடட செ
வாகள எவாகளிடம நிலையடைவாகளோ அவாகளும யுததத
புகழவிலலை அபபா! (அவாகளுடையவிருபபமான) அது உனக
ருசிககட்டும நீ உன இசசையால செயயவிலலை காணனும
புததியுளள துசசாஸனனும ஸுபலபுததிரனுன சகுனியும உன
செயவிககிருாகள' என்று சொலலத துரியோதனன கூறலானுன
'நான உமமிடததிலோ துரோணரிடததிலோ அஶவதத
விடததிலோ ஸஞசயனிடததிலோ பீஷமரிடததிலோ காமபே
னிடததிலோ கிருபரிடததிலோ பாஹலீகரிடததிலோ ஸததியவ
னிடததிலோ புருமிதரனிடததிலோ பூரிஶ்ரவஸினிடததிலோ
மைசசோநத மறறவாகளிடததிலோ சுமையைவைதது அழை
விலலை ஓ! தநதையே! பாதஶ்ரேஷடரே! நானும காணனும யு
மாகிற வேளவியை வளாதது யுதிஷடிரனைப பசுவாகசசெயது
தாகளாகபபோகிருேம ரதம வேதி, கததி ஸருவம, கதை ஸரு
க்வசம மானதோல, எனதுகுதிரைகள நானகுஹோதாக
பாணஙகள தாபபைகள, புகழானது ஹவிஸ ஓ! அரச
ஆதமயஜஞததால யமதாமராஜனைப பூஜிதது யுததததில வெ
பெறறுப பகைவாகளைககொனறவாகளும திருவினுல விருமபப
வாகளுமாகபபோகிருேம ஓ! பிதாவே! நானும காணனும
பராதாவான துசசாஸனனுமாகிய நாஙகள மூவாகளும யுதத
பாணடவாகளைக கொலலுவோம நாஙவது பாணடவாகளைககொ
இநதபபூமியை ஆளுவேன எனனையாவது பாணடுபுததிர
கொனறுவிடடு இநதபபூமியை அனுபவிபபாாகள ஓ! அரச
என்னுடைய உயிரும ராஜயமும எலலாததனமும [1] விடபபட
(ராஜயததிலிருநதும) நழுவாதவரே! நான ஒருகாலும பாணட
ளுடன வஸிபேன ஓ! ஐயா! கூாமையான ஊசியினநுனியி
எவவளவு குததபபடுமோ நமது பூமியின அவவளவுபாகஙக
பாணடவாகளுககு விடததககதிலலை' என்று சொனனுன தி
ராஷடிரன சொலலலானுன 'அபபா! துரியோதனன என்னுல வி
படடான யமனுடைய வீடடை நோககிப புறபபடட மநத
பினசெலகிறவாகளான உஙகளெலலாரையுமபறறித துககிககிே
அடிபபவாகளிலசிறநதவாகளான பாணடவாகள யுததததில எதி
வாகளாகி மானகளுடையகூடடஙகளிலபுலிகளகொலவதுபோலச
நதவாகளையேசிறநதவாகளையே கொலலபபோகினறனா என

[1] வெறககபபடடன எனபது [2] சிறநதவாகளைபபாாததே

ரீ தமபோலததோறறுகிறது நீணடகைககளையுடைய யுயுதானனு
கௌரவசேனையாகிறஸதிரீயானவள அலைககபபடடவளும வீழுங
படடவளும கசககபபடடவளுமாவாள மாதவரானவா ஸமபூரண
பிருககிற தனஞசயனுடைய பலததை மேலும பூாணமசெயயப
ாகிறுா சினியினபோனன ஸாதகியகி யுததததில சாஙகளை
ைதகளைப) போல விதைககிறவனுக நிறகபபோகிறுன சிறநத
ன யுததததைதயுடையவாகளுடைய சேனையின முகபபில பீமஸே
ன நிறகபபோகிறுன ஒருவரிடமிருநதும பயமிலலாதவனுன
வனை எலலாரும கோடடையை அடிபபதுபோல அடிககபபோகி
கள எபபொழுது, போரில பீமனுல விழுமபடிசெயயபபட
வகளும கொமபுமுறிநதவைகளும பாவதஙகளுககு நிகரானவை
ரும மதஜகமஉடைநதவைகளும இரததததுடனகூடினவைகளு
ன யானைகளைப பாாபபாயோ, அபபொழுது, சிதறின மலைகள
ானற அவைகளைப பாாததுப பீமனுடைய அடியிலிருநதும பயநத
றகி, என வாாததையை நினைககபபோகிறுய பீமனுல எரிககப
ட தோயானைகுதிரைகளின கூடடமான சேனையை அகனியின
ையைபபோலப பாாததுவிடடு எனனுடைய வாாததையை நினைக
போகிறுய உஙகளுககுப பெரிதான பயம வரபபோகிறது.
ாடவாகளுடன ஸமாதானதைதயடையாமலிருபபீாகளேயானுல
மஸேனனுலே கதையால அடிககபபடடவாகளாகிச சமனதைத
னடவீாகள முறிககபபடட பெருஙகாடடைபபோலப பீமனுல
ழுமபடி தளளபபடட கௌரவசேனையை எபபொழுது பாாப
யோ அபபொழுது எனனுடையவாாததையை நினைபபாய' என
ன மஹாராஜரே! அரசன இவவளவு சொலலிவிடடு அநத எல்லா
ாசாகளோடும கலநதுபேசி, திருமபவும, ஸஞசயனை நோககி
னவலானுன

ஐமபததோனபதாவது அதயாயம்.

யா ந ஸ ந் தி பா வ ம். (தொடர்ச்சி)

(ஸஞ்சயன் அர்ஜுனன் சொல்லியனுத மறுபடியும் கேட்ட
திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியது)

திருதராஷடிரன, 'ஸஞசய! எது சொலலபபடாத மிசசமோ
தஷண ணுககுப பிறகு அாஜுனன உனனை நோககி எதைச சொன

ஞனே அதைதச சொலலு எனககோ கேடபதில மிகக விருபபம
கிறது' எனறு சொனனன ஸஞசயன, 'வாஸுதேவ நுடைய வ
தையைக கேடடுவிடடு, குநதீபுதானும ஜயிககமுடியாதவனுப
தனஞசயன, (சொலலுவதறகு) ஸமயம ஏறபடடபொழு
அவா கேடடுககொணடிருககையில சொலலலானன 'ஸஞ
ஸூத! சநதனுவினபுததிரரான பிதாமஹரையும திருதராஷடிர
யும துரோணரையும கிருபரையும சலயனேயும பாஹலிகமகா
ரையும அஸவததாமாவையும ஸோமதததனமகனேயும ஸுப
திரனன சகுனியையும துசசாஸனனேயும சலனேயும புருமிதகி
யும விவிமசதியையும விகாணனேயும சிததிரஸேனனேயும ஜயத
னனெனகிற அரசனேயும அவநதிதேசததரசாகளான விநதாநு
தாகளேயும புருவமசததிலுணடான துாமுகனேயும ஸிநதுதேச
சனன ஜயதரதனேயும துஸஸஹனேயும பூரிஸரவஸையும பகத
னெனகிற அரசனேயும புருவமசததிலுணடான ஜலஸநதனே
மறறும அவவிடததில கௌரவாகளுடைய பிரியததிற
யுததமசெயவதறகு வநதவாகளும மிகவும ஜவலிக
தான பாணடவாகளான அகனியில மரிககவிருபபமுளளவர்க
திருதராஷடிராபுததிரனல அழைககபபடடவாகளுமாகிவநத
களேயும நோககி எனவசனததினல (குசலததையும வநதனத
யும) முறைபபடி சொலலு ஸஞசய! அரசாகளுடைய நடுவில ப
களேசசெயகிறவாகளுள முதனமையானவனும பொறுமையுளளவ
துஷடபுததியுடையவனும ராஜபுததிரனும பாபாதமாவும தி
ராஷடிரரின புததிரனும மிககபேராசை கொணடவனுமான
யோதனனிடம இதைதச சொலலு ஸஞசய! பூாணமான எனனுவ
இநத எலலாவாாததைதையையும மநதிரிகளுடனகூடின துரியோத
கேடகுமபடிசெய' எனறுன. குநதீபுததிரனும புததிமானுமா
கிற தனஞசயன இவவிதம (சொலலிவிடடு) எனனே ஆலிஙக
செயதுகொணடு, பிறகு,வாஸுதேவரைப பாாததுவிடடு,கடைக
சிவநது பயனுளளதும தாமதசேதாடுகூடியதுமான இநத வாா
யையும சொலலலானன 'சொலலுகிறவரும மகாதமாவுமான யது
ருடைய சொலலேக கேடடு ஞாபகததில வைததுககொணடபடி
அதனேயும எனனுடையசொலலேயும அரசா எலலாரும வநதபொ
நீ சொலலவேணடும சரஙகளாகிற அகனியினபுகையையுடை
தோகளின - கடடுககளால சபதமுடையதாகச செயயபபட
பெரியயுததமாகிற யாகததில பகைவரின அஸததிரவலிமையைக

துமான விலலாகிற ஸருவததிஞலே ஹோமமானது செயயப ரிதபடி, அனபுளளவாகளாகச சோநது முயறசிசெயபுஙகள பகை ளைககொலலுகிறவரான யுதிஷ்டிரருககு விருபபமானதும உரி மான பாதிபாகததைக கொடாமலிருபபிாகளாலை குதிரைக டும காலாளகளோடும யானைகளோடுங்கூடிய உஙகளைக கூாமை ாகளால அமஙகளமான பிதிருககளுடைய திககை அடையச பவேன' எனறு சொனனுன தேவாகளுடைய காநதிபோனற தியுடையவரே! அதனபிறகு, நான, நானகுபுஜஙகளுடைய ஹரி யும அாஜுனனையுமே விரைவுடன நமஸகரிதது விடைபெறறுப ரிதான செயதியைத தெரிவிபபதறகாக வேகமாக இவவிடததில முடைய ஸமீபததை அடைநதேன' எனறு சொனனுன

அறுபதாவது அதயாயம

யாநஸநதிபாவம (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் இருதிறத்துப்பலாபலஙகளையும் புத்ரரேன்னும் அபிமானததால் யமன்முதலியதேவர்களும் பாண்டவர் களுக்குத் துணைசெயவாரேன்பதையும் தனக்கும் ஸமாதானமே விருப்பமேன்பதையும் துரியோதனனுக்குச் சோல்லியது)

அறிவையே கணணுகவுடைய அரசன, ஸஞசயனுடைய வாாத யைக கேட்டு, பிறகு, அநத வாாததையைக குணதோஷஙகளால கணககுபபணணத தொடஙகினன புததிராகளவிஷயததில றியை விருமபுகிறவனும பணடிதனும [2] புததிமானுமான அநத சன, புததியின நிசசயததால, உளளபடி ஸூக்ஷமமாகக குண ஷஙகளைக கணககிட்டு யதாாததமாகப பலாபலததையும நிசச தி எபபொழுது அநதவாாததையைக [3] குணதோஷஙகளால நததாக நினைததானே, அபபொழுது, மறுபடியுமே கெளரவ டவாகளுடைய சகதியைப பிரிததறிவதறகுத தொடஙகி ர. பாணடவாகளைத தேவாகளமனிதாகளுடைய சகதியோ தேஜஸோடும கெளரவாகளை மிகவும அறபமான சகதி

[1] பிரிததறிய [2] இரட்டிததலால ஒனறுவிடபபட்டது
[3] பாணடவாகளிடமகுணம, புதாகளிடம தோஷம, அலலது, ராஜயம டைபபதில குணம, யுததததில தோஷம

போடும (கூடினவாகளாக நிசசயிததது), பிறகு, துரியோத
நோககி, 'துரியோதன ! எனககு அடிககடி (உணடாகிற) இ
கவலை நீஙகவிலலை நானே, இதை உணமையாகவும பிரதயக
வும நினைககிறேன, அனுமானததினுலிலலை எலலாபபிராணி
பிளளைகளிடததில மேலான ஸநேகததைச செயகினறன ச
குததகக படி இவாகளுககுப பிரியஙகளையும நனமைகளையும
கினறன இபபடியே பெருமபாலும உபகாரம செயகிறவாக
பாாகினறோம பெரியோாகள பெருமபாலும பெரிதான பி
தையே கைமமாறுககசசெயவதறகு விருமபுகினறனா ஆகை
அகனிபகவானும காணடவததில அவனுல செயயபபடடதை
கிறவனுகிக கௌரவாகளுககும பாணடவாகளுககும நேரிடும
கரமான போாவிாபபில அாஜுனனுககு ஸஹாயததைச செய
னுவான பெறறவிருபபததால பாணடவாகளைச சோநதவாக
தாமாமுதலிய தேவாகள அழைககபபடடவாகளாகி அநேகமாக
வாாகள பீஷமா துரோணா கிருபாமுதலியவாகளுடைய பயததி
தும காககவிருபபமுளளவாகளாகி இடிக்குசசமமான கோப
அடைவாாகளெனபது எனஎணணம தேவாகளுடனகூடினவா
ஆணமையிற சிறநதவாகளும வீரியசாலிகளும அஸதிரஙக
கரையை அடைநதவாகளுமான அநதபபாாததாகள மனிதனுல
ததுபபாாககபபடவும கூடாதவாகள திவயமும உததமமுமான
னுடைய காணடீவமெனகிற விலலானது நெருஙகமுடியாததோ
னுடைய பெரிதான தூணீரஙகள வருணனுடையவைகளும கு
தவைகளும தேவலோகததவைகளும பாணஙகளால நிறைநத
ளுமாயிருககினறனவோ, எவனுடைய தவஜததிலுளள வானரம
தெயவததனமை பொருநதியதோ, ரதமானது தடையறறதும
யினுடைய கதிபோனற கதியுடையதுமாயிருககிறதோ, நானகு
யுளள பூமியில எவனுககு ஸமமானவனிலலையோ, பெரிதான
திறகு நிகரான சபதமும ஜனஙகளாலே கேடகபபடுகிறதோ,
டிககுசசமமான சபதமானது பகைவாகூடடததுககுப பயத
செயகிறதோ, எலலாஉலகமும எவனை வீாயததில மனிதாகளை
சினவனுகத தீாமானிககிறதோ, அாசாகள எவனை யுதத
தேவாகளைககூட வெலலுகிறவனுக அறிகினறனரோ, எவன ஐ
பாணஙகளையும எடுககிறவனும இமைபபொழுதுககுளளேயே
கிறவனும தூரததில விழுமபடி செயகிறவனுமாகிக கணணு
காணபபடுகிறதிலலையோ, யுததததினபொருடடு நிலைததுநிறப

ளிகளில் சிறந்தவனும் பகைவர்களைச் சிக்ஷிப்பவனுமான எந்த னனைப் பீஷ்மரும் துரோணரும் கிருபரும் அச்வத்தாமாவும் ராஜனான சல்லியனும் மற்றுமுள்ள மனிதர்களும் மனிதா ளுக்கு மேற்பட்ட செய்கைச்செய்யும் அரசர்களாலும் வெல்லமுடி வனென்று சொல்லுகின்றார்களோ, எவன் ஒருமுறை இழுத்துவிடு வேகத்தினால் ஐந்நூறுசரங்களை விடுகிறானோ, புஜபலத்தால் த்தவீர்யனுக்கொப்பானவனும் பாண்டுபுத்திரனும் பெரியவில்லை யுடையவனும் மஹேந்திரனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் நிகரான பராக்கிரம முடையவனுமான அந்த அர்ஜுனனைப் பெரிதானயுத்தத்தையுடைய க்கமான இந்தப்போரில் கொல்லுகின்றவனைப்போலப் பார்க் றேன் பாரத! இவ்விதமான எல்லாவற்றையும் இரவும்பகலும் க்கிறவனாகிக் கௌரவர்களுடைய பகைதணிவதில் கவலையினால் த்திரையில்லாதவனும் ஸுகமில்லாதவனுமாயிருக்கிறேன். இப் முது, கௌரவர்களுக்குப் பெரிதான அழிவுதொடக்கம் வந்தி றது. இந்தக்கலகத்திற்கு முடிவு ஏற்படவேண்டுமேயானால், சம ந்தக்காட்டிலும் சிறந்தது வேறு இல்லை. ஐயா! பார்த்தர்களுடன் தானமே எனக்கு எந்நாளும் விருப்பமாயிருக்கிறது. யுத்தம் க்கவில்லை. எப்பொழுதும், பாண்டவர்களைக் கௌரவர்களைக்காட்ட ம் அதிகசக்தியுள்ளவர்களாக நினைக்கிறேன்' என்றுசொன்னான்.

அறுபத்தோராவது அத்யாயம்

யாநஸந்திபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன், பாண்டவர்களுக்குத் தேவர்கள் துணைசெய்யா ரென்பதைக் காரணத்தோடுகூறித் தன்திறமையைக் கூறித் தானே அவர்களை வெல்வதாகச் சொல்லியது.)

துரியோதனன், பிதாவினுடைய இந்தவார்த்தையைக்கேட்டு, பொறுமையுடையவனாகி அதிககோபமுற்று,மறுபடியும் தானே வார்த்தையைச் சொல்லலானான்: 'ஓ! ராஜச்ரேஷ்டரே! ர்களை ஸகாயமாகவுடைய குந்திபுத்திரர்கள் (நம்மால் வெல்ல) ாதவர்களாயிருப்பார்களென்று நீர் நினைக்கிற அந்தப்பயமானது டமிருந்து போகட்டும். பாரதரே! தேவர்கள், விருப்பு வெறுப் ளில்லாமையாலும் லோபத்தைவிட்டமையாலும் பதார்த்தங்க ன உபேக்ஷையாலும் தேவத்தன்மையை அடைந்தார்களென்று

தீவிறபிறநதவரான வியாஸரும மிககதவமுடையரான நாரதரும தகனி புதரரான பரசுராமரும முனனம நமககுக கதைசொனனா ஓ! பரதஸரேஷடரே! தேவாகள, மனுஷயாகள போல, ஒருகா காமததினாலும கோபததினாலும லோபததினாலும பகையினா பரவிருததிககிறதிலலை அகனியும வாயுவும தாமனும இநதிர அஸவினிதேவாகளும காமஸமபநதததால பிரவிருததிபபாக யானால அபபொழுது பாாததாகள துககததை அடையமாட்டா ஆகையால, உமமால ஒருவிதததாலும இநதககவலையானது அடை தககதிலலை ஓ! பாரதரே! இநதததேவாகளோ தேவாகளுக (சமதமமுதலிய) தனமைகளில அடிககடி அபேகைஷயுளளவாக அலலது, தேவாகளிடததில, காமததினஸமபநதததால பகை பேராசையும காணபபடுமானால, (அபபொழுது) இநதத தே ளுடைய இநதசசெயகையானது தேவாகளுககுரிய 1 பிரமா தனமையால 2 மேவிடபபோகிறதிலலை 3 அகனியானது என அடிககடி 4 மநதிரிககபபடடு, எலலா உலகஙகளையும எரிககவிரு முளளதாகி நாலுபககததிலும வாரியிறைககபபடடு அவிகின ஓ! பாரதரே! அலலது, தேவாகளிடமிருககிற பராககிரமமா சிறநததேயானால எனனுடைய (தேஜஸையும) தேவாகளுடைய காடடிலும அதிகமும நிகரறறதுமெனறு அறியககடவீா அரசரே! பிளககினற பூமியையும பாவதஙகளுடைய ெ முடிகளையும உலகம பாரகக மநதிரஜபததால நிலைககசசெயகிறே இவவுலகில சேதனமும ஜடமுமாயிருககிற இநதசசராசர னுடைய விநாசததினபொருடடு உணடானதும கோரமும (தான சபததததைபுடையதுமான கலமாரியையும காறறையும, பொழுதும பிராணிகளிடம தயையினால, அடிககடி உலகம பா நான சமனம செயகிறேன எனனால ஸதமபனமசெயயபப ஜலஙகளில தோகளும காலாடகளும நடககினறனா நான ஒரு கத தேவாகள அஸுராகளின தனமைகளை நடததுகிறவன எ ஒரு காரியததிறகாக நான அகெஷளஹிணிசேனைகளுடன செல இடஙகளில எஙகெஙகே விருமபுகிறேனே அஙகே அஙகே என ஜலம உணடாகிறது பயததைபுணடுபணணுகிற ஸாபபமுதலிய கள என தேசததிலிலலை மநதிரததால ரகைஷிககபபடட (என) பா சனைப பயஙகரமாயுளள (பிசாசுமுதலிய)வைகள துனபஞசெ

---

1 'வேதபராமாணயாத'எனபது வியாகயானம 2 'பலிககாது' என

3 அகனியைவசபபடுததியிருககிறேன' எனபது 4 வேறுபா

ஸே அரசரே! [1]பாஜனயனனவன என தேசவாஸிகளுககு
ிகமாக மழைபொழிகிறுன எனனுடைய ஜனஙகள அனைவரும
ிஷடாகள எனககு [2]ஈதி பாதைகள இலலை அஸவினீதேவா
ும வாயுஅககினிகளும தேவாகளுடனகூடின இநதிரனும தாமராஜ
ும எனனுல பகைககபபடடவாகளை ரகஷிகக மனவுககஙகொளள
ிலை இவாகள என பகைவாகளை விரைநது காககவலலவாகளா
; பாாததாகள பதினமூனறு வருஷஙகள துககததை அடைந
ககமாடடாாகள எனனுல பகைககபபடடவனைத தேவாகளும
ாவாகளும அஸுராகளும ராகஷஸாகளும காபபதறகு வலலவரே
ா உமககு இதனை உணமையாகச சொலலுகிறேன நான
னுடைய நணபா பகைவா இருவாகளவிஷயததிலும அடிககடி
மையையோ தீமையையோ எதை நினைககிறேனே அது மூன
விதமானதே இலலை பகைவரை வாடடுகிறவரே! 'இனனது
டபபோகிறது' எனறு எதைச சொலலுகிறேனே அது மூன
விதமானதே இலலை எனனை ஸதயவாககுளளவனெனறு
கினறனா அரசரே! உலகததை ஸாகஷியாகவுடையதும திக
ளில பிரஸிததமானதுமான எனனுடைய இநத வலலமை
து உமமைத தேறுதல செயவதறகாகச சொலலபபடடது,
கழசசியால சொலலபபடவிலலை அரசரே! நானே இதறகு
ஒருபொழுதும எனனைப புகழநதுகொணடதிலலை தமமைப
நதுகொளவது இழிவானவாகளின நடை அலலவா? பாண
களையும மசசநாடடாகளையும பாஞசாலாகளையும கேகயாகளையும
யகியையும வாஸுதேவனையும எனனுல ஜயிககபபடடவாகளா
கேடகபபோகிறீா எவவாறுனும நதிகள ஸமுததிரததை
நது நசிபபதுபோல அவாகள எனனை அடைநது வமசத
ன நசிககபபோகிறாாகள எனனுடைய சிறநததான புததி
சிறநததான பராககிரமமும சிறநததான வீாயமும சிறநததான
தையும சிறநததான எனனுடைய யோகமும அவாகளைக காடடி
மேலாயிருககினறன பிதாமஹரும துரோணரும கிருபரும
யனும சலனும அஸதிரஙகளில எதை அறிவாாகளோ அது
தும எனனிடமிருககிறது' எனறுன ஓ! பாரதரே! இவவிதம
லலபபடடபொழுது, பகைவரைத தணடிககினறவனுன திருத

1 இநதிரனுடைய ஒருமூாததி, மழைககடவுள

2 அதிகமழை, மழையினமை, வெடடுககிளிகள, எலிகள, கிளிகள, அரச
ிலிருபபது ஆகிய இவை

ராஷடிரன, [1] யுததமசெயய விருபபமுளள பாணடவருடைய யஙகளை அறிநது, மறுபடியும, ஸஞசயனை நோககி, அநதச யததிறகு உசிதமாயுளளதை வினவினன

அறுபததிரணடாவது அதயாயம

யாநஸநதிபாவம் (தொடாச்சி)

(கர்ணன் திருதராஷ்டிரனை அலகூஷியம் செயது பாண்டவர்களைக் கோல்வதாகப் பிரதிஜ்ஞைசெயததும், பீஷ்மரால் நிநதிக் கப்பட்ட காணன் பீஷ்மாழியும்வரை தான் ஆயுதம் எடுப்பதில்லையென்று சோல்லிச் சென்றதும், பீஷமர் போரில் தினநதோறும் பதினயிரவ ரைக் கோல்வதாகப் பிரதிஜ்ஞை செயததும்)

அவவிதம பாணடவாகளைககுறிதது அதிகமாக வினவு னும விசிததிரவீரியனபுததிரனுமான அநததிருதராஷடி மதிககாமல, காணனனவன, கௌரவாகளுடைய ஸபையில தி ராஷடிரபுததிரனை (துரியோதனனை) மகிழவிபபவனுகிச செ லானன 'எனனல முனகாலததில பொயசொலலிப பரசுராம மிருநது பிரமமமயமான அஸதிரமானது அபபியஸிககபபட அபபொழுது அவா அறிநது எனனைநோககி, '[2] உனககு முடிவுகக தில (இநத அஸதிரம) தோனருமல போகும' எனறு இவ சொனனா பெரிதானகுறறம ஏறபடடும, மகரிஷியான குரு என சபிககவிலலை உகரமான தேஜஸையுடைய (அநத) மஹரிஷி ஸமுததிரததுடன கூடிய பூமியையும எரிககவலலவா ஆகை எனனல அவருடைய மனமானது எனனுடைய பணிவினை லும ஆணமையினலும அருளுளளதாகச செயயபபடடிருககி எனககு அநதஅஸதிரமானது (மறவாமல) மிசசமிருககிறது ஆ யால, வலலவனயிருககிறேன இது எனனுடைய பாரம நொடிபபொழுதில ரிஷியினுடைய அநத அருளை அடைநது சாலாகளையும கருசாகளையும மதஸியாகளையும புதர பௌதா டன பாணடவாகளையும கொனறு சஸதிரததால ஜயிககபபட

---

[1] 'யுயுதஸோ' எனபது மூலம் [2] 'திருடா! முடிவுககாலததில் அஸ தின நினைவு உனனை விடடபோகிறது' எனபது பழையவுரை

ளை அடையுமபடி செயவேன பிதாமஹரானபீஷமரும துரோ
ரும எலலா அரசஸரேஷடாகளும உன சமீப ததிலிருககடடும
யின அருளாலும பலததாலும போயப பாததாகளைக
லலுவேன இது எனனுடைய பாரம' எனறு சொனனன
விதம சொலலுகிறவனான அவனை நோககி, பீஷமா, 'காலததால
பபடட புததியுடையவனே ! காணு ! என உளறுகிறாய ? [1] பிர
ரமாயிருபபவன கொலலபபடடால திருதராஷடிரபுதராகள
லலபபடடவாகளாகிவிடுவாகளெனபதை நீ அறியவிலலை
ஷணனை ஸஹாயமாகவுடையவனும காணடவவனததை எரிககும
செயதவனுமான தனஞசயனால செயயபபடட காரியததைக
டே உறவினரோடுகூடின நீ மனததை அடககவேணடும தவி
ம; மகாதமாவும பகவானும தேவாகளுககதிபதியுமான மஹேந
னா உனககு எநதச சகதியாயுததததைக கொடுததானோ அதை
ததில கேசவராலே சகாததினால அடிககபபடடதும சாமப
ச செயயபபடடதும சிதறினதுமாகப பாககபபோகிறாய
ன ! ஸாபபததின முகதததையுடையதும எபபொழுதும முயறசி
ன சிறநதமாலைகளால பூஜிககபபடடு விளஙகுகிறதுமான உன
டைய சரமானது அாஜுனனால கூாககுவியலகளால அடிககப
டதாகி உனனுடன நாசததை அடையபபோகிறது காண !
ஸுரனையும பூமியின புததிரனான நரகாஸுரனையும கொனற
ன வாஸுதேவா, நெருககமான கடுமபோரில உனபோலுளள
ரும இனனும சிறநதவாகளுமான பகைவாகளைக கொலலப
கிற கிரீடியைக காககபபோகிறாா' எனறு சொனனாா
காணன, 'விருஷணிபதியான கிருஷணன, ஸமசயமினறி, எப
சொலலபபடடானோ அபபடியேயாவன, அதைககாடடிலும
ரான மகாதமாவுமாவன எனனைச சிறிது கடுமையாகப பேசிய
யனைப பிதாமஹா கேடகடடும ஆயுதஙகளை வைககபபோ
ன பிதாமஹரானவா ஒருபொழுதும எனனை யுததததிலேயும
யிலேயும பாககபபோகிறதிலலை நீா ஒழிநதபொழுது தான
னுடைய பிரபாவததைப பூமியிலுளள அரசாகளெலலாரும பாாக
போகிறாாகள்' எனறான பெரியவிலலாளியான அவன இவவிதம
லலிவிடடு ஸபையைவிடடுத தன வீடடை அடைநதான

---

1 'தலைவன தககவனாக இருககவேணடும, நீ தகுதியிலலாதவன' எனபது,
குலததலைவனான நான செததால, அவாகள சாகவேபோகிறாாகள்' என
கொளளலாம

அரசரே! பீஷ்மரோ, கௌரவர்களுடைய மத்தியில் நகைத்துத் துரியோதனனையே நோக்கி, 'ஸூதபுத்திரனானவன் தியமான பரதிஜ்ஞையுள்ளவனல்லவா? அவன் அந்தப்படி பார ன் தாங்குவான? நமது வியூகத்திற்கு எதிரணிவகுத்து மண களை உடைத்துப் பீமஸேனனிடமிருந்தும் (நேரிடும்) உலகத நாசத்தைப்பாருங்கள் அவந்திராஜனும் கலிங்கராஜனும் ஜய னும் சிறந்த சேதிநாடனும் வாஹ்லிகரும் நிறைகையில், நான் பொரூதும் பகைவீரர்களை ஆயிரக்கணக்காகவும் பதின கணக்காகவும் கொல்லுவேன் எப்பொழுது குற்றமற்ற பகவானுமான பரசுராமரிடம் பிராமமணனென்றுசொல்லி அஸ்திரத்தைக் கற்றானே அப்பொழுதே மனிதர்களில் இழி அவனுடைய தர்மமும் தவமும் நஷ்டமாகிவிட்டன' என்று செ ன்னர் ராஜஸ்ரேஷ்டரே! பீஷ்மர் அவ்விதவார்த்தையைச் சொ அஸ்திரங்களைக் கானனும் வைத்துவிட்டுப் போனபொழுது, தி ராஷ்டிரனபுத்திரனும் அற்பபுத்தியுடையவனுமான துரியோத சந்தனுபுத்திரரைநோக்கிச் சொல்லலானன.

அறுபத்துமூன்றுவது அத்யாயம

யாநஸந்திபர்வம் (தொடர்ச்சி,)

(துரியோதனன், பீஷ்மர்சாந்நதமறுத்துப் பீஷ்மர்முதலியோரை பாராமல் சானதுச்சாஸனர்களுடைய உதவியைக்கொண்டே பாண்டவர்களைக்கொல்வதாகப் பிரதிஜ்ஞைசெய்ததும், விதுரர் அடக்கத்தைப் புகழ்ந்ததும்)

துரியோதனன, 'எல்லாரும் மனிதர்களில் ஒத்தபிறப்புள் களும் ஒத்தவர்களுமாயிருக்கும்பொழுது எப்படி அந்தப் தார்களுக்கே ஒரேபக்ஷமாய ஜயத்தை நினைக்கிறீர்? நாங்களும யத்தாலும் பராக்ரமங்களாலும் ஒத்தபிராயத்தாலும் 1 பிரதிபை லும் வித்தையினாலும் அஸ்திரத்தாலும் வீரர்களினநிறைவின வேகத்தினாலும் மேற்கொண்ட காரியத்தைச் செய்துமுடிக திறமையினாலும் ஸமமாயுள்ளவர்களே எல்லாரும் ஸமமான யையுடையவர்களாயிருக்கிறோம் எல்லாரும் மனிதப்பிறப்புள் களாயிருக்கிறோம், பிதாமஹரே! அப்படியிருக்க, எப்படி பார்

1 ஸமயத்தில் தோன்றும் அறிவு

டத்தில் ஜயத்தை அறிகிறீர் ? நான் உம்மிடத்திலும் துரோண த்திலும் கிருபரிடத்திலும் [1] பாஹ்லிகரிடத்திலும் இதர அரசாக த்திலும் [2] பாரத்தை வைத்து ஆரம்பிக்கவில்லை நானும் புத்ரனை கர்ணனும் எனது பிராதாவான துச்சாஸனனும் த்தில் பாண்டவர்கள் ஐவர்களேயும் கூர்மையான சரங்களாலே ல்லப்போகிறோம் அரசரே ! பிறகு, அதிகமான தக்ஷிணைகளே ய பலவித பெரியயாகங்களாலும் கோக்களாலும் குதிரை ளும் தனத்தினாலும் பிராம்மணர்களேத் திருப்தியடையச் செய் ன் எப்பொழுது என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் யுத்தத்தில் புஜங்க) பாசத்தால் மான்குட்டிகளேக் கட்டுவதுபோலக் கட்டுவார் ர், ஜலத்தில் தோணிக்காரனில்லாதவர்களைப் போலச் சிதறச் வர்களோ, அப்பொழுது, அந்தப்பாண்டவர்களும் அந்தக்கேசவ அந்த யுத்தத்தில் தேர்களாலும் யானைகளாலும் சூழப்பட்ட வர்களைப் பார்க்கின்றவர்களாகிக் கொழுப்பை விடுவார்கள் காலம் ட்டபொழுது ஒருங்குசேர்ந்தவர்களாகிப் பகைவரால்) மீறமுடி செயலைச்செய்து மனக்கவலை நீங்கி லோகங்களை அடைந்து தடை வர்களாவோம்' என்று சொன்னான்

பிறகு, திருதராஷ்டிரமஹாராஜன், மனத்தில் மிகவும் துக் ந்த அடைந்தவனாகி, வித்வான்களிற் சிறந்தவரான விதுரரை கி, எல்லா அரசர்களுக்கும் எதிரில், 'அப்பா ! கர்ணனுடன் னவனும் என்னுடைய புத்திரனுமான துரியோதனன் மிருத்யு பாசத்தினால் மதிமயங்கினவனாகிக் காலனுடைய வசத்தை. டந்துவிட்டான்' என்று சொன்னான் 'விதுரா, இவ்வுலகில் நிலையைப்பார்க்கின்ற பெரியோர்கள் க்ஷேமத்தைப்பற்றிச் சொல்லு றார்கள் பிராம்மணனுக்கு விசேஷமாகத் [3] தமமானது ஸநா மான தாமம் தமமுள்ள அவனுக்குத் தானமும் பொறுமையும் திகளும் உள்ளபடி உண்டாகின்றன தமமானது, தானம் தவம் ம அத்யயனம் இவைகளைத் தொடர்ந்திருக்கிறது தமமானது. ளை விருத்திசெய்கிறது தமமானது சிறந்ததான பரிசுத்த. து (தமமுடைய) மனிதனே பாபமற்றவனும் தேஜஸ் விருத்தி ந்தவனுமாகிப் பிரம்மத்தை அடைகிறான் ராக்ஷஸர்களிட து பயமுண்டாவதுபோலத் தமமில்லாதவர்களிடமிருந்து ணிகளுக்கு, எப்பொழுதும், பயம் உண்டாகும் 'அவர்களைத்

[1] ஸோமதத்தன் [2] 'இவர்களுடைய பலத்தை நம்பி' என்பது
[3] வெளிப்புலன்களை அடக்குதல்

தடுபபதறகாக பரமமாவினுல கூஷததிரிய ஜாதியானது படைக
படடது நானகு ஆஸரமஙகளுககும தமததையே உததமம
விரதமாகச சொலலுகிருாகள எநததமமானது எநதககுண
ளுடைய உறபததிககுக காரணமோ அநதத தமததினுை
(குணஙகளாகிற) அடையாளததைச சொலலுவேன ஓ! ்
ஸரேஷடரே! அவை பொறுமை, தரிததல, அஹிமஸை, 1
மாயிருததல, ஸததியம, 2 நோானதனமை, இநதிரியங
டைய ஜயம, தைரியம, மிருதுததனமை, லஜஜை, சஞசலமினை
3 கிருபணததனமினமை, பரபரபபிலலாமை,ஸநதோஷம, ஸரத
யுடையவனுயிருததல இவைகளேயாம இவைகள எநதமனிதனு
ருககினறனவோ அவன தமமுடையவனுககருதபபடடிருககிரு
காமம, லோபம, கொழுபபு, கோபம, நிததிரை, தறபுகழசசி, அ
காரம, பொருமை, சோகம ஆகிய இவைகளைத தமமுடைய
அடையான கோணலான தனமையிலலாமையும வஞசனையி
மையும சுததத தனமையும தமமுடையவனுடைய லக்ஷண
ஆசைபபடாதவனும ஸவலபததையடைய விருமபுகிறவனும 4
யஙகளைச சிநதியாமலிருபபவனும ஸமுததிரததிறகு நிகராயி
பவனுமான மனிதன தமமுடையவனுககச சொலலபபடடிரு
ருன நனனடககையுடையவனும சீலமுளளவனும தெளிநத
முடையவனும ஆதமாவைஅறிநதவனுமான விதவான இவவுல
நனமதிபபைஅடைநது அவவுலகம செனறு நலலகதியையும அ
வான எவனுககு எலலாபபிராணிகளிடமிருநதும பயமிலலையோ
னிடமிருநது எலலாப பிராணிகளுககும பயமிலலையோ பகவ
அறிவுளளவனும மனிதாகளிற சிறநதவனுமான அவன புகழபெ
வனுவான எலலாப பிராணிகளுககும ஹிதனுன அவன தை
னெனறு சொலலபபடுகிருன அவனிடமிருநது ஜனஙகள நடு
கிறதிலலை ஞானததால திருபதியடைநதவன ஸமுததிரமபே
கமபீரனுகிச சமனததையடைகிருன தமமுடையவாகளும ச
தை முககிய ஸாதனமாயுடையவாகளுமாயிருபபவாகள முனபு த
காமததால அனுஷடிககபபடடதும ஸததுககளால ஆசரிககபபட
மானதையே அடைநது • ஸநதோஷிககினருாகள ஞானத
திருபதியடைநதவன காமமிலலாமலிருபபதான ஸநயாஸதை
வது அடைநது, இநதிரியஙகளைவெனறவனும காலததை எதிர

1 எலலாரிடததிலும ஸமமாயிருததல 2 உளளுமபுறமும ஒததிருததல
3 பிராணன போனுலும கொடாமை 4 விஷயஙகளால மனஙகலஙகாத

வனுமாகி உலகததில ஸஞசரிததுககொணடு பரமமபாவததிறகுத கவனுகிருன ஆகாயததில பக்ஷிகளுடைய அடிசசுவடானது ணபபடாததுபோல ஞானததால திருபதியடைநத முனிவினு ய மாாககமானது காணபபடுகிறதிலலை கிரகஙகளை விடடுத ைன மோக்ஷததைதயே அபிமானிபபவனுககு ஸவாககததில ஜோமயமானவைகளும நிலைததிருபபவைகளுமான உலகஙகள படுகினறன

அறுபததுநானகாவது அதயாயம

யா ந ஸ ந் தி பா வ ம (தொடாசசி)

(விதுரா, பறவைகளின்கதையால் ஞாதிகளைப்பகைக்கலாகாதென் பதையும், வேடன்கதையால் அதிகஆசைஅதிகநஷ்டமென் பதையும், வெற்றிதோல்விகள் நிலையற்றவையென்பதை யும் சொல்லியது)

இவவுலகில ஒருவேடன பக்ஷிகளுககாகப பூமியில கணணி க குததினுனெனறு முனனோாகளிடமிருநது கேடடிருககிரோம ல, சோநது திரிகினறவைகளான இரணடுபறவைகள ஒரேகாலத கடடுபபடடன அநத இரணடுபறவைகளும அநதக ணியை எடுததுககொணடு சென‌றன அபபொழுது, வேடன யததிறசெலலுகினற அவைகளைப பாாதது ஒழிவடையாத கி அவை எநத எநத வழியிறசெலலுகினறனவோ அநத அநத யால பினதொடாநதான பக்ஷியைவிருமபி அவவிதம பின லுகிறவனுன அநதவேடடைககாரனை, ஆஸரமததிலிருபபவரும ஹநிகமசெயதவருமான ஒருமுனிவா பாாததா ஓ! கௌர ! அபபொழுது அநதமுனிவா ஆகாயததிற செலலுகினற அவை விரைநது பினதொடருகிறவனும பூமியில நடபபவனுமான னை நோககி, 'மிருகஙகளைககொலலுகினறவனே! இது எனககு ததிரமும ஆசசரியமுமாகத தோனறுகிறது பறககினற களைக் காலால நடககினற நீ என பினதொடாநது ஓடுகிறுய'' று இநத [2] ஸலோகததினுல கேடடாா வேடனுனவன, 'இநத னடும சோநது என னுடைய ஒரேகணணியை எடுததுககொணடு

---

1 ஆகாயததிறசெலலுகிறபக்ஷிகளைபபாாபபதறகுககாரணம
முனிவர்சொலலிய சொறகளடஙகிய ஸலோகம

போகின்றன இவைகள, எநதவிடததில [1] விவாததததை அ
யுமோ அநதவிடததில எனவசததைதஅடையும' என்றுசொன
அநதபபக்ஷிகள மிருதயுவால ஸநதிககபபடடு, விவாதத
அடைநது மிகவும கெடுமதியுளளவைகளாகிச சணடையையுமசெ
பூமியில விழுநதன பரபரபபுடனகூடியவைகளும மிருதயுப
தின வசததை அடைநதவைகளுமான அவைகள சணடைசெ
வைகளாகி அஜாகரதையாயிருகக, உடனே, வேடன கிடடசசெ
அவைகளைப பிடிததான இவவிதம எநதஞாதிகள ஆததவி
தில ஒருவரோடொருவா கலகததைதஅடைகின்றாகளோ அவா
கலகததால பக்ஷிகள அடைநததுபோல மிருதயுவினவசததை அ
கின்றாகள நலலபோஜனம, நலலபேசசு, நனமையை வினவு
சோககை இவைகள ஞாதிகள செயதுகொளளவேணடியவை
ஒருபொழுதும விரோதம செயயததககதிலலை எவாகள நலல
முடையவாகளாயப பெரியோாகளைச சமயததில அடுததாாக
அவாகளனைவரும ஸிமமததால காககபபடட வனமபோல நெரு
முடியாதவாகளாகின்றனா ஓ! பரதஸ்ரேஷடரே! எவாகள
பொழுதும அாததததைஅடைநது தீனாகளபோலிருககின்றாக
அவாகள செலவததைதப பகைவருககுக கொடுததுவிடுகின்றா
பரதஸ்ரேஷடரே! திருதராஷடிரரே! ஞாதிகளானவாகள பி
வாகளானல பிரிநத கொளளிகளபோல [2]புகைதலுடனகூடுகின்றா
(அவாகளே), சோநதவாகளானல, சோநதகொளளிகள போல [3]
ஸிககின்றனா

ஓ! கௌரவரே! என்னல பாவததில பாாககபபட
இதோ வேறெனறைச சொலலுகிறேன அதனையும தெ
கொணடு எது நனமையோ அதைச செயயும நாஙகள வே
ளோடும, தேவாகளுககு ஸமானாகளும (மநதிர யநதிர முத
விததைகளையும ஓஷதிகளையுமபறறிப பேசுவதில விருபபமு
வாகளுமான பிராமமணாகளோடும, சுறறிலும மலை முழுதும பு
யுளளதும ஜவலிககின்ற ஓஷதிஸமூகஙகளையுடையதும ஸித
ளாலும கநதாவாகளாலும அடையபபடடதுமான கநதமாதனமெ
கிற மலைககுசசென்றேம அவவிடததில மேடுபளளமான ப
சாரலில ஒரு பளளததிலிருபபதும பொனனிறமான ஈததேன
யுளளதும குடமபோலுளளதும ஸாபபஙகளால காககபபடட

1 ஒறறுமையிலலாமல வெவவேறுபககததைநோககுதல
2 மனமபுகைகின்றனா 3. சோநதுஉாழநதுவிளஙகுகின்றனா

பானுககு மிகவும பிரியமுமான தேனை எலலாரும பாாதேதாம. திகளை ஸாதிககினற அநதப பிராமமணாகள, 'இதை அடைந , மனிதன மாிககும தனமையுளளவனுயிருநதாலும, அமரத மையை அடைகிறுன, கணணிலலாதவன கணணை அடைகிறுன வன தருணனுகிறுன' எனறு சொனனாகள ஒ! அரசரே! அப முது, வேடாகள அதைபபாாததுவிடடு அதை எடுகக விருபபங ணடு மேடுபளளஙகளையுடையதும ஸாபபஙகளையுடையதுமான த மலைககுகையில (சென்று) நாசததைஅடைநதாாகள அபபடிப லவே,உமமுடைய இநதபபுததிரன ஒருவனுககப பூமியை விருமபு ன அறியாமையால தேனைபபாாககிறுன, பளளததைப பாாகக லை துரியோதனன யுததததில ஸவயஸாசியுடன யுததமசெயய, முடையவனுயிருககிறுன நான இவனுககு அவவித பலத யோ பராகரமததையோ பாாககவிலலை எவன ஒருவனுககவே ரிலேறிககொணடு பூமியை ஜயிததானே, தககபலததோடு சென்ற களான பீஷமா துரோணா முதலியவாகள விராடநகரததில எவ பஙகபபடுததபபடடுப பயததைஅடைநதாாகளோ, எநத வீரன முடைய பாாவையை எதிாபாாககிறவனுய கூஷமிககிறுனே அவ ததில உமககு என்ன காணபபடவேணடும? குரோததததை டைநத தருபதனும மசசநாடடரசனும தனஞசயனும யுததததில லைவககமாடடாாகள ஒ! திருதராஷடிரரே! ராஜாவான யுதிஷ ஜை[1] மடியிலிருககசசெயயும இரணடுபோாகள யுததம செயபவா ாயிருககையில, போாில வெறறியானது (இனனுருககுததான று) உறுதியுளளதாகாது' எனறு சொனனா

அறுபததைநதாவது அதயாயம

யாநஸந்திபாவம. (தொடர்சசி)

(திருதராஷ்டிரன், அாஜ-னன் வாஸுதேவநுக்கு மிக்க நண்ப
னுதலால் அவனை வெல்வது இயலாதேன்றும், ஸமா
தானம் செயதுகொள்ள வேண்டுமென்றும்
துரியோதனனுக்குச் சொல்லியது)

திருதராஷடிரன, 'புதரா! துரியோதன! உனனைநோககிச லலுவதை அறியககடவாய உலகஙகளைத தாிககினற பஞச

---

1 ஸமாதானஞ செயதுகொளளும

மஹாபூதஙகளுடைய தேஜஸைபபோனற பஞசபாணடவரகளுடை
தேஜஸைக கவர விருமபுகிருயாகையால, வழிஅறியாத வழ
போககனபோலத தவறுதலான வழியை நினைககிருய நீ மரணத
அடைவதைததவிர, இவவுலகில மிககசிறநத தாமததை அடை
வனும குநதீபுதரனுமான யுதிஷடிரனையோ இநதஜனமததில ஜ
கததககவனிலலை பலததில தனககு நிகரிலலாதவனும கு
புததிரனும யுததததிலஅநதகனுமாயிருககிறஅநதப பீமஸேனனை
மரமானது பெருஙகாறறைப (பயமுறுததுவது) போலப பயமுறு
கிருய மலைகளுள மேருவைபபோல ஆயுதமெடுததவரனைவ
ருளும சிறநதவனும யுததததில காணடீவமெனகிற விலலையுடை
வனுமான தனஞசயனை யுததததில (எதிரததுப) புததிமானுன எ
யுததமசெயவான? பகைவரினிடையில, தேவராஜன வஜராயுதத
விடுவதுபோலச சரஙகளைவிடுகினறவனும பாஞசாலனபுததிரனும
திருஷடதயுமனன இபபொழுது யாரைததான வெடடமாடடா
வெலலமுடியாதவனும விருஷணிகளிலும அநதகரகளிலும பல
ருக ஒபபுககொளளபபடடவனும பாணடவரகளுடைய நனமை
பறறுளளவனுமான ஸாதயகியும உனசேனையை நாசஞசெயயபபே
ருன ஒபபுமைபால மூவுலகஙகளுககும மேறபடடவரும, புண
காகஷருமான அநதவாஸுதேவருடன புததிமானுன எவன யுத
செயவான? இவருககுத தாரஙகளும ஞாதிகளும பநதுககளும
சரீரமும பூமியும ஒருபாகம, அரஜுனன ஒருபாகம எதில வெ
முடியாதவரான வாஸுதேவரும மனததையடககியவருன அரஜ
னும இருககினருரகளோ, (அலலது)எதிலகேசவரிருககிருரோ அந
சைனியமானது பூமியினுலேகூடத தாஙககககூடியதனறு ஐயா! அ
டையவரகளும பயனைசசொலலுகிறவரகளுமான பெரியோரகளுடை
வாரததையில நிலனு பிராயமுதிரநதவரும சநதனுவினபுதர
பிதாமஹருமான பீஷமரைப [1] பொறுககககடவாய கௌர
களுடைய பயனைக கருதுகிறவனும சொலலுகிறவனுமான என
யும துரோணரையும கிருபரையும விகரணனையும மஹாராஜர
பாஹலிகரையும கேடகவிருமபு இவரகளும நான எபபடியோ அப
யேயாவர, இவரகளை அபபடியே நினைககவேணடும பாரத! இ
ளெலலாருமோ தாமததை அறிகினறவரகளும ஸமமான அனபு
யவரகளுமாயிருபபவரகள விராடநகரததில உன எதிரில தமபி
களுடனகூட உனசேனையானது பசுககளைவிடடுவிடடு மிக

1 'அவர வாரததையைக கேள' எனபது கருதது.

ஷகிச சிதறின்தெனபதும அநத நகாததில ஒருவனுககும பல
ாககளுககும நோநத (சணடையாகிய) பெரிதான ஆசசரியமுமே
ாதுமான அததாடசியாகும அாஜுனன அதை அவவிதம செய
ன அவாகளெலலாருமே அவவிதம செயவாாகளெனறு சொலல
ணடுமா ? அபபடிபபடட நீ (அவாகளை) பிராதாககளாக நினைககக
வாய (ராஜயததைககொடுபபதாகிய) 1 ஜீவனோபாயததால அவனை
சரிககக கடவாய' எனறு சொனனை

அறுபததாறுவது அதயாயம

யாநஸநதிபாவம (தொடாச்சி)

(திருதராஷ்டிரன்சொல்லைத் துரியோதனன் கேளாமற் போனதும்,
ஸபையோர் கலைநதுசென்றதும், திருதராஷ்டிரன் இருதிறத்துச்
சேனையின் பலாபலத்தையும் வினவியதும், வ்யாஸா
திருதராஷ்டிரனுக்கு மறுமொழிசொல்ல ஸஞ்
சயனுக்கு அனுமதி கொடுத்ததும்)

திருதராஷடிரபுதரனை துரியோதனன அவனுடைய வாாத
யை அஙகிகரிககாமற போகவே, எலலாரும மௌனமாயிருநத
ன, அரசாகள எழுநதிருநதனா ஓ ! மஹாராஜரே ! பூமியிலுளள
லா அரசாகளும எழுநதிருநதபொழுது, புததிராகளுடைய வசத
அடைநத அரசனனவன, அவாகளுககு வெறறியைவேணடுகிறவ
, ஏகாநததில ஸஞசயனை நோககி, 2 அவனுடைய நிசசயததை
3 பிறாகளுடைய நிசசயததையும பாணடவாகளுடைய நிசசயத
யும வினவத தொடஙகினன

திருதராஷடிரன, 'கவலகணகுமாரா ! நீ இநத நமது சேனையி
பாணடவாகளுடைய சேனையிலும 4 ஸாரமாயும அறபமாயு
ளவைகளை நமககுச சொலலு இவாகளுடையதில எது பெரிது?
ாகளுடையதில எது சிறிது ? நீ எலலாவறறையும செவவையாக

1 காலக்ஷேபததிறகுப போதுமானதைககொடுதது' எனபது கருதது
2 'ஆதமஙஏச' எனபது மூலம், 'தனனுடைய' எனபது பொருள அதா
'ஸஞசயனுடைய' எனபது கருதது
3 'தனனைச சோநத மறறவாகளுடைய' எனபது இஙகிலீஷமொழிபெயா
கருதது
4 பலமுளளவாகளும பலமிலலாதவாகளும .

அறிகிறாய ஸஞசய! நீ இவைகளின ஸாரததை அறிகினற எலலாவறறையும பாாககினறவன, தாமததிலும ஆததததி ஸமாததனும நிசசயமாய அறிகினறவனுமாயிருபபவன அப படட நீ, கேடகபபடடவனுகி, எலலாவறறையும எனககுசசொ இவாகளில எவாகள யுததம செயகிறவாகளாயிலலை?" எனறு டான

ஸஞசயன, 'ஓ! அரசரே! நான உமககு ஏகாநததகில பொழுதும ஒனறையும சொலலமாடடேன உமககோ அஸூயை உணடாகும அஜமீடவமிசததிறபிறநதவரே! பெரிதான விரதமு உமமுடைய பிதாவையும தேவியான காநதாரியையும வரவழை ராக ஓ! அரசரே! அவாகள உமமுடைய அஸூயையைப போககு கள அவாகள தாமததை அறிநதவாகளும ஸமாததாகளும நி மாய அறிகினறவாகளுமாயிருபபவாகள அவாகளுடைய முன யில் உமககுக கேசவா அாஜுனன இவாகளுடைய கருததுமு யும சொலலுவேன' எனறு சொனனன

இவவிதம சொலலககேடட (அரசனுல) விதுரரைககொ வரவழைககபபடட காநதாரியும வியாஸரும விரைவில அவவிட தாாகள, அநத ஸபையிலும பிரவேசிககும்படி செயயபபடடா பேரறிவாளரான கிருஷணதவைபாயனா, அஙகு வநதவுடன, ஸ னும புததிரனை திருதராஷடிரனுமாகிய இவாகளுடைய அநத அ பிராயததைஅறிநது, 'ஸஞசய! கேடகிறவனை திருதராஷடிரனு அவன வினவுகினற எலலாவறறையும உணமையாகச சொலலு வாஸுதேவரிடததிலும அாஜுனனிடததிலுமுளள எலலாவ யும நீ உளளபடி அறிகிறாய' எனறு சொனனா.

அறுபததேழாவது அதயாயம

யாநஸந்திபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸஞ்சயன் சிறநதவரெல்லாரிலும் வாஸுதேவர் மிகச்சிறநதவ ரென்று திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியது)

ஸஞசயன, 'ஓ! விபுவே! விலலாளிகளான அாஜுனனுமவ தேவரும சிறநததை விருமபுகினறவாகளும [1]காமததைதத

---

1 'முன பிறபபிறசெயத வினையாலலலாமல தமது இசசையாலப வாகள' எனபது பழைய உரையின கருதது.

ற (அறம் பொருள் வீடு)களில் உறுதியாயிருப்பவர்களும் ஸர்வ
ம் என்கிற (பரம்ம பாவத்திற்கு) ஒத்தவர்களுமாயிருப்பவர்கள்
த் மனமுடையவரான வாஸுதேவருடைய அந்தச் சக்ரமானது
பட்டதுபோல [1]ஒருபாகஅளவு வெளியை அடைந்து [2]மாயை
லே சுற்றிவருகிறது கௌரவர்கள்விஷயத்தில் கபடமுடைய
பாண்டவர்களுக்கு மிகவும் ஸம்மதமும் தேஜஸுகளின் ஸமூ
தால் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டதுமான அது (பாண்டவகௌரவர்களு
ய) ஸாராஸார பலத்தை அறிவதற்கு ஸாதனமாயிருக்கிறது.
பலசாலியான மாதவர் குரூரர்களாக விளங்கின நரகனையும்
ரனையும் கம்ஸனையும் சிசுபாலனையும் விளையாட்டுப்போல ஜயித்து
டார் சிறந்ததான ஸ்வரூபத்தையுடையவரும் மனத்தை வசம்
த்தவருமான புருஷோத்தமரானவர் மனத்தினாலேயே பூமியை
ஆகாயத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் தம்வசமாக்குபவர் அர
ர [1] ஸாராஸார பலத்தை அறிவதற்காகப் பாண்டவர்களைக்
த்து அடிக்கடி நீர் என்னைக் கேட்கிறதைச் சுருக்கமாக என்னிட
ந்து கேளும் ஒருபக்கம் உலகமுழுவதுமிருந்தாலும் மற்றொரு
க்ம ஜனார்த்தனரிருந்தாலும் ஸாரத்தின் விஷயத்தில் உலகம்
மையையும்காட்டிலும் ஜனார்த்தனர் மேலானவர் இந்த உல
ந்த ஜனார்த்தனர் மனத்தினாலேயே சாம்பலாக்குவர் உலகம்
மையுமோ ஜனார்த்தனரிடத்தில் ஒன்றும் செய்வதற்குச் சக்தி
ள்ளதாகாது எங்கே ஸத்தியமோ எங்கே தர்மமோ எங்கே லஜ்ஜை
ா எங்கே நேர்மையோ அங்கே கோவிந்தர் இருக்கிறார் எங்கே
விந்தரோ அங்கே ஜயம் இருக்கிறது புருஷோத்தமரும் பிராணி
க்கு ஆத்மாவுமான ஜனார்த்தனர் விளையாடுகிறவர்போலப் பூமி
யும் ஆகாயத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் (காரியங்களில்) செல்லச்
கிறார் அவர் உலகத்தை மயக்குகிறவர்போலப் பாண்டவர்களை
ராஜமாகச்செய்து அதர்மத்தில் பற்றினவர்களும் மூடர்களுமான
முடைய புத்திரர்களை எரிப்பதற்கு விரும்புகிறார் பகவானென
சவர் காலமாகிற சக்ரத்தையும் ஜகத்தாகிற சக்ரத்தையும் யுக
கிற சக்ரத்தையும் தம்முடைய யோகத்தினாலே எப்பொழுதும்
றும்படி செய்கிறார் பகவானொருவரே காலத்திற்கும் மிருத்யுவிற்
சராசரத்திற்கும் தலைவராகிறார் இதனை உமக்கு உண்மையாக
ரக்கிறேன் மஹாயோகியான ஹரியானவர் எல்லாஉலகத்திற
தலைவராயிருந்தும் தாப்பலனை உழுவன்போல வேலைகளைச்

[1] ஜந்து முழநீளம் [2] வடிவம் அறியப்படாமல்.

செயய யததனிககிறா . கேசவா (தமமுடைய) அநத மாயைய
சோககையினல உலகஙகளை வஞசிககிறா அவரையே அடைகி
மானிடாகள மயககததைஅடைகிறதிலலை' எனருன

———

அறுபததேடடாவது அதயாயம

யாநஸநதிபாவம (தொடர்சசி)

(திருதராஷ்டிரன் பகவானை அறியும் வழியை ஸஞ்சயனைக் கேட்க, வியாஸர் அதனைச் சொல்லும்படி ஸஞ்சயனுக்கு அனுமதிகொடுத்தது)

திருதராஷடிரன, 'ஸஞசய! மாதவனை எலலா உலகஙகளு
கும மஹேஸவரராக நீ எபபடி அறிகிருய? நான ஏன அவ
அறியவிலலை? அதனை எனககுச சொல' என்ருன ஸஞசயன, '
சரே! கேளும உமககுப பகதியானது இலலை எனககுப 1 ப
குறையவிலலை அஞஞானததால கெடுககபபடடுப பகதியிலலாத
கேசவனை அறியான ஓ! ஐயா! பகதியினலே, மூனறு 2 யுகங்க
யுடையவரும (உலகஙகளுககுக) காததாவும (காமததால) ஸாதி
முடியாதவரும பிராணிகளுடைய உறபததிககும அழிவுககும கார
ரும தேவருமான மதுஸூதனனை அறிகினறேன' என்ருன

திருதராஷடிரன,' ஸஞசய! ஜனாததனனிடததில் உனககு நி
மாயிருபபதும மூனறு யுகஙகளையுடைய அவரை நீ அறிவதற
காரணமுமான அநதபபகதியானது எபபடிபபடடது?' எனரு
ஸஞசயன, ' உமககு மஙகளமுணடாகுக நான வஞசனை செ
திலலை (ஈஸவரார்பபணம செயயாமல) தாமததைச செய்வதில
பகதியினல சுததததனமையை அடைநது சாஸதிரததினலே ஜன
தனனை அறிகிறேன' எனருன

(அபபொழுது), திருதராஷடிரன, (துரியோதனனைநோககி),'
யோதன! இநதிரியஙகளுககீசரான ஜனாததனனைச சரணமடை
யககடவாய அபபா! ஸஞசயன நமககு ஆபதன (ஆகையா
கேசவனைச சரணமாக அடை' என்ருன துரியோதனன, 'தே
புதரரான பகவான அாஜுனனிடததில சிநேகததைச சொல
கொணடு உலகஙகளைக கொலலபபோகிறுரேயாஞல நான இப

1 'விதயா' எனபது மூலம். 2 ஸதூலஸூக்ஷ்மகாரண சரீரஙகள்.

ம (அந்தக) கேசவரை அடையேன்' என்றான். திருதராஷ்டிரன்
காந்தாரி! மிக்க துர்புத்தியுடையவனும் பொறாமைக்காரனும்
டமனமுடையவனும் அகங்காரியும் சிறந்தவர்களுடைய வார்த்
தயை மீறுகிறவனுமான உன்னுடைய இந்தப்புத்திரன் கீழ்ந்
ாகிறான்' என்றான் காந்தாரி, 'ஐசுவரியத்தை விரும்புகிறவனே!
ட புத்தியுள்ளவனே! பெரியோர்களுடைய கட்டளையைக் கடந்
னே! சிறுபிள்ளைத்தனமையுள்ளவனே! ஐசுவரியத்தையும் உயி
யும் பிதாவையும் என்னையும்விட்டுப் பகைவருக்கு மகிழ்ச்சியை
ப்பவனும் எனக்குத் துயரத்தைவளர்ப்பவனுமாகிய பீமஸேனு
ல் அடிக்கப்பட்டுப் பிதாவின் வார்த்தையை நினைக்கப்போகிறாய்'
ாள்.

(அப்பொழுது), வியாஸர், 'அரசனே! திருதராஷ்டிர! நீ கிருஷ்
னுக்குப் பிரியனாயிருக்கிறாய். என் வார்த்தையைக்கேள். உனக்கு
ஞ்சயன் தூதன். இவன் உன்னை நன்மையில் சேர்ப்பிக்கப் போகி
ன். இவன் அனாதியும் பரனுமான ஹ்ருஷீகேசரை அறிகிறான்.
கையால், ஒரேவிஷயத்தில் மனம்பற்றினவனுக்குக் கேட்கவிரும்புகிற
ன்னைப்) பெரியபயத்திலிருந்தும் விடுவிக்கப்போகிறான். விசித்ர
யனபுத்திரா! கோபத்தாலும் மகிழ்ச்சியாலும் சூழப்பட்டவர்
ளும் [1] பலவிதமானபாசத்தால் கட்டப்பட்டவர்களும் தம்முடைய
ருள்களைக்கொண்டு மகிழாதவர்களுமான மனிதர்கள் காமத்தால்
டர்களாகி நடத்துகிறவனான ஒருகுருடனால் மற்றக்குருடர்கள்
டத்தப்படுவதுபோல், தங்கள் காமங்களாலே நடத்தப்பட்டு அடிக்
யமனுடையவசத்தை அடைகின்றனர். வித்வான்கள் எதனால்
லலுகின்றார்களோ, இந்த மார்க்கமானது ஒரே ஸ்தானத்தையுடை
மஹானானவன் அதைக்கண்டு ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுகின்
ர், அதில் பற்றுகிறதில்லை' என்றார்.

கிருதராஷ்டிரன், 'அப்பா! ஸஞ்சய! எந்தமார்க்கத்தினால்
ருஷீகேசரையடைந்து சிறந்ததான மோக்ஷத்தையடைவேனோ,
றிலிருந்தும் பயமில்லாததான அந்தமார்க்கத்தை எனக்குச்
ல்' என்றான். ஸஞ்சயன், 'மனத்தை ஜயிக்காதவன் மனத்தை
த்தவரான ஜனார்த்தனரை ஒருகாலும் அறியமாட்டான். ஆத்
வை அறிவதற்கு இந்திரியங்களை அடக்குவதைக் காட்டிலும்
ான உபாயம் இல்லை. (விஷயங்களில்) செல்லுகின்ற இந்திரியங்
டைய விஷயப்பற்றை விடுவதென்பது ஜாகரதையாலுண்டா

[1] ஆசாபாசம் ஸ்நேகபாசம் காமபாசம் என்பன.

இறந்து ஜாகரத்தையும கொலலாமையும, ஐயமினறி ஞானததுக்
காரணமாகும அரசரே ! சோமபலைவிட்டு இநதிரியஙகளை அட
வதில முபறசியுளளவராககடவீா உமமுடையபுததியானது ந
வேணடாம இநதபபுததியைச செலலுமிடஙகளிலிருநது அடக
வேதியாகள நிலையான இநதஇநதிரியஙகளை (ஓரிடததும செலலா
நிலைநிறுததுவதை ஞானமாக அறிகினறனா இதுதான ஞ
மும விதவானகளசெலலுகினற மாாககமுமாம அரசரே ! கே
ரானவா மனிதாகளால ஜயிக்கபபடாத இநதிரியஙகளைககொ
அடையததககவாலலா [1]ஈஸவரரானவா சாஸதிரலாபததினு
யோகததினுலும தததவவிஷயததில (விளஙகுமபடி) அனுகாகத
செயகிறாா' எனறு சொனனன

அறுபததோனபதாவது அதயாயம

யாநஸநதிபாவம் (தொடர்ச்சி,)

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்குப பகவானுடைய நாமங்களுக்குப் பொருள் கூறியதும், ஸமாதானம் செயவதற்காகக் கண்ண பிரான்வருவதைத தெரிவித்ததும்)

திருதராஷடிரன, 'அபபா ! ஸஞசய ! கேடகிறவனன என
மறுபடியும புணடரீகாக்ஷரைப பறறிச சொலலு (அவருடை
நாமஙகளுடைய பொருளையும செயகைகளுடைய பயனையும அறி
புருஷோததமரானஅவரை அடையககடவேன' எனறான ஸஞசய
சொலலுகிறான 'வாஸுதேவருடைய நாமஙகளுடைய மஙகள
மான அாததவிவரணமானது எனனால கேடகபபடடிருககிற
நான அதில தெரிநதமடடும (சொலலுகிறேன) கேசவரோ வா
வததில அறியமுடியாதவா எலலாபபிராணிகளும (அவரிட
வஸிபபதாலுணடான வஸுததனமையினுலும தேவஜாதியினு
வாஸுதேவராக அறியததககவா, (எஙகும) வியாபிததிருபப
விஷணுவாகசசொலலபபடுகிறாா ஓ ! பாரதரே ! (யோகிகளுடை
மௌனததாலும தியானத்தாலும (அறிபபடுவதாகிய) ஸமப
யோல மாதவராகவும அறியககடவீா மதுவெனறால பிருதிவி
லான தததுவம , ஹாவெனறுலும ஸூதனனெனறுலும நாசம

---

1 'இநதிரியஙகளை வசமசெயதவன, சாஸதிரலாபததாலும யோகதத ததவவிஷயததில தெளிவை அடைகிறான' எனறும கொளளலாம

ா. எல்லா தத்துவங்களும் (அவரிடம்) ஒடுங்குவதனலேயே
ஹாவென்றும் மதுஸுதனனென்றும் சொல்லப்படுகிறார். (க்ருஷ
ிறவினையடிக்குக கீறுதல் என்பது பொருள் பூமியானது பயி
ாக்க கலப்பையால கீறப்படுகிறபடியால) க்ருஷ் என்கிற சொல
யைசசொல்லுகிறது ண என்கிற சொல், ஸுகததைச சொல்லு
பூமியிலுள்ளவாகளுககு ஸுகததை உணடுபணணுகிற ஸம
ததால விஷ்ணுவானவா ஸாதவதரான க்ருஷ்ணராகிறார் (ஹ்ரு
கமலமென்கிற) புண்டரீகம (அவருககு) எபபொழுதும் சிறந்த
னட, [1] அதிலிருநதும், (அக்ஷ, அக்ஷயா) நாசமில்லாமையாகிய
த தன்மையினுல புண்டரீகாக்ஷராகவும், திருடாகளான ஜனங்க
பீடிப்பதால ஜனுாததனராகவும சொல்லப்படுகிறா எவரிட
து [2] ஸதவமானது நழுவுகிறதில்லையோ எநதககாரணத
ல ஸதவததிலிருநதும (அவா) குறையாமலும இருககின
ா அதனுல கிருஷ்ணரானவா ஸாதவதரென்று சொல்லப்
றா ஆரஷமென்கிற வேதததால விளங்குகிறபடியால [3] விரு
க்ஷணா ஆகிறா [4] இவா உணடுபணணுகிற (ஒருவனுல),
டாகிறதில்லை ஆகையால, சேனையை ஜயிப்பவரான (கிருஷ
அஜா இநதிரியஙகளுககுநடுவில தாமே பிரகாசிபபதால உதர
அடககமிருபபதால தாமுருமாகவிருபபவரும விபுவுமானஇவா
மாதராயிருககிறா (ஹருஷ=) ஹாஷததாலும (சு=) ஸுகத
மை (ஏம=) ஸுகவிஷயததில ஸவதநதிரமிருபபதாலும ஹ்ருஷீ
ராயிருபபதை அடைகிறா ஆகாசததையும பூமியையும கை
ல தரிததுககொணடிருபபதால மஹாபாஹு என்று கருதப்படுகி
(அதோ=) கீழே (அக்ஷஜ=) ஒருகாலும க்ஷயததை அடைகிற
ாத அநதக காரணததினுல அதோக்ஷஜா ஆகிறா, நாரகளுககு
யனமாயிருபபதால நாராயணராகவும கருதப்பட்டார் இவா
ணததினுலும [7] ஸதனததினுலும உததமராயிருபபதாலும புரு
ததமராஞா [8] அஸததும [9] ஸததுமான எல்லாவற்றி

---

1 ஹ்ருதயகமலததிலிருநதும அதனுடையநாசததால நசியாமலிருபபதால
2 பலம 3 வருஷம=தாமம, பா=பிரகாசிபபிககிறது, காமததைப
ிசிபபிபபது வேதம, அது ஈக்ஷணம, அஜ்ஞவது, இவரைபபாரபபதற்கு
கிரம போலிருககிறது, ஆகையால, வருஷபேக்ஷணா
4 ஒருவராலும உணடானவரில்லை எனபது 5 அடையும ஸ்தானம
6 எஙகும நிறைநதிருததல 7 இவரிடம உலக மிருககிறதால
8 அபபிரதயக்ஷவஸது. 9 பரதயக்ஷவஸது

னுடைய தோறற ஒடுககஙகளுககும் காரணமாயிருபபதாலும
பொழுதும எலலாவறறையும அறிவதாலும அவரை ஸர்வ
சொலலுகினறனா ஸதயததில கிருஷணா வைககபபடடிருகக
ஸதயம அவரிடம வைககபபடடிருககிறது கோவிநதா [1] ஸ
தைக காடடிலும ஸதயா, ஆகையால, நாமாவினால ஸதயராகவு
கிறா தேவரான அவா விசேஷமாக வயாபிபபதால விஷணு
றும் ஜயமேயுளளவராதலால ஜிஷணுவெனறும சொலலபபடுகி
சாஙவதராயிருபபதால அனநதரெனறும இநதிரியஙகளுககுப
காசததை அளிபபதால கோவிநதரெனறும சொலலபபடுகி
உணமையிலலாததை உணமைபோலச செயகிறா, அத
பிரஜைகளை மயஙகச் செயகிறா இவவிதமிருபபவரும தாம
நிலைததிருபபவரும பகவானும மகாபாகுவும அசசுதருமான
ஸூதனா [2]ஹிமஸையிலலாமலிருபபதறகாக வரபபோகிறாரலல
எனறான

எழுபதாவது அதயாயம

யாநஸநதிபாவம. (தொடர்ச்சி)

(கண்ணபிரான் வருவது கேட்டு மகிழநத திருதராஷ்டிரன்
கண்ணுள்ளவாகளைப் புகழ்ந்து கிருஷ்ணனுடைய
குணங்களைக் கூறியது)

திருதராஷடிரன, 'ஸஞசய! சிறநதசரீரததுடன ஸ
தில விளஙகுகிறவரும, திககுககளையும மூலைததிசைக
விளஙகசசெயகிறவரும, பாரதாகளுககுப பூஜிககததககதும
சயாகளுககு நனமையைசசெயகிறதும ஜீவிகக விருமபு
களால கொளளததககதும நிநதிககததகாததும [3] வெளிப
பிராரணனையுடையவாகளுககு அறியமுடியாத ஸவரூப
யுடையதுமான வாரததையைச சொலலுகிறவரும, (சரீரதத
னனறாகப பிரகாசிககினறவரும, ஸாதவதரும, முககியவீ
யாதவாகளில சிறநதவரும, (அவாகளுககு) நாயகரும, பகை
கலககுகிறவரும, கொலலுகிறவரும, பகைவரின புகழ
கெடுபபவருமான வாஸுதேவரைப பாரககபபோகினறவா

---

[1] தாமததின பயன [2] 'புததிமேறபடாமலிருபபதறகாக' எ
கருதது. [3] மரிககபபோகினறவாகள்

படைத்தவர்களுமான அந்தக்கௌரவர்களுடைய (பாக்கியத்
த்) ஆசைப்படுகிறேன் மஹாத்மாவும் பகைவரைக்கொல்லு
ரும் பிராத்திக்கத்தக்கவரும் அஹிம்ஸாரூபமான வார்த்தை
 சொல்லுகிறவரும் என்னைச்சேர்ந்தவர்களை மோஹிக்கச்செய
ருமான அந்தவிருஷ்ணிஸ்ரேஷ்டரைக் கௌரவர்கள் சேர்ந்த
ளாகிப் பார்க்கப்போகிறார்களல்லவா? மிக்கப்பழமையான முனி
 ஆத்மாவையறிந்தவரும் வாக்குக்கு ஸமுத்திரம்போலுள்ள
 ஸன்யாஸிகளுக்குக் கலசம்போலக் கையாலபிடிக்கக்கூடியவரா
யிருப்பவரும் கெடுக்கப்படாத மரியாதையையும் நல்லசிறகு
புமுடைய கருடனுயிருப்பவரும் பிரஜைகளை ஹரிப்பவரும் உல
ிறகு ஸ்தானமும் ஆயிரம்சிரங்களுள்ளவரும் ஆதியுமந்தவும்
வும் அற்றவரும் முடிவற்ற புகழுடையவரும் உலகத்தின்[1] சுக
தைத் தரிப்பவரும், ஜனனமற்றவரும், நித்யரும், சிறந்தவா
கெல்லாம் சிறந்தவருமான புராணபுருஷரைச் சரணமாக
டைகின்றேன் மூன்றுஉலகங்களுடைய ஸிருஷ்டியையும் செய்ப
 தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் நாகர்களுக்கும் ராக்ஷஸ
க்கும் அரசர்களுக்கும் பிதாவும் வித்வான்களுக்குள் பிரதான
ருப்பவரும் இந்திரனுக்குப் பின்பிறந்தவருமான அவரைச்
ரமடைகின்றேன்' என்றான்" என்று சொன்னார்

யாநஸந்திபர்வம் முற்றிற்று.

---

[1] வினையாலுண்டான தும் வினையாக இருப்பதுமான புண்யமுதலானவை.

எழுபததோராவது அதயாயம

பகவத்யாநபர்வம்.

(யுதிஷ்டிரர் ஸமாதானத்துக்காக அஸதினபுரம் போயவநம்படி ம
ரைக் குறிப்பாக வேண்டினதும், அவர் ஸம்மதித்ததும்)

ஜனமேஜயா, " ஓ ! ஸாதுவே ! ஸஞ்சயன கௌரவாகள
சென்றபோது எனது [1]பூாவ பிதாமஹாகளான பாணடவாகள
விடததில என்ன செயதாாகள ? மிகக ஸாதுவே ! பிராமமணஶ்
டரே ! எனககு இதையெலலாம விஸதாரமாகச சொலலும பண
ரே ! பிரயததினததுடன கேடக விருமபுகிறேன" என்று சொன
வைசமபாயனா, " ஓ ! பாரதரே ! ஸஞ்சயன திருமபிசசெ
பொழுதோ, தாமராஜரான யுதிஷடிரா அாஜுனனையும பீமஸே
னையும மாதரியினபுததிராகளையும விராடனையும துருபதனை
கேகயாகளுடைய மகாரதாகளையும அடைநது, 'நாம, சஙக
கதா தாரியான வாஸுதேவரை அடைநது யுததததில பீஷமரோ
துரோணரோடும புததிமானான பாஹலீகரோடும மறறக கௌர
ளோடும யுததமசெயயாமலிருககுமபடி செயவதறகாகக கௌர
ளுடைய ஸபைககுப போகுமபடி பிராாததிபபோம இது
நமககு முதனமையான விருபபம இது உததமமான கே
என்று சொனனா இவவிதம சொலலககேடடவாகளும நல
முடையவாகளும ஸதஸிலிருபபவாகளும (பகைவாகளால)
முடியாதவாகளும புருஷஶரேஷடாகளுமான அநத எலலா
களும, பாணடவாகளுடன, [2] இநதிரனுடனகூடின தேவாகளபோ
அபபொழுதே ஜனாததனரை அடைநதாாகள ஜனாதத
அடைநது குநதியினபுததிரரும பாணடுநநதனருமான யுதி
சததுருககளானவீராகளைக கொலலுகிறவரான தாசாாஹரைநோ
' மிததிராகளிடததில அனபுளளவரே ! மிததிராகளான (எஙகளு
இதோ (நீா உபகரிககவேணடிய) அநதஸமயம வநதுவிடடது
உமமைததவிர எஙகளை ஆபததுககளிலிருநதும கரையேறறு
வேறொருவரையும பாாககவிலலை நாஙகள மாதவரான உ
அடுததனரோ பயமிலலாதவாகளாகி, வீணுகக கொழுபபுககொ
வனும மநதிரிகளோடுகூடினவனுமான துரியோதனனைக கு

[1] பாடடனுககுத தகபபன முறையினா [2] 'மருதவநத ' எனபது

மே ஸனுகமசெயகினறேம   ஓ! பகைவரை அடககுபவரே !
ா ஆப ததுககளிலும விருஷணிகள காககபபடுவதுபோலவே
ால   பாணடவாகளும   காககபபட ததககவாகள   எஙகளைப
தான   பயததிலிருநதும   காககககடவீா'   எனறு   சொனனா.
பகவானனவா, 'ஓ! புஜபல மமைநதவரே ! இதோ காததிருக
ன   நீா   எதைசசொலல   விருமபுகிறீரோ அதைச சொலலும
தரே ! நீா சொலலுகிற எலலாவறறையும செயவேன' எனறு
னனா

யுதிஷடிரா, 'ஓ! வாஸுதேவரே! மாதவரே! ஸஞசயன, எனனை
கி, முதலில நயமாகவும (இடையில) ஸமாதானததுடன கலநது
தரமாகவும (முடிவில)கடுமையாகவுமசொலலியதும புததிரனேடு
ததிருதராஷடிரா செயயவிருமபினதுமான அவைமுழுமையும
ால கேடகபபடடன (அவாகளுடையகொளகை) நியாயததை
நதுச செயயபபடவிலலை   அதனுல, நாஙகள தூஷிககபபட
ம அநதஸஞசயன திருதராஷடிராின உயிாபோனறவன , அவ
டய மனததிலுளளதை வெளியிடடான   தூதன, சொனனபடி
வான   வேறுவிதமாகச   சொலலுகிறவன   கொலலபபடத
வனுவான   லோபததையடைநத அவா கெடடஎணணததினுல
குத தகாதபடி நடககிறவராகி ராஜயததைக கொடுககாமலே
ளிடம (வைர) சாநதியைத தேடுகினறா   ஓ! பிரபுவே ! நாஙக
திருதராஷடிராருடைய கடடளையினுல வனஙகளில பனனிரணடு
ஙகளும மறைவாக ஒருவருஷமும வஸிததததும அவா எஙகளுக
அநத [1] ஸஙகேததததிலிருபபாரெனறே   ஓ!   கிருஷணரே !
) [2] ஸஙகேததததை (வாககினுலும)சொலலவே யிலலை   எங
டைய அசஸஙகேததததையோ பிராமமணாகள அறிவாகள.
கொணட   திருதராஷடிராராஜா   ஸவதாமததை   ஆலோசிகக
   (புததிரனுககு)   வசபபடடவரும   புததிரனிடம   மிகக
ளளவருமாயிருபபதால மூடனுன (புததிரனுடைய) கடடளையை
ஸாிககிறா   ஓ! ஜனாததனரே! துரியோதனனுடைய கொள
ல நிறகினற அரசா லோபததையடைநதவரும தமவிருபபத
செயபவருமாகி எஙகளவிஷயததில பொயயாக நடநதுகொள
றா   ஓ! ஜனாததனரே! 'அவவிடததிலிருககிறவளான மாதா
ம மிததிராகளையுமோ காககததிறமையுளளவனலலேன' என

1 ராஜயததைககொடுபபது
2 'நாஙகள உடனபாடடிலிருநதுதவறவிலலை' எனறும கொளளலாம.

கிற இதைககாட்டிலும பெரிய துககம என்ன இருககிறது ? ஓ ! ஸௌ தனரே ! கோவிநதரே ! என்னுலே காசிதேசததவாகளே சேதிநாடாகளோடும பாஞசாலாகளோடும மதலியாகளோடும ரான உமமோடுமகூடி அவிஸதலம, விருகஸதலம, மாகநதீ, ணுவதம, கடைசியாக ஐநதாவதான ஏதாவதுஒன்றும ஆகிய கிராமஙகள பிராாததிககபபட்டன ஐயா ! எவைகளில சே வஸிபபோமோ அபபடிபபட்ட ஐநதுகிராமஙகளோ நகரஙகளோ களுககுக கொடுககபபட்டும எஙகளைசசோநத பாதவமசத கள நசிககவேண்டாம அவைகளைககூடத துஷடபுததியுள்ள இ துரியோதனன தனனிடம யஜமானததனமையைநினைதது மதிககவிலலை இதைககாட்டிலும பெரிதான துககம என்ன இ றது ? நலலகுலததில பிறநதவரும பிராயமுதிாநதவரும பிறா களில ஆசைகொண்டவருமான அர்சசருடைய லோபமானது அறி கெடுககிறது அறிவு கெட்டு, லஜஜையைககெடுககினறது லஜஜை டுத தாமததைககெடுககிறது தாமம கெட்டுச செலவததைக கெ கிறது செலவமகெட்டு மனிதனை நாசமசெயகிறது மனிதனுக் தனமிலலாமையானது வதம ஓ ! கிருஷணரே ! தனமிலல னிடமிருநதும ஞாதிகளும ஸுஹருததுககளும பிராமமணாக மலாகளும கனிகளுமிலலாத மாததிலிருநதும பக்ஷிகள விலகு போல, விலகுகினறனா ஓ ! ஐயா ! பைததியம கொண்ட மிருநதும பதிதனிடமிருநதும (ஜனஙகள) விலகுவதுபோ மரிததபிராணியைவிட்டு உயிாவிலகுவதுபோலவும (தனமி தவனிடமிருநதும) ஞாதிகள விலகுகினறாகளெனபது அவ மரணமே எநதநிலைமையில இபபொழுதுமே (=இரவிலுமே) ணம காணபபடுகிறதிலலையோ உதயததிலும போஜனம காண கிறதிலலையோ இதைககாட்டிலும கொடியபாபமான ஒரு நி யையும சமபரன சொலலவிலலை தனததைச சிறநததாமமாகச் லுகினறனா தனததில (யாகமதானம முதலியவை) எலலாம பிககபபட்டிருககினறன உலகததில தனவானகள ஜீவிககின கள. தனமிலலாத மனிதாகளோ மரிததவாகளே எவாகள முடைய பலததைஅடுததவாகளாய மனிதனைத தனததிலிரு 1 இழுததுவிடுகினறனரோ அவாகள (அவனது) தாமததையும ததையும காமததையும அநத மனிதனையும நாசமசெயகினற இநத (வறிய) நிலைமையைஅடைநது சில ஜனஙகள மரணததை

1 தனமிழநதவனுக

சிலா (வேறு) கிராமததிறகும சிலா வனததிறகும சிலா நாசத
ொருடடும போயவிடடாாகள சிலா பிததாகளாகினறனா சிலா
வாகளுடையவசததை அடைகினறனா சிலா தனநிமிததமாகப
ளுககு வேலைககாராாயிருததலை அடைகினறனா இநத மனித
நத தனநாசமானது மரணததைககாடடிலும பெரிதான ஆபத
அநததனமனறே இவனுககுத தாமததிலும காமததிலுமநிமித
இவனுககுத [1] தாமததைவிடடுவிலகாத மரணமானது, அநாதியும
கைளுடைய மாாககததோடுகூடியதுமாயுளளது எஙகும எலலாப
ணிகளுககுமுரிய அதனை ஒருவனும மீறுகிறதிலலை ஓ! கிருஷ
! மஙகளகரமான செலவததையடைநது ஸுகமாக விருததி
நதவனும (பிறகு) அநதசசெலவததை இழநதவனுமாயிருபப
எவவிதம துனபுறுததபபடுகிறானே அவவிதம, இயறகையிலே
ய தனமிலலாதமனிதன துனபுறுததபபடுகிறதிலலை (தனவா
நது தனமிழநத) அவன தனகுறறததால பெரிதான துனபத
டைநதமையால, அபபொழுது இநதிரனமுதலியதேவாகளை
கிறான, தனனை ஒருவிததாலும நிநதிததுககொளளுகிற
ல இநததுனபததை நிவிருததிசெயவதில எலலாசசாஸதி
ளும சகதியுளளவையாகவிலலை அவன வேலைககாராகளைக
கிகிறான, அனபுளளவாகளிடம அஸுயையடைகிறான அவ
பாழுது கோபமே அவனையடைகிறது அவன மிகவும
ததையடைகிறான மோகததின வசததைபடைநத அவன தீய
கையை நிரநதரமாயசசெயகிறான தீசசெயலைபுண்டயவனுயிருப
லேயே அநதககொடியசெயகையால ஸஙகாததை (=ஜாதிக
பை) விருததிசெயகிறான ஸஙகரம நரகததினபொருடடே
து அதுவே, தீயசெயலகளுககு எலலை ஓ! கிருஷணரே!
விழிபபை (=மோஹநிவருததியை) அடையவிலலையேயானால
டியும நரகததுககே செலலுகிறான அவனுககுப போதமென
நலலறிவே அறிவாகிய கணணுளளவன கரையேறுவான.
வை அடைவதிலோ மனிதன சாஸதிரஙகளையே பாாககிறான
திரததில நிலையுளளவனே தாமததைப பாாககிறான அவ
த (அகாரியததில) லஜஜை உததமமான ஸொதனம லஜஜை
வனே பாவததை வெறுககிறான அவனுககுச செலவம
ததியடைகிறது அநத மனிதன செலவவானாயிருககுமவரை

மரணபரியநதம தாமம செயதபிறகு ஏறபடும மரணம, நெடுநாளாயத
ாந்துவருவதும் ஸவாககமாாககததைச சோபபிபபதுமானது

யிலும தாமததில நிலையுளளவனும மிகவுமசாநதமான மனமு
வனும எபபொழுதும காரியஙகளின முயறசியைச செயகிறவ
யிருககிருன , அதாமததில புததியைச செலுததுகிறதிலலை ,
வழியில செலலுகிறதுமிலலை லஜஜையிலலாதவனும மூடனுமா
பவன, ஸதிரீயு மிலலை, புருஷனுமிலலை இவாகளுககுத
தில அதிகாரமிலலை இவன ஞுததிரன எபபடியோ அபப
லஜஜையுளளவன தேவாகளையும பிதிருககளையும தனனையுமே
கிருன அதனுல, மோக்ஷததை அடைகிருன அது புணண
மஙகளுககு எலலை ஓ ! மதுஸூதனரே ! அபபடிபபடட இநத
மானது இராஜயததைத் இழநது இநத நிலைமையிலிருககினற
ணிடம உமமால பரதயக்ஷமாகப பாரககபபடடது அபபடிப
நாஙகள ஒரு நியாயததாலும செலவததை விடததககவரலலே
இநத விஷயததில முயலகினற எஙகளுககு வதமேறபடட
அது நலலதே ஓ ! மாதவரே ! அபபடியாகையில, நாஙகளும
களும (வைர) சாநதியை அடைநதவாகளும ஸமமானவாகள
அநதசசெலவததை அடைவோமெனபது முதலபக்ஷம அநத
யததில நாஙகள கௌரவாகளைககொனறு அநத ராஜயஙகளை
வோமெனனும குரூரமான (யுததச) செயகையினுல நாச
உணடுபணணுகிற இதானது கடைசியலலை ஓ ! கிருஷண
ஸமபநதமிலலாதவாகளும அனுயாகளுமான பகைவாகளுக
கொலலாமை செயயததககது எஙகளுககு ஞாதிகளும ப
அதிகமானவாகளும ஸஹாயாகளும குருககளுமாயிருககிற இப
படடவாகளவிஷயததில சொலலவும வேணடுமா ? அவாகளு
வதமானது மிகவும பாவமானது யுததததில எனன நனமை
கிறது ? (ஆனுல) இநத க்ஷததிரியதாமமானது பாவமானது
களும க்ஷததிரியஜாதியில பிறநதவாகள அது அதாமமானுலு
களுககு ஸவதாமம வேறு தொழிலானது நிநதிககபபடடது
திரன சிசுருஷையைசசெயகிருன வைசயாகள வயாபார
ஜீவனமாகவுடையவாகள நாம வததால பிழைககினறோம
மணாகளால பிக்ஷாபாததிரமானது ஏறறுககொளளபபடடது
திரியன க்ஷததிரியனைக கொலலுகிருன மதஸியம மதஸியத
ஜீவிககினறது ஓ ! தாசாரஹரே ! நாய நாயைககொலலுகிறது
மமானது எவவிதம போகிறதெனறு பாரும ஓ ! கேசவரே ! யு
தில எநநாளும பாவமுணடு யுததததில உயிரகள நாசததை
கினறன. பலததை நீதியாகச செயதுகொணடு யுததமசெயகி

ணிகளுககு வெறறிதோலவிகளும, அபபடியே, உயிா
களையும இறததலும தமமிசசையினுல உணடாகிறதிலலே. ஓ!
களில சிறநதவரே! ஸுகமோ துககமோ அகாலத்தில
டயபபடுகிறதிலலே ஒருவனுயிருநதும அநேகாகளேககொல
னுன ஒருவனே அனேகாகளும கொலலுகின்றனா (வலி
லலாத) அறபமனிதன சூரனேககொலலுகினறுன இகழ்சசி
கூடியவன புகழுளளவனேக கொலலுகினறுன இரணடு
களுககுமே ஜயமானது காணபபடவிலலே அபஜயமும
டுபோகளுககும இலலே அபபடிபபோலவே, (யுததததைவிடடு)
திலேயும, எளிமையும பொருளழிவும மரணமும காணபபட்டி
னறன எநதவிததததாலும யுததம பாவமே எவன் அடிககிற
, பதிலடிககபபடாமலிருககிறுன? ஓ! ஹருஷீகேசரே! அடிக
டவனுககோ ஜயாபஜயஙகள ஸமானம. அபஜயமோ மா
தககாட்டிலும வேறுபடடதேயிலலேயெனறு நினேககிறேன,
ருஷணரே! எவனுககு ஜயம ஏறபடுமோ அவனுககும (பணச
உயிாசசேதம முதலிய) குறைவு உணடெனபது நிசசயம
ன சிலஜனஙகளும கடைசியாக இஷடமான ஜனததைக கொல
றனா ஐயா! கிருஷணரே! வலிமையறறவனும, புததிராக
உடனபிறநதவாகளேயும பாராதவனுமான அவனுககு எலலா
திலும உயிருடனிருபபதில ஒழிவுணடாகிறது எவாகள தீரா
லஜஜையுளளவாகளும பூஜயாகளும கருணேயையறிநதவா
மா அவாகளுமே யுததததில கொலலபபடுகினறனா குறை
னிதன விடபபடுகிறுன ஜனாததனரே! (அபபடி
தலால) பகைவாகளானுலும (அவாகளேக) கொனறுலும
ளும பசசாததாபமே இதில பாபமும பறறியிருககிறது (சத
களில) மீதியும மிஞசியிருககிறது மிசசமோ பலததை
நது (இவனுடைய) மிசசததை மிஞசவிடாது வைரததை
கவேணடுமெனகிற விருபபததால எலலாவறறையும கொலலுவ
டயலுகிறுன ஜயமானது வைரததை விளேவிககிறது தோல
அடைநதவன துககததுடனிருககிறுன வெறறி தோலவி
தளளிவிடடு மிகவும சாநதனுயிருபபவன ஸுகமாகத தூஙகு
பகையுணடான மனிதனே எநநாளும மனவமைதியிலலா
பபததுடனகூடிய வீட்டில தூஙகுவதுபோலத துககததுடன
கிறுன எவன எலலாவறறையும அழிககிறுனே அவன
இழககிறுன அவன எலலாபபிராணிகளிடததிலும சாஸ்வத

மான ஆபகீர்த்தியை அடைகிருன வைரங்களோ நீண்டகா
தரிக்கபபட்டாலும ஒழிவதிலலை குலததில ஆணபிளளேயிருந்த
(அவனை) 'உஙகள வமசததிறகு (இவன சததுரு' வென்று) சொ
கிறவாகளும இருக்கினறனா கேசவரே! பகையும பகை
ஒழிவடைகிறதிலலை, ஹவிஸ்ஸினுல அகனிவிருததியடைகிறதுபோ
அதிகமாகவே விருததியடைகிறது ஆகையால, கடைசிய
கலக்கமினறி வேறுவிதமாக எநநாளும சாநதியானது இ
கலகததை அடைய விருமபுகிறவாகளுககு ஆணமையில
யுதும மனததைவருததுவதுமான மனககவலை எனகிற தீ
இடைவிடாததாயிருக்கிறது அதறகு அதை விடுவதனுலா
மரணததினுலாவதுதான சாநதி ஏறபடும மதுஸூதனரே!
வாகளை வேருடன அறுபபதனுல பயனினமுடிவு ஏறபடும
மிகவும குரூரமாகும அதுவனறி, (அரசுரிமையை விருமப
விடுவதாலுணடான சாநதியானது, பகைவாகளுககு (வை
லாதவனுயிருக்கிருனு இலலையா எனகிற) ஸமசயததாலும
களுககு லகுவிற கொலலஎளியராயிருததலாலும வதமே
யால, நாஙகள (வைரததை) விடவிருமபவிலலை பிரவிரு
கிறவாகளும யுததமிலலாமையை விருமபுகிறவாகளுமாயிரு
களுககும இநதச சாநதியில எலலாவிததததாலும நமஸகார
லுணடான சாநதியே சிறநதது ஸமாதான வசனமானது
கபபட்டால யுததம வெளிபபடையானது பராககிரமம இலலை
பதிலலை ஸமாதானததைககெடுததால (யுததம) குரூரமாக
டாகிறது அது நாயகளின கூடடததிலுணடாகும சணடையெ
னறு பணடிதாகளால கருதபபடடிருக்கிறது 1 வாலை அ
தல, 2 (பிறகு) உறுமல, 3 (பிறகு) பிரதிசபதஙகள, 4 (பிறகு)
யில புரளுதல, 5 (பிறகு) பறகளைககாடடுதல, 6 (பிறகு) குரை
பிறகே யுததம ஏறபடுகிறது ஓ! கிருஷணரே! அவைகளில
பலமுளளதோ அது ஜயததை அடைநது அநத 7 மாமஸத
தினனுகிறது மனுஷயாகளிலும இவவிதமே ஒருவிசேஷமும
எலலாவிததததாலும பலவானகளுககுப பலமிலலாதவாகளிடம
தாவும விரோதமுமெனபது உசிதம நமஸகரிக்கிறவனே அ
னுகிருன ஓ! ஜனாததனரே! பிதாவும அரசரும முதியவரு
திருதராஷடிரா எலலாவிததததாலும கௌரவததிறகுத் தககவா

1 வால—நாண 2 ஸிமஹநாதம 3 வீரவாதம 4 தோளதடடு
5 பறகடிததல 6 தனனைபபுகழதல, 7 ராஜயலாபம.

ா ஆகையால, அவா கௌரவிககததககவரும பூஜிககததகக
மானவா, ஓ! மாதவரே! திருதராஷடிாருககோ புததிரனிடம
பானது மிகுதியாயிருககிறது புததிரனுடைய வசததை
டநத அவா நமஸகாரததையும தளளிவிடுவாா கோவிநதரே!
படியிருகக, காலததிறகு உசிதமாக மேல எநதககாரியததை
ககிறீா மாதவரே! எபபடி நாஙகள ஆாததததிலிருநதும தா
திலிருநதும குறைவடையாமலிருபபோம? ஓ! மதுஸூதனரே!
ஷோததமரே! இபபடிபபடட இநத மிகுதியான ஸஙகடததில
மைததவிர நான வேறுயாரைக கேடகததககவன? ஓ! கிருஷ
ா! எஙகளுககு உமமைபபோனற பிரியனும (எஙகளுடைய) இஷ
தை விருமபுகிறவனும எலலாககாமஙகளுடைய பலனையும அறிந
னும எலலா உறுதியையும அறிநதவனுமான (வேறு) எநத நண
இருககிறான?" எனறாா இவவிதமசொலலககேடட ஜனாததனா
ராஜரைநோககி, 'உஙகளிருவாகளுடைய நிமிததமாகவும கௌர
ளுடைய ஸபைககுபபோவேன அரசரே! உஙகளுடையவிருப
துககுக குறைவிலலாமலே அவவிடததில சமமானது கிடைக
மையானால (அபபொழுது) எனககு மிகபபெரிதும பெரிதானபய
ளதுமான புணணியமானது அனுஷடிககபபடடதாகும யுததத
த ஆபததமுளளவாகளான கௌரவாகளையும ஸருஞசயாகளையும
ாடவாகளையும திருதராஷடிரரினபுததிராகளையும இநத எலலாப
யையும மிருதயுவினபாசததிலிருநதும விடுவிபபேன' எனறு மறு
றி உரைததாா

யுதிஷடிரா, 'வாஸுதேவரே! நீா கௌரவாகளைக குறிததுப
கவேணடுமெனபது எனனுடைய அபிபபிராயமிலலை நலல
ததையாயிருநதாலும துரயோதனன உமமுடைய வாாததையைச
யமாடடான ஓ! மாதவரே! பாரிலுளள க்ஷததிரிய ஸமூக
து சோநததாகித் துரயோதனனுடையவசததை அடைநதிருக
நீா அவாகளுடையநடுவில செலலுதலை நான விருமபவிலலை
ாதவரே! உமககு ஒருககுறைவு ஏறபடுவதனுணடாகும செலவ
தேவததனமையும எஙகளுககுச சநதோஷததைசசெயயா
படியிருகக), ஸுகமேது? தேவாகளுடைய எலலாஐஸவரியஙக
ஸநதோஷிககசசெயயா' எனறாா ஸ்ரீபகவான, 'ஓ! மஹாராஜரே!
யாதனன இவவிதம பாபி எனபதை நான அறிவேன ஆனா
எலலாவுலகததிலும அரசாகளுககு நிநதிககக கூடாதவாகளா
ம எலலா அரசாகளும சோநதாலும கோபததையடைநதவு

ஞன என்னுடைய யுத்தத்தில், சிங்கத்தினுடைய சண்டையில
மிருகங்கள நிற்கமுடியாததுபோல நிற்கவல்லவராகார அல
அவர்கள என்விஷயத்தில சிறிதேனும தகாதபடி நடப்பார்க
ஞல அந்த எல்லாக்கௌரவர்களையும எரிப்பேனென்பது என்னுடை
உறுதியான எண்ணம. ஓ! பார்த்தரே! அவ்விடம்போவது
காலும பயனில்லாததாகாது ஒருஸமயம, தன்லாபமும ஏற்
லாம. அல்லது, கடைசியாக நிந்தையில்லாமை ஏற்படுகிறது' என

இவ்விதம்சொல்லக்கேட்ட தர்மராஜர், சோந்தவர்களான
தாக்களுடையஸமீபத்தில புருஷோத்தமரான ஜனார்த்தனரை
மறுமொழி சொல்லலானார் 'ஓ! கிருஷ்ணரே! உமக்கு எது ருசி
றதோ அதுவே க்ஷேமம கௌரவர்களை அடையும நீர் காரிய
முடித்துக்கொண்டு க்ஷேமத்துடன திரும்பிவருகின்றதைப
க்கக்கடவேன ஓ! [1]விஷ்வக்ஸேனரே! பிரபுவே! குருதேசம செ
நாங்களெல்லாரும நல்லமனமுடையவர்களும நல்ல அறிவுடை
களுமாகச் சேர்ந்திருக்கும்படி பரதவம்சத்தோர்களைச் சமனு
யும. அர்ஜுனனுக்குப் பிராதாவாகவும நண்பராகவுமிருக்கிறீர்,
கும பிரியராயிருக்கிறீர், அன்புடைமையால சங்கிக்கத்தகாத
இருக்கிறீர் எங்களுக்கு ஐசுவர்யத்தினிமித்தம க்ஷேமமாகப்
வருவீர் எங்களையும அறிகிறீர், பகைவர்களையும அறிகிறீர்,
யங்களையும அறிகிறீர், பேசவுமறிகிறீர் கோவிந்தரே! எது
எங்களுக்கு நன்மையோ அதைஅதைத் துரியோதனனிடம
லக்கடவீர் ஓ! கேசவரே! எந்த எந்த வார்த்தையானது த
துடன்கூடினதும ஹிதமும ஒத்ததுமாயிருக்குமோ அதை
நயமாயிருந்தாலும கடுமையாயிருந்தாலும சொல்லும' என்றார்.

ஏழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம

பகவத்யானபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(மாதவர், போர் நிச்சயமென்பதையும் உலகத்தாரின் ஸந்தேக
நிவிருத்திக்காக ஸமாதானம் பேசப்போவதையும்
சொல்லியது)

ஸ்ரீபகவானன்வர், 'என்னால ஸஞ்சயனுடைய வார்த்தை
கேட்கப்பட்டது, உம்முடைய வார்த்தையும கேட்கப்பட

---

1 நான்கு பக்கத்திலும சேனையையுடையவர்.

களுடையதும உமமுடையதுமான எலலா அபிபராயததையும
னறேன உமமுடைய புததியானது தாமததைபபறறியதா
கிறது அவாகளுடைய புததியானது வைரததைபபறறியதா
கிறது யுததமிலலாமல எது அடையபபடுமோ அது உமமால
மதிககபபடடதாகும ஓ! அரசரே! இவவித 1 நைஷடிககாமா
து கூததரியனுககுரியதாக இலலை கூததரியன பிசசை
தது ஜீவிபபதைச செயயககூடாதெனறு எலலா ஆசரமிகளும
லுகினறனா யுததததில (ஏறபடும) ஜயம அலலது வத
னும இது, பரமமாவினால கூததரியனுககு ஆஞஞாபிககப
அறுதியான ஸவதாமம ஏழைததனமையானது புகழபபடு
லலை ஓ! யுதிஷடிரரே! ஏழையைப பினபறறிபபிழைபபது
தியனறு மஹா பாகுவே! பராககிரமததைச செலுததும
வரை வாடடுபவரே! பகைவரைக கொலவீராக மிகக பேராசை
ணடவாகளும ஸநேகம செயதவாகளும நீணடகாலம கூட
ததவாகளும நணபாகளைச சேகரிததுககொணடவாகளும சேனை
த திரடடிக கொணடவாகளுமான திருதராஷடிரபுததராகள உம
ததில ஸமமாயிருபபதைச செயவாகளெனபதறகு உபாயமா
இலலை பீஷமா துரோணா கிருபா முதலானவாகளாலே (தாங
பலமுடையவாகளெனபதைபனறே நினைககினறனா? பகை
அடககுபவரே! அரசரே! மெனமையுடன இவாகளை நீா
சிககிறவரையில், இவாகள உமமுடைய ராஜயததை அபகரிப
கள திருதராஷடிர புததராகள தயையினாலும ஏழைமையினும
மாததஙகளுடைய காரணஙகளினாலும உமமுடைய இஷடத
ச செயயத தககவராகாா துரியோதனன கோபததாலே உமக
செயயககூடாததைச செயதும உமமுடையவிஷயததில பசசாத
ததை அடையவிலலையெனகிற இதுவே அதைத தெரிநதுகொள
ல உமககு நிமிததம (=காரணம) அரசரே! பீஷமரும துரோ
மும புததிமானன விதுரரும ஸாதுககளான பிராமமணாகளும
சரும நகரமாநதரும கௌரவ ஸரேஷடாகளெலலாருமே பாாத
ககுமபொழுது உணமையாகத தானததையே சீலமாகவுடைய
ம மிருதுவாயிருபபவரும அடககமுளளவரும தாமசீலரும விரத
த அனுஸரிததவருமான உமமைக கபடததினால சூதாடடததில

1 நைஷடிகாகளான பிரமமசாரி ஸநயாஸிகளுககுரிய காமம.

2 சொனனபடி ராஜயததைக கொடுததல தாமம, கலகமிலலாமல கொடு
தபோக மீதிராஜயததை மாிககாமல அனுபவிததல ஆததம.

ஜயித்தான் அபபொழுது, சூதினுல அவன தனனுடைய அ
செயகையினுல வெடகததை அடையவுமிலலை ஓ! அரசரே!
விதமான சிலமும நடைபுமுடைய அவனிடததில அனுபைசசெ
தீர் ஓ! பாரதரே! அவாகள எலலா உலகததாருககுமே கொ
வேண்டியவாகள உமககுக கொலலவேணடியவாகளெனறு செ
வும் வேணடுமா? தகாத சொறகளாலே தமபிகளுடனகூ
உமமை வருததபபடுததினுன தமபிகளுடனகூடக களித
னும் (தனனைப) புகழநதவனுமாகி, 'இதுவரை பாணடவாகளு
இவவிடததிற சிறிதும ஸொததானது இலலை இவாகளுடை
பெயரும கோததிரமுமகூட நாளடைவில மிசசமிரா மே
அவாகளுககு அவமானமும உணடாகபபோகிறது இவாகள மு
தனமை முதலியவறறை இழநது எனனிடததில மரணத
அடையபபோகினறனா' எனறு சொலலுகினுன அபபொழு
சூதாடடம நடததபபடடிருககையில பாபியும மிககதுாபபுததிபு
யவனுமான துசசாஸனனுல ராஜமஹிஷியான துரௌபதி
வள அநாதைபோல ஸபையில கேசததைப பிடிததிழு
படடு அழுகிறவளாகி அரசாகளுடையஸபையில பீஷமா து
ணாகளுடைய முனனிலையில அடிககடி பசுவெனறு சொலலப
டாள பயஙகரமானபராககரமததையுடைய எலலாபபிராதாகக
உமமால தடுககபபடடவாகளும தாமமாகிறகயிறறுல கடடப
வாகளுமாகி (கோபமுதலிய) ஒனறையும அடைநதிலா அ
நீா வனஞ்சென றபிறகு, இவைகளையும வேறு கடுமையான வாா
களையும சொலலி ஞாதிகளுடையமததியில (தனனைப) புகழ
கொணடான அழைககபபடடவாகளாகி அநதஸபையிலிருநத
கள குறறமிலலாதவரான உமமைபபாாதது எபபொழுதும
னீரால குரல தழுதழுததவாகளும அழுகிறவாகளுமாயிருநத
அநத அரசாகளும பிராமமணாகளும துரியோதனனைபபுகழவி
அஙகுளளஸபையோாகளெலலாரும அவனை நிநதிததாாகள
வாகளை வாடடுகிறவரே! அரசரே! நலலகுலததில பிறநதவனு
நிநதை வதம (இரணடிலும) வதமானது மிககக்குணமுடைய
கெடடபிழைபபான நிநதையோ குணமுடையதனறு அரச
மஹாராஜரே! லஜஜையிலலாதவனும பூமியில எலலா அரசா
லும நிநதிககபபடடவனுமாகிறபொழுதே கொலலபபடடவனாகிற
இபபடிபபடட நடைபுளளவனுடைய வதம, வடடமான மே
யால பறறபபடடு நிறகிறதும வோறுநததுமான மரததைசச

போல, இலேசாயச சாதிககககூடியது மதிகெடட இழிவானவன
லா ஜனஙகளுககும ஸாபபமபோலக கொலலப்படவேணடிய
பகைவாகளை வதைககினறவரே! நீா இவனைககொல்லும் அர
! சநதேககததைச செயயாதீா குறறமறறவரே! நீா பிதா்வான்
தராஷடிரனுககும பீஷமருககும நமஸகாரததைச செயவீரென
எலலாவிததததாலும உமககு உசிதம எனககும பிடிததிருககிறது
சரே! நானே சென்று துரியோதனனவிஷயததில, 'இவன
துவோ அஸாதுவோ' எனகிற ஸநதேகமுளள எலலாஜனஙகளு
ய ஸநதேகததையும அறுபபேன நான அவவிடததில அநத
சாகளுடைய மததியில எலலாமனிதாகளுககும ஸாதாரணமான
முடையகுணஙகளையும, அவனுடைய முறையை மீறின நடைகளை
நனறுயசசொலலுவேன அவவிடததில சொலலுகிற என்னுடைய
ாாததஙகளுடனகூடியதும ஹிதமுமான வாாததையைப பல
சஙகளுககு அதிபதிகளான எலலா அரசாகளும கேடடு உமமு
யவிஷயததில, 'தாமாதமா' எனறும 'ஸததியமான வாககுடைய
எனறும அஙகிகரிககபபோகினறனா அவனவிஷயததிலும
வன) லோபததால எபபடியிருநதானெனபதை அறியபபோகினற
முதியவாகளையும சிறுவாகளையும அழைததுககொணடு நானகு
ணததாரும வநதிருககையில படடணதது ஜனஙகளிடததிலும
சததாாகளிடததிலும இவனை நிநதிககவே செயவேன ஸமா
னததை வேணடுகிறபடியால நீா அவாகளவிஷயததில அதா
ததைச செயதவராகமாடடீா அரசாகள கௌரவாகளையும திரு
ாஷடிரனையும நிநதிககபபோகினறனா உலகததினால அவன
பபடட பிறகு, செயயவேணடியது என்ன மிசசமிருககிறது?
சரே! இபபடியே துரியோதனனும கொலலபபடடவனுககுச
மானபொழுது வேறு என்ன செயயவேணடும? நான எல
கௌரவாகளையும அடைநது உஙகளுடைய பயனைககெடுக
ல சமாதானததைச செயய முயலுவேன (அவாகளுடைய)
பலையும கணடறிவேன பாரததரே! யுததததில பறறினதான
ாரவாகளுடைய முயறசியையும சென்று பாாததுவிடடு உம
டைய ஜயததினபொருடடுத திருமபபபோகிறேன எலலாவிதத
லும நான பகைவருடன யுததததைத் பிராாததிககிறேன அப
யே, எனககு எலலா நிமிததஙகளும உணடாகினறன மிருகங
ும பக்ஷிகளும கோரமாகக கததுகினறன முனராததிரிகளில
னகுதிரைமுதலியவைகளில கோரமான ருபஙகள ஏறபடுகின

றன அபபடிபபோலவே, அகனியும மிகவும கோரமான பல
ணஙகளே அடைகிறது இபபொழுது மிகக பயஙகரனுன அநத
மானிடவுலகததிறகு நாசததைச செயகிறதறகாக வநதவனுகா
போனல (இவை இபபடி ஏறபடா) ஆயுதஙகளேயும யநதிரததை
கவசஙகளேயும ரதஙகளேயும யானேகளேயும குதிரைகளேயும ஸஜ
செயதுகொணடு உமமுடைய எலலாவீராகளும உறுதிபைசசெ
வாகளும யானே தோ குதிரைகளில ஸனனகமுடையவாகளுமாயி
கடடும ஒ! அரசரே! யுததததிறகாக உமககு ஸமபாதி
வேணடியஎலலாவறறைபும நிரமபச செயயும அரசரே! பாவ
வாகளில சிறநதவரே! முன புஷகளமாயிருநது சூதாடடததில
கரிககபபடட உமமுடைய இநதராஜயததைத துரியோதனன
ரோடிருநதுகொணடு எவவிததததிலும இபபொழுது உமக
கொடுககததககவனுகான' எனருா

எழுபததுமூனருவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பீமன் துரியோதனனைத் திருப்திசெயவது ஶாமமென்பதையும்
எப்படியாவது ஸமாதானமே செயயவேண்டுமென்
பதையும் கோவிநதநக்குச் சொன்னது)

(அபபொழுது), பீமஸேனன சொலலலானுன 'ஒ!
ஸூதனரே! எபபடி எபபடிசசொனனுல கௌரவாகளுககுச
தியானது ஏறபடுமோ அபபடி அபபடியே சொலலககடவீா
ததததால பயபபடுததாதீா பொறுமையுடையவனும கோபமூ
வனும நனமையைப பகைபபவனும பெரியமனமுடையவனும
துரியோதனன கடுமையாகச சொலலததககவனலலன இவனி
ஸமாதானமாகவே சொலலககடவீா இபறகையினுலேயே ப
புததியுடையவனும திருடாகளுககுச சமமான எணணமு
வனும ஐஶவரியமதததால மயஙகினவனும பாணடவாகளுட
பகைகொணடவனும தீாககாலோசனேயிலலாதவனும கொடு
காரனும நிநதிபபவனும குரூரமானபராககரமமுடையவனும தீ
கோபமுளளவனும திருபபமுடியாதவனும பாவததையே உ
மாகவுடையவனும வஞசனேயில பரியமுளளவனுமான அவன
தானுமசாவான, கலககபபடான, தனனுடையகொளகையை விட

டான ஓ! கிருஷ்ணரே! அப்படிப்பட்டவனுடன் ஸமாதானமா
மிகவும் செய்யமுடியாததென்று நினைக்கிறேன் நண்பர்களுக்கும
தமாயுள்ளவனும் தாமத்தைவிட்டவனும் பொய்யிலிருப்பமுள்ள
னுமானதால், நண்பர்களுடைய வார்த்தைகளையும் மனங்களையும
ா திக்கவேசெய்வான். கோபத்தினவசத்தை அடைந்தவனும
தன்மையிலிருப்பவனுமான அவன் புறகளாலமுறைக்கப்பட்டபாம
து இயற்கையால் கடித்துப் பாவத்தைச்செய்வதுபோல இயற
ால பாவத்தை அடைகிறான் துரியோதனன் எவ்விதச்சேனைஎவ
டை எவ்விதத் தன்மை எவ்வித வன்மை எவ்வித பராக்ரமமு
வனென்று, எல்லாவிதத்தாலும், உம்மால் அறியப்பட்டவன்
பு, புத்திரர்களுடன்கூடின கௌரவர்களும் அப்படியே நாங்களும
ிரனைத் தலைவனுகவுடையதேவர்களபோல மனவமைதியுள்ளவர்க
உறவினர்களுடன்கூடினவர்களுமாகி மகிழ்ந்திருந்தோம். ஓ! மது
தனரே! பாரதர்கள் துரியோதனனுடைய கோபத்தினுலே கோ
காலத்தில அக்கினிகளாலே வனங்கள் எரிக்கப்படுவது போல
கப்பட்டுப் போகின்றனர். ஓ! மதுஸூதனரே! ஞாதிகளையும
ினர்களுடன்கூடின நண்பர்களையும் வேரோடுகளைந்த இந்தப்பதி
டு அரசர்கள் பிரஸித்தர்கள் அஸுரர்கள் தேஜஸினுல ஜ்வ
ின்றவர்களபோலச் செழிப்பையடைந்து தாமத்திற்கு விநாச
ம் ஏற்பட்டபொழுது; கலியான்து உண்டாயிற்று க ஹைஹ
ரில உதாவர்த்தனும், உ நீபர்களிலஜனமேஜயனும், ங தாலஜங்கா
ல பஹுளனும், ச க்ருமிகளில் காவியான வஸுவும், ரு ஸுவீரக
அஜபிந்துவும், சு ஸுராஷ்டிரர்களில ருஷாத்திகனும், எ பலீஹாக
அர்க்கஜனும, அ சீனர்களில் தௌதமூலகனும், கூ விதேஹாக
ஹயக்ரீவனும, கய மஹௌஜஸர்களில வாயுவும், கக ஸுந்தர
ர்களில பாஹுவும், கஉ தீப்தாக்ஷர்களில புரூரவனும், கங சேதி
யர்களில் ஸஹஜனும், கச ப்ரவீரர்களில விருஷத்வஜனும், கரு
ரவத்ஸர்களில் தாரணனும், கசு முகுடர்களில விகாஹனனும,
நந்திவேகர்களில சமனும ஆகிய இவர்கள் யுகமுடிவுகளில தம
குலங்களில குலத்தைக்கெடுக்கின்ற பாபிகளும புருஷாதமர்களு
உண்டானார்கள். கிருஷ்ணரே! இழிவானவனும பாபபுருஷனுமான
த[1] துரியோதனனும் கௌரவர்களான எங்களுடைய குலத்திற
காலத்தினுல சேகரிக்கப்பட்ட தீணலாயிருப்பவன் ஆகையால,
மானபராக்கிரமத்தையுடைய அவனை நோக்கி அறமபொருளக

1 'இவனைச் சோத்துப்பதினெண்மர் உலகங்களைக்கெடுத்தவர்கள்' என்பது,

ருடனகூடியதாகவும ஹிதமாகவும அவனுடைய இஷடததையத்
ரித்ததாகவும, பலபடவும கடுமையிலலாமலும மெளளசசொலத்
உககிரமாககசசொலலாதீா ஓ! கிருஷணரே! நாஙகளெலலாரும த
தவாகளாகிப படிநது நடககிறவர்களாயாவது துரியோதனனை
ஸரிபபோம எஙகள குலததில பிறநதவாகள நசிககவேணடாம
வாஸுதேவரே! எபபடியாலுல, எஙகளுககுக கெளரவாகளு
உதாஸீனமான இருபபாவது ஏறபடுமோ அபபடியாவது செயயச்
வீா கெள்ரவாகளைக கெடடநீதியானது தொடவேணடாம
கிருஷணரே! முதியவரான பாடடனுரிடம (இவவிதம) செ
வேணடும ஸபையிலிருபபவாகளிடமும சொலலவேணடும பிரா
களுககு நலல பிராதாககளையுடைமை உணடாகடடும துரியோத
சமனததை அடையடடும நான இவவிதம இதைச சொலலுகிறே
அரசருமே புகழுகிறா அாஜுனன யுததததில விருபபமிலலா
ருககவேயிருககிருன அாஜுனனிடததில அதிகமான தயையன
இருககிறது?' என்ருன

எழுபதது நானகாவது அதயாயம்

பகவதயானபாவம. (தொடாசசி)

(மாதவர் பீமனை அவனுடைய பிரதிஜ்ஞைமுதலியவற்றை
நினைப்பூட்டிப் போருக்கு உத்ஸாகப்படுத்தியது)

புஜபலமமைநதவரும பலராமருககுத தமபியும சூரஸேன
சூததில பிறநதவரும சாரஙகமெனனும விலலையுடையவருமான
வா முனனுணடாகாததும மெனமையுடனகூடினதுமான பீமனுன
இநதவாாததைதயைககேடடுச சிரிககிறவாபோல, அதை மலையின ல
தனமைபோலவும அகனியில குளிரசசியைபபோலவும நினைதது,
பொழுது, தீயைக காறறு மூடடுவதுபோல விருகோதானை வாாத
களாலே தூணடுகிறவராகி, உடகாாநதிருபபவனும தயையினுல
படடவனுமான அவனை நோககிச சொலலலானா 'பீமஸேன
மறறஸமயததில உனவதததைதவிருமபுகிறவாகளும குரூராகளு
திருதராஷடிரரின புததிராகளைக கொலல விருபபமுளளவனுகி
த்ததையே சிலாகிககிருய பகைவரைவாடடுகிறவனே! நீ
விலலை விழிததிருககிருய நோயினுல கூனினவனபோலப

ப அப்படிப்பட்ட உனது கோபத்தால் பெருமூச்சுவிடுகிற ம அக்னிபோல ஸந்தாபத்தை அடைந்தவனுமாய் எப்பொழுதும் ரமும் அமைதியற்றதும் அமங்களமுமான வார்த்தையைப்பேசு ய பீம! புகையுடன் கூடிய தீப்போல அமைதியில்லாத மனமுடை றுகிச் சுமையால் பீடையடைந்த பலவீனனபோலப் பெருமூச்சு டுக்கொண்டு ஏகாந்தத்தில் படுக்கிறாய் அதனை அறியாத சில ஙகள் உன்னை பித்தனாகவும் நினைக்கின்றனர் பீம! மரங் வேருடன் பிடுங்கிக் கிளைகளையும் முறிக்கிற யானைபோலப் மையக் காலடிகளால் உதைத்துக் காஜிக்கிறவனாகி நாலுபக்கத்தி ஓடுகிறாய் இந்த இடத்தில் ஜனக்கூட்டத்தில் மகிழ்வில்லை, மையில் பொழுதுபோக்குகிறாய் பாண்டவ! இரவிலும் பகலி ஒருபோதும் மற்றவரைப் புகழ்கிறாயில்லை அகாரணத்தில் கிறவனும் ரகஸ்யத்தில்அழுகிறவனபோன்றவனுமாயிருக்கிறாய். ஙகால்களில் தலையை வைத்துக்கொண்டும் நெடுநேரமகண்களை கொண்டும் இருக்கிறாய் . திரும்பவும், புருவங்களை நெரித்துக ணடு உதடுகளைக் கடிக்கிறவன்போலவும் அடிக்கடி காணப்படு ப. பீம! அவையெல்லாம் கோபத்தால் செய்விக்கப்பட்டன. ாயன ஒளியைப்பரப்பிக் கிழக்கிலேதோன்றி மேற்கில் மறைந்து புள்ளவனுக்கே தருவதைச் சுற்றுவதுபோல இதை ஸத்யமா சொல்லுகிறேன் இதற்கு வித்தியாசமில்லை நான் கதையுடன ாறு பொறுமையுடன் துர்யோதனனைக் கொல்வேன்' என்று பிரா களுடைய மத்தியில் கதையைத் தொட்டு ஸத்தியம் செய்தாய். கவரைவாட்டுகிறவனே! அப்படிப்பட்ட உன்னுடைய புத்தியா இப்பொழுது ஸமாதானத்தில் வைக்கப்படுகிறது அந்தோ! ! உன்னைப் பயம் வந்தடைந்ததாகையால், யுத்தத்தை விரும்புகிற ளுடைய மனங்கள் யுத்தக்காலம்நேரிட்டபொழுது மாறுபடுகின் தூக்கத்தினிடையிலும் விழிப்பினிடையிலும் விபரீதமான ஙகளைக் காண்கிறாய் ஆகையினாலேதான், சமனத்தையே மபுகிறாய் அந்தோ! அலிபோல உன்னிடத்தில் சிறிதும் ஆண மையைச் சொல்லுகிறாயில்லை கலக்கத்தைஅடைந்திருக்கிறாய் அத உன்மனம் வேறுபாட்டை அடைந்துவிட்டது உன் நெஞ்சும் குகின்றது உன் மனம் சிதறிவிட்டது தொடைகள் அசை விருப்பதைஅடைந்துவிட்டாய ஆகையால், ஸமாதானத்தையே மபுகிறாய் பார்த்த! மனிதனுடைய சஞ்சலமான மனமானது றினவேகத்தால் அசைக்கப்பட்ட இலவம்பழத்தின் உட்கட்டுப்

போல அிதியமனறோ வேறுபட்ட உனனுடைய இநதபபு யான்து 1கோககளுடையமனஙகளை மாறுபட்டமனிதனுடையவ (தளரசசெயவது) போலவும, (வெளளமானது) ஓடமிலலாதவா முழுகசசெயவதுபோலவும பாணடவாகளுடைய மனஙகளை ளாரவும) முழுகவும செயகினறது ஓ! பீமஸேன ! நீ உனககுத தியிலலாத இபபடிபபட்ட வாாததைதயைச சொலலுகிறாயென மலையினஅசைவுபோல என்ககுப பெரிய ஆசசரியமாயிருககி பாதவமசததில பிறநதவனே! அபபடிபபட்ட நீ உன காமஙகளை நறகுடிபபிறபபையும ஆலோசிததுக கிளமபு துககததை அ யாதே வீரனே ! உறுதியாயிரு பகைவாகளை அடககுபவ நீ தளாசசியடைவது உசிதமனறு க்ஷததிரியன பராககிரமத அடையாததை அநுபவிககிறதிலலை' எனறா

எழுபததைநதாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(பீமன் தன்திறன்மையையும் தான் ஸமாதானத்தை விரும்பு
வதற்குத் தயையே காரண மென்பதையும்
வாஸுதேவருக்குச் சொல்லியது)

தீராத கோபததை யுடையவனும பொறுதவனுமான ஸேனன, வாஸுதேவர் அவவிதம சொலலியதைக கேட்டு, நலல ரைபோல வேகததையடைநதான, அதனபிறகு, சொலலததொட ஞன பீமன, 'ஓ ! அசசுதரே ! எணணததை முழுமையுமசெ தியவனும் யுததததில தவறுதபராகரமததை யுடையவனும ஒரு மா்கசசெயயவிருமபுகிறவனுமான எனனை மறறொருவிதமாக நினை ீா. ஓ! தாசாாஹரே! நீணடகாலம எனனுடன பழகியவரா என்னுடைய உணமையை அறிகிறீரா? அலலது, நாலுபககததி வழிகினற தடாகததில நீநதுபவன(அதனாழததையறியாதது) எனனை அறியவிலலையா? ஆகையால, (எனககு) தகாதவ ைதகளாலே நீா எனனைக குததுகிறீா ஓ! மாதவரே!

---

1 'பசுககளுககு மனுஷயனுடையவாககு ஏறபட்டதுபோல பாடாக உன்ககு உணடான இநதபபுததியானது ஓடமிலலாதவா (வெளளம)' முழுகச செயவதுபோலப பாணடவாகளைக கவலைககட முழுகச செயகிறது' எனறும கொளளலாம.

னனெனறு எனனை அறிகினற ஒருவன நீர சொலவது போலத
தவாாததைகளை எபபடிச சொலலுவான? ஓ! கிருஷணிநநத
ர! ஆகையால, இநதவாாததைதயைச சொலலபபோகிறேன என
டய ஆணமையும பலமும பிறரோடொபபானவையலல தானே
னைபபுகழவதெனபது எலலாவிததததாலும இழிவானகாரியம
கவாாததையால அடிககபபடடதால, எனபலததைதச சொலலுகி
ர ஓ! கிருஷணரே! இநதபபிரஜைகளுககு இருபபிடமான
களும அசையாதனவைகளும ஆதாரமிலலாதனவைகளும அளவற
பகளும எலலாவறறிறகும மாதாபிதாககளுமான இநதப்பூமியை
லவாககததையும பாரும இவைகள கோபமுடையனவைகளாகி
றடுபாறைகளபோல வேகமாகவருமானாலும சராசரஙகளுடன
ன இவைகளை நான என்கைகளால அடககுவேன, பெரிய பரிகாயுதங
பானறகைகளுடைய இநத இடைவெளியைப் பாரும இவறறிற
அகபபடடு விடுபடுகிறமனிதனை நான பாாககவிலலை எனறால
ககபபடடவனை இமயமலை, கடல, வஜராயுததைதயுடையவனும
ஸுரனைக கொனறவனுமான இநதிரன ஆகிய மூவரும நேரில
தைதஅடைநது ரக்ஷிககமாடடாாகள யுததததுககுததககவாகளு
ணடவாகளைகசொலல விருபபமுளளவாகளுமான எலலா அரசா
யும கீழே தரையில உளளஙகாலினாலேயே மிதிததுவிடுவேன.
அசசுதரே! நான அரசாகளைவெனறு வசமசெயத எனனுடைய
மையை நீர அறியவிலலையெனபதிலலை ஓ! ஜனாததனரே!
து, எனனையறியவிலலையானால உதயமாகினறஸூாயனுடைய
ப அறிவதுபோல நெருஙகிய பலமான யுததததில எனனை
பபோகிறீர ஓ! குறறமறறவரே! ஊசியினால புணணைககுததது
பாலக கடுமையான வாாததைகளால (எனனை) ஏன குததுகி
புததிககுளபடடினபடி இதைச சொனனேன நான சொனன
காடடிலும எனனை அதிகமாக அறியும யுதததில கூடடத
காலுமநாள ஏறபடடபொழுது எனனாலகொலலபபடட யானை
ம தோளிகளையும குதிரைவீராகளையும காலாடகளையும,
ததைதயடைநது க்ஷததிரியஸரேஷடாகளைக கொலலுகினற என
பாாககபபோகிறீர சிறநதவாகளையே சிறநதவாகளையே இழுக
னனை நீரும உலகமும பாாபபீாகள எனனுடைய அஙகஙகள
விலலை எனமனம பதறவிலலை கோபததைதயடைநத எலலா
ததிலிருநதுமே எனககுப பயமானது இலலை ஓ! மதுஸூதன
! மேலே எனனவெனறால, இது கிருபையினாலுணடான ஸநே

கம எங்களுடைய பாரதாகள் நசிககவேணடாமெனறு எல
துனபஙகளையும பொறுககிறேன' எனறுன.

எழுபததாறுவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம (தொடாச்சி)

(கோவிநதர் பீமனைப் புகழ்நது அவனுடையகருத்தை அறிதற்கும் அவனை உத்ஸாகப்படுத்தற்குமே தாம் அவ்விதம் கூறிய தாக அவனிடம் சொல்லியது)

ஸ்ரீபகவானுனவா, 'நான அபிபபிராயததைத அறியும விரு துடன ஸநேஹததால இநத வாாததையைச சொனனேன, நி யினுலும பணடிததனமயினுலுமகோபததாலும சொலலவே மெனகிற விருபபததாலும சொலலவிலலை நான உனனுடைய மையை அறிவேன, உனககுளள பலததையும அறிவேன, உ டையசெயகைகளையும அறிவேன உனனை நான அவமானமெ விலலை, பாணடவ! நீ உனனிடததில எவவித கலயாணகுண நினைககிருயோ அதனை நான உனனிடததில ஆயிரமடஙகு அதி நினைககினறேன பீம! எலலா அரசாகளாலும்பூஜிககபபடட ர குலததில (உனககுப) பிறவியோ அதறகுததககபடி நீ பநதுகக டும நணபாகளோடும இருககிருய விருகோதா! அறியவி கிறவாகளோ ஸநதேகிககபபடட[1] தேவதாமம[2] மானிட இவறறினமுடிவை உறுதிசெயகிருாகளிலலை அநதததாமமே ம னுடைய காாயாதிகளில காரணமாகி இவனுடையகேட அதுவே காரணமாகிறது மனிதமுயறசியாலுணடான செய னது ஸநதேகிககபபடட பயனையுடையதாயிருககிறது தே தைககாணகினற கவிகளாலே ஒருவிதமாகத தீாமானிககப (காமஙகள) வாயுவினுடைய வேகஙகளபோல வேறுவிதமாகச கினறன நனகு ஆலோசிககபபடடதும நியாயததினுல செயயபபடடதுமாகச செயயபபடட மனுஷயனுடைய செ யானது தெயவததினுலும தடுககபபடுகிறது பாரத! (தன செயயபபடாததும தேவதைகளாலுணடானதுமான குளிர், பம,மழை, பசி,தாகமெனகிறகாரியஙகள மனிதமுயறசியினுலு கபபடுகினறன பிராபததததைததவிர, மனிதன தானேசெயத

1 புணணியபாவஙகளினபயன   மனிதமுயறசி

ித்தம்முதலிய) காமத்தினால் அவை நசிப்பதால் மறுபிறப்பில்
டியுண்டாகிறதில்லை அந்தவிஷயத்தில் பிரமாணமிருக்கிறது
ாடவ! உலகத்திற்குத் தொழிலைவிட்டு மற்றவற்றால் பிழைப்பு
ல இவ்வித்புத்தியுடையவனுய் பிரவிருத்திக்கவேண்டும்
றசி, தெய்வம்) இரண்டும் சேரும்போது பயனுண்டாகும்
விதம் தெரிந்துகொண்டவன், தொழிலிலேயே செல்லுகிறான்
த்காரியம் கைகூடாவிடில், மனவருத்தத்தை அடைகிறதில்லை
கூடுவதில் ஸந்தோஷத்தையும் அடைகிறதில்லை பீமஸேன!
லுள்ள இந்தநிச்சயத்தை நான் சொல்லவிரும்புகிறேன் பகை
ளுடன் யுத்தத்தில் உறுதியான வெற்றியானது சொல்லத்தகுந்த
ல சக்தியை மிகவும் இழந்தவனுக்ககூடாது அப்படிப்போ
தாத்தங்களின் நாசத்தில் துக்கத்தையும் தளர்ச்சியையும்
டயக்கூடாது' என்கிற இந்த விஷயத்தை உனக்குச்சொல்லு
ன பாண்டவ! நாளைவிடிந்ததும் துரியோதனனுடைய ஸபீ
சென்று உங்களுடையபயனைக் குறையாமலே சமனத்தைச
வதற்கு முயலுவேன் அவர்கள் ஸமாதானத்தைச்செய்வார
யானுல், அதனுல் எனக்கு அழிவற்றபுகழ் உண்டாகும்.
ளுடைய இஷ்டமும் செய்யப்பட்டதாகும் அவர்களுக்கும்
தான நன்மை உண்டாகும் அந்தகௌரவர்கள் ஆக்கிர
டுவார்களேயானுல் என்சொல்லை ஏற்றுக்கொள்ளார் (அப்
ழுது), இந்தவிஷயத்தில் போராகிறகொடியசெயலே ஏற்படும்
ஸன! அந்தயுத்தத்தில் உன்னிடத்தில் பாரம் வைக்கப்
தாகும் அர்ஜுனனாலே சுமையானது தாங்கப்படவேண
மற்றவர்கள் உங்களால் காக்கப்படவேண்டும் நானே
டைநோந்தபொழுது, அர்ஜுனனுக்கு ஸாரதியாவேன் இது
ஜுனனுடைய விருப்பம் நான் யுத்தத்தை விரும்பவில்லையென்ப
ல ஆகையால், விருகோதர! நான், தாயத்துடன்கூடின
த்தையைப்பேசுகின்ற உன்னுடைய புத்தியைப்பற்றிச் சந்தேக
டயவனுகி உன்னுடையசக்தியைத் தூண்டினேன்' என்றார்

எழுபததேழாவது அதயாயம்

பகவதயாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் ஸமாதானம் சண்டை இரண்டையும்புகழ்ந்து இஷ்டப்படி ஏதாவதோன்றை நிச்சயிக்கும்படி கிருஷ்ணரிடம் சொல்லியது)

(அபபொழுது), அாஜுனன சொலலுகிறுன, 'ஓ! ஜ
தனரே! யுதிஷடிரராலேயே சொலலவேணடியதுமுழுதும செ
லபபடடது ஓ! பகைவரை வாடடுபவரே! ஆனுலும, உமமு
வாாததையைககேடடு எனககு (பபினவருமாறு) தோனறுகி
ஓ! பிரபுவே! திருதராஷடிரருடைய பேராசையினுலோ, (
ளுககு) நேரிடடஎளிமையினுலோ, இநதவிஷயததில ஸமாதான
நீரசெயயககூடியதாகநினைககவேயிலலையா? அலலது, மனிதனு
பராககிரமததைப பயனிலலாததாக நினைககிறீரா? முனவினையி
முயறசியினுல வலிமையும உணடாவதிலலை (உமமால) சொ
படட¹ அபபடிபபடட இநதவாாததையானது அபபடியிரு
லும அது அவவிதமே ஆகலாம மேலும, இது இவ
பாாககததககதுமிலலை ஒனறும செயய இயலாததாகவுமி
மேலும், இநதயுதததை எஙகளுககு நாசததைச செயகிறதா
கஷடமானதாகவும கருதுகிறீா எவாகளுககு ஸாமமுதலிய
யஙகளால பயன உணடாகவிலலையோ அவாகளுககு அவை
படி செயயபபடாமையால) துனபததைசசெயகினறன ஓ!
புவே! நனருக நிறைவேறின (ஸாமமுதலிய) உபாயஙகள
னுளளவையாகும (ஆகையால), கிருஷணரே! எஙகளுககுப
டை ஸுகமுணடாகததககபடி நடபபீராக ஓ! வீரரே! தே
களுககும அஸுராகளுககு தம பிரமமதேவாபோல நீா பாணட
ளும கௌரவாகளுமான எஙகளுககு முதனமையான நண
கௌரவாகளுககும பாணடவாகளுககும கெடுதலிலலாததைக
கொளளககடவீா எஙகளுககு நனமையான காாயமானது உம
செயயமுடியாததனறெனறு நினைககிறேன ஜனாததனரே!
விதமானுல உமது காாயம செயயுநதகுதியை அடையு ஓ!
ாததனரே! நீாசெனறுஇவவிதமே செயவீா ஓ! வீரரே! அவ

1 'ஸமாதானமெனபது எனககு விருபபமிலலாததாயினும
விருபபபடி நோநதாலும நே டடுமே' எனபது

தமாவாபிருககிற அவனவிஷயததில நீா வேறுசெயய விருமபி
அதுமுழுதைதயும நீாவிருமபியபடி செயயும எஙகளுககு
ாகளுடன ஸுகமாவது ஏறபடடும. அலலது, உமமால
யவிருமபபபடடதாவது நேரடடும ஓ! கிருஷணரே! விசாரிக
பொழுது, உமமுடையவிருபபம எதுவோ அதுவே எஙகளுககுப
ிது ஓ! மதுஸூதனரே! தாமபுததிரரிடம செலவததைப
ததுவிடடுப பொருதவனும தாமததுடனகூடிய உபாயததைக
ுமல குறறமானசூதாடடததசசெயதுகுரூரமானஉபாயததால
தக) கவாநதவனுமான அநதத துாபபுததிககாரன புததிராக
டும பநதுககளோடும வததததையடையத தககவனலலவெனபு
லை கூததிரியாகளுள பிறநது விலலையுமதரிதத ஆணமகன
ருககு அழைககபபடடால பிராணததியாகம நேரிடடாலும எப
திருமபுவான? ஓ! விருஷணிகுலததில பிறநதவரே! அதாம
கததால ஐயிககபபடடு வனததிறகுப்புறபபடட (எஙகளைப)
நது, (நாடு தனதெனறு) நிசசயததையடைநத அநதத துா
தனன எனறுல கொலலபபட வேணடியவனே ஓ! கிருஷ
ா! மிததிராநிமிததமாக இதனைச செயயவிருமபுகிறீரெனபது
ரியமிலலை காாயமானது ஸமாதானததினலாவது மறற
(சணடையினலாவது)எபபடியும பயனுளளதாகலாம அலலது,
களுடைய வதமே சிறநததெனறு நினைககிறீராஞல், பிறகு,
வே சீககிரமாகச செயயபபடலாம இதறகுமேல உமமால
ாசிககத தககதிலலை கெடடபுததியுளளவனஅவன சபை
மததியில துரெளபதியைத துனபபபடுததினதை அறிகிறீ
ரு? அவனுடைய அநதககுறறம பொறுககபபடடது. மாத
! அபபடிபபடடவன பாணடவாகளவிஷயததில ஸரியா
பானெனகிற எணணமானது, உவா நிலததில விதைககபபடட
 முளையாததுபோல எனககு உணடாகிறதிலலை ஓ! வாாஷ
பரே! ஆகையால், நீா உசிதமாக நினைககிறதும பாணடவா
ன எஙகளுககு நனமையும மேலே செயயவேணடியிருபபது
தை விரைவில செயயும' எனறுன

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

எழுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(வாஸுதேவர் தண்டனைக்குரிய துரியோதனன் ஸமாதானப்
படுத்த முடியாதவனென்றும், யுதிஷ்டிரருடைய விருப்
பப்படி தாம் ஸமாதானத்துக்கு முயல்வதாக
வும் அர்ஜுனனுக்குச் சொல்லியது.)

ஸ்ரீ பகவான், 'மிக்க புஜபலமமைந்தவனே! பாண்டவ
சொல்லுகிற இது உண்மையே பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்
கும் கெடுதலில்லாததை அங்கீகரிக்கிறேன் ஓ! பீபத்ஸுவே! (
தானம் யுத்தம்) இரண்டு காரியங்களிலுமுள்ள இவையெல்லாம்
னுடைய அதீனம் கௌந்தேய! ஸாரமுள்ளதும் தோஷமற
(உழவு முதலிய செயலாலேயே சீர்திருத்தப்பட்டதுமான) நில
மழையின்றி ஒருகாலும் பயனைவிளைவிக்காது எந்த நிலத்தில (
யால்) ஜலம் பெருகச்செய்யப்பட்டதோ அதில் முயற்சி வே
மென்று சொல்லுவார்கள் அதிலும், காயவதைத்த தெய்வ
செய்விக்கப்பட்டதென்று நிச்சயமாய்ப் பார்க்கவேண்டும் அ
பட்ட இந்தவிஷயமானது முன்னோர்களான பெரியோர்கள
புத்தியினால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது உலகத்திலுள்ள எ
மானது தெய்வத்திலும் முயற்சியிலும் சேர்ந்ததாயிருக்கிறது.
அதனை மிகுந்த முயற்சியால் செய்கிறேன் தெய்வச்செயலை
னால் ஒருவிதத்தாலும் செய்யமுடியாதது கொடுமதியையுடைய
அவனோ தாமத்தையும் உலகத்தையும் தள்ளிவிட்டு நடக்
தான்செய்த இழிவான அவ்விதமுள்ள அந்தக்காரியத்தி
வருத்தத்தை அடைகிறதில்லை அப்படியிருந்தும், அவ
சகுனியும் ஸூதபுத்திரனும் கர்ணனும் பிராதாவான துச்சா
மாகிய மந்திரிகள் மிக்க பாவமான புத்தியை விருத்திசெய்கின
அர்ஜுன! பந்துக்களுடன்கூடின அந்தத் துரியோதனனோ வத
ராஜ்யத்தைக் கொடுத்துச் சமாதானத்தை அடையமாட்டான்
மராஜரும் நமஸ்காரத்தினாலும் (நாட்டை)விட விரும்புகிற
தாபபுத்தியுடையவனான அவனும் யாசிக்கப்பட்டாலும்
யத்தைக் கொடுக்கமாட்டான் யுதிஷ்டிரருடைய கட்டளை

1 'தாமதேவதையின் அம்சமாதலால், தாம் செய்யவேண
மையைச் செய்தேவிடுவோ' என்பது குறிப்பு

ம சொலலததககதாக நினைககவிலலை பாரத! பாவியான
ாவனே தாமராஜரால வேணடுமெனறு சொலலபபடட பயன
றவறறையும செயயமாடடான அதைச செயயாதபொழுது,
ன உலகததில கொலலபபடட தககவனுவான பாரத!
ீனு எனககும உலகததிறகும கொலலவேணடியவனே. அவ
சிறுபிராயததில எபபொழுதுமே நீஙகள எலலாரும தீஙகு
யபபடடீாகள கொடியவனும கெடுமதியுளளவனுமான அவ
உஙகளராஜயம மிகவும பறிககபபடடது பாவியான அவன
டிபரிடததில செலவததைபபாாததுப பொறுககவிலலை. பாாத
நானும அவனால உன நிமிததததில அடிககடி பேதிககபபட
அவனால செயய விருமபபபபடட அநதக கெடடகாரியம
னுல ஏறகபபடவிலலை தோளவலியமைநதவனே! நீயும அவ
டய முககியமான எணணததை அறிகிருயலலவா? அாஜுன!
ராஜருடைய இஷடததைச செயயவிருமபுகிறவனுன எனனை
அவனுடைய ஸவரூபததையும எனனுடைய பெரிதான அபிப
பததையும நனருக அறிகினற நீ அறியாதவனபோல இப
ழுது எனவிஷயததில என சநதேகிககிருய? பாாதத! சிறநத
ும தெயவததனமையுளளவையுமான (பாசுபதமுதலியவை) உன
அடையபபடடன (யுததததிறகுரிய) ஏறபாடு செயயபபடடு
டது பகைவாகளோடு கேஷமமானது எபபடி ஏறபடும்? பார்தத!
னுல வாாததையினுலும செயகையினுலும எது செயயக
ுதோ அதனை நான செயவேன பகைவாகளுடன ஸமா
ததையோ விருமபவிலலை செனறவருஷம கோகரஹண ஸம
ல வழியில பீஷமா இநத கேஷமததை (அவனிடம) யாசிதது
மையைச சொலலவிலலையா? எபபொழுது உனனுல ஸஙகற்பம
பபபடடதோ அபபொழுதே அவாகள அவமானததை அடைந
ள துாயோதனனே (அதினுலும) க்ஷணமும சிறிதேனும
ருபதியடையவிலலை எநத விததததாலும தாமராஜருடைய
னையை நான செயயவே வேணடும துராதமாவான அவனு
அதிகமான தீயசெயகையும நினைககததககது' எனருா.

ககு வெறறியிலலையெனறு நினைககவேயிலலை' எனபது கருதது.

எழுபத்தோன்பதாவது அத்யாயம

பகவத்யாநபாவம. (தொடர்ச்சி)

(நகுலன் தனக்கு ஸமாதானத்தில் விருப்பமிருப்பதையும் மாதவருக்கு ஸமர்தான்ம்செய்ய வல்லமை இருப்பதை யும் அவரிடம் சொல்லியது)

நகுலன சொலலுகினருன 'ஓ! மாதவரே! தாமததை
தவரும மிககசொடையாளியுமான தாமராஜரால பலவிதமான
ததைகள சொலலபபடடன அவை உமமாலும கேடகபபட
வலலவா? ஓ! மாதவரே! பீமஸேனனுலும அரசருடைய அபிப
யததை அறிநது ஸமாதானமும தனது புஜபலமும வெளியிட
டன. அபபடியே அாஜுனன சொலலியதையும நீாகேடடீா ஓ! வீ
உமமால உமது அபிபபிராயமும அடிககடி சொலலபபடடது
புருஷோததமரே! நீா இவைபெயலலாவறறையும தளளிவிடடுப
வரின கருததைககேடடு எது காலததுககுரியதெனறு நி
நீரோ அதைசசெயயக கடவீா ஓ! கேசவரே! பகைவரைய
பவரே! அநத நிமிததததிறகுததககபடி கொளகையானது
படுகிறது மனிதன காலததிறகுரியதும முடியககூடியதுமான
செயயவேணடுமே ஒருவிதமாக நினைககபபடட அதே
மானது மறுபடியும வேறுவிதமாகிறது ஓ! புருஷ ஶ்ரேஷ்ட
உலகததில மனிதாகள நிலையிலலாத புததியை யுடையவாகளா
கினறனா ஓ! கிருஷணரே! நாஙகள வனததில வஸிததபொ
ஒருவித எணணமுளளவாகளாயிருநதனா கணணில தென
மல அஜஞாதவாஸம செயதபொழுது வேறுவிதமான எணண
வாகளாயிருநதனா கணணில தெனபடடவாகளாயிருககும
தோ, மறறொருவிதமாயிருககினறனா ஓ! விருஷணிகுலதத
எஙகளுககும இபபொழுது ராஜயததில எவவிதமான ஆசை
கிறதோ அவவிதமான ஆசை வனததில சஞசரிககுமபொழு
லை ஓ! ஜனாததனரே! வீரரே! நாஙகள வனவாஸம முடிதத
கேடடு, உமது அநுககிரகததினுல, இநத எழு அகெஷௌஹிணி
வநதன நினைகக முடியாத வலிமையையும ஆணமையையும
வாகளும ஆயுதம தரிததவாகளுமான இநதப புருஷ ஶ்ரே
களையோ யுததததில பாாததுவிடடு இவவுலகில எநத மனிதன
ருநதயாடடான? அபபடிபபடட நீா, மநதனுன அநதத

ன மனவருததததைத அடையாமலிருககுமபடி நனமொழியை
லிலும பயததைதப பினனிடடுமே சொலலவேணடுமே ஒ! கேச
ர! மாதவரே! யுதிஷடிரரையும பீமஸேனனையும ஒருவராலும
ககபபடாதவனான அாஜுனனையும ஸஹதேவனையும எனனையும
மையும பலராமரையும மிகக வீரததையுடைய ஸாதயகியையும
திராகளுடனகூடின விராடனையும மநதிரிகளுடனகூடின துருபத
ம திருஷடதயுமனனையும பராககிரமசாலியான காசிராஜனையும
திதேசாதிபதியான திருஷடகேதுவையும மாமஸததாலும ரக
தாலுமாகிய சரீரமுளள எநத மனிதன யுததததில எதிாததுச
டைசெயவான? ஓ! புஜபலமிககவரே! அபபடிபபடட நீா தூது
வதனாலே தாமராஜருககு இஷடமானபயனையே ஐயமற நிறை
றுவீா ஒ! குறறமறறவரே! விதுரரும பீஷமரும துரோணரும
றவிகரும உமமால சொலலபபடடதைக கேடடு நனமையை அறி
கூடியவாகள அவாகளும, அரசரான இநதத்திருதராஷடிரரை
கெடட நடையுளளவனும மநதிரிகளுடனகூடினவனுமான அந
துாயோதனனையும ஸமாதானம செயவாாகள ஓ! ஜனாததன
! விஷயததைச சொலலுகிறவரான நீரும கேடகிறவரான விதுர
விபரீதமாகினற எநத விஷயததை அநுகூலவழியில நிலைநிறுதத
டவாாகள?" எனறான

எணபதாவது அதயாயம

பகவதயானபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கௌரவர் ஸமாதானத்தை விரும்பினாலும் யுத்தத்தையே நிச்சயிக்கும்
படி ஸஹதேவன் கோவிந்தரிடம் சொல்லியதும், ஸாத்யகி
ஸஹதேவன்சொல்லை ஆமோதிக்க வீரர்கள்
சிங்கநாதம் செய்ததும்)

ஸஹதேவன சொலலுகிறான 'ஓ! பகைவரையடககுபவரே!
சரால சொலலபபடடதானது ஸநாதனமானதாமம யுததமே
ருமபடி செயயவேணடுமே ஒ! தாசாாஹரே! கௌரவாகள
ணடவாகளுடன ஸமாதானததை விருமபினாலும அவாகளுடன
ததமே நடககுமபடி செயயும ஓ! கிருஷணரே! அநதபபடி
யைஅடைநத பாஞசாலியைபபாாததுவிடடு, துாயோதனன
ஷயததிலஅவனைககொலலாமல எனனுடையகோபமானது எபபடித்த

தணியும? ஓ! கிருஷ்ணரே! பீமார்ஜுனர்களும் தாமாஜரு
மத்தையனுஸரிக்கிறவர்களாயிருந்தாலும், நான் தாமத்தைவிட்
டும் யுத்தத்தில் அவனுடன் சண்டைசெய்ய விரும்புகிறேன்
கிருஷ்ணரே! மூடனான தூர்யோதனனை நோக்கி, 'கஷ்டமான
திலாவது வஸிக்கவேண்டும், அல்லது, ஹஸ்தினபுரமென்னும்
ருள்ள நகரத்திலாவது வஸிக்கவேண்டும்' என்று என்வார்
யைச்சொல்லும்' என்றான்

(அப்பொழுது) ஸாத்யகியானவன், 'ஓ! புஜபலமுடையவ
மகாபுத்திமானான ஸஹதேவன் ஸத்தியத்தைச் சொன்னான்.
யோதனனைக்கொன்றபொழுதுதான் எனக்குஉண்டான அவவித
பத்திற்குச் சாந்தியானது ஏற்படும் வனத்தில் மரவுரியையும்
தோலையும்தரிக்கின்ற (பாண்டவர்களைப்) பார்த்து எனக்குண்ட
கோபத்தை நீர் அறியீரா? துக்கத்தையடைந்த பாண்டவர்க
பார்த்துவிட்டு உமக்கும் கோபமே உண்டாயிற்று ஓ! புருஷோ
மரே! ஆகையால், யுத்தத்தில் கடுமையுள்ளவனும் சூரனுமான
திரியின்புத்திரன் சொன்னவார்த்தையே போர்வீரர்களெவரின் செ
கையுமாம்' என்றான் மிக்கபுத்திமானானஸாத்யகியானவன் இவ
வார்த்தையைச்சொல்ல (அப்பொழுது) அவ்விடத்தில் போர்வீ
ளுடைய மிகவும்பயங்கரமான சிங்கநாதமானது எங்கும் உ
யிற்று எல்லாவீரர்களும் யுத்தம்செய்ய விருப்பமுள்ளவர்க
ஸாத்யகியைச் சந்தோஷிக்கச் செய்கிறவர்களுமாகி, எங்கும், '
லது, நல்லது' என்று சொல்லிப் புகழ்ந்தார்கள்

எண்பத்தோராவது அத்யாயம்.

பகவத்யாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(த்ரௌபதி சூதாட்டஸபையில் தனக்குநேர்ந்த துயரைச்சொல்லி
யழுததும், கோவிந்தர் துர்யோதனுதியரைக் கொல்
விப்பதாகச் சொல்லி அவளைத்தேற்றியதும்)

துருபதராஜனுடைய் புத்திரியும் மிகவுங்கறுத்து நீண்ட
தலை யுடையவளுமான த்ரௌபதியானவள், தாமாத்தங்களுட
கூடியதும் நன்மையுள்ளதுமான அரசருடைய வார்த்தையைக் கே
டுச் சோகத்தால்வருந்தி ஸஹதேவனையும் மகாரதனான ஸாத்யகியை
யும் நன்கு புகழ்ந்து, உட்கார்ந்திருப்பவரான கண்ணபிரானை நோ

சொல்லலானாள். மானமுடையவளான அவள், மிக ஒயந்திருப
னான பீமஸேனனைப் பார்த்துவிட்டுத் துக்கத்தை அடைந்த
த்தையுடையவளும் நீர்நிறைந்த கண்களையுடையவளுமாகி, இந்த
த்தையைச் சொல்லுனுறாள் 'புஜபலம் மிக்கவரும் தாமத்தை
ந்தவருமான மதுஸூதனரே! ஜனார்த்தனரே! திருதராஷ்
ரின் புத்திரனானவன் மந்திரிகளுடன் வஞ்சனையைப் பின்பற்றிப்
ண்டுவின் புத்திரர்களை ஸ்ரீகத்தைவிட்டு நழுவச் செய்தானென்ன
உமக்குத் தெரியும் தாசார்ஹரே! அரசரான திருதராஷ்டிரா
நசயனிடம் ரகஸ்யத்தில் யுதிஷ்டிரருக்குரியதாகச் சொல்லியனுப
மந்திராலோசனை உமக்குத் தெரியும். ஓ! மிக்கவன்மை
டையவரே! நீண்ட கைகளையுடையவரே! கேசவரே! ஸஞ்சய
டம், 'அப்பா! எங்களுக்கு அவிஸ்தலம், விருகஸ்தலம், மாகந்தி,
ரணாவதம், கடைசியாக ஐந்தாவதான ஏதாவதொன்று ஆக ஐந்து
ராமங்கள் கொடுக்கக்கடவாய்' என்று இவ்விதம் துர்யோதனனுக
அவனுடைய நண்பர்களுக்கும் சொல்லவேண்டும்', என்று
ன்னனதெல்லாம் உமக்குத் தெரியும் ஓ! கிருஷ்ணரே! துர
ாதனன் ஸ்ரீமானும் ஸமாதானத்தை விரும்புகிறவருமான யுதிஷ
ருடைய சொல்லைக்கேட்டுச் செய்யவுமில்லை ஓ! கிருஷ்ணரே!
அங்கே சென்று, துர்யோதனன் ராஜ்யத்தைக் கொடாமலே
ாதானத்தை விரும்புவானேயானால், எந்த விதத்தாலும் செய்யக
ாது. பாண்டவர்கள், ஸ்ருஞ்சயர்களுடன்சேர்ந்து, கோபத்தை
டைந்ததும் கோரமுமான துர்யோதனனுடைய சேனையை எதிர்க
சக்தியுள்ளவர்களல்லரோ? ஓ! மதுஸூதனரே! நல்ல வார்த்தை
லும் தாயத்தினாலும் தானத்தினாலும் அவர்களிடத்தில்
யக்கூடிய காரியம் ஒன்றுமில்லை. ஆகையால், அவர்கள் விஷ
தில் நீர் தயைசெய்வது தகுதியில்லை ஓ! கிருஷ்ணரே! ஸா
தினாலும் தானத்தினாலும் சமனத்தையடையாத பகைவரிடத்
உயிரைக்காப்பவன் தண்டத்தையே பிரயோகிக்கவேண்டும்
சுதரே! ஆகையால், அவர்களிடத்தில் உம்மாலும் பாண்டவர்க
லும் ஸ்ருஞ்ஜயர்களுடன் பெரிதான தண்டமானது சீக்கிரம் பிர
ாகிக்கத்தக்கது ஓ! கிருஷ்ணரே! இது செய்யப்படுமேயானால் பாண
ர்களுக்குப் பயனைவிளைவிப்பதும், உமக்கும் புகழைச் செய்வதும
த்திரிய ஜாதிக்கு ஸ்ரீகத்தையளிப்பதுமாகும் ஓ! தாசார்ஹரே!
! தன்தாமத்தை அனுஷ்டிப்பவனான க்ஷத்திரியனாலே எல
பாபங்களிலும் நிலைத்தவனாயிருந்தாலும் பராமமணனைத்தவிர

லோபததையடைநத க்ஷததிரியனே க்ஷததிரியனைததவிர மற
னே கொலலததககவனலலனே? முதனமையாகக கொடுககபப
தைப புஜிபபவனுன பிராமமணன எலலாவாணஙகளுககும
வலலனே? ஓ! ஜனாததனரே! கொலலததகாதவனைககொன
எவவிததோஷம ஏறபடுமோ அது கொலலவேணடியவனைக கெ
லாவிட்டாலும ஏறபடுவதாககாணபபட்டதெனறு தாமம தெ
வாகள அறிகினறனா ஓ! கிருஷணரே! இநததோஷம உம
அணுகாமலிருககுமபடி சேனைகளுடனகூடின பாணடவாகளோ
தாசாஹாகளோடும ஸருஞஜயாகளோடும செயயககடவீா
ஜனாததனரே! விசுவாஸததினுலே, சொனனதையே மறுபடி
சொலலப்போகிறேன ஓ! கேசவரே! பூமியில எனபோல
ஸதிரீ இருககிருள? மாதவரே! நான துருபதராஜருககுப புத
யும அககினிகுணடததின நடுவிலிருநதும கிளமபினவளும தி
டதயுமனனுககு ஸகோதரியும உமககுப பிரியமான தோழ
அஜமீட குலததையடைநதவளும மகாதமாவான பாணடுவுககு
மகளும ஐநது இநதிராகளுககுச சமமான தேஜஸையுடைய பா
புததிராகளுககு மஹிஷியுமாயிருபபவள எனககு ஐநதுவீரா
லும மகாரதாகளான ஐநது புததிராக ளுணடானாகள
கோவிநதரே! உமககு அபிமனயு எபபடி பநதுவோ தாமததினு
அவாகளும அபபடியே. ஓ! கேசவரே! அபபடிபபட்ட
பாணடுவின புததிராகள பாாததிருககையில நீரும உயிரோடி
கையில கேசததில பிடிககபபட்டுப பெரிதான துனபததையடை
ஸபையை அடைநதேன பாணடுவின புததிராகளும பாஞச
களும விருஷணிகளும ஜீவிததிருககுமபொழுது, பாவிகளுடை
ஸபையின நடுவில நிறகிறவளாகித தாஸியானேன ஓ! கே
தரே! பாணடவாகள பொறுமையிலலாமலும செயலறறும ப
துககொணடிருககையில, 'எனனை ரக்ஷியும' எனறு என மனததி
உமமைத தியானிததேன கேசவரே! ஜனாததனரே! என
துககததில பூஜயரும மாமனருமான அரசா எனனை நோககி, 'ப
சாலி! வரததைப பிராததிககககடவாய, நீ வரமபெறத தக
ளெனறு எனனுல கருதபபட்டவளாயிருககிருய' எனகிறவாா
யைச சொனனுரோ, எநதத துககததில, 'பாணடவாகள தஙக
டும ஆயுதஙகளோடும தாஸாகளாகாமலிருககட்டும' எனறு என
சொலலபபட்டு வனவாஸததினபொருட்டு விடுபட்டாகளோ
இவவிதமான துககஙகளை நீா அறிநதிருககிறீா ஓ! தாமரைககண

என னுடைய கணவாகளுடனகூடின ஞாதிகளையும உறவினாக
ம காபபீராக ஓ ! கிருஷணரே ! நான, பீஷமா திருதராஷடிரா
ருககும மருகியாகிறேனலலவா ? அபபடிபபடடநான பலாத
திஞல தாஸியாகச செயயபபடடேன கிருஷணரே ! எநத
யும பலமுமிருககுமபொழுது துாயோதனன ஒரு முகூாததமா
ஜீவிககிருஞே அாஜுனருடைய அநதவிலலாணமையையும பீம
ருடையபலததையும இகழவேணடும ஓ ! கிருஷணரே !
உமமால அருளசெயயபபடடததககவளாஞல, என னிடம உமககுக
பயிருககுமேயாஞல, திருதராஷடிரரின புததிராகளிடததில
ரக கோபததையும செலுததவேணடும' என ருள
இவவிதம சொலலிவிடடு, கறுததகடைககணகளை உடையவ
தாமரைமலாகளபோனற கணகளையுடையவளும கஜமபோல
கினறவளுமான கிருஷணையானவள, பினனபபடடுமிருதுவா
பதும கடைசுருணடுளளதும பாாககஅழகியதும மிககக்ருமை
தும [1] ஸாவகநதஙகளாலும வாஸனையுடையதாகசசெயயபபட
ம எலலாலக்ஷணஙகளுமபொருநதியதும பெரியஸாபபமபோலப
ளபபானதுமான கூநதறகறறையைக கையிலபிடிததுககொணடு
ரைககணணரான கிருஷணரணடையில சென்று நீாநிறைநத
களுடன அவரைநோககி வாாததைசொலலலாஞள ' ஓ !
டரீகாக்ஷரே ! நீா துசசாஸனனுடையகாததிஞலே பிடிககப
இநத கூநதறகறறையை ஸமாதானததைவிருமபுகினற பகைவ
டய எலலாககாரியஙகளிலேயும நினைககவேணடும ஓ ! கிருஷ
ரே ! பீமாாஜுனாகள தீனாகளாய ஸநதியைவிருமபுகிறாகளே
ல, பிராயமுதிாநதவாான என னுடைய பிதாவானவா மகா
களான புததிராகளுடனசோநது யுததமசெயவாா ஓ !
ஸூதனரே ! பெரிதானவீாயததையுடையவாகளான என னு
ப புததிராகள ஐவருமே அபிமனயுவைமுனனிடடுககொணடு
ரவாகளுடன யுததமசெயவாாகள நான துசசாஸனனுடைய
ததைகள அறுபபடடுப புழுதிபுரளுவதைக காணுமலிருபபேனே
ல என னுடைய மனததுககு ஆறுதல ஏது ? மூளகினறதீயைப
க கோபததை மனததிலவைததுககொணடு எதிாபாாககினற
குப பதினமூனறுவருஷஙகள சென்றுவிடடன அலலவா? என
டயநெஞசமானது, பெரியகைகளையுடையவரும இபபொழுது
ததையேநோககுபவருமான பீமஸேனருடைய சொறகளாகிற

[1] வேறுபாடம

முடகளாலே குததபபடடதாப வெடிககினறது ' எனறுள ந
கணகளையுடையவளும பருதத நீணட பினதடடுககளையுடைய
மான கிருஷணையானவள கணணீராலதடைபபடட குரலுடன
விதம சொலலிவிடடு, உருகினதுபோல மிகவும உஷணமாயுளள
ணீரைவடிககிறவளும சோநதவைகளாயிருககிற ஸதனஙகளை
கிறவளுமாகி, நடுககததோடும கணணீராலதடைபபடடகுரலே
அழுதாள நீணடகைகளையுடைய கேசவா அவளை ஸமாத
செயது சொலலலுறறுா 'ஓ ! கிருஷணையே ! சீககிரததில கெ
ஸதிரீகளழுவதைப பாாககபபோகிறுய பயநதவளே ! அ
ஞாதிகளுமபநதுககளும கொலலபபடடு இவவிதம அழபபோ
னா கோபமுளளநீ எவாகளவிஷயததில கோபததையடை
ளாயிருககிறுயோ அவாகளமிததிராகளும சேனைகளும கொ
படடபபோகினறனா. நானும யுதிஷடிாருடைய கடடளையி
வினையினல செயயபபடட அதிருஷடததினுலும பீமனஅாஜு
நகுலனஸகதேவன ஆகியஇவாகளுடன அதைசசெயவேன தி
ராஷடிாரின புததிராகள காலததினபககுவததையுடையவாக
என னுடையவாாதததையககேளாதவிஷயததில கொலலபபடட
ளும நாயநரிகளுககிரையாககச செயயபபடட வாகளுமாகிய பூ
படுககபபோகினறனா ஹிமயமலைஅசைநதாலும, பூமிநூறுது
கானுலும, ஆகாயம நகஷததிரஙகளோடு விழுநதாலும எனவாா
வீணுகாது கிருஷணையே! கடலவறறினுலும எனசொலவீணு
ஓ ! கிருஷணையே ! ஸததியமாக உனககுப பிரதிஜஞைசெயகி
கணணீரை அடககு சீககிரததில உனபதிகள பகைவாகளைககொ
செலவததைஅடைநதிருபபதைப பாாககபபோகிறுய' எனறுா.

எணபததிரணடாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கோவிநதர் யுதிஷ்டிரர் முதலியவர்கள் பின்தொடர ஸாத்யகி
யுடன் தேரேறி ஹஸ்தினுபுரத்துக்குப் புறப்பட்டது)

அபபொழுது, அாஜுனன, 'ஓ ! கேசவரே ! நீா இபபொ
கௌரவாகள எலலாருககும சிறநதவரான நணபரும இரணடு
கஙகளுககும எநநாளும இஷடமான ஸமபநதியுமாயிருககிறீா ப
டவாகளால திருதராஷடிரபுததிராகளுககு கேஷமமானது உ

ரண த்தக்கது. ஸமாத்தரான நீர் ஸமாதானத்தையே செய்ய
ணடும் ஓ! புண்டரீகாக்ஷரே! பகைவர்களைக்கொல்லுகிறவரே!
இங்கிருந்தும் பொருமைக்காரனான தூர்யோதனனை (அடைந்து)
தாவான அவனை நோக்கி ஸமாதானத்தினிமித்தம் சொல்ல
ண்டியதைச்சொல்லும் மூடனான அவன் தாமாத்தங்களுடன
னதும் மங்களகரமும் கெடுதலில்லாததும் ஹிதமுமாக உம
) சொல்லப்பட்டதை ஏற்றுக்கொள்ளாவிடில் தெய்வத்தின
தலை அடைவான்' என்றான்

ஸ்ரீபகவானானவர், 'தாமத்திலிருந்தும் விலகாததும், நமக்கு
மும் கௌரவர்களுக்குக் கெடுதலில்லாததுமா யிருப்பதற்கா
் திருதராஷ்டிரராஜனை அடையவிரும்பி இதோ போகிறேன்'
றார்

பிறகு, சரத்ருதுவினமுடிவில் பனியின்தொடக்கத்தில் செழிப
ர பயிர்களால் இனிமையாயிருக்கிற காலத்தில் கார்த்திகை
ம ரேவதி நக்ஷத்திரத்தில் இருளின்றி ஸூர்யன்தெளிவாக
தது மைத்திரமென்கிறமுகூர்த்தம் வந்து ஸூர்யன் மிருதுவான
தியுடன் கூடியிருக்கும்பொழுது, ஸமாத்தரும் பலசாலிகளில
தவருமான ஜனார்த்தனர் பிரஸித்தர்களான பிராமமணர்களுடைய
ள்ததுக்குத்தக்கவைகளும் புண்யமான சப்தத்தையுடையவை
ம ஸத்தியமுமான பிரியவசனங்களை, ரிஷிகளுடைய வசனங்களை
ரன் கேட்பதுபோலக் கேட்கிறவரும், பிறகு, ஸ்நானம்செய்த
ம சுத்தமானவரும் அலங்கரிக்கப்பட்டவருமாகி, முற்பகலில
யவேண்டியகார்மாவைச் செய்துவிட்டு, ஸூர்யனையும்அக்னியை
து தித்தார் ஜனார்த்தனரானவர், விருஷபத்தைப் பின்பக்கத்தில
ட்டுப் பிராமமணர்களைநமஸ்கரித்து அக்னியைப் பிரதக்ஷிணம
து எதிரில் மங்களவஸ்துவைப்பார்த்துப் பாண்டவருடைய அந்த
தையை நினைத்துக்கொண்டு, சினிக்குப் [1]பேரனும் உடகார்நதி
வனுமான ஸாத்யகியை நோக்கி, 'ரதத்தில் சங்கமும் சக்ரமும்
யும்பாணப்பெட்டிகளும் சக்திகளுமாகிய எல்லா ஆயுதங்களையும்
க்கட்டவாய் தூர்யோதனனும் கர்ணனும் சகுனியும் துஷ்டபுத்தி
ர்வர்கள் பலமில்லாதவனாயிருந்தாலும் பகைவனைப் பலவான
க்ஷயம்செய்யக்கூடாது' என்றார் பிறகு, சக்ரகதாதரரான
வருடைய முன்செல்லும் பரிஜனங்கள் அந்தஅபிப்ராயத்தை
ந்து ரதத்தைப்பூட்டச்செய்து புறப்பட்டார்கள் காலாக்கினி

---

[1] 'நப்தா' என்பதுமூலம்

போல ஜவ்லிககினறதும ஸூாயசநதிராகள்போலப பிரகாசிககிற
டிலகளாலும 1 ஆததசநதிரனகளாலும பூாணசநதிரனகளா,
மதஸியஙகளாலும மிருகஙகளாலும பக்ஷிகளாலும பலவிதபுஷப
ளாலும அலஙகரிககபபடடதும எஙகும மணிகளாலும இரததின
ளாலும விசிததிரமானதும நடுபபகலையடைநத ஸூாயனுக
சாமானமும பெரிதுமஅழகானதோறறமுடையதும மணிமயமும
ணமயமுமான பலவிதஅஙகஙகளையுடையதும நலலகொடியும
கொடிசசிலையுமுடையதும நலலஸாதனஙகளுடையதும நெருஙக
யாததும புலிததோலால மறைககபபடடதும பகைவரதுபுகழைய
பதும யாதவாகளுககு ஸநதோஷததைபுணடுபணணுவதுமான
ததேதரில குளிபபாடடபபடடவைகளும எலலாஸமபததும பெ
தியவைகளுமான சைபயம ஸுகரீவம மேகபுஷபம வலாஹக
கிற குதிரைகளைபபூடடினாகள மிககமுழகககததையுடைய மே
னது வாஸுதேவருடையமகிமையை அதிகமாகவிருததிசெயகி
கிச கருடததுவஜததுடனகூடிறறு. அவா, மேருவினகொடுமுடிகளு
ரும மேகததுககும துநதுபிககுமசமமானமுழககததை யுடைய
இஷடபபடி செலலுகினற விமானமபோனறதுமான அநததே
ஏறினா பிறகு, புருஷோததமரான அவா, ஸாதயகியை ஏ
கொணடு தேரினமுழககததினுல பூமியையும ஆகாயததை
ஒலிககசசெயதுகொணடு புறபபடடாா பிறகு, (அநத)
மானது ரொடிககுளளே மேகம விலகினதாகிவிடடது மங
மான காறறுப பின வீசிறறு, புழுதி தணிநதது வாஸு
ருடைய பிரயாணததில மஙகளததுககுரியவைகளான
கஙகளும பக்ஷிகளும வலமாகசசுறறிககொணடு வரிசைவரிசைய
பினசெலலுகிறவைகளாயின 2 ஸாரஸஙகளும 3 சதபததிரஙக
அனனஙகளும மஙகளமான ஆரததததைக கொடுககினற சு
களுடன எஙகும அவரைப பினதொடாநதன மநதிரஙகளு
கூடின ஆகுதிகளையுடைய மகாஹோமஙகளாலே ஹோமஞசெ
படட அககினி வலமாகசசுழலுமஜவாலையுடையதும புகையிலலா
மாயிறறு வஸிஷடா, வாமதேவா, பூரிதயுமனா, கயா, கரதா,சு
நாரதா, வாலமீகா, மருததா, குசிகா, பருகு எனகிற தேவ
களும பிரமமரிஷிகளும சோநதவாகளாகி யாதவாகளுககு ஸுக
யளிபபவரும 4 இநதிரனுககுத தமபியுமான கிருஷணரை வ

1 ஆததசநதிரனமுதலியன அவைபோனற சிததிரபபடஙகள
2 குருகு, வெணணாரை 3 கிளி, தசசனகுருவி
4 வாமனவதாரம செயதவா எனபது

ந்துகொண்டு கண்ணபிரானுனவர், இவ்விதம் மகாபாக்கி னகளான ரிஷிகணங்களாலும் பெரியோர்களாலும் பூஜிக்கப் வராகிக் கௌரவர்களுடையவீட்டைக்குறித்துப் புறப்பட்டார். ரைக்கண்ணரான அச்சுதர் தேவர்களுக்கு நமஸ்காரம்செய்தும் மணர்களை மங்களவசனங்களைச்சொல்லச்செய்தும் ஸாத்தியக் ர் புறப்பட்டார் புறப்பட்டவரான அவருக்குத் குந்திபுத்திரரான டிரர், பின்சென்றார் பீமஸேனனும் அர்ஜுனனும் மாத்திரி புத்திரர்களான பாண்டவர்களிருவரும் பராக்கிரமசாலியான தானனும் சேதிராஜனுன திருஷ்டகேதுவும் துருபதனும் காசி னும் மகாரதனுன சிகண்டியும் திருஷ்டத்யும்னனும் புத்திரா ாடும் கேகயர்களோடும் விராடனுமான க்ஷத்திரியர்கள் க்ஷத் ரேஷ்டரான பகவானைக் காரியத்தை நன்குஸாதிப்பதற்காகப் தொடர்ந்தார்கள் பிறகு, காந்தியையுடைய தர்மராஜரான யுதிஷ் கோவிந்தரின் பின் சென்று அப்பொழுது அரசர்களின் ஸமீபத் இந்தவார்த்தையைச் சொல்லலானார் குந்திபுத்திரரான அவர், த்திலும் பயத்திலும் லோபத்திலும் பொருள்நிமித்தத் லும் நியாயவிபரீதமாயுள்ளதை அனுசரியாதவரும் ஸ்திரமான யையுடையவரும் ஆசையற்றவரும் தாமத்தையற்றவரும் யமுள்ளவரும் எல்லாப்பிராணிகளிலும் அறிவாளரும் எல்லாப் ணிகளுக்குமீசுவரரும் தேவர்களுக்குத்தேவரும் ஸநாதனரும் ாக்குணங்களும் பொருந்தியவரும் ஸ்ரீவத்ஸமென்கிற மறுவி அடையாளம் செய்யப்பட்டவருமான கேசவரை ஆலிங்கனம் துகொண்டு, சொல்லத்தொடங்கினார்

எண்பத்து மூன்றுவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபாவம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர், குந்தியை க்ஷேமம் விசாரித்துத் தம் நமஸ்காரத்தைத் தெரிவித்துத் தேறுதல்சொல்லும்படி கோவிந்தரிடம்சொல் லியதும், வழியில் முனிவர் வந்து கௌரவ ஸபைக்குத் தாமும் வருவதாக அவரிடம் சொல்லிச்சென்றதும்.)

யுதிஷ்டிரர், 'ஓ! ஜனார்த்தனரே! பகைவரை வாட்டுபவரே! வரே! அப்பெண்டும் இளமைமுதல் எங்களை வளர்த்தவளும் எப் பொழுதும் உபவாஸத்தையும் தவத்தையும் இயல்பாகவுடையவ

ளும க்ஷேமகாரயததில பறறுளளவளும தேவதைகள அதி
இவாகளுடைய பூஜைகளிலும குருககளுடைய பணிவிடையி
பறறுளளவளும அனபுளளவளும பிரியமானபுததிராகளை யுடை
ளும துாயோதனனிடமிருநதுணடான பயததிலிருநதும, பெரி
மிருததியுவின தொநதரையிலிருநதும தாணடமுடியாத கடலி
லும தோணியைக காபபதுபோல, எஙகளைககாததவளும எங
நிமிததம எபபொழுதும துககஙகளை அனுபவிததவளும து
திறகுப பாததிரமலலாதவளுமான எஙகள மாதாவிடம ஆ
யததை வினவககடவீா புததிரசோகததால வியாபிககப
அவளை மிகவும தேறறுவீராக நீா பாணடவாகளின பெயாக
சொலலிககொணடு நமஸகரிததுத தழுவக கடவீா பகை
அடககுபவரே! சூதுவாது இலலாதவளும துககததிறகுத த
வளுமான அவள விவாகமமுதல மாமனாகளுடைய (வீடடில) து
களைப பாாததுககொணடு துககததையே அனுபவிககிறாள
பகைவரை அடககுபவரே! துககஙகள நீஙககககூடியதும,
சததை அடைநதவளான மாதாவுககு நான ஸுகததைக கொடு
கூடியதுமான ஸமயம எபபொழுதாவது ஏறபடுமா? ராஜய
விடடுசசெலலுகினற நாஙகள பின ஓடிவருகினறவளும எளிமை
வளும புததிராகளிடம ஆசையுளளவளும அழுகிறவளுமான
ளைத தளளிவிடடுக காடு சென்றோம ஓ! பூஜிககபபடடவரே!
வரே! அவள துககஙகளால நிசசயம மரிததிருபபாள, ஜீவிததி
ருளேயானால, புததிராகளுடைய அவவிதமான மனவருததஙக
மிகவும பீடையடைநதவளான அவளைப பூஜைசெயயும ஓ! கி
ணரே! விபுவே! எனவசனததால அவளை நமஸகரிககவேண
குருகுலததிறபிறநதவரான திருதராஷடிரரையும பிராயததி
மேலான அரசாகளையும என வசனததால வணஙகுவீராக
ஜனாததனரே! பீஷமரையும துரோணரையும கிருபரையும ப
ராஜரான பாஹலிகரையும அசுவததாமாவையும ஸோமதததரை
எலலாபபாரதாகளையும தனிததனியாகப பிராயததுககுத தக
யும ஸதானததிறகுததககபடியும அடையககடவீா ஓ! மது
தனரே! பேரறிவாளரும கௌரவாகளுடைய மநதிரததனமை
தரிககிறவரும ஆழமான புததியையுடையவருமான மாமஙகளை அ
வருமான விதுரரையும தழுவும' என்றா

யுதிஷடிரா அநத அரசாகளின மததியில கேசவரை
இவவிதம சொலலிவிடடு, அவரால அனுமதி கொடுககப

ரைபபிர தக்ஷிணஞசெயது திருமபினா பீபதஸேவோ நடநது
ணடே நணபரும புருஷோ ததமரும பகைவீ ராகளைக கொலலு
வரும ஒருவராலும ஜயிககபபடாதவருமான தாசாாஹரை
கி, 'ஒ! விபுவே! கோவிநதரே! நீணட கைகளையுடைய
ர! முன ஆலோசனையினிறுதியில எஙகளுடைய பாதி
யததினவிஷயமாய எலலாஅரசாகளும அறிய எது நடநதோ
தத தடையிலலாமல உபசரிததும அவமதியாமலும கொடுப
னயாலல (அபபொழுது) எனககுபபிரியமுணடாகும, பெரி
பயததிலிருநதும விடுபடுவாாகள ஒ! ஜனாததனரே! உபா
தைஅறியாதவனன திருதராஷடிரபுததிரன இதறகு மாறுகச
வானுலல நிசசயமாக க்ஷததிரியாகளை நாசமசெயவேன' எனறு
னனன பாணடவனன தனஞசயன இவவிதம சொலலிய
ழுது, பாணடவனன பீமஸேனன மிகச சநதோஷிததான,
பததினவசபபடடு அடிககடி ஆடினன குநதீபுததிரனன அவன
ஞசயனுடைய வாாததைதைபகேடடு மிககஸநதோஷததால
மடைநதமனமுடையவனும சலிககிறவனுமாகி மிகஆரவாரித
அவனுடைய அநதமுழககததைககேடடு விலலாளிகள மிக
கிறாாகள எலலாவாகனஙகளும மலமூததிரஙகளை விடடன
விடததில கேசவரிடம இவவாறு சொலலி நிசசயததையும அவ
மேசொலலிவிடடு, ஜனாததனரானஅவரைத தழுவிககொணடு
மதிபெறறுத திருமபினன அநதஎலலாஅரசாகளும திரும
பொழுது, சைபயம ஸுகரீவம எனகிற வாகனஙகளையுடையவ
ஜனாததனா ஸநதோஷததையடைநது வேகமாகச செனறா
வாஸுதேவருடைய அநதககுதிரைகள தாருகனல ஒடடபபெறறு
யததைவிழுஙகுவனபோலவும மாாககததைக குடிபபனபோல
செனறன

பிறகு, மிகக புஜபலமுளளகேசவா பிராமமணஜாதிககுரிய
பினல விளஙகுகிறவாகளும வழியின இருபககததிலுமிருப
களுமானரிஷிகளை வழியில பாாததா அநத ஜனாததனா
ததிலிருநதுமவேகமாகஇறஙகி உணமையான நடையையுடையவா
ன எலலாமுனிவாகளையும வணஙகிப் பூஜிதது உரைககலாஞா
கஙகளில க்ஷேமமா? தாமமானது நனகு அனுஷடிககபபடடதா
ககிறதா? மூனறுவாணஙகளும பிராமமணாகளுடைய கடடளையில
ககினறனவா? பிதிருககளதேவதைகள அதிதிகளுடையபூஜையா
நனகுசெயயபபடடுவருகிறதா?' (எனறுவினவி,) அவாகளுககு

அந்தப்பூஜையைச்செய்துவிட்டுச் சொல்லலானார். 'ஓ! பூஜ்யர்க
நீங்கள் எவ்விடத்தில் ஸித்திபெற்றவர்கள்? இவ்விடத்தில் உங்
டைய [1] எல்லை எது? பகவான்களான உங்களுடைய காரியம் எ
உங்களுக்கு நான் என்ன செய்யவேண்டும்? எந்தப்பிரயோஜனத்
காகப் பகவான்களான நீங்கள் பூதலத்தை அடைந்தீர்கள்?' என்
இவ்விதம் கேசவரால்கேட்கப்பட்டவர்களும் கடுமையான விரத
புடையவர்களும்அத்ஸம்ஸிரஸ், ஸாப்பமாலீ, மகரிஷியான தே
ஆர்வாவஸு, ஸுஜாநு, மைத்திரேயர், சுனகர், பலி, பகர், த
யர், ஸ்தூலசிரஸ், கிருஷ்ணத்வைபாயனர், ஆபோதௌம்பர்,
மயர், ஆணிமாண்டவ்யர், கௌசிகர், தாமோஷ்ணீஷர், த்ரிஷவண
ணுதர், கடஜானுகர், மௌஞ்சாயனர், வாயுபக்ஷர், பாராசர்யர், சா
சீலவான், அசனி, தாதர், சூன்யபாலர், அக்ருதவ்ரணர், ஸ்வேதகே
கோஹளர், மிக்க தவத்தையுடைய (பரசு) ராமர், நாரதர் முத
வர்களுமான எல்லாமுனிவர்களும் கேசவரைக்குறித்துச் சந்
ஷித்தனர் தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் பதியான இ
னுக்கு நண்பரான பரசுராமர், மதுஸூதனரான கோவிந்தரை
கித் தழுவிக்கொண்டு சொல்லலானார்: 'ஓ! தாசார்ஹரே! பெரிய
வுள்ளவரே! புண்யத்தைச்செய்தவர்களான தேவரிஷிகளும்
கேள்வியறிவையுடைய பிராம்மணர்களும் தவசிகளான ராஜரி
ளும்(உம்மைப்) பூஜிக்கின்றனர் பழமையான தேவாஸுரர்களின்
டத்தைப்பார்த்தவர்களான அவர்கள், எங்குமிருந்து (வந்து) சே
தும் பூமியிலுள்ளதுமான க்ஷத்திரியஜாதியையும் ஸபையை அ
அரசர்களையும் ஸத்தியரும் ஜனார்த்தனருமான உம்மையும் பா
விரும்புகின்றனர் ஓ! கேசவரே! பெரியதும் பார்க்கவேண்டி
மான இந்தக்கூட்டத்தைப்பார்க்க விரும்புகின்றோம் ஓ! மாதவ
பகைவரைவாட்டுகிறவரே! அரசர்களுடைய மத்தியில் கௌரவ
ட்டத்தில் உம்மால் சொல்லப்பட்டவைகளும் தர்மார்த்தங்களு
கூடினவைகளுமான வார்த்தைகளைக் கேட்கவிரும்புகின்றோம்
மாதவரே! இன்பமாக உம்மால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளை
கௌரவர்களுடையமறுமொழிகளையும் கேட்கவிரும்புகின்றோம்
யாதவஸ்ரேஷ்டரே! பீஷ்மர்துரோணர்முதலியவர்களும் மிக்கம
புடையவிதுரரும் நீருமே ஸபையில் வரப்போகின்றீர்கள் ஓ! கே
தரே! மாதவரே! ஸத்தியமும் ஹிதமும் திவ்யமுமான உம்மு
வார்த்தைகளையும் அவர்களுடைய வார்த்தைகளையும் கேட்க

1 நீங்கள் போகவேண்டிய எல்லை என்பது கருத்து

ரேும ஓ! மஹாபாஹுவே! அனுமதி கேட்கிறேம நாஙகள
படியும பாாபபோம ஓ! வீரரே! நிரவிககினமாகபபோம. ஸபை
அடைநதவரும திவவியமான ஆஸனததிலிருபபவரும பலபராக
ததுடன கூடினவருமான உமமைப- பாாபபோம' எனறுா.
அரசரே! பகைவரைவாடடுபவரே! புறபபடடவரும புஜபல
ளவருமான தேவகிபுததிரரைப பகைவீராகளைககொலலுகிற
ளும ஆயுதபாணிகளுமான பததுமகாரதாகளும ஆயிரமகாலாட
ம ஆயிரமகுதிரைவீராகளும விஸதாரமான உணவுபபொருளக
நூறறுககணககாகச சிறநதவாகளான வேலைககாராகளும பின
டாநதாாகள' எனறுா

எண்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

பகவத்யாநுயாநம். (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் போம்பொழுது கௌரவர்களின் தோல்வியைக்
குறிக்கும் துர்நிமித்தங்களும் கோவிந்தருக்கு வெற்றி
யைக்குறிக்கும் நன்னிமித்தங்களும் உண்டானதும்,
கோவிந்தர் விருகஸ்தலம்சென்று பிராம்ம
ணரால் உபசரிக்கப்பெற்று அவர்களை
உண்பித்துத் தாமும் உண்டு அங்கே
இரவில் தங்கியதும்)

ஜனமேஜயா, "தாசாாஹகுலததில பிறநதவரும மகாதமாவு
மதுஸூதனா எவ்விதம புறபபடடாா? மிககபராககிரமதவதை
ய அவா போகுமபோது எனனசகுனஙகள உணடாயின?"
று கேடடாா.

வைசமபாயனா," மகாதமாவான அவருடைய பிரயாணததில
நிமிததஙகள ஏறபடடனவோ ¹ தேவஸமபநதமுளளவை
ம ² உதபாதததாலுணடானவைகளுமான அவையெலலாவறறை
னனிடம கேளும. மேகமிலலாமலிருககையில மினனலுடன
ின சபதமானது உணடாயிறறு அதனை அடுதது மேக
மலே ³ பாஜனயன அதிகமாகவாஷிததான கிழககே சென்ற
முதலான ஏழுநதிகள மேறகு நோககிச சென்றன எலலாத
ககளும விபரீதமாகத தோனறின ஒனறும அறியபபடவிலலை
ரே! அககினிகள நனறாக ஜவலிததன பூமி சலிததது நூறறுக

1 நலலசகுனஙகள 2 அபசகுனஙகள
3 துரோணபாவம 590-ம பககம குறிபபிறகாணக.

கணககான கிணறுகளும குடஙகளும ஜலததை வழியவிட
இநத உலகமெலலாம இருளால நிரமபியதுமாயிறறு அரச
புழுதியினால திககுககளும மூலைததிசைகளும அறியபபடவி
ஆகாயததில பெரிதான சபதமுணடாயிறறு 1 சரீரம காண
வில்லை அரசரே! அது எலலாத தேசஙகளிலும ஆசசரியமே
ஆயிறறு தெனமேறகிலுணடானதும கடுமையானதும இடி
சபதம போனற சபதததையுடையதுமான காறறானது ஹஸ
படடணததைப பேதிததது, மரஙகளைக கூடடம கூடடமாக
தது பாரதரே! வாஷ்ணேயா எநத எநத மாாககததில செனறு
அஙகஙகே ஸுகமான காறறு உணடாயிறறு எலலாம சுபகரமா
இருநதன மலாமாரி பெயதது தாமரைமலாகள அதிகம
சொரிநதன வழியானது மேடுபளளமில்லாமலும துனபமி
மலும நாணலும முளளுகளுமில்லாமலுமிருநதது தனங்களைய
கினற அவா அஙகஙகே பிராமமணாகளாலே ஆயிரககணகக
சொறகளால துதிககபபெறறு மதுபாககஙகளாலும தனஙகளா
உபசரிககபபடடாா மாதாகள மகாதமாவும எலலாபபிரா
ளுடைய உளளததிலும பறறுளளவருமான அவரை மாாககத
அடைநது வனததிலுணடானவைகளும நலலவாஸனையுளளவை
மான புஷபஙகளாலே இறைததாாகள பாதஸரேஷடரே!
அழகுளளதும எலலாபபயிாகளும நிரமபியதும ஸுகமான
சிறநத தாமஙகளுடன கூடினதுமான சர்விபவனமெனகிற
மததை அடைநதாா அவா, பலபசுககளையுடையவைகளும அ
பொருநதியவைகளும மனததிறகு இனபததைச செயபவைகளு
கிராமஙகளையும படடணஙகளையும பலவித ராஜயஙகளையும ப
துககொணடு செனறாா பிறகு, உபபலாவயததிலிருநதும எநா
ஸநதோஷததையடைநதவாகளும நலல மனததையுடையவாக
பாதவமசததரசாகளால காககபபடடவாகளும பாராஜயங
குப பயபபடாதவாகளும துனபஙகளை அறியாதவாகளும
வாஸிகளுமான ஜனஙகள 2 விஷவகஸேனரானபகவானைப பாாக
விருபபததால கூடடமாக வழியில வநது நினறாாகள அவாகளெ
ருமோ, ஜவலிககினற அககினிபோல வருகினறவரும பூஜைகக
வரும (தஙகள) தேசததிறகு அதிதியும ஸமீபமவநதவருமான
வைப பூஜிததாாகள. பகைவீராகளைக கொலலுகிறவரும, மது
னருமான கேசவா விருகஸதலததையடைநது, ஸூாயகிரண

1 வேறுபாடம 2 நாறபுறமும சேனையால சூழபபடடவா.

றி ஆகாயமசிவநதபிறகு, கூடவநதவாகளெலலாரையும நோககி,
ம புதிஷடிரருடைய காாயததிறகாக இவவிடததில வஸிப்
ம' எனறு சொனனூா அவருடைய அநதககருததை அறிநது
தி) மனிதாகள க்ஷணகாலததில விடுதியை அமைததுச சுவை
ா அனனபானஙகளை ஸிததம செயதாாகள பகவானும்,
திலிருநதும இறஙகி விதிபபடி சுததியைச செயதுகொணடு
ர அவிழககுமபடி கடடளையிடடு ஸநதியாவநதனம செயதாா
கனும குதிரைகளை அவிழததுவிடடுச சாஸதிரபபடி அவை
நகுத தேயபபு முதலான பணிகளைசசெயது பூடடுவாமுத
எலலாவறறையும அவிழததான அவிழததது, அநதககுதிரை
ப புரளவிடடான அரசரே! அநதககிராமததிலுளள பிர
ாகளும பூஜயாகளும நலல குலததிலுணடானவாகளும (அகாா
தில) லஜஜையுளளவாகளும பிராமமண விருததியை அடுததிருப
களுமான பிராமமணாகள மகாதமாவும பகைவாகளைச சிக்ஷிபப்
ான ஹருஷீகேசனை அடைநது நியாயபபடி ஆசிாவாதமஙகளத
ன பூஜையைச செயதாாகள அவாகள எலலா உலகஙகளிலும,
கபபடடவரான தாஸாாஹரைப பூஜிததுவிடடு, மகாதமாவான
பொருடடுக குணஙகள பொருநதிய வீடுகளைத தெரிவித்தார்
பிரபுவானவா அவாகளை நோககி, 'திருபதி' யென்று சொலலி
ிதத தகுதிபபடி பூஜிதது அவாகளுடைய கிருகஙகளில பிர
தது மறுபடியும அவாகளுடன வெளியில வநதாா கேசவ
வா அவவிடததில பிராமமணாகளை மிகவும திருபதிபாகப போஜ,
செயவிதது (தாமும) போஜனமசெயது அவாகளெலலாருட
அநதாாததிரி ஸுகமாக வஸிததாா

எணபததைநதாவது அதயாயம

ப க வ் த் ய ா ந ப ா வ ம் (தொடர்ச்சி)

(கோவிநதர்வரவையறிநத திருதராஷடிரனகட்டளையால் துரி
யோதனன் கோவிநதரை உபசரிப்பதற்காக வழியில்
ஸபைகளை அமைத்ததும், அவர் அவற்றைப்
பாராமலே சென்றதும்)

அபபொழுது, திருதராஷடிரன தூதாகளாலே மதுஸூத
வருவதாக அறிநது பெரியபுஜஙகளையுடையவரான பீஷமரையும

துரோணரையும் ஸஞ்சயனையும் மகாபுத்திமானான விதுரனை
[1] பூஜித்துச் சொன்னான் மந்திரிகளுடன் கூடின துரியோதன
யும் நோக்கி மயிர்சிலிர்ப்புடன் இந்த வார்த்தையைச் செ
லான் 'குருநந்தன! நூதனமாகப் பெரிதான ஆச்சரி
னது கேட்கப்படுகிறது. வீடுகள் தோறும் மாதர்களும் சி
களும் முதியவர்களும் சொல்லுகின்றனர். சிலர் புகழ்ந்து செ
லுகின்றனர். வந்தவர்களான சிலர் அப்படியே சொல்லுகின்ற
நாற்சந்திகளிலும் ஸபைகளிலும் வெவ்வேறான பேச்சுக்கள்
கின்றன. பராக்கிரமத்தோடு கூடிய வாஸுதேவர் பாண்டவ
நிமித்தம் வரப்போகிறார். அந்த மதுஸூதனர், எல்லாவ
தாலும் நமக்கு மதிக்கத்தக்கவரும் பூஜிக்கத்தக்கவரு மான
உலகத்தின் இருப்பு அவரிடமன்றோ இருக்கிறது? அவர் பிர
களுக்கு ஈச்வரரல்லரோ? தைரியமும் வீரியமும் புத்தி
காந்தியும் அந்த மாதவரிடத்தில் இருக்கின்றன. நரர்களில் சி
வரான அவர் பூஜிக்கப்படவேண்டும். அதுவன்றோ ஸநாதனப்
தர்மம். அவர் பூஜிக்கப்பட்டால் ஸுகத்தையளிப்பவராவார், பூ
கப்படாத விஷயத்தில் அஸுகத்தை அளிப்பவராவார். பகை
அடக்குகிறவரான அவர் உபசாரங்களால் ஸந்தோஷிப்பாரா
அவரிடமிருந்தும் எல்லா அரசர்களுமிருக்கையில் எல்லா இஷ்டங்
யும் அடைவோம். பகைவரை வாட்டுபவனே! அவருடைய பூ
னிமித்தம் இப்பொழுதே ஏற்பாடுசெய். மார்க்கத்தில் அநுபவிக்
தக்க எல்லாப் பொருள்களுடனுங்கூடின ஸபைகள் செய்யப்பட்
பெரிய கைகளையுடையவனே! காந்தாரியின் புத்திர! அவரு
உன்னிடம் அன்புண்டாகும்படி செய். பீஷ்மரே! எப்படி நினை
தீர்?' என்றான்.

அப்பொழுது, பீஷ்மர் முதலான எல்லாரும் அரச
திருதராஷ்டிரனை நோக்கி, அவனுடைய அந்த வார்த்தை
கொண்டாடி 'சிறந்தது' என்று சொன்னார்கள். அப்போது, துர
தனராஜன் அவர்களுடைய ஸம்மதத்தை அறிந்து ஸபைகளுக்கு
ரமணீயமான இடங்களைக் குறிப்பிடத்தொடங்கினான். பிற
ரமணீயமான இடங்கள் தோறும் வெவ்வேறாக ஸகலரத்னங்களா
நிறைக்கப்பட்ட அநேகம் ஸபைகளைச் செய்தார்கள். பிறகு, அர

---

1 பீஷ்மத்ரோணர்களுக்கு நமஸ்காரம் முதலியன பூஜை, ஸ
விதுரர்களுக்குப் புகழ்ச்சி பூஜை.

ந்த ஸபைகளில) விசித்ரமானவைகளும பலவித குணஙகளுள
வைகளுமான ஆஸனஙகளேயும ஸதிரீகளேயும சநதனஙகளேயும ஆப
ஙகளேயும மெலலிய வஸதிரஙகளேயும குணமுளளவைகளும பல
யானவைகளும உணணததககவைகளுமான அனனபானஙகளே
நலலவாஸனேயுளளமாலேகளேயும அமைததான குருவமசத
சனனவன சிறபபாக விருகஸதலமெனகிற கிராமததில வாஸத
காகப பலாதனஙகளுளளதும மனததை மகிழவிபபதுமான
பயைச செயதான தேவாகளுககேறறவைபும மானிடசகதியை
சியவைபுமான இவையெலலாவறறையும செயதுவிடடுத தூயோ
ராஜன திருதராஷடிரனிடம தெரிவிததான தாஸாாஹரான
வா அநத எலலா ஸபைகளேயும பலவிதமான ரதனஙகளேயும
ணலகூட) பாராமலே கெளரவாகளுடைய அநத வீடடணடை
னறா

எணபததாறுவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம. (தொடாச்சி)

(கோவிநதரின் வரவு கேட்டு மகிழநத திருதராஷ்டிரன் அவருக்குத்
தேர் யானைமுதலியன கொடுப்பதாக விதுரரிடம்
சொல்லியது)

திருதராஷடிரன, 'விதுரா! ஜனாததனா உபபலாவயததிலிருந
இவவிடம அருகில வநதுவிடடாா விருகஸதலததில வஸிக
அவா காலேயில இவவிடம வருகிறா ஜனாததனரான
ஆஹுகாகளுககு அதிபதியும ஸாதவதாகளெலலாரிலும சிறநத
ம பெரியமனததையுடையவருமபெரியபுததியுடையவருமாயிருப
மாதவரானவா செழிபபான விருஷணிராஜயததை வகிககிற
ம ரகஷிககிறவருமானவா. பகவானன அவா மூனறு உலகஙகளுக
பிரபிதாமஹா ஆதிதயாகளும வஸுககளும ருததிராகளும பிரு
திபினுடைய புததியை அடுததிருபபதுபோல நலல மனததை
டய விருஷணிகளும அநதகாகளும எவருடைய புததியை அடுத
ககினறனரோ மகாதமாவான அநத மாதவருககு உனனுடைய
ணிலேயில பூஜையை நடததப போகிறேன தாமதததுபுணாநத
ன! அதனே நான சொலலுகிறேன, கேள ஒரே நிறமுளளவை
ம நனருக அமைககபபடட (சடிவாளம முதலிய) ஸாதனஙக

ளுள்ளவைகளும பாஹலிகதேசததில பிறநதவைகளுமான ந
னகு சிறநத குதிரைகள கட்டிய பொனமயமான பதினறு
களை அவருககுக கொடுககபபோகிறேன கௌரவ! எநநாளும ம
கொணடவைகளும கலபபைககாலபோனற தநதஙகளுள்ளவைக
(கொமபால) இடிககினறவைகளும ஒவவொனறும எட்டுமாவுத
களையுடையவைகளுமான எட்டு யானைகளைக கொடுககபபோ
றேன பரஸவிககாதவாகளும சுபமானவாகளும பொனபோ
ஒளியையுடையவாகளுமான நூறு வேலைககாரிகளையும அவவ
வேலைககாராகளையும கொடுககபபோகினறேன ஸுகமான ஸ
முள்ளவையும மலைபராகளால காணிககையாகக கொடுககபபட்ட
யுமான பதினெணணாயிரம ஆட்டினைகமபளததையும அவருக
கொடுபபேன சீனதேசததிலுணடான தோலகள ஆயிரமிருக
றன (அவைகளில), கேசவா எவவளவுககுத தகுதியுள்ளவரோ
வளவு அவருககுககொடுககப போகினறேன நலல ஒளியுள்ள
களஙகமறறதுமான இநதமணியானது பகலிலுமஇரவிலும பிரகா
கினறது இதனையும அவருககுக கொடுககப போகிறேன அதற
கேசவா தககவரலலரோ? கோவேறுகழுதைகள பூட்டின வா
மானது, ஒரு பகலில பதினனகுயோசனை ஓடுகினறது அ
யும நான அவருககுக கொடுககப போகிறேன அவருககு அ
கபபட்ட வாகனஙகளெவவளவோ அவறறைச சோநத ஆட்கள
வளவோ அவறறிறகு எட்டுமடஙகான ஆகாரததையும அவரு
நான எபபொழுதும கொடுபபேன துரியோதனனைததவிர என
டையஎலலாபபுததிராகளும பௌததிராகளும நனறுக அலஙகரிக
பட்டவாகளாக மெருகிடபபட்ட தோகளுடன தாசாஹரை எ
கொள்ளபபோகினறனா நனறுக அலஙகரிககபபட்டவாகளும
யாண குணமுடையவாகளுமான சிறநத வேசிகள ஆயிரககணக
மகாபாககியவானன கேசவரை நடநதே எதிாகொள்ளப போ
றனா நகரததிலிருநது ஜனாாததனரைப பாாபபதறகுப போ
கலயாணிகளான கனனிகைகள அனைவரும மூடிககொள்ளாத
களாக எதிாகொள்ளபபோகினறனா மகளிர் ஆடவாகள சிறுவாக
டன, நகரமானது, மகாதமாவான மதுஸூதனனரை, ஜனஙகள ஸ
யனைப பாாபபது போலப பாாககட்டும எலலாததிககுககளி
பெரிய கொடிமரஙகளும கொடிசசீலைகளும கட்டபபட்டும அ
வருகிற மாாககமானது ஜலமவிட்டு நனைததுப புழுதியிலலாமல

பட்டும், 1 துச்சாஸனனுடைய மாளிகையானது துர்யோதன
னுடைய மாளிகையைக்காட்டிலும் சிறந்தது. அது, இப்பொழுது,
சிரமாக நன்கு சுத்தம்பண்ணப்பட்டதும் அலங்கரிக்கப்பட்டது
ச் செய்யப்பட்டும் அதுவே, அழகான உருவமுடைய
மொடிகளால் விளங்குகிறதும் மங்களமும் ரமணீயமும் 2 எல்லா
களையுமுடையதும் மிகப்பெருஞ் செல்வங்களுள்ளதுமாயிருக்
து இந்த வீட்டிலும் என்னுடைய வீட்டிலும் துர்யோதன
டைய வீட்டிலும் எல்லா ரத்தினங்களுமிருக்கின்றன. வாஸு
வா எது எதற்குத் தக்கவராகிறாரோ அதை அதை ஸம்சய
லாமல் கொடுக்கவேண்டும்' என்று கூறினன்.

எண்பத்தேழாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் கோவிந்தருக்குத் தேர்முதலியன கொடுப்ப
தாகச்சொன்னது வஞ்சித்தற் கென்றும், ஸாமமுதலிய
உபாயங்களுக்கு அவர் வசப்படாரென்றும், அவர்
விரும்பியதைச் செய்து அவரைக்கௌரவிக்க
வேண்டுமென்றும் விதுரர் சொல்லியது)

விதுரர், 'ஓ! அரசரே! மூன்று உலகத்திற்கும் வெகுமானிக்கப்
பட்டவரும் மிக்கஸாதுவுமாயிருக்கிறீர். பாரதரே! உலகத்திற்குப்
க்கப்பட்டவரும் ஸம்மதிக்கப்பட்டவருமாயிருக்கிறீர். இவ்விதம்
திருக்கும்போது முதுமைப்பருவத்திலிருந்துகொண்டு நீர் இவ
ம் சொன்னீராகையால், சாஸ்திரத்தினாலோ நல்ல உள்ளத்தி
லோ மிகவும் உறுதியுள்ளகிழவரே ஆகிறீர். அரசரே! சந்திர
த்திலகலைபோலவும் ஸூர்யனிடத்தில் ஒளிபோலவும் ஸமுத்
த்தில் பெரிய அலைபோலவும் உம்மிடத்தில் தர்மம் இருக்கிற
என்று நிச்சயித்திருக்கின்றனர். ஓ! அரசரே! உம்முடைய குண
ங்களாலே உலகமானது எப்பொழுதும் ஸந்தோஷத்தை
டைந்ததாயிருக்கிறது. பந்துக்களுடன்கூடிச் குணங்களைரக்ஷிப

---

1 துச்சாஸனன் பெரிய குற்றவாளியாதலால் அவனிடம் பகவானுக்கு
த்தம் விலக வேண்டுமென்பது அவனுடைய கபடமான கருத்து.

2 'எல்லாருதுக்களிலும் உண்டாகும் மலர்களும் கனிகளும் எப்
பொழுதுமிருக்கின்றன' என்றுகருத்து.

பதில் என்னாளும் முயற்சிசெய்யும் அரசரே! ருஜுத்தன்மை
அடையும் அறப்பத்தன்மைபால், மிகவும்பிரியர்களான புத்திர
யும்பௌத்திரர்களையும் நண்பர்களையும் மிகுதியாக நாசம்செய்யா
அரசரே! அதிதியான கிருஷ்ணருக்கு நீர் மிகுதியாகக் கொ
விரும்புகிறதையும் மற்றதையும் பூமியையும் அந்தக்கோவி
அடையத்தக்கவரே ஆகிறார் ஆனால், நீர் அவருக்குத் தாமத்தை
தேசித்தோ அல்லது அவருடைய பிரியத்தினிமித்தமோ இ
கொடுக்க விரும்புகிறீரில்லை 1 ஸத்தியத்துடன் என்னைத் தொ
றேன் இந்த அதிகதக்ஷிணையானது உண்மையாகவே இந்திரஜா
இது வஞ்சனை அரசரே! வெளிக்காரியத்தினால் மறைக்கப்ப
உம்முடைய அபிப்பிராயத்தை நான் அறிகிறேன் அரசரே! ஐ
பாண்டவர்களும் சிறியவைகளான ஐந்துகிராமங்களையே அ
விரும்புகின்றனர் அவர்களுக்கு அவைகளைக் கொடுக்கவிரும்பு
ரில்லை ஆகையால், ஸமாதானத்தைச் செய்யமாட்டீர் பொ
னாலேயே மகாபாகுவான கிருஷ்ணரை நீர் அபகரிக்கவிரும்புகி
இந்த உபாயத்தினாலே பாண்டவர்களைவிட்டு (அவரைப்) பிரிக்க
விரும்புகிறீர் அவர் தனத்தினாலும் முயற்சியினாலும் வசைமொ
னாலும் அர்ஜுனனைவிட்டுவேறானவராகப் பண்ணுதற்கு இயலாத
இதனை உமக்கு உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன் 2 கிருஷ்ணரு
பெருமையை அவன் அறிவான் அவனுடைய பலமான பக்தி
இவரும்அறிவார் ஆகையால், உயிருக்குச்சமமான தனஞ்ச
விடத்தக்கவனல்லனென்று நினைக்கிறேன் ஜனார்த்தனரானவர் ஜ
களால் பூர்ணமாயிருக்கிற கும்பத்தைக்காட்டிலும் 3 வேறான
பாதப்ரக்ஷாளனத்தைக் காட்டிலும் 4 வேறானதும் குசலப்பிரச
த்தைக்காட்டிலும் 5 வேறானதுமானவற்றைப் பார்க்கவே மாட்ட
அரசரே! பூஜைக்குத்தக்கவரும் மகாத்மாவுமான அவருக்கு
பிரியமான ஆதித்தியமோ அது அவருக்குச் செய்யப்பட்டும் இ
ஜனார்த்தனர் பூஜைக்குத்தக்கவரல்லரோ? அரசரே! கேசவர் என்
பொருளுக்காக நன்மையை விரும்பிக் குருதேசத்தைநோக்கி வ

1 'மார்பில் கையைவைத்துப் பிரமாணம் செய்கிறேன்' என்
கருத்து

2 'கிருஷ்ணனுடைய பெருமையையும்அறிவேன், அவரிடம்அர்ஜு
னுக்குண்டான உறுதியான பக்தியையும் அறிவேன்' என்றும் கொ
லாம்

3 திரவ்யம் 4 அன்னபானாதி, 5 ஸ்தோத்திராதி.

ரா அதையே இவருக்கு உதவக்கடவீர் ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டரே!
ாஹரானவர் உமக்கும் துரியோதனனுக்கும் பாண்டவர்களுக்
ஸமாதானத்தைவிரும்புகிறார் அவருடைய அந்த வார்த்தையைச்
யும் அரசரே! நீர் பிதாவாயிருக்கிறீர், அவர்கள் புத்திரர்கள்.
முதியவர், அவர்கள் குழந்தைகள் அவர்களிடம் பிதாவைப்
விரும், அவர்களோ புத்திரர்களைப்போலிருக்கின்றனர்' என்றார்.

எண்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

யோதனன் கோவிந்தர் வசப்படுத்தமுடியாதவராகையால் அவருக்குப்
பொருள்கொடுக்கவேண்டாமென்றதும், பீஷ்மர் கோவிந்தர்
அவமதிக்கமுடியாதவரென்று அவர் சொல்லியதைச்செய்யச்
சொல்லியதும், துரியோதனன் கோவிந்தரைக்கட்ட
உபாயம்கேட்டதும், திருதராஷ்டிரன் துரியோ
தனனை நிந்தித்ததும், பீஷ்மர் துரியோ
தனனை நிந்தித்து ஸபையினின்
றும் சென்றதும்.)

துரியோதனன் சொல்லுகின்றான் 'அச்சுதரான கிருஷ்ணர்
பத்தில் விதுரர்சொன்னதெல்லாம் உண்மையே பார்த்தர்
க்குறித்து அன்புள்ளவராயிருப்பதால் ஜனார்த்தனர் (நம்மிடம்)
கமுடியாதவரல்லரோ? ராஜஸ்ரேஷ்டரே! ஜனார்த்தனர்விஷயத்
பூஜைசெய்து பலவிதமாக (நாம்) கொடுக்கவேண்டியபொருளை
இல்லைமயில்) ஒருபொழுதும் கொடுக்கத்தகாது ஏனென்றால்,
மும் காலமும் அந்தப்படி ஒத்தனவாயில்லை கேசவர் தகுதி
வரல்லரென்பதில்லை அரசரே! (ஆனாலும்), கிருஷ்ணரான
பயத்தினாலே என்னைப் பூஜிக்கிறான்' என்று நினைப்பார் அர
! (மேலும்), க்ஷத்திரியனுக்கு எந்தக்காரியத்தில் அவமானம்
மா அந்தக்காரியத்தை வித்வானயிருக்கும் அவன் செய்யக்
தென்பது என்னுடைய உறுதியான எண்ணம் உலகத்தில்
மான கண்களையுடைய அந்தக்கிருஷ்ணரோ மூவுலகங்களுக்
எல்லாவிதத்தாலும் மிகவும் பூஜ்யரென்று எனக்குத்தெரியும்
ரபுவே! அவருக்கோ கொடுக்கத்தகாதது இராது காயத்தி
யபோகக் அப்படிப்பட்டது நனகுதொடங்கப்பட்ட போரா
போர் நடவாமல் ஒழிவடையாதன்றோ?' என்றான்.

கௌரவாகளுககுப பிதாமஹரான பீஷமா, அவனுடை அநத வாாததையைககேடடு விசிதரவீாயனபுததிரனை அரச நோககி இநதவாாததையைச சொலலத தொடஙகிஞா 'ஜனா தனரானவா பூஜிககபபடாதவராஞலும கோபததை அடைய கேசவரானவா அவமதிககபபடடாலும அவமானமசெயதவாக அவமதியாா. அவரை அவமதிபபதுஇயலாது அவா அவம கபபடததககவரலலரனறோ? ஓ! புஜபலமுளளவனே! எநதககா மானது (அவா) மனததிஞல செயயககூடியதாயிருபபதை அன ததோ அது ஒருவனுலும எலலாஉபாயஙகளாலும மாறறுவத முடியாதது வாஸுதேவரை நிமிததமாககககொணடு, பாணட ளோடு ஸமாதானததைசசெயது, பெரியகைகளையுடைய சொலலுவதைச சஙகையிலலாமல செயயவேணடும தாமாதமாவ ஜஞாததனா தாமததைவிடடு விலகாமலும ஆததததினின றும காமலும உறுதியாகவும சொலலபபோகிருா அவரிடததில நீ பந களுடன பிரியமான வாாததைகளைசசொலலவேணடும' என

துாயோதனன, 'ஓ! அரசரே! பிதாமஹரே! நான மு செலவததையும அனுபவிககவலலவஞயிருபபதால உயிருளளவ யில அவாகளுடன சோநது இதை அனுபவியேன. என உறுதிசெயயபபடட இநதப பெரியகாரியததையோ கேளும ப டவாகளுககு முககியமான கதியாயிருககிறஜனாததனனைக கட போகிறேன அவா கடடுபபடடால விருஷணிகளும பூமியும ப டவாகளும எனககு வசமாகிவிடுவாாகள அநதககோவிநதரும யில இஙகே வருவாா இநதவிஷயததில அவா சிறிதும அறி லும ஒருவிதமான அபாயமும ஏறபடாமலுமிருககுமபடியான யஙகளை நீா எனககுச சொலலும' என்ருன கேசவாவிஷயத கோரமாகசசொலலபபடட அவனுடைய அநதவாாததையைக டுத திருதராஷடிரன மநதிரிகளுடன வருததமுறறவனும ம வாடினவனுமானன. பிறகு, அவன துாயோதனனை நோககி, 'ஜ களைககாபபவனே! இவவிதம சொலலாதே இது ஸநாதனமான மனறு ஹருஷீகேசரானவா தூதுவநதவரும, நமககு ஸம யும நணபரும கௌரவாகளவிஷயததில குறறமசெயயாதவ லலவோ? அவா எபபடி கடடபபடததககவராவாா?' எனகிற வாாததையைச சொனனன

(அபபொழுது), பீஷமா, 'திருதராஷடிரா! மிககமநதபுத யுடையவனை உனது இநதபபுததிரன விபரீதனுககுத தீமை

ணடுகிறுன வேணடியவாகளால வேணடபபடடும வேண்டத்
கதை வேணடவேயிலலை இவன பாவியும பாவிகளுடைய
ாககையையுடையவனும அனபாகளுடைய வாாததைக்ளைத
ளிவிடடுக கெடடமாாககததிலிருககிறவனுமாயிருகக, நீயும
ளை அனுஸரிககிறுய மிகக கெடடபுததியுளள உனது இந
புததிரன, பிறரை வருததாதசெயலகளையுடைய கேசவரை
ாதது, மநதிரிகளுடன சோிடிபபொழுதில இலலாமலபோகப
ாகிறுன பாவியும குரூரனும தாமததைவிடடவனும தாபபுததி
ளவனுமான இவனுடைய அனாததததோடுகூடிய வாாததைகளை
விததாலும கேடபதறகு நான விருமபவிலலை’ எனறுா இவ
ம சொலலிவிடடு, பாதாகளிற சிறநதவரும பிராயமுதிரநதவரும
ுதபராககிரமததையுடையவருமான பீஷமா மிககசோபததோடு
நதிருநது அஙகிருநதும புறபபடடாா

எணபததோனபதாவது அதயாயம்

பகவததயாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கோவிநதர் ஹஸ்தினபுரம் அடைநது திருதராஷ்டிரன் அரண்மனை சென்று பூஜிக்கப்பெற்று விதுரர்மாளிகைக்குச் சென்றது)

மாதவரோ, விடியறகாலததில எழுநதிருநது காலையில செயய
ணடியவறறைச செயதுவிடடுப பிராமமணாகளால அனுமதி
டுககபபெறறு நகாததைக குறிததுப புறபபடடாா விருக
லததில வஸிபபவாகளான அவாகளெலலாரும, புறபபடடவ
பெரியகைககளையுடையவரும மிககபலமுடையவருமான அவ
ம அனுமதிபெறறுத திருமபிளுாகள மிகக புஜபலமுளள
டரீகாகூா ரதஙகளையும தனஙகளையும கொடுதது அவா
அனுபபிவிடடுக கௌரவருடையஸபையை நோககிச சென
துரியோதனனைததவிர, திருதராஷடிரனபுததிராகளும பீஷமா
ராணாமுதலிய எலலாரும, நனகு அலஙகரிததுககொணடு,
கினற அவரை எதிாகொணடாாகள அரசரே! வெகுபோ
ன படடணதது ஜனஙகளும, ஹருஷீகேசரைப பாாகக
பபமுளளவாகளாகி, சிலா பலவிதமான வாகனஙகளாலும சிலர்
களாலும சென்று எதிாகொணடாாகள அவா வருததமிலலாத
ிகைகளையுடைய பீஷமரோடும துரோணரோடும திருதராஷடிர

புத்திராகளோடும மாாககததில சோநது அவாகளால சூழப்பட்
ராகி நகரமசெனருா அவரைக கௌரவிபபதறகாகப படட
நனருக அலஙகரிககபபடடும ராஜமாாககமும பலரதனஙகள
இழைககபபடடும இருநதன அரசரே! பரதஸரேஷடரே!
பொழுது வாஸுதேவரைப பாாககும விருபபததால பெணபா
முதியவனோ இளைஞனோ ஒருவரும வீடடிலிருககவிலலை ம
ராஜரே! ஹருஷீகேசா பிரவேசிககினற அநதககாலததில, அ
ராஜமாாககததில மனிதாகள [1] பூமியை அடைநதவாகளாகித து
தாாகள மிகபபெரியமாளிகைகளும, சிறநதவாகளான மகளி
நிறைநதவைகளாகிய பாரததினுலே பூமியில சலிககினறவை
போலக காணபபடடன அபபடியிருககையில சிறநதகதியை
யவைகளான வாஸுதேவருடைய அநதக்குதிரைகள மனிதாக
சூழபபடட ராஜமாாககததில மிகவும தடைபபடடகதியுடையன
ளாயின பகைவாகளைத துனபபடுததுகிறவரான அநதபபு
ரீகாக்ஷா வெணமையான மேனமாடிகளாலே சோபிககுமபடி செ
படட திருதராஷடிரனுடைய அரணமனையில பிரவேசிததா ப
வரைசசிக்ஷிபபவரான கேசவா, ராஜமாளிகையினுடைய மூனற
டுககளைத தாணடி விசிதரவீரயனபுததிரனுன அரசனை நோக
சென௱ா தாசாாஹா தனனைநோககிவருமபொழுது, அறிவை
கணணாகவுடையவனும மிககபுகழுடையவனுமான அரசன சீ
மாகவே பீஷமா துரோணாகளுடன எழுநதிருநதான கிருப
ஸோமதததனும மகாராஜனுன பாஹலிகனுமாகிய எலலாரும ஜன
தனனைக கௌரவிபபதறகாக ஆஸனஙகளிலிருநதும எழுநத
பிறகு, வாஸுதேவா, புகழுளள திருதராஷடிரராஜனை அடை
பீஷமருடனகூடிய அவனைக காலவிளமபமினறி வாாததைகள
பூஜிததா அவாகளிடம மதுஸூதனரான மாதவா தாமத
முறையையுடையதான அநத வாாததையைச சொலலிவிடடுப பி
முறைபபடி அரசாகளுடன கூடினா பிறகு, அவா புகழுளள
வரான துரோணரையும, அவாபுததிரரையும, பாஹலிகனையும, கி
ரையும, ஸோமதததனையும, அடைநதாா அவவிடததில உறுதியு
தும சுததபபடுததபபடடதும ஸவாணமயமுமான பெரிய ஆஸ
இருநதது அசசுதா திருதராஷடிரனுடைய உததரவினால அ
உடகாாநதாா பிறகு, ஜனாததனரினபொருடடுத திருதரா
னுடைய புரோகிதாகள கோவையும மதுபாககததையும (பாதய)

[1] வாகனஙகளில சென௱வாகள பூமியில இறஙகி நினருாகள என

ரும் முறைப்படி கொண்டுவந்தனர் ஆதித்யம் செய்யப்பெற்ற
விந்தரோ எல்லாக் கௌரவர்களையும் பரிஹஸிக்கிறவரும் ஸம
முறையைச் செய்கிறவரும் கௌரவர்களால் சூழப்பட்டவரு
ருந்தார். (எல்லாராலும்) ஆசசிக்கப்பட்டவரும் திருதராஷ்டிர
பூஜிக்கப்பட்டவரும் பெரியபுகழுடையவரும் பகைவரைச் சிக்ஷிப
மான அவர், (அந்த) அரசனிடம் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு
ரிய புறப்பட்டார் கௌரவர்களுடைய சபையில் அந்தக
ரவர்களுடன் முறைப்படி சந்தித்தபின் மாதவரானவர் அழ
விதுரருடைய மாளிகையை அணுகினார் விதுரரானவர் எல்லா
ள் த்திரவியங்களோடும் எதிர்கொண்டுவந்து ஜனார்த்தனரான
ராஹரை எல்லா இஷ்ட வஸ்துக்களாலும் ஆசசித்தார் எல்லா
மங்களையும் உணர்ந்தவரும் அறிவில் மிக்கச் சிறந்தவரும் ஞானி
ன விதுரர், அன்புள்ளவரும் தாமத்தையும் ஆர்த்தத்தையும் நித
மாகக்கொண்டவரும் கோபமில்லாதவரும் புத்திமானுமான
விந்தர் பிரீதியை அடைந்தவராயிருக்கும் ஸமயத்தில், அவருக்
செய்யவேண்டிய ஆதித்யங்களைச் செய்துவிட்டு, மதுஸூதன
அவரைநோக்கிப் பாண்டவர்களின் க்ஷேமத்தை வினவினர்
ாவற்றையும் பிரத்யக்ஷமாகப் பார்த்தவரான தாசார்ஹர், அந்த
ருக்குப் பாண்டவர்களுடைய எல்லாச் செய்கையையும் விஸ
மாகச் சொல்லினர்.

தொண்ணூறுவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் குந்தியைக்கண்டதும், அவள் பாண்டவரின் க்ஷேமத்தை
வினவித் தான்அனுபவித்ததுன்பங்களைக் கூறி வருந்தியதும்,
கோவிந்தர் அவளைத்தேற்றி அநுமதிபெற்றுத் துரியோ
தனுன்அரண்மனைசெல்ல சென்றதும்)

பிறகு, பகைவர்களை வாட்டுபவரான அந்த ஜனார்த்தனர் விது
ச சந்தித்தபிறகு, பிற்பகலில், அத்தையான குந்தியைக்
த்துச் சென்றார் அந்தக்குந்தியானவள் பிரகாசிக்கின்ற சூரியனுக்
பான ஒளியையுடையவராக வருகின்ற வாஸுதேவரைப் பார்த்த
ன, அவர் கழுத்தைக்கட்டிக்கொண்டு புத்திரர்களை நினைத்துக்
நினள் அவள் அந்தப்பலசாலிகளான பாண்டவர்களுடையமத்தி
(அவர்களுடன்) ஸஞ்சரித்தவரும் விருஷ்ணிவம்சத்தில் பிறந்த

வருமான கோவிநதரை நெடுஙகாலததிறகுபபிறகு பாாததமை
கணணீாசொரிநதாள அவள யுததம செயபவாகளுககுப ப
ஆதிததியமசெயயபபெறறவரும உடகாாநதவருமான கணணபி
ரோககிக கணணீாாலநிறைநததும சுணடினதுமான முகததுட
தழுதழுததகுரலுடனும சொலலலுறறுள 'இளமைமுதற
டே குருககளுடைய பணிவிடையிலபறறுளளவாகளும, ஒரு
கொருவா நணபாகளும (எலலாராலும) ஒபபுககொளளபபட
ளும ஸமமானஞானமுடையவாகளும ஜனஙகளுககுப பழகு
குத தககவாகளுமான இநதபபாணடவாகள வஞசனையினால
யததிலிருநது நழுவுமபடி செயயபபடடு நிாஜனமான (வனத
அடைநதாாகள கோபததையும மகிழசசியையும விலககின
ளும பிராமமணாகளுககு ஹிதமானவாகளும உணமையே உ
வாகளுமான பாாததாகள (ராஜயமுதலிய) இஷடவஸது
ஸுகானுபவததையுமவிடடு அழுகிறவளான எனனையுமவிடடு எ
சென்று எனனுடையமனததை அடியோடு கவாநதாாகள அப
கேசவ ! சிஙகஙகளாலும புலிகளாலும யானைகளாலும சூழப
பெருஙகாடடில அதறகுத தகாதவாகளும மகாதமாககளு
பாணடவாகள எவவிதம வஸிததாாகளோ ? சிறுவாகளும பித
இழநதவாகளும எனனால எபபொழுதும பிரியமாக வ
கபபடடவாகளுமான அவாகள பெரியகாடடில தாயத
களைப பாராமல எபபடி வஸிததாாகளோ ? கேசவ ! பா
வாகள சிறுபிராயமுதறகொணடு சஙகமதுநதுபி இவறறினு
பெரியசபதஙகளாலும மிருதஙகஙகளாலும புலலாஙகுழலகளு
சபதஙகளாலும எழுபபபபடடாாகள ஜனாததன ! எவ
அபபொழுது யானைகளின பிளிறலினாலும குதிரைகளு
களையும பினனும தேருருளைகளுடைய ஒலிகளாலும வேணு வீ
ளுடைய ஒததநாததுடனகூடியதும புணயாஹகோஷததுடன
ததுமான சஙகம பேரிகளின முழககததினாலும பிராமமணாக
கொணடாடபபடுகிறவாகளாகி எழுபபபபடடாாகளோ, வஸதி
ளாலும ரததினஙகளாலும ஆபரணஙகளாலும பராமமணாக
பூஜிககினறவாகளும, பூஜிககததககவாகளும பூஜிககபபடடவாக
துதிககினறவாகளுமான (அவாகளாலே) மகிழவிககபபடடவா
மான எவாகள மகாதமாககளான பிராமமணாகளுடைய மஙகளதது
கூடியவாககுககளாலே உபபரிகைகளில எழுபபபபடடாாகளோ,
கள பெரியகாட்டில மானதோலகளில படுததுத துஷடமிருகங

குரூரமான சப்தத்தைக் கேட்டு அத்தருத்த தகாதவர்களான படி
த்திரையை அடைந்திரார் மதுஸூதன! இன்பமான பேரி
ங்கங்களின் சப்தங்களாலும் வேணுசங்கங்களுடைய சப்தங்க
ம மகளிருடைய பாடலோசைகளாலும் துதிக்கின்றவர்திமாகத
ர்களாலும் எழுப்பப்பட்டவர்கள் பெருங்காடுகளில் கொடிய
ங்களுடைய சப்தத்தினால் எவ்விதம் எழுப்பப்பட்டார்கள்?
ண! லஜ்ஜையுடன் கூடினவனும் தவறாத தைரியத்தையுடைய
அடக்கமுடையவனும் பிராணிகளிடம் தயையுள்ளவனும்
புலன்களை வசப்படுத்திய பெரியோர்களின் வழியைப்
பற்றியிருப்பவனும் அம்பரீஷன், மாந்தாதா, யயாதி, நகுஷன்,
ன், திலீபன், உசீநரனின் புத்திரனான சிபி என்கிற முற்கால
ராஜரிஷிகளுடைய தாங்கமுடியாத சுமையைத் தாங்குகிறவ
நற்குணநற்செய்கைகளையுடையவனும் தாமத்தையுணர்ந்த
ஸத்தியமான பராதிஜ்ஞையுடையவனும் எல்லாகுணங்
பொருந்தியவனும் மூவுலகத்திற்கும் அரசனாகக்கூடியவனும்
வர்களை உண்டாகாதவனும் தாமத்தில் புத்தியையுடை
ம களங்கமற்ற பொன்னையொத்த காந்தியையுடையவனும்
த்திலும் சாஸ்திரத்திலும் நடையிலும் எல்லாக
ர்வர்களிலும் சிறந்தவனும் பார்க்கப்பிரியமாயிருப்பவனும் நீண்ட
களையுடையவனுமான யுதிஷ்டிரன் எப்படி இருக்கிறான்? மது
ன! ஜனார்த்தன! பதினாயிரம் யானையின் பலமுடையவனும் வாயு
நிகரான வேகமுள்ளவனும் மிக்கபலசாலியும் எப்பொழுதும்
ரைப் பொறுத்தவனும் பிராதாவுக்குப் பிரியமாயிருப்பவனும்
தத்தைச் செய்பவனும் க்ரோதவசர்களையும் ஞாதிகளுடன்கூடின
யும் ஹிடிம்பனையும் பகனையும் கொன்றவனும் சூரனும் பராக
த்தில் இந்திரனையொத்தவனும் பலத்தில் வாயுவுக்குச்சமானனும்
த்தில் ருத்திரருக்குச் சரியானவனும் அடிப்பவர்களில் சிறந்தவ
பாண்டவனும் பொறுத்தவனும் பகைவர்களை வாட்டுகிறவனும்
த்தையும் பலத்தையும் பொறுமையையும்விட்டு மனத்தை
தவனுகிய பிராதாவினுடைய கட்டளையிலிருக்கின்றவனும் ஒளி
தவனும் மகாத்மாவும் மிகவும் சிறந்தவனும் அளவற்றவல்ல
டையவனும் பயங்கரமான தோற்றமுடையவனுமான அந்தப்
ஸனைப்பற்றிச் சொல்லு. விருஷ்ணிகுலத்திலுதித்தவனே!
காதான இப்பொழுது எப்படியிருக்கிறான்? கிருஷ்ண! பரிகம்
ற கைகளையுடையவனும் பலசாலியும் பாண்டவர்களுக்கு நடுவி

னுளளவனுமான அவன எபபடி இருககிருன? காலடசெனறவ
ஆயிரமகைககளுளளவனுமான அாஜுனனையுமே எணணுும அவம
விருமபுகிற இரணடுகைகளையுடையவனும ஒரே வேகததிலை
நூறுபாணஙகளை விடுகிறவனும பாணததிலும அஸதிரததிலும
ததவீரயனெனகிற அரசனுககு நிகரானவனும ஒளியிஞல சூரிய
குச சமானனும் அடககததில மகரிஷிகளுககு நிகரானவனும பொ
மையில பூமியை ஒததவனும மஹேநதிரனுககுச சமமான ப
கிரமமுடையவனும வீரபததிஞலே எலலா அரசாகளிடமிரு
பெரிதும விளஙகுகினறதும பிரஸிததமுமான மேலானராஜபதம
கெளரவாகளுககாகக கவாநதவனும எலலாபபாணடவாகளும
திருககும கைவனமையுளளவனும எலலாத தேராளிகளிலும சி
வனும தவருதபராககிரமததையுடையவனும பாணடுபுதரனு
அாஜுனன எபபடி இருககிருன? அசசுத! போரில எதிாதத ஒரு
யும உயிருடன மீணடுபோகவிடாதவனும எலலாபபிராணி
யும வெலலுகிறவனும எலலாபபிராணிகளுககும வெலலமுடிய
னும தேவாகளுககு இநதிரனபோலப பாணடவாகளுககு அடை
டமாயிருபபவனும உனககு ஸஹோதரனபோனறவனும நணபனு
யிருககிற தனஞசயன இபபொழுது எபபடி இருககிருன? கிருஷ
ஸஹதேவனெனவன, எலலாப பிராணிகளிடததிலும தயையு
னும லஜஜையைப பாராடடுகிறவனும சிறநத அஸதிரஙகளை அற
றவனும மௌனமைக குணமுடையவனும மௌனமையான சா
டையவனும தாமசீலமுடையவனும எனககுபபிரியமானவனும வெ
விலலுடையவனும சூரனும யுததததில விளஙகுகிறவனும உ
பிறநதாகளுககுப பணிவிடை செயபவனும தாமததிலும அா
திலும ஸமாததனும தருணனுமாயிருபபவன மதுஸூதன!
நடையுடையவனும மகாதமாவுமான அவனுடைய நடையை எ
தாாகள எபபொழுதுமே கொணடாடுகினறனா மூததோாக
செழிககச செயகிறவனும வீரனும யுததம செயகிறவாகளுக
பதியும எனககுப பணிவிடைசெயபவனும மாததிரியின புதத
மான அவனைப பறறி எனககுச சொலலு கிருஷண! மிருது
சரீரததையுடையவனும தருணனும சூரனும அழகிய தே
முளளவனும பாணடவனும எலலாப பிராதாககளுககுமே வெள
ஸஞசரிககினற இனியஉயிாபோனறவனும விசிததிரமாக யு
செயபவனும பெரிய விலலுடையவனும மிகக பலமுடையவ
ஸுகமாக வளாககபபடடவனும எனது குழநதையுமான அநத

க்ஷேமமா? தோளவலியமைநதவனே! ஸுகததிறகுத தகககவனும
ததிறகுத தகாதவனும மெளனமையான சரீரமுடையவனும
ரதனுமான நகுலனை மறுபடியும எபபோதாவது பாாபபேனே?
! ஒரு நொடிபபொழுதுகூட நகுலனைப பிரிநது தைரியததை
டயேன அபபடிபபடடவன இபபொழுது ஜீவிககிறேன
னைப பாா ஜனாததன! நலல குலததில பிறநதவளும அழகு
ருநதியவளும எலலாக குணஙகளோடுமகூடினவளுமான திரெள
பானவள எனககு எலலாப புததிராகளையுமகாடடிலும மிகவும
மானவள புததிரரகளால கிடைககும லோகததைககாடடிலும
களால கிடைககும லோகததை விருமபுகிறவளும உணமையே
ரககிறவளுமான (அவள) பிரியமான புததிராகளை விடடுப
னடவாகளை அனுஸரிககினறுள அசசுத! பெரியவமசததில
நதவளும விருமபததகக எலலாபபோகயவஸதுககளாலும மிகவும
ககபபடடவளும ராஜமாதேவியும ஸகலகலயாணஙகளோடும
னவளுமான திரெளபதியானவள எபபடி இருககிறுள? சூரா
ம அகனிககுச சமானாகளும (பகைவாகளை) அடிககினறவா
ம பெரியவிலலுடையவாகளுமான ஐநதுபதிகளையுடையவளா
நதும, அவள துககததை அடைகினறுள பகைவாகளை அடககு
றவனே! ஸததியததையே உரைபபவளும மிகவும கிலேசததை
டநதவளுமான திரெளபதியைப புததிராமுதலானவாகளுடன
பாராமலிருபபது இது பதினனகாவது வருஷம அவவிதம
சுததமான) நடையுடையவளான திரெளபதியானவள அழி
ற ஸுகததையடையவிலலையேயானல மனிதன புணணியகாமங
ஞல ஸுகததைஅடைகிறுனெனபது நிசசயமிலலை எனககுத
ரளபதியைககாடடிலும அாஜுனனும யுதிஷடிரனும பீமஸேன
நகுலஸஹதேவாகளும பிரியாகளலலா ஸபையை அடைநத
ன அவளைபபாாததேனெனபதையும ஸதிரீகளுககுரிய தாமத
டிருபபவளும கோபமபேராசைகளைப பினபறறினவனை துஷட
ல இழுததுவரபபடடவளும ஒறறைவஸதிரததுடன ஸபையை
டநதவளும மாமனாகளுடைய ஸமீபததையடைநதவளுமான
ரளபதியை எலலாககெளரவாகளும பாாததாகளெனபதையும
டிலும அதிகமான துககம ஒனறும எனககு முனனம உணடான
லை அவவிடததிலேயேயிருநத திருதராஷடிரரும, மஹாராஜ
ா பாஹலிகரும, கிருபரும, ஸோமதததனும, கெளரவாகளும
பலறறிருநதாாகள. அநதஸபையிலுள்ள எலலாரிலும விதுரரை

நான கொணடாடுகினறேன மனிதன ஒழுககததாலனறோ சி
வனுகிறுன, செலவததாலுமிலலை, கலவியினுலுமிலலை கிருஷ
பேரறிவாளருமாம ஆழநத எணணமுளளவரும மகாதமாவுமான அ
விதுரருடைய சீலமாகிற அலஙகாரமானது உலகஙகளில ப
இருககிறது' எனறுள

அவள, வநதவரான கோவிநதரைப பாரததததனுல சந
ஷததையடைநதவளும சோகததால பீடை அடைநத
மாகிய பலவிதமான எலலாததுககஙகளையுமே சொலலலான
அவள, 'பகைவாகளை அடககுபவனே! முனனோகளான கெ
அரசாகளாலே செயயபபடட சொககட்டான விளையாடடும கே
டையும இவாகளுககு ஸுகததைத அளிககுமா? பகைவரைவ
கிறவனே! கிருஷணையானவள ஸபையில கௌரவாகளுககு எதி
திருதராஷடிரபுததிராகளாலே மரணததிறகுசசமமாகத துனபத
யடைநததும, நகரததிலிருநதும வெளியாககபபடடதும (வ
தைககுறிததுச) சென்றதும எனனைஎரிககினறன ஜனாததன!
விதமான துககஙகளுககு இருபபிடமாயிருககிறேன மாதவ! ப
களுடைய அஜஞாதவாஸமும (ராஜபததைககொடாததான) நிர
தமும எறபடடன பகைவரைவாடடுபவனே! இபபொழுது,
னுககுவருஷம துரியோதனனுலே புததிராகளுடனகூட அவ
கபபடடேனெனபது எனககு மிகுதியான துனபமாகாது (
மானது) புணணியபலததினநாசரூபமாகுமேயானுல, துககததின
தும (பாபமதொலைவதால) எஙகளுககுஸுகமேஏறபடும கிருஷ
எனககு ஒருபொழுதும பாணடவாகளிடததிலும திருதரா
புததிராகளிடததிலும தாரதமயம உணடாகவிலலை அநதஸ
யததினுலே, பாணடவாகளுடன உனனைச சததுருககளைககொன
னும ஜயலகஷமியினுல வரிககபபடடவனும (நடககபபோகி
இநதயுததததிலிருநதும விடுபடடவனுமாகப பாாககககடவே
இவாகள பிறரால வெலலமுடியாதவாகள இவாகளுடையவை
லாம அபபடிபபடடவையே ஆனுல, தாதாவெனறு பிரஸி
பெறறவாகளால தனமகொடுககபபடுவதுபோல எவரால கு
போஜருககு நானகொடுககபபடடேனே அநதததநதையையே
திபபேன எனனையும நிநதியேன துரியோதனனைபுமநிநதிே
(குநதிபோஜருககு) நணபரான உனனுடையபிதாமஹா சிறுப
கையில பநதுவைததுவிளையாடுகிறவளுமான எனனை (ததம
நணபருமமகாதமாவுமான குநதிபோஜருககுக கொடுததாா. ப

ர் வாட்டுபவனே! கிருஷ்ண! அப்படிப்பட்ட நான் பிதாவினாலும்
மனாகளாலும் அவமதிக்கப்பட்டவளாகி மிகுந்த துக்கத்தை
டைந்தேன் என்பிழைப்புக்கு என்ன பயன்? அர்ஜுனனைப்
ற்றபொழுது இராத்திரியில் ஈதவாக்கு என்னைநோக்கி, 'உன்
டைய புத்திரன் பூமியை ஜயிக்கப்போகிறான் இவனுடைய புகழ்
ாக்கத்தைத் தொடும் குந்திபுத்திரனான தனஞ்சயன் பிராதாக்க
ன பெரிதான யுத்தத்தில் கௌரவர்களைக் கொன்று ராஜ்யத்தை
டைந்து மூன்று அஸ்வமேதங்களைச்செய்யப்போகிறான்' என்று
ாலவிற்றோ அந்தவார்த்தையைப்பற்றி நான் குற்றஞ்கூறவில்லை.
லாவற்றையும்) செய்கிறவனும், மஹானுமான கிருஷ்ணனுக்கு
ஸ்காரம் தாமம் பிரஜைகளை எந்நாளும் தரிக்கின்றது கிருஷ்ண!
மிருக்குமேயானால் அந்தவாக்குச் சொன்னபடியே நீயும் எல்லா
றையும் செய்துமுடிப்பாய் மாதவ! துயரத்தை (கொடுப்ப
) என்னைப் புத்திராகளை விட்டிருப்பது எரிப்பதுபோல வைதவ்ய
் தனநாசமும் (சத்துருக்களுடைய) வைரமும் எரிக்கவில்லை காண
மெனகிற வில்லையுடையவனும் ஆயுதமெடுத்தவாகள் எல்லாரி
் மிகச்சிறந்தவனுமான தனஞ்சயனைப் பாராத என்று மனத்திற்கு
தாப) சாந்தி எது? கோவிந்த! இதுவரை பதினான்கு வருஷம் யுதி
ரனையும் தனஞ்சயனையும் இரட்டையாகளையும் விருகோதரனையும்
ாாத என்து மனத்திற்கு ஆறுதல் எது? ஜனார்த்தன! மனிதா
உயிருடன் காணுமற்போனவாகளுக்கு (பன்னிரண்டு வருஷங்
ாகிவிட்டால்) ச்ராத்தம் செய்கின்றனா என்க்கு அவர்களும்
ாகளுக்கு நானும் மரித்தவாகளாயிருக்கிறோம் மாதவ! அரசனும்
ாத்மாவுமான யுதிஷ்டிரனை நோக்கி, 'புத்திரா! உனக்கு மிக்க
மம் குறைந்து போகிறது, வீணாக்காதே' என்று (நான் சொன்ன
க்ச) சொல்லு வாஸுதேவ! எவள் பிறரை அடுத்தவளாயப்
ழக்கிறாளோ அவளை நிந்திக்கவேண்டும் கெஞ்சிப் பிழைக்கும்
ழப்பைக்காட்டிலும் நிலையற்ற பிழைப்பே மேலானது பிறகு,
ஞ்சயனையும் எந்நாளும் முயற்சியுள்ள விருகோதரனையும் நோக்கி,
த்திரியஸ்திரீயானவள் எதற்காக (புத்திரனை) பெறுகிறாளோ
ற்குரிய காலம் இப்பொழுது வந்துவிட்டது அந்தக்காலம் வந
் அது வீணாகப் போக்கப்படுமானால் உலகத்தில் மதிக்கப்பட்ட
களாயிருந்தும் மிகுந்த கொடுஞ்செயலைச் செய்தவாகளாவீாகள்.
டுஞ்செய்கையுள்ள உங்களைப் பலவருஷங்கள் (எந்நாளும்) விட்டு
வேன். காலம் நேரிட்டபொழுதோ உயிரும் விடத்தக்கதென்று

சொலலு எபபொழுதும க்ஷததிரிய தாமததில பறறுளளவாகள
மாததிரியின புததிராகளிடம உயிரைககாடடிலும பராககிர
தால ஸம்பாதிககபபடட போகஙகளையே வேணடுமகள' என
சொலலு புருஷோததமனே! பராககிரமததால ஸமபாதிககபப
செலவஙகளலலவோ க்ஷதரிய தாமததால ஜீவிபபவனுன மனி
னுடைய மனததை எபபொழுதும ஸநதோஷிககச செயகின
புஜபலமிககவனே! ஆயுதமெடுததவாகளெலலாரிலும சிறநதவ
பாணடுவின புததிரனும வீரனுமான தனஞசயனை அடைநது, 'திெ
பதியின மாாககததில நட' என்று சொலலு உனனுல அவாகள
கு அறியபபடடவாகளலலரோ? அநதகாகளபோல அநதப பீ
ஜுனாகள சினமடைநதால தேவாகளையும பரலோகமடையச
வாாசளலலரோ? அநதககிருஷணை ஸபையை அடைநதாளென
அவமானம அவாகளுககே துசசாஸனனும காணனும கடுமைய
வாாததைகளைச சொனனுாகள துாயோதனன தனமதிபபுளள
ஸேனனை [1] எதிாததான, அதறகுணடான பயனை, கௌரவாக
சிறநதவாகள பாாததுககொணடிருககையில பாாபபான விரு
தரனுனவன, பகைமைகொணடால தணிய மாடடானலலவே
வெகுகாலமானுலும அவனுடைய வைாம, பகைவரை மெலி
கினற அவன பகைவா கூடடஙகளை நாசமசெயகிறவரையில
யாதனறே? எனககு ராஜயததை அபகரிததது துககததிற
காரணமாகவிலலை சூதாடடததில அபஜயமும துககததிற
காரணமாகவிலலை புததிராகள காடுசெனறதும துககத
குக காரணமாகவிலலை பெருநதனமைபொருநதியவளும யுவ
மான அவள ஒறறைவஸதிரததுடன ஸபையையடைநது கடு
யான வாாததைகளைக கேடடாளெனபதைககாடடிலும எது
தான துககம? வீடடுககு விலககானவளும சிறநத இடை
யுடையவளும எபபொழுதும க்ஷததிரியதாமததில பறறுளளவ
மான கிருஷணையானவள நாதாகளுளளவளாயிருநதும, அநத
யததில, [2] நாதனை அடையவிலலை மதுஸூதன! புதாருடனி
கும எனககு நீயும பலவானகளில சிறநதவனுன பலராமன
மகாரதனுன பிரதயுமனனும நாதாகள புருஷோததமனே!
படிபபடட நான அணுகமுடியாத பீமன உயிருடனிருககையி
அாசுனனும உடாமலிருககையில இவவிதமான துயாதன
பொறுபபேனு?" எனறுள அதனபிறகு, புததிராகளவிஷயம

1 'மீறிததான' எனபது கருதது 2 காபபாறறுகிறவன.

வருத்தத்தால் வியாபிக்கப்பட்டவளும் துக்கிக்கின்றவளும் பிதாவுக்குத் தமையையுமான குந்தியை அர்ஜுனனுக்குத் மரான வாஸுதேவர் தேற்றலானார்

வாஸுதேவர், "அத்தையே! உலகங்களில் உன்னைப்போன்ற யாரிருக்கிறாள்? சூரஸேனராஜருக்குப் புத்திரியும் மகாகுலத் பிறந்தவளுமான நீ ஒருமடுவிலிருந்து மற்றொருமடுவை அடை போல அஜமீடகுலத்தை அடைந்தவளாயிருக்கிறாய் ராஜமா யும் ஸகல கல்யாணங்களும் அமைந்தவளும் பர்த்தாவினால் மிக ஜிக்கப்பட்டவளும் வீரர்களைப்பெற்றவளும் வீரரின் மனைவியு நீ ஸகலகுணங்களும் பொருந்தினவளாயிருக்கிறாய் ஓ! பேரறி வளே! உன்னைப்போன்றவள் ஸுகதுக்கங்களைப் பொறுக்கத் ள பார்த்தர்கள் நித்திரை சோம்பல் கோபம் ஸந்தோஷம் பசி பனி வெய்யில் இவைகளை ஜயித்து எந்நாளும் வீரர்களுக்கு ஸுகத்தில் பற்றினவர்களாயிருக்கின்றனர் பார்த்தர்கள் எந் கிராம்ய (=அற்ப)மான ஸுகத்தைவிட்டு வீரர்களுக்குரிய த்தில் பிரியமுள்ளவர்களாயிருக்கின்றனர் மிக்க ஊக்கமுடை ளும் மிக்க பலசாலிகளுமான அவர்கள் ஸ்வல்பத்தால் மகிழார். ள (குளிர்காற்றுமுதலான) அதிகமான துன்பங்களையும் மிகுதி இம்மைப் போகங்களையும் (அனுபவித்து) [1] முடிவாயுள்ளதை க்கின்றனர் கிராம்ய (=அற்ப) ஸுகத்திலப்பிரியமுள்ளவர்கள் ச செல்வமாகிய) மத்தியத்தை ஸேவிக்கின்றனர். தீரர்கள் னவைகளில் மகிழ்கின்றனர் அவர்கள் மத்தியமானவை மகிழ்விலலை அந்தம் மத்யம் இரண்டில் அந்தத்தின் தியை ஸுகமாகவும் மத்தியத்தின்பிராப்தியைத் துக்கமாக சொல்லுகின்றனர் பாண்டவர்கள் கிருஷ்ணையுடன் உன்னை ரிக்கின்றனர் அவர்கள் தங்களைக் குசலமுடையவர்களாகத் த்து ரோகமில்லாமையைச் சொன்னார்கள் நீ, சீக்கிரத்தில், ற்றவர்களும் எல்லா உலகத்துக்கும் அரசர்களும் பகைவர் கொன்றவர்களும் வெற்றிமடந்தையால் சூழப்பட்டவர்களும் மனைத்தும் நிறைவேறினவர்களுமான பாண்டவர்களைப் பபோகிறாய்' என்றார்

இவ்விதம் தேறுதல்செய்யப்பட்டவளான குந்தியானவள் புத் விஷயத்தில் உண்டான மனவருத்தங்களால் தளர்ச்சி ந்தவளாகிப் புத்திரநாசத்தாலுண்டான மயக்கத்தையடக்கிக்

நாட்டை அல்லது காட்டை அடைகின்றனர்

கொண்டு, ஜனார்த்தனரை நோக்கி, 'மதுஸூதன! கிருஷ்ண! வரை வாட்டுபவனே! நீண்ட கைகளையுடையவனே! எது அவர்களுக்கு நன்மையாகுமோ நீ எப்படி எப்படி நினைக்கி அதை அதைத் தாமத்துக்குக் குறைவில்லாமலும் வஞ்சனையி லும் அப்படி அப்படிச் செய் கிருஷ்ண! ஸத்தியத்திலும் திலும் மித்திரர்களிடத்தில் உறுதியாயிருப்பதிலும் புத்தி பராக்கிரமத்திலும் உறுதியாகவுள்ள உன்னுடைய பெரு அறிந்தவளாயிருக்கிறேன். எங்கள் குலத்தில் நீயே தாமம் ஸத்தியம் நீயே பெரிய தவம் நீயே காப்பவன் நீயே பிரம்மம் எல்லாம் உன்னிடம் நிலைத்திருக்கின்றன நீ சொ படியே இது உன்னிடத்தில் உண்மையாகும் (ஒருவராலும்) முடியாதவனே! மாதவ! விருஷ்ணிகுலத்தில் பிறந்தவனே! வர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் உலகங்களுக்கும் இந்த எல றிற்கும் நீயே கதியாயிருக்கிறாய் கேசவ! உன்னுடையபி மும் புத்தியின்வீர்யமும் அப்படிப்பட்டவை' என்று (மறு உரைத்தாள் மிக்கபுஜபலமுள்ளகிருஷ்ணரும் அவளிடம் செ கொண்டு, (அவளைப்) பிரதக்ஷிணமும் செய்துவிட்டு, துரியோ னுடைய மாளிகையைக்குறித்துப் புறப்பட்டார்

தொண்ணூற்றோராவது அத்யாயம்.

பகவத்யாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் கோவிந்தரைக் கௌரவித்து விருந்துக்கழைக் அவர் மறுத்ததும், அவன் காரணம்கேட்க அவர் உத்த ரம்கூறி விதுரர்மாளிகைசென்று விருந் துண்டதும்)

பகைவர்களை அடக்குகிறவரும் சூரனுக்குப் பௌத்திரரு கோவிந்தர் குந்தியினிடம் அனுமதிபெற்று, (அவளை) வலம துரியோதனனுடைய அரண்மனையை நோக்கிச்சென்றனர். சிறந்தகாந்தியுள்ளதும் இந்திரனுடைய வீட்டிற்கு ஒப்பானது விதமான ஆஸனங்களுடன்கூடினதுமான (அந்தக் கிருகத்தில்) தார் மிக்க புகழையுடைய அவர், வாசலிலிருப்பவர்களால் கப்படாமல் அந்தமாளிகையினுடைய மூன்றுகட்டுகளையும் தா பிறகு ஜலத்தைச்சுமக்கின்ற மேகத்திற்கு நிகரானதும் பா

கொடுமுடி போலுயர்ந்ததும் ஒளியினால் விளங்குகிறதுமான ரிகையில் ஏறினார் அவ்விடத்தில் ஆயிரம் அரசர்களாலும் கௌ களாலும் சூழப்பட்டவனும் நீண்டபுஜங்களையுடையவனும் ஆஸ திலிருப்பவனுமான துரியோதனனைப் பார்த்தார். அவர் அவனு ப ஸமீபத்தில் ஆஸனத்திலிருப்பவர்களான துச்சாஸனன் கா ஸுபலபுத்திரனான சகுனி இவர்களையும் கண்டார் தாசார்ஹ மதுஸூதனர் வரும்பொழுது, பெரும்புகழுடைய துரியோத மந்திரிகளுடன் அவரைப் பூஜிக்கிறவனாகி எழுந்திருந்தான் விடத்தில் விருஷ்ணிகுலத்தில் பிறந்தவரான கேசவர், ரிகளுடன்கூடின துரியோதனனோடும் மற்ற அரசர்களோடும் பத்திற்குத் தக்கபடி கண்டுபேசினார் அவ்விடத்தில் அவர் பொன் ானதும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டதும் பலவிதமான விரிப்புக்கள் கப்பட்டதுமான மஞ்சத்தில் இருந்தார் அப்பொழுது, துரியோ ன அந்தஜனார்த்தனரிடம் கோவையும் மதுபர்க்கத்தையும் (பாத ஜலத்தையும் விடுதியையும் ராஜ்யத்தையும் தெரிவித்தான் துரி தனனுடைய கட்டளையினாலே, எல்லாரத்தினங்களாலும் அலங் கப்பட்ட ஸர்வதோபத்ரமென்கிற ஆஸனமானது கோவிந்தருக் வ நன்கு அமைந்ததாயிருந்தது அந்த ஆஸனத்திலிருப்ப தெளிவான ஆதித்யனுக்கொப்பான காந்தியுடையவருமான விந்தரை எல்லாக் கௌரவர்களும் அரசர்களோடுகூடிச் சூழ்ந் தனர் அப்பொழுது, துரியோதனராஜன் வெற்றியடைகிறவர் சிறந்தவரான வார்ஷ்ணேயரைப் போஜனத்திற்கு அழைத் , அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை பிறகு, குருவம்சத்தில் பிறந்த யோதனன் கௌரவர்களுடையஸபையில் தான்களைக் கலந்து ண்டு கேசவரை நோக்கி, முதலில் மென்மையாகவும் முடிவில் சமுள்ளதாகவும் சொல்லலானான்

'ஓ! ஜனார்த்தனரே! உமக்காகச் சேகரிக்கப்பட்ட அன்னங்களை பானங்களையும் வஸ்திரங்களையும் சயனங்களையும் நீர் என்ன னத்தால் அங்கீகரிக்கவில்லை? மாதவரே! இருவருக்கும் உதவி செய்பவரும் இருவருடைய நன்மையிலும் பற்றுள்ளவரும் வருக்கும்) ஸம்பந்தியும் திருதராஷ்டிரருக்குப் பிரியருமாயிருக் ஓ! கோவிந்தரே! எல்லா விதத்திலும் தர்மார்த்தங்களை ரபடி அறிகிறீர் சக்கரத்தையும் கதையையும் தரிப்பவரே! படியிருக்க), பெற்றுக்கொள்ளாத அந்த விஷயத்தில் காரணத் கேட்க விரும்புகிறேன்' என்றான்.

இவவிதம சொலலபபடடவரும பெரிய மனததையுடையவ
புணடரீகாக்ஷருமான கோவிநதா, மாரிககாலததில இளமபின மே
திறகு நிகரானதவனியையுடையவராய நீணடகையை உயா
கொணடு, அரசனை நோககி, உரகக உசசரிககபபடடதும உள
விழுஙகபபடாததும விடபபடாததும (ஒனறோடொனறு) ெ
காததும காரணததுடனகூடியதும மிககசிறநததுமான வ
யததை மறுமொழியாக உரைததனா கேசவா, 'பாரத! தூத
காரியம நிறைவேறினபிறகு புஜிககினறனா, பூஜையைபுமே
கினறனா (ஆகையால, நான வநத) காரியம நிறைவேறினபி
மநதிரிகளுடன எனனை நனகு பூஜிபபாய' எனறுா இவ
சொலலியதைககேடட துரியோதனன, ஜனாததனனைநோ
'மதுஸூதனரே! தாசாாஹரே! எஙகளவிஷயததில உமம
தகாதகாரியம நினைககததககதிலலை காரியததை நிறைவே
கொணடவரோ (காரியததை நிறைவேறறிக) கொளளாதவ
உமமை நாஙகள பூசிககமுயலகிறோம (செயயக) கூடியவாக
விலலை மதுஸூதனரே! புருஷாகளிற சிறநதவரே! எஙக
செயயபபடட பூஜையை விருமபி ஏறறுககொளளாத காரண
நாஙகள அறியவிலலை கோவிநதரே! எஙகளுககு உமமு
வைரமிலலை, சணடையுமிலலை அபபடியிருகக, நீா இதை
ஆலோசிததது இவவிதம சொலலுவதுதகாது' எனறு மறுமொழி
ஞன இவவிதம சொலலககேடடவரும தாசாாஹரு
ஜனாததனா மநதிரிகளுடனகூடின துரியோதனனைப பாா
சிரிககிறவாபோல மறுமொழி உரைககலானா 'அரசனே!
விருபபாலும வெறுபபாலும பகையாலும பொருளநிமிததத
கபடததாலும லோபததாலும எவவிதததாலும தாமததை வி
அனனஙகள ஸநதோஷததிலாவது புஜிககததககன, அ
ஆபததிலாவது புஜிககததககன நீ இபபொழுது ஸநதோஷ
அடையவுமிலலை நாஙகளும ஆபததையடையவுமிலலை ச
வின அனனமானது புஜிககததககதிலலை பகைவனுககுப போ
செயதுவைககவே கூடாது அரசனே! பாணடவாகளைப ப
கிறாய பாணடவாகள எனனுடைய பிராணனகளலலவா
சனே! நணபாகளை அனுஸரிககிறவாகளும பிராதாககளும எ
குணஙகளுமபொருநதியவாகளுமான பாணடவாகளைப பிற
முதல அகாரணமாகப பகைககிறாய அகாரணமாகவே அவா
பகைபபது உசிதமனறு. பாணடவாகள தாமததிலிருககின

களை யார் என்ன சொல்லத்தக்கவன்? அவர்களைப் பகைப்
என்னைப் பகைப்பவனே அவர்களை அனுஸரிப்பவனே
ர் அனுஸரிப்பவன் என்னைத் தாமதத்திலநடப்பவர்களான
டவர்களுடன் ஒரே ஆத்மாவாயிருப்பதை அடைந்தவனாக அறி
வாய் எவன் ஆசையையும் கோபத்தையும் பின்பற்றினவனாகி
ரமையால் குணவானை விரோதிக்க விரும்புகிறானோ விரோத
சய்கிறானோ அவனை மனிதர்களில் அதமனாகச் சொல்லுகின்ற
மனத்தை ஜயிக்காதவனும் கோபத்தை ஜயிக்காதவனுமான
கல்யாணகுணங்களையுடைய ஞாதிகளை அறியாமையாலும்
சையாலும் [1]பகைக்கிறானோ, அவன், வெகுகாலம் செல்வத்
நிலைக்கிறதில்லை இதுபிறக. எவன், மனத்திற்குப் பிரியமில்
ர்களாயிருந்தாலும், குணங்களுடன்கூடியவர்களைப் பிரியத்தி
சம்செய்கின்றானோ அவன் வெகுகாலம் புகழில் நிலைக்கிறான்
எல்லா அன்னமும் குற்றமுள்ளதென்று சொல்லப்பட்டிருப்ப
பூஜிக்கத்தக்கதில்லை விதுரரொருவருடைய (அன்னம் தான்)
த்தக்கதென்று என்னுடைய எண்ணம் வைக்கப்படுகிறது'
ர் புஜபலம் அமைந்த(அவர்) பொறுத்தவனான துரியோதனனை
இவ்விதம் சொல்லிவிட்டுத் துரியோதனனுடைய சுத்தமான
கையிலிருந்தும் வெளிவந்தார் வெளியில் வந்ததும், நீண்டகை
டையவரும் பெரியமனத்தையுடையவருமான அவர் சயனத்திற
மகாத்மாவான விதுரருடைய வீட்டை அடைந்தார் தோள
மைந்தவரும் விதுரருடையமாளிகையிலிருப்பவருமான அவ
துரோணரும் கிருபரும் பீஷ்மரும் பாஹ்லிகரும் கௌரவர்
வந்தடைந்தனர் அந்தக்கௌரவர்கள் லக்ஷ்மீபதியும் வீரரு
மதுஸூதனரை நோக்கி, 'ஓ! வார்ஷ்ணேயரே! நாங்கள்
ரத்தினங்களோடுகூடிய மாளிகைகளைத் தெரிவிக்கிறோம்'
னார் மிக்கவல்லமையுடையவரான மதுஸூதனர் அந்தக்கௌர
ர் நோக்கி, 'நீங்களெல்லோரும் செல்லுங்கள் எனக்கு எல்
ஜையும் செய்யப்பட்டது' என்று சொன்னார் கௌரவர்கள்
பிறகு, அப்பொழுது, விதுரர் முப்பற்றுடையவராய் (ஒருவ
) வெல்லப்படாதவரான கிருஷ்ணரை எல்லாஇஷ்டவஸ்துக
ளும் பூஜித்தார் பிறகு, விதுரர் மகாத்மாவான கேசவருக்குப்
த்தமானவைகளும் குணமுள்ளவைகளும் பலவகைகளுமான
பானங்களைக் கொண்டுவந்து வைத்தார் மதுஸூதனரான

[1] 'த்விஷதே' என்பது மூலம்

கிருஷ்ணா அவைகளாலே முதலில பிராமமணாகளைத திருபதி விதது வேதவிததுககளான அவாகளுககுச சிறநதிரவியஙகளை அளிததா. பிராமமணஸ்ரேஷடாகள புஜிததுவிடடுச சிறந்த னததில உடகாாநதிருககையில, விதுரா, சுததரும அடஙகி மாகி அனனததைதககொடுததார அவா, மிககபாரததையுடன, கோவிநதரே! [1]நடநதவைகளைககொணடு ஸநதோஷியும இந் களுடைய சிறநதபொருள இபபடியலலாமல, வேறு சிறந்த ளாலயாா உமமைப பூஜிககததகுதியுளளவனுகிறுன ?' எனு விதவாாததையைச சொனனுா பிறகு, அவா, தேவாகளுடன திரனபோலக கூடவநதவாகளுடன சுததமானவைகளும குண டனகூடினவைகளுமான விதுரருடைய அனனஙகளை அநுந் போஜனமசெயதவரும உடகாாநதிருபபவரும வெலலபபடா மான அநதககேசவரைப பலவிதமானவாகளும நலலசபதமு வாகளுமான ஸூதாகளும மாகதாகளும துதிததாாகள

தொணணூறறிரணடாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம (தொடாச்சி)

(விதுரா, பீஷ்மாமுதலியோரிருத்தலால் துரியோதனன் கர்வமுற் பதையும் அவனுடைய கீழொழுக்கத்தையும் அவனிடம் ஸமாதா பயனற்றதென்பதையும் துஷ்டாநிரம்பின துரியோதன ஸபையில் கோவிந்தா பிரவேசிப்பது தமக்கு ஸம்மதமன்றென்பதையும் அவருக்குச் சொல்லியது)

விதுரா, ராததிரியில போஜனமசெயது இளைபபாறின கேசவரைநோககிச சொலலலானுா, 'கேசவரே! உமமுடைய வரவானது நலலகாரியமனறு ஓ! ஜனாததனரே! துரியோ அாததததையும தாமததையும மீறினவனும மூடனும கோப யவனும (பிறா) மானததைக கெடுககிறவனும (தனககு) மதி விருமபுகிறவனும பெரியோாகளுடைய கடடளையைக கடபப னவன ஜனாததனரே! மநதனுன அவன தாமசாஸதிரத்தை

---

1 'ஸம்வ்ருதை:' எனபது மூலம 'அாசருககு ஏ யலலாமையால, மறைககபபடடவை' எனபது குறிபபுரை இத பாடம, இஙகு, 'ஸம்வ்ருத்தை:' எனற பாடம கொளளபபடடது

னும மூடனும துஷடபுததியுளளவனும காவததை அடைநத
ம நனமைகளில திருபப முடியாதவனுமானவன காமததையே
யமாககொணடவனும தானே அறிவாளியெனகிற அபிமான
ளவனும மிததிரரகளுககுத துரோகமசெயபவனும எலலா
ததிலும சஙகைபபடுகிறவனும (ஒருவனுககும ஒரு நனமை
யும) செயயாதவனும செயநனறி மறபபவனும தாமததை
டவனும பொயயில பிரியமுளளவனும மூடனும புததி திருத
டாதவனும இநதிரியஙகளை அடககவலலவனாகாதவனும காமங
அனுஸரிபபவனும எலலாககாரயஙகளிலும உறுதியிலலாத
ம இவைகளோடு மறறும பல குறறஙகளுமுளளவனுமான
ன, உமமால சொலலபபடடாலும, படடபடததவனானதால, நன
ய ஏறறுககொளளமாடடான அவன பீஷமரிடமும துரோ
டமும கிருபரிடமும கரணனிடமும துரோணபுதரரிடமும
ரதனிடமும ('இவரகள எனககு ராஜயததை வெனறு தருவர'
று) மிகுதியாக நமபிககையை வைததிருககிறான, ஸமாதானத
மனததைச செலுததவிலலை ஜனாரததனரே! பீஷமர துரோ
முதலியவரகளைப பாரததரகள எதிரததுப பாரககவும திறமை
ரவரலலரெனபது கரணனுடனகூடின திருதராஷடிர புதரரக
நிசசயம மதுஸூதனரே! மூடனும திறமையறறவனுமான
ன பூமியிலுளள சேனைகளைத திரடடிககொணடு தனனைக காரிய
த நிறைவேறறினவனாக எணணுகிறான கரணன ஒருவனே
வரகளை வெலலுவதறகு வலலவனெனபது துரபபுததியுளள
யாதனனுடைய உறுதி அவன ஸமாதானததை அடையான
கேசவரே! திருதராஷடிரபுததிரரகள எலலாருமே, கௌரவர
ககும பாணடவரகளுககும விரோதமிலலை ஸஹோதர ஸநேக
டாவதறகாக விருமபிப பிரயதனமசெயகினற உமமை அனு
செயது, 'நாம பாணடவரகளுககு உசிதபபடி ஒனறையும கொடுக
டாது' எனறு ஒரே மதியாயிருககினறனர இவவிதம நிசசயம
தவரகளான அவரகளிடததில வாரததையானது பயனபெறுததா
ஓ! மதுஸூதனரே! எவரகளிடததில நலலவாரததையும கெடட
ததையும ஸமமாகுமோ அவரகளிடததில விவேகியாயிருபபவன
டரகளிடததில பாடகனபாடுவதுபோல (ஒனறையும) புலமபக
து ஓ! மாதவரே! சணடாளரகளிடததில தததவததை உபதேசிக
பிராமமணனபோல, அறியாதவரகளிடததிலும மூடரகளிடததி
மரியாதையிலலாதவரகளிடததிலும உணமையானவாரததையு

உரைககினறவன நிரநதிககத தககவனுவான பலததுடனிருபபவ
மூடனுமான அபபடிபபடட இவன உமது வாாததைதயைசசெயய
அவனிடததில சொலலபபடட உமது வாாததையானது பய
லாததாகும ஓ ! கிருஷணரே ! நனறாக உடகாாநதிருபபவாக
பாவபுததியுடையவாகளுமான அவாகளெலலாருடைய மததியி
நீா பிரவேசிபபது எனககுப பிடிககவிலலை ஓ ! கிருஷண
தாபபுததியுளளவாகளும சிஷடாலலாதவாகளும துஷட என
முடையவாகளுமான பலபோகளுடையமததியில (அவாகளு
விபரீதமான உமது வாாததையை அவாகள ஏறறுககொளள
ளாகையால (எனககுப) பிடிககவிலலை பெரியோாகளை ஸேவியா
லும தனததின கொழுபபினுலும பொறுமையாலும மோகத
அடைநதவனுன அவன உமமிடமிருநது நனமையைக கிர
மாடடான ஓ ! மாதவரே ! இவனுககுப [1] பலதது
கூடிய பலததைச சொலவீரானுலும இவனுககு உமமிடத
பெரிய சஙகையிருபபதால உமமுடையவாாததையைச செயய
டான ஓ ! ஜனாததனரே ! இதானது இபபொழுது தேவாகளு
கூடின இநதிரனுலும யுததததால முடியககூடியதிலலை யெ
திருதராஷடிரபுததிராகள எலலாரும நிசசயிததிருககினற
இவவிதம உறுதியுளளவாகளும ஆசையையும கோபததையும கெ
டவாகளுமான அவாகளிடததில உமமுடைய வாாததையா
ஸாமாததியமுளளதாயினும ஸாமாததியமிலலாததாகிவிடும
தனும மூடனுமான தாயோதனன யானைபபடையின மததியி
தோபபடை குதிரைபபடைகளின மததியிலும நினறுகொ
பயம நீஙகினவனுகி, ‘ எனனுல இநதப பூமிமுழுவதும ஜயிககப
டது ’ எனறு நினைககிறுன திருதராஷடிரருடைய புததிரனு
பூமியில பகையினறியிருககிற பெரியராஜயததைப பிராாததிககிற
அவனிடததில [2] கேவலமான ஸமாதானமானது அடையத
திலலை அடையபபடடதாயிருககிறபொருளைத (தனககு) நிலை
விடடதாக நினைககிறுன இநதபபூமியானது காலததினுல பக
மாகி எஙகும சிதறிவிடடது பாாரிலுளள எலலாவீராகளும
பாலாகளுடனசோநத க்ஷததிரியாகளும தாயோதனனிமிததம
பாணடவாகளுடன போாபுரிய விருபபமுளளவாகளாக வந
கிறாகள, ஓ ! கிருஷணரே ! வீராகளான இநத அரசாகளெ

---

1 ‘பலவானுன உனககு நானும உபபலமாயிருககிறேனெ
சொனனுலுமே’ எனபது 2 கலகமினறி

முன உமமுடன பகைபாராட்டி [1]ஸாரததை அபகரிககப
டவாகளாகி உமமிடட பயததினுல காணனுடன சோநது திருத
டிரருடைய புததிாகளை அடுததவாகளாயிருககினறனா போாச
வகாளைவரும, துரியோதனனேடு சோநது, சரீரததைவெறுதத
ளும பாணடவாகளோடு சணடைசெயவதறகுச சநதோஷததை
டநதவாகளும மாணமாவது வெறறியாவது ('நோடடும) எனறு
ா எணணததைககொணடவாகளும காமததையே உருவமாக
டயவாகளும கோபததின வசததையடைநதவாகளும (அடகக)
றவாகளுமாயிருககினறனா ஓ! தாசாாஹரே! வீரரே! நீா
ாகளுடைய மததியில செலவீரேயாளுல அது எனககு ஸமமக
லை ஓ! பகைவரைவாடடுபவரே! நனறாக உடகாாநதிருபபவா
ம அவாகளும துஷடஎணணமுளளவாகளுமான அநதபபகைவா
டைய நடுவை எபபடி அடைவீா? ஓ! புஜபலமுளளவரே! எலலா
ததாலும நீா தேவாகளாலும ஸஹிககமுடியாதவரே ஓ! பகைவ
ககொலலுகிறவரே! உமமுடையபெருமையையும ஆணமையை
புததியையும அறிகிறேன ஓ! மாதவரே! எனககுப பாணடவா
டம உளளபிரியததைககாடடிலும உமமிடததில இனனும அதிக
ா பரியமிருககிறது நான அனபினுலும நனமதிபபினுலும நட
லும சொலலுகிறேன ஓ! புணடரீகாகஷரே! எனககு உம
டயதரிசனததினுலுணடான பிரியததை உமமிடததில நான
தறுசசொலலுவான ஏன? நீா தேகிகளுககு அநதராதமாவா
ககிறீா அனறோ?' எனறுா

தொண்ணூற்றுமூன்றாவது அத்யாயம்

பகவதயாநபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(கோவிந்தர் விதுரர்சொல்லைப் புகழ்ந்து தாம் வந்தது உலகம் பழி சொல்லாமலிருத்தற்காகவென்று விதுரருக்குச் சொல்லியது.)

புருஷோததமரான மதுஸூதனா, வணககததுடனகூடிய
ரருடையவாாததைகளைக கேடடு, இனிமையான இநதவாாத
யை உரைககலானா 'போறிவாளன சொலலுவதுபோலவும
ததனவன சொலலுவதுபோலவும உமமைபபோனற பூஜய

---

[1] பலம அலலது பொருள

ரானவர என்னைபபோனற நணபனைநோககிச சொலலுவதுபோல
நீர என்னைநோககி உமககுஒததரான தாமததோடும ஆத
தோடுமகூட உணமையாயிருககிற வாரததையை மாதாபிதாக
போலச சொனனீர என்னைநோககி நீர சொலலியது ஸததிய
இசசமயததிறகுத தககபடி நேரிடடதும உசிதமுமாயுளளது
உணமையே ஓ! விதுரரே! என வரவின காரணததை ஜாககிர
யாகக கேளும ஓ! க்ஷததாவே! துரயோதனனுடைய து
புததியும க்ஷததிரியாகளுடைய வைரமுமாகிய இவை எ
வறறையும நான அறிநதுகொணடே இபபொழுது கௌரவா
அடைநதேன நிலைமாறினதும குதிரைகளதோகளயானைகளே
கூடியதுமான எலலாப்பூமியையும எவன மிருததியுவினபாசததில
தும விடுவிககிறுனே அவன உததமமான தாமததையடைவ
சகதிககுததககபடி தாமகாயததில முயறசிசெயதமனிதன (அ
காயம) கைகூடபபெருவிடினும அதறகுரியபுணணியததை அ
தவனுகிறுன இதில எனககு ஸநதேகமிலலை 'மனததால பா
வைச்சிநதிததும காயததினுல (செயய) விருமபாதவன அதனப
அடைகிறதிலலை' என்று தாமமதெரிநதவாகள அறிகினறனா
க்ஷததாவே! அபபடிபபடடநான கபடமினறி யுததததில நசி
போகினறவாகளான கௌரவாகளுககும ஸருஞசயாகளுககும எ
தானததைககுறிதது முயலவேன மிகக கோரமான அபப
படட இநதஆபததானது காணனுலும துரயோதனனுலும செய
படடதாகிக கௌரவாகளிடததிலேயே கிளமபினதாயிருககிற
இவாகளெலலாருமோ அவாகளைததொடாநதிருககினறாாகள எ
ஸஙகடததில கஷடபபடுகிறமிததிரனைச சகதிககுததககபடி தே
அவனுககு உபகரிககவிலலையோ அவனை விதவானகள கொடியவ
அறிகினறனா தலைமயிராபிடிததுச சணடையேறபடுமவரை மி
ரனை அகாயததிலிருநதும திருபபுவதறகாக இயனறமடடும மு
பவன எவனுககும தூஷிககபபடததகாதவனுகிறுன ஓ! விதுர
ஆகையால, ஸாமாததியமுளளதும சுபமும அறமபொருளகளே
கூடியதும ஹிதமுமான வாாததையைத துரயோதனன மநதிரி
டன ஏறறுககொளளத தககவனுகிறுன நான கபடமிலலா
திருதராஷடிரரின புததிராகளுககும பாணடவாகளுககும பூ
லுளள அரசாகளுககும (ஹிததைசசெயய) அனறே முய
போகிறேன? நனமைககாக முயலகிறவனுன என்னைககுறித
துரயோதனன சஙகிபபானேயானுலும எனனுடைய மனததுக

தியும கடனிலலாமையும ஏறபடும ஞாதிகளுககு ஒருவருக
ருவா விரோதம ஏறபடடபொழுது, எலலா முயறசியினுலும
தியஸதனுயிருபபதை அடையாத மிததிரனைப பணடிதாகள
ததிரனுகக) கருதுவதிலலை அதாமததிலிருபபவாகளும மூடா
நம நணபரலலாதவாகளுமாயிருபபவாகள எனனை, 'போருககு
னறவாகளான கௌரவாகளையும பாணடவாகளையும, கிருஷணன
தியுளளவனுயிருநதும தடுககவிலலை' எனறு சொலலமாட்டாா
தவிரவும, நான இருவருடைய விருபபததைதயும நிறைவேறறு
வனுக வநதேனெனறு அநத விஷயததில முயறசியைச செயது
ரிதாகளிடததில குறறம சொலலததகாதவனுயிருபபதை அடை
ன அறமபொருளகளோடுகூடினதும செடுதலிலலாததுமான
னுடைய வாாததைதயைமியா மூடனுன துாயோதனன கேடடு ஏற
கொளளாமலிருபபானேயானுல தெயவததின வசததைதயடை
ன ஓ! மகாதமாவே! பாணடவாகளுடைய அாததததைகெடுக
ல உளளபடி கௌரவாகளுககு ஸமாதானததைச செயவேனே
னுல, எனனுல புணணியமானது செயயபபடடதாகும கௌரவா
நம மிருதயுவின பாசததிலிருநதும விடுபடுவாாகள. மேலும,
லலுகிறவனுன எனனுடைய நீதியுடனகூடியதும தாமததிற
பபிடமும பயனுளளதும கெடுதியிலலாததுமான வாாததை
த திருதராஷடிாரின புததிராகள உறறுநோககுவாாகளானுல
ாதானததிறகாக வநதவனுன எனனையும கௌரவாகள பூஜிபபாா
மேலும, எலலாஅரசாகளும சோநதும, கோபததையடைந
னுன எனககுமுனனே, சிஙகததினமுனனே இதாமிருகஙகள
ால, நிறபதறகு வலலவாகளலலா' எனறுா யாதவாகளுககு
கததை அளிபபவரும விருஷணிகளில சிறநதவருமான அவா
விதவாாததைதயைச சொலலிவிடடு, அபபொழுது, [1] தொடுதறகு
துவாயிருககிற படுசகையில படுததாா

ஆ

---

[1] 'ஸுவ ஸம்ஸ்பர்சே' எனபது மூலம

தோணணூறறு நானகாவது அதயாயம்

பகவதயாநபாவம் (தொடர்சசி)

(மறுகாலையில் சகுனி துரியோதனன்முதலியோர் அழைக்க ஸ்ரீ கோவி
விதுரருடன் ஸபைக்குச சென்றதும், ஆகாயததில்வநத
நாரதாமுதலியோரை மாதவா சொறபடி பீஷ்
மர் பூஜித்தவுடன் கோவிநதர் முதலி
யோா உட்கார்நததும்)

அபபொழுது, புததிமானகளான அவாகள அநதபபடி பே
கொணடிருககுமபொழுதே, மஙகளமானதும நக்ஷததிரஙகளுட
கூடினதுமான அநதாாததிரியானது சென்றது [1] உசிதமான கண
ளாலே ஆசையுளளவரும இதரவிஷயததில விருபபமிலலாதவ
அளவறற பராககிரமததையுடையவருமான கோவிநதா அறமபெ
ஸினபஙகளுடன கூடினவைகளும விசிததிரமான பொருளையுடை
சொறகளையும எழுததுககளையுமுடையவைகளுமான மஹாதமாவ
விதுரருடைய பலவித வாாததைகளைக கேடடுககொணடிருக
பொழுது, அநதாாததிரியானது சென்றுவிடடது பிறகு, நலல
ளுளளவாகளும பலருமான ஸூதாகளும மாகதாகளும சஙகதூர
களுடைய முழககஙகளுடன கேசவரை எழுபபினாகள பிறகு, எ
வதாகளுககெலலாம தலைவரும தாஸாாஹருமான ஜனாாததனா எ
திருநது காலைககடனகளெலலாவறறையும செயதாா அநத மாத
ஸநானஜபஙகளைசசெயது அகனியில ஹோமமபணணி நனறாக அ
கரிததுககொணடு, பிறகு, உதயமாகிற ஆதிததியனைத துதிதத
பிறகு, துரியோதனனும ஸுபலபுததிரனான சகுனியும, ஸநதி
உபாஸிககிறவரும தாஸாாஹரும வெலலபபடாதவருமான கண
பிரானை அடைநது, 'ஓ! கோவிநதரே! திருதராஷடிரரும பீஷ
முதலானகௌரவாகளும பாரிலுளளஎலலாஅரசாகளும ஸபை
அடைநது,ஸவாககததில தேவாகள இநதிரனை பராாததிபபதுபோ
உமமை பராாததிககினறனா' எனறு அவரிடமசொனனாகள கோ
தரானவா மிகக இனிமையான நலலவாாததையினால அவாகளை
புகழநதாா பிறகு, ஸூாயன நனறுகஉதிததபொழுது, பகைவ
வாடடுபவரான ஜனாாததனர் பிராமமணாகளுககுப பொன
யும ஆடைகளையும பசுககளையும குதிரைகளையும தானமசெயத
அபபொழுது, ரததினஙகளைததானமசெயதவரும வெலலபபட

1 'அவறறைககேடடு மகிழநதாா' எனபது

ம நிறபவருமான தாஶாஹரை அணுகி, ஸாரதியானவன வணங
ன உலகததில பிரஸிததிபெறற அவருடைய சிறநத ரதமானது
யம ஸுகரீவம மேகபுஷபம வலாஹகமெனகிற குதிரைகளபூட
டு விளஙகிறது சைபயமோ கிளியினசிறகுபோனற காநதியுள
, ஸுகரீவமானது பலாசமபூநிறமுளளது மேகபுஷபமானது
வாணமுளளது வலாஹகமோ வெளுததநிறமுளளது சைபய
து தேரை வலபபககததிலநினறு இழுததது, ஸுகரீவமானது
பககததில (நினறு) இழுததது, மேகபுஷபமும வலாஹகமும
வகளுககுப பினபுறத்தில நினறு இழுததன விஶவகாமாவினுல
பபபடட சிகரததையுடையதும திரளான ரதனஙகளால அலங
கபபடடதும (அநததேரில) அமைககபபடடதுமான கொடி
ானது விளஙகிறது நாகஙகளுககுபபகையான கருடன பலவா
அநதக கோவிநதருடைய அநதக கொடிமாததிலுளள கொடி
ஸூாயனைத தொடுகிறவனபோலிருநதுகொணடு விளஙகினுன
பெறற அவருடைய சிறநததேரானது மிககபிரகாசமுளள
ககருடதவஜததால விளஙகிறது அநதசசிறநததேரானது, கிர
களினகறறைகளாலும கொடிசசீலைகளாலும ஸவாணமயமான
த) துவஜததினுலும காலஸூாயன உதிததது போலிருநதது
வகாமாவினுல நனருகசசெயயபபடட பக்ஷிதுவஜததுடன
ா மேறகடடிகளாலும, பொனவலைகளால செயயபபடட உள
களாலும, கமபஙகளாலவகுககபபடட வழிகளாலும, பவழஙக
ும மணிகளாலும முததுககளாலும வைடூரியஙகளாலும
குகினற வால்மயிரககயிறறில கோககபபடட துவாரஙகளை
ய சலஙகைகளின நூறறுககணககான கூடடஙகளாலும பொன
ான தாமரைமலாக கொததுககளாலும, ஸவாணமயமான புலி
ம பனறி விருஷபமுமான பக்ஷி நக்ஷததிரம ஸூாயன யானை
களாலும, மூககணைகள திருமபுகினற ஸநதிகளில வைா
தசஙகளுடன கூடின விமானஙகளாலும அலஙகரிககபபடடதும
மாயும பெரியதாயுமிருககிற உருளைககூடததையுடையதும
மபோலப பெரிய ஒலியையுடையதுமான (சிறநத) ரதமானது
கிறது பிறகு, சுததமும பெரிதும சலஙகைகளுடன கூடிய
உததமமான குதிரைகள பூணடதுமான ரததுடன தாருகன
ாமாக வநதான பெரியமனததையுடையவரும ஜனாததனரும
ரியும எலலாயாதவாகளுககும மகிழசசியைச செயபவருமான
வா திவயமும பெரியமேகமபோலப பேரொலியுடையதும

எல்லாரதனஙகளாலும அலஙகரிககபபடடதுமான அநதாதம
பததில வநததைத அறிநது, அகனியையும பிராமமணாகளையு
தக்ஷிணஞசெயது கௌஸதுபமெனகிற மணியைபபூணடு சி
தான காநதியினால ஜவலிககிறவரும கௌரவாகளால சூழப
வரும விருஷ்ணிகளால காககபபடடவருமாகி ரததகில ஏ
எல்லாததாமஙகளையும அறிநதவரான விதுரா, எல்லாபபிராணி
கும மரேஷடரும புததிமானகளெல்லாரிலும சிறநதவரு
தாசாாஹரைதமொடாநது ஏறினா பிறகு, துரியோதனனும ஸ
புததிரனுனசகுனியும இரணடாவது ரததகிலேறிப பகை
வாடடுபவரான கோவிநதரைப பினதொடாநதாாகள ஸாதய
கிருதவாமாவும விருஷணிகளிலுள்ள மறறரதிகாகளும, யாஜ
ரைதோகளோடு கிருஷணரைப பினதொடாநதனா ஓ! அா
செலலுகினற அவாகளுடைய பொனனுபரணமபூணட சிறந
ரைகளபூடடபபடடவைகளும ஒலிககினறவைகளும விசித
மான தோகள விளஙகின புததிமானுன வாஸுதேவா காநதி
ஜவலிககிறவராகி, புழுதிபோககி ஜலமதெளிககபபடடதும (
அநத) ஸமயததில ராஜரிஷிகளால ஸஞசரிககபபடடதுமான
மாாககததை அடைநதாா பிறகு, மாதவா புறபபடடபொ
1 ஏகபுஷகரவாததியஙகள வாசிககபபடடன சஙகஙகளும
முளளவாததியஙகளும வாசிககபபடடன எல்லாஉலகத
சிறநத வீராகளும சிஙகததிறகொபபான பராககிரமமுடை
களும பகைவரை வாடடுகிறவாகளுமான இளையவாகள சௌ
தேரைசசூழநதுகொணடு சென்றாாகள பிறகு, விசிததிரமுப
சரியகரமுமான ஆடையுடையவாகளும கததி படடாககததிக
ஆயுதஙகளைத தரிககினறவாகளுமான மறறும அநேகமா
போகள கிருஷணருககு முன செலலுகிறவாகளாகு
அவவிடததில ஐநநூறுயானைகளும ஆயிரககணககான தோ
இருநதன வீரரும ஜயிககபபடாதவருமான வாஸுதேவா பே
பொழுது, (அவைகள) பின தொடாநதன ஓ! பகைவாகளைச
பவரே! சிறுவாகளோடும முதியவாகளோடும மாதாகளே
கௌரவாகளுடையபடடணமானது ரதவீதியைஅடைநது ஜ
தனரைப பாாகக விருபபமுளளதாயிறறு மேலும, திணை
அடைநதமகளிரால பெருமபாலுமநிரமபிய வீடுகள பாரத

1 'ஒருபுறததிலஅடிககபபடுமே தோறகருவி,காளவாதயஙகள'
து பழையஉரை.

கின்றவைகள்போல் இருந்தன அவர் கௌரவர்களால் பூஜிக்கப்
டவரும் இன்பமான கதைகளைக் கேட்கிறவரும் உசிதமாகப் பிரதி
சாரம்செய்கிறவருமாகப் பார்த்துக்கொண்டே மெல்லச்சென்று
கு, ஸபையை அடைந்து, கேசவருக்குப்பின் செல்பவர்கள் சங்கங்
புல்லாங்குழல்களுடைய பெரியகோஷங்களாலே எல்லாத்திக்
களையும் முழக்கினார்கள் பிறகு, அளவற்றபராக்கிரமமுள்ள
சர்களுடைய அந்தஸபைமுழுமையும் கோவிந்தர்வருவதில்
செய்யாலுண்டான ஸந்தோஷத்தினால் மிகவும் சலித்தது பிறகு,
ஷ்ணர் ஸமீபத்தை அடைந்தபொழுது, அரசர்கள் மேகத்தின்
ழக்கத்திற்குநிகரான அந்தத் த்ரோலியைக்கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்
ர் எல்லாஸாத்வதர்களிலும் சிறந்தவரான சௌரியானவர்
பயின் வாயிலையடைந்து கைலாஸ்பின்கொடுமுடிக்குநிகரான தேரினி
றுமிறங்கியபிறகு, புதிதானமேகத்திற்குநிகரானதும் ஒளியால்
விக்கிறதுபோலிருப்பதும் இந்திரனுடைய ஸபைபோல்விளங்குகி
மான ஸபையில் பிரவேசித்தார் ஓ! அரசரே! மிக்கபுகழையுடைய
ர் விதுரரையும் ஸாத்தியகியையும் கையில்பிடித்துக்கொண்டு
தியினாலே ஸூர்யன் நக்ஷத்திரங்களை மழுங்கச்செய்வதுபோலக்
ரவர்களை மழுங்கும்படிசெய்தார் வாஸுதேவருடையமுன்னே
ன்ன துரியோதனன் இருவரும் உட்கார்ந்தனர் பின்னே,
ருஷ்ணிகளும் கிருதவர்மாவும் உட்கார்ந்தனர் பிறகு, பீஷ்மர்
ரோணர்முதலியஎல்லாரும் திருதராஷ்டிரனைமுன்னிட்டு ஜனார்த
ரைபூஜிக்கிறவர்களாகி ஆஸனங்களிலிருந்தும் கிளம்பினார்கள்
அரசரே! வாஸுதேவர் நேரில்வரும்பொழுது, அறிவையே கண்
க உடையவனும் பெரும்புகழையுடையவனுமான திருதராஷ்டிரன்
ஷ்மத்துரோணர்களோடுகூடவே எழுந்திருந்தான் ஜனங்களுக்கு
வரனான திருதராஷ்டிரமஹாராஜன் எழுந்தபோது, நாலுபக்கத்
லுமுள்ள அந்த ஆயிரம்அரசர்களும் எழுந்தனர் அவ்விடத்தில்
விந்தருக்காகத் திருதராஷ்டிரனுடையகட்டளையினாலே பொன்
ல் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஸர்வதோபத்திரமென்கிற ஆஸனமானது
மைக்கப்பட்டது தர்மாத்மாவான மாதவரானவர் மந்தஹாஸத்
ன் அரசனையும் பீஷ்மத்துரோணர்களையும் மற்றஅரசர்களையும்
கிப பிராயத்தின்முறைப்படி பேசினார் அவ்விடத்தில் பாரி
ள்ள எல்லாஅரசர்களும் கௌரவர்களும் ஸபையை அடைந்த
ர்த்தனரானகேசவரை நன்குபூஜித்தார்கள் பகைவரை வாட்டு
வரும் பகைவர்பட்டணங்களை ஜயிக்கின்றவருமான அந்த

தாசாஹா அவவிடததில அரசாகளுடைய மததியில இரு
கொணடு ஆகாயததிலிருககினற ரிஷிகளைபபாாததா தாசா
ரானஅவா நாரதாமுதலான அநதரிஷிகளைப பாாததது, பிறகு,
தனுவினபுததிரரான பீஷமரை நோககி, 'ஓ! அரசரே! அர
ளுடையஸபையைப பாாபபதறகு ரிஷிகள வநதனா. ஆஸன
ளோடும அதிகமான பூஜையோடும அவாகளை அழைககவேண
அவாகள உடகாராமலிருககுமபொழுது ஒருவரும உடகாரககூட
ஆதமாவைத தியானமசெயபவாகளான முனிவாகளுககுச சீக
பூஜையைசசெயயுஙகள' எனறு மெதுவாகச சொனனா பீ
ரானவா ஸபையினவாயிலை அடைநதவாகளான ரிஷிகளைபபாாத
பிறகு விரைவுசெயகிறவராகி வேலைககாராகளைபபாாததது, 'ஆஸ
கள' எனறு ஏவினா பிறகு, சுததமானவைகளும பெரியவைக
விரிவானவைகளும ரததினஙகளாலும பொனனாலும பலவ
முளளவைகளுமான ஆஸனஙகளை அஙகஙகிருநது கொணடுவநத
ஓ! பாரதரே! அவாகள அநத ஆஸனஙகளிலிருநது அககாரி
தைப பெறறுககொணட பிறகு, கோவிநதா ஆஸனததில
தாா அரசாகளும உசிதபபடி தஙகள தஙகள ஆஸனததில
காாநதனா துசசாஸனன ஸாததியகிககு உததமமான
னததைககொடுததான. விவிமசதியானவன இருதவாமாவுக
பொனமயமான பீடததைக கொடுததான மகாதமாககளு
பொருநதவாகளுமான காணதுரியோதனரிருவருமோ மாதவரு
ஸமீபததில ஒரே ஆஸனததில இருநதாாகள ஓ! அரச
காநதாரதேசததிறகரசனான சகுனிராஜன புததிரனோடு
தாராகளால பாதுகாககபபடடு ஆஸனததிலிருநதான மகாபு
மானான விதுரரோ, 1 சுகலவாணததோடு எதிாபபதான மானதே
விரிதத மணிபீடததில கிருஷணருடைய ஆஸனததைத தொட
கொணடு இருநதாா ஜனாததனரான கோவிநதரைபபாாககி
அநத அரசாகளெலலாருமே அவரை நெடுநேரம பாாததும அ
ததிலிருநது திருபதியடையாததுபோலத திருபதியடையவில
காயாமபூபபோல விளஙகுகிறவரும பொனனிறமான ஆடையை உ
யவருமான ஜனாததனா ஸபையினமததியில ஸவாணததிறப
கபபடட மணிபோல விளஙகினா பிறகு, எலலாரும கோவிநத
அடைநதமனததைபபுடையவராகி மௌனமாயிருநதனா அஙகே
ஒரிடததிலும ஒரு மனிதனும ஒனறையும சொலலவிலலை

1 மிககவெணமையான எனபது கருதது

தொண்ணூற்றைந்தாவது அத்யாயம்.

பகவத்யாநபாவம் (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் தாம் ஸமாதானம் செய்யவந்ததையும் ஸமாதானம் சண்டை இவற்றின் குண குற்றங்களையும் பாண்டவரின் விண்ணப்பத்தையும் திருதராஷ்டிரனிடம் தெரிவித்து இஷ்டப்படி செய்யச்சொல்லியது)

உட்காரந்திருப்பவர்களான அந்த எல்லா அரசர்களும் மௌன ...ருந்தபொழுது, அழகானபற்களையுடையவரும் துந்துபிக்குச் சம ...தவனியையுடையவருமான கிருஷ்ணர் வார்த்தையைச் சொல்லத் தொடங்கினார் அவர் வேனிற்காலத்தின் முடிவில் மேகம்போலச் ...முழுதையும் கேட்கச்செய்துகொண்டு திருதராஷ்டிரனைப் பார்த்துச் சொல்லலானார்

'ஓ! பாரதரே! வீரர்களுக்கு நாசமில்லாமலே கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் ஸமாதானம் ஏற்படவேண்டுமென்பதைப் ...ப்பதற்காக வந்தேன் அரசரே! உமக்கு க்ஷேமத்திற்குரிய ...வார்த்தை சொல்லவேண்டுவதில்லை பகைவர்களைச் சிக்ஷிப்ப...ர! அறியவேண்டியதெல்லாம் உமக்குத்தெரிந்தே இருக்...னன்றோ அரசரே! கல்வியும் நல்லநடையும் பொருந்தின எல்லாக்குணங்களோடுங்கூடினதுமான இந்தக்குலமானது இப்...பொழுது எல்லா அரசகுலங்களிலும் சிறப்புற்றதாயிருக்கிறது ஓ! ...தரே! [1] கிருபை, [2] அநுகம்பை, [3] கருணை, [4] கரூரமின்மை, ...யிருத்தல், பொறுமை, ஸத்யம் ஆகிய இவை கௌரவர்களிடம் ...ஷமாயுள்ளன ஓ! அரசரே! இவ்விதமான தன்மையுள்ள ...றகின்ற அப்படிப்பட்ட பெரிதான இந்தக்குலத்தில் முக்கிய ...உம்முடைய நிமித்தமாய்த் தகாதசெயல் செய்யத்தக்கதன்று ... கௌரவர்களில் சிறந்தவரே! ஐயா! சிறந்தவரான நீரோ ...ப்படையான (சூதாட்டம்முதலிய) வைகளிலும் ரகஸ்யமான ...(குமாளிகைமுதலிய) வைகளிலும் கஷ்டமாகநடப்பவர்களான ...ரவர்களைத் தாங்குபவர் ஓ! கௌரவரே! துரியோதனன் ...ிய அப்படிப்பட்ட உம்முடைய புத்திரர்கள், அறத்தையும் பொருளை

---

[1] பிறருக்கு ஸுகத்தையுண்டுபண்ணுவதில் முயற்சி [2] பிறர்துக்கத்தைப்பார்த்து நடுங்குதல் [3] பிறர்துக்கத்தை நீக்கமுயலுதல் [4] பிறருக்குப் பயம் விளைவியாமை

யும் பின்புறத்தில் தள்ளி, முக்கியமான தங்கள் பந்துக்கள்விஷயத்
குரூரர்கள்போலப் பயிற்றப்படாதவர்களும் மரியாதைபோன
ளும் பேராசையால் கவரப்பட்ட மனத்தையுடையவர்களுமாகி
கின்றனர் ஓ! புருஷஸ்ரேஷ்டரே! அதை நீர் அறிகிறீர்.
கௌரவரே! மிக்ககோரமும் கௌரவர்களிடத்திலேயே கி
னதுமான அப்படிப்பட்ட இந்த ஆபத்தானது உதாஸீனம்செ
பட்டால் பூமியைக்கொல்லப்போகிறது ஓ! பாரதரே! நீர்
பினால் இது தணியச்செய்யக்கூடியது ஓ! பாரதஸ்ரேஷ்ட
இந்தவிஷயத்தில் அடக்குதலொன்று செய்யமுடியாததில்லை எ
நான் எண்ணுகிறேன். பிரஜைகளுக்கெல்லாம் பதியான அரச
அடக்குதலொன்று உமக்கும் எனக்கும் வசமாயிருக்கிறது
கௌரவரே! நீர் புத்திரர்களை அடக்கும் நான் மற்றவர்க
பாண்டவர்களைத் தணியச்செய்வேன் ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டரே!
கட்டளையோ, வம்சத்தோடுகூட (உமது) புத்திரர்களாலே செய்ய
கது அரசரே! உம்முடைய ஆணையிலிருப்பவர்களான இவர்
கும் மிக்கநன்மை உண்டு உமக்கும் நன்மையானது,
பாண்டவர்களுக்கும் நன்மையான்றே ஓ! பிரஜைகளைக் காப்ப
நீரே பயனில்லாத வைரத்தை ஆலோசித்து, அடக்குவதில
லுகின்ற உம்முடையகட்டளையை விரும்புகின்றவர்களைச் சே
கொள்ளும் ஜனங்களுக்கு ஈஸ்வரரே! பார்த்தர்கள் உமக்கே
செய்பவர்களாயிருப்பார்கள் அரசரே! பாண்டவர்களால்
கப்பட்டவராகித் தாமத்திலும் அர்த்தத்திலும் இரும
வேந்தரே! அப்படிப்பட்டவர்கள் முயன்று தேடினாலும் கிடை
மஹாத்மாக்களான பாண்டவர்களால் காக்கப்படுகிற உம்மை
தற்குத் தேவர்களோடுகூடின இந்திரனும் வல்லவனுகான
கள் எப்படிவல்லவராவர்? ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! பீஷ்
துரோணரும் கிருபரும் கர்ணனும் விவிம்சதியும் அஸ்வத்தா
விகர்ணனும் ஸோமதத்தனும் பாஹ்லிகனும் ஸைந்தவனும் க
னும் காம்போஜனும் ஸுதக்ஷிணனும் யுதிஷ்டிரரும் பீமஸே
அர்ஜுனனும் நகுலஸஹதேவர்களும் மிக்க பராக்கிரமத்தையு
வனான ஸாத்யகியும் மஹாரதனான யுயுத்ஸுவும் இருக்கின்ற
தில், எவன் விபரீதபுத்தியையுடையவனாகி அவர்களுடன் யு
செய்வான்? ஓ! பகைவர்களைக்கொல்லுகிறவரே! மேலும்,
வர்களோடும் பாண்டவர்களோடும் கூடின நீர் உலகத்திற்கு
ராக இருப்பதையும் பகைவர்களால் வெல்லமுடியாமலிருப்ப

டவீர் ஓ! பூபதியே! பகைவரைவாட்டுபவரே! அப்படிப
உம்முடன், உமக்குஸமமான அரசர்களும் மேலான அரசா
ய சேர்ந்துகொள்ளுவார்கள் அப்படிப்பட்ட நீர் புத்திரர்க
ளும் பௌத்திரர்களாலும் பிதாக்களாலும் பிராதாக்களாலும் நண
ர்களாலும் எங்கும் காக்கப்பட்டவராக ஸுகமாக ஜீவிப்பதற்குத்
வராவீர் ஓ! பூபதியே! இவர்களையே முன்னிட்டுக்கொண்டுமு
ன்போல அவர்களை உபசரித்துக்கொண்டும்) அகண்டமான பூமி
மையையும் அநுபவிப்பீர் ஓ! பாரதரே! பாண்டவர்களும
முடையபுத்திரர்களுமான எல்லாரோடுங்கூடி மற்றப்பகைவா
வெல்லுவீர் இவையெல்லாம் உம்முடைய சொந்தக்காரியமே ஓ!
கவரைவாட்டுபவரே! அரசரே! புத்திரர்களோடும் மந்திரிக
டும் சேருவீரானால் அவர்களாலேயே தேடப்பட்ட பூமியை
பவிப்பீர் ஓ! மஹாராஜரே! யுத்தத்திலோ பெரியநாசமானது
ணப்படுகிறது ஓ! அரசரே! இருபக்கத்திலும் அழிவே ஏற்
பதில் என்ன தர்மத்தைப் பார்க்கிறீர்? ஓ! அரசரே!
ஸ்ரேஷ்டரே! சண்டையில் பாண்டவர்கள் கொல்லப்பட்டாலும்
லது மஹாபலசாலிகளான புத்ரர்கள் கொல்லப்பட்டாலும் என்ன
கத்தை அடைவீர்? அதைச்சொல்லும். பாண்டவர்களும் உமது
திரர்களுமாகிய எல்லாரும் சூரர்களும் அஸ்திரங்களைப் பயின்ற

ளாயச சோநது போஜனமசெயதும பானமசெயதும, அவரவர்
வீடடுககுத திருமபிசசெலலடடும ஓ! பரதஸரேஷடரே! பாக
வாகளிடததில முனஇருநததுபோனற அனபே முதுமைபப
மான இபபொழுதும உமககு இருககடடும சோநதுகொள
ஓ! பரதஸரேஷடரே! சிறுவாகளும தநதையை இழநதவாகளும
அவாகள உமமாலேயே வளாககபபடடாாகள நியாயபபடி அ
களையும புததிராகளையும காபபீராக அவாகள துனபஙக
விசேஷமாக உமமாலதானே காககபபடததககவாகள? ஓ! ப
ஸரேஷடரே! உமமுடைய அறமும பொருளும அழியவேண
ஓ! அரசரே! பாணடவாகள உமமைவணஙகி அருளவரசசெ
சொலலுகினறனா 'உமமுடைய உததரவினுல நாஙகள பினவ
வாகளுடன துககததை அனுபவிததோம இநதபபனனிர
வருஷஙகள நாஙகள வனததில வஸிததோம அபபடியே ப
மூனருவது ஒருவருஷம ஜனஙகளோடுகூடின இடததில மறை
வஸிததோம ஓ! ஐயா! நமமுடையபிதா அநதபபிரதிஜஞை
இருபபாரெனறு உறுதிசெயதவாகளாகி ஸஙகேததை விடாமலி
தோம எஙகளுடைய 1 அதையும பிராமமணாகள அறிவாா
ஓ! பரதஸரேஷடரே! ஸஙகேததிலிருபபவாகளான எஙக
கூரிய ஸஙகேததிலிருககககடவீா ஓ! அரசரே! எஙநாளும ப

பொருமைப்ப அரசரே
டிசெய்துவிடுவார்கள் நசிக்கவேண
தப்பிரஜைகள் கால அவை

ஙா எங்கள்விஷய

ஓ ! பாரதரே ! குருவினவிஷ

கையை உமமுடையவிஷயத

[redacted] கள் வண்ணமும் 4 வழு தவறு இருக்கிற

ஒருவரோடொருவாசோநது பொருமையையும்

ளி நலல ஆடைகளுடுதது மாலைகளசூடிப பூஜிக்

தையறிநதவாகளான ஸபையோாகளிருககினற

ஜஞையைககாததல 2 அாசாகளுககுரிய பாலனமாாகக

பயில தகாதகாயம செயயததககதன று' எனறும சொனனாகள. தஸபையில ஸபையோாகளபாாததிருககத தாமமஅதாமததாலும பொயயாலும கெடுககபபடுகினறனவோ அநதஸபையில ஸபை ாகள கெடுககபபடுகினறனா. எவவிடததில தாமம அதாமத அடிககபபடடு ஸபையை அடைகிறதோ அவவிடததிலுளள பயோாகள அதாமததால அடிககபபடடவாகளாகி இநததா திலுளள கெடுதியைப போககுகிறதிலலை நதியானது கரையில ாதத மரஙகளைத தளளுவிதுபோலத தாமமானது அவாகளைத ரிவிடுகிறது' எனறும சொனனாகள. ஓ! பரதஸரேஷடரே! தா நத அனுஸரிபபவாகளும காலததைஎதிாபாாதது மெளனதது ஆலோசிததுககொணடிருபபவாகளுமான பாணடவாகள தாமத விடடுவிலகாததும நியாயததைவிடடு விலகாததுமான ஸததியத சொலலுகினறனா ஓ! ஜனஙகளுககுததலைவரே! கொடுபபதைத வேறுஎனன நீா சொலலககூடியது? ஸபையிலிருககினற அர ளை தாமாாததஙகளை உறுதிசெயதுகொணடே சொலலடடும. புருஷஸரேஷடரே! புரதாகளில சிறநதவரே! நானசொலவது மானால இநதஅரசாகளை யமபாசததிலிருநது விடுதலசெயயும், தலை அடையும், கோபததினவசததை அடையாதீா ஓ! வரை வாடடுபவரே! அநதபபாணடவாகளுககு உசிதமாகப வைசசோநத பாகததைக கொடுததுப பிறகு புததிராகளு விருபபம நிறைவேறினவராகிப போகஙகளை அனுபவிப க ஓ! அரசரே! அஜாதசதருவானவா எபபொழுதும ஸத களுடைய தாமததிலிருபபதையும புததிரனோடுகூடின உம ததில (அவருககு) இருககிற இருபபையும அறிகிறீா. (உம) எரிககுமபடி செயயபபடடும, வெளியில துரததபபடடும, படியும உமமையே அடுததாாகள ஓ! அரசரே! புததிரனுடன நத உமமாலேயே அவா இநதிரபபிரஸததததுககுத துரததபபட அவாகள அஙகே விலகியிருநதுகொணடு எலலா அரசாகளையும செயது [1] உமமை எதிாபாாககிறவாகளாகச செயதாாகள, மை மீறியிருககவிலலை இவவிதம இருககினற அவாகளுடைய ஙகளையும தனததையும தானயததையும பறிததுககொளள மபின சகுனியினால மிககபடடமானது செயயபபடடது அறிய ாத மனததையுடையவரான அநதயுதிஷடிரா அநதநிலைமையை டநதும ஸபையை அடைநதவளான கிருஷணையைப பாாததும

[1] உமககு வசமாக

க்ஷத்திரிய தாமத்திலிருந்தும் அசையவில்லை ஒ! பாரதரே! நா
தாமத்திலும் அாத்தத்திலும் ஸங்கத்திலுமே உமக்கும் அ
களுக்கும் நன்மையைவிரும்புகிறேன் அரசரே! பிரஜைகளை நா
பண்ணுதீா ஒ! அரசரே! உமதுநன்மையைத் தீமையாகவும் தீமை
நன்மையாகவும் நினைக்கிறீா ஆனாலும், மிக்ககோபத்தில் சென்ற
களான புத்திரர்களை அடக்கும் ஒ! அரசரே! பகைவர்களை அட
கின்றவர்களான பாண்டவர்கள் (உமக்குப்) பணிவிடை செய்வ
கானாலும் இருக்கிறார்கள், யுத்தம் செய்வதற்கானாலும் இருக்கி
கள் ஒ! பகைவரை வாட்டுபவரே! எது உமக்கு மிக்க உறு
ண்டோ அதில் இரும்' என்றார் அவருடைய வார்த்தையை எ
அரசர்களும் மனத்தால் நன்கு புகழ்ந்தனர். அந்தஸபையில்
வரும் முதலில் வார்த்தையைச் சொல்லுவதற்குத் தொடங்கவில

தொண்ணூற்றாறாவது அத்யாயம்

பகவத்யாந பர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பரசுராமர் தம்போத்பவன்கதையையும் கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் நரநாராயணரின் அவதாரம் என்பதையும் சொல்லியது)

மகாத்மாவான வாஸுதேவரால் அந்தவார்த்தையானது செ
ல்லப்பட்டபொழுது, ஸபையிலுள்ள எல்லாரும் அசையாதவர்க
மயிர் சிலிர்த்தவர்களுமாயிருந்தார்கள் அவர்களில் எந்த ஆண்பிள்
மறுமொழி உரைக்க ஊக்கத்தை அடைகிறானென்று அந்த எ
அரசர்களும் மனத்தால் சிந்தித்தார்கள் அவ்விதம் அந்த எ
அரசர்களும் மௌனமாயிருந்தபொழுது, ஜமதக்னியின் புத
ரான பரசுராமர் கௌரவர்களுடைய ஸபையில் இந்தவார்த்தை
உரைக்கலானார்

'உதாரணத்தோடுகூடிய என்னுடைய உண்மையான இந்த வ
ைதயைச் சங்கையில்லாதவனாகக் கேட்கக்கடவாய் அதைக்கே
பிறகு, 'நல்லது' என்று (நினைக்கிறாயானால்) நன்மையான அதனை
கரிக்கக்கடவாய் முற்காலத்தில் தம்போத்பவனென்கிற [1]ஸ
பௌமனான அரசனொருவன் இருந்தான் அவன் அகண்ட
எல்லாபூமியையும் அனுபவித்தானென்று நமக்குக்கேள்வி வீரி
தையுடையவனும் மகாரதனுமான அவன் எந்நாளும் ராத்திரி

1 பூமிமுழுதுக்கும்அரசன்

வில விடியறகாலததில எழுநதிருநது பிராமமணாக்ளையும க்ஷத
யாகளையும வைஶயாகளையும நோககி, 'யுததததில (எனககு)
லாகவோ ஸமமாகவோ, பிராமமணனோ க்ஷதரியனோ வைஶயனோ
திரனோ ஆயுதமெடுததவன ஒருவனிருககிறுனு?" என றுகேடபவ
றன அநத அரசன மிககக்கொழுபபினுல மதஙகொணடு மறற
வனையும மதியாமல இவவிதமசொலலிககொணடு இநதபபூமியில
சரிததான (அபபொழுது) விதவானகளும ஏழைமையிலலாத
ளும யாரிடமிருநதுமபயமிலலாதவாகளுமான பிராமமணாகள,
ககடி, தனனைபபுகழுகிறவனுன அநதஅரசனைத தடுததாகள
ன தடுககபபடடும, அடிககடி பிராமமணாகளைநோககி வினவினன
பொழுது,தவமுடையவாகளும மகாதமாககளும வேதததில உறு
ான நமபிககைவைததவாகளும இருபிறபபாளாகளுமான பிராம
ாகள, கோபததால ஜவலிததவாகளாகி, அதிககாவமுடையவனும
ததால மதிததவனும (எனககுநிகாயாரெனறு) சொலலுகிறவனு
ா அநதஅரசனைநோககி, 'அரசனே! யுதததில் அநேகாகளை
னறவாகளாயிருககும இரணடுபுருஷஶரேஷடாகளுககு நீ ஒரு
யும நிகராகமாடடாய' எனறு சொனனுாகள அவவிதமசொலலக
டட அநதஅரசனே, மறுபடியும அநதபபிராமமணாகளைநோககி,
நதவீராகள ஙஙகே இருககிறுாகள? எவவிடததில பிறநத
ள? எனன தொழிலுடையவாகள? அவாகள யாா?" எனறு
டடான பிராமமணாகள, 'அரசனே! நரனெனறும நாராயண
னறும இரணடுதவசிகள மானிடவுலகததில வநதாகளெனறு
களுககுக கேளவி அவாகளுடன யுததமசெய. அநத
ாராயணாகளிருவரும மகாதமாககளெனறு கேளவிபபடுகிறோம
ாகள கநதமாதனபாவதததில கோரமும சடடிசசொலலமுடியா
மான தவததைசசெயகினறனா' எனகிறுாகள' எனறுாகள அநத
சன பொறுதவனுகி ஆறுஅஙகஙகளோடுகூடின பெரிய சேனை
சோததுககொணடு, ஜயிககபபடாதவாகளான அவாகளிருககு
மசெனறுன அவன மேடுபளளமுளளதும கோரமுமான கநத
னமலையை அடைநது தேடுகிறவனுகி, வனததை அடைநதவாக
ா அநததவசிகளை அடைநதான பசியாலும தாகததாலும
ததிருபபவாகளும நரமபுகளநிறைநதவாகளும குளிாகாறறு
பயிலகளாலே இளைககசசெயயபபடடவாகளுமான அநதபபுருஷ
ரஷடாகளைப பாாதது அருகிலசெனறு வணஙகி ஆரோக
தை வினவினன. அவாகள அநதஅரசனைக கிழஙகுகளாலும

பழஙகளாலும ஆஸனத்திலும ஜலததிலும பூஜிததுவி
‘என்னகாரியம செய்யவேண்டும?’ என்று கேட்டார்கள். பி
அவன மறுபடியுமே அந்த (முனசொல்லிய) சொல்லையே சொன்
‘பூமியானது என்னுடைய கைகளால ஜயிக்கப்பட்டது, எல்லாப
வாகளும கொல்லப்பட்டார்கள், உஙகளோடு யுததத்தைவிரு
மலையை அடைந்தேன, நெடுநாளாக என்னால விருமபப்பட்ட இ
அதிதிபூஜையானது செய்யப்படலாம்’ என்றான

நரநாராயணாகள், “ஓ! அரசரிற்சிறந்தவனே! இந்த [1]ஆ
மானது கோபமும லோபமும விலகினது இந்த ஆசிரமத
யுததமில்லை ஆயுதமேது? ஒழுஙகீனம ஏது? வேறிடததில
ததைவிருமபு பூமியில க்ஷத்திரியாகள பலா இருக்கிறாகள்’
றாகள அவவிதமசொல்லப்பட்டும; மறுபடியுமே சொன
ஓ! பாரத! அடிக்கடி பொறுக்கப்பட்டும, நயமொழி சொல்லப
டும, தமபோதபவன யுததத்தைவிருமபுகிறவனுகித் தாபஸா
அழைக்கவே செய்தான ஓ! பாரத! பிறகு, நரானவா ஒ
(சிழுகமபுல) ஈாககுக்களையெடுததுக்கொண்டு, ‘யுததத்தில விரு
முள்ளவனே! க்ஷத்திரிய! வா யுததமசெய் எல்லா அஸ்தி
களையும எடுததுக்கொள சேனையைச் சோ நீ பிராமமணாமுத
ஜனஙகளைக் கொழுப்பினால அழைக்கிறபடியால நான இனி
உனக்கு யுததத்தில உண்டான ஊக்கத்தைப போக்குவே
என்றா தமபோதபவன, ‘ஓ! தவசியே! நமமிடததில இந்த
திரததை உசிதமாகநினைக்கிறீரேயானால நான யுததத்தைவிரு
வந்தவனுதலால, [2]இதனாலேயும உமமுடன யுததமசெய்வேன’
றான இவவிதம சொல்லிவிட்டு, சேனையுடனகூடின தமபோதப
அந்தத்தாபஸரைக்கொல்லவிருப்பமுள்ளவனுகி எஙகும அமபுமாரி
இறைததான அந்தமுனிவா அவனால இறைக்கப்பட்ட
மும பகைவரை அறுக்கின்றவைகளுமான அந்தப்பாணஙக
சிழுகீாககுக்களால வீணுக்சசெய்து (அந்தாாககுக்களை) இறைத
பிறகு, ஒருவராலும ஜயிக்கப்படாதவரான அவா அவனபொறுப
கோரமும பதிலதொடுக்கமுடியாததுமான ஐஷீகாஸ்திரத்தை
டாா அது ஆசசாியமாயிருந்தது பயத்தையுணடுபண்ணுமநிமி
மாக அடிக்கின்ற அந்தமுனிவா மாயையினால பகைவாகளுடைய
களையும காதுகளையும மூக்குக்களையும ஈாககுக்களால இறைத

---

1 நாஙகளடைந்திருக்குமவானப்பிரஸ்தாஸ்ரமம
2 ஈாக்குக்களுக்குப்பிரதியாகவும என்பது கருதது

அந்த அரசன் ஏர்க்குக்களால் நிறைக்கப்பட்டதும் வெளுத்ததுமான
ஆகாயத்தைப் பார்த்து (அவருடைய) பாதங்களில் விழுந்தான்,
'எனக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும்' என்றும் சொன்னான். ஓ! அர
சனே! சரணத்தை விரும்புகிறவர்களுக்குச் சரணமளித்தற்குத் தக்கவ
ரான நரரானவர் அவனை நோக்கிச் சொல்லலானார்: 'பிராம்மணர்க
ளுக்கு நல்லவனும் தாமஸிகமையுள்ளவனுமாயிருக்கக்கடவாய். மறு
படியும் இவ்விதம் செய்யாதே. அரசனே! ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டனே!
மனத்தினால் க்ஷத்திரிய தர்மத்தை நினைக்கிறவனும் பகைவர்களு
டைய பட்டணங்களை ஜயிப்பவனுமாயிருப்பவன் இவ்விதமனிதனாயி
ருக்கக்கூடாது. கொழுப்புடன் கூடினவனாகி, மிகவுந் தாழ்ந்தவனையோ
சிறந்தவனையோ ஒருவரையும் ஒருவிதத்தாலும் நிந்தியாதே. அர
சனே! இது உனக்கு ஸ்திரமாயிருக்கட்டும். ஸுமுகனே! அரசனே!
அறிவைச் செலுத்தினவனும் லோபம் நீங்கினவனும் அகங்காரமற்ற
வனும் மனமடங்கினவனும் இந்திரியங்களைச் சிக்ஷித்தவனும் பொறு
மையுள்ளவனும் மென்மையுள்ளவனுமாகப் பிரஜைகளைப் பரிபாலனம்
செய். இனிமேலும், பலாபலத்தை அறியாமல் ஒருவனையும் அவமதி
யாதே. உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு க்ஷேமமாகப் போ. மறுபடியும் இவ்
விதம் செய்யாதே. எங்கள் சொல்லால் பிராம்மணர்களை க்ஷேமத்தை
மிகவும் கேள்' என்றார். பிறகு, அரசன் மகாத்மாக்களான அவர்களு
டைய பாதங்களில் வணங்கித் தன் பட்டணத்தைக் குறித்துத் திரும்பி
வந்தான்; தர்மத்தைப் பெரிதும் கைக்கொண்டான்.

முன்காலத்தில், நரரால் செய்யப்பட்ட அந்தச் செய்கையே மிகப்
பெரிது. அவரைக்காட்டிலும் பலமடங்கு அதிகமான குணங்க
ளாலே நாராயணர் சிறந்தவராயிருந்தார். அரசனே! ஆகையினால்,
விற்களில் சிறந்ததான காண்டீவத்தில் அஸ்திரம் தொடுக்கப்படு
முன்னரே நீ கர்வத்தைவிட்டுவிட்டுத் தனஞ்சயனை அடையக்கட
வாய். யானைகுதிரை முதலியவைகளுடைய முகப்பிலேயே தூங்
கச்செய்கிற ப்ரஸ்வாபமென்கிற காகுதிகாஸ்திரம், பீரங்கிச்சப்
தத்தால் கிளி கூட்டிலப்பதுங்குவதுபோலத் தோள் முதலியவை
களில் பதுங்கச்செய்கின்ற மோஹனமென்கிற சுகாஸ்திரம், ஸ்வார்க
த்தைக் கண்ணில் காண்பிக்கின்றதுபோன்ற உன்மாதனம்
என்னும் நாகாஸ்திரம், விட்டமாத்திரத்தில் மேல் விழுந்து மல
மூத்திரங்களை விடச்செய்கின்ற த்ராஸனமென்னும் அக்ஷிஸந்தர்
ஜனாஸ்திரம், இடைவிடாமல் ஆயுதங்களைப் பொழிகின்ற இந்திர
முதலிய தேவர்களுடைய ஸந்தானாஸ்திரம், நர்த்தனம் செய்

விக்கின்ற பைசாசமென்னும் நாதத்கால்திரம், அழிவைச்செய்ய ராக்ஷஸமென்னும் கோராஸ்திரம், வாயில் பாஷாணத்தைப் புடுக்கொண்டு மரிக்கச்செய்கிற யாம்யமென்னும் எட்டாவதான மோதகாஸ்திரம் ஆகியவைகளாலே அடிக்கப்பட்ட எல்லாமன் ளுமே மரணத்தையடைகின்றார்கள் மனிதர்கள் (நாகத்தால்) தியம்பிடித்துக் குதித்தல்முதலியவற்றைச் செய்கின்றனர் தினால்) அறிவு அழிந்து நினைவு மறந்துபோகின்றனர் (காகு தால்) தூங்குகின்றனர் (ஸந்தானத்தால்) திகைத்துத் திரிகின் (கோரத்தினால்) வாந்திசெய்கின்றனர் (அக்ஷிஸந்தாஜனத்தினால்) திரத்தை விடுகின்றனர் (ஆஸ்யமோதகத்தால்) எப்பொ அழுகின்றனர் (நாதத்கத்தால்) சிரிக்கின்றனர் காமக்குரோ கள் லோபமோகங்கள் மதமானங்கள் மாத்ஸர்யாகங்காரங்கள் கள் முறையே அந்தக் காகுதிகமுதலியவற்றின் குணங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன எல்லாஉலகங்களையும் படைப்பவரு லா உலகங்களுக்கும் ஈசுவரரும் எல்லாக்காமங்களையும் அறிந் மான நாராயணரைப் பந்துவாகவுடைய அர்ஜுனன் யுத்த பிறரால் தாங்கமுடியாதவன் பாரத! மூவுலகங்களிலும் எவன் ரக கொடியுடையவனும் வீரனுமான தனஞ்சயனை வெல்லுவ மனவெழுச்சியை அடைகிறான்? யுத்தத்தில் அவனுக்கு நிகரான இல்லை பார்த்தனிடமுள்ள குணங்கள் கணக்கிடமுடியா. ஜ தனர் அவனிலும் சிறந்தவர் குந்திபுத்திரனான தனஞ்சயனை னக்கு அறிகிறாய் ஓ! மஹாராஜனே! மிக்க வீரர்களும் புருஷர டர்களுமான அர்ஜுனனையும் கேசவரையும் அந்த நரநாராயண கவே அறியக்கடவாய் பாரத! இதனை இவ்விதம் அறிந்து, னிடமும் சங்கைப்படாமலுமிருக்கிறாயானால், கொண்டாட புத்தியை அடைந்து பாண்டவர்களுடன் ஸமாதானத்தை அ வாய் பரதஸ்ரேஷ்ட! 'எனக்குப் பேதம் ஏற்படவேண்டாம்' எ ன்னமையை நினைக்கிறாயானால் ஸமாதானத்தை அடை யுத்த மனத்தைச் செலுத்தாதே கௌரவர்களில் சிறந்தவனே! ளுடைய குலமும் உலகத்தில் பிரசித்திபெற்றது, அது அப்படி இருக்கட்டும், உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும் உனக்காயதன உற்று நோக்கக்கடவாய்' என்றார்

தொண்ணூற்றேழாவது அத்யாயம்

பகவத்யாந பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கண்வர் துரியோதனனுடைய வலிமைச் செருக்கைப் போக்க மாதலி கதையைத் தொடங்கினதும், மாதலி குணகேசிக்கு வரன்தேடிப் பாதாளம் சென்றதும்)

பரசுராமருடைய வார்த்தையைக் கேட்டுப் பகவானான கண்வ ரிஷியும் கௌரவர்களுடைய ஸபையில் துரியோதனனை நோக்கி இந்த வார்த்தையைச் சொல்லலானார் 'உலகங்களுக்குப் பாட்டனாரான பிரம்மாவானவர் குறைவில்லாதவரும் அழிவில்லாதவருமா யிருப்பவர் பகவான்களான அந்த நரநாராயணர்களென்கிற ரிஷிகளும் அப்படியே எல்லாத் தேவர்களிலுமோ விஷ்ணு ஒருவரே ஸநாதனரும் எவராலும் வெல்லமுடியாதவரும் அழிவில்லாதவரும் எந்நாளும் இருப்பவரும் ஸமர்த்தரும் ஈச்வரருமாயிருப்பவர். மற்றவர்களோ, பிரளயகாலத்தில் மரணமுடையவர்கள் சந்திர ஸூர்யர்களும் பூமியும் ஜலமும் வாயுவும் அக்கினியும் ஆகாயமும் கிரகங்களும் நக்ஷத்திரங்களின் கூட்டங்களும் அப்படியே அவர்களெல்லாரும் எப்பொழுதும் ஜகத்தினுடைய நாசத்தின்முடிவில் மூவுலகத்தையும் விட்டுவிட்டு நாசத்தை அடைகின்றனர், மறுபடியும் மறுபடியும் படைக்கவும்படுகின்றனர் மானிடர்களான மற்றவர்களும் விலங்குப்பிறவியை அடைந்த மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் ஜீவலோகத்திலுள்ள மற்றும் ஸஞ்சரிப்பவைகளும் சிறிதுநேரத்தில் மரணத்தை உடையன அரசர்களோ, பெரும்பாலும், செல்வத்தை அநுபவித்து யௌவனமுள்ளவர்களாகவே ஆயுளின்நாசத்தில் புண்ணியபாவங்களை அனுபவிப்பதற்குச் செல்லுகின்றனர். அப்படிப்பட்ட நீ இவ்வுலகில் தர்மபுத்திரருடன் ஸமாதானத்தைச் செய்யத்தக்கவன் பாண்டவர்களும் கௌரவர்களுமே பூமியைப் பரிபாலனம் செய்யட்டும் ஓ! துரியோதன! 'நானே பலவான்' என்று நினைக்கக்கூடாது ஓ! புருஷஶ்ரேஷ்டனே! பலவான்களைக் காட்டிலும் பலவான்கள் காணப்படுகின்றனரல்லவா? ஓ! கௌரவ! பலமானது பலவான்களுடைய மத்தியில் பலமாகிறதில்லை தேவர்களுடைய பராக்கிரமம்போன்ற பராக்கிரமத்தையுடையவர்களான அந்தப் பாண்டவர்களெல்லாரும் பலவான்களல்லவோ? இந்த விஷயத்திலும் கன்னிகையைக் கொடுக்க விருப்பமுள்ளவனும் வரனைத்தேடு

கிறவனுமான மாதலியினுடைய பழமையான இந்த்சரித்திரத்
சொல்லுகின்றார்கள் அது வருமாறு

மூவுலகத்திறகும் அரசனான இந்திரனுக்கு நன்கு மதிக்கப்
றவனான மாதலியென்கிற ஸாரதி இருக்கிறான், அவன்
வீட்டில் ரூபத்தால் உலகத்தில் பிரசித்தியடைந்தவளான
கன்னிகை தேவர்களுக்குரிய ரூபத்தோடுகூடிய அவள்
கேசியென்னும் பெயரால் புகழடைந்து சரீரத்தினாலும் காந்தி
லுமே மற்றப்பெண்களை மிஞ்சியிருந்தனள் அரசனே! ம
யானவன் அந்தக்கன்னிகையின் தானகாலத்தை அறிந்து, அதில்
ப்றறிக் கவலைப்பட்டுப் பத்தினியுடன் ஆலோசிக்கலானான் '
சீலமுடையவர்களும் மேன்மைபொருந்தினவர்களும் புகழுள்
களும் மெத்தத்தன்மையுடையவர்களுமாயிருந்தாலும் மனித
டைய குலத்தில் கன்னிகைகளை வர்ழக்கைப்படுத்தலை நிந்திக்க
டும். ஸாதுக்களுடைய கன்னிகைகூட்த் தாயின்குலம், தந்தை
குலம் கணவனின்குலமாகிய மூன்றுகுலங்களையும் ஸந்தேக
பட்டனவாகச் செய்கிறாள் தேவலோகமும் மனுஷ்யலோக
1 மானிடநேத்திரத்தினாலேயே சென்றே தேடப்பட்டன (அ
களில்) எனக்கு வரன் பிடிக்கவில்லை' என்று ஆலோசித்தான்
நிமித்தத்தில் அவன் தேவர்களையும் அஸுரர்களையும் கந்தருவர்
யும் மனிதர்களையும் அப்படியே அநேகமரிஷிகளையும் விரும்பவி
அவன் ராத்திரியில் ஸுதாமையென்கிற மனைவியுடன் ஆலோசி
நாகலோகஞ்செல்லுவதில் புத்தியைச் செலுத்தினான் 'தேவ
லும் மனிதர்களிலும் ரூபத்தால் குணகேசிக்குஸமமான ஒருவ
என்னால்காணப்படவில்லை நாகர்களில் நிச்சயமாயிருப்பான்' எ
ஆலோசித்து ஸுதாமையிடம் அநுமதிபெற்று அவன் 2 ஸுத
என்கிற ஸபையையும் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து கன்னிகையையும்
மோந்து பூதலத்தை அடைந்தான்

---

1 'மனிதஞானத்தினாலேயே' என்பது பழையவுரை

2 'ஸுதாமாம்' என்பது மூலம் 'அவளை பிரதக்ஷிணஞ்செய்து'
பது இங்கிலீஷ்மொழிபெயர்ப்பு

ணத்தை அடைந்தவைகளாகி ராத்திரியில் மறுபடியும் பிழைக்
ற்றன. இவ்விடத்தில் சந்திரன் எந்நாளும் உதிக்கிறவனாகிக்
ணங்களாகிற கைகளால் அம்ருதத்தையும் தொட்டுத் தேகிகளை
தொட்டுப் பிழைக்கச்செய்கின்றான். இங்கு அதாமத்தில் பற
ளவர்களான அஸுரர்கள் காலத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும்
டப்பட்டவர்களும் இந்திரனால் செல்வம் அபகரிக்கப்பட்டவர்
நமாகி வஸித்தனர். இவ்விடத்தில், எல்லாப்பூதங்களுக்கும்
ஹேச்வரரான பூதபதியென்பவர் எல்லாப்பூதங்களுடைய க்ஷேமத்
ன்பொருட்டும் உத்தமமான தவத்தைச்செய்தார். இவ்விடத்தில்
வரதத்துடன்கூடினவர்களும் தங்கள் வேதாத்யயனத்தினால்
மத்தை அடைந்தவர்களும் பிராணனைவிட்டவர்களும் ஸ்வர்க்
தை ஜயித்தவர்களும் வேதியர்களுமான மஹரிஷிகள் வஸிக்கின்ற
இவ்வுலகில் எந்நாளும் ஏதாவது ஒன்றை உடுத்து ஏதாவ
ன்றைப்புஜித்து எங்கேவேண்டுமோ அங்குச் சயனித்துக்கொண்
நப்பவன் கோவிரதமுள்ளவனாகச் சொல்லப்படுகின்றான். மாத
ய! பார். இவ்விடத்தில் எவனாவது ஒருவன், உனக்குத்
னத்தினால் வருணகப் பிடித்திருந்தால் முயற்சிசெய்து அவனை
டைந்து பிரார்த்திக்கிறேன். ஜலத்தில் வைக்கப்பட்டதும் ஒளியி
ல் ஜ்வலிக்கிறதுமான இந்த அண்டமானது பிரஜைகளுடைய பிர
மவரையில் வெடிக்கிறதில்லை, அசைகிறதுமில்லை. இதனுடைய
பத்தியையும் நாசத்தையும் சொல்ல நான் கேட்டதில்லை.
னமாதாவையும் பிதாவையும் ஒருவரும் அறியார். ஓ! மாத
ய! இங்கிருந்தனரே, பிரளயகாலத்தில் பெரியதான அக்
ியானது கிளம்பிச் சராசரங்களுடன்கூடிய மூவுலகமுழுமையும்
கப்போகிறது' என்றார். மாதலியோ நாரதருடைய வார்த்தை
கேட்டபிறகு, 'இவ்விடத்தில் எனக்கு ஒருவனும் திருப்தியா
ல் வேறிடம் செல்லும் தாமஸம் வேண்டாம்' என்றான்.

நூறுவது அதயாயம்

பகவத்யாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் ஹிரண்யபுரம்சென்று அஸுரர்களில் வரன்தேடும்படி மாதலிக்குச் சொல்லியதும், அவன் அஸுரர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் பகையாயிருந்தலால் பகைவர் பக்கதது உறவு வேண்டாமென்றதும்)

நாரதா, 'அநேகம மாயைகளோடு ஸஞசரிககினற தை தியாகளையும தானவாகளையும சோநததும ஹிரணயபுரமெனறு விததிபெறறதும பெரிதும சிறநததுமான இநதபபடடணமான விஸவகாமாவினல மிககபரயததினததோடு நிமாணமசெய படடதும மயனல மனததால ஸருஷடிககபபடடதுமாகப பாத பாதேசததை அடுததிருககிறது இதில, முறகாலததில மி வலிமையுளளவாகளும சூரகளும வரமளிககபபடடவாகளும தானவாகள ஆயிரமமாயைகளைச செயதுகொணடு வஸிதத இவாகள இநதிரனலோ மறற யமனலோ வருணனலோ குபே னலோ வசபபடுததபபட முடியாா ஓ! மாதலியே! இ காலகஞசாகளெனகிற அஸுராகளும விஷணுவின பாத லுணடான நைருதாகளும பிரமமாவின பாததிலுணடான ய தானாகளும தெறறுபபறகளும பயஙகரமான வேகமும வ வுககு நிகரான வேகபராககிரமஙகளும மாயையின பல யுததததில கெடடமதமுமுடைய நிவாதகவசாகளெனகிற தான களும வஸிககினறனா இநதிரனனவன இவாகளைக கொலல வ வனகவிலலையெனபதை நீ அறிகிறய ஓ! மாதலியே! நீயும உ புததிரன கோமுகனும இநதிராணிககுப பதியான தேவ னும அவனபுததிரன ஜயநதனும பலமுறை பஙகபபடடவாகள மாதலியே! பொனமயமானவையும வெளளிமயமானவையும சி விதிபபடி வேலைகளுடனகூடினவையும சோநதமைநதவையும வீடுகளைப பாா வைடூரய மணிகளாலே விசிததிரமானவைக பவழஙகளால செயயபபடடு ரமணீயமானவைகளும ஸூாயகாந கறகளால செயயபபடடுச சுததமானவைகளும உயாநத வஜ களால ஜவலிககினறவைகளும பதமராகமயமாயிருபபவைகளு மணணுற கடடபபடடவைகளபோல விளஙகுகினறன மேத கலலாலமைநதவைகளபோலவும மாததாலமைநதவைகளபோல

படுகின்றன ஸூர்யனுக்கு நிகரான ரூபமுடையவைகளும் ன்ற தீயை ஒத்தவைகளும் மணிகளின் திரள்களால் விசித்திர வைகளும் உயர்ந்தவைகளும் நெருக்கமானவைகளுமாக விளங்கு றன ஒத்த அளவோடும் சிறப்போடும் மைந்த இவைகளை ரூபத் தும் திரவியத்தாலும் குணத்தாலும் எடுத்துரைக்க முடியாது ராகளுடைய விளையாட்டுக்காக அமைக்கப்பட்ட இடங்களையும் கைகளையும் ரத்தினங்களோடுகூடியவைகளும் விலையுயர்ந்தவை மான பாத்திரங்களையும் ஆஸனங்களையும் பார் மேகம்போல குகின்ற மலைகளையும் அருவிகளையும் இஷ்டப்படி பூத்துப் பலங அடைந்து இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கிற மரங்களையும் பார் ஓ! லியே! இவ்விடத்தில் உனக்குத் திருப்தியான வரன் இருப் அல்லது, உனக்கு விருப்பமானால், பூமியின் வேறு திக்குக் செல்லுவோம்' என்றார்

மாதலியோ, அந்த விதம் சொல்லுகின்ற அவரை நோக்கி, 'ஓ! ரிஷியே! தேவர்களுக்கு விருப்பமில்லாததை நான் செய்ய கூடாது பிராதாக்களான தேவர்களும் தானவர்களும் எந்நாளும் டாசசியான பகையை உடையவர்களல்லரோ? நான் பகைவர் தோடு ஸம்பந்தத்தை எப்படி விரும்புவேன்? வேறு இடத்திற்கு த் செல்லுவோம் தானவர்களைப் பார்ப்பதற்குத் தக்கவனல் ர் உம்முடைய உள்ளம் ஹிம்ஸைசெய்பவர்களான அஸுரர்க ம பிரியமுள்ளதென்று எண்ணுகிறேன்' என்றான்

நூற்றோராவது அத்யாயம்

பகவத்யாநுபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(நாரதர் கருடலோகம்போய் அங்குள்ள பக்ஷிகளின்பெயரையும் குணங்களையும் அங்கு வரன் பிடிக்காவிட்டால் வேறிடம் செல்லலாமென்பதையும் மாதலிக்குச் சொல்லியது)

இது பாம்புகளைத் தின்னுகின்ற பறவைகளான கருடா டைய உலகம் இவர்களுக்குச் சண்டையிலும் நடையி சுமத்தலிலும் ஶ்ரமமானது இல்லை ஓ! ஸூத! மாத ! கருடனுடைய புத்திரர்களான ஸுமுகன், ஸுநாமா,

ஸுநேத்திரன், ஸுவாசசஸ், ஸுருக, பக்ஷிகளுககு அரசு
ஸுபலனெனகிற ஆறுபோகளால இந்தக குலமானது விரிவைஅ
திருககிறது பிறகு, காஸ்யபருடைய வமசததில பிறநதவாக
ஐஸ்வாயததை விருததிசெயபவாகளும விநதையின குலத
வளாசசெயகிறவாகளுமான (அவாகளாலே) பக்ஷிராஜனு
ஆயிரமும நூறுமான நறகுலஙகள வேகமாக விருததிசெ
பட்டன இவாகளெல்லாரும செலவம நிரமபினவாகள எல்லா
ஸ்ரீவதஸமெனகிற அடையாளமுளளவாகள தவிர, எல்லா
செலவததையடைய விருபபமுளளவாகளாய வலிமைகளைத
கினறனா தயையிலலாதவாகளும பாமபுகளைத தினபவாகளு
இவாகள செயகையினுல க்ஷததிரியாகள ஞாதிகளை நாசம செ
தால பிராமமணததனமையை அடையாதவாகள. பிரதானாக
முறைபபடி இவாகளினபெயாகளைச சொலலுவேன, கேள
லியே விஷ்ணுவினுல அஙகீகரிககபபட்ட இநதககுலமானது
மூததககததனறே? இவாகளுககுத தெயவம விஷ்ணு விஷ்ணு
இவாகளுககுப புகலிடம இவாகளுடைய மனததிலும
பொழுதும விஷ்ணுவிருககிருா எபபொழுதும விஷ்ணுவே
ஸுவாணமுடன, நாகாசி, தாருணன, சணடதுணடகன, அநி
அநலன, விசாலாக்ஷன, குணடலி, பஙகஜித, வஜ்ரவிஷ்கம
வைநதேயன, வாமனன, வாதவேகன, திசாசக்ஷுஸ, நிமே
அநிமிஷன, தரிராவன, பைதராவன, வாலமீகி, தீபகன, தை
தவீபன, ஸரிதவீபன, ஸாரஸன, பதமகேதனன, ஸுமுகன,
கேது, சிதரபாஹன, அநகன, மேஷஹருத, குமுதன, த
ஸாபபாநதன, ஸோமபோஜனன, குருபாரன, கபோதன, ஸூய
திரன, சிராநதகன, விஷ்ணுதாமா, குமாரன, பரிபாஹன,
ஸுஸவரன, மதுபாககன, ஹேமவாணன, மாலயன, மாதரி
நிசாகரன, திவாகரன எனனும இநதககருடபுததாகள இநத ப
சததில் (ஓரிடததில) வசிபபவாகளமட்டுமே எனனுல சொ
பட்டனா (அவாகளுளளும) தலைமைபெறறவாகளும புகழுள
களும பலவானகளுமமட்டுமே சொலலபபட்டனா ஓ! மாதலி
இவவிடததில ஒரு பிடிததமுமிலலையானுல வா, போவோம
கிடைககும தேசததிறகு உன்னை அழைததுககொணடு போகிறே

நூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்.

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

ரதர் ரஸாதலஞ்சென்று அங்குள்ள ஸுரபிவம்சத்தின் பெருமையை மாதலிக்குச் சொல்லியது)

இது ஏழாவதான ரஸாதலமென்கிற பாதாளம் இதில் கோக்க
கெல்லாம் மாதாவும் அமிருதத்திலிருந்துண்டானதுமான
ுரபியானது பூமியின் ஸாரமான புலமுதலியவற்றிலுண்டான
ஆறுரஸங்களின் ஸாரத்தைக்கொண்டு மிகச்சிறந்த ஒருரஸமு
ா பாலை எப்பொழுதும் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறது குற்ற
றதான இது, முன்பு அமிருதத்தினால் திருப்தியை அடைந்த
ம ஸாரத்தைக் கக்கின்வருமான பிதாமஹருடைய முகத்திலிருந்
உண்டாயிற்று பூமியினிடத்தில் விழுந்ததான இதனுடைய
ின தாரையினால் செய்யப்பட்ட மடுவானது பாற்கடலென்று
கபரிசுத்தமாகச் சொல்லப்படுகிறது நுரையால் பூத்திருப்பது
ானற (இந்தக்கடலினது) நுரையினால்நிரம்பிய கரையில், (அந்த
ாரையை) குடித்துக்கொண்டு, பேனபாக்ளென்கிற முனி
ரஷ்டர்கள் வஸிக்கின்றார்கள் மாதலியே! 2 பேனத்தை அருந்து
வர்களும் பேனபாக்ளென்று பிரஸித்திபெற்றவர்களுமான அவ
தங்களிடமிருந்து தேவதைகள் பயப்படும்படி உக்ரமான
த்திலிருக்கின்றனர் மாதலியே! இதைச்சேர்ந்த வேறுநான்கு
கள் திக்குகளைக்காக்கிறவைகளும் திக்குகளைத்தரிக்கிறவை
மாய் எல்லாத்திக்குகளிலும் வஸிக்கின்றன ஸுரூபை என்கிற
தேனுவானது கிழத்திக்கைத்தரிக்கிறது ஹம்ஸிகையென்பது
ற்த தென்திசையைத்தரிக்கிறது மாதலியே! மிக்கபெருமை
ந்ததும் பலவடிவங்களையுடையதுமான ஸுபத்ரையானது எந்
ும் வருணனைச்சேர்ந்த மேற்குத்திக்கைத் தரிக்கிறது மாதலி
! ஸர்வகாமதுக்கையென்பது தாமமுடையதும் குபேரனுடையப
டதுமான வடதிசைகைத் தரிக்கிறது. மாதலியே! அஸுரர்க
ாடுகூடிய தேவர்களாலே மந்தரபர்வதத்தை மத்தாகச்செய்து
லில் இவைகளுடைய பாலுடன் கலந்த பாலைக்கடைந்து வாருணி
்வியும் லக்ஷ்மியும் அமிருதமும் உச்சைஃச்ரவமென்கிற சிறந்த
ிரையும் மணிகளாலசிறந்ததான கௌஸ்துபமும் எடுக்கப்பட்ட

1 காமதேனு　2 பேனம் = நுரை

னா காமதேனுவானது, தனபாலே, [1]ஸுதையை அருநதுகிறவாக ஷயததில ஸுதையாகவும, [2]ஸவதையைபபுஜிககிறவாகளவிஷயத ஸவதையாகவும [3]அமிருததைதை அருநதுகிறவாகளவிஷயததில ருதமாகவும பெருககுகிறது இநதவிஷயததில பாதாளவாஸிகளா முனபு கானமசெயயபபடடதும உலகததில விதவானகளால கா செயயபபடுகிறதுமான பழமையான காதையானது கேடகப கிறது அதன பொருள; 'ரஸாதலபபிரதேசததில வஸிபபதுபே நாகலோகததிலும ஸவாககததிலும ஸவாககததிலுள்ள விமா திலும வஸிபபது ஸுகமிலலை' எனபது

நூற்றுமூன்றாவது அத்யாயம்

பகவதயாநபாவம (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் மாதலியைப் போகவதிக்கு அழைத்துப்போய் வரன்பார்க்கச் சொல்லியதும், அவன் ஸுமுகன் என்பவனைத் தனக்குப் பிடித்திருப்பதாகச்சொல்லி அவனுடையவரலாற்றை நாரதரால்அறிந்து அநதவரனை நிச்சயித்துத் தரும்படி நாரதரை வேண்டினதும்)

இது வாஸுகியினால காககபபடட போகவதியெனகிற ப ணம இது சிறநததான தேவராஜனுடைய அமராவதிபோனற தவததால உலகததில முககியமாயிருபபவனும மிககபெருமையு பூமியை எபபொழுதும தரிபபவனும பனிமலைககுநிகரான வததைஉடையவனும சிறநத ஆபரணஙகளால அலஙகரிககபப வனும ஆயிரமசிரஙகளைத தரிபபவனும ஜவாலையுடனகூடின குகளையுடையவனும மிககவலிமையடைநதவனுமான சேஷனெ கிற நாகன இதோ இருககிறான இவவிடததில பலவிதமான வததையுடையவாகளும பலவிதமான ஆபரணஙகளை உடைய களும ஸுரஸையினுடைய புததிராகளும நாகரததினம, ஸவ காரேகை, சகரரேகை, கமணடலுரேகை இவைகளை அடையாளப உடையவாகளும ஆயிரககணககானவாகளும பலசாலிகளும எ ரும இயறகையாகவே பயஙகராகளுமான நாகாகள தனபமமீஙக வாகளாக வஸிககினறனா சிலா ஆயிரம தலையுளளவாகள சி ஐநநூறு தலையுளளவாகள. சிலா நூறு தலையுடையவாகள சி மூனறு தலையுடையவாகள சிலா பதது ததலையுடையவாகள. சி

[1] நாகருணவு [2] பிதிருணவு [3] தேவருணவு

தலைபுடையவாகள, பெரியபடமும பெரியசரீரமும மலை-
விரிவான உடலுமுடையவாகள இவவிடததில ஒரு வமசததி
ா நாகாகள பல ஆயிரஙகளும பததுலக்ஷஙகளும பத
காடிகளுமாயிருககினறனா (அவாகளைச) சிறநதவாகளின-
மயாக, எனனிடமிருநது கேள வாஸுகி, தக்ஷகன, காாக-
கன, தனஞசயன, காளியன, நகுஷன, கமபளன, அமவ-
, பாஹயகுணடன, மணிஎனகிற நாகன, அபூரணன, ககன,
னன, வலபததிரன, குருரன, குகுணன, ஆாயகன, நநதகன,
ன, போதகன, கைலாஸகன, பிஞசரகன, ஐராவதனெனகிற
, ஸுமனோமுகன, ததிமுகன, சஙகன, நநதன, உபநநதகன,
ன, கோடரகன, சிகி, நிஷ்டூரிகன திததிரி, ஹஸதிபததிரன,
தன, மாலபபிணடகன, பதமாஇருவா, புணடரீகன, புஷபன,
ரபாணகன, கரவீரன, பீடரகன, ஸமவருததன, வருததன,
டாரன, பிலவபதரன, மூஷிகாதன, சிரீஷகன, திலீபன, சஙக
ன, ஜயோதிஷகன, அபராஜிதன, கௌரவயன, திருதராஷடி
குஹுரன, கருசகன, விரஜஸ, தாரணன, ஸுபாகு, முகரன,
, பதிரன, அநதன, விசுணடி, விரஸன, ஸுரஸன எனகிற-
களும், மறறும பலபோகளும கமயபருடைய புததிராகளாகக
படடனா மாதலியே! இவாகளில ஒரு வரன உனககுப-
கிறுன? பாா' எனறுா.
மாதலியோ, வேறிடதது நினைவிலலாதவனுகி இமைவிடாமல
வனை ஊனறிபபாாதது, நாரதரைநோககி வினவினன, அவனி
அனபுள்ளவனுமானன மாதலி, 'ஓ! தேவரிஷியே! கௌரவ
ககும ஆாயகனுககும எதிரிலிருபபவனும காநதியுளளவனும
குபொருநதியவனுமான இவன எவனுடைய குலததின குழந
? இவனுடையதநதை யாா? தாய யாா? இவன எநதநாகததைச
நதவன?பெரிதான தவஜமபோலிருபபவனனஇவன எநத வமசத
சோநதவன? ஊககமுடைமையினுலும தைாயததினுலும
ததினுலும பிராயததினுலும குணகேசிககுச சிறநதபதியாக
மனததில புகுநதான' எனறுன
நாரதா, அபபொழுது, ஸுமுகனைபபாாதது, மனததில அனபு-
ததவனன மாதலியை நோககி, (அநதநாகனுடைய) பெருமையை-
உறபததியையும செயகையையும தெரிவிததாா.
'மாதலியே! இவன ஐராவதனுடைய குலததில பிறநத ஸுமுக
னகிற நாகமரேஷடன. ஆாயகனுடைய மகனுககுமகனும வாம

னுடைய மகளுக்கு மகனுமாகக் கருதப்பட்டவன் மாதலி
இவனுக்குத் தந்தையான சிகுரனென்கிற நாகன் சீக்கிரமகருடனு
ணத்தை அடையும்படி செய்யப்பட்டான்' என்றா பிறகு, மா
மனத்தில் பிரீதியடைந்து நாரதரை நோக்கி, 'ஓ! ஐயா! நாகர்க
சிறந்தவனான இவன் எனக்கு மருமகனாவதில் எனக்கு வி
யிருக்கிறது இவன் விஷயத்தில் முயற்சிசெய்யக்கடவீர் ஓ!
வரே! இவனிடத்தில் பிரீதியுடையவனாயிருக்கிறேன் பிரிய
புத்திரியை இந்த நாகனுக்குக் கொடுப்பதற்கு விரும்புகிறேன்' என

நூற்றுநான்காவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் ஆர்யகனைப் பேரனுக்காகக் குணகேசியை வாங்கிக்கொள்ள
சொல்லியதும், ஆர்யகன் ஸுமுகனைத் தின்பதாகக் கருடன்
செய்த பிரதிஜ்ஞையைச் சொல்லியதும், மாதலி ஸுமுகனைக்
காப்பதற்காக அவனுடனும் நாரதருடனும் இந்திரனிடம்
சென்றதும், நாரதர் விஷ்ணுவிடம் தெரிவிக்க அவர்
ஸுமுகனுக்கு அமிர்தங்கொடுக்கும்படி இந்திரனுக்
குச்சொல்லியதும், இந்திரன் அமிர்தம்கொடா
மலே ஆயுளைக்கொடுத்ததும், மணம்
நிறைவேறியதும்.)

குருநந்தன! முனிசிகாமணியாகிய நாரதர் மாதலியினுடைய
வார்த்தையைக் கேட்டுத் தேவன்போல் விளங்கும் அந்த ஆர்ய
நோக்கி, 'இவன் மாதலியென்கிற ஸூதன், இந்திரனுக்கு வே
னவனான நண்பன், தூயவனும் சீலமும் குணமுமுடையவனும்
மையுடையவனும் வீர்யமுடையவனும் பலசாலியுமானவன் இ
இந்திரனுக்கு நண்பனும் மந்திரியும் ஸாரதியுமானவன் யுத்தம
லும் இந்திரனுக்குச் சிறிது வித்தியாஸமேயுள்ள வல்லமையுடைய
இவன் தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்குமுண்டான யுத்தங்க
ஆயிரம் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதும் ஜயத்தையே சீலமாகவு
யதுமான சிறந்த ரதத்தை மனத்தினாலேயே ஓட்டுகிறான் இ
குதிரைகளால் ஜயித்தவர்களை இந்திரன் கைகளால் ஜயிக்கி
இவன் முந்தி [1] அடித்தவர்களை இந்திரன் அடிக்கிறான். இவனு

---

1 தேரோட்டும் திறமையினால் எதிரிகளை அகப்படுத்துகிறானென்

தெதாடைகளையுடையவளும ரூபததினல பூமியில நிகாறறவ
ஸததியம, சீலம, குணம இவைகளை உடையவளும குண
என்று புகழ்பெறறவளுமான ஒரு கனனிகை இருககிருள
னபோனற காநதியுள்ளவனே! முயறசியுடன மூவுலகமும ஸஞ
கினற அபபடிபபடட இவனுககு ஸுமுகனெனகிற உனனு
பெளதரன தனபுததிரிககுப பதியாக ருசிததிருககிருன
ரேஷடனே! உனககும நனகு திருபதியாயிருநதால தாமதம
டாம ஆயக! கனனிகையைப பெறறுககொள்ளுகிற விஷபத
கிரம புததியைச செலுததககடவாய் விஷணுவினுடைய கிரு
ல லக்ஷ்மிபோலவும அககினியினுடைய கிருகததில ஸவாஹா
போலவும உனனுடையகிருகததில அழகிய இடையையுடையவ
குணகேசியானவள இருககடடும ஆகையால, நீ இநதிர
இநதிராணிபோல அவளுககுநிகரான பெளததிரனநிமித்த
(அவனுககு) நிகரான குணகேசியைப பெறறுககொள்
தையை இழநதவனாயிருநதாலும, உனனிடததிலும ஐராவத
ததிலுமுள்ள குணததினலும, நனமதிபபினலும ஸுமுக
டய சீலம தூயமை அடககமுதலிய குணஙகளாலும இநத
கனை வரிககிரோம இநதமாதலி தானேவநது கனனிகையைக
பபதறகு யததனிததிருககிருன. நீயும அவனுககு மரி
தையைச செயயததககவன' என்றார்.
அநத ஆயகனே பெளததிரனை வரிப்பதாலும் புததிரன
ததாலும ஸநதோஷததையும தீனததனமையையும அடைநத
நாரதரைநோககி, 'ஓ! மஹரிஷியே! உமமுடைய
தையை நான கெளரவிககபபடடதாக நினைக்கவிலலை
ரனுககு ஸகாவாககசேரநதவனை இவன எனககு ஸமமத
ன? ஓ! மகாமுனிவரே! காரணம தாபபலமாயிருபபதனல
திரம ஆலோசிககிறேன ஓ! ஐயா! மிககாநதியுடையவரே!
டைய தேகததை உணடுபணணின எனனுடைய புததிரன
ல தினனபபடடான அதனல, நாஙகள துககததை அடைந
ளாயிருககிறோம ஓ! பிரபுவே! செலலுகிறவனன அநதக
ன, மறுபடியுமே, 'மறறொருமாஸததில ஸுமுகனையும பக்ஷிப
' என்று சொனனன. அது அபபடியே நிசசயமாக நேரும
ககருடனுடைய உறுதியை அறிவோம அநதககருடனுடைய
தையினலேயே எனனுடைய ஸநதோஷம நசிததுவிடடது;
ன.

மாதலியோ, அவனைநோககி, 'இவனிடததில நான புததி
'செலுததிவிடடேன உனனுடைய பௌததிரனை ஸு
நான மருமகனாக வரிததுவிடடேன அபபடிபபடட இநத
எனனோடும நாரதரோடும மூவுலகஙகளுககும தலைவனும தே
ளுககுப பதியுமான இநதிரனை அடைநது பாாககககடவன
காரியததைககொணடு இவனுடைய ஆயுளைத தெரிநதுகொ
வேன சிறநதவனே! கருடனைத தடுபபதிலும முயறசிசெய
ஸுமுகனும காரியததை ஸாதிபபதறகு எனனுடன தேவா
அடையககடவன ஓ! நாக! உனககு க்ஷேமமுணட
எனறான

பாரத! ஆாயகனாலே, 'போகலாம' எனறு அநுமதிகொ
படடவுடன, மிககவொளிபபுடைய அவாகளெலலாருமே ஸு
அழைததுககொணடு தேவாகளுககு அரசனும மிககுகாநதியை
யவனும உடகாாநதிருபபவனுமான இநதிரனைக கணடாாகள
விடததில, நானகுகைகளையுடையவரும பகவானுமான விஷணு
வா காாயவசததால இருநதாா அவரிடம, நாரதா மாதலியை
றிய எலலாவறறையும சொனனாா பிறகு, திருமாலானவா உ
களுககுத தலைவனான இநதிரனை நோககி, 'இவனுககு அமிாத
கொடுததுத தேவாகளுககுச சமமாகசசெய வாஸவ! மா
நாரதரும ஸுமுகனுமே உனனுடையஇசசையினால விருமப
இநதஇஷடததைத அடையடடும' எனறாா பிறகு, இநதிரன
னுடைய பராககிரமததைஆலோசிதது விஷணுவைநோககியே,
இதனைககொடும' என்று சொனனான (அபபொழுது) விஷணு
வா, 'ஓ! விபுவே! நீ சராசரஙகளான எலலாஉலகஙகளுககும
உனனால கொடுககபபடடதைக கொடுககபபடாததாகச
எவன துணிவான?' எனறாா

பிறகு, வலனையும விருதராஸுரனையும கொனறவனான
ரன அநதநாகனுககுச சிறநததான ஆயுளைககொடுததான அவ
அமிருதபானததையோ செயவிககவிலலை ஸுமுகனோ வா
அடைநது முகததில தெளிவுடையவனான இஷடபபடி
ததைபபெறறுககொணடு தனவீடடைநோககியும சென்றான
ரும ஆாயகனும காரியததை முடிததுககொணடு ஸநதோஷ
அடைநது மிகக காநதியுடையவனான தேவராஜனைப பூஜித
டுச சென்றாாகள.

நூறறைநதாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ருடன் கோபமுற்று இநதிரோபேநதிரரிடம் வநது காவமாகப் பேசிய
தும், திருமால் கருடனுடைய காவத்தைப் போக்குதற்காகத் தமது
வலக்கையைத் தாங்கச்செய்ததும், கருடன் தாங்கமாட்டாமல்
க்ஷமிக்கவேண்டினதும், கண்வர் கதையைமுடித்துத் துரி
யோதனனைக் கர்வத்தைவிட்டுப் பாண்டவர்களுடன்
நட்புக்கோளளச்சோல்லியதும், அவன்
தொடைதட்டி நகைக்க, 'தொடையி
லேயே மரணம்நேரும்' என்று
அவர் அவனைச் சபிந்ததும்)

பாரத ! அபபொழுது, மிகக பலசாலியான கருடன, நாக
கு இநதிரன ஆயுளைககொடுததகை நடநதபடி கேடடான
யான கருடன மிகககினததுடன சிறகுகளின பெரிய காறறி
மூவுலகஙகளையும நிறைததுககொணடு இநதிரனை விரைவாக
டநதான கருடன சொலலுகிருன

'பகவானே ! (எனனை) அவமதிதது எனனுடைய ஜீவனமானது
ஞல) ஏன கெடுககபபடடது ? (எனககு) இஷடபபடி செயய
ததையளிததுவிடடு, திருமபவும தவறினவனுகிருய எலலாப
ணிகளுககும ஈஸவரனுன பிரமமாவிஞலே எனககு இயறகை
வே எலலாபபிராணிகளும ஆஹாரமாகச செயயபபடடன (அது)
ஞல ஏன தடுககபபடுகிறது? இநதப பெரிய நாகன (எனனுல)
ககபபடடான இவனுல எனககு ஸமயமும குறிககபபடடது
வ! நான இவனைககொணடு எனது பெரிய குடுமபததைப போஷிகக
ணடும. இது அவவிதம இருககையில, வேறெருவனைக கொலல
மபமாடடேன தேவராஜ! விருமபியதை விருமபியபடி செயது
ணடு விளையாடுகிருய (ஆகையால), நானும எனது வேலைககாரா
ம என வீடடிலுளள போஷிககபபடததககவாகளும பிராணனை
வோம வாஸவ ! பிரீதியுடன கூடினவனுவாய' எனறுன கருட
டய வாாததைதையைககேடடு, அபபொழுது, ஸுமுகன தாமுகன
கொரபபடட முகமுளளவன) ஆகி ரூபததை விடடுவிடடு நிறம
ஸாபபததின ரூபததைததரிககிறவனுஞன பிறகு, விஷ்ணுவின
பததை அடைநது பாதபீடததைச சுறறிககொணடான.

இந்திரன், 'கருடா! என் செய்கையில்லை நீ என்னைக் கோ
வேண்டாம் அந்தஸுமுகன் ஸமர்த்தரான விஷ்ணுவினாலே அ
ளிக்கப்பட்டான்' என்றான் கருடன் இந்திரன்சொன்னவார்த்
தையைக்கேட்டு, 'வலாஸுரனையும் விருத்திராஸுரனையும் கொன்றவ
மூவுலகங்களுக்கும் ஈச்வரனுயிருந்தும் பிறனுக்கு அடிமையாய்
பதை அடைந்த எனக்கு இதுவுமே தகும், (இதற்கு) மே
தகும் தேவர்களுக்கும் ஈசனுயிருப்பவனே! நீ இந்தச் சமயத்தி
எனக்கு விஷ்ணு கார்ணம் இல்லை வாஸவ! மூவுலகங்களுக்கும்
சனே! உன்னிடத்திலன்றோ ராஜ்யம் சாச்வதமாயிருக்கிறது?
க்கும் தக்ஷனுடைய புத்திரி தாய், காச்யபர் தந்தை நானும் ப
லே எல்லா உலகங்களையும் தாங்கவும் சக்திபுள்ளவன் என
எல்லாப் பிராணிகளாலும் தாங்கமுடியாத பெரிய பலமிருக்கி
என்னாலும், அஸுரர்களுடன் நடந்த போரில் பெரிய வேலையா
செய்யப்பட்டது என்னாலும் ச்ருதச்ரீ, ச்ருதஸேனன், வி
வான், ரோசனமுகன், ப்ரஸருதன், காலகாக்ஷன் என்கிற அஸுர
கொல்லப்பட்டார்கள் நான் யத்னத்தினால் த்வஜத்தின் ஸ்தா
த்தைஅடைந்து பணிவிடை செய்வதாலும் உனது தம்பியைச
பதனாலுமே என்னை அவமதிக்கிறாய் சிறந்தவனாயிருந்துகொ
இவரைப் பந்துக்களோடு சுமக்கின்ற என்னைக்காட்டிலும் ப
த்தைச் சுமக்கின்றவன் வேறு எவன் இருக்கிறான்? எனக்குமிக
சிறந்தபலமுடையவன் வேறு எவன் இருக்கிறான்? வாஸவ! நீ எ
அவமதித்து ஆகாரத்திலிருந்தும் திருப்பினபடியால், உன
இவராலும் என்னுடைய கௌரவமானது அழிந்துவிட்டது' எ
சொல்லி, (விஷ்ணுவைநோக்கி) 'அதிதியினிடமபிறந்த பலபராக
சாலிகளான இவர்களெல்லாரிலும் பலத்தினால் நீர் மிக்கபலமுள
ரல்லவா? அப்படிப்பட்ட உம்மை நான் ச்ரமமில்லாமல் சிறகின்
பாகத்தினால் சுமக்கிறேன் ஓ! ஐயா! நீர் இதில் யார் ப
ன்னென்று மெள்ள ஆலோசியும்' என்றான்

அவ்விதம்சொல்லப்பட்ட விஷ்ணுவானவர், முடிவில் குரூர
அந்தப்பக்ஷியின் வார்த்தையைக்கேட்டு, கலக்கமுடியாதவனான
டனைக் கலங்கச்செய்கிறதற்காக, 'கருடா! துர்ப்பலனான உன
பலமுடையவனாக நினைக்கிறாய் பக்ஷியே! நம்முடைய எதிரில் நீ
னைத் துதித்ததுபோதும் மூவுலகமும் முழுமையும் என்சரீரத்
தாங்குவதில்லை சக்திஇல்லாதது நானே என்னால் என்னை
உன்னையும் தாங்குகிறேன் நீ கைகளால் என்னைச் சுமக்கவி

புகழ்ந்துகொள்வது வீண் நீ என்னுடைய இந்தவலக்கை ஒன்றை
டும் சுமக்கக்கடவாய் இந்த ஒன்றைச் சுடப்பாயானால் நீ புகழ்
கொள்வது பயனுள்ளதாகும்' என்றார் பகவான் இவ்விதம் சொல்
டு அவனுடைய தோளில் கையைவைத்தார் அவன் வைக்கப
அந்தப்பாரத்தைத் பலத்தால் சுமப்பதற்குச் சக்தியுடையவ
ல்லை அவன் பாரத்தால் பீடிக்கப்பட்டுச் சோர்வை அடைந்து
ழுந்து விழுந்தான், பர்வதங்களோடுகூடிய பூமிமுழுமைக்கும்
ளவு பாரமுள்ளதோ அவ்வளவுபாரத்தைக் கைஒன்றுக்கு இருப்
க நினைத்தான். பலசாலிகளில் சிறந்தவரான (அந்த) அச்சுதர் இவ
பலத்தினால் பீடிக்கவில்லை அதனால், அவர் அவனுடைய உயிரை
க்கச்செய்யவில்லை அப்பொழுது, பக்ஷியான அவன் மிக்க பாரத்தால்
க்கப்பட்டு வாயைத் திறந்துகொண்டு சரீரம் நைந்து சோர்ந்து
வுழ்வி இறகுகளை உதிர்த்தான் அறிவுநழுவினவனும் சோர்வை
டைந்தவனும் தீனனுமான அந்தக்கருடன் விஷ்ணுவைத் தலையால்
ங்கி [1] ஒருவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினான் ஓ! பகவானே!
த்தின் ஸாரத்திற்கு நிகரான பருத்த புஜத்தை ஸ்வபாவமாக
த்தினாலேயே பூமியில் தேய்க்கப்பட்டேன் ஓ! தேவரே!
சி அடைந்தவனும் நினைவுகுறைந்தவனும் பலத்தின் அழிவி
எரிக்கப்பட்டவனும் த்வஜத்தில் வஸிக்கின்றபறவையுமான என
பத்தில் நீர் பொறுக்க வேண்டும் ஓ! தேவரே! விபுவே! சிறந்
ன உம்முடையபலம் என்னால் அறியப்படவில்லை அதனால், நான்
து பலத்தைப் பிறருக்கு ஸமமாக நினைக்கவில்லை' என்றான்

பிறகு, அந்தப்பகவான் கருடனுக்கு அநுக்ரஹஞ்செய்தார் அப
ழுது ஸ்நேஹத்தினால் அவனைநோக்கி, 'இனிமேல் இவ்விதஞ்செய்ய
தே' என்றும் சொன்னார் கால்கட்டைவிரலால் ஸுமுகனைக்
னுடைய மார்பில் எறிந்தார் ராஜஸ்ரேஷ்டனே! அதுமுதற
ண்டு, (அவன்) ஸர்ப்பத்தோடு கூடியிருக்கிறான் அரசனே!
னும் பெரிய புகழையுடையவனும் விநதையின் புத்திரனு
கருடன் இவ்விதம் விஷ்ணுவின்பலத்தால் ஆக்ரமிக்கப
க் கர்வநாசத்தை அடைந்தான் காந்தாரியின் புத்திர!
ய! அதுபோல நீயும் வீரர்களான அந்தப்பாண்டுவின் புத்தி
ப் போர்முகத்தமாக எதிர்க்காதவரையில் ஜீவிப்பாய். அடிப
ளில் சிறந்தவனும் வாயுவின்புத்திரனும் மிக்கபலசாலியுமான
ம் இந்திரன்புத்திரனான தனஞ்சயனும் யுத்தத்தில் யாரைத்

[1] அதிகம்பேசவும் முடியாதவனானானென்பது.

தான கொலலா? விஷ்ணுவும வாயுவும இநதிரனும தாமராஜ
அநத அஶவினிதேவாகளிருவருமான இநததேவாகள உன
எனனகாரணததால பாாககககூடியவராவாாகள? ராஜபுததிர! ஆ
யால, உனககு விரோதம போதும ஸமாதானததை அடை
கடவாய வாசுதேவராகிற துறையினுலே குலததைககாககத தக
னுகிறுய பெரியதவததையுடைய இநதாாதா, அபபொழு
விஷ்ணுவினுடைய பேராறறல முழுமையையும நேரில பாாதத
சககாததையும கதையையும தரிபபவரானஇநதககிருஷ்ணாஅவ
எனறுா அபபொழுது, துாயோதனனே அதைககேடடுப பெ
மூசசுவிடடுப புருவமவளைநத முகததுடன காணணைபபாாததுச
ததுடன சிரிததான துஷடபுததியுடையவனுன அவன கண
ரிஷியினுடைய அநதவாாததையை வீணுகசசெயது யானைதது
கைககு நிகரான வடிவததையுடையதொடையில அடிததுககொண
'ஓ! மஹரிஷியே! எவவிதமாகக கடவுளால படைககபபடடே
எது நேருமோ, எது எனககுககதியோ அபபடியே இருககிறே
பிதறறலானது எனனசெயயும?' எனறு சொனனுன பிறகு, கண
சினமுறறு அறிவிலியான துாயோதனனை நோககி, 'நீ தொடை
அடிததுககொணடபடியால, (உனககுத) தொடையில மரணம
படும' எனறுா" எனறுசொனனுா

நூறறுருவது அதயாயம்

பகவதயாநபாவம. (தொடர்ச்சி)

(நிாப்பநதம் தீமைக்குக் காரணமென்பதை விளக்க நாரதர் கால வர்கதையைத் தொடங்கியதும் விஶவாமித்திரர் நிர்ப்பநதம் செயத காலவரைக் கருமையான காதுள்ள குதிரைகள் எண் ணூறு தரச் சொல்லியதும்)

ஜனமேஜயா, "தீயசெயகையில பறறுளளவனும பிறா பெ
ளில லோபததால புததிமயககததை அடைநதவனும கீழான
ளிடததில பறறுளளவனும மரணததில உறுதியைச செயதவ
ஞாதிகளுககுத துககததைச செயபவனும உறவினாகளுக
சோகததை விருததிசெயபவனும நணபாகளுககுத துனபத
கொடுபபவனும பகைவருககு ஸநதோஷததை விருததிசெயபவ
கெடடமாாககததில இருபபவனுமான இவனை இநதவிஷயததில

னரோ நட்புடைமையால் நண்பரே ஸ்நேஹிதரான பகவானே
தாமஹரான 1 பீஷ்மரோ ஏன் தடுக்கவில்லை?' என்று கேட்டார்.
வைசம்பாயனர் சொல்லுகின்றார்: "பகவானாலும் தகுதியான
ர்த்தையானது சொல்லப்பட்டது, பீஷ்மராலும் சொல்லப்பட
து, நாரதராலும் பலவிதமாகச் சொல்லப்பட்டது அவற்றைக்
ளும் நாரதர், 'குருநந்தன! (சொன்னதைக்) கேட்பவனான நண
ர் கிடைப்பது அரிது ஹிதனான நண்பன் கிடைப்பதும் அரிது
ண்பன் எந்தத் தன்மையில் இருக்கிறானோ அந்தத் தன்மையில்
வினனும் இருக்கிறதில்லை நண்பர்கள் (சொல்வதைக்) கேட்பது
ிதமென்றும் பார்க்கிறேன் நிர்ப்பந்தமானது செய்யத்தக்கதுமில்லை
ர்ப்பந்தமோ மிக்கக்குரூரமானது இந்தவிஷயத்திலும் நிர்ப்பந்தத்
ல் காலவர்அடைந்த அபஜயரூபமான இந்தப் பழைய சரித்திரத்
தச் சொல்லுகிறார்கள்
அரசனே! பாரத! முற்காலத்தில் தர்மமானது தவஞ்செய்
வரான விஶ்வாமித்ரரைப் பரீக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிற விருப்பத்
னாலே தான் ஸப்தரிஷிகளிலொருவருடைய வேஷத்தை அடைந்து
வானனவஸிஷ்டரிஷியாகிப் பசியையடைந்து புஜிக்கவிருப்பத்
டன் அந்தக் கௌசிகருடைய ஆஶ்ரமத்தைஅடைந்தது. உடனே,
வாமித்திரர் பரபரப்பைஅடைந்து முயற்சியுடன் பரமான்னத்
ின் சருவைப் பக்குவஞ்செய்தார் (தருமமாகிய) அவர் மற்றத்
ிகளால் கொடுக்கப்பட்ட அன்னத்தைப் புஜித்தபடியால்
மை எதிர்பார்க்கவில்லை பிறகு, விஶ்வாமித்திரரும் மிகவும்
ணமாயிருக்கும் அன்னத்தை எடுத்துக்கொண்டு அருகிற்சென
(தர்மமாகிய) பகவானனவர், 'நான் புஜித்தாகிவிட்டது.
நானவருமளவும் நில்' என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்
சனே! பிறகு, மிக்ககாந்தியுடையவரும் கடுமையான விர
தையுடையவருமான விஶ்வாமித்திரர் நின்றுகொண்டே தலை
அன்னத்தைவைத்துக் கைகளால் பிடித்துக்கொண்டு காற்றை
ந்துகிறவராகிச் செயலற்று ஆஶ்ரமத்தினஅருகில் கட்டைபோலி
தார். காலவமுனிவர், பெரியவரென்னும் எண்ணத்தினாலும்
கத்தக்கவரென்னும் எண்ணத்தினாலும் ஸ்நேஹத்தினாலும் பிரி
தைச்செய்யும்விருப்பத்தினாலும் கௌசிகருக்குப்பணிசெய்வதில்
றசிசெய்தார் பிறகு, நூறுவருஷங்கள் பூர்ணமானபொழுது மறு
பும் தர்மம் வஸிஷ்டருடைய வேஷத்தைத் தரித்துக்கொண்டு

1 'பகவானும் பிதாமஹருமான வியாஸர்' என்பது பழையஉரை

போஜனத்தில் விருப்பத்தால் கௌசிகரை அடைந்தது. தாம்ம
அந்த முனிவர், மகரிஷியும் புத்திமானுமான விஸ்வாமித்ரர் வாயுவ
பக்ஷித்துத் தலையால் அன்னத்தைச் சுமந்துகொண்டு நிற்ப
பார்த்து, பிறகு, அப்படியே உஷ்ணமும் அப்படியே புதிதுமாய்
கிற அன்னத்தைவாங்கிப் புஜித்துவிட்டு அவரை நோக்கி, '
பிரம்மரிஷியே! ப்ரீதிஅடைந்தவனாயிருக்கிறேன்' என்று சொ
விட்டுச் சென்றார் விஸ்வாமித்திரர் அப்படியே தர்மத்தின்வசன
ஞால் க்ஷத்திரியத்தன்மையிலகிப் பிராம்மணத்தன்மையை அடை
ப்ரீதிஅடைந்தவரானார்

(பிறகு), விஸ்வாமித்திரர், தவத்தில் சிறந்த காலவரென்கிற
யருடைய பணிவிடையினாலும் பக்தியினாலும் ப்ரீதியடைந்தவ
'குழந்தாய்! காலவ! நான் அனுமதிகொடுத்துவிட்டேன் இஷ்
படி செல்' என்று சொன்னார் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட காலவர்
ஸந்தோஷத்தைஅடைந்து முனிவர்களில் சிறந்தவரும் மிக்ககாந்தி
யவருமான விஸ்வாமித்திரரை நோக்கி, மதுரமான வார்த்தையி
'ஓ! கௌரவத்தை அளிப்பவரே! உமக்குக் குருவின் செப
1 அத்தியாபனத்திற்காக என்ன தக்ஷிணைகளைக் கொடுக்கவே
டும்? தக்ஷிணைகளோடுகூடிய காரியமன்றோ நிறைவேறுகிற
தக்ஷிணைகளைக் கொடுப்பவன் அல்லவோ 2 மோக்ஷத்துடன்
கிறான்? ஸ்வர்க்கத்தில் யாகத்தின் பயனைத் தருவதும் அ
தக்ஷிணையே தக்ஷிணையானது சாந்தியாக (=இடையூறுக
போக்குவதாகச்) சொல்லப்படுகிறது பகவானே! நீர் குருவு
நான் எதைக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதைச் சொல்லவேண்
என்று கேட்டார் அந்தக் காலவர் பணிவிடையால் ஸ்ரம
அடைந்ததை அறிந்த பகவானான அந்த விஸ்வாமித்திர
அவரை நோக்கி, அடிக்கடி, 'போ, போ' என்று ஏவினார். விஸ்
மித்திரரால் அடிக்கடி, 'போ, போ' என்று சொல்லப்பட்ட
வர், 'எதைக்கொடுக்கவேண்டும்?' என்று பலமுறை கேட்
தவமுடையவரான காலவருடைய மிக்க நிர்ப்பந்தத்தால் விஸ்
மித்திரர், சிறிது கோபங்கொண்டு, 'காலவ! ஒருபக்கத்தில் பச்
காதுள்ளவைகளும் சந்திரனுக்குச்சமமான காந்தியுள்ளவை
மான எண்ணூற்று குதிரைகளை எனக்குக் கொடு, போ, தா
வேண்டாம்' என்று சொன்னார்

---

1 கல்வி கற்பித்தல் 2 'பயனை அடைவது' என்பது பழையவு

நூற்றேழாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(காலவர் விஶ்வாமித்திரர் விரும்பின குதிரைகளை அடைய விஷ்ணுவை
உபாஸித்ததும், கருடன் காலவனை வேண்டுமிடத்துக்கு அழைத்துப்
போவதாகச் சொல்லியதும்)

அப்பொழுது, புத்திமானான அந்த விஶ்வாமித்திரரால் இவ
தம சொல்லப்பட்ட காலவர் பிறகு, உட்காரவில்லை, படுக்கவில்லை,
னவில்லை. தூயோதன¹ அப்பொழுது, அந்தக்காலவர், தோலும்
புமடுமானவரும் வெளுத்தவரும் கவலையால் சோகத்தில் அழுந்
தவரும் மிகவும்துக்கிக்கிறவரும் கோபத்தால் எரிக்கப்பட்டவரும்
க்கத்தைஅடைந்தவருமாகித் துக்கத்தால் புலம்பினர்: 'எனக்
செல்வவான்களான நண்பர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்? செல்வம்
? பொருள்வரவு ஏது? சந்திரன்போல வெளுப்பான எண்ணூறு
திரைகள் எப்படிக்கிடைக்கும்? இனி, எனக்குப் போஜனத்தில்
த்தை ஏது? எனக்கு ஸுகத்தில் ஶ்ரத்தை ஏது? எனக்கு உயி
ஆசையும் அற்றுவிட்டது. எனக்கு உயிர்வாழ்க்கையால் என்ன
ன? நான் கடலின் அக்கரையிலாவது பூமியின் தூரத்திலும்
த்திலாவது சென்று ஶரீரத்தைவிடுகிறேன். எனக்கு உயிரால்
னபயன்? தனமற்றவனும் விருப்பம்நிறைவேறாதவனும் பலவித
பயன்களைவிட்டவனும் கடனைச் சுமப்பவனுமான எனக்கு
சைநிறைவேறுதலால் ஏது ஸுகம்? நண்பர்களுடைய தனத்
புஜித்து இஷ்டமானபடி ஸ்நேகத்தைச்செய்து பிரதிஉபகாரம்
யச் சக்தி இல்லாதவனுக்கு உயிரைக்காட்டிலும் மரணமும்
து பிரியமானது. செய்வேனென்று உறுதிகூறிச் செய்யவேண்
அதைச் செய்யாமற் பொய்வார்த்தையால் எரிக்கப்பட்டவ
டைய இஷ்டாபூர்த்தமானது நசிக்கிறது. பொய்யுடையவனுக்கு
ழகுகிடையாது. பொய்யுடையவனுக்கு ஸந்ததிகிடையாது.
ய்யுடையவனுக்குத் தலைமை கிடையாது. நல்லகதியே ஏது?
திகெட்டவனுக்குப் புகழ் ஏது? ஸந்தானம் ஏது? ஸுகம் ஏது?
திகெட்டவன் நம்பக்கூடாதவன் அல்லனோ? நன்றிகெட்டவனுக்குப்
யசித்தம் இல்லை. தனமில்லாத பாவியானவன் ஜீவிக்கிறதில்லை.

1 'முயற்சி இல்லாமையால்' என்பது பழைய உரை.
2 'இருந்தும் இறந்தவனே' என்பது பழைய உரை.

பாவிக்குக் குடிமையைத் தரித்தல் எது? நன்றியைக் கொல்
கிற பாவியானவன் நிச்சயமாக நாசத்தை அடைவான் குரு
விடம் காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு சொன்னபடி செய்
தவனுன நான் பாவியும் நன்றிகெட்டவனும் ஏழையும் பெ
யுடையவனுமானவன் அப்படிப்பட்ட நான் பெரிய முயற்சி
செய்து பிராணனை விட்டுப்போகிறேன் முன் நான் தேவர்களி
ஒன்றையும் பிரார்த்தித்ததில்லை எல்லாத் தேவர்களும் என்னை ய
சாலையில் கௌரவிக்கின்றனர் நானே தேவர்களில் சிறந்தவரும்
வரும் மூவுலகங்களுக்கும் ஈசுவரரும் துன்பத்தைப் போக்குபவ
கதியுடையவர்களுக்குச் சிறந்த கதியாயிருப்பவருமான விஷ்
வைச் சரணமாக அடைகிறேன் எவரிடமிருந்து தேவாஸுரர்கள்
வரையும் அடைந்துள்ள போகங்கள் ஏற்படுகின்றனவோ, யோகி
அழிவற்றவருமான அநந்தவிஷ்ணுவை வணங்கித் தரிசிக்க விரு
கிறேன்' என்று சொன்னார்

இவ்விதம் சொன்னவுடன், அவருக்கு நண்பனும் விநதையி
புத்திரனுமான கருடன் காட்சியளித்தான் ஸந்தோஷத்தை அ
ந்தவனுகி, அவரை நோக்கிப் பிரியத்தைச்செய்யும் விருப்பத்த
'நீ எனக்கு நண்பனுகக் கருதப்பட்டவன், நண்பர்களுக்கெல்ல
நண்பனுகக் கருதப்பட்டவன் நண்புடையவன் விபவமிருக்கும்போ
ஒரு பொருளை அடையவிருப்பமுள்ள நண்பனுக்கு அதனைச் சே
பிக்கத்தக்கவன் ஓ! வேதியனே! எனக்கு விபவமுமிருக்கிறது
பிராமமண! முன் உன்னிமித்தம் விஷ்ணுவிடம் சொல்லியும் இ
கிறேன் அவரால் என்னுடைய இஷ்டமும் செய்யப்பட்டது
படிப்பட்ட நீ வா, போவோம் ஸுகமாக உன்னை அழைத்து
போகிறேன். காலவ! பூமியினுடைய அக்கரையிலுள்ள தேசத்தை
அடைய தாமதம் வேண்டாம்

நூற்றெட்டாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கருடன் காலவரைக் கிழக்குமுதலான திசைகளுக்கு அழைத்துச்
செல்வதாகச் சொல்லிக் கீழ்த்திசையின் சிறப்பைச்
சொல்லியது)

காலவ! ஞானகாரணரான தேவராலே உத்தரவளிக்கப்
டேன்; இஷ்டத்தைச் சொல்லு முதலில், எந்தத்திசையைப் ப

றகுச செலலுவோம? ஓ! பிராமமணஶரேஷட! காலவ! நான
ததிககையோ அலலது தெறகுததிககையோ அலலது மேலைத
கையோ அலலது வடதிககையோ எதை அடையவேணடும?
ரமமணஶரேஷட! எலலாஉலகஙகளையும விருததிசெயகிற ஸூர்
முதலில எநதத திககில உதயமாகிருனே, எதில ஸநதியாகாலத
ஸாதயாகளுடைய தவமானது நடககிறதோ, எதில மூதலில இந
லகததை வியாபிதகமதியானது உணடாயிறறே, எதில யாகத
குக கணகள போனற அகநீஷோமதேவதைகளைச சோநத ஆஜய
ஙகள ஏறபடடிருககினறனவோ, எதில இநத யாகமும ஸதா
கபபடடிருககிறதோ, எநததிககில செயயபபடட காமாவும
ராமமசெயயபபடட ஹவிஸ்ஸும எலலாத திககுககளிலும பாவு
றனவோ அபபடிபபடட இநதக கிழததிசை, பகலுககும
ாய) கதிககும வாயில இதில முனபு தகஷபுதரிகள
ரீபாஜைகளைப பெறறாகள. எநதத திககில காஶயபருடைய
திராகள விருததியடைநதாகளோ, எதில இநதிரன தேவ
ஞக அபிஷேகம செயயபபடடானே அபபடிபபடட இந
த தேவாகளுடைய செலவமானது மூலமாகவுடையது ஓ!
ரமமணஶரேஷட! இதில தேவாசளால தவமசெயயபபடடது ஓ!
ரமமண! இநதக காரணததினுல இது பூாவதிககெனறு சொலலப
கினறது மிக முநதின காலததில, முதலிலேயே தேவாகளால
பபடடதினுலேயே இதை எலலாததிககுககளுககும பூாவதிக
ச சொலலுகினறனா ஸூககததை அடைய விருபபமுளளவன
ல முதலில எலலாத தேவகாாயஙகளையும செயயவேணடும.
ல முதலில உலகஙகளைப படைககிறவரான பகவான வேதங
க கானஞ்செயதாா இஙகேயே ஸூாயனுலே பிரமமவாதிகளிடம
விதரியானது சொலலபபடடது ஓ! பிராமமணஶரேஷட! இதில
ாயனுலே யஜுஸ்ஸுகள யாஜஞவலகியருககுக கொடுககபபடடன.
ல ஸோம (ரஸம) வரததையடைநது யாகஙகளில தேவாகளால
னமசெயயபபடுகிறது இநததிககில அகனிகள திருபதியடைந
வகளாகித தமது காரணமான ஸோமம, நெய, பாலமுதலியவற
அருநதுகினறன இநததிககில வருணன பாதாளததைஅடை
செலவததை அடைநதான ஓ! பிராமமணஶரேஷட! இநததிக
முனபு பழையவஸிஷடருடைய பிறபபும இருபபும (நிமிசாபத
) இறபபும விளஙகுகினறன இதில ஓஙகாரததிறகுப பதினு
 வழிகள உணடாகினறன எதில தூமபாகனெனகிற முனிவா

கள ஹவிஸின தாமததை அருநதிஞாகளோ, எதில இநதிரன
தேவதைகளவிஷயததில யஜஞபாகநிமிததமாக ஏறபடுததபப
வராஹமுதலிய காடடுமிருகஙகள பல வதஞசெயயபபடடன
அபபடிபபடடஇநதததிககில ஸதாபிககபபடட நனறிகெடடமனி
ளும அஸுராகளுமாகிய இவா எலலாரையும ஸூாயன உதயமா
வனுகிக கோபததினால கொலலுகிறன இது மூவுலகஙகளுக
ஸவாககததிறகும ஸுககததிறகும வழி இநத திககுககளுடைய பூ
பாகம விருமபுகிறாயானுல இதில பிரவேசிபபோம. நான எ
டைய வாாததையில இருககிறேனே அவனுடைய காாயமானது எ
குப பிரியமலலவா? காலவ! சொலலு, போவேன மறறததிகரு
ளைபபறறியும கேள

நூறறேழனபதாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம. (தொடர்ச்சி)

(கருடன் தென்திசையின் சிறப்பைக் காலவருக்குச் சொல்லியது)

இது முனபு ஸூாயனுலே வேதததிற சொலலபபடட வி
ஞலே குருவுககுத தக்ஷிணையாகக கொடுககபபடடது. அதன
தக்ஷிணதிககெனறு சொலலபபடுகினறது இதில இநதமூவுலக
ளுடைய பிதருககளின பாகமும ஸதாபிககபபடடிருககிறது
பிராமமண! இதில (ஆவியைப்பருகுகினற) ஊஷமபரெனகிற தே
களுடைய இருபபிடமிருககிறதாகக கேடகிறேம இதில விய
தேவாகள பிதருககளுடன எபபொழுதும உலகஙகளில பூஜிக
படடு ஸமமான பாகததை அடைநதிருககிறாகள பிராமம
இதைத தேவஞன தாமததினுடைய இரணடாவதுவாயில
சொலலுகினறனா காலததின நிசசயமானது [1]தருடிககணக
வும லவககணககாகவும கணிககபபடுகிறது இதில தேவரிஷிக
பிதருலோகதது ரிஷிகளும அபபடியே ராஜரிஷிகளுமாகிய அ
வாகளும வருததமறறவாகளாகி எநநாளும வஸிககினறா
இதில தாமமும ஸததியமும (பிராணிகளசெயத) வினையும ெ
வாயச சொலலபபடுகினறன ஓ! பிராமமணஙரேஷட! இது
வையடையுநதனமையுளள [2] காமஙகளுககுக கதியானது

[1] தருடிஇரணடுகொணடது லவம [2] 'இறநதவா இருவினைபப
அனுபவிகக இடமாயிருபபது' எனபது பழையவுரை.

ாமமணமஹரேஷட! இது எலலாருமு அடைகினற திககு. இது,
ஜஞானததால விபாஜிககபபடடது அதனால, ஸுகமானது
டயபபடுகிறதிலலை பிராமமணமஹரேஷட!இதில கெடடசெயகை
ளவாகளாகப படைககபபட்ட பலலாயிரம அரககாகள பாவிக
லேயே பாாககததககவாகளாயிருககினறனா ஓ! பிராமமண!
ல மநதரபாவததின புதாகளில, பிராமமணரிஷிகளின இருகந
ல, கநதாவாகள மனததையும புததியையும கவாகினற காதை
ப பாடுகினறனா இதில, சைவதாானவா, காதைகளுடன
ாமபணணபபடட ஸாமஙகளைக கேடடுப பதனிகளைவிடடும மந
களைவிடடும ராஜபதவைவிடடும வனததை அடைநதாா ஓ!
மமண! இதில ஸாவாணிமனுவினுடைய யவகரீதருடைய புதரனு
எநத எலலையை ஸூரயன அதிகரமிககிறதிலலையோ அநத
லையானது ஸதாபிககபபடடது இதில ராகஷஸாகளுககு அரச
புலஸதிபவமசததிற பிறநதவனும மஹாதமாவுமான இரா
ன தவததைசசெயது, தேவாகளால கொலலபபடாமலிருபபதை
ததான இதில நடநத தவததினால விருததிரனும இநதிரனுக
சதருவாயிருபபதை அடைநதான எலலாருடைய பிராணன
ம இதையடைநது மறுபடி [2]ஐநதாயிருபபதை அடைகினறன
ாலவ! இதில, பாவசசெயகைகளையுடைய மனிதாகள (நரகததில)
விககபபடுகிறாாகள இதில வைதரணீ எனகிற நதியானது வை
ணீநரகததிற குரியவாகளாலே அடையபபடடிருககிறது பிராணி
து இதில சென்று ஸுகததின [3]முடிவையும துககததினமுடி
யும அடைகிறது இநதததிககில ஸூரயன திருமபினவனாகி
ாஸததையுடைய ஜலததைப பெருககுகிறான, வடதிககை
டநதோ பனியை விடுகிறான ஓ! காலவ! நான முனகாலததில
ததிககில பசியால பீடையடைநது எஙகும தேடி யுததம்செய
ற பெரியயானைஆமைஇரணடையும அடைநதேன இதில கபில
வரெனறு அறியபபடடவரும ஸகரராஜனுடையபுததிராகளைத
புறுததினவருமான சகரதனுஎனகிற மஹரிஷியானவா, ஸூா
டமிருநதும உணடானா இதில, ஸிததியடைநதவாகளும வேதங
னகரையை அடைநதவாகளுமான சிவாகளெனகிற பிராமமணா
எலலாவேதஙகளையும அதயயனஞசெயது அழிவிலலாத மோ
ததைஅடைநதனா இதில, போகவதி எனகிறபடடணமானது

1 'இருளால' எனபது பழையவுரை 2 தேகததை அடைவதை.
3 'ஸவாககநாகானுபவஙகளை' எனபது கருதது

வாஸுகியினுலும தக்ஷகனெனகிற நாகததினுலும அபபடியே இ
வதனுலும காககபபட்டிருககிறது இதில மரணகாலததில நே
ஸூாயனுலும அகனியினுலுமகூட விலககமுடியாத பெரிய இ
அடையபபடுகிறது ஓ ! காலவ ! அநத இருளிலும உனனுை
ஸஞசாரததிறகு இதோ வழி இருககிறது போகவேணடுமோ
எனனிடம சொல. வேருன மேலததிககைபபறறியும கேள

நூறறுபபததாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம் (தோடாச்சி)

(கருடன் மேற்றிசையின் சிறப்பைக் காலவருக்குக் கூறியது)

இதுவோ, ராஜாவும [1] திககுககுபபதியுமான வருணனு
இஷடமான திககு எபபொழுதும, ஜலாதிபதிககு இருபபிட
ஆதியுமானது இதில, ஸூாயன பகலின பினபாகததில கிர
களை விடுகிருன ஓ ! பிராமமணஸரேஷட ! (அதனுல) இநததி
பசசிமை எனறு எஙகும கியாதியடைநதிருககிறது பகவானும
வருமான காஸயபா இதில ஜலததைக காபபதறகு ஜலஜந
களுககு அரசனுக வருணனுககு அபிஷேகமசெயதாா இதில,ே
ஞனவன வருணனைச சோநத ஆறுவிதமான எலலாச சுவைகளை
அருநதி வளாபிறையின தொடககததில தருணனும இநளை
ருததி செயகிறவனுமாக உணடாகிருன ஓ ! பிராமமண ! இ
அஸுராகள வாயுவினுல கடடபபடடுப பினனிடசசெயயபபட
பொழுது பெருமூசசுவிடடுப பெருஙகாறறுககளால பீடையடை
தூஙகினாகள இதில, ஸநேகததைக காடடுகிற ஸூாயனைப பச
ஸநதியானது பரவுவதறகுககாரணமாக, அஸதமெனகிற பா
மானது ஏறறுககொளளுகினறது இதிலிருநது பகலினமுடி
ராததரியும நிததிரையும பிராணிககூடடததினுடைய ஆயு
பாதியைக கவாவதறகுபபோல வெளிககிளமபி உணடாகின
இதில, இநதிரனனவன, மருததுககளுடைய கணம பிறபபதற
காரணமான தன காபபததைத தரிபபவளும நிததிரை
பவளுமான திதிதேவியைக [2]காபபமழிநதவளாகச செயத
இநதததிககில இமயமலைபினவேரானது (கடலுளமுழுககி

---

[1] 'அரசனனவருணனுககும ஸூாயனுககும' எனபது பழையவ
[2] 'அவள காபபததை அழிததான' எனபது

சாசுவதமானமந்தரமலையை அடைகிறது ஆயிரம வரு
களானாலும இதன (அடியின) முடிவு அடையபபடுகிறதிலலை
லை ஸவாணமயமான மலையையுடையதும பொனமயமான தாம
மலாகளையுடையதுமான கடலினுடைய கரையிலவநது காம
னுவானது பாலைபபெருககுகிறது இதில, கடலினுடைய நடுவில
ாயனுககு பிககரானவனும ஸூாயசநதிராககளைக கொலலவிருமபு.
வனுமான ராகுவினுடைய உடறகுறையானது காணபபடுகிறது.
ல, [1]நரையிலலாமல கறுததரோமஙகளையுடையவரும கானமசெய
ரும காணமுடியாதவரும இவவிதரெனறு அறியமுடியாதவருமான
வாணசிரரெனகிற முனிவருடைய பெரியசபதமானது கேடகப
கிறது இதில, ஹரிமேதரெனகிற முனிவருடைய தவஜவதி
னகிற குமாரியானவள, 'நிலலு, நிலலு' எனகிற ஸூாயனு
ய கடடளையினால ஆகாயததில நினறுகொணடிருநதாள ஓ!
வ! இதில, வாயுவும அகனியும ஜலமும ஆகாயமும, பகலிலும
விலுமுணடான கஷடமானஸபரிசததை நீககுகினறன இது
றகொணடு, ஸூாயனுடையகதியானது குறுககே திருமபுகிறது.
லஎலலாசசோதிகளும [2]ஸூாயமணடலததிலபிரவேசிககினறன
பததெடடுஇரவுகள ஸூாயனுடனசுறறிவிடடு மறுபடியும சநதிர
டய சோககைபோனற சோககையினினறு மீணடு ஸூாயனிட
நதும வெளிவருகினறன இதில, எநநாளும கடலைப பெருககுவ
ா நதிகளின உறபததி ஏறபடுகிறது இஙகுளள கடலில மூவுல
கிறகும போதுமான ஜலம இருககினறது இதில, ஸாபபஙகளு
அரசனான அனநதனுடைய வீடும இருககிறது இதில ஆதியநத
றவரான விஷ்ணுவினுடைய உததமமான ஸதானம இருககிறது
ல,அகனிககுநணபனான வாயுவினுடையஸதானமும இருககிறது
கே, மரீசிமஹரிஷியின புதரரான கசுயபமஹரிஷியின இருப
புமிருககிறது உனககு இநத மேலைமாாககமானது சுருககமாகச
லலபபடடது ஓ! காலவ! பிராமமணசிரேஷட! (உனனுடைய)
நது எனன? சொல, போவோம

---

[1]எநநாளும தருணரெனபது

[2]'விசதி' எனறு பாடமகொணடு, 'ஸூாயன ஜயோதிகளில பிரவே
ருன' எனபது பழையவுரை

நூற்றுப்பதினோராவது அத்யாயம்.

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

'(கருடன் காலவருக்கு வடதிசையைப்பற்றிச் சொல்லி, விரும்பின இட செல்லத் தன் முதுகின்மீது ஏறச் சொல்லியது)

ஓ! பிராம்மண! ஒருவன் பாவத்திலிருந்தும் கரையேறப் கிற காரணத்தினாலும் க்ஷேமங்களை அடைகிற காரணத்தினாலும் இ [1] உத்தாரணத்தின் வன்மையினால் (இந்தத் திக்கு) உத்தரமென் சொல்லப்படுகிறது. ஓ! காலவ! இது, சிறந்ததும் ஸ்வர்ணமயமும ஸ்தானத்திற்கு வழியானது! மேலைத்திக்குக்கும் கீழைத்திக்குக் நடுவாகக் கருதப்பட்டிருக்கிறது. ஓ! பிராம்மணஶ்ரேஷ்ட! சிறந்த இந்த வடதிக்கிலே, பிரியமான காட்சியில்லாதவனும் மனத்தை கா தவனும் அதர்மமுள்ளவனுமான மனிதன் வஸிக்கிறதில்லை. இ நாராயணரான கிருஷ்ணரும் நரர்களில் சிறந்தவரான ஜிஷ்ணு அப்படியே சாஶ்வதரான பிரம்மாவும் பதரிகாஶ்ரமமென்னும் இ தில் இருக்கின்றார்கள். இதில், இமயமலையினுச்சியில் [2] ப்ரக்ருதியுட கூடின புருஷரும் ஊழித்தீபோன்ற காந்தியுடையவருமா மஹேஶ்வரர் எந்நாளும் இருக்கிறார். அவர், நரரையும் ந யணரையும் தவிர, முனிவர்கூட்டங்களாலும் அப்படியே இ ரன் முதலான தேவர்களாலும் கந்தருவர்களாலும் யக்ஷர்களா ஸித்தர்களாலும் பார்க்கப்பட்டதக்கவரல்லர். இவ்விடத்தில், ரங்கண்களும் ஆயிரங்கால்களும் ஆயிரந்தலைகளுமுடையவரும் அ வற்றவரும் ஸ்ரீமானும் ஒப்பற்றவருமான விஷ்ணுவானவர் மா யினால் பார்க்கிறார். இதில் சந்திரனானவன் பிராம்மணர்களுக்கு அ னாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டான். ஓ! வேதத்தை அறிந்தவர்க சிறந்தவனே! இதில், மஹாதேவரானவர் ஆகாயத்திலிருந்தும் ந விழுந்ததான கங்கையைத் தரித்து மனுஷ்யலோகத்தில் கொ தார். இவ்விடத்தில், தேவியானவள் மஹாதேவரை அடையவி பித் தவம்புரிந்தாள். இதில், காமமும் கோபமும் இமயமலை உமையும் நன்குவிளங்கினார்கள். ஓ! காலவ! இந்தத் திக்கில் கு னும், ராக்ஷஸர்களுக்கும் யக்ஷர்களுக்கும் கந்தர்வர்களுக்கும் அ பதியாகக் கைலாஸத்தில் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டான். இதில், அ கான சைத்ரரதமென்கிற உத்யானமிருக்கிறது. இதில், வைகான

---

1 தூக்கி விடுதல். 2 'உமையுடன்' என்பது பழையவுரை.

டைய ஆஸ்ரமமிருக்கிறது ஓ! பிராமணஸ்ரேஷ்ட! இந்தத்திக
, மந்தாகினியும் மந்தரபர்வதமும் இருக்கின்றன இதில், ஸௌகந்
புஷ்பவனமானது நைருதர்களாலே காக்கப்படுகிறது இங்கே,
சுபுல் அடர்ந்த வாழைத்தோட்டமிருக்கிறது இங்கே! ஸந்தா
ங்களென்கிற விருக்ஷங்கள் இருக்கின்றன. ஓ! காலவ! இங்கே
யட போகத்துடன்கூடினவர்களும் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிப்பவர்களு
ன ஸித்தர்களுக்குத் தகுந்தவைகளும் இஷ்டமான போகங்க
உடையவைகளுமான விமானங்கள் இருக்கின்றன இங்கே
தஸப்தரிஷிகளும் அப்படியே அருந்ததிதேவியும் இரவும்
லும் இருக்கின்றனர் இங்கே, பிரமமாவானவர் யாகத்தை
றகொண்டு நிலையாயிருந்துகொண்டிருக்கிறார் இங்கே, நக்ஷத்
ங்களும் சந்திரஸூர்யர்களும் எங்காளும் 2 சுற்றுகின்றனர்
பிராமணஸ்ரேஷ்ட! இங்கே, மஹாத்மாக்களும் ஸத்யவாதிகளு
ன தாமாக்னென்கிற முனிவர்கள் 3 கங்கையினுடைய பெரிய
ாரத்தைக் காக்கின்றனர் அவர்களுடைய வடிவமும் உருப்புக்க
ா அமைப்பும் அவர்கள் செய்யும் தவமும் அறியப்படுகிறதில்லை ஓ!
லவ! (அவர்களுக்கு) ஆயிரம்சதுர்யுகங்கள் இஷ்டப்படி அனுபவிக்
தக்கவைகளாயிருக்கின்றன ஓ! பிராமணஸ்ரேஷ்ட! காலவ!
ிதன அந்த இடத்திலிருந்து மேல்மேல் செல்லச் செல்ல (பனி
ல்) நசிக்கிறான் ஓ! பிராமணஸ்ரேஷ்ட! இதானது தேவரான
ாயணரையும் ஜபத்தைச் சீலமாகக்கொண்டவரும் அழிவற்றவரு
ன நரரையும்தவிர, மற்ற ஒருவராலும் (இதுவரை) அடையப்பட
லை இங்கே, கைலாஸமென்று ஒன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ு குபேரனுடைய ஸ்தானம் இங்கே, வித்யுத்பிரபைகளென
பத்து அப்ஸரஸுகள் உண்டானார்கள். ஓ! பிராமண!
ங்கே, மூன்று உலகங்களையும் அளக்கும்பொழுது அடிவைத்த
்ணுவினாலே விஷ்ணுபதமென்பது செய்யப்பட்டதாகி இந்த
திக்கை அடுத்திருக்கிறது ஓ! பிராமணஸ்ரேஷ்ட! பிரம
ஷே! இவ்விடத்தில் ஜாம்பூநதமென்கிற தடாகத்தோடுகூடிய
ரபீஜமென்கிற க்ஷேத்திரத்தில் மருத்தனென்கிற அரசனுடை
கம்செய்யப்பட்டது இவ்விடத்தில், மஹாத்மாவான ஜீமூத
னகிற பிராமணரிஷிக்கு ஹிமவானைச்சேர்ந்ததும் பரிசுத்தமும

1 'சாதவல்மென்னுமதேவதை கொடிமரம்போல உயர்ந்திருக்கிறது'
பது பழையவுரை. 2 திரும்புகின்றனர். 3 'கங்காத்வார
னகிற தீர்த்தத்தை ஸேவிக்கின்றனர்' என்பதுகருத்து

களஙகமறறதுமான பொறபுதையல நேரில அகப்படடது ,அ
-மஹரிஷியானவா முனனம அதிகமான தமமுடைய தனமமுழு
யையும பிராமமணாகளுககுத தானமசெயதுவிடடுத தனதை
பிராாததிததபடியால அநதததனம ஜீமூததரைச சோநததாயிறறு
பிராமமணஸரேஷட! காலவ! இவவிடததில எநநாளும உதயததி
ஸாயஙகாலததிலும திககுபபாலகாகள 'யாாசெயயவேணடிய
யம எது'' எனறு கூககுரலிடுகினறனா ஓ! பிராமமணஸரேஷ
இநதததிககானது இவவிதக குணஙகளாலும மறறக குணஙகளா
சிறநததாகி உததரையெனறு எஙகும புகழபெறறிருககிறது ,
ாககருமஙகளுககும சிறநததாயுமிருககிறது ஓ! ஐயா! கிரம
இநத நானகுதிககுககளும உனககு விரிவாகச சொலலபபட
எநதததிககுககுப போகவிருமபுகிறாய? ஓ! பிராமமணஸரேஷ
நான உனககுக திககுககளையும பூமியையும முழுமையும காண
பதறகு முயறசியுளளவனுயிருககிறேன ஆதலால, எனமேல
எனறுன

நூறறுபபனனிரணடாவது அததியாயம

பகவதயாநபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கருடவேகம்பொறுத காலவர் குருதக்ஷிணைகொடாமலே மரணம்நேரு
என்று அஞ்சித் துயருற்றதும், கருடன் முன்னரே சொல்லாத
தால் வேகமாகச்சேல்ல நேர்நததேன்றும் விருஷப
மலையில் களைப்பாறித் திரும்புவோமேன்
றுஞ்சோல்லியதும)

காலவா சொலலுகினறுா 'ஓ! கருட! ஸாபபஸரேஷடாக
குப பகையாயிருபபவனே! நலல சிறகுகளையுடையவனே! விந
யின புததிர! தாாக்ஷய! எனனைத தாமததின கணகளிருககி
கிழததிககில கொணடுபோ முதலிறசொலலபபடட இநதததிகசு
முதலில போ இநதததிககில தேவதைகளுடைய ஸாநநித
தைச சொனனுயனறே? இதில, நீ ஸததியமும தாமமுமிருபப
நனகு சொனனுய ஓ! அருணனுககுத தமபியே! நாணே, எல
தேவாகளோடும சேருதறகு விருமபுகிறேன, அநததேவா
அடிககடிப் பாாபபதறகும விருமபுகிறேன' எனறுா

கருடன, அநதப பிராமமணரை நோககி, 'ஏறு' எனறு செ
னை. பிறகு, காலவரென்கிற அநத முனிவா உடனே கருடன்

னா காலவா, 'ஓ! ஸாபபஙகளைப பக்ஷிகளின்றவனே! செலலு
ற உனனுடைய ரூபமானது முறபகலில ஆயிரம கிரணஙகளை
டயவனும ஒளியைசசெயகிறவனுமான ஸூாயனுடைய ரூபம
லக காணபபடுகிறது ஓ! பக்ஷியே! சிறகுகளின காறறினால
ககபபடடவைகளும பினசெலலுகினறவைகளுமான மரஙகள
லவதை, கூடடபபுறபபடடவாகள செலவதைபபோலப பாாககி
ன ஓ! ஆகாயததில ஸஞசரிபபவனே! நீ சிறகுகளின காறறினாலே
யைக கடல மலைகள தோப்புககள காடுகளுடன இழுககினறவன
ல விளஙகுகிறாய சிறகுகளின மிகக காறறினாலும வாயுவினாலும
மானது எபபொழுதும மீனகளோடும நீாயானைகளோடும முதலைக
ளடும ஆகாயத்தில எறறபபடுவதுபோல இருககிறது ஸமமான
மும உருவமுமுடைய மீனகளையும அபபடியே திமிகளையும திமிங
கலகளையும நீாயானைகளையும நீாககுதிரைகளையும முனிதமுகஙகளை
டய நீாமனிதாகளையும கசககபபடடவாகளபோல நான பாாக
றேன பெருஙகடலுடைய முழககஙகளாலே எனகாதுகள செவி
ச செயயபபட்டன எனகாது கேடகிறதிலலை, கண பாாககிற
லை. [1]காரணம தெரியவிலலை அபபடிபபடட நீ பரமமஹததி
மெனபதை நினைதது மெதுவாகச செல அபபா! பக்ஷியே!
ரயன தெரியவிலலை திககுககள தெரியவிலலை ஆகாயம தெரிய
லை இருளையே பாாககிறேன உனனுடைய சரீரததைப பாாகக
லை ஓ! முடடையிலுணடானவனே! நான உனனுடைய கணகளை
தமஜாதி மணிகளைபபோலப பாாககிறேன உனனுடைய சரீ
ததையாவது எனனுடைய சரீரததையாவது பாாககவிலலை
ககடி சரீரததிலிருநதுமுணடான அகனியையோ பாாககி
ன. அது கணகளை மஙகசசெயது மறுபடியும சீககிரததில
நதுவிடுகிறது ஓ! விநதையின புததிரனே! ஆகையால,
வதிலுளள மிகக வேகததை அடககச செய பாமபுகளைததின
னே! (இஙஙனம செலலுவதில) எனககுச சிறிதும பிரயோசன
லை ஓ! மிகக பாககியமுடையவனே! திருமபு உனனுடைய
கததை நான தாஙகவிலலை இவவுலகில குருவினபொருடடு ஒரு
மபசசைக காதுளளவைகளும வெணமைநிறமுளளவைகளும
திரனுககு நிகரான காநதியுளளவைகளுமான எணணூறு குதிரை
(கொடுபபதாகப) பிரதிஜஞைசெயயபபடடது ஓ! பக்ஷியே!
வசளை அடைவதறகுரிய மாாககததைக காணவேயிலலை ஆத

1 'எனபிரயோஜனததை நான அறியவிலலை' எனபது பழையவுரை.

லால், என்னாலே என்னுடைய உயிரைவிடுவதில் இந்தவழி கா
பட்டது எனக்குச் சிறிதும் தனமில்லை தன்தந்தையுடைய நண
மில்லை இது மிக்கதனத்தினாலும் நிறைவேறக் கூடியதாயுமில
என்றார்.

இவ்விதம் காலவர் பலவாறு தீனமாகச்சொல்ல, அப்பொ
கருடன் சென்றுகொண்டே சிரிப்புடன் மறுமொழி சொல்லலா
'ஓ! பிராம்மணரிஷியே! சரீரத்தை விடவிரும்புகிற நீ அதிக அ
உடையவனாயில்லை காலகதியும் இஷ்டப்படி அடையக்கூடியதன்
காலம் சிறந்த ஈசுவரனன்றோ? என் என்னை நீ இந்தவிஷயத
முன்னமே கேட்கவில்லை? இது முடியக்கூடிய பெரியஉபாயமா
இநிலேயே இருக்கிறது ஓ! காலவ! ஆகையால், இதோ ஸமுத்தி
திறகுச் சமீபத்தில் ரிஷபமென்கிற மலையானது இருக்கிற
அதில் இளைப்பாறி ஆகாரம் செய்துவிட்டுத் திரும்புவோம்' என

நூற்றுப்பதினமூன்றாவது அத்யாயம்.

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(கருடனும் காலவரும் ரிஷபகிரிஉச்சியில் சாண்டிலியைக் கண்டு அவ
உணவை உண்டு உறங்கியதும், காலவர் விழித்துக் கருடனது சிற
உதிர்ந்திருக்கக்கண்டு வினவ, கருடன் சாண்டிலியை விஷ்ணு
முதலானவரிடம் கொண்டுபோகக் கருதியதாகச்
சொல்லி க்ஷமிக்கும்படி வேண்டினதும்,
அவளருளால் சிறகடைந்தகருடனுடன்
காலவர் செல்லுகையில் விசுவா
மித்திரர் வந்து குதிரைகளைப்
பற்றி மறுபடியும் சொல்
லியதும்)

பிறகு, பிராம்மணரும் கருடனும் ரிஷபமலையினுடைய
முடியிலிறங்கி, அவ்விடத்தில் தவம் செய்துகொண்டிருப்பவ
சாண்டிலியென்கிற பிராம்மண ஸ்திரீயைக் கண்டார்கள் கரு
காலவரும் அவளை வணங்கிப் பூஜித்து, அவளால் நல்வரவுகே
பட்டு, ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்தார்கள் ஸித்தபானதும் பலிமந்தி
னால் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டதும் அவளால் கொடுக்கப்பட்டதுமான
னத்தை அந்த இருவரும் புஜித்துவிட்டுத் திருப்தி அடைந்து உ

க்கத்தை அடைந்தவர்களாகிப் பூமியில் நிந்திசெய்தார்கள்.
டன், போகவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தால் ஒருமுகூர்த்தத்தில்
நித்துக்கொண்டு, அழகான எல்லா அவயவங்களையுமுடையவனும்
மமாயத்தையுடையவனும் ரூபத்தால் நேரில்வந்த லக்ஷ்மிபோன்
னுமான அர்த்தத்வமுடையவளைப்பார்த்து கிரகிப்பதற்கு மன
தைச்செலுத்தினான். அதனால், கருடன் தன்சரீரம் சிறகுகளை இழந்
ாயிருப்பதைக் கண்டான். முகத்தையும் பாதங்களையுமுடைய
தக்கருடன் தசைப்பிண்டம்போலானான். காலவர் அவன் அவ்வி
ருப்பதைப்பார்த்து, மனவருத்தத்துடன், 'இங்குவந்ததற்கு
தன்னபயன் உன்னால் அடையப்பட்டது? இவ்விடத்தில் எவ்வளவு
வளவுகாலம் இந்தவாஸம் ஏற்படப்போகிறது' உன்னுடையமனத்
ால் தாயத்திறத்தோடான என்னதுஷ்டகாரியம் நினைக்கப்பட
து? உன்னுடைய இந்த விரோதமான ஆசாரமானது லேசாக
ாது' என்று வினவினார்.

பிறகு, கருடன் வேதியரைநோக்கி, 'ஓ! பிராம்மண! நான்
தஸித்தையை, இங்கிருந்து, எங்கே பிரம்மா இருக்கிறாரோ,
ங்கே தேவரான மஹாதேவர் இருக்கிறாரோ, எங்கே ஸநாதனரான
ஷ்ணு இருக்கிறாரோ, எங்கே தர்மமும் யஜ்ஞமும் இருக்கின்றனவோ
ங்கே இவள் வஸிக்கவேண்டுமென்று அங்கேகொண்டுபோக நினைத்
ன்' என்று சொல்லிவிட்டு, தவமுடையவளான சாண்டிலியை
க்கி, 'பூஜ்யையான உன்னை அப்படி நினைத்த நான் வணங்கிப்
ார்த்திக்கிறேன் (உனது) பிரியத்தை விரும்பித் தூக்கிக்கொண்டு
தினாலே நான் இதை நினைத்தேன். ஆகையால், இவ்விதம்
மதிப்பினாலே இந்தவிஷயத்தில் உனக்கு என்னால் அப்ரியம்
யப்பட்டது. அது நல்லதோ, கெட்டதோ உன் மஹிமையால்
பொறுக்கவேண்டும்' என்றான். அவள் அப்பொழுது ஸந்
ாஷத்தையடைந்து அந்தக் கருடனையும் பிராம்மணஸ்ரேஷ்டரை
நோக்கிச் சொல்லலானாள்.

'ஓ! கருட! பயப்படவேண்டாம். நல்ல சிறகுகளுடையவனாகி
சலக்கத்தை விடு. வத்ஸ! உன்னால் நிந்திக்கப்பட்டவளாயிருக்கி
ன் நிந்தையைப் பொறுக்கமாட்டேன். எந்தப்பாவி என்னை
திப்பானோ அவன் உடனே உலகங்களிலிருந்தும் நழுவிவிடுவான்.
அவலக்ஷணமில்லாதவளும் குற்றம் சொல்லப்படாதவளும்
ாரத்தைக்கொண்டவளுமான என்னாலே சிறந்ததான இந்த ஸித்
ானது அடையப்பட்டது. ஆசாரமானது தர்மத்தைக் கொடுக்

கிறது, ஆசாரமானது தனததை அளிககிறது ஒருவன ஆசாரதத
செலவததை அடைவான ஆசாரமானது அவலக்ஷணததைப போ
கிறது ஆயுஷமானே! கருட! ஆகையால, இஙகிருநது இஷடப
போகலாம நான உனனால நிநதிககததககுநதவள அலலேன
இடததில நிநதிககததககுநத ஸதிரீகள இருககினறனா கருட
உனககாக எனனைக கைபபறற விருமபியிருநதால அபபொழு
உனனுடைய தேகம நாசததைத அடைநதிருககும நீயோ தே
தேவரான விஷ்ணுவைத தியானிதது அவருடைய அனுககரகததினு
யே மறுபடியுமே அஙகஙகளுணடானவனுவாய முனபோலப
மும வீரியமும உடையவனுமாவாய' எனறுள பிறகு, அவனு
மிகக பலமுடையவைகளாகச சிறகுகளுணடாயின சாணடி
னாலே அனுமதிகொடுககபபடடு, வநதபடி செனறுன (சாலவ
அவவித ரூபமுளள குதிரைகளை அடையவே இலலை

பிறகு, பேசுகிறவாகளில சிறநதவரான விஸவாமிதரா மாாக
திலிருநதுகொணடு அநதககாலவரைபபாாதது கருடனுடைய மு
னிலையில சொலலலானா 'ஓ! பிராமமண! நீ எனககு வலியக (செ
பபதாக) உறுதிசொனன விருபபததைத நிறைவேறற இதுகா
அலலது, நீ எவவிதம நினைககிறுப? நான இவவளவுகாலம இருந
போல மேலும எதிாபாாததிருபபேன ஓ! வேதியனே! காரி
கைகூடததகக வழியைப பாாககககடவாய' எனறுா பிறகு,
டன, மிகக துககததைத அடைநதவருமை தீனருமான அநதக
வரைநோககி, 'விஸவாமிதரா சொனனதானது இபபொழுது
ககும நேரில தெரிநததாயிறறு ஓ! பிராமமணஸரேஷட! கா
ஆகையால, வா, ஆலோசிபபோம குருவுககு முழுபபொருளை
கொடாமல நீ உடகாரககூடாது' எனறுன

நூறறுபபதினனகாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம (தொடர்ச்சி)

(காலவருடன் சென்ற கருடன் யயாதியிடம் சென்று காலவர் வரலாற்றைக் கூறிக் குதிரைகளை யாசித்தது)

பிறகு, பக்ஷிகளிற சிறநத கருடன, தீனரான காலவரை நோ
'பொனனனது பூமியினுள அகனியினால உணடுபணணபபடடு வா
னால சோதிககபபடுவதனாலும பூமிமுழுமையும ஹிரணமயமாயி

ர்னும, (அநதப பொன) ஹிரணயமெனறு சொலலபபடுகிறது.
லகததைப) போஷிககிறது' 'ஜீவிககசசெயகிறது' எனனும இநதக
ணததால் இது தனம ஆகிறது அபபடிபபடட இநதத தனமா
று மூவுலகஙகளிலும சாஸவதமாயிருககிறது அபபடியே, எபபொ
தும குபேரன விருததியடையும்பொருடடுப 1 பூரடடாதி உததர
டாதிகளுடன கூடின சுகரவாரததில அகனிபகவான தன மனக
றுல உணடுபணணபபடட பொருளை மனிதருககுக கொ
கிறுன பிராமமஹேததம! அஜைகபாத அஹிரபபுதனியா என
ம தேவதைகளாலும குபேரனலும அநதப பொருள பாதுகாககப
கிறது இவவணணம அடைய அரிதான பொருளானது, எளி
ல அடைய முடியாததாயிருககிறது தனமிலலாமல உனக
, குதிரைகளை அடைதல இயலாது அபபடிபபடட நீ இநத
ஷயததில, படடணதது ஜனஙகளை வருததாமல நமமைக கிரு
ரததாகளாகச செயபவனும ராஜரிஷியின வமசததிறபிறநதவனு
ன ஓர அரசனிடம யாசிககககடவாய சநதிரவமசததில பிறநத
வம எனககு ஸகாவுமான ஓர அரசனிருககிறுன அவனை அடை
ாம அவனுககுப பூமியில செலவம இருககிறது நஹுஷ
டையபுததிரனும தவருத பராககிரமததையுடையவனுமான யயாதி
கிற ராஜரிஷி இருககினறுன அவன நானும சொலலி, நீயும
ில யாசிததால கொடுபபான அவனுககுக குபேரனுககிருப
போல மிகபபெரிதான செலவமிருககிறது ஓ ! விதவானே!
விதம (யாசிததுக) கொடுபபதனாலேயே குருவினுடையதனததை
செய' என்றுன

அவவிதம, அவாகள பேசிககொணடும உசிததததை ஆலோசித
கொணடும, பிரதிஷடானமெனனும நகரததிலிருககிற யயாதி
ஜை அடைநதாாகள கருடன பூஜைகளுடன சிறநததான
கியம பாததியம முதலியவறறைப பெறறுககொணடு, வநததின
ணததைக கேடக, சொலலலானன

' ஓ ! அரசனே ! நஹுஷபுததிர ! இநதககாலவன எனது நண
தவததிற சிறுபபிடம பதினுபிரக கணககானவருஷஙகள விஸவா
ருககுச சிஷயனுக இருநதான அபபடிபபடட இநதபபகவானுன

பொருளவேணடுபவன பூரடடாதி உததராடடாதிகளுடன கூடின
வாரததில அகனியைப பூஜிககவேணடும அபபடிப பூஜிததுககிடைக
தனம யாகஞசெயதல முதலியவறறுல குபேரனையே அடைகிறது
பது 'பரோஷட பதாபயாமச சுகரே' எனபது மூலம

வேதியன் அவரால் அநுமதிகொடுக்கப்பட்டு, உபகாரத்தைச்
யும் விருப்பத்தால் அவரை நோக்கி, 'உமக்கு என்ன குருதக்ஷி
கொடுக்கவேண்டும்?' என்றுகேட்டான். இவ்விதம் அடிக்கடி செ
லப்பட்ட விஸ்வாமித்ரர் சிறிதுகோபத்தையடைந்து இவருக
செவ்வைசிறிதாயிருப்பதை அறிந்து, இவரைநோக்கி, 'ஒருபக்கம்
சைக்காதுள்ளவைகளும் வெளுப்புநிறமுள்ளவைகளும் சுத்தம
பிறப்பையுடையவைகளும் சந்திரனுக்குநிகரான காந்தியுடையப
களுமான எண்ணூறுகுதிரைகளை எனக்குக்கொடு' என்றுசொன்
'ஓ! காலவ! அபிப்ராயமிருந்தால் இதைக்குருவுக்குத்தனமாகக்கொ
என்று தவத்தைத்தனமாகக்கொண்ட விஸ்வாமித்திரர் கோ
துடன்சொன்னார். அப்படிப்பட்ட இந்தப் பிராம்மணஸ்ரேஷ்ட
மிக்கசோகத்தால் தாபத்தைஅடைந்து அந்தப்ரதியுபகாரத்தை
செய்தற்குச் சக்தியில்லாமல் உன்னைச் சரணமாக அடைந்தா
ஓ! நரஸ்ரேஷ்டனே! உன்னிடமிருந்து பிக்ஷையை வாங்கி வருத
நீங்கிக் குருவின்பொருட்டுக் கடனைத்தீர்த்துவிட்டுப் பெரிய த
தைச்செய்வான். உன்னையும் தவத்தின் பாகத்தோடு சேர்த்து
பான். ராஜர்ஷிக்குரிய சொந்தத் தவத்தினால் நிரம்பின உ
(பின்னும்) நிரப்புவான். ஓ! அரசனே! பூமிக்குப் பதியாயி
பவனே! 1 இவ்வுலகத்தில் (கொடுக்கப்படும்) குதிரையில் எவ்வ
ரோமங்களிருக்கின்றனவோ அவ்வளவு குதிரைகள் (அதைக்கொ
பவனுக்குப்) பரலோகங்களில் வந்துசேருகின்றன. பெறுத
இவன் பாத்திரம். கொடுப்பதற்கு நீ பாத்திரம். இது 2 சங்
விடப்பட்ட பாலுக்கு நிகராகும்' என்றான்.

---

1 'குதிரையில் எத்தனை ரோமங்களுண்டோ அத்தனை புண்யலோ
கள் அதைக்கொடுத்தவனுக்கு வரும்' என்பது இங்கிலிஷ் மொழிபெ
பின் கருத்து.

2 சங்கும் பாலும் ஒரேநிறமுடையன, ஆகவே, ஒன்றன் நிறத்
ஒன்று மாறுமை இந்த உபமானத்தால் வரும் சிறப்பு.

நூற்றுப்பதினைந்தாவது அத்யாயம்

பகவத்யாந பர்வம். (தொடர்ச்சி)

ங்களில் பொருள்களைச் செலவிட்டுவிட்ட யயாதி பொருளுக்குப் பிரதி
பாகத் தன் மகள் மாதவியைக் கொடுத்ததும், கருடன் காலவரிடம்
அனுமதிபெற்றுச் சென்றதும், காலவர் ஹர்யச்வனிடம் போய்ச்
சுல்கங்கொடுத்து மாதவியை மணக்கச்சொல்லியதும்)

கருடன் இவ்விதம் உண்மையும் உத்தமமுமான வார்த்தை
ச்சொல்ல, ஆயிரம்யாகங்களைச் செய்தவனும் கொடுப்பவனும்
டைக்குப்பதியும் பிரபுவும் காசிதேசமுழுமைக்குந்தலைவனுமான
திராஜன், பிரியநண்பனான கருடனையும் பிராம்மணச்ரேஷ்டரான
வரையும் பார்த்து நன்கு தவத்தின் உதாரணத்தையும் எடுத்துரைக்க
ட்ட பாலாக்கியமான பிக்ஷையையும் ஜாக்கிரதையுடன் ஆலோ
த்தும் அடிக்கடி உறுதிசெய்து, 'ஸூர்யகுலத்திலுண்டான மற்ற
ர்களைக்கடந்து என் ஸமீபத்தை அடைந்தீர்கள்' என்கிற இந்த
ணத்தையும் பார்த்து, இந்தவார்த்தையை உரைக்கலானான் 'ஓ!
! குற்றமற்றவனே! உன்னாலே இப்பொழுது எனது பிறப்புப்
யனுள்ளதாயிற்று, இப்பொழுது எனது குலமும் கரையேற்றப்
ட்டது, இப்பொழுது என்னுடைய இந்ததேசமும் கரையேற்
ட்டது ஓ! நண்பனே! ஒருவார்த்தை சொல்ல விரும்பு
ன் நீ முன்பு என்னை (ச்செல்வமுள்ளவனென்று) அறிகிறது
ல் இப்பொழுது நான் செல்வமுடையவனுமில்லை நண்பனே!
தனமும் குறைந்துவிட்டது ஆகாயத்திற் செல்பவனே!
உன்னுடைய வரவையும் வீணாக்கச் செய்யக்கூடியவனுமில்லை
மணரிஷியான இவருடைய ஆசையையும் வீணாக்கச் செய்வதற்கு
ப்பவில்லை என் புத்திரியைக் கொடுக்கிறேன் எது செய்யவேண்டு
அதை இவள் செய்வாள் வந்து ஆசைகெட்டுத்திரும்புகிறவன்
டாதவனது) குலத்தை எரிக்கிறான் ஓ! கருட! உலகத்தில்
ளை நாசம்செய்கிறதான, 'கொடு' என்கிற வார்த்தையோ,
ல்' என்கிறவார்த்தையோ இவற்றைக் காட்டிலும் மிக்க பாவமா
து வேறொன்றும் சொல்லப்படவில்லை. கௌரவமுள்ளமனி
ஆசைகெட்டுப் பயன்பெறாமற்போனால் கொல்லப்பட்டவனே.
ர உதவி செய்யாதவனுடைய புத்திரர்களையும் 1 பௌத்திரர்களை

எனவே, கொடாதவனைக் கொல்லுகிறானென்பது சொல்லாமலே
கிறது

யும் கொலலுகிருன ஓ!கருட! ஆகையால,[1] நானகுவமசஙகளை வ
னம செயபவளும எலலாததாமஙகளையும கொடுபபவளுமான மா
எனகிற எனது இநதப புதரியைக கொடுககிறேன ஓ! காலவரே!
வபபெண ணுககு நிகரான காநதியுளளவளும எலலாத தாமஙகளை
வளாபபவளும ரூபத்தால எபபொழுதும தேவாகளாலும ம
களாலும அஸுராகளாலும விருமபபபட்டவளும சிறமியு
இநத எனது புதரியைப பெறறுககொளளும அரசாகள ராஜ்யத
யும இவளுககுப பரிசமாகக கொடுபபாாகளெனபது நிசச
பசுமையானகாதுளள எணணூறுகுதிரைகளைக கொடுபபாாக
பது சொலலவும வேணடுமா? அபபடிபபட்ட நீா மாதவியை
எனது இநதப்புதரியைப் பெறறுககொளளும ஓ! பிரபுவே!
தௌஹித்ரா (=மகளினமைநதா)களுடன கூடினவனாககக்கட்டே
இது என்னுடைய பராாததனை' எனறுசொனனுன கடுமையான
ததைதயுடைய காலவரெனகிற அநதபபிராமமணா அவனுன
சொலலைககேட்டு அநதககனனிகையை வாஙகிககொணடு, க
ளுடன, 'மறுபடியும பாாபபோம' எனறுசொலலிவிட்டுக
னிகையுடன புறபபட்டாா கருடன, 'குதிரைகளுககு இநத
அகபபட்டது' எனறுசொலலிவிட்டுக காலவரிடம அனுமதிபெற
தனதுவீடுசெனறுன

கருடனசெனறபிறகு, காலவா கனனிகையுடன ஆலோ
செயது, சுலகததைதககொடுபபதில வலலவனுன அரசனைஅடைந
அவா, மனததினுல, பசசைககுதிரைகளையுடையவனும அரசாக
சிறநதவனும மிககதிறமைவாயநதவனும நாலவகைபபடைக
முடையவனும நிரமபிய தனசாலையையும தானயசாலையையுமு
வனும பட்டணததுஜனஙகளிடம அனபுளளவனும பிராமமணாக
குப்பிரியமானவனும குடிகளால விருமபபபட்டவனும சாநத
முடையவனும மேலான தவததைதசசெயகிறவனும அயோததியி
பவனும இக்ஷ்வாகுகுலததிலபிறநதவனுமான [2]ஹாயஸவனென
அரசனை அடைநதாா காலவரெனகிற அநதவேதியா அ
அடைநது, 'ஓ! ராஜஸரேஷ்டனே! எனனுடைய இநதககனனி
புததிராகளாலே குலததைதசசெழிககசசெயவாள ஓ! ஹாயஸவ

[1] நானகுவமசஙகளாவன —தனதாய தநதை, கணவனது தாயத
இவாகளின வமசஙகள இவள, பினபு, நானகுபிளளைகளைப பெறுத
நானகு வமசம எனினும பொருநதும.

[2] ஹாயஸவன =பசசைககுதிரைகளையுடையவன

ளை மனைவியாக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டுச் [1] சுல்கத்தால் வாங்கிக்
கொள்ளக்கடவாய். சுல்கத்தை உனக்குச் சொல்லுவேன் அதைக்
கேட்டு ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்' என்றார்.

நூற்றுப்பதினாறாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஹர்யச்வன் கேட்கக் காலவர் சுல்கத்தைக்கூறியதும், ஹர்யச்வன் தன்னி
சுல்கப்பொருளில் நாலிலொன்றே இருத்தலால் தான் மாதவியிடம்
ஒருபுத்ரனை அடைந்து பின் அவளைத் திருப்பிக்கொடுத்துவிடுவ
தாகச்சொல்லியதும், மாதவி தான் மக்களைப்பெறுந்தோறும்
திரும்பத்திரும்பக் கன்னியாம்படி வரம்பெற்றிருப்பதைக்
கூறி வேறு அரசர்களிடம் சுல்கத்தின் மிக்காற்பங்
கையும் அடையலாமென்றதும், காலவர்
ஸம்மதிக்க ஹர்யச்வன் மாதவியிடம்
வஸுமனஸென்னும்புத்திரனைப்
பெற்றுப் பிறகு மாதவியைக் கா
லவரிடம் கொடுக்க அவர் அவ
ளுடன்திவோதாஸனிடம்
சென்றதும்)

பிறகு, அரசர்களிற்சிறந்த ஹர்யச்வனென்கிற அரசன் ஸந்ததி
நிமித்தமாய்ப் பலவாறு ஆலோசித்துத் தீர்க்கமாகவும் உஷ்ண
வும் பெருமூச்சுவிட்டுச் சொல்லுகின்றான் 'இவள், உன்னதமா
கவேண்டிய ஆறு அவயவங்களில் உன்னதமானவளும் [2]ஸூக்ஷ்ம
யிருக்கவேண்டிய ஐந்து அவயவங்களில் ஸூக்ஷ்மமானவளும்
மூன்று அவயவங்களில் கம்பீரமானவளும் ஐந்து அங்கங்களில் சிவந்த
மாயிருக்கிறாள். பின்தட்டுக்கள், நெற்றி, தொடைகள், மூக்கு
கிற ஆறும் உயரமாயிருக்கின்றன, விரல்களுடைய கணுக்கள்,
மம், ரோமம், நகம், தோல் ஆகியஐந்தும் ஸூக்ஷ்மமாயிருக்கின
. குரல், மனம், நாபி மூன்றையும் ஆழ்ந்திருப்பனவாகச்
லலுகின்றன. உள்ளங்கைகளும், உள்ளங்கால்களும், கடைக்
களிரண்டும், நகங்களும் சிவந்தவைகளாயிருக்கின்றன (புருஷ
கு) ஐந்தில் நீளமும் நாலில் குட்டையும் ஐந்தில் ஸூக்ஷ்மமும்

---

1 மணமகன், மணமகளின் பெற்றோர்களுக்குக் கொடுக்கும் வெகு
மம் 2 'மெதுவானவை' என்பது

ஆறில் உன்னதமும் ஏழில் சிவப்பும் மூன்றில் விரிவும் மூன்றில்
பீரமுமாயிருப்பது ஸ்லாகிக்கப்படுகிறது. கன்னம், கண்,
தொடை, மூக்கு ஐந்தும் நீண்டவைகளானால் ஸுகத்தை அளிக்கி
றன. லிங்கம், பின்தட்டு, கழுத்து, கணுக்கால் நான்கும் குட்டை
யானால் ஹிதத்தைத் தருகின்றன. துக்கத்தை அடைந்தவர்களுக்
பல், விரற்கணு, கேசம், தோல், விரல் ஆகிய ஐந்தும் ஸூக்
மாயிரா. மார்பு, கக்ஷம், நகம், நாசி, தோள், பிடரியெலும்பு என்
ஆறும் உன்னதமாகவும் கடைக்கண், பாதம், கை, கன்னம்,
மேலுதடுகள், நாக்கு, நகமென்கிற (ஏழும்) சிவப்பாகவுமிருந்த
எல்லாஸுகத்தையும் அளிக்கின்றன. பல தேவாஸுரர்களாலே ப
கத்தக்கவளும் [1] பலகந்தர்வர்களாலே தரிசிக்கத்தக்கவளும் பல
ணங்களைப் பொருந்தியவளும் மங்களமான பலவற்றைத் தரிப்பவ
மான இவள் சக்கரவர்த்தியான புத்திரனைப் பெறத்தக்கவளாயி
கிறாள். ஓ! பிராம்மணஸ்ரேஷ்டரே! என்னுடைய செல்வத்
ஆலோசித்துச் சுல்கத்தைச் சொல்லும்' என்றான்.

காலவர், 'ஒருபக்கம் பச்சைக்காதுள்ளவைகளும் சந்தி
போல் வெண்மைநிறமுடையவைகளும் நல்லதேசத்திற்பிறந்த
களும் சிறந்தமேனியுடையவைகளுமான எண்ணூறு குதிரை
எனக்குக் கொடு. பிறகு, நீண்டகண்களுடையவளும், அ
களுக்குக் காரணமான அரணிபோலச் சுபமானவளுமாயிருக்
இவள் உனக்குப் புத்திரர்களைப் பெறுகிறவளாவள்' என்றார்.
வார்த்தையைக் கேட்டு ராஜரிஷியான ஹர்யஸ்வனென்கிற அர
காமத்தால் மோகத்தை அடைந்தவனும் மனமிரங்கியிருந்தவனுமாகி
களில் சிறந்தவரான காலவரை நோக்கிச் சொல்லலானான்:

'உமக்கு எவ்விதக்குதிரைகள் வேண்டுமோ அவ்விதக்குதி
கள் என்னிடம் இருநூறு இருக்கின்றன. என்னிடம் மற
குதிரைகளோ நூற்றுக்கணக்காகச் சஞ்சரிக்கின்றன. அவை
விரும்பலாம். ஓ! காலவரே! இருநூறு குதிரைகளை அளிக்க
யவனான அப்படிப்பட்டநான் இவளிடம் ஒருகுழந்தையை உ
பண்ணுவேன். நீர் எனக்கிஷ்டமான இந்தவரத்தைக் கொ
வேண்டும்' என்று சொன்னான். இவ்விதம் கேட்ட அந்தக்க
கையோ, காலவரை நோக்கி, 'எனக்கு ஒருபிரம்மவாதியினால்
பிரஸவத்தின் முடிவுதோறும் கன்னியாகவே ஆவாய்' என்று ஒரு

---

1 'ஸங்கீதமுதலிய பலகந்தர்வநூல்களைக்கற்றவளும்' என
பழையவுரை

கைபபடடது குதிரைகளைப பெற விருமபுகிற நீர சிறநதவை
ன குதிரைகளைவாஙகிககொணடு அரசனுககு என்னைககொடும
படி) நானகு அரசாகளிடததிலிருநதும உமககு எணணூறுமே
பிவிடும அபபடிபே எனககு நானகு புததிராகளும உணடாவாா
ஓ! பிராமமணஸரேஷடரே! குருவுககாகக குதிரைகளைச
ததலைச செயயககடவீா ஓ! பிராமமணரே! இவவிதம எனக
தோனறுகினறது. நீா எவவிதம நினைககிறீரோ?' எனறுள
கனனிகையினால இவவிதம உரைககபபட்ட அநதககாலவமுனி
ரா, அபபொழுது, ஹாயஸவனெனகிற பூபாலனை நோக்கி இநத
ததையை உரைககலானா 'ஓ! அரசனே! ஹாயஸவ! இநதக்
னிகையானவள சுலகததினுடைய நாவிலொருபாகததினால கிரகிக
பபடடும ஒரு புததிரனைபபெறறுககொள' எனறுா அநத அர
அநதககனனிகையை வாஙகிககொணடு காலவனையுமஸநதோ
கசசெயது நலலஸமயததில நலலதேசகாலஙகளில இஷடமான
திரனை அடைநதான அபபொழுது, வஸுமனஸெனகிற அநத
சன வஸுககளைககாடடிலும அதிகதனமுடையவனும வஸுக
ககுரிய கியாதியுடையவனும வஸுககளை (=தனததை) அளிப
னுமானன பிறகு, புததிமானான காலவா ஸமபததில மறுபடியுட
நாா. பிரீதியைஅடைநத மனததையுடைய ஹாயஸவனிடம
து, 'ஓ! அரசனே! ஸூரியனுககுநிகரான இநதபபாலன உனககுப்
ரனாக உணடாகிவிட்டான ஓ! அரசனே! சுலககததுககாக
றுஅரசனை அடைவதறகுசசமயம' எனறுசொனனா ஸததியவச
திலிருபபவனும பராககிரமசாலியுமான ஹாயஸவன குதிரைகளை
டைவதரிதாயிருபபதால மறுபடியும மாதவியைககொடுததான.
தவியும விளஙகுகினறதான ராஜலகஷமியைவிடடுவிடடு மறுபடி
தன இசசையினால குமாரியாகிக காலவாபினனே சென்றுள.
தியா, 'உனனிடததிலேதானே குதிரைகளிருககடடும' எனறு
தஅரசனுககுச சொலலிவிடடுக கனனிகையோடுகூடத திவோ
ஸனெனகிற அரசனைக குறிததுச சென்றுா.

நூற்றுப்பதினேழாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(காலவர் தம்வரவின் காரணத்தைத் திவோதாஸனுக்குச் சொல்லிய
தும், அவன் தன்னிடத்திலும் இருநூறுகுதிரைகளே இருந்தலால்
தானும் ஓரேஸந்ததியைப் பெற்றுக்கொள்வதாகச் சொல்லி
அவளை அடைந்து ப்ரதர்த்தனன் என்னும் புத்ரனைப்
பெற்றுப் பிறகு அவளைத் திருப்பிக் கொடுத்ததும்)

காலவர், 'ஓ! கல்யாணகுணமுள்ளவளே! மிக்கதிறமையுடை
வனும் பூமியைக்காப்பவனும் காசிக்குராயகனும் ஸமாத்தனும் [1]
ஸேனனுடைய புத்திரனுமான திவோதாஸனென்று கியாதிபெ
அரசனொருவன் இருக்கிறான் அவனிடம் செல்லுவோம், மெ
வா, வருத்தத்தை அடையாதே அந்த அரசன் தாமசீலனும்
பொறிகளை அடக்குவதிலும் ஸத்தியத்திலுமே பற்றினவனுமாயி
பவன்' என்றார் அந்தக் காலவமுனிவர் அவனை அடைந்து,
னால் முறைப்படி பூஜிக்கப்பட்டுக் குழந்தையின் நிமித்தத்
அந்த அரசனைத் தூண்டினார்

திவோதாஸன், 'ஓ! பிராம்மணரே! இது என்னால் முன்ன
கேட்கப்பட்டிருக்கிறது விரிவாகச்சொல்லி என்ன பயன்? ஓ! பிர
மணஶ்ரேஷ்டரே! இத்தவிஷயமோ கேட்டவுடனேயே என்னால்
சிக்கப்பட்டது (மற்ற) அரசர்களைத் தள்ளிவிட்டு இவ்விதம் என
அடைந்தீரென்பது எனக்கு நன்மதிப்பாகும் இதுவும் ஐய
ந்டக்கும் ஓ! காலவரே! நமக்கும் குதிரைகள்விஷயத்தில்
யஸவனுக்குண்டான அந்த விபவந்தான் இருக்கிறது நானும்
னிடத்தில் ஓர்அரசனையே பெற்றுக்கொள்வேன்' என்றான் பிர
மணஶ்ரேஷ்டரானவர், 'அப்படியே' என்றுசொல்லிவிட்டு அரச
குக் கன்னிகையைக் கொடுத்தார் அரசனும் அந்தக் கன்னிகை
விதிபூர்வகமாகக் கிரகித்தான்

ராஜரிஷியான அவன் அவளிடத்தில், பிரபாவதியினிடத்
ஸூர்யன்போலவும் ஸ்வாஹாதேவியினிடம் அக்னிபோலவும் இ
ராணியினிடம் இந்திரன்போலவும் ரோகிணியினிடம் சந்தி
போலவும் தூமோர்ணையினிடம் யமன்போலவும் கௌரியினி
வருணன்போலவும் ரித்தியினிடம் குபேரன்போலவும் லக்ஷ்

1 இவன் வேறு

...ம் நாராயணர்போலவும் கங்கையினிடம் ஸமுத்திரம்போலவும் ...திராணியினிடம் ருத்திரர்போலவும் வேதி (=ஸரஸ்வதி)யினி... பிரம்மாபோலவும் அதிருஶ்யந்தியினிடம் சக்திபோலவும் அக்ஷ... ...லையினிடம் வஸிஷ்டர்போலவும் ஸுகன்யையினிடம் சயவனர்... ...லவும் ஸந்தியையினிடம் புலஸ்தியர்போலவும் விதர்ப்பராஜ... ...ரியான லோபாமுத்ரையினிடம் அகஸ்தியர்போலவும் ஸாவித்ரி... ...டம் ஸத்யவான்போலவும் புலோமையினிடம் ப்ருகுபோலவும் ...தியினிடம் கஶ்யபர்போலவும் ரேணுகையினிடம் ரிசிகரின் ...ரரான ஜமதக்நிபோலவும் ஹைமவதியினிடம் கௌசிகர்போல... தாரையினிடம் பிருகஸ்பதிபோலவும் சதபர்வாவினிடம் சுக... ...ன்போலவும் பூமியினிடம் பூபதிபோலவும் ஊர்வசியினிடம் புரூர... ...போலவும் ஸத்தியவதியினிடம் ரிசிகர்போலவும் ஸரஸ்வதி... ...னிடம் மனுபோலவும் சகுந்தலையினிடம் துஷ்யந்தன்போல... தருதியினிடம் சாஶ்வதரான தர்மர்போலவும் தமயந்தியினிடம் ...ன்போலவும் ஸத்யவதியினிடம் நாரதர்போலவும் ஜரத்காருவினி... ஜரத்காருபோலவும் ப்ரதீசியினிடம் புலஸ்தியர்போலவும் மேன... ...யினிடம் ஊர்ணுபோலவும் ரம்பையினிடம் தும்புருபோலவும் ...சீரஷையினிடம் வாஸுகிபோலவும் குமாரியினிடம் தனஞ்சயன் ...லவும் ஸீதையினிடம் ராமர்போலவும் ருக்மிணியிடம் கிருஷ்ணர் ...லவும் சோந்துமகிழ்ந்தான் திவோதாஸனென்கிற அரசன் ...வளிடம் ரமித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது மாதவியானவள் பிர... ...த்தனனென்கிற ஒருபுத்திரனைப் பெற்றாள்.

பிறகு, ஸமயம் நேரிட்டபொழுது பகவானான அந்தக் காலவர் ...திவோதாஸனை அடைந்து, 'ஓ! அரசனே! என்னுடைய கன்னி... ...கயை நீ திருப்பிக்கொடு குதிரைகள் இங்கு இருக்கட்டும் ...க்கத்திற்காக வேறிடம் செல்லுவேன்' என்று சொன்னார். பிறகு, ...மாத்மாவான திவோதாஸனென்கிற அரசன் ஸத்தியத்தில்ருப்ப... ...ணுயச் சமயத்தில் காலவருக்கு அந்தக் கன்னிகையைத் திரும்பக்-...கொடுத்தான்.

நூறறுபபதினெட்டாவது அதயாயம்

பகவதயாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(காலவர் மறுபடியும் கன்னியான மாதவியுடன் உசீநானிடம் சென்று
நம் விருப்பத்தைத் தெரிவித்ததும், அவனும் இருநூறு குதிரை
கொடுத்து அவளிடம் சிபியென்னும் குமாரனைப் பெற்றுக்
கொண்டதும், பிறகு மாதவியை அழைத்துச் செல்லும்
காலவர் கருடனைக் கண்டதும்)

புகழபெறறவளும உணமையான பாதிவ்ரதயததையுடை வளுமான மாதவியானவள அபபடி அநத ஸமபததைத தள விடடுக கனனிகையாகிக காலவரெனகிற வேதியரை அடைநதா தமமுடைய காாயததில பறறின மனததையுடையவரான கால ஆலோசிததுககொணடே உசீநரன எனகிற அரசனைப பா பதறகுப போஜநகரததைக குறிததுச செனறா அவா, தவறு பராககிரமததையுடைய அநத அரசனை அடைநது, அவனை நே கிச சொலலலானா 'இநதக கனனிகையானவள உனககு அரச ளான இரணடுபுததிரா்களைப பெறுவாள அரசனே! நீ இவளிட சநதிரஸூாயாகளுககு நிகரான இரணடுபுததிரா்களைப பெற் இமமையிலும மறுமையிலும பயனபெறறவனுககககடவாய லாத தாமஙகளையும அறிநதவனே! எனககுச சநதிரனுககு நிகரா காநதியுடையவைகளும ஒருபககததில பசசைககாதுகளவைக மான நானூறு குதிரைகளைச சுலகமாகக கொடுககவேணடும இநத பிரயதனமானது குருவுககாக குதிரைகளாலே எனககு ஒரு கா முமிலலை மஹாராஜனே! முடியுமானால, ஆலோசியாமற செயபலா ராஜரிஷியே! பூபால! புததிரனிலலாதவனாயிருககிறாய இரணடு பு திரா்களைப பெறறுககொள நீ புததிரனெனகிற ஓடததினாலே பிதரு களையும உனனையுமே கரையேறறு ராஜரிஷியே! புததிரனுணடா பயனையனுபவிபபவனை ஸவாககததிலிருநதும தளளபபடுகிறதில புததிரனிலலாதவாகளஅடைகினற கோரமான நரகததையும அ யான' எனறா காலவரால சொலலபபடட இதனையும பலவிதமா மறறவறறையும கேடடு உசீநரனெனகிற அரசன அவருககு ப மொழி கூறலானான

'ஓ! காலவரே! நீா சொல்லுகிறபடி உமமுடைய வாா்த்தை யைக கேடடவனாயிருககிறேன. ஓ! பிராமமணரே! விதி

மானது என்மனமோ புத்ரோத்பத்தியிலப்பற்றினதாக இருக்
து ஓ! பிராம்மணஸ்ரேஷ்டரே! இப்படிப்பட்ட ஒற்றைக்காது
த்த குதிரைகளோ என்னிடம் இருநூறு இருக்கின்றன மற்ற
கள் என்னிடம் அனேகம் ஆயிரங்கள் திரிகின்றன ஓ! காலவ
நானும் இவளிடம் ஒரு புத்ரனையே பெற்றுக்கொள்வேன் நான்
திரவான்களான மற்றவர்கள் செல்லுகின்றமார்க்கத்தை அடை
ன ஓ! பிராம்மணஸ்ரேஷ்டரே! நான் உமக்கு மூல்யத்திலுனும்
றவர்கள் செய்ததை) ஒப்பச் செய்வேன். என்னுடைய தனமோ
டணத்து ஜனங்களுக்கும் தேசத்து ஜனங்களுக்குமாக ஏற்பட
, என்னுடைய போகத்திற்காக ஏற்பட்டதன்று ஓ! தாமாத
வ! எந்த அரசன் பிறருக்காக ஏற்பட்டதனத்தை இஷ்டப்படி
டுக்கிறானோ அவன் அறத்தையும் புகழையும் அடையான்
படிப்பட்ட நான் கிரகித்துக்கொள்ளுகிறேன் நீர் எனக்குத்
வகன்னிகைக்கு நிகரான இந்தக்குமாரியை ஒரு புத்திரனுடைய
புத்திக்காகக் கொடும்' என்றான் அவ்விதம் பலவாறுகக் கன்னி
யைக்குறித்துச்சொல்லிபவனை உசீநரனென்கிற அரசனை பராம
ஸ்ரேஷ்டரான காலவர் புகழ்ந்தார் காலவர் உசீநரனைக் (கன்னி
க) கைக்கொள்ளும்படி செய்துவிட்டு வனம் சென்றார்.
அவன், புண்யஞ்செய்தவன் பாக்கியத்தை அடைவதுபோல
ளையடைந்து, மலைகளுடைய குகைகளிலும் நதிகளுடைய கால
களிலும் பலவிதமான பூந்தோட்டங்களிலும் வனங்களிலும் உப
ங்களிலும் அழகான மாடிகளிலும் பராஸாதங்களின் உச்சிகளி
சாளரங்களோடுகூடின விமானங்களிலும் கர்ப்பக்ருகங்களிலும்
இன்பம் நுகர்ந்தான் பிறகு, அவனுக்குச் சமயத்தில் அரசர்க
சிறந்தவனுயச் சிபி என்றுபேருள்ளவனும் புகழ்பெற்றவனும்
ஸூர்யனுக்குச் சமமான காந்தியையுடையவனுமான புத்திரன்
ண்டானான் அரசனே! காலவரென்கிற அந்தவேதியர் அந்த உசீ
ர அடைந்து அந்தக் கன்னிகையை வாங்கிக்கொண்டு சென்றார்,
யில்) கருடனைக்கண்டார்

---

1 வேறு பாடம்

நூற்றுப்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(காலவர் இருநூறுகுதிரைகள் குறைவாயிருப்பதைக் கருடனுக்குச்சொ
அவன்சொற்படி அறுநூறுகுதிரைகளையும் மாதவியையும் விஶ்வா
மித்திரரிடம்கொடுத்ததும், விஶ்வாமித்திரர் அவளிடம் அஷ்டக
னென்னும் பிள்ளையைப்பெற்று அவளைத் திரும்பவும்
காலவரிடம் கொடுத்ததும், அவர் அவளை யயாதியி
னிடம் கொண்டுவிட்டதும்)

பிறகு, கருடன் காலவரை நோக்கி, 'ஓ! பிராம்மண! பாக்கி
ததால் இப்பொழுது கிருதார்த்தனான உன்னைப் பார்க்கிறேன்' என
சிரித்துக்கொண்டு சொன்னான். காலவரோ, கருடன் சொன்னவ
தையைக்கேட்டு அந்தக்காரியத்தை நான்கிலொருபாகம் (பூர
யாகாமல்) மிச்சமாயிருப்பதாக அவனிடம் சொன்னார். பேசுகி
களிற்சிறந்தவனான கருடனோ அந்தக்காலவரை நோக்கி, 'நீ ப்ரய
னம் செய்யவேண்டாம். உனக்கு இது கைகூடாது. முன்காலத்
கான்யகுப்ஜதேசத்தில் ரிசீகரானவர், காதியின் புத்திரியான ஸத்ய
யென்கிற கன்னிகையை மனைவியாக வரித்தார். ஓ! காலவ! (
பொழுது,) அந்தக்காதி, 'ஓ! பகவானே! எனக்கு நீர் ஒருகாது
மை நிறமுள்ளவைகளும் சந்திரனுக்குநிகரான காந்தியுள்ளவை
மான ஆயிரம் குதிரைகளைக் கொடுக்கவேண்டும்' என்று சொன்ன
ரிசீகரோ, 'அப்படியே ஆகுக' என்று சொல்லிவிட்டு வருணனு
வீடுசென்று அஶ்வதீர்த்தத்தில் குதிரைகளை அடைந்து அரச
குக் கொடுத்தார். அரசன் புண்டரீகமென்கிற யாகம் செய்து அ
களைப் பிராம்மணர்களுக்குக் கொடுத்தான். அப்பொழுது (உனக்
குதிரைகளைக்கொடுத்த) அந்த அரசர்கள் அந்தப் பிராம்மண
ளிடமிருந்து இருநூறு இருநூறு குதிரைகளை விலைக்குவாங்கி அ
தார்கள். ஓ! பிராம்மணஶ்ரேஷ்ட! ஓட்டிச் செல்லப்படுகின்ற ம
நானூறு குதிரைகளும் [1]விதஸ்தை என்னும் ஆற்றைக் கடக்கும்பொ
அதனால் இழுத்துக்கொண்டுபோகப்பட்டன. ஓ! காலவ! இவ்வி
னதால் அடையமுடியாததை ஓரிடத்திலும் அடைதற்கு இயல
ஓ! தர்மாத்மாவே! அந்த விஶ்வாமித்திரருக்கு அறுநூறு குதி
களோடு (மற்ற) இருநூறு குதிரைகளுக்காக இவளை ஒப்புவிப்பா
ஓ! பிராம்மணஶ்ரேஷ்ட! பிறகு, மோஹம்நீங்கிச் செய்யப்வேண

1 வேறுபாடம்

ச்செய்தவனாவாய்' என்றான் காலவர் அவனை நோக்கி, 'அப்படியே
க' என்று சொல்லிவிட்டு, உடனே கருடனுடன் குதிரைகளை
கன்னிகையையும் கொண்டு விஸ்வாமித்திரரை அடைந்து, அவரை
க்கி, 'இதோ உம்மால் விரும்பப்பட்ட பொருள்களாகிற குதிரை
ல அறுநூறு இருக்கின்றன இருநூறு குதிரைகளுக்காக இந்தக்
ன்னிகையை நீர் பெற்றுக்கொள்ளும் இவளிடம் ராஜரிஷிகளுக்குத்
மிகர்களான மூன்று புத்திரர்கள் உண்டானார்கள். நீரும், மனுஷ்ப
ரஷ்டனான நான்காமவனொருவனைப் பெற்றுக்கொள்ளும் இவளி
உமக்கு எண்ணூறு குதிரைகளும் நிரம்பினவைகளாகட்டும் நான்
டம் கடனில்லாதவனாகி ஸுகமாகத் தவம் செய்யக்கடவேன்'
று கூறினார்.

விஸ்வாமித்திரரோ, கருடனுடன் அந்தக் காலவரைப் பார்த்தும்
த தொடைகளையுடையவளான அந்தக் கன்னிகையையும் பார்
ம், 'ஓ! காலவ! இந்த விஷயத்திற்காக நீ முன்னமே ஏன் இவளை
க்குக் கொடுக்கவில்லை? எனக்கே குலத்தை விருத்தி செய்கின்ற
கு புத்திரர்கள் உண்டாவார்களே! ஒரு புத்திரனாகிற பயனுக்
உன்னுடைய கன்னிகையை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் குதிரைகளும்
னுடைய ஆஸ்ரமத்தையடைந்து எங்கும் திரியட்டும்' என்றார்
து, மிக்க காந்தியையுடைய அந்த விஸ்வாமித்திரர் அவளுடன்
மாதவிக்கும் தமக்கும் புத்திரனான அஷ்டகனென்கிற பிள்ளை
ப் பெற்றார் மஹாமுனிவரான விஸ்வாமித்திரர் அந்தப் புத்திரனை,
தவுடனே, [1] அர்த்தங்களோடும் தர்மங்களோடும் சேர்ப்பித்து
க்குதிரைகளையும் கொடுத்தார் பிறகு, அஷ்டகன் அப்பொ
சந்திரனுடைய பட்டணத்துக்குச் சமமான காந்தியை
ய பட்டணத்தை அடைந்தான் கௌசிகரும் சிஷ்யரிடம் கன்
கையைத் திருப்பிக்கொடுத்துவிட்டு வனஞ்சென்றார். காலவரும்
னுடன் தக்ஷிணையைக்கொடுத்து மிகத்தெளிவான மனத்துடன்
ன்னிகையை நோக்கி, 'சிறந்த தொடைகளையுடையவளே! நல்ல
யுடையவளே! உன்னிடமே தானங்களுக்குப் பதியான புத்திர
அப்படியே சூரனான மற்றவனும் ஸத்தியத்திலும் தர்மத்
மபற்றுள்ளவனொருவனும் அப்படியே யாகத்தைச்சீலமாக
டையமற்றொருவனும் உண்டானார்கள் ஆகையால், உன்னுடைய
ரர்களாலே (உன்னுடைய) பிதாவும் நான்கு அரசர்களும் அப்படி
ரனும் கரையேற்றப்பட்டோம்' என்றார் பிறகு, காலவர் ஸர்ப்பங்

1. 'பொருள்களையும் தர்மங்களையும் நன்கு அறிவித்து' என்பது

களைப் பக்ஷிகளினரசருடனுக்கு அனுமதிகொடுத்து அந்தக் கன்னிகையைப் பிதாவினிடம் திருமபச்சேர்ப்பித்துவிட்டு வனமேசென்

நூற்றிருபதாவது அத்யாயம்

பகவத்யானபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(யயாதி கங்கையும் யமுனையும் கூடுமிடத்தில் மாதவிக்கு ஸ்வயம்வர ஏற்படுத்த யக்ஷர்கந்தர்வர் முதலியோர் வந்ததும் மாதவி யாரையும் வரியாமல் தவம்செய்ததும், யயாதி ஸ்வர்க்கம்சேர்ந்து நெடுங்காலம் வஸித்துப் பிறகு தேவர் முனிவர் முதலியோரை அவமதித்தமையால் அங்கிருந்து நழுவினதும்.)

அந்த யயாதி அரசனோ, கங்கை யமுனைகளுடைய ஸங்கம விருக்கிற ஆச்ரமஸ்தானத்தையடைந்து மறுபடியும் அவளுக் சுயம்வரத்தைச் செய்யவிரும்பமகொண்டான் பூருவும் யதுவும் ம் யைக்கையிலபிடித்த தங்கையான அந்தமாதவியைத் தேரிலேற் கொண்டு ஆச்ரமத்தைச் சுற்றிவந்தார்கள் அவ்விடத்தில், நாகர் யக்ஷர்கள், மனிதர்கள், கந்தர்வர்கள், மிருகங்கள், பறவைகள், கள் மரங்கள் வனங்கள் இவற்றில் வசிப்பவர்கள் ஆகிய இ ளுடைய கூட்டமானது ஏற்பட்டது வனமானது பலஜாதியார அந்தத்தேசத்து ஜனங்களின் தலைவர்களாலே நெருங்கிய பிரமமாவுக்கு நிகரான ரிஷிகளாலே நாலுபக்கத்திலும் சூழப் டதுமாயிற்று சிறந்த மேனியையுடைய அவள் வரர்கள் சுட் காட்டப்படும்பொழுது அந்த எல்லாவரர்களையும் தாண்டி வாஸத்தை வரனாகவரித்தாள் யயாதியின் புத்ரியானகன்னிகை வள் தேரைவிட்டிறங்கி, உறவினரை வணங்கிப் பரிசுத்தம வனத்தையடைந்து தவத்தைச்செய்தாள் பலவித உபவாஸங் ளும் தீக்ஷைகளாலும் நியமங்களாலும் சரீரத்தை இலேசா செய்து மிருகங்களுடன் ஸஞ்சரிப்பவளானாள் வைடூர்யத்தினுடை முளைகளுக்கு ஒப்பானவைகளும் மெல்லியவைகளும் பசுமைநிற ளவைகளும் துவர்ப்புள்ளவைகளும் இனிப்புள்ளவைகளும் மெ மான புற்களை மேய்கிறவளும், நல்ல சுவையுள்ளவைக பரிசுத்தமானவைகளும் குளிர்ந்தவைகளும் மாசற்றவைகளும புண்யநதிகளுடைய சிறந்த ஜலங்களை அருந்துகிறவளும், சிங்க புலிகள் இல்லாதவையும் காட்டுத்தீக்களில்லாமல் சூன்யமாயி பவையுமான வனங்களிலும் பிரவேசிக்கமுடியாத அடர்ந்தகாடு

வனததில ஸஞசரிககினற பெணமானபோல மானகளுடனகூடி
சரிபபவளுமாகிய பிரமமசரியமமிருநத விரிவான தாமததை
ஷடிததாள [1] யயாதியும, முநதின அரசாகளுடைய நடையை
ஷடிததுககொணடு பல ஆயிரவருஷஙகள ஆயுளையுடையவனு
நது; பிறகு, மரணததை அடைநதான மனிதாகளில சிறநதவா
ன பூரு, யது இருவரும வமசததில விருததியடைநதாாகள
புததிரனுன யயாதியும அவாகளாலே இவவுலகததிலும மேலு
திலும நிலைபெறறபுகழை அடைநதான அரசனே! மனுஷ
ளுககுப பதியும மஹரிஷிகளுககுச சமானனும விபுவுமான
திராஜன, ஸவாககததிலிருநதுகொணடு ஸவாககததிலுளளவற
சிறநததான பயனை அனுபவிததான அநேகமஆயிரமவரு
களெனறுபோகொணட மிகுஅதிகமானகாலமானது செனறபெொ
, மஹிமைபொருநதியவாகளும மிகக செலவபபெருககையுடை
களுமான ராஜரிஷிகள உடகாாநதிருககையில அறிவு மழுஙகின
ம காவததால மூடபபடடபுததியையுடையவனுமான யயாதி
ா மனிதாகளையும தேவாகளையும அபபடியே ரிஷிகணஙகளை
அவமதிததான. அபபொழுது, தேவனும வலாஸுரனைககொன
னுமானஇநதிரன அவன அபபடியிருததலை அறிநதான அநத
ரிஷிகளெலலாரும, '஛ீ! ஛ீசுசீ' எனறு சொனனாாகள
நஹுஷ புததிரனைபபாாததது, 'இவன யாா? எநத அரசனைச
நதவன? எவவிதம ஸவாககததை அடைநதான? இவன, எநதக
வினால ஸிததிபெறறான? இவனால எஙகே தவம செயயப
டது? ஸவாககததில எவவிதம அறியபபடுகிறான? யாரால அறி
டுகிறான?' எனனும விசாரணையானது ஏறபடடது ஸவாக
தில வஸிககினற அவாகள அரசனைபபாாதது இவவிதம ஆலோ
றவாகளாகி அவனைககுறிதது ஒருவரையொருவா வினவினா
னாறறுககணக்கான விமானபாலகாகளும ஸவாககததின
லைக காககினறவாகளும, ஆஸனபாலகாகளும வினவபபடட
ழுது உடனே அவாகள், 'அறிபோம' எனறு சொனனாாகள.
களெலலாரும ஞானம மறைபபட்டு அநத அரசனை அறியவிலலை
த, அநத அரசன அப்பொழுதே ஒரு முகூாததகாலததில ஒளி
ககினவனானான.

---

[1] யயாதியின சரிததிரததை ஆதிபாவம சுகூ-வது முதலிய அதயாயங
காணக

நூற்றிருபத்தோராவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(இந்திரனுடைய தூதன் யயாதியை விழச்சொல்லியதும், யயாதி
ஸாதுக்களின்நடுவில் விழும்படி இந்திரனிடம் வரம்பெற்று
நைமிசாரண்யத்தில் யாகஞ்செய்கின்ற தன்பேரன்மார்
களின்நடுவில் விழுந்ததும், யயாதி அவர்கள்
கொடுக்கும் புண்யபலனை ஏற்கமறுத்ததும்,
அங்குவந்த மாதவி அவர்கள் யயாதிக்குப்
பேரரென்பதைத்தெரிவித்து அவர்கள்
கொடுத்த புண்யத்தோடு தன்புண்
யத்திலும் பாதி கொடுத்ததும்,
காலவனும் தம்தவத்தில்
அரைக்காற் பங்கைக்
கொடுத்ததும்)

பிறகு, அரசன் ஸ்தானத்திலிருந்தும் சலித்து ஆஸன
விருந்து நழுவிச் சலிக்கின்ற மனத்துடன் சோகமாகிற அக்னியி
எரிக்கப்பட்டு மாலைவாடி அறிவழிந்து கிரீடமும் தோளவளைக
நழுவ எல்லா அங்கங்களும் தளர்ந்து ஆபரணங்களும் வஸ்தி
நழுவித் தான் பார்க்கப்படாமல், அவர்களை அடிக்கடி பார்க்கிறவ
காணாதவனும் யாதுமற்றவனும் மிக்கசூன்யமான மனத்து
சுழன்றுகொண்டு பூதலத்தைக்குறித்து விழப்போகிறவனு
'நான் ஸ்தானத்திலிருந்தும் சலிப்பதற்குக் காரணமானதும் த
தைக்கெடுப்பதுமான எந்தத்தீச்செயலானது என்னால் மனத்தி
நினைக்கப்பட்டது" என்று ஆலோசித்தான் அங்கேயே
அரசர்களும் ஸித்தர்களும் அப்ஸரஸுகளும் பிடிப்பற்று
வினவனான அந்த யயாதியைப் பார்த்தார்கள். அரசனே! பு
புண்யம் நசித்தவர்களைத் தள்ளுகிறவனான ஒரு வேலைக்காரனவ
இந்திரனுடைய கட்டளையினாலே, யயாதியைநோக்கிச் செ
லானான்

'ஓ! அரசகுமார! நீ மிகுந்த கொழுப்பால் மதங்கொண்
ஒருவனையும் அவமதியாமலிருக்கவில்லை. காவத்தால் உ
ஸ்வர்க்கம் நழுவிவிட்டது. நீ ஸ்வர்க்கத்திற்குத் தக்கவனல்லை
அறியப்படுகிறாயில்லை, போ, விழு' என்று அவனை நோ
சொன்னான். கதியுடையவர்களிற் சிறந்தவனான நகுஷபுத்தி

ன ஸாதுககளின நடுவில விழவேணடும' என்னும சொலலை
ாறுதரம சொலலிவிடடு விழபபோகையில கதியைச சிநதிததான.'
த ஸமயததிலேயே, அவன, நைமிசவனததில அரசஙரேஷடா
ான நானகுபேரகளைப பாரததான அவாகளுடையநடுவில விழுந
ா பரதாததனன, வஸுமனஸ, உசீநரனுடைய புதரனான சிபி,
ஷடகனெனகிறவாகள வாஜபேயமெனகிற யாகததினால இநதி
த திருபதியடையச செயது கொணடிருநதனா அவாக
டைய யாகததிலுணடான புகையானது ஸவாககததின துவா
நதயடைய, யயாதி அதனை முகாநதுகொணடு பூமியை நோககி
நதான. பூமிககுபபதியான அநத அரசன, பூமியிற செலலு
ற கஙகைபோனறதும பூமிககும ஸவாககததிறகும தொடாநத
ா தூமமயமான நதியைபபோனறதுமான புகையைபபிடிததுக
ணடு, ஸ்ரீமானகளும அவவிருததததால சிறநதவாகளும உற
ாகளும லோகபாலாகளுககுச சமானாகளுமான நானகுபோக
டைய நடுவில விழுநதான ராஜரிஷியான அவன, புணணியம
நதபொழுது, ராஜஙரேஷடாகளாகிற ஹோமமசெயயபபடடவை
னற பெரிய நானகு அகனிகளுடைய நடுவில விழுநதான.
சாகளெலலாரும காநதியினாலே ஜவலிககிறவனபோனற அநத
தியை நோககி, 'நீா யாா? யாருடைய உறவினா? எநதத
சததை, அலலது, எநத நகரததைச சோநதவா? யகஷா?
லது, தேவரா? அலலது ராகஷஸரா? மனிதனுடைய ரூப
டையவராயிலலை உமமால எனன பொருள விருமபபபடுகிறது?'
ாாகள
யயாதி, 'நான யயாதி எனகிற ராஜரிஷி, புணயம நசிதத
ஸவாககததிலிருநது நழுவிவிடடேன. 'ஸததுககளிடததில
ககடவேன' எனறு தியானமசெயதுகொண்டு அநதத தியானத
ல உஙகளிடததில விழுநதேன' எனறான. அரசாகள, 'ஓ!
ஷஙரேஷடரே! உமமுடைய இநத இஷடமானது ஸததிய
டடும எஙகளெலலாருடைய யாகததின பயனையும தாமததையும
றுககொளளும' என்றாாகள யயாதி, 'நான தானததை ஏறற
தனததைப பூணடுபணணிககொளளும பிராமமணனலலேன.
கஷததிரியனலலனோ? எனனுடைய புததியானது பிறருடைய
யததை நாசஞசெயவதில கவியவிலலை' எனறான - இநதச
ததிலேயே, மிருகததைபபோல ஸஞசரிததுககொணடிருககிற
றயில அஙகுவநதவளான மாதவியைபபாாதது அநத அரசாகள

வணஙகி; 'தவததையே தனமாகவுடையவளே! நீ வநத கா
எனன? நாஙகள உனனுடைய எநதக கடடளையைச செயயவேண
உனனுடைய புததாகளான நாஙகளெலலாரும உனனால கடடளையி
படததககவாகளலலவோ?' எனறாகள அநத மாதவியும அவாக
டைய அநத வாாததையைக் கேட்டு மேலான சநதோஷததுடன பி
வான யயாதியினிடம வநதாள; வநது வணஙகினள தவமுடை
ளான அவள அநதபபுததிராகளுடைய தலையைததொடடு(யயாதி
நோககி), 'ஓ! ராஜஶ்ரேஷ்டரே! இவாகள் உமமுடைய 1 தௌஹி
ராகள எனனுடைய புததாகள உமககு அந்நியாலலா. இவா
உமமைக கரையேறறுவாாகள இது புராதனமான விதி ஓ! அர
மிருகமாயச சஞசரிபபவளான நான உமமுடையபுததிரியான மாத
எனனுடைய தாமமானது விருததிசெயயபபடடது. அதிற பாதி
நீா பெறறுககொளளும ஓ! அரசரே! பூபதியே! மனிதாகளெ
லாரும ஸநததிகளுடைய பயனுககுப பஙகாளிகளாயிருபபதால
மைப போலத தௌஹிததாகளை விருமபுகினறாகள' எனறாள

பிறகு, பூபதிகளான அநத அரசாகளெலலாரும அபபொ
மாதாவைத தலையால வணஙகிப பிறகு மாதாமஹனை நமஸகரித
உயாநதவைகளும நிகாறறவைகளும ஸநேகததை வெளியிடுகி
வைகளுமான குரலகளாலே பூமியைநிரபபிககொண்டு, ஸவாகக
இருநதும நழுவினபாட்டனைக் கரையேறறுகிறவாகளாக, 'ஓ!
சரே! ராஜதாமததினுடைய குணததோடகூடினவாகளும ஸ
தாமததினுடைய குணததோடகூடியவாகளுமான நாஙகள
முடைய பெணவயிறறுபபோாகள பூபதியே! ஸவாககததில ஏ
எனறு சொனனாாகள அபபொழுது, அகாரணமாய அஙகு வ
ரான காலவரும அரசனை நோககி, 'நீ எனது தவததின எ
ஒரு பாகததால ஸவாககததில ஏறலாம்' எனறா

நூற்றிருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

பகவதயாநியாவம். (தொடர்ச்சி)

(யயாதி தன்பேரன்மார் முதலியோரால் கோடுக்கப்பட்ட புண்யபல
மகிமையால் மறுபடியும் ஸ்வர்க்கம் சேன்றது.)

மனிதாகளிற சிறநதவனான அரசன ஸததுககளான
களாலே அறியபபடட அககணமே பூமியின பிரதேசத

1 பெணணினகுமாராகள', துஹிதா = பெண

டாமலை ஏறினான். யயாதியானவன் வருத்தம் நீங்கி, திவ்ய
அவயவங்களையுடையவனும் திவ்யமானமாலையையும் ஆடைகளை
தரிப்பவனும் திவ்யமான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவ
திவ்யமானகந்தத்தின் வாஸனையோடுகூடினவனும் ஆனான்,
ால் பூமியைத் தொடவில்லை
பிறகு, உலகத்தில் தானபதியென்று புகழ்பெற்ற வஸுமன
ரவன் வார்த்தையை உரக்க உச்சரிக்கிறவனாகி அரசனைநோக்கி
பொழுது சொல்லலானான்: 'நான் உலகத்தில் எல்லா வர்ணங்க
த்திலும் நிந்தையின்றி எதை அடைந்தேனோ அதையும்
டுக்கிறேன் நீர் அதனோடு கூடும் தானத்தைச் சீலமாக
டமையாலுண்டான என்னுடைய பயனையும் பொறுமையைச் சீல
வுடைமையாலுண்டான என்னுடைய பயனையும் [1] ஆதானத்தி
ண்டான என்னுடைய பயனையும் நீர் அடைவீர்' என்றான் பிறகு,
த்ரியர்களிற் சிறந்தவனான ப்ரதர்த்தனனும், 'நான் எந்நாளும்
த்தில் பற்றுள்ளவனும் எந்நாளும் யுத்தத்தை முக்கியமாகக்
ண்டவனுமாகி உலகத்தில் க்ஷத்ரிய வம்சத்திலுண்டான எந்தப்
ழும் வீரனென்றசொல்லுக்குரிய எந்தப்பயனையுமே அடைந்த
யிருக்கிறேனோ அவற்றுடன் நீர் கூடலாம் (எனக்கு) எந்நாளும்
த்தில் பற்றுதலிருந்தபோதிலும் ஸத்தியத்தால் நீர் ஸ்வர்க்கத்தை
டயும்' என்றான் உசீநரனுடைய புத்திரனும் புத்திமானுமான
பானவன் இனிமையான வார்த்தையைச் சொன்னான் சிறுவர்கள்
யத்திலும் அப்படியே [2] பரிஹஸிக்கக்கூடியவர்களிடத்திலும்
ரீகளின் விஷயத்திலும் யுத்தங்களிலும் கேடுகளிலும் அப்படியே
னாலுண்டான வியஸனங்களிலும் நான் முன் பொய்சொன்ன
லை அந்த ஸத்யத்தால் நீர் ஸ்வர்க்கத்தை அடையும் ஓ! அரச
! பிராணன்களையும் ராஜ்யத்தையும் காமத்தாலுண்டான ஸுகங்
யும் விட்டாலும் விடுவேன், ஸத்யத்தையோ விடேன் அந்த
யத்தால் நீர் ஸ்வர்க்கத்தை அடையக்கடவீர் என்னுடைய எவ
மான ஸத்யத்தால் தாமத்தேவதையும் அக்னியும் இந்திரனுமே
நிலை அடைந்தார்களோ அந்த ஸத்யத்தால் நீர் ஸ்வர்க்கத்தை
டயக்கடவீர்' என்று சொன்னான் பிறகு, விஸ்வாமித்ரருக்கு
தவியினிடம் பிறந்தவனும் தாமத்தை அறிந்தவனுமான அஷ்டக
னகிற ராஜரிஷியானவன், பல நூறு யாகங்களைச் செய்தவனான
ஷபுத்திரனை நோக்கி, 'ஓ! பிரபுவே! என்னால் புண்டரீகம், கோ

1 அக்னியாதானம் முதலிய ஸௌதகாமம். 2 வேறு பாடம்.

ஸவம், வாஜபேயம எனகிற யாகஙகள நூறறுககணககாக அனுஷ்
கபபட்டன நீர அவைகளுடைய பயனை அடையககடவீர
னுடைய ரதனஙகளும தனமும மறறசசாதனஙகளும யாகஙக
உபயோகிககபபடாதவையாக இலலை அநத ஸதயததால நீர ஸ
கததை அடையசசகடவீர' எனறுன

தௌஹிதாாகள அநத அரசனைநோககிச சொலலச்சொ
அரசன பூமியைவிட்டு ஸவாககததை அடைநதான இவவிதம அ
அரசாகளெலலாரும, அபபொழுது ஸவாககததிலிருநதும நழு
யயாதியை, எலலா நலவினைகளாலேயும விரைவாகவே கரையே
னாகள நானகுராஜவமசஙகளிலும பிறநதவாகளும, வமசத
வளாசசெயபவாகளுமான அநதபபேரனமாாகள யாகததா
தானததாலும செயயபபட்ட தஙகளதாமததினுலே பேறிவ
னை மாதாமகனை, 'ஓ! அரசரே! ராஜதாமததினுடைய கு
தோடு கூடினவாகளும எலலாத தாமஙகளுடையகுணததோடுகூ
வாகளுமான நாஙகள உமமுடையபெணணினபிளளைகள, பூபதி
ஸவாககததில ஏறும' எனறுசொலலி ஸவாககததில ஏறறினாக

நூறறிருபததுமூனறுவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம (தோடாசசி)

(ஸவாக்கத்தில் யயாதிகேட்க, பிரம்மதேவர் யயாதிவிழுகைக்குக்
காரணங்கூறியதும், நாரதா யயாதிகதையைமுடித்துக் கால
வரையும் யயாதியையும் உதாரணம்கூறித் துரியோதன
னைத் தநக்கைவிட்டுப் பாண்டவருடன் ஸமாதானம்
செயதுகோள்ளச்சோல்லியதும்)

வஸததுககளும அதிகமான தக்ஷிணையைககொடுததவாகளும
அரசாகளாலே ஸவாககததிலஏறறபபட்டயயாதி பேரனமாாகளு
அனுமதிகொடுததுவிட்டு, ஸவாககததை அடைநது, பலவிதம
ளுடைய நலல மணததைபுடைய மலாமாரியினுல பொழியவும
சுததமும பரிசுததமானமணததையுடையதுமான காறறினுல
வுமபட்டு, தௌஹிதாாகளுடையபயனுல ஸமபாதிககபபட்ட ச
மிலலாதஸதானததைஅடைநது, தனனுடைய காமஙகளால செ
யைஅடைநது சிறநத காநதியினுல விளஙகினுன ஸவாககததில க
வாகளுடைய கூட்டஙகள பாடவும அபஸரஸ்ஸுகளுடைய கூட்ட
ஆட்வும துநதுபிகளுடைய முழககஙகளோடு, பரீதியுடன திருமப

வேறகபபட்டான, பலவகைததேவாகளாலும ராஜரிஷிகளாலும
ணாகளாலும துதிககபபடடும, உததமமான பூஜையால பூஜிக
பட்டும,தேவதைகளாலே கொணடாடபபடடுமஸவாககததிலுள்ள
னையுமே அடைநதான அபபொழுது,பிரமமாவானவா, சாநதமான
தைதையுடையவனும ஸுகததையடைநதவனுமான அநதயயாதி
வாாததைகளாலே திருபதியடையசசெயகிறவா போலச சொலல
ார: 'ஓ! அரசனே! உனனாலே லோகஙகளையளிககினற[1] காமா
சசெயது நானகுபாதஙகளையுடைய தாமமானது அடையபபட
உனககு இநத லோகம அழிவறறதாயிருநதது ஸவாககத
லே அழிவறற புகழுமே உணடாயிருநதது ராஜரிஷியே! அது
படியும உனனாலேயே உன செயலால கெடுககபபடடது ஸவாகக
லிகள எலலாருடைய மனமும (அவாகள உனனை அறியாமலிருககும
) அஞஞானததினாலே மறைககபபடடது அதனால, அறியபபடா
தளளபபடடாய தெளஹிதராகளாலே நீ பிரீதியோடேயே கரை
றறபபடடு இஙகே வநதாய உனகாடததால ஸமபாதிககபபடட
ம சலியாததும சாஸவதமும பரிசுததமும சிறநததும நிலைதத
ம அழிவறறதுமான ஸதானததையும அடைநதாய' எனறா
யயாதி, 'ஓ! பகவானே! எனககு ஒரு ஸமசயமிருககிறது, அத
ப போககவேணடும ஓ! உலகஙகளுககுப பிதாமஹரே! நான மற
ரைக கேடகததககவனலலேன அனேகம ஆயிரம வருஷம முடி
வரையில பிரஜைகளைக காததலால விருததிசெயயபபடடதும
ணகமான யாகஙகள தானஙகள இவைகளுடைய மிகுதியாலே
பாதிககபபடடதுமான எனனுடையபயன பெரிதாயிறறே அது,
துகாலததில நான விழும்படி எபபடி நசிததது? ஓ! பகவானே! நீா
ககு லோகஙகள சாஸவதமாக நிரமாணஞ்செயயபபடடிருபபவற
அறிகிறீா மிககாநதியையுடையவரே! எனனுடைய அவையெல
ம எபபடி நாசததை அடைநதன?' எனறான பிரமமா, 'ஓ!
ஸரேஷடனே! உனனாலே அனேகமாயிரமவருஷஙகளமுடியும
ா பிரஜைகளைக காததலால விருததிசெயயபபடடதும அனேக
ன யாகதானஙகளுடைய மிகுதியால ஸமபாதிககபபடடதுமான
ன, நீ விழககாரணமானதும, 'காவமஅடைநததறகாக ஸவாகக
லிகளாலே அவமானஞ்செயயபபடடாய' எனபதுமான இநதககுற
தினாலேயே நசிததுவிடடது ராஜரிஷியே! இநதலோகமானது கா
தாலும வலிமையாலும ஹிமஸையினாலும வஞசனையினாலும

[1] காலவரிடமகனயாதானம

மாயைகளாலும சாமவதமாகிறதிலலை அரசனே! இழிவானவாக சிறநதவாகளும நடுததரமானவாகளும உனனுலே அவமானஞ யபபடததககவாகளலலா காவததால மிகவும கஷடபபடடவாகளு ஓரிடததிலும ஓா ஆறுதலுமிலலை நீ விழுநது கரையறினத இநதச சரிததிரததைச சொலலுகினற மனிதாகள சஙகடஙக அடைநதாலும கரையேறுவாாகள ஸநதேகமிலலை' எனருா

அரசனே! முறகாலததில காவததினல யயாதியினுலும கம வறபுறுததியதால காலவராலும இநததோஷமானது அ யபபடடது நனமையை விருமபுகிறவாகள நனமையை விரு கினற நணபாகளுடைய சொலலைக கேடகவேணடும நிாபபா த செயயததககதனறு நிாபபநதமோ நாசததை அளிககினறது தாரியின புததிரனே! ஆகையால, நீயும காவததையும கோபத யும தளளு வீர! பாணடவாகளுடன சேரு அரசனே! பட யை விடு அபபடிபபடட நீ பததியமும உணமையுமான நண ளுடைய சொலலை ஏறறுககொளளககடவாய பொயயான லலை ஏறறுககொளளாதே வலலவாகளோடு சணடைசெயதால கடததிறகு உளளாவாய அரசனே! மனிதன கொடுக கொடைககும செயகிற செயகைககும தவததுககும ஹோமததுக அழிவிலலை, குறைவுமிலலை பிறன அவறறை அனுபவியான, காத வான அவனே அனுபவிபபான. மிகசசிறநததும ஹிதமான மிககககறறுக காமககுரோதஙகளறறவாகளுடையதுமான இந பெரிய சரிததிரமானது உலகததில பலமுறை ஆலோசிததது நி நிசசயிககபபடடது தாமாாதத காமஙகளில நோககமுளள பூமியை அனுபவிபபான அரசனே! இவவுலகில மனிதாகள டும கேடபிததும ஸவாககததைத அடைகிறததறகுக காரணம யயாதியினுடைய இநதப பெரிய சரிததிரமானது மிகவும பரிசு மானது' எனருா

நூறறிருபததுநானகாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம் (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் துரியோதனனை ஸமாதானம் செயயும்படி கோவிநதரை வேண்டினதும், அவா அவனை ஸமாதானம் செயததும்)

திருதராஷடிரன, 'ஓ! பகவானே! நாரதரே! இது நீா எவவி சொலலுகிறீாகளா அவவிதமே நானும அவவிதமே விருமபுகிறே

பகவானே! ஆனால், நான் சக்தியில்லாதவனாயிருக்கிறேன்' என
இவ்விதம் சொல்லியபிறகு, திருதராஷ்டிரன் கேசவரை
க்கிச் சொன்னதாவது, 'ஓ! கேசவ! நீ என்னைநோக்கி இவ
த்திற்கும் ஸ்வர்க்கத்திற்கும் நன்மையானதும் தர்மத்திலிருந்து
ாததும் நியாயத்திலிருந்து விலகாததுமான சொல்லைச் சொன்ன
ஐயா! ஆனால், நான் ஸ்வாதீனமில்லாதவனாக இருக்கிறேன்
கே) செய்யப்படுவது எனக்குப் பிரியமில்லை ஓ! ஜனார்த்தன!
டபுத்தியுள்ளவர்களான எனது புத்ரர்கள் நினைக்கவில்லை.
ா! தோள்வலிமிக்கவனே! புருஷோத்தம! கிருஷ்ண! மந
ம என்னுடைய கட்டளையை மீறினவனுமான என் துரியோத
ஸமாதானஞ்செய்ய முயலவாயாக ஓ! புஜபலமுடையவனே!
ஷீகேசா! காந்தாரி, புத்திமானான விதுரன், நண்பர்களும் நன்
ம விரும்புகிறவர்களுமான பீஷ்மர் முதலான மற்றவர்கள் ஆகிய
களுடைய நன்மையான வார்த்தையையுமே கேட்கவில்லை
்ளை எடுத்துரைத்த) அப்படிப்பட்ட நீ, கெட்டபுத்தியுள்ளவ
கொடியவனும் பாவஎண்ணமுள்ளவனும் அறிவில்லாதவனும்
மதியுள்ளவனும் அரசனுமான துரியோதனனை நேரிலே சிக்ஷிக்க
ாய ஓ! ஜனார்த்தன! உனக்கு மிகப்பெரிதான நண்பர்களுடைய
மானது செய்யப்பட்டதாகும்' என்றான்

அப்பொழுது, எல்லாத்தர்மார்த்தங்களுடைய உண்மையையும்
தவரான ஸ்ரீகேசவர், பொறுமையுடையவனான துரியோதனனைத்
ப்பிநோக்கி, இனிமையானவார்த்தையை, மறுபடியும் மறுபடியும்,
ல்லலானார் 'துரியோதன! கௌரவஶ்ரேஷ்ட! பார்த! விசேஷ
உன்னுடைய நன்மைக்கும் உன்னைச்சேர்ந்தவர்களுடைய நன
க்குமாக ஏற்பட்ட என்னுடைய இந்த வார்த்தையை அறியக்கட
பேரறிவாளர்களுடைய குலத்தில் பிறந்தவனும் கல்வியும்
ங்களுமுடையவனும் எல்லாக்குணங்களுடனுங்கூடினவனு
நீ நன்மையான இதைச் செய்யத்தக்கவன் ஐயா! நீ நினைக்
போன்ற இதைக் கெட்டகுலத்திற் பிறந்தவர்களும் மதிகெட்ட
றும் க்ரூரர்களும் லஜ்ஜைபற்றவர்களுமானவர்கள் செய்வார்
பரதஶ்ரேஷ்ட! இந்தலோகத்தில், பெரியோர்களுடைய
யானது, தர்மத்தோடும் அர்த்தத்தோடும் கூடினதாகக்
படுகிறது தீயோர்களுடைய முயற்சியோ விபரீதமாகக்
படுகிறது உன்னிடத்திலுள்ள இந்த பரவிருத்தியோ
டி விபரீதமாகவே காணப்படுகிறது இதில் கோர

மும உயிரைககவாகிறதுமான பெரிய அதாமமும சோநதிருக்கி
நிமிததமிலலாத தீமையும உணடாகிறது பாரத! இது மு
கூடியதாயுமிலலை இநத அனாததததைப போககி உனககு நன
யானதைச செயதுகொள பகைவரை வாடடுபவனே! பிரா
ளுக தம வேலைககாராகளுககும மிதராகளுககும நனமைபான
செயவாய அதாமததையும அபகீாததியையும அளிபபதான செ
யிலிருநதும விடபபடுவாய ஆணமையிற சிறநதவனே! பாரத
ஷட! மிகக அறிஞாகளும சூராகளும மிகக ஊககததையுடை
களும நலல மனமுடையவாகளும மிகக கலவியையுடையவா
மான பாணடவாகளோடு சோநதுகொள பகைவரை வாடடுபவ
அது புததிமானான திருதராஷடிராருககும பிதாமஹரான பீ
ருககும துரோணருககும மஹாபுததிமானான விதுராருககும
பருககும ஸோமதததனுககும புததிமானான பாஹலீகருககும
வததாமாவுககும விகாணனுககும ஸஞசயனுககும விவிமசதி
ஞாதிகளுககும நணபாகளுககுமே மிகவும நனமையும பிரிய
கவே இருககிறது ஐயா! அபபடியே, ஸமாதானததில உலகம
துககும கேஷமமானது உணடாகும லஜஜையுளளவனும நலல கு
திற பிறநதவனும கலவியறிவுளளவனும குரூரததனமையில
வனுமாயிருககிறாய ஐயா! பரதஸரேஷடா! தநதைதாயரின க
ளையில இரு பாரத! பிதா இடும கடடளையை நனமையாகவ
நினைககிறாாகள? பிதாவினால முனசொலலபபடட கடடளையை
ததையடைநதபோது நினைபபாய அபபா! கௌரவஸரேஷ
மநதிரிகளுடனகூடிய உனனுடைய தநதைககுப பாணடவாகளு
சோககையானது விருபபமாயிருககிறது அபபா! அது உன
விருப்பமுளளதாகுக் நணபாகளுடைய கடடளையைக கேடடு
கீகரிககாத மனிதனை, அது, உடகொளளபபடட எடடிககொப
போல, பககுவததின முடிவில எரிககிறது எவன கேஷமத
செயகிறதான வாாததையை அறியாமையினால அஙகீகரிககவிலலை
அவன மிகக கவலையையடைநது, விருமபினதையிழநது, பசசா
பததையடைவான முதலில கேஷமகரமான வாாததையைக
தனனுடைய கொளகையைவிடடுவிடடு, அதனையே அ
வன உலகததில இனிதுவிருததியடைவான ஆததததைவி
கிறவனுடைய வாாததையை, பகையுடைமையால, பொ
னும விபரீதமான வாாததைகளைககேடபவனுமாயிருபபவன
வாகளுடையவசததை அடைவான, எவன நலலோாகளு

ாகையை மீறித தீயோாகளுடையகொள்கைபபடி நடககிருனே
னுககு விரைவாகத துனபமஉணடாக, (அவனுடைய) நணபா
துககததை அடைகினறனா எவன சிறநதவாகளான மநதிரி
த தளளிவிடடு மிகவுமஇழிவானவாகளை அடைகிருனே அவன
மான ஆபததை அடைநது கரைஏறறததை அடையமாடடான
! தீயோாகளை அடுபபவனும தீயஒழுககமுடையவனும நல
களான நணபாகளுடைய (வாாததைதயைக) கேளாதவனுமாயப
ரவிருமபித தனனைசசோநதவாகளைப பகைககிற அவனைப
ானது விடடுவிடுகிறது ஓ பாதஸரேஷடனே! அபபடிப்படட
ாகளான பாணடவாகளுடன விரோதிதது, நலலபழககமில
வாகளும திறமையறறவாகளும மூடாகளுமான மறறவாகளிட
து பாதுகாவலை விருமபுகிருய பூமியில உனனைத தவிர வேறு
மனிதன, இநதிரனுககு நிகரானவாகளும மஹாாதாகளுமான
களைததாணடி மறறவாகளிடமிருநதும பாதுகாவலை விருமபு
? குநதியினபுததிராகள் பிறநதகாலநதொடஙகி எநநாளும உன
துனபுறுததபபடடாாகள அவாகள ஒருகாலும கோபிகக
ல ஆகையால, அவாகள தாமபுததியுளளவாகளலலரோ!
லமுளளவனே! பிறநததுமுதல பொயயாக உபசரிககபபடடும,
பெறறவாகளான பநதுககள உனவிஷயததில நலலநினைவுளளவா
கவே இருககிருாகள பாதஸரேஷடனே! நீயும சிறநதவாகளான
நதுககளவிஷயததில அபபடியே நலலநினைவுளளவனாக இருகக
டும கோபததினவசததை அடையாதே பாதஸரேஷடனே!
னாகளுடைய முயறசியானது, (தாமாாததகாமஙகளெனகிற)
ாககததோடகூடினதாயிருககிறது தரிவாககஙகளா கைகூடாத
பததில (அறிஞாகளான) மனிதாகள தாமாாததஙகள இரண
டும அனுசரிககினறனா (அவறறைத) தனிததனி அபிமானிப
களில, தீரனானவன தாமததை அனுஸரிக்கிருன மததயமனான
கலகததுககுக காரணமான அாததததை அனுஸரிககிருன
னானவன காமததையே அனுஸரிககிருன புலனகளானுணடான
சயினுலே தாமததைவிடுகிற பாாகிருதன (=மூடன) கெட்ட
பததால காமததையும அாததததையும அடையவிருமபுகிற
நாசததைஅடைவான காமததையும அாதததையும
டயவிருமபுகிறவனே, முதலில தாமததையே அனுஷடிககவேண
தாமததைவிடடு அாததமும காமமும ஒருபொழுதும் விலகா.
னே! தர்மததையே தரிவாககததிறகு உபாயமாகச சொலலு

கினறனா அநததாமததால அடையவிருமபுகிறவனே, பு
பறறிய தீபபோலச சீககிரம விருததிஅடைவான அபபா!
ஶ்ரேஷடா! அபபடிபபடட நீ, பெரிதும ஜவலிககிறதும எ
அரசாகளிடததிலும கியாதிபெறறதுமான ஆதிபதயததைச செ
உபாயததால அடையவிருமபுகிருய அரசனே! நனருகபபழ
வாகளிடததில பொயயாகப பழகுகிறவன, கோடாலியால வன
வெடடுவதுபோலத தனனையே வெடடுகிருன ஒருவன எவனு
அவமானததைவிருமபுகிறதிலலையோ அவனுடையபுததியைக
கசசெயபக கூடாது கலககபபடாத புததியையுடைய அவனு
எணணமானது நனமையிலிருககிறது பாரத! மனோவசமுளள
மூனறுஉலகஙகளிலும பிராகிருத (=மூட) னைமறற ஒருவனை
அவமதிககககூடாது, சிறநதவாகளான அநதபபாணடவாகளை
மதிககககூடாதெனபது சொலலவும வேணடுமோ? பொருமையி
ததை அடைநதமனிதன ஒனறையும அறிகிறதிலலை பாரத! பரவு
அடைநததெலலாம தடுககபபடுமெனறே? பரமாணததைஆலே
துப பார உனககுத துஷடாகளைவிடடுப பாணடவாகளுடனசே
லானது நனமையைச செயபககூடியது நீ, அவாகளாலே பரீ
அடையுமபடி செயயபபடடு, எலலா இஷடஙகளையும அடை
ராஜ ஶ்ரேஷடனே! பாணடவாகளால ஸமபாதிககபபடட பூ
அனுபவிககிறவனுயிருநதுகொணடு அவாகளைப புறககணிதது
ரிடமிருநதுட பாதுகாவலை விருமபுகிருய பாரத! துசசாஸ
துாவிஷஹன, காணன, சகுனி ஆகிய இவாகளிடததில அதிக
தை வைததுவிடடுச செலவததை விருமபுகிருப பாரத! இவா
உனககு ஞானததிலும தாமததிலும அாததததிலும போது
வாகளலலா, பாணடவாகளைநோககப பராகரமததிலும மே
மானவாகளலலா உனனுடனகூடினவாகளான இநத எலலா
களுமே, யுததததில கோபததை அடைநதவனன பீமஸேனனு
முகததைப பாாபபதறகும போதுமானவாகளலலா ஐயா! ந
அமைககபபடடதும, நிறைநததுமான இநத அரசாகளின சே
இநதபபீஷமா, துரோணா, இநதக காணன, கிருபா, ஸோமத
மகனன பூரிஶ்ரவஸ, அஶ்வததாமா, ஜயததரதன ஆகிய இவாக
லாருமே அர்ஜுனனை எதிாததுப போாசெயய வலலவரலலா அ
னனே, யுததததில எலலாததேவாகள, அஸுராகள, மனிதாகள
தாவாகள ஆகிய அனைவராலும ஜயிககபபட முடியாதவன யுதத
மனததைசசெலுததாதே அரசாகளினசேனைமுழுமையிலும பே

ர்ஜுனனை எதிரதது க்ஷேமததுடன வீடடுககுததிருமபுகிறவனை
ஆணபிளளையைப பாரககமுடியுமா? பரதஸ்ரேஷடனே! இவவுல
ஜனஙகளை நாசஞசெயததனால உனககு எனன பயன? எவன
ககபபடடால உனககு ஜயமஏறபடுமோ அநத ஓா ஆண
ளளையைப பாரககலாம எவன காணடவபரஸததில, தேவா
ளையும கநதாவாகளையும யக்ஷாகளையும அஸுராகளையும நாகா
ளையும வெனறானோ அவனுடன எநதமனிதன யுததஞசெய
ன? அபபடியே, விராடநகரததில மிகக ஆசசரியமானது
டககபபடுகிறது அது ஒருவனுககும அனேகம பேரகளுககும
தானான உதாரணம எவனால யுதததில மஹாதேவரான
கரா நேரில ஸநதோஷிககுமபடி செயயபபடடாரோ, ஜயிககமுடி
தவனும அவமதிககமுடியாதவனும ஜயததைச சீலமாகவுடையவ
ம நழுவாதவனும வீரனும உறுதியாயிருபபவனுமான அநத அா
னனை இநதயுததததில ஜயிபபதறகு விருமபுகிறாய யுதததில
னைச சகாயமாகவுடையவனும எதிரதது வருகிறவனுமான ஆர்ஜு
னோடு சணடையை, நேரிலவநத இநதிரனாயிருநதாலும, எவன
ணடததகுதியுளளவன? எவன யுதததில ஆர்ஜுனனை ஜயிப
னோ அவன கைகளால பூமியை உயர எடுபபான, கோபததை
டைநதால, இநதபபிரஜைகளை எரிபபான, தேவாகளை ஸவாககததி
நுததும தளளுவான புததிராகளையும ஸகோதராகளையும ஞாதி
ளையும ஸமபநதிகளையும பாா உனனிமிததததில இநதப பரத
ரேஷடாகள அழியவேணடாம கௌரவாகளில மிசசம இருககட
இநதககுலமானது அவமானததை அடையவேணடாம அர
னே! நீ புகழநத குலததைக கொனறவனெனறு சொலலபபட
ணடாம மஹாரதாகளான பாணடவாகள உனனையே இளவரசுப
தவியிலும உனபிதாவான திருதராஷடிரராஜரை மஹாராஜ பதவி
லும ஸதாபனமசெயபவாகள அபபா! மிக ஐஙகியதும வலிபவரு
துமான ஸ்ரீயை அவமானஞசெயயாதே பாணடவாகளுககுபபாதி
க கொடுததுவிடடுப பெரிதான செலவததை அடையககட
ய பாணடவாகளுடன ஸமாதானததைச செயது, நணபாகள
சொலலுகிறபடியும நடநதால, மிததிராகளோடு மிகக மகிழசசியுடன
டுஙகாலம மஙகளஙகளை அடைவாய' எனறாா

நூற்றிருபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மத்துரோணர்கள் கோவிந்தர் சொல்லியதைக் கேட்கவேண்டுமெ
றும் திருதராஷ்டிரன் அதைக் கேளாவிடில் தீமையே வருமென்றும்
துரியோதனனுக்குச் சொல்லியது)

பரதஶ்ரேஷ்டரே! கேசவருடைய வார்த்தையைக் கேட்
பிறகு, சந்தனுவின் புத்திரரான பீஷ்மர், பொறுமையுடையவனு
துரியோதனனை நோக்கி, 'நண்பர்களுக்குப் பகைதணித்தலில் விருப்
வாஸுதேவர் சொன்ன வார்த்தையை அனுஸரிக்கக் கடவாய். அப்ப
கோபத்திற்கு வசமாகாதே ஐயா! மஹாத்மாவான கேசவர் சொ
ன்னதைச் செய்யாவிடில், ஒருபொழுதும் நன்மையையும் ஸுகத்தை
யும் மங்களத்தையும் அடையமாட்டாய். குழந்தாய்! புஜபலமமை
கேசவர் தாமத்திற்கும் ஆத்தத்திற்கும் நன்மையானதை உ
குச் சொன்னார். அரசனே! அந்த ஆத்தத்தை அடையக்கடவா
ஜனங்களை நாசம் செய்யாதே. நீ, திருதராஷ்டிரன் ஜீவித்திருக்
பொழுதே, எல்லா அரசர்களுடைய செல்வத்துள்ளும் மே
விளங்குகிற இந்தப் பாரதவம்சத்தின் செல்வத்தைத் துர்புத்தியி
நழுவச்செய்யப்போகிறாய். மந்திரிகள், புத்திரர்கள், ஸஹோதரர்க
உறவினர்களுடன் உன்னை 'நான்' என்கிற இந்தப்புத்தியினாலே உயி
யிழக்கச் செய்யப்போகிறாய். பரதஶ்ரேஷ்ட! கேசவர், தந்
புத்திமானான விதுரன் இவர்களுடைய உண்மையும் பயனுள்ளதும
வார்த்தையை மீறி, குலத்தைக் கொல்லுகிறவனும் கெட்டமன
னும் கெடுமதியுடையவனுமாகக் கெட்டவழியை அடையாதே. த
தந்தையைத் துயரக்கடலில் முழுகச்செய்யாதே' என்றார். பிற
துரோணர், பொறுமைக்கு வசப்பட்டவனும் அடிக்கடி பெருமூ
விடுகிறவனுமான துரியோதனனை நோக்கி, 'அப்பா! கேச
உனக்குத் தாமத்தோடும் ஆத்தத்தோடும் கூடின வார்த்தை
சொன்னார். அரசனே! சந்தனுவின் புத்திரரான பீஷ்மரும் அ
டியே சொல்லினர். அதனை ஏற்றுக்கொள்ளக் கடவாய். அரசே
[1] பிராஜ்ஞர்களும் [2] மேதாவிகளும் அடக்கமுள்ளவர்களும் பீ

---

1 ப்ராஜ்ஞர் = நன்கு அறிந்தவர்

2 மேதாவிகள் = புதிதுபுதிதாகத் தோன்றும் அறிவுள்ளவர், அல்ல
ஒருதரம் பார்த்தது மறவாத அறிவுள்ளவர்

றவாகளும நனமையில விருபபமுளளவாகளுமான அவாகள
ாககு நனமையானவாாததைதயைச சொனனாாகள அதனை ஏறறுக
ாளளககடவாய மிகக புததிமானே! கிருஷணரும பீஷமரும
ாலலுவதைச செயயககடவாய ப்கவரைவாடடுகிறவனே! புததி
ா மயககததால மாதவரை அவமானம செயயாதே உனனை
ஸாஹபபடுததுகிறவாகள ஒரு பொழுதும காரியததிறகு உத
ாகள யுததம நேரிடடபொழுது வைரததைப பிறருடைய [1]கழுத
ல போடடுவிடுவாாகள எலலாபபிரஜைகளையும அபபடியே புத
ாசனையும பிராதாககளையும கொனறுவிடாதே எநதபபகூஷததில
ருஷணாாஜுனாகளிருககினறாாகளோ அநதப பகூஷததிலுளளவா
ா மிகவும ஜயிககமுடியாதவாகளாக அறியககடவாய குழநதாய!
ாத! இதுதான ஆபதாகளான கிருஷணா பீஷமா இவாகளின
னமையான அபிபராயம நீ அஙகீகரியாவிடடால பசசாத
பததை அடைவாய இநத அாஜுனன பரசுராமா சொனனதைக
டடிலும மிகமேலானவன தேவகியின புததிரரான கிருஷண
ா, தேவாகளாலும தாஙகமுடியாதவா பரதஸரேஷட! இநத விஷ
ததில உனககு பிரியமாகவும இனிமையாகவும சொனனதினால
னபயன? உனககு இது முழுதும சொலலபபடடது எபபடி
ருமபுகிறாயோ அபபடிசசெயய பரதஸரேஷடனே! உனககு மறு
யும சொலலுவதறகு என மனம எழவிலலை' எனறாா

அநதவாாததையின நடுவில, கூஷததாவான விதுரரும, திருத
ஷடிரரின புததிரனும பொறுமையுடையவனுமான துரியோதன
பாாதது, 'துரியோதன! பரதஸரேஷட! நான உனனைபபறறித
கிககவிலலை முதியவாகளான இநதக காநதாரியையும உனனு
டய பிதாவையுமபறறித துககிககிறேன இவாகள, கெடட மன
டைய நாதனான உனனால மிதராகளும மநதிரிகளும இறநது
தனறறுச சிறகுஅறற பறவைகளபோலத திரியபபோகிறாாகளே!
ததைககெடுபபவனும கெடடவனுமான இநதபபாவியைப
றறு, பிகூஷுகாகளாயத துயரததுடன இநதப பூமியில திரியபபோ
ாறாாகளே!' எனறு சொனனாா பிறகு, அரசனான திருதராஷடி
ா, அரசாகளசூழநத தமபிமாாகளுடன உடகாாநதிருபபவனான துரி
ாதனனை நோககி, 'துரியோதன! இதனை அறியககடவாய மிகக
களமும [2] யோக [3] கேூஷமஙகளோடு கூடியதும கெடுதலறறது

---

[1] 'தாம செயயவேணடியதைப் பிறா செயயுமபடி விடடுவிடுவா'
ாபது　[2] புதிதாகக கிடைபபது.　[3] கிடைபபதைக காபபது

மான மஹாதமாவான கிருஷ்ணன சொன்னதை ஏற்றுக்கொள்
கடவாய வருத்தமில்லாமல் காயத்தைச செய்பவரான கிருஷ்ண
கிய இந்த ஸஹாயத்தால எல்லா அரசாகளிடத்திலும இஷ்டம
எல்லா அபிபராயங்களையும அடைவோம அப்பா! கேசவருட
னகுசோந்து யுதிஷ்டிரனை அடை பாாதாகளுக்குக கேடில்லாத்த
எல்லா க்ஷேமத்தையும செய குழந்தாய்! வாஸுதேவராகிற உபா
தினால சாந்தியை அடை இதைக காலத்தால நேரிட்டதாக நினை
றேன. துரியோதன! நீ மீருதே நீ உனனிமித்தமாகச சொல்லு
வரும ஸமாதானத்தை யாசிக்கிறவருமான கேசவரை நிராகரிக
யானல், உனக்குத் தோல்வியில்லை எனபதில்லை (=நிச்ச
தோல்வியே)' என்றுன

நூற்றிருபத்தாறுவது அத்யாயம

பகவத்யாநபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மத்ரோணர்கள் பகைவர் போருக்கு ஸநநாகம் செய்யும் முன்ன
ஸமாதானம் செய்துகொள்ளும்படி திரும்பவும் துரியோதனனுக்
குச சோல்லியது)

திருதராஷ்டிரனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு ஸமமான வ
த்தை உடையவர்களான பீஷ்மரும துரோணரும, கட்டளை
மீறுகின்றவனான துரியோதனனை நோக்கி, மேலவரும வார்த்தை
சொல்லலானாகள 'கிருஷ்ணாஜுனாகள ஸநநாகத்தை அடைய
லும காண்டீவமானது வேலைசெய்யத்தொடங்காமலும தௌமயா
வா யுத்தநிமித்தமான அக்னியில பகைவருடைய பலத்தை ே
மம செய்யாமலும லஜ்ஜையுள்ளவனும பெரிய வில்லையுடையவ
மான யுதிஷ்டிரன சினங்கொண்டு உனனுடைய சேனையைப பார
லுமிருக்கும்பொழுதே, பகையானது தணிவை அடைய
டும பெரியவில்லையுடையவனான அாஜுனனும பீமஸேனனு
தமசேனையில நிலையாகநிற்கிறவராகக காணப்படாதபொழு
வைரமானது தணிவை அடையட்டும பீமஸேனன கை
கதையுடன உனசேனையை எதிாத்துத் தாண்டுபவனாகி ம
கங்களில திரியாமலிருக்கையிலேயே, பாண்டவாகளுடன ஸ
தானம செய்துகொள்ளு யுத்தத்தில வீராகளைக கொல்லுகி
கதையினாலே, காலத்தினால பக்குவமான மரத்தினகனிக

ளுவதுபோல யானையிலிருந்து யுத்தம் செய்பவர்களின் தலைகளை றுத்துத் தள்ளாமலிருக்கும்பொழுதே, வைரமானது தணிவை டையட்டும் அஸ்தரங்களில் பழக்கமுள்ளவர்களான நகுல ம் ஸஹதேவனும் துருபதனுடைய புத்திரனான திருஷ்டத்யும்ன ம் விராடனும் சிகண்டியும் சிசுபாலனுடைய புத்திரனும் கவசம் னடு வேகமாகப் பாணங்களை விடுத்துக்கொண்டு, பெருங்கடலில் தலைகள் பிரவேசிப்பதுபோல, பிரவேசிக்காமலிருக்கும்பொழுதே, கையானது தணிவை அடையட்டும் அரசர்களுடைய மென்மை ன சரீரங்களில் உக்கிரமான கழுகிறகுகட்டின பாணங்கள் விழாம ருக்கையிலேயே, பகையானது தணிவை அடையட்டும் சந்தன ம் அகிலும் பூசப்பட்டவைகளும் ஹாரங்களையும்பொற்காசுகளையும் ப்பவைகளுமான வீரர்களுடைய மார்புகளில், பெரியவில்லுடைய களும் அஸ்திரங்களில் பழக்கமுள்ளவர்களும் விரைவாகப் (பாணங் ள்) விடுகிறவர்களும் தூரத்தில் விழச்செய்கிறவர்களும் குறிவைத் பர்களுமான பாண்டவர்களாலே, இரும்பாலசெய்யப்பட்ட பெரிய ணங்கள் போடப்படாதபொழுதே, வைரமானது சமனத்தை டையட்டும் அரசர்களில்சிறந்தவனும் தர்மராஜனுமான யுதிஷ்டிரன லையால் வணங்குகிறவனான உன்னைக் கைகளால் ஏற்றுக்கொள்ளட் பரதஸ்ரேஷ்ட! மிக்க தயையுடன்கூடின தர்மராஜன் துவஜம் ங்குசம் பதாகைகளென்னும் ரேகைகளால் அடையாளமுடைய தனது கையைச் சமாதானத்திற்காக உனது தோளில் வைக்கக்கட ன ரத்தினமுள்ள கொடிபோன்ற, மோதிரமணிந்ததும் உட ம் ரத்தினம்போலச் சிவந்திருக்கிற விரல்களையுடையதுமான கயினாலே, உட்கார்ந்தவனான உன்னுடைய முதுகைத் தடவட்டும் தஸ்ரேஷ்ட! ஆச்சாமரம் போன்ற தோளையுடையவனும் பெரிய ங்களையுடையவனுமான பீமஸேனன் ஸமாதானத்தின்பொருட்டு னைத்தழுவிக்கொண்டு ஸமாதானத்துடன்வார்த்தையையும்சொல ட்டும் அரசனே! அர்ஜுனனும் நகுல ஸஹதேவர்களுமாகிய மூவா ராலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டு அவர்களை உச்சிமோந்து அன்புடன சக்கடவாய் வீரர்களும் ஸ்நேகிதர்களுமான பாண்டவர்களு ன சேர்ந்தவனான உன்னைப்பார்த்து அரசர்கள் ஆனந்தக்கண் ரை விடட்டும் அரசர்களுடைய ராஜதானிகளில் முழு ஒற்றுமை முழங்கப்படட்டும் பூமியை, பாண்டவர்களிடம் ஸஹோ ரத்தன்மையுடன் அனுபவிக்கக்கடவாய். (பொறுமையும் கோபமு கிய) ஜ்வரமில்லாதவனாகக் கடவாய்' என்றார்

நூற்றிருபத்தேழாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன், தன்னிடம் சிறிதும் குற்றமில்லையென்றும் பீஷ்மர் முதலியோர் காத்தலால் தன்னை வெல்லமுடியாதென்றும் போரில் உயிர்போவதாயிருந்தாலும் பாண்டவர்களுக்கு ஊசிகுத்துமிடமும் கொடேனென்றும் கோவிந்தரிடம் சொல்லியது)

துரியோதனன், கௌரவர்களுடைய ஸபையில் அப்ரியமா
வார்த்தையைக்கேட்டு, புஜபலமுள்ளவரும் புகழ்பெற்றவரும
வாஸுதேவரை நோக்கி மறுமொழி கூறலானான் 'ஓ! கேசவரே!
இதை நன்கு ஆலோசித்துச் சொல்லவேண்டும் என்னையே பெ
பாலும் விபரீதமாகப் பேசித் தூஷிக்கிறீர் ஓ! மதுஸூதன
காரணமின்றிப் பாண்டவர்களிடம் அன்பினாலுண்டான வார்த்தை
ாலே, நீர், பலாபலத்தை நன்கு பார்த்தும், ஏன் எந்நாளும் தூஷி
றீர்? நீரும் விதுரரும் அரசரும் ஆசார்யரும் பிதாமஹரும் எ
ன்னையே நிந்திக்கிறீர்கள், மற்றப் பாண்டவனொருவனையும் நிந்தி
வில்லை நானோ இந்தவிஷயத்தில் என்னுடைய தவறுதல் ஒன்றை
அறியவில்லை தவிர; அரசனுடன்கூடின நீங்களெல்லாரும் எ
ன்னைப் பகைக்கிறீர்கள் ஓ! பகைவரைத் தண்டிப்பவரே! கேசவ
நான் நன்கு ஆலோசித்தும் மிகச்சிறிதான ஒரு குற்றத்தையும் கா
வில்லை ஓ! மதுஸூதனரே! பாண்டவர்கள், ப்ரியத்துடன் ஏற்
கொண்ட சூதாட்டத்தில், சகுனியினால் ராஜ்யத்தை (ககவார்
வெல்லப்பட்டார்கள் அதில் என்னுடைய[1] குற்றம் என்ன? ஓ! ம
ஸூதனரே! அதில் பாண்டவர்களுடைய ஜயிக்கப்பட்ட சிறிதுபெ
ாரும் அப்பொழுது[2] அவர்களுக்கே அநுமதி கொடுக்கப்பட்ட
ஓ! ஜயிப்பவர்களிற் சிறந்தவரே! ஜயிக்கமுடியாதவர்களான அந்
பாண்டவர்கள், (மறுபடியும்) சூதாட்டத்தால் ஜயிக்கப்பட்டு வ
சென்றார்கள் அதில் எங்களுடையகுற்றம் ஒன்றும் இல்லை
கிருஷ்ணரே! (சூதில்) திறமையில்லாதவர்களான பாண்டவர்
[3] பகைவர்போலப் பகைவருடன்கூடி ஸந்தோஷத்தை அடைந்த
ளாய் எந்தக்குற்றத்தால் பகைக்கிறார்கள்? நாங்கள் அவர்களு

---

1 'என்னைத் தூஷிக்க என்ன காரணம்?' என்றும் கொள்ளலாம்

2 'அதை அப்பொழுது அவர்களே அங்கீகரித்தனர்' என்றுமாம்

3 'எங்களைப் பகைவரைப்போலப் பகைக்கிறார்கள்' என்றுமாம்.

நதககுறறததைச செயதோம? எநதககுறறததிறகாகப பாண்டவா
ா ஸருஞசயாகளுடனகூடித திருதராஷடிரபுததிாகளான எஙக
ாக கொலல விருமபுகிறாகள ? நாஙகளும கொடியசெயகைபாலோ
சாலலாலோ மனததில மிகக தளாசசிபடைநது பயததினால இவவுல
ல் இநதிரனைககூட வணஙகமாட்டோம ஓ! கிருஷணரே! பகைவரை
டககுபவரே! யுததததினால எஙகளை ஜயிககத துணிகிறவனும க்ஷத
பதாமததை அனுஷடிபபவனுமானவனைக காணேன ஓ! மதுஸூத
ரே! பீஷமரும கருபரும துரோணரும காணனும தேவாகளாலும
ததததால வெலலமுடியாதவாகள பாணடவாகளாலே வெலலமுடி
தவாகளென்று சொலலவும வேணடுமோ ? ஓ! மாதவரே! ஸவதா
தததை ஆலோசிதது யுதததில ஸமயததில அஸதிரததினாலே
ரணததை அடைவோமேயானால அது ஸவாககததிறகுஅனுகூலமா
தே ஓ! ஜனாாததனரே! நாஙகள யுதததில சாதலபததை
டைநது சயனிபபோமேயானால அது க்ஷததரியாகளான எஙகளுககு
ககியமான தாமமே ஓ! மாதவரே! அபபடிபபடட நாஙகள பகை
களை வணஙகாமல யுதததில வீரசயனததை அடைவோமானால
ஙகளைககுறிதது ஒருவரும வருதததததை அடையாா நலல குலத
ற பிறநது க்ஷததரியதாமததோடிருபபவனுன எவன இவவுலகில
வவிதம பிழைபபைககுறிததுப பயததினால ஒருகாலாவது எவனிட
வது வணஙகுவான ? உயாககிளமபவே வேணடும், வணஙகக
டாது உயாககிளமபுவதே ஆணதனமையனறோ? '[1]கணுவிலமுறிந
லும முறியலாம இவவுலகில ஒருவனிடததிலும வணஙககககூடாது'
னகிற மாதஙகருடைய வாாததையை நனமையை விருமபுகிறவா
ா பினபறற விருமபுகிறாகள எனனைபபோனறவன உயிருளள
ரையில தாமததினபொருட்டே பிராமமணாகளுககு வணஙக
வணடும அபபடியே, மறறவனொருவனையும மதியாமல ஸஞசரிகக
வணடும இது க்ஷததரியாகளுககுரிய தாமம இது எபபொழுதும
னககும ஸமமதமானது ஓ! கேசவரே! முன எனனுடைய பிதா
னாலே அனுமதிகொடுககபபட்டிருநத ராஜயததின பாகமும நான
ிருககையில மறுபடியும ஒருபொழுதும அடையததகக
லலை ஓ! ஜனாாததனரே! மாதவரே! அரசரான திருதராஷடிரா
து வரையில ராஜயததை ஆளுகிறாரோ அதுவரையில நாஙகளோ
வாகளோ ஆயுதஙகளைவைததுவிட்டு (அவரை) அடுததுபபிழைகக
வணடும ஓ! ஜனாாததனரே! முன நான சிறுவனாகப பாவசனாயிருக

1 'அபாவணி' எனபது மூலம

கும்பொழுது, கொடுக்கக்கூடாத ராஜ்யமானது அறியாமையி லேயோ பயத்தினலேயோ கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது ஓ! விருஷ் நந்தனரே! கேசவரே! இப்பொழுது, புஜபல மமைந்தவனான நா ஆளுகையில், அது மறுபடியும் பாண்டவர்களால் அடையத்த தன்று. ஓ! கேசவரே! கூர்மையான ஊசியினுடைய முனையினு குத்தப்படுமளவுகூட எங்கள் பூமியில் பாண்டவர்களுக்குக் கொடுக் தக்கதில்லை' என்றான்

நூற்றிருபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் துரியோதனனை நிந்தித்து அவன் பாண்டவருக்குச் செ தீமைகளை நினைப்பூட்டியதும், பாண்டவருடன் சேராவிடில் கௌரவர் துரியோதனனைக் கட்டிப் பாண்டவரிடம் கொடுப்பரென்று துச்சாஸனன் சொல்லத் துரியோதனன் கோபமுற்று வெளியே சென்றதும், கோவிந்தர் குலக்ஷேமத்துக்காகத் துரியோதனனை நீக்கிவிடும்படியும் அவனைக்கட்டிப் பாண்டவரிடம் கொடுக்கும் படியும் திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியதும்)

பிறகு, கிருஷ்ணர் கோபத்தால் கலங்கிய கண்களையுடை ராகிச் சிரித்துவிட்டுக் கௌரவர்களுடைய ஸபையில் துரியோதன நோக்கி இந்த வார்த்தையை உரைக்கலானார்—'ஏ! மூட! வீர னத்தை அடையப்போகிறாய்? அதனை இஷ்டப்படி அடையவே பே றாய். மந்திரிகளுடன் உறுதியாக இருக்கக்கடவாய். பெரிய யுத்த தை நேரிடப்போகிறது. அரசனே! நீ, 'பாண்டவர்கள்விஷயத்தி நான் கிரமத்தைமீறி ஒன்றும் செய்யவில்லை' என்று நினைக்கிற யெல்லாம் அறியக்கடவாய் பாரத! மஹாத்மாக்களான பாண்டவர் டைய செல்வத்தினலே தபிக்கச்செய்யப்பட்ட நீ சகுனியுடன்கூ சூதாட்டத்தைக் கெட்ட ஆலோசனையால் செய்தாய் அப்பா! சிற வர்களும் ஸாதுக்களால் கொண்டாடப்பட்டவர்களும் நேராக நட வர்களுமான ஞாதிகள் எப்படி கோணலவழியாக அவ்வித அநியா

செயயபபடததககவராவா?மிக்க புததிமானே! சூதாடடமானது
தககளுடைய புததியை நாசம செயவது, அஸததுககளுககு
ல பகைகளும துனபஙகளும உணடாகினறன நீ ஸததுககளு
ஆசாரஙகளை நனகுபாராமல பாவததில பறறினவாகளுடன
அபபடிபபடட கோரமான இநததுனபததைச சூதாடடத
வழியாகச செயதுவிடடாய. நீ திரௌபதியை ஸபைககு வரு
வெளிபபடையாகப பேசினபடி வேறு எவன பிராதாவின
யைககு விபரீததததைச செயயததககவனுவான? நலல குலததிற
தவளும நனனடை யுடையவளும பாணடவாகளுககு உயி
சிறநதவளும ராஜமஹிஷியுமான அவள உனனுலே அநதபபடி
திககபபடடாள பகைவரை வாடடுகினற குநதீபுததிராகள
செலலும பொழுது கௌரவாகளுடைய ஸபையில துசசா
சொலலியதைதக கௌரவாகளெலலாரும அறிவாாகள. நலல
யுடையவாகளும லோபமறறவாகளும எபபொழுதும தாமவழி
நடபபவாகளுமான தனபநதுககளிடததில ஸாதுவான எவன
த தகாதசெயலைச செயவான? காணனும துசசாஸனனும நீயும,
ாகளும அயோகயாகளுமானவாகள சொலலுகிறதுபோல,
மயான வாாததைகளைப பலவாகச சொனனீாகள வாரணு
தில சிறுவாகளான அவாகளைத தாயுடனகூட எரிப்பதறகுப
தான முயறசி செயயபபடடது அது உனககுப பயனதரவிலலை
பாழுது பாணடவாகள தாயாருடன ஏககசா நகரியிலே ஒரு
மணனுடையவீடடில மறைநதுகொணடு நெடுநகாலம வஸித
ள. பாணடவாகளைக கொல்லுதறகாக விஷததினுலும ஸாபபஙக
ம கடடுககளாலும எலலாஉபாயஙகளாலும நீ முயறசிசெய
அவையும உனககுப பயன தரவிலலை இவவித எணணமுளள
ாணடவாகளவிஷயததில எபபொழுதும கபடசசெயகையோ
பவன மஹாதமாககளான பாணடவாகளவிஷயததில உனககு
குறறமிலலை? இவவித நடையுளளவனும பாவததைச செய
மான நீ எபபடி ராஜபததில இருககததககவன? குலததிலபாவி
நுபபவனே! அபபடிபபடட நீ ராஜபததைதயும ஸுகததைதயும
கபபோகிறுய நீ பாவி யாசிபபவாகளான இவாகளுககுத தா
னுடையதான பாகததைதக கொடுக்கவிருமபாத நீ, ஐமவாயமிழ
முடிபடடுவிழுநதபின, அதைககொடுககப போகிறுய பாணடவா
ஷயததில கொலைகாரனபோலப பலவகையான கெடடகாாயஙகச
சயதுவிடடு, இபபொழுது கபடசசெயகையுடையவனும அயோ

கயனுமாகி, வழககாடுகிறுய அரசனே! தாயதநதைகளாலும பீ
லும துரோணராலும விதுரராலும, 'ஸமாதானததை அடை' எ
அடிககடி, சொலலபபடடும, ஸமாதானததை அடையவிலலை
சனே! ஸமாதானததில உனககும பாரததருககுமாக இருவரு
பெரியலாபம உணடனறே? அதை நீ விருமபவிலலை இதில பு
குறைவைககாட்டிலும வேறெனன காரணம? அரசனே! ந
களுடைய வாாததையை மீறினதால ஸுகததை அடையபபே
திலலை பூபதியே! நீ தாமததிறகு விரோதமாகவும அபகீரததி
காரணமாகவும காரியஙகளைச செயகிறுய' எனறுா

இவவிதம, மாதவா பொறுமையுளள துரியோதனனை நே
சொலலும பொழுது, துசசாஸனன, கௌரவாகளுடைய ஸபை
'அரசனே! பாணடவாகளுடன சேராமல உனனுடைய இஷட
இருபபாயானுல கௌரவாகள உனனைக கட்டிக குநதியின புததி
குக கொடுததுவிடுவாாகள ஓ! அரசனே! பீஷமரும துரோண
உனனுடைய பிதாவும, நீயும நானும காணனுமாகிய நம மூவ
பாணடவாகளிடம கொடுககபபோகினறனா' எனகிற இநதவாா
யைச சொனனுன திருதராஷடிரனின புததிரனும கெட்ட
யுடையவனும லஜஜையறறவனும (பெரியோாகளால நனகு) ப
படாதவனபோல மரியாதையிலலாதவனும காவமுளளவனும
களை அவமதிபபவனுமான துரியோதனன தமபியினுடைய
வாாததையைககேடடுச சினஙகொணடு பெரியஸாபபமபோல
விடடு, விதுரரும திருதராஷடிரனும மஹாராஜனன பாஹலி
கிருபனும ஸோமதததனும பீஷமரும துரோணரும ஜனாத
மாகிய இவாகளெலலாரையும அனுதரவுசெயதுவிடடு எழுநதி
புறபபடடான அரசனன அவன புறபபடடதைபபாாதது,
மாாகளும மநதிரிமாாகளும எலலா அரசாகளும பினதொடாநதா
துரியோதனன கோபஙகொணடு ஸபையிலிருநதும கிளமபி ஸ
ராகளுடன புறபபடடதைபபாாததுச சநதனுவின புததி
பீஷமா சொலலலானுா

'தாமததையும அாததததையும தளளிவிடடுக கோப
அடைகினறவனுசகு விரைவாகத துனபமஏறபடுதலால, அவனை
றிப பகைவாகள சிரிககினறுாகள. திருதராஷடிரபுததிரனன
ராஜகுமாரன கெட்டமதியுளளவனும உபாயததை அறியாத
அரசாடசியில வீணபநறுளளவனும கோபததிறகும லோப
கும வசமானவனுமாயிருககிறுன. ஓ! ஜனாாததனரே! இநத க

களை பல உணடு உன காரயததிறகுத தடைநேரிமோகையால,
பாவோம தாமதம வேணடாம

தொண்ணூற்றேழாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் மாதலிக்குப் பாதாளத்திலுள்ளபோருள்களைகாட்டி அவற்றின்குணங்களைச் சோல்லியதும், அவன் அங்கு வரன்ஒன்றும் தனக்குப் பிடிக்கவில்லைஎன்றும் வேறிடம்சேல்லவேண்டுமேன்றும் சோல் லியதும்)

இதுவோ, நாகலோகததின நடுவிலிருபபதும பாதாளமெனறு பயாபெறறதும தைததியாகளாலும தானவாகளாலும அடையப டடதுமான பட்டணம பூமியிலுள்ள சிலஜஙகமஙகள ஜலத தாடுகூட இதை அடைநது பெரிதான சபததததையுடைய இதில ரவேசிததுப பயததால பீடிககபபடடுச சபதிககினறன இதில லஙகளைபபுஜிககிறவனும 1 அஸுரஜாதியுமானு அககினியானவன பபொழுதும ஜவலிககிறுன அவன தனசெயலால, தரிககபபடட வரூபததைபுடைய தனனைத (தேவாகளால) கடடபபடடதாக னைததுககொணடிருககிறுன இதில தேவாகள அமிருததததைப னமசெயது பகைவாகளைக கொனறு (அமிருததததை) வைததிருக னறனா 2 இஙகிருநதுதான சநதிரனுககு க்ஷயமும விருததியும

1 வடவாமுகாககினி அஸுரததனமையுளளதெனபது இஙகிலிஷ ொழிபெயாபபின கருதது

2 'பநதுவடிவமான பூகோளததைச சுறறிவருகிற சூரியனுககாவது நதிரனுககாவது பூகோளததின ஒரு புறததால மறைவுவருவதால சில மயததில அவை மனிதாகளுககுத தெரியாமல, போகினறன. அவற ல சூரியன தெரியாத ஸமயமே அபபடிக காணுதவாகளுககு ராததரி கிறது பூகோளததின உசசியிலும அடியிலுமிருபபவாகள எப ாழுதுமே சூரியனமுதலியவறறைப பாாககிறாாகள அவவிடததில லமயமாயிருககிற சநதிரமணடலமானது ஒளிவடிவமாயிருககிற சூரிய ரணஙகளால ஒளியுளளதாகச செயயபபடுகிறது அவறறுககும சநதிர

காணபபடுகினறன. 1 இதில ஸுவாணனெனகிற 2 ஆதிததிய
பாவகாலநதோறும குதிரையின சிரமபோனற சிரததையுடைட
னுகிச சபதஙகளாலே உலகததை நிரபபிககொணடு கிளமபுகிறான ;
சரீரமுளள சநதிரன முதலிய எலலாம மிகுதியாக இதில விழுகின
காரணததால உததமமான இநதபபடடணம 3 பாதாள மென
சொலலபபடுகினறது உலகததிறகு ஹிதமான ஐராவதமான
இதிலிருநதும குளிாநத ஜலததை எடுதது மேகஙகளில விடுகினற
அதுதான இநதிரன பொழிகினற ஜலம யானையரசான ஐர
தம, வாமனம, குமுதம, அஞசன மென்கிற சிறநதயானைகள ஸ
ரதீகததினுடைய வமசததில பிறநதவை இவவிடததில பல
வடிவையுடையவைகளான திமிகளும அநேக ரூபஙகளையுடைய
வாழபிராணிகளும ஜலததில சநதிர கிரணததைப பானம ப
ணிககொணடு வஸிக்கினறன ஸூத! இவவிடத்தில பாதாளதலத
யடுதத பிராணிகள பகலில ஸூரியகிரணஙகளால பிளககபபட

னுககும எவவளவுககெவவளவு விலககமிருககிறதோ அவவளவுககவவ
சநதிரன பிரகாசிககிறது எவவளவுககெவவளவு நெருகக மிருககிறதே
அவவளவுககவவளவு சூரியனுககு முனனிருககும அகனிமுதலிய தேவ
ளால சநதிரன நமதுபாாவைககு மறைககபபடுகிறது இதைநோககிே
'முதறகலையை அகனி பருகுகிறது இரணடாவதுகலையைச சூரியன ப
கிறது' எனபது முதலிய சாஸதிரம ஏறபடடிருககிறது இஙகு, குடி
தெனபதும எதிரிலிருப்பதால திருப்திபபடுவது மடடுமே பாதாள
(பூகோளததின அடி) யிலிருப்பவாகளுககும மேருவின உசசியிலிருபப
களுககுபபோல எபபொழுதும சநதிரன பூரணமாகவே தெரிகிறது அ
கள பாாககுமிடததில அகனிமுதலியவறறால மறைவிலலை பாதாளாபிஸ
னமாகிய இவவிடததிலிருநது சநதிரனுககுத தேயவும வளாசசி
காணபபடா' எனபது பொருள 'நதருஸயதே' எனபது பாட
யிருநது' 'பாதருஸயதே' எனறு கைதவறியும எழுதபபடடிருககல
எனபது பழையவுரை

1 'இஙகு, வேதஸவரூபியான ஹயகரீவரெனனும தேவா (தே
வாககுககளால உலகததை நிரபபிககொணடு யுகஸநதிகளில ஆவிாபபவி
றாா' எனபது பழையஉரை. 2 ஆதிதய எனபதறகு, 'அதிதிபுதரா
விஷ்ணு' எனபது பொருள

3 'சநதிரகாநதமபோல ஜலததைப பெருககுகினறன ஆகைய
'பதஜஜல' எனபது 'பாதாள' எனறுயிறறு' எனபது பழையஉ
அலம—மிகுதியாக, பாத—விழுகினறன எனறுமாம

முழுவதையும் காலத்தால் பக்குவமானதாக நினைக்கிறேன்
ா அரசர்களும் மந்திரிகளுடன் அறியாமையால் அனுஸரித்திருக்
னார்' என்றார் புண்டரீகாக்ஷனும் வீரவானுமான ஸ்ரீ க்ருஷ்
பீஷ்மருடைய வார்த்தையைக்கேட்டவுடன், பீஷ்மர் துரோ
ுதலிய எல்லாரையும்நோக்கிச் சொல்லலானார் —'மந்தனை அர
அரசனுயிருக்கும்விஷயத்தில் வலிந்து அடக்காத(=விலக்காத)
ால், இது கௌரவஸ்ரேஷ்டர்கள் எல்லாருடையதுமான பெரிய
ருக்கும். ஓ! பகைவரை அடக்குபவர்களே! அந்தவிஷயத்தில்
ியாசிதமாகச் செய்யவேண்டியதை நான் நினைக்கிறேன் அது
படும்விஷயத்தில்,நன்மைஉண்டாகும் ஓ! குற்றமற்றவர்களே!
ளுக்கு விருப்பமிருக்குமானால் உங்களுடைய அனுகூலத்தால்
சொல்லும் ஹிதமானவார்த்தை முழுமையையும் கேளுங்கள்
ாக்களே! இது உங்களுக்கும் தெரிந்ததே குற்றமான நடை
வனும் மனத்தை வசஞ்செய்யாதவனும் போஜராஜனுடைய
ிரனுமான கம்ஸன் பிதா ஜீவித்திருக்கையிலேயே, ஐஸ்வர்யத்
ைகப்பற்றி மிருத்யுவினவசத்தை அடைந்தான் உக்ரஸேனரு
ு புத்திரனை அவன் பந்துக்களால் கைவிடப்பட்டு, ஞாதிகளு
ுஹிதத்தை விரும்பினனனுலே பெரும்போரில் கொல்லப்பட்ட
ா மறுபடியும், ஆஹுககுமாரரான உக்ரஸேனர் எங்களா
ஞாதிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டவராகிப் போஜராஜவம்சத்தை
ந்திசெய்கின்ற அரசராகச்செய்யப்பட்டார் பாரதரே! குலத்
ாக்க கம்ஸனொருவனைவிட்டு எல்லாயாதவர்களும் அந்தகர்களும்
ஷ்ணிகளும் சேர்ந்து ஸுகமாக வளர்கின்றனர் அரசரே! தவிர
பிரஜைகளுக்குப்பதியான பிரமதேவர் சொன்னார் ஓ! பார
! தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் யுத்தமானது வளர்ந்து,
ங்கள் எடுக்கப்பட்டு உலகங்கள்இரண்டாகப்பிரிந்து நசிக்கின்ற
ழுது, தேவரும் உலகங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பவருமான பகவானுன
சொல்லலானார்

'திதியின் புத்திரர்களும் தனுவின்புத்ரர்களுமான அஸுரர்கள்
லவியை அடையப்போகிறார்கள் ஆதித்யர்களும் வஸுக்களும்
ர்களுமானதேவர்கள் வெல்லப்போகின்றனர் இந்தயுத்தத்
தேவர்களும் அஸுரர்களும் மானிடர்களும் கந்தர்வர்களும்
ர்களும் ராக்ஷஸர்களும் மிக்ககோபங்கொண்டு ஒருவரையொரு
டிப்பார் இருக்கின்றஜகமெல்லாம் ஒருமுகூர்த்தத்தில் இல
ுப்போகும்' 'என்று நினைத்துப் பெரிதானஸதானத்திலிருக்கின்ற

பரமதேவர் தர்மனைநோக்கி, 'இந்தத் தைத்யர்களையும் தா களையும்கட்டி வருணனுக்குக்கொடு' என்றார். பிறகு, இவ சொல்லப்பட்ட தர்மன், பிரம்மாவினுடைய கட்டளையினாலே எ தைத்யர்களையும் தானவர்களையும்கட்டி வருணனிடம் கொடுத் ஜலங்களுக்குத் தலைவனான வருணன் அந்த அஸுரர்களைத் னுடைய பாசங்களாலும் தன்னுடைய பாசங்களாலும் கட்டி மு யுடன் கடலில் (வைத்து) எப்பொழுதும் ரக்ஷிக்கிறான். அப் போலத் துரியோதனனையும் கர்ணனையும் ஸுபலபுத்ரனான ச யையும் துச்சாஸனனையும்கட்டிப் பாண்டவர்களிடம் கொடு ஒருகுலத்திற்காக ஒருமனிதனை விடவேண்டும் ஒருகிராம காக, ஒருகுலத்தை விடவேண்டும் ஒருதேசத்திற்காக ஒருகி தை விடவேண்டும் தனக்காக, பூமியை விடவேண்டும் அர க்ஷத்திரியஶ்ரேஷ்டரே! துரியோதனனைக்கட்டினபிறகு, பாண் களுடன் ஸமாதானத்தைச் செய்துகொள்ளும். உம்முடைய த்தில் க்ஷத்திரியர்கள் நாசத்தை அடையவேண்டாம்' என்று

நூற்றிருபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன்சொற்படி விதுரர் காந்தாரியை ஸபைக்கு அ த்துவந்ததும், அவள் துரியோதனனை மறுபடியும் அழைப் பித்து நீதிகூறிப் பாண்டவருடன் ஸமாதானஞ்செய்து கொள்ளச்சொல்லியதும்)

வாஸுதேவருடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, அரசனான ராஷ்டிரன், எல்லாத்தர்மங்களையும் உணர்ந்தவரான விதுரரை யச்செய்துகொண்டு, 'அப்பா! மிக்கபுத்திமானே! போ நீண்ட டையவளான காந்தாரியை இங்கே அழைத்துவா அவ துர்புத்தியுள்ள துரியோதனனை நல்லவார்த்தை சொல்லுகி தியசெய்கையும் கெட்டஎண்ணமுமுடைய துரியோதன அவள், சமாதானத்தைச் செய்யாமற்போனால், நாம் நண் கிருஷ்ணனுடைய வார்த்தையில் இருப்போம். ஒருஸமயம், லோபத்தால் பற்றப்பட்டவனும் கெடுமதியுடையவனும் கெட் கையுடையவனுமான துரியோதனனுக்குச் சமாதானநிமித்த வார்த்தையைச் சொல்லுகிறவளாகி நல்வழியைக் காண்பி ஒருஸமயம், நமக்குத் துரியோதனனால் செய்யப்பட்டதும் பெ

ாரமுமான ஞானபததைதச சமனமசெயவாளானுல அது வெகுநாள
நககு அழிவிலலாத யோகக்ஷேமமாகும்' எனறு சொனனுன
றாரோ, திருதாாஷ்டிரராஜனுடைய வாாததைதயைககேடடு, அவ
டைய கடடளையினுலே, மிகக அறிவையுடைய காநதாரியை
ழைததது வநதாா.

திருதராஷ்டிரன, 'ஓ! காநதாரி! துஷடபுததியுடையவனும கட
ளையை மீறினவனுமான உனனுடைய இநதபபுததிரன, செலவத
துளள பேராசையினுலே, செலவததையும உயிரையும விடடபோ
ன மரியாதையிலலாதவனும துஷடபுததியுளளவனும மூடனு
ன இவன, நலலபழககமிலலாதவனபோல, அனபாகளுடைய
ததைதயைமீறிப பாவிகளுடனகூடி ஸபையிலிருநதும வெளியிற
னறுவிடடான' எனறுன புகழுளளவளும ராஜபுததிரியுமான
தககாநதாரி பாததாவினுடைய வாாததைதயைககேடடுப பெரிய
மையை தேடுகிறவளாகி ஒருவாாததைசொலலலானுள 'ராஜ
தில ஆசைகொணடவனும லோபியுமான புததிரனை விரை
அழைதது வரசசெயயும தாமநதையும ஆததததையும
டுகெகிறவனும நலலபழககமிலலாதவனுமானவனுலே ராஜயமானது
டததறகு முடியாது அபபடியிருநதும, எலலாவிததததானும
ககமிலலாத இவனுலே அது அடையபபடடது ஓ! திருத
ஷ்டிரரே! இநதவிஷயததில புததிரனிடம பிரியமுளளவரும,
ன பாவியாயிருபபதை அறிநதும, அவனுடையபுததியை அனு
பபவருமான நீாதாம மிகவும நிநதிககததககவா அரசரே!
மததுககும கோபததுககும நனகுவசபபடடு, லோபததையடைந
னுன அபபடிப்படடஇவன இபபொழுது உமமாலே பலாதகார
நத திருபபுவதறகும முடியாதவன. மூடனும அறபததனமை
டையவனும கெடடபுததியுடையவனும தீயோாகளை உதவியாக
டையவனும லோபியுமாயிருபபவனுககு ராஜயததை அளிதத
ததமாகத திருதராஷ்டிராா பயனை அனுபவிககிறூா அரசா, தமம
ளேருகும வேறுபாடடை எபபடி அலக்ஷியம செயயலாம?
மவரைவிடடுபபிரிநதஉமமைப் பகைவாகள [1]கொலலுவாாகள
மஹாராஜரே! ஸாமததினுலோ பேததனுலோ கடககககூடிய
ததுககளைத தாணடுவதறகாக எவன தன ஜனஙகளிடம தண
பாயததைதச செயவான?' எனறுள.

1 'பாஹவிஷயநதி = நகைபபாாகள' எனபது வேறுபாடம

விதுரா, திருதராஷடிரனுடையகட்டளையினாலும மாதாவி
வசனததினாலும பொறுமையுள்ள துரியோதனனை மறுபடி
ஸபைககு அழைததுவநதா அவன தாயினவாாததையை எ
பாாககிறவனும கோபததால கணகளசிவநது ஸாபபமபோலப பெ
மூாசசுவிடுகிறவனுமாகித திருமபவும ஸபையில நுழைநதான.
தாாி, (ஸபையில) நுழைநதவனும் நெறிதவறினவனுமான அந
புததிரனைபபாாததுத தூஷிததுச சமாதானததினிமிததமான வா
ததையை உரைககலானாள 'புததிர! துரியோதன! பநதுககளுட
கூடின உனககு நனமையும அபபடியே முடிவில ஸுகததைஅளிப
மான எனனுடைய இநதவாாததையை அறியககடவாய பரத
ரேஷட! துரியோதன! உனனை நோககிப பிதாவும பீஷமரும துரோ
ரும கிருபரும விதுரருமாகிய ஆபதாகள எநதவாாததையைச சொ
ளுகிறாகளோ அநதவாாததையைச செய நீ ஸமாதானததை அடை
தால பீஷமருககும பிதாவுககும எனககும துரோணா முத
ஆபதாகளுககும பூஜையானது செயயபபடடதாகும பரதஸரேஷ
பேரறிவாள! ராஜயமானது தனவிருபபததால அடையவும ரக்ஷி
வும அனுபவிககவும முடியாதது இநதிரியஙகளை வசமசெய
வன நீணடகாலம ராஜயததை அனுபவியானலலனோ? மனத
ஜயிதத மேதாவியோ ராஜயததைப பாலனம செயவான. கா
குரோதஙகளோ மனிதனை அாததஙகளிலிருநதும கீழே தாழ
கினறன அநதபபகைகளை வெனற அரசனே பூமியை வெ
கிறான உலகததிறகுத தலைவனே! இநத பராபுததனமை
தனறோ? அரசாடசி எனனும பதவி மதிகெடடவாகளால விரும
பபடடால காபபதறகு முடியாததாயிருககிறது பெரிதான ஒன
அடையவிருபபமுளளவன இநதிரியஙகளைத தாமததிலும அாத
திலும அடககவேணடும அடககபபடட இநதிரியஙகளா
விறகுகளாலே அகனிவளாவதுபோல, புததி வளாகிறது வ
காத இவைகள, பழககபபடாதவைகளும அடஙகாதவைகளும
குதிரைகள திறமையிலலாதபாகனை வழியில கொலவதுபோ
கொலவதறகும போதுமானவை. தனனைவெலலாமல மநதிரி
வெலல விருமபுகிறவனும, மநதிரிகளை வெலலாமல பகைவா
வெலல விருமபுகிறவனுமான மனிதன ஸவாதீனமிலலாதவ
எஙகும குறைவை அடைகிறான தனனையே முதலில பகைய
கருதி வெலலுகிறவன, பிறகு, மநதிரிகளையும பகைவாகளை
வீணாக வெலலவிருமபான. இநதிரியஙகளை வசமசெயதவனும

ிகளை வெனறவனும விரோதமசெயகிறவாகளிடம தணடததைச
யதவனும ஆராயநதுபாாததுச செயபவனும தீரனுமாயிருப
னைச செலவமானது மிருதியாக அடைகிறது அநதக காமக
ோாதஙகள, சிறியகணகளையுடைய வலையினுல மறைககபபட்ட
ண்டமீனகளபோலச சரீரததிலிருககினறன அவைகளோ
னததை நாசமசெயகினறன இவவுலக இயறகையில பயநது
சையறறு ஸவாககததிறகுச செலலுகிறவனுடைய ஸவாககவாயி
க தேவாகள எவைகளால மறைககினருாகளோ அவைகளைக காமக
ோாதஙகளெனறு [1] அறி எநத அரசன ஆசையையும கோபததை
லோபததையும காவததையும அகஙகாரததையும நனகு வெலல
ிவாஞே அவனே, பூமியை ஆளுகிருன அாததததையும தா
ததையும பகைவரை வெலலுதலையும அடையவிருமபுகிற அரசன
பொழுதும இநதிரியஙகளை அடககுவதில முயறசியுளளவனுக
நககவேணடும எவன காமததுககுவசபபட்டோ கோபததுககு
பபட்டோ தனனைசசோநதவாகளிடததிலும மறறவாகளிடததி
ம பொயயாக நடககிருனே அவனுககு உதவிசெயவோா உணடா
அபபா! ஒனறுசோநதவாகளும பேரறிவாளாகளும சூராகளும
கவாகளை அடககுகிறவாகளுமான பாணடவாகளுடன கூடிப
மை இனிது அனுபவிபபாய குழநதாய! சநதனுவின புததிர
ன பீஷமரும மகாரதரான துரோணரும எது சொனனுாகளோ
ு ஸததியம கிருஷணுாஜுனாகள வெலலபபடமுடியாதவாகள
பல மிகுநதவனும சிரமமிலலாமல (காரியததைச) செயகிறவனு
ன கிருஷணனை அடையககடவாய கேசவன மனமகிழசசி
டநதால இரணடுபேரகளுககுமே ஸுகததைச செயவான எநத
ிதன, தனனுடைய நனமையை விருமபுகிறவாகளும அறிவுளள
களும விததையிலுழைததவாகளுமானநணபாகளுடைய கடடளை
ிருககவிலலையோ, அவன பகைவாகளுககு ஸநதோஷததைசசெய
வன குழநதாய! யுததததில நனமையிலலை தாமாாததஙக
லலை, ஸுகமேது? வெறறியும நிசசயமிலலை யுததததில மனத
ச செலுததாதே பகைவாகளை வருததுபவனே! மிகக அறிவுள
னே! பகைமையில பயநதவாகளான பீஷமாாலும உனனுடைய
ாவினுலும பாஹலிகராலும பாணடுபுததிராகளுககுப பாகமானது
ரடுககபபடடது சூராகளான பாணடவாகளாலபகைவாஅறறதாகச
யபபடட பூமிமுழுவதையும நீ அனுபவிபபது, அபபடிக கொடுத

[1] "விததி தெள" எனற பாடம கொளளபபடடது.

ததாலுணடான பயனெனபதை இபபோது நேரில பாரககிறாய ப
வரையடககுபவனே!பாணடுபுததிராகளுககு உசிதமானதைகெ
மநதிரிகளுடன அனுபவிபபதறகு விருமபுகிறாயானால பாதி
கொடு மநதிரிகளுடன நீ ஜீவிபபதறகுப பூமியிலபாதி போது
பாரத! அபபா! நணபருடைய சொறபடி நடநதால புக
அடைவாய செலவம பொருநதியவாகளும மனததை வசமசெய
களும புததிமானகளும இநதிரியஙகளை ஜயிததவாகளுமான ப
டவாகளுடன யுததமானது பெரிய ஸுகததிலிருநதும நழுவச
யும. பரதஸரேஷட! அனபாகளுடைய கோபததையடககிப பா
டவாகளுககுச சொநதமான பாகததைக கொடுதது உசிதமாக
யததை ஆளு அபபா! பதினமூனறு வருஷஙகளாகச செயயபப
இநத அபகாரம போதும மிகக புததிமானே! காமததினாலும கோ
தினாலும விருததிசெயயபபட்ட இதனை அடஙகசசெய உனக
அாததததை அடைய விருமபுகிறவாகளும மிக கோபததையு
வாகளுமான காணனும உனனுடைய பிராதாவான துசசாஸன
பாணடவாகளவிஷயததில போதுமான சகதியுளளவாகள அல
பீஷமரும துரோணரும கிருபரும காணனும பீமஸேனனும த
சயனும திருஷடதயுமனனும கோபஙகொணடால உலகில
பிராணியும இராது, நிசசயம அபபா!பொறுமையினவசமாகிக கெ
வாகளைககொலலாதே இநதபபூமி முழுவதும உனனிமிததத
வததைடையவேணடாம மூட!பீஷமா துரோணா கிருபா முத
வாகள முழுவனமையிலும போாசெயவாகளெனறு நீ கி
பதும இபபொழுது பொருநதாது தமமை அறிநதவாகளான அ
களுககுப பாணடவாகளவிஷயததிலும உஙகளவிஷயததிலும
யமும அனபும ஸதானமும ஸமமலலவா? தாமரோ இவாகளி
அதிகம இவாகள [1] ராஜபிணடததிலுளள பயததினால ஒரு கால
ரையும விடுவாகள யுதிஷடிராஜனையோ விடடுபபாரபபதற
வலலவராகாா இவவுலகில மனிதாகளுககு லோபததி
பொருள வரவானது காணபபடுகிறதிலலை பரதஸரேஷட! த
தாய! ஆகையால், லோபமவேணடாம சமனததை அடையக
வாய' எனறாள

---

[1] 'அரசனுடைய அனனததை உணடனறிககாக' எனபது

நூற்றுமுப்பத்தாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் தாயார் சொல்லியதைக்கேளாமல் வெளியேபோய்க் கர்ணன்முதலானவருடன் ஆலோசித்து க்ருஷ்ணனைக்கட்டநிச்சயித்ததும், அதனைக் குறிப்பினால் அறிந்த ஸாத்யகி ஸபையில் கிருஷ்ணன்முதலானவர்களிடம் தெரிவித்ததும், கிருஷ்ணன்கோபமடைந்ததும், திருதராஷ்டிரன் துரியோதனனைத் திரும்ப அழைத்துக் கிருஷ்ணனைக் கட்டமுடியாதென்றதும், விதுரர் கிருஷ்ணமஹிமையைச்சுருக்கிச் சொல்லித்துரியோதனனை நிந்தித்ததும்)

அவன், பயனுள்ளதாக மாதாவினால் சொல்லப்பட்ட அந்த [வார்]த்தையை அநாதரவுசெய்து கோபத்தினாலே மறுபடியும் [ஸபை]த்தை அடக்காதவர்களுடைய சமீபத்தை நோக்கிப் புறப்பட்[டா]ன் பிறகு, அவன் ஸபையிலிருந்தும் வெளிவந்து ஸுபலன்புத்[திர]னும் சூதாடுகருவியில் மிக்க விருப்பமுள்ளவனுமான சகுனி[யி]னுடன்கூடி ஆலோசனை செய்தான் துச்சாஸனன், திருத[ரா]ஷ்டிரபுத்திரனான துரியோதனனையும் கர்ணனையும் நோக்கி, 'அர[ச]ன்! பாரத! பாண்டவர்களுடன் [1] நீ விரும்பிச் சேராமலிருப்பா[யே]னால் உன்னைக்கட்டிப் பாண்டுபுத்திரனிடம் கொடுத்துவிடுவார்கள் [பார]தஸ்ரேஷ்ட! பீஷ்மரும் த்ரோணரும் உன்னுடைய பிதாவும், கர்ண[ன]ும் நீயும் நானுமாகிய நம்மூவர்களையும் பாண்டவர்களிடம் கொடுக்[கப்]போகிறார்கள்' என்றான்

ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! திருதராஷ்டிரபுத்திரனான துரியோத[ன]ன் துச்சாஸனனுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டுப் பெருமூச்சு[வி]ட்டுச் சிரித்துக்கொண்டு ஸுபலபுத்திரனும் சொக்கட்டான்களில் [வி]ருப்பமுள்ளவனுமானசகுனிராஜனுடன் தனியிடத்தை அடைந்து [அ]த்விஷயத்தில் மறுபடியும் ஆலோசனையைச் செய்தான் துரியோ[தன]னுக்கும் கர்ணனுக்கும் ஸுபலபுத்திரனான சகுனிக்கும் நான்கா[வ]னான துச்சாஸனனுக்கும் இந்த எண்ணம் உண்டாயிற்று 'காரியத்[தை]விரைவாகச்செய்கிறவரான ஜநார்த்தனர், திருதராஷ்டிரராஜருடன் பீஷ்மருடனும் சேர்ந்துகொண்டு, நம்மைப்பிடித்துவிடுவா[ர்]

1 'ஸ்வேநகாமேந' என்பது மூலம்

நாமே இந்திரன் மகாபலியை ஆக்கிரமித்துக் கட்டியதுபே
புருஷஸ்ரேஷ்டனான கிருஷ்ணனை வலிமையினாலே ஆக்கிரமித்
கட்டுவோம். கிருஷ்ணன் பிடிக்கப்பட்டதைக் கேட்ட பாண
கள், மனம்களைத்து, பல்லைப்பிடுங்கின பாம்புகள்போல ஊக்க
வர்களாகிவிடுவார்கள். புஜபலமிக்கவரான இவரல்லவோ அவர்க
ளெல்லோருக்கும் க்ஷேமத்தையளிப்பவரும் கவசம்போன்றவருமா
வர் ஸாத்வதரனைவருள்ளும் சிறந்தவரும் பாண்டவர்களுக்கு வே
டியவற்றை யளிப்பவருமான இவர் பிடிக்கப்பட்டால் அவர்கள் ே
கர்களோடு யுத்தத்தில்முயற்சியில்லாதவர்களாகிவிடுவார்கள்
யால், நாம் இவ்விடத்திலொருவராகஇருப்பவரும் (காரியங்களை)
ந்துசெய்பவருமான கேசவரைக் கட்டி, திருதராஷ்டிரர் கூ
போதும்பொழுதே, பகைவருடன் போர்செய்வோம்' என்று
பாவிகளும் கெட்டமனமுள்ளவர்களுமான அவர்களுடைய செ
எண்ணத்தை, இங்கிதத்தைஅறிகிறவனும் வித்வானுமான
திடகியானவன் விரைவில் அறிந்தான். அதனிமித்தம் வெளியில
க்ருதவர்மாவுடனிருந்துகொண்டு, அவனை நோக்கி, 'சீக்கிரம் ே
யைச்சேர்ந்த சேனையைவகுத்துக் கவசம்பூண்டு சபையின் வாசலை
யக்கடவாய். நானோ சிரமமின்றிக் காரியத்தைச் செய்பவரான கி
ணரிடம் இதைச்சொல்லுகிறேன்' என்றுசொன்னான் வீரனான அ
ஸிம்மமானது மலையின்குகையில் நுழைவதுபோலச் சபையில் நு
ந்து மகாத்மாவானகேசவரிடம் அந்தஅபிப்பிராயத்தைச் சொன்
பிறகு, திருதராஷ்டிரனையும் விதுரரையும் நோக்கிச் சொல்லலா
அவர்களுடைய இந்த அபிப்பிராயத்தைப் பரிகசிப்பவன்போ
சிறிது சிரித்துக்கொண்டே சொன்னான்: 'மந்தர்களான அவ
தாமத்தாலும் ஆத்தத்தாலும் காமத்தாலும் ஸாதுக்களால் நி
க்கப்பட்ட காரியத்தை இவரிடத்தில் செய்யவிரும்புகிறார்கள்
எவ்விதத்தாலும் அடையக்கூடியதில்லை. பாவஎண்ணமுடை
களும் காமக்குரோதங்களால் ஜயிக்கப்பட்டவர்களும் கே
பேராசை இவற்றின் வசத்தை அடைந்தவர்களுமான மூட
சேர்ந்து கலகம்செய்யப்போகின்றார்கள். அற்பமான சித்த
யுடைய அவர்கள், பாலர்களும் மூடர்களும் வஸ்திரத்தினால் ஜ
கின்றஅக்னியைப் பிடிக்கவிரும்புவது போல, இந்தப்புண்டரீக
ரைப் பிடிக்க விரும்புகிறார்கள்' என்றான்.

ஸாத்யகியினுடைய அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு விசால
அறிவினையுடைய விதுரர், கௌரவர்களுடைய ஸபையில் நீண்ட

புடைய திருதராஷ்டிரரை நோக்கிச்சொல்லலானார் 'அரசரே! பகை வாட்டுகிறவரே! உம்முடைய புத்திரர்கள் அனைவரும் விபரீத காலத்தை உடையவர்களாய், முடியாததும் அபகீர்த்தியையளிப் மான காரியத்தைச் செய்வதற்கு முயல்கின்றனர். அவர்கள் சோ இந்திரனுக்குத் தம்பியான இந்தப் புண்டரீகாக்ஷரை அவமதித்துப் தகாரமாகக் கட்டுவதற்கு விரும்புகிறார்களாம். புருஷஸ்ரேஷ்ட வெல்ல முடியாதவரும் நெருங்க முடியாதவருமான இவரை டைந்து தழலையடைந்த விட்டிற்பூச்சிகள்போல இல்லாமலே போய் வார்கள். இந்த ஜனார்த்தனர் விரும்பினால், யுத்தம் செய்கின்ற கள் எல்லாரையும், கோபத்தையடைந்த சிங்கமானது யானை யமன் வீட்டை அடைவிப்பதுபோல, யமனுடைய வீட்டை டயச்செய்வார் இவரோ, ஒருவிதத்தாலும் நிந்திக்கப்பட்ட பாவச்செய்கையைச் செய்யமாட்டார் புருஷோத்தமரான அச தாமத்திலிருந்து விலகவும் மாட்டார் சங்க சக்ர கதா தாரியான கேசவர் யானை தேர் குதிரைகளுடன் வாராணஸியை எரித்துக் காசி னைச் சேனைகளோடு கொன்றதுபோலவே காலேயவரனுகி ஹள புரத்தை எரித்துக் கௌரவர்களை நாசஞ்செய்வார் யாதவர் கு ஸ்வர்க்கத்தையளிப்பவரும் ஒருவராய்ப் பாரிஜாதத்தைக் ந்தவருமான இந்தக்கிருஷ்ணரைக் கோபத்தையடைந்தவனான கிரன் வஸுக்களுடன்கூடி எதிர்க்க முடியவில்லை நிர்மோசனநக தில், வாஸுதேவராலே வேகமுள்ளவைகளான ஆறுயிரம் பாசங் யடைந்து உத்தர கௌரவர்களை ஆக்கிரமித்து அவை அறுக்கப் டன் கோவிந்தர் ஸௌபனுடைய வாயிலையுடைந்து, கதையினலே யை உடைத்து, தயுமத்ஸேனனை மந்திரிகளுடன் கொன்றார். டரீகாக்ஷரான இவர் ஸமர்த்தராயிருந்தும் கௌரவர்களுக்குப் காமங்கள் பாக்கியிருத்தலால் தாமத்தை நோக்கிப் பொறுத்திரு றர் இவர்கள் அரசர்களுடன்கூடிக் கோவிந்தனைக் கட்ட விரும்பு ர்களானால், இப்பொழுதே இவர்களெல்லாரும் யமனுக்கு அதிதி வார்கள். புறகளின் முனைகள் பலமான காற்றினுடைய வசத்தை டகின்றதுபோலக் கௌரவர்களெல்லாரும் கிருஷ்ணருடைய த்தை அடைவார்கள்' என்றார்.

விதுரர் இவ்விதம் சொன்னபொழுது, கேசவர், நண்பர்கள் கேட் கொண்டிருக்கையிலேயே, ரகஸ்யத்தில் திருதராஷ்டிரனை நோக்கி, வார்த்தைசொல்லலானார் 'ஓ! அரசரே! பூபாலரே! இவர்கள் கோபங் ளாடு பலத்தினாலே என்னைப் பிடிப்பார்களேயானால், இவர்

கள என்னைப பிடிப்பார்களோ, நான இவர்களைப பிடிப்பேனே,
மதிகொடும கோபத்தை அடைந்தவர்களான இவர்கள எல்லாரை
கட்டுவதற்கு நான ஊக்கமுள்ளவனாயிருக்கிறேன நானே, ஓ நல்
தாலும நிந்திக்கப்பட்ட பாவகாரியத்தைச செய்யேன பாண்ட
களின தனத்தில ஆசைவைத்த உம்முடைய புத்திரர்களோ தங்
தனத்தையும இழப்பார்கள இவர்கள இப்படிச செய்யவிரும்பி
யுதிஷ்டிரர செய்யவேண்டிய காரியம நிறைவேறிவிட்டது பாரத
அரசரே! நானே இப்பொழுதே இவர்களையும இவர்களை அடுத்த
களையும கட்டிப பாண்டவர்களுக்குக கொடுப்பேன. (அதனால)என
தீமைகுநேரும? அரசரே! இவன இப்படி நிச்சயித்ததால நான இவ
நிச்சயிக்கிறேன சங்கங்கள, பணவங்களும ஆனகங்களுமாகிய இ
றின ஒலிகளுடன சேர்ந்து முழங்கட்டும பாண்டவர்களுக்கு ஆ
மின்றியே பெரிதான க்ஷேமமானது உண்டாகட்டும அரசரே!
களை அடக்கிப பாண்டவர்களுக்குக கொடுப்பேனேயானால புண
யம உண்டாகும ஓ! பாரதரே! மகாராஜரே! உம்முடைய எ
கோபத்தா லுண்டானதும பாவபுத்தியா லுண்டானதும நிந்தி
பட்டதுமான் இந்தக் காரியத்தையோ செய்யேன அரசரே! இ
துரியோதனன எதனை எப்படிச செய்யவிரும்புகிறானோ அது
படியே ஆகட்டும அரசரே! நானே உம்முடைய புத்திரர்களை
களுக்கும அனுமதி கொடுக்கிறேன' என்றார

அங்ஙனம சொல்லியதைக்கேட்டு, திருதராஷ்டிரன விது
நோக்கிச சொல்லலானான — 'பாவியும ராஜ்யத்தில பேராசையு
வனும மித்திரர்களுடனும ஸோதரர்களுடனும அடுத்த
ளுடனும கூடினவனுமான அந்தத்துரியோதனனை விரைவில அ
தத்துவா மறுபடியும, நல்லவழியில இறங்கும்படி செய்வதற்கு
தனுவேனானால செய்கிறேன' என்றான பிறகு, விதுரர, விருப்ப
லாதவனும அரசர்களால சூழப்பட்டவனுமான துரியோதனனைத
மார்களுடன மறுபடியும சபையில பிரவேசிக்கச்செய்தார பி
திருதராஷ்டிரராஜன கர்ணனும துச்சாஸனனும அரசர்களா
சூழப்பட்ட துரியோதனனைநோக்கிச்சொல்லலானான 'குரூர! ப
நிறைந்தவனே! அற்பமான செய்கையுடையவர்களைத துணைவர்கள
கொண்டு பாவிகளான துணைவர்களுடன சேர்ந்து, குலத்திலபாவ
உன்னைப்போன்றவனுமான மூடன முயல்வதுபோல, முடியாத
அபகீர்த்தியை அளிப்பதும நல்லோர்களால நிந்திக்கப்பட்டது
பாவச்செய்கையைச செய்ய விரும்புகிறாய நீ பாவிகளான துணை

ன சோநது நெருஙகமுடியாதவரும ஆககிரமிககத தகாதவரு
ர இநதவாஸுதேவரை அடககவிருமபுகிருயாமே? மநதனே! இந
னுடனகூடிய தேவாகளாலும பலாதகாரம செயயமுடியாத இவ
க குழநதை சநதிரனைபபிடிகக விருமபுவதுபோலப பிடிகக
மபுகிருய எநதககேசவா தேவாகளாலும மனிதாகளாலும கந
ாகளாலும அஸுராகளாலும நாகாகளாலும யுததததில தாஙக
யாதவரோ அவரை நீ அறிபவிலலை காறறுனது கையால பிடிககக
பதனறு சநதிரன கையால தொடககூடியவனலலன பூமியானது
யால தாஙககககூடியதனறு கேசவா பலததினுல பிடிககககூடிய
லா' எனருன

திருதராஷடிரன இவவிதம சொனனபொழுது, ஈூததாவான
ாரும, திருதராஷடிரனபுததிரனும பொருதவனுமான தாயோ
னை நோககிச சொலலலானா 'தாயோதன! இபபொழுது என
டய இநதவாாததையை அறியககடவாய. ஸௌபததுவாரத
துவிதனெனறு பெயாகொணட வானரஶரேஷடனுனவன
ிய கலமாரியால கேசவரை மூடினுன மாதவரைப பிடிககவிருமபி
ல யததினததினுலும பராககிரமததைச செயதும இவரைபபிடிப
றகுத திறமையுளளவனுகவிலலை இவரை நீ பலததினுல பிடிகக
மபுகிருய பிராககஜயோதிஷபுரததை யுடைநத சௌரியை நரகா
ன அஸுராகளுடனகூடிப பிடிபபதறகு வலலவனுகவிலலை
படியிருகக, நீ அவரை வலிநதுபிடிகக விருமபுகிருய அநேகயுகங
கொணடவருஷஙகள ஆயுளையுடையவரான இவா, யுததததில
ாஸுரனைக கொனறு ஆயிரம கனனிகைகளைக கொணடுபோய
பபடி விவாஹம செயதாா நிாமோசனமெனகிற படடணததில
யிரம பெரிய அஸுராகள இவரைப பாசஙகளால கடடிபபிடிபப
துச சகதியுளளவாகளாகவிலலை, அவரை நீ பலாதகாரமாகப
கக விருமபுகிருய. அபபொழுது, பாலயததில, குழநதையா
நத இவா பூதனையைக கொனருா பரதஶரேஷட! பசுகக
காகக கோவாததனபாவதமானது இவரால குடையாகப பிடிககப
டது மிகக பலசாலியான அரிஷடனும தேனுகனும சாணூரனும
வராஜனும கமஸனும, துனபததைச செயதமையால கொலலப
டாாகள பலசாலிகளான ஜராஸநதனும வககரனும சிசுபாலனும
னும யுததததில கொலலபபடடாாகள மறறப பகைஅரசா
ம கொலலபபடடாாகள அளவறற பராககிரமததையுடைய

இவராலே அரசஞன வருணனும அகனியும ஜயிககபபடடாாகள
ஜாததைதக கவருமபொழுது இநதிரனே ரேில வெலலபபட
யுகமுடிவில ஏகாாணவததில தூஙகுமபொழுது, மதுவும கை
ஞும கொலலபபடடாாகள அபபடியே, வேறு ஜனமாவையடை
1 ஹயகசிரீவனைக கொனருா இவா செயகிறவா செயயபபடுகிற
லா ஆணமையிலும காரணமாயுளளவா. இநதச சௌரியானவா எ
எதை விருமபுவாரோ அதை அதை முயறசியிலலாமலே செய
கோரமான பராககிரமததையுடையவரும நழுவாதவரும கே
தையடைநத ஸாபபமபோலிருபபவரும தேஜஸுகளுககு இருப
மும நிநதிககபபடாதவருமான இநதக கோவிநதனை நீ அறியவி
மகாபாருவும வருததமினறிக காரியததைச செயபவருமான இவ
எதிாதது, நெருபபையடைநத விடடிறபூசசிபோல, மநதிரிகளு
மிஞசாமறபோயவிடுவாய' எனருா

நூறறுமுபபததோராவது அதயாயம
பகவதயாநபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஸபையோருக்கு விஸ்வரூபங்காட்டியதும், அவாஅரு
திருதராஷ்டிரன் கண்களைப் பெற்று அவரைப்பாாத்ததும், மற்றவ
களைப்பார்க்க அவன் விரும்பாமையால் கண்கள திரும்ப
மறைநததும், கிருஷ்ணன் விஸ்வரூபத்தை மறைத
துப் பழையரூபம் அடைந்து குந்தியின்
அரண்மனைக்குச் சென்றதும்)

வீரததனமையுடையவரும பகைவா கூடடததைக கொ
கிறவருமான கேசவா, விதுரா இவவிதம சொலலியதைககே
திருதராஷடிா புததிரஞன துாயோதனனை நோககி, 'துாயோ
மிகக கெடடபுததியுடையவனே! நீ மோகததிஞலே நா
வன எனறு எனனை அவமதிதது, பிடிபபதறகு விருமபுகி
இஙகேயே எலலாப பாணடவாகளும இருககினருாகள
படியே, அநதகாகளும விருஷணிகளும இருககினருாகள இ
ஆதிதயாகளும ருததிராகளும வஸுககளும மகரிஷிகளும இ
கினருாகள' எனறு சொனஞா. பகைவீராகளைக கொலலு

---

1 இவன வேததைதத திருடிககொணடு போனமையால, பகவ
கொலலபபடடானெனறு தெரிகிறது

ரான கேசவா இவவிதம சொலலிவிடடு, கமபீரமாகச சிரித
 அவா சிரிககுமபொழுது, மஹாதமாவான அவரிடமிருநது
லாத தேவாகளும மினனலைபோனற ரூபமுடையவாகளாக
ாகாலததில பிரததியக்ஷமாக வெளிவநதாாகள கடடைவிரல
வுளளவாகளும அகனிககுரிகரான தேஜஸைபுடையவாகளு
ர தேவாகள உணடானாகள. பிரமமாவானவா அவருடைய
றிபிலிருநதா ருததிரா மாாபிலிருநதா லோகபாலாகள புஜஙக
ருநதாாகள அகனி முகததிலிருநதும உணடானா ஆதிததியா
ம ஸாததியாகளும வஸுககளும அஸுவினிதேவாகளும மருத
களும இநதிரனும விஸவேதேவாகளும யக்ஷாகளும கநதருவா
ம உரகாகளும ராக்ஷஸாகளும உணடானாகள அபபடியே,
ணடுகைகளிலிருநதும பலராமரும அாஜுனனும உணடானாகள.
பபககததில விலலையுடையவனான அாஜுனனும இடபபககததில
ளைபயையுடையவரான பலராமரும உணடானாகள. பீமனும
ஷடிரரும மாததிரியினபுததிராகளும பினபககததிலிருநதும
டானாகள பிறகு, அநதகாகளும விருஷணிகளும பிரதயுமனன
லானவாகளும பெரிய ஆயுதஙகளைததூககிககொணடு கிருஷண
டைய முனபககததிலுணடானாகள சஙகம சகரம, கதை, சகதி,
ஙகமெனகிறவில, கலபபை, நநதகமெனகிறகததி எனபவைகளான
லா ஆயுதஙகளும அவருடைய அநேகம கைகளில தூககபபடட
பாகவே எஙகும ஜவலிததுககொணடு காணபபடடன. கண
லிருநதும மூககுககளிலிருநதும செவிகளிலிருநதும எஙகும
ய பயததைபுணடுபணணுகினறவைகளும புகைகளுடனகூடி
வகளுமான அகனிஜவாலைகளஉணடாயின அபபடியே, அவை
ககாலகளிலிருநது ஸூாயனுடையகிரணஙகளபோலஉணடாயின.
மானன அவா ஆயிரம காலகளும ஆயிரம கைகளும ஆயிரம
களுமுடையவரானா. அபபொழுது, நாகலோகமானது அவ
டைய கணைககாலுககுக கீழக காணபபடடது சநதிரஸூாயாகள
திரஙகளும கிரகஙகள எஙகுமிருபபவைகளும மேலேயுளள
லா உலகஙகளும அவருடையகுக்ஷியிலும இருநதன நதிகளும
ததிரஙகளும அநதமகாதமாவினுடைய வோவையாயிருநதன
ாபபாவதஙகளும அவருடைய எலுமபுகளாயின விருக்ஷஙகள
ருடைய ரோமஙகளாயின இராபபகலகள இமைககொடடுகளா
, ஸரஸவதியானவள நாவில இருநதாள]

மகாதமாவான கேசவருடைய கோரமான அநதரூபதை
பாாதது, துரோணரையும பீஷமரையும மகாபுததிமானான வி
ரரையும ஸஞசயனையும திருதராஷடிரனையும தவததையே த
மாககொணட ரிஷிகளையும தவிர, மறறமனனவாகள மனமக
கிக கணகளை மூடிககொணடாாகள பகவானான அநத ஜஞாதத
ரானவா அவாகளுககுத திவய நேததிரததையளிததாா அந
பகவான திருதராஷடிரனுககுத திருஷடியையும நேததிரத
யும அளிததாா அமபிகையின புததிரனான திருதராஷடி
சிறநததான அநதரூபததைப பாாததான. பிறகு, தே
களும கநதருவாகளும கினனராகளும மஹோரகாகளும ம
பாககியவானகளான முனிவாகளும லோகபாலாகளும ப
னைத தலையால வணஙகி அஞசலியுடன நினறுகொணடு துதித
கள 'ஓ! பிரபுவே! கோபததை அடககும, அடககும. உமப
காணபிககப்படடதும உமமிடமிருபபதுமான உமது ரூபத
தேவகணஙகளோடுகூடின பூமியிலுள்ள இநதஸகலஜனஙகளும
ததையடையுமுன, அடககிககொளளும ஸருஷடிபபவரும அ
அழிபபவரும நீா, நீரே காககிறீா சராசரமான இநத எ
ஜகததும உமமால வியாபிககபபடடிருககிறது ஓ! தோள
அமைநதவரே!-அரசாகள எவவளவு உளளவாகள? எனன வீரய
ளவாகள? எனன பராககிரமமுளளவாகள? அவாகளினிமிததம தி
மான ரூபததைககாணபிததீா' எனறாாகள இவவிதமான வாாத
களை அபபொழுது விபுவானபகவானைககுறிததுத தேவாகளு
கூடி முனிவாகள சொனனாாகள ஸபையினிடததில, மாதவருன
அநதப பெரிய ஆசசரிய ரூபததைப பாாததுத தேவதுநதுபி
முழஙகின பூமாரி பொழிநதது

அபபொழுது, திருதராஷடிரன, 'ஓ! புணடரீகாக்ஷ
யாதவாகளில சிறநதவரே! நீரே எலலா உலகததிறகும ஹி
யுளளவா. ஆகையால, எனககு அருளசெயயவேணடும ஓ!
வானே! மறுபடியும எனனுடைய நேததிரஙகள மறைநதுபே
பிராாததிககிறேன உமமைபபாாததேன இபபொழுது ப
வரைப பாாககவிருமபவிலலை' எனறான அபபொழுது தே
வலிமிகக ஜஞாததனாா, திருதராஷடிரனை நோககி, 'ஓ! குரு
னரே! உமதுஇரணடுகணகளும காணபபடாமல போகும' என
ஓ! மஹாராஜரே! அவவிடததில திருதராஷடிரனும விஙவரு

ப்பார்க்கும் விருப்பத்தால் ஆச்சரியமாக வாஸுதேவரிடமிருந்
கண்களையடைந்தான் திருதராஷ்டிரன் கண்களையடைந்து
காரந்திருக்கும்பொழுது, அரசர்கள் ஆச்சரிய முற்றவர்களாகி,
களுடன் மதுஸூதனரைத் துதித்தனர். பூமிமுழுமையும்
த்தது கடலும் கலங்கிற்று ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! அரசர்
மிக்க ஆச்சரியத்தை அடைந்தார்கள்

பிறகு, பகைவரைத்தண்டிப்பவரும் புருஷஸ்ரேஷ்டருமான
தவாஸுதேவர் தமதுசரீரமாயிருக்கிற தெய்வத்தன்மையுள்ளதும்
சரியமானதும் விசித்ரமும் மிக்கபெருக்கத்தையுடையதுமான
ாற்றத்தை) உபஸம்ஹாரஞ்செய்தார் பிறகு, அவர், ஸாத்ய
யபுர விதுரரையும் கைப்பிடித்துக்கொண்டு, அந்தமுனிவர்
ால் அனுமதிகொடுக்கப்பட்டவராகி வெளிப்புறப்பட்டார் பிறகு,
தாமுதலான அந்தமுனிவர்கள் மறைந்து சென்றார்கள் நடந்த
ன அந்தக்கோலாகலத்தில், அது ஆச்சரியமாயிருந்தது அவர் புறப்
டதைப்பார்த்துக் கௌரவர்கள் மற்ற அரசர்களோடு, தேவர்கள்
திரனுக்குப் பின்தொடர்ந்ததுபோல், புருஷஸ்ரேஷ்டரான அவ
ப பின்தொடர்ந்தார்கள் அளவற்ற ரூபத்தையுடையவரான
ரியானவர் அந்த எல்லா அரசர்களின் கூட்டத்தையும் பாராதவ
ப புகையுடன்கூடிய அக்கினிபோல் அங்கிருந்தும் வெளியே
ந்தார் பிறகு, சுத்தமானதும் பெரிதும் மணிகள் கட்டப்பட்ட
ம் பொன்னாபரணங்களால் விசித்திரமானதும் லகுவானதும்
கம்போலச் சப்திக்கின்றதும் சுத்தமான புலித்தோலால் மறைக்
பட்டதும் நல்ல உபகரணங்களோடுகூடியதும் சைப்யம் ஸுக்ரீவ
ன்கிற குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதுமான தேருடன் தாருகன் எதி
காணப்பட்டான் அப்படியே, மஹாரதனும் விருஷ்ணிகளில்
புகழ்கொள்ளப்பட்ட வீரனும் ஹ்ருதிகபுத்ரனுமான கிருதவர்மா
தேரிலேறிக்கொண்டு காணப்பட்டான்

பகைவர்களைத் தண்டிப்பவரும் தேரிலேறிக்கொண்டு புறப்பட
ருமான கிருஷ்ணரைநோக்கி மறுபடியும், திருதராஷ்டிர மஹா
ஜன, 'ஓ! பகைவர்களை வாட்டச்செய்பவரே! ஜனார்த்தனரே! நீர்
த்திருக்கையில், புத்திராவிஷயத்தில் எனக்குள்ள பலம் முழுமை
உமக்குப் பிரத்யக்ஷம் உமக்கு ஒன்றும் மறைவானதில்லை ஓ!
சவரே! நான் கௌரவர்களுடைய சமாதானத்தைவிரும்பி முய
ம்போது எனக்குண்டான இந்த அவஸ்தையை அறிந்தபடியால்,

நீர் என்னிடம் அதிக வருத்தத்தைக் கொள்ளலாகாது ஓ! கேசவ பாண்டவர்களைக்குறித்து எனக்குக் கெட்ட அபிப்பிராயமா இல்லை துரியோதனனுக்கு நான் சொன்ன நன்மையானவார்த்தை அறியவேசெய்கிறீர் ஓ! மாதவரே! நான் எல்லாப்பிரயத்த தாலும் ஸமாதானத்தில் முயன்றதை எல்லாக்கௌரவர்களும் கிலுள்ள அரசர்களுமே அறிவார்கள்' என்று சொன்னான்

பிறகு, நீண்டகைகளுள்ள ஜனார்த்தனர், திருதராஷ்டிரனை துரோணரையும் பிதாமஹரானபீஷ்மரையும் விதுரரையும் பாஹ் கனையும் கிருபரையும்நோக்கி, 'கௌரவர்களுடையசபையில் இப்பொ முது நடந்ததான்து உங்களுக்குப் பிரத்யக்ஷம் மந்தனான துர் தனன் இப்பொழுது நற்பழக்கமில்லாதவன்போலக் கோபத்து கிளம்பினதும் பிரத்தியக்ஷம் திருதராஷ்டிரராஜா தம்மைச் சாம தியமில்லாதவராகச் சொல்லுகிறார். உங்களெல்லாரிடத்திலும் வே டுக்கொள்கிறேன் யுதிஷ்டரரிடம் செல்லுகிறேன்' என்றார் புருஷஸ்ரேஷ்டரே! சொல்லிக்கொண்டு புறப்பட்டவரும் தே ருப்பவருமான அவரை, பெரியவிற்பிடித்த மிக்கவீரர்களான ப ஸ்ரேஷ்டர்களும் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், விதுரர், திருதரா டிரன், பாஹ்லிகன், அஸ்வத்தாமா விகர்ணன், மகாரதனையுயுத ஆகிய இவர்களும் பின்தொடர்ந்தார்கள் பிறகு, அந்த வாஸுதே கௌரவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, சுத்தமான பெரிதும் மணிகள்கட்டப்பட்டதுமான தேரிலேறி அத்தைய குந்தியைப் பார்ப்பதற்குச் சென்றார்

நூற்றுமுப்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கிருஷ்ணன் குந்தியைவணங்கி ஸபையில்நடந்ததைச் சொல்லியதும் அவள் யுதிஷ்டிரருக்குச் செய்திசொல்லி அனுப்பியதும்)

பிறகு, ஸ்ரீவாஸுதேவர் அவளுடைய கிரகத்திலபுகுந்து, பா களிலவணங்கிக் கௌரவர்களுடையசபையில் நடந்ததைச் சுரு மாகச் சொல்லினார் அவர், 'அவசியம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கன காரணத்துடன்கூடினவுமான பலவிதவார்த்தைகள் என்னு முனிவர்களாலும் சொல்லப்பட்டன அந்தத்துரியோதனன்

ற ஏற்றுககொள்ளவிலலை இநதக்ஷததிரியஜாதி முழுதும காலத
ல பகருவமாகித தூயோதனனுடையவசததை அடைநதிருக
து க்ஷததிரியஜாதி முழுதும அாஜுனனுகிற அகனியினுல கணப
ாழுதினுளளே எரிககபபடபபோகிறது உனனிடம சொலலிக
ாளளுகிறேன சீககிரம பாணடவாகளிடம செலலுவேன
தபபாணடவாகளிடம உனனுல சொலலபபடடதெனறு நான
ன சொலலவேணடுமே ? அதனைசசொலலு பெரிய அறிவுளள
ள! உனனுடையவாாததைதையக கேடகவிருமபுகிறேன ' எனறுா

குநதி சொலலுகிருள . ' கேசவ! தாமாதமாவான யுதிஷ்டிா
ஷனோககிச சொலலககடவாய 'புததிரா! உனககுப பெரிய
மமானது குறைநதுபோகிறது அதனை வீணுகச செயயாதே
சனே! உனனுடைய புததியானது அததியயனமசெயுதவனும
தன பொருளையறியாதவனுமான அவிதவானுடைய வேதாக்ஷரங
னஉருவினுல நஷ்டமான புததியைபபோலத[1]தாமமொனறையே
ககிறது அபபா! நீ பயமாவினுல தாமம எபபடி படைககப
டதெனறு நனகுபாா க்ஷததிரியாகள எநநாளும பிரஜைகளைப
பாலிபபதினிமிததம குரூரமான காமததிறகாகக கைவனமையை
ததுபபிழைபபவாகளாகக கைகளிலிருநதும படைககபபடடாா
இநதவிஷயததில எனனுல பெரியோாகளிடமிருநது கேடகப
ட ஓாஉதாரணததைக கேள முனகாலததில குபோனனவன
சுநதனெனனகிற ராஜரிஷியினிடம பிரீதியையுடைநதவனுகி இநதப
யைககொடுததான 'புஜபலததால சமபாதிககபபடட ராஜ
ததை அனுபவிககவிருமபுகிறேன ' எனறுசொலலி, அவன அதைப
றறுககொளளவிலலை அதனுல, குபோன பிரீதியுடைநது ஆச
யமுறறவனுனன பிறகு, அநதமுசுகுநதராஜன க்ஷததிரியதாமத
நனகு பினபறறிக கைவனமையால ஸமபாதிககபபடட பூமி
ஆணடான.

பாரத! பிரஜைகள அரசனுல நனகு காககபபடடுச செயயுநதாமத
நானகிலொனறை அரசனஅடைவான அவன தாமததை அனு
ததால தேவததனமையையே அடைவான அவன அதாமததை
னுஷடிததால நரகததிறகே செலலுவான தணடநீதியானது,
ாகுவாணாஙகளையும அதன அதன தாமததால அடககுகிறது, தலை

[1] ஒரேதாமததை யெனறும கொளளலாம

வனால் நன்கு செலுத்தப்பட்டால் (நான்கு வர்ணங்களையும்) அத
களிலிருந்தும் விலக்குகிறது. எப்பொழுது அரசன் தண்ட நீதி
முழுதும் நன்கு செலுத்துகிறானோ அப்பொழுது கிருதயுகமென
சிறந்த காலமானது நடைபெறுகிறது. காலம் அரசனுக்குக் கா
மோ அரசன் காலத்துக்குக் காரணமோவென்கிற ஸந்தேகம் உன
வேண்டாம். அரசனே காலத்திற்குக் காரணம். அரசன் கி
யுகத்தையும் திரேதாயுகத்தையும் துவாபரயுகத்தையும் உண
ண்ணுகிறவனும் நான்காவதுயுகத்திற்குக்காரணமுமாகிறான். அர
கிருதயுகத்தைச் செய்வதால் ஸ்வர்க்கத்தை முடிவின்றி அனுபவ
றான். திரேதாயுகத்தைச் செய்வதால் ஸ்வர்க்கத்தை முடிவுள்ள
அனுபவிக்கிறான். துவாபரயுகத்தை நடத்துவதால் பாகப்படி
பவிக்கிறான். அரசன் கலியுகத்தை நடத்துவதால் மிகுந்த பாவத
அடைகிறான், பிறகு, கெட்ட செய்கையுடையவனாகிப் பலவரு
கள் நரகத்தில் வஸிக்கிறான். அரசனுடைய குற்றத்தால் உலகம
றப்படுகிறது. அரசனும் உலகத்தின் குற்றத்தால் பற்றப்ப
றான். தந்தைபாட்டனமார்களுக்குரிய உசிதமான ராஜதா
ளைப் பார்க்கக்கடவாய். நீ இருக்க விரும்புகிற இது ராஜஸ்ரேஷ
னுடைய நடையில்லையன்றோ? மனத்தளர்ச்சியுற்றவனும் வதம
யாமலிருப்பதில் நிலையுள்ளவனுமாயிருப்பவன் பிரஜைகளைக் க
தாலுண்டான் ஒருபயனையும் அடைந்தவனாகானன்றோ? நீ எ
புத்தியால் நடக்கிறாயோ இதனை முன் உனக்குப் பாண்டுவும் நா
பிதாமஹரானபீஷ்மரும் பிரார்த்திக்கவில்லை. என்னுமேல், எந்நா
யாகமும் தானமும் தவமும் சௌர்யமும் ஸந்தானமும் பெருமை
பலமும் ஊக்கமும் எந்நாளும் ஸ்வாஹாகாரமும் எந்நாளும் ஸ்வதா
மும் உன்னிடம் உண்டாகவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப்பட்ட
மனிதர்களும் தேவர்களும் நன்கு ஆராதிக்கப்பட்டு ஸந்தோஷத
அடைந்தால், நீண்ட ஆயுளையும் தனத்தையும் புத்திரர்களையும் அ
பார்கள். தந்தைதாயர்களும் தேவர்களும் எந்நாளும் புத்திர
விஷயத்தில் பிரார்த்தனையைச்செய்கின்றார்கள். தானம் அத்தியய
யாகம் பிரஜைகளின் பரிபாலனம் என்பன தர்மமானாலும் அ
மானாலும், பிறவியினாலேயே இவற்றுக்காக உண்டானவனாயி
றாய். குழந்தாய்! வித்வான்களும் நல்ல குலத்தில் பிறந்தவர்களு
அப்படிப்பட்ட நீங்கள் விருத்தியில்லாமையால் பீடிக்கப்பட்டிரு
றீர்கள். எந்த இடத்தில் பசியடைந்த உலகத்தோர்கள் தா

குபபதியான சூரனையடைதது ஸநதோஷததையடைநது நிலைத
ககினறாாகளோ அதைககாட்டிலும அதிகமான தாமம எது?
வுலகில ராஜபததையடைநது தாமவானபிருபபவன கொடை
ல சிலரையும, வலிமையினால மறறும சிலரையும, பிரியமான
மைமொழியினால வேறுசிலரையுமாக எலலாரையும வசம
யவேணடும பிராமமணன பிகைஷயைமேறகொளளவேணடும
நதிரியன பரிபாலிககவேணடும வைசியன பொருளதேடுதலைச
யவேணடும சூததிரன அவாகளுககுப பணிசெயயவேணடும
ககுப பிகைஷயானது தடுககபபட்டிருககிறது, கிருஷியானது
தும ஒவவாது. கெடுதலிலிருநதும காபபவனும கைவனமையால
ழபபவனுமான கூஷததிரியனுபிருககிறுப புஜபலமமைநதவனே!
ககிபபோனதான பிதாவினபாகததை, ஸாமததினாலோ பேதததி
லோ தானததினாலோ தணடததினாலோ நீதியினாலோ திருமபத
கிளடு மிததிராகளைச சநதோஷிககச செயகிறவனே! 'நான
னைபபெறறு ஏழையான பநதுககளை உடையவளாகிப பிறா
டுககும பிணடததை எதிாபாாககிறேன' எனபதைககாட்டிலும
ீதான துககம ஏது? ராஜதாமததைககொணடு யுததமசெய
மஹாகளை முழுககச செயயாதே. நீ புணணியம நசிததவனாகித
பிகளுடன பாவததாலுணடான கதியை அடையாதே

நூறறு முபபததுமூனறுவது அதயாயம்

பகவதயாநபாவம. (தொடாச்சி)

(குநதி யுதிஷ்டிரரைத் தூண்டுதற்காக விதுலோபாக்யானத்தைக் கிருஷ்ணன்மூலம் தெரிவித்தது)

பகைவரை எரிபபவனே! இநதவிஷயததிலும விதுலைககும
னுடைய மகனுககும நடநத ஸமவாதரூபமான புழைய இநதச
ததிரததைச சொலலுகினறாாகள அதனைககேட்டபிறகு, மிகச
நததும மிகஅதிகமுமான அதனை நீ உளளபடி சொலலவேணடும
லையெனபவள, நலலகுலத்தில பிறநதவளும புகழபெறறவளும
காபததையுடையவளும வககிரமான தனமையுடையவளும கூஷத
ய தாமததில பறறுளளவளும அடககமுளளவளும மிகக அறி

னயுமதி' எனபதுமூலம, 'தைனயமுறறவள' எனபது பழையஉரை.

வுடையவனும் அரசர்களுடைய சபைகளில் பிரஸித்திபெற்றவ
(விசாரிக்கவேண்டிய) வாக்கியங்களை விசாரித்தவனும் மிக்க
வனுமாயிருந்தாள் ராஜமஹிஷியான அவள், ஸிந்துதேசத்தரச
ஜயிக்கப்பட்டவனும் தீனமான மனத்தையுடையவனும் படுத்தி
பவனுமான தன் சொந்தப் புத்திரனை நிந்தித்தாள்.

அவள், 'இழிவான மகனே! என்னிடம் பிறந்தவனே! ப
வருக்கு மகிழ்ச்சியை வளர்ப்பவனே! நீ எனக்கும் உனது தந்தைக
பிறக்கவில்லை. எங்கிருந்தோ வந்திருக்கிறாய். கோபமில்லாதவ
எண்ணிக்கையில் சேர்க்கத் தகாதவனும் பலமில்லாத 1 ஸாதனத
யுடையவனுமான புருஷனாகி ஆயுள் காலமெல்லாம் வெறுப்ப
தவனாயிருக்கிறாய். க்ஷேமத்தை அடைவதற்காகச் சுமை
பொறுக்கக்கடவாய். உன்னை அவமானம் செய்துகொள்ளா
இந்தச் சரீரத்தை அல்பத்தன்மையால் காப்பாற்றாதே. நீ ப
படாதே. மனத்தை மிக்க தைரியமுள்ளதாகச்செய்து பயத்
தளனாய் எதிர்த்துக் கொல்லு. கெட்டபுருஷனே! எழுந்திரு. ஜயி
பட்டவனும் எல்லாப் பகைவரையும் மகிழ்விப்பவனும் சுற்றத்த
ருத் துயரத்தைக்கொடுக்கிறவனும் மானமிழந்தவனுமாகி இவ்வி
படுத்துக்கொள்ளாதே. எளிதில் நிரம்புகின்ற சிறுநதியும் எளி
நிரம்புகின்ற எலியின் சேரங்கையும் எளிதில் மகிழ்கின்ற அற்ப
தனும் மிகச்சொல்பத்தினாலேயே ஸந்தோஷிக்கின்றனர். பாம
பல்லைக்குத்தி வருந்துகிறவனாவது சீக்கிரம் மரணத்தைப்ப
அல்லது, உயிரில் ஸந்தேகத்தை வைத்துப் பராக்ரமத்தைப்பா
செய், அல்லது, நீ ஆகாயத்தில் பயமின்றி மௌனமாய்ப் பகை
எதிர்த்துச்செல்லுகின்ற பருந்துபோல (ஜயத்திற்குரிய உப
த்தைத்தேடிக்கொண்டு) பகைவனுடைய இடைவெளியைப் ப
க்கக்கடவாய். நீ வஜ்ராயுதத்தால் அடிக்கப்பட்டவன்போலவும் பி
போலவும் ஏன் இப்படிப் படுத்திருக்கிறாய்? கெட்டமனிதனே
எழுந்திரு. பகைவனால் வெல்லப்பட்டவனாகித் தூங்காதே.
ஏழையாய் மறைதலையடையாதே. உன்செயலால் புகழை அடை
கடவாய். நடுத்தரத்திலும் பின்தரத்திலும் கீழ்த்தரத்திலும்
படாதே. கர்ஜிக்கிறவனாயிருந்து திந்துகக்கட்டையின்கொள்ளிபோ
ஒருமுகூர்த்த நேரமாவது ஜ்வலிக்கக்கடவாய். ஜீவிக்க விரு
முள்ளவனாகி உமிக்காந்தல் போல ஜ்வாலையில்லாமல் புகையா
ஒரு முகூர்த்த காலமாவது மூண்டெரிவது சிறந்தது. நெடுங்கா

1 'தோள்முதலிய உறுப்புகள்' என்பது பழையவுரை.

கவது சிறநததனறு ஓா அரசனுடைய மாளிகையிலும பெண
ைதபோல மிருதுவான புததிரன உணடாகவேணடாம.
ாடிதனுனவன மனிதனுககுரிய செயலைசசெயது மேலானயுததம
ாயில சென்று தாமததினகடனை நிவிாததிசெயகிருன. தனனை
ிததுககொளளுகிறதிலலை பயனை அடைநதாலும அடையாவிட
லும சோகததைத அடைகிறதிலலை இடைவிடாமல முயலுகிருன.
ாணனைத தனததைபபோல நினைககிறதிலலை வீாயததையாவது
லாககசசெய, அலலது, நிலையானகதியையாவது அடை புததிர!
ததை முனனே வைததுககொணடு, எதன நிமிததமாக ஜீவிக
யோ? வீாயமிலலாதவனே! உனனுடைய இஷடாபூாததஙகளும
லயான கீாததியும கெடடுவிடடன உனனுடையபோகததிறகு
மானது அறுநதுவிடடது எதன நிமிததமாக ஜீவிககிருயோ?
ழுகுகிறவனே விழுகிறவனே பகைவனைக கணைககாலில பிடிகக
ணடும மூலமறுபபடடவனுனலும, ஒருவிததததாலும, வருதத
த அடையககூடாது. நலலஜாதியான அமவததினசெயகைகளை
ாததுககொணடு, விலலையெடுதது இழுககவேணடும பலததையும
னததையும கைபபறறககடவாய உனது ஆணதனமையை அறியக
வாய உனனிமிததமாக முழுகினகுலததை நீயே மேலேவரசசெய
கடவாய மனிதாகள எவனுடைய நடையைப பெரிதாகவும ஆசச
ாகவும சொலலவிலலையோ, அவன கூடடததைப பெருககுகிறவ
மாததிரம ஆவான அவன பெணணுமஆகான, ஆணுமாகான
னுககுத தானததிலும தவததிலும சததியததிலும விததையி
தனலாபததிலும புகழானது இலலையோ, அவன தாயி
டைய மலமே கலவியினலோ தவததினலோ செலவததினலோ
ககிரமததினலோ தனசெயகையினல இதரஜனஙகளை ஜயிககிற
னறே ஆணபிளளையாவான? மூடததனமையாலுணடானதும
ரததனமையுளளதும அபகீாததிககுக காரணமும துககததைக
டுபபதும கெடடமனிதாகளுககுத தககதுமான ஓடடில இரந
ணுதறகு நீ தககவனேஅலலை இளைததவனும உலகததால மிக
மதிககபபடடவனும மிககஇழிவான வலிககுமிடஙகளையும
டகளையுமுடையவனும பகைவர்களுடைய மகிழசசிககுக காரண
னவனும அறபலாபததிலும மிககலாபம கிடைததுவிடடதாகப
நுமிதம பாராடடுகிற இழிவானவனும அறபமான பிழைபபை
டயவனும அலபனுமான அபபடிபபடட ஓா உறவினனை
டநது அவன சுறறததான இனிது செழிகக மாடடான நாம

ராஜ்யத்தைவிட்டு வெளியாகி எல்லாவிஷயஸுகங்களுமிழ
இருப்பிடமற்றுவித்த தரித்திரர்களாய்ப் பிழைப்பில்லாமலே அ
தையடையப்போகிறோம் [1] ஸஞ்சய! ஸத்துக்களிடத்தில் செ
காயத்தைச் செய்வதும், இந்தக்குலத்தை நாசஞ்செய்வதும
கலிரூபமான உன்னைப் புத்திரனென்கிறபெயரினால் பெற்றே
ஒரு ஸ்திரீயும், பொறுமையில்லாதவனும் ஊக்கமில்லாதவ
வீரியமில்லாதவனும் பகைவரைமகிழ்விப்பவனுமான இப்படிப்ப
புத்திரனைப் பெறவேண்டாம் புகையாதே, நன்கு ஜ்வலி
கடவாய் பகைவரின் கூட்டங்களை ஆக்ரமித்துக் கொல்லு
முகூர்த்தமாவது ஒருக்ஷணமாவது, பகைவருடைய தலையில் ஜ்
கக் கடவாய் 'பொறுமையுள்ளவன், க்ஷமிக்காதவன்' என்கிற
வளவே புருஷன் க்ஷமையுள்ளவனும் பொறுமையில்லாத
மாயிருப்பவன் பெண்ணுமல்லன், ஆணுமல்லன் மகிழ்ச்சியும், அ
டியே, தயையும் செல்வத்தைக் கெடுக்கின்றன் [2] முயற்சியில்லா
பயமிரண்டும் செல்வத்தைக் கெடுக்கின்றன் [3] ஆசையில்லாத
பெரியபதவியை அடைகிறதில்லை பகைவரால் உண்டான அவ
மாகிய இந்தத்தோஷங்களிலிருந்தும் உன்னை நீயே விடுவித்
கொள் மனத்தை இரும்பாகச்செய்து மறுபடியும் செல்வத்
தேடு பிறனென்கிறசத்துருவைப் பொறுக்காமையால் புருஷனெ
சொல்லப்படுகிறான் இவ்வுலகில் பெண்போலப் பிழைப்ப
ஆண்பிள்ளை என்று வீணனபெயரையுடையவனுக்குச் சொல்லு
றார்கள் சூரனும் மனவுறதியுள்ளவனும் சிங்கம்போலப் பரா
மத்துடன் திரிபவனுமானவன் மரணத்தையடைந்தாலும்,
னுடைய தேசத்திலுள்ள குடிகள் ஸந்தோஷிக்கின்றன எவன்
னுடைய பிரியத்தையும் ஸுகத்தையும் தள்ளிவிட்டுத் தனத்
தேடுகிறானோ அவன் அதனால் சீக்கிரம் மந்திரிகளுக்கு மகிழ்ச்சி
உண்டுபண்ணுகிறான்' என்றாள்

அப்பொழுது, புத்திரனானவன், (நான் யுத்தத்தில் இறந்து
டால்) என்னைப்பாராதவளான உனக்கு எல்லாப்பூமியினாலும் எ
பயன்? ஆபரணத்தாலுண்டான பயனென்ன? போகங்களால் எ

---

1 'நன்குஜயிப்பவன்' என்பதுபொருள்,

2 'அநுத்தானம்' என்பது மூலம், 'எதிர்த்துச்செல்லாமை' பது பழையவுரை

3 'நிரீஹ' என்பது மூலம் 'நிச்சேஷ்டஃ' என்பது பழையவு
'முயற்சியில்லாதவன்' என்பது அதன்பொருள்.

ன? உயிரால்தான் என்னபயன்?' என்றான். தாயானவள்,
கைவரால் அடிக்கப்பட்டவனுக்கு உயிராலேயும் என்னபயன்?
ாபமில்லாதவர்களுடைய உலகங்களை (=போகஙிய வஸ்துக்களை)
கவர்கள் அடைவார்கள் முயற்சியை மேற்கொள்பவர்களுக்குரிய
கங்களை நம்முடைய நண்பர்கள் அடையட்டும் வேலைக்காரர்களால்
பட்டவர்களும் பிறருடைய பிண்டத்தையடுத்துப் பிழைப்பவர்
நும் ஏழைகளும் பலமற்றவர்களுமாயிருப்பவர்களுடைய பிழைப
ப பின்பற்றாதே அப்பா! பிராணிகள் மேகத்தையும் தேவர்கள்
திரனையும் அடுத்துப்பிழைப்பதுபோலப் பிராமமணர்களும் நண
களும் உன்னையடுத்து ஜீவிக்கட்டும் ஸஞ்ஜய! எல்லாப்பிராணி
நும், பழுத்தமரத்தையடைந்து பிழைப்பதுபோல, எந்தமனிதனை
டைந்து பிழைக்கின்றனவோ, அவனுடையபிழைப்புப்பயனுள்ளது
வர்கள் இந்திரனுடைய பராக்கிரமங்களாலே ஸுகமாக வளர்வது
ால் எந்தச் சூரனுடைய பராக்கிரமங்களாலே உறவினர் ஸுகமா
செழிக்கின்றனரோ அவனுடையபிழைப்பு இவ்வுலகில் சிறந்தது.
தமனிதன் தன்னுடைய தோள்வலிமையையடுத்துப் பிழைக்கி
ஞ அவன் இவ்வுலகில் புகழையும் பரலோகத்தில் சுபமான கதி
யும் அடைகிறான்

நூற்றுமுப்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(விதுலோபாக்யானத் தொடர்ச்சி)

இந்தநிலையில், முயற்சியை விடவிரும்புகிறாயானால் விரைவில்
கஇழிவானவனால் அடையப்பட்ட வழியை அடைவாய் எந்தக்ஷத்
யன் உயிரில்ஆசையுள்ளவனாகிச் சக்திக்குத்தக்கபடி பராக்கிரமத்
ால் வல்லமையைக் காண்பிக்கவில்லையோ, அவனைத் திருட
ரன்றே நினைக்கின்றனர் பொருளுடையவைகளும் பொருத்த
னவைகளும் குணமுள்ளவைகளுமான வார்த்தைகள், மரிக்கப்
ாகிறவனை மருந்து அடையாததுபோல, உன்னை அடையவில்லை
ரனைச்சேர்ந்தவர்கள் முயற்சிசெய்து பலவிடமிருந்தும் உதவியை
ந்ததிசெய்தும் உன்னிடம் ஆண்மையைக்காணாமல் முயற்சி பயன
லாமையால் அவர்கள் பகைவரையே அடுப்பார்கள். ஸிந்துராஜனைச்
ாந்த ஜனங்கள் அவ்வித மகிழ்ச்சியை அடைந்தவர்களாக இல்லை.

மூடர்களான அவர்கள் பலமின்மையினால் அவனுக்குத் துன்பங்க
தொகுதிகளை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அவர்களுட
சோந்த ஸமயத்தில் (பகைவரின்) துக்கத்தை எதிர்பார்க்கிறவ
மலைகளும் காடுகளுமாகிற இருப்பிடத்தில் ஸஞ்சாரம் செய். 'உ
னுடைய பகைவன் மூப்புச்சாக்காடில்லாதவனன்று. நீ ஸஞ்ஜ
(=நன்கு ஜயிப்பவன்) என்று பெயர் கொண்டவனாயிருக்கிறாய் உ
னிடத்தில் நான் அதனைக் காணவில்லை என்து புத்திர
பொருளுள்ள பெயருடையவனாகக் கடவாய், வீணான பெயருடை
வனாகக் கூடாது நீ சிறுவனாயிருந்தபொழுது நல்ல அறிவுடையவ
மஹாபராஜனருமான ஒரு பிராமமணர், 'இவன் பெரிய ஸங்கடத்
அடைந்து மறுபடியும் செழிப்பை அடைவான்' என்று சொன
அவருடைய வார்த்தையை நினைத்து உனக்கு வெற்றியை வே
கிறேன் குழந்தாய்! ஆகையினால், உனக்குச் சொல்லுகிறேன், அ
கடி சொல்லவும் செய்வேன் எவனுக்கு ஆத்தம நிறைவே
பொழுது பிறர் திருப்திசெய்விக்கப்பட்டவர்களாகின்றனரோ, அ
த்தை அனுஸரிக்கின்றவனான அவனுக்கு நீதிகளில் [2] ஆத
தின் விதியானது தவறாது ஸஞ்ஜய! 'முன்னோருக்கும் எனக்
செல்வமோ வறுமையோ யுத்தத்தினாலதான்' என்று இதனை அறி
வனாகி யுத்தத்தில் மனமுடையவனாகக் கடவாய் யுத்தத
நிறுத்திவிடாதே எந்த நிலைமையில், இன்றைக்கும் நாளை
பொழுது விடிந்தும் (=தினந்தோறும்) போஜனமானது காணப
கிறதில்லையோ, இதைக்காட்டிலும் மிகக்கெட்டதான ஒரு நிலை
மையும் சம்பரன் சொல்லவில்லை இதனை, பதிபின்மரணம்
திரனுடைய மரணங்களைக்காட்டிலும் பெரிய துக்கமாகச் செ
னன் வறுமையென்று சொல்லப்படுவது மரணத்திறகுப் பிரதி
யுள்ளதன்றோ? நான், பெரிய குலத்தில் பிறந்து, ஒரு மடுவிலி
தும் மற்றொருமடுவை அடைவது போல, (இந்தக்குலத்த
அடைந்து தலைவியும் எல்லா மங்களங்களோடுங்கூடினவளும்
வரால் நன்கு ஆதரிக்கப்பட்டவளுமானவள் முற்காலத்தில்,
பாகளுடைய ஸமூகமானது, நான் மிக்கவிலைகொண்ட மாலை
யும் ஆபரணங்களையும் உடையவளும், மிகவும் சுத்தமான ஆ
யுடுத்தவளும் சுற்றங்களையுடையவளுமாயிருப்பதை ஸந்தோஷ
டன் பார்த்தது ஸஞ்ஜய! எப்பொழுது என்னையும் உன் மனைவியை

---

1 'அயும்' என்பது மூலம், 'இரத்தசரீரம்' என்றும் கொள்ளலாம்

2 'செல்வம் பெருகுதலும் அதன் பயனும் உண்டாகும்' என்பது

யும் வலிமையற்றவர்களாகப் பார்ப்பாயோ, அப்பொழுது, உன்னு
ய உயிர்வாழ்க்கையால் பயனுண்டாகாது பணிவிடை செய்
ற வேலைக்காரர்களும் ஆசாரியர்களும் ரித்விக்குக்களும் புரோ
தர்களும் நாங்களும், பிழைப்பில்லாமையால், உன்னை விட்ட
ளாயிருப்பதைப் பார்த்து நீ ஜீவித்திருப்பதில் என்ன பயன்?
முன்போல இப்பொழுது கொண்டாடத் தக்கதும் புகழைப்
பதுமான உன்னுடைய காரியத்தைப் பார்க்கவில்லையானால், என
த்திற்கு ஆறுதல் எது? ஒருபிராமணனை நோக்கி, 'இல்லை'
று சொல்லுவேனானால், என்னுடைய இருதயம் பிளந்துபோம்
யும் என்னுடையபாட்டனாவும் ஒருபிராமணனை நோக்கி 'இல்லை'
று சொன்னதில்லை நாங்கள் அடைக்கலத்திற்குரியவர்களாயிருந்தோம்
ருடைய கட்டளையைக் கேட்கிறவர்களாயிருக்கவில்லை பிறரை
த்துப் பிழைக்கிறோமில்லை, நான் உயிரை விடுவேன் கரையில்
த விஷயத்தில் எங்களுக்குக் கரையாக்கடவாய் ஓடமில்லாத
யத்தில் ஓடமாகக் கடவாய் இடமில்லாத சமயத்தில் இடத்தை
டாக்கு செத்தவர்களான எங்களைப் பிழைக்கச்செய் நீ உயிர்
ழத்திருக்க விரும்பாமலிருப்பாயானால் உனக்குப் பகைவரும் எல்
ம வெல்லத்தக்கவரல்லவர்கள் அல்லது, இப்படிப்பட்ட இழிவான
ழப்பை அடைகிறாயானால், ஒழிவடைந்த சித்தமுள்ளவனும்
கறப்பிழந்தவனுமாவாய் கெட்டதான இந்தப் பிழைப்பை
சூரனானவன் ஒருபங்கவினைக் கொன்றதனாலேயே புகழை
டைகிறான் இந்திரனானவன் விருத்திரனைக் கொன்றதனா
யே மஹேந்திரனானான் மாஹேந்திரமென்கிற [1] ஸோமகாஹத
யும் அடைந்தான், உலகங்களுக்குத் தலைவனுமானான் எப்
பொழுது ஒருவீரனானவன் யுத்தத்தில் தன்பெயரைக்கேட்பித்து,
சம் பூண்டபகைவர்களை அழித்துச் சேனையின் முன்னணியை
ஓடச்செய்து, சிறந்த வீரனையும் கொன்று, நல்ல யுத்தத்தினால்
ரியபுகழை அடைகிறானோ அப்பொழுதே அவனுடைய பகைவர்
னபத்தை அடைகின்றனர், வணங்கவும் செய்கின்றனர் இழிந்தவர்
ான ஜனங்கள் தம்வசமற்று யுத்தத்தில் தேகத்தைத்விட்டுத் திற
வாய்ந்த சூரனை எல்லாக்காமங்களுடைய நிறைவுகளாலும் திருப்
டையச்செய்கின்றனர் திறமைவாய்ந்தவர்கள் எதிர்த்துவந்த

---

1 ஸோமயாகத்தில், இது ஒருபாத்ரவிசேஷம் இது இந்திரனுக்கு
யது. வருத்ர வதம் செய்ததற்காக இது அவனுக்கு அதிகமாகக்கொடுக்
பட்டது.

பகைவனுககு உகரமான நழுவுதலுடைய ராஜயமோ உயிரினசந
கமோ மிசசமவைபபதிலலை ஸவாககவாயிலுககு நிகராகவோ,
லது, அமிருததததிறகு நிகராகவோ இருககிற ராஜயம பகைவா
பிடிககபபடடதை நினைதது ஒரே மாாககமாகப பகைவாகளிடத
கொளளிபோல விழுககடவாய. அரசனே! யுததததில பகைவ
கொலலு ஸவதாமததைக காபபாறறு மிககஎளிமை அடைநதவ
பகைவாகளுககுப பயததைபபோககுபவனும துககிககினற ந
வாகளாலும காஜிககினற பகைவாகளாலும சூழபபடடவனு
உனனை நான பாாககவிலலை மேலும, நீ தீனனைககாடடியும தீ
போலிருபபதை நான பாாககககூடாது ஸெளவீரதேசத
கனனிகைகளுடன ஸநதோஷிககககடவாய முனபோலத த
களாலே புகழபபடுதலை அடையககடவாய மனததளா
யடைநது ஸிநதுதேசததுக கனனிகைகளுடைய வசததை அ
யாதே தருணனும ரூபததையும விததையையும நலலகு
தையுமுடையவனும புகழுடையவனும உலகததில பிரஸிததிபெ
வனுமான உனனைபபோனறவன, தாஙகவேணடிய சமயத
அடஙகாதகாளை ஓடுவதுபோல, ஓடுவதெனபது மரணமென
நினைககிறேன நீ பகைவனுககு இனசொல சொலவதையோ,
செலவதையோ நான பாாததேனானால என மனததிறகு ஆறு
ஏது? அபபா! மறறொருவனுககுப பினசெலலுகிறவன ஒருகா
இநதககுலததில பிறநததிலலை பிறருககுப பினசெலலுகிறவ
நீ பிழைககததககவனிலலை நானே எலலாவிதததிலும ஒரேவித
முனனோகளாலும முனனோகளுககு முனனோகளாலும 1 பிந
வாகளாலும 2 பிநதினவாகளுககும்பிநதினவாகளாலும செ
லபபடடதும சாஸவதமும அழிவறறதும பரமமாவில நிமா
செயயபபடடதுமான 3 க்ஷததிர ஹருதய (மெனகிறமநதிர) த
அறிவேன. இநதவமசததிலபிறநது க்ஷததிரியதாமததை அறி
க்ஷததிரியனொருவனும பயததினாலோ பிழைபபைககருதியோ
வுலகில ஒருவனுககும வணஙகான (ஆகையால, நீ) முயலவேண

1 'வெரொ:' எனபதுமூலம, 'வேறுகுலததிலபிறநதவாகள' என
பழையவுரை

2 'பாதரா' எனபதுமூலம 'முதியோாகள' எனபது பழையவு

3 'க்ஷதரஹருதயம' எனபதுமூலம, 'க்ஷததிரியாகளுககுரிய தா
அலலது, கடமை' எனபது இஙகிலிஷமொழிபெயாபபு

ஙககூடாது முயறசியேயனறோ ஆணமை? [1] கனுவிடத்தில
படடாலும படலாம இவ்வுலகில ஒருவனையும வணஙககூடாது
ய மனததையுடையவனுகி மதஙகொணட யானைபோல ஸஞ
கவேணடும ஸஞசய! தாமததிறகாகவே எநநாளும பிராமமணா
வணஙகவேணடும ஸஹாயமுடையவனுயினும ஸஹாயமிலலாத
யினும, மறறவாணஙகளைச சிகூிபபவனும தீயசெயலைச செய
களெலலாரையும கொலலுகிறவனுமாக உயிருளளவரையில அப
யே இருககவேணடும' எனறுள

நூறறு முபபததைநதாவது அதயாயம

பகவதயாநுபாவம். (தொடர்ச்சி)

(விதுலோபாக்யானத் தொடர்ச்சி)

மகனசொலலுகிறுன 'ஓ! எனது மாதாவே! கருணையிலலா
ளே! வீரனைககுறிதது நனகு தெரிநதுகொணடவளே! பொறு
ளே! உனனுடைய மனமானது உருககைஉநடடிச செயயபபட
போல இருககிறது அநதோ! க்ஷததிரியஜாதியினநடையா
எவவிதம இருககிறது! நீ எனனைப பிறனைபபோல யுதத
குஏவுகிறதனுலும ஒருவனுகபபிறநத எனனைநோககிப பிறனுடைய
ரவைபபோல இபபடிபபடடவாாததையைச சொலலுகிறபடியா
எனனைப பாராதவளானஉனககு எலலாபபூமியினுலும எனன
ன? அதிகபபிரியமுளள புததிரனுன நான யுதததில கொலலப
போது, ஆபரணமணிவதாலும போகஙகளாலும உயிரினுலுமே
னபயன?' எனறுன

தாய சொலலுகிறுள 'குழநதாய்! ஸஞசய! விதவானக
கு எலலாநிலைமைகளும காமாாததஙகளினிமிததமனறோ?
அவைகளையே கருதி உனனை ஏவினேன இதோ பாாககிர
ததைக காணபிககததகக ஸமயம வநதிருககிறது இவவிதஸமயம
திருககையில, நீ காரியததைசசெயயாமல, கருணையை அடை
னுல மிகக அவமதிபபை அடைவாய ஸஞசய! அபகீாததியால
படபடடவனை அபபடிபபடட உனனை நோககி, நான அனபினுல
லலாமலிருநதேனேயானுல, அதைக கழுதையினுடைய அன
சசொலலுகினறனா ஆகையால, ஸாமாததியமிலலாததுட கார

1 அகாலததிலெனறு அாததம.

ணமறறதும ஸாதுககளால நிநதிககபபட்டதும, மூடாகளாலஅ
யபபடடதுமான நெறியை விடடுவிடு. மனிதாகள பறறியி
கினற[1] அவிததையோ பெரிதாயிருககிறது உனககு நலல
ஏறபடுமேபாஞல, தாமாததஙகளுடைய குணததுடனகூடின
தெயவகாமம அதிதிபூஜைமுதலான மனுஷயகாமஙகளுடனகூ
தும ஸததுககளாலஅனுஷடிககபபடடதுமான அதனுல எனக
பிரியனுவாய மறறதனுல எவவிதமும பிரியனுக மாடடாய எ
வணககமிலலாத புததிரபெளததிராகளோடு மகிழகிறுேனு, எ
முயறசியிலலாதவனும அடககமிலலாதவனும கெடட பு
யுளளவனுமான புததிரனேடு மகிழகிறுேனு, அவனுககுப
திரனுலுணடான பயனுனது வீண நலவினைகளைச செய
வாகளும நிநதிககபபடட வினைகளைச செயகிறவாகளும
இழிவான மனிதாகள இமமையிலும மறுமையிலும ஸுகத
அடையாாகள ஸஞ்ஜய! இவவுலகில க்ஷததிரியனுனவன போ
கும வெறறிககும எநநாளும குருரமானசெயலுககும பிர
ளைக காபபதறகுமாகப படைககபபடடான அவன ஜயத
அடைநதாலும கொலலபபடடாலும இநதிரனுககு ஸமமான லே
ததை அடைவான க்ஷததிரியன பகைவரை வசமசெயது ஸுக
வளாசசியடைவதிலுணடான ஸுகமானது ஸவாககததில பரி
தமான இநதிரனுடைய மாளிகையிலுமிலலை ஸஞ்சய! கோ
தால எரிககபபடடவனும மானமுடையவனும பலமுறை அவம
கபபடடவனுமான மனிதன இவவுலகில பகைவரைககுறிதது'வெ
வேணடும' எனகிற விருபபததினுலே எதிாததுசசெலலவேண
சரீரததைவிடடும பகைவனைககொனறுமே எநநாளும சாநதியா
[2] அடையபபடுகிறது இதைததவிர, மறறவிதததால ஸமாத
ஞானது எபபடி ஏறபடும? இவவுலகில அறிவுளளவனுன மனி
அறபஐஸவாயததை அநிஷடமாக நினைககிறுன. எவனுககு உல
கில அறபமானது பிரியமாயிருககிறதோ அவனுககு (அநத) அல
துனபததைசசெயகிறது, நிசசயம மனிதன விருமபினதை அ
யாவிடடால நனமையை அடைவதேயிலலை, நிசசயமாக, ஸமு
ரததையடைநத கஙகைபோல நாசததையடைகிறுன' எனறனள
மகன, 'தாயே! நீ இவவிதபுததியைச சொலலககூடாது
லும, புததிரனிடம (சொலலவேகூடாது) நீ ஜடமபோலவும ஊ

1 'ஆதமாவலலாததை ஆதமாவாக நினைபபது' எனபது பழையவு
2 வேறுபாடம - - -

ாலவுமாகிக கருணையையே பார்' எனறுன தாயானவள், 'எந
காரணததால நீ இவவிதம ஆலோசிககிறுயோ அதினுல எனககு
ிகமான செலவததின நிறைவேஉணடாகும நீ எனனை நோககி
தககேளவியைக கேடகிறுய. ஆனுலும, நான உனனை அதிகமாக
கிறேன விநதுதேசததாரெலலாரையும கொனறபிறகே, உனனை
பபேன. உனககு வெறறியானது கஷடபபடடு உணடாகபபோ
ிதனறே நான நினைககிறேன' எனறுள
மகன், 'பொககசமிலலாதவனும ஸஹாயமறறவனுமான எனக
காயஸிததி எது? வெறறிஎது?' எனறு இவவிதம எனனிடம
ககிற கடுமையான இநதஅவஸதையை நானுகவே அறிநது, தீ
ளயைச செயதவனுடைய எணணமானது ஸவாககததிலிருநதும
நமபுவதுபோல, எனனுடையஎணணமானது ராஜயததிலிருநதும
நபிவிடடது அறிவிறசிறநதவளே! நீ இவவிதமான ஓர உபா
தை ஆலோசிககிறுயானுல, அநதக கேடகிறவனுன எனககு நன
சசொலலு நீ கடடளையிடடபடி அதை எலலாம செயவேன்'
றுன.
தாய, 'புததிரா! முனனுணடான குறைகளாலே தனனை அவ
ததுககொளளககூடாது ஆததஙகளோ, முனனிலலாமலிருநது
டாகினறன [1] சில ஆததஙகள உணடாகியும அழிகினறன மிக
சிறுதனமையுளளவாகள குறையைபபொறுதவாகளாகவே ஆத
களைதொடாஙகாமலிருககினறனா அபபா! [2]எலலாககாமஙகளும
னில எநநாளும நிலையறறவைகளாயிருககினறன நிலையறறவை
னறு அறிகினறவாகள பிரவிருததியில பறறுகிறதுமிலலை, பறற
செயகினறுாகள ஆனுல, எவாகள காமாவைசசெயயவிலலையோ
ாகள ஒருகாலும (பயனுடையவாகளாக) ஆகிறதேயிலலை முயறசி
விருபபமிலலாமலிருபபதில காமாககளினபயனிலலாமறபோவது
குணமே முயறசியை விருமபுவதில, 'பயனநோிடடாலும நோி
ாம, நோிடாமலுமபோகலாம' எனறு இரணடுகுணஙகளிருககின
ராஜபுததிரனே! எவன எலலா ஆததஙகளையும நிலையறறவை
முநதியே அறிநதவனே, அவன விரோதமான [3] குறைவையும
ழிபபையும கருதாமல தளளிவிடுவான ஐஶவாியததிறகுாிய கா

---

1 'உணடாகியிருநதவைகளோ நசிககினறன' எனறுமாம
2 'எலலாககருமஙகளின பயனும எநநாளுமிலலைதததனறு' எனறுமாம.
3 'தனனுடையபீடையையும பிறனுடைய ஐஶவாயததையும நாசம
யவான' எனபது

மஙகளில பயனுணடாகுமெனறே மனததைசசெலுததி எபபெ
தும துனபமிலலாமல மஙகளகாரியஙகளையும பிராமமணாகளை
தேவாகளையுமமுனனிடடு ஊககததையடையவேணடும வி
திருககவேணடும. முயறசி செயயவுமவேணடும புததிர! அறி
சிறநத அரசனுககு விரைவில செழிபபானது உணடாகினறது
யன சுறறிககொணடு கிழககுததிககுககு வருவதுபோல அ
நோககி லகஷமியானவள சுறறிககொணடுவருகிருள அநேகம உ
ணஙகளையும உபாயஙகளையும வெறறிகளையும உனககு நான ந
எடுததுக காடடினேன ஆணமையைசசெலுததது, பாபபே
இவவுலகில விருமபபபடட புருஷாததததைத தேடவேணடி
ஞகிருய் கோபததை அடைநதவாகளையும லோபிகளையும க
தசையையடைநதவாகளையும காவததையடைநதவாகளையும
மதிககபபடடவாகளையும மூாணபடுபவாகளையும முயறசியு
உனபககததில சோததுககொள நீ, இநதமுறையினுல, மி
வேகததுடன கிளமபின காறருனது மேகஙகளைக கலைப
போலப பெரியகூடடஙகளைக கலைபபாய அவாகளுககு மு
தாகக கொடுபபவனும அவாகளின நனமைகளில முயனறவனும
யததைச சொலலுகிறவனுமாகக கடவாய அவாகள உனனைஅ
ஞகச செயதுகொளவாாகள, முனனேயும வைபபாாகள இ
நிசசயம சததுருவானவன, எபபொழுது விரோதியை உயி
வெறுததவஞக அறிகிருனே அபபொழுதே வீடடிலிருககிற ஸாப
தினிடம (நடுஙகுவது) போல இவனிடம நடுஙகுகிருன இவ
பராககமததைச செலுததுகிறவனெனறு அறிநது, தனவசமா
செயயாமலிருபபானுனல இவனைத தூதாகளால ஸமாதானஞ
வான. முடிவாகச சததுருவை வசமசெயவதாய அது ஏறப
ஸமாதானததால நிலைபான இருபபை அடைநது செலவசசெழிப
உடையனுவான தனவானையோ மிததிராகள வணஙகுகினற
அடுககவும செயகினறனா தனமிழநதவனையோ நணபாகளும
வினாகளும மிகவும தளளிவிடுகிருாகள, அவனை அடுககிறதுமில
அபபடிபபடடவனை இகழவும செயகினறனா எவன பகைவ
துணைவஞகசசெயதுகொணடு அவனிடம நமபிககையைவைககிரு
அவன ராஜயததை அடைவானெனபது நினைககததககதேயிலலை

நூறறு முபபததாறுவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(விதுலோபாக்யானத் தொடர்ச்சி)

அரசன, ஒருபொழுதும, ஓா ஆபததிலும பயததை அடையக
ாது, அலலது, பயமடைநதவனாலும, பயமடைநதவனபோல
ககககூடாது பயமடைநத அரசனைப பாாததோ, ராஜய
சைனயமும மநதிரிகளுமாகிய எலலாருமே பயததை அடை
றனா அவாகள தனிததனியான எணணஙகளைக கொளளு
ாகள சிலா பகைவரை அடைகினறனா. சிலரோ தம அர
விடடுவிடுகிறாாகள முன அவமதிககபபடட மறறவாகளோ
கக விருமபுகிறாாகள மிககநணபாகளும சகதியிலலாதவா
மானவாகள, கனறுகள கடடபபடட பசுககளபோல, இவனைச
ியிருககிறாாகள, துககிககிறவனை அரசனை, பதிதாகளானபந
களைபபோல, அநுஸரிததுத துககிககினறனா எவாகள, அரசன
ாததை அடைநதபொழுது, ராஜபததை அபிமானிககினற
ாா அவாகள முனபு பூஜிககபபடடவாகளும நணபாகளுமாகக
பபடடனா ஆகையால, நீ பயததையடையாதே பயநதவனை
னை நணபாகள தளளவேணடாம. நான உனனுடைய பெரு
மையும ஆணமையையும புததியையும அறிய விருமபி உனக்குத
றுதலைசசெயது (உனககுப) பராககிரமம விருததியடைவதின
ருடடுச சொனனேன ஸஞசய! இதனை, நானும நனறாகச
லலுகிறேனாகில, நீயும நனகு அறிகிறாயாகில, உனனை மனக
கமறறவனபோலச செயதுகொணடு, ஜபததினபொருடடுக
மபு நமககுப பெரிதான பொககசததின சமூகமானது இருக
து அது உனனால அறியபபடவிலலை அதனை நான அறிவேன,
வா அறியாா நான அதனை உனககு விரைவில ஸமபாதிததுக
டுபபேன. வீர! ஸஞசய! உனககு இனபதுனபஙகளைபபொ
பவாகளும யுததததிலிருநதும திருமபாதவாகளுமான மிகபபல
பாகள இருககினறனா பகைவரைவாடடுகிறவனே! 'அபபடிப
ட துணைவாகளோ, பிழைபபை விருமபுகிறவனும ஓா இஷடததை
பாதிகக விருமபுகிறவனுமான மனிதனுககு உதவிசெயகின
கள' எனறுள மிகவும விசிததிரமான பொருளுளள சொறகளையும
ததுககளையுமுடைய அவளுடைய இவவாறான வாாத்தையைக -

கேடடு, மிகவும அறபமான அறிவுடையவளுக இருநதும,
ஹுடைய மயககமானது விலகிறது

மகன சொலலுகினருன ‘1வரபபோகிற ஐஶவாயத
தெரிவிககிறவளான நீ எனனை நடததுகிறவளாயிருததலால,ஜலத
முழுகிபபோனதுபோனற இநதபபூமியை எடுபபேன, அலலது,
ததில உயிரையாவது விடுவேன நாஞே, மேலமேல உனனு
வாாததைதைக கேடக விருபபததால, அடிககடி சிறிது சி
தடுததுசசொலலிககொணடு, கஷடபபடடுப பாதுவினிடமிரு
அடையபபடட அமிரததைபோலத திருபதியடையாதவனுகி,
னமாயிருநதேன இதோ, பகைவரைசசிகூிததது வெறறிபெறுவ
பொருடடுக கிளமபுகிறேன’ என்றுன அவன, நலலகுதிரை
ஏவபபடடு, சொறகளாகிற அமபுகளால குததபபடடவனுகி,அவ
யெலலாம கடடளையிடட படி செயதான

ஊககததையளிபபதும பயஙகாமும பலததை விருததி
வதும உததமமுமான இதனை, மநதிரியானவன, பகைவரால பீடி
படடவனும மனககலககம அடைநதவனுமான அரசனைக கே
செயய வேணடும ஜயததை விருமபுகிறவன, ‘ஜயம’ எனகிற
இதிஹாஸததைக கேடகவேணடும இதைக கேடடால, விை
பூமியை வெலலுவான, பகைவாகளையும கொலலுவான இது
ஸவனமாகவும வீரனைப பிரஸவிககச செயவதாகவும இருககிறது
பிணியானவள இதனை அடிககடி கேடடால வீரனைப பெறுவா
பது நிசசயம (இதைககேடட) க்ஷததிரிய ஸதிரீயானவள, விதை
சூரனும தவததில சூரனும தானததில சூரனும சிறநததவமு
வனும பிரமமசோபையால விளஙகுகிறவனும நலலவனெனகிற
தைககு விஷயமானவனும காநதியுளளவனும பலததையுடையவ
மிகக செலவமுளளவனும மஹாரதனும தையமுளளவனும நெ
முடியாதவனும வெலலுபவனும வெலலபபடாதவனும துஷடா
அடககுகிறவனும தாமததைச செயபவாகளைக காபபவனும தவ
பராககரமமுடையவனுமான இபபடிபபடட வீரனைபபெறுவ
எனறுள

1 வேறுபாடம 2 புததிரனைபபெறச செயயும கிரியை

நூறறு முபபததேழாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம். (தொடர்ச்சி.)

தி, கிருஷ்ணனிடம் அர்ஜுனன் முதலானவர்களுக்குச் சொல்லவேண்
டியவற்றைத் தெரிவித்ததும், கிருஷ்ணன் கர்ணனோடு ரதத்தில்
ஏறி அவனோடு வழியில் ரஹஸ்யமாகச் சம்பாஷித்து
அவனை அனுப்பிவிட்டுத் தாம் உபப்லாவ்யம்
சென்றதும்.)

குநதி, 'கேசவ! அாஜுனனை நோககிச சொலலககடவாய 'நீ
நதபொழுது, பிரஸவ அறையில ஆஸரமததிலுளள மாதாகளால
பபடடவளாகி ஸமீபததில உடகாாநதிருநதேன அபபொழுது,
ாயததில,'ஓ! குநதி! உனனுடைய இநதப புததிரன இநதிரனுககு
ாவான இவன யுததததில எதிாததுவநதவாகளான எலலாக
ாரவாகளையுமவெலலுவான பீமஸேனனைத துணையாககொணடு
கவாகளைக கலககச செயவான உனனுடைய இநதப புததிரன
யை வெலலுவான இவனுடையபுகழ ஸவாககததைத தொடும.
வாஸுதேவரைத துணையாககொணடு போரில கௌரவாகளைக
னறு நஷடமான பிதாவினபாகததை மறுபடியும அடைவான.
மானுன இவன உடன பிறநதாாகளுடனகூடி மூனறு (அஸவ)
நஙகளை ஸமபாதிபபான' எனறு திவயருபமாயும மனோஹா
மிருககிற வாககு உணடாயிறறு' (எனறு சொலலு) அசசுத!
யஸாநதனும இடககையாலும அமபுகளைத தொடுபபவனுமான
த அாஜுனன பலவானும நெருஙகமுடியாதவனுமாயிருபபதை
ளபடி நீயே அறிகிறாய வாாஷணேய! ஆகாயவாககுச சொலலி
சொலலியபடியே ஆகவேணடும வாாஷணேய! தாமமானது
ககுமேயானால அபபடியே ஸததியமாக ஆகும கிருஷண! நீயும
வயெலலாவறறையும அபபடியே அடையசசெயவாய ஆகாய
கானது சொலலியதைபபறறி நான [1] அஸூயையை அடையவிலலை
தானதாமததிறகு நமஸகாரம. தாமமானது பிரஜைகளைத
கினறது இதைத தனஞசயனிடம சொலலவேணடும எந
நம முயறசியுளளவனான வருகோதரனிடததில, 'க்ஷததிரிய
ரீயானவள எதறகாகப பிளளைகளைப பெறுகிறாளோ, அதற
பகாலம இதோ வநதுவிடடது புருஷஸரேஷடாகள, பகை

1 'ஸநதேகிககவிலலை' எனபது கருதது.

யுணடானல, வருததபபடுகிறதிலலையனறோ ?' எனறு சொ
வேணடும. பீமனுடைய கருததும எபபொழுதும உனக
தெரிநதேயிருககிறது. அவன ஆறுதலை அடையான விரே
களை இளைககச செயகிறவனும மிககதோளவலி அமைநத
மான அவன பகைவரை அழிககுமவரையில ராததிரிகளில ஸுகத
அடையவே மாடடான. ஓ! மாதவ! கிருஷண! எலலாததாமஙகளை
விசேஷமாகஅறிநதவனும மஹாதமாவானபாணடுவினுடைய மரு
ளும சுபமானவளும புகழபெறறவளுமான கிருஷணையினிடத
'ஓ! மஹா பாககியமுடையவளே! நலல குலததிற பிறநதவளே! ப
பெறறவளே! நீ எனனுடைய புததிராகளஎலலாரிடததிலும அவ
களுககுத தககபடி இருநதாயெனபது உசிதம' எனறு சொல
க்ஷததரிய தாமததில பறறுளளவாகளான மாதரியின புததிர
இருவாகளிடததிலும, 'உயிரைககாடடிலும பராககிரமததாற சமபா
ககபபடட போகஙகளை விருமபுஙகள புருஷோததமரே! க்ஷத
னுககுரிய தாமததால ஜீவிககிற மனிதனுடைய மனததைப
காமததால தேடபபடட பொருளகளலலவோ மகிழவிககினறன
லாததாமஙகளையும வளாககினறவாகளான நீஙகள பாாததிருக
பொழுது, பாஞசாலியை நோககிச சொனன கடுமையான வாாத
களை எவன பொறுககததககவனுவான ? எனககு, ராஜயத
கவாநதுகொணடதும சூதாடடததிலதோலவியடைநததும புத
களைக காடடிறகுத தூரததினதும துககததை உணடாககவி
'பெருநதனமையுடையவளும தருணவயதுளளவளுமான அவள
பொழுது ஸபையில அழுதுகொணடு கடுமையான வாாததைக
கேடடாள' எனபதே எனககுப பெரிதான துககம வீடடுககு
கானவளும சிறநத இடையையுடையவளும எபபொழுதும க்ஷத
தாமததில பறறுளளவளும சிறநதவாகளான நாதாகளையுடையவ
பதிவரதையுமான கருஷணையானவள அபபொழுது நாதனை அ
விலலை' எனறு சொலலவேணடும ஓ! நீணடகைகளுளளவ
விறபிடிததவாகளெலலாரிலும சிறநதவனும புருஷஸரேஷடனு
அநத அாஜுனனிடததில, 'திரௌபதியினுடைய வழியில
எனறு சொலலககடவாய. பீமாாஜுனாகள, சினமடைநத யம
அநதகனுமபோலத தேவாகளையும பரகதியை அடையச செய
கள எனபது உனககு நனகு தெரியுமனறோ? அவாகளிடத
அநதக கிருஷணையானவள ஸபையை அடைநதாளெனகிற இ
அவமானததையும, குருவீராகள பாாததிருககையில, துசசாஸ

னோககிச சொனன கடுமையானவாாததைகளையும திருமப
ககசசெய ஓ! ஜனாததன! புததிராகளோடும கிருஷணையோடுங
ன பாணடவாகளிடம குசலததை வினவககடவாய அவாக
ம நான க்ஷேமமாயிருககிறேனெனறு அடிககடி சொலலு
தவிலலாத வழியை அடையககடவாய என புததிராகளைக
கககடவாய' எனறுள

பிறகு, நீணட கைகளையுடையவரும சிஙகததினுடைய நடை
னற விளையாடடு நடையையுடையவருமான கோவிநதா, அவளை
ஙகி பரதக்ஷிணமும செயதுவிடடு அஙகிருநது வெளிவநதாா,
நு, பீஷமாமுதலான குருஸரேஷடாகளை அனுபபினாா, பிறகு,
ணை ரததிலேறிககொணடு, ஸாதயகியுடன புறபபடடாா.
அவவிடமவிடடுச சென்றபிறகு, கௌரவாகள சோநது, கேச
ததிலுளள பெரிதான ஆசசரியததை ஒருவரொடொருவா மிக
ததமாசப பேசிககொணடாாகள 'பூமியானது முழுமையும
அறியாமையால மிருதயுபாசததினவசததை அடைநதுவிட
துரயோதனனுடைய மூாககததனததினால இநத ராஜபம
லவெனறு போயவிடடது' எனறு சொனனாாகள

புருஷோததமரானவா, அநத நகரததிலிருநதும வெளிவநது,
படடாா அபபொழுது, காணனோடு நெடுநேரம ஆலோசனை
தாா எலலா யாதவாகளுககும ஸநதோஷததைச செயகிறவ
கணணபிரான, காணனை அனுபபிய பிறகு, மிகக வேகததுடன,
ரம குதிரைகளை ஓடடினாா வேகமுளள அநதக குதிரைகள
கனால நனகு தூணடபபடடு ஆகாயததை விழுஙகுவனபோல
வேக மனோவேகமாக நடநதன அவைகள விரைநது செலலு
பருநதுகளபோல நீணட வழியை விரைவிறகடநது சாாஙக
கிற விலலைபபிடிதத கணணபிரானைச சுமநதுகொணடு உபா
உபபலாவயநகரததை அடைநதன

நூறறு முபபததேடடாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம் (தொடர்சசி)

(குநதியினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டுப பீஷ்மத்ரோணர்
கள் துரியோதனனைப பாண்டவர்களுடன் ஸமா
தானம் செயதுகொள்ளும்படி வற்புறுத்
திச் சொல்லியது)

குநதியினுடையவாாததைதயைககேடடு, மஹாரதாகளான பீ
ருமம துரோணருமம, கடடளையைககடநத துரியோதனனை நோ
பினவருமம வாககியததைசசொலலலானாாகள 'ஆணமைபிறசி
வனே! கிருஷணருடைய ஸநநிதியில பயனுளளதும மிகவும உ
மும தாமததைவிடடு விலகாததும மிகசசிறநததுமாகக குநதியி
சொலலபபடட வாாததையை நீ கேடடாயா? கௌரவ! குநதி
புததிராகள வாஸுதேவருககுச சமமதமான அதைச செ
போகிறாாகள அவாகள ராஜயமினறி ஒருபொழுதும தணி
அடையாாகள அபபொழுது, சபையில, பாாததாகளும திரௌ
யும தாமமாகிற பாசததால கடடபபடடு உனனாலே துனபம உ
பணணபபடடாாகளலலவா? உனனுடைய அநதககுறறமும
களால பொறுககபபடடது. அஸதிரஙகளைபபயினறவனான
ஜுனனையும நிசசயததைச செயதவனான பீமஸேனனையும
டீவததையும அமபறுததூணிகளையும (அழிவறற) ரததை
வானரக கொடியையும பலததோடும வீாயததோடுஙகூடிய
ஸஹதேவாகளையும வாஸுதேவரான ஸஹாயததையும அடை
யுதிஷடிரன பொறுததிருககமாடடான ஓ! சிறநதகைகளையு
வனே! முனபு, விராடநகரததில புததிமானான அாஜுனனாலே
ருமம யுததததில ஜயிககபபடடோமெனபது உனககு நேரிலதெ
வானரககொடியையுடைய அவனாலே, யுதததில கோரமான
கையுடைய நிவாதகவசாகளெனகிற அஸுராகள [1] பாசுப
திரததை எடுதது எரிககபபடடாாகள கோஷயாததிரையி
ஷனமுதலான இவாகளும கவசமும தேருமுடைய நீயும விடு
படடாாகள இது போதுமான உதாரணம பாதமஸரேஷட
பிராதாககளான பாணடவாகளோடு சமாதானததைச செய

1 'ரௌதரம' எனபது மூலம, 'கடூரமான' எனபது இஙகிலீஷ
பெயாபபு

மிருத்யுவின் கோரப்பல்லிடுக்கில் அகப்பட்ட இந்தப்பூமிமுழு
மையும் காப்பாற்று. யுதிஷ்டிரன் உனக்குத் தமையனும் தாமத
சீலமாகக்கொண்டவனும் அன்போடுகூடினவனும் இன்சொல
டையவனும் வித்வானுமாயிருப்பவன். இப்பொழுது, கெட்ட
ணத்தை விட்டு, ஆண்மையிற் சிறந்தவனான அவனை அடையக
ாய் நீ வில்லை வைத்துவிட்டுப் புருவங்களை நெரிக்காதவனாகிப்
ாடவனால் பார்க்கப்படுவாயானால்,அது நமது குலத்திற்குச் சாந்தி
யப்பட்டதாகும். பகைவரை அடக்குபவனே! முன்போல
்திரிகளுடன் ராஜபுத்திரனும் அரசனுமான அவனை அடைந்து
ங்கனம் செய்துகொண்டு அபிவாதனம் செய்யக்கடவாய். பீமனுக
்ன பிறந்தவனும் குந்தியின்புத்திரனுமான யுதிஷ்டிரன், நமஸ
ம் செய்கிறவனான உன்னை ஸ்நேகத்தினால் கைகளால் பிடிக்கட்டும்.
த்தினுடைய தோள்களும் தொடைகளும் கைகளும் போன்ற
ள்களையும் தொடைகளையும் கைகளையுமுடையவனும், உருண்டு
ட பெரிய புஜங்களையுடையவனும் அடிப்பவர்களிற்சிறந்தவனுமா
ீமனானவன் உன்னைக் கைகளால் தழுவிக்கொள்ளட்டும். பிறகு,
துபோன்ற கழுத்தையுடையவனும் சுருண்டகேசத்தையுடையவ
தாமரைமலர்கள்போன்ற கண்களையுடையவனும் குந்திபுத்திர
பார்த்தனென்று பெயர்பெற்றவனுமான தனஞ்சயன் உன்னை
ங்கட்டும். அச்வினீதேவர்களுடைய புத்திரர்களும் புருஷ
ரேஷ்டர்களும் ரூபத்தினால் பூமியில் நிகரற்றவர்களுமான அந்த
ஸஹதேவர்களும் குருவைப்போல உன்னை அன்புடன் பூஜித்து
்கொள்ளட்டும். அரசனே! மாதவர் முதலான அரசர்கள் ஆனந்த
ண்ணீரைச்சொரியட்டும். பிராதாக்களுடன் சேரு. அகங்கா
்த விடு. அதைவிட்டு, நீ பிராதாக்களுடன் பூமிமுழுவதையும்
அரசர்கள் ஸந்தோஷத்தால் ஒருவரையொருவர் தழுவிக
ண்டு போகட்டும். ராஜஸ்ரேஷ்டனே! சண்டைவேண்டாம்.
பார்கள் தடுப்பதைக்கேள். யுத்தத்திலேயோ நிச்சயமாக க்ஷத்ரி
ளுக்கு அழிவானது காணப்படுகிறது. கிரகங்கள் விபரீதமாயி
ின்றன. மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் குரூரமாயிருக்கின்றன. வீர!
ரியர்களை அழிக்கின்ற பலவித உத்பாதங்கள் காணப்படுகின்
விசேஷமாக இங்கே நம்முடைய அழிவிலே நிமித்தங்கள்
ாப்படுகின்றன. எரிகின்ற கொள்ளிகளாலே உன்னுடைய சேனை
ாது வருத்தப்படுகிறதன்றோ? அரசனே! குதிரைகள் மகிழ்ச்சி
ு அழுகின்றவைபோல இருக்கின்றன. கழுகுகள் உன்னுடைய

சேனைகளைச்சுற்றி வட்டமிடுகின்றன. பட்டணம் முன்போல இ
ராஜமாளிகையும் முன் போல இல்லை நரிகளும் அமங்களமாக உ
யிட்டுக்கொண்டு, [1] மூண்டெரிகின்ற திக்கை அடுக்கின்றன.
வும் மாதாவும் நன்மையை விரும்புகின்ற நாங்களும் சொன்ன
செய்யக்கடவாய் ஓ! புஜபலமமைந்தவனே! ஸமாதானமோ சண
யோ உன்னுடைய வசமாயிருக்கின்றன பகைவரைவாட்டுகிறவ
அன்புடையவர்கள் சொன்னதைச் செய்யாதவிஷயத்தில் பா
னுடைய கணைகளால் சேனை மிகப் பீடிக்கப்படுவதைப் பார்த
தாபத்தை அடைவாய் எங்களுடைய இந்த வார்த்தையா
உனக்கு விபரீதமாகுமேயானால், பலசாலியும் யுத்தத்தில் காஜி
வனுமான பீமனுடைய பெரிதான முழக்கத்தையும் காண்டீவத
டைய ஒலியையும் கேட்டு [2] எங்களுடைய வார்த்தையை நினைப
என்றார்கள்

நூற்றுமுப்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மத்துரோணர்கள், துரியோதனன் தம்வார்த்தையைக்கேள
விடில் அர்ஜுனனோடு யுத்தம்செய்தல் தீமையைத் தரு
மென்று துக்கித்ததும், துரோணர் ஸமாதானம் செய்து
கொள்ளும்படி துரியோதனனுக்குத்
திரும்பவும் சொல்லியதும்)

இவ்விதம் சொல்லியதைக் கேட்டுக்கொண்டே மனமவருந்
குறுக்குப்பார்வையும் கவிழ்ந்தமுகமுமுடையவனாகிய புருவங்
டைய மத்தியைச் சேரும்படிசெய்து ஒன்றும் சொல்லாம
தான் அவன் மனமவருந்தியிருப்பதைப் பார்த்துவிட்டுப் பு
ஷ்ரேஷ்டர்களான பீஷ்மரும் துரோணரும் ஒருவரை ஒருவர் ஸ
தில் நன்றாகப்பார்த்துக்கொண்டு மறுபடியும் மேல் வார்த்தை
சொன்னார்கள்

பீஷ்மர் சொல்லுகிறார் 'பணிவிடை செய்ய விருப்பமுள்
னும் அஸூயையில்லாதவனும் பிராமணர்களுக்கு ஹிதமானவ
உண்மையுரைப்பவனுமான பார்த்தனை எதிர்த்து யுத்தம் செ
ரோம் இதைக்காட்டிலும் பெரிய துக்கம் எது?' என்று செ
னர் துரோணர், 'அரசனே! புத்திரனன அச்வத்தாமாவினி

---

[1] திக்தாஹமென்கிற உத்பாதம் [2] 'மே வாக்கியம்' என்பது மூ

ிருபபதைதககாடடிலும வானரததுவஜனன அாஜுனனிடததில
ாககு மிக அதிகமான வெகுமானமும (அாஜுனுககு எனனிடததில)
ாககமுமிருககினறன க்ஷததிரிய தாமததைப பினபறறி, புத
னேககாடடிலும அதிகபரியனன அநத அாஜுனனை எதிாதது யுத
செயவேனேயானல க்ஷததிரியனபிழபபை நிநதிககவேணடும
கததில எவனுககு ஸமமாக வேறு ஒரு விலலாளியுமிலலேயோ
த அாஜுனன எனனுடைய அருளால மறற விலலாளி
ாக காடடிலும சிறநதவனுனன நணபாகளை மோசமசெய
வனும கெடட எணணமுடையவனும நாஸதிகனும அதனல
ாமையிலலாதவனும ரகஸயமாகத துனபததைச செயபவனு
னவன, யாகததில வநத மூடன போல, நலலோாகளிடம நனகு
ியபை அடையமாடடான பாவபுததியுளளவன, பாவஙகளி
நதும தடுககபபடடாலும, பாவததையே விருமபுகிறன
ல புததியுளளவன, பாவியினல (பாவததில) ஏவபபடடாலும,
மையைச செயயவே விருமபுகிறன இவாகள(உனனலே) களள
சாரம செயயபபடடவாகளாயிருநதும பிரியததிலேயே இருக
ாகளலலவா? பாதஸரேஷடனே! உனனுடைய தோஷஙகள
ோாததிறகே காரணமாகினறன கௌரவாகளில முதியவரான
ுமாலும எனனலும விதுராலும வாஸுதேவராலும சொலலப
டும நீ நனமையை நினேககவிலலே 'எனககு வனமையிருக
து' எனறு, மழைககாலததில சுறுககளும முதலைகளும மகாஙக
ம நிறைநத கஙகையினவேகததைத தாணடவிருமபுவதுபோல
கதஸாகரததை) விரைநது தாணடவிருமபுகிறய பேராசையினல,
எறியபபடட மாலையைபபோல யுதிஷடிாருடைய செலவததை
டையினல மூடிககொணடவனக நினேககிறய காடடிலிருநதாலும,
ளபதியுடன கூடினவனும குநதீபுததிரனும ஆயுதஙகளையுடைய
டனபிறநதாகளால சூழபபடடவனுமான பாணடவனை, ராஜயததி
நபபவனலும, எவன ஜயிககபபோகிறன? எலலா அரசாகளும
ுனுடைய வசததில கிஙகராகளாயிருககினறனரோ அநதக குபே
ாயும (யுதததில) எதிாதத தாமராஜன விளஙகினன பாணடவா
குபோனுடைய கிரகததை அடைநது அவனிடமிருநது ரததி
ஙகளை அடைநது, செழிததான உனனுடைய ராஜபததை ஆகா
து அதனை அடைய விருமபுகிறாகள (அாகளால) தானமும
ஹாமமும அதயயனமும செயயபபடடன பிராமமணாகள தனஙக
ாலே திருபதிசெயயபபடடாாகள எஙகளுககு ஆயுளுமசெனறு

விட்டது எங்களை - விருப்பமறிறைவேறினவர்களாகவும் அறி
கடவாய். நீயோ பாண்டவர்களுடன் போர்செய்து ஸைந்நத்தை
ராஜ்யத்தையும் நண்பர்களையும் தனங்களையும் விட்டுவிட்டு மிக்கவ
த்தை அடையப்போகிறாய் ஸத்தியத்தையே உரைப்பவனும் த
தினால் கடுமையான விரதத்தையுடையவனும் தேவியுமான திர
பதியானவள் எந்தப்பாண்டவனுக்கு வெற்றியை வேண்டுகிறா
அவனை எப்படி வெல்லுவாய்? எவனுக்கு ஜ்ஞாததனர் மந்திரி
எவனுக்கு எல்லா வில்லாளிகளிலும் சிறந்தவனான தனஞ்சயன் த
யோ (அந்தப்) பாண்டவனை எப்படி ஜயிக்கப்போகிறாய்? எவ
குத தைரியசாலிகளும் இந்திரியங்களை ஜயித்தவர்களுமான பிர
மணர்கள் துணைவர்களோ, உக்கிரமான தவத்தையுடையவனும் வீர
மான அந்தப்பாண்டவனை எப்படி வெல்லப்போகிறாய்? நண்ப
துயரக்கடலில் முழுகும்பொழுது அவர்களுக்கு க்ஷேமத்தைவிரு
கிற நண்பனால் இது செய்யவேண்டியகாரியமானதால், சொன்ன
யே திரும்பவும் சொல்லப்போகிறேன் அந்தவீரர்களோடு யுத்
வேண்டாம் நீ குலத்தினவளர்ச்சியின்பொருட்டு ஸமாதானத
அடையக்கடவாய் புத்திரர்களோடும் மந்திரிகளோடும் நண்பர்க
டும் யமனுடையவீட்டை அடையாதே' என்றார்" என்று சொன

நூற்று நாற்பதாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், கர்ணனுக்கு, அவன்குந்தியினுடைய புத்திரன்என்பத
தெரிவித்து அவனைப் பாண்டவபக்ஷத்தில் சேரச்சொல்லியது)

ஜனமேஜயர், "ஓ! மிக்கசிறந்தவரே! பகைவீரர்களைக்கொ
கின்றவரான மதுஸூதனர் ராஜபுத்திரர்களாலும் வேலைக்காரர்க
ளும் சூழப்பட்டுக் கர்ணனைத் தேரிலேற்றிக்கொண்டு வெளிக்கி
பித் தோத்தட்டில் ராதாபுத்திரனான அவனைநோக்கி என்ன சொ
னர்? கோவிந்தரானவர் ஸூதபுத்திரனிடத்தில் என்ன ஸமாத
வார்த்தைகளைச் சொல்லினர்? காலத்திலகிளம்பின மேகத்தி
டைய ஒலிபோன்ற ஒலியையுடைய கிருஷ்ணர், கர்ணனைநோக்கி
மாகவோ அல்லது கடுமையாகவோ சொல்லிய எல்லாவற்றை
எனக்குச் சொல்லும்" என்றுகேட்டார்

வைசமபாயனா சொலலுகிறா "ஓ! பாரதரே! அறியமுடி
ங ஸவரூபததையுடைய மதுஸூதனா ரயமானவையும, கடுமையா
னவையும, பிரியமானவையும, தாமததுடனகூடினவையும, உணமை
னவையும, ஹிதமானவையும, மனததைதககவருகினறவையுமான
தவாாததைகளைக கிரமமாக ராதேயனைநோககிச சொனனுரோ
வைகளை எனனிடம கேளும

வாஸுதேவா, 'ராதேய! வேதஙகளின கரையைஅடைநதவாக
ன பிராமமணாகளை நீ உபாஸிததிருககினருய நியமததுடன,
யையிலலாமல, உணமையான அாததததை அவாகளிடம வின
யும இருககிருய காண! ஸாதனமான வேதவாதஙகளை நீயே அறி
ய நீ தாமசாஸதிரஙகளினநுடபஙகளில நிசசயமுளளவன சாஸ
ஙகளை அறிநத ஜனஙகள கனனிகையினிடம பிறநத [1] கானீனனுக
ம ஸஹோடனுககும, அநதககனனிகையை விவாகமசெயதவனைப
தாவாகச சொலலுகிறாகள காண! நீ, அபபடிபபடடவனுயிருககி
ப அபபடிபபிறநத நீ சாஸதிரஙகளுடைய நிசசயததினுலே தா
ாகப பாணடுவினுடையபுததிரனுகிருய வா, அரசனுவாய ஆண
யிறசிறநதவனே! பாாததாகள உனனுடைய தகபபனவழியைச
ாநதவாகள விருஷணிகள உனனுடைய தாயினவழியைச சோந
ாகள நீ இநத இரணடுபக்ஷஙகளையும அறியககடவாய ஐயா!
கிருநது எனனுடன வநதுவிடு உனனை யுதிஷடிாருககு
நதிக குநதியினிடமபிறநதவனுக இபபொழுது பாணடவாகள
யடடும பிராதாககளான ஐநது பாணடவாகளும, திரௌ
தியின புததிராகள ஐவரும, ஒருவாாலும ஜயிககபபடாத
னும ஸுபததிரையின புததிரனுமான அபிமனயுவும உனனுடைய
தஙகளைப பிடிபபாாகள. பாணடவாகளினிமிததமாக வநதவா
ான அரசாகளும ராஜபுததாாகளும எலலா அநதகாகளும விருஷ
களும உனனுடைய பாதஙகளைப பிடிபபாாகள ராஜஸஸரேஷ
களும ராஜகனனிகைகளும, பொறகுடஙகளையும வெளளிககுடங
ளையும மணகுடஙகளையும பசசிலைகளையும எலலா விததுககளை
ம எலலாரதனஙகளையும கொடிகளையும அபிஷேகபபொருளகளை
ம கொணடுவாடடும அபபடியே, திரௌபதியானவள [2]ஆறுவது

[1] ஆதிபாவம 461-ம பககம குறிபபுபபாாகக

[2] 'பாணடவாகள ஐவரிடததிலும ஒவவொருவரிடததில ஒவவொரு
லததிலிருககிறுள காணனிடமும இருநதால அது ஆறுவது காலமா
ம' எனபது

காலததில உனனையும அடையபபோகிறுள. கூாமையான பு
யுடையவரும பராமமணோததமருமான தௌமயா அகனி
ஹோமமசெயபடடும நானகுவேதஙகளையும ஒதினவாகள
பிராமமணாகளும பிராமமணகாமாவில நிலைததவராயிருககிற பா
டவாகளுடைய புரோஹிதரும இபபொழுது உனககு அபிஷே
செயயககடவா அபபடியே, புருஷஶரேஷடாகளும தமபிமாாக
மான ஐநதுபாணடவாகளும திரௌபதியின புததிராகளஐவரும ப
சாலாகளும சேதியாகளும அபிஷேகம செயதுவைககடடும நா
உனனைப பூமிககுபபதியான அரசனுக அபிஷேகமசெயதுவை
றேன தாமபுததிரரான யுதிஷடிரராஜா உனககு இளவரசராக இ
கடடும தாமபுததியுளளவரும கடுமையான வரததைதயுடை
வரும குநதிபுததிரருமான யுதிஷடிரா வெணசாமரததை எடுத
கொணடு தேரில உனககுப பினனுலே ஏறடடும மிககபலசாலி
குநதிபுததிரனுமான பீமஸேனன அபிஷேகமசெயயபபடடவனு
உனனுடைய தலையில மிககவெணமையான குடையைபபிடிபபானு
அாஜுஙன நூறுமணிகளுடைய பெரியகோஷததைதயுடையதும பு
தோலால விரிககபபடடதும வெளளைககுதிரைகள பூடடபபட
மான தேரை ஓடடுவான அபிமனயுவும உனககு எநநாளும
பததிலிருபபவனுவான நகுலனும ஸஹதேவனும திரௌபதியி
புததிராகளஐவரும பாஞசாலாகளும மஹாரதனன சிகணடி
உனககுப பினவருவாாகள அரசனே! நானும உனககுப்பி
வருவேன எலலா அநதகாகளும விருஷணிகளும தாசாா
களும தசாாணதேசததவாகளும உனககுப பரிவாரஙகளாவாா
நீணடகைகளையுடையவனே! தமபிமாாகளான பாணடவாகளுட
பலவிதமான ஜபஙகள ஹோமஙகள தனிததனியான மஙகளங
இவைகளுடனகூடி ராஜயததை அனுபவிககசகடவாய திராவி
களும குநதளாகளும ஆநதிராகளும தாலசராகளும சூசுபாக
வேணுபாகளும உனககு முனசெலலுகிறவாகளாககடவா ஸூ
களும மாகதாகளும உனனைப பலவிதமான துதிகளாலே துதிக
கடவா பாணடவாகள வஸுஷேணனன உனககு வெறறியைக கே
ஷிககககடவா குநதிபுததிரனே! அபபடிபபடட நீ நக்ஷததிர
ளாலே சநதிரன சூழபபடடதுபோலப பாணடவாகளால சூழபபட
ராஜயததை ஆளககடவாய குநதியையுமசநதோஷிககசசெய
கடவாய உனனுடைய நணபாகள மகிழககடவா. அபபடியே
பகைவா வருததததைஅடையககடவா உனககு இபபொழு

தாககளான பாணடவாகளுடன நலல ஸகோதாததனமையும
படடும' எனறாா.

நூறறு நாறபததோராவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம (தொடர்ச்சி.)

(கர்ணன் பாண்டவபக்ஷத்தில் தான் சேருவதிலுள்ள இடையூறு
களை விவரமாகக் கிருஷ்ணரிடம் சொல்லி, தான்
குந்தியின்பிள்ளை என்கிற ரஹஸ்யத்தை
வெளியிடாமலிருக்கும்படி அவ
ரைக் கேட்டுக்கொண்டது)

காணன சொலலுகிறான 'ஓ! கேசவரே! வாஷணேயரே!
ககு நணபராயிருபபதிலும ஸ்நேகததிலும ஸகாவாயிருப
லும நனமையைவிருமபுவதிலும [1]சொனனீா, ஸநதேக
லை ஓ! கிருஷணரே! நீா நினைபபதுபோல எலலாவறறையுமே
கிறேன தாமசாஸதிரஙகளின நிசசயததினால தாமமாகப பாணடு
புததிரனே ஆகிறேன. ஓ! ஜனாாததனரே! கனனிகையான
ஸூாயனிடமிருநதும எனனைக காபபததில தரிததாள. அவள,
நதவனான எனனை, ஸூரியனுடைய சொலலாலேயே விடடுவிட
ள ஓ! கோவிநதரே! அவவிதமபிறநத நான தாமததினாலே பாணடு
குப புததிரனாகிறேன குநதியினாலேயோ, நான க்ஷேமம உண
காதபடி விடடுவிடபபடடேன அதிரதனெனகிற ஸூதனே என
பாாததவுடன வீடடுககுககொணடுபோனான ஓ! மதுஸூத
ரே! அனபினால எனனை ராதையிடததிலேயும கொடுததான.
னே, ராதைககும எனனிடததிலுளள அனபினாலே பால
ருகிறது ஓ! மாதவரே! அவள எனனுடைய மூததிரததையும
ததையும எடுததாள தாமததை அறிநதவனும எபபொழுதும
சாஸதிரஙகளைக கேடபதில பறறுளளவனுமான எனனைப
ானறவன எபபடி அவளுடைய [2]பிணடததை விலககுவதைச
யயலாம? அபபடியே, அதிரதனெனகிற ஸூதனும எனனைப
திரனாக நினைககிறான நானும அவனை அனபினால எபபொழு
தநதையாக நினைககிறேன ஓ! மாதவரே! ஜனாாததனரே!

1 'ஆதத' எனபது வேறுபாடம
2 'அவளுககுப பிணடதானம செயயாமலிருககலாம' எனபது

அவனோ எனககுப புததிரனிடமுணடான பிரியததினாலே ச
திரததிலகணட விதிபபடி ஜாதகாமம முதலியவறறைச செய
தான வேதியாகளைககொணடு வஸுஷேணனெனகிற பெயரை
இடுவிததான. அவனுடைய சமபநததததினாலே, எனககு யௌவ
வநதபொழுது, மனைவிகளும விவாஹம செயயபபடடாகள.
ஜனாததனரே! அவாகளிடம எனககுப புததிராகளும பௌத
களுமுணடானாகள ஓ! கிருஷணரே! அநத மஙகையரிடமிருநது
மனமானது நீஙகாது. ஓ! கோவிநதரே! பூமி முழுமைககுமாக
பொறகுவியலகளுககாகவோ ஸநதோஷததினாலோ பயததினா
அதை வீணாகச செயவதறகு மனம செலலவிலலை ஓ! கிருஷண
துாயோதனனை அடுத்துத திருதராஷடிரருடைய அரணமனை
நான பதினமூனறு வருஷஙகள சிறிதும தடையிலலாமல
யததை அனுபவிததேன நான ஸோதாகளோடு பல யாகஙகளை
செயதேன என்னாலே குலதாமஙகளும விவாகஙகளும ஸ
களோடு செயயபபடடன ஓ! கிருஷணரே! துாயோதனன என
அடுதது ஆயுதஙகளில முபறஸியையும பாணடவாகளுடன கலநது
யும செயதான ஓ! அசசுதரே! ஆகையால, யுததததில இர
தேராளிகள ஒருவரையொருவா எதிாககினற தவைரதமென
போரில என்னை அாஜுனனுககு முககியமான பகையாகி எதி
ததுச செலலவேணடியவனாக வரிததான ஓ! ஜனாததனரே! வ
திறகுப பயநதோ பநதததிறகுப பயநதோ அலலது லோபததி
லோ, புததிமானான துாயோதனனுககுக கபடமாக நடபபத
எனககு மனம எழவிலலை ஓ! ஹ்ருஷீகேசரே! இபபொழுது ந
அாஜுனனுககு எதிாதேராளியாகச செலலாமலிருபபேனா
நானும அாஜுனனுமாகிய எஙகள இருவருககும அபகீாததியே
படும ஓ! மதுஸுதனரே! நீா நனமையினபொருடடே சொ
கிறீா, ஸநதேகமிலலை பாணடவாகளும உமககு வசமாயிரு
லால எலலாவறறையும செயவாாகள, ஸநதேகமிலலை ஓ! ம
ஸுதனரே! இநத விஷயததில ஆலோசனையை மறைவாக வைதது
கொளளககடவீா. ஓ! யாதவேநதிரரே! இவையெலலாவறறையு
நனமையாக நினைககிறேன தாமபுததியுளளவனும இநதிரியஙக
அடககினவனும அரசனுமான அநத யுதிஷடிரன என்னைக குநதி
னுடைய முதலிலுணடான புததிரனாக அறிவானானால ராஜயத
ஏறறுககொளளமாடடான ஓ! மதுஸுதனரே! பகைவ
அடககுபவரே! நான பெரிதும செழிததுமான அநத ராஜ்யத

டைநதாலும, துாயோதனனுககே கொடுபபேன எவனுககு ஹருஷீ
சா நாயகரோ, எவனுககு அாஜுனன போாவீரனோ, தாமாதமா
ன அநத யுதிஷடிரனே நிலைபெறற அரசனாக இருககவேணடும ஓ!
தவரே! ஜனாததனரே! எவனுககு மகாரதனான பீமனும,நகுலனும,
ஹதேவனும, திரௌபதியின புததிராகளும, பாஞசாலபுததிர
ன திருஷடதயுமனனும, மகாரதனான ஸாததிபகியும, உததமௌஜ
ஸும, ஸோமகராஜகுமாரனும ஸதயஸநதனுமான யுதாமனயுவும,
திசேதசாதிபதியும, சேகிதானனும, ஒருவராலும ஜயிககபபடாத
ன சிகணடியும, இநதிரகோபபூசசியினநிறமபோனற நிறமுடை
ாகளும பிராதாககளுமான கேகயாகளும, வானவிலலுககு நிக
ன நிறமுடையவனும பீமஸேனனுககு மாதுலனும பெரியமன
டையவனுமான குநதிபோஜனும, மகாரதனான சேனஜிததும,
ாடனுடையபுததிரனான சஙகனும (வீராகளோ), நீரும வேண
வறறையெலலாம அளிககும நிதிபோலிருககிறீரோ, அவ
கே பூமியும ராஜயமும ஆகும க்ஷததிரியாகளின பெரிய
டமானது சோககபபடடிருககிறது. ஜவலிககினறதும, எலலா
சாகளிடததிலும பிரஸிததிபெறறதுமான துாயோதனனுடைய
தராஜயமானது யுதிஷடிரனால [1] அடையபபடடிருககிறது ஓ!
ஷணேயரே! சஸதிரயாகமானது உணடாகபபோகிறது ஓ!
ாததனரே! நீா இநத [2]யாகததிறகு உபதரஷடாவாகபபோகிறீா

---

1 'யுதிஷடிரா வெலவது நிசசயம்' எனபது

2 யாகததில ரிதவிககுககள, க அதவாயுகணம, உ பிரமமகணம,
உதகாதருகணம, ச ஹோதருகணம எனறு நானகுவகைபபடுவா

க-வது அதவாயுகணததில—1 அதவாயு, 2 பரதிபரஸதாதா,
நேஷடா, 4 உநநேதா எனநாலவா, இவாகள, யஜுாவேதிகள

உ-வது பிரமமகணததில—1 பிரமமா, 2 பிராமமணாசசமஸி,
ஆகனீதரன, 4 போதாஎன நாலவா, இவாகள அதாவவேதிகள,
மா நானகுவேதமும தெரிநதவராயிருககவேணடுமெனபா

ந-வது உதகாதருகணததில—1 உதகாதா, 2 பரஸதோதா
பரதிஹாததா, 4 சுபரமமணயா என நாலவா, இவாகள, ஸாமவேதிகள.

ச-வது ஹோதருகணததில—1 ஹோதா, 2 மைதராவருணன,
அசசாவாகன, 4 காாவஸதுதஎன நாலவா, இவாகள, ரிகவேதிகள.

எனவே, ஒவவொருகணததிலும நநநாலவராக, ரிதவிதுககள பதி
போகள ஆவா

ஸதஸயா எனறு வேறு ஒருரிதவிககும உணடு அவரைசசோதது
விககுககள பதினெழுவராவா ஸதஸயரைநீககி, யஜமானனையும யஜ

ஓ! கிருஷணரே! இநத யாகததில உமககு அதவாயுவின காரியமு வரபபோகிறது ஸநநாஹமுடையவனும வானரககொடியையுடைய

மானபதநியையுமசோதது யாகததிறகு அஙகமானவாகள பதினெண எனபதும உணடு 'யஜமானனையும யஜமானபதநியையும ஒருவரா கொணடு பரமமாவைசசோததுப பதினெணமா' எனபதும உண உபதரஷடா, ஸோமபரவாகா முதலாக வேறுசிலரும உணடு

இநத அத்தியாயத்தில் வநதுள்ள யாகஸம்பநதமான பேர்கள் விவரம் அகராதி வரிசையில் எழுதப்படுகிறது

அதவாயு—அதவாயு கணததில முதனமையான ரிதவிககு இ யஜுாவேதி இவரே யாகததில முககியமான வேலைகளைச செயபவா

அவபருதம—யாக முடிவில யஜமானனும ரிதவிககுககளும மற களும சோநது ஸநானம செயவது

அவஸாநம—பராதஸஸவநம முதலியன, ஸவநம=யாகததில இ இடையே ஓயவுநோம

ஆககீதான—பரமமகணததில மூனறுவது ரிதவிககு

இதமம—அககினியை ஜவலிககச செயயும ஸமிததுககளின தொகு இது பதினைநது ஸமிததுககள சோநதது

உதகாதா—உதகாதருகணததில முதனமையானவா, இவா, ஸ கானததுடன கூடிய ரிககுககளால தேவதைகளை ஸதோதரம செயப

உபதரஷடா—யாகததில மேறபாாபபவா.

கபாலம—புரோடாசததை ஸமஸகாரம செயவதறகு உதவு மணணினால செயத சிறு சிலலுகள

சமஸாதவாயு—யாகததின கடைசி நாளில சமஸம எனனும பாத் தினால ஸோமரஸததை ஹோமமசெயது மிசசததை ரிதவிககுககளுக பானமசெயயக கொடுபபவாகள, இவாகள பதினமராகலாம

சாமிதரம—பசுவின அவயவததை எடுததுப பகுவம செயயுமவே இது செயபவனுககு, சமிதா எனறுபெயா

தீகஷிதபதநி—யாகம செயயும யஜமானனுடைய மனைவி

தீகஷிதன—யஜமானன=யாகம செயபவன

பரதிபரஸதாதா—அதவாயுகணததில இரணடாவது ரிதவிககு

பரமமா—பரமமகணததில முதல ரிதவிககு. இவா எலலாவேத தெரிநதவராக இருககவேணடும. இவா யாககரியைகளில தவறுநோா பாாபபவா

பரஸதோதா—இவா உதகாதருகணததைச சோநத இரணடாவ ரிதவிககு

ான அந்த அர்ஜுனன் இதில் ஹோதாவாவான். காண்டீவமானது
க்கும் வீரர்களுடைய வலிமையானது நெய்யுமாகும். ஓ! மாத
! அதில் அர்ஜுனனால் பிரயோகிக்கப்பட்ட ஐந்திரமும் பாசு
மும் பிராம்மமும் ஸ்தூணாகர்ணமும் மந்திரங்களாகும். பராக்கிர
தில் பிதாவைப் பின்பற்றினவனுக்கோ அல்லது அதிகனுக்கோ
க்கிறவனும் அந்தச் சுபத்திரையின்புத்திரனுமான அபிமன்யு
ல் கானத்தினால் செய்யப்பட்ட ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்யப்
கிறான், அதாவது, அதில் உத்காதாவாவான். மிக்க பலசாலியும்
ஷ்ரேஷ்டனும் யுத்தத்தில் கர்ஜித்துக்கொண்டு யானைகளின்
ணை நாசஞ்செய்பவனுமான பீமஸேனன் அதில் பிரஸ்தோதா
ான். தாமாதமாவும் அடிக்கடி ஜபங்களோடும் ஹோமங்க
டும் கூடினவனும் அரசனுமான அந்த யுதிஷ்டிரனே அதில்
்மாவாயிருப்பான். ஓ! மதுஸூதனரே! சங்கத்வனிகளும்
சமுழக்கங்களும் பேரிகையொலிகளும் உயர்வான சிங்கநாத
ஸுப்பிரமண்யா என்னும் ரித்விக்காவன். புகழுள்ளவர்களும்

பரிதி—அக்னிக்குக் கிழக்குப்பக்கம் தவிர, மற்ற மூன்றுபக்கங்களிலும்
டப்படும் ஸமித்து
புரசிதி—சில யாகமுடிவில் கல்லுகளைப் பரப்புதல்
புரோடாசம்—மாவினால்செய்த ஹவிஸ்
மைத்ராவருணன்—ஹோதருகணத்தில் இரண்டாவது ரித்விக்கு
யாகதக்ஷிணை—ரித்விக்குக்களுக்குக் கொடுக்கும் பொருள்
யூபம்—யாகத்தில் யாகபசுவைக்கட்டும் ஸ்தம்பம்
ஸருக்கு—ஹவிஸ் முதலியவைகளை அக்கினியில் ஹோமம் செய்யும்
நெய்முதலிய த்ரவப்பொருள்களை ஹோமம்செய்யும் கருவி 'ஸ்ரு
என்று சொல்லப்படும்
ஸதஸ்யா—யாககிரியைகளில் உண்டாகும் ஸந்தேகங்களைத் தெளிவிக்
வித்வான்கள்
ஸுப்ரம்மண்யா—உத்காதருகணத்தில் நான்காவது ரித்விக்கு இவர்
திரனை அழைப்பவர்.
ஸோமகலசம்—ஸோமரஸம் வைக்குங்குடம்
ஸோமசமஸம்—ஸோமரஸத்தைப் பானம்செய்வதற்கு உபயோ
கம் பாத்ரம்
ஹவிஸ்—ஹோமத்ரவ்யம்
ஹோதா—ஹோதருகணத்தில் முதன்மையான ரித்விக்கு இவர் ரிக்
தி, தேவதைகளை ரிக்குக்களால் துதிப்பவர்

சிறந்த வீர்யமுள்ளவர்களும் மாத்திரியின் புத்திரர்களுமான
நகுலனும் ஸஹதேவனும் அதில் சமித்தாக்களாக நன்கு ஆவார்
சிறந்த வீரர்களான அவர்கள் மைத்திராவருணனும் ஆக்னீத்ர
ஆவார்கள் ஓ! கோவிந்தரே! ஜனார்த்தனரே! 1 கறுத்த தண்
களையுடையவைகளும் மாசற்றவைகளுமான தோவரிசைகள் இ
யாகத்தில் யூபங்களாகக்கடவன இதில் காணிகளும் நாளீகங்க
நாராசங்களும் வத்ஸதந்தங்களும் உபப்ரம்மணங்களும், அதா
சமஸ்தவாயுக்களும் ஆவன. தோமரங்கள் ஸோமகலசங்களும்,
லுகள் பவித்திரங்களும், கத்திகள் கபாலங்களும், தலைகள் புரே
சங்களும் ஆவன ஓ! கிருஷ்ணரே,! அந்தயாகத்தில் இரத்தமா
ஹவிஸாகும் பளபளப்பான சக்திகளும் கதைகளும் பரிதிகளாக
இத்மங்களாகவும் ஆவன துரோணசிஷ்யர்களும் சரத்வானுன
பருடைய சிஷ்யர்களும் ஸதஸ்யர்களாகக்கடவர் இதில், அர்ஜ
னுல் விடப்பட்டவைகளும் மஹாரதர்களால் தொடுக்கப்பட்ட
களும் துரோணராலும் அஸ்வத்தாமாவினாலும் ஏவப்பட்டவை
மான பாணங்கள் ஸோமத்திற்குரிய சமஸம்முதலிய பாத்திரங்க
கக்கடவன ஸாத்தியகியோ ப்ரதிப்ரஸ்தாதாவினுடைய வேலை
செய்வான் இதில், துர்யோதனன் தீக்ஷிதன் இவனுடைய பெ
சேனையானது பத்னி. ஓ! மகாபாகுவே! இதில் மகாபலசாலிய
கடோத்கசன் 2அதிராத்திரமென்கிற விரிவான யாககாமாவிலு
சாமித்திரத்தைச் செய்வான் ஓ! கிருஷ்ணரே! பிரதாப
யான திருஷ்டத்யும்னன் யாககாமாவின் ஆரம்பத்தில் அக்கினி
ருந்தும் உண்டானபடியால், இந்தயாகத்திற்குத் தக்ஷிணையாவ
ஓ! கிருஷ்ணரே! நான் துர்யோதனனுடைய பிரியத்திற்க
பாண்டவர்களைநோக்கிக் கடுமையான வார்த்தைகளைச்சொன்னது
கெட்டகாரியத்தினால் தபிக்கிறேன் ஓ! கோவிந்தரே! எப்பொழு
அர்ஜுனனாலே நான் கொல்லப்பட்டதைப் பார்ப்பீரோ, அப்
முது, உடனே இந்த யாகத்திற்குப் பின்செய்யவேண்டிய 'சய
ஏற்படப்போகிறது எப்பொழுது, பாண்டவன் மிகச்சப்திக்கின்ற
சாஸனனுடைய ரக்தத்தைப் பானம்செய்வானோ, அப்பொழுது,
ஸோமத்தைக் கச்சகிப்பிழிகின்ற காமாவானது நடைபெறும்

1 'கலமாஷத்தண்டா?' என்பதுமூலம் 'பலநிறமான கொடிமரங்
என்பது பழையவுரை

2 கடோத்கசன் பிசாசான், 'ராத்ரி யுத்தம் செய்பவன்' என
குறிப்பு

ர்த்தனரே! எப்பொழுது, பாஞ்சாலனுடைய புத்திரர்கள் ரோணரையும் பீஷ்மரையும் (கொன்று) தள்ளுவார்களோ அப் பொழுது, அது, யாகத்தின் அவஸாநமாகும் ஓ! மாதவரே! எப் பொழுது, மிக்கபலசாலியான பீமன் துர்யோதனனைக் கொல்லு றோ அப்பொழுது, துர்யோதனனுடைய யாகமானது முடிவை டையும் ஓ! கேசவரே! ஜநார்த்தனரே! திருதராஷ்டிரருடைய மக்களும் பௌத்திரர்களின்புத்திரிகளும் சேர்ந்து அரசனை ந்தவர்களும் புத்திரர்களை இழந்தவர்களும் நாதனை இழந்தவர் மாகி, நாய்களும் கழுகுகளும் [1] சாகுருவிகளும்நிறைந்த (ரண த்தில்) காந்தாரியுடன் சேர்ந்து அழப்போகின்றார்கள் அது யாகத்தில் அவப்ருதம் ஆகும் ஓ! க்ஷத்திரியஶ்ரேஷ்டரே! ஸூதனரே! வித்தையில் சிறந்தவர்களும்பிராயமுதிர்ந்தவர்களு ன க்ஷத்திரியர்கள் உம்முடையநிமித்தமாக வீணான மரணத்தை டயவேண்டாம் ஓ! கேசவரே! மிகவும் செழிப்பையடைந்த ன க்ஷத்திரியக்கூட்டமானது மூன்று உலகத்திலும் மிகவும் த்தமான குருக்ஷேத்திரத்தில் ஆயுதத்தால் மரணத்தை அடை டும் ஓ! புண்டரீகாக்ஷரே! இதில் எது இஷ்டமோ, எப்படியா க்ஷத்திரியஜாதிமுழுதும் ஸ்வர்க்கத்தைஅடையுமோ, அதை படிச்செய்யும் ஓ! ஜநார்த்தனரே! எவ்வளவுகாலம் மலைகளும் களுமிருக்குமோ அவ்வளவுகாலம் கீர்த்தியாலுண்டான இந்தச மானது சாஶ்வதமாக ஏற்படப்போகிறது ஓ! [2] வார்ஷ்ணே ! பிராம்மணர்கள் கூட்டங்களில் க்ஷத்திரியர்களுடைய யச ருத்தனமான மஹாபாரதயுத்தத்தைச் சொல்லப்போகிறார் ஓ! கேசவரே! பகைவரை வாட்டுபவரே! எந்நாளுமே (நம டைய) ஆலோசனையை மறைக்கிறவராகி, என்னுடன் யுத்தம் செய் காக்க குந்திபுத்திரனை அர்ஜுனனை அழைத்துவாரும்' என்று னன்

———

1 'குரர்' என்பது மூலம்

2 'வார்ஷ்ணேயரே! பிராம்மணர்கள் மஹாபாரதயுத்தத்தைச் சொல் பாகிறார்கள் க்ஷத்திரியர்களுக்கு யுத்தத்தில் உண்டாகும் வெற்றியே ம்' என்பது பழையஉரை.

நூறறு நாறபததிரணடாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்களுக்கு வெற்றி நிச்சயமென்றும் பீஷ்மத் துரோணாதி களை யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமாகும்படி செய்தி தெரிவிக்க வேண்டுமென்றும் கர்ணனிடம் கிருஷ்ணன் சொல்லியது)

பகைவீராகளைக கொலலுகினறவரான கேசவா, காணனு
வாாததைதயைககேடடு, புனனகையுடன, இநதவாாததைதயை உ
கலானா 'காண! ராஜயலாபததிறகுரிய உபாயததை நீ செயய
டாயா? எனனால அளிககபபடட பூமியை ஆளவிருமபவிலலை
பாணடவாகளுககு வெறறியானது நிசசயமெனபதில யாதொரு
தேகமுமிலலை மிக உயாநததும உககிரமான வானரராஜ வடி
மான பாணடவனுடைய வெறறிககொடியானது காணபபடுகி
இதில விஸவகாமாவினலே செயயபபடடவைகளும சிறநதவைக
இநதிரதவஜமபோல விளஙகுகினறவைகளுமான மாயைகள ந
உயாநது பரவியிருககினறன சிறநதவைகளும வெறறியை அ
கினறவைகளும பகைவருககு அசசததைச செயபவைகளும
பூதஙகளும காணபபடுகினறன. காண! உயரததிலும அகல
லும ஒருயோஜனை அளவுளள வடிவததைபுடையதும ஒளியுள
மிகவும உயாததிக கடடபபடடதும அகனிககு நிகரான ரூபமு
யதுமான தனஞசயனுடைய கொடியானது, மலைகளிலும மர
லும தடுகிறதிலலை எபபொழுது யுததததில கிருஷ
ஸாரதியாகவுடையவனும வெளளைககுதிரைகளையுடையவனும
ராஸதிரததையும ஆகனேயாஸதிரததையும மாருதாஸதிர
யும எயகிறவனுமான அாஜுனனைப பார்பபாயோ, இடியினச
போலக காணடீவததின பெரியகோஷததையும கேடபாயோ, அப
பொழுது, தரேதாயுகமும கிருதயுகமும துவாபரமும [1] நடைபெற
டா எபபொழுது யுததததில ஜபஹோமஙகளை நனகுசெயப

---

1 'கலிதானேறபடும, அதாவது, யுததமதான' எனபது கரு
கிருத யுகததிலுளளவாகள எலலாரும கிருதகிருதயாகள, அதாவது,
வேணடிய காாயஙகளைசசெயது முடிததவாகள, ஆகையால, தாமா
காமஙகளை விருமபுவாரிலலை, எல்லாரும மோக்ஷததையே விருமபுகி
கள திரேதாயுகததிலுளளவாகள, தாமததை பாதானமாகவும: அ

றல தம சேனையைக காபபவரும ஆதிததியனைபபோல
ககமுடியாதவரும பகைவாகளின சேனையை எரிபபவரும
புததிரருமான யுதிஷ்டிரரைப பாாபபாயோ, அபபொழுது,
யுகமும தரேதாயுகமும துவாபரயுகமும நேரிடபபோகி
லை எபபொழுது, யுதததததில மிகக பலசாலியும துசசாஸனனு
இரதததததைககுடிததுப போரில கூததாடுபவனும மதங
னட யானைபோலப பகைவரின யானைகளைக கொலலுகிறவனு
பீமஸேனனைப பாாபபாயோ, அபபொழுது, கிருதயுகமும
தாயுகமும துவாபரயுகமும ஏறபடபபோகிறதிலலை எபபொ
யுதததததில போாசெயய விரைவாக வருகினறவாகளான
ாணரையும பீஷமரையும கிருபரையும அரசனான துாயோ
னையும ஸிநதுதேசாதிபதியான ஜயதரதனையும அாஜுனனால
கபபடடவாகளாகப பாாபபாயோ, அபபொழுது, கிருதயுகமும
தாயுகமும துவாபரயுகமும நேரிடபபோகிறதிலலை எபபொ
, யுதததததில மிகக பலசாலிகளும கௌரவாகளுடைய சேனையை
களபோலக கலககுகிறவாகளும நெருககமாக ஆயுதஙகள விழும
ழுது சததுருவீராகளுடைய தோகளை முறிககிறவாகளும
திரியினபுததிராகளுமான நகுலஸஹதேவாகளைப பாாபபாயோ,
பாழுது, கிருதயுகமும தரேதாயுகமும துவாபரயுகமும நேரிடப
கிறதிலலை காண! நீ இஙகிருநது சென்று துரோணரிடததிலும
ரிடததிலுமகிருபரிடததிலும,'இநதமாதமானது இனிமையான
குளிாவெபபம அதிகம இலலாததும, தானயஙகளும விறகுகளும
சாகக கிடைககககூடியதும, எலலா ஓஷதிகளுடைய வனஙகளா
செழிததததும, பலஙகளோடுகூடியதும, ஈககள அதிகமிலலாத
சேறிலலாததும, ருசியான ஜலமுடையதும, அதிக வெபபமும
ருமிலலாததும, ஸுகமுமாக இருககிறது ஏழுதினஙகளுககுப
த அமாவாஸயையும வரபபோகிறது அதில யுததமானது
டஙகவேணடும அநத அமாவாஸயைககு இநதிரனை அதிஷ்

ஙகளை அபரதானமாகவும உடையவாகள. துவாபர யுகததிலுளளவா
ாததகாமஙகளை பரதானமாகவும தாமததை அபரதானமாகவும விரு
றாகள ஆகையால, கிருதயுகம ஏறபடாதெனறதனால மோகூமிலலை
பதும, திரேதாயுகம ஏறபடாதெனறதனால தாமமிலலை எனபதும
ரபரயுகம ஏறபடாதெனறதனால, அாததமும காமமும இலலையெனப
விளஙகும யுதததததில எலலாரும மரிககபபோகிறாகளாகையால,
ததமும காமமும இலலையனறோ' எனபது பழையவுரை

டான தேவதையாகச சொலலுகினறனா' எனறு சொலலு அ
யுததததிறகாக வநதவாகளான எலலாஅரசாகளிடததிலும, '
உஙகளுடைய இஷடஙகள எலலாவறறையும உணடுபணணுகிறே
துாயோதனனுடைய வசததை அடைநதவாகளான அரசாக
ராஜபுததிராகளும ஆயுததநதால மாணததையடைநது உததம
கதியை அடையபபோகினறனா' எனறுசொலலு' எனறு கூறி

நூறறு நாறபததுமூன்றுவது அதயாயம்

பகவதயாநபாவம (தொடர்ச்சி.)

(கர்ணன், உலக நாசத்திற்குத் தானும் துச்சாஸனனும் சகுனியும்
காரணமேன்று சொல்லிக் கிருஷ்ணரைத் தழுவிக்கொண்டு
அவரிடம் விடைபெற்றுத் திரும்பியதும், கிருஷ்ணா
உபப்லாவ்யம் அடைநததும்)

கர்ணன நனமையானதும சுபமுமான கேசவருடைய
வாாததையைககேடடு மதுவெனகிற அஸுரனைக கொனறவ
அநதககிருஷணரைப பூஜிதது உரைககலானன 'ஓ! நீணட கை
உடையவரே! தெரிநதுகொணடு என எனனை மயஙகசசெயய வி
கிறீா? இபபொழுது, பூமி முழுமைககும அழிவானது
டிருககிறது அதில, சகுனியும, நானும, துசசாஸனனும, தி
ராஷடிராின புததிரனும அரசனுமான துாயோதனனும நிமித
னேம. ஓ! கிருஷணரே! இபபொழுது, பாணடவாகளுககும
ரவாகளுககும கோரமும இரததததினால சேறுகககூடியது
பெருமபோரானது நேரிடடுவிடடது, ஸநதேகமிலலை துா
தனனுடைய வசததை அடைநதவாகளான அரசாகளும ராஜ
ராகளும யுததததில பாணககினியினால எரிககபபடடு யமன வீ
அடையபபோகினறனா ஓ! மதுஸூதனரே! கோரமான பல
களும பயததைதத தெரிவிபபவையான நிமிததஙகளும காணபப
றனவலலவா? ஓ! வாாஷணேயரே! அபபடியே, மிகக குரூரமான
களும மயிாசிலிாததலைச செயபவைகளும துாயோதனனிடமதோ
யையும யுதிஷ்டிராிடம வெறறியையும சொலலுகிறவைகளபே
பலவிதமிருபபவைகளுமான உதபாதஙகளும காணபபடுகின

மையானதும 2 மிகக காநதியுடையதுமான சனிககிரகமானது ணிகளை மிகப பீடிககிறதாகி 3பரமமாவைத தேவதையாகவுடைய ஹிணி நக்ஷத்திரததைப 4பீடிககிறதனரோ? ஓ! மதுஸூதனரே! டையில புகுநத அஙகாரகன, வகரியாக, (5—பினநோககி) நண ளின கூடடஙகளை அழிபபவனபோல, அனுஷத்தினிடம செலலு ன ஓ! கிருஷணரே! கௌரவாகளுககுப பெரிய பயமானது நிச மாய நேரிடடுவிடடது. ஓ! வாரஷ்ணேயரே! அஙகாரககிரகமானது திரை நக்ஷத்திரத்தை அதிகமாகப 6பீடிககிறதனரோ? 7சநதிரனு ய களஙகமானது குறைநதுவிடடது 8ராகுவும சூரியனை அடை ன இதோ ஆகாயததிலிருநது கொளளிகள சததததோடும றுகொணடுமே விழுகினறன ஓ! மாதவரே! தவிரவும, யானைகள றுகினறன. குதிரைகள கணணீரைச சொரிகினறன. ஓ! மாத ! அவைகள ஜலததையும புலலையும விருமபவிலலை. ஓ! மஹா ஹுவே! இநத நிமிததஙகள ஏறபடடபொழுது, குரூரமும ணிகளை நாசம செயவதுமான பயம நேரிடடதாகச சொலலு றனா ஓ! கேசவரே! மதுஸூதனரே! இஙகே, துரியோதன டைய எலலாச சேனைகளிலுமுளள குதிரைகளுககும யானைகளு ம மனிதாகளுககும சிறிது உணடாலும மலம அதிகம காணப கிறது. அதை விதவானகள தோலவிககு அடையாளமாகச லலுகினறனா ஓ! கிருஷணரே! பாணடவாகளுடைய வாக மிகக ஸநதோஷததை அடைநதிருககிறது மிருகஙகளும வல வே இருககினறனவெனறும சொலலுகினறனா. அது, அவா டைய வெறறிககு அடையாளமாகும ஓ! கேசவரே! துா

1 'கடுமையானது' எனபதனால, 'இயறகையில குரூரமானது' துமம், 2 'மிகக காநதியுடையது' எனபதனால, 'அதிக கிரணததை டையது' எனபதும விளஙகும

3 'பராஜாபதயம ஹி நக்ஷதரம' எனபதுமூலம, 'பராஜைகளுககு அர ன துரியோதனனுடைய நாமநக்ஷததிரம' எனறும, 'அது உததிரட ' எனறும பழைய உரை கூறுகிறது

4 அதன காநதியைக குறைககிறது இது அரசாகளுள பெரும்போா ம எனபதைத தெரிவிககிறது

5 இது ஆயுத தாரிகளுககுப பீடையைத தெரிவிபபது

6 இது அரசாகளுககு மிகக பயததைததெரிவிபபது.

7 க்ஷீணசநதிரன எனபது

8 இது காததரியோகம எனனபபடுமே இது ஸூாய வமசததரசா ககும சநதிரவமசததரசாகளுககும அழிவைககாடடுவது.

யோதனனுக்கு எல்லாமிருகங்களும் இடமாயிருக்கின்றன சரீரங்
ளில்லாமலே வார்த்தைகளும் உண்டாகின்றன அது தோல்வி
அடையாளம். புண்ணிய பக்ஷிகளான மயில்களும் ஹம்ஸங்க
ஸாரஸங்களும் சாதகங்களும் சக்கிரவாகக் கூட்டங்களும் பா
வர்களைப் பின்தொடருகின்றன 1கழுகுகளும் கங்கங்களும் கொக்
களும் பருந்துகளும் ராக்ஷஸர்களும் செந்நாய்களும் ஈக்கூட்டங்க
கௌரவர்களைத் தொடர்கின்றன துர்யோதனனுடைய சேனை
யுள்ள பேரிகைகளில் சப்தமே இல்லை பாண்டவர்களுடைய
கைகள் அடியாமலே முழங்குகின்றனவாம். துர்யோதனனு
சேனைகளில் கிணறு குட்டை முதலியன பெரிய விருஷபங்களைப்பே
சப்திக்கின்றன அது தோல்விக்கு அடையாளம் ஓ! மாதவ
2இந்திரனாலே தசைமாரியும் உதிரமாரியும் பொழியப்பட்டன
படியே, ஸூர்யனோடு கூடியதும் மதில் அகழ் கோட்டைகளோடு
தும் அழகான தோரணங்களோடு கூடியதுமாய கந்தர்வந
னது நேரிட்டிருக்கிறது அந்தக் கந்தர்வநகரத்தில் கறுப்
பரிவேஷமானது ஸூர்யனைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது நரியா
காலைமாலை ஸந்திகளில் பெரியபயத்தைத் தெரிவிக்கிறதாக ஊளை
கிறது அது தோல்விக்கு அடையாளம் ஓ! மதுஸூதனரே!
சிறகும் ஒருகண்ணும் ஒருகாலுமுள்ள பறவைகள் மலஜலங்களை
கின்றன அது பெரிதும் கோரமுமான தோல்வியின் அடையா
கறுத்த கழுத்துள்ளவைகளும் சிவந்த காலுள்ளவைகளும் அ
தைத்த தருபவைகளுமான பறவைகள் ஸந்திக்கு எதி
செல்லுகின்றன அது தோல்விக்கு அடையாளம் ஓ!
ஸூதனரே! இவன், முதலாவது, பிராம்மணர்களைப் ப
கிறான், பிறகு, குருக்களைப் பகைக்கிறான், பக்தியோடு
வர்களாயினும், வேலைக்காரர்களையும் பகைக்கிறான் அது தோ
விக்கு அடையாளம் ஓ! மதுஸூதனரே! கீழ்த்திக்குச் சி
ஆகிருதியுடையதும் தென்திக்குக் கத்தியின் வர்ணமு
தும் மேலைத்திக்குச் சுட்ட மண்பாத்திரத்துக்கு நிகரும்
திக்குச் சங்கம்போன்ற நிறமுடையதுமாகத் திக்குகளின் வ
ங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன ஓ! மாதவரே! துர்யோ
னுக்கு அந்த உத்பாதங்களின் தரிசனத்தில் எல்லாத்திக்குக
ஜ்வலிக்கின்றவைகளாகப் பெரிதான பயத்தைத் தெரிவிக்கின்

1 'க்ருத்ரா: கங்கா: பகா: சேனா:' என்பது மூலம்.
2 'மேகத்தினாலே' என்றும் கொள்ளலாம்.

அசுசுதரே! கனவினிடையில, யுதிஷடிரன தமபிமாாகளுடன
ிரககால மணடபததில ஏறுவதாகக கணடேன எலலாரும
ளளை வஸதிரமும வெளளைததலைபபாகையும உடையவாகளாகக
ைபபடுகினறனா. எலலாருககும வெணமையான ஆஸனங
க காணகிறேன ஓ! கிருஷணரே! உமககும வெளளைவஸதிரத
யும வெளளைததலைபபாகையையும வெணமையான ஆஸனததைத
பாாககிறேன ஓ! ஜனாாததனரே! கனவினிடையில, உமது 1சரீரம
ததததால குழமபினதும நரமபுகளால சுறறபபடடதுமாகக கண
ன யுதிஷடிரன, அளவறற பராககிரமமுடையவனுகி எலுமபுககுவி
லேறி ஸநதோஷததுடன பொறபாததிரததில வெயகலநதபாயஸத
புஜிததான அவன பூமியை விழுஙகுவதாக நான கணடேன.
ன உமமால அளிககபபடட இநதபபூமியை நனகு அனுபவிககப
ாகிறுன. பயஙகரமான செயகையையுடையவனும ஆணமைமிற
நதவனுமான அநதபபீமஸேனன கையில கதைபககொணடு உயா
ன மலையிலேறி இநதபபூமியை விழுஙகுகிறவனபோலக காணபபட
ன அவன பெரிய யுததததில வெளிப்படையாக எஙகளெலலாரை
நாசமசெயயபபோகிறுன. ஓ! ஹருஷீகேசரே! எனககுத தெரி
எஙகே தாமம இருககினறதோ அஙகே ஜயம ஓ! ஹருஷீகேசரே!
தத தனஞசயன காணடீவததைககொணடு உமமுடன வெளளை
னையிலேறி மேலான ஸ்ரீயுடன ஜவலிககிறவனுகக காணபபடடான.
கிருஷணரே! நீஙகளெலலாரும யுததததில துாயோதனன
லான அரசாகளைக கொலலபபோகிறீாகள. அதில எனககு
ேதக மிலலை ஆணமையில சிறநதவாகளான நகுலனும ஸஹ
வனும மகாரதனுன ஸாததியகியும வெளுபபான தோளவளை
ாயும 1கணடாபரணஙகளையுமுடையவாகளும வெணமையான
லைகளாலும ஆடைகளாலும சுறறபபடடவாகளும உததமமான
வாகனததில ஏறினவாகளுமாகக காணபபடடாாகள ஓ!

---

1 'பருதிவி' எனபது மூலம 'சரீரம' எனபது பழைய உரை,
வானுககு உலகமே திருமேனி ஆதலின, இஙஙனம பொருள செயயப
டடது போலும

1 'கணடதரா' எனபதுமூலம அது 'கணடபூரகம எனறுபெய
டையது' எனறும, 'தலைமுதல தோளவரையில தொஙகுமபடி அணிநது
ாளளபபடுவது' எனறும, 'அது கழுததை மறைபபது' எனறும பழைய
ா கூறுகிறது 'கழுததைககாககுமபடி மாாபிலணியும ஒருவகைக கவச
யிருககலாம்' எனபது ஆஙகில மொழிபெயாபபின கருதது.

ஜனார்த்தனரே! துர்யோதனனுடைய சேனைகளில் [1]மூவா வெள்ளைக்குடையும் வஸ்திரமுமுடையவர்களாக என்னால் காண பட்டார்கள் அம்மூவரும் வெளுத்த தலைப்பாகையை உடையவ ளாகவும் காணப்படுகின்றனர் ஓ! கேசவரே! அசுவத்தா கிருபர், ஸாத்வதனான கிருதவர்மா வென்று அவர்களை அறியக வீர ஓ! மாதவரே! எல்லா அரசர்களும் சிவந்த தலைப்பாகை உடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர் ஓ! புஜபலமுடையவ விபுவே! மகாரதர்களான பீஷ்மரும் துரோணரும் என்னோடும் யோதனனோடும் ஒட்டகைபூண்ட தேரில் ஏறிக்கொண்டார்கள் ஜனார்த்தனரே! நாங்கள் அகஸ்தியரால் ஆளப்பட்ட திக்கைநோக் சென்றோம், சீக்கிரத்தில் யமன் வீட்டை அடைவோம் நானும் ம அரசர்களும் க்ஷத்திரியக்கூட்டமும் காண்டீவமாகிய அக்னியில் வேசிப்போமென்பதில் எனக்கு ஸந்தேகமில்லை' என்றான்

கேசவர், 'ஓ! கர்ண! என்னுடைய வார்த்தையானது உன்னுடை மனத்தை அடையாதபடியால் இப்பொழுது பூமிக்கு அழிவான நெருங்கிவிட்டதென்பது நிச்சயம் ஐயா! எல்லாப்பிராணிகளுக் பெரிய நாசம் நேரிட்டபடியால் அநீதியானது, நீதியாகத்தோன உன்மனத்தைவிட்டு விலகாமலிருக்கிறது' என்றார். கர்ணன், ' கிருஷ்ணரே! புஜபலமமைந்தவரே! வீரர்களான க்ஷத்திரியர் நாசம் செய்வதான இந்தப் பெரிய யுத்தத்திலிருந்து கரையே உயிருடன் உம்மைப் பார்ப்போமா? ஓ! கிருஷ்ணரே! கு மற்றவரே! அப்படியில்லாவிட்டால், ஸ்வர்க்கத்தில் நிச்சயம நமக்குச் சேர்க்கையேற்படும் அவ்விடத்தில் மறுபடியும் உம்முட சேருவோம்' என்றான் கர்ணன் இவ்விதம் சொல்லிவிட் மாதவரை இறுகத் தழுவிக்கொண்டு அவரால் விடைகொடுக் பட்டுத் தேர்த்தட்டிலிருந்தும் இறங்கினான் பிறகு, மஹாத்மாவா ராதேயன் பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்ட தன் தேரிலேறிக்கொண் கலங்கின மனமுடையவனாகித் திரும்பினான் பிறகு, கேசவர், ஸ யகியுடன், அடிக்கடி ஸாரதியைநோக்கி, 'செல், செல்' என சொல்லிக்கொண்டு மிகவிரைவாகச் சென்றார்

---

1 'ஏதே' என்னும் சொல்விடப்பட்டது.

நூறறு நாறபததுநானகாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(விதுரா யுத்தத்தில் பலவீராகள மாளக்கூடுமேன்று சொல்லித் துக்கித்ததும் குநதி கானானுடைய வீரத்தன்மையில் பயநது கங்கைக்கரையிலிருநத அவனிடம் சென்றதும்)

கிருஷ்ணன நலல வாாததை பலிககாமல கௌரவாகளைவிட பாணடவாகளை அடைநதபிறகு, விதுரா குநதியினிடமசெனறு கததுடன மெதுவாகச சொலலலானா 'ஓ! ஜீவிககினறபுத ாகளையுடையவளே! எநநாளும கலகமிலலாமலிருபபதில எனனு டய அபிபபிராயமிருபபதை நீ அறிகிறாய துாயோதனன, கதறு ாறவனுன எனனுடையசொலலை ஏறகவிலலை அரசனும பல னுமான இநத யுதிஷடிரன, சேதிதேசததவாகளோடும கேகயா ளாடும பாஞசாலாகளோடும பீமாாஜுனாகளோடும கிருஷண ாடும யுயுதானனோடும நகுலஸஹதேவாகளோடுமகூடி உபபலாவ தில சேனையைக கொணாநது நிறுததியபிறகும, ஞாதிகளிட ளள அனபினுல வலிமையறறவனபோலத தாமததையே விருமபு றன அரசரான இநதத திருதராஷடிரரோ, பிராயததினுல முதி ராயிருநதும,சாநதியை அடையவிலலை புததிரனுடைய மததததினு லேயே மதமுளளவராகித தாமததிறகு விரோதமான வழியிலிருக ா ஜயதரதன காணன துசசாஸனன சகுனி ஆகிய இவாகளு டய கெடடஎணணததினுலே ஒருவரோடொருவருககுக கலக னது ஏறபடபபோகிறது சிறநத தாமமுடைய இபபடிபபடட ாகளுடைய ராஜயமானது அதாமததால அபகரிககபபடுகிறதோ வாகளுடைய இநததத தாமமானது பயனுடனகூடினதாக ஏறபடும ளரவாகளால பலாதகாரததாலுணடான தாமம செயயபபடும ாழுது, எவன வருததததை அடையான? கேசவா, ஸமாதான னனும உபாயமிலலாமல போனபடியால, பாணடவாகள நனகு பனுவாாகள அபபொழுது, கௌரவாகளுககு வீராகளை நாசம யகினற அநீதியானது ஏறபடும இதை ஆலோசிததுப பகல லும இராததிரிகளிலும நான நிததிரையை அடையவிலலை' ாறா

அநதககுநதிபோ, நனமையைவிருமபிச சொலலபபடட அநத ாததையைககேடடு, துககததால வருநதிப பெருமூசசுவிடடுக

கொணடு மனததிஞல ஆலோசிததாள —‘ இநத யுததத
ஞாதிகளுககுப பெரிதான நாசமும நணபாகளுககு அவம
மும ஏறபடககாரணமான இநதசசெலவததை நிநதிககவேணடு
பாணடவாகளும சேதியாகளும பாஞசாலாகளும யாதவாக
சோநது கௌரவாகளோடு போாசெய்யபபோகினறனா இதறகு
பட்ட துககம ஏது ? யுததததில நிசசயமாகக குறறததைபபா
றேன அபபடியே, யுததம செயயாமலிருபபதில அவமானதை
பாாககிறேன தன்மிலலாதவனுககு மரணமே சிறநதது ஞாதிக
நாசமசெயவதோ ஐயமும ஆகிறதிலலை’ எனறு இவவிதம ஆலோ
கிறவளான எனனுடைய மனததில துககமானது உணடாகிற
சநதனுவின புததிரரான பிதாமஹரும போாவீராகளுககுப
யான ஆசாரயரும காணனும துாயோதனனிமிததமாக எனக
பயததை வளாககிறாாகள ஆசாரயரும அபிமானமுடையவரும
துரோணா, ஒருசமயம, சிஷயாகளுடன யுததம செயயாமலும
லாம பிதாமஹரும பாணடவாகளிடம அனபுபாராடடமாட்டா
வீஞன அறிவுடைய இநதககாணனொருவனே, கெடமதியுடன கூடி
துாயோதனனுடைய அறியாமையை அனுஸரிததிருககிறான இந
பாவி எபபொழுதும பாணடவாகளைப பகைககவும செயகிற
இவன எபபொழுதும பாணடவாகளுககுப பெரிய தீஙகுசெயவ
உறுதியுளளவனும விசேஷமாகப பலமுடையவனுமாயிருககிற
ஆகையால, இபபொழுது எனனுடையமனததை எரிககிற
நானே, இபபொழுது இவனைஅடைநது உணமையைக கா
பிதது இவனுடைய மனததைப பாணடவாகளிடததில அ
புளளதாககச செயய விருமபுகிறேன தநதையினுடைய அர
மனையில வசிககிறவளான எனககு, பகவானான துாவாஸா ம
விககபபடடபொழுது, தேவதைகளை அழைககும வரததை ம
ரததுடன அளிததாா அரசருடைய அநதபபுரததில குநதிபோ
ரால உபசரிககபபடட நான மிகக துககததையடைவதான ம
திஞல பலவிதம ஆலோசிககிறவளும, பெணபாலுககுரிய த
மையினாலும் இளமையிஞலும மநதிரஙகளுடைய பலாபலததைய
பிராமமணருடைய வாககின பலததையும அடிககடி ஆலோசிககி
வளும ஆனேன. அபபொழுது, நமபிககையுடனகூடினவளான செ
விததாயிஞல காககபபடடவளும தோழிமாாகளால சூழபபடடவ
தநதைககுப பழியைபபோககுபவளும சீலததைக காபபவளு
யிருநத நான், ‘ எபபடி எனககு ஸுகிருதமுண்டாகும ? எப

றமிலலாதவளாவேன?' என்று ஆலோசிதது, உதஸாகததினாலே
தப பிராமமணரை வணஙகி, அநத வாததையும அடைநது,
மையினால அபபொழுதே அனுஷடிததேன அதனால, நான
ளிகையாயிருநதுகொணடே தேவனான ஸூாயனை அடைநதேன.
னுடைய காநீனகாபபமானவனும புததிரனபோலப பாதுகாக
டடவனுமான இவன தனககு நனமையானதும உடனபிறநதா
ககு நனமையானதுமான சொலலை ஏன செயயமாடடான?'
று ஆலோசிததாள குநதி, இவவிதம உததமமான கா
தின நிசசயததை உறுதி செயதுகொணடாள். காாயததின விஷ
நத உறுதி செயதுகொணடு, கஙகையை நோககிச சென்றாள்.
று, அவள, கஙகைககரையில, தயையுடனகூடினவனும ஸததியத
அடுததவனுமான அநதப புததிரனுடைய சிறநததான ஜப
னததைப பாாததாள இரஙகக கூடியவளான அவள,காாயததின
நதம ஜபததினமுடிவை எதிாபாாககிறவளாகி, கிழககு முகமாகக
ளைத தூககிககொணடு நிறகிற அவனுடைய பினபககததில நின
பாணடுவின மனைவியும விருஷணிகுலததில பிறநதவளுமான
ா, ஸூாயனுடைய தாபததால வருநதிக தாமரைமாலைபோல
னவளாகிக காணனுடைய மேலாடையின கீழ நினறாள. மா
விரததையுடைய அவன, ஸூாயன முதுகைச சுடுமவரை
துவிடடு, திருமபிக குநதியைப பாாதது, நமஸகரிததுக கை
ததுககொணடு துதிததான மிகக ஒளியையுடையவனும மானி
தாமததைத தாஙகுபவாகளில சிறநதவனும ஸூாயபுததிரனும
ஷனென்று பெயா கொணடவனுமான அவன, வியபபுடன குநதி
நோககி நியாயபபடி வணஙகிச சொலலலானான

நூற்று நாறபததைநதாவது அத்யாயம்

பகவதயாநபரவம். (தொடர்ச்சி)

(குநதி, கர்ணன் தன்னுடைய புத்திரன் என்பதை அவனுக்குச்
சொல்லி அவனைப் பாண்டவருடன்
சேரும்படி தூண்டியது)

காணன, 'ராதைககும அதிரதனுககும புததிரனும காணனு
நான உனனை நமஸகாரம செயகிறேன நீ எதறகாக வநதாய்?
ககு நான எனன செயயவேணடுமே? சொல' என்றான, குநதி

சொல்லுகின்றாள்.—"கர்ண! நீ குந்தியின் புத்திரன், ராதை
புத்திரனல்லை. அதிரதன் உனக்குப் பிதாவல்லன். நீ ஸூ
டைய வம்சத்தில் பிறந்தவனல்லை. எனது இந்தச்சொல்லை வ
கடவாய் நீ, குந்திபோஜராஜனுடைய அரண்மனையில் என்
வயிற்றினால் தரிக்கப்பட்டு முதலில் உண்டானவனும் கன்னிகை
புத்திரனுமாகப் பிறந்தவன் மகனே! நீ பிருதையின் புத்தி
கர்ண! பிரகாசத்தைச் செய்கிறவரும் வெப்பத்தைச் செய்கிற
தேவருமான இந்தச் சூரியர் ஆயுதமெடுத்தவர்களில் சிறந்தவ
உன்னை என்னிடம் உண்டுபண்ணினார் புத்திர! நீ, என் பிதா
மாளிகையில் குண்டலங்களோடு கூடியவனும் கவசம் பூண்டவ
தெய்வத்தன்மையுள்ள சிசுவும் அழகுநிறைந்தவனுமாக என
பிறந்தவன் புதல்வனே! அப்படிப்பட்ட நீ பிராதாக்க
தெரிந்துகொள்ளாமல் அறியாமையினாலே திருதராஷ்டிர புத
களை அடுத்துப் பிழைப்பதென்பது விசேஷமாக உனக்குத் தகுந
யில்லை மகனே! மனுஷ்யர்களுக்குத் தர்மத்தை நிச்சயிக்கும் பொ
எதில் ஒருவனுடைய தந்தையும், பிள்ளையினிடம் முழு அன்ப
காட்டுகின்ற மாதாவும் ஸந்தோஷத்தை அடைகிறார்களோ, அத
தர்மத்தின் பயனாகும். முன் அர்ஜுனனால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட
பேராசையினால் துஷ்டர்களால் கவரப்பட்டதுமான யுதிஷ்டிரனு
செல்வத்தைத் திருதராஷ்டிரரின் பிள்ளைகளிடமிருந்து கவர்ந்து
புஜிக்கக் கடவாய். கௌரவர்கள், இப்பொழுது, கர்ணன் அர்ஜு
இவர்களின் சேர்க்கையைப் பார்க்கட்டும். துஷ்டர்கள், நல்ல
தார்த்த தன்மையுடன் கூடின உங்களைப்பார்த்து வணங்கவேண
கர்ணனும் அர்ஜுனனும், பலராமனும் கிருஷ்ணனும்போல ஆகட்
டும். நீங்கள் இருவர்களும் மனமொத்தவர்களாயிருக்கும்பொ
உலகத்தில் எதுசெய்ய இயலாததாகும்? கர்ண! தம்பிமார்
லும் சூழப்பட்டவனாகி, பெரிய யாகத்தில் தேவர்களால் சூழப
வேதியிலிருக்கும் பிரமதேவர்போல விளங்குவாய், நிச
எல்லாக்குணங்களும் பொருந்தினவனும் சிறந்தவர்களான பு
களில் மூத்தவனுமாக இருக்கிறாய். ஸூதபுத்திரனென்கிற
வேண்டாம் நீ வீர்யமுள்ளவனான பார்த்தனாக இருக்கி
என்றாள்.

———

நூறறு நாறபததாறுவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம (தொடர்ச்சி)

(குந்தியின் வசனத்தை ஏற்றுக்கொளளும்படி ஸூர்யன் கர்ணனுக்குச் சொல்லியதும், கர்ணன் குந்தியை நிநதித்துத் தான் துரியோ தனனை விடக்கூடாமையைப் போநநதும்படி சொல்லி அர்ஜுனனைத்தவிர மற்றப் பாண்டவர்களைக் கொல்வ தில்லை என்று பிரதிஜ்ஞை செயததும்.)

பிறகு, கா்ணன ஸூாயனிடமிருநது வெளிவநததும தநதை ல்வதுபோல ஸூாயனால சொலலபபட்டதும கெடுதல அறற நடபோடகூடியதுமான வாாததையைக கேட்டான ஸூாயன, ணா! குநதியானவள மெய்யான வாாததையைச சொனனாள தாய னனதைச செய ஆணமையிற சிறநதவனே! அவவிதம எலலா றறையும செயகிறவனான உனககு நனமை உணடாகும' எனறான். விதம மாதாவும, பிதாவான ஸூாயனும நேரில சொலலியும், ந்த தையதையுடையவனானதால அபபொழுது காணனு ப புததியானது சலிககவேயிலலை கா்ணன, 'ஓ! க்ஷததிரிய ரீயே! உனனால சொலலபபட்ட இநத வாாததையை நான நமபு லை உனனுடைய இநதககட்டளையைச செயவது [1]தாமததிறகு பாகும். ஓ! மாதாவே! நீ எனனைத தியாகமசெயது பெரிதான தலுககுக காரணமான பாவததைசெயதது யசஸுககும திககும அழிவைச செயவதானது நான க்ஷததிரியனாகப தும உனநிமிததததில க்ஷததிரியஜாதிககுரிய நலல செயகை செயயவிலலையேயானால, எனககுப பகையானவன இதைக டிலும அதிககெடுதலுளள எனன தீஙகைச செயயபபோகி ? நீ [2]ஸமஸகாரகாலததில எனககு இநதத தயையைசசெயயா இபபொழுது ஸமஸகாரததிறகுரிய ஸமயம தவறினவனான னை நனகு ஏவினாய. நீ முனபு எனககுத தாயபோல நனமை ச செயயவிலலை அபபடிபபட்ட நீ இபபொழுது உனது நன மையையே விருமபினவளாகி எனனை நினைபபூட்டுகிறாய கிருஷண னகூடின தனஞசயனிடமிருநதும எவனதான துனபததை டயமாட்டான? அபபடியிருகக, இபபொழுது பாணடவாகளு

1 'விபரீதலக்ஷணையால, அதாமததிறகுவழி' எனபது பழையவுரை.

2 க்ஷததிரியனுககுச செயயவேணடியதைச செயதறகு உரிய காலம.

டைய கூட்டததில சோநதால, எவன் எனனைப பயநதவனாக
யான? முனனம பாணடவாகளுககுத தமையனலலனெனறு அ
படடு, சணடைககாலததில தமையனாக வெளிபபடடுப பாண
களை அடைவேனானால, எனனை க்ஷததிரியஜாதியானது எ
சொலலும? நான திருதராஷடிரபுததிராகளுடைய எல்லாப
கஙகளிலும பாகததைபபடைநதும ஸாவகமாகக கௌரவிககபபெ
மிருகக, அதனை எபபடி வீணாககசசெயவேன? எவாகள பிற
பகைமையைப பெருககசசெயது எனனை எநநாளும உபாஸிககி
களோ, எவாகள தேவாகள இநதிரனை நமஸகரிபபதுபோல எப
தும நமஸகரிககவும செயகினறாகளோ, எவாகள எனனுடைய
தைககொணடு பகைவாகளை எதிரதது இருபபதறகுச சகதியுள
களாக நினைககினறாகளோ, அவாகளுடைய மனோரததை
எப்படி கெடுபபேன? எவாகள, கரைகாணாமலிருககைபில, கண
அடையவிருபபமுளளவாகளாகக கடககமுடியாத யுததததை எ
ஓடமாககககொணடு கடகக விருமபுகினறனரோ அவாகளை நான
படி விடுவேன? துரியோதனனை அடுததுப பிழைபபவாகளுககு
செயய இதோ காலம நோநதுவிடடது அதில, நான உயிரை
காபபாறறாமல கடனைததீாககவேணடும எநதப பாவிகள
காககபபடடு, தஙகள காரியஙகளை நிறைவேறறிககொணடு, தா
செயயவேணடிய காாயததிறகுரிய சமயம நோிடடபோது உப
தைபபாராமல நிலைமைகெடடு மாறுகினறனரோ, அரசனு
தீஙகு செயதவாகளும போஷகனுடைய சோறறைத திருடி
களும பாவசசெயலைஉடையவாகளுமான அவாகளுககு இவவு
மிலலை, மேலுலகமுமிலலை. நான சேனையையும சகதியையும
கொணடு, திருதராஷடிரரின புததிராகளுடைய நிமிததமாக உ
டையபுததிராகளுடன போாசெயயபபோகிறேன நான உன
பொயசொலலவிலலை ஆகையால, மேலோாகளுககுத தகுதி
குரூரமிலலாத நடையைக கைககிறவனாகி, இதைககாடடிலும பய
தாயினும, இபபொழுது உனனுடைய இநத வாாததையைச
யேன. நீ எனனிடம செயத இநத முயறசி வீணபோகாது யு
தில கொலலபபடததககவாகளும தாஙகததககவாகளுமாயி
லும உன புததிராகளில, அாஜுனனைததவிர, யுதிஷடிரனையும
யும நகுலனையும ஸஹதேவனையும கொலலேன யுதிஷடிரனே
லும, எனககு அாஜுனனுடனேயே யுததம. யுததததில அா
னைக கொனறாலன்றோ எனனால பயனடையபபடடதாகும? அ

லாவிட்டால், ஸவ்யஸாசியான அவனால் கொல்லப்பட்டுப் புக ாடாவது கூடுவேன். ஓ! புகழ்பெற்றவளே! உனக்கு ஒரு ாழுதும் ஐந்து புத்திரர் நசியார். அர்ஜுனனில்லாமல் கர்ணனு னகூடினவர்களாகவாவது, நான் கொல்லப்பட்டால், அர்ஜுன றுடு கூடினவர்களாகவாவது, உனக்கு (ஐந்து புத்திரர்களுண்டு)' ா று சொன்னான்.

இவ்விதம் சொல்லிய கர்ணனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, ந்தியானவள், துக்கத்தினால் நடுங்குகிறவளாகித், தைர்யத்தினி ந்து சலிக்காதவனும் புத்திரனுமான கர்ணனைத் தழுவிக்கொண்டு, ர்ண! நீ சொல்லுகிறபடியே நடக்கப்போகிறது. இந்த யுத்தத் னாலே கௌரவர்கள் நாசத்தை அடையப்போகிறார்கள். தெய ோ, மிக்க பலமுடையது. பகைவரைவாட்டுகிறவனே! நீ னக்கு தம்பிகளுக்கும் அபயத்தை அளித்தாய். யுத்தத்தில், வர்களை விடுவதான அதனைப் பிரதிஜ்ஞை செய்யக்கடவாய்' என்று ாலிவிட்டு, பிறகு, அவள், அவனைநோக்கி, 'ஆரோக்கியமும் க்ஷமமும் உண்டாகக்கடவன்' என்று சொன்னாள். கர்ணன் விருப்ப துடன் அவளை நோக்கிப் பிரதிஜ்ஞை செய்தான். பிறகு, அவ ருவரும் தனித்தனி சென்றார்கள்.

நூற்று நாற்பத்தேழாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஹஸ்தினபுரத்தில் நடந்ததைக் கேசவர் பாண்டவர்களுக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்லியதும், அவர்கள் அதனை விஸ்தாரமாகச் சொல்லும்படி ப்ரார்த்திக்க, அவர் பீஷ்மர் சொல்லியதைச் சொல்லியதும்)

பகைவரை அடக்குகிறவரான கேசவர் ஹஸ்திநபட்டணமிருந் ம உபப்லாவ்யம் வந்து பாண்டவர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் நடந்த ட சொல்லினர். சௌரியானவர் நெடுநேரம் ஸல்லாபப்பண்ணி டிக்கடி ஆலோசனைசெய்து, இளைப்பாறுவதின் பொருட்டுத் தம டைய மாளிகைக்கே சென்றார். அப்பொழுது, ஸகோதரர்களான ண்டவர்கள் ஐவரும், விராடன் முதலிய எல்லா அரசர்களையும் னுப்பிவிட்டு, ஸூர்யன் அஸ்தமனத்தை அடைந்தபொழுது, ஸந் யை உபாஸித்து த்யானம் செய்கிறவர்களும் அந்தக் கிருஷ்ண

னிடததிலேயே பறறின மனமுடையவாகளுமாகி, தாசாஹா
அவரை அழைததுவநது மறுபடியும ஆலோசனையைச செயதாக
அபபொழுது, யுதிஷடிரா, 'ஓ! புணடரீகாகூரே! ஹஸதி
புரம சென்று ஸபையில நீா தூாயோதனனிடம என்ன வாாத
சொனனீா? அதனை எஙகளுககுச சொலலககடவீா' எனறு
வாஸுதேவா, 'ஹஸதினபுரமசென்று ஸபையிலே நான தூாயோத
னுககு உணமையாகவும பததியமாகவும ஹிதமாகவுமசொனனேன
கெடுமதியுளளவனான அவன ஏறறுககொளளவிலலை' எனறாா யுதி
டிரா, 'ஓ! ஹருஷீகேசரே! அநதத் தூாியோதனன வழியலல
வழியை அடைநதிருகக, கௌரவாகளில முதியவரான பிதாமஹ
பொருதவனான அவனை நோககி என்ன சொனனாா? ஓ! மஹாப
கியவானே! பாதவாஜரின புததிரரான ஆசாரியாதாம என்ன சொ
னாா? தாய தநதையாகளான திருதராஷடிரரும காநதாரி
என்ன சொனனாாகள? எஙகளுககுச சிறிய தநதையும தாமத
அறிபவாகளில சிறநதவரும புததிராகளாகிய எஙகளை விடடுபபிரி
சோகததால தாபததையடைநதவருமான விதுரா, திருதராஷடிரா
புததிரனை நோககி, என்ன சொனனாா? ஓ! ஜனாததனனே
ஸபையிலிருபபவாகளான அரசாகளெலலாருமே என்ன சொன
கள? அவறறை நீா உளளபடி சொலலும ஓ! கேசவரே!
கௌரவாகளில சிறநதவரான பீஷமரிடததிலும திருதராஷ
ரிடததிலும எனககாக எலலா வாாததைகளையும சொனனீரலலவ
கௌரவாகளுடைய ஸபையிலிருககினற அவாகளுடைய அ
வாாததை, காமததாலும லோபததாலும நிரமபியவனும ம
னும 'நான மிகக அறிவுளளவன' என்கிற அபிமானமுடையவனுமா
தூாயோதனனுடைய மனததில, என்னிமிததம அபரியமானதா
நிறகவிலலை ஓ! கோவிநதரே! அவாகளுடைய வாாததைகளை நா
கேடக விருமபுகிறேன. ஓ! ஐயா! காலஙகடவாதபடி செயயு
நீரலலவோ எஙகளுககுக கதி? நீரே தலைவா நீரே குரு' எனறு

வாஸுதேவா சொலலுகிறாா 'ஓ! அரசரே! கேளும ர
ஶரேஷடரே! கௌரவாகளுடையமததியில ஸபையில அரசனா
தூாயோதனனுக்கு எவவித வாாததையைச சொனனேனோ அ
என்னிடமிருநது தெரிநதுகொளளும நான வாாததை
சொனனபொழுது, திருதராஷடிரனுடைய புததிரன சிாிததா
அபபொழுது, பீஷமா, மிகக சினமடைநது இநத வாாத
யைச சொலலலானாா அவா, 'தூாயோதன! குலததின நிமி

மாக ஜான உனககுச சொலலுகிற அதனை அறியககடவாய ராஜ
ஶரேஷடனே! அதைககேடடு உன குலததிறகு நனமையைச செய.
அபபா! அரசனே! எனனுடைய பிதாவானவா சநதனுவெனறு
உலகததில புகழபெறறவா அவருககு நான ஒரு புததிரனே,
உணடானேன அவா புதரவானகளில சிறநதவா அவருகது, 'பணடி
தாகள ஒரு புததிரனுளளவனைப புததிரனிலலாதவனுகச சொலலு
கிறாகள குலமானது நாசததை அடையககூடாது ஆகையால,
எபபடி இரணடாவது புததிரன உணடாவான? எபபடி புகழானது
விரிவையடையும?' எனற எணணமுணடாயிறறு நான அவரு
டைய இஷடததையறிநது, பிதாவின நிமிததமும குலததினிமித்த
மும அரசனுகாதவனும பொறிகளைககடடினவனுமாகி, செயயமுடி
யாத பிரதிஜஞையைச செயது, ஸததியவதியெனகிற மாதாவை
அழைததுவநதேன அது உனககு நனகு தெரிநததே இதோ,
சநதோஷததுடன பிரதிஜஞையைககாககிறவனுக வஸிககிறேன
அரசனே! அவளிடததில, மிகக புஜபலமமைநதவனும ஸ்ரீமானும
கௌரவாகளுடைய குலததைத தாஙகுபவனும தாமாதமாவுமான
விசிததிரவீரியனெனறு எனககுத தமபி உணடானுன. தநதை
ஸவாககம சென்றபிறகு, நான வேலககாரனுயிருநது கீழபபடிநது
நடநதுகொணடு, அநத விசிததிரவீரியனை என ராஜபததில அரச
னுக நிலைநிறுததினேன ராஜஶரேஷடனே! நான அரசாகளின
கூடடததைவெனறு, அவனுககுத தகுநத மனைவியைத தேடினேன.
நீயும பலதடவை கேடடிருககலாம. பிறகு, பரசுராமருடன போரில
துவநதுவயுததததை அடைநதேன விசிததிரவீரியனே, இநதபபட
டணதது ஜனஙகளால ராமரிடமுணடான பயததினுல வெளியில
போகசசெயயபபடடும, பததினியிடம அதிகப்பறறுதலுறறும, கூஷய
ரோகததை அடைநதான அரசனிலலாமல ராஜயததில இநதிரன,
மழையைப பொழியாமறபோனபொழுது, ஜனஙகள பசியாலும பயத
தாலும பீடிககபபடடு எனனையே தொடாநதனா அவாகளெல
லாம எனனை நோககி, 'ஐ! சநதனுவின குலததை விருததிசெயப
வரே! பிரஜைகளெலலாம குறைவை அடைநதுவிடடன எங்க
ளுடைய கேஷமததின பொருடடு அரசராயிருககககடவீர [1] ஈதி

---

1 ஈதிகள=நாடடுககுவரும கேடுகள அவை —அதிகமழை, மழை
யினமை, எலி, விடடில, கிளி, அரசணமை எனபன திருககுறள எ௱௨௰
௩தின உரையிறபாாகக 'அதிவருஷடி ரநாவருஷடிஶ ஶலபா மூஷகாஶ
† ஶ்காः | ‡ பரதயாஸநநாசச ராஜாநः ஷடேதா ஈதயः ஸமருதாः || ||'

பாதைகளை நிவிருததிககசசெய்யும. உமககு க்ஷேமமுணடாகு
உமது பிரஜைகளெலலாம மிககககொடிய நோயகளாலே பீடிககப
கினறன ஓ! காஙகேயரே! சிலரே மிஞசியுளளனா, அவாகளை
காககவேணடும ஓ! வீரரே! நீா நோயகளைபபோககிப பிர
களைத தாமமாகக காககககடவீா. நீா ஜீவிததிருககுமபொழு
ராஜயமானது அழிவைபபடைய வேணடாம?' எனறனா ஜன
கள கூககுரலிடுமபொழுது, பிரதிஜஞையைக காபபவனும நன
டையை நினைபபவனுமான எனனுடைய மனமானது கலஙக
யிலலை ஓ! மஹாராஜனே! பிறகு, படடணதது ஜனஙகளும
களகுணமுளளவளும எனது தாயுமான காளியும வேலைககாரரகளு
புரோகிதாகளும ஆசாரியாகளும மிகக கறறவாகளான வேதி
களும மிகக வருததததையடைநது, எனனைநோககி, 'ஓ! ப
புததிமானே! பிரதீபனால காககபபடட ராஜயமானது உம
அடைநது நசிககபபோகிறது ஆகையால, நீா எஙகளுடைய
மைககாக அரசராகவேணடும' எனறு இடைவிடாமல சொன
கள இவவிதம சொலலககேடட நான, துககததை அடைநதவ
மிகக கவலையையடைநதவனுமாகி அஞசலிசெயதுகொணடு அ
விஷயததில பிதாவினிடம வைதத கௌரவததாலுணடான பிர
ஜஞையை அவாகளுககு அடிககடி தெரிவிததேன. அரசே
பிறகு, நான, மாதாவுககுத தைபவாசசெயவதறகாகக காஙகு
துககொணடு, 'தாயே! நான குலததிறகாகவும முககியமாக உ
காகவும வீாயததைக கடடினவனும அரசனுகாதவனுமாக இ
கிறேன எனனை ராஜபததைக காபபதில ஏவாதே சநதனு
குப பிறநத நான கௌரவாகளின வமசததைத தாஙகுபவனு
பிரதிஜஞையை வீணுககசசெயயேன இநதப பிரதிஜஞையை உ
காகவே முழுதும செயதேன புததிரவாதஸலயமுடையவளே
நான இபபொழுது உனககு ஏவலாளியும தாஸனுமானவன' என
இவவிதம அநத மாதாவுககு ஜனஙகளுடைய முனபில
மொழிகூறி, அபபொழுது, பிராதாவின தாரஙகளின விஷயததி
மகா முனிவரான வியாஸரை வேணடினேன மகாராஜனே! நா
தாயாரும, அநத முனிவரை அருளுளளவராகச செயதபொழு
உடனே, அவா குழநதைகளை உறபததிசெயயும விஷயததில த

' மூஷிகாஃ எனபதும † -ககாஃ எனபதும வேறுபாடம ‡வேறறரசா ப
யெடுபபு' எனறு ஆபடே (Apte) எனபவருடைய வடமொழி அகராதி
பொருள செயயப படடிருககிறது.

பதார, மஹாராஜனே! பரதாகளுள மிகசசிறநதவனே! அவா
னே மூனறு புததிராகளை உணடுபணணினுா உனனுடைய
தை கணணிலலாமல குருடனுனமையால அரசனுகவிலலை.
தமாவும உலகததில புகழபெறறவனுமான பாணடு அரசனு
அவனே அரசன அவாகள (=பாணடவாகள) அவனு
ய புததிராகள பிதாவினுடைய சொதது முதலியவைகளை
டையததககவாகள் அபபா! கலகததைச செயயாதே. ராஜ
தில பாதியைககொடு நான உயிருடனிருககையில, இவவுலகில
ஆணபிளளை ராஜயததை ஆளவான? என வாாததையை
மதியாதே எபபொழுதும உஙகளுடைய பகைதணிதலை விருமபு
றன. புததிரனே! அரசனே! எனககு உனனிடததிலும அவாகளி
திலும விததியாஸம இலலை எலலாரிடததிலும ஒரேவிதமான
பம வைததிருககிறேன உனனுடைய பிதாவுககும காநதாரிக
விதுரனுககுமுளள அபிபபிராயமும இதுவே பெரியோாகளு
ய வாாததைபைக கேடகவேணடுமெனறோ? எனனுடைய சொல
ஸநதேகபபடாதே. உனனையும பூமி முதலிய எலலாவறறையும
ம செயயாமலிருபபாய' எனறு சொனனுா

நூறறு நாறபததெட்டாவது அதயாயம

பகவததயாநபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(கிருஷ்ணர், துரோணரும் விதுரரும் காந்தாரியும் சொல்லிய வற்றைச் சொல்லியது)

(வாஸுதேவா சொலலுகினறுா) 'உமககு மஙகளமுணடாகுக
மா சொனனபிறகு, பேசுவதில ஸமாததரான துரோணா அர
களுடைய மததியில தாயோதனனை நோககிச சொனனதாவது
பபா! குலததினிமிததம பாதீபரின மைநதரான சநதனுவானவா
படியிருநதாரோ, குலததினிமிததம தேவவரதரான பீஷமா
படியிருநதாரோ, அபபடியே, கௌரவாகளுடைய வமசததை
நதி செயபவரும கௌரவாகளுககு அரசரும தாமாதமாவும
ல விரதமுடையவரும நனகு அடஙகின மனமுடையவரும ஸத
ஸநதரும ஜிதேநதிரியருமான பாணடு ராஜரும, தமைபனு
ன திருதராஷடிராருககும புததிமானும தமபியாருமான விதுராருக
ராஜயததைக கொடுததா அரசனே! பிறகு, நழுவாதவரான

இவரை ஸிமமாஸனததில நிலைகக வைததுவிடடுக குருவமசத
ரான பாணடு, மனைவியருடன வனமசெனருா மனிதருட சிறந
ரான விதுரரோ வேலைககாரனபோலச சாமரம போடடுககொ
வணககததுடன கீழிருநது பணிவிடைசெயதார. குழநத
பிறகு, எலலாபபிரஜைகளும பாணடுராஜரைபபோலத திருத
டிராஜரை விதிபபடி அடுததிருநதனா. பகைவரின படட
களை ஜயிபபவரான அநதப பாணடு, திருதராஷடிரருககும விது
கும ராஜபததைக கொடுததுவிடடுப பூமிமுழுவதும ஸஞசரித
ஸததியமான பிரதிஜஞையையுடைய விதுரா, பொககசத
காபபதிலும தானததிலும வேலைககாரர்களைப பாரபபதி
எலலாவறறையும பொறுபபதிலும அமாநதார மிகக பார
மததையுடையவரும பகைவருடைய படடணஙகளை ஜயிபப
மான பீஷமா சணடை ஸமாதானஙகளைச செயபவராகி,[1] அரசா
வசிககினற வேலைகளை மேறபாாததார மிகக பலசாலியான தி
ராஷடிரராஜா எபபொழுதும மஹாதமாவான விதுரரால தொட
படடு ஸிமமாஸனததிலிருநதா அவருடைய குலததில பிறந
எபபடி குலததின பேதததில முயலகிறுப? ஓ! அரசனே!
தாககளுடன சோநது (அவாகளுடன) போகஙகளை அனுபவி
கடவாய அரசாகளில சிறநதவனே! நான [2]வறுைததனமையினு
தனததின நிமிததததாலும எபபடியும சொலலுகிறவனலலே
நான பீஷமரால கொடுககபபடடதில திருபதியடைகிறேன
ஞல கொடுககபபடடதை விருமபவிலலை அரசனே! நான
னிடமிருநதும பிழைபபின உபாயததை விருமபவிலலை எங
பீஷமரோ அஙகே துரோணா பீஷமா எதைச சொலலுகிற
அதைசசெய பகைவரைவாடடுபவனே! பாணடுபுததிரா
குப பாதிராஜயம கொடுககககடவாய அபபா! உனககும அ
ளுககும ஆசாாயனுயிருபபது எனககு எபபொழுதும ஸமம என
அசுவததாமா எபபடியோ, வெளளைக குதிரைகளையுடைய அாஜ
னும[3] அபபடியே பலவாறுன புலமபலால எனன பயன? த
எஙகேயோ அஙகேயே ஜயம' எனருா

---

1 'அரசாகளுககு ஙனகொணடயளிபபது, கொடுபபதை நிறதது முதலிய காரயஙகள' எனபது பழையவுரை

2 'காாபபணயாத' எனபது மூலம, 'யுததபயததினல' என பழையவுரை 3 ஒரு சொலவிடபபடடது.

ஓ! மஹாராஜரே! அளவறற வலலமையையுடைய துரோணர் விதம சொனனபிறகு, ஸததியமான பிரதிஜஞையையுடைய ம தாமததை உணாநதவருமான விதுரா, பிதாவான பீஷ டைய முகததைத திருமபிப பாாததுககொணடு பினவருும ததையை உரைககலானா 'ஓ! தேவவரதரே! நான சொலலு இநத வாாததையை அறியககடவீா நசிததுபபோன இநதக வமசமானது மறுபடியும உமமால தூககி எடுககபபடடது லை, புலமபுகிறவனான எனனுடைய சொலலை அனுதாவு செய இநதக குலததில குலததைக குறறபபடுததுகினற இநதத யோதனனெனபவன யாா? லோபததால அவமதிபபையடைநத ம நனறியறியாதவனும பேராசையால அறிவுகெடடவனும நதவனுமான இவனுடைய புததியை நீா அனுசரிததிருககி ா? இவன தாமததையும அாததததையும பாாககினறவரான ாவினுடைய கடடளையைக கடககிறான இநதக கெளரவா இவனுடைய செயகையால நசிககினறனா ஓ! மஹா ரே! இவாகள நசியாதவணணம செயயககடவீா ஓ! விசால ா புததியுடையவரே! எனனையும திருதாாஷடிாரையும, முன ம, சிததிரககாரன சிததிரததை எழுதி ஸதாபிததததுபோல, ாபிததீா. ஓ! நீணடகைகளையுடையவரே! பிரமமாவானவா ஜைகளைப படைதது அழிபபதுபோலக குலததினுடைய நாசத ப பாாததுககொணடு அலகஷியம செயயாதீா அலலது, உம டைய புததியானது கெடடுவிடடதேயானால, விநாசமவறபடட பொழுது எனனோடும திருதாாஷ்டிரரோடும வனமசெலலக வீா அலலது, வஞசனையில எணணமுளளவனும மிகக தூப திபுளளவனுமான தூயோதனனைக கடடிபபோடடுவிடடு இப ாழுது இநத ராஜயததைப பாணடவாகளால காககபபடடதாக ாவிலசெயது ஆளும ஓ! ராஜசரேஷடரே! தயைசெயயும. ணடவாகளுககும கெளரவாகளுககும அளவறற பராககிரமமு ய அரசாகளுககும பெரிய அழிவு காணபபடுகிறது' எனறு னனா

இவவிதம சொலலிவிடடு, அபபொழுது, அநத விதுரா மனம நதவரும சிநதிககிறவருமாகி அடிககடி பெருமூசசுவிடடாா. கு, ஸுபலராஜனுடைய புததிரியான காநதாரியானவள குலத ா நாசததில பயநதவளாகிக கோபததினாலே அரசாகளுககெதி பாவபுததியுளளவனும குரூரனும புததிரனுமான தூயோத

னனை நோககித தாமததோடும ஆததததோடும கூடினத
சொலலலானுள 'ராஜஸபையில பிரவேசித்த அரசாகளும ஸ
யிலிருககினற மறறப பிரமமரிஷிகளும கேட்கட்டும பாவியும
திரிகளோடும வேலைககாராகளோடும கூடினவனுமான உனனுை
குறறததைச சொலலபபோகிறேன. கௌரவாகளுடைய ர
மானது முறைபபடி அனுபவிககககூடியது இது கிரமமாக
நமது குலதாமம கெடட புததியுடையவனே! மிகக குரூரப
செயகையுடையவனே' நீ கௌரவாகளுடைய ராஜயததை அ
யததால கெடுககிருய புததிமானுன திருதராஷடிரா ராஜபத
ருககிருா அவருடைய தமபியான விதுரா வருஙகால அறிவுள
வராயிருககிருா துரயோதன! இவவிருவரையும கடநது இப
ழுது அறியாமையால ஏன அரசனுயிருபபதை விருமபுகிருய?
னுபாவாகளான அரசரும விதுரரும, பீஷமரிருககுமபொழுது,
தீனாகளாயிருககவேணடும மஹாதமாவும புருஷஸரேஷடரு
இநதக கஙகா புததிரரோ, தாமததை அறிநதவராகையால,
யததை விருமபவிலலை (பகைவரால) அணுககமுடியாததான இ
ராஜயமோ பாணடுவினுடையது இபபொழுது, அவருடைய
திராகள வலலமையுடையவாகளாயிருககிருாகள. மறறவாகள
லமையுடையவாகளலலா. பாணடவாகளுடைய பிதாமஹ
சோநதமும புததிர பௌததிராகளை அடுதது வருவதுமான அ
டிபபடட இநத ராஜயம முழுவதும பாணடவாகளைச சோந
கௌரவாகளில சிறநதவரும மகாதமாவும ஸததியஸநதரும பு
சாலியுமான பீஷமா எதைச சொலலுகிருரோ அதை எலலாம,
ராஜயததையும ஸவதாமஙகளையும காககிறவாகளாகி, மறுககா
செயயவேணடும பெரிய விரதததையுடைய பீஷமாது
டளைபபடி, இநத அரசரும விதுரரும சொலலுவாாகளேயா
அது நணபாகளால கடடளையிடககூடிய தாமததை முனனி
மிக நீணடகாலம செயயககூடியதாகும நியாயமாக வநதத
கௌரவாகளுடைய இநதராஜயததைத தாமபுததிரனுன யுதி
ரன திருதராஷடிரராஜரால ஏவபபடடவனுகிப பீஷமரை மு
னிடடுககொணடு ஆளடடும' எனறு சொனனுள.

நூறறு நாறபததோனபதாவது அதயாயம்.

பகவதயாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரன் துரியோதனனுக்குச் சொல்லியதைக் கூறியது)

ஓ! அரசரே! காநதாரியானவள இவவிதம சொனனபொழுது,
சனுன திருதராஷடிரன, அரசாகளுடைய மததியில தாயோ
னை நோககி இவவிதம சொலலலானுன 'தாயோதன! மகனே!
னை அறியககடவாய (உனககுப) பிதாவினிடம கௌரவமிருக
மபாலுல நான உனனைநோககிச சொலவதை அபபடியே செயயக
வாய உனககு கேஷமமுணடாகுக [1] ஸோமனெனகிற பிரஜா
யானவன முன கௌரவாகளுடைய வமசததை விருததிசெயத
 ஸோமனிடமிருநது ஆருமவராக நகுஷபுததிரனுன அநத
தி உணடானுா அவருககு ராஜரிஷிகளில சிறநதவாகளான
து புததிராகள உணடானுாகளலலவா? அவாகளுள மிகக பராக
மததையுடையவரும பிரபுவுமான யதுவானவா மூததவராக
டானுா அவாகளுள, இளையவரும நமது வமசததை வளாச
பதவருமான பூருவானவா, விருஷபாவாவினுடைய புததிரியான
ஷடையினுலே பெறபபடடாா பரதஸ்ரேஷடனே! யதுவோ,
வயானைககுப புததிரானுா அபபா! அளவறற பராககிரம
டையவரும விததுவானுமான சுககிராசாாயருககுப பெணவழிப
ரும யாதவாகளின வமசததை வளாசசெயதவரும பலவானும
கமததில ஒபபுககொளளபபடடவருமான அநத யதுவோ, கா
 நிறைநது மிகவும புததிமநதமாகி, க்ஷததிரியஜாதியை அவ
ததாா பலததாலும காவததாலும மதிமயககததை அடைநத
ம ஒருவராலும வெலலபபடாதவருமான அவா, பிதாவின கட
ரயில இருககவுமிலலை, பிதாவையும பிராதாககளையும அவமதிக
ம செயதாா நானகு எலலையுளள பூமியிலும யதுவே பலவானு
 அவா அரசாகளை வசமசெயதுகொணடு ஹஸதினபுரததில
ததாா காநதாரியின புததிரனே! நகுஷருடைய புததிரரும
ருவுககுப) பிதாவுமான யயாதி, மிகக சினமகொணடு, புததிரரான
ரைச சபிததாா, ராஜயததிலிருநது நீககவும செயதாா பிறகு,
ப பிராதாககள பலததால கொழுததவாகளாகி அநத யதுவை

1 ஸருஷடிகாததாகள இருபததொருவரில ஸோமனெருவன

அநுஸரித்திருந்தனரோ அந்தப புததிராகளையும யயாதியான
கோபததால சபிததாா பிறகு, ராஜஸரேஷடரான யயாதி, தமவ
இருககிறவரும கடடளையிடககூடியவரும இளையகுமாரரும
பூருவை ராஜயததிலிருததினாா இவவிதம மூததவனுபிருநதாலு
மிகக காவமுளளவனு யிருநதால, ராஜபததை அடைகிறதிலலை இ
யவாகளாயிருநதாலும பெரியோாகளை அடுபபதனல ராஜபத
அடைகின்றனா அபபடியே, எலலாத தாமஙகளையும அறி
வரும எனனுடைய தநதைககுப பாடடனருமான பிர
ரெனகிற அரசா, மூனறு உலஙகளிலும பிரஸிததமாயி
தாா தாமததுடன ராஜபததை ஆளுகினற அநத ராஜஸ
ஷடருககுத தேவாகளுககுச சமமானவாகளும புகழபெற
களுமாக மூனறு புததிராகள உணடானாகள அபபா! தேவ
யெனபவா மூததவரும, பாஹலீகரெனபவா அவருககடுததவ
தையசாலியும எனது பிதாமஹருமான சநதனுவானவா மூ
மவருமாகப பிறநதாாகள பெரிதான பராககிரமததைபுை
வரும ராஜஸரேஷடருமான தேவாபியோ, தோலில ரோகத
(=குஷடததோடு) கூடினவராயிருநதாா அவா தாமததைச சீலம
கொணடவரும உணமையே பேசுபவரும பிதாவின பணிவிடை
பறறுளளவரும படடணததிலுளளவாகளுககும தேசததாாக
கும ஸமமதமானவரும ஸாதுககளால பூஜிககபபடடவரும இளைய
களும முதியவாகளுமாகிய எலலாருககும மனததிறகு இனிபவ
கொடையில சிறநதவரும சொனனசொல தவறாதவரும எல
பிராணிகளுடைய நனமையிலும பறறுளளவரும தநதையினு
கடடளையிலும பிராமமணாகளுடைய கடடளையிலும இருபபவ
பாஹலீகருககும அபபடியே மகாதமாவான சநதனுவுககும
மான தமையனுமாயிருநதாா சோநதவாகளும மகாதமாக
மான அவாகளுககுப பெரிதான நலல ஸகோதரததனமையும
படடது பிறகு, சிலகாலம செனறபின, வயதுசெனறவ
ராஜஸரேஷடரானவா அபிஷேகததிறகாக ஸாமககிரிகளை முறைப
செயவிததாா. விபுவானஅவா மஙகளததிறகுரிய எலலாவறறை
செயவிததாா அவரை நோககி எலலாப பிராமமணாகளும முதி
களும நகரததாாகளும தேசததாாகளும தேவாபியின அபிஷே
தைத தடுததாாகள அநத அரசரோ, அபிஷேகததைத தடுததன
கேடடுக கணணீாசொரிநதாா, புததிரரைபபறறித துககிககவும
தாா. இவவிதம அநதத தேவாபி, கொடையில வலலவரும

தையறிந்தவரும ஸத்தியஸந்தருமா யிருந்தார பிரஜைகளுக்
பிரியராயிருந்தும தோலின ரோகதோஷத்தால தூஷிக்கபபட
, 'அங்கபபழுதுள்ள அரசனைபபறறித தேவாகள மகிழகிற
லை' எனபதுபறறிப பிராமமணஸ்ரேஷடாகள ராஜஸ்ரேஷடரைத
த்தாாகள பிறகு, புத்திரனவிஷயமான கவலையால அவா சரீ
தில துனபத்தையடைந்து மரித்தாா அவா மரித்ததைப
த்துத தேவாபியானவா வனத்தையடைந்தாா பாஹலீகரான
ராஜயத்தைவிட்டு அமமானவீட்டை அடுத்தவராகித தந்தை
ரயும உடனபிறந்தாாகளையும விட்டு மிக்க செழிபபான (மாமன
யத்தை) அடைந்தாா அரசனே! தந்தை இறந்தபொழுது, உல
தில புகழ்பெறற சந்தனுவோ பாஹலீகரால அனுமதிசெயயப
ு அரசராகி ராஜயத்தை ஆண்டாா பாரத! அபபடியே,
தவனான நான, இபபொழுது, புத்திமானான பாணடுவினால
கபபழுதுள்ளவனென்று ராஜயத்திலிருந்தும நழுவுமபடிசெயயப
ட்டேன இளையவனாயிருந்தும, பாணடுவே அரசனாகி ராஜயத்தை
டந்தான. பகைவரை அடக்குபவனே! பாணடு இறந்த
து, இந்த ராஜயம அவனுடைய புத்திராகளைச சோந
நான ராஜயத்தில பாகமிலலாதவனாயிருக்குமபொழுது,
எபபடி ராஜயத்தை விருமபுகிறாய? ராஜபுத்திரனலலாத
ம உடையவனாகாதவனுமாகிப பிறா சொத்தைக கவா
மபுகிறாய யுதிஷடிரன ராஜபுத்திரனும மகாத்மாவுமானவன.
் ராஜயம அவனுக்கு நியாயமாக வந்தது அவன இந்தக குரு
சததிறகுப போஷகனும ஆளுபவனுமானவன அவன ஸத்ய
ன அபபடியே, அவன அஜாக்கிரதையிலலாதவனும பந்துக
டத்தினுடைய கட்டளையிலிருபபவனும ஸாதுவும பிரஜைகளுக
பிரியனும நணபாகளிடம தயையுள்ளவனும புலனகளை வென்ற
ம ஸாதுஸமூகத்தைத தாங்குகிறவனுமானவன அவனிடத்தில
ம, ஸகித்தல, அடக்கம, நோமை, தவறாதவிரதம, சாஸ்திரம,
ரக்கிரதையிலலாமை, பிராணிதயை, சிக்ஷையெனகிற எலலா
குணங்களுமிருக்கினறன வணக்கமறறவனே! ராஜபுத்திரனல
வனும கெட்டநடையுள்ளவனும லோபியும எபபொழுதும உற
ாகளிடம கெட்டஎணணமுள்ளவனுமான நீ பிறருக்குக கிரம
வந்ததான இந்தராஜயத்தைப பறித்துககொள்ள எபபடி வலல
வாய? அரசனே! மோகத்தைவிட்டு வாகனங்களோடும பரி
ங்களோடும பாதிராஜயத்தைக கொடு. அதன மிச்சமானது

தம்பிகளுடன்கூடின உன்னுடைய பிழைப்பிற்குப் போதுமான என்றான்

நூற்று ஐம்பதாவது அத்யாயம்.

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனனுடைய உத்தரவுப்படி அரசர்கள் போருக்காகக் குரு க்ஷேத்திரத்திற்குப் புறப்பட்டதையும் ஸாமதான பேதங்களால் வசப்படாததால் துரியோதனன்விஷயத்தில் தண்டோபாயமே தக்கதென்பதையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களுக்குச் சொல்லியது)

இவ்விதம் பீஷ்மராலும் துரோணராலும் விதுரராலும் காந் யினாலும் திருதராஷ்டிரனாலும் சொல்லப்பட்டபொழுது, மந்த துரியோதனன் அறியவேயில்லை மந்தனான அவன் எல்லாவற்றை உதறிவிட்டுக் கோபத்தால் மிகவும் சிவந்தகண்களை உடையவ எழுந்திருந்தான் அரசர்களும் (உயிரில் ஆசையை) விட்டவர்க அவனைப் பின்தொடர்ந்தார்கள் அறிவிழந்தவர்களான பாரிலு அந்த அரசர்களை நோக்கி, 'குருக்ஷேத்திரத்திற்குப் புறப்படுங இப்பொழுது பூசநக்ஷத்திரம் என்றும் அடிக்கடி உத்தரவு செய்த பிறகு, அந்த அரசர்கள், காலத்தாலேவப்பட்டுப் பீஷ்மரைச் சே பதியாகச் செய்துகொண்டு, ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவர்கள சேனைகளுடன் சென்றார்கள் கௌரவர்களுடைய பதி அக்ஷௌஹிணிகளும் வந்தன. அவைகளுடைய முன்னிலை பீஷ்மர் பனைக்கொடியுடன் விளங்கினார் அரசரே! இதில் உசித இந்தச் சமயத்திற்குத் தக்கதுமாயிருக்கிற அதைச் செய்யும்; பாரதரே! அரசரே! என்னுடையமுன்னே பீஷ்மராலும் துரோ ராலும் விதுரராலும் காந்தாரியினாலும் திருதராஷ்டிரராலும் சொ ல்லப்பட்டதும் கௌரவர்களுடைய ஸபையில் நடந்ததும் உமக் சொல்லப்பட்டன. ஓ! அரசரே! உமக்கு நல்ல சகோதரத் தன் மையை விரும்பி இந்த வம்சம் வேறுபடாமலிருப்பதற்கும் பிர களுடைய விருத்திக்குமாக நான் முதலில் ஸாமோபாயத்தை செய்தேன் எப்பொழுது ஸாமத்தை ஏற்கவில்லையோ, அப் பொழுது, நான் மறுபடியும் பேதத்தைப் பிரயோகித்தேன் தேவர் யும் மனிதர்களையும்பற்றிய செய்கைகளையும் எடுத்துரைத்தே துரியோதனன் ஸமாதானத்தை முன்னிட்ட வார்த்தையை அ

பொழுது, நான எலலா அரசாகளையும வரவழைததுப பேதத
செயதேன ஓ! பாரதரே! தலைவரே! என்றுலே ஆசசரிய
ம பயஙகரமும கொடியவைகளும மனிதாகள செயயமுடியாத
ளுமான செயகைகள செயயபபடடன. அநத அரசாகளே அதட
துரியோதனனைத தருமபாகசசெயது கா்ணனையும சகுனியை
அடிககடி பயமுறுததிச சூதாடடததைககுறிததுச சொலலித
திருதராஷடிரனபுததிராகளை அடிககடி நிநதிதது வாாததைகளா
(கலநது) ஆலோசனையினுலும, அடிககடி எலலா அரசாகளையும
பபடுததிவிடடு, பிறகு, குருவமசம பிளவுபடாமலிருபபதற
காாயம கைகூடுவதறகுமாகத திருமப ஸாமோபாயததுடன
ததைச சொனனேன 'சூராகளான அநத எலலாப பாணட
ளும மானததைவிடடுத திருதராஷடிரருககும பீஷமருககும
ருககும கீழபபடிநதவாகளாயிருககடடும, அவாகளுடைய
யம கொடுககபபடடடும அவரவாகள ஸவதநதரராகாமல அசக
ாக ஆகடடும அரசரும பீஷமரும விதுரரும சொலலுவது
கு நனமை, ராஜயமுழுவதும உனககு இருககடடும ஐநது
ஙகளைக கொடு ராஜஙரேஷடனே! அவாகள, உனனுடைய
தயால அவசயம தாஙகததககவாகளலலரோ?' எனறேன.
ிதம சொலலியும திருஷடபுததியுளள அவன பாகததை விடவே
அநதப பாவிகளவிஷயததில நானகாவதான தணடோ
ததைப பாாககிறேன வேறுவிதமாகப பாாககவிலலை. அர
, அழிவைஅடைவதறகாகக குருக்ஷேததிரததிறகுக கிளமபி
விடடாாகள ஓ! அரசரே! கௌரவாகளுடைய சபையில
இது உமககுச சொலலபபடடது ஓ! பாணடவரே! அவா
ுததமினறி ராஜயததைக கொடாா எலலாரும விநாசததிற
காரணமானவாகளும மரணம நெருஙகினவாகளுமாக இருக
னா' எனறாா.

பகவத்யாநபர்வம் முற்றிற்று.

நூறறைமபததோராவது அதயாயம்

ஸைநயநிாயாணபாவம்

(யுதிஷ்டிரர்முதலானவர்கள் திருஷ்டத்யும்னனை ஸேனாதிபதி
யாகச் செயதுகொண்டு குருக்ஷேத்ரத்திற்கு வநதது.)

தாமபுததியுளளவரும யுதிஷடிாருமான தாமாாஜா ஜனாத
ருடைய வாாதததைககேடடு அவருடைய முனனே தமபிமாா
நோககிச சொலலலானா 'நீஙகள சபையில கௌரவாகளுண
கூடடததில நடநததைதக கேடடீாகளா? கேசவருடைய வாககி
எலலாம மனததில தரிககபபடடனவா? மனிதஙரேஷடாக
ஆகையால, எனது சேனைகளின பிரிவுகளைச செயயுஙகள இ
ஏழு [1] அகெஷளஹிணிகளும வெறறிககாகச சோநதிருககின
அவைகளுககுப பெயாபெறறவாகளான ஏழுதலைவாகளையும தெரி
கொளளுஙகள துருபதன, விராடன, திருஷடதயுமனன, சிகண
ஸாதயகி, சேகிதானன, வீாயமுளளவனான பீமஸேனன ஆ
இநத வீராகள சேனைததலைவாகள எலலாரும உடலை வெறு
வாகள எலலாரும தனுாவேததை அறிநதவாகளும சூரா
மாயிருபபவாகள எலலாரும விரததததை நனகு அனுஷடித
கள எலலாரும லஜஜையோடு கூடினவாகளும நீதியுடன கூடி
களும போரிலவலலவாகளுமானவாகள எலலாரும பாணஙகளி
அஸதிரஙகளிலும தோநதவாகளும எலலா அஸதிரஙகளாலும
தம செயபவாகளுமாயிருபபவாகள ஸஹதேவ! குருநநதன!
களுள ஏழுபோகளுககும நாயகனும, சேனைகளின வகுபபையு
வனும, போரில சாஜவாலையினாலே அககினிககு நிகரான பீ
ஸைத தாஙககககூடியவனும, உனககுச சமமதனுமாயிருபபவ
சொலலு புருஷஙரேஷடனே! எவன நமககு வலலவனான சே
தலைவன?' எனறாா.

ஸஹதேவன, 'தாமததை அறிநதவரான எவரை அனு
வாஸததில அடுததிருநது நமது பாகததைக கேடகிறோமோ, ந
ஸமபநதியும ஸமமான துககததையுடையவரும வீாயமுளள
அரசரும மசசதேசததிறகுப பதியும பலவானும அஸ
களைப பயினறவரும யுததததில அடஙகாத மதஙகொணட
மான விராடா யுததததில பீஷமரையும அநத மகாரதாகளை

[1] ஆதிபாவம 31-ம பககததில காணக.

றுப்பா' என்றான். ஸஹதேவன் அவ்வித வார்த்தையைச்
ன்னபொழுது, பேச்சில் வல்லவனான நகுலன் அதற்கு அடுத்த
ஷத்தில் இந்த வார்த்தையை எடுத்தான்
'பிராயத்தினாலும் சாஸ்திரத்தினாலும் தைரியத்தினாலும் குலத்
லும் கற்றதினாலும் சிறந்தவரும், துரோணரிடமிருந்தும் அஸ்
த்தை அறிந்தவரும், எவராலும் வெல்லமுடியாதவரும், ஸத்திய
பிரதிஜ்ஞையை உடையவரும், எந்நாளும் துரோணரிடத்தி
மகாபலசாலியான பீஷ்மரிடத்திலும் எதிர்க்க முயல்கிறவரும்,
ர்களுடைய வம்சத்தின் முதலில் கொண்டாடத்தக்கவரும்,
னகளுக்குப்பதியும், நூறுகிளைகளையுடைய மரம்போலப் புத்திர
புத்திரர்களால் சூழப்பட்டவரும், வீரரும், பூபதியும், போரில்
ருங்குகிறவரும், கோபத்தால் துரோணரை நாசம் செய்வதற்
பத்தினியுடன் கோரமான தவத்தைச் செய்தவரும்,
ர்களில் சிறந்தவரும், நம்மைப் பிதாவைப்போல எப்பொழுதும்
தாங்குகிறவரும், நமக்கு மாமனுமான துருபதர், நமது
னயின் முன்னணியை நடத்தட்டும் அவர், வந்தவர்களான துரோ
ரையும் பீஷ்மரையும் தாங்குவாரென்பது என் எண்ணம் அந்த
ரோ, திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவரும் துரோணருக்கு நண்
மாயிருப்பவர்' என்றான்
மாத்ரியின் புத்திரர்களால் தங்களபிப்பிராயம் சொல்லப்
பொழுது, குருநந்தனனும் இந்திரனுக்குப் புத்திரனும் இந்திர
கு நிகரானவனுமான ஸவ்யஸாசி உரைக்கலானான் 'தவத்தின்
மையினாலும் யாஜமஹரிஷியின் மகிழ்ச்சியினாலும், திவ்ய புருஷ
ஜ்வாலைபோன்ற நிறத்தையுடையவனும் பெரிய புஜங்களையு
பவனுமாக உண்டானவனும் வீர்யசாலியும் சிறந்த வில்லுடைய
ம் கவசம் பூண்டவனும் கத்திதரித்தவனுமாய்த் திவ்ய மங்கள
சிறந்த குதிரைகள்பூட்டிய தேரிலேறிக்கொண்டு காஜிக்கின்ற
மேகம்போல ரதகோஷத்துடன் அக்னிகுண்டத்திலிருந்தும்
பினவனும் சிங்கத்துக்கொப்பான உறுப்புக்களின் அமைப்பை
சிங்கத்தைப்போன்ற பராக்கிரமத்தையும் சிங்கத்திற்கு நிகரான
பையும் புஜங்களையும் வலிமையையுமுடையவனும் சிங்கம்போலக்
பவனும் சிங்கத்தையொத்த தோள்களுடையவனும் மிகுந்த
தியுடையவனும் நல்ல புருவங்களுடையவனும் நல்ல பற்களுடை
னும் நல்ல கன்னங்களுள்ளவனும் நல்ல கைகளையுடையவனும்
முகமுடையவனும் இளைத்திராதவனும் நல்ல தோள்ஸந்தி

எலுமபுகளுள்ளவனும மிகநீணட கணகளுள்ளவனும நலல பா
களுளளவனும மிகக உறுதியுள்ளவனும மதமகொணட யானே
எலலாசசஸதிரஙகளுககும பிளககமுடியாதவனும மெயயே உ
பவனும இநதிரியஙகளே வெனறவனும துரோணருடைய விந
திறகாக உணடானவனுமான திருஷடதயுமனனே, வஜராயு
திறகும இடிககும ஸமமாகத தாககுகினறவைகளும ஸாபபங
போல ஜவலிககினற முகததையுடையவைகளும வேகததில ய
தாகளுககுச சமமானவைகளும அகனிககு நிகராக விழுகினற
ளும யுததததில பரசுராமரால தாஙகபபடாதவைகளும இடி
வேகமபோனற குரூரமுமான பீஷமருடைய பாணஙகளேத தா
வானெனறு நான நினேககிறேன ஓ! அரசரே! திருஷடதயுமன
தவிர,மஹாவரததததையுடைய பீஷமரை எதிரககினற மனிதனே
பாாககவிலலை யெனறு எனனுடைய புததியானது நிசசயிககி
வேகமுளள கைகளையுடையவனும பலவிதமாக யுததம செயபவ
உடைககமுடியாத கவசததையுடையவனும ஸ்ரீமானுமான அ
யானேககூடடததிறகுப பதியான யானேபோலச சேனுதிபதி
எனனுலகருதபபடடான' என்றுன அாஜுனனுல இவவிதம செ
லபபடடபொழுது, பீமன சொலலத தொடஙகினுன.

'ஓ! ராஜஸரேஷடரே! அரசரே! (பீஷமருடைய வததததிற
துருபதனுககுப புததிரனுக உணடானுனெனறு வநதவாக
ஸிததாகளாலும ரிஷிகளாலும சொலலபபடுகிறவனும, யுததத
திவயாஸதிரததைப பிரயோகிககினற அவனுடைய ரூபம மஹ
களால மகாதமாவான பரசுராமருடைய ரூபமபோல பாாகக
கினறவனும, யுததததில ஆயுததததுடன ஸனனததனுக தேரில
பவனுமான அநதச சிகணடியை யுததததில பிளபபவனே நான க
விலலை இரணடு தேராளிகள எதிரககினற தவைரதமென
யுததததில வீரனுன சிகணடியைத தவிர, மறறவன மஹா
ரான பீஷமரைக கொலலமாடடான அவன எனனுல சேனுதி
யாகக கருதபபடடான்' என்றுன.

யுதிஷடிரா சொலலுகிறுா 'அபபா! தாமாதமாவான கேசவா
லா ஜகததினுடைய ஸாரமும-அஸாரமும, பலமும-அபலமும
எலலாவறறையும இவாகளுடைய அபிபபிராயததையும அறிகி
தாசாாஹரான கருஷணா எவனேச சொலலுவாரோ, அவன அ
ராபயாஸம செயதவனுனுலும அஸதிராபயாஸம செயயாதவனு
முதியவனுனுலும இளேயவனுனுலும அவனே எனககு ஸேனுப

ந்கட்டும். அப்பா ! இவர் நம்முடைய வெற்றிக்கு மூலம், வித்தியா
த்திறகும் மூலம் (நம்முடைய) பிராணனும்-ராஜ்யமும், [1] இருப்பும்-
லாமையும், ஸுகமும்-துக்கமும் இவரிடத்திலேயே உள்ளன
க்கிறவரும் செய்கிறவரும் இவரே இவரிடத்தில் காரியஸித்தி
னது நிலைத்துதாயிருக்கிறது தாசார்ஹரான இவர் யாரைச் சொல்
கிறாரோ அவன் நமது சேனைக்குப் பதியாகட்டும் பேசுகிறவர்களிற்
ந்தவரான இவர் சொல்லட்டும் ராத்திரி நெருங்குகிறது, ஆகை
ல், சேனாதிபதியை அழைத்துக்கொண்டு கிருஷ்ணனுடையவசத்தி
நப்பவர்களாக, ராத்திரியின் மீதி சென்ற பிறகு, ஆயுதங்களைச் சந்தன
தலியவற்றால் பூஜைசெய்து ரக்ஷாபந்தனமும் ஸ்வஸ்திவாசனமும்
யதுவிட்டுப் போர்க்களத்திற்குச் செல்லுவோம்' என்றார்

புத்திமானான அந்தத் தர்மராஜருடைய அந்த வார்த்தையைக்
ட்டு, புண்டரீகாக்ஷர், தனஞ்சயனைப்பார்த்துச் சொல்லலானார் —
! மஹாராஜரே ! உங்களால் சொல்லப்பட்டவர்களும் பராக்ரமத்
டன் யுத்தம் செய்பவர்களுமான இவர்கள் என்னாலும் உம்முடைய
னைக்கு நாயகர்களாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவர்கள். உம்முடைய
ைகளை வதைப்பதற்கு எல்லாருமே வல்லவர்கள் இவர்களோ,
ரிதான சண்டையில் இந்திரனுக்கும் பயத்தை உண்டுபண்ணுவார்
லோபிகளும் கெட்ட சித்தமுள்ளவர்களுமான திருதராஷ்டிர
ர புத்திரர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுவார்களென்பதைச்
ால்லவும் வேண்டுமோ? ஓ! தோள்வலி யமைந்தவரே! பாரதரே!
ானும் உமது பிரியத்திற்காகப் பெரிதான யுத்த நிமித்தம் அவ
த்தில் ஸமாதானமுண்டாக ஏற்படும் என்று பெரிய முயற்சியானது
யப்பட்டது தாமதத்தின் கடன் போய்விட்டது [2]சொல்ல
நப்பமுள்ளவர்களுக்குச் சொல்லக் கூடியவர்களாக நாம் ஆகவில்லை.
டனும் ஸமாதானமில்லாதவனுமான துரியோதனன் தன்னை
ருப்பம் நிறைவேறினவனாக நினைக்கின்றான் தனத்தில் ஆதுரனான
வன் தன்னைப் பலத்துடன் இருப்பவனாகப் பார்க்கிறான் சேனையா
து நனக்கு சோகக்கப்படட்டும் அவர்கள், கொன்றுதான் காரியம்
ாள்ளப்படக் கூடியவர்களென்று என்னால் கருதப்பட்டார்கள்.
ருதராஷ்டிரரின புத்திரர்கள், அர்ஜுனனையும் மிக்க கோபங்கொண்
வனான பீமஸேனனையும் யமனுக்கு நிகரான இரட்டையரையும்
ண்டாமயமனான யுயுதானனையும் பொறுத்தவனான திருஷ்டத்யும
னையும் அபிமன்யுவையும் உபபாண்டவர்களையும் விராடனையும்

[1] ஸம்பத்தும் வறுமையும். [2] தூஷிக்க எண்ண முள்ளவர்களுக்கு

துருபதனையும் சேனாபதிகளும் பயங்கரமான பராக்ரமத்தையுடை
வர்களுமான மற்ற அரசர்களையும் பார்த்து, சிறப்பற்றும் வல்லக
ளாகாரகள் ஸாரமுள்ளதும் வெல்லமுடியாததும் அணுகமுடி
ததுமான நம்முடைய சேனையானது போரில் துர்யோதனன் சே
னையைக் கொன்றுவிடும், சந்தேகமில்லை ஓ! பகைவரை அட
பவரே! நான் திருஷ்டத்யும்னனைச் சேனாதிபதியாக நினைக்கிறே
னென்றார்.

வாஸுதேவர் இவ்விதம் சொன்னபொழுது, அரசர்கள் மிக
சந்தோஷித்தனர் மனமகிழ்ச்சியுற்ற அவர்களுடைய சப்தமான
பெரிதாக உண்டாயிற்று உடனே, யுத்தஸன்னாகமென்று வி
கின்றவைகளும், ஓடுகின்றவைகளுமான சேனைகளுடைய பெ
சப்தமானது உண்டாயிற்று எங்கும் யானைகுதிரைகளுடைய
தங்களும் தேருருளைகளுடைய கோஷங்களும் எங்கும் ச
துந்துபிகளுடைய கோஷங்களும் நெருக்கமாக உண்டாயின கெ
யதும் கடல்போன்றதும் தேர்களாலும் காலாள்களாலும் யானைக
லும் சிறந்ததுமான அந்தச் சேனைகளுடைய கூட்டமானது பெ
அலைகளோடு கடல் கலங்குவதுபோலக் கலங்கிற்று ஓடுகின்றவ
ளும் ஒருவரை ஒருவர் அழைக்கின்றவர்களும் கவசங்களைக் கட
கொள்ளுகின்றவர்களும் பிரயாணம் செய்யப்போகின்றவர்க
ஸைன்யங்களோடு கூடினவர்களுமான பாண்டவர்களுடைய சே
யானது எங்கும் பூர்ணமான கங்கைபோல நெருங்கமுடியாததா
காணப்பட்டது முன்சேனையில் பீமசேனனும் கவசம்பூண்டவர்கள
மாத்திரியின்புத்திரர்களும் சுபத்திரையின்புத்திரனான அபிமன்யு
துரௌபதியின் புத்திரர்களான உபபாண்டவர்களும் துருபதபுத்
னன திருஷ்டத்யும்னனும் சென்றார்கள் ப்ரபத்ரகர்களும், பாஞ்சா
களும் பீமஸேனனை முன்னிட்டுக்கொண்டு சென்றார்கள் பிறகு, ஒ
யானது பருவகாலத்தில் கடலின் ஒலிபோல உண்டாயிற்று ஸந்
ஷத்துடன் புறப்பட்டவர்களுடைய முழக்கமானது ஸ்வர்க்கத்தை
தொட்டதுபோலிருந்தது பகைவர் சேனையைப் பிளக்கின்றவ
ளான வீரர்கள் கவசம்பூண்டு ஸந்தோஷத்தையடைந்தார்கள் கு
புத்திரரான யுதிஷ்டிரராஜா அவர்களின் மத்தியில் சென்றார் அ
ரானவர் வண்டிகளையும் கடைவீதிகளையும் வேசிகளின் கூடா
களையும் தோமுதலியவற்றையும் பொக்கசத்தையும் யந்திராயுதத்
யும் சிகித்ஸைசெய்கிற வைத்தியர்களையும் அற்பமானதையும்
மானதையும் சிறிதும் துர்ப்பலமுமானதையும் பரிசாரகர்களை

ற எலலாவறறையும கிரகிததுககொணடு போனா பாஞசாலியும பயைச சொலலுகிறவளுமான துரௌபதியோ வேலைககாரிகளா ம வேலைககாராகளாலும சூழபபடடவளாகப பெணபாலருடன பலாவயததில திருமபிவிடடாள பாணடுபுததிராகள, கோடடை தலிய ஸதாவரஙகளும துவாரபாலா முதலிய ஜஙகமஙகளுமான பபடைகளால செலவம மனைவி முதலியவறறின ரக்ஷணததைச பததுவிடடு, பெரிய சேனையுடன சென்றாகள ஓ! அரசரே! ரவையும பொனனையும தானம செயபவாகளும பிராமமணாக லே சூழபபடடவாகளும துதிககபபடடவாகளுமாகி ரததினங ால அலஙகரிககபபடட தோகளுடன சென்றாகள கேகயாகளும ருஷடகேதுவும காசிராஜபுததிரனன அபிபூவும ஶரேணிமானும ு தானனும ஜயிககபடாதவனன சிகணடியுமாகிய எலலாரும மிகக முசசியடைநதவாகளும திருபதியடைநதவாகளும கவசமணிநத களுமஆயுதஙகளைத தரிததவாகளும நனறாக அலஙகரிககபபடடவா நமாகி அரசரானயுதிஷடிரரைச சூழநதுகொணடு பினதொடாநதா பினபககததில விராடனும யஜஞஸேனன புததிரனும ஸோமக ததவனுமான திருஷடதயுமனனும ஸுதாமாவும குநதிபோ யம திருஷடதயுமனனுடைய புததிராகளும நாறபதினாயிரம் தோ நம ஐநதுமடஙகுககதிகமான குதிரைகளும பததுமடஙகு காலாட டயும அறுபதினாயிரம யானைகளும அனாதருஷடியும சேகிதான ம திருஷடகேதுவும ஸாதயகியும ஆகிய எலலாரும கிருஷணாஜு களைச சூழநதுகொணடு சென்றாகள பாணடவாகள குருக்ஷேத ததை அடைநது சேனைகளை வகுததவாகளும ஆயுதஙகளைப பிடி வாகளும விருஷபஙகளபோலச சபதிககினறவாகளுமாகக காணப டாகள பகைவரை அடககுபவாகளான அவாகள குருக்ஷேத ததில பிரவேசிததுச சஙகஙகளை முழககினாகள அபபடியே ஷணாஜுனாகளும சஙகததை முழககினாகள இடியினுடைய மககமபோனற பாஞசஜனயததின முழககததைககேடடு எலலாச னைகளும எஙகும மயிாசிலிாததன பலவானகளுடைய சிஙகநாத னது சஙகஙகளாலும துநதுபிகளாலும அதிகரிதததாகப பூமியை ஆகாயததையும ஸமுததிரஙகளையும எதிரொலியிடச்செயததது.

நூற்றைம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

ஸைந்யநிர்யாணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(யுதிஷ்டிரர் குருக்ஷேத்திரத்தில் தகுதியான இடத்தில் தம் சேனையை நிறுத்தியதும், திருஷ்டத்யும்னன் முதலானவர்களுக்குத் தனித்தனி கூடாரங்கள் அமைத்ததும்)

பிறகு, அப்பொழுதே, அரசரான யுதிஷ்டிரர் ஸமமான த
மெதுவானதும் அதிகமான புற்களும் விறகுகளு முள்ளதுமான இ
த்தில் சேனையை அமரச்செய்தார் சிறந்த புத்தியையுடையவ
குந்தியின் புத்திரருமான யுதிஷ்டிரர், சுடுகாடுகளையும் தேவால
களையும் மஹரிஷிகளுடைய ஆஸ்ரமங்களையும் புண்ணிய தீர்த்தங்
களையும் கிரகங்களையும் விலக்கிவிட்டு, அழகானதும் உவர்ப்பற்ற
சுத்தமானதும் புண்ணியமுமான தேசத்தில் சேனையைத் தங்கச்செ
தார் பிறகு, கேசவர் அர்ஜுனனுடன் குதிரைகளை இளைப்பா
ஸுகமுடையவராகி, மறுபடி கிளம்பி, நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயி
கணக்காகவும் அரசர்களால் சூழப்பட்டுப் புறப்பட்டார் தாமே
தனனுடைய நூற்றுக்கணக்கான சேனைகளுடைய கூட்டங்க
ஓட்டிவிட்டு நான்குபக்கமும் சுற்றிவந்தார் பாஞ்சாலனுடை
புத்திரனான திருஷ்டத்யும்னனும் தேர்வீரர்களில் சிறந்தவனு
ஸாத்யகியும் பலவானான யுயுதானனும் பாசறையின் இடத்தை
அளவுசெய்தார்கள் ஓ! பரீக்ஷித்தரே! கேசவர் குருக்ஷேத்திரத்
திருக்கிற ஹிரண்வதியென்கிற புண்ணியநதியையடைந்து
பத்தில் நல்லதுறைகளையுடையதும், சுத்தமான ஜலத்தையுடையது
பருக்கைக்கல்லும் சேறுமற்றதுமான அகழைவெட்டும்படிசெய்த
காப்பதற்காகவும் சேனையைக்கட்டளையிட்டு அங்கேஇருக்கும்ப
செய்தார் கேசவர், மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களின்பாசறைக
எந்தவற்பாடு செய்தாரோ அந்தஏற்பாடுகளையே மற்ற அரசர்க
டைய பாசறைகளுக்கும் செய்வித்தார் ஓ! ராஜேந்திரரே! அவ்விட
தில் அரசர்களுக்கு நூற்றுக்கணக்கும் ஆயிரக்கணக்குமாக மிக அ
மான விறகுகளையுடையவைகளும் சிறிதும் ஆக்கிரமிக்க முடியாதவை
ளும் பக்ஷியமும் போஜ்யமும் அன்னமும் பானங்களுமுள்ளவைகளு
விலையுயர்ந்தவைகளும் பூமியின்பிரதேசத்தில் அமர்ந்தவைகளா
விமானங்களபோன்றவைகளுமான பாசறைகளைத் தனித்தனி செ
வித்தார் அவ்விடத்தில் அறிவாளர்களும் கூலிகொடுக்கப்பட்ட

ும நூறறுக்கணககாயிருப்பவர்களுமான சிற்பிகளும எலலா ஸாத
ககளோடும கூடினவாகளும சாஸதிரததில ஸமாததாகளுமான
ததயாகளும இருநதார்கள. அபபடியே, நாண, வில், கவசம,
பு இவைகளுடையகூடடஙகளும மிகுதியான தேன குடஙகளும
ககுடஙகளும ரஸபொடிகளுடைய குவியலகளும பாவதங
ககுகிகளாயிருநதன அரசரான யுதிஷடிா, பாசறைதோறும,
திகததணணீரும நலலபுறகளுமுளளனவும உமிககாநதலுடன
னவுமாகச செயதா அவவிடததில பெரியயநதிரஙகளும நாரா
களும தோமரஙகளும கோடாலிகளும விறகளும கவசமுதலிய
களும அமபறுததூணிகளோடுகூடின ரிஷடிகளும இருபபு
ரனுகளுளள கவசமபூணடவைகளும உலோகததாலசெயயபபடட
ததை முதுகிலவிரிககபபடடவைகளும மலைபோல விளஙகு
றவைகளும [1]நூறுயிரமயானைகளை எதிரபபவைகளுமான யானை
ும காணபபடடன. ஓ! பாரதரே! அவவிடததில பாணடவா
அமாநதுவிடடாாகளெனபதை அறிநது, மிததிராகள, சேனைக
ாடும வாகனஙகளோடும அஙகு வநதுசோநதார்கள. பிரமம
ததை அனுஷடிததவாகளும ஸோமபானம செயதவாகளும
கை தகஷிணை கொடுததவாகளுமான அநத அரசாகள பாணடு
திராகளுடைய வெறறிககாக வநதார்கள" எனறுா

நூற்று ஐம்பத்துமூன்றுவது அத்யாயம்

ஸைந்யநிர்யாணபாவம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் கர்ணன்முதலானவர்களைப் பார்த்து யுத்தத்திற்கு
வேண்டுவனவற்றைச் சேகரிக்கும்படி சொல்லியதும்,
அந்தக் கட்டளைப்படி அரசர்கள் குருக்ஷேத்ரத்
துக்குப் புறப்பட ஸித்தமானதும்)

ஜனமேஜயா வினவுகினறுா "யுதிஷடிா யுததம [illegible]
பபததால சேனையுடன அடிததுவநது குருக்ஷே[illegible]
டவீடுசெயது வாஸுதேவரால காககபபடடவரு[illegible]
நபதன அவாகளுடைய புததிராகள ஆகிய இவாக[illegible]
ும, கேகயாகளாலும விருஷணிகளாலும நூறறுக்[illegible]
சாகளாலும சூழபபடடவரும, தேவாகளாலே தேவேந[illegible]

[1] 'நூறுயிரம வீராகளை எதிாககததககவை' எனறும கொளள[illegible]

காககபபடுவதுபோல; மஹாரதாகளால காககபபடடவருமாயி
பதைககேட்டு, துரியோதனராஜன என்ன காயததைச செ
தான? ஓ! பெரிய புததியுடையவரே! குருஜாஙகல தேசத
நெருககமான அநத ஸமபிரமததில நடநததை விரிவாகக கே
விருமபுகிறேன. பாணடவாகளும வாஸுதேவரும விராட
துருபதனும பாஞசால புததிரனை திருஷடதயுமனனும மகா
ஞன சிகணடியும பராககிரமசாலியும தேவாகளாலும நெருஙக
யாதவனுமான யுதாமனயுவுமாகிய இவாகள போரில இநதிரனுட
கூடின தேவாகளையும துனபமடையச செயவாாகள ஓ! த
தனரே! கௌரவாகளுககும பாணடவாகளுககும எது எது ந
ததோ அவறறையெலலாம விரிவாககேடக் விருமபுகிறேன'' என

வைசமபாயனா சொலலததொடஙகினா ''வாஸுதேவா தி
பிப போனபொழுதே, துரியோதனராஜன காணனையும துசசா
னையும சகுனியையும நோககி இதைச சொலலலானன 'கேச
காயததை நிறைவேறற முடியாமலே பாாததாகளை நோககிச செ
ரா அவா கோபமுணடு நிசசயமாய அவாகளைத தூணடுவா
தேகமிலலை எனககுப பாணடவாகளுடன யுததமுணடாவ
வாஸுதேவருடைய இஷடமலலவா? பீமஸேனனும அாஜுனனு
வாஸுதேவருடைய கொளகையிலிருபபவாகள அஜாதசதரு
வானவன அதிகமாகப பீமஸேனனுடைய வசததையடைநதவ
முனனமே எலலாஸகோதராகளுடனும வஞசிககபபடடுமிருககிறா
விராடனும துருபதனும எனனுடன பகை கொணடவாகள அ
களும, சேனைததலைவாகளும வாஸுதேவாவசததை அடுததவாக
ாயிருககினறனா இபபொழுது, நெருககமும மயிாசிலிாககச செ
வதுமான அபபடிப்படட யுததம நடககபபோகிறது. ஆகையா
சோமபலினறிப போருககு வேணடியவறறைஎலலாம செயவி
குருக்ஷேததிரததில, அரசாகளுககு, போதுமான இ
வைகளும பகைவாகளால பிடிககமுடியாதவைகளும பக
பிரதேசததை யுடையவைகளும பதாததஙகளகொண
க கெடுககமுடியாத மாாககஙகளை யுடையவைகளு
கடடுககளால நிறைநதவைகளும பலவித ஆயுதங
களும கொடி கொடிசசீலைகளுடன கூடினவைகளுமா
பா, நூறறுககணககும ஆயிரககணககுமாகச செயயபபட
டு படடணததிறகு வெளியில அவைகளுககு மேடு பளளமிலல
கள செயயபபடடடும இபபொழுது, 'நாளை விடிநதால பிர

ம்' என்று கோஷிக்கப்பட்டும், தாம்தம் வேண்டாம்' என்று
னனுன முயற்சியுள்ளவர்களான அவர்கள், 'அப்படியே ஆகட்
என்று பிரதிஜ்ஞைசெய்து, மறுநாள் விடிந்தவுடன், மிக்க
ழச்சியுடன் அரசர்களுடைய வாஸத்திற்காக அப்படியே செய்தார்
. பிறகு, அந்த அரசர்களெல்லாரும், அந்த அரசன் கட்டளை
க கேட்டு, கோபமுண்டு, பரிகாயுதமு போன்றவைகளும் பொன்
செய்த தோள்வளைகளால் விளங்குகின்றவைகளும் சந்தனமும்
ரோசனையும் பூசப்பட்டவைகளுமான தோள்களை மெல்லமெல்ல
தடவிக்கொண்டே தாமரைமலர்களபோன்ற கரங்களால் அரை
திரங்களையும் உத்தரீயங்களையும் எல்லாபூஷணங்களையும் தலைப
ங்களையும் உறுதிசெய்துகொண்டு விலையேற்பபெற்ற ஆஸனங்
விட்டு எழுந்தார்கள் அவர்களில், சிறந்தவர்களான தேரா
தேர்களையும், குதிரையேறுவதில ஸமர்த்தர்கள் குதிரைகளையும்,
னப பயிற்சியில தேர்ந்தவர்கள் யானைகளையும் சித்தமசெய்தார்கள்.
கு, விசித்திரமானவைகளும் பொன்னுலாகியவைகளுமான பல
சங்களையும் பலவித ஆயுதங்களையும் மற்ற எல்லாவற்றையும் எங்
ஸித்தஞ்செய்தார்கள் காலாட்களான மனிதர்கள் பலவித
தங்களையும் சரீரங்களில பல பொற்கவசங்களையும் தரித்தார்கள்.
பாரதரே! துர்யோதனனுடைய அந்த நகரமானது திருவிழாக்
த்திற்போலச் சிறந்ததும் மிக்க களிப்புற்ற ஜனங்கள் சூழ்ந்ததும்
நக்கமுள்ளதுமாயிற்று ஓ! அரசனே! அப்பொழுது, கௌரவ
ர்களாகிய பெருங்கடலானது ஜனக்கூட்டங்களாகிற நீர்ச்சுழல்
யுடையதும், தேர் யானை குதிரைகளாகிற மீனகளோடுகூடின
, சங்கதுந்துபிகளினுடைய பெரிய முழக்கத்தையுடையதும்,
ரக்கசக்குவியலாகிற ரதனங்களோடுகூடினதும், பலவிதமான ஆப
ரங்களும் கவசங்களுமாகிற அலைகளையுடையதும், ஆயுதங்களாகிற
ழக்கற்ற நுரைகளையுடையதும், உப்பரிகைகளினவரிசைகளாகிற
லகள் சூழ்ந்ததும், தேர்வீதி கடைவீதிகளாகிற பெரிய மடுக்களை
டையதும், போர்வீரர்களாகிற சந்திரோதயத்தினால் விருத்தியடைந்
தமாகி, சந்திரோதயத்தில கடல காணப்படுவதுபோலக் காணப்
பட்டது.

நூறறைம்பததுநான்காவது அதயாயம.

ஸைநயநிாயாண பாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஆசாரியர்களை வதம் செயவதில் மதிமயக்கம் அடைநத யுதிஷ்டிர
செயயவேண்டிய காரியந்தைக்குறித்து வாஸுதேவரைக்
கேட்டதும், அவர் யுத்தமே செயடத்தக்கதென்று
நிச்சயித்ததும்)

*யுதிஷடிரா, வாஸுதேவருடைய அநத வாாததைதயை நினைத
மறுபடியும, அவரை நோககி வினவினா 'ஓ! அசசுதரே! மநதல
துரியோதனன இநத வார்ததையை எபபடிச சொனனுன? இ
ஸமயம நேரிடடிருககையில, நமககு எது தககது? எவவிதமிருநத
நாம நமது தாமததிலிருநது நழுவாமலிருபபோம? ஓ! வா
தேவரே! ஓ! பாநத ஞானமுளளவரே! சீணட கைகளையுடை
வரே! நீா, துரியோதனன காணன ஸுபலபுததிரனன சகு
பிராதாககளுடனகூடின நான ஆகிய எஙகளுடைய கருததை அ
தவாாக இருககிறீா விதுரரும பீஷமருமாகிய இருவருடைய அ
வாாததையையுமகேடடிருககிறீா குநதியினுடைய கருதது பு
மையும உமமால கேடகபபடடது. இவையெலலாம தாணடி, அ
கடி ஆலோசிதது, எது நமககு உசிதமோ அதனை (மறுப
ஆலோசனையிலலாமல சொலலும' எனறுா தாமததோடும அர்த
தோடும கூடிய தர்மாாஜருடைய அநத வாாததையைக கேட
பிறகு, வாஸுதேவா, மேகம துநதுபி இவறறின முழககமபோல
தொனியுடன சொலலலானா.*

*'அறம பொருளகளுடன கூடினதும ஹிதமுமாக நான செ
லிய சொலலோ வஞசகமனமுடையவனன துரியோதனனிடம நி
பெறவிலலை மதிகேடனன அவன பீஷமருடைய சொலலையாவ
விதுரருடைய சொலலையாவது ஒனறையும கேடகவிலலை எல
வறறையும கடநதிருககிறுன அவன தாமததை விருமபவேயிலலை
புகழையும விருமபவேயிலலை கெடுமதியுளள அவன, காண
அடுததிருததலால, எலலாவறறையும ஜயிததுவிடடதாக நினை
கிறுன அவன எனனையும கடடுவதறகு உததரவுசெயதா
துராததமாவும பாவததில உறுதியுளளவனுமான அவன அநத வி
பததை அடையவிலலை. ஓ! தவறுதலிலலாதவரே! அவனிட
தில், பீஷமரும துரோணரும நனறுகச சொலலவிலலை. வித*

ததவிர, மறற எலலாரும் அவனை அனுஸரிககிறாாகள வாஸுபல திரனை சகுனியும காணனும துசசானனுமான மூடாகள உமது யததில மூடததனமாகவும பொறுமையுடனும தகாதவை ப பேசினாாகள தவிரவும், தாயோதனன சொலலிய வாாததை நான சொலலுவதால என்ன பயன ? சுருககமாக, அநதத தமா உமமுடையவிஷயததில உசிதமாக இருககவிலலை, உம டய சேனைகளைச சோநதவாகளான எலலாஅரசாகளிடததிலும தமாக இருககவிலலை தீயவையும நனமையிலலாதவையுமான எல அவனிடததில் நிலைததிருககினறன நாமும முழுமையும விட்டு பொழுதும கௌரவாகளோடு ஸமாதானததை விருமபுகிறே ல அபபொழுது, மேல் ஏறபடககூடியது யுததமே' எனறுா ஓ! பாரதரே ! வாஸுதேவருடைய அநத வாாததையைக டு, எலலா அரசாகளும் பேசாதவாகளாகி அரசருடைய முகத ப பாாததாாகள யுதிஷடிரரோ, அரசாகளுடைய அபிபிரா நத யறிநது, பீமன அாஜுனன நகுலன ஸஹதேவன இவா ாடுகூடிப போருககு முயறசியைச் செயயக கடடளையிடடாா. பொழுது, பாணடவருடைய சேனையில கலகலவெனகிற சபதம டாயிறறு போாமுயறசி கடடளையிடபபடட அபபொழுது, னயிலுளளவாகள மிக மகிழநதனா. தாமராஜரான யுதிஷடிரா லலததகாதவாகளைக கொலலவேணடியிருபபதை ஆலோசித பெருமூசசுவிடடு, பீமஸேனனையும அாஜுனனையும நோககி, கத தடுபபதறகாக எனனால வனவாஸமும (அதனாலுணடான) மும அடையபபடடனவோ அபபடிபபடட இநதப்பெரிய அநாத குலநாசம) பிரயததினததினாலே நமமை அடையவே செய எதனிமிததம நமமால முயறசியானது செயயபபடடதோ, முயறசியினாலேயே நமககுக குறைவாகிவிடடது பிரயத செயயாமலிருககையில, பெரிய கலியானது நமமைச துவிடடது கொலலததகாதவாகளுடன யுததமானது எபபடி யததககதாகும? பிராயமுதிாநதவாகளான குருககளைககொனறு து எபபடி வெறறி உணடாகும ?' எனறுா தாமராஜருடைய அந சாலலைப பகைவரைவாடடுகிறவனை ஸவயஸாசி கேடடு, வாஸு ா சொனன வாாததையைக கேடகசசெயதான. 'ஓ! அரசரே! கிபுததிரா குநதியினுடைய வாாததையையும விதுரருடைய ததையையும சொனனா. அவறறை முழுமையும நீா உறுதியாகத துககொணடீா. அவாகளிருவரும அதாமததைச சொலலாாக

ளென்பது என்னுடைய உறுதியான எண்ணம் ஓ! குந்தீபுத்திர
நீ யுத்தம் செய்யாமல் நிவிருத்தியடைவது உசிதமில்லை' என்று
ஸவ்யஸாசியினுடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு வாஸுதேவ
அப்பொழுது, புன்சிரிப்புடன், பார்த்தனை நோக்கி, 'அது சரித
என்று சொன்னார் ஓ! மஹாராஜரே! பிறகு, அந்தப் பாண்டவர்
யுத்தத்தின் பொருட்டு நிச்சயத்தைச் செய்துகொண்டு, சேனைவீ
ளோடு அந்த ராத்திரி ஸுகமாக வஸித்தார்கள்.

நூற்றைம்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

ஸைந்யநிர்யாண பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் தன் சேனையிலுள்ளவர்களை உத்தமர்களும் நடுத்
தரமானவர்களும் தாழ்ந்தவர்களுமாகப் பிரித்ததும், யுத்த
உபகரணங்களின் வருணனையும், துரியோதனன்
கிருபர் முதலான பதினொருவரைச் சேனாபதி
களாக அபிஷேகம் செய்ததும்)

'ஓ! பாரதரே! பிறகு, இரவு விடிந்தபொழுது, துரியோ
ராஜன் அந்தப் பதினொரு அக்ஷௌஹிணிகளையும் பிரித்தான
சன், இந்த எல்லாச் சேனைகளிலும், காலாட்களிலும் யானைகளி
தேர்களிலும் குதிரைகளிலும், உத்தமத்தையும் நடுத்தரத்தை
அதமத்தையும் நன்கு கட்டளையிட்டான் எல்லாத் தேர்களும்,
தால் கட்டுதற்காகக் கீழ்க்கட்டப்பட்ட கட்டைகளுடன் கூடின
களும் பெரிய அம்புத்தூணிகளையுடையவைகளும் ரதகுபதி
யுடையவைகளும் குத்துக்கோலோடுகூடினவைகளும் தோ
தோடு கூடினவைகளும் யானைகள் வஹிக்கக்கூடிய அம்பறாத்த
களோடு கூடினவைகளும் சக்திகளையுடையவைகளும் காலாளவ
கும் அம்பறாத்தூணி ரிஷ்டி கொடி கொடிச்சீலை வில்லினால் எ
தோமரமென்னும் பாணங்கள் விசித்திரமான கயிறுகள் (ஸமீப
விருப்பவர்களைக் கழுத்தில் சுருக்கிட்டு இழுக்கும்) பாசங்கள் விரி
கள் [1]பகைவனைக் கேசத்தில் மாட்டித்தள்ளும் ஆயுதம் காயச்சப
தைலங்கள் பாகுகள் வறுக்கப்பட்டமணல்கள் ஆகிய இவை
யுடையவைகளும் பாம்புகள் அடைத்த குடங்களையும் எளிதில்

1 'நுனியில் பசை தடவப்பட்ட ஓர் தண்டம்' என்பது பழைய

கூடிய பொருளகளையுமுடையவைகளும மணிகட்டின [1]நுனி
புடைய ஆயுதஙகள இருபபுஆயுதஙகள பாகுகாயசசினஜலம கல
ளை எறிகிற யநதிரஙகள சபதிககினற பிணடிபாலஙகள மெழுகு
கூடிய உலககைகள முளளுளள கழிகள கலபபைகள விஷமபூசின
மரமஆகிய இவையுளளவைகளும முறஙகளும பெட்டிகளும
டாலி முதலியவைகளும [2]அஙகுசதோமரஙகளும உளளவைக
[3]கிலகவசஙகள வாயசசிகள உளி முதலியவைகளுடன கூடியவை
மாயிருககினறன அவைகள புலிததோலகளாலும சிறுத
த தோலகளாலும சூழபபடடவைகளும தடிககழிகளுடன
னவைகளும கொமபுகள கததிகள பல ஆயுதஙகளுடன கூடின
களும கோடாலி குநதாலி எணணெயில நனைதத வெளளை வஸ
ககள ரெய இவைகளுடன கூடினவைகளும ஸவாணஜாலஙகளால
ககபபடடவைகளும பலவித ரதனஙகளால அலஙகரிககப
டவைகளும விசிததிரமான சேனைகளையுடையவைகளும நலல
நதியையுடையவைகளும அகனிபோல ஜவலிககினறவைகளு
ருககினறன அபபடியே, கவசம பூணடவாகளும ஆயுதப
சியில தோநதவாகளும நலல குலததில பிறநதவாகளும
ரைகளின பிறவியை அறிநதவாகளுமான சூராகள தேரோடடு
ல எறபடுததபபடடாாகள எலலாத தோகளும, கஷடததை
நததிசெயகினற யநதிரஙகளும ஔஷதிகளும கடடபபடடன
மணிகள படடஙகள முதலிய பிருதுகள கடடபபடடனவும,
ஜஙகளும பதாகைகளும கடடபபடடனவும, சிறுமணிகள கட
டடனவும, சிகரஙகளையுடையனவும, கேடகஙகளும கததிகளும
டாககததிகளும கடடபபடடனவும, நானகு குதிரைகள கடடப
டனவுமாயிருககினறன எலலாம சிறநத குதிரைகளுளளவைகளு
ருககினறன எலலாம படடாகததிகளும தடிகளுமுளளவை
ம எலலாம நூறு விலலுகளுடையவைகளுமாயிருககினறன.
ககினற இரணடு குதிரைகளுககு ஒரு ஸாரதி, அபபடியே,
ஸாரதிகள வேறு இரணடுபோகள அவாகளும ரதிகாகளில
நவாகள தோாளியும, அபபடியே, குதிரைகளின விஷயம
நதவன. படடணஙகளபோலக காககபபடடவைகளும பகை
ளால நெருஙகமுடியாதவைகளும எஙகும பொனமாலைகளு

[1] மணி கட்டின கேடகம எனறுமாம
[2] இலநதை முளபோனற வளைநத முளளுளளவைகள
[3] இது முஷடியுததததில தரிககபபடுவது.

டையவைகளுமாகி ஆயிரககணககான தேர்கள இருநதன.
களைபபோலவே, யானைகளும, விருதுகள கடடபபடடவைக
நனகு அலஙகரிககபபடடவைகளும ஏழு ஆடகளையுடையவை
மாக ரதனஙகளையுடைய மலைகளபோல இருநதன அரசரே!
களில இரணடு போகள ஈடடியைபத தரிககினறவாகள, இர
போகள சிறநதவிலலைத தரிககினறவாகள, இரணடு போகள சி
கததியைத தரிககினறவாகள ஒருவன் சகதியையும முதகலைச
ததையும தரிககிறவன ஓ! அரசரே! மஹாதமாவான கௌரவருை
அநதச சேனையானது, முழுமையும மதஙகொணட யானைகளா
ஆயுதககூடடஙகளாலும நிரமபியிருநதது அபபடியே, கவசம பூ
வாகளும ஸனனததாகளும கொடிகளையுடையவாகளும நனகு அ
கரிககபபடடவாகளுமான [1] ஸாதிகளோடுகூடினகுதிரைகளும
ஆயிரககணககாயிருநதன நனகு பழககபபடடவைகளும [2]
வாளமபிடிததிழுககபபடாதவைகளும பொனனுபரணஙகளால அ
கரிககபபடடவைகளும, அநேகம லக்ஷணஙகளுமான எலலாக குதி
களும ஸாதிகளவசததில இருநதன அநதச சேனையில பல
வேஷஙகளின வேறுபாடடையுடையவாகளும பலவித க
களும ஆயுதஙகளுமுடையவாகளும பொனமாலைகள அணிந
களுமான காலாடகள இருநதனா. ஒரு தேருககுப பதது ய
களும ஒரு யானைககுப பததுக குதிரைகளும, ஒரு குதிரைக
பதது மனிதாகளும பரிவாரங்களாயிருநதனா. ஒரு தேருககு
பது யானைகளும ஒரு யானைககு நூறு குதிரைகளும இருநதன
குதிரைககு ஏழு மனிதாகள பழுதுபடடதைச செபபனிடுகி
களாயிருநதனா ஐநூறு யானைகளும அவவளவு தோகளுமேயுள
ஒருசேனை பததுசசேனை கொணடது ஒரு பிருதனை பதத
தனைகொணடது ஒருவாஹினீ ஒரு சேனையும ஒரு பிருதனையும
வாஹினியுஙகொணடது, தவஜினீயெனறும சமூவெனறும அக்ஷ
ஹிணீயெனறும வரூதினீ யெனறும ஸமானப பெயாக
சொலலபபடுகிறது இவவிதம, புததிமானான கௌரவ
சேனைகள வகுககபபடடன அக்ஷௌஹிணிகள பதினொ
ஏழுமாகக கணககிடபபடடன. ஏழு அக்ஷௌஹிணிகளே பா

---

1 குதிரை வீராகள

2 'அஸஙகராஹா' எனபது மூலம 'கயிறறுககொணடுமே மு
காலகளைத தூககிககொணடுமே நிறறல, குதிரைகளின தூககுணம,
படியிலலாதவை' எனபது பழைய வுரை.

*

ளுக்குச் சைனியமாயின கௌரவர்களுக்குப் பதினொ க்ஷௌஹிணிகள் ஸைன்யமாயிருந்தன. ஐம்பத்தைந்து மனிதர்கள் ண்டது, ஒரு பத்தியென்று விதிக்கப்படுகிறது அது மூன்று ண்டது சேனுமுகம் என்றும் குலமமென்றும் சொல்லப்பட்டது றுகுலமங்கள் கொண்டது ஒருசணம் ஆயுதமெடுத்து யுத்தம் கின்றவைகளும் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றவைகளுமான ங்களோ தூர்யோதனனுடைய சேனைகளில் பதினுபிரககணக்காக ந்தன அப்பொழுது, தோள்வலிமிகுந்த தூர்யோதனராஜன், அவர் ல் சூரர்களும் புத்திமான்களுமான மனிதர்களை நனகுபார்த்துச் றுதிபதிகளாகச் செய்தான் முதலில், மனிதர்களில் மிகச்சிறந் களான கிருபர், துரோணர், சல்லியன், ஸிந்துதேசாதிபதியான ரதன், காம்போஜதேசத்தரசனான ஸுதக்ஷிணன், கிருதவர்மா, ரணபுத்ரர், கர்ணன், பூரிஸ்ரவஸ், ஸுபலபுத்திரனான சகுனி, பலசாலியான பாஹ்லிகன் ஆகிய அரசர்களை வரவழைத்துத் த்தனி ஒவ்வோர்அக்ஷௌஹிணிக்கும் நாயகர்களாக விதிப்படி ஷேகம் செய்தான் ஓ! பாரதரே! அவன் அவர்களுக்கு ஒவ் ருநாளும் ஒவ்வொருவேளையிலும் நேரில் அடிக்கடி பலவிதமான ஜகளையும் செய்தான் அப்படியே, அந்தஅரசர்களும் அவர்களு ப முயற்சியைப் பின்பற்றினவர்களான அவர்களுடைய சேனை களும் கட்டுப்பட்டு அரசனுடைய பிரியத்தைச்செய்ய விருப்ப ள்வர்களாயிருந்தார்கள்.

நூற்றைம்பத்தாறுவது அத்யாயம்.

ஸைந்யநிர்யாணபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(துரியோதனன், பீஷ்மரைச் சேனாதிபதியாக இருக்கும்படி ப்ரார்த்தித்ததும், அவர் பிரதிஜ்ஞையுடன் சேனைத் தலைமையை ஏற்றுக்கொண்டதும், அவரைச் சேனாபதியாக அபிஷேகம்செய்து சேனைகளுடன் குருக்ஷேத் திரம் வந்ததும்)

பிறகு, திருதராஷ்டிர புத்திரனான தூர்யோதனன், எல்லா அர சர்களோடும் சேர்ந்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, சந்தனுவின் புத்திர பீஷ்மரை நோக்கி இந்தவார்த்தையைச் சொல்லலானான்

'சேனையானது மிகவுமபெரிதாயிருநதாலும, சேனையை நடததுப
இலலாவிடில, யுததததைஅடைநது, எறுமபுகளின வரிசைபோ
சிதறிவிடுகிறது ஒருபொழுதும ஒருவிஷயததிலும இரணடு
டைய புததியானது ஸமமாகஇருககிறதிலலை. சேனையை நட
வோருடைய செளாயமும ஒனறுககொனறு முரணுகிறது ஓ! ப
அறிவுளளவரே! பிராமமணாகளெலலாரும குசதவஜததைத தூ
காடடிககொணடு அளவறற பராககிரமமுடைய ஹேஹயாகளை எ
தாாகள ஓ! பிதாமஹரே! அபபொழுது, வைஸயாகளும சூ
ராகளும அநத க்ஷததிரியாகளை எதிாததாாகள ஒருபககத
மூனறுவாணஙகள, ஒருபககததில க்ஷததிரியஸரேஷடாகள, அ
மூனறுவாணததாாகளும யுதததில அடிககடி தோலவிஅடைந
கள ஒருபககததில சேனைஅதிகமாயிருநதும க்ஷததிரியாக
ஜயிததாாகள பிறகு, அநத பிராமமணஸரேஷடாகள க்ஷத
யாகளிடததிலேயே கேடடாாகள ஓ! பிதாமஹரே! தாமத
உணாநதவாகளான அவாகள, 'நாஙகள யுதததில மஹாபுத
ஞன ஒருவனுடைய (வாாததையைக) கேடகிறோம நீஙகளெ
லாரும தனிததனியே தனதன புததியினவசததிலிருககினறீா
என்று அவாகளுககு உணமையையே சொனனாாகள பிறகு,
துபபிராமமணாகள நீதியில மிகவும சமாததனும சூரனுமான
பிராமமணனைச சேனாபதியாகச செயதாாகள அவனால, க்ஷத
யாகளை ஜயிததாாகளெனறு கேளவி இவவிதம எவாகள
ததனும சூரனும நனமையைவிருமபுகிறவனும களஙகமறறவனு
சேனாபதியை அமைததுக கொளளுகினறனரோ அவாகளே யு
தில பகைவாகளை வெலலுகினறனா நீா (நீதியில) சுககிரா
ருககு நிகரானவா, எபபொழுதும, எனனுடைய நனமை
விருமபுகிறவா, (பிறரால) கொலலமுடியாதவா, தாமததிலிருப
அபபடிபபடட நீா, கிரணததோடகூடினவைகளுககுச சூ
போலவும, கொடிகளுககுச சநதிரன போலவும, யக்ஷாகளு
குபேரனபோலவும, தேவாகளுககு இநதிரனபோலவும, பாவ
ளுககு மேருபோலவும, பக்ஷிகளுககுக கருடனபோலவும,
களுககுக குமாரககடவுள போலவும, வஸுககளுககு அகனி
வும, எஙகளுககுச சேனாதிபதியாக இருககககடவீா இநதிர
தேவாகளபோல உமமால காககபபடட நாஙகளோ, தேவாகள
வெலலமுடியாதவாகளாவோம இது நிசசயம நீா தேவாக
முனனே ஸகநதா செலலுவதுபோல எஙகளுககுமுன செல

நாயகள், கனறுகள காளையினபின செலலுவதுபோல, உமக்
பின வருவோம' எனறுன

பீஷமா, 'பாரத! தோளவலி அமைநதவனே! நீ எபபடிச
லலுகிருயோ அபபடியே ஆகக (ஆனுல), எனககு உஙகளைப
லவே பாணடவாகளும ஆவா ஓ! அரசனே! எனறுல அவா
களுககும நனமையானதே சொலலததககது நான பிரதிஜஞை
திருபபதால, உனனிமிததமாக யுததம செயயவேணடும
லல, பாரில நரஸரேஷடனும குநதீபுததிரனுமான அநதத
ருசயனைததவிர, எனககுசசரியாக யுததமசெயபவனைப பாாகக
லை. மஹா புததிசாலியான அவனே பல திவயாஸதிரஙகளை
வான ஆனுல, (அநதப)பாணடவன ஒருகாலும யுததததில
ரிபபடையாக எனனுடன போாசெயயமாடடான நானும
னும நொடிபபொழுதிலேயே அஸதிரஙகளின பலததைக
ணடே தேவாகள அஸுராகள ராக்ஷஸாகளோடகூடின இநத
ததை மனிதாகளறறதாககச செயவோம ஓ! அரசனே! எனக
பாணடுவினபுததிராகளைக கொலலததககவாகளலலா ஆகை
, எபபொழுதும ஒரு பிரயோகததால மறறபபதினுயிரம
ாகளைக கொலலுவேன குருநநதன! அவாகள யுததததில
விலேயே எனனைக கொலலாமலிருநதால, நான இவவிதம
ாகளுடைய வததனைதசசெயவேன ஓ! அரசனே! சேனு
பான நானே எனனிஷடபபடி உனனிடம வேறு ஒருபிரதிஜஞை
டிருபபேன அதனை இபபொழுது எனனிடம கேடகவேணடும
அரசனே! முதலில கா்ணனுவது யுததம செயயபபடடும, அலலது,
வது யுததம செயகிறேன ஏனனறுல, ஸூதபுததிரன யுதத
பததில எபபொழுதும எனனுடன முரணுதலைச செயகிறுன'
றுா கா்ணன, 'ஓ! அரசனே! பீஷமா உயிருடனிருககையில,
எவவிதததாலும யுததமசெயயேன பீஷமா கொலலபபடட
கே, காணடீவததை விலலாகவுடைய அாஜுனனுடன யுததம
பவேன' எனறுன

பிறகு, திருதராஷடிரபுததிரன [1] மிகக சமாததரான பீஷ
ர விதிபபடி சேனுபதியாகச செயதான அவா அபிஷேகம
பபபெறறு விளஙகினுா அபபொழுது, அரசனுடைய கடடளை
ல வாததியககாராகள நூறுகளும ஆயிரஙகளுமாகப பேரிகளையும
கஙகளையும ஊககததுடன முழககினுாகள பலவிதமான சிஙக

1 'வேதியாகளுககு மிகக தக்ஷிணைகள கொடுதது' எனறுமாம.

நாதஙகளும வாகனஙகளுடைய சபதஙகளும இடிகளும் பூகம்
களும யானைகளின பிளிறுதலகளும எலலாப போாவீராகளுடை
மனஙகளையும களைபபடையச செயதுகொணடு உணடாயி
தவிர, அசரீரிவாக்குகளும உணடாயின ஆகாயததிலிருந
உறகைகளும விழுநதன மேகமிலலாமலே ரகததால சேறுயி
குமபடி மழை உணடாயிறறு நரிகளும, மிகபபிரகாசிககி
வைகளும பயததைத தெரிவிககினறவைகளுமாகி மிகவுளைபிட
ஓ! அரசரே! அரசன பீஷமருககுச சேனாபதிஸதானததில
ஷேகம செயதபொழுது உககிரமான ரூபஙகளுடைய இவைகள
றுககணககுககளாக உணடாயின. பலகைவா சேனையைத தனபுற
பவரான பீஷமரைச சேனாபதியாகச செயத பிறகு, பசுககளா
பொனகளாலும பிராமமணஸரேஷடாகளைப பலமுறை ஸவஸதி
னம சொலலுமபடி செயது, ஜயததிறகுரிய ஆசீாவாதஙகளால
கிறவனாகி, அபபொழுதே சேனைகள சூழப பீஷமரை முனவிட்
கொணடு தமபிமாாகளுடன வெளிககிளமபிப பெரிதான சேனை
டன குருக்ஷேததிரததை அடைநதான ஓ! அரசரே! கௌர
காணனுடன குருக்ஷேததிரததைச சுறறிவநது ஸமமான பிரதே
தில பாசறையை நிாமாணம செயதான இனிமையானதும உவ
தும மிகுதியாகப புலலுகளும விறகுகளுமுளளதுமான பிரதே
தில பாடிவீடானது ஹஸதிநாபுரம போலவே விளஙகிறறு" என

நூறறைமபததேழாவது அதயாயம

ஸைநயநிரயாணபாவம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர், த்ருபதன் முதலான எழுவாகளைத் தனித்தனி சேனாதிபதி
ளாக அபிஷேகம் செயததும், திருஷ்டத்யும்னனை எல்லாச்
சேனைகளுக்கும் தலைவனாக அபிஷேகம் செயததும், பல
ராமா பாண்டவாகளைப்பாாக்கும் விருப்பத்துடன் குரு
க்ஷேத்திரம் வநததும், பிறகு பநதுக்களுடைய
மரணத்தைப் பார்க்கப் பொறாத அவர் தீர்த்த
யாத்திரைக்குச் சென்றதும்)

ஜனமேஜயா வினவலானா —"கஙகாபுததிரரும மஹாதம
விலலாளிகளில சிறநதவரும பாரதாகளுககுப பிதாமஹரும எ
அரசாகளிலும தவஜம போனறவரும புததியினால பிருகஸபதி
நிகரானவரும பொறுமையினால பூமிககு நிகரானவரும காமபீர

ஸமுத்திரம் போன்றவரும், இமயமலைபோல் ஸ்திரமாயிருப்
ரும், உதாரத்தன்மையால் பரமமாவைப் போன்றவரும், காந்தியி
சூரியனுக்கு நிகரானவரும், சரமாரிகளால் இந்திரன்போலப்
கவரை நாசஞ்செய்பவருமான பீஷ்மர் மிகவும் விரிவானதும்
க அச்சந்தருவதும் மயிர்க்கூச்சத்தைச் செய்வதுமான யுத்தமா
யாகத்தில் பலநாளாகத் தீக்ஷைபெற்றிருப்பதைக் கேட்டு, அப்
பொழுது, புஜபலமமைந்தவரும் எல்லா ஆயுததாரிகளிலும் சிறந்த
மான யுதிஷ்டிரர் என்ன சொன்னார்? பீமார்ஜுனர்களும் கிருஷ்ண
என்னசொன்னார்கள்?" என்று கேட்டார்.

வைசம்பாயனர், "ஆபத்தில் செய்யத்தக்கதை அறிந்தவரும்
த்திலும் அர்த்தத்திலும் ஸமர்த்தரும் சிறந்தபுத்தியை உடைய
ம் பேசுகிறவர்களில் சிறந்தவருமான யுதிஷ்டிரர் பிராதாக்களையும்
வதரான வாஸுதேவரையும் வரவழைத்து ஸமாதானத்துடன்
தவார்த்தையைச் சொல்லலானார்: 'சைனியங்களைச்சுற்றி ஆக
யுங்கள் கவசம்பூண்டுகொண்டு ஸன்னத்தர்களாக இருங்கள்.
களுக்கு முதலிலேயே பிதாமஹரோடு யுத்தம் நேரிடப்போகி
ஆகையால், என்னுடைய ஏழு அக்ஷௌஹிணிகளிலும் சேனை
களைப் பாருங்கள்' என்றார். கேசவர், 'ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே!
தக்காலம் நேரிட்டிருக்கையில், நீர் சொல்லவேண்டியபடி பய
ள்ளதான இந்தவார்த்தையைச் சொன்னீர். ஓ! தோள்வலி
மந்தவரே! எனக்குத் திருப்தியாயிருக்கிறது. பிறகு, செய்ய
ண்டியதைச் செய்யக்கடவீர். இப்பொழுது, உம்முடைய சேனை
ஏழுநாயகர்களை நியமிக்கக்கடவீர்' என்றார்.

ஓ! அரசரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரர், மஹாபாக்கியவான்களும்
ர்களும் யுத்தத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான துருபதன், விரா
, சினிஸ்ரேஷ்டனான ஸாத்யகி, பாஞ்சாலபுத்திரனான திருஷ்ட
மன்னன், திருஷ்டகேது, பாஞ்சாலபுத்திரனான சிகண்டி, மகத
சாதிபதியான ஸஹதேவன் இவ்வேழுவீரர்களையும் வரவழைத்
சேனாபதிகளாக விதிப்படி அபிஷேகஞ்செய்தார். இவர்களில்
ராணருடைய நாசத்திற்காக ஜ்வலிக்கச்செய்யப்பட்ட அக்னியி
ந்துண்டான திருஷ்டத்யும்னனை எல்லாச்சேனைகளுக்கும் பதி
வுஞ்செய்தார். மகாத்மாக்களும் சோர்ந்தவர்களுமான அந்த எல்
குமே குடாகேசனான தனஞ்சயனைச் சேனாதிபதிகளுக்குப் பதி
ச்செய்தார். பலராமனுக்குத் தம்பியும் ஸ்ரீமானும் மஹாபுத்தி
லுமான ஜனார்த்தனர் அர்ஜுனனுக்கு நாயகரும் (அவனது) குதி

ளைகளுககு ஸாரதியுமானா மிகவும நெருஙகினதும பெரியநா
ததைச செயவதுமான அநதயுததததைபபாாததா, அகரூா (
லானவாகளோடும, ததன ஸாமபன உததவா முதலியவாகளோ
பிரதயுமனனோடும, ஆருகனுடையபுததிராகளோடும, சாருதே
ணனமுதலியவாகளோடும, சிறநதவாகளும புலிகளைபோல அதிக
முடையவாகளுமான விருஷணிஸரேஷடாகளால, தேவாகளால
திரன காககபபடுவதுபோலக காககபபடடவரும, பருததநதோள
யுடையவரும,நீலமானபடடு உடுததவரும, கைலாஸின கொடுமுடி
நிகரானவரும,சிஙகமபோல விளையாடடுநடையையுடையவரும, ஸ்ரீ
னும, மததால கடைககணகள சிவநதவருமான பலராமா பாா
வாகளுடைய அரசிருககுமிடததை அடைநதாா அவரைப ப
தவுடனே, தாமராஜனும மிககககாநதியுடையகேசவரும குநதீபுத
னும பயஙகரமானசெயகையுடையவனுமான பீமஸேனனும
ஜுனனும அஙகுளள மறற மனனவாகளும எழுநதிருநதாா
அவாகளோ, வருகினறவரான ஹலாயுதரைப பூஜிததாா
பிறகு, பாணடு புததிரரான அரசா (தம) கையால
ருடைய கையைப பிடிததாா வாஸுதேவா முதலான எலலா
அவரை வணஙகினாாகள பகைவாகளை அடககுகிறவரான ஹ
யுதா, முதியவாகளான விராடனையும, துருபதனையும வணஙகி
யுதிஷடிரருடன சோநது உடகாாநதாா அதன பிறகு, அநத அ
கள நானகு பககததிலும உடகாாநதபொழுது, ரோஹிணீ புத
ரான பலராமா வாஸுதேவரைபபாாததுச சொலலலானாா

'இபபொழுது மனிதாகளுககுப பயஙகரமும குரூரமுமான
மானது உணடாகபபோகிறது. இது தெயவவசமானது இதனைக
பபதறகு முடியாதெனறு நிசசயமாக நினைககிறேன அநதயுதத
விருநதும இஷட ஜனஙகளுடன கரையடைநதவாகளும புணபட
தேகஙகளுடன ரோக மிலலாதவாகளுமா யிருககினற உஙக
பாாபபே னெனபது எனனெணணம பாாிலுளள க்ஷததிரியக
ஒருஙகுசோநது காலததால பககுவமாகிவிடடது, ஸநதேகமில
யுததமும, இறைசசியாலும இரததததாலும சேறுககுமபடி பெரி
நேரபபோகிறது வாஸுதேவன, எனனால ஏகாநததததில, '
ஸுதன! ஸமபநதிகளவிஷயததில ஸமமான நிலையிலிரு ஏ
ஞால, நமககுப பாணடவாகளைப போலவே அரசனும தாயோ
னும அவனுககும உதவிசெயயவேணடும' எனறு அடிககடி
லபபடடும மாறுகிறான உமமுடைய நிமிததததில மதுஸூத

னுடைய அந்த வார்த்தையையும் செய்யவில்லை தனஞ்சயனைக்
கி முழு அபிப்பிராயத்தோடு உம்மிடம் சேர்ந்துவிட்டான் நிச்சய
ய பாண்டவர்களுக்கே ஜயம் என்பது என்னுடைய உறுதி
ர் எண்ணம் ஓ! பாரதரே! வாஸுதேவனுக்கு இந்த ஊக்கம்
படியன்றோ இருக்கிறது? நானோ, கிருஷ்ணனையன்றி (இந்த) உல
ந்த நிமிர்ந்துபார்க்கவும் விரும்பவில்லை ஆகையால், நான்
வன் செய்ய விரும்பினதை அனுஸரித்திருக்கிறேன் வீரா
ம கதாயுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களுமான (பீமன் துரியோதனன்)
வர்களும் எனக்குச் சிஷ்யர்களல்லவோ? ஆகையால், பீமனிடத்
ம அரசனான துரியோதனனிடத்திலும் ஸமமான அன்பையுடை
னுயிருக்கிறேன் ஆகையால், ஸரஸ்வதியினுடைய தீர்த்தங்களை
டவதற்காகப் போகிறேன் கௌரவர்கள் நசிப்பதைப் பார்த்
பொறுக்கமாட்டேன்' என்றார் பெரிய தோள்களையுடையவ
ர பலராமர், இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு, பாண்டவர்களிடம் அனு
பெற்றுக்கொண்டு கூடவந்த கிருஷ்ணனைத் திருப்பிவிட்டுத்
த்தயாத்திரைக்குச் சென்றார்

நூற்றைம்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்.

ஸைந்யநிர்யாணபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ருக்மி பாண்டவர்களுக்கு உதவிசெய்வதற்கு வந்ததாகக்கர்வத்தோடு சொன்னதும், அர்ஜுனன் அதனைமறுத்ததும், பிறகு அவன் துரியோதனனை அடைந்து அவ்விதமேசொல்லியதும், அவனாலும் மறுக்கப்பட்டதும்)

இந்தச்சமயத்திலேயே மஹாத்மாவும் [1] ஹிரண்யம்போன்ற
ரமங்களையுடையவனும், இந்திரனுக்கு நெருங்கினநண்பனும்,
ராஜனும், தக்ஷிணதேசத்தார்களுக்குப் பதியுமான பீஷ்மகராஜனு
டய புத்திரன், செய்த பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றுபவர்களுக்குத்
லவனும் ருக்மியென்று எல்லாத்திசைகளிலும் புகழ்பெற்றவனுமா
நந்தான் அவன் கந்தமாதனபர்வதத்தில் வஸிப்பவனான கிம்புரு
ஷ்ரேஷ்டனுக்குச் சிஷ்யனாகி [2] நான்கு பாதங்களோடு கூடிய

1 'ஹிரண்யரோமன்' என்னும் பெயருடையவன் என்றும் கொள்ள
ம 2 ஆதிபர்வம், 877-ம்பக்கம் குறிப்பில் பார்க்க

தனுர்வேதம் முழுமையையும் அடைந்தான். நீண்டகைக
யுடையவனான அவன் காண்டீவத்தின் தேஜஸ்ஸுக்குநிகரானது
சார்ங்கத்தோடு ஒப்பானதும் திவ்யலக்ஷணமுடையதுமான ம
ந்திரனுடைய தனுஸையும் அடைந்தான் இம்மூன்றும்தாம் தே
களுடைய திவ்யமான தனுஸ்ஸுகள் அவைகளில், காண்டீவமான
வருணனுடையது விஜயமென்கிற வில் இந்திரனுடையது திவ்ய
தேஜோமயமுமான சார்ங்கமென்ற வில்லையோ விஷ்ணுவினுடை
தாகச் சொல்லுகின்றனர் பகைவர்களுடைய சேனைக்குப் பயத்
விளைவிக்கின்ற அதைக் கேசவர் தரித்தார் அர்ஜுனன் காண்டவ
த்தில் அக்னியினிடமிருந்து காண்டீவத்தையடைந்தான் மி
தேஜஸையுடைய ருக்மியானவன் த்ருமனிடமிருந்து விஜயமெ
கிற வில்லை அடைந்தான் ஹ்ருஷீகேசரானவர் பராக்கிரமத்த
முரனுடைய பாசங்களை அறுத்து, அவனைக்கொன்று, பூமிபுத்திர
நரகனைவென்று, மணிகுண்டலங்களைக் கவர்ந்து, பதினாயிரம் ஸ
களையும் பலவித ரத்னங்களையும் விற்களில்சிறந்ததான சார்ங்கத்
யும் அடைந்தார் ருக்மியோ மேகத்திற்கு நிகரான சப்தத்
யுடைய விஜயமென்கிற வில்லையடைந்து உலகத்தைப் பயப்படுத்
கிறவன்போலப் பாண்டவர்களிடம் வந்தான் தன் புஜப
த்தால் கர்வமுற்றவனும் எல்லாவில்லாளிகளிலும் சிறந்தவனு
வீரனுமான எவன், முன்காலத்தில், புத்திமானான வாஸுதேவர் (
மிணியை அபகரித்ததைப் பொறாமல், 'ஜனார்த்தனரைக்கொல்லா
திரும்பேன்' என்று சபதம்செய்து, உடனே பெரிதும் நெடுந்தூ
பாய்வதும் பலவித ஆயுதங்களும் கவசங்களுமுடையதும் கங்
போலச்செழித்ததுமான நால்வகைச்சேனையுடன் விருஷ்ணி கு
தவரான கிருஷ்ணரைத் தொடர்ந்தானோ, அவன், யோகங்களுக்
லாம் ஈச்வரரும் பிரபுவுமான கிருஷ்ணனை எதிர்த்து அவமதிக்
பட்டு,லஜ்ஜையினால் குண்டினநகரத்தைத் திரும்பிப்படையவில்லை ப
வீரர்களைக்கொல்லுகிறவனான அவன் (தான்)யுத்தத்தில் கிருஷ்ணனு
ஜயிக்கப்பட்டவிடத்திலேயே அதிகமான யானைகுதிரைகளையுடை
பெரியசேனையாலே போஜகடமென்கிற உத்தமமான நகரத்தை நி
ணம்செய்தான் ஓ! அரசரே! அந்நகரம் உலகில் போஜகடமென்
பெயருடன் பிரஸித்திபெற்றதாயிருக்கிறது மஹாவீர்யசாலியா
அந்தப்போஜராஜன் பெரிதான ஓர் அக்ஷௌஹிணிசேனையினால் சூழ
பட்டு விரைவில் பாண்டவர்களை அடைந்தான் பிறகு, கவசம்தரித்
விற்பிடித்துக் கையுறை பூண்டவனும் கத்திதாங்கி அம்பறாத்தூ

ள மாட்டிககொண்டவனுமானஅவன, பாணடவாகளுககு அறி
தது, வாஸுதேவருடைய பிரியததை அடையும விருபபததால,
திததியனுககு ஒபபான வாணமுடையதேருடன பெரிதான(பாண
வ)சேனையுள புகுநதான யுதிஷடிர ராஜரோ அவனை எதிாகொணடு
ஜிததா அவன பாணடுபுததிராகளாலே நியாயமாகப பூஜிகக
ம துதிககவும படடு அவாகளெலலாரையும அஙகிகரிததுச சேனை
ளுடன இளைபபாறிவிடடு, வீராகளுடைய மததியில குநதீபுததிர
ன தனஞசயனை நோககி, 'ஓ! பாணடவ! பயமடைநதிருபபாயா
ல, யுதததததில நான ஸஹாயனுக நிறகிறேன யுததததில உனக
ப பகைவாகளால தாஙகமுடியாத உதவியைச செயவேன இவ
லகில பராககிரமததில எனககுச சமமான மனிதன ஒருவனுமிலலை
! பாணடவ! வீராகளான துரோண கிருபாகளையோ, அலலது,பீஷம
ணாகளையோ எனககு நீ எநதப பாகததைக கொடுபபாயோ அந
ப பாகததை நான யுததததில கொலலுவேன, அலலது, இநத
லலா அரசாகளுமே இருககடடும போரிலபகைவாகளைககொனறு
னககுப பூமியை அளிபபேன' என்றுன இவவிதம, தாமராஜா வா
ுதேவா இவாகளின முனனிலையில, ராஜஶரேஷடாகளும மறறவா
ளும எலலாரும கேடகுமபடி சொலலககேடட புததிமானுன தனஞ
பன வாஸுதேவரையும பாணடவரான தாமராஜரையும பாாதது
நேகததை முனனிடடுச சிரிததுகொணடு சொலலலானுன

'ஓ! வீர! கோஷயாததிரையில மிகக பலமுடையவாகளான கநதா
ாகளுடன யுததம செயகிற எனககு எநத நணபன அபபொழுது
தவியாயிருநதான? அபபடியே, காணடவததில மிகவும பயஙகர
ான அநதத தேவாஸுராகளுடன யுததகளததில போாசெயகினற
னககு அபபொழுது எவன உதவியாயிருநதான? நிவாதகவசாகள
லகேயாகளெனகிற அஸுராகளோடு யுததததில போா செயகினற
னககு அபபொழுது எவன உதவியானுன? அபபடியே, விராட
ரததில பலபோகளானகெளரவாகளோடு போாககளததில சண
டசெயகிற எனககு அபபொழுது யாா உதவியானுன? ஓ! நரஶரேஷ
னே! யுததவிஷயததில ருததிரரையும இநதிரனையும குபேரனையும
மனையும வருணனையும அகனியையும கிருடரையும துரோணரையும
ாதவரையும உபாஸிததுத் திவயமும தேஜோமயமும திடமுமான
ணடீவமெனனும விலலைததரிககிறவனும, குறையாதபாணஙகளை
டையவனும, தெய்வததனமையுள்ள அஸதிரஙகளையுடையவனும,
களரவாகளுடைய குலததில பிறநதவனும, மேலும, பாணடுவுககுப

புததிரனும,துரோணருககுச சிஷயனெனறுசொலலிககொள்பவ
வாஸுதேவரை ஸஹாயமாகக கொணடவனுமான எனபோனற
'பயநதவனுயிருககிறேன' எனறு புகழைககெடுககினறதும வஜ
ததிறகு நிகரானசபததைதயுடையதுமான வாாததையை எ
சொலலுவான ? ஓ ! நீணட கைகளையுடையவனே ! நான பயம
தவனுக இலலை. எனககு ஸஹாயததினுலுணடாகும பயனுமி
இஷடபபடியும முயறசிககுத தககபடியும செலலு, அல்லது, இ
யாவது இரு' எனறுன பரதஶரேஷடரே ! புததிமானுன அ
தனஞசயனுடைய அநதவாாததையைககேட்டு ருகமியான
அஙகிருநது ஸமுததிரததிறகு நிகரான சேனையைத திரு
கொணடு அபபடியே துாயோதனனை அடைநதான அநத அ
அவனையடைநதும அபபடியே சொனனுன சூரனெனகிற க
கொணட அவனுலும அபபொழுது மறுககபபடடான ஓ !
ராஜரே ! பூபாலரே ! விருஷணிகுலததிலுணடான பலராமரும
மியும இருவாதாம அநதயுததததிலிருநது விலகினாகள ப
ரும பீஷமகனுடைய புததிரனுன ருகமியும தீாததயாததிரை
சென றபிறகு,பாணடவாகள, மறுபடியும, ஆலோசனைககாக உட
தாாகள. ஓ ! பாரதரே ! அரசாகளால வியாபிககபபடட தா
ருடைய அநதஸபையானது நக்ஷததிரஙகளால விசிததிரமான
யம சநதிரனுலே விளஙகுவதுபோல விளஙகிறறு " எனறுா.

நூற்றைம்பததோனபதாவது அதயாயம்

ஸைந்யநிர்யாணபாவம். (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் துருபாண்டவ சேனைகளின் வரலாற்றைச்
சொல்லும்படி ஸஞ்சயனைக் கேட்டதும், அவன் மனித
ரால் ஊழ்வினைவிலக்கமுடியா தென்பது முதலா
கச் சொல்லத்தொடங்கியதும்)

ஜனமேஜயா வினவினா "ஓ ! பிராமமணஶரேஷடரே !
தம குருக்ஷேததிரததில சேனைகள வகுககபபடடிருககும பொ
காலததாலேவபபடட கௌரவாகள எனன செயதாாகள?" எ
வினவ, வைசமபாயனா சொலலுகிறுா "ஓ! பாரதஶரேஷடரே!
ராஜரே ! சேனைகள அவவிதம வகுககபபடடு ஸனனததமாக
கையில, திருதராஷடிரன, ஸஞசயனை நோககி ஒருவாாததை ெ

. 'ஸஞசய ! வா கௌரவாகளுடையசேனையும பாணடவாகளு
ய சேனையும தஙகியதைதபபறறி எனககு மிசசமினறி எலலாவற
புமசொலலு நான யுதததகதில நாசததையுணடுபணணுகினற
ஷஙகளை அறிகிறவனுயிருநதும, வஞசனையில எணணமுளளவ
கெடட சூதாடியுமான புததிரனைத தணடிககவோ, எனககு
ததைசசெயதுகொளளவோ வலலவனுகாதபடியால தெயவத
யெ மேலாக நினைககிறேன மனிதமுயறசியைப பயனறறதாக
ககிறேன. ஸூதா ! எனனுடைய புததியானது தோஷஙகளை
றிப பாாககிறதாகவே இருககிறது ஆனுல, அது துாயோத
அடையுமபோது மறுபடியும திருமபிவிடுகிறது. ஸஞசய !
ிதம அடைநதிருககையில, எது நோககூடியதோ அது நோவே
கிறது. யுதததகதில சரீரததைவிடுவதே க்ஷததிரியாகளுககுச
ததாமமலலவா ?' எனறுன. ஸஞசயன சொலலுகிறுன 'ஓ !
ராஜரே ! நீா கேடக விருமபுவது உமககு உசிதமானதே.
ல, துாயோதனனிடததில இநதத் தோஷததை வைபபதறகுத
வரலலீா ஓ ! அரசரே ! நான சொலலுகிறேன. மிசசமின
கேளும. தனனுடைய பாவததால தீமையை அடைகிற மனி
தோஷததால காலததையோ தேவாகளையோ நிநதிககத தகுதி
ாவனுகான ஓ ! மஹாராஜரே ! மனிதாகளில எவன இழிவா
தயெலலாம செயவானே, இழிவானவைகளை நனகு ஆசரிககினற
ன எலலாஉலகததிறகும கொலலவேணடியவன ஓ! அரசரே !
டவாகள உமமை எதிாபாாததுச சூதாடடததில அவமதிககப
மநதிரிகளுடன அவமானததை அனுபவிததாாகள குதிரை
ககும யானைகளுககும அளவறற பராககிரமமுடைய அரசா
ககும யுதததகதில யுததநிமிததமான வைரததை எனனிடம
மையும கேளும எலலாவுலகமும நாசமடையககூடிய பெரிய
ததில நடநததைக கேடடு உறுதியோடிரும பொறிவுடைய
ன நீா வருததமுறறவராகாதீா. மனிதனுனவன புணணிய பாவ
ஙகளில தானே காததாவாகிறதிலலை மனிதன ஸவதநதிரமில
வனுகி மரபபாவைபோலச செயவிககபபடுகிறுனலலவா ? சிலா
ானுல ஏவபபடடும சிலா தறசெயலாலும மறறவா முன
களாலும செயவிககபபடுகினறனா இது மூனறு விதமாகக
பபடுகிறது. ஆகையால, அனாததததை அடைநதவரான
திரமாயிருநது கேளும' எனறுன.

சைநயநிர்யாணபர்வம்முற்றிற்று

நூற்றறுபதாவது அத்யாயம்

உலூகதூதாகமன பர்வம்.

(துரியோதனன் உலூகனைப் பாண்டவர்களிடம் தூதனுப்பியது)

ஓ! மஹாராஜரே! மகாத்மாக்களான பாண்டவர்கள் ஹிர
வதியின் அருகில் தங்கியிருந்தபொழுது, கௌரவர்கள் விதிப்ப
சேனைகளை நிறுத்தினார்கள் ஓ! பாரதரே! துரியோதனராஜ
அவ்விடத்தில் பராக்கிரமத்துடன் சேனையை இருக்கச்செய்து,
சாகளை வெகுமானித்து, அப்படியே, காவற்சேனைகளையும் வைத்
அவ்விடத்தில் காக்கவேண்டிய பொருள்களைக் காக்கும்படி வே
வீரர்களுக்கு உத்தரவுசெய்து, அவ்விடத்தில் கர்ணனையும் துச்ச
னனையும் ஸுபலபுத்திரனான சகுனியையும் வருவித்து ஆலோச
செய்தான் ஓ! பாரதரே! ராஜச்ரேஷ்டரே! மனிதர்களில்சிற
வரே! அவ்விடத்தில் துரியோதனராஜன் கர்ணனோடும் சகு
னியோடும் ஆலோசித்து, உலூகனைத் தனியே அழைத்து, இந்தவா
த்தையை உரைக்கலானான் "[1]கைதவ்ய! உலூக! ஸோமகர்களே
கூடின பாண்டவர்களை நோக்கிச் செல்லு சென்று, வாஸுதே
கேட்க, என்னுடைய வார்த்தையைச் சொல்லு. 'பலவருஷங்கள்
ஆலோசிக்கப்பட்டதும் உலகத்திற்குப் பயத்தைச் செய்வதும்
அப்படிப்பட்ட யுத்தமானது பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்
இதோ நேரிட்டுவிட்டது. குந்தியின் புத்திரனே! இப்பொழுது,
சயன் கௌரவர்களுடைய மத்தியில் சொல்லியதும், வாஸுதேவ
ஸஹாயமாகவுடையவனும் தம்பிகளுடன் கூடினவனும் கர்ஜிக்கிற
மான உன்னுடையதுமான தற்புகழ்ச்சி வார்த்தைக்குரிய
மானது இதோ வந்துவிட்டது பிரதிஜ்ஞைசெய்தபடி எல்
செய்யக்கடவாய்' என்றுசொல்லு அப்படியே நீ, மூத்தவ
குந்திபுத்திரனைநோக்கி என்னுடைய வார்த்தையினால் சொ
கடவாய் என்னவென்றால். 'தார்மிகனாயிருந்தும் அதர்மத்
மனத்தைச் செலுத்துகிறாயாதலால், நீ கொலையாளியே
எல்லாச் சகோதரர்களோடும் ஸோமகர்களோடும் கேகயர்களே
டும் கூடி, உலகமெல்லாம் நாசத்தையடைய விரும்புகிறா
நீ எல்லாப் பிராணிகளின்பொருட்டும் அபயத்தைக் காவாதவனெ
பது என்னெண்ணம் ஓ! பரதச்ரேஷ்டனே! உனக்கு மங்களமு

[1] சூதாட்டத்தில் சமர்த்தன், அல்லது, சூதாடியின் புத்திரன்.

துக. முனகாலததில தேவாகளாலே ராஜயமானது அபகரிககப
ட பொழுது,பிரஹலாதனுல சொலலபபடடதும,'ஓ! தேவாகளே!
னுடைய [1] தாம தவஜமானது எநநாளும தவஜம போல விளகக
எடுததுககாடடபபடுகிறதோ, பாவஙகள மறைககபபடடவை
கவுமிருககினறனவோ அவனுடைய விரதமானது பைடாலம
பூனைககுரியது) எனறு பெயருளளது' எனனும பொருளுளளது
ா இநத ஸலோகமானது கேடகபபடுகிறது அரசனே! இநதவிஷ
தில இவவிடததில நாரதராலே எனனுடைய பிதாவுககுசசொல
படடதும சிறநததுமான இநதச சரிததிரததைச சொலலபபோகி
ன அரசனே! ஒரு சமயம, புததி கெடட ஒரு பூனையானது
லாககாலஙகளிலும முயறசியிலலாததும உயாததூககபபடட
களையுடையதுமாகக கஙகைககரையில இருநதது அதுவோ,
ணிகளுககு நமபிககைவருவதறகாக எலலாபபிராணிகளையும
ககி, 'மனததின சுததியைசசெயதுகொணடு தாமததைசசெய
றன' எனறுசொலலிறறு நாளடைவில, அதனிடம பக்ஷிகள
பிககையை அடைநதன. அரசனே! அவைகள அநதபபூனையி
டவநது புகழநதன பறவைகளாலதினனுகிற அது அநத எல
பறவைகளாலும பூஜிககபபடடுத தனகாரியம செயயபபடடதாக
அனுஷடானததினுடைய பயனும கிடைததுவிடடதாகவும
ததது பிறகு, பலநாளகளுககுபபின எலிகள அநத இடத
குவநதன பாரத! அவவிடததில அவைகள தாமததைச சீல
வுடையதும விரததைச செயவதும பெரியகாரியததைச செய
போல டமபததுடன கூடினதுமான அநதபபூனையைப பாாத
அரசனே! அதன விஷயமான நிசசயததில அவைகளுககு
த எணணமானது உணடாயிறறு 'நாமெலலாரும பலநணபா
யுடையவாகள அபபடிபபடட நமககு இவா மாதுலராகி எப
பொழுதும எஙகும முதியவாகளையும இளையவாகளையும காபபாற
டும' எனறு அவைகளெலலாம பூனையை அடைநது இதனை
ரககலாயின 'உமமுடைய அருளால ஸுகமாகஸஞசரிபபதறகு
மபுகிறோம நீா எஙகளுககு உறுதியான கதி நீா எஙகளுககு
சிறநத நணபா அபபடிபபடட நாஙகளெலலாரும சோநது
மைச சரணமாக அடைநதோம. நீா எநநாளும தாமததை முக
ாகக கொணடவா நீா தருமததில நிலைததிருபபவா ஓ!
அறிவுளளவரே! அபபடிபபடட நீா, இநதிரன தேவாகளைக

[1] தாமததுககு அடையாளம—பவிதரம முதலியன.

காபபதுபோல எஙகளைக காபபீராக' எனறன அரசனே! அந
எலலா எலிகளும இவவிதம சொலலககேட்டு, எலிகளை நாசமசெ
கினற அநதபபூனையோ, பிறகு எலலாஎலிகளையும நோககி, 'தவ
ரக்ஷணம இரணடும சோநதிருபபதை நான பாாககவிலலை ஹி
மான உஙகளுடைய சொலலை நான அவசியம செயயவேணடு
நீஙகளும எநநாளும நான சொலலுவதைச செயயவேணடும. உறு
யான நியமததைக கைபபறறித தவததினால மிகவும ஶ்ரமத
அடைநதவனாயிருககிறேன. நடை விஷயததில, ஆலோசிதது
பாாததும, ஒருவிதமான சகதியையும நான காணவிலலை. குழந
களே! அபபடிப்பட்ட எனனை நீஙகள இதுமுதல எபபொழுது
நதிககரைககுக கொணடுபோகவேணடும' எனறது பாரதஶ்ரே
ட்டனே! எலிகள பூனையைநோககி, 'அபபடியே' எனறு உறுதிசொல
பிறகு, முதியவை இளையவை ஆகிய எலலாவறறையும அதனிட
ஒபபுவிததன பிறகு, பாவியும கெட்டஎணணமுளளதுமா
அநதப பூனை அதுமுதல எலிகளைத தினனுகிறதாகிப பருததது
நலல நிறமுளளதும உறுதியான மூட்டுககளையுடையதும ஆயிறு
இபபடி யிருககையில, பிறகு, அநத எலிகளின கூட்டமானது மிக
குறைவையடைநதது பூனையும பலமும பாாககிரமமு முடையத
வளாநதது பிறகு, எலலா எலிகளுமகூடி ஒனறையொனறு நோக
'மாமா நாளுககுநாள வளாகிறாா, நாம மிகவும குறைவையடைகிறே
எனறு சொலலின அரசனே! பிறகு, மிககபுததிமானான டிண்ட
னெனகிற ஒரு எலியானது, எலிகளின பெருஙகூட்டததை நோக
'நீஙகள கூட்டமாகசசோநது நதிககரை செலலுமபொழுது, நா
அமமானுடன பினனாலே வருகிறேன' எனற வாாததையைச செ
விறறு அபபொழுது, அவைகளெலலாம, 'நலலது, நலலது' என
புகழநதன. டிண்டிகனுடைய பயனுளளதான சொலலை நியாயப
செயயவுமே செயதன. பிறகு, பூனை அது அறியாமல உடனே டிண்
கனைத தினறது பிறகு, அவைகளெலலாம சோநது விரைவ
ஆலோசனைசெயதன அரசனே! அவைகளில மிககவயதுசெ
கோலிகமெனகிற ஓா எலியானது, ஞாதிகளின மததியில, 'மாத
ளுனவன தாமததில விருபபமுளளவனலலன கபடமாகவே ஜ
யானது தரிககபபட்டது கிழஙகுகளையும பழஙகளையும தினபவ
டைய மலமானது மயிாபறறினதா யிராது இவனுடைய உறுப்பு
கள விருததியடைகினறன நமகூட்டமும குறைவடைகிறது
பொழுது ஏழெட்டு நாளாகட் டிண்டிகனையும காணவிலலை' எனற

த வார்த்தையைக்கேட்டு எல்லா எலிகளும் ஓடிவிட்டன. கெட்ட
ணமுடைய அந்தப்பூனையும் வந்தபடியே போயிற்று கெட்ட
தியுடையவனே! நீயும் அப்படிப்பட்டவனே பூனையின்விரதத்தை
த்தவனாகிப் பூனை எலிகளிடம் செய்ததுபோல் ஞாதிகளிடம் எப்
ழுதும் செய்கிறாய் உன்னுடைய சொல் ஒருவிதமும் செய்கை
றுவிதமுமாகக் காணப்படுகின்றன உன்னுடைய வேதங்களும்
தியும் உலகத்தை ஏமாற்றுவதற்காகவே அரசனே! இந்தக்
டத்தைவிட்டு க்ஷத்திரியதாமத்தை அடுத்தவனாகி எல்லாக்காரியங்
ாயும் செய்யக்கடவாய் தாமத்திலிருப்பவனாயிருக்கிறாய். பாத
ரேஷ்டனே! புஜபலத்தினால் பூமியையடைந்து பிராம்மணர்களுக்
 பிதிருக்களுக்கும் உசிதமாகத் தானத்தைக்கொடு மாதாவின்
த்திலிருப்பவனாகி யுத்தத்தில் ஜயித்து, பலவருஷங்கள் கிலே
த்தை அடைந்தவளான அவளுடைய கண்ணீரைத் துடை சிறந்த
மானத்தை அவளுக்கு உண்டுபண்ணு சிரமப்பட்டு வேண்டப்
ட ஐந்துகிராமங்கள், 'எப்படி யுத்தத்தில் போர்செய்வோம்? பாண
ர்களை எப்படி கோபிக்கச் செய்வோம்' என்னும் எண்ணத்தால்
களால் விடப்படவில்லை உன்னிமித்தம் துஷ்ட அபிப்பிராயமு
ய விதுரனை விலக்கினதையும் அப்பொழுது அரக்குமாளிகையை
த்தையும் நினை. ஆண்பிள்ளையாகக் கடவாய் அரசனே! கௌர
களுடைய சபைக்கு வந்தவரான கேசவரிடம், 'இதோ நான் ஸமா
னத்திற்காகவும் யுத்தத்திற்காகவும் உறுதியாயிருக்கிறேன்'
ன்று சொல்லி, யனுப்பிய யுத்தத்திற்கு இதோ காலமானது வந்துவிட்
து யுதிஷ்டிர! இதற்காக என்னால் இவையெல்லாம் செய்யப்பட்
ன க்ஷத்திரியனாயிருப்பவன் யுத்தத்தைக்காட்டிலும் வேறான
பத்தைப் பெரிதாக நினைப்பானா? பரதஸ்ரேஷ்டனே! தவிரவும், நீ
த்திரிய குலத்தில் பிறந்து பாரில் புகழடைந்து துரோணரிடத்தி
ம் கிருபரிடத்திலும் அஸ்திரங்களையடைந்து, ஸமான வம்சத்தி
ம் ஸமான பலத்திலுமிருக்கிற வாஸுதேவரை அடுத்தாய்' என்று
ாலும் நீ பாண்டவர்களுடைய சமீபத்தில் வாஸுதேவரையும்
ாக்கி, 'உமக்காகவும் பாண்டவர்களுக்காகவும் ஸன்னத்முடையவ
ய என்னை எதிர்த்து யுத்தம் செய்யும் ஸபையின் நடுவில் மாயையி
லே செய்த ரூபத்தை மறுபடியும் அப்படியே செய்துகொண்டு,
ர்ஜுனனோடுகூடி என்னை எதிர்க்கக்கடவீர் இந்திரஜாலமும் மாயை
 பயங்கரமான வஞ்சனையும் யுத்தத்தில் ஆயுதமெடுத்தவனுக்கு
யத்தை உண்டாக்குவனவல்ல) ஆனால், கோபத்தையே கொடுக

கினறன இவைகளைச செயவதறகு எஙகளுககும உதஸாகமு
மாயையினாலே, ஸவாககததிலேயோ ஆகாயததிலேயோ செ
வோம பாதாளததிலேயோ இநதிரனுடைய படடணததிலே
பிரவேசிபபோம எஙகள சரீரததில பல ரூபஙகளையும கா
போம பிரமமாதாம பிராணிகளை மனததினாலேயே வசம
கிறா ஓ ! விருஷணிகுலததில பிறநதவரே ! 'நான யுதத
திருதராஷடிர புததிராகளைககொனறு பாணடவாகளுககு உ
மான ராஜயததைக கொடுபபேன எனனை ஸகாயமாகவுடைய
இடககையினாலும பாணம விடுபவனுமான அரஜுனனோடு உங
குப பகை வநதுவிடடது' எனறு நீா சொலலிய உமமுடைய
வாரததையெலலாம ஸஞசயன எனககுசசொனனான அபபடிப
நீா சொலதவறாதவராகி இபபொழுது பாணடவாகளின நிமி
பராககிரமமுடையவராக யுதததததில ஸனனைததுடன போா
யும, பாரபபோம ஆணபிளளையாக இருககககடவீா பகை
அறிநது சுததமான ஆணமையையடைநதவனாகிப பகைவரு
துயரததைச செயகிறவனே, நலல பிழைபபாகப பிழைககி
ஓ ! கிருஷணரே ! காரணமிலலாமலே உமககு உலகததில
தான புகழானது பரவிவிடடது இபபொழுது, இதனால,
முதலியவைகளான அடையாளஙகளுளள ஷணடாகளிருககிற
எனறு அறிகிறோம எனனைபபோனற அரசன கமஸனுககு
யாளான உமமிடததில எவவிததததாலும யுததததில ஸன
செயவது விசேஷமாகத தகுதியிலலை' எனறு சொலலு. உ
மீசையிலலாத ஆணபிளளையும சிறுவனும பெருநதீனிககா
மூடனுமான அநதக கெடட பீமசேனனை நோககி, அடிககட
வாரததையைச சொலலு 'குநதியினபுததிரனே ! முன விரா
ரததில நீ [1] வலலனெனகிற பெயாபெறற சமையறகாரனா
பது எனனுடைய ஆணமையேயனறோ ? முன சபையின நடு
பிரதிஜஞைசெயதது உணமை சகதியிருநதால துசசாஸனனு
இரதததைப பானம செயயலாம குநதியின புததிரனே !
யுதததில சீககிரமாகத தாாததராஷடிராகளைக கொலலு
எனறு சொலலுகிறாயே ? அதறகு இதோ காலம வநதுவிட
பாரத ! நீயோ ! அனனததிலும பகஷயததிலும [2] பேயத
முனனிடததககவன யுததம எஙகே ? போஜனம எஙகே ?
செய, ஆணபிளளையாயிரு பாரத ! கொலலபபடடுக கை

1 இஙகே 'வலலவ.' எனபது மூலம 2 குடிககததககு மதுமுதல

டிககொணடு பூமியில படுககபபோகிருய வருகோதர! ஆகை
ல, சபையின நடுவில நீ துளளினது வீண' எனறு சொலலு
ஹாக! எனவாாததையினுல நகுலனையும நோககி, 'பாரத! இப
ாழுது உறுதியுளளவனுயிருநது யுததமசெய. உனனுடைய ஆண
்ததனததைப பாாககிருேம. பாரத! யுதிஷ்டிரனிடததிலுளள
நபபையும எனனிடமுளள வெறுபபையும திரௌபதியினுடைய
லசததையும உளளபடி இபபொழுது நினை' எனறு சொலலு நீ அா
களுடைய மததியில ஸஹதேவனையும நோககி, பாணடவ! இப
ாழுது யுததததில முயறசியுளளவனுகி யுததமசெய. கிலேசஙகளை
நினை' எனறு என வாாததையாகச சொலலு. நீ, எனவாாததையி
ல, விராடனதுருபதனிருவரையும நோககி, 'பிரஜைகளின படைபபு
றகொணடு, மிகக குணஙகளுளளவாகளாயினும, போஷிககப
ததகக வேலைககாராகள போஷகாகளான எஜமானாகளும, அப
யே, தனபதிகளும (போஷிககும எஜமானாகளுமான) அரசாகள
ாஷிககபபடததகக வேலைககாராகளுமானதை முனனம பாாதத
லை உஙகளுககு இவன அரசனெனறுவநதது கொணடா
தககதிலலை ஆகையால, அபபடிபபடட நீஙகள சோநதவா
கி உஙகளுககாகவும பாணடவாகளுககாகவும எனனை வதம
வதறகு எனனுடன நனகு யுததம செயயககடவீாகள'
று சொலலு நீ, எனனுடைய வாாததையினுலே, பாஞசால புத
ஞன திருஷடதயுமனனையும நோககி, 'இதோ உனககு ஸமயமா
வநதுவிடடது உனனுலும அது அடையததககது யுததத
துரோணரை அடைநது சிறநத நனமையை அறியபபோகிருய.
தம செய நணபாகளோடு சோநது செயயமுடியாத பாவசசெய
செய' எனறு சொலலு உலூக! பிறகு, எனவாாததையினுல,
ணடியை நோககி, 'சிறநத தோளகளையுடையவரும கௌரவரும
லாளிகளில சிறநதவருமான காஙகேயா, ஸதிரீயெனறு நினைதது,
னைக கொலலமாடடாா இபபொழுது, சிறிதும பயமிலலாதவனுகி
தம செயயககடவாய யுததததில ஸனனததனுகிக காயததைச
. உனது ஆணமைததனததைப பாாககிருேம' எனறு சொலலு'
றுன

இவவிதம சொலலி, பிறகு, அரசன சிரிததுககொணடு உலூ
நோககிச சொனனதாவது 'நீ வாஸுதேவா கேடக, அாஜுனனை
கி மறுபடியுமசொலலககடவாய 'வீர! நீ எஙகளை வெனருவது
பபூமியை ஆளு. அபபடியிலலாவிடடால, யுததததில எஙகளால

ஜயிககபபடு. பாணடவ! ராஜயததைவிடடுத தூரததினதில உண்ட
கிலேசததையும வனவாஸததையும கிருஷணையினுடைய பலவி
கிலேசததையும நினைககிறவனுகி ஆணபிளளையாயிருககககடவ
க்ஷததிரியஸதிரீயானவள எதறகாக ஆணபிளளையைப பெறுகிறு
அது இதோ வநதுவிடடது யுதததநில பலததையும வீரததன
யையும,சூரததனமையையும மேலானஅஸதிரஙகளின வேகததை
ஆணமைத தனததையும காணபிததுக கோபததைககொள ம
கிலேசததை அடைநதவனும ஐஶவரியததிலிருநது நழுவுமபடி செ
யபபடடவனும தீனனும நீணடகாலம (வனததில) வஸிததவனும
எவனுடைய மனம வெடிககாது? நலலகுலததில பிறநதவனும
னும பிறா செலவததில விருபபமிலலாதவனுமான எவனுககு
யான ராஜயததைத ஆககிரமிததவன கோபததைத [1] தூணடப
டான? பெரிதான எநத வாாததையானது சொலலபபடடதோ அ
செயகையால காணபிககலாம காாயததைச செயயாமல தறபுகழ
செயதுகொளளுகிறவனைப பெரியோாகள கெடடமனிதனாக நி
கினறாாகள பகைவருடைய வசததிலிருககிற ஸதானததையும
யததையும மறுபடி தூககிஎடு யுதததநில விருபபமுளளவனு
இமமை மறுமைபபயனகள இரணடும உணடு. ஆகையால, அ
ஆணமையைச செய சூதாடடததால ஜயிககபபடடாய கிருஷ
யும சபைககுக கொணடுவரபபடடாள ஆணபிளளையெனகிற
மானமுளள மனிதனுககு பொறுமையானது செயயககூடியது
னிரணடு வருஷஙகள வீடடைவிடடுக காடடில துரததபபடட
ஒருவருஷம விராடனுககு வேலைககாரனாயிருபபதை அடைநது
குமபடி செயயபபடடாய ஓ! பாணடவ! ராஜயததைவிடடுத தூ
ரததிலுள்ள துனபததையும வனவாஸததையும கிருஷணை
யினுடைய பலவகைத துயாததையும நினைககிறவனாகி ஆணபிளளை
இருககககடவாய அடிககடி பகைவா சொலலககூடிய வாாத்தை
யைச் சொலலுகிறவாகளிடம பொறுமையைக காணபி பொறு
யனறோ ஆணதனமை? பாாததனே! இநத யுதததநில, உனனுக்
கோபமும பலமும அபபடியே வீாயமும ஞானமும அஸதிரஙக
வேகமும காணபபடடும யுததம செய ஆணபிளளையாகககட
ஆயுதபூஜை நிறைவேறிவிடடது குருக்ஷேததிரமும சேறிலலா
யிருககிறது உனனுடைய குதிரைகளும புஷடியுளளவைகளா ய

[1] 'நான இவவிதம செயதும உனககுக கோபம ஜவலிககவிலலை
நீ எவனைச் சோநதவன?' எனறு கருதது

றன போாவீராகளும போஷிககபபடடிருககினறனா. கேசவ
ன கூடி நானை யுததம செயயககடவாய யுதததில பீஷமருடன
ககாமல ஏன புகழநதுகொளளுகிருய? கௌநதேய! கநதமாதன
ததததில ஏற விருபபமுளள [1]அறிவிலலாதவன போல இவவி[2]தம
றுகிருய. உளளுதவனுக ஆணமகனு யிருககககடவாய. பாாதத!
தததில வெலல முடியாதவனுன காணணயும பலசாலிகளில
தவனுன சலயனையும, பலசாலிகளில சிறநதவரும யுதததில
கிரனுககு நிகரானவருமான துரோணரையும வெலலாமல, இவ
கில ராஜயததை எபபடி விருமபுகிருய ? பாாதத ! பிரமமவித
பிலும விலலிலும ஆசாாயரும, அநத இரணடுவேதஙகளுடைய
வையும அடைநதவரும, யுதததில பொறுபபை வகிபபவரும
ககசசெயய முடியாதவரும, சேனைகளில ஸஞசரிபபவரும, நழு
வரும, மிகக காநதியுடையவருமான துரோணரை வெலல
மபுகிருய அது தவறு காறறினுல மஹாமேருமலை பொடி
யபபடடதாக நாம கேடடதிலலை நீ எனனை நோககிச சொலலு
படி நடககுமேயாகுல, காறறு மேருவைத தூககிசசெலலும,
யம பூமியில விழும, யுகம மாறும (ஜைவாகளை அழிபபவ
 இவரை எதிாததுப பிழைகக விருமபுகிறவன எவன இருக
ன ? பாாததனுனுலும அலலது மறறவனுனுலும (இவரை
ாதது) எநத ஒருவன கேஷமமாக வீடடுககுச செலலுவான ?
தததில இவாகளால (கொலல) நினைககபபடடவனே அலலது
ரமான பாணததால தாககபபடடவனே உயிருடன [3]காலால
யை மிதிததுககொணடு எபபடி விடுபடுவான ? கிணறறில வசிக
ற தவளைபோல, சோநதமும வெலலமுடியாததும தேவ சைன
மபோல விளஙகுகினறதும தேவாகளால ஸவாககம காககபபடு
போல அரசாகளால காககபபடடதுமான இநத அரசாகளின
னயை ஏன அறிகிருயிலலை ? மநத ! அறபபுததியுளளவனே !
ததிசையிலுளளவாகளாலும, மேறறிசையி லுளளவாகளாலும,
றகுத திககிலுளளவாகளாலும, வடககுத திககிலுளளவாகளா
, காமபோஜாகளாலும, சகாகளாலும, கசாகளாலும, ஸாலவாக
லும, மசசதேசததவாகளாலும, மததியதேசததிலுளளவாகளா
, மிலேசசாகளாலும, புளிநதாகளாலும, [4]தமிழாகளாலும தெலுங

---

1 'பஙகு' என்று பாடங கொளளுதல நோ பஙகு=முடவன
2 'ஏறுமலே ஏறிவிடடவனபோலப பிதறறுகிருய' எனபது
3 இதன 535-ம பககம குறிபபிற பாாகக
4 'தாாவிட ஆநதா காஞசயை' எனபது மூலம.

காகளாலும, காஞசீதேசததாகளாலும தாணட முடியாதத
கஙகையின வேகமபோல நனகு விருததியடைநதுளளன பல
ஜனஙகளுடைய கூடடததையும யானைகளுடைய சேனையினமத
விருபபவனுன எனனையும என போாககளததில (எதிாதது) யுத
செய்ய விருமபுகிருய? பாாதத! பாரதனே! யுததததில உனனுடை
குறைவறற தூணீரஙகளையும அகனியினுல கொடுககபபடட தே
யும திவயமான தவஜததையும அறிகிரும. அாஜுனா! தறபுகழ
செயதுகொளளாமல யுததம செய. என அதிகமாகப பிதறறுகி
இநதககாாயததின முடிவானது யுதததின முறையால உண
கிறது இது பிதறறுவதினுல ஸிததிககிறதிலலை. தனஞசய! உல
தில இநதக காாயமானது பிதறறுவதினுல கைகூடுகிறதானுல எ
ரும விருபபம நிறைவேறினவாகளாவாாகள பிதறறுவதில எ
எளியவன? உனககு ஸஹாயரான வாஸுதேவரை நான அறிவே
பனைஅளவான உனனுடைய காணடீவததையும அறிவேன உனை
போனற போாவீரன இலலை எனறும அறிவேன. அறிநதுகொண
உனனுடைய இநத ராஜயததைதத தரிககிறேன மனிதன மாயை
லான [1] உபதாமததினுலே ஸிததியை அடைகிருனிலலை பி
மாவே மனததினுலேயே எலலாவறறையும தமவசததில அனுகூ
களாகசசெயதுகொளளுகிருா நீ புலமபிககொணடிருககையிலே
பதினமூனறுவருஷஙகள ராஜயமானது அனுபவிககபபடடது.
துககளுடனஉனனைககொனறுவிடடு மறுபடியுமே ஆளபபோகிறே
ஓ! தாஸனே! நீ பநதயததினுல ஜயிககபபடடபொழுது உனனுடை
காணடீவம எஙகே இருநதது? பலகுன! அபபொழுது, பீமசே
னுடைய பலமும எஙகேஇருநதது? அபபொழுது, குறறமறறவள
திரௌபதியாலலலாமல கதையுடனகூடின பீமஸேனனுலோ கா
டீவததுடன கூடின அாஜுனனுலோ விடுதல ஏறபடவிலலை து
புததிரியான அவளோ, அடிமைகளாகிவிடட உஙகளை விடுவிததா
நீசததனமையை அடைநதவாகளும தொணடுசெயவதில இருபப
களுமான உஙகளை நோககி, நான 'எளளுபபதாகள' எனறு செ
னதானது உணமையே ஆயிறறு. அபபொழுது, விராடநகரத
அாஜுனனுன நீ (கூநதலின) பினனலைத தரிததிருநதாயலலையே
கௌநதேய! பீமஸேனன விராடனுடையமடைபபளளியிலவேலை
யாமததையடைநதது எனனுடைய ஆணமையே இபபடியே, க

1 'பாயாய தாயேண' எனபது மூலம். 'தாயமுறையில கிடைககா
யுதததினுலேயே கிடைககும' எனபது பழைய உரை.

ியாகள க்ஷததிரியரினவிஷயததில எபபொழுதும சிக்ஷையைச
யுவாாகள நீ (கூநதலைப) பினனிககொணடு பேடிவேடமபூணடு
ரனிகையை ஆடடிவைததாய பலகுன [1] கிருஷணனுககும உனக
ம பயநது ராஜயததைதத திருபபிககொடேன கிருஷணனுடன
. யுததம செயவாய மாயையோ இநதிரஜாலமோ பயஙகர
னவஞசனையோ, யுததததில ஆயுதமெடுததவனுககுப [1]பதில கா
னகளை அளிககிறதிலலை ஆயிரம வாஸுதேவாகளோ, நூறு அாஜு
ககளோ, வீணபோகாத பாணஙகளையுடையவனான எனனை எதிாத
ல பததுததிககுககளிலும ஓடுவாாகள பீஷமருடன யுதததததைச
யயககடவாய தலையால மலையையாவது உடை கைகளால மிகக
ழமானவீராகளாகிற கடலையாவது தாணடு கிருபராகிற பெரியமீனை
டையதும, விவிம்சதியாகிற பெரிய ஸாபபததையுடையதும பிரு
தபலனாகிற பெரிய கொநதளிபபையுடையதும, ஸோமதததன
திரனாகிற திமிஙகிலததையுடையதும, பீஷமராகிற வேகததை
டையதும, முடிவறறதும், துரோணராகிற முதலையிருததலால
நுஙகமுடியாததும, காணனாகிற [2]சஷததையுடையதும, சலலிய
கிற சுழலையுடையதும, காமபோஜனாகிற வடவைததீயை யுடை
தும, துசசாஸனனாகிற பெருககையுடையதும, சலனும சலலியனு
கிற மீனகளையுடையதும, ஸுஷேணனும சிததிராயுதனனுமாகிற
நததையும முதலையையுமுடையதும, ஜயததரனாகிற மலையையுடை
தும, புருமிததிரனாகிற மேடடையுடையதும, தாமாஷணனாகிற
ததையுடையதும, சகுனியாகிற பெரிய பளளததையுடையதும
புதஙகளுடைய கூடடமாகிற பெருககையுடையதும, நாசமசெயய
டியாததும, மிகவும விருததியடைநததுமான வீராகளாகிற சமுத
ததில இறஙகி, நீ எலலாப பநதுககளும மடிநது ஶ்ரமததினால
விழுநதுபோகிறபொழுது, உனனுடைய மனம பரிதாபததை
டையும பாாதத! அபபொழுது, உனமனமானது, அசுசியாயிருப
னுடைய மனமானது ஸவாககததிலிருநதும திருமபுவதுபோல,
மியை ஆளுவதிலிருநது திருமபிவிடும சமனததை அடை. தவ
லாதவனால ஸவாககம அடையபபடாததுபோல உனனால ராஜய
னது கொஞசமும அடையககூடியதனறனறோ?' எனறு சொல'
ாருன

---

1 'எதிாதது யுததம செயவது ஆகாது' எனபது.

2 ஒருவகைப பெரிய மீன

நூற்றறுபத்தோராவது அத்யாயம

உலூகதூதாகமனபாவம. (தொடர்ச்சி)

(உலூகன் யுதிஷ்டிரர் முதலானவர்களிடம் துரியோதனன் சொல்லி
யனுப்பியதைத் தனித்தனி சொல்லியது)

சூதாடியின மகனான உலூகன, பாணடவருடைய சே
யிருககுமிடததை அடைநது, பாணடவாகளுடன சோநது யுதி
டிரரை நோககி, 'தூதாகளுடைய வாாததைகளை அறிநத நீா, தூமே
தனன சொனனபடி அவனுடைய கடடளையைச சொலலுகிற எ
னிட மிருநதும கேடடுக கோபியாமலிருககக கடவீா' எனறு
யுதிஷடிரா, 'உலூக! உனககுப பயமானது இலலை நீ கவலையைவிட
லோபியும நீணட அறிவிலலாதவனுமான தூயோதனனுடைய அ
பிராயததைச சொல' எனறா

பிறகு, உலூகன காநதியுடையவாகளும மஹாதமாககளுமா
பாணடவாகளுடைய மததியில ஸருஞசயா, மதஸியா, புகழபெற
ரான கோவிநதா, புததிராகளோடு கூடின துருபதன, விராட
ஆகிய இவாகளுககெதிரில, எலலா அர்சாகளுடைய மததியி
ஒருவாாததையைச சொலலலானான '@! யுதிஷடிரரே! பெ
மனததையுடைய தூயோதனராஜன, கௌரவவீராகள கேட
உமமைக குறிதது இநத வாாததையைச சொனனான இதனை அ
யககடவீா (தூயோதனன), 'நீ சூதாடடததால வெலலபபடடா
திரௌபதியும சபையில கொணடுவரபபடடாள ஆணபிள
யெனகிற அபிமானமுடைய மனிதனால பொறுமையானது அடைய
தககது பனனிரணடுவருஷஙகள வீடடிலிருநதும காடடிற
துரததபபடடாய ஒருவருஷம விராடனுககு வேலைககாரனாயிரு
வஸிததாய பாணடவ! (நான காடடின) பொறுமையையும, ந
டைக கவாநததையும, வனவாஸததையும, திரௌபதியினுடை
பெரிய கிலேசததையும நினைககிறவனாகி ஆணமகனாயிருககககடவ
பாணடவ! சகதியறறவனான பீமஸேனன சபதமசெயதபடி, மு
மானால, துசசாஸனனுடைய உதிரததை அருநதடடும ஆயுதஙக
குப பூஜைசெயதாயவிடடது குருக்ஷேததிரம சேறிலலாததாயி
கிறது வழி (மேடுபளளமிலலாமல) சமமாயிருககிறது. உனககுக
ரைகள போஷிககபபடடுளளன நாளைக கிருஷணனுடனகூடிப போ
செயயக கடவாய. போரில பீஷமருடன் எதிர்ககாமல ஏன் பித

கிருய ? கநதமாதன பாவததில ஏறவிருபபஙகொணட மூடவன
போல ஏன இவவிதம பிதறறுகிருய? பிதறருமல ஆணமையுடன கூடி
யிரு மிகவும வெலலமுடியாதவனுன காணனையும பலசாலிகளில சிறந
தவனுன சலலியனையும, பலவானகளில சிறநதவரும யுததததில இந
திரனுககு நிகரானவருமான துரோணரையும யுததததில வெலலா
மல எவவிதம இமமையில ராஜபததை விருமபுகிருய? பாாதத![1] பிராம
மணனுககுரிய விததையிலும விலவிததையிலும ஆசாாயரும இரணடு
வேதஙகளின முடிவையுமடைநதவரும யுததததில பாரததைததாங
குபவரும, கலககபபட முடியாதவரும, சேனைகளில சஞசரிபபவரும,
நழுவாதவரும, மிகக தேஜஸையுடையவருமான துரோணரை வெலல
விருமபுகிருய அது வீண வாயுவானது மேருமலையைப பொடியாக
கினதாகக கேடகவிலலை நீ எனனை நோககிச சொனனபடி ஏற
படுமேயானல, காறறுமேருவைத தூககிச செலலும, ஆகாயம பூமி
யில விழும, யுகமும திருமபும யானையேறினவனே, குதிரை
யேறினவனே, தேரேறினவனே, பகைவரைப பொடிசெயகினறவ
ரான இவரை எதிாதது உயிரில விருபபஙகொணடு மறுபடி க்ஷேமத
துடன வீடடுககுச செலலுகிறவன எவன இருககிருன? யுததத
தில, இநதப பீஷமதுரோணாகளால, கொலவதெனறு நிசசயிககப
படடு, குரூரமான பாணததால தாககபபடட 1 ஒரு மனிதன உயி
ருடன எபபடி விடபபடுவான? நீ கிணறறில வசிககினறதவளைபோல,
ஒனறு சோநததும, வெலலமுடியாததும, தேவ ஸைனயமபோல
விளஙகுவதும தேவாகளால ஸவாககம காககபபடுவது போலக
கீழைததிககிலுளளவாகளும மேலைததிககிலுளளவாகளும தெற
குததிககிலுளளவாகளும வடககுததிககிலுளளவாகளும காம
போஜாகளும சகாகளும கசாகளும ஸாலவாகளும மாதஸியாக
ளும குருதேசததில முககியமான தேசததிலுளளவாகளும மிலேச
சாகளும வேடாகளும தமிழாகளும தெலுஙகாகளும காஞசியி
லுளளவாகளுமான அரசாகளால காககபபடடதுமான இநதசசேனை
யை, ஏன அறியவிலலை ? மநதனே ! அறபமான புததியுடையவனே!
யுததததில நனகு விருததியடைநததும, நனகுவிருததியடைநத கங
கையின வேகமபோலக கரைகடககமுடியாததுமான பலவித ஜனங
களுடைய ஸஙகததையும யானைபபடையின நடுவில இருபபவனுன
எனனையும எதிாதது ஏன யுததம செயயவிருமபுகிருய ?' எனருன.

---

1 'பதா பூமிம உபஸபருசந' எனபது மூலம 'காலால பூமியைத
தொடடுக கொணடு' எனபது பொருள. 'மனிதன' எனபது பழையவுரை.

இவவிதம, உலூகனனவன, அரசரும தாமபுததிரருமான யு
டிரரை நோககிச சொலலிவிடடு, மறுபடியும அரஜுனனைத திரு
நோககிச சொலலலானன. 'அரஜுன! தறபுகழசசி செயதுகெ
ளாமல யுததம செய என பலவாருகப பிதறறுகிருய? பித
வதினல இது ஸிததிககிறதிலலை. தனஞசய! உலகததில இ
காரியம பிதறறுவதினலே கைகூடுமானல எலலாரும விருப்
நிறைவேறுதலை அடைவாரகள பிதறறுவதில ஒருவனும
திரனிலலை உனககு வாஸுதேவன ஸஹாயமெனபதை
வேன உனது காணடீவம [1]பனையளவெனபதையும அறிவே
உனனைபபோனற போரவீரன வேறிலலை யெனபதையும அறிவே
அறிநதே உனனுடைய இநதராஜயததைத தரிககிறேன. மனி
மாயை முதலிய கபடததினல ராஜயததை அடைகிருனிலலை
தான மனததினலேயே அனுகூலமானவைகளை வசததில செ
றது நீ புலமபிககொணடிருககையிலேயே பதினமூனறு வரு
கள ராஜயததை அனுபவிததேன உனனையும உனசுறறதத
யும கொனறுவிடடு மறுபடியுமே ஆளபபோகிறேன பலகு
தாஸனே! நீ பநதயஙகளாலவெலலபபடடபொழுது உனனு
காணடீவம எஙகே போயிறறு? பீமனுடையபலமும எஙகே போ
று? அபபொழுது, குறறமறறவளான கிருஷணையைததவிர, க
யுடன கூடிய பீமனலேயோ காணடீவததுடனகூடிய தனஞசயன
யோ உஙகளுககு விடுதல ஏறபடவிலலை துருபதனபுததிரிய
அவள அடிமைகளான உஙகளை விடுவிததாள அறபமனிதத
மையை அடைநதவாகளும அடிமையினுடையவேலையிலிருபபவா
மான உஙகளை நான அபபொழுது 'எளளுபபதாகள' எனறு செ
னது உணமையே ஏனெனருல, அபபொழுது, விராடநகரத
தனஞசயன பினனலைததரிததானலலவா? குநதியினபுததிர!
பொழுது, பீமஸேனன விராடனுடைய பாகசாலையில சமையலவே
செயது களைததது தானது எனனுடைய ஆணமையே இவவிதம,
பொழுதும கூததிரியாகள கூததிரியாகளவிஷயததில இந
தணடததைச செயவாரகள பேடிவேஷமபூணடு தலைமயிரைப
னிககொணடு கனனிகைகளை ஆடடிவைததாய பாலகுன! வா
தேவருககும உனககும பயநது ராஜயததைக கொடேன கிருஷ
ணுடன சோநது யுததம செய மாயையோ இநதிரஜாலமோ, ஏமா

1 'தால' எனபது மூலம 'ஆறுமுழநீளமுளளது' எனபது இஙகு
மொழிபெயாபபு.

லா, பயமுறுததலோ யுததததில ஆயுததனத எடுததவனுன கது எதிராகச சிஙகநாதம செயயா அலலவா? ஆயிரம வாஸு வாகளாயினும நூறு அாஜுனாகளாயினும வீணபோகாதபாணங யுடைய எனனிடமவநதால பததுததிககுககளிலும வெருணடு வாாகள பீஷமருடன யுததததைதசெய அலலது, தலையால யையாவது உடை கிருபராகிற பெரிய மீனையுடையதும விஷம யாகிற பெரிய பாமபுளளதும பருஹதபலனுகிற பெரிய பெருக யுடையதும ஸோமததனமகனுகிற திமிஙகிலததையுடையதும மராகிற வேகததையுடையதும முடிவறறதும துரோணராகிற ஙலை யிருபபதனுல நெருஙகமுடியாததும காணனுகிற வாாலமீனை டயதும சலலியனுகிற சுழலையுடையதும காமபோஜனுகிற வட கசனலையுடையதும பெரிதான பளளததை யுடையதுமான ாகளாகிற ஸமுததிரததையாவது கைகளால தாணடு நீ துசசா னுகிற பெருககையுடையதும சலனும சலயனுமாகிற மதஸியத யுடையதும ஸுஷேணனுடைய பலவித ஆயுதஙகளாகிற நாகங யும முதலைகளையு முடையதும ஜயததாதனுகிற மலையையுடையதும மிதானுகிற மேடடையுடையதும துாமாஷணனுகிற ஜலததை டயதும சகுனியாகிற பளளததையுடையதும குறைவறறதும வும பெருகியிருபபதுமான ஆயுதவெளளததிலிறஙகி உறவினாலை ம மடிநது இளைபபால மனம அழிநதுபோமபொழுது, உனது ம பரிதாபததை அடையபபோகிறது பாாதத! அபபொழுது, னுடைய மனமானது, அசுததனுடைய மனமானது ஸவாககததி நதும திருமபுவதுபோலப பூமியை அாசாளுவதிலிருநதும மபபபோகிறது ஸமாதானததை அடையககடவாய தவமிலலா னுல அடைய விருமபபபடட ஸவாககம அடையபபடாதது ால உனனுல ராஜயமோ சிறிதும அடையததககதிலலை' ருன

நூறறறுபததிரணடாவது அதயாயம

உலூகதூதாகமனடாவம (தொடர்ச்சி.)

(பீமஸேனன்முதலானவர்கள் உலூகன் மூலம் துரியோதனனுக்கு மறுமொழி அனுப்பியது)

உலூகனே, ஸாபபமபோலச சினஙகொணடவனை அாஜுனனை படியும வாாததையாகிற கோலால குததுகிறவனுகி, (துரியோ

தனன்) சொலலியபடி வாாததையைச சொன்னுன. அவனுன
அநத வாாததையைக கேடடு, பாணடவாகள மிகக சினமகொண
கள. முனனமே மிகக சினமகொணடவாகளும உலூகனுலும
மதிககபபடடவாகளுமான அவாகள ஆஸனஙகளிலிருநதும எ
திருநதாாகள, கைகளையும உதறிஞாகள ஸாபபஙகளைபோலக
மூண்டு ஒருவரையொருவா பாாததாாகள பீமஸேனன தலை
கவிழநதுகொணடு ஸாபபமபோல மூசசுவிடடுக கடை சிவநத க
ளாலே உலூகனைப பாாததான பீடையடைநதவனும கோபத
மிக அடிககபபடடவனுமான பீமனைபபாாதது வாஸுதேவா சி
துககொணடு அவனைக காவிககசசெயகிறவாபோல உலூகனை நோ
'உலூக! சீககிரம செலலு. துாயோதனனிடம, '(உன) வாாத
கேடகபபடடது (அதன) பொருளும ஆராயபபடடது. உனனிஷ
எதுவோ அது அபபடியே ஆகடடும' எனறும சொலலு' என
மறுமொழியுரைததாா ஓ! ராஜஸ்ரேஷடரே! நீணட கை
யுடையவரான கேசவா இவவிதமசொலலிவிடடு மறுபடியுமே பே
வாளரான யுதிஷடிரரை [1] ஏறபபாாததாா

உலூகனுனவன ஸருஞசயாகளைவரும, புகழபெறறவா
கோவிநதரும, புததிராகளுடனகூடின துருபதனும, விராடனுமா
இவாகளுககெதிரில எலலா அரசாகளுடைய நடுவிலும வாாத
தையசசொனனுன ஸாபபமபோலச சினஙகொணடவனுன அ
னனை மீணடும வாாததையாகிற கோலினுல குததுகிறவனுகி (
யோதனன) சொலலியபடி வாாததையைச சொனனுன, கிருஷ
முதலான அவாகளெலலாரையும நோககிச சொனனபடி சொன
தீமையாகவும கடுமையாகவும சொலலபபடட உலூகனுடை
அநத வாாததையைககேடடு அாஜுனன கலஙகினுன, நெறறி
யும துடைததான அரசரே! அபபொழுது அநத நிலை
யுளள அாஜுனனைபபாாதது அநதச சபையானது பொறுககவில
ஓ! மஹாராஜரே! பாணடவாகளைச சோநத மஹாரதாகளும ஆ
பிளளைகளுட சிறநதவாகளும திருஷடதயுமனன, சிகணடி, மகா
ஞன ஸாதயகி, ஸகோதராகளான ஐநது கேகயாகள, ராக்ஷஸ
கடோதகசன, உபபாணடவாகள, அபிமனயு, திருஷடகேதுவெ
கிற அரசன, பராககிரமசாலியான பீமஸேனன, மகாரதாகள
நகுலஸஹதேவாகள ஆகிய இவாகள கேடடு, மகாதமாவான கோ
தா அாஜுனன இவாகளின நிநதையினுலுணடான கோபத

1 'ஸமுதைக்ஷத' எனபது மூலம,

ிததாாகள அவாகளெலலாரும கோபததால மிககச சிவநதகணக
டயவாகளாகி ஆஸனததிலிருநதும கிளமபினாாகள சிவநத சநத
பூசப்பட்டவைகளும தோளவளைகளாலும முததுககுஞசஙகளா
கேயூரஙகளாலும அலஙகரிககபபட்டவைகளும அழகியவை
மான கைகளை நீட்டிககொணடு பறகளைப பறகளால கடிததுக
டவாயகளை நககிககொணடாாகள. குநதியினபுததிரனான விருகோ
ன அவாகளுடைய இஙகிதஙகளால அபிபபிராயததைையறிநது
பததால நனகு ஜவலிககிறவனபோல வேகததுடன எழுநதிரு
ன; உடனே, கணகளை உருட்டிவிழிததுப பறகளைககட்ட
னறுகடிததுக கையால கையைப பிசைநது உலூகனை நோககி
வார்த்தை சொலலலானான

'மூாகக! சகதியறறவாகளைபபோல எஙகளை உதஸாகபபடுத
திறிமிததம துாயோதனன உனனிடம சொலலியனுபபிய வார்த
யானது கேட்கபபட்டது மநத! ஆகையால, கேட்கமுடியாத
, எலலா க்ஷததிரியாகளின மததியிலும ஸூதபுததிரனும துாப
திககாரனான உனனுடைய பிதாவும கேட்குமபடி நீ துாயோதன
டம சொலலவேணடியதுமான வாாததைையைக கேள 'துராசார
டயவனே! நாஙகள மூததமையனுருடைய பிரீதியை விருமபி
விஷயததில எபபொழுதும பொறுததுககொணடே வநதோம.
னை நீ பாராட்டவிலலை புததிமானும குலததிறகு நலததை
மபினவருமான தாமராஜா பகைதணிதலை விருமபிக கௌரவா
க குறிதது மாதவனை அனுபபவும செயதாா நீ காலனால
பபட்டு நிசசயமாக யமன வீட்டை அடைய விருமபினவனாயிருக
ய. எஙகளுடன போாபுரியககடவாய அதுவும நாளை ஏறபடப
கிறது அது நிசசயம நானும பிராதாககளுடன கூடின உனனைக
லலுவதாகப பிரதிஜஞை செயதேன. பாவி! அது அபபடியே
தம. அதில ஆலோசனையிலலை. வருணனுககு இருபபிடமான
ததிரம உடனே கரையை மீறினாலும பாவதஙகள சிதறினாலும
சொனனது பொயயாகாது துாபபுததியுடையவனே! உனககு
னோ குபேரனோ அலலது ருததிரரேயோ ஸஹாயமாயிருநதா
பாணடவாகள பிரதிஜஞை செயதபடி நனறுகசு செயவாாகள.
சாஸனனுடைய உதிரததைையுமஇஷ்டபபடி அருநதபபோகிறேன.
தக காலததில எநத க்ஷததிரியன மிகக சினததுடன எனனை
ாதது யுததம செயவானோ அவனையும, பீஷமரை முனனிட்டவனை
யும, யமன வீட்டுககு அனுபபுவேன. க்ஷததிரியாகளின ஸபை

யில் என்னால் சொல்லப்பட்ட இந்த வார்த்தையையும் ஸத்தியம
படி நான் [1] என்மேல் ஆணைவைக்கிறேன்' என்றுசொல்' என்ற
பீமஸேனனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டுப் பொறுத்தவனான
தேவனும், கோபத்தால் மிகச் சிவந்தகண்களையுடையவனாகி, உலூ
நோக்கி, 'பாவி! வீரர்களுடைய ஸபையில் காவத்துடன் கூடிய
னுக்கொத்ததும (உன்) பிதாவினிடம் நீ சொல்லவேண்டியதுமான
வார்த்தையைக்கேள் 'திருதராஷ்டிரருக்கு உன்னுடன் ஸம்பந்த
படாவிடில், எங்களுக்குக் கௌரவர்களுடன் ஒருபோதும் கலக
படாது நீயோ உலகத்தையும் திருதராஷ்டிரருடைய குலத்தை
நாசஞ்செய்யத் தன்குலத்தையழிப்பவனும் பாவங்களைச் செய்ய
மாகப் பிறந்தாய்' என்று சொல்லு. பாவியான உன்னுடைய பிதா
(நாங்கள்) பிறந்ததுமுதல் எங்களுக்கு எந்நாளும் குரூரமான
களைச்செய்ய விரும்புகிறான். தொடர்ச்சியான அந்தப் பகை
அடையமுடியாததானமுடிவை அடையப்போகிறேன். நான் முத
சகுனிபார்க்க உன்னைக்கொன்றபிறகு, எல்லாவில்லாளிகளும் ப
திருக்கச் சகுனியைக் கொல்லுவேன்' என்றான். பீமஸேன
ஸஹதேவனுமாகிற இருவருடைய வார்த்தையையும்கேட்டு, அ
னன், பீமஸேனனைக் காவிக்கச்செய்கிறவன்போல், ஒருவார்த
யைச் சிரித்துக்கொண்டு சொல்லலானான்

'ஓ! பீமஸேன! உன்னிடம் பகைத்தவர்களான மந்தர்கள்
பாசத்தின் வசத்தையடைந்தவர்களாகி வீடுகளில் ஸுகத்து
இரார் ஓ! மனிதர்களில் சிறந்தவனே! நீ உலூகனையும் கடுமை
கப்பேசக்கூடாது சொன்னபடி திரும்பச்சொல்லுகிறவர்க
தூதர்கள் குற்றவாளிகளாவார்களா?' என்றான். நீண்டகை
யுடைய அர்ஜுனன் பயங்கரமான பராக்கிரமத்தையுடைய பீ
நோக்கி இவ்விதஞ்சொல்லிவிட்டு, ஸுஹ்ருத்துக்களான திருஷ
யும்னன் முதலிய வீரர்களைநோக்கிச் சொன்னதாவது—'
யான அந்தத் திருதராஷ்டிரபுத்திரனுடைய சொல்லைக் கேட்டீ
விசேஷமாக வாஸுதேவரையும் என்னையும் நிந்தித்ததையும்
டீர்கள் கேட்டு, நீங்கள் எங்களுடைய நலத்தை விரும்பிக் கோ
தையும் அடைந்தீர்கள். வாஸுதேவருடைய பிரபாவத்தினா
உங்களுடைய முயற்சியினாலும் நான் உலகிலுள்ள முழுமையு
எல்லா க்ஷத்திரியர்களையும் மதிக்கவில்லை உங்களால்

---

[1] 'அந்தராத்மாவான பகவான்மேல் ஆணையிடுகிறேன்' என்பது ப
வுரை.

கி கொடுககபபடடவனுகி, உலூகனிடம, இவன துரியோதனனி
ம சொலலவேணடியதும, இநதசசெயதிககு மறுமொழியுமான
யதியை அனுபபுகிறேன 'அவிகளலலவா (வாாததைககு) வாாத
தயைப பதிலாகச செயவாாகள? ஆகையால, நாளைவிடிநததும,
னையின முகபபில காணடீவததால இநதபபிரதறறுககு மறுமொ
சொலலுவேன' எனறு சொலல, அபபொழுது, ராஜஸரேஷடா
ரான அநத அரசாகளெலலாரும அநதவாாததையின உபசாரத
ல ஆசசாயமடைநதவாகளாகித தனஞசயனைக கொணடாடினுா
ர அபபொழுது, அாஜுனன அவாகளெலலாருககும, கௌரவத
றகும பிராயததிறகும தககபடி, நனமொழிகூறித தாயோதன
ககுச சொலலியனுபபவேணடிய வாாததைககாகத தாமராஜரை
ாககி, 'ஓ! பாதஸரேஷடரே! ராஜஸரேஷடனுனவன தனனை
வமதிககிறவனு யிருககககூடாது. ஆகையால, உமது பணிவிடை
ல பறறுளளவனுக நான உலூகனிடம முதலில நயமாகவும பிறகு
மையாகவுமுளள மறுமொழியைச சொலலப போகிறேன' எனறு
ானனுன பாதஸரேஷடனுன அாஜுனன தாயோதனனுடைய
நதவாாததையைக கேடடுக கணகள மிகசசிவநது ஸாபபம
ால மூசசுவிடடுக கோபததால சிரிபபவனபோலக கடைவாய
ா நககிககொணடு ஜனாததனரையும ஸகோதராகளையும பாாத
ப பெரியகைகளைச சுழறறிககொணடு உலூகனைநோககி,
பபா! உலூகா! சூதாடியின மகனே! போ நனறிகெடடவனும
கக குணமுளளவனும தாபபுததியுளளவனும குலததிறகுப
வியுமான தாயோதனனிடம சொலலு 'எபபோதும பாவம
யபவனே! பாணடவாகளவிஷயததில எநநாளும கோணலாகவே
டக்கிருய் பாவி! எநத க்ஷததிரியன தனபலததால பிறாகளை
கிரமிததுப பயமிலலாதவனுகி (தான) சொனனவாாததையைப
ததிசெயது பகைவாகளை அழைககிருனே அவனே ஆணபிளளை
ல குலததில இழிவானவனே! அபபடிபபடட பாவியான நீ
ததிரியனுயிருநது எஙகளைச சணடைககு அழைததுப பெரியோா
ாயும சிறியோாகளையும முனவிடடுககொணடு யுததததைச செய
தே. கௌரவ! உனபலததையும வேலைககாராகளின பலத்தையும
ததுப பாணடவாகளை யுதததிறகு அழை எவவிதததாலும,
ததிரியனுயிருககக கடவாய தான பகைவரைத தாஙகசசகதி
லாமல எவன பிறாபலததை அடுததுப பகைவரை அழைககி

1 வேறுபாடம.

ரு?ே அவனே அலியாவன அபபடிபபட்ட நீ பிறாபலததைதகொண் உன்னைப பெரியவஞக நினைககிருய இவவிதம சகதியறறவஞ நீ எப்படி எஙகளைககுறிததுக காஜிககிருய?' என்றுசொல' என்ரு

அபபொழுது, கேசவா, மறுபடியும 'என வாாததையையு அநதத தூரியோதனனிடம சொலலவேணடும. 'தூாபபுததிபுனை வனே! இதோ நாளை (யுததததை) அடையககடவாய ஆணமக யிருககககடவாய மூடனே! நீ, 'கிருஷணனை யுததமசெயயம டான. பாணடவாகள அவனைத தேரோட்டுவதறகாக வரிததுவ டாாகள' என்றுஎணணிப பயபபடாமலிருககிருய. இது ஒருபே தும நோாது. நான கோபததால எலலா அரசாகளையும அக திருணஙகளை எரிபபது போல எரிபபேன ஆனல, யுதிஷடி டைய கட்டளையினுலே யுததம செயகினறவனும இநதிரியஙக ஜயிததவனும மகாதமாவுமான அாஜுனனுககு ஸாரததியதை செயயபபோகிறேன இபபொழுது, நீ மூன்று லோகஙகளுகு மேலே கிளமபினுலும பாதாளததில புகுநதாலும நாளைககாலை அஙகஙகே அாஜுனனுடைய தேரைப பாாபபாய. பீமஸேன டைய சொலலையும நீ வீணவாாததையாக நினைககிருய துசசாஸ னுடைய உதிரததைப பானம செயயபபட்டதாக உறுதிசெய கொள விபரீதமாகபபேசுகிறவஞன உனனை அர்ஜுனனும யுதி டிராாஜரும பீமஸேனனும நகுலஸஹதேவாகளும மதிககமாட்ட கள' என்றுசொல' என்ரு

நூற்றுப்பததுமூன்ருவது அதயாயம்

உலூகதூதாகமனபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உலூகன் பாண்டவாகள் தனித்தனி சொன்னசெயதியைத் துரியோத னுக்குச் சொல்லியதும், துரியோதனனுடைய கட்டளைப்படி கர்ணன் யுத்தஆரவாரம் செய்ததும்)

ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! பெருமபுகழையுடைய குடாகேசஞ அவன கேசவரைபபாாததுத துரியோதனனுடைய அநதவாாதத யைககேட்டு மிகசசிவநதகண்களாலே உலூகனை ஏறபபாாததா கையைவீசிககொண்டு உலூகனைநோககிச சொனனதாவது:—' எவ தனபலததைஅடுததுப பகைவாகளை அழைககிருனே, பயமிலலாம பகைவருடன யுததமுமசெயகிருனே அவன ஆணபிளளையாகசசொ

படுகிறான். எவன் அசக்தியினால் பிராபல்த்தையடுத்துப் பகை களை (பயோருக்கு)அழைக்கிறானோ அவன் உலகத்தில் மனிதருள் மன். அவன் க்ஷத்ரபந்து (=க்ஷத்ரியரில் இழிந்தவன்) ஆவான். படிப்பட்ட நீ பிறர்களுடையபலத்தினால் உனக்குப் பலமிருப் ாக நினைக்கிறாய் மூட! நீ கெட்டமனிதனைக இருந்துகொண்டு ாகளைத் தூஷிக்கவிரும்புகிறாய் தாபபுத்தியுடையவனே! குலத் கக்கெடுப்பவனே! பிராயமுதிர்ந்தவரும் எல்லா அரசர்களுடைய மையிலும் எண்ணமுடையவரும் இந்திரியங்களை ஜயித்தவரும் றிவாளருமானவரை மரணத்திற்காகத் தீக்ஷைசெய்வித்துப் றுகிறவனான உன்னுடைய அபிப்பிராயத்தை நாங்கள் அறிந்து டோம். திருதராஷ்டிர புத்திரனே! பாண்டவர்கள் தயை லே பீஷ்மரைக் கொல்லமாட்டார்க ளென்றனறோ அவருடைய தையடுத்துப் பிதற்றுகிறாய்? அந்தப் பீஷ்மரை, எல்லாவில் ளிகளும் பார்த்திருக்க, முதலில் கொல்லுவேன்' என்றுசொல். தவய! நீ போய், பார்தர்களை ஒன்றுகச் சேர்த்துவைத்து, தராஷ்டிரரின் புத்திரனான துரியோதனனிடம்சொல்லு 'இடக் யாலும் பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்ற அர்ஜுனன்,'அப்படியே டும்' என்று சொன்னான். ராத்ரிவிடிந்து யுத்தம் ஏற்பட்ப் ாகிறது கம்பீரமான ஸ்வபாவமுள்ளவரும் ஸத்ய ஸந்தருமான ஷ்மர், (ஸபையின்) நடுவில், கௌரவர்களை மகிழச்செய்பவராய், கத்தவய! நீ திருதராஷ்டிரபுத்திரனான துரியோதனனிடம் னறு நான் ஸ்ருஞ்சயர்களுடைய படையையும் ஸால்வேயகர்களை கொல்லவேன் இது என்னுடைய பொறுப்பு. நான் துரோணர் லாவிடினும் (எல்லா) உலகத்தையும் கொல்லுவேன் உனக் பாண்டவரிடமிருந்து பயமில்லை' என்றும், 'பாண்டவர்களிட சென்றுசொல்' என்றும் சொன்னமையால், உனக்கு ஜயம் கிடைத்துவிட்டதாகவும் பாண்டவர் ஆபத்தை அடைந்து ட்டதாகவும் அபிப்பிராயம் ஸூரியோதயகாலத்தில் சேனையுடன் னவரும் த்வஜமும் ரதமும் உள்ளவரும் ஸத்யஸந்தருமான ஷ்மரை எதிர்பார்த்து ரக்ஷிப்பவர்கள் நானே நீங்கள் பார்த்திருக்க, களுக்குத்) திட்டுப்போலிருக்கிற இந்தப்பீஷ்மரைப் பாண ால் தேரிலிருந்தும் விழும்படி தள்ளப்போகிறேன்' என்று ால நாளை விடிந்தவுடன், நான் அம்புக்கூட்டத்தால் பீஷ்மரை க்கும் நிரப்பியதைப் பார்த்தபிறகு, துரியோதனன், பிதற்று வார்த் தயை அறிவான். 'துரியோதன! ஸபையின் மத்தியில் அறப அறி

வுடைய மனிதனும தாமஙகளை அறியாதவனும நிதய வயிரததுட
கூடினவனும கெடடபுததியுடையவனும கொடுஞ செயகையைச செ
பவனுமான உன தமபியான துசசாஸனனை நோககிக கோபததுட
பீமஸேனன சொனன பிரதிஜஞையைச சீககிரம ஸதயமாகப பா
கபபோகிருய துரியோதன! அஹஙகாரததிறகும கொழுபபுகக
கோபததிறகும கடுமைககும நிஷடூரததிறகும காவததிறகும
புகழ்சசிககும கொடுநதனமைககும குரூரததனமைககும தா
ணைதப பகைபபதறகும அதாமததிறகும அதிகபபேசசுகக
பெரியோாகளை மீறுவதறகும வெறறியில நிசசயததுககும சே
யின மிருதிககும எலலாஅநீதிககும உளள தீவரமான பயனை வி
வில பாாபபாய. மனிதருள இழிநதவனே! மூட! வாஸுதேவ
ஸஹாயமாகவுடைய நான கோபமுறறிருகக, உனககு எனன க
ணததினுல உயிரிலேயோ ராஜயததிலேயோ ஆசை உணடாயி
கிறது? பீஷமரும துரோணரும ஒழிவடைநது ஸூதபுததிர
வீழததபபடடபொழுது, உயிரிலும ராஜபததிலும புதராகளி
திலும ஆசையறறவனுவாய துரியோதன! ஸஹோதராகளும பு
ராகளும மடிநதனதக கேடடுப பீமஸேனனுல அடிககவுமபடடு (
களுககுசசெயத) தீஙகுகளை நினைபபாய வஞசகனே! நான இர
டாவது பிரதிஜஞையைச செய்யேன. ஸதயமாகச சொலலுகிறே
இவைஎலலாமோ மெயயாகவே நோபபோகினறன' எனறும செ
எனருன.

யுதிஷடிரரும, சூதாடியினமகனுன உலூகனைநோககி, இ
வாாததையைச சொலலலானா. 'அபபா! உலூகா! நீ துரியே
னனைஅடைநது எனவாாததையைச சொலலு. 'நீ உனநடை
கொணடு எனநடையைஅறிவதறகுத தககவனலலை பொய
மெயயன இருவாகளுடையவிததியாஸததையும (உலகததோா) அ
வாா நானே புழுவுககும எறுமபுககுமகூடத தீஙகுசெயயவி
பேன அபபடியிருகக, எவவிதததாலும ஞாதிகளினவதத
விருமபுவேனு? அபபா! இதறகாக, நான முன ஐநதுகிராமஙக
வேணடினேன மிககதாபபுததியுடையவனே! நான உனனுடை
பெரியதுககததை எபபடிபாராமலிருபபேன? அபபடிபபட
ஆசையாலசூழபபடட மனததையுடையவனுகி மூடததனமையி
பிதறறுகிருய அபபடியே, வாஸுதேவாசொனன நனமொழியை
ஏறறுககொளளவிலலை இபபொழுது, பலபலவாாததையினுல என
பயன? பநதுககளுடன யுததமசெய கைதவய! எனககு அனிஷ

சசெய்பவனான கௌரவனிடம், 'உன்வார்த்தையைக் கேட்டேன்;
யத்தைத் தெரிந்துகொண்டேன் உன் இஷ்டப்படி நடக்கட்டும்'
று சொல்' என்று உரைத்தார் பிறகு, பீமஸேனன் திருமபவும
புத்திரனான உலூகனை நோக்கி, 'உலூக! மதிகேடனும் பாவியும்
யத்தில் தீங்குசெய்கிறவனும் வஞ்சகனும் பாவமே வடிவான
ம தீயஒழுக்கமுடையவனுமான துரியோதனனிடம், 'இழிந்த
ா! கழுகின் வயிற்றிலாவது அஸ்தினாபட்டணத்திலாவது நீ
க்கவேண்டும் ஸபையின்மத்தியில் என்னால் உறுதிகூறப்பட்ட
லலை நான் ஸத்தியமாகச் செய்வேன் உனக்கு ஸத்தியத்தைக்
ண்டு ஆணைவைக்கிறேன் நான் யுத்தத்தில் உன்ஸஹோதரர்களை
கொன்று உன்தொடைகளையும் முறித்துத் துச்சாஸனனையும
ன்று அவனுடைய இரத்தத்தைப் பானம்செய்வேன் துரி
தன! திருதராஷ்டிரனின் புத்திரர்கள் எல்லாருக்கும் நான்
தயு எல்லா ராஜபுத்திரர்களுக்கும் அபிமன்யு மிருத்யுவாவான்;
தகமில்லை காரியத்தைச்செய்து ஸந்தோஷிக்கச் செய்வேன்.
யாதன! மறுபடியும், என்சொல்லைக் கேள் தர்மராஜா பார்க்க,
ன எல்லா ஸஹோதரர்களோடும் கொன்று காலால் தலையில்
பேன்' என்று என்சொல்லைச்சொல்' என்று சொன்னான்
அரசரே! பிறகு, நகுலன், 'உலூக! குருவம்சத்திற் பிறந்த
ம திருதராஷ்டிரருக்குப் புத்திரனுமான துரியோதனனிடம்,
ரவ! நீ சொன்ன எல்லாவார்த்தையையும் உள்ளபடி கேட்டேன்
னக்குக் கட்டளையிட்டபடி செய்வேன்' என்று சொல்' என்றான
அரசரே! ஸஹதேவனும், 'துரியோதன! உன்னுடைய இந்த
ணமானது வீணாகப்போகிறது மஹாராஜனே! எங்களுடைய
த்துக்கத்தை நீ ஸந்தோஷத்துடன் பிதற்றுவதால் புத்திரர்களு
ம ஞாதிகளுடனும் உறவினர்களுடனும் துக்கிக்கப்போகிறாய்'
று சொல்' என்று ஆத்திரத்துடன்கூடிய இந்தவார்த்தையைச்
ன்னான்

முதியவர்களான விராடராஜனும் துருபதனும், உலூகனைநோக்கி,
வாயிருப்பவனுக்குத் தாஸத்தன்மையைப் பிரார்த்திப்போமென
ப்பொழுதும எங்களுடைய எண்ணம் அப்படிப்பட்ட நாங்கள்
்களோ, தாஸரல்லாதவர்களோ, எவனுக்கு எவ்விதமான பௌ
ருக்கிறதோ அவற்றை நாளைப்பார்ப்போம்' என்று சொன்னார்
பிறகு, சிகண்டியானவன், உலூகனை நோக்கி, 'நீ எப்பொழு
ாவங்களில் பற்றினவனான அரசனிடம், 'அரசனே! நான்

யுததததில குரூரமான செயகையைசசெயவதை நீ பாா எவருடை
வீாயததையடுதது யுதததததில ஐயததை நினைககிருயோ அபப
பட்ட உனனுடைய பிதாமஹரை நான தேரிலிருநதும விழசெ
வேன மஹாதமாவான பிரமமாவால பீஷமரின வததகிறகாக ந
படைககபபடடேன அபபடிபபட்ட நான எலலாவிலலாளிக
விழிததிருககையில பீஷமரைக கொலலுவேன' எனறு சொலலவே
டும்' எனறு இநதவாாததையைச சொனனுன திருஷ்டதயுமன
கைதவயனுன உலூகனை நோககி, 'நீ ராஜபுததிரனுன துரியோ
னிடம, 'நான துரோணரைக கூடடததோடும பநதுககளோ
கொலலுவேன. மேலும, முனனோாகளசெயத பெரிதான அ
டானததை நான அவசயம செயயவேணடும. நானும, மறற
செயயமுடியாத செயலைச செயவேன' எனகிற எனனுடைய வாாத
யைச சொலலவேணடும்' எனறு இநத வாாததையைச சொனன
தாமராஜா உலூகனை நோககிக கருணையினுல, 'ஓ! அரசனே!
எவவிதததாலும ஞாதிகளின வதததை விருமபேன கெடுமதி
ளவனே! உனனுடைய குறறததினுலேதான இதெலலாம (நோகி
எனபது வெளிபபடை' எனறு சொல' எனறு உரைததுவிடடு,
பனே! உலூக! ஆகையால, அபிபராயமுணடானுல போ, தாம
வேணடாம அலலது, இஙகேயே இரு உனககு மஙகளமுணடா
நாஙகளோ உனனுடைய உறவினா' எனறு பெரிய வாாததை
சொனனுா

பிறகு, உலூகனே, தாமபுதரரான யுதிஷடிரரிடம
மதிபெறறுககொணடு துரியோதனராஜன இருககுமிடம செனறு
ஓ! பாரதரே! உலூகன, பிறகு, பொறுதவனுன துரியோதனன
வநது, அாஜுனன சொனன எலலாவாாததையையும சொன
சொனனுன. வாஸுதேவா, பீமன, தாமராஜா ஆகியஇவாக
ஆணமையையும, நகுலன, விராடன, துருபதன, ஸஹதே
திருஷடதயுமனன, சிகணடி ஆகிய இவாகளுடைய வாாததை
யும, கிருஷணுாஜுனாகளுடைய சொலலையும முழுமையும சொ
படி சொனனுன ஓ! பாரதரே! பரதஸரேஷடனுன துரியோ
னன கைதவயனுடைய அநத வாாததையைககேடடு, ஸுஙரோ
யததுககுள சேனைததலைவாகளெலலாரும சோநது நிறகுமபடி
சாஸனனையும கா்ணனையும சகுனியையும தஙகள சைனியததை
மிதரசைனியததையும கடடளையிடடான பிறகு, காணனுல
கள கடடளையிடபபடடு மிகக விரைவுடனகூடிச சிலா தோகளா

ஒட்டகஙகளாலும, சிலா பெணகுதிரைகளாலும, சிலா பெரிய
கமுடைய நலல குதிரைகளாலும, 'உதயததிறகுமுநதி படை
நதமாகவேணடும' எனறு காணனுடைய ஆஜஞையால அரசா
க கட்டளையிட்டுககொணடு சீககிரம எலலாசசேனைகளையும சூழந
கள.

நூற்றறுபதது நானகாவது அதயாயம்

உலூகதூதாகமனபாவம (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் சேனைகளை யுத்தத்திற்குப் புறப்படச்செயததும், திருஷ்டத்யும்
னன் பீமஸேனன் முதலானவர்கள் துரியோதனன்
முதலானவர்களோடு முறையே எதிர்க்க
வேண்டுமென்றுசொல்லியதும்)

உலூகனுடைய வாாததையைககேட்டு, குநதியின புததிர
ா யுதிஷடிரா, திருஷடதயுமனனைத தலைவனாக உடையதும திருஷ
யுமனனவசததை அடைநததும பிரவேசிககமுடியாததும அசை
ற கடலுககு நிகரானதும பீமாாஜுனா முதலிய மஹாரதாகளால
கபபட்டதும பூமிபோல அசைவறறதும ரதகஜதுரகபதாதிக
ன நாலவகைபபடையையுமுடையதுமான சேனையைப பிரயாணம
பவிததாா அதனுடைய முகபபில, பெரிய விலலையுடையவனும
நசால புததிரனும யுததததில கெட்டமததை உடையவனும
ிராணரை எதிாகக விருபபமுளளவனுமான திருஷடதயுமனன
னைகளை நடததினன அவன, வலிமைகதும ஊககததிறகும
கபடி, தோாளிகளைக கட்டளையிட்டான காணனபொருட்டு அா
னனையும துரியோதனனபொருட்டுப பீமஸேனனையும சலயன
ாருட்டுத திருஷடகேதுவையும கிருபரினபொருட்டு உததமௌ
ஸையும அஸவததாமாவினபொருட்டு நகுலனையும கிருதவாமாவின
ாருட்டுச- சைபயனையும ஜயதாதனினபொருட்டு விருஷணிவம
தில பிறநத யுயுதானனையும கட்டளையிட்டான , முனனணியில,
டிமரினபொருட்டுச சிகணடியையும ஏறபடுததினன , சகுனியின
ாருட்டு ஸஹதேவனையும சலனினபொருட்டுச. சேகிதானனையும
காததாகளினபொருட்டுத திரௌபதியினபுததாாகள ஐவரையும
ட்டளையிட்டான அவன, காணபுததிரனை விருஷஸேநனுககும
ற அரசாகளுககும அபிமனயுவை நியமிததான ஏனெனில,
வன, அவனை (ததிறமையுளளவனும) போரில- அாஜுனனைவிட

மேலானவனுமாக நினைததான ஜவாலைபோனற நிறமுடையவ
பெரிய விலலுடையவனுமான அவன, இவவிதம, அநதப போர
களைத தனியாகவும சோததுமே பிரிததுவிடடுத துரோணரை(த
பாகமாகச செயதுகொணடான பெரியவிலலுடையவனும ே
பதிகளுககுத தலைவனும மேதாவியுமான திருஷடதயுமனன, வி
படி அணிவகுததபின யுதததில மனம ஊனறிய பிறகு, உத
சிததபடி, பாணடவாகளின படைகளைக கூடடிப பாணடவாகளுை
வெறறிககாக யுததகளததில ஸநநததனாக இருநதான' எனறுன

உலூகதூதாகமனபர்வம் ழுற்றிற்று.

நூறறறுபதைநதாவது அதயாயம

ரதாதிரதஸங்கியானபாவம்.

(பீஷ்மர் தமது வல்லமையைத் துரியோதனனுக்குச்சொல்லி அவனு
அபயப்ரதானம் செயததும், துரியோதனன் தன்சேனையிலுள்ள
ரதாதிரதர்களுடைய கணக்கைச் சொல்லும்படி அவ
னைக்கேட்டதும், அவர் அதனைக் கூறியதும்)

திருதராஷடிரன, ஸஞசயனை நோககி, 'அாஜுனன யுதத
பீஷமரை வதஞசெயவதாகப பிரதிஜஞைசெயத பொழுது, துரி
தனனமுதலிய மநதாகளான எனனுடைய புததிராகள எனன
தார்கள? வஸஸதேவரைச சகாயமாகவுடையவனும உறுதி
விலலையுடையவனுமான தனஞசயன யுதததில (எனது) பிதா
பீஷமரைக கொனறுவிடடானெனறே ஆலோசிககிறேன ப
அறிவுளளவரும பெரியவிலலையுடையவரும யுததம செயகிற
ளிற சிறநதவருமான அநதப பீஷமரும அாஜுனனுடைய அநத
ததையைக கேடடு எனனசொனனா? கெளரவாகளுடைய பா
தைப பொறுபபவரும பெரிய புததியையும பராககரமததையுமு
யவருமான பீஷமா, சேனைககுத தலைவராயிருபபதை அடை
எனனசெயதார?' எனறு கேடடான

பிறகு, ஸஞசயன, கெளரவாகளிலவயதுசெனறவரும அளவ
திறமைவாயநதவருமான பீஷமா சொனனபடி, எலலாவறறைய
அவனிடம தெரிவிககலானான 'ஓ! அரசரே! சநதனுவின பு
ரரான பீஷமா சேனைகளுககுத தலைவராக இருபபதையடை
துரியோதனனைச சநதோஷிககச செயகிறவாபோல, 'நான, சக
யுததததைக கையிலுடையவரும ஸேனாபதியுமான குமாரருககு ந

மசெயது, இபபொழுது உனககுச சேனுபதியாகபபோகிறேன, தகமிலலை சேனையின காரிபததிலும, பலவிதமான அணிவ புககளிலும, கூலிககாராகளையும ஸநேகததால ஸஹாயமாகவநத ளையும வேலையைச செயயுமபடி செயவதிலும அறிவுடையவனுக ககிறேன. மஹாராஜனே! படைகளை வரிசைபபடுததி நடதது லும, யுததததிலும, அபபடியே யுததததில பகைவாகளுடைய ாகளைத தடுககும செயககைகளிலும, பிருஹஸபதி அறிவதுபோல கு அறிவேன தேவாகள கநதாவாகள மனிதாகள இவாகளு ய அணிவகுபபுககளின தொடககஙகளையும நனகு அறிவேன ா அவைகளாலே பாணடவாகளை மயஙகசசெயவேன உன ததிலுணடான தாபமானது போகடடும அரசனே! அபபடிப ட நான, உணமையாக உனபடையைககாககிறவனுகிச சாஸதிரப யுததம செயவேன உன மனததிலுணடான தாபமானது நீங டும' எனனும இநத வாாததையைச சொனனா

துரியோதனன, 'ஓ! புஜபலமமைநதவரே! காஙகேயரே! எனககு ஸததமானதேவாஸுராகளிடததிலும அசசமிலலை இதனை உமககு ாமையாகச சொலலுகிறேன அபபடியிருகக, எவராலும வெலலட யாதவரான நீா சேனைததலைவராக நிலைதது நிறகையிலும, ாகளில சிறநதவரும யுததததைக கொணடாடுகிறவருமான ாணரும இருககையிலும, கேடகவும வேணடுமா? வீராகளிற நதவாகளான நீஙகள உறுதியாயிருககுமபொழுது எனககு வெற ய. ஓ! குருஸரேஷடரே! தேவராஜயமும அடைதறகரிதனறு. நிசசயம ஓ! கௌரவரே! பகைவருடையதும எனனுடையது ன ரதிகாகளுடைய கணககையும அபபடியே அதிரதாகளுடைய ாககையும முழுமையும அறியவிருமபுகிறேன. பகைவாகளுககும பபடியே எனககும பிதாமஹரான நீா ஸமாததராக இருககிறீா ன இநத எலலா அரசாகளோடும சோநது அதனைக கேடக விரும றேன' எனறுன

பீஷமா, 'காநதாரியின புததிர! அரசாகளிற சிறநதவனே! பூமி ப பரிபாலனம செயகினறவனே! உனது சேனையிலுள்ள [1] ரதிகா

---

1 அாதத ரதன = ஒரு தேராளியினசகதியில பாதிகொணடவன அதா, ஒரு தேராளியோடு எதிாததுத தோலவியடைபவனெனபது

ஸமரதன = ஒரு தேராளியோடு எதிாததுநினறு தோலவியடையாமல ாசெயய வலலவன ஏகரதன, ரதிகன, ஸமரதன எனபன ஒருபொருட ாறகள இவாகளில சிறநதவனை 'ரதோதாரன' எனறும 'ரதஸததமன' றும இஙகேவழஙகுகிறாா

களும அதிரதாகளுமான தோாளிகளுடைய கணககைக கேள
னுடைய இநதச சேனையில அநேகமாயிரஙகளும பதினுபிரஙக
கோடிகளுமான ரதஙகளிருககினறன முககியாகளின வரிசை
எனனிடம கேள முதலிலே, துசசாஸனன முதலிய நூறு ஸ
தராகளோடு நீ சிறநத ரதிகன எலலாரும ஆயுதஙகளில பழ
வாகளும வெடடுவதிலும பிளபபதிலும வலலவாகளும தோத
டிலும யானைககழுததிலும கதைபிலும படடாககததியிலும கத
லும கேடகததிலும தோநதவாகளும தேரோடடுபவாகளும ஆ
வாகளும அஸதிரஙகளை அபபியஸிததவாகளும வேலையின பொ
பை நிறைவேறறுகிறவாகளுமானவாகள பாணததிலும அஸதிர
லும துரோணருககும சாதவானன கிருபருககும சிஷயாகளான
கள [1] பாணடவாகளாலே தீஙகுசெயயபபடடவாகளும மானமு
யவாகளுமான இநதததாாததராஷடிராகள யுததததில கெட
முளளவாகளான பாஞசாலாகளை யுததததில கொலலுபவாகள
ஸௌரேஷடனே! அபபடியே, உனனுடைய எலலாச சேனைககும
யான நான பாணடவாகளைவெனறு பகைவாகளை நாசமசெயவே
எனனுடைய சொநதக குணஙகளைச சொலலக கூடியவனாகவில
உனனால அறியபபடடவனாகவே இருககிறேன ஆயுததன
தாஙகுபவாகளிற சிறநதவனும போஜ (வமசததிறபிறநதவ) னு
கிருதவாமாவோ அதிரதன அவன யுததததில உனனுடையவி
பததை நிறைவேறறுவான சநதேகமிலலை ஆயுதஙகளை அ
வாகளால வெலலமுடியாதவனும (பாணஙகளைத) தூரததில போ
படி விடுபவனும பலமான ஆயுதஙகளுளளவனுமான அவன இ
ரன அஸுராகளைக கொலலுவதுபோலப பகைவாகளுடைய சே
யைக கொலலுவான பெரியவிலலையுடையவனும மதராஜனும
சலயன எனனால அதிரதனுகக கருதபபடடான அவன த
மருமகனைவிடடு எநநாளும ஒவவொருயுததததிலும வாஸுதே

மஹாரதன = பதினோாயிரம தோவீராகளை எதிாபபவன, அல
பதினோாயிரம தோவீராகளுககுத தலைவன இவனை, 'ரதயூதப
எனறு இஙகே வழஙகுகிறாா.

அதிரதன = எணணிலலாதபோாவீராகளை எதிாததுப் போா்
வலலவன இவனை, 'ரதயூதபயூதபன' எனறு இஙகே வழஙகுகிறாா

1 'பாணடவேயை' எனபது மூலம், 'பாணடவாகளைச சோந
களால' எனறும கொளளலாம.

ன போட்டி போடுகிறவனுயிருப்பதால், உனக்கு அதிரதனுக்க
ந்தப்பட்டான அவன யுத்தத்தில கடல அலைகள போனற
ணைகளாலே பகைவாகூட்டஙகளை நனையசெய்கிறவனுகி மஹா
ாகளான பாணடவாகளுடன போாசெயவான ஆயுதஙகளைப
னறவனும உனக்கு அனுகூலனுன நணபனும ஸோமதததன
திரனும பெரியவிலலை யுடையவனுமான பூரிஸ்ரவஸானவன அதி
ன. அவன, பகைவாகளுடைய சேனைக்குப பெரியாசததைச
யவான மஹாராஜனே! ஸிநதுதேசததாசனுன ஜயதாதனுன
ர தவிரதன (=இரணடு தோாளிகளுக்குசசமானன) என்று என
ல கருதப்பட்டான அரசனே! தோாளிகளிறசிறநதவனுன அவன
ததில பராக்ரமததைசசெலுததி யுததமசெயவான திரௌ
யைககவாநதபொழுது பாணடவாகளாலே துனபததையடைநத
யுமிருககிறுன பகைவீராகளைக கொலலுகிறவனுன அவன
தத துனபததை நினைககிறவனுகி யுததமசெயவான அரசனே!
வன, அப்பொழுது, உககிரமான தவததைசசெயது யுததததில
ணடவாகளோடு போாசெயவதறகாக அரிதான வரததை அடைந
நககிறுன குழநதாய! தோாளிகளிறசிறநதவனுன அப்படிபபட்ட
ன யுததததில அநதப்பகையை நினைதது விடககூடாததான
ாணனையும விட்டுப பாணடவாகளுடன யுததஞசெயவான

நூற்றறுபத்தாறுவது அத்யாயம்

ரதாதிரதஸங்கியான பாவம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் துரியோதனன்சேனையிலுள்ள ரதாதிரதாகளை
அவனுக்குச் சொல்லியது)

காமபோஜதேசததாசனுன ஸுதக்ஷிணனே ஸமரதனுகக கரு
பட்டான அவன யுததததில உனனுடைய விருப்பததை நிறை
றற விருமபுகிறவனுகிப பகைவருடன போாசெயவான ராஜ
ரஷ்டனே! கௌரவாகள, ரதிகஸ்ரேஷ்டனுன இவன உனனிமிததத
க யுததததில செலுததுகிற பராக்ரமததை, இநதிரனுடைய
ாக்ரமததைப பாாப்பதுபோலப பாாப்பாாகள. மஹாராஜனே!
மையாகவும வேகமாகவும அடிக்கிறவனுன இவனுடையதோகளின
டததில விட்டிறபூசசிகளுடைய வரவுபோலக காமபோஜாகளு

டைய வரவானது ஏறபடும மாஹிஷ்மதிநகரததில வஸிபபவன்
நீலமான கவசமுடையவனுமான நீலனெனகிற உனனுடையா
னுனவன தோககூட்டததோடு பகைவாகளை நாசமசெயவா
கௌரவமுளளவனே! குருநநதன! முனனமே ஸஹதேவனுட
பகைகொணடவனுன இவன எபபொழுதும உனனிமிததமாக யுத
செயவான அபபா! அவநதிதேசததரசாகளும திறமைவாயநத
களும யுததததில உறுதியான வீாயததையும பராககிரமததை
உடையவாகளுமான விநதன அனுவிநதன இருவரும ரதிகாக
சிறநதவாகளாக ஒபபுககொளளபபட்டவாகள மஹாராஜனே
புருஷஶ்ரேஷ்டாகளும யுததததில விருபபமுளளவாகளுமான
படிபபட்ட இவாகள, யுததததில யூதபதிகளான இரணடு யானை
யானைககூட்டததின மததியில விளையாடுவதுபோலக கூட்டத
மததியில ஸஞசரிககிறவாகளாகி யமனபோலக கையிலிருநதும வி
பட்டகதை, பட்டாககததி, கததி, நாராசம, தோமரம ஆகிய இ
களாலே பகைவரது படையை எரிககபபோகினறாகள தரிகா
தேசாதிபதிகளான பிராதாககள ஐவரும சிறநத ரதிகாகளாக எ
னுல கருதபபட்டாாகள அவாகள விராடநகரததில அபபொ
பாணடவாகளுடன விரோதததைச செயதவாகளாயுமிருககிறாக
ராஜஶ்ரேஷ்டனே! அவாகள யுததததில உயாககிளமபுகினற அ
களையுடைய கஙகையை மகரஙகள கலககுவதுபோல உயாககட்ட
பட்ட கொடிச்சீலைகளையுடைய பாணடவாகளுடைய சேனை
கலககுவாாகள ராஜஶ்ரேஷ்டனே! ஸததியாததை முதனமை
வுடைய அநத ஐவரும (ஐநது) ரதிகாகள பாரத! இவாகள பாண
புததிரனும பீமஸேனனுககுத தமபியும திககுககளை வெலலுபவ
மான அாஜுனனுல யுததததில முனசெயயபபட்ட தீஙகினை நினை
கிறவாகளாகிப போாபுரிவாாகள அவாகள பாணடவாகளுடை
அநத மகாரதிகாகளை எதிாததுப பெரிய விறகளையுடையவாக
க்ஷததிரியாகளுடைய பொறுப்பைத தாஙகுபவாகளுமான சிறந
களைச சிறநதவாகளைப பாாததுக கொலலுவாாகள லக்ஷ்மணனெ
கிற உனனுடைய புததிரனும, அபபடியே, துசசாஸனனுடைய புத
னுமாகிய அவவிருவாகளும புருஷஶ்ரேஷ்டாகளும யுததததில ஓ
தவாகளுமாயிருபபவாகள குருஶ்ரேஷ்டனே! யௌவனமுடை
வாகளும மென்மையான சரீரமுடையவாகளும ராஜபுததிராகளு
வேகமுடையவாகளும யுததஙகளுடைய விசேஷஙகளை அறிநத
களும எஙகும சேனையைச செலுததுகிறவாகளும தேராளிக

ந்தவர்களுமான அவ்விருவரும் ரதிகர்களாக என்னால் கருதப்பட்
ர்கள் க்ஷத்திரிய தர்மத்தில் பற்றுள்ளவர்களான அந்த வீரர்
பெரிதான காரியத்தைச் செய்வார்கள். மஹாராஜனே! நர
ஸ்ரேஷ்ட! தண்டதாரனென்பவன் ஒரு ரதிகன் அவன், உன்னுடைய
த்தில், தன் சேனையினால் காக்கப்பட்டவனாகிச் சண்டை செய்
ன் ஐயா! அப்படியே, கோஸலதேசத்தரசனும் தேராளிகளில்
ந்தவனும் பெரியவேகத்தையும் பராக்கிரமத்தையுமுடையவனு
ன பிருஹத்பலனென்பவன் ரதிகனாக என்னால் கருதப்பட்டான்.
கிரமான ஆயுதத்தை யுடையவனும் பெரிய வில்லையுடையவனும்
ந் தார்த்தராஷ்டிரரின் புத்திரர்களுடைய ஹிதத்தில் பற்றுள்ளவனுமான
ன யுத்தத்தில் தன்உறவினர்களை மகிழ்விப்பவனாகிப் போர் செய்
ன அரசனே! சரத்வானுடைய புத்திரரும் அதிரதருமான கிருப
ன்வர் பிரியமானபிராணன்களில் ஆசையைவிட்டு உன்னுடைய
கவர்களை எரிப்பார் ஐயா! எவராலும் வெல்லமுடியாதவரும்
த்திகேயர்போல நாணற்கொத்திலிருந்தும் கௌதமமஹரிஷிக்குப்
த்திரராக உண்டானவரும் ஆசாரியருமானஅவர் யுத்தத்தில் பல
மான ஆயுதங்களையும் விற்களையுமுடைய மிகப் பலவான் சேனை
ர் அக்னிபோல எரிக்கிறவராகச் சஞ்சரிப்பார்

நூற்றறுபத்தேழாவது அத்யாயம்.

ரதாதிரதஸங்கியானபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் துரியோதனன்சேனையிலுள்ள ரதாதிரதர்களை அவனுக்குச் சொல்லியது)

அரசனே! உனக்கு அம்மானான இந்தச்சகுனி ஒருதேராளி.
ன் பாண்டவர்களுடன் வைரத்தைச் செலுத்தி யுத்தம் செய்
ன் இதில் சந்தேகமில்லை யுத்தத்தில் எதிர்த்துச் செல்லுகிறவ
ன இவனுடையசேனையானது, பலவிதமாகச் செய்யப்பட்ட ஆயுதங்
ராலே நிறைந்ததும் வேகத்தில் வாயுவின் வேகத்திற்கு ஸமமான
ம் வெல்லமுடியாததுமானது. பெரியவில்லையுடையவரும் எல்லா
ல்லாளிகளுக்கும் மேற்பட்டவரும் யுத்தத்தில் பலவிதமாகப்போர்
ய்பவரும் உறுதியான அஸ்திரங்களை யுடையவருமான துரோண
த்திரர் மகாரதர். மகாராஜனே! இவருடைய பாணங்களோ அர

ஜ"னனுடைய பாணஙகளபோல விலலிலிருநதும விடுபடடுச சோ
வைகளாகச செலலுகினறன தோராளிகளில சிறநதவரும வீரரும
இவா எனறுல இவவிதமானவரெனறு கணககிடமுடியாதவா இ
மஹாரதா, விருமபினுல, உலகஙகள மூனறையும எரிததாலும எ
பாா. ஆஸரமவாஸிசளான ரிஷிகளுடைய தவததால நிறைநத (
பம, பலம இவைசளுடைய வடிவமாயுளளவா. சிறநத புததி
யுடைய இவா, துரோணரால தேவஸமபநதமான அஸதிரஙகள
அனுககிரகிககவும பெறறிருககிறா அரசாகளில சிறநதவனே! ப
ஸரேஷட! இநத வேதியா எபபொழுதும ஆபுவீ விருமபுகிற
இரணடு சேனைகளிலும இவருககுச சரியானவன ஒருவனுமில
சிறநத சரீரததைதயுடைய இவா, ஒரேதேருடன தேவாகளுடை
ஸைனயததைதயும கொலலுவாா, கையுறையின சபதததால மலைக
யும பிளககசசெயவாா கணககிடமுடியாத குணஙகளையுடையவ
வீரரும, நனகு அடிககிறவரும, பயஙகரமான ஒளியையுடையவ
தணடபாணியான யமனபோலத தாஙகமுடியாதவருமான இ
அநதகனபோல ஸஞசரிபபாா பாரத! கோபததில யுகமு
லுணடானஅகனிககு நிகரானவரும சிஙகததின கழுததுபபோ
கழுததைதயுடையவரும மிகக பலததையுடையவருமான இவா
ததில மிசசமுளளதை முடிவுசெயவாா பெரியதேஜஸையுடை
வரும, பிராயமுதிாநதவராயிருநதாலும யுவாககளைககாட்டி
சிறநதவரும இவருடையபிதாவுமான துரோணரோ யுததத
பெரியகாரியததைச செயவாா இதில எனககு ஸநதேகமில
யுததததில பொறுபபையுடையவரானஇவா, அஸதிரமாகிற கா
ளுலஉணடானதும சேனையாகிற சாயநதபுலலுகளாலும விறகுக
ளும கிளமபினதுமான (அகனிபோலப) பாணடுபுததிரனுடை
படைகளை எரிபபாா அதிரதரும மனிதருட சிறநதவரும பரத்
ஜருடைய புததிரருமானஇவா தீவரமும உனககு நன்ன
மானசெயலைச செயவாா. எலலா அரசாகளுககும ஆசாரிய
பிராயமுதிாநதவருமான குருவானவா ஸருஞசயாகளை நா
செயவாா அாஜ"னனோ இவருககுப பிரியனுனவன பெரிய
லையுடையவரானஇவா, குணஙகளாலஜயிககபபடடதும ஜவலிககி
மான ஆசாரியததனமையை நினைதது, காரியஙகளை ஸாமமிலலா
செயகிறவனுன தனஞசயனை ஒருபொழுதும கொலலமாடடாா வீ
அாஜ"னனுடைய விஸதாரமானகுணஙகளாலே எபபொழுதும
னைக கொணடாடுகினற பாரதவாஜா அவனைப புததிரனைககாட்டி

கமாகபபாககிறா பிரதாபசாலியான இவா யுததததில ஒரே
ரோடு திவயாஸதிரஙகளாலே தேவாகளும கநதாவாகளும மனி
களும ஒனறுசோநதாலும கொனறுவிடுவாா அரசனே! ராஜ
ரேஷடனும, தோாளிகளிலசிறநதவனும, பகைவருமவீரருமான
காகளைவருததுகினறவனுமான பௌரவன, உனனுடைய மகாரத
என்று கருதபபட்டான அவன தனனுடையபெரியசேனையி
பகைவாகளுடையசேனையை வாட்டுகிறவனுகிக கூளததின
யிலே அகனியின வேகம எரிபபதுபோலப பாஞசாலாகளை எரிப
அரசனே! ராஜபுததிரனும, உணமையானகீாததியையுடை
மான பருஹதபல னெனபவன ஒரு ரதிகன அவன உனனுடைய
கவாபடையில காலனபோல ஸஞசரிபபான ராஜஸரேஷடனே!
ததிரமான கவசஙகளையும ஆயுதஙகளையுமுடையவாகளான இவ
டையபோாவீராகள யுததததில உனனுடைய பகைவாகளின கூட
களை அடிககிறவாகளாகச சஞசரிபபாாகள. சிறநதசோாளியும
னுடைய புததிரனுமான விருஷஸேனன, உனனைச்சோநத மஹா
பலசாலிகளிலசிறநதவனுன அவன உனது பகைவாசேனையை
பபான அரசனே! பகைவீராகளைக கொலலுகிறவனும மதர
சததில பிறநதவனும மிககதேஜஸையுடையவனுமான ஜலஸநத
னபவன உனனைசசோநத சிறநத ரதிகன இவன யுததததில
ாணனையும விடுவான. நீணடகைகளையுடைய இவன யுததத
யானையினபிடரில சமாததனுயிருநதுகொணடோ, அலலது,
ரோடேயோ, பகைவாசேனையை அழிபபவனுகி யுததமசெயவான
றாராஜனே! ராஜஸரேஷட! எனறுல ரதிகனுககக கருதபபட்ட
ன உனனிமிததததில பெரிய யுததததில சேனையுடன பிராண
த தியாகமசெயவான அரசனே! பராககிரமததுடன யுததம
யபவனும விசிததிரமாக யுததமசெயபவனும யுததததில பயம
கினவனுமான இவன உனனுடைய பகைவருடன சணடைசெய
ன அரசனே! யுததததில திருமபாதவருமசூரருமயுததததில
னுககு ஸமமானவருமான பாஹலிகா எனறுலே அதிரதராகவே
தபபட்டாா அரசனே! இவா யுததததையடைநது வாயுவைப
ால எவவிதததாலும திருமபமாட்டாா இவா யுததததில பகை
ரக் கொலலுவாா மஹாராஜனே! சேனைககுப பதியும யுததத
தில அதபுதமான செயகையையுடையவனும சிறநத தேரையுடை
னும எதிரிகளுடைய தோளகளை முறிககிறவனுமான ஸததியவா
னனபன உனனைச சோநத மகாரதன யுததததைபபாாததால

இவன் ஒருவிதத்தாலும் வருத்தமடைவதில்லை. இவன் தேரினம் கத்தில் இருப்பவர்களான பகைவரின்மேல் மகிழ்ச்சியுடன் விழுவான். பகைவர்களிடத்தில் பராக்கிரமத்தைக் காட்டுகிறவ வீரர்களில் சிறந்தவனுமான இவன் யுத்தத்தில் உன்னிமித்தம் மனிதர்களுக்குத் தக்கதும் பெரிதுமான செய்கையைச் செய்வ அரசனே! ராக்ஷஸஸ்ரேஷ்டனும் குரூரமான செய்கையையுடை னும் மஹாரதனுமான அலம்புஸனென்பவன் முன் வைரத்தை நி கிறவனாகி எதிரிகளைக் கொல்லுவான். எல்லாராக்ஷஸசேனைகளுக சிறந்த தேராளியும் மாயாவியுமான இவன் உறுதியான பகை யுடையவனாகி யுத்தத்தில் ஸஞ்சரிப்பான். பிராக்ஜோதிஷபுரத்தி அதிபதியும் வீரனும் பிரதாபசாலியுமான பகதத்தன் யானைப செய்பவர்களில் சிறந்தவனும் ரதத்திலேயும் ஸமர்த்தனுமானவ அரசனே! முன்காலத்தில் இவனுடன் அர்ஜுனனுக்குப் பல யுத்தம் நடந்தது. காந்தாரியின் புத்திர! இருவரும் ஜயத்தைவிரு பிறகு, இவன் நண்பனென்று இந்திரனைக் கௌரவப்படுத்துதற மஹாத்மாவான அந்தப் பாண்டவனோடு நடைபெற்ற யுத் தில் யானையின்பிடரியிலிருப்பதில் வல்லவனென்ற இவன், ஐராவத விருப்பவனும் தேவர்களுக்கு அரசனுமான இந்திரன்போல் யுத செய்வான்.

நூற்றறுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்.

ரதாதிரதஸங்கியானபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் கர்ணனை அர்த்தரதனுகச் சொல்லியதும், கர்ணன் பீஷ்மந வரை தான் போர் செய்வதில்லை யென்று பிரதிஜ்ஞை செய்ததும் பீஷ்மர் அவனை நிந்தித்ததும், துரியோதனன் அவரை ஸமா தானம் பண்ணிப் பாண்டவர்படையிலுள்ள ரதாதி ரதர்களைச் சொல்லும்படி கேட்டதும்)

பலவான்களும் ஆண்மையிற் சிறந்தவர்களும் ஊன்றிய ப த்தையுடையவர்களும் நன்கு அடிப்பவர்களும் காந்தாரர்களில் யர்களும் தருணர்களும் அழகுபொருந்தியவர்களும் மிகப கரமசாலிகளும் வெல்லமுடியாதவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் சேர்ந்தவர்க பிராதாக்களுமான அசலன் விருஷகனென்னும் உன்னுடைய ர களிருவருமே பகைவர்களை நாசஞ்செய்வார்கள். அரசனே! உன

பனும இஷடனும எநநாளும யுததததிலகமேையாயிருபபவனும
ஊைப பாணடவாகளுடனயுததததில உதஸாகபபடுததுகிறவனும
மையுளளவனும தனனைப புகழுபவனும இழிவானவனும ஸூாயு
திரனும உனககு மநதிரியும நாயகனும பநதுவும அஹஙகாரியும
வும மேலேபோனவனுமான இநதக காணன யுததததில பூாண
ா ரதிகனுமே யலலன, அதிரதனுமலலன அறிவிலலாத இவன
வேஉணடான கவசததை விடடவனும திவயமான குணடலங
விடடவனும எபபொழுதும பிறரை நிநதிபபவனுமாயிருப
ன அதனல, இவன பரசுராமருடையசாபததினுலும பிராமமண
டைய வாாததையினுலும கவசகுணடலஙகளான ஸாதனஙக
டைய பிரிவினுலும எனனல அாததாதனுககு கருதபபடடான
ன அாஜுனனை எதிாதது மறுபடியும உயிருடன விடுபடான'
று சொனனா பிறகு, ஆயுதமெடுததவாகளெலலாரிலும சிறந
ரான துரோணா, 'இது நீா சொனனபடியே ஆகும ஒருபொழு
பொயயாகாது இவன யுததமதோறும காவமுளளவனும பரா
னுமாகக காணபபடுகிறுன, (பிறாகளை) நிநதிபபவனும அஜாக
ததையுடையவனுமாயிருககிறுன அதனல, எனனலும அாததாத
க கருதபபடடான' எனறு சொனனா
இநத வாாததையைககேடடு, ராதேயனே, கோபததினல கண
உருடடிவிழிததுப பீஷமரை ஈடடியினல குததுவதுபோலச
றகளாலே குததுகிறவனுகிச சொலலலானன 'பிதாமஹரே !
துவேஷததினலே குறறமிலலாதவனன எனனை இபபடியே எபு
ழுதும அடிககடி சொறகளாகிற அமபுகளாலே, விருமபுகிறபடி,
ககிறீா. அவையெலலாவறறையும துரியோதனனநிமிததமாகப
றுககிறேன நீரோ, எனனை இழிவானமனிதனைபபோல மநதனுக
ககிறீா நீா எனககும எலலா உலகததிறகுமே அாததாதாாகக
தபபடடவா இதில ஸநதேகமிலலை கஙகாபுததிரரான நீா பொய
லலககூடாது நீா எநநாளும கௌரவாகளுககு அனுகூலமிலலா
அரசன இதை அறிகிறதிலலை நீா குணஙகளில துவேஷததி
ல வெறுபபை உணடாககவிருமபுகிறீா எவனதான, யுததததில
ததததை உணடுபணண விருபபமுளளவனுகி, உதாரமான செய
யை உடையவாகளும ஸூானாகளுமான அரசாகளிடம இவ
ம பராககிரமததைக குறைவாகப பேசுவான ? ஓ ! கௌரவரே!
ததிரியஜாதிககுப பிராயஙகளாலும நரைகளாலும தனஙகளா
உறவினாகளாலும மகாரததனமையானது கணககிடக கூடிய

தனறு க்ஷததிரியஜாதியானது பலததால சிறநததாகவும, வேத
கள மநதிரஙகளால சிறநதவாகளாகவும, வைஸயாகள தனத
சிறநதவாகளாகவும, சூததிராகள பிராயததால சிறநதவாகளா
கருதபபடடனா நீா ரதிகாகளையும அபபடியே அதிரதாகளை
இஷடபபடி சொலலுகிறீா. நீா விருபபு வெறுபபுககளுடன கூ
மயககததினுல பிரிததலைச செயகிறீா' எனறும, 'ஓ! தாயோத
நீணடகைகளுளளவனே! (நலல காரியததைத) நனகு ஆலோசிககவ
கெடட எணணமுடையவரும உனககுக கெடுதலைச செயபவரும
இநதப பீஷமரை விடககடவாய. அரசனே! புருஷஸரேஷட!
பரையாக வநதசேனையும பிரிககபபடடால சோககமுடியாத
மனறே? பலவிடஙகளிலிருநதும கிளமபிவநத சேனைகள பேதி
படடால சோககமுடியாதெனறு சொலலவும வேணடுமோ? பா
யுதததில இநதப போாவீராகளுககுப பேதமானது உணடாகி
டது நேரில நமககுத [1]தேஜோபஙகம மிகுதியாகச செயயபபடுகி
ரதிகாகளை அறிவது எஙகே? அறப அறிவுடைய பீஷமா எங
நான பாணடவாகளுடைய சேனையை வளைபபேன வீணபோ
பாணஙகளையுடைய எனனை எதிாததுப பாணடவாகள பாஞசா
ளுடன புலியையடைநத காளைகளபோலப பததுத திககுககளி
செலலுவாாகள யுததமும எதிாததலும ஆலோசனையில
வாாததைகளும எஙகே? வயது சென்றவரும அறபபுததியுளளவ
காலனுல ஏவபபடடவருமான பீஷமா எஙகே? எநநாளும ஒ
ராகி உலக முழுமையோடும போடடி போடுகிறுா வீணன அறி
யுடைய இவா மறற ஒருமனிதனையும மதிககிறுரிலலை முதி
ளிடமிருநது கேடகவேணடுமெனபதனறே சாஸதிரததில செ
லபபடடது? மிகக முதியவாகளிடம கேடகவேணடும என
இலலையேயிலலை அவாகள மறுபடி பாலாகளாகவலலவோ க
படடாாகள? ராஜஸரேஷடனே! நலல யுதததில நானொரு
பாணடவாகளுடைய சேனையைக கொலவேன. புகழ பீஷம
சேரும அரசனே! உனனுல இநதப பீஷமா சேனுபதியாகச
யபபடடாா. புகழானது சேனுபதியினிடம சேரும, போாவீரா
யோ எவவிதததாலும சேருவதிலலை அரசனே! பீஷமா ஜீ
திருககுமபொழுது, எவவிதததாலும நான போாபுரியேன பீ
கொலலபபடடபிறகோ, எலலாமஹாரதாகளோடுமே போாபுரிவே
எனறும சொனனுன

---

1 சகதியைக குறைததுச சொலலி, ஊககததைக கெடுபபது.

பீஷ்மர், 'ஸூதபுத்திர ! மிகப் பெரிதும் ஸமுத்திரத்திற்கு நிக
பல வருஷங்களாக ஆலோசிக்கப்பட்டதுமான துரியோதன
டைய யுத்தத்தில இந்தப்பொறுப்பானது என்னால் தாங்கப்பட்
மிக்கதாபத்தைச் செய்வதும மயிர் சிலிர்க்கச்செய்வதுமான
க்க காலமானது நேரிட்டிருக்கும்பொழுது, என்னால் நமக்குள்
யே பேதமானது செய்யத்தக்கதில்லை அதனால், நீ ஜீவிக்கிறாய்.
தபுத்திரா ! நானோ வயதுசென்றவனாயிருந்தாலும், இப்பொழுது,
றுனை உன்னால் எதிர்க்கமுடியாதவன் நான் (உன்னுடைய)
த்திலுள்ள ஸாரத்தையும உயிரிலுள்ள ஸாரத்தையும
ப்பேன் பெரிய அஸ்திரங்களை விடுகிறவரான பரசுராமரால்
க்கு ஒரு துன்பமும் செய்யப்படவில்லை நீயோ எனக்கு எதைச்
யப்போகிறாய் ? பெரியோர்கள் தம் பலத்தைத் துதிப்பதான
தப் புகழுகிறதேயில்லை இழிவானவனே ! குலத்தில் பாவியான
ன ! ஆனாலும்,மிகவும் தாபத்தையடைந்தவனானதால்,உன்னை நோக்
சொல்லுவேன் காசிராஜனுடைய ஸ்வயம்வரத்தில் கூடிய உலகி
ள க்ஷத்திரியக்கூட்டத்தை ஒற்றைத் தேரோடேயே வென்று
மாக்க கன்னிகைகளைக் கவர்ந்ததில், யுத்தகளத்தில் ஒருவனா
லே இப்படிப்பட்டவர்களும் இன்னும் மேலானவர்களுமான
மபோர்கள் சேனைகளுடன் துரத்தப்பட்டார்கள். பகைகொண்ட
தனை உன்னையடைந்ததால், கௌரவர்களுக்கு நாசத்தின்பொ
ப பெரிதான கெட்ட நீதியானது நேரிட்டது முயற்சிசெய்
பிள்ளையாகக்கடவாய் எவனுடன் போட்டிபோடுகிறாயோ அந்த
ுனனோடு யுத்தகளத்தில் போர்செய் மிக்க கெட்டபுத்தியுள்
னே ! நீ இந்த யுத்தத்திலிருந்து விடுபடுவதைப் பார்ப்பேன்'
றார்

பிறகு, பிரதாபசாலியான துரியோதனராஜன், அவரைநோக்கி,
ங்கேயரே ! என்னைப் பாரும் பெரிய காரியமோ ஏற்பட்டு
டது இது எனக்குச் சிறந்த நன்மையாகும்படி மனமொத்துச்
க்கக்கடவீர் நீங்களிருவரும் எனக்குப் பெரியகாரியத்தைச்
யப்போகிறீர்கள் மறுபடியும், பகைவர்களுடைய சிறந்த ரதிகர்
யும் அதிரதர்களையும் ரதங்களுடைய கூட்டங்களின் அதிபதி
யும் கேட்க விரும்புகிறேன். கௌரவரே ! எதிரிகளுடைய பலா
த்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன் இரவு விடிந்தவுடன், இந்த யுத்தம
டப்போகிறது' என்றான்

நூறறறுபததோனபதாவது அதயாயம

ரதாதிரதஸஙகியானபாவம (தொடாச்சி)

(பீஷ்மர் பாண்டவசேனையிலுள்ள ரதாதிரதர்களைக் கூறியது)

பீஷமா சொலலுகினறா —'அரசனே! உனனைச சோநத
காகளும அதிரதாகளும ஆரததரதாகளும சொலலபபடடாா
அரசனே! இனி, பாணடவாகளைச சோநதவாகளைககேளு அரச
உனககு இபபொழுது விருபபமிருககுமேயானல, நீ இநத அர
ளோடு பாணடவாகளுடைய சேனையிலுள்ள ரதிகாகளுடைய க
கைக கேள ஐயா! பாணடவனும குநதிபுததிரனுமான அா
சிறநத ரதிகன அவன யுததததில அகனிபோல ஸஞசரிபபான
தேகமிலலை 'ராஜஸரேஷட னே! பீமஸேனனே [1]எடடுமடஙகுகொ
ரதிகன கதையினலும பாணஙகளாலுமபோாபுரிவதில அவனுக
சமமானவனஇலலை. பதினயிரம யானைகளின பலததைபுடையவ
பகைவா விருததியடைவதைப பொறுதவனுமானஅவனை பாா
மததில மனிதனயிலலை புருஷஸரேஷடாகளும அஸவினீதேவ
களபோனற ரூபமுமதேஜஸஸுமுடையவாகளுமான மாததிரியின
திராகளிருவாகளுமே இரணடு ரதிகாகள இவாகள சேனையின
னணியிலநினறு (தாஙகளடைநத) மிககதுனபஙகளைநினைத
கொணடு ருததிராபோல ஸஞசரிபபாாகள அதில எனககுச
தேகமிலலை அவாகள எலலாருமே மகாதமாககளும ஆசசாப
கள போல உயாநதவாகளும அளவினல மறற மனிதாகளைககா
லும (கடடைவிரலையும சுடடுவிரலையும நீடடி அளபபதான) ஒட
உயரம அதிகருமாயுமுளளவாகள பாணடுபுததிராகளெலலாரும
கததின சரீரமபோனற சரீரமுளளவாகளும மிககபலசாலிகளும
வாகள அபபா! எலலாரும பிரமமசாயததை அனுஷடித
களும தவமபொருநதியவாகளும லஜஜையுளளவாகளும புரு
ளில சிறநதவாகளும புலிகளபோல மிககவலிமைபொருநதி
களுமானவாகள வேகததிலும அடிபபதிலும நசுககுதலி
எலலாருமே மனிதாகளை மிஞசினவாகள பரதஸரேஷடனே!
குககளை ஜயிககுமபொழுது, இவாகளெலலாராலும அரச
ஜயிககபபடடாாகள கௌரவ! இவாகளுடைய ஆயுதஙகளை
கதைகளையும சரஙகளையும பிறா ஒருபொழுதும தாஙகுவதி

1 எடடுத தோளிகளுககு நிகரானவன.

ர யுத்தத்தில் இவர்களுடைய விற்களை நாணேற்றுவதற்கும் பெரிய
தகளைத் தூக்குவதற்கும் பாணங்களை விடுவதற்கும் சக்தர்களா
லை பாலர்களாயிருக்கையிலும், இவர்கள் வேகத்திலும் லக்ஷ்யத
அறுப்பதிலும் [1]உணவிலும் புழுதி [2] விளையாட்டிலும் உங்களெல்
ரையுமே அதிகரித்தார்கள் மிக்கவலிமையுடைய எல்லாருமே
தசேனையை எதிர்த்து யுத்தத்தில் கொல்லுவார்கள் அவர்க
டன் எதிர்ப்பதானது வேண்டாம் அவர்கள் ஒவ்வொருவருமே
த்தில் எல்லாஅரசர்களையும் கொல்வார்கள் ராஜஸ்ரேஷ்டனே!
ஸூயத்தில் எப்படி நடந்ததென்பது உனக்கு நேரில் தெரி
அவர்கள் திரௌபதியைத் துன்பப்படுத்தினதையும் சூதாட
திலுண்டான கடுஞ்சொற்களையும் நினைக்கிறவர்களாகி யுத்தத்தில்
திராபோல ஸஞ்சரிப்பார்கள் சிவந்த கண்களையுடையவனும்
ண்டகேசத்தையுடையவனுமான அர்ஜுனன் நாராயணரை
ாபமாக வுடையவன். அவனுக்கு இணையான ரதிகன் இரண்டு
னகளிலும் இல்லை மகாராஜனே! தேவர்களிலும் அஸுரர்களி
உரகர்களிலும் ராக்ஷஸர்களிலும் யக்ஷர்களிலும் புத்திமானுன
ஜுனனுக்கு இணையான ஒருரதிகனும் உண்டானதாகவோ இனி
டாவதாகவோ முன்னம் நான் கேட்கவில்லை மனுஷ்யர்களில்
? ஸாரதியோ வாஸுதேவர், யுத்தம் செய்கிறவனோ தனஞ்
ர, வில்லோ தேவலோகத்ததான காண்டீவம், அந்தக் குதிரை
ர வாயுவின்வேகம்போன்ற வேகமுள்ளவை, கவசமோ பிளக்க
யாததும் தெய்வத்தன்மையுள்ளதுமானது, பெரிய தூணீரங்க
குறைவடையாதவைகள், அஸ்திரங்களின் கூட்டமோ, மாஹேந்
மும் ரௌத்திரமும் கௌபேரமும் யாமயமும் வாருணமுமாக
க்கின்றன பயங்கரமான தோற்றமுள்ள கதைகளும் வஜ்ரமமுத
சிறந்தபலஆயுதங்களுமிருக்கின்றன யுத்தத்திலஒரேரதத்தோடு
அவனாலே ஹிரண்யபுரத்திலவஸிப்பவர்களான பல ஆயிரம்
ரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் அவனுக்குச் சரியான ரதிகன் யார்?
முடையவனும் பலசாலியும் தவறாத பராக்ரமத்தையுடையவனும்
ய கைகளை உடையவனுமான அவன், தன் சேனையைக்காத்துக்
ண்டே உன்சேனையைக் கொல்லுவானல்லவா? அரசரிற் சிறந்த
ர! இந்தத் தனஞ்சயனை நானும் எதிர்ப்பேன் ஆசாரியரும்

---

[1] 'போஜயே' என்பதுமூலம், 'மாமஸ்தானங்களில் அடிப்பதில்' என்
பழைய உரை [2] 'பாமஸுவிகர்ஷணே' என்பதுமூலம், 'பூமியில்
டி யுத்தத்தில்' என்பது பழைய உரை.

எதிரபபார இரணடு சேனைகளிலும வாஷாகாலததில பெருஙகா
றல செலுததபபடட மேகமபோலப பாணவாஷஙகளை வா
பவனுர தனஞசயனை எதிககிற தோாளி மூனறுமவன இ
இவனே மிககஜாககிரதையுடையவனும, வாஸுதேவரை ஸஹாய
வுடையவனும, யௌவனமுளளவனும, திறமை வாயநதவனு
இருககிறுன நாஙகளிருவரும முதுமையை அடைநதவாகள' எ
சொனனா அபபொழுது, பீஷமருடைய இநத வாாததைை
கேடடதனுல, பாணடவாகளுடைய முனனுளள ஸாமாதத
தைப பிரததியக்ஷமாகப பாாததுபோல நினைதது, அரசா
டைய ஸ்வாணமயமான தோளவளைகளை யுடையவைகளும சநத
தால பூசபபடடவைகளும பருததவைகளுமான புஜஙகளும அ
மான வேகததைதயுடையவைகளான மனஙகளும தளாசசிஅடைந

நூறறேழுபதாவது அதயாயம.

ரதாதிரதஸங்கியானபாவம். (தொடாசசி)

(பீஷ்மர் பாண்டவ சேனையிலுள்ள ரதாதிரதர்களைக்
கூறியது, தொடர்ச்சி)

பீஷமா சொலலுகிறுா —'மகாராஜனே! திரௌபதியின பு
ராகள ஐவரும எலலாருமே மகாரதாகள விராடபுததிர
உததரன சிறநத ரதிகனுக எனனுல கருதபபடடான நீ
கைகளையுடைய அபிமனயு அதிரதன பகைவாகளைக கொ
கிறவனுன அவன போரில அாஜுனனுககும வாஸுதேவருக
நிகரானவன வேகமுளள அஸதிரஙகளையுடையவனும [1]பலவித
யுததம செயபவனும மானமுடையவனும உறுதியான விரதத
யுடையவனுமாயிருபபவன தன பிதாவினுடைய கிலேசததை நி
கிறவனுகிப பராககிரமததைச செலுததுவான மதுவின வமச
லுணடானவனும சூரனுமான ஸாததியகியானவன அதிரதனு
இவன, வருஷணிகளுடைய பெரியவீராகளுள, பொறுதவனும ப
தைஜயிததவனுமானவன அரசரே! அபபடியே, உததமௌஜ
எனனுல சிறநத ரதிகனுகக கருதபபடடான பராககிரமசாலியு
யுதாமனயுவும எனனுல சிறநத ரதிகனுகக கருதபபடடான அ

---

1 'சிதரயோதி' எனபது மூலம, 'ஆசசரியபபடுமபடி யுததம செ
வன' எனறும கொளளலாம.

டைய தோகளும யானைகளும குதிரைகளும அநேகஆயிரஙக
னவை ராஜஸரேஷடனே ! பாரத ! அவாகள குநதீபுததிரனு
ய பிரியததை அடையும விருபபததினுல பாணடவாகளுடன உன
டைய சேனைகளில கனலும காறறுமபோல ஒருவரை ஒருவா
ழததுககொணடு போாசெயவாாகள அபபடியே, யுததததில பிற
வெலலமுடியாதவாகளும முதியவாகளும மிகக வீாயமுடைய
ளும புருஷஸரேஷடாகளுமான விராடனும துருபதனும என
மகாரதாகளாகக கருதபபடடாாகள பிராயததால முதிாநத
ளாயிருநதாலும கஷததிரியதாமததில பறறுளளவாகளும
கள செலலுகினற வழியிலிருபபவாகளுமான அவாகள வலிமை
லே மிகமுயலவாாகள ராஜஸரேஷடனே ! வீாயம, பலம, வம
இவைகளால சிறநத நடையுடையவாகளும பெரிய விலலையுடைய
ளுமான அவவிருவருமோ ஸமபநதிகளானதால நேசததாலும
ததாலும கடடபபடடவாகளா யிருககினறனா. கௌரவ
ரஷட ! பெரியகைகளையுடைய எலலாமனிதாகளுமே, காரணம
தபோது, சூராகளாகவோ பயநதவாகளாகவோ ஆகினறனா.
வரை வாடடுபவனே ! ஒரே நிலைமையை அடைநதவாகளும
கியான விலலையுடையவாகளுமான இநத அரசாகளிருவரும
ல ஆசையைவிடடுச சகதியினுல மிகவும எதிாககபபோகிறாா
யுததததில குரூரததனமையையுடையவாகளான அவவிருவரும
நதியாயிருபபதைக காககிறவாகளாகித தனிததனி ஓவவொா
க்ஷௌஹிணிகளுடன பெரிய காரியததைச செயவாாகள பாரத!
ததில வீராகளும பெரிய விலலைபுடையவாகளும சரீரததை
ததவாகளுமான அவாகள பரதிஜஞையைக காககிறவாகளாகிப
ய காரயததைச செயவாாகள.

நூறறெழுபததோராவது அதயாயம்

ரதாதிரதஸங்கியானபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் பாண்டவசேனையிலுள்ள ரதாதிரதர்களைக் கூறியது, தொடர்ச்சி.)

அரசனே ! பாரத ! பாஞசால ராஜனுடைய புததிரனும
வாகளின படடணஙகளை ஜயிபபவனுமான சிகணடியான
யுதிஷடிரனுடைய முககிய ரதிகளுக எனறுல கருதபபடடான.

பார்த! இவன் யுத்தத்தில் முன்னிருந்த [1]பெண் தன்மை
நாசம் செய்கிறவனும் சிறந்ததானபுகழைப் பரவச்செய்கிறவனு
உன்சேனைகளில் சண்டைசெய்வான். இவனுக்குப் பாஞ்சாலக
பிரபத்ரகர்களுமான பல சேனைவீரர்கள் இருக்கின்றனர் இ
அந்தத் தேர்க்கூட்டத்துடன் பெரிய காரியத்தைச் செய்வ
பாரத! அரசனே! துரோணருடைய சிஷ்யனும் பெரியதேரை
யவனும் எல்லாச் சேனைகளுக்கும் சேனாபதியுமான திருஷ்டத்
னும் என்னால் அதிரதனாகக் கருதப்பட்டான் இவன் பிரளயக
தில் மிக்ககோபத்தையடைந்தவரும் பகவானுமான பினாகி
போரில் பகைவர்களை, நாசஞ்செய்கிறவனாகி, யுத்தகளத்தில்
செய்வான் யுத்தத்தில் பிரியமுள்ளவர்கள் இவனுடைய அந்தத்
படை, பலவாயிருப்பதால், தேவர்களுடைய யுத்தத்தில
[2] ஸமுத்திரத்திற்கு நிகராகச் சொல்லுகிறார்கள். ராஜஶ்ரேஷ்
அரசனே! திருஷ்டத்யும்னனுடைய புத்திரனான க்ஷத்ரதர்மா
பாலயனானதால் அதிகமான உழைப்பைச் செய்யாதவன், என
அர்த்தரதனாகக் கருதப்பட்டான் சிசுபாலனுடைய புத்திரனும்
னும் சேதிதேசத்தரசனும் பெரியவில்லையுடையவனும் பாண்
னுக்கு ஸம்பந்தியுமான திருஷ்டகேதுவானவன் மகாரதன் ப
ரூரனான இந்தச் சேதிதேசாதிபதி புத்திரனோடு மஹாரத
செய்கிற பெரிய செய்கையை எளிதிற் செய்வான் அரசிற் சி
வனே! பகைவர்பட்டணத்தை வெல்லுபவனும் க்ஷத்திரிய
தில் பற்றுள்ளவனுமான க்ஷத்ரதேவனே பாண்டவர்களில் உ
னை ரதிகனாக என்னால் கருதப்பட்டான் ஜயந்தனும் அமி
ஜஸ்ஸு பெரியதேரையுடைய ஸத்தியஜித்துமாகிய இவர்களெல்ல
மகாத்மாக்களும் பாஞ்சாலர்களில் சிறந்தவர்களுமான மகாரத
ஐயா! கோபத்தையடைந்தவைகளான யானைகள்போல யுத்தம்
வர்கள் பலவான்களும் சூரர்களுமான அஜன் போஜன் என்
இரண்டு மகாரதர்களும் பாண்டவர்களினிமித்தமாகப் பராக்கி
ரமத்தைச் செய்கிறவர்களாகி யுத்தம் செய்வார்கள் சக்தியுள்ளவரை
மிக்க முயற்சியைச் செய்வார்கள் ராஜஶ்ரேஷ்டனே! ஸகோ
ளான கேகயர்கள் ஐவரும் வேகத்தோடு கூடிய அஸ்திரங்களை
யவர்களும் விசித்திரமான யுத்தங்களைச் செய்பவர்களும் ஸம

1 'பெண் தன்மையைக் காட்டாதவன், அல்லது, பெண்தன்
மாற்றினவன்' என்பது

2 'ஸமுத்ரம்' ஓர் எண்ணுமாம், அது கோடி கோடியாகும்

நம உறுதியான பராக்கிரமமுடையவர்களுமானவர்கள். உறுதி
ன பராக்கிரமத்தையுடையவர்களான அவர்களெல்லாருமே
ராளிகளில் சிறந்த ரதிகர்கள் எல்லாரும் சிவப்பான கொடிச்சீலை
டையவர்கள் அரசனே! காசிகனும் ஸுகுமாரனும் நீலனும் ஸூர்ய
த்தனும் மதிராச்வனென்று பெயருள்ள சங்கனும் ஆகிய எல்லா
மே தேராளிகளில் சிறந்தவர்களும் எல்லாரும் யுத்தத்திறத்திரிய
க்ஷணமுள்ளவர்களும் எல்லா அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவர்களும்
லாரும் மகாத்மாக்களுமாக என்னால் கருதப்பட்டார்கள் மகா
ஜுனே! 1 வார்த்தக்ஷேமியானவன் என்னால் மகாரதனுக்க் கருதப்
டான சித்திராயுதனென்கிற அரசனும் என்னால் சிறந்த ரதினுக்க
த்தப்பட்டான அவனே யுத்தத்திலவிளங்குகிறவனுமஅர்ஜுனனுக
பக்தனுமானவன் சேகிதானனும் ஸத்யத்ருதியும் பாண்டவர்க
சசோந்த மகாரதர்கள் மனிதர்களுள் சிறந்தவர்களான அவ்விருவ
தேராளிகளிலசிறந்தவர்களாக என்னால் கருதப்பட்டார்கள் ராஜ
ரேஷ்டனே! பாரத! வ்யாக்ரதத்தனும் சந்திரஸேனனும் பாண்
வர்களைச் சேர்ந்த சிறந்த ரதிகர்களாக என்னால் கருதப்பட்டார்கள்,
தேகமில்லை. ராஜச்ரேஷ்டனே! க்ரோதஹந்தாவென்று பெயர்
ங்கியவனும் வாஸுதேவருக்கும் பீமஸேனனுக்கும் நிகரான
னுமான ஸேனாபிந்துவும் சிறந்த ரதிகன் அவனே யுத்தத்தில் வல
மையைக்காட்டி உன்னுடைய சேனைகளுடன் போர்செய்வான் யுத்
த்தில் கொண்டாடப்படுகிறவனும் ரதிகர்களில் சிறந்தவனுமான
வனை, நீ, என்னையும் துரோணரையும் கிருபரையும் நினைப்பது
ாலவே நினைக்கவேண்டும் மிக்க வேகமுள்ள அஸ்திரங்களையுடை
வனும் புகழத்தக்கவனும் மனிதர்களில் சிறந்தவனும் பகைவ
டைய பட்டணங்களை ஜயிப்பவனுமான காசிராஜன் என்னால் ஏக
னுக அறியத்தக்கவன் த்ருபதனுடைய புத்திரனான ஸத்திய
த்தானவன் யுத்தத்தில் நன்குமதிக்கப்படுகிறவனும் தருணனு
னவன் இவனும், யுத்தத்தில் வல்லமையைச் செலுத்துகிறவனும்
டுமடங்குள்ள ரதிகனுமாக நினைக்கப்படத்தக்கவன். திருஷ்டத
னனுக்கு நிகரான அவனே அதிரதனுயிருப்பதை அடைந்தவன்
ண்டவர்களுக்குப் புகழை விரும்புகிறவனான அவன் பெரியசெய
கையைச் செய்வான் பிரியமுள்ளவனும் சூரனும் மிக்க வீர்யமுள்ள
னும் பாண்டவர்களுடைய பாரத்தைத் தாங்குபவனுமான இந்தப

1 விருத்தக்ஷேமியின் புத்திரன், பாஞ்சாலரைச் சேர்ந்தவன், அவ
னுக்கு ஸுசர்மாவென்பது பெயர்

பாண்டியராஜன் வேறு ஒரு மகாரதன். பெரிய வில்லுடையவனு
திருஷ்டத்யும்னனின் பாண்டவர்களின் சேர்ந்த மகாரதன் கெ
ரவஸ்ரேஷ்டனே! பகைவருடைய பட்டணங்களை ஜயிப்பவர்களா
ஸ்ரேணிமான் வஸுதானனென்கிற இவ்விரண்டு அரசர்களு
அதிரதர்களாகக் கருதப்பட்டார்கள்

நூற்றெழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

ரதாதிரதஸங்கியானபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், சிகண்டி முன்பு பெண்ணாயிருந்ததைத் தெரிவித்துத்
தாம் அவனோடு யுத்தம்செய்யக் கூடாமையைக்
கூறியது.)

மஹாராஜனே! பாரத! ரோசமானன் பாண்டவர்களை
சேர்ந்த மகாரதன், சண்டையில் பகைவர்களுடைய சேனைகள
ஒரு தேவன்போல யுத்தம் செய்வான் பெரிய வில்லையுடை
வனும் மிக்க பலசாலியும் பீமஸேனனுக்கு மாதுலனுமான புருஜி
த்தென்கிற குந்திபோஜனென்பவன் என்னால் அதிரதனுக்க் கருதப்ப
ட்டான் வீரனும் பெரிய வில்லையுடையவனும் அறிவிற் சிறந்தவனு
நிபுணனும் பலவிதமாக யுத்தம் செய்பவனும் சக்தியுள்ளவனுமா
இவன் என்னால் ரதிகர்களில் சிறந்தவனுக்க் கருதப்பட்டான் இவ
இந்திரன் அஸுரர்களுடன் சண்டைசெய்வதுபோலப் பராக்கிரம
த்தைக் காட்டிச் சண்டைசெய்வான் பிரஸித்திபெற்றவர்களான இ
னைச்சேர்ந்த வீரர்களெல்லாரும் போரில் வல்லவர்கள் வீரனு
பாண்டவர்களுக்கு விருப்பமான நன்மையில் பற்றுள்ளவனுமா
இவன் ஸகோதரியின் புத்திரர்கள் நிமித்தம் யுத்தத்தில் உறுதிய
நின்று மிகப் பெரிய செய்கையைச் செய்வான் மகாராஜனே! பீ
ஸேனனுக்கு ஹிடிம்பையினிடம் பிறந்தவனும் ராக்ஷஸர்களுக்கு
தலைவனும் பலமாயைகளை உடையவனுமான கடோத்கசனென்பவ
என்னால் அதிரதனுக்க் கருதப்பட்டான் ஐய! மாயாவியும் யுத்த
தில் பிரியமுடையவனுமான அவன் யுத்தகளத்தில் போர்செய்ய
போகிறான் அவனைச்சேர்ந்த ராக்ஷஸர்களும் வீரர்களும், (அவனுக்கு
மந்திரிகளும் வசத்திலிருப்பவர்களுமானவர்கள். வாஸுதேவ
முன்னிட்டவர்களான இவர்களும் பல பட்டணங்களுக்குத் தலைவ
ளான மற்றும் அனேகர்களும் பாண்டவனுடைய நிமித்தமாகச் சே

நககினறாாகள அரசனே! இவாகள பிரதானமாக மகாதமாவான
ணடவனைச சோாநத ரதிகாகளும அதிரதாகளும மறறும அாதத
ாகளுமாகஇருபபவாகள அரசனே! இவாகள யுததததில பயங
மாயிருபபதும இநதிரனபோனற வீரனுன தனஞசயனுலே காக
படுவதுமான யுதிஷடிரனுடையசேனையைச செலுததுவாாகள.
! நான, யுதததததில மாயையை அறிநதவாகளும ஜயததைதவிருமபு
வாகளுமான அவாகளுடன யுததகளததில வெறறியையாவது
ணததையாவது விருமபுகிறவனுகி யுததம செயவேன. சககரத
யும காணடீவததையும தரிபபவாகளும ஸநதியாகாலததை
டநத ஸூாயசநதிராகள (சோவது) போல (சசோநது) வருபவா
ம ரதிகாகளில சிறநதவாகளுமான வாஸுதேவரையும அாஜுன
யும பாணடுபுததிரனுககு ஸைனயஙகளான மறறும சிறநத ரதி
ளையும சேனைகளுடன படையின முனனணியில நான எதிாப
ன அரசனே! கௌரவஶ்ரேஷடா! உனனைசசோநத ரதிகா
ம அதிரதாகளும அாததாரதாகளான மறறும சிலரும அப
யே அவாகளைசசோநதவாகளும பிரதானாகளின முறையாக என
உனககுச சொலலபபடடனா பாரத! அாஜுனனையும வாஸு
வரையும மறறும அஙகுளள அரசாகளெலலாரையும பாாதத
னேயே தடுபபேன நீணடகைகளையுடையவனே! யுததததில
புகளை எடுததுககொணடு எதிாததுபபோாசெயபவனும பாஞ
ராஜனுடைய புததிரனுமான சிகணடியைபபாாததால நான
ககமாடடேன நான, பிதாவினவிருபபததைசசெயயும இசசை
, கிடைததராஜபததைத தளளிவிடடுப பிரமமசாயவிரததி
பபதை உலகம அறியும சிததிராஙகதனைக கௌரவாகளுடைய
பததியததில அபிஷேகமசெயதுவைததேன சிசுவான விசித
வீாயனை இளவரசில அபிஷேகமசெயதுவைததேன உலகி
ள எலலா அரசாகளிடததிலும தேவவாதனெனபதைத தெரி
துவிடடு, ஒருபொழுதும ஸதிரீயைக கொலலேன, முனஸதிரீ
ிருநதவனையும ஒருகாலும கொலலேன அரசனே! அநதச
ணடியோ முன ஸதிரீயாயிருநதவன நீ அவனைபபறறிக கேடடி
கிறுயா? பாரத! பெணணுயபபிறநது, பிறகு ஆணுனன அவ
ன சணடைசெயயேன பாதஶ்ரேஷட! அரசனே! யுததத
மறற எநத அரசாகளை எதிாபபேனே அவாகளையெலலாம கொல
வன, குநதியினபுததிராகளைக கொலலமாடடேன' எனறுா.

ரதாதிரதஸங்கியானபர்வம் முற்றிற்று.

நூற்றெழுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

அம்போபாக்யானபர்வம்.

(துரியோதனன் சிகண்டியைக்கொல்லக்கூடாமைக்குக் காரணம் கேட்டதும், பீஷ்மர் அம்பைமுதலிய மூன்றுபெண் களை எடுத்துவந்ததைக் கூறியதும்)

துர்யோதனன், 'ஓ! பரதர்களில்சிறந்தவரே! நீண்டகைக ளுடையவரே! கங்காபுத்திரரே! பிதாமஹரே! 'ஸோமகர்களை பாஞ்சாலர்களையும் கொல்லுவேன்' என்று முன்னே சொல்லிவிட [1] கொல்லவருபவனும் பாணமெடுத்தவனுமான சிகண்டியை யுத் களில் பார்த்தால் ஏன் கொல்லமாட்டீர்? அதை எனக்குச் சொல்லு என்றான்.

பீஷ்மர் சொல்லுகிறார்—'துர்யோதன! நான் யுத்த சிகண்டியைப்பார்த்துக் கொல்லமாட்டேனென்றதற்குக் காரணம் கதையை இந்த அரசர்களுடன் கேள். பரதஸ்ரேஷ்ட! எனக தந்தையும் உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றவரும் தாமத்திலபுத்திய யவருமான சந்தனுமகாராஜா ஒருசமயத்தில் மரணத்தையடைந்த பரதஸ்ரேஷ்ட! பிறகு, நான் பிரதிஜ்ஞையைக் காக்கிறவனாகிப் பெ ராஜ்யத்தில் சித்ராங்கதனென்கிற என் தம்பிக்கு அபிஷேகம விட்டேன். அவனும் மரணத்தையடைந்தபொழுது, ஸத்திய யின் உடைய கொள்கைப்படி, விசித்திரவீர்யனை அரசனாக விதிப அபிஷேகம் செய்வித்தேன். ராஜஸ்ரேஷ்டனே! மிக்க இளை யிருந்தாலும் என்னால் முறைப்படி அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவனு தாமபுத்திபுள்ளவனுமான விசித்திரவீர்யன் என்னையே எதிர்பா தான். அப்பா! நானும் அவனுக்கு ஸமமான குலத்தில் கலியாண செய்து வைக்க மனத்தில் விருப்பங்கொண்டேன். புஜபலமு வனே! அப்பொழுது, அப்படியே, காசிராஜனுடைய புத்திரிகளும் லாரும் ரூபத்தில் ஒப்பற்றவர்களுமான அம்பை, அம்பிகை, அம் லிகை யென்கிற மூன்று கன்னிகைகளும் ஸ்வயம்வரத்திலிருப்பதா கேட்டேன். பரதஸ்ரேஷ்ட! பூமியிலுள்ள அரசர்களும் அழைக் பட்டிருந்தார்கள். அந்தப் பெண்களுள், அம்பையென்பவள் மூ வள். அம்பிகையே நடுவிலுள்ளவள். ராஜஸ்ரேஷ்டனே! அம்பாலி

[1] 'ஆததாயிநம்' என்பது மூலம். இதன்பொருளை விராடபா 175-ம் பக்கம் குறிப்பில் பார்க்க.

கிற ராஜகனனிகை இளையவள அபபொழுது, நான ஒரு
ரோடேயே காசிராஜனுடைய படடணததை அடைநதேன பெரிய
களையுடையவனே! அரசனே! எனககு அலஙகரிககபபடட அநத
றுகனனிகைகளையும, அழைககபபடடுவநதிருநத பாரிலுளள
சாகளையும பாாததேன பரதஸரேஷட! பிறகு, நான (கனனிகை
ககாக) யுதததிலிருபபவாகளான அநத எலலாஅரசாகளையும
ழுதது, அநதககனனிகைகளைத தேரில ஏறறிககொணடேன
பொழுது, நான அநதககனனிகைகளை வீரததைப [1] பரிசப
ருளாகவுடையவாகளெனறு அறிநது, அவாகளைத தேரிலஏறறிக
ணடு, அஙகுவநதிருநத எலலாஅரசாகளையும நோககி, 'சநதனு
புததிரனான பீஷமன கனனிகைகளை [2] அபஹரிககிறான ஓ!
சாகளே! அபபடிபபடடகனனிகைகளுககாகச சணடைசெயகிற
எலலாரும (இவாகளை) விடுவிபபதறகாகச சகதியுடன பலமாக
லுஙகள அரசாகளே!நீஙகள பாாததுககொணடிருககையிலேயே,
தா நான பலாதகாரமாக அபகரிககினறேன' எனறு அடிககடிசொன
ன பிறகு, அநத அரசாகள ஆயுதஙகளைத தூககிககொணடு கிளம
ாகள, கோபததையடைநதவாகளாகி ஸாரதிகளை 'எசசரிகை,
ரிகை' எனறு ஏவினாகள யானைகளோடு போாபுரிபவாகளான
தஅரசாகள, [3]மேகஙகளுககொபபான ரதஙகளோடும கஜஙகளோ
புஷடியடைநத குதிரைகளோடும ஆயுதஙகளைத தூககிககொணடு
பபாயநதாாகள. அரசனே! பிறகு, அநத அநத அரசாகளெல
மே பெரிய ரத ஸமூகததினால எஙகும எனனைச சுறறி வளைத
கள. நான அவாகளைச சரமாரியால நாலுபககததிலும சுறறி
ததேன. தேவராஜன அஸுராகளை வெனறதுபோல எலலா
சாகளையும வெனறேன பரதஸரேஷட! சிரிததுககொணடே,
கிககினற கணைகளாலே கீழே தளளினேன நான, யுதததில
ததுவருகினறவாகளான அவாகளுடைய விசிததிரமானவைக
பொனனால அலஙகரிககபபடடவைகளுமான துவஜஙகளை
அவாகளுடைய குதிரைகளையும யானைகளையும ஸாரதிகளையும
வொரு பாணததினாலேயே பூமியில விழுமபடி தளளினேன
லவியடைநதவாகளும திருமபிச சென்றவாகளுமான அநத

[1] 'பரிசம' கனனிகைககாக அவளுடையபெறறோாகளுககு மணமக
கொடுககபபடும வெகுமானபபொருள இது வடமொழியில, 'சுலகம'
னபபடும ஆதிபாவம 837-ம பககம குறிபபில பாாகக
[2] தமமைப பிறாபோலச சொலலிககொணடது. [3] வேறுபாடம.

அரசர்களெல்லாரும் என்னுடைய அந்த வேகத்தைப்பார்த்து ந
காரமும் செய்தார்கள், புகழ்வும் புகழ்ந்தார்கள். பிறகு, நான் அ
களை ஜயித்து அந்தக் கன்னிகைகளை அழைத்துக்கொண்டு
அரசர்களையும் விட்டுவிட்டு உடனே ஹஸ்திநபட்டணத்தை அ
தேன். நீண்டகைகளுள்ளவனே! பாரத! நான் பிராதாவினி
மான அந்தக் கன்னிகைகளையும் அந்த(ப்போச) செய்கையும் ஸ
வதியினிடம் தெரிவித்தேன்.

நூற்றெழுபத்து நான்காவது அத்யாயம்.

அம்போபாக்யான பர்வம். (தொடர்ச்சி

(அம்பை முதலிய மூவர்களையும் விசித்திரவீர்யனுக்கு விவாகம் செய்யத்தொடங்கியதும், அம்பை தான் ஸால்வ ராஜனைவிரும்பியிருந்ததைத் தெரிவித்து அவனிடம் செல்லப் பீஷ்மரிடம் அனுமதி கேட்டதும்.)

பரதஸ்ரேஷ்டனே! பிறகு, நான் வீரர்களுக்குமாதாவும்
காரன்மகளுமான தாயையடைந்து நமஸ்கரித்து, 'நான்விசித்ர
னுடைய நிமித்தமாக அரசர்களைஜயித்து வீரத்தைப்பரிசமாகவு
வர்களான காசிராஜனுடைய இந்தப் பெண்களைக் கவர்ந்துவந்தே
என்று இந்த வார்த்தையைச் சொன்னேன். அரசனே! பிறகு, ஸ
வதி ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவளும் நீர்பெருகுகிற கண்களையு
வளுமாகி (என்னை) உச்சிமோந்து, 'புத்திர! பாக்யத்தினால் நீ
றனை' என்று சொன்னாள்.

பிறகு, ஸத்தியவதியினுடைய ஸம்மதத்தின்மேல் வி
ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டபொழுது, காசிராஜனுடைய மூ
புத்திரியானவள், லஜ்ஜையுடன் சொல்லலானாள்: 'ஓ! பீஷ்ம
நீர் தர்மத்தையறிந்தவரும் எல்லாச் சாஸ்திரங்களிலும் ஸ
தருமாயிருக்கிறீர். தர்மத்தைவிட்டுவிலகாத என் சொ
கேட்டு இவ்விடத்தில் எனக்குச் செய்யவேண்டியதைச் செ
கடவீர். நான், முன், ஸால்வதேசத்தரசனை மனத்தினால் வ
வரித்தேன். அவரும், முன், பிதாவுக்குத் தெரியாமல் ரகஸ்ய
என்னை வரித்தார். ஓ! பீஷ்மரே! நீர் முக்கியமாகக் கௌரவ
யிருந்துகொண்டு, பிறரை விரும்பினவளான என்னை ராஜதர்ம
மீறி எப்படி உமது கிருகத்தில் வஸிக்கச்செய்வீர்? ஓ! பரதஸ

! ணீடகைகளையுடையவரே! இதனை அறிநது மனததினல
கிசெயது உமககு எது உசிதமோ அதனை இபபொழுது செயவீ
ஓ! அரசரே! அநத ஸாலவதேசததரசா எனனை நிசசயமாக
பாககிறுா ஓ! கௌரவஶரேஷடரே! ஆகையால, நீா எனககு
மதி கொடுககவேணடும. ஓ! மிகக கைவனமையுளளவரே! தா
நதத தாஙகுபவாகளில சிறநதவரே! எனனிடம தயை செய
ஓ! வீரரே! நீரோ பாரில சததியமான விரததைத உடை
ரெனறு எஙகளுககுக கேளவி' எனறுள

நூறறெழுபததைநதாவது அதயாயம

அம்போபாகயானபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(அம்பை பீஷ்மரிடம் அனுமதிபெற்று ஸால்வனிடம் சேன்றதும், அவள் அவனுல் நிராகரிக்கப்பட்டதும், அவள் பீஷ்மருக் குத் தீங்குசேயயக்கருதித் தபோவனம் சேன்று அங்குளளவர்களுக்குத் தன் வரலாற்றைச் சொல்லியதும்)

அரசனே! பிறகு, நான காளியெனற பெயருடையவளான கநத பினிடததிலும மநதிரிகளிடததிலும ரிதவிககுககளிடததிலும ராஹிதாகளிடததிலும தெரிவிதது, அமபை யெனகிற மூதத னனுககு அபபொழுதே விடைகொடுததேன ஏனனுல விடை டுககபபடட அநதக கனனிகையோ ஸாலவதேசததரசனுடைய டணததை நோககிச செனறுள அவள அபபொழுதே முதியவா ன பிராமமணாகளால காககபபடடவளும உபமாதாவினல பின் லபபடடவளுமாகி அநதமாாககததைததாணடி அரசனையடைந ர அவள அநத ஸாலவராஜனை அடைநது, 'ஓ! புஜபலமுளளவரே! புததியுடையவரே! நான உமமை உததேசிததுவநதேன அர ! எபபொழுதும (உமமுடைய) பிரியததிலும ஹிததததிலும றுளளவளான எனனைககுறிதது ஸநதோஷிககககடவீா ஓ! அர ! எனனைத தாமம முதலியவைகளில உபயோகியும. தாமததைத வுஸரிதது நடவும. நீரோ எனனுடைய மனததினல நினைககபபட் ர நானும உமமால ரகஸயததில அழைககபபடடவள' எனகிற ததையைச சொனனுள.

அரசனே! அபபொழுது, ஸாலவதேசததரசன சிரிககிறவன் ல அவளை நோககிச சொலலலானுன. 'சிறந்த மேனியுடைய

வளே ! முன வேெருருவன விவாகஞ்செயய எடுததுசசெ
படடவளான உனனை மனைவியாக விருமபவிலலை மஙகளகுண
ளவளே ! மறுபடியும அவவிடததில பீஷமருடைய ஸமீபதை
அடைவாய பீஷமராலே பலாதகாரமசெயது கவரபபடடவ
உனனை நான விருமபவிலலை நீயோ பீஷமரால ஜயிததுக கொ
போகபபடடவள பெரிய யுததததில அரசாகளை வெனறு, ெ
டுக கொணடுபோகபபடட நீ அபபொழுது பிரீதியடைநதவளா
தவள சிறநத நிறமுடையவளே ! நான முன வேெருருவனை வி
னவளான உன விஷயததில மனைவியாகக கொளளுதலை வி
விலலை எலலா நூறபொருளையும அறிநதவனும பிறாகளுககு
மததைக கடடளையிடுகிறவனுமான எனனைபபோனற அ
எபபடி முன வேெருருவனையுடையவளான ஸதிரீயை (வீட
நுழையச செயயலாம ? மஙகளமான குணமுடையவளே !
டபபடிசெலலலாம உனககு இநதச சமயம தவறவேணட
எனறுன.

அரசனே ! (அபபொழுது) காமபாணஙகளால பீடிககபபட
ளான அமபையானவள அவனை நோககிச சொலலுகிறுள 'ஓ
சரே ! இவவிதம சொலலாதீா இது எவவிததததிலும இபபடி இ
ஓ ! பகைவரை வாடடுகிறவரே ! நான விருபபமுடையவளாகிப
ரால கொணடுபோகபபடவிலலை அழுதுகொணடிருககையிலே
அரசாகளை ஓடடிவிடடு, வலிநது கொணடுபோகபபடடவளாய
கிறேன ஓ ! ஸாலவராஜரே ! பகதியுடையவளும சிறுமியும
மிலலாதவளுமான எனனை ஏறறுககொளளும பகதியுளளவாக
தளளுவதோ தாமஙகளில சிலாககிககபபடுகிறதிலலை அபபடிப
நான, யுததஙகளில திருமபாதவரான பீஷமரிடம சொலலிககொ
அவராலேயே அனுமதிகொடுககபபடடேன பிறகு, நான வேக
வநதேன ஓ! அரசரே! தேர்ளவலியமைநதவரான] அநதப பீ
எனனை விருமபவிலலை பீஷமருடைய முயறசி தமபிககாகவெ
எனககுக கேளவி ஓ! அரசரே! பீஷமரோ, கொணடுபோக
டவாகளான அமபிகை அமபாலிகை யெனகிற எனது சகே
களைத தமபியான விசிததிரவீாயனுககுக கொடுததாா ஓ! ஸ
ராஜரே! புருஷஸரேஷடரே! நான உமமைததவிர வேறுவரனை
விததாலும அடையவிலலையெனறு (உமமுடைய) தலையைத ெ
கிறேன ஓ! ராஜஸரேஷடரே! ஸாலவரே! நான முன வே
வனையுடையவளாயிருநது உமமை அடையவிலலை. உணை

ாகஇேறன, ஸததியததால 1 எனனைத தொடுகிறேன ஓ!
சாலமான கணகளையுடையவரே! ராஜஸ்ரேஷடரே! கனனிகையும
ஆகவே வநதவளும முன வேறெருவனை அடையாதவளும உம
டைய அருளை விருமபுகிறவளுமான எனனை ஏறறுககொளளககட
ர' எனறுள

பரதஸ்ரேஷடனே! ஸாலவனே, இவவிதம சொலலுகிறவளான
நதக காசிராஜனமகளை ஸாபபமானது ஜீரணமான சடடையைத
ளுவதுபோலத தளளிவிடடான பரதஸ்ரேஷடா! இவவாறு,
விதமான வாாததைகளால அவளால யாசிககபபடடவனும ஸால
தசாதிபதியுமான அரசன அவளிடததில நமபிககைவைகக
லை பிறகு, காசிராஜனுடைய மூததகுமாரியான அவள, கோபா
சமகொணடவளும நீா பெருகும கணகளை யுடையவளுமாகிக
ணீரால தடைபபடட வாககுடன சொலலலானுள 'ஓ! அர
ர! உமமால தளளபபடடவளாகி வேணடியபடி போகிறேன
ததியம நிலையுளளதானுல, அஙகே எனககுப பெரியோாகள கதியா
டும' எனறுள

கெளரவனே! இவவிதமசொலலுகிறவளும கேடடோா இரஙகும
புலமபுகிறவளுமான அநதக கனனிகையை அபபொழுது ஸாலவ
தியானவன விடடுவிடடான ஸாலவன அவளைநோககி, 'போ,
'எனறு அடிககடி சொனனுன 'அழகான இடையையுடைய
ளே! பீஷமரிடமிருநதும பயபபடுகிறேன நீயோ பீஷமரால பற
படடவள'எனறுன தீாககமான ஆலோசனையிலலாத அநத
லவனுலே இவவிதம சொலலபபடடவளான அவள, மனத
ாசசிபை அடைநதவளும அனறிலபோலக கதறுகிறவளு
கி, படடணததிலிருநது வெளிபபடடாள படடணததிலிருநது
ளிககிளமபுமபொழுது, துககததையடைநதவளாகி ஆலோசித
ள 'பூமியில மிகக சஙகடததையடைநதவளான எனககொபபான
பெண இராள நான, உறவினாகளை விடடவளாகிறேன,
லவனுலும தளளபபடடேன மறுபடியும, எனனுல அஸதினு
டணததை அடைவதறகுமஇயலாது பீஷமராலும ஸால
ுகிற காரணததைககுறிதது விடைகொடுககபபடடேன இனி,
னை நிநதிபபேனு? அலலது, நெருஙகமுடியாதவரான பீஷமரை
திபபேனு? அலலது, எனககு ஸவயமவரததை ஏறபடுததின

1 'தன மாாபைத தொடடுககொணடு சொலலுதல, சததியம
ாலலுவதறகு அடையாளம' எனபது

மூடனை தநதையை நிநதிபபேனு? இது, முன குரூரமான யுத
நேரிடட அபபொழுது ஸாலவனநிமிததம பீஷமருடைய தேரி
ருநது கீழேகுதியாதவளான எனனுல தானுகவே செயதுகொண
குறறமாகும அறிவிலலாதவளபோல ஆபததையடைநதேனெ
கிற இது அதனுடைய பயனின முடிவு பீஷமனை நிநதிககவே
டும மநதனும அறிவிலலாதவனும வேசியையபபோல வீாய சுல
தால எனனை ஏவினவனுமான தநதையை நிநதிககவேணடும எ
களுடைய கெடடநீதியின தனமையினுல பெரியதான ஆபத
அடைநதேனே அபபடிபபடட எனனையும ஸாலவராஜனையும பி
மாவையுமே நிநதிககவேணடும மனிதன, எலலாவிததததாலும த
னுடைய பாககியஙகளை அடைகிறுன எனனுடைய இநத
திககோ சநதனுவின புததிரனுன பீஷமன காரணம ? அபபடிபப
நான, இபபொழுது, தவததினுலாவது யுதததினுலாவது பீஷ
விஷயததில பிரதி செயயவேணடியதைப பாககிறேன அ
எனது துககததிறகுக காரணனுகக கருதபபடடான யுததத
பீஷமனை வெலலுவதறகு எநத அரசன் துணிவையடைவா
எனறு ஆலோசிததாள. அவள, இவவிதம (ஆலோசிதது) நி
யிதது, நகரததிறகு வெளியில பரிசுததமான ஒழுககததையுடை
வாகளும மகாதமாககளுமான தவசிகளுடைய ஆஸரமததை அ
நதாள அவவிடததில தவசிகளால சூழபபடடவளாகி அநதாத
வசிததாள பாரத! மிகக கைவனமை யுடையவனே! புன்னகை
யுடைய அவள, (பீஷமா) எடுததுசசெனறதும விடடதும ஸால
தளளினதுமாகிய தனககுநோநத எலலாவறறையும நடநதபடி அ
ளுககு முழுதும விஸதாரமாகச சொனனுள அபபொழுது,அவவி
திலமஹானும கடுமையான விரதமுடையவரும தவததிலசிறநதவ
சாஸதிரவிஷயததிலும உபநிஷதவிஷயததிலும குருவுமான [1]சை
வதயரெனகிற ஒரு பிராமமணா இருநதாா பெரிய தவததையு
சைகாவததியரெனகிற அநத முனிவா, பீடையடைநதவளும பெ
மூசசு விடுகிறவளும, நனனடையுடையவளும துககததிலும சோ
திலும அழுநதினவளும இளையவளுமான அவளை நோககிச சொ
லானு

'மஙகளகுண முளளவளே! பெரிய பாககியமுளளவளே!
விதம ஏறபடடிருககையில, ஆஸரமததிலிருபபவாகளும தவத

1 சிகாவான = அகனி, 'ஶௌதஸமாாததஙகளான அகனி காரி
ளில ரிரதா' எனபது பழையவுரை.

டயவாகளும மகாத்மாககளுமான தவசிகளாலே எனன செயய
டியும ?' எனறா ஓ! அரசனே! அவளோ அவளைநோககி, 'எனனை
னுகாகிககவேணடும நான ஸனயாஸதைதை விருமபுகிறேன ,
யய அரிதான தவததைதச செயவேன முன ஜனமததில அறி
தவளான எனனுலேயே நிசசயமாகசசெயயபபட்ட பாவசசெயல
ின பயன இது, நிசசயம ஓ! தவசிகளே! ஸாலவனுல நிரா
ககபபட்டவளும ஸநதோஷமறறவளுமான நானே தடுககபபட்ட
ாகி மறுபடியும, சொநதஜனததைககுறிததுச செலலுவதறகு
நமபவிலலை ஓ! பாவம நீஙகினவாகளே! இவவிடததில தேவா
நககு ஸமமானஉஙகளாலே தவததிறகுரியதை உபதேசிககபபட
நமபுகிறேன எனனிடததில உஙகளுககுக கிருபை உணடாக
ணடும' எனறுள அவா,பிராமமணாகளுடன அநதககனனிகையை
றுதலசெயது, உதாரணஙகளாலும வேதஙகளாலும யுகதிகளா
ம ஸமாதானமசெயதா, காாயததைதச செயவதாகவும பிரதிஜ
ந செயதா

நூறறெழுபததாறுவது அதயாயம்

அமபோபாகயானபாவம. (தொடர்ச்சி)

(அம்பைக்கு என்னசெயயலாமென்று அங்குள்ள தவசிகள்
ஆலோசித்ததும், அம்பையின் மாதாமஹரான ஹோத்
ரவாஹனர் அங்குவநததும், அவர் அவளைப் பரசு
ராமரிடம் சரண்புகும்படி தூண்டியதும்)

அதனுல, அபபொழுது, தாமிஷ்டாகளான அநதத் தவஞ்செய
ாகளெலலோரும தஙகள காமானுஷ்டானஙகளைச செயது
ணடு அநதககனனிகையை உததேசிதது எனனசெயயலாமெனறு
லோசிததாாகள சில முனிவாகள தநதையினவீட்டில சோப
கவேணடுமெனறு சொனனுாகள சிலதவசிகளோ நமமைநிநதிய
ல புததியைசசெலுததினாகள சிலா ஸாலவராஜனை அடைநது
ாபபிககவேணடுமெனறு நினைததாாகள சிலா, 'இவள அவனுல
ளபபட்டவளலலவா? அது சரியனறு' எனறு முடிவுசெயதாாகள
மையான விரததைதயுடைய தவததினாகளெலலாரும, மறு
யும அவளை நோககி, 'மஙகளகுணமுளளவளே! இவவிதம நேரிட
ககையில, மனததையடககியவாகளான முனிவாகளால எனன

செயயமுடியும? இபபோது ஸனயாஸததுடனிருபபது வேணடா
மஙகளகுணமுளளவளே! ஹிதமானவாாததையைக கேள இ
கிருநது தநதையின வீடடுககே செலலு உனககு க்ஷேமமு
டாகும உன தநதையான அநத அரசன, மேலே செயயவேண
காரியததை அறிவான கலயாணி! அவவிடததில எலலாககுண
ளோடும ஸுகமாக வஸிபபாய சுபமானவளே! தநதை
போல உனககு வேறு கதியானது நியாயமுளளதாகாது சிற
நிறமுடையவளே! பெணணுககு, பதியாவது பிதாவாவது க
ஒழுஙகாயிருபபவளுககுப பதி கதி ஸஙகடததிலிருபபவளுக
பிதா கதி. பெணணே! இநதஸனயாஸமோ, ராஜபுததிரியும மு
யமாக மெனமைததனமையுடையவளும இயறகையாக இள
பருவமுடையவளுமான உனககு மிகக துககமானது மஙகளகு
முளளவளே! சிறநத நிறமுளளவளே! ஆஶ்ரமததிலோ, வசிககி
உனககுப பலதோஷஙகள நேரிடும அவைகள, தகபபனவீடடில
ககினறஉனககு நேரமாடடா' எனறாாகள. பிறகு, மறறததவததி
கள, துககிககததககவளான அவளை நோககி, 'இவவிடததில ஐ
மிலலாததும பிரவேசிககமுடியாததுமான வனததில ஒருததிய
ருநதால, உனனைபபாாதது அரசாகள பிராாததிபபாாகள ஆ
யால, இவவிதம மனததைச செலுததாதே' எனறனா அப
ழுது, அமபையானவள, 'காசிநகரததில தநதையின வீடடு
மறுபடியும போவதறகு முடியாது, போனால உறவினாகள
அவமதிககபபடடவளாவேன, ஸநதேகமிலலை ஓ! முனிவாகளே
சிறுபிராயததில பிதாவினவீடடில அநதபபடி வசிததேன
களுககு க்ஷேமமுணடாகுக என பிதாஇருககிற இடததுககு
போகமாடடேன அடுததபிறபபிலும எனககு இவவிதம பெ
கெடுதலாகிற கெடடபாககியமானது ஏறபடாமலிருததறகாகத த
களால காககபபடடவளாகித தவததைச செயயவிருமபுகிறேன
தவஞசெயபவாகளில சிறநதவாகளே! ஆகையால, நான தவதை
செயவேன' எனறாள

இவவிதம, அநதவேதியாகள, உளளபடி சிநதிககிறவாகளாயி
குமபொழுது, ராஜரிஷியும தவசியுமான ஹோததிரவாஹனனெ
பவா அநத வனம வநதாா அவா, அவவிதம ஆகபபோகிறவள
அவளைப பாாதது (பபொதுவாக)க கேடடு, மனவருததமுற
பிறகு, அநததவசிகளெலலாரும அநதஅரசரைக குசலபபிரஶ்
முதலிய பூஜைகளாலும ஆஸனததினாலும ஜலததினாலும பூஜித

அவா, உட்காாநது இளைபபாறிக (கதைகளைக) கேடடுககொண
கையில,மறுபடியுமே, முனிவாகள கனனிகையைபபறறிக கதை
ச சொனனாாகள பாரத! மிககபராககிரமததையுடைய அநத
ஜரிஷியானவா, அமபையையும காசிராஜனையுமபறறிய அநதககதை
ககேடடு, மனமவருநதினவராாா மிககதவததையுடையவரும
ரிஷியும மஹாதமாவுமான அநதஹோததிரவாஹனா, அவள அவ
மசொலவதைககேடடும அவளைபபாாததும தயைமிககவராாா
வே! அவளுடையமாதாவுககுப பிதாவான அவா, அபபொழுது,
கததுடன எழுநதிருநது அநதக கனனிகையை மடியிலேறறி
தது ஆறுதலசெயதாா அவா, துனப முணடானதைதத தொடகக
ல அவளிடம கேடடாா அவளும நடநதபடி விஸதாரமாக
ரிடம தெரிவிததாள பிறகு, அநதராஜரிஷியானவா துககத்
டும சோகததோடும கூடினவராாா மிகபபெரியதவததை
யஅவா அநதக காாபததையும அஙகீகரிததாா நடுககமு
யவரும மிகவும துககததைபபடைநதவருமாகித துககததை
நத அவளை நோககிச சொலலலாாா 'மஙகளகுணமுளளவளே!
தாவினவீடடுககுப போகவேணடாம நான உனனுடைய தாயின
தை பெணணே! நான உனனுடைய துயரததைப போககுவேன்
னிடததிலிரு குழநதாய! நீ இவவிதமவாடடமடைநதிருததலால,
மனததிலுளள துககமஅதிகமாக இருககவேணடும எனவாாததை
கொணடு,ஜமதகனியின புததிரரும சிறநததவமுடையவருமான
ரிடம செலலு அவா உனனுடைய மிகப பெரிய துககததையும
கததையும போககுவாா அவா, சொனனபடி செயயாத விஷ
தில, யுததமசெயது பீஷமரைக கொலலுவாா. பிருகுவமசத
ாகளிற சிறநதவரும காலாகனிககுச சமமான தேஜஸையுடைய
மான அவரிடம செலலு பெரிய தவததையுடைய அவா உனனை
ானவழியில நிலைநிறுததுவாா' எனறு சொனனாா அபபொழுது,
ள அடிககடி கணணீா சொரிநது ஹோததிரவாகனரொனகிற
மஹரைச சிரததால வணஙகி இனியகுரலுடன சொலலலா
'நான உமமுடைய கடடளையினால போகினறேன பூஜய
உலகததில பிரஸிததருமான பாாககவரை நான இபபொ
பாாபபேனனால, அவா கடுமையான எனனுடைய துககததை
படி நாசம செயவாா? நான அவரிடம போவதறகு இதை அறிய
மபுகிறேன' எனறாள ஹோததிரவாகனா, 'கலயாணகுண
ளவளே! பெரியவனததில உககிரமான தவததிலிருபபவரும

ஸததியஸநதரும மிககபலசாலியும ஜமதகனியின புததிருப
ராமரைப பாாபபாய அவா, மலைகளில சிறநததான மஹேநதி
வததில நிதயமாக வஸிககிறூா அபபடியே, வேதவிததுககள
ரிஷிகளும கநதாவாகளும அபஸரஸுககளும அஙகு வஸிககினற
அவவிடமசெலலு உனககு மஙகளம உணடாகுக தவததால
தவரும பலமான விரததததையுடையவருமான அவரைத தலை
வணஙகி, அவரிடம எனவாாததையைச சொலலு கலயாண
முடையவளே! பிறகு, உனககு இஷடமான காரியததையும அவரி
சொலலு எனபேரைச சொனனவுடனே, ராமா உனனுடைய அ
காாயம எலலாவறறையும செயவாா குழநதாய! ஜமதகனியின
திரரும வீரரும ஆயுத மெடுததவாகளெலலாரிலும சிறநதவரு
ராமா, எனககுத தோழரும பிரீதியுளள நணபருமாயிருப
எனறு சொனனூா

ஹோததிரவாகனனெனகிற அரசா, கனனிகையைநோககி
விதம சொலலிககொணடிருககும பொழுது, ராமருடன சஞசரி
ருமநணபருமானஅகிருதவர்ணா வநதா உடனே, ஆயிரககணக
அநத எலலா முனிவாகளும பிராயமுதிாநதவரும ஸருஞசய வ
தில பிறநதவருமான ஹோததிரவாகனனெனகிற அநத அர
எழுநதிருநதாாகள பிறகு, அநத முனிவாகள அவரைகக
ஆதிததியததைச செயது ஒருவரோடொருவா சோநதவாக
அவரைச சூழநதிருநதாாகள ராஜஸரேஷடனே! பிறகு,
கள, 1அனபு மகிழசசி சநதோஷஙகளுடன, மனததை மகி
பவைகளும சிறநதவைகளும தேவஸமபநதம பெறறவைகளு
பலவகையான கதைகளைச சொனனூாகள பிறகு, கதைகளின
வில, மகாதமாவும ராஜரிஷியுமான ஹோததிரவாகனா, மஹரிஷி
சிறநதவரான ராமரைக குறிததது, அகருதவாணரை நோககி, 'ஓ!
பாஹமவே! வேதவிததுககளில சிறநதவரே! அகருதவாண
பிரதாபசாலியான பரசுராமா இபபொழுது எஙகே இருககி
பாாகக முடியுமா?' எனறு கேடடாா அகிருதவரணா, 'ஓ! பிர
அரசரே! ராமா, 'ஸருஞசயவமசததில பிறநத ராஜரிஷியா
எனககு இனிய நணபா' எனறு எபபொழுதும உமமைபபற
சொலலிககொணடிருககிறூா அவா நாளைககாலையில இவ
வருவாரெனறு நினைககிறேன உமமைப பாாககவேணடுமெ
-விருபபததால இஙகே வருகினற அவரைப பாாபபீா ஓ!

1 'பரீதி ஹாஷ முதா' எனபது மூலம.

யே ! 'இநதக கனனிகையானவள எதறகாக வனம் வநதாள ? ள யாரைசசேர்நதவள ? உமககு எனன ஆகிருள' எனறு அறிய நமபுகிறேன' எனருா.

ஹோததிரவாகனா, 'ஓ ! விபுவே ! குறறமற்றவரே ! இவள னுடைய [1]தௌஹிதரி காசிராஜனுடைய பிரியமான மூதத ரி சகோதரிகளிருவாகளோடும ஸவயமவாததிலிருநதாள. தவததையே தனமாகஉடையவரே ! காசிராஜனுடைய மூதத கிரியான இவள அமபையெனறு பிரசிததிபெறறவள. அமபிகை பாலிகை யெனகிற கனனிகைகள இவளுககுத தஙகைகள. ஓ ! மமரிஷியே ! பிறகு, கனனிகைகளினிமிததம காசிபபட்டணத உலகிலுள்ள க்ஷததிரிய ஜாதியானது கூடிறறு அவவிடததில் ரிய விழா நடநதது பிறகு, பெரிய வீரயததையுடையவனும நனுவின புததிரனும மிகக பராககிரமததையுடையவனுமான மன அரசாகளை அலக்ஷபம செயது அநத மூனறு கனனிகை யும கைபபறறினன மிகவும சுததமான மனமுடையவனும வமசததில பிறநதவனுமான பீஷமன,அரசாகளை ஜபிதத பிறகு, னிகைகளுடன ஹஸதினபபட்டணம வநதான பிரபுவான ன, பிறகு, ஸததியவதியினிடம தெரிவிதது, உடனே, பிராதா விசிததிரவீரயனுககு விவாஹததை நடததக கட்டளையிட ன ஓ ! பிராமமணசரேஷ்டரே ! இநதக கனனிகை அநத றாறு காரயம தொடஙகபபட்டதைப பாரததவுடன, அஙகே மந களின மததியில கஙகாபுததிரனன பீஷமனை நோககி, 'ஓ ! முணாநதவரே ! நான மனததினலே வீரரான ஸாலவராஜனைப யாக வரிததுவிட்டேன வேறு புருஷனிடம மனததையுடையவ ன எனனை உமது பிராதாவுககுக கொடுபபது தகுதியன்று' எனறு னனள. பீஷமன, அநத வாரததையைக கேட்டு, மநதிரிகளுடன லாசிதது உறுதிசெயது, ஸததியவதியின கொளகைபபடி ளை விட்டுவிட்டான. இநதக கனனிகையோ பீஷமனல மதி கொடுககபபட்ட பிறகு, ஸௌபாகனுககுப் பதியான லவனை அடைநது, ஸநதோஷததை யடைநதவளாகி, அநதச சம தில அவனிடம ஒரு வாரததை சொலலலானள 'ஓ ! ராஜ ரஷ்டரே ! பீஷமரால விடபபட்டேன எனனைத தாமததில மபபீராக. நீர எனனல முநதி மனததால வரிககபபட்டீா' என . ஸாலவனனவன இவளுடைய நடையில ஸநதேகிததவனகி

1 பெணணுடைய பெண,

நிராகரிததுவிடடான. அபபடிபபடட இவள, தபோவனத
அடைநது தவததுககுரிய ஆஸரமததில மிகக பறறுளளவளாஞ
தன வமசததைதச சொனனதினுல, எனனுல அறியவும படட
இபபொழுது, பீஷமனையே இநதத துககததிறகுக காரணமாக நி
கிருள' எனருா.

அபபொழுது, அமப, 'ஓ! பகவானே! இபபொழுது
னுடைய தாயககுததநதையும ஸருஞசயருமான ஹோததிரவா
பூபாலா சொலலியது உணமையே ஓ! தபோதனரே! மகா
வரே! அவமானததிலுணடான பயததினுலும லஜஜையினு
என நகரததிறகுத திருமபிப போக ஊககமுணடாகவிலலை
பகவானே! பிராமமணஸரேஷடரே! பகவானுன ராமா என
நோககி எது சொலலுவாரோ அது எனககுச செயயவேண
சிறநத காரயமெனபது எனனுடைய எணணம' எனருள

நூற்றெழுபத்தேழாவது அத்யாயம்.

அம்போபாக்யான பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அக்ருதவ்ரணர் ஆலோசித்துப் பீஷ்மருக்குப் பிரதிசெய்ய
நிச்சயித்ததும், அம்பை பீஷ்மரைக் கொல்லும்படி
பரசுராமரிடம் வேண்டினதும்)

அபபொழுது, அகிருதவராணா சொலலலானுா 'கலய
குணமுளளவளே! பெணணே! இருவாகள நிமிததமாக இந
துககம நேரிடடது யாருககுப பிரதிசெயய விருமபுகிரு
குழநதாய! எனனிடம உணமையைச சொலலு மஙகளகு
முளளவளே! ஸெளபபதியானவன சோததுவைககத தக
னெனறு உனககு அபிபபிராயமிருநதால மகாதமாவான அநத ரா
உன நனமையை விருமபிச சோததுவைபபாா சுததமான
கிருபையுடையவளே! அலலது, கஙகாபுததிரரான பீஷமா பு
மானுன ராமரால யுததததில ஜயிககபபடுவதைப பாாககத
விருமபுகிருயானுல, பாாககவா, ஸருஞசயனும நீயுமாகிய உங
டைய வாாததையைக கேடடு, அதையும செயவாா இநத விஷ
திலு, உனககு அவஸயம செயயவேணடியதை இபபொழுதே ஆ
சிககலாம' எனருா.

அம்பையானவள், 'ஓ! பகவானே! பிராம்மணரே! பீஷ்மா
ரியால் என்னைக் கொண்டுபோனார் ஸால்வனை அடைந்த என்
ரத்தைப் பீஷ்மர் அறியார் நீர் இதை ஆலோசித்து இதன் உறுதி
த தேடும் எப்படி நியாயமோ அப்படி பரிகாரத்தைச் செய்
ாக ஓ! பிராம்மணரே! கௌரவர்களில் சிறந்தவரான பீஷ்ம
த்திலோ, அல்லது ஸால்வராஜனிடத்திலோ, அல்லது இரண்டு
ர்களிடத்திலுமோ, எது உசிதமோ அதைச் செய்யும். ஓ! பக
னே! துக்கத்திற்குக் காரணமான இது என்னால் உள்ளபடி தெரி
கப்பட்டது அந்த விஷயத்தில் யுக்தியினால் ஏற்பாடு செய்யக்
வீர்' என்றாள் அகிருதவர்ணர், 'கல்யாணி! சிறந்த நிறமுடை
ளே! தாமத்தைப்பற்றி இவ்விதம் நீ சொன்ன இந்த வார்த்தை
ருத்தமானதே என்னுடைய இந்தச் சொல்லையும் கேள் பயந்
ளே! கங்கா புத்திரனானவன் உன்னை ஹஸ்தினாபட்டணம்
ண்டு போகாமலிருந்தால், ஸால்வனானவன் ராமரால் ஏவப்பட
ல், உன்னைத் தலையால் ஏற்றுக்கொள்வான் கல்யாணி! பெண்ணே!
கான இடையுடையவளே! பீஷ்மனால் நீ ஜயித்துக்கொண்டு
ரகப்பட்டபடியால், உன்னிடத்தில் ஸால்வராஜனுக்கு ஸந்தேக
ண்டாயிற்று பீஷ்மன் ஆண்மைமிக்கவனென்கிற கர்வமுள்ளவனும்
படியே வெற்றியால் விளங்குபவனுமானவன் ஆகையால்,
ாக்குப் பீஷ்மன் விஷயத்தில் பிரதி செய்விப்பது தக்கது' என
அம்பையானவள், 'ஓ! பிராம்மணரே! என்னுடைய மனத்தி
ம 'யுத்தத்தில் பீஷ்மனைக் கொல்விப்பேனா?' என்கிற இந்த விருப்
ம் எந்நாளும் எப்பொழுதும் சுழன்றுவருகின்றது ஓ! சிறந்த
களையுடையவரே! பீஷ்மனையோ ஸால்வராஜனையோ எவனைக்
றமுள்ளவனாக அறிகிறீரோ, எவன் நிமித்தமாக நான் மிக்க துக்
த்தை அடைந்தேனோ அவனைச் சிக்ஷிக்கக் கடவீர்' என்றாள்

ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டனே! இவ்விதம் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டி
க்கும் பொழுதே, அந்தப்பகலும் ஸுக சீதமாயும் ஸுக உஷ்ணமாயு
க்கிற காற்றையுடைய ராத்திரியும் சென்றன. அரசனே! பிறகு,
டையையும் மரவுரியையும் தரிப்பவரும் முனிவருமான ராமர்
ஜஸினால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு சிஷ்யர்களாற்சூழப்பட்டவராகத்
ானற்றினார் ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டனே! கையில் வில்லையுடையவரும்
ரமான மனத்தையுடையவரும் கத்தியைத் தரிப்பவரும் கோடா
ியையுடையவரும் பாவமற்றவருமான அவர் ஸ்ருஞ்சயனான அரசனை
டைந்தார், அரசனே! பிறகு, தாபஸர்களும் பெரிய தவத்தையுடையு

அநத அரசனும துககிககததககவளான அநதக கன்னிகை
அவரைப பாரதது அஞசலிசெயதுகொணடு நினறாரகள ஜ
கிரதையுடன், பாாககவரான அவரை மதுபாககததால பூஜ
தாரகள அவா நியாயபபடி பூஜிககபபடடவராகி, அவாகளுட
உடகாாநதாா பாரத! பிறகு, பரசுராமரும ஸருஞசயருமான அ
இருவருமே முன நடநதவைகளைச சொலலிககொணடிருநதாாக
அவவிதமான கதையினமுடிவில, ராஜரிஷியானவா, மகாபலசாலி
பாாககவாகளிறசிறநதவருமான ராமரைநோககி, ஸமயபபாாத
இனியதும பயனுளளதுமான சொலலை உரைககலானா 'ஓ! பிரபு
ராமரே! இவள எனனுடைய பெணணின பெண, காசிராஜனுடை
புததிரி காாயஙகளில சமாாததரே! இவளுடைய காாயத
உணமையாயக கேளும' எனறா ராமரும அவளை நோககி, 'செவ
யாகச சொலலலாம' எனறு சொனனா

பிறகு, அவள, அகனிபோல ஜவலிககினற ராமரை நோக
சொலலததொடஙகினள பிறகு, சோகததை யுடையவளானஅ
சுபததைசசெயகினற ராமருடைய சரணஙகளைத தலையால வண
கித தாமரையிதழகளுககு நிகரான காநதியையுடைய கைகள
தொடடு முனனேயிருநதுகொணடு, நீா நிறைநத கணகளையுடைய
ளாகி அழுதாள சரணமடையததககவரான பரசுராமரைச சர
மாகவுமே அடைநதாள அபபொழுது, ராமா, 'ராஜபுததிரியே
நீ இநத ஸருஞசயருககு எவவிதமோ எனககும அவவிதமே. உ
னுடைய மனததிலுளள துககததைச சொலலு. நீ சொலலவதை
செயவேன' எனறா அமபை, 'ஓ! பகவானே! நான இபபொழு
பெரிய விரததையுடையவரான உமமைச சரணமடைநதவ
ளிருககிறேன ஓ! விபுவே! சோகமாகிற கோரமான சேற
கடலில முழுகினவளான எனனை அதிலிருநதும கரையேற்று
எனறாள. ராமரானவா அவளுடைய ரூபததையும புதித
சரீரததையும சிறநததான மெனமைததனமையையும பாாதது
சிநதையுறறவரானா 'இவள எனன சொலலப போகிறாளோ
எனறு இவவிதம ஆலோசிததாா மிகக இரககமுடையவா
வெகுகாலம இவவிதம தயானம செயதாா சுததமான பு
சிரிபபையுடையவளான அவள ராமராலே, 'சொலலலாம' என
அடிககடிசொலலபபடடவளாகி அவரிடததில எலலாவறறையுமே உ
ளபடி சொனனாள பரசுராமரோ ராஜபுததிரியினுடைய அநதவா
ததையைககேடடு, அபபொழுது, அாததததினநிசசயததைசசெய

நததொடைகளையுடையவளான அவளைநோககிச சொலலலானா
ணணே! கௌரவாகளிலசிறநதவனுன பீஷமனிடம[1] (உனனை)
னுபபுகிறேன. அநதஅரசனும எனவாாததையைககேடடு (அப
யே) செயவான மஙகளமானவளே! கஙகாபுததிரனுனவன என
ல சொலலபபடடவாாததையைச செயயாவிடடால, நான அவனை
ததில மநதிரிகளுடன அமபுததீயினுல எரிபபேன ராஜபுத
! அலலது, அவனிடததில உனனுடையபுததியானது செலலா
டல, இநதககாாயததில வீரனுன ஸாலவபதியினிடம சேரபபிப
ன' எனறூா
அமபை, 'ஓ! பாாககவரே! 'முனபு ஸாலவராஜனைவிருமபி
ான' எனகிற எனனுடையஎணணததைக கேடடவுடனே, நான
ஷமனுல விடபபடடேன பிறகு, நான ஸௌபராஜனையடைநது
லலககூடாததானவாாததையை லஜஜையைவிடடுச சொனனேன
வனும நடககையில சஙகையுளளவனுகி எனனை ஏறறுககொளள
லை ஓ! பிருகுநநதனரே! இவறறையெலலாம உமதுபுததியி
ல ஆலோசிதது, இநதவிஷயததில உசிதமானகாரியததை நிசச
ககக கடவீா ஓ! பெரியவிரததையுடையவரே! எனனுடைய
தவயஸனததிறகோ,அபபொழுது எனனைப பலாதகாரமாகததூக
தனவசமாககசசெயத பீஷமன மூலம ஓ! சிறநத கைகளையுடை
ரே! பாாககவஶரேஷடரே! எவனநிமிததமாக நான இபபடிப
டதுககததையடைநதவளாகி மேலான அபபிரியததை அனுஷ
கிறேனே அநதப பீஷமனைககொலலும ஓ! பாாககவரே!
வனே லோபமுளளவனும இழிவானவனும இநதிரியஙகளை ஜயித
வனுமானவன ஓ! குறறமிலலாதவரே! ஆகையால, நீா அவன
ாருடடுப பிரதிசசெயகைசெயவது உசிதம ஓ! விபுவே! அப
ாழுது, பாரதனுலஅபகரிககபபடடவளான எனனுடையமனத
ல, 'மஹாவரதனுனபீஷமனைக கொலலுமபடிசெயவேன' எனகிற
தஸஙகலபமானது உணடாயிறறு ஓ! ராமரே! குறறமறற
ரே! ஆகையால, இபபொழுது எனனுடைய இநதஇஷடததை நிறை
வறறும ஓ! நீணடகைகளையுடையவரே! இநதிரன விருததிரா
ரனைக கொனறதுபோலப பீஷமனைக கொலலும' எனறுள

---

[1] 'பீஷமனுககுச சொலலியனுபபுகிறேன்' எனறும கொளளலாம.

ஸ்ரீ:   ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

நூறறேழுபததேடடாவது அதயாயம

அம்போபாகயானபாவம. (தொடர்ச்சி)

(பரசுராமர் அம்பைமுதலியவர்களுடன் குருக்ஷேத்ரம் சென்றதும்,
அம்பையை விவாகம் செய்துகொள்ளும்படி பரசுராமர்
பீஷ்மருக்குச் சொல்லியதும், பீஷ்மர் அதனை
மறுத்ததும், பரசுராமர் பீஷ்மரைப்
போருக்கு அழைத்ததும்)

பிரபுவே! அபபொழுது, இவவிதம, 'பீஷமனைக கொலஓ என்று சொலலியதைககேடட ராமா, அடிககடி ஏவுகிறவளும அழு வளுமான கனனிகையை நோககிச சொலலலானா 'காசிராஜ பெணணே! சிறநத நிறமுளளவளே! நான பிரமமவிததுககள காரணததிலலலாமலஇஷடபபடி ஆயுததைத எடுககிறதிலலை உன வேறு எதைச செயயவேணடுமோ? ராஜஸதிரீயே! என வாாத யினால பீஷமனும ஸாலவனும வசபபடடவாகளாவாாகள. கு மறற அஙககஙகளையுடையவளே! அதைச செயவேன. துய படாதே பெணணே! 'வேதியாகளுடைய ஆஜஞையினறி எவவி தாலுமே ஆயுததைத எடேன' எனனும இநதபபிரதிஜஞையான எனனால செயயபபடடது' எனறாா (அபபொழுது,) அமமைய வள, 'எநத உபாயததாலாவது பகவானான நீா எனனுடைய துய ததைப போககவேணடும அதுவோ, எனககுப பீஷமனால உ பணணபபடடது ஓ! ஸமாததரே! அவனைககொலலும, தாம வேணடாம' எனறுள ராமரானவா, 'காசிராஜனகனனிகையே! ப படியும சொலலு பீஷமன (உனனால) தலையால வணஙகபபடத கவனுயிருநதாலும, எனவாாததையினால உனனுடைய இரணடுபா களையும தலையினால ஏறறுககொளவான' எனறாா அமபை, 'ஓ! ராம எனது இஷடததைச செயய விருமபுகிறீரானால, யுதததில பீ னைககொலலும செயதபிரதிஜஞையையும ஸததியமாககச செயயக வீா' எனறுள

ஓ! அரசனே! அநதராமரும அமபையும இவவிதம ஸமவா செயயும அபபொழுது, அகிருதவரணா பரசுராமரைநோககி இ வாாததையை உரைககலானா 'ஓ! மகாபாஹுவே! சரணமடை வளான கனனிகையைத தளளுவது உமககுத தககதனறு ஓ! பிரு நநதனரே! ராமரே! பீஷமனானவன போரில்ததம உமமால அழை

படடு, 'யுததததில உமமால ஜயிககபபடடேன' என்று சொல
னேயானுலும, அலலது, உமது சொலலைச செயவானே யானுலும,
தககனனிகையினகாரியம செயயபபடடதாகிவிடும ஓ! வீரரே!
வே! உமமுடையசொலலும சததியமாகச செயயபபடடதாகி
ம ஓ! ராமரே! மகா முனிவரே! பாரககவரே! அபபொழுது,
லாக்ஷததிரியாகளையும வென்று பிராமமணாகளின மததியில,
ராமமணனே, க்ஷததிரியனே, வைஸயனே, சூதரனே, பிராமமண
ப பகைபபவனுயிருநதால யுததததில அவனைக கொலலுவேன'
றும, 'பயததை அடைநது பாதுகாபபைவிருமபி ரக்ஷணததுக
ச சரணமடைநதவாகளை நான உயிருடனிருககையில எவவிதத
லும கைவிடமாடடேன' என்றும, 'யுததததில சோநததான க்ஷததி
ஜாதிமுழுமையையும வெலலககூடிய விளஙகுகினற தாயமுடை
னையும நான கொலலுவேன' என்றும, இநதப பிரதிஜ்ஞையும
மால செயயபபடடிருககிறது ஓ! ராமரே! குருகுலததைத தாஙகு
ற அநதப பீஷமன இவவிதம வெறறியுளளவனுயிருககிறுன
இருகுநதனரே! யுததததில அவனுடன எதிததுப போாசெய
என்றூா பரசுராமா, 'ஓ! ரிஷிஸரேஷடரே! நான முனசெயத பிர
ஞையை நினைககிறேன ஸமாதானததிலேயே அடையபபடுமபடி
வேன காசிராஜனகனனிகையின மனததையடைநத இநதக
மானது பெரிதாயிருககிறது நான நேரிலேயே கனனிகையை
முததுககொணடு பீஷமனிருககிற இடததிறகுப போவேன.
ததைதக கொணடாடுகினற அவன நான சொனனதைச
யாவிடடால காவஙகொணடவனுன அவனைக கொலலுவேன'
று எனனுடைய புததியானது நிசசயிககபபடடது. இவவுலகில
லை விடபபடட பாணஙகள தேஹிகளுடைய சரீரஙகளில
டபபடடு நிறகிறதிலலை எனபது முன க்ஷததிரியாகளுடன நடநத
ததில உமமால அறியபபடடது' என்றுசொனனுா இவவிதம
லலிவிடடு, பிறகு, பெரிய தவததையுடைய ராமா அநதப
மவாதிகளுடன பிரயாணததை நினைதது எழுநதிருநதாா.
கு, அநதததவசிகளோ அநத இரவு அவவிடததில வஸிதது
கினியிலஹோமமசெயது மநதிரஙகளை ஜபிததுவிடடு, என
கொலலுமவிருபபததுடன புறபபடடாாகள மகா ராஜனே!
த! பிறகு, ராமா அநதப பிரமமவாதிகளோடும கனனிகை
டும குருக்ஷேததிரததை அடைநதாா பிறகு, மஹாதமாககளும
ககவஸரேஷடரை முனனிடடவாகளுமான அநதததவசிகளெல
நம ஸரஸவதீநதியை அடுதது அமாநதாாகள

அரசனே! பெரிய விரதமுளளவரான பரசுராமா, பிற
மூனருவது தினததில ஸமமான இடததில இருநதுகொணடு, 'நா
வநதிருககிறேன' எனறு எனககுச சொலலியனுபபினா ர
ஶரேஷடனே! மிகக பலமுடையவரும தேஜஸ்ஸுககு நிதியும பிர
மான அவா தேசததினஎலலையில வநதிருபபதைக கேடடு, நா
கோவை முனனிடடுககொணடு, பிராமமணாகளாலும தேவாகளுக
நிகரான ரிததவிககுககளாலும புரோகிதாகளாலும சூழபபட
ளுகி, அனபுடன சீககிரம வேகமாகச சென்றேன பிரதாபசா
யான அநதப பரசுராமா அவருககு எதிரிலவநதவனான எனனை
பாாதது அநதப பூஜையை ஏறறுககொணடாா, இநத வாாததைத
யும சொலலலானா, 'பீஷம! அபபொழுது, ஸதிரீயினிடம விரு
மிலலாதவனான நீ காசிராஜபுததிரியை எனன எணணததினால எடு
துச சென்றாய? மறுபடியும, எனன எணணததினால விடடுவிடடா
புகழுளளவளான இவள உனனாலனறோ தாமததிலிருநதும
வுமபடி செயயபபடடாள? இநத உலகததில உனனால தொடபபட
இவளையோ எவனதான அடைபபத தககவன? பாரத! உனன
கொணடுபோகபபடடாளெனறு ஸாலவனாலே நிராகரிககபபடடா
பாரத! ஆகையால, இவளை என ஆணையினால ஏறறுககொளளக
வாய புருஷஶரேஷடனே! இநத ராஜபுததிரியானவள ஸவ
மததை அடையடடும குறறமிலலாதவனே! நீ அரசாகளுககு இ
அவமானததைச செயவது உசிதமிலலை' எனறாா பிறகு, ந
அதனால மனவருததமடைநது அவரைப பாாதது, 'ஓ! பாககவ
'பிராமமணரே! நான இவளை எவவிதததாலும மறுபடியும பிரா
வுககுக கொடுககமாடடேன முன, இவள, 'நான ஸாலவனுடை
வள' எனறு எனனிடமே சொனனாள எனனாலேயே அநு
கொடுககபபடடு இவள அவனுடைய நகரததிறகுப போகவும
தாள. நான, பயததினாலும தயையினாலும பொருளாசையினா
காமததினாலும க்ஷததிரிய தாமததை விடேனெனபது எனனுை
விரதம' எனறேன பிறகு, அவா, கோபததால கலஙகின கண
உடையவராகி, எனனை நோககி, 'அரசனே! எனனுடைய இநத வ
ததையைச செயயாமலிருபபாயானால, இபபொழுது, உனனை மநதி
ளுடன கொலலுவேன' எனறாா கோபததால கலஙகின
களையுடைய அவா (இதனைப) பரபரபபுடன அடிககடி சொன
பகைவாகளை அடககுபவனே! நான, பிருகுகுலஶரேஷட
அவரை நோககி இனிய சொறகளால அடிககடி யாசிததேன அ

ு தலையடையவே இலலை மறுபடியும, நான, பிராமமணஸரேஷட
ா அவரைத தலையால வணஙகி, 'நீர எனனோடு யுததததை
நமபுவதறகு எனன காரணம? ஓ! சிறநத கைகளையுடையவரே!
லனுயிருககினற எனககு உமமாலேயே நானகுவிதமான பாணமும
திரமும உபதேசிககபபடடன ஓ! பாாககவரே! உமககுசசிஷ
யிருககிறேன' எனறு சொனனேன பிறகு, அவா, கோபததால
நத கணகளையுடையவராகி, எனனை நோககி, 'மகா புததிசாலியே!
ளரவய! பீஷம! எனனைக குருவெனறு அறிகிறுய இருநதும,
னுடைய பிரியததிறகாக இநதக காசிராஜனபுததிரியை ஏறறுக
ாளளவே மாடடேனெனகிறுய குருநநதன! எனககு வேறுவிதத
ல ஆறுதல உணடாகாது புஜபலமுளளவனே! இவளை ஏறறுக
ாளளு. உன குலததைக காபபாயாக இவளோ, உனனுல நழுவும
செயயபபடடமையால கணவனை அடையவிலலை' எனறு சொன
அவவிதம சொலலுகிறவரும பகைவாகளுடைய படடணங
ா ஜயிபபவருமான அவரை நோககி, நான, 'ஓ! பிரமமரிஷியே!
ு மறுபடியும இவவிதம ஆகாது என உமககு ஸரமம? ஓ! ஜம
னியின புததிரரே! உமமிடததில முன உணடான குருததனமை
ஆலோசிதது உமககு பரீதியுணடாகுமபடி செயயமுயலுகிறேன.
பகவானே! இவளோ எனனுல முன தளளபபடடவள எவன,
னிடம மனததையுடையவளும ஸாபபமபோலிருபபவளுமான
திரீயைத தெரிநதுகொணடு,(அவளை) ஒருகஷணமாவது கிருகததில
பிககசசெயவான? ஸதிரீகளுடையதோஷம பெரியகெடுதலையுடை
ு ஓ! பெரியவிரததததையுடையவரே! இநதிரனுககுபபயநதும, தா
தை விடேன நீர அருளசெயயும, அலலது, செயயாமலுமிரும
ககு எது செயயவேணடுமோ அதைசசெயயும தாமதம வேண
ம ஓ! பரிசுததமான மனததையுடையவரே! பேரறிவாளரே!
ரியவரே! மகாதமாவான மருததனலே சொலலபபடடதும, 'குரு
பிருநதாலும காவமடைநதவனும காாயததையும அகாாயததை
அறியாதவனும நெறிதபபினவனுமாயிருபபவனை விடடுவிடுதல
திககபபடுகிறது' எனனுமபொருளுளளதுமானஸலோகமும புரா
ததில கேடகபபடுகிறது. அபபடிபபடட நீர, குருவெனகிற பிரி
தினுல எனனுல மிகவும கௌரவிக்கபபடடீா நீர, குரு இருககவே
டிய இருபபை அறியவிலலை ஆகையால, உமமுடன யுததமசெயய
செயகிறேன. 'குருவும அவரிலும பிராமமணரும அவரிலும தவத
ல சிறநதவருமாயிருபபவரை யுததததில கொலலேன' எனறு

இவவிதம உமமுடைய விஷயததில நானபொறுததேன க்ஷத்ரப
வைப்போலப 'பாணமெடுததவனும கோபததைஅடைநது யுத
செயபவனும ஓடாதவனுமான பிராமமணனை யுததததில கொன
னுககுப பிரமமஹததியானது ஏறபடாதெனபது தாமமகளிலு
நிசசயம ஓ! தபோதனரே! க்ஷததிரியனுன நான க்ஷததிரியாக
குரிய தாமததில நிலைததவனுயிருககிறேன எவன எதில எவ
மிருககிறனே அவனை அதிலேயே அவவிதம நடததுகிறவன அ
மததை அடையான, கெடுதலையும அடையான ஆததததிலும
மததிலும ஸமாததனும இடததையும காலததையும அறிநத
மான மனிதன ஆததததில ஸநதேகததையடைநது (தாமததில)
தேகமறறவனுயிருநதால சிறநதவனே ஓ! ராமரே! ஸநதேகிக
பட்ட ஆதததில நியாயததைமீறி நடககிறீராகையால, உமமுட
பெரிய சணடையில யுததம செயவேன மனிதாகளுடைய
பராகரமஙகளை மீறியவையான எனனுடைய புஜஙகளின வீாயத
யும பராககிரமததையும பாரும, ஓ! பிருகுநநதனரே! இவவி
நேரிட்டிருததலால எனனுலமுடிநததைச செயவேன ஓ! வேதிய
உமமுடன குருக்ஷேததிரததில யுததம செயவேன ஓ! ராமரே! பி
தேஜஸையுடையவரே! இஷடபபடி எனனுடன துவநதவ யுததத
எதிாதது நிறகககடவீா ஓ! ராமரே! நீா அநதப பெரிய யுததத
என்னுல அடிககபபட்டவரும அனேக சஸதிரஙகளால பீடிககபப
வரும சஸதிரஙகளால பரிசுததமானவருமாகி ஜயிககபபட்ட உல
கஙகளை அடையபபோகிறீா ஓ! யுததததில பிரியமுளளவரே!
படிபபட்ட நீா, செலலவேணடியஇடமாகிய குருக்ஷேததிரததுக
திருமபும. ஓ! மிகக புஜபலமுளளவரே! தபோதனரே! யுத
தின பொருட்டு அவவிடததில உமமை வநதடைவேன தவிரவும
ராமரே! பாாககவரே! முன நீா பிதாவுககாக வதமசெயது சுததி
செயதுகொணட இடததிலேயே நானும உமமைக கொனறுவிட
சுததியைச செய்துகொளவேன ஓ! ராமரே! யுததததில கெட்டம
தையுடையவரே! பிராமமணரெனறு சொலலிககொளபவரே!
மாக அவவிடம வாரும உமமுடைய பழைய மததைபபோ
கிறேன ஓ! ராமரே! 'ஒருவனுன எனனுலே வருஷஙதோறும உலக
லுளளக்ஷததிரியாகள ஜயிககபபட்டாாகள' எனபதைப பலமு
சொலலித தறபுகழ்சசி செயகிறீரே? அதறகுக காரணத
கேளும் அபபொழுது, பீஷமனுவது (பீஷமனைன) எனனைபபோ
வேறு க்ஷததிரியனுவது உணடாகவிலலை பிறகு, தேஜஸ

ணடாயின நீர் கூளங்களில்(பறறி) எரிந்தீர் ஓ! மிக்கபுஜபல மைந்தவரே! உமக்கு யுததததிலுள்ள செருக்கையும் விருப்பையும் ழிக்கக்கூடியவனும் பகைவாபட்டணங்களை வெலலுபவனுமான ஷமனென நான பிறந்திருக்கிறேன ஓ! ராமரே! யுததததில உம டைய காவததைப போக்குகிறேன, ஸந்தேகமிலலை' என்று சானனேன

பாரத! பிறகு, ராமா, பரிஹஸிக்கிறவாபோல, என்னை நோக் ச சொலலலானா 'பீஷம! பாக்கியததினால யுததததில என டன போாசெயய விருமபுகிறாய கௌரவய! இதோ, உன டன குருக்ஷேத்திரததை அடைகிறேன நீ சொன்னதைச சயவேன பகைவாகளை எரிபபவனே! அங்கே வா பீஷம! நீ அவ டததில என்னாலகொலலபபட்டவனும் அநேக அமபுகளால சூழப டடவனுமாகி, கழுகு பருநது காக்கைகளுக்கு இரையுமாவதை, தாவான கங்கையானவள பாாக்கட்டும அரசனே! மநதனும கததததில விருபபமுள்ளவனும ஆதுரனுமான உன்னைப பெறறவ ம, ஸிததாகளாலும சாரணாகளாலும அடையபபட்டவளும, தறகு (=அழுகைக்கு) தககாதவளும மகாபாக்கியவதியும குறற றவளுமானதேவியானவள தீனனும என்னால கொலலபபட்டவ மான உன்னைபபாாதது இபபொழுது அழட்டும பீஷம! யுத ததில விருபபமுள்ளவனே! கெட்டமதமுடையவனே! வா, என டன யுததததைசசெய கௌரவய! பரதஶரேஷட! ரதமுத எலலாவறறையும அமைததுககொள' என்றுசொன்னா இவ தமசொலலுகிறவரும பகைவாபட்டணங்களைஜயிபபவருமான அநத மரை நான தலையாலவணங்கி, பிறகு, 'ஓ! ராமரே! அபபடியே குக' என்றுசொனனேன அவா இவவிதமசொலலிவிட்டு, யுத மசெய்யவேணடுமெனகிற விருபபததுடன குருக்ஷேத்திரம சென நானும பட்டணததுள நுழைநது ஸததியவதிக்குத தெரிவித தன மிகக வலிமைஅமைநதவனே!பரதஶரேஷடனே! பிறகு,நான, கள காரியததைச செயதவனும மாதாவினால சநதோஷிக்கபபட்ட னுமாகி, பிராமமணாகளைப புணயாஹததையும ஸவஸதிவாசனத தயும ஜபிக்கசசெயது, வெள்ளியினால செய்யபபட்டதும அழகு ாருந்தியதும வெணமையானகுதிரைகள பூட்டினதும நலல அவ யங்களையுடையதும நலல சக்கரங்களுள்ளதும புலிததோலால டபபட்டதும பெரிதான ஆயுதங்களோடுகூடினதும எலலா மகரிகளோடும கூடினதும, அநத ஸூதகுலங்களுள சிறநத குலத

தில் பிறந்தவனும் வீரனும் அஸ்த்ரசாஸ்திரத்தை அறிந்தவனும் நல்ல பயிற்சியுள்ளவனும் பலதடவை ஸாரத்யம்செய்து பாராக்கப்பட்ட வனுமான ஸூதனால் ஓட்டப்பட்டதுமான தேரில் ஏறிக்கொண்டு வெண்மையானதும் சரீரத்திற்கு அமைந்ததுமான கவசம் பூண்டு வெண்மையான வில்லை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டேன் அரசனே! பரதஸ்ரேஷ்ட! தலையில் வெண்மையான குடை பிடிக்கப்பட்டவனும் வெண்மையான விசிறிகளால் வீசப்பட்டவனும், வெள்ளை வஸ்திரம் உடுத்தவனும், வெண்மையான தலைப்பாகையுடையவனும், வெண்மையான எல்லா ஆபரணங்களையும் அணிந்தவனும், ஜயசப்தங்களாலும் ஆசீர்வாதங்களாலும் துதிக்கப்பட்டவனுமாகி ஹஸ்தினபுரத்தினின்றும் வெளிக்கிளம்பிப் போர்க்களமான குருக்ஷேத்திரத்தை அடைந்தேன் அரசனே! மனத்துக்கும்வாயுவுக்குமொப்பான வேகமுள்ள அந்தக் குதிரைகள் அந்தஸூதனால் தூண்டப்பட்டுப் பெரிய போரில் என்னை நன்கு சுமந்துசென்றன அரசனே! நானும் பிரதாபசாலியான அந்த ராமரும் யுத்தத்தின்பொருட்டு விரைவாக அந்தக் குருக்ஷேத்திரத்தை அடைந்து ஒருவரையொருவர் எதிர்த்தோம். பிறகு,நான் மிக்கத்தவத்தையுடைய ராமர் துபார்வையிலநின்று,உடனே மிகச் சிறந்த சங்கத்தைஎடுத்து நன்றாக முழக்கினேன் அரசனே! பிறகு,அவ்விடத்தில் பிராம்மணர்களும் வனத்தில் வஸிப்பவர்களான தவசிகளும் இந்திரனுடன்கூடின தேவகணங்களும் பெரிய யுத்தத்தைப் பார்த்தார்கள். பிறகு, ஆங்காங்கு, திவ்யமானமாலைகளும் திவ்யமான வாத்தியங்களும், மேகங்களின்ஸமூகங்களும் பிரகாசித்தன. பிறகு, பார்க்கவருடன்வந்த அந்தஎல்லாத் தவசிகளும் போர்க்களத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டு (மத்தியஸ்தர்களாகப்) பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

பிறகு, எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் நன்மையைவிரும்புகிறவளும் (எனக்கு) மாதாவுமான கங்காதேவியானவள் ஸ்வரூபத்துடன் என்னை நோக்கி, 'அரசனே! இதென்ன செய்ய விரும்பினாய்? குருஸ்ரேஷ்டனே! நான் பார்க்கவரிடம்சென்று, 'சிஷ்யனான பீஷ்மனுடன் யுத்தம் செய்யாதீர்' என்று அடிக்கடி வேண்டுகிறேன். புத்திர! அரசனே! வேண்டாம், வேதியரான பரசுராமருடன் இப்படி யுத்தகளத்தில் போர்புரியப் பிடிவாதம் செய்யாதே' என்று அதட்டி, 'நீ அவருடன் யுத்தம்செய்ய விரும்புவதால், க்ஷத்திரியர்களைக் கொன்றவரும் ருத்ரருக்கு ஸமமான பராக்கிரமத்தையுடையவருமான ராமரை நீ அறியாயோ?'' என்று சொன்னாள். பரதஸ்ரேஷ்ட! ராஜஸ்ரேஷ்டனே!

றகு, நான தேவியை வணஙகி அஞசலிசெயதுகொணடு,ஸவயமவரத
ல நடநததும, முன ராமா என னுடன(சணடைகககு) ஏவபபடடதும,
சிராஜ புததிரியினுடைய முநதின தான செயகையும ஆகிய எலலா
றறையும சொனனேன பிறகு, எனககுத தாயும மகாநதியுமான
வள ராமரை அடைநது எனககாக அவரைககணடு, 'பீஷமனுடன
ஷமனுடன யுததம செயயாதீா' எனகிற வாாததையைச சொலலி
கமிககுமபடி செயதாள அவரோ, கெஞசுகிற அவளை நோககி,
ஷமனையே திருபபு அவன என இஷடததைச செயயவிலலையே
னறு நான அவனை அடைநதேன' எனறாா பிறகு, அநதக கஙகை,
நதிரனிடமுளள அனபினால மீணடும எனனிடமவநதாள நான
ாபததால சுழலுகினற கணகளையுடையவனாகி, அவள சொன
படி செயயவிலலை பிறகு, தாமாதமாவும பெரிய தவததை
டையவருமான பருகுஸரேஷடா காணபபடடாா அபபொழுது,
ாமமணஸரேஷடரான அவா யுததததிறகு அழைககவுமசெயதாா

நூறறேழுபததோனபதாவது அதயாயம

அம்போபாகயாணபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மநுக்தும் பரசுராமநுக்தும் யுத்தம்)

நான,யுதததநிமிததம நிலைதது நிறபவரான அவரைநோககி,
! வீரரே! பெரியபுஜஙகளையுடையவரே! ராமரே! நான தேரி
நநதுகொணடு பூமியிலிருபபவரான உமமுடன யுததம செயயத
ணியவிலலை போரில எனனுடன யுததமசெயய விருமபுகிறீரா
ல தேரில ஏறும கவசததைககடடிக கொளளும' எனறு புனசிரிப
ன சொனனேன பிறகு, அவா யுததகளததில எனனைநோககிப
னகைசெயது, 'பீஷம! குருநநதன! எனககுப பூமியானது ரதம;
தஙகள நலலகுதிரைகளபோனற வாகனஙகள, வாயுவானவன
தன, வேதமாதாககளான காயததிரி ஸாவிததிரி ஸரஸவதி இவாகள
சம நான யுதததததில அவைகளால நனகு சுறறபபடடவனாகி
தம செயவேன' எனறு சொனனாா காநதாரியின புததிரனே!
ருத பராககரமததையுடையவரான ராமா, இவவிதம சொலலிக
ணடு, பெரிய சரககூடடததினால எனனை எஙகும தடுததாா.
கு, நான, பரசுராமா எலலாஆயுதஙகளாலும சிறநததும அழகு
ருநதியதும ஆசசரியமான காடசியுடையதும மனததால செய

யபபடடதும பரிசுததமானதும விரிவானதும படடணததிறகு
ரானதும திவயமானகுதிரைகள பூடடபபடடதும ஸநநாஹ மு
யதும பொனனுல அலஙகரிககபபடடதுமான ரததினமததியில நி
யாயிருபபதைப பாாததேன ஓ! தோளவலியமைநதவனே! அவா
திர ஸூாயப பிரதிபிமபஙகளால அடையாளம செயயபபடட கவ
துடன விலலைததரிதது அமபறாததூணிகளைக கடடிககொணடு உ
புததோலினுல செயயபபடட விரலுறை பூணடவராயிருநதாா அந
தேரில, யுததமசெயய விருபபமுளளவரான பாாககவருககு இன
நணபரும வேதஙகளை நனகு அறிநதவருமானஅகருதவரணா ஸா
யம செயதாா அநதபபாாககவா, 'எனனை யுததததிறகு எதிாதது
எனறு அடிககடி அழைககிறவராகி எனமனததை மகிழசசெயகிற
போல இருநதாா நான, உதயமாகினற ஸூாயனபோலிருபபவ
ஜயிககமுடியாதவரும மிகக பலசாலியும க்ஷததிரியாகளுககு நா
ததைச செயதவரும ஒருவருமான அநதராமரை ஒருவனுக எதி
தேன பிறகு, நான, மூனறுஅமபு விழுநதூரததில குதிரைகளை நி
ததிவிடடு, உடனே இறஙகி, விலலைவைததுவிடடுக கால நடைய
ரிஷிஶரேஷடரும பிராமமணஶரேஷடருமான ராமரைப பூஜிகக
ஞகி நேரிலசெனறேன அவரை விதிபபடி நமஸகரிதது, 'ஓ! ராம
(எனககு) ஒபபவராகவோ அலலது மேலானவராகவோ இருபபவ
குருவும தாமதனதயே சீலமாககொணடவருமான உமமுடன யு
களததில போாசெயயபபோகிறேன ஓ! பெரியவரே! என
வெறறியை ஆசீாவதிககககடவீா' எனறு சிறநதசொலலைச செ
னேன அபபொழுது, அவா, 'குருஶரேஷட! புஜபலமிககவ
ஐஶவாயததை விருமபுகிறவன இவவிதம இதைசசெயயவேண
இதுவே தாமம மேலானவாகளுடன யுததம செயயலாம
சனே! இவவிதம செயயாவிடடால உனனைச சபிபபேன கௌர
தைரியததைககொணடு நீ யுதததில ஸநததனுகிச சணடைசெ
நான உனககு வெறறியை ஆசீாவதிபபேன நான உனனை வெ
தறகு இருககிறேன; போ தாமததுடன யுததமசெய உனனுடை
நடையால பரீதியடைநதேன' எனறு சொனனுா

பிறகு, நான, அவரை வணஙகிவிடடு, விரைவுடன தேரிே
யுததநிமிததமாகப பொனனுலஅலஙகரிககபபடட சஙகதனித
படியும முழககினேன. பாரத! அரசனே! பிறகு, எனககும
ருககும, ஒருவரையொருவா வெலலும விருபபததால, பல
சணடை நடநதது அரசனே! அநத யுததததில முதலில அ

ானைக கழுகிறகுபூணட அறுபது பாணஙகளால அடிததார புலப்
ாத கணுககளையுடைய நூறு பாணஙகளால எனனுடைய நானகு
திரைகளையும ஒனபதுபாணஙகளால ஸூததனையும தடுததார.
தமஶரேஷட ! அபபடியே, நானும, யுததஙிமிததம கவசம
ன்டுகொணடு, தேவாகளுககும விசேஷமாக வேதியாகளுககும
ஙகிவிடடு, யுததததில நிலைததிருபபவரான அவரை நோக
புனனகைசெயகிறவனபோல மறுமொழி கூறினேன 'ஓ !
ாமமணரே ! நீா மரியாதை தவறினவராயிருநதாலும, நான,
நததனமையைப பூஜிததேன மேலும, தாமததைக காபப
காக நான நிறைவேறறவேணடியதைக கேளும ஓ ! ராமவீர !
முடைய சரீரததிலிருககினற வேதஙகளினபொருடடாகவும உம
டைய பெரிய பிராமமணததனமையினபொருடடாகவும உமமால
யயபபடட பெரிய தவததினபொருடடாகவும நான அடிகக
லை , உமமால அடுககபபடட க்ஷததிரியதாமததிறகாக அடிககி
ன பிராமமணன ஆயுததததை எடுததததனால க்ஷதரியத
மையையனறோ அடைகிறான ?' எனனுடைய விலலின வீா
்தைப பாரும எனனுடைய கைகளின வனமையைப்
ரும ஓ ! வீரரே ! இதோ ! கூாமையான பாணததால உம
டைய விலலை முறிககிறேன' எனறு சொலலிவிடடு, நான அவா
ாருடடுக கூாமையான அாததசநதிர பாணததை விடுததேன.
னுல, அவருடைய விலலின நுனியை அறுதது அதனைப பூமியில
ச செயதேன அபபடியே தணிநத கணுககளையுடையவை
நம கழுகிறகு கடடினவைகளுமான நூறு பாணஙகளைப பாரககவ
டைய தேரைக குறிவைதது விடுததேன அபபொழுது, அநதப்
ணஙகளை ஸாபபஙகளபோலக காறறினுல நனகு உயரககிளபபப
டவைகளும சரீரததில பதிநதவைகளும உதிரததைப் பெருகச
யகிறவைகளுமாகி அசைநதன அரசனே ! அப்பொழுது, அநத
ா, யுததததில இரதததததைப பெருககுகிறவரும இரதததததால
ாககபபடட எலலா அஙகஙகளையுமுடையவருமாகித தாதுவை
கினற மேருவைபபோல விளஙகினா அரசனே ! அபபடியே,
ா ஹேமநதகாலததின முடிவில சிவநத பூஙகொததுகளால
லஙகரிககபபடட அசோகமரம போலவும தளிாதத பலாசமரம
ாலவும விளஙகினா பிறகு, அநத ராமா கோபததை அடைநது
று விலலை யெடுததுப பொனனுலான கடடுககளுளளவைகளும
கூாியவைகளுமான அபபடிபபடட பாணஙகளையே பொழிநதாா.

கொடியவைகளும் பலவிதமாக மாமங்களை அறுக்கின்றவைக
மிக்க வேகமுடையவைகளும் ஸாபபத்திறரும அக்னிக்கும வி
திறரும் நிகரானவைகளுமான அநதப பாணங்கள் என்னை அடை
சலிக்கச் செய்தன அப்பொழுது, நான், மறுபடியும் அந்தச
ரதத்தை அசையாமல நிறுத்திக்கொண்டு, யுத்தத்தில், கோபத
அடைநதவனுகி, நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களை ராமாமேல இ
தேன் அவா அக்னியும ஸூாயனும்போல விளங்குபவைக
ஸாபபங்களை ஒத்தவைகளும கூாமையுள்ளவைகளுமான அநத அ
களாலே பிடிக்கப்பட்டவராகி அறிவுகுறைநதவாபோலானா பா
அப்பொழுது, நான் இரக்கங்கொண்டவனுகி என்புத்தியினல என
நிநதித்து, 'யுத்தத்தையும க்ஷத்திரிய தாமத்தையும நிநதிக்கவேண
நிநதிக்கவேணடும்' என்று சொன்னேன் அரசனே! நான சோ
தின வேகத்தால மூடப்பட்டவனுகி, 'அநதோ! கஷ்டம! கு
பராமமனும தாமாதமாவுமானவரை நான இவவிதம பாணங்க
பிடித்ததினுல, க்ஷத்திரியகாமத்தையுடையவனுன என்னுல இ
பாவமானது செய்யப்பட்டது' என்று அடிக்கடி சொன்னேன
தனே! பிறகு, நான பாாக்கவரை மறுபடி அடிக்கவில்லை பி
ஆயிரம கிரணங்களையுடைய ஆதித்தியன பூமியைக்காயநது பக
முடிவில அஸதமனத்தையடைநதான அதனுல சண்டை
வடைநதது

நூற்றெண்பதாவது அத்யாயம்

அம்போபாக்யானபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பரசுராமருக்கும் பீஷ்மருக்கும் நடநதயுத்தம், தொடர்ச்சி)

அரசனே! பிறகு, ஸமாத்தனுக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட எ
ஸூதனே,குதிரைகளும நானுமாகிய எங்களுடைய (சரீரத்திலு
பாணங்களை எடுத்தான பிறகு, குதிரைகள் குளிப்பாட்டப்ப
திரும்பத் தண்ணீாகுடித்துக் களைப்புநீங்கி, விடியற்காலத்தில ஸூ
னும உதயமானபின், யுத்தம தொடங்குகிறது வேகமாகவருகிறவ
கவசமபூணடவனும தேரிலிருப்பவனுமான என்னைப்பாாத்துப
தாபசாலியான ராமா தேரை மிகவும ஸனனத்தமாகச செய்
பிறகு, நான், யுத்தத்தில விருப்பங்கொண்டு வருகிறவரான ராம
பாாத்துச் சிறநததான விலலைத் தேரிலவைத்துவிட்டுத் தேரி

விரைவாக இறங்கினேன் பாரத! நான அப்படியே அவரைவணங்
டுத தேரிலஏறிக்கொணடு யுததம்செய்யும் விருப்பத்துடன் பரசு
ருக்கு எதிரில பயமறறவனுகி நினறேன் பிறகு, நான பெரிய
ாரியைப பொழிந்தேன அவரும், சரங்களைப்பொழிகினறவனுன
மேல சரமாரியைப பொழிந்தார, ஜமதகனியின புததிரரோ,
பமுணடவராகி மறுபடியுமே நனருகததீட்டப்பட்டவைகளும
ரமானவைகளும ஜவலிக்கினறவாயையுடையவைகளும ஸாபபங
போனறவைகளுமான பாணங்களை எனனைக்குறிதது விடுததார
சனே! பிறகு, நான கூரமைபான பலலங்களால அவைகளை
ரவாகஆகாயததிலே அடிக்கடி நூறு துணுக்குக்களாகவும ஆயிரம
க்குக்களாகவும துணடிததேன பிறகு, பிரதாபசாலியான பரசு
ர எனமேல தேவசமபநதமுளள அஸதிரங்களைப பிரயோகம
ததார தோளவலிமிக்கவனே! அதிகமான செய்கையைச்செயய
பமுளளவனுகி அஸதிரங்களாலேயே நான அவைகளைத
தேன பிறகு, ஆகாயததில எங்கும பெரிய ஒலியானது உண
றறு பிறகு, நான பரசுராமாமேல வாயவயாஸதிரததைத தொடு
தன பாரத! அதை அவர குஹயகாஸதிரததினுல அடிததுவிட
. பிறகு, நான ஆகனேயாஸதிரததை (அததறகுரியமநதிரததை)
தது விடுததேன விபுவானராமா எனனுடைய அநத அஸதிரததை
ஞஸதிரததினுலேயே தடுததார இவவிதம, ராமருடைய திவ
திரங்களை நான தடுததேன, தேஜஸுளளவரும திவயாஸதிரங
யறிநதவரும பகைவரைச சிக்ஷிப்பவருமான ராமரும எனனுடைய
யாஸதிரங்களைத தடுததார அரசனே! பிறகு,பிராமமணஸரேஷட
பிரதாபசாலியும ஜமதகனியின புததிரருமான ராமா, மிக்கசினம
ணடு, எனனை இடமாகச்செயது மாாபிலடிததார. பரதஸரேஷ
ன! அதனுல, நான சிறநததேரில மயங்கிச சாயநதேன பாரத
ரஷட! பிறகு, ஸூதனுனவன ராமருடைய பாணததினுல பீடிக
ட்டவனும வாடினவனும மயக்கததை அடைநதவனுமான எனனை
ரவாக வெளியில கொணடுபோனுன பாரத! பிறகு, ராமரைத
டாநதுவநத அகிருதவரணமுதலியவாகளெலலோருமகாசிராஜன
னிகையும மிக அடிக்கப்பட்டவனும பிரஜஞையறறவனும விலக
ட்டவனுமான எனனைபபாாதது மகிழ்ச்சியடைநது ஆரவாரம
ததாாகள பிறகு, நான, பிரஜஞை அடைநது (விஷயததை)
நது, உடனே ஸூதனை நோக்கி, 'ஸூத! ராமரிருக்குமிடம
லு நான வேதனைநீஙகி ஸனனததனுக இருக்கிறேன' என-

றேன் கௌரவனே! பிறகு, தோப்பாகன் மிகவும் பளபளப்பான
களும் நாட்டியஞ்செய்பவன்போல் இருப்பவைகளும் நடையில் வாயு
ஒத்தவைகளுமான குதிரைகளால் என்னைக்கொண்டுபோய்ச் சே
தான் கௌரவ! பிறகு, நான் வெல்லும் விருப்பத்தால், கே
தையடைந்தவரான ராமரை அடைந்து மிகவும் கோபத்தையடை
வணுகி அம்புமாரிகளால் இறைத்தேன் அந்தராமர் யுத்தத்தில் வே
கச் செல்லுகின்ற அந்தப்பாணங்களை வரும்போதே விரைவாக
வொன்றையும் மும்மூன்று பாணங்களால் துணித்தார் பின்பு, ந
தொடுக்கப்பட்டவைகளும் நன்கு தீட்டப்பட்டவைகளும் நூ
கணக்கானவைகளும் ஆயிரக்கணக்கானவைகளுமான என்னுடை
அந்த எல்லா அம்புகளும் ராமருடைய பாணங்களால் இரண்டு இ
டாக முறிக்கப்பட்டன பிறகு, நான் மறுபடியும் கொல்லவே
மென்கிற விருப்பத்தால், ஜமதக்னியின் புத்திரரான ராமர்மேல்
விக்கின்றதும் நல்லகாந்தியுடையதும் காலனுக்குநிகரானதுமான
சரத்தைவிடுத்தேன் அதனால், ராமர் பலமாக அடிக்கப்பட்டவர
பாணவேகத்தின் வசத்தையடைந்து யுத்தத்தில் மயக்கத்
அடைந்தார், பூமியிலும் விழுந்தார் பாரத! பிறகு, அவர் பூமியின்
தையடைந்தபொழுது உலகமெல்லாம் ஸூர்யன்விழுந்ததுபோ
'ஆ! ஆ!' என்று வருந்துவதாயிற்று குருநந்தன! பிறகு, அந்தத் த
தனர்களும் காசிராஜபுத்திரியுமாகிய எல்லாருமே மிக்க நடுக்கமு
விரைவாக அவரைநோக்கிச் சென்றார்கள் கௌரவ! பின்னர் அவ
கட்டிக்கொண்டு உடனே ஜலத்தால்குளிர்ந்த கைகளாலும் ஜ
தின் ஆசீர்வசனங்களாலும் மெள்ளமெள்ளக் களைதெளியச்செய
கள் பிறகு, அந்தராமர் எழுந்திருந்து வில்லில் பாணத்தைப்பூ
'பீஷ்ம! நில்லு, இதோ கொல்லப்படுகிறாய்' என்று தளர்ச்சிய
சொன்னார் பெரியயுத்தத்தில் அந்தப்பாணம் விடப்பட்டு
மாக என் இடப்பக்கத்தில் விழுந்தது அதனால், நான் அலைக்கப்ப
மரம்போல் மிக்க நடுக்கமுற்றேன் பிறகு, ராமர் பெரியயுத்தத்
சீகராஸ்திரத்தினால் குதிரைகளை அடித்துவிட்டுத் தடையற்ற
கிச் சிறகுகள்பூண்ட அந்த அம்புகளாலே என்மேல் இறைத்தார்
பலமமைந்தவனே! பின்பு, நானும் யுத்தத்தில் எதிர்த்துத்தடு
தான சீகராஸ்திரத்தை விடுத்தேன் ராமரும் நானுமாகிய
ளுடைய அந்தச்சரங்கள் விரைவில் ஆகாயத்தை நாலுபக்கத்தி
மறைத்துக்கொண்டு இடையிலிருந்தன ஸூர்யன் சரக்கூட்ட
ளால்மறைக்கப்பட்டுப் பிரகாசிக்கவில்லை அதனால், அவ்விடத்

வானது மேகத்தால் தடுக்கப்பட்டதுபோலிருந்தது பின்பு,
றின அசைவினலும் ஸூர்யனுடைய கிரணங்களாலும், (பாணங்
னைறொன்று) உரைதலின்மிகுதியினலும் தீயானது உண்டா
று அரசனே! அந்தப்பாணங்கள் தமமிடமுண்டான அக்கினி
ல் எரிந்து உடனே எல்லாம் சாமபலாகிப் பூமியில் விழுந்தன.
ரவ! அப்பொழுது, ராமா மிக்ககோபமுணடு சீக்கிரமாக என
நூறுயிரங்களும் பத்துநூறுயிரங்களும் கோடிகளும் பதினுயி
களும் பத்துக்கோடிகளும் நூறுகோடிகளுமான பாணங்களை விடுத
அரசனே! பின்னர், நான யுத்தத்தில் ஸாபபம்போன்றவை
னசரங்களாலே அவைகளையுமஅறுத்து மரங்களைத் தள்ளுவது
லப் பூமியில் தள்ளினேன் பரதஸ்ரேஷ்டனே! அப்பொழுது,
விதமாக அந்தயுத்தமானது நடந்தது ஸந்தியாகாலமசென்றபி
கு, என்னுடைய குருவானஅவா (யுத்தத்தைவிட்டு) விலகினா

நூற்றெண்பத்தோராவது அத்யாயம்

அம்போபாக்யானபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பரசுராமருக்கும் பீஷ்மருக்கும் நடந்த யுத்தம், தொடர்ச்சி)

பரதஸ்ரேஷ்டனே! மறுநாள், வந்தவனுன எனக்கு மறுபடி
ம ராமருடன் மிக்க குரூரமும் நெருக்கமுமான யுத்தமானது
னே நேரிட்டது அப்பால், திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவரும்
ரும விபுவும தாமாத்மாவுமான அவா ஒவ்வொரு நாளும் அநேக
க்த திவ்யாஸ்திரங்களையே பிரயோகம் செய்தார் பாரத! நான
ருக்கமான யுத்தத்தில் விடக்கூடாததான பிராணனையும் விட்டு,
த அஸ்திரங்களை எதிர்த்தடிக்கின்ற அஸ்திரங்களால் அடித்தேன்.
ரத! பெரும்பாலும அஸ்திரங்களாலே அஸ்திரங்கள் அடிக்கப
டவே, அப்பொழுது, மிக்க தேஜஸையுடையவரான அவா யுத்த
பிராணனை வெறுத்தவராகிக் கோபங்கொண்டார் அஸ்திர
னது தடுக்கப்பட்ட பிறகு, மகாத்மாவான பரசுராமா கோரமான
வத்தையுடையதும் காலனால் விடப்பட்டதும ஜ்வலிக்கின்றதும
கைபோலத் தேஜஸினால் உலகத்தை மூடிக்கொண்டு மிகவும
லிக்கின்ற முனையையுடையதுமான வேலாயுதத்தை எவி
பிறகு, நான ஜ்வலிக்கின்றதும எதிர்த்துவருகின்றதும பிர
கால ஸூர்யனபோல விளங்குகின்றதுமான அந்தச் சக்தியைக்

கணைகளால் மூன்றாகஅறுத்துப் பூமியில் விழும்படி செய்தே
உடனே, பரிசுத்தமான கந்தத்தையுடைய காற்றானது வீசி
அது அறுபட்டவுடன், ராமர் கோபத்தால் ஜ்வலிக்கிறவராகி
யவையான வேறு பன்னிரண்டு சக்திகளைப் பிரயோகித்தார் பா
அவைகளுடைய ரூபமானது, தேஜஸோடு கூடினதும் வேகத்து
கூடினதுமா யிருந்ததனாலே, சொல்ல முடியாதது நான், அக
னுடைய பெரிய கொள்ளிகள் போன்றவைகளும், பல ரூபங்
உடையவர்களாகி உலகத்தின் நாசகாலத்தில் உக்கிரமான தே
ளால் ஜ்வலித்த பன்னிரண்டு ஆதித்யர்கள் போன்றவைகளும
அவைகளெல்லாவற்றையும் திக்குக்களில் நன்றாகப் பார்த்துச்
வையே அடைந்தேன் அரசனே! பிறகு, நான் விசேஷமாக
பட்ட பாணமயமான கூட்டத்தைப் பார்த்துப் பாணங்களுடை
கூட்டத்தினால் அறுத்துவிட்டு யுத்தத்தில் பன்னிரண்டு சரங்க
தொடுத்துக் கோரமான ரூபங்களையுடைய சக்திகளையும் அ
தேன் அரசனே! பிறகு, மஹாத்மாவான ராமர் கோரமான
களும் பொற்பிடியுள்ளவைகளும் விசித்திரமாகச் செய்யப்பட்ட
களும் பொற்பட்டம் கட்டப்பட்டவைகளும் பெரிய கொள்ளி
போல ஜ்வலித்தவைகளுமான சக்திகளை எறிந்தார் அரசனே
உக்கிரமான அவைகளையும் கேடகத்தினால் தடுத்துக் கத்தியி
யுத்தகளத்தில் தள்ளி, போரில் ராமருடைய திவ்யமான குதி
களின் மீதும் ஸூதன்மீதும் சிறந்த பாணங்களாலே வர்ஷித்தே
விடப்பட்ட ஸர்ப்பங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் பொன்னால் வி
திரமாயுள்ளவைகளுமான சக்திகள் அறுபட்டதைப் பார்த்து, மஹ
மாவும் ஹைஹயதேசாதிபதியான கார்த்தவீர்யனைக் கொன்ற
மான ராமர் சினங்கொண்டு திவ்யமான அஸ்திரத்தை வெளிப்படு
தினார். பிறகு, உக்கிரமானவைகளும் ஜ்வலிக்கின்றவைகளுமா
அம்புக்கூட்டங்கள் விட்டில்பூச்சிகளின் கூட்டங்கள்போல வந்துவிழு
தன, அவர், என்னுடைய சரீரத்தையும் குதிரைகளையும்ஸூதனை
யும் தேரையும் (கணைகளால்) நிறைத்தார் அரசனே! என்னுடை
தேரும் அப்படியே குதிரைகளும் ஸாரதியுமே எங்கும் அம்புகளா
மூடப்பட்டன நுகத்தடியையும் மூக்கணையையும் உருளைகளையு
அப்படியே செய்தார் அப்படியே, அச்சுமரமும் பாணங்களால் அ
கப்பட்டு உடனே முறிந்தது பிறகு, அந்தச் சரமாரியானது மு
தவுடன், அந்தக் குருவின்மீது பாணக் கூட்டத்தால் பிரதியா
பொழிந்தேன் வேதங்களுக்கிருப்பிடமான அவர் பாணங்களா

ளைககபபடடுச சரீரததிலிருநதும அதிகமான இரததததைத
ாடாசசியாக விடடார அவர், சரககூடடததிலை தாபததை
டநததறகேறறவாறே நானும மிகக பலமாக அடிககபபடடேன
கு, பிறபகலில ஸூாயன அஸதமன பாவததை நோககிச
ல்ல, யுததமும ஒழிவடைநதது

நூறறெணபததிரணடாவது அதயாயம

அமபோபாக்யானபாவம. (தொடர்ச்சி)

சுராமர் பீஷ்மரைத் தேரிலிருநது கீழேதள்ளினதும், தேவபுருஷர்கள் பீஷ்மரைத் தேற்றியதும், பீஷ்மர் பாசுராமரைத் தேரிலிருநது கிழேதள்ளியதும், மீண்டும் போர் செய்யத்தொடங்கிய பாசுராமரை மஹரிஷிகள் தடுத்ததும்)

ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டனே! பிறகு, விடியறகாலததில ஸூாயன
ளிவாக உதிததவுடன, மறுபடியும, பரசுராமருககும எனககும
ர நடநதது பிறகு, அடிககிறவாகளிற சிறநதவரான ராமா மேக
டலததின ஸமீபததில தேரிலிருநதுகொணடு மலையினமீது மே
பொழிவதுபோல எனமேல அமபுககூடடஙகளைப பொழிநதாா.
கு எனனிடம அனபுடையவனான (என) ஸூதன சரவாஷததால
ககபபடடு, எனமனததை வருததுகிறவனாகித தோததடடிலிருந
நழுவினன பிறகு, எனனுடைய ஸூதன மிக அதிகமான
ககததையடைநது பாணஙகளினடியால பூமியிலும விழுநதான;
சசையையும அடைநதான ராஜஸ்ரேஷ்டனே! பிறகு, ஸூதன
பாணங்களால மிகபபீடிககபபடடு ஒரு முகூாததகாலததில பிரா
ன விடடான அபபொழுது, எனககும பயமஉணடாயிறறு
பு, அநதஸூதன கொலலபபடடபொழுது, நான மிகவும கலகக
டநத மனததையுடையவனாகி அவாமேல சரஙகளைத தொடுகக,
ா எனமேல மிருதயுவுககுசசமமான பாணததை விடுததாா
னா, அவா உறுதியான விலலைஇழுததுப பாணததினால, ஸூதன
மான துயாததை அடைநதவனும மனககலககம அடைநத
மான எனனைப பலமாக அடிததாா அரசனே! ராஜஸ்ரேஷ்ட!
தபபாணமானது எனனுடையமாாபிலவிழுநது இரதததைப
னம செயகிறதாகி எனனுடனகூடவே பூமியில விழுநதது பாத
ரேஷ்டனே! பிறகு, ராமா, நான மரிததுவிடடதாக எணணி மேகம

போல உரககககாஜிததாா, அடிககடி மகிழசசியையும அடைநத
அரசனே! அவவிதம நான விழுநதபொழுதோ, அவா களிப
அடைநது கூடவநதவாகளான அநதததவசிகளுடன பெரிய
வாரம செயதாா

அபபொழுது,அவவிடததிலஅநதபுததததைப பாாககும வி
பததுடன வநதவாகளும எனனுடைய பககததிலிருநதவாகளும
கௌரவாகள, நான விழுநதபொழுது, மிககவருததததை அடைந
கள ராஜஸரேஷடனே! பிறகு, விழுநதவனான நான ஸூாய
கும அகனிககும நிகரானகாநதியையுடைய எடடுபபிராமமணாக
பாாததேன அவாகள யுததமததியில எனனை நானகுபககததி
வளைநதுகொணடு தஙகள கைகளால தாஙகிககொணடிருநத
நான அநதவேதியாகளால காககபபடடவனுகிப பூமியைத தொட
விருநதேன உறவினரால தாஙகபபடுவதுபோல,அநதவேதியாகள
ஆகாயததில தரிககபபடடவனுயிருநதேன ஆகாயததிலுமஜ
திவலைகளால நனைககபபடடவனுகி மூசசுவநதவனபோல இருநதே
அரசனே! பிறகு, அநதபபிராமமணாகளெலலாரும சோநது எனனை
பிடிததுககொணடு, 'பயபபடாதே' எனறும, 'உனககு க்ஷேமமு
டாககடவது' எனறும அடிககடி சொனனாாகள இபபால, ந
அவாகளுடைய வாாததைகளால திருபதியடைநதவனுகி விரைவ
எழுநதிருநது, நதிகளிலசிறநதவளான எனனுடைய தாய தேரிலி
பதைபபாாததேன கௌரவஸரேஷடனே! மகாநதியானஅவளா
யுததததில எனனுடைய குதிரைகள (கடிவாளம) பிடிககபபடட
நான, மாதாவினுடைய பாதஙகளையு அபபடியே பிதிருககளுடை
பாதஙகளையும பிடிதது(வணஙகி)விடடுத தேரில ஏறினேன அவ
எனனையும தேரையும குதிரைகளையும ஸாமகரிகளையும காததா
நான அஞசலியுடன அவளை மறுபடியும விடுததேன பாரத! பிற
நான வாயுவுககுநிகரான வேகமுடைய அநதககுதிரைகளை ஸவய
ஓடடிககொணடு, பகலதிருமபினபொழுது, பாாககவருடன யுத
செயதேன பரதஸரேஷட! பிறகு, நான யுததததில ராமாே
வேகமுளளதும மிகக வலிமையுளளதும மாாபைப பிளககிறதும
பாணததை விடடதேன பினபு, அவா எனனுடையபாணததி
மிகவும துனபததையடைநது முழநதாளைப பூமியிலூனறி வி
எறிநதுவிடடு மயககததை அடைநதாா ஆயிரம ஸவாணஙகளை
தானமசெயதவரான அநதராமா விழுநதபொழுது, மேகஙகள இ
ததை மிகப பெருககுகினறவையாகி ஆகாயததை வளைநதன. இ

ரடும மினனலகளோடும அநேகமாகக கொளளிகள விழுநதன.
விககினற ஸூாயனையும சீககிரமாக ராகு மறைததான கடுமை
ன காறறுககளும வீசின, பூமியும சலிததது, பருநதுகளும காக
களும கழுகுகளும ஸநதோஷததுடன வநது விழுநதன, திசை
தீபபறறி எரிநதன, நரியானது அடிககடி கொடிதாகஊளையிட
ு, துநதுபிகள அடிககபபடாமலே பேரொலியுடன முழஙகின
தமாவான ராமா பிரஜைகளையறறவாபோலப பூமியையடைநதபொ
து, கோரமும பயஙகாமுமான இநதஎலலாஉதபாதஙகளும உண
யின கௌரவனே! பிறகு, புஜபலமமைநத ராமா, சீககிரமாக
நதிருநது தளாசசியடைநதவரும கோபமுணடவருமாகி, திருமப
, யுததததிறகாகப பனையையொததவிலலை எடுததுககொணடு
னைநோககி நினறாா பிறகு, அருளுளளவாகளான மகரிஷிகள,
விஷயததில (விலலை) எடுததவரான அநதராமரைபப தடுத
கள அறியமுடியாத தனமையையுடையவரான பாாககவா,
ம மீறினவராயிருநதும, காலாககினிககு நிகரான பாணததைத
பபிவருவிததுககொணடாா பிறகு, புழுதிகளின கூடடததால
றககபபடடவனும மிருதுவான கிரணஙகளினஸமூகததையுடைய
மான ஸூாயன அஸதமனததை அடைநதான ஸுகமாயும
மாயுமிருககிற காறறையுடையதான இரவானது வநதது.
னா, யுததததை நிறுததிவிடும அரசனே! இவவிதம, முடி
னது எறபடடது பிறகு, மறுபடியும, இருபததுமூனறு தினங
விடியறகாலமதோறும, ஸூாயன தெளிவாய உதிததபொழுது,
கோரமான யுததம நடநதது

நூற்றெண்பத்துமூன்றுவது அத்யாயம்

அம்போபாக்யானபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மருடையகனவில் தேவதைகள்தோன்றி ப்ரஸ
வாபனுஸ்திரத்தை அவருக்கு நினைப்பூட்டியது)

ராஜஸ்ரேஷ்டனே! பிறகு, நான, ராததிரியில பிராமமணாகளை,
பிதிருககளையும எலலாததேவாகளையும ராததிரியில ஸஞசரிக
ற பூதஙகளையும ராஜஸ்ரேஷ்டாகளையும தலைபாலவணஙகி,
னை சயனததையடைநது, ஏகாநததநதில, 'இபபொழுது எனக
பாாககவரோடு மிககக்கொடியதும மிகககஷடததைத்தருவதுமான

இநதயுததமானது பலநாளாக நடககிறது போமுனையில, ெ
தான வீாயததைதயுடையவரும வேதியரும மஹாபலசாலியும
பாாககவரை யுததததில வெலவதறகுத திறமையுளளவனுகவுமில
பிரதாபசாலியான அவா எனனுல வெலலககூடியவராலுல, எனக
தேவதைகள அருளுளளவாகளாகி இரவில தரிசனம அளிக
கடவா' என று மனததால ஆலோசிததேன ராஜஶரேஷட
பிறகு, பாணஙகளால காயபபடுததபபடட நான, இநதஸமயத
விடியறகாலததில, வலபபககமாக(பபடுதது) நிததிரைசெயதே
மஹாராஜனே! பிறகு, தேரிலிருநதும விழுநத எனனைத தூககித
ிககொணடு, 'பயபபடாதே' என று ஸமாதானமசெயத அநதசசி
வேதியாகளே கனவில காடசிதநது சூழநதுகொணடு ஒருவாா
சொனனுாகள குருஶரேஷடனே! அதைக கேள 'கஙகாபு
ரனே! எழுநதிரு உனககு ஒருபயமுமிலலை கௌரவ! நாங
உனனைக காககிறேம நீயோ எஙகளுககுச சொநதமானசரீரம
தகனியின புததிரரான ராபா உனனை எவவிததததாலும சணடை
ஜயிககமாடடாா பரதஶரேஷடனே! நீயே யுததததில ராம
வெலவாய பாரத! நீ பரமமாவைத தேவதையாகவுடையதும
லாவறறையும ஸாகஷிபபதும பிரஸவாபமென று பெயாகொணட
மிகவும விருமபபபடடதுமான இநத அஸதிரததை நினைததுககெ
வாய இது முநதினஜனமததில உனககும அறியபபடடதா
ளதே இதனை ராமரும அறியாா, பாருலகில ஓரிடததிலும
மனிதனும அறியான ஓ! புஜபலமமைநதவனே! இதை நினைக
கடவாய மிகநனருகப பிரயோகமுமசெய. ஓ! ராஜஶரே
னே! குறறமறறவனே! கௌரவனே! எதனுல பெரியவீாயத
உடையவாகளான எலலாரையும சிகஷிபபாயோ அது உனனை வ
அடையபபோகிறது. அரசனே! அநதஅஸதிரததினுலே ராம
நாசததைஅடையமாடடாா கௌரவததை அளிபபவனே! பா
தின ஸமபநதததையும ஒருபொழுதும அடையமாடடாய இந
பரசுராமா உனனுடையபாணததினுல மிகபபீடிககபபடடு நித்தி
செயவாா பீஷமா! யுததததில விருமபபபடட இநதஅஸதிர
னுல இவரை ஜயிததுவிடடு, பிறகு, நீயே திருமப ஞாபகத
உணடுபணணி எழுபபுவாய கௌரவனே! விடியறகாலததில தெ
லேறிககொணடு இவவிதம செய நாஙகள தூஙகினவனையும ய
தவனையும ஸமமாகவே நினைககிறேம அரசனே! ஒருபொழு
ராமரும மரிககமாடடாா ஆகையால, நனகு தோனறினதான இ

வாபாஸதிரததைப பிரயோகமசெய' எனருாகள அரச
! ஸமமானருபததையுடையவாகளும எலலாரும காநதிபொருந
வடிவமுடையவாகளும பிராமமணஙரேஷடாகளுமான எடடுப
களும இவவிதம சொலலிவிடடு எலலாருமே மறைநதாாகள.

நூறறெணபததுநானகாவது அதயாயம

அம்போபாகயான பாவம். (தொடர்ச்சி)

(பரசுராமருக்கும் பீஷ்மருக்கும் யுத்தமும், பீஷ்மருக்கு ப்ரஸ
வாபனஸ்திரம் நினைவுக்கு வநததும்)

பாரத! ராததிரியானது சென றபிறகு, விழிததுககொணடேன.
து, கனவை ஆலோசிதது மிககஸநதோஷததையடைநதேன.
த! பிறகு, எனககும அவருககும நெருககமும எலலாபபிராணிக
குமமயிாசிலிாததவையுணடுபணணுவதும ஆசசரியமுமான யுததம
டடது பிறகு, பாாககவா எனமேல பாணமயமானமழையைப
தாா பாரத! நானும அதனைச சரஙகளினகூடடததினால தடுத
ன பிறகு, மிககதவததையுடையவரான அவா, மறுபடியுமே,
கோபததையடைநது முதலநாளுணடான கோபததால என
ல இநதிரனுடையவஜராயுததிறகு நிகராகத தாககுவதும யமனு
யதணடததிறகுச சமமானகாநதியுடையதும யுதததிலஅகனி
ால ஜவலிபபதும நானகுபககஙகளையும விழுஙகுவதுமானசகதியை
ன பரதஙரேஷட! கௌரவாகளைத தாஙகுபவனே! அது
ாயததை அடைநத நகஷததிரமபோல எனனுடையகழுததிறகும
ததிறகுமமததியில வேகமாக அடிததது ஓ! புஜபலமுளளவனே!
ததமபோனறகணகளையுடையவனே! ராமரால அறுககபபடடவ
எனனிடமிருநதும,பாவததிலிருநதும செநதாதுவினாலசெநிற
னீா பெருகுவதுபோல, மிகவும கோரமாக உதிரமானது பெரு
று பிறகு, நான மிகக கோபததுடன பரசுராமாமேல யமன
ானறதும ஸாபபததின விஷததைத ஒததததுமான பாணததை
தேன மஹாராஜனே! வீரரும பிராமமணஙரேஷடருமான
ா, அநதபபாணததினால நெறறியிலடிககபபடடவராகிக கொடு
யுடனகூடிய மலைபோல விளஙகினா. அவா, கோபஙகொணடு
நமபி, பிரளயகாலதது அநதகனபோனறதும கொடியதும பகை
ா அழிபபதுமான சரததைப பலமாக இழுதததத் தொடுததாா.

கொடியதும பாமபுபோலச சீறுகிறதுமான அநதபபாணமானது
பில விழுநதது. அரசனே! அதனல, நானும இரததததால ந
,கபபடடவனுகிப பூமியிலவிழுநதேன, மறுபடியும, அறிவையடை
புததிமானுன பாககவாமேல பளபளபபானதும இடிபோல விள
கிறதுமான சகதியை ஏவினேன. அது பிராமமணஸரேஷடரான
ருடைய மாாபில விழுநதது அரசனே! அவரும சோாவை அ
தாா அவருககு நடுககமுமுணடாயிறறு பிறகு, அவருககு
பரும வேதியரும பெரிய தவததையுடையவருமான அகிருதவா
அவரைததழுவிககொணடு நலலவாாததைகளாலே பலவிதமாகக
தெளியசசெயதாா கனைதெளிவிககபபடடவரும பெரியவிரதமு
யவருமான ராமா. பிறகு, கோபததோடும பொறுமையோடும
பொழுது சிறநததான பிரமமாஸதிரததை வெளிபபடுததினா
னா, அதைததடுபபதறகாகச சிறநததான பிரமமாஸதிரமே என
பிரயோகிககபபடடு யுததததின முடிவைக காணபிபபதுபே
ஜவலிததது பாரதாகளில சிறநதவனே! அநதபபிரமமாஸதிர
ராமரையும எனனையும அடையாமலே இடையில சநதிததன
ஞல, ஆகாயததில ஒரே காநதியானது உணடாயிறறு அரசனே
எலலாபபிராணிகளுமே பீடையை அடைநதன பாரத! ரிஷிக
கநதருவாகளும தேவதைகளுமே அஸதிரஙகளுடைய தேஜஸி
எஙகும பீடிககபபடடவாகளாகி மிககதாபததை அடைநதா
பினபு, பூமியானது மலைகளோடும காடுகளோடும மரஙகளோ
சலிததது பிராணிகளும மிகக தாபததையடைநதவைகளாகி
வருதத்ததையடைநதன அரசனே! ஆகாயமானது பறறியெரிந
பததுததிககுககளும புகையால நிறைநதன அபபொழுது,
யததையடைநதவாகள ஆகாயததிலிருபபதறகு முடியவிலலை பி
தேவாகளோடும அஸுராகளோடுமகூட உலகமானது கூககுர
வேதமோதுகினறவாகளான பிராமமணாகளுடைய வாாததையி
விரைபவனுகி, 'இது தான தககஸமயம' எனறே பிரஸவா
திரததைவிட விருபபமுளளவனுயிருநதேன அபபொழுது,
அஸதிரமானது நினைககபபடடு எனமனததில தோனறிவிடடது

நூற்றெண்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

அம்போபாக்யானபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் ப்ரஸ்வாபனாஸ்திரத்தைப் பரசுராமர்மீது விட விரும்பியதும், நாரதர் அதனைத் தடுத்ததும், திவ்யபுருஷர்களின் சொற்படி பீஷ்மர் அஸ்திரத்தைத் திருப்பி அழைத்ததும், தாம் தோற்றதாகப் பரசுராமர் சொன்னதும், நாரதர் சொற்படி யுத்தம் நின்றதும்)

அரசனே! கௌரவ நநதன! பிறகு, ஆகாயததில, 'பீஷம! ஸவாபனுஸதிரததை விடாதே' எனறு பெரிதான கூககுரலா
ய உணடாயிறறு நானு, அநத அஸதிரததைப பாரககவா
ல தொடுககவே செயதேன பரஸ்வாபனுஸதிரததைப பிரயோ
கிறவனுன எனனை நோககி நாரதா, 'ஓ! கௌரவய! இதோ, ஆகா
தில ஸவாககவாஸிகளான தேவககூட்டததாரகள இருககிருாகள
ாகள இபபொழுது உனனைத தடுககினறனா பிரஸவாபனுஸதி
ததைப பிரயோகம செயயாதே ராமா தவமுடையவரும பிராமம
களுககு நனமைசெயபவரும பிராமமணரும உனககுககுருவுமாயி
பவா ஓ! கௌரவய! எவவிததததாலும அவருககு அவமானத
ச் செயயாதே' எனகிற வாாததையைச சொனனா பிறகு,
ா ஆகாயததிலிருபபவாகளான அநத எடடு பரமமவாதிகளையும
தேன ராஜஸரேஷட! அவாகளோ, சிரிததுககொணடு, எனனை
கி, 'பரதஸரேஷடனே! நாரதா சொலலுகிறதை- அபபடியே
ப இதுவோ உலகஙகளுககுச சிறநத நனமை' எனறு மெதுவா
சொனனுாகள அபபால, நான பெரியதான அநத ஸவாபனுஸ்
ததைத திருபபியழைதது அநத யுததததில விதிபபடி பிரமமாஸ
ததை ஜவலிககசசெயதேன. ராஜஸரேஷடனே! பினபு, ராமா,
த அஸதிரம திருபபியழைககபபடடதைப பாாதது மகிழசசி
டநதவராகி, 'மிகக மநதமான புததியுளள நான பீஷமனுல
ககபபடடேன' எனறே விரைவாக வாாததையைச சொன
பிறகு, அவா தமமுடைய பிதாவையும பூஜயரான பிதா
ரையும பாாததாா அவாகள அவவிடததில அவரைச சூழநது
ணடிருநதாாகள அபபொழுது இவரைநோககி இனசொலலை,
ாணிடடுச சொலலவும செயதாாகள 'குழநதாய! மறுபடியும
விததததாலும இததகைய ஸாஹஸததைச செயயாதே. முககிய

மாக, க்ஷத்திரியனான பீஷ்மனோடு யுதத்தை அடைய ஸாஹஸத்தை
செயயாதே பிருகுநந்தன! யுததமெனபது க்ஷத்திரியனுக்கு
தாமம பிராமமணனுககுத தனவேதததின அததியயனமும
தானுஷடானமும சிறநததனம மிகவும கொடிதான ஆயுதம
ததலெனனும இது முனபு எஙகளால ஒரு நிமிததததை முனன
டுச சொலலபபடடது செயயததகாததான அதுவும உன
செயயபபடடது குழநதாய! உனககுப பீஷமனோடு யுததத
எதிரததலானது இவவளவு போதும சிறநதகைகளையுடையவனே
இநத யுததததிலிருநதும விலகு உனககு க்ஷேமமுணடாகட
நீ இநதவிலலைபபிடிததது போதும. வெலலமுடியாதவனே! இ
விடடெறி பாாககவ! தவததைச செய சநதனுவின புத
ஞன இநதபபீஷமனை எலலாததேவாகளும, 'கௌரவஸ்ரே
டனே! இநதயுததததிலிருநதும ஒழிவடை குருவான ராமருட
யுததம செயயாதே' எனறும, 'நீ யுதததில ராமரை ஜயிபப
உசிதமிலலை கஙகாபுததிரனே! யுததகளததில பிராமமணனுக
கௌரவததைசசெய' எனறுமே அடிககடி சொலலித தயைவ
செயது தடுததாாகள நாஙகளோ உனனுடைய குருககள ஆ
யால, உனனைத தடுககினறோம பீஷமன வஸுககளிலொருவன
திர! பாககியததால ஜீவிககிறாய பாாககவ! கஙகாபுததிர
சநதனுவின புததிரனும வஸுவும பெரியபுகழையுடையவனும
இவன உனனால எபபடி ஜயிககககூடியவனாவான? இநதயுதத
ஓயவை அடை பாணடவாகளில சிறநதவனும இநதிரனுடைய பு
ரனும பலசாலியும நரனெனகிற ஸருஷடிகாததனும வீரனும
தனனும பூாவதேவனும ஸவயஸாசியெனறு மூவுலகஙகளி
கியாதியடைநதவனும வீாயமுடையவனுமான அாஜுனனனை
(முடிவுக) காலததையடுததுப பீஷமனுககு மிருததியுவாகப பிர
வினால படைககபபடடிருககிறான' எனறாாகள பிதிருககளாலே
ஷிதம சொலலககேடடவரான அவா, அவாகளைநோககி,
பிதிருபிதாமஹாகளே! 'நான யுததததிலிருநதும திருமபே
எனறு எனனால விரதமானது கொளளபபடடது இதறகு
ஒருகாலததிலும யுததமுனையிலிருநது திருமபினதிலலை க
புததிரனை இஷடபபடி யுதததகினினறு ஒயசசெயயுஙகள் ந
எவவிதததினாலும இநதயுததததிலிருநதும நிவிருததி அடைய
எனறாா. அரசனே! பிறகு, ரிசீகா முதலான அநத முனி
கள, அபபொழுதே, நாரதருடன கூடவேவநது, (எனனைநோக

யா ! இந்தயுத்தத்தினின்றும் ஒழிவடை பிராமமணோத்தமனைக
ளரவி ' என்றுசொன்னார்கள் நானும், அவர்களை நோக்கி,
த்திரிய தாமத்தை நோக்கி உலகத்தில் எனக்கு இந்த விரதம்
பட்டிருக்கிறது ' [1] நான், பின்புறத்தில் சரங்களால் அடிக்கப்பட்டு,
நபொழுதும் யுத்தத்திலிருந்தும் பராமுகனாகத் திரும்பேன் நான்
லாபத்தினாலும் ஏழைத்தன்மையினாலும் பயத்தினாலும் பொருள்
நித்தத்தினாலும் சாசுவதமான தாமத்தை விடேன் ' என்று என
டையபுத்தியானது உறுதிசெய்யப்பட்டிருக்கிறது' என்று சொன்
ன அரசனே ! பிறகு, நாரதா முதலான அந்த எல்லாரிஷிகளும்
னுடைய மாதாவான பாகீரதியும் யுத்தகளத்தின் நடுவில் வந்து
ஞர்கள் நான், விலலையுடையவனும் சஸ்திரத்தை எடுத்த
னும் உறுதியானநிச்சயத்தை உடையவனுமாகி யுத்தகளத்
ல போர்செய்வதற்கு இருந்தேன் பிறகு, அவர்கள் சேர்ந்த
களாகி மறுபடியும்சென்று யுத்தத்தில் பிருகுநந்தனரான ராமரை
க்கி, 'பார்க்கவ ! வேதியர்களுடைய மனம் வெண்ணெய்போ
றதன்றோ? சமனத்தையடை ராம! ராம! அந்தணா தலைவ ! இந்த
த்தத்திலிருந்தும் நிவிருத்தியடை பார்க்கவ! பீஷ்மன் உன்னால
ால்லப்பட இயலான் நீயும் பீஷ்மனால் கொல்லப்பட இயலாய்'என்று
ான்னார்கள் அந்தப்பிதிருக்களெல்லாரும் இவ்விதம் சொல்லுகிற
களாகி, யுத்தகளத்தை வளைந்துகொண்டு, பிருகுநந்தனரைச் சஸ்தி
தைவைக்கும்படிசெய்தார்கள் பிறகு, நான், மறுபடியுமே, பிரம்ம
திகளும் எட்டுகிரகங்கள் உதித்ததுபோலஜ்வலிக்கிறவர்களுமான
ந்த எட்டுப்பேர்களையும் பார்த்தேன் அவர்கள், யுத்தநிமித்தமா
ருப்பவனான என்னைநோக்கி, 'ஓ! தோளவலியனமர்ந்தவனே! குரு
னராமரை அடை உலகத்திற்கு நன்மையைச்செய்' என்கிறவார்த்
தயை அன்போடு சொன்னார்கள் நானும் நண்பர்களுடைய அந்த
ர்த்தையினால் ராமா ஓய்ந்ததைப்பார்த்துவிட்டு உலகங்களுக்கு
மையைச் செய்கிறவனாகி அந்தச்சொல்லை ஏற்றுக்கொண்டேன்
ற்கு, பாணத்தால் மிகவும் புண்பட்டவனான நான் ராமரையடைந்து
ஸ்காரம் செய்தேன் மிக்கதவமுள்ளராமரும் சிரித்துக்கொண்டு
ன்னை நோக்கி, அன்போடு, ' பீஷ்ம ! இந்த உலகத்தில் பூமியில்
ஞசரிப்பவனும் உனக்கு ஒப்பானவனுமான க்ஷத்திரியனில்லை;

[1] 'நான் முதுகுகாட்டிக்கொண்டு யுத்தத்திலிருந்து ஒருபொழுதும்
தம்பவும் மாட்டேன், முதுகில் பாணம்படுதலைப் பொறுக்கவும் மாட்
ன்' என்பது ஆங்கிலமொழிபெயர்ப்பின் கருத்து

போகலாம நான இநதயுததததில உனனால நனகு மகிழவிககபப
டேன' எனறா. பாாககவா எனனுடைய முனனையே அநத மகா
மாககளுடைய மததியில அநதக கனனிகையை அழைததுத தீ
மான வாாததையினால சொலலலானா *

நூறறெணபததாறுவது அதயாயம

அமபோபாகயானபாவம (தொடர்ச்சி)

(அம்பை பரசுராமரிடம் விடைபெற்றுத் தபோவனம்சென்று
கடுந்தவம் செய்தது)

ராமா சொலலுகிறா 'பெணணே! எனனால சகதியுள
வரையில யுததம செயயபபடடது மேலான முயறசியும செய
படடது இபபடியிருநதும, நான மிகவும உததமமான அஸதிரஙகளை
காணபிததும விலலாளிகளில சிறநதவனான பீஷமனை மிஞசுவதற
வலலவனாகவிலலை யெனபது எலலாஉலகஙகளுககுமே பிரததியக்ஷ
இது எனனுடைய பெரியசகதி இது எனனுடைய பெரியபல
கலயாணி! நீ இஷடபபடி போகலாம நான உனககு வேறு எனை
செயவேன? பீஷமனையே அடை உனககு வேறுகதியிலலை பெ
அஸதிரஙகளை விடுகிறவனான பீஷமனால ஜயிககபபடடேன' எனற
இவவிதம சொலலிவிடடு, பிறகு, பெரிய மனததையுடையவரா
ராமா பெருமூசசுவிடடுககொணடு மௌனமாயிருநதாா பிற
கனனிகையானவள பிருகுநநதனரை நோககி, 'ஓ! பகவானே
இஃது உணமையே பகவானான நீா எபபடிச சொனனீரோ அ
படியேதான சிறநத புததியையுடைய இநதபபீஷமன யுததததி
தேவாகளாலும வெலலமுடியாதவன உமமாலே எனனுடைய கா
மானது, சகதிககும உதஸாஹததிறகும தககபடி செயயபபட
யுததததில தடுககமுடியாததான வீாயமும செலுததபபட
தடுகக முடியாத பலவித அஸதிரஙகளும பிரயோகிககபபட
கடைசியாக, யுததததில மிஞசுவதறகு முடியவிலலை நான எ
விததததாலும மறுபடியும இநதப பீஷமனை அடையேன ஓ! த
னதையே தனமாகவுடையவரே! பாாககவஸரேஷடரே! எநத இட
தில யுததததில நானே பீஷமனை விழசசெயவேனோ(=வி
செயயும சகதியை அடைவேனோ) அநதவிடததிறகுப போவே
எனறாள. இவவிதம சொலலிவிடடு அநதக கனனிகை கோ

ால கலஙகிய கணகளையுடையவளும தவம செயவதில சங
றபததைச செயதவளுமாகி எனனுடைய வததைதக கருதிக
காணடு செனறுள பாரத! பிறகு, அநதப பாாககவஶரேஷடர்
னனிடம சொல்லிககொணடு முனிவாகளோடு வநதபடியே மஹேந
ர பாவதம செனறுா மஹாராஜனே! பிறகு, நான தேரிலேறிக
காணடு பிராமமணாகளால துதிககபபடடு நகாததில பிரவேசிதது,
தாவானஸததியவதியினிடம நடநதபடி தெரிவிததேன. அவளும
னனைககுறிதது ஸநதோஷிததாள அநதககனனிகையின பிரவிருத
தையை அறிவதறகாக அறிவிறசிறநதவாகளான மனிதாகளையும கட
ளையிடடேன எனனால ஏவபபடடவாகளும எபபொழுதும விரும
ன நனமையைச செயபவாகளுமான அவாகள், தினநதோறும, அவளு
டய போககையும பேசசையும செயகையையும எனககுத தெரிவித
ககொணடுவநதாாகள அநதககனனிகை தவததில உறுதிகொணடு
ன தைதயடைநதபொழுதே, நான மனோவியாதியடைநதவனும தீன
மாகி அறிவிழநதவனைபோலானேன ஐயா! தவததினால கடுமையான
ாததைதயுடைய பிரமமவிததான பாசுராமரைததவிர, எனனை
ததததில வீாயததினால ஒரு க்ஷததிரியனும வெனறதிலலை அரச
ன! தவிரவும, நான நாாதரிடததிலும, அபபடியே, வியாஸரிடததி
மே இநதசசெயலைத தெரிவிததேன அவாகளிருவரும, எனனை
ாககி, 'பீஷம! காசிராஜனபுததிரியைககுறிதது நீ வருததபபட
வணடா எவன முயறசியினால தெயவததைத விலககததுணிவான?"
னறுசொனனாாகள மஹாராஜனே! அநதககனனிகையோ யமுனை
ன தீரததை அடுதது அஙகுளள ஆஶரமஙகளின மணடலததில
நது மனிதாகளால செயதறகரிய தவததைச செயதாள தவத
தயேசெலவமாகவுடைய அவள், ஆறுமாதம ஆகாரமறறவ
ம இளைததவளும சரீரததில மௌனமையிலலாதவளும சடைக
ளளவளும அழுககாகிற சேறுபூசினவளுமாகிக காறறைபபுஜிததுக்
ாணடு கடடைபோலானாள பிறகு, அநதபபெணபால ஒருவருஷம
முனையினஜலததை அடுதது ஜலததிலவஸிததுககொணடு ஆகாரமில
மல போககினாள கடுமையானகோபமுளள அவள், மறறொரு வரு
ம, காறகடடைவிரலநுனியால நினறுகொணடும கீழேவிழுநத ஓா
லையை அருநதிககொணடும போககினாள இவவிதம, பனனிரணடு
நஷம பூமியையும ஆகாயததையும தவிககசசெயதாள அவள், ஞாதி
ாலேதடுககபபடடும திருபபமுடியாதவளானாள. பினபு, ஸித
களாலும சாரணாகளாலும அடையபபடடதான வதஸபூமியில

புணணியததையே சீலமாககொணடவாகளும மஹாதமாககளுமா
தவசிகளுடைய ஆஶ்ரமததைஅடைநதாள அநதககாசிராஜனமக
அவவிடததிலுள்ள புணயதீாததஙகளில பகலுமிரவும ஸநானமசெய
கொணடு இஷடபபடி ஸஞசரிததாள பிரஜைகளுககுத தலைவனே
அரசனே ! மஹாராஜனே ! கௌரவனே ! நநதாஶ்ரமம, சுபமா
உலூகருடைய ஆஶ்ரமம, சயவனருடைய ஆஶ்ரமம, பிரமமா
னுடையஸதானம, பிரயாகை, தேவயஜனம, தேவாரணயஙக
போகவதி, கௌசிகருடைய ஆஶ்ரமம, மாணடவயருடைய ஆஶ்ரம
திலீபருடைய ஆஶ்ரமம, ராமஹரதம,[1] பைலருடையஆஶ்ரமம, க
கருடைய ஆஶ்ரமம இநததீாததஙகளில அபபொழுது காசிராஜ
கனனிகையானவள செயயமுடியாத விரததைமேறகொணடு ஸ
னம செயதாள கௌரவனே! எனனுடையமாதாவானவள, ஜலத
லிருநதுகொணடு அவளைநோககி, 'கலயாணி ! எதறகாகததுனபத
அடைகிறாய? எனனிடம உணமையையே சொலலு' எனறு கே
டாள அரசனே! பிறகு, குறறமறறவளான அவள இவளை நோ
அஞசலிசெயதுகொணடு, 'அழகியகணகளையுடையவளே ! ரா
பீஷமனாலே யுததததில ஜயிககபபடடாா பாணததை எடுததவனு
அவனை வேறு எநத அரசன ஜயிபபதறகு உதஸாஹததையடைவா
அபபடிபபடட நான பீஷமனுடைய நாசததிறகாக மிககககடுமையா
தவததைச செயகிறேன ஓ ! தேவி ! நான அநதஅரசனைக கெ
வதறகாகப பூமியில ஸஞசரிககிறேன ஓ ! தேவி ! இது விரதததி
பயன இநத விஷயததில மேல எனககு எபபடியாகுமோ?' எனறு
பிறகு, நதியானவள, 'பெணணே ! கோணலாக நடககிறாய கு
மறற அஙகஙகளையுடையவளே ! பெணணே ! இநத இஷடமான
உனனால அடையமுடியாதது காசிராஜன பெணணே! நறகுணமு
வளே ! பீஷமனுடைய நாசததிறகாக விரததை அனுஷடி
றாயானால, விரதததிலிருபபவளான நீ சரீரததைவிடடாலும கோ
லானதும மழையிலுணடான ஜலததையுடையதும (அடையமுடியா
கெடட துறைகளையுடையதுமான நதியாக ஆகிவிடுவாய, (மனி
ளால) அறியககூடியவளாகமாடடாய மழைககாலததிலுணடான
ளும எடடுமாதம இலலாதவளும பயஙகரமான முதலைகளோடு கூடி
வளும கோரமானவளும எலலாப பிராணிகளுககும பயஙகர
செயகிறவளுமாகிவிடுவாய' எனறாள அரசனே ! இவவிதம காசி

---

1 'பைல காககஶயாஶ்ரமே' எனபது மூலம, பைலகாகரு
ஆஶ்ரமம' எனபது ஆஙகில மொழிபெயாபபு

ன கன்னிகையைநோக்கிச் சொல்லிவிட்டு, பிறகு, மஹா பாக்கிய
தியும் பெண்பாலுமான என்னுடைய மாதாவானவள் புன்னகை
சய்துகொண்டு திரும்பிவிட்டாள் மறுபடியும், சிறந்த நிறத்தை
டைய அந்தக் கன்னிகை, ஒரு ஸமயம் எட்டாவது மாஸம் வரை
லும், ஒரு ஸமயம் பத்தாவது மாஸம் வரையிலும், தீர்த்தத்தை
ம பானம் செய்யவில்லை கௌரவனே! அந்தக் காசிராஜனுடைய
ன்னிகை தீர்த்தத்தில் ஆசையினாலே அங்கங்கு விரைந்து ஓடி மறு
டியும் வத்ஸபூமியில் வந்து விழுந்தாள் பாரத! அந்தக் கன்னிகை
ானவள், வத்ஸபூமியில் மாரிக்காலத்திலுள்ளதும் முதலைகளுள்ள
ும் கெட்ட ஜலமுள்ளதும் வீணுக்குச் செல்லுவதுமான அம்பை
யன்று பேருள்ள நதியாகப் பரிஸித்தியடைந்தாள் அவள் அந்தத்
வத்தால் பாதிச் சரீரத்தால் வத்ஸதேசத்தில் நதியாகவும் (மற்ற
பாதிச் சரீரத்தால்) பெண்ணாகவும் ஆனாள்

நூற்றெண்பத்தேழாவது அத்யாயம்

அ ம் போ பா க்யா ன பா வம் (தொடர்ச்சி)

(மறைதேவர் அம்பைக்கு எதிரில் தோன்றியதும், அவர் அவளுக்கு மறு
ஜன்மத்தில் பீஷ்மரைக் கொல்லும்படியான வரத்தை
அளித்ததும், அவள் தீயில்பாய்ந்ததும்)

ஐயா! பிறகு, அந்தத் தவசிகள் எல்லாரும் தவத்தில் நிச்ச
த்தை வைத்தவளான அவளைப் பார்த்துத் திருப்தியினாக "என்ன
ாயம்?" என்றும் கேட்டார்கள் பின்பு, அவள், உடனே தவத்
ல் சிறந்தவர்களான அவர்களை நோக்கி, 'ஓ! தபோதனர்களே!
ஷ்மனால் நிராகரிக்கப்பட்டவளும் பதியின் தாமத்திலிருந்தும் நழு
ம்படி செய்யப்பட்டவளுமாயிருக்கிறேன் அவனுடைய வதத்
ிற்காக எனக்குத் தீக்ஷை, உலகத்திற்காக இல்லை பீஷ்மனைக்
கான்றுவிட்டுச் சாந்தியை அடைவேனென்பதே (என்னுடைய)
ச்சயம் ஓ! தபோதனர்களே! எவன் நிமித்தமாகச் சாச்வத
ான இந்தத் துக்கத்தை அடைந்தவளாயிருக்கிறேனோ, இவ்வுல
ல பதிலோகமற்றவளும் ஸ்திரீயாகாதவளும் புருஷனாகாதவளுமா
னேனோ அந்தக் கங்காபுத்திரனை யுத்தத்தில் கொல்லாமல் திரும்
பேன் என்னால் சொல்லப்பட்ட இது என் மனத்திலுள்ள ஸங்கற்

யம பெணதனமையில வெறுபபடைநதவளும ஆணதனமையி
நிமித்தம நிசசயம செயதவளுமாகிப பீஷமன விஷயததில பிர
செயய விருமபுகிறேன நான மறுபடியும தடுககததககவளலலே
எனறுள

அநதத தவசிககுச சூலபாணியும உமாபதியுமான தேவா, அந
மஹரிஷிகளுடைய மததியில, தமரூபததோடு காடசியளிததா
பிறகு, அவள வரததினால மகிழவிககபபடடவளாகி எனனுடை
அபஜயததைப பிராாததிததாள மனவுறுதியுளளவளான அவ
நோககி, தேவரானவா, 'கொலலபபோகிறாய' எனறு மறுமொ
உரைததாா பிறகு, அநதக கனனிகை திருமபவும ருததிர
நோககி, 'ஓ! தேவரே! ஸதிரீயான எனககு யுததததில எபப
வெறறி உணடாகும? ஓ! உமாபதியே! பெணதனமையினால எ
னுடைய மனமானது சிறிதும செளாயமும தைாயமும இலலாத
யிருககிறது ஓ! பூதேசரே! உமமால பீஷமனுடைய தோல
யானது உறுதிகூறவுமபடடது ஓ! விருஷபதவஜரே! அ
உணமையாகுமபடி செயயும யுததததில சநதனுவின பு
திரனை பீஷமனை எதிாததுக கொலலுமபடி செயயும' என
சொனனாள விருஷபததுவஜததையுடைய மஹாதேவா அநத
கனனிகையைநோககி, 'கலயாணி! எனனுடைய வாககானது பொ
யைசசொலலாது, மெயயே ஆகும யுததததில பீஷமனைக் கொ
லுவாய ஆணதனமையையும அடைவாய வேறு தேகதை
அடைநது அதை எலலாம நினைககவும போகிறாய துருபதனுடை
குலததில பிறநதவளாகி மஹாரதனாவாய வேகமுளள அ
திரஙகளை யுடையவனும பலவிதமாக யுததம செயகிறவனும மிகவு
ஒபபுககொளளபபடடவனுமாவாய கலயாணி! இவையெலலா
சொனனபடியே ஆகும. பிறகு, ஒரு காலவிததியாசததால ஆ
பிளளையுமாவாய' எனறு சொனனாா இவவிதம சொலலிவிடடு, ஜட
மகுடதாரியுமவிருஷபககொடியையுடையவருமான மஹாதேவா, ரி
கள பாாததிருககுமபொழுதே, அஙகேயே மறைநதாா அரசனே
பிறகு, காசிராஜனுடைய மூததபுததிரியும சிறநதநிறமுடையவளு
குறறம சொலலபபடாதவளுமான அவள, அவாகள பாாததிருகக
பொழுது, அநத வனததிலிருநதும விறகுகளைச சேகரிதது மிக
பெரிதான சிதையைச செயது நெருபபைவைதது, அகனியான
னனகு மூணடெரிநதபொழுது, கோபததால ஜவலிததமனததுட

பமுனாநதியின பககததில, 'பீஷமனைக கொலலுவதறகு' எனறு சாலலிககொணடு அகனியில பிரவேசிததாள' எனறா

நூறறெணபததெடடாவது அதயாயம

அம் போ பா க யா ன பா வ ம் (தொடர்ச்சி)

(த்ருபதன் தனக்குப் பிள்ளையை விரும்பி மஹாதேவரைக் குறித்துத் தவம் செயததும், அவர் முதலில் பெண்ணுகப்பிறந்து பிறகு ஆணுகும் பிள்ளை உண்டாகுமென்று வரமளிததும், த்ருபதன்மனைவி பெண்பிறநததை மறைத்து ஆண்எனச்சொல்லி ஜாதகர்ம முதலியனசெய்வித்துச் சிகண்டி யென்று பேரிட்டதும்)

துாயோதனன, 'ஓ! கஙகையின புததிரரே! யுததததில நதவரே! பிதாமஹரே! அபபொழுது, 2 சிகணடியானவன முதல கனனிகையாகி எபபடி புருஷனுன எனபதை எனககுச சாலலும' எனறுன பீஷமா சொலலுகினறா 'ராஜஶ்ரேஷடனே! ரஜைகளுககுப பதியே! அநதத துருபதராஜனுடைய மனைவியோ னபிறகுரிய மஹிஷியும, புததிரனிலலாதவளுமாயிருநதாள. ஹாராஜனே! அநதச சமயததிலே துருபதராஜன நமமை வதம சயவதறகாக நிசசயமசெயது கடுமையான தவததிலிருநது காணடு, 'ஓ! மஹாதேவரே! கனனிகையாயிலலாமல எனககுப ததிரனுணடாகடடும' எனறு சொலலிப புததிரனுககாகசசஙகரரை கிழவிததான. 'ஓ! பகவானே! பீஷமனுககுபபிரதிசெயய விருபப ளளவனுகிய புததிரனை விருமபுகிறேன' எனறுன தேவ தேவ ன சஙகரராலே, 'உனககுப பெணணுகவும ஆணுகவுமுளளவன ணடாவான' எனறு சொலலி, 'அரசனே! தவததிலிருநதும ஒழி டை இது ஒருபொழுதும வேறுவிதமாகாது' எனறும கூறினா வனே, நகரததையடைநது மனைவியை நோககி, 'முயறசியைச செய தன மஹாதேவரை நான தவததினுல ஆராதிததேன சமபு

1 'யமுநாம அபிதः' எனபது மூலம, 'யமுனையின தீவில' எனபத் ஙகில மொழிபெயாபபு

2 இஙகே, சிகணடி, சில விடததில ஆணபாலாகவும சில விடததில பணபாலாகவும மூலததில வழஙகபபடடிருததலால, மொழிபெயாபபும ஙஙனமே செயயபபடடிருககிறது

வானவா, 'கனனிகை உணடாகி, பிறகு, ஆணபிளளை ஆவாள' எ
றும சொனனா. சஙகரா, அடிககடி வேணடபபடடுமே, 'விதி' என
சொலலிவிடடார். அது மாறுகாது அது அப்படியே ஆகுமனறு
எனறுன

பிறகு, நலல மனததையுடையவளான அநதத துருபதனுடை
பததினியானவள, நியமததுடனிருநதுகொணடு, ருதுகாலததில து
பதனிடம செனறுள அரசனே! நாரதா எனனிடம சொனனப
விதிகளில சொல்லபபடட காமாவைசசெயது துருபதனிடமிருநது
குறிததகாலததில காபபததையடைநதாள பிறகு, தாமரைமலாக
போனற கணகளையுடைய அநத ராஜஸதிரீ காபபததைததரிததா
குருநநதன! அபபொழுது, சிறநத கைகளையுடைய அநததது௫பத
மகனை அடைவதிலுளள ஆசையினுலே பிரியமான அநத மனைவிக
இனிய உபசாரஙகளைச செயதான. கௌரவ! மனைவியானவ
விருமபினவறறையெலலாம அடைநதாள மஹாராஜனே! பூபதியா
துருபதராஜன புததிரனிலலாமலிருககுமபொழுது அவனுடை
படடமஹிஷியான அநதத தேவியானவள காலககிரமமாக மிகவ
சிறநத ரூபததையுடைய கனனிகையைப பெறறுள ராஜஸரேஷ
மனனைதாயமுளளவளான அவள, புததிரனிலலாதவனுன து
பதராஜனிடம, 'எனனுடைய இநதக குழநதை புததிர
எனறு வெளியிடடாள அரசனே! பிறகு, அநதத துருபதராஜ
மறைககபபடட பெணகுழநதைககு, புததிரனுககுச செயவதுபோ
ல, புததிரகாரியஙகளனைததையும செயவிததான மேலும, துருப
னுடைய தேவியான அவள புததிரனெனறுசொலலிககொணடு (ரக
யமான) ஆலோசனையை முழு முயறசியாலும காததாள படடண
தில, துருபதனைத தவிர, ஒருவரும அநதக (குழநதையைக) க
னிகை எனறு அறியவிலலை. அநதத துருபதன குறைவுபடாத சக
யுளள மஹாதேவருடைய அநத வாாததையை நமபி, அநதக கன
கையை மறைதது வைததான, புததிரனெனறும சொனனன அ
சன, ஆணகுழநதைககுச செயவதுபோல விதியுடன ஜாதகாம மு
லான அனைததையும செயவிததான அநதக கனனிகையை ஜன
கள சிகணடி எனறு அறிநதாாகள நானொருவனே, ஒறறனு
நாரதரின சொலலாலும தேவருடைய சொலலாலும அபபடி
அமபையினுடைய தவததினுலும அறிநதேன.

நூறறெணபததொனபதாவது அதயாயம

அம் போ பா க யா ன பா வம். (தொடர்ச்சி)

(புருஷவேஷத்துடன் வநத சிகண்டி துரோணரிடம் வில்வித்தை கற்றதும், அவனுக்குத் தசார்ணதேசத்து அரசன்மகளை மணம் செயவித்ததும், அநத ராஜகுமாரி சிகண்டி பெண் என்பதைத் தன்தகப்பனுக்குத் தெரிவித்ததும், தசார்ண ராஜன் தன்னை மோசம் செயததற்காகத் துருபதனைச சுறறத்துடன் கொல்வதாக அவனுக்குத் தூதனுப்பியதும்)

பகைவரை வாட்டுபவனே! பிறகு, துருபதன தன பெண்ணுக்குச சித்திரம முதலானவைகளிலும அபபடியே சிலப வேலைகளிலும எலலாத தொழிலகளிலும பயிறசியுணடாகுமபடி முயறசி செய்தான. ராஜஸ்ரேஷ்டனே! சிகணடி பாணத்திலும அஸ்திரத்திலும துரோணருககுச சிஷயனானன மஹாராஜனே! அவனுடைய சிறந்த நிறததையுடையவளான தாயானவள அபபொழுது புதரனுககு (மனைவிதேடுவது) போலக கனனிகைககு மனைவி தேடும நிமித்தமாக அரசனை ஏவினாள பிறகு, துருபதன யௌவனததை அடைநதவளான அநதக கனனிகையைப பாாததுப பெணணென றெண்ணி, பிறகு, மனைவியுடன கவலையையடைநதான அவன, 'என்னுடைய இநதக கனனிகை யௌவனததை அடைநது துயரததை யாககிறவளானாள, எனனால சூலபாணியினுடைய வாாததையினால மறைககவும படடாள' எனறான (அபபொழுது,) மனைவியானவள, 'ஓ! மஹாராஜனே! அது எவவிததததாலும பொயயாகாது. மூவுலகததிறகும காததாவான சஙகரர இநத விஷயததில எனனை சொலலைச சொலலக கூடியவராவார? ஓ! அரசரே! உமககு விருபபமிருநதால சொலலுகிறேன எனனுடைய வாாததையைக கேளும ஓ! பிருஷதபுததிரரே! இபபொழுது, (என வாாததையைக) கேட்டபிறகு, உமமுடைய புததியைச செலுததும இவனுககு இபபடி விவாகததை முயனறு செயயவேணடும 'அநத ஈஸவரருடைய வாாததையானது சததியமே ஆகும' எனபது எனனுடைய உறுதியான எணணம' எனறாள

பிறகு, அநதத தமபதிகள அநதக காாயததில உடனே உறுதியைசசெயது தசாாணதேசாதிபதியின புததிரியான கனனிகையை வரிததாாகள பிறகு, ராஜஸ்ரேஷ்டனான துருபதராஜன;

குலததைதபபறறி எலலா அரசாகளிடமும விசாரிததுத தசார்
தேசததரசனுடைய புததிரியைச சிகணடிககு மனைவியாக வரி
தான ஹிரணயவாமன எனறு சொலலபபடட தசாாணதேச
தரசனை அவனும அநதச சிகணடிககுக கனனிகையை அளி
தான ஹிரணயவாமனெனகிற அநத அரசனும, தசாாண தேச
தில மகானும மிகவும வெலலமுடியாதவனும நெருஙக முடியா
வனும பெரிய சேனையையுடையவனும பெரிய மனமுடையவ
மாயிருநதான ராஜஸரேஷடனே! அபபொழுது, விவாஹம செயய
படடபின, அநதக கனனிகை யௌவனததை அடைநதாள சிக
டினி எனகிற இநதக கனனிகையும யௌவனததை அடைநதா
சிகணடியும பாணிகரகணம செயதுகொணடு, மறுபடியும், [1] காமபில
தேசததை அடைநதான ஹிரணயவாமனமகளான அவள்
சிறிதுகாலம சிகணடியான அநதக கனனிகையை ஸதிரீயென
அறியவிலலை. எபபொழுது அநத ராஜகனனிகை இவளை ஸ்திரீ
கவே அறிநதாளோ அபபொழுது லஜஜையடைநது பாஞசாலரா
னுடைய புததிரியான சிகணடினியெனகிற அநதக கனனிகையை
பறறித தன வளாபபுத தாயகளுககும தோழிகளுககும தெரிவி
தாள ராஜஸரேஷடனே! பிறகு, தசாாணதேசததவாகளான அந
செவிலிததாயகள அபபொழுதே மிகக துனபததையடைநதாகள
வேலைககாரிகளையும அனுபபினாகள பினபு, தூதிகளெலலாரு
தசாாணதேசாதிபதியினிடம நடநதபடி (துருபதனுடைய) வ
சனைதத தெரிவிததாகள அநத அரசனும சினமகொணடான
மஹாராஜனே! அபபொழுது, சிகணடியும ராஜகிருஹததில பெ
தனமையில சிறிதும ருசியிலலாமலே புருஷனபோல மகிழசசியுட
விளையாடினான பாதஸரேஷடனே! ராஜஸரேஷட! பிறகு, ஹிரண
வாமன சிலநாளில அதைககேடடுக கோபததால வருததமடை
தான பிறகு அவன கடுஙகோபததுடன துருபதனுடைய வீட்டு
குத தூதனை அனுபபினான பிறகு, ஹிரணயவாமனுடைய தூத
துருபதனையடைநது ஒருவனாக ஏகாநததததில அழைததுககொண
போய ரகஸயததில ஒருவாாததை சொலலலானான 'அரசரே
குறறமறறவரே! தசாாணதேசததரசா, உமமால ஏமாறறபபட்டு
அவமானததால மிகக கோபஙகொணடவராகி, உமமைநோககி. இந
வாாததையை உரைககலானா எனனவெனறால, 'அரசனே! எனனை
அவமானமசெயகிறாய உனனால கெடடஆலோசனை செயயபபடடது

1 தக்ஷிணபாஞசாலம, துருபதனுடையஆளுகைககுடபடடது.

சயம கெடுமதியுள்ளவனே! அறிவினமையால, உனனுடைய
னிகைக்காக எனனுடைய கனனிகையை யாசிததபடியால, இப்
ாழுது, அநத வஞசனைககுரிய பயனை அடையககடவாய் இதோ
ன உனனை உறவினாகளோடும மநதிரிகளோடும கொலலுகிறேன.
தியாயிரு எனனுடைய வீாயததையும குலததையும
ல நடையையும அவமதிதது நீ மனிதாகளில முனபு எவரும
யதிராத வஞசனையைச செயதாய எலலாத காரியங
ாயும செயதுகொளளு சிறநத போகஙகளை அனுபவிததுக
ாளளு உனனைச சுறறததுடன கொலலுவதறகாக விரைவில
டையெடுககப்போகிறேன' எனறா' எனறு சொனனுன.

நூறறுததொணணூருவது அதயாயம்.

அமபோபாகயான பாவம். (தொடர்ச்சி)

(தசார்ண ராஜன் மீண்டும் துருபதனுக்குத் தூதனுப்பியதும்,
துருபதன் தன் மனைவியோடு ஆலோசனை செயததும்)

அரசனே! அபபொழுது, இவவிதம தூதன சொலலியதைக
ட துருபதனுடைய வாககானது, பிடிககபபடட திருடனுடைய
ககுபபோல ஒனறும சொலல எழவிலலை. அவன ஸமபநதியைச்
தானம செயவதறகு, இனிமையாகப பேசுகினற தூதாகளை
புபபி, 'அபபடியிலலை' எனறு சொலலிககொணடு, தீவரமான முயற
யச செயதான. பிறகு, அநத ஹிரணயவாமன, மறுபடியுமே,
சாலனபுததிரியைக கனனிகை யெனறு உணமையாக அறிந
ன அறிநது, உடனே, விரைவுடன வெளிககிளமபி வநதான,
கு, செவிலிததாயகளுடைய சொலலினலே, புததிரியை அவவிதம
சிதததை, அளவறற பராககிரமததை யுடையவாகளான மித
ாகளுககு, அபபொழுதே, சொலலியனுபபினன பாரத! பினபு,
ஸரேஷடனன அவன சேனைகளுடைய கூடடததைச சோததுக
ணடு துருபதனைககுறிததுப போருககுப புறபபடுவதில எண
வைததான. ராஜஸரேஷடனே! பிறகு, ஹிரணயவாமனென
அநத அரசன, மநதிரிகளுடன பாஞசால ராஜனைககுறிதது நன
ஆலோசனை செயதான. அநத ஆலோசனையில, மிககவலிமை
ளவாகளான அநத அரசாகள, 'அரசனே! சிகணடி கனனிகை
னபது உணமையா யிருககுமபக்ஷததில, வேறு அரசனைப பாரு

சால தேசததில அரசனுக வைததுவிடடுப பாஞசால ராஜனை
கடடி நமது வீடடுககுக கொணடுவருவோம சிகணடியுடன பாஞச
ராஜனைக கொலலுவோம' எனறு நிசசயிததாாகள அபபொழு
அநத அரசன, மறுபடியும, 'உனனைக கொலலுவேன, உறுதியாயி
எனறு பாஞசாலனுககுச சொலலுமபடி கடடளையிடடுத தூதாக
விரைவாக அனுபபினுன

ஜனஙகளுககுப பதியும இயறகையில பயநதவனும கு
முடையவனுமான அநத தருபதராஜனே, மிகக பயததை அடை
தான. அவன தசாாணனிடததில தூதாகளை அனுபபிவிட
சோகததால மூாசசை அடைநது, மனைவியிடம சென்று, த
மையில ஒரு வாாததை சொலலலானுன. மனததில பெ
பயததுடன கூடினவனும சோகததால அடிககபபடடவனுமா
பாஞசாலராஜன, சிகணடியின தாயான தனது நாயகியை நோக
'ஸமபநதியும மிகப பெரிய பலததையுடையவனுமான ஹிரண
வாமனெனகிற அரசன கோபததால சேனையைத திரடடிககொண
எனனை எதிாககப போகிறுன இநதக கனனிகையின விஷயத
மூடததனமையை அடைநதவாகளான நாம இபபொழுது எ
செயவோம? சிகணடி எனகிற உனனுடைய புததிரன கனனி
யெனறு சஙகிககபபடடான (ஹிரணயவாமன) இவவிதம ஆ
சிதது, முயறசியுடன, மிததிராகளோடும சேனையோடும வே
காராகளோடும, 'வஞசிககபபடடேன' எனறு எணணிககொண
எனனைக கொலலுவதறகு விருமபுகிறுன கலயாணி! இதில உண
எனன? பொயயை என சொலலுகிறுய? நான உனனிடமிருநது
மான வாாததையைககேடடுத தகக ஏறபாடு செயவேன நா
ஜீவிபபேனே இலலையோவெனகிற சநதேகததைஅடைநதுவிடடே
இநதச சிகணடினியோ சிறுமி சிறநத வாணததை யுடையவளே
நீயும பெரிய கஷடததை அடைநதுவிடடாய அபபடிபபட
எலலாவறறையும நிவாததிபபதனபொருடடு, கேடகிறவனுன எ
னிடம உணமையைசசொல மஙகளகரமானஇடையையுடையவ
சுததமான புனசிரிபபுளளவளே! அவவிதமாகக காரியததைச
கிரம செயவேன சிகணடினி! நீயும பயபபடாதே சிறநத இடை
யுடையவளே! அநத விஷயததில புததிர தாமததால வஞசிககபபட
வனுன நான தயையுடன உணமையான ஏறபாடடைச செயவே
எனனுல தசாாணதேசாதிபதியான அநத அரசன வஞசிககப
டான. மஹா பாககியமுடையவளே! அதைச சொல. அதறகு

மைபைச செயவேன' எனறுன அறிநதவனுன அரசன, பிற
க்கு [1] வெளியிடுதறகாக வெளிபபடையாகக கேடக, அரசன
னவி அரசனை நோககிச சொலலலானுள.

நூறறுத தொணணூறறேராவது அதயாயம்

அமபோபாககயானபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(சிகண்டி, தன் பெற்றேநக்குணடான வருத்தத்தை அறிந்து வனம்
சென்று ஸ்தூணான் என்னும் யக்ஷன்வீட்டு வாயிலில்
[2] பாடு கிடநததும், அவன் கேட்க, சிகண்டி தன்
னுடைய பெண்தன்மையைச் சொல்லி
ஆண்மையை விரும்பியதும்)

அரசனே! புஜபலமிககவனே! பிறகு, சிகணடியினுடைய
யானவள பாததாவினிடம சிகணடினியெனகிற கனனிகையைக
பிதது உணமையைச சொலலலானுள. 'அரசரே! புததிரனிலலா
வளான நான சககளததிகளிடமுணடானபயததினுலே இவவிதம
னிகையாகப பிறநத சிகணடினியைப புருஷனெனறு தெரிவித
தேன ஓ! ராஜரே! நீரும எனனுடைய அநதவாாததையைபபறறி
நபபுடன ஸநதோஷிததீா ஓ! ராஜஸரேஷடரே! கனனிகைக
பு புததிரனுககுரிய காமாவும செயயபபடடது அரசரே!
மாலே தசாாண தேசாதிபதியின புததிரியானவள (சிகணடிககு)
னவியாக விவாஹம செயயபபடடாள நானும மஹாதேவருடைய
ாததையின அாததததை நமபிச சொனனேனன 'கனனிகை
கப பிறநது மறுபடி புருஷனுகிவிடுவான' எனறு நினைதது, இநத
பிரீததனமை உபேக்ஷிககபபடடது' எனறுள.

அரசனே! யஜஞஸேனனெனகிற துருபதராஜன இதைக
டடு, எலலா உணமையையும மநதிரிகளிடம தெரிவிதது, பிரஜை
ாககாபபதில உசிதமான ஆலோசனையைச செயதான. அரசனே!
தத தசாாணதேசததரசனிடம உளளபடியே வஞசனையைச செய
நதாலும ஸமபநததததை உணமையெனறு தெரிவிபபதெனறே

[1] தனககுததெரியாதெனறும, புததிரனிலலாதவளான தனனுடைய
ாவியின வாாததையைக கேடடுத தான அவவிதம செயததெனறும
ளியிடுவது.

[2] ஒருகாரியநிமிததம நியமததுடன, ஆகாரமினறிப படுததிருததல,
ு யாாயோபவேசம எனபபடும.

ஆலோசித்து உறுதியாக நிச்சயம் செய்தான் பாரத! ராஜஶ்ரே
டனே! இயற்கையாகவே காவல்செய்யப்பட்டதும் எங்கும் அலங்க
க்கப்பட்டதுமான நகரத்தை, ஆபத்துக்காலத்தில் செய்யவேண்டியப
எங்கும் காவல்செய்தான். பரதஶ்ரேஷ்டனே! தசார்ண தேசாதிப
யுடன் விரோதம் நேரிட்டபொழுது, அரசன் பத்தினியுடன் பெரி
வருத்தத்தையும் அடைந்தான். 'எப்படி எனக்கு ஸம்பந்தியுடன் பெ
யுத்தமானது நேராமலிருக்கும்?' என்று ஆலோசித்து, அப்பொழு
தேவதையை மனத்தால் பூஜித்தான் அரசனே! அப்பொழுது, மனை
யான ராஜஸ்திரீயானவள், தெய்வத்தையே கதியாகவுடையவனு
பூஜையைச் செய்கிறவனுமான அவனைப்பார்த்து உடனே ஒரு வார்த்
தையைச் சொல்லலானாள். 'நல்ல நிலைமையிலிருப்பவனுக்கே தேவ
ளுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் பூஜையானது ஸத்தியமாகச் செய்ய
தக்கது. துக்கக்கடலையடைந்தவன் செய்வதற்குக் கேட்கவும் வே
டுமோ? ஆகையால், நீர் குருக்களைப் பூஜியும் தசார்ணனைத் தடுப்ப
னிமித்தம் எல்லாத் தேவதைகளும் பூஜிக்கப்படவேண்டும் அதி
மான தக்ஷிணையுடன் அக்னிகள் ஹோமம் செய்யப்படவேண்டு
து! பிரபுவே! யுத்தமில்லாமலே நிவிருத்தியை மனத்தினால் ஆலே
யும் தேவதைகளின் அருளால் இவையெல்லாம் ஆகும் அரசே
அகன்ற கண்களையுடையவரே! நீர் இந்தப் பட்டணம் அழியாமலிரு
ப்பதற்காக மந்திரிகளோடு ஆலோசித்தபடியே செய்யும் அரசே
தெய்வமோ மனிதமுயற்சியுடன்கூடி நன்கு பயனையளிக்கின்ற
இவைகளில் ஒன்றையொன்று மாறுபட்டாலோ, பயன் உண்ட
தில்லை அரசரே! ஆகையினால், மந்திரிகளுடன் பட்டணத்தி
வேண்டிய ஏற்பாட்டைச்செய்து, இஷ்டப்படி, தேவதைகளைப் பூ
செய்யும்' என்றாள்

இவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டு சோகத்தில் அழுந்தின
ளான அவர்களைப் பார்த்து, அப்பொழுது, எளிமையுற்றவள்
சிகண்டினி யென்கிற அந்தக் கன்னிகையானவள், வெட்கத்தைய
ந்து, 'இந்த இருவரும் என்னிமித்தம் துக்கத்தையடைந்தனர்' என்
ஆலோசித்து, பிறகு, பிராணனை விடுவதில் எண்ணம் கொண்ட
அரசனே! இவ்விதம் அவள் நிச்சயம் செய்து மிக்க துக்கத்
அழுந்தினவளாகி வீட்டைவிட்டு, செல்லமுடியாததும் ஜனங்கள
தும் செழிப்புள்ளதும் ஸ்தூணாகர்ணனென்கிற யக்ஷனால் காக்
பட்டதுமான வனத்தைக் குறித்துப் புறப்பட்டாள். அவ
யிருந்தும் பயத்தினாலே மனிதர்கள் அந்த வனத்தை விட்டிரு

ர. அவவிடததில சுணணமபு மணணல் பூசபபட்டதும விலாமிச
சயைத தெரிவிககிற புகையால நிறைநததும உயாநத கோட்டை
யும தோரண வாசலகளையுமுடையதுமான ஸதூணாகாணனுடைய
ளிகையான்து இருககிறது அரசனே! துருபதனுடைய பெண
ன அநதச சிகணடினி அதில புகுநது பலநாள ஆகாரம செய
மல சரீரததை வறறச செயதாள அவளுககு ஸதூணனெனகிற
க்ஷனவன மௌனமைதத தனமையுடன காடசியளிததான 'எதற
க நீ இநத முயறசி செயகிருய? அதைச செயவேன, சொலலு.
மதம வேணடாம' எனறுன அவள, யக்ஷனை நோககி, 'அது
னுல ஆகக கூடியதிலலை' எனறு அடிககடி சொனனுள பிறகு,
க்ஷனவன, 'சீககிரம செயவேன' எனறும, 'ராஜபுததிரி! குபேர
கு வேலைககாரனன நான வர்ததை அளிபபவனுயிருககிறேன.
ாடுககததகாததையும கொடுபபேன உனககு வேணடியதைச
ால' எனறும மறுமொழிகூறினன பாரத! பிறகு, சிகணடினி
க்ஷாகளில சிறநதவனன அநத ஸதூணாகாணனிடம அவறறை
லலாம முழுமையும தெரிவிககலானுள 'ஓ! யக்ஷ! எனனு
டய பிதாவானவா ஆபததைஅடைநதவராகிச சீககிரம நாசததை
டையபபோகிருா தசாாண தேசததரசன, என நிமிததததில்
ாபததுடனகூடி மிகக ஊககமுடையவனும பொறகவசம பூணட
னுமாகி, அவரிடம யுததம செயயபபோகிருன. ஓ! யக்ஷ! ஆகை
ல, எனனையும எனனுடைய தாயதநதையாகளையும காககககட
ய உனனுலே எனனுடைய துகக நிவாததியானது பிரதிஜ்ஞை
சயயபபடடதிலலையா? ஓ! யக்ஷா! உனதருளால, குறறம சொல
படாத ஆணமகனுகக கடவேன பெரிய யக்ஷனே! அநத அரசன்
னனுடைய படடணததை அடைவதறகுளளேயே அருளைச செய'
னறுள.

நூற்றுத் தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

அம்பேபாபாகயானபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(ஸ்தூணன் சிகண்டியின் பெண்மையைப் பெற்றுத் தன்ஆண் தன்
மையை அவளுக்குக் கொடுத்ததும், தசார்ண ராஜன் சிகண்டியின்
ஆண்தன்மையை உபாயத்தால் அறிநததும், குபேரன் ஸதூ
ணன் பெண்தன்மையை அடைநததை அறிநது சிகண்டி
மரிக்கும் வரையில் பெண்ணுகவே இருக்கும்படி ஸ்தூ
ணனைச் சபித்ததும், சிகண்டி உடன்பாட்டின்படி
ஸ்தூணனிடம் சென்றதும், அவனுக்குக் குபே
ரனுல் சாபம்நேர்நதது தெரிநது மகிழசசியு
டன்திரும்பியதும், பீஷ்மர் சிகண்டி
யுடன் யுத்தம் செயயாமைக்
குக் காரணம் கூறியதும்)

பாதஸரேஷடனே! சிகணடியின வாாததைதயைக கேட
பிறகு, அநத யக்ஷன, தெயவததால கெடுககபபடடவனுகி, மனத
ஞல ஆலோசிததுச சொலலலானுன கௌரவ! எனனுடைய த
கததினபொருடடு அது அவவிதம நேரிடவேணடுமெனறே
யக்ஷன, 'கலயாணி! உனனிஷடததைச செய்வேன எனனுடை
ஸஙகேதததை அறியக கடவாய எனது ஆணமையை உ
குக கொடுபபேன உனனுடைய பெணமையைத தரிபபே
ஆனுல, கொஞச காலததுககே, உனககு எனது இநத ஆண தனமை
யைக கொடுபபேன. ஸமயம வநதவுடன, நீ வரவேணடும என
டம உணமையையே சொலலு நான பிரபுவும நினைததததைச செ
வதில சிததி பெறறவனும இஷடபபடி நடபபவனும ஆகாயததி
ஸஞசரிபபவனுமாயிருககிறேன. எனனுடைய அருளால பட
ணததையும பநதுககளையுமே காபபாறறு ராஜபுததிரியே! உ
னுடைய இநதப பெண அடையாளஙகளைத தரிபபேன என
டம உணமையாக உறுதிகூறககடவாய உனனுடைய பிரிய
ததைசசெயவேன' எனறுன சிகணடியானவள, 'ஓ! பகவானே! நல
விரதமுடையவனே! உனனுடைய ஆண அடையாளஙகளைத திருமப
கொடுததுவிடுவேன ஓ! நிசாசரனே! சிறிதுகாலம இடையில ஸ்திரீ
தனமையைப் பொறுககககடவாய. ஸவாண கவசமபூணட தசார
ராஜன திரும்பிப்போனதனபிறகு, கனனிகையாகவே ஆகிவிடுவே
நீ புருஷனுக ஆகிவிடுவாய' எனறுள. அரசனே! இவவிதம் சொல

ாணடு, அவவிருவரும ஒருவரையொருவா துரோகம செயயாம
ருபபதில் பிரதிஜஞை செயதுகொணடாாகள பிறகு, அவா
ர் அடையாளஙகளை மாறறிககொணடாாகள பாரத ! பின
ர், ஸதூணனெனகிற யககூன பெணணடையாளததைத தரித
ன. சிகணடி ஜவலிககிறதான அநதயககூருபததை அடைந
ள அரசனே ! பாஞசாலபுததிரனான சிகணடி ஆண தனமையை
டைநது, பிறகு ஸநதோஷததுடன படடணததில நுழைநது,
தாவையும அடைநதான அரசனே ! அபபொழுதே, ஏகாநததில,
ருபதனிடததிலும மாதாவினிடததிலும யககூனுலுணடான அநத
னுககிரக மெலலாவறறையும நடநதபடி சொனனான துருபதன,
னியுடன அவனுடைய அநத வரலாறறைககேடடு மிகக மகிழசசி
அடைநதான. அபபொழுது, மஹேஸவராருடைய அநதச சொலலை
நினைததான பிறகு, அரசன, தசாாணராஜனைக குறிதது, 'என
டைய இநதபபுததிரன புருஷன நீ நமபவேணடும' எனறு தூதனை
னுபபினான பிறகு, தசாாணராஜன துககததோடும சோகததோ
கூடி அபபொழுதே பாஞசாலராஜனான துருபதனைககுறிதது
ாநது செனறுன பிறகு, தசாாணாதிபதியானவன காமபிலய
சததையடைநது வேதவிததுககளிலசிறநதவரும வேதியருமான
தூதரைப பூஜிதது, 'ஓ ! தூதரே ! அரசாகளில இழிவான அந
பாஞசாலராஜனை நோககி, என வசனததால, 'துஷடபுததியுடை
னே ! உனனுடைய கனனிகைககாக எனகனனிகையை வரிதத
யால, இபபொழுது அநதக காவததிறகுரிய பயனைப பாாபபாய,
தேகம இலலை' எனறு சொலலும' எனறனுபபினான ராஜஸரேஷ
னே! அநதத தசாாணராஜனால இவவிதம சொலலியனுபபபபடட
தப பிராமமணரான தூதரும பாஞசாலனுடைய நகரததைக
திததுப புறபபடடாா பிறகு, புரோகிதா படடணததில துரு
னை அடைநதாா. ராஜஸரேஷடனே ! பாஞசாலராஜன அநதச
ணடியுடன கூடி அவருககு மிகக மரியாதையுடன கோவையும
ககியததையும அளிததான அவா அநதப பூஜையை ஏறறுக
ாளளாமல, வீரனும ஸவாணகவசம பூணடவனுமான அநததசாா
ராஜனாலசொலலபபடட இநத வாாததையைச சொலலலானா
'துாபபுததியுடையவனே ! இழிவான நடையுளளவனே ! நீ
ணணினால எனனை வஞசிததததான பாவததைச செயததன பயனை
டையககடவாய அரசனே! இபபொழுது, போாமுனையில எனககு
ததததைககொடு. உடனே உனனை நான மநதிரிகளோடும புததிராக

ளோடும உறவினாகளோடும கொலலுவேன' எனறுசொனனன' எ
னும நிநதையுடன கூடின அநத வாாததையைத துருபதராஜனுக
கூறினா பரதஸரேஷடனே! தசாாணபதியினுல புரோகிதா மூலமா
மநதிரிகளின மததியில சொலலபபடடதைககேடட துருபதன, ஸ
கததுடன வணஙகி, 'ஓ' பிராமமணரே! நீா எனனை நோககி ஸமபந
யின சொலலாகச சொனன வாாததைககு மேலான மறுமொழி
எனது தூதா அவரிடம சொலலுவாா' எனறு சொலலிவிடடு, பிற
அநதத துருபதனும ஹிரணயவாமாவினிடம மஹாதமாவும வேத
தின கரையையடைநதவருமான ஒருபிராமமணரைத தூதராக அனு
பினன. அரசனே! அபபொழுது, அவரோ தசாாணுதிபதியான அ
அரசனையடைநது துருபதனுல சொலலபபடட வாாததையை எ
தாா. (எனனவெனறுல) 'பரீகைஷயைச செயயலாம எனனுடை
இநதப பிளளை ஸநதேகமிலலாமல ஆண பிளளையே, எவனுலே
இநதப பொய சொலலபபடடது இது நமபததககதிலலை' எனறு
எனறுா.

பிறகு, அநத அரசன, துருபதனுடைய அநத வாாததையை
கேடடு, ஆலோசனைசெயது, சிகணடியைப பெணணு ஆ
வெனறு அறிவதறகாக, சிறநதவாகளும மிகக அழகான
முடையவாகளும தருண வயதுளளவாகளுமான மஙகையரை அனு
பினன கௌரவஸரேஷடனே! அனுபபபபடட அவாகளும சிக
டியைத திறமைவாயநத ஆணபிளளை யெனறு உணமையான த
மையை அறிநது பரீதியுடன தசாாணராஜனிடம அதெலலாவற
யும சொனனாகள பிறகோ, அநத அரசன பரீகைஷயைசசெய
உடனே பரீதியுடன ஸமபநதியோடு சோநது ஸநதோஷததையடை
தவனுகி அரணமனையில வாஸததைசசெயதான. அவன சநதோ
ததை அடைநதவனுகிச சிகணடிககும தனததையும யானைகளை
குதிரைகளையும பசுககளையும பலநூறு வேலைககாரிகளையும கொ
தான பூஜிககபபடடவனுகி, புததிரியை அதடடிவிடடுத திரும
யும செனறுன. ஹேமவாமனெனகிற தசாாணராஜன மனககலக
நீககபபடடு மகிழசசியுடன திருமபிசசெனறபிறகு, சிகணடினியா
வள மிகக மகிழசசியடைநதாள

௧ பிறகு, ஒரு ஸமயம, நரனை வாகனமாகவுடைய குபேரன, உ
கததில யாததிரை செயதுகொணடு, ஸதூணனுடைய வீடடுககு
தான. அநதக குபேரன அநதவீடடுககு மேலே (ஆகாயததி
இருநதுகொணடு பாாததான. பலவிதமான மாலைகளால அலஙகரிக

டடதும, பொரிகளாலும கநதஙகளாலும மேறகடடுகளாலும
ளஙகுவதும,தூபததிரவயஙகளால தூபம போடபபடடதும,கொடி
ாலும கொடிசசீலைகளாலும அலஙகரிககபபடடதும, பக்ஷணம
னனம பானம மாமஸம இவைகளால சநதோஷததை அளிபபது
ன ஸதூணனெனகிற யக்ஷனுடைய வீடடினுள சென்றுன எஙகும
ஙகு அலஙகரிககபபடடதும மணிமாலைகளாலும ரததினமாலைகளா
ம பொனமாலைகளாலும நானகுபககததிலும நிரபபபபடடதும பல
தமான புஷபஙகளுடைய கநதஙகளால நிறைநததும ஜலமதெளித
ச சுததமசெயயபபடடு விளஙகுகினறதுமான அவனுடைய அநத
தானததைபபாரதது, பிறகு, குபேரன அபபொழுதே உடனவநத
ரகளான அநத யக்ஷாகளை நோககி, 'அளவறற பராககிரமததை
டையவாகளே ! ஸதூணனுடைய இநத மாளிகையானது நனருக
லஙகரிககபபடடிருககிறது இபபொழுது, மநதபுததியுடையவனுன
வன ஏன எனனிடம வரவே இலலை ? மநதபுததியுடையவனுன
வன தெரிநதிருநதும எனனிடம வராதபடியால, அவனுககுப பெரிய
கைஷயைச செயயவேணடுமெனபது எனனுடைய எணணம' என
ன யக்ஷாகள, 'அரசரே! துருபதராஜனுககுச சிகணடினியெனறு
ரு புததிரி உணடானுள (ஸதூணன,) அவளுககு ஒரு நிமிததததிற
கப புருஷ லக்ஷணததைக கொடுததான, பெணகளுடைய லக்ஷ
ததைத தான அடைநதான, ஸதிரீயாகி வீடடினுள இருககிறுன.
தனுல, பெணபோனற ருபததையுடைய இவன வெடகமுளளவ
கி ஸமீபததில வரவிலலை அரசரே ! இநதக காரணததால ஸதூ
ன இபபொழுது உமமிடம வரவிலலை இதைக கேடடு நியாயப
டி செயயும. விமானம இஙகேயே இருககடடும' எனருாகள.
றகு, யக்ஷராஜன, 'ஸதூணனை அழைதது வாருஙகள' எனறு சொன
ன பூபதியே ! மஹாராஜ ! பெணபாலபோனற ருபததையுடைய
வன அழைககபபடடுக குபேரனிடமவநது லஜஜையுடன நின
ன குருநநதன ! பிறகு, குபேரன மிகக சினம கொணடு, 'யக்ஷா
ளே ! இநதபபாவிககு இபபொழுதுணடான பெணதனமையானது
பபடியே இருககடடும' எனறு அவனைச சபிததான பிறகு, மஹாத
ரவான யக்ஷராஜன, 'கெடட புததியுடையவனே ! கெடட செயகை
டையவனே ! மிகக துஷடபுததி கொணடவனே ! நீ இவவிடததில
க்ஷாகளை அவமதிததுச சிகணடிககு (உனனுடைய) லக்ஷணததைக
காடுததுப பெணணின லக்ஷணததையும ஏறறுககொணடு, (முன)
றபடாத இநதக காரியததைச செயதபடியால இதுமுதல நீ பெண

ளுகவும அவள ஆளுகவுமே இருககககடவீாகள' எனருன. பிற
யகூகாகள, 'ஸதூணனவிஷயததில சாபததின முடிவைச செயயு
எனறு இரககமுணடாகுமபடி அடிககடி குபேரனுககுச சொ
ளுாகள. ஐயா! பிறகு, மஹாதமாவான யகூராஜன, சாப
தின முடிவைச செயயும விருபபததால, பின செலபவாகளா
எலலா யகூகணஙகளையும நோககி, 'யகூாகளே! சிகணடியானவ
கொலலபபடடபொழுது, இவன தன ரூபததை அடைவான பெ
மனததையுடைய ஸதூணனெனகிற யகூனவன வருததமிலலா
வனுயிருக்கடடும' எனறு சொனனுன. பகவானும தேவனுமா
யகூராஜன, இவவிதம சொலலிவிடடு, நனகு பூஜிககபபடடவனு
நிமிஷததிறகுள ஸஞசரிபபவாகளான எலலாருடனுமகூடிச சென
விடடான. ஸதூணனே சாபததையடைநது அபபொழுது அ
கேயே வஸிததான. சிகணடியானவன ஸமயம வநதபொழு
வேகமாக அநத நிசாசரனை வநதடைநதான அவன வநது, 'ப
வானே! வநதுவிடடேன' எனகிற வாாததையைச சொனனுை
பிறகு, ஸதூணன அவனை நோககி 'பிரீதியடைநதவனுகிறேன' என
அடிககடி சொலலிவிடடு, ஒழுஙகாக வநதவனும ராஜ புததிர
மான சிகணடியைப பாாதது, அவனிடம எவவாவறறையுமே நட
படி சொனனுன யகூன, 'ராஜபுததிர! நான உனனிமிததம கு
ரனுல சபிககபபடடேன இபபொழுது இஷடபபடி செல ஸ
மாக உலகஙகளில ஸஞசாரம செய இஙகேயிருநது நீ போனது
குபேரன கணடதுமான இது முன வினையென்று நினைககிறே
இது மீறததககதிலலை' எனருன பாரத! ஸதூணனெனனும யக
ளுல இவவிதம சொலலபபடட சிகணடியோ, பெருமகிழசசியுட
நகரததைககுறிததுத திருமபினுன பலவித வாசனைப பொருள
ளாலும மாலைகளாலும மிகக பொருளகளாலும பிராமமணாகளையு
தேவதைகளையும பூஜிததான புணய விருகூஙகளையும நாறசந
களையும அலஙகரிததான பாஞசாலராஜனுன துருபதன, காயததி
லிததியையடைநத சிகணடியெனகிற புததிரனேடும பநதுககளே
டும மேலான ஸநதோஷததை அடைநதான, குருசிரேஷட! மஹ
ராஜனே! பிறகு, முன பெணணும பிறகு ஆணுமான சிகணடியை
துரோணரிடததில சிஷயனுகக கொடுததான ராஜபுததிரனு
சிகணடியும துருபதபுததிரனுன திருஷடதயுமனனும, உஙகளுட
கிரகிததல தரிததல பிரயோகிததல மீடடல எனனும நான
பாதஙகளோடு கூடின விலவிததையை அடைநதாாகள குழநதாய

தருபதனுடைய படடணததில எனனல விடபபடடவாகளும மூடா ள, குருடாகள, செவிடாகள ஆகிய இவாகளின வேஷஙகொணட ாகளுமான சாராகள இதை எனககு நடநதபடி தெரிவிததாகள ஹாராஜனே! குருஶரேஷட! இவவிதம இநதத துருபத புததிரன பெணணயிருநது ஆணனவன. இநதச சிகணடி ரதிகாகளில சிறந் தவனனன பாதஶரேஷடனே! அமபையெனறு பிரஸிததிபெறற ாசிராஜனுடைய ஜயேஷடபுததிரியானவள துருபதனுடைய குலத் தில சிகணடியாயப பிறநதாள நான, யுததமசெயய விருபபம காணடு கையில விறபிடிதது வநதவனன இவனை ஒரு நிமிஷமும ாககவும மாடடேன, அடிககவும மாடடேன கௌரவநநதன! ான பெணணினிடததிலும முன பெணணபிருநதவனிடததிலும பணபால பெயரையுடையவனிடததிலும பெணணுககு நிகரா ருபபவனிடததிலும பாணததை விடேனெனபது எபபொழுதும னனுடைய விரதம இது உலகிலும பிரசிததமானது நான நதககாரணததினல சிகணடியை அடியேன அபபா! சிகணடியி னுடைய உணமையான இநதப பிறபபை நான அறிவேன ஆகை ால, யுததஙகளில ஆயுதமெடுததானயினும இவனை நான அடியேன ஷமன ஸதிரீயை அடிபபானேயானல, ஸததுககள தூஷிபபாகள ஆகையால, யுதததில நிறபதைபபாாததாலும இவனை நான அடி யன' எனறா குருவமசததில பிறநத அநதத தூயோதனராஜன, தைககேடடு அபபொழுது ஒரு முகூாததமபோல ஆலோசிததுப ஷமரிடததில் (அதை) உசிதமாக நினைததான.

நூறறுத தொணணூறறுமூனருவது அதயாயம்

அமபோபாககயாணபாவம (தொடர்ச்சி)

(துர்யோதனன் பீஷ்மர்முதலானவர்களைப்பாாத்துப் பகைவர் படையை எவ்வளவு காலத்தில் அழிப்பீர்களென்று கேட்டதும், அவாகள் தனித்தனிவிடை கூறியதும்)

இரவு விடிநதவுடன, உமமுடைய புததிரனனவன எல்லாச சேனையின மததியிலும பிதாமஹரை(ப பாாதது) மறுபடியும வினவ ானன. தூயோதனன, 'ஓ! கஙகாபுததிரரே! மிகக காநதியுடை வரே! இதோ இளமபியிருககிறதும, மிகவும அதிகமான யானை

குதிரை காலாளகளையுடையதும, பெரிய ரதஙகளால நிறைநதது
பெரிய விலலையுடையவாகளும மிகக பலசாலிகளும லோகபால
களுககுச சமமானவாகளும திருஷடதயுமனனை முனனிடடவாக
மான பீமன அாஜுனன முதலியவாகளால காககபபடடதும, வெல
முடியாததும, தடுககமுடியாததும, பொஙகும கடலபோனறது
தேவாகளாலும கலககமுடியாததுமான பாணடவாகளுடைய இநத
சேனையாகிற கடலைப பெரிதான யுததததில எவவளவு காலததி
நாசம செயவீா? பெரியவிலலையுடைய ஆசாரியரோ, பலததையுடை
கிருபரோ, யுததததைக கொணடாடுகினற காணனே, பிராமம
ஶரேஷடரான அஶவததாமாவோ எவவளவுகாலததில கொல
வாகள ? நீஙகளெலலாரும எனனுடைய சேனையில திவ
ஸதிரஙகளை அறிநதவாகளலலரோ ? இதனை நான அறிய விரும
கிறேன ஓ! கைவனமை அமைநதவரே! எனனுடைய மன
தில எநநாளும பெரிய ஆவலிருபபதால இதனை எனககு
சொலலககடவீா' எனறான.

பீஷமா, 'குருஶரேஷடா! அரசனே ! அநதப பகை
களுடைய பலாபலததை வினவுவது உனககுத தகுதியானதே
அரசனே! பெரிய தோளகளையுடையவனே! எனககு யுததத்தி
ஆயுதஙகளுடைய வீாயததிலும புஜபலததிலும ஏறபடககூடி
பெரிய சகதியைக கேள மாயாவியானவன மாயா யுதததத்தி
லும மறறவாகள நேரான யுததததிலும யுததம செயயப
வேணடு மெனபது தாமததிலுளள நிசசயம மிகக பாகக
முடையவனே! பெரிய பராககிரமததையுடையவனே! பதினாயிர
காலாடகளையும ஆயிரம தோாளிகளையும ஒருபாகமாகசசெயது (இ
விதம) பாணடவாகளுடைய சேனையை நாளதோறும எனகக
சொநதமான பஙகுகளாகசசெயது கொலலுவேன இது என
டைய பாகமாகக கருதபபடடது பாரத! நான இநத ஏறபாடுட
னனுறுமசெயதுகொணடு எபபொழுதும இளமபி இநதபபடி ஏ
படடகாலததில பெரியபடையை நாசமசெயவேன பாரத! அலல
யுததததில நினறுகொணடு லக்ஷமபோகளைக கொலலுகினற மஹ
ஸதிரஙகளை விடுவேனானால ஒரு மாததததில கொலலுவேன' என
ஓ! ராஜஶரேஷடரே! துரியோதனராஜன பீஷமருடைய அநதவா
தையைக கேடடு, பிறகு, அஙகிரஸின வமசததிலுணடானவாகளி
சிறநதவரான துரோணரை நோககி, 'ஓ! ஆசாரியரே! நீா பாணடு
திரனுடைய சேனைகளை எவவளவு காலததில கொலலுவீா?' என

…ணி பாவம்.

பீஷ்மர் முதலியோர் தத்தம்சக்தியை வெளியிட்டதைத்
…ந்தா மூலம் தெரிந்துகொண்டு அர்ஜுனன் சக்தியைக்
கேட்டதும், அவன் தன்சக்தியைக் கூறியதும்)

ஓ! புருஷஸ்ரேஷ்டரே! இதைக்கேட்டுக் குந்திபுத்திரரான யுதி…
…ல்லாரையும் இரகசியத்தில் அழைத்து இந்த வார்த்தையைச்
…னா அவர், 'துர்யோதனனுடைய படைகளில் அகப்பட்ட
…ய உற்றார்களான மனிதர்கள் எனக்கு விடியற்காலத்தில் இருந்த
…ச சொன்னார்கள் (என்னவென்றால்) துர்யோதனன்
…த்புடைய காங்கேயரை நோக்கி, 'ஓ! பிரபுவே! எவ
…ண்டவர்களுடைய சேனையைக் கொல்லுவீர்?' என்று
மிக்க கெட்டமதியையுடையவன் அவரை நோக்கி,

டடான துரோணா, அவனை கசிச சிரிததுககொணடு, 'ஓ !
தாளவலியமைநதவனே! கிழவன ருககிறேன சகதியும முயறசி
ம எனககுக குறைநதுவிடடன அமபுகளாகிற தீயினுலே பாணட
ரகளுடைய சேனைகளைச சநதனுவின புததிரரான பீஷமாபோல
ருமாததஇல எரிபபேன எனபது என எணணம, இதுதான என
கதியின அளவு இதுதான வலிமையின அளவு' எனறு மறுமொழி
றிஞா சாதவானுடைய புததிரரான கிருபரோ, 'இரணடொதவ
ளில (கொலவேன)' எனறு சொனனா அஸவததாமாவோ, பததுத
ன்ததில (பாணடவா) சேனையை நாசமசெயவதாகப பிரதிஜஞை
சயதா மஹாஸதிரஙகளையறிநதவனை காணமே, ஐநது தினததில
னையைக கொலலுவதாகப பிரதிஜஞை செயதான கஙகாபுததி
ா, ஸூதபுததிரனுடைய அநத வாாததைபபைககேடடுச சபததது
ன சிரிததா, இநதவாாததையையும சொலலலானா 'ராஜதயின
ததிர ! யுததவிஷிததமாக அமபுகளையும சஙகததையும விலலையும
ரிததுககொணடு வாஸுதேவருடன தேரிலேறிவருகினற தனஞ
யனை யுததததில நீ அடையாத வரையில, இவவிதம நினைபபாய.
னனாலே இவவிதமும இதறகுமேலும இஷடபபடி சொலலுவ
தறகு முடியும' எனறா' எனறு சொனனன

நூறறுததொணணூறறுநானகாவது அத்யாயம

அமபோ

லாரும (தனா) 1 வேதததின முடிவில அவபிருதஸநாநம செயதவா களுமானவாகள ஓ! பாணடவரே! ஒருவராலும வெலலபபடாத வாகளும, சிகணடி, யுயுதானன, துருபதபுததிரனன திருஷடதயும னன, பீமஸேனன, நகுல ஸஹதேவாகளிருவா, யுதாமனயு, உதத மௌஜஸ, யுததததில பீஷமருககும துரோணருககும சமமான விராடதுருபதாகள, மஹாபாகுவான சஙகன, மஹாபலசாலியான கடோதகசன, இவனுககுப புததிரனும மிககபலமும பாராககிரமமு முடையவனுமான அஞசனபாவா, சிறநத கைகளையுடையவனும ரணபனும யுததததில ஸமாததனுமான சாததியகி, பலசாலியான அபிமனயு, திரௌபதியின, ஐநதுபுததிராகள ஆகிய இவாகள யுத தததில தேவாகளுடைய சேனையையும கொலலுவாாகள. நீரும மூவுலகததையும நாசமசெயவதிலும திறமையுளளவா ஓ! இந திரனுககு நிகரான பராககிரமததையுடையவரே! கௌரவரே! அபபடியே நீா கோபததால எநத மனிதனைப பாாபபீரோ அவன சீககிரம இலலாமல போயவிடுவானெனபது நிசசயமெனறு நான உமமை அறிகிறேன’ எனறான

நூறறுத தொணணூறறைநதாவது அதயாயம

அமபோபாகயானபாவம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் தன்சேனையை மூன்றகப்பிரித்து அனுப்பியதும், எல்லாரும் தம்தம் படைவீடுசேன்றதும்)

பிறகு, தெளிவாகவிடிநதவுடன, அரசாகள திருதராஷடிரனின புததிரனான துரியோதனனால ஏவபபடடவாகளாகிப பாணடவாக ளைககுறித்துப புறபபடடாாகள எலலாரும ஸநானம செயது சுததாகளும மலாமாலைகளை அணிநதவாகளும வெளளைவஸதிரம உடுததவாகளும ஆயுதஙகளை யேநதியவாகளும கொடியுடையவாக

1 ‘வேதாநதாவபருதஸநாதா’ எனபது மூலம ‘வேதாதயயனம சயது முடிததபிறகு, விவாகம செயதுகொணடு, யாகமசெயதவாகள’ ரபது பழையவுரை விவாகமிலலாதவன யாகம செயயலாகாமையின ாகம செயதுகொணடு எனபது வருவிககபபடடது இதனால, ‘எலலா இமமையில அடைவனவறறை அடைநதுவிடடமையால மாணததுககு ...ன’ எனபது குறிபபு

ளும ஸவஸதிவாசனம செயவிதது அகனிகளில ஹோமம செயதவ
களும எலலாரும பரமமதைத அறிநதவாகளும சூராகளும எல
ரும விரதஙகளை நனகு அநுஷடிததவாகளும எலலாரும பிறாவிரு
பியவறறைச செயகிறவாகளும எலலாரும போருககுரியலக்ஷணஙக
பொருநதியவாகளும யுததஙகளில [2] பகைவரைக கொலலவிரும
கிறவாகளும மிகக பலசாலிகளுமான அவநதி தேசததரசாகளா
விநதாநுவிநதாகள, கேகயாகள, பாஹலிகாகள, அஸவததாம
பீஷமா, ஸிநதுதேசாதிபதியான ஜயதரதன ஆகிய இநத எலலாரு
துரோணரை முனனிடடுககொணடு ஒருவரிடததில ஒருவா நமபிகை
வைததவாகளும மனததை ஒரே காயததில செலுததினவாக
மாகிப புறபபடடாாகள தக்ஷிணதேசததரசாகள, மேலதிசை அரச
கள,மலைநாடடரசாகள, காநதாரராஜனான சகுனி, கிழககிலும வடக
லுமுளள எலலா அரசாகள, சகாகள, கிராதாகள,யவனாகள, சிபிக
வஸாதிகள ஆகிய இநத மஹாரதாகளெலலாரும தஙகள தஙகள சேனை
களுடன மஹாரதனான (தலைவனைச) சூழநதுகொணடு இரணடாவ
சேனையில புறபபடடாாகள. பிறகு, சேனையுடன கூடின கிருதவாம
மஹாரதனான திரிகாததன, பிராதாககளால சூழபபடட அரசனு
துரியோதனன, சலன, பூரிஸரவஸ, சலயன, கோஸல தேசாதிப
யான பிருஹதரதன ஆகிய இவாகள சென்றாாகள இவாகள, திரு
ராஷடிர புததிராகளை முனனிடடவாகளாகிப பினனே தொடாந
சென்றனா மிககபலசாலிகளான அநதத் திருதராஷடிர புததிராக
நியாயபபடிசோநது குருக்ஷேததிரததின மேறபாதியில கவச
பூணடு நின்றாாகள ஓ! பாரதரே! துரியோதனனே நனகு அல
கரிககபபடட இரணடாவது ஹஸதிநாபுரமபோலப பாசறையை
செயவிததான ஓ! ராஜஸரேஷடரே! ஸமாததாகளான நகரவா
களும, படடணததிறகும பாசறைககும விததியாஸததை அறி
விலலை குருகுலததவனான துரியோதனன மறற அரசாகளுககு
அவவிதமாகவே இருககினற படைவீடுகளை நூறறுககணககாகவு
ஆயிரககணககாகவும செயவிததான. அரசரே! சேனைகள தங
வதறகாக அநதக கூடாரஙகள யுததகளததில முழுதும ஐந
யோஜனை அளவுளள இடததில அமைககபபடடன அபபொழுத
அவவிடததில அநத அரசாகள, உதஸாஹததிறகும சேனைககு
தககபடி, திரவியஙகளுடன கூடினவைகளும ஆயிரககணககாயு

2 'பாரான லோகாந' எனபது மூலம, 'மேலான உலகஙகளை அ
விருமபிககொணடு' எனறும கொளளலாம

வைகளுமான பாசறைகளில் புகுந்தார்கள் துரியோதன ராஜன் சேனைகளோடு கூடினவர்களும் மஹாரதர்களும் அதில் சேராத யானை குதிரை காலாட்களுடன் கூடினவர்களுமான அரசர்களுக்கும் அவர்களைச் சேர்ந்த மற்றவர்களுக்கும் சிறந்தவையான [1]பக்ஷ்யத்தை யும் போஜ்யத்தையும் அளிக்கும்படி கட்டளையிட்டான் கௌரவ ராஜன், சில்பத்தால் பிழைப்பவர்களும், அங்கே கூடவந்த ஸூதர்க ளும் மாகதர்களும் வந்திகளும் வியாபாரிகளும் கணிகையர்களும் சாரர்களும் பார்க்கவந்த ஜனங்களுமாகிய எல்லாரையும் விதிப்படி [2] உபசரித்தான்

நூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பது அத்யாயம்

அம்போபாக்யானபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் தம் சேனையை மூன்றாகப் பிரித்து அனுப்பியது)

ஓ! பாரதரே! அப்படியே, குந்திபுத்திரரும் தர்மபுத்திரரும் அரசருமான யுதிஷ்டிரர், திருஷ்டத்யும்னன் முதலான வீரர்களை ஏவி னார் பிறகு, சேதி காசி கரூசதேசங்களுக்கு நாயகனும் மிக்க பராக்கிரமத்தையுடையவனும் சேனைகளுக்குப்பதியும் பகைவரைக் கொல்பவனுமான திருஷ்டகேதுவையும், விராடனையும், துருபதனை யும், யுயுதானனையும், சிகண்டியையும், பாஞ்சாலனுடைய புத்திரர் களும் பெரிய வில்லுடையவர்களுமான யுதாமன்யு உத்தமௌஜஸ் என்பவர்களையும் கட்டளையிட்டார் பல நிறமான கவசங்களையுடைய வர்களும் புடமிட்ட பொன்மயமான குண்டலங்களைத் தரிப்பவர் களும் பெரிய வில்லையுடையவர்களுமான அந்தச் சூரர்கள், நெய் சொரியப்பட்டு வேதிகளில் ஜ்வலிக்கின்ற அக்னிகள்போலவும் நன்கு ஜ்வலிக்கின்ற (ஸூர்யன் முதலிய) கிரகங்கள் போலவும் விளங்கினார் கள் பிறகு, பூமிக்குப் பதியான அரசர், சேனையைத் தகுதிக்குத்தக்க படி பூஜித்துப் பிரயாணத்தின்பொருட்டு அவைகளை ஏவினார் யுதிஷ் டிரராஜர், மஹாரதர்களும் சேனைகளையுடையவர்களும் படைக்கு வெளிப்பட்ட ஜனங்களுடன் கூடினவர்களும் யானைகளுடனும் குதி ரைகளுடனும் காலாட்களுடனும் கூடினவர்களுமான அவர்களுக்கும்

---

1 ஸபாபர்வம் ௩௧-ம் பக்கம் குறிப்பிலும், சாந்திபர்வம் ௬௪௫-ம் பக் குறிப்பிலும் காண்க. 2 'பரதயஸ்ச' என்பது மூலம்

ரும (தனூா) 1 வேததததின முடிவில அவபிருதஸநாநம செயதவா
நுமானவாகள ஓ! பாணடவரே! ஒருவராலும வெலலபபடாத
ாகளும, சிகணடி, யுயுதானன, துருபதபுததிரனை திருஷடதயும
ன, பீமஸேனன, நகுல ஸஹதேவாகளிருவா, யுதாமனயு, உதத
ளஜஸ, யுததததில பீஷமருககும துரோணருககும சமமான
ாடதுருபதாகள, மஹாபாகுவான சஙகன, மஹாபலசாலியான
டாதகசன, இவனுககுப புததிரனும மிககபலமும பராககிரமமு
டையவனுமான அஞசனபாவா, சிறநத கைகளையுடையவனும
ாபனும யுததததில ஸமாததனுமான சாதயகி, பலசாலியான
மனயு, திரௌபதியின, ஐநதுபுததிராகள ஆகிய இவாகள யுத
ததில தேவாகளுடைய சேனையையும கொலலுவாாகள. நீரும
வுலகததையும நாசமசெயவதிலும திறமையுளளவா ஓ! இந
ானுககு நிகரான பராககிரமததையுடையவரே! கௌரவரே!
படியே நீா கோபததால எநத மனிதனைப பாாபபீரோ அவன
கிரம இலலாமல போயவிடுவானெனபது நிசசயமெனறு நான
மை அறிகிறேன' எனறான

நூறறுத தொணணூறறைநதாவது அதயாயம

அமபோபாககயானபாவம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் தன்சேனையை மூன்றகப்பிரித்து அனுப்பியதும், எல்லாரும் தம்தம் படைவீடுசேன்றதும்)

பிறகு, தெளிவாகவிடிநதவுடன, அரசாகள திருதராஷடிரனின
திரனான துரயோதனனால ஏவபபடடவாகளாகிய பாணடவாக
ககுறிததுப புறபபடடாாகள எலலாரும ஸநானம செயது
தாகளும மலாமாலைகளை அணிநதவாகளும வெளளைவஸதிரம
ததவாகளும ஆயுதஙகளை யேநதியவாகளும கொடியுடையவாக

---

1 'வேதாநதாவபருதஸநாதா' எனபது மூலம 'வேதாதயயனம
யது முடிததபிறகு, விவாகம செயதுகொணடு, யாகமசெயதவாகள'
ரபது பழையவுரை விவாகமிலலாதவன யாகம செயயலாகாமையின
ாகம செயதுகொணடு எனபது வருவிககபபடடது இதனால, 'எலலா
இமமையில அடைவனவறறை அடைநதுவிடடமையால மாணததுககு
...' எனபது குறிபபு

ளும ஸவஸதிவாசனம செயவிதது அகனிகளில ஹோமம செயத
களும எலலாரும பரமமதகதை அறிநதவாகளும சூராகளும எல
ரும விரதஙகளை நனகு அனுஷடிததவாகளும எலலாரும பிறாவிரு
பியவறறைச செயகிறவாகளும எலலாரும போருககுரியலக்ஷணங
பொருநதியவாகளும யுததஙகளில [2] பகைவரைக கொலலவிரும
கிறவாகளும மிகக பலசாலிகளுமான அவநதி தேசததரசாகள
விநதானுவிநதாகள, கேகயாகள, பாஹலிகாகள, அஶவததாம
பீஷமா, ஸிநதுதேசாதிபதியான ஜயதரதன ஆகிய இநத எலலாரு
துரோணரை முனனிடடுககொணடு ஒருவரிடததில ஒருவா நமபிக
வைததவாகளும மனததை ஒரே காயததில செலுததினவாக
மாகிப புறபபடடாாகள தக்ஷிணதேசததரசாகள, மேலதிசை அர
கள, மலைநாடடரசாகள, காநதாரராஜனான சகுனி, கிழககிலும வட
லுமுளள எலலா அரசாகள, சகாகள, கிராதாகள, யவனாகள, சிபிக
வஸாதிகள ஆகிய இநத மஹாரதாகளெலலாரும தஙகள தஙகள சே
களுடன மஹாரதனை (தலைவனைச) சூழநதுகொணடு இரணடாவ
சேனையில புறபபடடாாகள பிறகு, சேனைபுடன கூடின கிருதவாம
மஹாரதனை திரிகாததன, பிராதாககளால சூழபபடட அரசனு
துரியோதனன, சலன, பூரிஶரவஸ, சலயன, கோஸல தேசாதிப
யான பிருஹதரதன ஆகிய இவாகள செனறாாகள இவாகள, திரு
ராஷ்டிர புதராகளை முனனிடடவாகளாகிப பினனே தொடாந
செனறனா மிககபலசாலிகளான அநதத திருதராஷடிர புததிரா
நியாயபபடிசோநது குருக்ஷேததிரததின மேறபாதியில கவ
பூணடு நினறாாகள ஓ! பாரதரே! துரியோதனனே நனகு அ
கரிககபபடட இரணடாவது ஹஸதினபுரமபோலப பாசறையை
செயவிததான ஓ! ராஜஶரேஷடரே! ஸமாததாகளான நகரவ
களும, படடணததிறகும பாசறைககும விததியாஸததை அ
விலலை குருகுலததவனான துரியோதனன மறற அரசாகளுகக
அவவிதமாகவே இருககினற படைவீடுகளை நூறறுககணககாக
ஆயிரககணககாகவும செயவிததான அரசரே! சேனைகள தங
வதறகாக அநதக கூடாரஙகள யுததகளததில முழுதும ஐந
யோஜனை அளவுளள இடததில அமைககபபடடன அபபொழு
அவவிடததில அநத அரசாகள, உதஸாஹததிறகும சேனைக
தககபடி, திரவயஙகளுடன கூடினவைகளும ஆயிரககணககாயுள

2 'பாாந லோகாந' எனபது மூலம, 'மேலான உலகஙகளை அ
விருபபஙகொணடு' எனறும கொளளலாம

ள பாசறைகளில புகுநதாாகள துரியோதன ராஜன
ளோடு கூடினவாகளும மஹாதமாககளும அதில சோாத
ன குதிரை காலாடகளுடனகூடினவாகளுமான அரசாகளுககும
அவாகளைச சோநத யறறவாகளுககும சிறநதவையான 1பக்ஷ்யததை
யும போஜயததையும அளிககுமபடி கடடளையிடடான கௌரவ
ராஜன, சிலபததால பிழைபபவாகளும, அஙகே கூடவநத ஸூதாக
ளும மாகதாகளும வநதிகளும வியாபாரிகளும கணிகையாகளும
சாராகளும பாாககவநத ஜனஙகளுமாகிய எலலாரையும விதிபபடி
2 உபசரிததான

நூறறுத தோணணூறறுருவது அதயாயம

அமபோபாகயானபர்வம. (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் தம் சேனையை மூன்றகப் பிரித்து அனுப்பியது)

ஓ! பாரதரே! அபபடியே, குநதிபுததிரரும தாமபுததிரரும
அரசருமான யுதிஷடிரா, திருஷடதயுமனனமுதலான வீராகளை ஏவி
னா. பிறகு, சேதி காசி கரூசதேசஙகளுககு நாயகனும
பராககிரமததையுடையவனும சேனைகளுககுபபதியும பகைவ
கொலபவனுமான திருஷடகேதுவையும, விராடனையும, துருபதனை
யும, யுயுதானனையும, சிகணடியையும, பாஞசாலனுடைய புததிரா
களும பெரிய விலலுடையவாகளுமான யுதாமனயு உததமௌஜஸ
எனபவாகளையும கடடளையிடடாா பலநிறமான கவசஙகளையுடைய
வாகளும புடமவைதத பொனமயமான குணடலஙகளைத தரிபபவா
களும பெரிய விலலையுடையவாகளுமான அநதச சூராகள, நெய
சொரியபபடடு வேதிகளில ஜவலிககினற அகனிகளபோலவும நனகு
ஜவலிககினற (ஸூாயன முதலிய) கிரகஙகள போலவும விளஙகினா
கள பிறகு, பூமிககுப பதியான அரசா, சேனையைத தகுதிககுததகக
படி பூஜிததுப பிரயாணததினபொருடடு அவைகளை ஏவினா யுதிஷ
டிரராஜா, மஹாதமாககளும சேனைகளையுடையவாகளும படைககு
ஓவளிபபடட ஜனஙகளுடன கூடினவாகளும யானைகளுடனும குதி
ரைகளுடனும காலாடகளுடனும கூடினவாகளுமான அவாகளுககும

---

1 ஸபாபாவம ௩௧-ம பககம குறிபபிலும, சாநதிபாவம ௬௪௰-ம பக
கம குறிபபிலும காணக. 2 'பரதயவைக்ஷத' எனபது மூலம.

சிலபேர்வேலையால பிழைப்பவர்களுக்கும் மிகவும் பிரி
யங்களை அளித்தார். பாண்டுநந்தனர், அபிமன்யுவும்
திரௌபதியினுடைய எல்லாப் புத்திரர்களுமான இவர்க
ட்டத்யும்னனை முதன்மையாக வைத்து அனுப்பினார் யுதிஷ்
னையும் யுயுதானனையும் பாண்டவனான தனஞ்சயனையும்
யின் இரண்டாவது வகுப்பாக அனுப்பினார் அப்பொழுது, போர்
கருவிகளை ஏற்றுகின்றவர்களும் ஸஞ்சரிக்கின்றவர்களும் ஓடுகின்
வர்களும் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவர்களுமான போர்வீரர்க
டைய சப்தமானது ஸ்வர்க்கத்தைத் தொட்டதுபோல இருந்த
பிறகு, அரசர் தாமே, விராடனும் துருபதனும் பி
தொடரப்பட்டவராகி மற்ற அரசர்களுடன் புறப்பட்டார். பயங்
மான விற்பிடித்த வீரர்களையுடையதும் நீண்டதும் திருஷ்டத்யு
னால் காக்கப்பட்டதுமான சேனையானது, நிரம்பியதும் அமா
செல்வதுமான கங்கைபோலக் காணப்பட்டது பிறகு, புத்திமான
அரசர், திருதராஷ்டிரரின்புத்திரர்களுடைய புத்தியின் நிச்சயத்
மயங்கச் செய்கிறவராகி அந்தச் சேனைகளை மறுபடியும் ஏவினார்

பாண்டவரானவர், பெரிய வில்களையுடைய திரௌபதிய
புத்திரர்களையும், அபிமன்யுவையும், நகுலனையும் ஸஹதேவனை
எல்லாப் பிரபத்திரகர்களையும், பதினாயிரம் குதிரைகளும் இரண்
யிரம் யானைகளும் பதினாயிரம் காலாட்களும் ஐந்நூறு தேர்களும்
வெல்லமுடியாத முதற்சேனையையும் பீமசேனனுக்குக் கொடுத்த
பாண்டவரானவர், விராடனையும், ஜயத்ஸேனனையும், மஹாரதர்க
வீர்யவான்களும் மஹாதமர்க்களும் கதையையும் வில்லையும் தரி
வர்களும் பாஞ்சாலனுடைய புத்திரர்களுமான யுதாமன்யு உத்தமௌ
ஜஸ என்பவர்களையும், சேனையின் நடுவில் செல்லும்படி கட்டளை
டார் அப்பொழுது, (இந்தச் சேனையின்) நடுவில், கிருஷ்ணார்ஜுனர்
தொடர்ந்து சென்றார்கள் அரசர்களும், இந்திரனை முன்னிட்
கொண்டு ஆகாயத்தையடைந்த எல்லாத் தேவர்களும், அவர்க
பார்த்து நஷ்டமென்றே நினைத்தார்கள். யுத்தங்களில் தேர்ந்த வ
கள், மிக்க சினம் கொண்டவர்களானார்கள் அவர்களில் சூரர்கள்,
பதினாயிரம் குதிரைகளிலும் ஐயாயிரம் யானைகளிலும் தேர்களுடை
கூட்டங்களிலும் எங்கும் ஏறினார்கள் சூரர்களான காலாட்கள் வி
யும் கத்தியையும் கதையையும் தரிப்பவர்களாகி முன்னும் பின்
ஆயிரமாயிரமாகச் சென்றார்கள் யுதிஷ்டிரர் தாமே சேர்ந்திருந்த சே
யாகிய கடலிலும், பல அரசர்கள் மிகுதியாகச் சூழ்ந்திருந்தார்

பாரதரே! அவவிடததில, ஆயிரமயானைகளும பதினுயிரமகுதிரை
ளும, அபபடியே, ஆயிரம தோகளும பதினுபிரம காலாடகளும
ருநதனா.

ஓ! ராஜஸ்ரேஷடரே! பெரிதான தமது படையுடன சேகிதான
மும சேதிநாடடவாகளுககு நாயகனுன திருஷடகேதுவெனகிற
ரசனும சென்றாகள பெரிய விலலையுடையவனும விருஷணிகளில
கச சிறநத தோாளியும பலசாலியுமான ஸாதயகியும நூறுயிரம
தாகளால சூழபபடடவனுகிச சேனையை நடததிககொணடு சென
ன. புருஷஸ்ரேஷடாகளான (கிருஷணுாஜுனாகள) [1]க்ஷததிர
தவதைதபோலவும பிரமமதேவதைதபோலவும பினபககததைக காக
றவாகளாகிப பினதொடாநது சென்றாகள அநதப பினபாகததில
ண்டிகளும கடைகளும வேசிகளின கூட்டமும யுததததிறகுத
குதியான வாகனமும ஸாதாரணமான வாகனமும ஆபிரம யானைக
நம பதினுபிரமூ குதிரைகளும எஙகும தொடாநதன யுதிஷடிரா,
ரலா முதலியவாகளையும பெணபிளளைகளையும இளைததவாகளையும
லமறறவாகளையும பொககசததையும தானிய முதலியவறறையும
ானைபபடையோடு சோததுககொணடு மெதுவாகச சென்றா தவ
த தையததையுடையவனும சனுடையில கெடட மததததையுடை
வனுமான ஸௌசிததியும ஸ்ரேணிமானும காசிராஜனுடைய புததிர
ன் விஸுதானனும, அவரைப பினதொடாநதாகள இருபதினு
ரம தோகளும, அவைகளுககுப பினசெலலுகிறவாகளும, பெரிய
வைகளும சலஙகைகள பூணடவைகளுமான பததுககோடி குதிரை
ளும, கலபனபககாலகளபோனற தொமபுகளுளளவைகளும, போா
ரியககூடியவைகளும நலல குலததிலுணடானவைகளும கனனத
தில மதபபெருககுளளவைகளும மேகஙகளபோலச செலலுகினற
வைகளுமான இருபதினுபிரம யானைகளும பினதொடாநதன பொ
கின்ற மேகஙகளபோல மதம பெருககும கனனததையும முகத
தையுமுடையவைகளும யுததததில யுதிஷடிரருககுச சேனையாயிருந
தவைகளுமான வேறு எழுபதினுபிரம யானைகள, சலிககினறமலைகள
போல, அரசரைப பினதொடாநதன

எநதச்சேனையையடுததுத திருதராஷடிர புததிரனை துரியோ
தனனோடு யுததம செயதாரோ, குநதி புததிரரான யுதிஷடிரருடைய
பயஙகரமான அநதச சேனையானது இவவிதம இருநதது மறறும

1 'க்ஷதராஹா' எனபதும, 'க்ஷதரதேவன' எனபதும ஆஙகில மொழி
பெயாபபின பாடம்

நூறறுக்கணககாகவும ஆயிரகணககாகவும் பதினாயிரக்கணககாக முளள வேறு வீராகளும ஆயிரககணககான அவாகளுடைய சே… களும காஜிததுககொணடு பினதொடாநதனா. அசசேனையில மி… ஸநதோஷததை அடைநதவாகளாகி ஆயிரககணககாகவும பதி… யிரக கணககாகவுமுளள மனிதாகள, மிககளிபபுடன, ஆயிரககண… கான பேரிகைகளையும பதினாயிரககணககான சஙகஙகளையும முழக… னாகள

அம்போபாக்யானபர்வம் முற்றிற்று.

உதயோகபாவம முறறிறறு.